مركز القانون العربي والإسلامي
Centre de droit arabe et musulman
Centre of Arab and Islamic Law
Centro di diritto arabo e musulmano

القرآن بالتسلسل التاريخي
مع ترجمة فرنسية

وإشارة للقراءات المختلفة والناسخ والمنسوخ والمصادر اليهودية والمسيحية والقراءة السريانية والعبرية

Le Coran par ordre chronologique avec traduction française

et renvoi aux variantes, aux abrogations, aux sources juives et chrétiennes et aux lectures syriaque et hébraïque
Pour l'écriture kufique: tinyurl.com/msburnnt

الدكتور سامي عوض الذيب أبو ساحلية
Dr Sami Awad Aldeeb Abu-Sahlieh

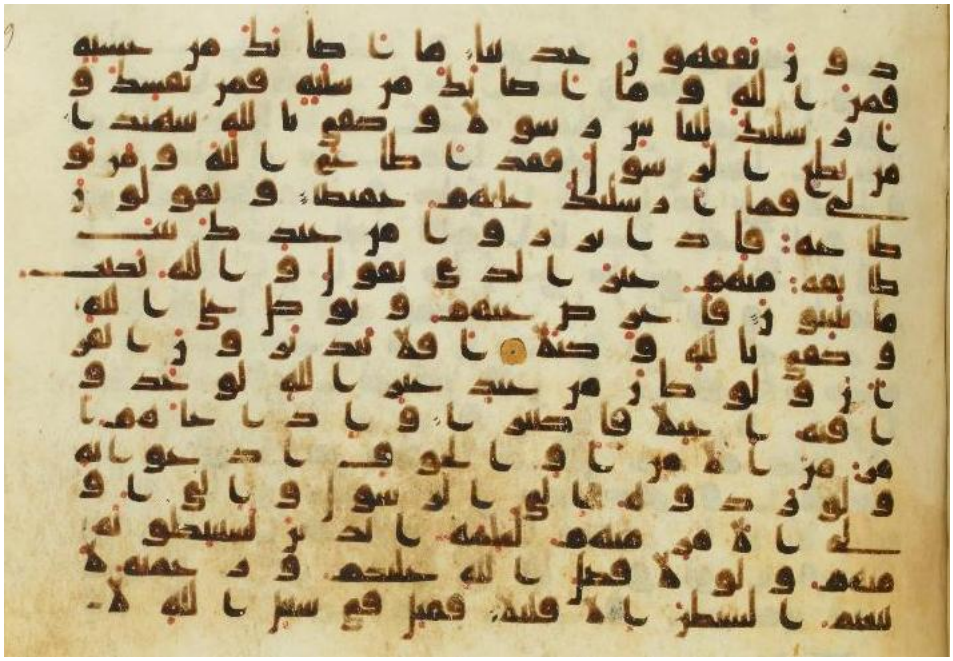

4e édition révisée
www.amazon.com
2025

Centre de droit arabe et musulman
Fondé en mai 2009, il propose des consultations juridiques, des conférences, des traductions et des recherches. Il propose également des cours sur le droit arabe et musulman et sur les relations entre les musulmans et l'Occident. De plus, le centre offre une assistance à la recherche aux étudiants et aux chercheurs et permet le téléchargement gratuit de documents sur le site web www.sami-aldeeb.com.

Le traducteur
Sami A. Aldeeb Abu-Sahlieh: Chrétien d'origine palestinienne. Citoyen suisse. Docteur en droit. Habilité à diriger des recherches (HDR). Professeur des universités (CNU-France). Responsable du droit arabe et musulman à l'Institut suisse de droit comparé (1980-2009). Professeur invité dans différentes universités en France, en Italie et en Suisse. Directeur du Centre de droit arabe et musulman. Auteur de nombreux ouvrages, d'une traduction française, italienne et anglaise du Coran et d'une édition arabe annotée du Coran. Voir son site: www.sami-aldeeb.com.

Centre de droit arabe et musulman
Ochettaz 17
CH-1025 St-Sulpice
Tél. fixe: 0041 21 6916585
Tél. portable et Whatsapp: 0041 78 9246196
Site: www.sami-aldeeb.com
Email: sami.aldeeb@yahoo.fr
© Tous droits réservés

Don
J'ai réalisé ce travail gratuitement et je le mets gratuitement à la disposition de tous sur le site d'Academia: https://www.academia.edu/58268721.
Les personnes souhaitant faire un don peuvent le faire via ces comptes :
https://www.paypal.me/aldeeb
https://www.patreon.com/samialdeeb
Sami Aldeeb / Banque cantonale vaudoise CH-1001 Lausanne
IBAN CH88 00767 000H 0530 2170 BIC/SWIFT : BCVLCH2LXXX

Le manuscrit de couverture comprend le verset 92/4:82: Ne réfléchissent-ils pas sur le Coran? S'il était d'un autre que Dieu, ils y trouveraient beaucoup de divergence.
Source: https://corpuscoranicum.de

Avertissement

Nous partons du principe que les Livres sacrés ne sont pas des paroles de Dieu adressées aux humains, mais plutôt des paroles d'humains attribuées à Dieu. Dieu n'a rien à voir avec ces livres.

Comme les autres Livres sacrés, le Coran comporte directement, ou indirectement par le biais de la Sunna de Mahomet que les musulmans doivent suivre, des normes contraires aux droits de l'homme reconnus dans les documents internationaux. Nous appelons donc les lecteurs, quelle que soit leur religion, à le lire avec un œil critique et à le replacer dans son contexte historique, c'est-à-dire le VIIe siècle. Parmi les normes qui violent les droits de l'homme et inspirent les lois des pays arabes et musulmans et que les mouvements islamistes voudraient appliquer, en tout ou en partie, nous signalons à titre d'exemples:

- L'inégalité entre les hommes et les femmes dans le mariage, le divorce, l'héritage, le témoignage, les sanctions et l'emploi, le mariage de filles impubères et la circoncision masculine et féminine pratiquée sur des enfants.
- L'inégalité entre musulmans et non-musulmans dans le mariage, le divorce, l'héritage, le témoignage, les sanctions et l'emploi.
- La non-reconnaissance de la liberté religieuse, en particulier la liberté de changer de religion.
- L'exhortation à combattre les non-musulmans, à occuper leurs pays, à imposer aux non-musulmans le paiement d'un tribut (jizya) et à tuer ceux qui ne suivent pas les religions monothéistes.
- L'esclavage, la capture des ennemis et l'appropriation de leurs femmes.
- Les sanctions cruelles comme la mise à mort de l'apostat (qui abandonne l'islam), la lapidation du fornicateur, l'amputation des mains des voleurs, la crucifixion, la flagellation et la loi du talion (œil pour œil, dent pour dent).
- La destruction des statues, des peintures et des instruments de musique et l'interdiction des arts.
- La maltraitance envers les animaux et le meurtre des chiens de compagnie.

J'espère sincèrement que cette édition et mes traductions du Coran en français, anglais et italien, par ordre chronologique, remplaceront un jour d'autres éditions et traductions dans les foyers, les mosquées, les universités, les instituts, les écoles et les bibliothèques.

Veuillez télécharger cette édition et la diffuser librement. N'hésitez pas à me faire part de vos commentaires à mon adresse

Sami A. Aldeeb Abu-Sahlieh

sami.aldeeb@yahoo.fr

Introduction

Dans son message à la Radio du Coran le 31 mai 1976, le Président Sadate affirmait:

> Notre Coran est une encyclopédie complète qui n'a laissé aucun côté de la vie, de la pensée, de la politique, de la société, des secrets cosmiques, des secrets de l'âme, des transactions, du droit de la famille, sans qu'il n'en ait donné d'opinion. L'aspect prodigieux et miraculeux de la législation coranique est qu'elle convient à toute époque.[1]

Le Coran est l'ouvrage le plus influent au monde sur le plan politique et la première source du droit musulman et arabe. D'où la nécessité de le lire pour mieux comprendre ses adeptes qui représentent un cinquième de l'humanité.

Le lecteur trouvera dans cet ouvrage une refonte totale des précédentes éditions dont elle reprend et développe les éléments suivants:

- La reproduction de la version arabe du Coran en écriture kufique, usuelle et coranique et sa traduction française par ordre chronologique.
- La ponctuation moderne du texte arabe, en signalant les dislocations et les lacunes. Les dislocations sont signalées par [---]. Les lacunes, qui concernent environ un dixième des versets, sont comblées entre […] dans la traduction. Les interpolations sont placées entre […] dans le texte arabe et dans la traduction.
- L'indication des variantes les plus importantes du Coran tant sunnites que chiites et des versets abrogés et ceux qui les abrogent.
- La fidélité au texte arabe, donnant autant que possible, grâce à l'ordinateur, la même traduction pour les mots et les phrases répétés, en tenant compte de la lecture syriaque et hébraïque. Sont indiquées en outre les traductions alternatives sur la base des exégètes musulmans et d'autres traducteurs.
- L'indication des sources juives, chrétiennes et autres dont l'auteur du Coran a repris ses informations.

Il serait utile que les lecteurs arabophones consultent notre édition arabe du Coran[2] dans laquelle nous avons produit le texte coranique par ordre chronologique en quatre orthographes: coranique, usuelle, kufique et syriaque, ajouté d'autres sources du Coran, notamment la poésie attribuée à la période préislamique, indiqué les causes de la révélation, donné le sens des termes ambigus et signalé plus de 2500 erreurs linguistiques dans le Coran. L'édition arabe est précédée d'une longue introduction d'environ 240 pages.

Nous signalons en outre que nous avons préparé une nouvelle traduction anglaise et une nouvelle traduction italienne du Coran similaires à cette nouvelle traduction française du Coran disponibles sur Amazon.

Dans les paragraphes suivants, nous approfondissons les éléments ci-dessus et indiquons nos sources et notre méthode de traduction.

Repères historiques

Selon la tradition islamique, Mahomet, de son vrai nom Qatham Ibn Abd-al-Lat, serait né vers 570 à La Mecque, ville commerçante et cosmopolite d'Arabie où coexistaient différentes communautés religieuses, principalement associateurs, juives et chrétiennes. Vers 610, il commença à recevoir des messages par l'intermédiaire de l'ange Gabriel, mentionné seulement trois fois dans des versets médinois (87/2:97-98 et 107/66:4). Ce phénomène est appelé révélation. Les sources islamiques affirment que le prophète Mahomet n'a vu Gabriel sous la forme sous laquelle Dieu l'avait créé que deux fois: une fois sur terre (d'après le verset 7/81:23) et une fois au ciel (d'après les versets 23/53:13-14). Ces sources affirment en outre que Gabriel est descendu au Prophète vingt-quatre mille fois, voire soixante mille fois, sous diverses formes durant la période de révélation, qui a duré environ vingt-deux ans.

Devant la persécution de sa famille et de ses concitoyens en raison de ses positions religieuses exclusivistes, il a quitté la Mecque en 622, avec certains de ses compagnons, pour Yathrib, ville de sa mère, devenue depuis Médine. Ce fait marque le début du calendrier musulman de l'hégire qui commence le 16 juillet 622 (correspondant au 1er Muharram). En 630, Mahomet est revenu à la Mecque à la tête d'une armée et l'a conquise. Il est mort à Médine le 8 juillet 632.

---

[1] Al-Ahram, 1.6.1976, p. 6 (http://goo.gl/25fNLk).

[2] https://www.academia.edu/66901372

Ordre chronologique du Coran

Pour les musulmans, Dieu a révélé le Coran à Mahomet à La Mecque et à Médine. Mais il existe des doutes sur l'historicité de Mahomet et de La Mecque, sur les auteurs du Coran et sur le lieu où il a été écrit.[1]. Pour le chercheur, le Coran apparaît comme une compilation confuse et lacunaire, pleine d'erreurs linguistiques, probablement réalisée dans la région de Syrie ou d'Irak, recueillant des informations provenant principalement de sources juives et chrétiennes.

Selon la tradition musulmane, la révélation reçue par Mahomet s'est étendue sur environ vingt-deux ans durant lesquels il est passé de simple commerçant à chef d'État. Selon cette tradition, dès qu'une révélation était faite à Mahomet, ses scribes la notaient sur des morceaux de cuir, des tessons de poterie, des nervures médianes de palmes, des omoplates ou des côtes de chameaux. Mais cette histoire semble invraisemblable. Après la mort de Mahomet, un premier recueil du Coran fut établi sous le règne du Calife Abu-Bakr (décédé en 634). Et comme des recueils privés divergents commençaient à circuler, le Calife 'Uthman (assassiné en 656) décida d'établir son propre recueil appelé le Coran de 'Uthman, actuellement utilisé par les musulmans. Les autres recueils ont été détruits.

Nous soulignons ici que la commission qui a compilé le Coran était dirigée par Zayd Ibn-Thabit, d'origine juive et que le calife 'Uthman fut assassiné par des compagnons de Mahomet, accusé, entre autres, d'avoir falsifié le Coran et il fut enterré dans un cimetière juif. De plus, les musulmans reconnaissent différentes lectures du Coran, la plus répandue étant celle de Hafs, qui est considéré par les sources musulmanes comme un menteur[2].

Le Coran de 'Uthman est composé de 114 chapitres (dits sourates). Chaque chapitre se présente avec un titre, quelques-uns avec deux, voire plus indiqués dans notre traduction. Ces titres proviennent soit de l'un des premiers mots du chapitre (23/53: L'étoile; 97/55: Le miséricordieux), soit d'un récit caractéristique (72/14: Abraham; 44/19: Marie), soit d'un épisode considéré comme prégnant (70/16: Les abeilles; 85/29: L'araignée). Ces titres ne figurent pas dans les premiers manuscrits coraniques connus; ils furent ajoutés par les scribes pour distinguer les chapitres du Coran. Certains cependant les font remonter à Mahomet. Des compagnons et des exégètes contestent l'appartenance de trois chapitres au Coran et d'autres y ajoutent deux chapitres.

Les chapitres sont classés dans l'ordre décroissant de leur longueur, avec beaucoup d'exceptions. Certains auteurs musulmans croient que cet ordre a été approuvé par Mahomet, sur indication de l'ange Gabriel. Mais l'opinion dominante soutient que seul l'ordre des versets à l'intérieur des chapitres a été approuvé par Mahomet, alors que l'ordre des chapitres a été fixé par la commission qui a établi le Coran. On invoque le fait que des compagnons de Mahomet avaient des versions du Coran classant les chapitres de façon différente de l'ordre actuel du Coran.

L'ordre actuel du Coran pose un problème de compréhension. On peut dire que nous lisons aujourd'hui le Coran presque à l'envers puisque les premiers chapitres, les plus longs, sont formés de révélations parvenues à Mahomet vers la fin de sa vie. L'ordre chronologique du Coran est important non seulement pour les historiens qui veulent connaître les différentes étapes de la révélation, mais aussi pour les juristes. En effet, le Coran comporte des normes juridiques qui ont évolué, certaines en abrogeant d'autres. Afin de déterminer les passages abrogés et ceux qui les abrogent, il faut savoir lesquels ont précédé les autres. Pour ces raisons, des auteurs musulmans ont proposé de publier le Coran en arabe par ordre chronologique[3], mais cela n'a jamais été fait jusqu'à présent, à l'exception du commentaire du Coran par ordre chronologique en arabe par le marocain Mohamed Abed Al-Jabri publié en 2008-2009, précédé par le palestinien Muhammad Izzat Darwaza qui a publié un commentaire également par ordre chronologique en 1961-1964. Régis Blachère a publié en 1949-1950 une traduction française du Coran selon un ordre chronologique qu'il a lui-même établi. Cette première édition n'est plus disponible dans les librairies. Blachère est revenu à l'ordre actuel du Coran dans son édition de 1957, sans en dire les raisons. Ainsi, nos traductions française, anglaise et italienne peuvent être considérées comme les seules avec le texte arabe dans l'ordre chronologique. Cependant, nous avons trouvé trois traductions anglaises qui suivent cet ordre faites par John Medows Rodwell (1861), Mirza Abul Fazl (1910) et Hashim Amir Ali (1974).

Les savants religieux musulmans et les orientalistes recourent à différents critères pour la classification chronologique des chapitres du Coran: le témoignage des compagnons de Mahomet, le contenu des chapitres, les

---

1 Nous renvoyons le lecteur au 1er volume de l'ouvrage Le Coran des historiens.

2 Voir cet article https://goo.gl/FCMPAm.

3 Voir notamment Khalaf-Allah: Dirasat, p. 245-257. Pour les titres complets des ouvrages et les abréviations cités dans les notes et dans le texte, voir la bibliographie à la fin de ce livre.

événements historiques auxquels ils se réfèrent, etc. Cependant, ils sont loin d'être unanimes entre eux[1] et il est probablement impossible de parvenir à un ordre chronologique qui corresponde à la réalité[2]. La classification qui recueille le plus d'adhésion parmi les musulmans et que nous suivons ici, est celle proposée par la commission de l'Azhar qui a établi l'édition égyptienne du Coran en 1924, appelé Mushaf du Roi Fu'ad[3]. Cette édition, dans l'ordre actuel, indique en tête de chaque chapitre l'ordre dans lequel il a été révélé et distingue les chapitres de la période mecquoise de ceux de la période hégirienne (médinoise). Elle indique également les versets qui constituent des exceptions. On signalera ici que les nouvelles éditions arabes du Coran ne comportent généralement pas de telles indications.

Nous donnons ici un tableau sommaire indiquant l'ordre chronologique des chapitres selon l'Azhar, Noldeke (décédé en 1930) et Blachère (décédé en 1973), ainsi que l'ordre actuel du Coran selon le Mushaf du Roi Fu'ad.

Ordre actuel	Nom, nombre des versets et période	L'Azhar	Noldeke	Blachère
1: الفاتحة	Le prologue - 7 versets - mecquois	5	48	46
2: البقرة	La vache - 286 versets - hégirien	87	91	93
3: آل عمران	La famille d'Imran - 200 versets - hégirien	89	97	99
4: النساء	Les femmes - 176 versets - hégirien	92	100	102
5: المائدة	Le banquet - 120 versets - hégirien	112	114	116
6: الانعام	Les troupeaux - 165 versets - mecquois [sauf: 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151-153]	55	89	91
7: الاعراف	Les redans - 206 versets - mecquois [sauf: 163-170]	39	87	89
8: الانفال	Le butin - 75 versets - hégirien [sauf: 30-36]	88	95	97
9: التوبة	La repentance - 129 versets - hégirien [sauf: 128-129]	113	113	115
10: يونس	Jonas - 109 versets - mecquois [sauf: 40, 94-96]	51	84	86
11: هود	Houd - 123 versets - mecquois [sauf: 12, 17, 114]	52	75	77
12: يوسف	Joseph - 111 versets - mecquois [sauf: 1-3, 7]	53	77	79
13: الرعد	Le tonnerre - 43 versets - hégirien	96	90	92
14: ابراهيم	Abraham - 52 versets - mecquois [sauf: 28-29]	72	76	78
15: الحجر	Al-hijr - 99 versets - mecquois [sauf: 87]	54	57	59
16: النحل	Les abeilles - 128 versets - mecquois [sauf: 126-128]	70	73	75
17: الإسراء	Le voyage nocturne - 111 versets - mecquois [sauf: 26, 32-33, 57, 73-80]	50	67	74
18: الكهف	La caverne - 110 versets - mecquois [sauf: 28, 83-101]	69	69	70
19: مريم	Marie - 98 versets - mecquois [sauf: 58, 71]	44	58	60
20: طه	Taha - 135 versets - mecquois [sauf: 130-131]	45	55	57
21: الانبياء	Les prophètes - 112 versets - mecquois	73	65	67
22: الحج	Le pèlerinage - 78 versets - hégirien [sauf: 52-55]	103	107	109

[1] Al-Haddad a établi des tables comparant l'ordre chronologique du Coran selon sept sources musulmanes classiques, Noldeke et Blachère (Al-Haddad: Al-Qur'an wal-kitab, vol. 2, p. 298-316). Voir aussi Al-mushaf wa-qira'atuh, Al-muqaddimah, pp. 53-69.

[2] Indiquons une des difficultés: comment classer chronologiquement des récits (comme celui de Moïse ou de Lot – voir l'index sous ces deux noms) répétés avec peu ou pas de différences dans plusieurs chapitres? S'agit-il de passages révélés une seule fois, ou ont-ils au contraire été révélés en plusieurs étapes?

[3] Vous le trouvez ici: https://corpuscoranicum.de/fr/verse-navigator/sura/1/verse/1/print

23: المؤمنون	Les croyants - 118 versets - mecquois	74	64	66
24: النور	La lumière - 64 versets - hégirien	102	105	107
25: الفرقان	La salvation - 77 versets - mecquois [sauf: 68-70]	42	66	68
26: الشعراء	Les poètes - 227 versets - mecquois [sauf: 197, 224-227]	47	56	58
27: النمل	Les fourmis - 93 versets - mecquois	48	68	69
28: القصص	La narration - 88 versets - mecquois [sauf: 52-55]	49	79	81
29: العنكبوت	L'araignée - 69 versets - mecquois [sauf: 1-11]	85	81	83
30: الروم	Les romains - 60 versets - mecquois [sauf: 17]	84	74	76
31: لقمان	Luqman - 34 versets - mecquois [sauf: 27-29]	57	82	84
32: السجدة	La prosternation - 30 versets - mecquois [sauf: 16-20]	75	70	71
33: الاحزاب	Les partis - 73 versets - hégirien	90	103	105
34: سبا	Sabaa - 54 versets - mecquois [sauf: 6]	58	85	87
35: فاطر	Le créateur - 45 versets - mecquois	43	86	88
36: يس	Yasin - 83 versets - mecquois [sauf: 45]	41	60	62
37: الصافات	Les rangés - 182 versets - mecquois	56	50	52
38: ص	Sad - 88 versets - mecquois	38	59	61
39: الزمر	Les groupes - 75 versets - mecquois [sauf: 52-54]	59	80	82
40: غافر	Le pardonneur - 85 versets - mecquois [sauf: 56-57]	60	78	80
41: فصلت	Les signes détaillés - 54 versets - mecquois	61	71	72
42: الشورى	La consultation - 53 versets - mecquois [sauf: 23-25, 27]	62	82	85
43: الزخرف	Les ornements - 89 versets - mecquois [sauf: 54]	63	61	63
44: الدخان	La fumée - 59 versets - mecquois	64	53	55
45: الجاثية	L'agenouillée - 37 versets - mecquois [sauf: 14]	65	72	73
46: الاحقاف	Al-Ahqaf - 35 versets - mecquois [sauf: 10, 15, 35]	66	88	90
47: محمد	Mahomet - 38 versets - hégirien [sauf: 13]	95	96	98
48: الفتح	La conquête - 29 versets - hégirien	111	108	110
49: الحجرات	Les clôtures - 18 versets - hégirien	106	112	114
50: ق	Qaf - 45 versets - mecquois [sauf: 38]	34	54	56
51: الذاريات	Les vents qui disséminent - 60 versets - mecquois	67	39	49
52: الطور	Le mont - 49 versets - mecquois	76	40	22
53: النجم	L'étoile - 62 versets - mecquois [sauf: 32]	23	28	30
54: القمر	La lune - 55 versets - mecquois [sauf: 44-46]	37	49	50
55: الرحمن	Le miséricordieux - 78 versets - hégirien	97	43	28
56: الواقعة	L'avènement - 96 versets - mecquois [sauf: 81-82]	46	41	23
57: الحديد	Le fer - 29 versets - hégirien	94	99	101
58: المجادلة	La disputeuse - 22 versets - hégirien	105	106	108
59: الحشر	Le rassemblement - 24 versets - hégirien	101	102	104
60: الممتحنة	L'éprouvée - 13 versets - hégirien	91	110	112

61: الصف	Le rang - 14 versets - hégirien	109	98	100
62: الجمعة	Le vendredi - 11 versets - hégirien	110	94	96
63: المنافقون	Les hypocrites - 11 versets - hégirien	104	104	106
64: التغابن	La duperie mutuelle - 18 versets - hégirien	108	93	95
65: الطلاق	La répudiation - 12 versets - hégirien	99	101	103
66: التحريم	La prohibition - 12 versets - hégirien	107	109	111
67: الملك	Le royaume - 30 versets - mecquois	77	63	65
68: القلم	Le calame - 52 versets - mecquois [sauf: 17-33, 48-50]	2	18	51
69: الحاقة	L'inévitable - 52 versets - mecquois	78	24	24
70: المعارج	Les escaliers - 44 versets - mecquois	79	42	33
71: نوح	Noé - 28 versets - mecquois	71	51	53
72: الجن	Les djinns - 28 versets - mecquois	40	62	64
73: المزمل	L'emmitouflé - 20 versets - mecquois [sauf: 10-11, 20]	3	23	34
74: المدثر	L'enveloppé - 56 versets - mecquois	4	2	2, 36
75: القيامة	La résurrection - 40 versets - mecquois	31	36	27
76: الانسان	L'humain - 31 versets - hégirien	98	52	34 bis
77: المرسلات	Les messagères - 50 versets - mecquois [sauf: 48]	33	32	25
78: النبأ	La nouvelle - 40 versets - mecquois	80	33	26
79: النازعات	Les arracheurs - 46 versets - mecquois	81	31	20
80: عبس	Il a froncé - 42 versets - mecquois	24	17	17
81: التكوير	L'enroulement - 29 versets - mecquois	7	27	18
82: الانفطار	Le fendage - 19 versets - mecquois	82	26	15
83: المطففين	Les fraudeurs - 36 versets - mecquois	86	37	35
84: الانشقاق	La fissuration - 25 versets - mecquois	83	29	19
85: البروج	Les constellations - 22 versets - mecquois	27	22	43
86: الطارق	Le cognant - 17 versets - mecquois	36	15	9
87: الأعلى	Le plus élevé - 19 versets - mecquois	8	19	16
88: الغاشية	La couvrante - 26 versets - mecquois	68	34	21
89: الفجر	L'aube - 30 versets - mecquois	10	35	42
90: البلد	Le pays - 20 versets - mecquois	35	11	40
91: الشمس	Le soleil - 15 versets - mecquois	26	16	7
92: الليل	La nuit - 21 versets - mecquois	9	10	14
93: الضحى	Le matin - 11 versets - mecquois	11	13	4
94: الشرح	L'ouverture - 8 versets - mecquois	12	12	5
95: التين	Le figuier - 8 versets - mecquois	28	20	10
96: العلق	Les adhérences - 19 versets - mecquois	1	1	1, 32
97: القدر	La prédétermination - 5 versets - mecquois	25	14	29
98: البينة	La preuve - 8 versets - hégirien	100	92	94
99: الزلزلة	La secousse - 8 versets - hégirien	93	25	11
100: العاديات	Les coursiers - 11 versets - mecquois	14	30	13
101: القارعة	Le cataclysme - 11 versets - mecquois	30	24	12
102: التكاثر	La multiplication - 8 versets - mecquois	16	8	31
103: العصر	L'époque - 3 versets - mecquois	13	21	6
104: الهمزة	Le diffamateur - 9 versets - mecquois	32	6	39
105: الفيل	L'éléphant - 5 versets - mecquois	19	9	41
106: قريش	Quraysh - 4 versets - mecquois	29	4	3
107: الماعون	L'assistance - 7 versets - mecquois [sauf: 4-7]	17	3	8
108: الكوثر	L'abondance - 3 versets - mecquois	15	5	38
109: الكافرون	Les mécréants - 6 versets - mecquois	18	45	45
110: النصر	Le secours - 3 versets - hégirien	114	111	113
111: المسد	Les fibres - 5 versets - mecquois	6	3	37
112: الإخلاص	La pureté - 4 versets - mecquois	22	44	44
113: الفلق	L'aube - 5 versets - mecquois	20	46	47
114: الناس	Les humains - 6 versets - mecquois	21	47	48

Selon l'Azhar, 86 chapitres ont été révélés à la Mecque avant l'hégire et 28 après l'hégire. Toutefois, trente-cinq chapitres de l'époque mecquoise comportent des versets de l'époque hégirienne (dite aussi médinoise) et quatre chapitres de la période médinoise comportent des versets de l'époque mecquoise. Nous ne touchons pas à l'ordre des versets à l'intérieur de ces chapitres, mais signalons les versets mecquois par la lettre M et les versets hégiriens par la lettre H. Ces lettres sont suivies par le numéro chronologique et actuel du chapitre et par le numéro du verset. Ainsi M-5/1:4 signifie qu'il s'agit d'un chapitre mecquois, le 5e selon l'ordre chronologique, le 1er selon l'ordre actuel, le 4e verset selon l'édition de l'Azhar.
Certains auteurs classiques considèrent comme mecquois les versets révélés à la Mecque après l'hégire. Dans notre édition, nous nous basons non pas sur le lieu de révélation des versets, mais sur leur période. Ainsi, les versets mecquois sont ceux révélés avant l'hégire et les versets hégiriens (médinois) sont ceux révélés après l'hégire.
La numérotation des versets dans notre édition, reprise de l'édition de l'Azhar, diffère de celle suivie par les éditions du Coran en Afrique du Nord et au Soudan et de celle proposée par Flügel (1834) souvent utilisée par les orientalistes. La différence avec cette dernière est parfois de six versets. Certains traducteurs utilisent la numérotation de Flügel et d'autres juxtaposent les deux numérotations. Nous avons renoncé à cette double numérotation pour ne pas alourdir le texte.
Le nombre total des versets du Coran diffère selon les éditions. À titre d'exemples, le Coran d'Égypte et d'Arabie Saoudite compte 6236 versets, celui du Maroc 6214 versets, celui du Soudan 6204 versets, celui de Flügel 6238 versets et celui de l'Empire ottoman (de 1880) 6344 versets.

Orthographe, variantes et lectures du Coran

Il est hautement probable que le Coran ait été écrit initialement en alphabet syriaque, alphabet utilisé pour écrire plusieurs langues comme le turc, le kurde, l'arménien et le persan. Par la suite, il a été retranscrit en alphabet arabe. Les anciens manuscrits du Coran sont rédigés soit en style hijazi, soit en style kufique développés à partir de l'alphabet syriaque. Ces manuscrits sont sans points rendant incertaine la lecture de 23 des 28 lettres que comprend l'alphabet arabe. Ils sont aussi sans accents. La langue arabe compte onze accents sur les lettres qui remplacent les voyelles courtes, voire doublent des lettres. La substitution d'un accent ou d'un point par un autre change le sens d'un verbe. Ainsi la différence entre les trois verbes يَقْتُلُونَ (ils tuent), يُقْتَلُونَ (ils sont tués) et تُقْتَلُونَ (vous êtes tués) se situe au niveau des accents et des points. L'absence de points et d'accents dans les anciens manuscrits du Coran a donné lieu à plusieurs milliers de variantes. Pour faciliter la lecture du Coran, ces points et ces accents ont été ajoutés ultérieurement, sans que les musulmans se mettent d'accord sur l'ensemble de ces points et accents. Mais même avec l'introduction des points et des accents, l'orthographe du Coran s'écarte de celle en usage depuis plus d'un millénaire dans les autres écrits en langue arabe. Pour que le lecteur puisse se rendre compte, au moins visuellement, de l'évolution de l'écriture coranique, nous avons produit le Coran en écriture kufique, usuelle et coranique, en ajoutant à l'écriture coranique la ponctuation moderne qui ne figure pas dans le Coran actuel. Le lecteur intéressé, peut aussi se référer à notre édition arabe du Coran qui comporte en outre le Coran en alphabet syriaque établi par Nidal Rustum que nous remercions.
On relèvera ici qu'à l'intérieur du Coran, certains mots sont écrits de différentes manières. À titre d'exemple, le nom Ibrahim (Abraham) dans l'édition du Caire est écrit 15 fois dans le chapitre 87/2 sous la forme Ibrahm (sans le i) et 54 fois ailleurs sous la forme Ibrahim (avec le i). Certains auteurs musulmans pensent que l'orthographe des mots a été dictée par Mahomet à ceux qui écrivaient la révélation, bien qu'il soit considéré comme illettré selon l'opinion majoritaire. Certains attribuent un sens ésotérique aux erreurs d'orthographe[1]. Mais Ibn-Khaldoun (décédé en 1406) est d'avis que l'orthographe du Coran est tout simplement défectueuse. Il écrit:

> Aux débuts de l'islam, l'arabe n'était […] pas écrit convenablement, avec une grande précision et beaucoup d'élégance. Le résultat était plus que médiocre, car les Arabes nomades étaient encore sauvages et les arts leur étaient étrangers. On le voit bien en observant ce qui s'est produit pour l'orthographe du Coran. Les compagnons du Prophète transcrivaient le texte à leur manière, qui n'était pas brillante: la plupart de leurs lettres étaient incorrectes. Leurs successeurs immédiats les recopièrent […]. On doit donc ne tenir aucun compte d'affirmations irréfléchies. Certains prétendent, en effet, que les compagnons du Prophète étaient très bons scribes et qu'il doit y avoir une explication à toutes leurs fautes d'orthographe […]. Pensant qu'il est parfait de bien écrire, ces esprits zélés ne peuvent admettre l'imperfection chez les compagnons. Pour bien montrer qu'ils étaient impeccables, jusque dans leur orthographe, ils veulent, à

[1] Sirri: Al-rasm al-'uthmani, p. 6.

toute force, justifier leurs erreurs dans ce domaine. Mais ils ont complètement tort. En effet, pour les compagnons du Prophète, l'écriture n'avait rien à voir avec la perfection: il s'agit d'un art citadin, qui sert aux scribes à gagner leur vie. Or, la perfection artistique est toute relative: elle n'est pas la perfection en soi. L'inaptitude à l'exercice d'une technique n'affecte pas la croyance ou les qualités d'une personne.[1]

Tout en affirmant que l'orthographe coranique n'est ni fixée par Dieu, ni rendue obligatoire par Mahomet, des auteurs musulmans estiment que l'unanimité des compagnons de Mahomet est en faveur de son maintien et l'unanimité constitue une règle obligatoire. Ils ajoutent que la modification de l'orthographe conduit à des variantes portant atteinte à l'uniformité du texte d'un pays à l'autre. L'uniformité du texte est un des aspects de l'unité entre les musulmans.[2]

Il faut cependant signaler que les éditions du Coran imprimées à Istanbul, alors capitale de l'empire ottoman, ont ajouté des lettres manquantes à certains mots comme la lettre a dans 'alamin et dans muslimat. En 1988, la Maison d'édition Dar al-shuruq (au Caire et à Beyrouth) a publié un Coran intitulé Al-Mushaf al-muyassar (le Coran facilité) avec mention, en bas de page, de l'orthographe usuelle des mots écrits en orthographe coranique. On relèvera aussi que les citations coraniques dans les écrits contemporains, notamment dans les journaux, sont souvent conformes à l'orthographe usuelle et que des programmes d'ordinateurs utilisent cette orthographe pour le texte du Coran ou pour la recherche par les termes. À notre connaissance, la seule version complète du Coran utilisant l'orthographe usuelle est celle accompagnant la traduction italienne faite par Gabriele Mandel Khan, éditée par UTET, Turin, 2004.

Pour faciliter la lecture du texte coranique, nous donnons une liste indicative des termes dont l'orthographe usuelle diffère de l'orthographe coranique, avec leur orthographe kufique sans points et sans accents comme dans les manuscrits les plus anciens.

Kufique	Coranique	Usuel	Kufique	Coranique	Usuel
ابرهم	إِبْرَٰهِمَ	إِبْرَاهِيم	التورىه	التَّوْرَىٰة	التَّوْرَاة
خطيكم	خَطَٰيَاكُمْ	خَطَايَاكُمْ	ادم	ءَادَمَ	أَدَم
اصحب	أَصْحَٰب	أَصْحَاب	اشترٮه	اشْتَرَىٰهُ	اشْتَرَاهُ
الن	ٱلْـَٔنَ	الْأَن	الاموٮ	الْأَمْوَٰل	الْأَمْوَال
طمسطوه	كَمِشْكَوٰةٍ	كَمِشْكَاةٍ	اولوا	أُوْلُواْ	أُولُو
بايت	بِـَٔايَٰت	بِآيَات	بالكفرين	بِٱلْكَٰفِرِين	بِالْكَافِرِين
تجرتهم	تِّجَٰرَتُهُمْ	تِجَارَتُهُمْ	البينت	ٱلْبَيِّنَٰت	الْبَيِّنَات
تلته	ثَلَٰثَة	ثَلَاثَة	تظهرون	تَظَٰهَرُونَ	تَظَاهَرُون
الحيوه	ٱلْحَيَوٰة	الْحَيَاة	جنت	جَنَّٰت	جَنَّات
الزكوه	ٱلزَّكَوٰة	الزَّكَاة	خلتك	خَٰلَٰتِك	خَالَاتِك
رزقنهم	رَزَقْنَٰهُمْ	رَزَقْنَاهُمْ	ربنيين	رَبَّٰنِيِّين	رَبَّانِيِّين
سموت	سَمَٰوَٰتٍ	سَمَاوَات	وسليمن	سُلَيْمَٰن	سُلَيْمَان
يبنوم	يَبْنَؤُمَّ	يَا ابْنَ أُمَّ	شيطينهم	شَيَٰطِينِهِمْ	شَيَاطِينِهِمْ
الضعفوا	ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ	الضُّعَفَاءُ	الصلوه	ٱلصَّلَوٰة	الصَّلَاةَ
الطلق	الطَّلَٰق	الطَّلَاق	طغينهم	طُغْيَٰنِهِمْ	طُغْيَانِهِمْ
عسوه	غِشَٰوَة	غِشَاوَة	علموا	عُلِّمُواْ	عُلَمَاءُ
مسوهن	قَٰنِتُون	قَانِتُون	مسوهن	فَسَوَّىٰهُنَّ	فَسَوَّاهُنَّ
كلمت	كَلِمَٰت	كَلِمَات	الكتب	ٱلْكِتَٰب	الْكِتَاب
اللعنون	ٱللَّٰعِنُون	اللَّاعِنُون	الى	ٱلَّٰتِي	اللَّاتِي
ملك	مَٰلِك	مَالِك	للملئكه	لِلْمَلَٰٓئِكَةِ	لِلْمَلَائِكَةِ
الملوا	ٱلْمَلَؤُاْ	الْمَلَأُ	مستهزءون	مُسْتَهْزِءُون	مُسْتَهْزِئُون
النصرى	ٱلنَّصَٰرَىٰ	النَّصَارَى	ميثقه	مِيثَٰقِهِ	مِيثَاقِهِ

[1] Ibn-Khaldoun: Discours sur l'histoire universelle, vol. 2, p. 850-852.

[2] Sirri: Al-rasm al-'uthmani, p. 47-53.

والحرمت	وَٱلْحُرُمٰت	وَالْحُرُمَات	واسمعيل	وَإِسْمٰعِيلَ	وَإِسْمَاعِيل
واى	وَإِيَّيَ	وَإِيَّايَ	والولدت	وَٱلْوٰلِدٰتُ	وَالْوَالِدَات
ولهم	وَلَّهُمْ	وَلَّاهُم	ومداد	وَقُرْءَان	وَقُرْآن
ياهل	يَٰأَهْلَ	يَا أَهْل	يادم	يَٰدَمُ	يَا آدَمُ
يبنى	يُبَنِيَ	يَا بَنِيَّ	ياها	يَٰأَيُّهَا	يَا أَيُّهَا
يسلوك	يَسْـَٔلُونَكَ	يَسْأَلُونَك	يموسى	يُمُوسَىٰ	يَا مُوسَى

La différence entre l'orthographe kufique, l'orthographe coranique et l'orthographe usuelle est à distinguer de la question des variantes du Coran, même si les deux questions se recoupent.

Des chiites accusent le Calife 'Uthman (assassiné en 656) d'avoir supprimé ou modifié les passages dans lesquels il est fait mention de 'Ali (assassiné en 661), son rival politique. Des chapitres entiers et de nombreux versets auraient ainsi disparu ou auraient été tronqués. Muhammad Mal-Allah, un auteur sunnite, donne 208 exemples de falsifications avancées par les chi'ites.[1] Sans nier que certains courants chi'ites aient diffusé la thèse de la falsification du Coran, un petit ouvrage anonyme, sans éditeur ni maison d'édition, rejette l'attribution d'une telle prétention au chiisme. Il ajoute que de telles accusations de falsification se retrouvent en plus grand nombre encore dans des ouvrages sunnites.[2]

Ces discussions irritent les musulmans religieux qui affirment avec force que le Coran n'a jamais été altéré, contrairement à l'Ancien Testament et au Nouveau Testament. Cette affirmation relève du dogme musulman. Le Coran dit: "C'est nous qui avons fait descendre le rappel et c'est nous qui le garderons" (54/15:9). Nous n'entendons pas entrer dans cette polémique. Notre tâche est plus modeste et se focalise sur des variantes du Coran admises par les autorités musulmanes. D'où proviennent ces variantes?

Les sources musulmanes rapportent que 'Umar (assassiné en 644) avait entendu quelqu'un réciter le chapitre 42/25 autrement que lui. Il l'amena à Mahomet qui fit réciter à chacun sa version et il les approuva toutes les deux, en disant que le Coran a été révélé en sept lettres. Des récits similaires sont rapportés concernant d'autres chapitres du Coran.[3] Que signifie le terme lettres dans le récit mentionné? Certains pensent que le Coran a été révélé en sept variantes qui tiennent compte des différents dialectes arabes, pour faciliter l'accès au Coran aux tribus qui ne parlaient pas le dialecte de Quraysh, la tribu de Mahomet.

À part la révélation du Coran en sept lettres, les sources musulmanes parlent de différentes lectures du Coran. Ces lectures seraient dues au fait que l'écriture initiale du Coran était difficile à déchiffrer sans l'aide de ceux qui ont mémorisé le Coran. On a admis ainsi quatorze lectures attribuées à des lecteurs au bénéfice d'une chaîne de garants remontant aux compagnons de Mahomet.[4] L'édition de l'Azhar, la plus répandue de nos jours, a favorisé celle de Hafs, telle que transmise par 'Asim. C'est cette lecture qui sert de base au texte du Coran que nous publions ici. L'édition tunisienne du Coran suit la lecture de Nafi', telle que rapportée par Qalun, alors que l'édition marocaine du Coran suit la lecture de Nafi', telle que rapportée par Warsh. Ces variantes, selon la doctrine islamique unanime, appartiennent à la révélation.[5] À part leur valeur religieuse, elles fournissent des informations importantes sur la manière de prononcer l'arabe par les différentes tribus et constituent un moyen de comprendre un texte coranique à l'origine sans points ni accents. Elles ont aussi des conséquences juridiques quand elles touchent des passages normatifs.[6]

Les variantes du Coran figurent dans les différentes lectures du Coran et sont rapportées par les ouvrages islamiques classiques. Afin d'éviter les polémiques, nous laissons de côté les variantes se référant à des manuscrits du Coran difficilement accessibles et nous nous basons exclusivement sur les sources modernes suivantes approuvées par les autorités religieuses islamiques:

- 'Umar et Makram: Mu'jam al-qira'at al-qur'aniyyah.
- Al-Khatib: Mu'jam al-qira'at.
- Al-Qira'at, site géré par Aal Al-Bayt Institute for Islamic Thought, qui dépend de la famille royale jordanienne, http://goo.gl/yulAcz

---

1 Mal-Allah: Al-shi'ah.

2 Ukdhubat tahrif Al-Qur'an. Voir aussi sur la falsification faite par les chi'ites: Al-Dhahabi: Al-tafsir, vol. 2, p. 32-35, 149-152, 184, 196-197.

3 Al-mawsu'ah al-qur'aniyyah al-mutakhassisah, p. 110-111.

4 Ce site compare entre 21 lectures: https://www.nquran.com.

5 On signalera ici que le Maroc essaie d'interdire les lectures du Coran autres que celle de Warsh: http://goo.gl/poVKf3.

6 Voir Aldeeb Abu-Sahlieh: Introduction à la société musulmane, p. 67-69.

Ces trois sources indiquent les variantes mot à mot dans l'ordre des chapitres et des versets du Coran et mentionnent les ouvrages classiques consultés. Il est facile au lecteur de s'y retrouver. Il n'est donc pas nécessaire de surcharger notre travail avec des références à ces sources.
En ce qui concerne les variantes chiites, nous nous sommes basés sur quatre ouvrages:
- Al-Sayyari: Kitab al-qira'at aw al-tanzil wal-tahrif
- Al-Qummi: Tafsir Al-Qummi
- Al-Kulayni: Al-Kafi
- Al-Tabarsi: Fasl khitab fi ithbat tahrif kitab rab al-arbab

Il existe un grand nombre de variantes. La première source utilisée indique plus de 10 000 mots du Coran qui ont une ou plusieurs variantes. Comme il n'est pas possible de les reprendre toutes, nous avons sélectionné surtout celles qui peuvent influencer le sens, qui comportent une modification grammaticale d'un mot, qui suppriment ou ajoutent un mot ou un passage et qui substituent un mot ou un passage à un autre. Nous avons omis les variantes se limitant à une élision de deux mots. Le lecteur intéressé par l'ensemble des variantes peut revenir à nos sources. Malgré ce choix réduit, les variantes indiquées dans notre ouvrage touchent 3462 versets sur les 6236 que comporte l'édition de l'Azhar, sans tenir compte des différences entre l'orthographe usuelle et l'orthographe coranique dont nous avons parlé plus haut. En outre, nous avons omis les variantes des termes suivants qui se répètent souvent:

إبراهيم	إبراهام، إبراهُم، إبراهِم، إبراهَم، إبرَهُم
إسرائيل	إِسْرَايِلَ، إِسْرَاييلَ، إِسْرَيِلَ، إِسْرَائِلَ، إِسْرَالَ، إِسْرَائِنَ، أَسْرَالَ
الإنجيل	الأَنجيل
بئس	بيس
بَأْس	باس
بُيُوت	بِيُوت
ذرية	ذُرِّيَة، ذِرِّيَة، ذَرِّيَة، ذَرِيَّة
رَؤُوف	رَؤُف، رَءُوف، رَوْفٌ، رَئِف
رَبِّ	رَبِّي، رَبُّ
رُسُلُ	رُسْلُ
رِضْوان	رُضْوان، رُضُوان
السِّجْن	السَّجْن
صِرَاط	سراط، زراط
عليهم	عَلَيْهُمْ، عَلَيْهُمُ، عَلَيْهُمُو، عَلَيْهِمُو، عَلَيْهِمُ، عَلَيْهِم، عَلَيْهِمِي، عَلَيْهُمِي
فيهم	فيهُم
الْقُرْآن	الْقُرَان
مؤمن	مومن
نبيّ	نبيء
وَهُوَ	وَهْوَ
يَا قَوْمِ	يَا قَوْمُ
يُوسُف	يُوسَف، يُوسِف
يُونُس	يُونِس، يُونَس، يُؤنِس

Abrogation dans le Coran

Le Coran a été révélé en 22 ans et a accompagné une société en mutation. Comme tout autre système normatif, il a subi des modifications par ce qu'on appelle l'abrogation, notion définie en droit musulman comme étant "l'annulation partielle ou totale de l'application d'une prescription de la Shari'a sur la base d'une indication postérieure annonçant explicitement ou implicitement cette annulation". De nombreux auteurs classiques ont écrit sur ce sujet, considéré comme essentiel pour la compréhension du Coran et, par conséquent, pour l'exercice de la fonction de juriste. Des auteurs musulmans modernes contestent l'abrogation, mais cela est absurde parce que aucun système juridique ne saurait nier ce fait.
L'abrogation a suscité des polémiques du temps de Mahomet. Ses adversaires l'accusaient de modifier les ordres donnés aux croyants. C'est alors que des versets coraniques ont été révélés indiquant que c'est Dieu qui voulait ces changements, par le biais de l'abrogation:

> Quand nous changeons un signe par un autre et Dieu sait mieux ce qu'il fait descendre, ils disent: "Tu n'es qu'un fabulateur". ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas (70/16:101).
>
> Tout signe que nous abrogeons ou faisons oublier, nous apportons un meilleur que lui, ou un semblable à lui. ~ Ne sais-tu pas que Dieu est puissant sur toute chose? (87/2:106).

Les juristes musulmans ont distingué différentes formes d'abrogations:

- Un verset peut abroger un autre, mais tous deux sont maintenus dans le Coran. On parle alors de l'abrogation de la norme et du maintien de la récitation. Ainsi le verset 87/2:115 relatif à la direction de la prière serait abrogé par le verset 87/2:144 qui fixe la direction de la prière vers la Kaaba.
- Un verset normatif aurait été révélé à Mahomet, puis remplacé par un autre verset au contenu différent. Or, ni le premier ni le dernier ne figurent dans le Coran. Ainsi, la révélation aurait comporté, selon le témoignage de 'Ayshah, épouse de Mahomet, un verset établissant l'interdiction du mariage entre apparentés de lait s'il y a eu plus de dix tétées, chiffre réduit à cinq par un autre verset. Ces deux versets ont disparu du Coran, mais le dernier est toujours en vigueur.
- Un verset révélé figurant dans le Coran peut être abrogé par un verset disparu du Coran. Ainsi, le verset 102/24:2 prévoit 100 coups de fouet en cas de fornication. Ce verset figure toujours dans le Coran, mais il serait abrogé par un autre verset, absent du Coran, rapporté par le calife Omar (assassiné en 644) et qui prévoit la lapidation pour ce délit.[1]
- Des versets furent révélés à Mahomet, mais Dieu le lui fit oublier. Ces versets, parfois transcrits par ses scribes, furent miraculeusement effacés et ceux qui les avaient appris par cœur les oublièrent miraculeusement. Le Coran fait écho à ce phénomène (8/87:6-7 et 87/2:106).
- Certains versets sont révélés par Satan, mais abrogés par Dieu. C'est ce qu'indique le verset 103/22:52. Cette catégorie comprend les célèbres Versets sataniques (titre du livre de Salman Rushdie), remplacés par les versets actuels 23/53:19-23.
- Des versets du Coran sont abrogés par la Sunna (tradition) de Mahomet. Ainsi le Coran dit: "Il vous a été prescrit, quand la mort se présente à l'un de vous, s'il a laissé des biens, le testament pour les deux géniteurs et les plus proches apparentés, selon les convenances. ~ C'est un devoir pour les dévots" (87/2:180). Ce verset aurait été abrogé par la parole de Mahomet: "Pas de legs pour un héritier".
- Une parole de Mahomet est abrogée par un verset du Coran. Par exemple, le pacte d'armistice signé entre Mahomet et La Mecque avant sa conquête comportait une clause stipulant que Mahomet devait livrer tout homme converti à l'islam pour le rejoindre. Cet accord, cependant, a été abrogé par le verset 91/60:10.
- Abrogations multiples: un cas fameux est celui de l'interdiction de la consommation du vin, réglé progressivement par les versets 87/2:219, 92/4:43 et 112/5:90-91. Voilà donc trois versets coraniques s'abrogeant l'un l'autre, ne prévoyant aucune peine et qui ont été complétés par un récit de Mahomet selon lequel il aurait flagellé le consommateur du vin[2].

Il convient toutefois de noter que l'abrogation n'affecte pas seulement le facteur temps, mais aussi la faisabilité. Ainsi, les versets coraniques peuvent être désactivés ou suspendus lorsque les musulmans se trouvent en position de faiblesse et réactivés lorsqu'ils se sentent forts. Ainsi, des versets pacifiques seront utilisés dans le premier cas et des versets violents dans le second. C'est là qu'entre en jeu la théorie de la dissimulation, à laquelle nous avons consacré un livre[3].

L'abrogation suscite encore de vives controverses. Elle a coûté la vie au penseur soudanais Mahmoud Muhammad Taha, pendu en 1985 par Numeiri à l'instigation d'Al-Azhar, des Frères musulmans et de l'Arabie saoudite. Taha défendait l'idée que la première partie du Coran révélée à La Mecque, avant l'Hégire, constitue le véritable islam et que la seconde partie, révélée après l'Hégire, est de nature circonstancielle. Par conséquent, selon Taha, la première partie abroge la seconde[4]. En 1975, le président Ziad Berri de Somalie a déclaré dans un discours public que la moitié du Coran est abrogée ou contradictoire et que, par conséquent, l'ouvrage n'est plus applicable. Cela a provoqué une condamnation de l'Azhar en date du 6 février 1975.[5] Les auteurs musulmans contemporains qui soutiennent le phénomène de l'abrogation au sein du Coran signalent que ce phénomène se trouve aussi dans l'Ancien[6] et le Nouveau Testaments.[7]

---

1 Voir la note de 102/24:2.

2 Pour plus de détails, voir Aldeeb Abu-Sahlieh: L'abrogation dans le Coran.

3 Aldeeb Abu-Sahlieh: Alliance, désaveu et dissimulation.

4 Pour plus de détails, voir Aldeeb Abu-Sahlieh: Mahmud Muhammad Taha.

5 Al-Saqqa: La naskh, p. 5-6.

6 Dans l'Ancien Testament, certains mariages avec des parentés étaient au début permis et ensuite des normes ultérieures les ont interdits. Ainsi, avant Moïse, le mariage entre frères et sœurs était permis, comme le démontre l'histoire d'Abraham avec Sara (Gn 20:10-12); par la suite, ce mariage a été interdit (Lv 18:9) et puni de mort (Lv 20:17). Jacob avait épousé deux sœurs, Léa et Rachel (Gn 29:21-30); ceci a été interdit (Lv 18:18). Amram, père de Moïse, avait épousé sa tante (Ex 6:20); ceci a été interdit (Lv 18:12). Dieu permit à Noé et à ses fils de consommer "tout ce qui se meut et possède la vie" (Gn 9:1-3), mais par la suite la Bible a restreint cette autorisation en interdisant bon nombre d'animaux (Lv chapitre 11).

Les auteurs musulmans divergent sur le nombre de versets coraniques abrogés. Ainsi, Ibn-al-Jawzi (décédé en 1200) indique 247 versets abrogés, alors qu'Al-Suyuti (décédé en 1505) ne compte que les 22 suivants: 3/73:1-3*; 87/2:180; 87/2:183; 87/2:184; 87/2:217; 87/2:240; 87/2:284; 88/8:65*; 89/3:102*; 90/33:52; 91/60:11; 92/4:8; 92/4:15*; 92/4:16*; 92/4:33*; 102/24:2; 102/24:58; 105/58:12*; 112/5:2; 112/5:42; 112/5:106; 113/9:41. Passant en revue ces versets, une encyclopédie coranique publiée par le Ministère égyptien des waqfs en 2003[1] n'en retient que les versets marqués ici par un astérisque (*). Mustafa Zayd compile les versets abrogés selon les différents auteurs classiques et arrive à 293 versets abrogés, mais lui-même ne retient que les six suivants: 3/73:1-3; 88/8:65; 92/4:15; 92/4:16; 92/4:43; 105/58:12.[2]

L'écart considérable entre les positions des auteurs musulmans devrait inciter le lecteur à la plus grande prudence avant de décider ce qui est abrogé ou non dans le Coran. Dans notre ouvrage, nous nous limitons à indiquer les versets abrogés et ceux qui les abrogent selon ces sources contradictoires, sans porter de jugement. Le lecteur souhaitant avoir une vue d'ensemble sur cette question peut consulter, outre notre ouvrage[3], les ouvrages modernes suivants:

- Al-Abyari: Al-Mawsu'ah al-qur'aniyyah, vol. 2, p. 537-568.
- Al-Mawsu'ah al-qur'aniyyah al-mutakhassisah, p. 632-650.
- Al-Hafni: Mawsu'at al-Qur'an al-'adhim, vol. 2, p. 1475-1535.
- Zayd: Al-naskh fil-Qur'an.

L'abrogation soulève un problème sensible notamment en rapport avec ce que les sources classiques appellent le verset du sabre qui, selon l'opinion dominante, serait le verset suivant:

> Et quand les mois inviolables seront passés, tuez les associateurs partout où vous les trouverez, capturez-les, assiégez-les et guettez-les à chaque endroit d'embuscade. Mais s'ils se repentent, observent la prière et donnent la dîme, alors libérez-leur la voie. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime (113/9:5).[4]

Les auteurs classiques estiment que ce verset abroge 124,[5] voire 140[6] versets tolérants du Coran. L'attitude de ces auteurs et parfois aussi celle des islamistes, s'explique probablement par les tensions entre musulmans et non-musulmans. Les auteurs modernes contestent les conclusions de leurs prédécesseurs et préfèrent souligner le caractère tolérant du Coran. Nous avons signalé les versets abrogés en notes de bas de page, sans prendre position.

Les versets que nous indiquons comme abrogés dans notre ouvrage sont ceux qui existent encore dans le Coran. Les auteurs classiques indiquent que le Coran aurait comporté un certain nombre de versets aujourd'hui disparus. Selon ces auteurs, l'ange Gabriel révisait le Coran chaque année avec Mahomet, la dernière révision ayant eu lieu avant sa mort. À chaque révision, l'ange supprimait des versets. Al-Suyuti (mort en 1505) indique que le chapitre 90/33 comptait initialement 200 versets, voire plus que le chapitre 87/2 (286 versets), alors que seuls 73 versets subsistent dans le Coran. Il donne d'autres exemples de chapitres ou de versets disparus du Coran.[7] Si l'on prend en compte les sources sunnites, on peut affirmer que la moitié du Coran a disparu; et selon les sources chiites, deux tiers du Coran ont disparu.

---

[7] Dans l'Évangile, Jésus déclare: "N'allez pas croire que je sois venu abolir la loi ou les prophètes: je ne suis pas venu abolir, mais accomplir" (Mt 5:17). Ailleurs, cependant, Jésus et ses apôtres ont changé la loi de Moïse. Ainsi, les interdits bibliques relatifs à certaines nourritures ont été supprimés par les apôtres de Jésus (Ac 10:12-16 et Rm 14:14). Le samedi et d'autres jours de fête juifs étaient considérés comme jours de repos; tout travail y est interdit (Lv chapitre 23); la peine de mort est prévue pour celui qui travaille le jour de sabbat (Ex 30:12-16). Jésus et après lui les apôtres, ont annulé le repos du jour de sabbat et les autres jours fériés (Mt 12:1-12; Jn 5:16; 9:16; Col 2:16). La Bible exige la circoncision d'Abraham et de sa progéniture, de génération en génération (Gn 17:9-14), mais son caractère obligatoire a été abrogé par les apôtres (Ac chapitre 15; Ga 5:1-6 et 6:15). La Bible prescrit la peine de lapidation (Lv 20-10 et Dt 22:22-23), mais Jésus a refusé de l'appliquer (Jn 8:4-11). La Bible prescrit la loi du talion (Ex 21:24), mais Jésus a décrété: "Vous avez entendu qu'il a été dit: œil pour œil et dent pour dent. Eh bien! Moi je vous dis de ne pas tenir tête au méchant: au contraire, quelqu'un te donne-t-il un soufflet sur la joue droite, tends-lui encore l'autre" (Mt 5:38-39).

[1] Al-Mawsu'ah al-qur'aniyyah al-mutakhassisah, p. 632-650.

[2] Zayd: Al-naskh fil-Qur'an, vol. 1, p. 402-408 et vol. II, p. 904.

[3] Aldeeb Abu-Sahlieh: L'abrogation dans le Coran.

[4] Des auteurs considèrent aussi comme verset du sabre les versets suivants: 113/9:29, 36, 41. Voir à ce sujet l'article de Youssef Al-Qaradawi: Al-jadal hawl ayat al-sayf.

[5] Al-Abyari: Al-mawsu'ah al-qur'aniyyah, vol. 2, p. 540.

[6] Zayd: Al-naskh fil-Qur'an, vol. 2, p. 508.

[7] Al-Suyuti: Al-itqan fi 'ulum Al-Qur'an, vol. 2, p. 25-26.

Renvoi aux sources juives et chrétiennes

Tout écrit dépend de son environnement et de ce qui l'a précédé. Aucune œuvre ne peut prétendre à une originalité absolue. Cependant, une telle affirmation concernant le Coran suscite une vive irritation chez les musulmans, pour qui le Coran a été révélé par Dieu à un homme illettré, à partir de la tablette conservée au ciel (27/85:22) et qui constitue la mère du Coran (96/13:39). Affirmer que le Coran a repris des récits des écrits qui l'ont précédé signifie que Mahomet ne les a pas reçus de Dieu. Ce débat n'est pas nouveau. Déjà du vivant de Mahomet, ses adversaires l'accusaient de plagier les écrits d'autrui, une accusation rapportée par le Coran lui-même (voir par exemple 42/25:4-6 et 70/16:103). Pour se défendre, le Coran les met au défi de produire une œuvre similaire (50/17:88), voire dix chapitres (52/11:13), voire un seul chapitre (87/2:23-24 et 51/10:38), voire un seul récit (76/52:33-34). Pour les musulmans, l'inimitabilité (i'jaz) du Coran est la preuve de son origine divine. Sankharé compare ce défi coranique à celui que Zeus, dans l'Iliade d'Homère, lance aux autres dieux, leur proposant de s'unir pour tirer une chaîne d'or dont il tient l'autre extrémité. Et le roi des dieux conclut que toutes leurs forces combinées ne sauraient égaler les siennes.[1]

Cette conception de l'origine divine de la loi se retrouve dans le Code d'Hammourabi, l'un des textes législatifs les plus influents de l'Ancien Testament. Une inscription a été retrouvée sur un cylindre de pierre représentant le roi Hammourabi recevant des lois de Dieu. Certains textes de l'Ancien Testament indiquent qu'ils ont été inspirés directement par Dieu à Moïse, voire écrits de son doigt. Le livre de l'Exode dit: "Quand il eut fini de parler avec Moïse sur le mont Sinaï, Il lui remit les deux tables du Témoignage, tables de pierre écrites du doigt de Dieu" (Exode 31:18). Il ajoute: "Moïse se retourna et descendit de la montagne avec, en main, les deux tables du Témoignage, tables écrites des deux côtés, écrites sur l'une et l'autre face. Les tables étaient l'œuvre de Dieu et l'écriture était celle de Dieu, gravée sur les tables" (Exode 32: 15-16).

Cette vision juive est reprise par le Coran où on lit:

> Dieu dit: "Ô Moïse! Je t'ai choisi parmi les humains avec mes messages et mes paroles. Prends donc ce que je t'ai donné, ~ et sois des remerciants". Nous écrivîmes pour lui, sur les tablettes, une exhortation concernant toute chose et un détail de toute chose: "Prends-les donc avec force et ordonne à tes gens d'en prendre le meilleur. ~ Je vous ferai voir la demeure des pervers" (39/7:144-145).

Cet exemple, parmi tant d'autres, démontre l'influence de l'Ancien Testament sur le Coran. Les musulmans savent que le Coran contient des récits et des noms qui apparaissent dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Mais pour eux, ce n'est pas parce que Mahomet les a puisés dans ces écrits, mais parce que ces écrits, comme le Coran, ont le même Dieu pour auteur. C'est un dogme qu'un musulman ne peut remettre en question sans s'exposer à un grave danger. Notre objectif n'est pas de les contredire, mais de fournir au lecteur intéressé (comme le font d'autres traducteurs: Hamidullah,[2] Boubakeur, Mandel, Masson,[3] etc.) quelques éléments de comparaison, sans prétendre à l'exhaustivité, en nous limitant presque exclusivement aux écrits juifs et chrétiens, reconnus ou apocryphes, antérieurs au Coran. Pour plus de détails, le lecteur peut se référer à notre édition arabe du Coran.

Les récits bibliques du Coran se répétant parfois dans différents chapitres (par exemple, l'histoire de Lot en relation avec Sodome et Gomorrhe), nous avons fait référence aux textes juifs et chrétiens là où cela nous a semblé le plus approprié, avec des renvois, afin d'éviter les répétitions. Le lecteur intéressé peut compléter ces références en consultant l'index à la fin de cet ouvrage et notre édition arabe du Coran.

Erreurs ou problèmes linguistiques

Notre édition arabe du Coran est précédée d'une longue introduction d'environ 240 pages, dans laquelle nous avons traité en détail les erreurs linguistiques du Coran. Ces erreurs, estimées à environ 2 500, sont signalées en notes de bas de page. Nous leur avons également consacré deux livres, en français[4] et en arabe. Nous pensons qu'il n'est pas nécessaire d'inclure ces erreurs dans notre traduction pour ne pas la surcharger, mais il est utile de les aborder brièvement.

Ceux qui critiquent notre position affirment que les adversaires du prophète Mahomet, de son vivant et après sa mort, ainsi que les savants de la langue arabe n'ont trouvé aucune erreur dans le Coran et que les règles grammaticales de la langue arabe sont basées sur le Coran. En réponse, nous clarifions les points suivants:

---

1 Sankharé, p. 77.

2 Les références dans la première édition publiée à Paris en 1963 et la 12e édition publiée à Beyrouth, s.d., ont disparu dans l'édition publiée en Arabie saoudite par le complexe du Roi Fahd pour l'impression du noble Coran.

3 Les références dans l'édition publiée à Paris en 1967 dans la collection de la Pléiade ont disparu dans la version revue par Sobhi El-Saleh et publiée à Beyrouth, s.d., avec l'autorisation de l'Azhar.

4 Aldeeb Abu-Sahlieh: Introduction aux erreurs linguistiques dans le Coran.

- Le Coran ne fut achevé qu'à la mort de Mahomet et ne fut rassemblé qu'après sa mort. Ce livre ne circulait pas à l'époque et n'était pas étudié comme le sont aujourd'hui les textes. De plus, on ignore si tout ce que les anciens ont dit à son sujet a été préservé et s'il a été critiqué ou non. Par exemple, les livres d'Ibn Al-Rawandi et du philosophe Abu Bakr Al-Razi contestant le Coran ont disparu et nous n'en connaissons que des fragments rapportés par leurs adversaires.
- Ce que nos prédécesseurs ont dit ou ont pu dire ne nous lie pas. Le Coran indique à cet effet: "Voilà une nation qui est passée. À elle ce qu'elle a réalisé et à vous ce que vous avez réalisé. ~ Vous ne serez pas interrogés sur ce qu'ils faisaient" (87/2:134 et 141).
- La langue arabe existait avant le Coran et chaque langue possède ses propres règles grammaticales, avant même leur mise par écrit. Les auteurs de grammaire se contentent de transcrire ces règles à partir de sources orales et écrites. Ils n'inventent pas la grammaire.
- Les opposants ont mal compris ce que nous entendons par erreurs linguistiques et ont peut-être cru qu'il s'agissait d'erreurs grammaticales, alors que celles-ci ne constituent qu'une des douze catégories suivantes: ambiguïté; fautes d'orthographe; erreurs linguistiques dues aux rimes; variantes; emploi de mots inappropriés; permutation erronée d'éléments de discours; erreurs grammaticales (énallage); contradictions; répétition, dispersion et redondance; dislocation de versets; lacunes et absence de ponctuation.
- Outre les objections susmentionnées, il existe l'objection doctrinale la plus importante: le Coran est la parole de Dieu et Dieu est incapable de se tromper. Il s'agit d'un postulat irrationnel qui mène à des conclusions irrationnelles, car chaque livre est humain et tout ce qui est humain est sujet à l'erreur. Or, l'affirmation selon laquelle le Coran est la parole de Dieu, aussi fausse soit-elle, est un postulat dont aucun musulman ne saurait douter, car cela reviendrait à abolir l'origine divine du Coran et à saper l'ensemble de l'islam et des sociétés fondées sur des fondements religieux. En général, le croyant s'intéresse à la parole du Coran et non à son sens. Il est convaincu que le texte vient de Dieu et qu'il ne peut en aucun cas contenir de lacune ou d'erreur. S'il perçoit une faille dans le Coran, il l'attribue à des lacunes de son esprit et non au Coran. Le musulman s'accuse lui-même et n'accuse pas le Coran. Commentant le verset 92/4:82, Al-Tabari dit explicitement: "Dans le Coran aucune partie ne dément une autre et aucune partie ne contredit l'autre. Ce que les gens ignorent du Coran provient d'un défaut de leur esprit et de leur ignorance".

Méthode suivie dans la traduction

Pour traduire un texte, il faut d'abord le comprendre. Cependant, le Coran est loin d'être clair. Al-Tabari, le plus célèbre exégète musulman, répète plus de 730 fois l'expression: "Les interprètes ont divergé dans l'interprétation de ce verset". L'ambiguïté est le principal défaut du Coran. C'est pourquoi nous l'avons placé en tête des 12 catégories d'erreurs linguistiques. Nous pouvons affirmer, sans grand risque de nous tromper, ce qui suit:

- 80% des musulmans ne comprennent pas l'arabe ou sont analphabètes. Mais tous affirment que le Coran est le livre de Dieu et le summum de l'éloquence.
- Sur les 20% restants, moins de 1% comprennent plus de 80% du Coran.
- Au moins 20% des versets du Coran sont ambigus pour tous les musulmans, quel que soit leur niveau d'éducation et même pour les grands exégètes.

À cette difficulté s'ajoute le fait qu'il n'existe pas d'édition critique du Coran en arabe. L'édition la plus largement publiée d'Al-Azhar est loin de répondre aux normes acceptées pour la publication de textes anciens. C'est pourquoi nous avons établi notre édition arabe du Coran. Cette édition produit le Coran en arabe par ordre chronologique en écriture syriaque, coufique, usuelle et coranique, avec la ponctuation moderne, les sources et causes de la révélation, les variantes et les lacunes, les abrogations, la terminologie, les erreurs et problèmes linguistiques et les lectures syriaque et hébraïque. Un des buts de cette édition est de faciliter notre tâche en tant que traducteur du Coran en français, en anglais et en italien. Nous invitons donc les lecteurs arabophones à consulter cette édition, sur laquelle nous nous sommes basés pour établir nos trois traductions. Ces traductions sont réalisées selon la méthode suivante:

- Lorsque nous traduisons un terme dans un verset, nous recherchons le terme et ses dérivés dans l'ensemble du Coran et nous essayons de trouver un terme français approprié qui s'adapte plus ou moins partout, dans la mesure où la langue française le permet et sans violer le sens contextuel du terme arabe. Ainsi le terme أوحى et ses dérivés sont traduits partout par le terme révéler et ses dérivés français. De même le terme الغيب est traduit partout par secret (voir les sens donnés à ce terme dans la note de

87/2:3). Le terme آية (pl. آيات) peut être traduit soit par verset, soit par signe (dans le sens de miracle).[1] Comme le contexte ne permet pas toujours de déterminer lequel de ces deux sens est le plus plausible, nous avons opté pour le terme unique de signe, dans la mesure où, selon le Coran et les musulmans, chaque verset constitue un signe, un miracle.

- L'un des problèmes auxquels sont confrontés les traducteurs du Coran est la répétition identique ou presque identique de nombreux versets et phrases. Il n'est pas permis que ces versets et ces phrases soient traduits de différentes manières. Ainsi Hamidullah traduit le verset 73/21:7: "Demandez donc aux érudits du Livre si vous ne savez pas" et le verset 70/16:43: "Demandez donc aux gens du rappel si vous ne savez pas", alors que le texte arabe dans les deux versets est le même. Il traduit le verset 41/36:38: "Telle est la détermination du Tout Puissant, de l'Omniscient", le verset 55/6:96: "Voilà l'ordre conçu par le Puissant, l'Omniscient" et le verset 61/41:12: "Tel est l'ordre établi par le Puissant, l'Omniscient", alors que le texte arabe dans les trois versets est le même. Il traduit le verset 43/35:38: "connaît le contenu des poitrines", le verset 52/11:5: "connaît certes le contenu des poitrines", le verset 57/31:23: "connaît bien le contenu des poitrines", le verset 59/39:7: "connaît parfaitement le contenu des poitrines", le verset 88/8:43: "connaît le contenu des cœurs", le verset 89/3:119: "connaît fort bien le contenu des cœurs", le verset 89/3:154: "connaît ce qu'il y a dans les cœurs", le verset 112/5:7: "connaît parfaitement le contenu des cœurs", alors que le texte arabe dans tous ces versets est le même. Nous avons essayé de surmonter ce problème autant que possible en utilisant des programmes de recherche qui n'étaient pas disponibles avant l'invention de l'ordinateur et d'Internet.
- Les exégètes musulmans soulignent que de nombreux termes arabes utilisés dans le Coran peuvent avoir un sens linguistique apparent, mais qui ne correspond pas à leur sens logique et réel. Nous avons souvent traduit ces termes par leur sens apparent, mais nous avons indiqué en note de bas de page le sens logique et réel, sans surcharger ces notes. Le lecteur arabophone intéressé peut se référer à notre édition arabe du Coran pour plus de détails.
- Il y a différentes manières de traduire le Coran. Le traducteur peut paraphraser un passage en français, sans tenir compte de tous les mots. Cette méthode a été suivie notamment par Daouda et par Chiadmi qui se donnent une grande liberté, surtout dans les passages laconiques du Coran. Il y a ensuite la traduction littérale qui colle à la racine des termes. Cette méthode a été suivie surtout par Chouraqui, qui ne craint pas de recourir à des néologismes et parfois à une translittération des termes arabes. C'est ainsi qu'il traduit l'invocation en tête des chapitres par: "Au nom d'Allah, le Matriciant, le Matriciel", sous prétexte que les deux termes arabes Rahman et Rahim dérivent du terme rahm, la matrice. Chouraqui a préféré garder le terme Allah, alors que d'autres traductions, dont la nôtre, préfèrent le terme Dieu. Entre la traduction littérale et la traduction paraphrastique, nous avons choisi une voie médiane, en essayant de tenir compte autant que possible de chaque terme arabe pour le rendre par un terme français. C'est la méthode suivie généralement par Blachère, Hamidullah et Boubakeur. La traduction mot à mot n'est cependant pas possible pour certaines expressions arabes, pour lesquelles il fallait trouver une expression française aussi proche que possible de l'expression arabe, en signalant la traduction littérale dans une note.
- La langue arabe utilise des termes pour indiquer les genres. Les traductions prennent rarement en compte cet élément. Ainsi le terme إنسان est généralement traduit par homme, ce terme désignant en français aussi bien l'homme que la femme. Or, le correspondant français du terme arabe إنسان, est humain, terme utilisé dans notre traduction. Nous avons aussi traduit le pluriel de ce mot الناس par humains, au lieu d'hommes ou de gens. Il faut signaler que le terme إنسان est utilisé par le Coran par opposition aux esprits, aux animaux, aux plantes et aux matériaux inertes. Le terme arabe قوم qui indique un groupe humain réduit est traduit tantôt par gens, tantôt par tribu. Nous avons préféré garder le seul terme de gens.
- La langue arabe connaît le singulier, le duel et le pluriel dans les noms, les pronoms, les adjectifs et les verbes, contrairement au français, à l'anglais et à l'italien qui ne connaissent que le singulier et le pluriel. Dans notre traduction nous avons tenu compte de la particularité de la langue arabe en signalant qu'il s'agit d'un duel si l'origine arabe utilise cette forme.
- Nous partons du principe qu'il n'existe pas de synonymes parfaits, ni en arabe, ni en français. De ce fait, nous avons toujours essayé de trouver un terme français pour chaque terme arabe. Ainsi, les trois termes arabes انزل أوحى الهم sont traduits respectivement par descendre, révéler, inspirer. Les termes إثم خطأ ذنب sont traduits respectivement par péché, erreur, faute. Les termes دمر هلك sont traduits respectivement par détruire, périr.

---

[1] L'Évangile de Matthieu dit: "Alors quelques-uns des scribes et des pharisiens prirent la parole et lui dirent: Maître, nous désirons que tu nous fasses voir un signe. Il leur répondit: Génération mauvaise et adultère! Elle réclame un signe et de signe, il ne lui sera donné que le signe du prophète Jonas" (Mt 12:38-39).

- Nous avons évité le recours aux néologismes. Nous avons vérifié l'existence de chaque mot français, notamment dans le Trésor de la langue française informatisé (http://atilf.atilf.fr/tlfi/). Quand un terme français admis dans les dictionnaires nous a semblé peu accessible au public, nous avons indiqué son sens dans la note. Nous avons aussi essayé d'éviter les paraphrases, autant que faire se peut, pour rendre un terme ou une expression arabe. Le Coran est connu, surtout dans ses premiers chapitres, pour son style concis, voire laconique, empreint de non-dits, considéré comme une marque d'éloquence en langue arabe. De ce fait, nous avons opté pour la concision dans notre traduction pour mieux rendre l'esprit du Coran. Ainsi nous avons traduit la locution فَصَبْرٌ جَمِيلٌ par "Belle patience" (53/12:18), au lieu de "Il ne me reste plus donc qu'une belle patience" (Hamidullah). Nous avons aussi cherché à faire découvrir au lecteur non arabophone des expressions arabes au lieu de les adapter aux expressions françaises.
- Nous avons ajouté la ponctuation moderne à la version arabe, comme nous l'avons fait pour l'édition arabe et nous avons signalé les lacunes par les crochets […], tandis que les crochets [---] désignent les dislocations, c'est-à-dire les transitions d'un sujet à un autre et le début d'une nouvelle idée sans lien avec le passage précédent et/ou suivant. Nous avons utilisé le signe ~ pour indiquer ce que les savants musulmans appellent al-tadhyil: terme apparenté à dhayl (la queue) désignant l'ajout d'éléments à la fin d'un verset afin de maintenir la rime, éléments souvent sans lien avec le reste du verset, même si les exégètes se sont efforcés à leur donner un sens sans pour autant se mettre d'accord entre eux.
- Le Coran comporte de nombreux cas d'énallages, en arabe iltifat. Cela peut porter sur la personne (passage de la 1e, à la 2e ou à la 3e personne, ou vice-versa), le nombre (passage du singulier, au duel ou au pluriel, ou vice-versa) ou le verbe (passage du passé, au présent ou à l'impératif, ou vice-versa), souvent pour maintenir la rime. Il s'agit d'une catégorie parmi d'autres erreurs linguistiques que le lecteur arabophone intéressé peut trouver dans les notes de notre édition arabe du Coran. Nous avons gardé de façon générale dans notre traduction les cas d'énallages tels quels, même quand cela constitue une erreur en français.
- Les savants musulmans estiment que l'ordre des termes dans les versets coraniques revêt un sens divin. Pour en tenir compte, nous avons décidé de maintenir la structure des phrases arabes même quand celle-ci ne correspond pas à la syntaxe française.
- Le Coran renverse souvent l'ordre usuel des éléments dans une phrase à la fin des versets afin de maintenir la rime. Nous avons essayé de maintenir l'ordre adopté par le Coran dans notre traduction même si cela n'est pas l'ordre usuel en français afin montrer la méthode suivie par le Coran.
- Le Coran utilise (était كان) en lieu et place de (est إن) dans plus de cent versets pour maintenir la rime. Cette construction propre au Coran pose un problème en cas de traduction littérale. Ainsi le verset 111/48:14 dit: وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا littéralement: Dieu était pardonneur, miséricordissime. Ce sens littéral peut induire que Dieu était dans le passé pardonneur, miséricordissime et qu'il ne l'est pas dans le présent ou dans le futur. D'où la nécessité de passer d'une traduction littérale à une traduction logique. Par conséquent, nous avons traduit ce verset comme suit: Dieu est pardonneur, miséricordissime.
- Comme signalé plus haut, les sources islamiques admettent l'existence de nombreuses variantes. Nous les indiquons dans les notes, mais nous n'en donnons que rarement la traduction (p. ex. 3/73:17). Ces variantes s'adressent surtout aux spécialistes arabophones. Nous avons suivi dans notre traduction la version arabe fixée dans l'édition de l'Azhar, sauf indication contraire (p. ex. 38/38:83).
- La langue arabe ne fait pas de distinction entre majuscules et minuscules. Certains traducteurs utilisent des majuscules pour les adjectifs et les noms qui font référence à Dieu. Nous avons évité cette utilisation. De plus, la fin d'un verset ne signifie pas toujours la fin d'une phrase. Dans ce cas, le début du verset suivant commence dans notre traduction par une minuscule.
- Christoph Luxenberg considère qu'un quart du Coran est ambigu. Il suffit de consulter les exégèses du Coran pour s'en rendre compte. De ce fait, de nombreux termes et expressions se prêtent à différentes traductions[1]. Nous donnons la traduction qui nous semble la plus appropriée. Cependant, nous indiquons en notes, à titre informatif, une ou plusieurs autres traductions, réalisées notamment par des musulmans, même lorsque ces derniers ont parfois copié des traducteurs non musulmans. Notre objectif est de donner au lecteur le choix entre différentes traductions et de lui montrer la difficulté de traduire certains passages du Coran, même par des musulmans hautement qualifiés. Il convient de noter ici que les traductions française, italienne et anglaise consultées tendent à rendre le texte du Coran lisible pour les Occi-

[1] Luxenberg, p. 108. Christoph Luxenberg est l'auteur d'un ouvrage en allemand traduit en anglais sous le titre "The Syro-Aramaic Reading of the Koran, a contribution to the decoding of the language of the Koran". Il s'agit d'un pseudonyme dont le vrai nom est Ephrem Malki, auteur d'une thèse de doctorat intitulée "Die Syrische Handschrift Berlin Sachau 220" (https://www.amazon.com/dp/3820454209).

dentaux, en trouvant des solutions aux passages ambigus. De ce fait, ces traductions sont plus faciles à comprendre que le texte arabe, sans nécessairement lui être fidèles. Nous n'avons pas souhaité suivre leur exemple afin de rester au plus près de l'original arabe, même lorsqu'il est ambigu. Nous soulignons ici que le Coran sacrifie souvent le sens à la forme afin de maintenir les rimes et qu'un dixième de ses versets sont lacunaires. Ces deux défauts, parmi d'autres, représentent un cauchemar pour le traducteur. Traduire un texte arabe imparfait en français parfait est impossible sans trahir l'original. Nous demandons donc au lecteur francophone de ne pas se laisser surprendre par des phrases étranges en français. À cet égard, nous pouvons affirmer que plus une traduction est belle, moins elle est fidèle au texte arabe.

- Les exégèses musulmanes concises et modernes (comme Al-Jalalayn, Al-Muntakhab de l'Al-Azhar et Al-Wasit de Tantawi) optent pour un sens unique des termes ambigus. Les longues exégèses anciennes cependant en donnent plusieurs sens, montrant ainsi leur incertitude face à ces termes. En général, les traducteurs optent pour un sens unique parce qu'il est difficile formellement et esthétiquement de présenter une traduction avec plusieurs sens. De plus cela mettrait le lecteur dans l'embarras. Mais l'option pour un sens unique induit le lecteur dans l'erreur et le plonge dans l'incertitude quand il compare des traductions divergentes. Nous avons signalé dans le précédent paragraphe que nous mentionnons dans les notes de bas de page une ou plusieurs autres traductions. Nous adoptons dans nos trois traductions la même démarche. Le lecteur trouve donc dans le texte de la traduction le sens de notre choix et dans les notes les autres sens possibles. Ceci est indiqué sous la rubrique de "traduction alternative". Nous nous basons sur notre édition arabe du Coran qui met l'accent surtout sur l'exégèse du grand juge Mawerdi (974-1058) qui nous semble le plus précis et le plus méthodique dans la mention des différents sens.
- Le Coran peut être compris de différentes manières. Les exégètes appartiennent à différentes écoles, chacune revendiquant sa propre compréhension du Coran. Ainsi il y a des exégètes sunnites, chiites, ibadites, zaydites, salafistes, soufis et ahmadis, pour ne citer que les plus importants courants. La majorité de ces exégètes recherchent le sens apparent, linguistique, sans pour autant se mettre d'accord entre eux. Mais certains, surtout les exégètes soufis, vont plus loin que le sens apparent et recherchent un sens ésotérique. Ils légitiment leur démarche notamment par le verset 94/57:3 qui dit: "C'est lui le premier et le dernier, l'apparent et le caché. ~ Il est connaisseur de toute chose". Nous ne tenons pas compte de ce courant ésotérique dans notre traduction, même si parfois nous en faisons mention dans les notes.
- Il existe des tentatives pour comprendre certains passages ambigus du Coran à partir de la culture grecque, comme le font par exemple Sankharé et Seddik. D'autres utilisent l'hébreu, comme Bruno Bonnet-Eymard. D'autres encore utilisent le syriaque. C'est notamment le cas de Gabriel Sawma et Christoph Luxenberg. Ce dernier estime que le Coran a été écrit à l'origine en alphabet syriaque dans une langue mixte arabe-syriaque. Par la suite, il fut transcrit en arabe rudimentaire dans les styles difficiles à déchiffrer hijazi et kufique auxquels furent ajoutés des points et des accents. Ce processus de rédaction complexe a conduit à des erreurs de rédaction et de compréhension. Pour découvrir le sens des passages ambigus, Luxenberg propose de revenir à la langue syriaque et de jongler avec le texte arabe en changeant les points et les accents. Notre édition arabe annotée du Coran accorde une attention particulière à ses interprétations en nous basant sur ses écrits et ses enregistrements sur notre chaîne[1] et sa chaîne[2]. Nous en donnons l'essentiel dans les notes de nos traductions en français, anglais et italien, sans forcément adhérer à ses conclusions.
- Nous avons essayé de donner des notes brèves pour ne pas ennuyer le lecteur. Mais le spécialiste arabophone peut se référer à notre édition arabe qui donne également les erreurs linguistiques du Coran, le sens de ses mots ambigus et les circonstances de la révélation. Quand un passage est ambigu et nécessite de longues explications, nous l'avons signalé dans les notes en renvoyant le lecteur arabophone à notre édition arabe.
- Nous avons publié une édition annotée du Coran en arabe et nous l'avons traduit en français, en italien et en anglais. Chaque langue possède son propre système de citation. Dans un souci d'harmonie entre les quatre textes, nous avons adopté le même système de citation, c'est-à-dire le système français, mais nous supprimons les espaces avant ces ponctuations (:;?!). D'autre part, nous essayons autant que possible d'utiliser les termes français, italiens et anglais qui ont la même racine. Ainsi le verbe arabe انتهى est traduit par cesser en français, cessare en italien et cease en anglais. De même le verbe arabe طرد est traduit par expulser en français, espellere en italien et expel en anglais.

Avant de terminer cette introduction, nous tenons à remercier Michel Moret, directeur des Éditions de l'Aire, qui a accepté de céder les droits d'éditeur afin de réaliser cette édition en toute liberté. Nous remercions aussi

[1] https://www.youtube.com/user/samialdeeb

[2] https://www.youtube.com/@christophluxenberg6242.

ceux qui ont corrigé la première édition et ont émis des remarques pour l'amélioration de cette nouvelle édition. Nous remercions aussi le Professeur Luxenberg, qui a accepté d'enregistrer avec lui plus d'une centaine de vidéos sur sa compréhension syriaque du Coran, ainsi que le Père Daniel Chamoun qui a supervisé la transcription des mots syriaques. Un remerciement particulier à Nidal Rustum qui a assuré la transcription du Coran en syriaque dans l'édition arabe. Nous restons cependant le seul responsable des erreurs et des opinions y exprimées.

Un récit de Mahomet dit: "Lorsque le juge s'efforce d'interpréter et parvient à la bonne conclusion, il reçoit deux salaires. Et s'il s'efforce d'interpréter et se trompe, il reçoit un salaire"[1]. Toute traduction comporte des risques et aucun traducteur ne peut prétendre à la perfection, même s'il s'efforce d'y parvenir. Nous demandons aux lecteurs, quelle que soit leur religion, d'accueillir cet ouvrage avec indulgence et de nous faire part de leurs commentaires et observations constructifs pour la prochaine édition.

Sami A. Aldeeb Abu-Sahlieh
sami.aldeeb@yahoo.fr

[1] Sahih Al-Bukhari: http://goo.gl/48Ix76.

Partie 1: Le Coran mecquois
القسم الأول: القرآن المكِّي
610-622

Selon l'Azhar, 86 chapitres du Coran dits mecquois ont été révélés avant l'Hégire et 28 chapitres dits hégiriens ont été révélés après l'Hégire. Cependant, 35 chapitres mecquois contiennent des versets hégiriens et quatre chapitres hégiriens contiennent des versets mecquois. Nous indiquons les versets mecquois par la lettre M et les versets hégiriens par la lettre H.

Les versets sont numérotés comme suit:

- La lettre M indique les versets mecquois.
- La lettre H indique les versets hégiriens (médinois).
- Le premier chiffre indique le numéro chronologique du chapitre.
- Le deuxième chiffre indique le numéro ordinaire du chapitre.
- Le dernier chiffre indique le numéro du verset.

Signes utilisés:

A abrogation.
R renvoi aux sources.
T problème de traduction ou de texte arabe.
- Simple chiffre dans le texte arabe: variante.
- Nous avons fait une note par verset divisée en ces quatre catégories séparées par ♦

[…] dans le texte arabe et dans la traduction indique les lacunes et les interpolations.
[---] dans le texte arabe et dans la traduction indique les dislocations, c'est-à-dire les transitions d'un sujet à un autre et le début d'une nouvelle idée sans lien avec le passage précédent et/ou suivant.
~ indique un élément souvent intrusif qui sert généralement à garder la rime.

Chapitre 1/96: Les adhérences

سُورَة العَلَق

19 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-1/96:1[3]. Lis[T1] au nom de ton Seigneur qui créa,	اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ	اقرا باسم ربك الذي خلق	ٱقْرَأْ[1] بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ،
M-1/96:2[4]. créa l'humain d'adhérences.[T1]	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ	خلق الانسن من علق	خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِنْ عَلَقٍ.
M-1/96:3[5]. Lis![T1] Par ton Seigneur le plus honorable[T2],	اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ	اقرا وربك الاكرم	ٱقْرَأْ! وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَمُ!
M-1/96:4[6]. qui enseigna [l'écriture] par le calame,	الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ	الذي علم بالقلم	ٱلَّذِي عَلَّمَ [...] بِٱلْقَلَمِ[1].
M-1/96:5[7]. Il enseigna à l'humain ce qu'il n'a pas su.[R1]	عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ	علم الانسن ما لم يعلم	عَلَّمَ ٱلْإِنسَٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ.
M-1/96:6[8]. [---] Non! L'humain transgresse[T1],	كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى	كلا ان الانسن ليطغى	[---] كَلَّآ! إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَيَطْغَىٰٓ،
M-1/96:7[9]. dès qu'il [se][T1] voit devenir riche.[R1]	أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى	ان راه استغنى	أَن رَّءَاهُ[1] [...] ٱسْتَغْنَىٰٓ.
M-1/96:8[10]. À ton Seigneur sera le retour[T1].	إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى	ان الى ربك الرجعى	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجْعَىٰٓ.
M-1/96:9. [---] Que penses-tu de celui qui interdit	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى	ارايت الذي ينهى	[---] أَرَءَيْتَ ٱلَّذِي يَنْهَىٰ
M-1/96:10. à un serviteur quand il prie?	عَبْدًا إِذَا صَلَّى	عبدا اذا صلى	عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰٓ؟

---

1 Titre tiré du verset 2.

2 Autre traduction: Abdelaziz: Au Nom d'Allah, le Miséricordeur, le Miséricordieux. Hamidullah: Au nom d'Allah, le Tout Miséricordieux, le Très Miséricordieux. Chebel: Au nom d'Allah, le Clément, le Miséricordieux. Fakhri: Commencer par le Nom de Dieu le Tout-Miséricordieux, le Très-Miséricordieux. Kasimirski: Au nom de Dieu, clément et miséricordieux. Masson: Au nom de Dieu: celui qui fait miséricorde, le misericordieux. Chouraqui: Au nom d'Allah, le Matriciant, le Matriciel. Al-Rahman, traduit par le miséricordieux et Al-Rahim, traduit par le miséricordissime, sont deux divinités arabes. On trouve l'expression be-shem Yahveh (au nom de Yahvé) dans Ps 118:10-12, 124:8, Mt 23:39. À défaut de verbe dans cette invocation, Mawerdi estime le verbe comme un impératif: "Commencez au nom…", ou un informatif: "Je commence au nom…". Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 5) estime que la lettre b dans b-ism est une abréviation de barukh en hébreu. Il traduit: Béni soit le nom du Dieu. Cette invocation se retrouve au début de tous les chapitres sauf le chapitre 113/9 et dans les versets 48/27:30 et 52/11:41. Nous le trouvons dans Ps 72:19; Gn 24:27; Jg 5:2, 9; Ne 9:5; Dn 2:20. Une invocation similaire en syriaque: ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ Bishm alaha rahmana rahima

3 1) اقْرَا، اقْرَ ♦ T1) Le terme arabe iqra dans ce verset est traduit généralement: lis. Il peut aussi signifier: appelle. On le retrouve dans les deux sens en hébreu. Isaïe 40:3: "Une voix appelle (קוֹל קוֹרֵא qol qore) dans le désert". Isaïe 29: 12: "Et on remet le livre à quelqu'un qui ne sait pas lire en disant: "Lis (קְרָא qra) donc cela." Mais il répond: "Je ne sais pas lire". Cela rappelle le récit: "Un ange vint et lui dit: lis et il répondit: je ne sais pas lire" (https://sunnah.com/muslim:160a)

4 T1) La jonction sanguine (Boubakeur); L'embryon (Fakhri); Les choses qui accrochent (Abdelaziz); Le caillot de sang (Masson); L'accrochement (Berque); Le grumeau (Khawam).

5 T1) Voir la note du verset 1 T2) Traduction de Luxenberg: Appelle, c-à-d. ton Seigneur le plus honorable.

6 1) الخَطَّ بِالْقَلَمِ

7 R1) Cf. Ps 94:10.

8 T1) Luxenberg (p. 307) propose la lecture ليطعى au lieu de ليطغى dans le sens d'oublier, du verbe syriaque ܛܥܐ t'a: L'humain oublie.

9 1) رَأَهُ ♦ T1) Luxenberg lit إن. Le sens serait alors: s'il [se] voit devenir riche ♦ R1) Cf. Ps 49:17, 19-20 et 73:3-10, 12; Lc 12:16-21.

10 T1) Permutation des versets 6-8: كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ، إن رَأَهُ اسْتَغْنَى، لَيَطْعَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى Non! L'humain, dès qu'il [se] voit devenir riche, oublie que c'est vers ton Seigneur le retour.

M-1/96:11. Penses-tu qu'il était sur la direction,	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى	ܐܪܐܝܬ ܐܢ ܟܐܢ ܥܠܝ ܗܕܝ	أَرَءَيْتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلْهُدَىٰٓ،
M-1/96:12. ou qu'il a ordonné la dévotion?	أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى	او امر بالتقوى	أَوْ أَمَرَ بِٱلتَّقْوَىٰٓ؟
M-1/96:13. Penses-tu qu'il a démenti et tourné le dos [à la croyance]?	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى	ܐܪܐܝܬ ܐܢ ܟܕܒ ܘܬܘܠܝ	أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ [...]؟
M-1/96:14[1]. N'a-t-il pas su que Dieu voit?[R1]	أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى	ܠܐ ܝܕܥ ܒܐܢ ܐܠܗܐ ܚܙܐ	أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰٓ؟
M-1/96:15[2]. Non! S'il ne cesse pas, nous [le] saisirons par la frange,[T1]	كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعَنْ بِالنَّاصِيَةِ	ܟܠܐ ܐܢ ܠܐ ܢܬܗ ܢܬܦܥ ܒܢܨܝܬܐ	كَلَّا! لَئِن لَّمْ يَنتَهِ، لَنَسْفَعًۢا[1] بِٱلنَّاصِيَةِ [...]،
M-1/96:16[3]. une frange [d'un] menteur, erroné.[T1]	نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ	ܢܨܝܬܐ ܟܕܒܬܐ ܚܛܝܬܐ	نَاصِيَةٍ [...] كَٰذِبَةٍ، خَاطِئَةٍ[1].
M-1/96:17[4]. Qu'il appelle son assemblée.[T1]	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ	ܢܬܩܪܐ ܢܕܝܗ	فَلْيَدْعُ[1] نَادِيَهُۥ.
M-1/96:18[5]. Nous appellerons les [anges] qui le poussent [à la damnation].[T1]	سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ	ܢܩܪܐ ܠܙܒܢܝܬܐ	سَنَدْعُ[1] [...] ٱلزَّبَانِيَةَ[2] [...].
M-1/96:19[6]. Non! Ne lui obéis pas, prosterne-toi [devant Dieu] et rapproche-toi [de lui].[T1]	كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ	ܟܠܐ ܠܐ ܬܫܬܡܥ ܠܗ ܘܣܓܕ ܘܩܪܒ	كَلَّا! لَا تُطِعْهُ[1]، وَٱسْجُدْ [...]، وَٱقْتَرِب [...].

Chapitre 2/68: Le calame

سُورَة القَلَم

52 versets - mecquois [sauf: 17-33, 48-50][7]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[8]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-2/68:1[9]. Nun.[T1] Par le calame et ce qu'ils inscrivent!	ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ	ن والقلم وما يسطرون	نٓ. وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ[1]!
M-2/68:2[10]. Par la grâce de ton Seigneur, tu n'es pas possédé par un djinn,[T1]	مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ	ما انت بنعمة ربك بمجنون	مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ[1] رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ،

---

1 R1) Cf. Ps 94:9.

2 1) لَنَسْفَعَنَّ، لَأَسْفَعَاً ♦ T1) Autre traduction: nous défigurerons [sa] frange (Mawerdi), Luxenberg (p. 316-318) comprend le terme nasiyah dans le sens d'adversaire et propose la traduction suivante: S'il ne s'abstient pas, nous punirons (sévèrement) l'adversaire. Or, ce terme se retrouve dans Ézéchiel 8:3 dans le sens de notre traduction: Et il avança la forme d'une main et me saisit par la frange de ma tête (בְּצִיצִת רֹאשִׁי bi-sitset roshi)

3 1) نَاصِيَةً كَاذِبَةً خَاطِئَةً، نَاصِيَةٌ كَاذِبَةٌ خَاطِئَةٌ ♦ T1) Sur la base de sa compréhension du terme nasiyah, Luxenberg (p. 318) propose la traduction suivante: un adversaire menteur, pécheur.

4 1) فَلْيَدْعُ إِلَيَّ، فَلْيَدْعُ إِلَى ♦ T1) Compréhension de Luxenberg: Qu'il appelle celui qu'il appelle, c'est-à-dire le dieu qu'il appelle, ou: Qu'il appelle son idole impure, d'après le mot syriaque ܢܕܝܕܐ ndida qui signifie impur.

5 1) سَنَدْعُو، فسَأَدْعُو، سَنُدْعَى 2) سَيُدْعَى الزَّبَانِيَةُ ♦ T1) les gardiens de l'enfer (Hamidullah); les anges sévères (Abdelaziz); les archanges (Blachère et Berque). S'il s'agit d'un terme syriaque, il signifie [les anges] qui mènent [les âmes au jugement]. Luxenberg (p. 319) comprend le terme al-zabaniyah dans le sens de temporaire. La traduction des deux versets 17 et 18 serait alors: Qu'il appelle ses idoles, mais il n'appelle qu'un (dieu) temporaire.

6 1) تُطِعْهُ، تُطِّعْهُ ♦ T1) Luxenberg (p. 320-325) comprend le terme وَٱقْتَرِب dans le sens chrétien de communier (en syriaque ܐܬܩܪܒ itqarab). Le sens du verset 19 serait alors: Non! Ne lui obéis pas, prosterne-toi [devant Dieu] et communie-toi.

7 Titre tiré du verset 1. Autre titre: نون.

8 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

9 1) يَصْطُرُونَ ♦ T1) Vingt-neuf chapitres commencent par une ou plusieurs lettres, appelées lettres coupées (الأحرف المقطعة) ou les initiales des chapitres (فواتح السور). Ces lettres ont donné lieu aux interprétations les plus extravagantes exposées dans l'introduction de notre édition arabe du Coran et dans nos deux livres en français et en arabe sur les erreurs linguistiques du Coran. Compréhension de Luxenberg: 50 ن ـ. Il fait référence au Psaume 50, qui commence par le verset: Le Dieu des dieux, Yahvé, accuse, il appelle la terre du levant au couchant.

10 1) بِنَعْمَةِ ♦ T1) Ceci serait une réponse au verset 2/68:51. L'accusation d'être possédé par un djinn revient 11 fois uniquement dans des versets mecquois.

M-2/68:3[1]. tu auras une rétribution non reprochée,[T1]	وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ	وان لك لاجرا غير ممنون	وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ،
M-2/68:4[2]. et tu es d'une grande moralité[T1].	وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ	وانك لعلى خلق عظيم	وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ.
M-2/68:5. Tu verras, donc et ils verront [le jour de la résurrection],	فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ	فستبصر ويبصرون	فَسَتُبْصِرُ، وَيُبْصِرُونَ [...]،
M-2/68:6[3]. par qui parmi vous [a été subverti] le subverti.[T1]	بِأَيِّيكُمُ الْمَفْتُونُ	بايكم المفتون	بِأَيِّيكُمُ[1] [...] ٱلْمَفْتُونُ[2].
M-2/68:7[4]. Ton Seigneur sait mieux qui s'est égaré de sa voie, ~ et il sait mieux les guidés.[R1]	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ.
M-2/68:8. N'obéis, donc, pas aux démenteurs.	فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ	فلا تطع المكذبين	فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ.
M-2/68:9[5]. Ils auraient désiré que tu sois accommodant afin qu'ils soient accommodants.[T1]	وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ	ودوا لو تدهن فيدهنون	وَدُّواْ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ[1].
M-2/68:10[6]. N'obéis à aucun jureur, insignifiant[T1],	وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ	ولا تطع كل حلاف مهين	وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ،
M-2/68:11[7]. diffamateur[T1], colporteur de médisance,	هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ	هماز مشاء بنميم	هَمَّازٍ، مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ،
M-2/68:12. empêcheur du bien, transgresseur, pécheur,	مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ	مناع للخير معتد اثيم	مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ، مُعْتَدٍ أَثِيمٍ،
M-2/68:13[8]. obstiné[T1] et en plus de cela, adultérin.[T2]	عُتُلٍّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ	عتل بعد ذلك زنيم	عُتُلٍّ[1]، بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ.
M-2/68:14[9]. [Est-ce parce] qu'il possédait des biens et des fils,[T1R1]	أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ	ان كان ذا مال وبنين	[...] أَن[1] كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ،
M-2/68:15[10]. quand nos signes lui sont récités, il dit: ~ "légendes des premiers"?	إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	اذا تتلى عليه اياتنا قال اساطير الاولين	إِذَا[1] تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا، قَالَ: ~ "أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ"؟
M-2/68:16. Nous le marquerons sur le groin.	سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ	سنسمه على الخرطوم	سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ.
H-2/68:17. [---] Nous les testâmes comme nous testâmes les gens du jardin, quand ils jurèrent de le faucher le matin,	إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ	انا بلوناهم كما بلونا اصحاب الجنة اذ اقسموا ليصرمنها مصبحين	[---] إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ، إِذْ أَقْسَمُواْ لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ،

---

1 T1) récompense jamais interrompue (Hamidullah); rétribution exempte de reproche (Boubakeur); salaire sans contrepartie (Berque); récompense généreuse (Ould Bah). Le verbe syriaque ܡܢܐ mna signifie compter. Le sens serait donc une rétribution illimitée et sans compter.

2 T1) Le terme syriaque ܗܠܩܐ hilqa signifie fortune, chance.

3 1) في أَيِّيكُمُ (2 قراءة شيعية: بأيكم تُفتنون ♦ T1) a perdu la raison (Hamidullah); est le possédé (Abdelaziz); est soumis à la tentation (Boubakeur). Mawerdi: 1) Le fou. 2) L'égaré. 3) Satan. 4) le tourmenté, comme dans le verset: le jour où ils seront tourmentés sur le feu (67/51:13).

4 R1) Cf. Ps 1:5.

5 1) فَيُدْهِنُوا ♦ T1) que tu transiges avec eux afin qu'ils transigent avec toi (Hamidullah); que tu sois complaisant pour qu'ils deviennent complaisants (Abdelaziz).

6 T1) Erreur de ponctuation possible: خلاف au lieu de حَلَّاف. Le sens serait donc: n'obéissez à aucun parjureur, vil.

7 T1) Traduction de Luxenberg: sceptique, du terme syriaque ܗܡܣܐ hmassa.

8 1) عُتُلٌّ ♦ T1) au cœur dur (Hamidullah); obstiné (Abdelaziz); perfide (Chiadmi). Mawerdi mentionne neuf sens, dont: 1) obscène. 2) fort dans sa mécréance. 3) corpulent. 4) querelleur. 5) transgresseur. 6) oppressif. Luxenberg propose عال: hautain, sur la base des versets 38/38:75; 51/10:83; 64/44:31; 74/23:46 T2) bâtard (Hamidullah); intrus (Abdelaziz). Mawerdi mentionne huit sens, dont: 1) oppressif. 2) obscène. 3) enfant adultérin. 4) intrus. 5) giton. Luxenberg propose رتيم délirant, partant du terme syriaque ܪܬܡܐ rthima.

9 1) أَأَنْ، إن، لأن ♦ T1) Traduction basée sur une variante ♦ R1) Cf. Ps 49:7.

10 1) أَإِذَا

H-2/68:18[1]. sans [rien en] excepter.[T1R1]	وَلَا يَسْتَثْنُونَ [...].	ولا يستثنون	وَلَا يَسْتَثْنُونَ
H-2/68:19[2]. Une tornade, de ton Seigneur, s'abattit sur [le jardin], pendant qu'ils dormaient,	فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ[1]، مِّن رَّبِّكَ، وَهُمْ نَآئِمُونَ،	مطاف عليها طايف من ربك وهم نايمون	فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ
H-2/68:20[3]. et au matin il était comme moissonné[T1].	فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ.	فاصبحت كالصريم	فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ
H-2/68:21. Ils s'appelèrent le matin:	فَتَنَادَوْاْ مُصْبِحِينَ:	فتنادوا مصبحين	فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ
H-2/68:22[4]. "Partez au matin[T1] à votre labour, si vous êtes décidés à moissonner".	أَنِ "ٱغْدُواْ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ، إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ".	ان اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين	أَنِ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ
H-2/68:23[5]. Ils partirent donc en se parlant à basse voix[T1]:	فَٱنطَلَقُواْ، وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ:	فانطلقوا وهم يتخافتون	فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ
H-2/68:24[6]. "Qu'aucun indigent n'y entre ce jour auprès de vous".	"أَن[1] لَّا يَدْخُلَنَّهَا[2] ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ".	ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين	أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ
H-2/68:25[7]. Ils partirent au matin[T1], déterminés[T2], estimant avoir le pouvoir.[T3]	وَغَدَوْاْ، عَلَىٰ حَرْدٍ[1]، قَٰدِرِينَ.	وغدوا على حرد قادرين	وَغَدَوْا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ
H-2/68:26. Quand ils le virent, ils dirent: "Nous sommes égarés.	فَلَمَّا رَأَوْهَا، قَالُوٓاْ: "إِنَّا لَضَآلُّونَ.	فلما راوها قالوا انا لضالون	فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ
H-2/68:27[8]. Nous sommes plutôt démunis".[T1]	بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ".	بل نحن محرومون	بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
H-2/68:28[9]. Celui du milieu parmi eux[T1] dit: "Ne vous dis-je pas: Si seulement vous exaltiez?"	قَالَ أَوْسَطُهُمْ: "أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ: لَوْلَا تُسَبِّحُونَ"	قال اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون	قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ
H-2/68:29. Ils dirent: "Notre Seigneur soit exalté! Nous étions des oppressifs".	قَالُواْ: "سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ! إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ".	قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين	قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ
H-2/68:30. Ils avancèrent alors les uns vers les autres, en se blâmant.	فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ، يَتَلَٰوَمُونَ.	فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون	فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ
H-2/68:31. Ils dirent: "Malheur à nous! Nous fûmes des transgresseurs.	قَالُواْ: "يَٰوَيْلَنَآ! إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ.	قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين	قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ
H-2/68:32[10]. Peut-être notre Seigneur nous changera [le jardin] contre un meilleur. ~ Nous désirons [le pardon] de notre Seigneur".	عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا[1] [...] خَيْرًا مِّنْهَآ. ~ إِنَّآ إِلَىٰ [...] رَبِّنَا رَٰغِبُونَ".	عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون	عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ
H-2/68:33. Ainsi fut la punition. Et la punition de la [demeure] dernière est plus grande. ~ S'ils savaient!	كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ. وَلَعَذَابُ ٱلْأَٓخِرَةِ أَكْبَرُ. ~ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!	كذلك العذاب ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون	كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

---

1 T1) sans dire: "Si Dieu le veut" (Hamidullah); ils jurèrent sans réserve (Boubakeur). Les deux versets 69/18:23-24 disent: Ne dis jamais à propos d'une chose: "Je ferai cela demain", qu'[en ajoutant]: "Si Dieu veut". Autre traduction: sans excepter [les droits des pauvres]; ou: sans exalter [Dieu], partant du verset 2/68:28 (Mawerdi) ♦ R1) Nous trouvons l'expression "Si Dieu veut" dans Actes 18:21; Rm 1:10; 1 Co 4:19; He 6:3.

2 1) طَيْفٌ

3 T1) Autre traduction: comme la cendre noire; comme la nuit obscure; comme récolté sans fruits (Mawerdi).

4 T1) Luxenberg lit: أعدوا: Dépêchez-vous.

5 T1) Luxenberg lit: يتعاقبون: parlant l'un après l'autre.

6 1) يَدْخُلَنَّهَا (2 حذفت

7 1) حَرَدٍ ♦ T1) Luxenberg lit عدوا: Ils se dépêchèrent T2) décidés à user d'avarice [envers les pauvres], convaincus que cela était en leur pouvoir (Hamidullah); avec préméditation (Abdelaziz): Lecture possible على جرد: sur une terre nue. Signification possible de l'hébreu יָחֵרַד yihhirad: tremblant. Autres traductions: en colère; sérieux; intentionnellement; pauvres; un village qui s'appelle Hard (Mawerdi) T3) Compréhension de Luxenberg: récoltant. Signification possible de l'hébreu קָדַר qadar: triste.

8 T1) frustrés (Hamidullah); ruinés (Abdelaziz); infortunés (Boubakeur).

9 T1) Le plus juste d'entre eux (Hamidullah); Le plus modéré d'entre eux (Boubakeur). Compréhension de Luxenberg: le plus sage et le plus correct, du terme syriaque ܦܫܝܬܐ fshita. Voir verset 87/2:143.

10 1) يُبَدِّلَنَا

M-2/68:34[1]. [---] Les dévots auront, auprès de leur Seigneur, les jardins du délice[T1R1].	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ	ان للمتقين عند ربهم جنات النعيم	[---] إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ، عِندَ رَبِّهِمْ، جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ.
M-2/68:35. Traiterons-nous les soumis comme les criminels?	أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ	افنجعل المسلمين كالمجرمين	أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ؟
M-2/68:36. Qu'avez-vous? Comment jugez-vous?	مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ	ما لكم كيف تحكمون	مَا لَكُمْ؟ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟
M-2/68:37[2]. Ou bien avez-vous un livre dans lequel vous étudiez[T1]	أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ	ام لكم كتاب فيه تدرسون	أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ
M-2/68:38[3]. et où vous avez ce que vous choisissez?	إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ	ان لكم فيه لما تخيرون	إِنَّ[1] لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ[2]؟
M-2/68:39[4]. Ou bien avez-vous de nous des serments convaincants jusqu'au jour de la résurrection, que vous aurez ce que vous jugez?	أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ	ام لكم ايمن علينا بلغة الى يوم القيمة ان لكم لما تحكمون	أَمْ لَكُمْ أَيْمَٰنٌ عَلَيْنَا[1] بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، إِنَّ[2] لَكُمْ[3] لَمَا تَحْكُمُونَ؟
M-2/68:40. Demande-leur: "Qui parmi eux en est garant?"	سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ	سلهم ايهم بذلك زعيم	سَلْهُمْ: "أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ؟"
M-2/68:41[5]. Ou bien auraient-ils des associés?[T1] Qu'ils apportent alors leurs associés. ~ S'ils sont véridiques.	أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ	ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا صادقين	أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ[1]؟ فَلْيَأْتُواْ بِشُرَكَآئِهِمْ[2]. ~ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ.
M-2/68:42[6]. [Rappelle] le jour où la jambe sera dénudée[T1] et qu'ils seront appelés à la prosternation, mais ils ne [le] pourront pas,	يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ	يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون	[...] يَوْمَ يُكْشَفُ[1] عَن سَاقٍ[2] وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ،
M-2/68:43[7]. leurs regards prostrés, accablés d'humiliation. Or, ils étaient appelés à la prosternation alors qu'ils étaient sains!	خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ	خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سلمون	خَٰشِعَةً[1] أَبْصَٰرُهُمْ، تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ. وَقَدْ كَانُواْ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَٰلِمُونَ!
M-2/68:44[8]. [---] Laisse-moi[A1] donc avec quiconque dément ce récit. Nous les attirerons graduellement [à la punition] par où ils ne savent pas[T1].	فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ	فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون	[---] فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ. سَنَسْتَدْرِجُهُم [...] مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ.
M-2/68:45[9]. Je temporise avec eux.[A1] Mon complot est solide[T1]!	وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ	واملي لهم ان كيدي متين	وَأُمْلِي لَهُمْ. إِنَّ[1] كَيْدِي مَتِين!
M-2/68:46[10]. Ou bien leur demandes-tu une rétribution? Ils seraient alors appesantis par une surcharge[T1R1].	أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ	ام تسلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون	أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا؟ فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ.

---

1 T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins ♦ R1) Cette expression se retrouve dans le Ps. 115:11 et Actes. 13:16 et 26. Dans ces deux derniers versets, il est fait référence à des personnes qui ne sont pas juives, mais qui respectent les sept lois de Noé.

2 T1) Le verbe تَدْرُسُونَ, traduit par étudiez, de l'hébreu דרש darash, désigne l'étude de la Bible.

3 1) تُخَيَّرُونَ (2 أَإِنَّ، أَنَّ، أَيْنَ ♦ T1) Traduction selon la lecture de Luxenberg تَحِيرون, donnant au terme لَمَا le sens de pourquoi, du syriaque ܠܡܐ lma: Si vous avez un livre, pourquoi êtes-vous confus à ce sujet?

4 1) لَكُمْ عَلَيَّ (3 أَإِنَّ، أَيْنَ (2 بَالِغَةً

5 1) شِرْكٌ (2 بِشِرْكِهِمْ ♦ T1) Dans la terminologie du Coran, "associer" rattacher d'autres dieux à Dieu; "associateurs" signifie les polythéistes qui associent d'autres dieux à Dieu; "associés" signifie dieux associés à Dieu.

6 1) يَكْشِفُ، نَكْشِفُ، يُكْشِفُ، تُكْشَفُ، تَكْشِفُ، تُكْشِفُ (2 سَاقٍ ♦ T1) Le jour où ils affronteront les horreurs du jugement (Hamidullah); Le jour où les choses graves seront dévoilées (Boubakeur); Le jour où la terreur battra son plein (Abdelaziz). Certains comprennent cette phrase dans le sens: Quand Dieu exposera sa jambe [pour se faire connaître]. Conception anthropomorphiste rejetée par Mawerdi.

7 1) خَاشِعًا

8 T1) Lecture de Luxenberg: سَنَسْتَدْرِكُهُمْ. Le sens serait donc: Nous les atteindrons d'où ils ne savent pas ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

9 1) أَنَّ ♦ T1) Ce verset se répète deux fois. Traduction de Luxenberg: Mon complot est continu, ou patient (du syriaque ܡܬܢܐ mtina) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

10 T1) Ce verset se répète deux fois. L'idée que le prophète ne reçoit pas de rétribution revient 18 fois ♦ R1) Voir Isaïe 15: 1; Mt 10: 8; Actes 8: 18-20; Ap 21: 6 et 22:17.

M-2/68:47. Ou bien ont-ils [la connaissance du] secret et ils en inscrivent [ce qu'ils jugent]?	أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ	ام عندهم الغيب فهم يكتبون	أَمْ عِندَهُمُ [...] ٱلْغَيْبُ، فَهُمْ يَكْتُبُونَ [...]؟
H-2/68:48[1]. [---] Sois donc patient face au jugement de ton Seigneur[A1] et ne sois pas comme l'homme au poisson,[T1R1] quand il a appelé Dieu, suffoqué.[R2]	فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ	فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب الحوت اذ نادى وهو مكظوم	[---] فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ، وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ، إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ.
H-2/68:49[2]. Si une grâce de son Seigneur ne l'avait pas atteint, il aurait été rejeté sur la terre nue, répréhensible.	لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ	لولا ان تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعرا وهو مذموم	لَّوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ[2] مِّن رَّبِّهِۦ، لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ.
H-2/68:50[3]. Mais le Seigneur l'a choisi et l'a fait des vertueux.[T1]	فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ	فاجتباه ربه فجعله من الصالحين	فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.
M-2/68:51[4]. [---] Ceux qui ont mécru ont failli te faire trébucher[T1] par leurs regards, quand ils ont écouté le rappel en disant: "Il est possédé par un djinn!"	وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ	وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون انه لمجنون	[---] وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ[1] لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ، لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ: "إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ!"
M-2/68:52. Ce n'est qu'un rappel pour les mondes.	وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	وما هو الا ذكر للعلمين	وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ!

Chapitre 3/73: L'emmitouflé

سُورَة المُزَّمِّل

20 versets - mecquois [sauf: 10-11, 20][5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-3/73:1[7]. Ô toi, l'emmitouflé![T1]	يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ	يا ايها المزمل	يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ[1]!
M-3/73:2[8]. Lève-toi la nuit, sauf un peu,[A1T1]	قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا	قم الليل الا قليلا	قُمِ[1] ٱلَّيْلَ، إِلَّا قَلِيلًا،
M-3/73:3[9]. sa moitié, ou diminues-en un peu,	نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا	نصفه او انقص منه قليلا	نِّصْفَهُۥٓ[1]، أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا،
M-3/73:4. ou augmente-la et récite le Coran répétitivement.	أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا	او زد عليه ورتل القران ترتيلا	أَوِ زِدْ عَلَيْهِ، وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا.
M-3/73:5. Nous lancerons sur toi une parole pesante.	إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا	انا سنلقي عليك قولا ثقيلا	إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا.

---

1 T1) Il s'agit de Jonas englouti par la baleine (voir: 56/37:142) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) La Bible comporte un livre de quatre chapitres consacrés à Jonas. Le Coran le cite dans plusieurs passages (voir l'index). R2) La prière de Jonas dans Jonas 2:2-8.

2 1) رَحْمَةٌ (2 تَدَّارَكَهُ، تَدَارَكَتْهُ، تَتَدَارَكَهُ، تُدَارِكَهُ

3 T1) Traduit par: justes, justifiés, saints, intègres, gens de bien, etc.

4 1) لَيَزْلِقُونَكَ، لَيُزْهِقُونَكَ، لَينفذونَكَ ♦ T1) Luxenberg lit ليزعقونك et traduit: te foudroyer.

5 Titre tiré du verset 1.

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 1) الْمُتَزَمِّلُ، الْمُزَمِّلُ، الْمُزَمَّلُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: l'ermite, du terme syriaque ܡܨܡܨܡܐܠ msam'il. D'après Bar-Zeev (p. 25), cela peut être une référence au manteau d'Élie, comme indiqué dans 2 Rois 2: 8-14. Ou bien au manteau dans lequel Mahomet s'enveloppait quand il sortait pour rencontrer son professeur juif afin que les autres ne le reconnaissent pas.

8 1) قُمْ، قُمَ ♦ T1) Lève-toi pour prier [toute la nuit], excepté une petite partie (Hamidullah); Tiens-toi debout, en prière, une partie de la nuit (Masson) ♦ A1) Abrogé par les versets 3/73:3-4.

9 1) نِصْفَهُ

M-3/73:6[1]. Le début de la nuit a une plus forte tension et des paroles plus droites.[T1]	إِنَّ نَاشِئَةَ[1] ٱلَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً[2] وَأَقْوَمُ[3] قِيلًا.	إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا	ان ناسه الليل هي اشد وطا واموم مليا
M-3/73:7[2]. Tu as, durant le jour, une longue activité.[T1]	إِنَّ لَكَ فِي ٱلنَّهَارِ سَبْحًا[1] طَوِيلًا.	إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا	ان لك في النهار سبحا طويلا
M-3/73:8. Rappelle-toi le nom de ton Seigneur et dévoue-toi à lui totalement.	وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا.	وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا	واذكر اسم ربك وتبتل اليه تبتيلا
M-3/73:9[3]. Il est le Seigneur de l'orient et de l'occident. Il n'est de dieu que lui![R1] Prends-le donc comme garant.	رَّبُّ[1] ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ[2]. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا.	رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا	رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وكيلا
H-3/73:10[4]. Et sois patient face à ce qu'ils disent et abandonne-les d'un bel abandon.[A1]	وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ، وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا.	وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا	واصبر على ما يقولون واهجرهم هجرا جميلا
H-3/73:11[5]. Laisse-moi avec les démenteurs dotés de grâces,[T1] et sursois un peu pour eux.[A1]	وَذَرْنِي وَٱلْمُكَذِّبِينَ أُوْلِي ٱلنَّعْمَةِ، وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا[1].	وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا	وذرني والمكذبين اولي النعمه ومهلهم مليلا
M-3/73:12[6]. Il y a chez nous des chaînes[T1], une géhenne[R1],	إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا، وَجَحِيمًا،	إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا	ان لدينا انكالا وجحيما
M-3/73:13. une nourriture suffocante et une punition douloureuse,	وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ، وَعَذَابًا أَلِيمًا،	وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا	وطعاما ذا غصه وعذابا اليما
M-3/73:14[7]. le jour où la terre et les montagnes trembleront, tandis que les montagnes deviendront comme une dune de sable éboulé.	يَوْمَ تَرْجُفُ[1] ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ، وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا.	يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا	يوم ترجف الارض والجبال وكانت الجبال كثيبا مهيلا
M-3/73:15. [---] Nous vous envoyâmes un messager, un témoin contre vous, comme nous envoyâmes un messager à Pharaon.	[---] إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا، شَٰهِدًا عَلَيْكُمْ، كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا.	إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا	انا ارسلنا اليكم رسولا شهدا عليكم كما ارسلنا الى فرعون رسولا
M-3/73:16. Pharaon désobéit au messager. Nous le prîmes alors d'une prise dévastatrice.	فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ. فَأَخَذْنَٰهُ أَخْذًا وَبِيلًا.	فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا	فعصى فرعون الرسول فاخذناه اخذا وبيلا
M-3/73:17[8]. Comment alors vous protégerez-vous, si vous mécroyez, contre [la punition d'] un jour qui fait les enfants chenus?[T1]	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ[1]، إِن كَفَرْتُمْ، [...] يَوْمًا[2] يَجْعَلُ[3] ٱلْوِلْدَٰنَ شِيبًا[4]؟	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا	فكيف تتقون ان كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا

---

1 1) نَاشِئَةَ (2 وِطَاءً، وَطَاءً، وِطْئًا (3 وَأَصْوَبُ، وَأَهْيَأُ ♦ T1) La prière pendant la nuit est plus efficace et plus propice pour la récitation (Hamidullah); Certes, l'adoration nocturne est plus dense et de meilleure consistance (Abdelaziz). Lecture de Luxenberg: أَقْوَمُ قِيلًا, du syriaque ܩܘܒܠܐ qobala: plus acceptable.

2 1) سَبْحًا ♦ T1) Tu as, dans la journée, à vaquer à de longues occupations (Hamidullah); Durant le jour tu as à vaquer longuement (Boubakeur); Tu as certes, pendant la journée, amplement de temps (Abdelaziz). Traduction de Luxenberg: Tu as, durant le jour, une longue exaltation, du syriaque ܫܒܚܐ shobha. Le verset 98/76:26 dit: [et choisis une partie] de la nuit pour te prosterner devant lui et exalte-le longuement la nuit.

3 1) الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ (2 رَبَّ، رَبِّ ♦ R1) Dt 6:4; Ps 18:32.

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) قراءة شيعية: وَذَرْنِي يَا مُحَمَّدُ وَالْمُكَذِّبِينَ بِوَصِيِّكَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ♦ T1) qui vivent dans l'aisance (Hamidullah); disposent des biens de ce monde (Boubakeur). Compréhension de Luxenberg: Laisse-moi avec les démenteurs qui nient les grâces, partant du terme syriaque ܥܘܠܐ 'awla ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 T1) Mawerdi: 1) chaînes. 2) punitions graves ♦ R1) Le Coran utilise les termes Jahim et Juhannam qui proviennent du nom de la Vallée Ben-Hinnom à Jérusalem, où des enfants ont été brûlés à Moloch (voir 2 Rois 13:10; 2 Ch 28:3; 33:6; Jr 2:7, 32:31, 19:2-8, 32:35), puis il est devenu un cimetière (Gr 07:31 et 19:6) et synonyme de l'enfer (Is 66:24; Enoch 26). Mais il semble que le sacrifice d'enfants relève de la propagande et il s'agit plutôt d'un rite de passage מַעֲבִיר ma'bir, terme utilisé dans Dt 18,10 et 21.

7 1) تُرْجَفُ

8 1) فَكَيْفَ تَتَّقُونَ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا إِنْ كَفَرْتُمْ، فَكَيْفَ تخافون أيها الناس يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا إِنْ كَفَرْتُمْ بالله ولم (4 نَجْعَلُ (3 يَوْمَ (2 تَتَّقُونَ تُصَدِّقُوا به ♦ T1) Variante: Comment craindrez-vous, ô humains, le jour qui fait les enfants chenus si vous mécroyez en Dieu et ne le prenez pas pour véridique?

M-3/73:18[1]. Le ciel se fendra à cause de cela. ~ Sa promesse doit être accomplie.	السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهِۦ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا	السما ممطر به كان وعده ممعولا	ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرٌ[1] بِهِۦ. ~ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا.
M-3/73:19[2]. Ceci est un rappel. Celui qui veut,[A1] ~ qu'il prenne une voie vers son Seigneur.	إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا	ان هذه تذكرة ممن ساء اتخذ الى ربه سبيلا	إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ. فَمَن شَآءَ، ~ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا.
H-3/73:20[3]. [---] Ton Seigneur sait que tu te lèves moins de deux tiers de la nuit, sa moitié et son tiers, avec un groupe de ceux qui sont avec toi. Dieu prédétermine la nuit et le jour. Il sait que vous ne sauriez pas le dénombrer et il vous a pardonné. Lisez donc ce qui vous est facile du Coran. Il sait qu'il y aura parmi vous des malades, d'autres qui s'activent dans la terre, recherchant de la faveur de Dieu et d'autres qui combattent dans la voie de Dieu. Lisez-en donc ce qui est facile. Observez la prière, donnez la dîme,[R1] et prêtez à Dieu un bon prêt. Le bien que vous avancez pour vous-mêmes, vous le retrouverez auprès de Dieu, meilleur et plus élevé comme rétribution. Demandez pardon à Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.	إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثي الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب عليكم فاقرءوا ما تيسر من القرآن علم ان سيكون منكم مرضى وآخرون يضربون في الارض يبتغون من فضل الله وآخرون يقاتلون في سبيل الله فاقرءوا ما تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا الله قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله غفور رحيم	[---] إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ[1] ٱلَّيْلِ، وَنِصْفَهُۥ، وَثُلُثَهُۥ[2]، وَطَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ. وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ. عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ، فَتَابَ عَلَيْكُمْ. فَٱقْرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ. عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ، وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي ٱلْأَرْضِ، يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ، وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. فَٱقْرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ. وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ، وَأَقْرِضُواْ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا. وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ، تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ، هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ[4] أَجْرًا. وَٱسْتَغْفِرُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

Chapitre 4/74: L'enveloppé
سُورَة المُدَّثِّر

56 versets - mecquois[4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-4/74:1[6]. Ô toi, l'enveloppé![T1]	يَاأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ	يا ايها المدثر	يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ[1]!
M-4/74:2[7]. Lève-toi et avertis[T1].	قُمْ فَأَنْذِرْ	قم فانذر	قُمْ فَأَنذِرْ.
M-4/74:3. Ton Seigneur, magnifie.	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ	وربك فكبر	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ.

---

1 1) مُتَفَطِّرٌ

2 A1) Abrogé par 98/76:30 et 7/81:29.

3 1) ثُلُثَيِ (2 وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ، وَنِصْفِهُ وَثُلُثِهُ (3 خَيْرٌ وَأَعْظَمُ ♦ R1) Le terme zakat, écrit dans le Coran à la manière syriaque zakot, se trouve en syriaque et en hébreu dans le sens de purification, devenu par la suite le montant à payer pour purifier l'âme (Jeffery, p. 153). La Bible parle de dîme עשר 'asar. Jacob promet à Dieu la dîme: Gn 28:22, prescrite dans Dt 14:22 et 29 à l'intention du lévite, de l'étranger, de l'orphelin et de la veuve de la ville. Cf. aussi Am 4:4. Sankharé (p. 49) estime que le terme zakat provient du grec dekatos, un dixième que les Grecs offraient aux dieux pour les rendre plus favorables. Presque chaque fois que le Coran fait mention de l'obligation de payer la zakat, il la fait précéder de l'obligation d'accomplir la prière. Mani joint à ces deux obligations celle de jeûner (Christensen, p. 189).

4 Titre tiré du verset 1.

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) الْمُدَثَّرُ، الْمُدَثِّرُ، الْمُتَدَثِّرُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg du syriaque ܡܬܕܬܪܢܐ mitdabrana: L'ermite. D'après Bar-Zeev (p. 25), cela peut être une référence au manteau d'Élie, comme indiqué dans 2 Rois 2: 8-14. Ou bien au manteau dans lequel Mahomet s'enveloppait quand il sortait pour rencontrer son professeur juif afin que les autres ne le reconnaissent pas.

7 T1) Traduction de Luxenberg du syriaque ܢܙܪ nzar: Lève-toi et prie.

M-4/74:4[1]. Tes vêtements[T1], purifie.	وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ	وثيابك فطهر	وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ.
M-4/74:5[2]. L'abomination,[R1] abandonne.	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ	والرجز فاهجر	وَٱلرُّجْزَ[1] فَٱهْجُرْ.
M-4/74:6[3]. Ne gratifie pas pour que tu augmentes.[T1]	وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ	ولا تمن تستكثر	وَلَا تَمْنُن[1] تَسْتَكْثِرُ[2].
M-4/74:7. Et sois patient pour ton Seigneur.	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ	ولربك فاصبر	وَلِرَبِّكَ، فَٱصْبِرْ.
M-4/74:8[4]. [---] Quand on soufflera dans le chofar,	فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ	فاذا نقر في الناقور	[---] فَإِذَا نُقِرَ[1] فِي ٱلنَّاقُورِ،
M-4/74:9[5]. ce jour-là sera alors un jour difficile,	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ	فذلك يومئذ يوم عسير	فَذَٰلِكَ، يَوْمَئِذٍ، يَوْمٌ عَسِيرٌ[1]،
M-4/74:10. pas facile pour les mécréants.	عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ	على الكافرين غير يسير	عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ.
M-4/74:11[6]. Laisse-moi avec celui que j'ai créé seul,[T1A1R1]	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا	ذرني ومن خلقت وحيدا	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا،
M-4/74:12. à qui j'ai fait des biens étendus,	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا	وجعلت له مالا ممدودا	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا،
M-4/74:13[7]. et des fils témoins,[T1]	وَبَنِينَ شُهُودًا	وبنين شهودا	وَبَنِينَ شُهُودًا،
M-4/74:14. et je lui ai tout nivelé,	وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا	ومهدت له تمهيدا	وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا،
M-4/74:15. puis il convoite que je lui augmente [les grâces].	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ	ثم يطمع ان ازيد	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ [...].
M-4/74:16. Non! Il était obstiné en face de nos signes.	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا	كلا انه كان لآياتنا عنيدا	كَلَّآ! إِنَّهُ كَانَ لِأَيَٰتِنَا عَنِيدًا.
M-4/74:17[8]. Je vais l'accabler à la montée.[T1R1]	سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا	ساوهقه صعودا	سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا.
M-4/74:18[9]. Il a réfléchi et a prédéterminé.[T1]	إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ	انه فكر وقدر	إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ.

---

1 T1) Mawerdi: 1) actes. 2) cœur. 3) âme. 4) femmes et épouses sur la base du verset 87/2:187. 5) vêtements. Traduction de Luxenberg du syriaque ܬܝܒܐ tiaba: Purifie ton repentir. Les chrétiens affirment leur repentir au début de la prière.

2 1) وَالرِّجْزَ ♦ R1) Le Coran utilise les deux termes رجز et رجس de manière interchangeable dans le sens d'opprobre et d'abomination. Les termes hébreux רֹגֶז (roghez) et syriaque ܪܘܓܙܐ (roghza) signifient opprobre et les termes hébreux רְגַשׁ (rgash) et syriaque ܪܓܫܐ (roghsa) signifient abomination. Lecture et traduction de Luxenberg والرجز فأحجر: La colère, maîtrise. Le moine doit maîtriser sa colère. Tel serait le sens du verset 89/3:134.

3 1) تَمُنَّ (2 تَسْتَكْثِرُ من الخير ♦ T1) Ne rappelle pas [à celui que tu obliges, le service que tu lui rends] l'estimant chose considérable (Boubakeur); en évitant cependant de te vanter de trop en faire (Chiadmi); Ne fais pas un don en pensant que tu donnes trop (Khawam). Compréhension de Luxenberg: Ne pas compter (du verbe syriaque ܡܢܐ mna), considérer comme faire trop (référence à Mt 18, 21-22: Alors Pierre, s'avançant, lui dit: "Seigneur, combien de fois mon frère pourra-t-il pécher contre moi et devrai-je lui pardonner? Irai-je jusqu'à sept fois?" Jésus lui dit: "Je ne te dis pas jusqu'à sept fois, mais jusqu'à 77 fois. "

4 1) نَقَرَ

5 1) عَسِرٌ

6 T1) Laisse-moi seul avec celui que j'ai créé (Boubakeur); Alors c'est à moi qu'aura affaire cet être que j'ai créé démuni de tout (Chiadmi). Mawerdi: Laisse-moi avec celui que je suis seul à l'avoir créé. Traduction de Luxenberg: Il m'a rejeté alors que je l'ai créé unique ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Cf. Rm 14:12.

7 T1) et des enfants qui lui tiennent toujours compagnie (Hamidullah); et des enfants présents (Boubakeur); et des enfants sous les yeux (Abdelaziz); et des enfants nombreux, témoins de sa fortune (Chiadmi). Traduction de Luxenberg: et des enfants estimés.

8 T1) Je vais le contraindre à gravir une pente (Hamidullah); Je le tourmenterai en accroissant (Abdelaziz). À rapprocher de ce verset le verset 40/72: 17: Quiconque se détourne du rappel de son Seigneur, il l'achemine vers une punition montante. Lecture de Luxenberg: صعورا dans le sens d'humilié, du verbe syriaque ܨܥܪ s'ar ♦ R1) Selon Sankharé (p. 31-32), ce verset serait inspiré par le mythe grec de Sisyphe qui avait dénoncé Zeus quand il enleva une fille du nom d'Égine. Celui-ci, furieux, lui imposa comme punition de rouler éternellement un énorme rocher en remontant une pente. Quand le rocher parvenait au sommet, il retombait, emporté par son propre poids et la tâche recommençait éternellement.

9 T1) Il a réfléchi et il a résolu (Abdelaziz); Il a réfléchi et décidé (Boubakeur).

M-4/74:19[1]. Qu'il soit tué comme il a prédéterminé![T1]	فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ	ܡܢܠ ܟܝܦ ܡܕ	فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ!
M-4/74:20[2]. Ensuite, qu'il soit tué comme il a prédéterminé![T1]	ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ	ܬܡ ܡܢܠ ܟܝܦ ܡܕ	ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ!
M-4/74:21. Ensuite, il a regardé.	ثُمَّ نَظَرَ	ܬܡ ܢܛܪ	ثُمَّ نَظَرَ.
M-4/74:22[3]. Ensuite, il a froncé et s'est assombri[T1].	ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ	ܬܡ ܥܒܣ ܘܒܣܪ	ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ.
M-4/74:23. Ensuite, il a tourné le dos et est devenu arrogant.	ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ	ܬܡ ܐܕܒܪ ܘܐܣܛܟܒܪ	ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ.
M-4/74:24[4]. Et il a dit: "Ce n'est que sorcellerie transmise[T1].	فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ	ܡܐܡܪ ܐܢ ܗܕܐ ܐܠܐ ܣܚܪ ܝܘܬܪ	فَقَالَ: "إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ[1].
M-4/74:25. Ce n'est que la parole des humains".	إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ	ܐܢ ܗܕܐ ܐܠܐ ܡܠܬܐ ܕܒܢܝܢܫܐ	إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ".
M-4/74:26[5]. Je le rôtirai[T1] dans Saqar.[T2]	سَأُصْلِيهِ سَقَرَ	ܐܐܬܝܗ ܠܣܩܪ	سَأُصْلِيهِ سَقَرَ.
M-4/74:27. Que sais-tu de Saqar?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ	ܘܡܐ ܐܕܥܬܟ ܡܐ ܣܩܪ	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سَقَرُ؟
M-4/74:28. Il n'épargne rien et ne laisse rien,	لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ	ܠܐ ܢܫܒܩ ܘܠܐ ܢܫܕܪ	لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ،
M-4/74:29[6]. carbonisant les peaux.[T1]	لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ	ܠܘܚܐ ܠܒܢܝܢܫܐ	لَوَّاحَةٌ[1] لِّلْبَشَرِ.
M-4/74:30[7]. Au-dessus de lui il y a neuf groupes d'[anges].[T1]	عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ	ܥܠܝܗ ܬܫܥܬ ܥܣܪ	عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ[1] [...].
M-4/74:31. [---] Nous n'avons fait comme gens du feu que des anges. Et nous n'avons fait [mention de] leur nombre que [comme] épreuve pour ceux qui ont mécru, afin que ceux auxquels le livre fut donné soient convaincus, que ceux qui ont cru augmentent leur croyance, que ceux auxquels le livre fut donné et les croyants ne suspectent pas et que ceux qui ont une maladie dans leurs cœurs et les mécréants disent: "Qu'a voulu Dieu par cet exemple?" Ainsi Dieu égare qui il veut et guide qui il veut. Nul ne connaît les soldats de ton Seigneur, à part lui. ~ Ce n'est là qu'un rappel pour les humains.	وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ	ܘܡܐ ܥܒܕܢܐ ܐܝܬܝ ܕܢܘܪܐ ܐܠܐ ܡܠܐܟܐ ܘܡܐ ܥܒܕܢܐ ܡܢܝܢܗ ܐܠܐ ܢܣܝܘܢܐ ܠܕܟܦܘ ܕܢܬܝܩܢ ܕܝܗܒ ܟܬܒܐ ܘܢܬܝܪ ܕܗܝܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܢܬܪܝܒ ܕܝܗܒ ܟܬܒܐ ܘܡܗܝܡܢܐ ܘܠܡܐܡܪ ܕܒܠܒܗܘܢ ܡܪܥ ܘܟܦܪܐ ܡܢܘ ܗܕܐ ܡܬܠܐ ܟܕܢ ܡܫܕܪ ܐܠܗܐ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܘܡܫܕܪ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܘܡܐ ܕܝܕܥ ܠܓܢܘܕ ܡܪܝܟ ܐܠܐ ܗܘ ܘܡܐ ܗܝ ܐܠܐ ܕܟܪܘܢܐ ܠܒܢܝܢܫܐ	وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً. وَمَا جَعَلْنَا [...] عِدَّتَهُمْ إِلَّا [...] فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ، لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ، وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنًا، وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ، وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ: "مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا؟" كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِي مَن يَشَآءُ. وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ. ~ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ.

---

1 T1) Maudit soit-il en ce qu'il a résolu! (Abdelaziz); Périsse-t-il comme il a décidé! (Boubakeur).

2 T1) Ensuite, maudit soit-il en ce qu'il a résolu! (Abdelaziz); Oui, périsse-t-il comme il a décidé! (Boubakeur).

3 T1) Traduction de Luxenberg: Ensuite, il a froncé et il a méprisé (du verbe syriaque ܒܣܪ bassar).

4 1) يُؤْثَرُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: sorcellerie inventée. Mawerdi: sorcellerie imprégnante.

5 T1) Traduction probable: Je le ferai descendre dans Saqar (du verbe syriaque ܣܠܐ sla) T2) Un nom de l'enfer. En syriaque, le terme ܣܩܪ sqar signifie: rouge comme attribut du feu.

6 1) لَوَّاحَةٌ ♦ T1) Il noircit les êtres humains (Abdelaziz); Il calcine les hommes volontiers (Boubakeur); Il brûle la peau et la noircit (Hamidullah). Lecture de Luxenberg: لِوَّاعة, brûlant.

7 1) عدة قراءات منها: تِسْعَةُ عَشَرَ، تِسْعَةُ وعَشْرُ، تِسْعَةَ أَعْشُرَ ♦ T1) Le verset عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ est généralement traduit: Au-dessus de lui il y a dix-neuf [anges]. Nous adoptons la lecture et la traduction de Luxenberg: تسعة عِشَر: neuf groupes. Les anges dans le rituel chrétien oriental sont formés de neuf groupes ܬܫܥܬ ܥܫܪ tighmah. La lecture de Luxenberg est confirmée par une variante et est mentionnée par Al-Zamakhshari.

M-4/74:32[1]. [---] Non! Par la lune![T1]	كَلّا وَالْقَمَرِ	ܟܠܐ ܘܠܣܗܪܐ	[---] كَلّا! وَٱلْقَمَرِ!
M-4/74:33[2]. Par la nuit quand elle se termine![T1]	وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ	ܘܠܠܝܠܐ ܐܕ ܐܕܒܪ	وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ[1]!
M-4/74:34[3]. Par le matin quand il se lève![T1]	وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ	ܘܠܨܦܪܐ ܐܕ ܐܣܦܪ	وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ[1]!
M-4/74:35[4]. Il est l'un des plus grands [désastres],	إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ	ܐܝܬ ܠܚܕܐ ܕܪܒܪ	إِنَّهَا لَإِحْدَى[1] [...] ٱلْكُبَرِ،
M-4/74:36[5]. un avertissement pour les humains,	نَذِيرًا لِلْبَشَرِ	ܢܕܝܪ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ	نَذِيرًا[1] لِّلْبَشَرِ،
M-4/74:37. pour celui qui, parmi vous, veut avancer ou régresser.	لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ	ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܡܢܟܘܢ ܕܢܬܩܕܡ ܐܘ ܢܬܐܚܪ	لِمَن شَآءَ، مِنكُمْ، أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ.
M-4/74:38[6]. [---] Toute âme est engagée par ce qu'elle a réalisé.[T1]	كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ	ܟܠ ܢܦܫ ܒܡܐ ܕܟܣܒܬ ܪܗܝܢܬܐ	[---] كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ،
M-4/74:39[7]. Quant aux gens de la droite,[R1]	إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ	ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܝܡܝܢ	إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ،
M-4/74:40. dans des jardins, ils s'interrogent	فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ	ܒܓܢܬܐ ܡܫܐܠܝܢ	فِي جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ
M-4/74:41. au sujet des criminels:	عَنِ الْمُجْرِمِينَ	ܥܠ ܡܓܪܡܐ	عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ:
M-4/74:42[8]. "Qu'est-ce qui vous a acheminés dans Saqar?"[T1]	مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ	ܡܐ ܣܠܩܟܘܢ ܒܣܩܪ	"مَا[1] سَلَكَكُمْ[2] فِي سَقَرَ[3]؟"
M-4/74:43. Ils diront: "Nous n'étions pas des priants,	قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ	ܐܡܪܝܢ ܠܐ ܗܘܝܢ ܡܢ ܡܨܠܝܢ	قَالُوا۟: "لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ،
M-4/74:44. nous ne nourrissions pas l'indigent,	وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ	ܘܠܐ ܗܘܝܢ ܡܦܩܝܢ ܠܡܣܟܝܢ	وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ،
M-4/74:45. nous divaguions avec les divagateurs,	وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ	ܘܗܘܝܢ ܡܬܪܥܝܢ ܥܡ ܡܬܪܥܝܢ	وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ،
M-4/74:46. et nous démentions le jour du jugement,	وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ	ܘܗܘܝܢ ܡܟܕܒܝܢ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ	وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ،
M-4/74:47[9]. jusqu'à ce que nous vînt la conviction".[T1]	حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ	ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܢ ܝܩܝܢܐ	حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ".
M-4/74:48. L'intercession des intercesseurs ne leur profite point.	فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ	ܡܐ ܢܦܥܘܢ ܫܦܝܥܘܬ ܫܦܝܥܐ	فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ.
M-4/74:49. Pourquoi alors se détournent-ils du rappel,	فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ	ܡܐ ܠܗܘܢ ܥܠ ܕܟܪܢܐ ܡܬܦܢܝܢ	فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ،
M-4/74:50[10]. comme s'ils étaient des onagres effrayés	كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ	ܟܐܢܘܢ ܚܡܪ ܡܬܬܪܝܢ	كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ[1] مُّسْتَنفِرَةٌ[2]،
M-4/74:51[11]. fuyant devant un lion?[T1]	فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ	ܦܪܬ ܡܢ ܩܣܘܪܬܐ	فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ؟

---

1 T1) Traduction de Luxenberg: Par la prière de veille, traduisant le terme القمر en syriaque ܣܗܪܐ shahra, qui signifie à la fois la lune et la veille.

2 1) إِذَا دَبَرَ، إِذَا أَدْبَرَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Par la prière de la nuit quand elle se termine, basée sur le syriaque ܨܠܬܐ ܕܠܝܠܝܐ slutha dlilya.

3 1) سَفَرَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Par la prière du matin quand elle se lève, basée sur le syriaque ܨܠܬܐ ܕܨܦܪܐ slutha dsafra.

4 1) لَحْدَى، إِحْدَى

5 1) نَذِيرٌ

6 T1) Toute âme est l'otage de ce qu'elle a acquis (Hamidullah); Toute âme est caution de ses œuvres (Boubakeur); Tout homme est tenu pour responsable de ce qu'il a accompli (Masson).

7 R1) Le Coran distingue entre les gens de la droite et les gens de la gauche. Selon la légende juive, le paradis se situe à la droite de Dieu et l'enfer à sa gauche (Ginzberg, vol. 1, p. 7. Voir aussi Mt 25:31-46).

8 1) يا فلان مَا ، يا أيها المرء مَا (2 سَلَكَكَ (3 صَقَرَ ♦ T1) Un nom de l'enfer.

9 T1) jusqu'à ce que nous en eussions acquis la certitude (Boubakeur); jusqu'à ce que nous vînt la mort (Abdelaziz).

10 1) حُمُرٌ (2 مُسْتَنْفَرَةٌ

11 T1) Autres traductions: archers; chasseurs; un groupe d'hommes; voix des gens (Mawerdi). Traduction de Luxenberg: Un âne faible et fragile ne présentant aucun danger, basée sur le mot syriaque ܩܣܘܪܬܐ qusra. Cela pourrait aussi provenir du verbe syriaque ܩܨܪ gsar et le sens serait: le rugissement (du lion).

M-4/74:52[1]. Chaque homme d'entre eux voudrait plutôt qu'on lui donne des feuillets déployés.	بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً	ܒܠ ܝܪܝܕ ܟܠ ܐܡܪܝ ܡܢܗܘܢ ܕܢܬܠܘܢ ܨܚܘܦܐ ܡܦܫܪܬܐ	بَلْ يُرِيدُ كُلُّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا[1] مُّنَشَّرَةً[2].
M-4/74:53[2]. Non! Ils ne craignent plutôt pas la [demeure] dernière.	كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْأَخِرَةَ	ܟܠܐ ܒܠ ܠܐ ܕܚܐܡܘܪ ܠܐܚܪܬܐ	كَلَّا! بَل لَّا يَخَافُونَ[1] ٱلْأَخِرَةَ.
M-4/74:54. Non! Il est un rappel.	كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ	ܟܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܬܕܟܪܬܐ	كَلَّا! إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ.
M-4/74:55. Celui qui veut, qu'il s'en rappelle.	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ	ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܟܪܗ	فَمَن شَآءَ، ذَكَرَهُ.
M-4/74:56[3]. Mais ils ne se rappelleront [de rien], que si Dieu veut. ~ C'est lui qui est digne de la dévotion et digne du pardon.	وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ	ܘܡܐ ܡܕܟܪܘܢ ܐܠܐ ܕ ܢܨܒܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܐܗܠ ܬܩܘܬܐ ܘܐܗܠ ܡܚܝܠܘܬܐ	وَمَا يَذْكُرُونَ[1] [...]، إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ. ~ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ، وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ.

Chapitre 5/1: Le prologue

سُورَة الفَاتِحَة

7 versets - mecquois[4]

M-5/1:1. Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-5/1:2[6]. Louange à Dieu,[T1] le Seigneur des mondes,[T2]	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	ܐܠܚܡܕ ܠܐܠܗܐ ܪܒ ܥܠܡܐ	ٱلْحَمْدُ[1] لِلَّهِ، رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ،
M-5/1:3[7]. le miséricordieux, le miséricordissime,	الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	ٱلرَّحْمَٰنِ[1]، ٱلرَّحِيمِ،
M-5/1:4[8]. possesseur [des affaires] du jour du jugement.[T1]	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ	ܡܠܟ ܝܘܡ ܕܕܝܢ	مَٰلِكِ[1] [...] يَوْمِ[2] ٱلدِّينِ.
M-5/1:5[9]. C'est toi que nous adorons et c'est toi dont nous demandons l'aide.	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	ܐܝܬܟ ܢܥܒܕ ܘܐܝܬܟ ܢܬܒܥܝܢ	إِيَّاكَ[1] نَعْبُدُ[2]، وَإِيَّاكَ[3] نَسْتَعِينُ[4].
M-5/1:6[10]. Guide-nous [vers] le chemin droit,[R1]	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ	ܐܗܕܢ ܨܪܛܐ ܡܫܬܩܝܡܐ	ٱهْدِنَا[1] [...] ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ[1]،

---

1 1) مُنْشَرَةً (2 صُحُفًا

2 1) تَخَافُونَ

3 1) تَذْكُرُونَ، يَذَّكَّرُونَ، تَذَّكَّرُونَ

4 Titre tiré de sa position au début du Coran selon l'édition ordinaire. Autres titres: فاتحة القرآن - أم الكتاب - أم القرآن - القرآن العظيم - السبع المثاني - الوافية – الكنز - الكافية - الأساس - النور - الحمد – الشكر - الحمد الأولى- الحمد القصرى - الراقية - الشفاء - الشافية - الصلاة - الدعاء - السؤال - تعليم المسئلة - المناجاة - التفويض -. Luxenberg pense que le nom est tiré d'un rituel religieux mandéen (sabéen) appelé Ftaha, qui est l'ouverture et il s'agit d'un rituel de fractionnement du pain similaire au rituel de fractionnement du pain dans le christianisme. Le Coran mentionne les Sabéens à trois reprises. Il s'agit peut-être d'une référence à l'étirement et à l'amincissement de la pâte, d'où viennent les mots "pita" et "pizza". Nous avons mentionné dans l'introduction du livre qu'Ibn Mas'ud a exclu la Fatiha et les deux Mu'awwidhat du Coran, mais Othman a mis fin à cette dispute avec le bâton.

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) الحمدِ، الحمدَ ♦ T1) La désirance d'Allah (Chouraqui); Amour au Dieu (Bonnet-Eymard, vol. 1, p. 6) T2) Maître des mondes (Boubakeur); Seigneur de l'univers (Hamidullah); Seigneur des univers (Abdelaziz). Les correspondants hébreu עוֹלָמִים 'ulamim et syriaque ܥܠܡܝܢ 'almin sont souvent traduits dans la Bible par âges: cf. Tb 13: 1, 6, 12 et 13; 1 Tm 1: 17. Ils peuvent également désigner les deux mondes: le ciel et la terre. Ce chapitre contient des louanges à Dieu et d'autres éléments qui ne peuvent pas être les paroles de Dieu. C'est pourquoi certains refusent de le considérer comme faisant partie du Coran

7 1) الرَّحْمَانَ، الرَّحْمَانُ

8 1) مليكِ، مَلِكِي، مَلِّاك، مَلَّاكُ، مَالِكُ، مَلَكَ، مَالِكَ، مَلْكِ، مَلِكاً، مَلِكِ، مَلِكُ، يَوْمَ (2 ♦ T1) Maître du jour de la rétribution (Boubakeur); Le Souverain au jour du jugement dernier (Chiadmi); Le Roi du jour de l'allégeance (Berque); Celui qui garde en son pouvoir le jour du jugement (Khawam).

9 1) إِيَّاكَ، هَيَّاكَ، هِيَّاكَ، أَيَّاكَ (2 يُعْبَدُ، يَعْبُدُ، يَعْبُدْ (3 وَإِيَّاكَ، وَيَّاكَ، وإِيَّاكَ (4 نَسْتَعِينُو، نِسْتَعِينُ.

10 1) بصِّرنا، أَرْشدنا (2 صراطاً مستقيماً ♦ R1) Cf. Ps 25:4; 27:11; 86:11.

M-5/1:7[1]. le chemin de ceux que tu as gratifiés[T1], non pas [le chemin] de ceux encourant la colère, ni [le chemin] des égarés.[R1]	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ	صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين	صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ[1] أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ، غَيْرِ [...] ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ، وَلَا[2] [...] ٱلضَّآلِّينَ[3].

Chapitre 6/111: Les fibres

سُورَة المَسَد

5 versets - mecquois[2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-6/111:1[4]. Que les deux mains d'Abu-Lahab périssent et que lui aussi périsse!	تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ	تبت يدا ابي لهب وتب	تَبَّتْ يَدَآ أَبِي[1] لَهَبٍ[2] وَتَبَّ[3]!
M-6/111:2[5]. Ses biens et ce qu'il a réalisé ne lui serviront [à rien].	مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ	ما اغنى عنه ماله وما كسب	مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ[1] [...].
M-6/111:3[6]. Il rôtira[T1] dans un feu à flammes.	سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ	سيصلى نارا ذات لهب	سَيَصْلَىٰ[1] نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ[2].
M-6/111:4[7]. Et sa femme,[T1] la porteuse de bois,	وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ	وامرأته حماله الحطب	وَٱمْرَأَتُهُ[1]، حَمَّالَةَ[2] ٱلْحَطَبِ[3]،
M-6/111:5[8]. aura à son cou une corde de fibres[T1].	فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ	في جيدها حبل من مسد	فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ.

Chapitre 7/81: L'enroulement

سُورَة التَّكْوِير

29 versets - mecquois[9]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[10]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-7/81:1[11]. Quand le soleil sera enroulé,[T1]	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	اذا الشمس كورت	إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ،
M-7/81:2[12]. quand les étoiles se ternirront,[T1R1]	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	واذا النجوم انكدرت	وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ،
M-7/81:3[13]. quand les montagnes seront mises en mouvement[T1],	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	واذا الجبال سيرت	وَإِذَا ٱلْجِبَالُ سُيِّرَتْ،

---

1 1) الضَّالِّين (3 وغير، غيرَ (2 مَنْ ♦ T1) Mawerdi: 1) les anges. 2) les prophètes. 3) les croyants des livres précédents. 4) les musulmans. 5) le Prophète et ses compagnons ♦ R1) Cf. Ps 1:5-6. Selon presque tous les commentateurs, ceux encourant la colère sont les juifs et les égarés sont les chrétiens (voir notre livre: La Fatiha et la culture de la haine).

2 Titre tiré du verset 5. Autre titre: تبت

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) قراءة شيعية: تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَقد تَبَّ (3 لَهْبٍ (2 أَبو

5 1) إِكْتَسَبَ

6 1) سَيُصَلَّى، سَيُصْلَى (2 لَهْبٍ ♦ T1) Il sera enfoncé (Abdelaziz); Il sera exposé (Boubakeur); Il sera précipité (Chiadmi); Il alimentera un feu (Khawam); il sera précipité et brûlé (Fakhri).

7 1) ومُرَيْتَتُهُ، ومُرَيَّتُهُ (2 حَمَّالَةُ، حَمَّالَةٌ، حَامِلَةَ (3 لِلْحَطَبِ ♦ T1) De même que sa femme (Hamidullah); ainsi que son épouse (Boubakeur). Traduction de Luxenberg: Et sa femme portant une robe décorée, du terme syriaque ܚܛܒܐ hotaba.

8 T1) Mawerdi donne sept sens, dont: 1) une chaîne de fer. 2) une corde en fibre de palme. 3) une corde aux couleurs rouge et jaune qui orne son cou. 4) un collier de coquillage. 5) un collier de bijoux luxueux. Lecture et traduction de Luxenberg: المسر, punition, du terme syriaque ܡܣܪܐ msar.

9 Titre tiré du verset 1.

10 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

11 T1) obscurci (Hamidullah); décroché (Masson); se reploiera (Berque). Mawerdi: 1) sa lumière disparaîtra et il s'obscurcira. 2) se fera disparaître. 3) dépérira. 4) culbutera. 5) sera assemblé pour être jeté. Lecture de Luxenberg: كُدرت, dont le sens: s'obscurcit. Mais le sens pourrait être: s'intensifie, d'après le verbe syriaque ܟܘܟܪܐ, de sorte que les étoiles disparaissent avec l'intensité de la lumière du soleil.

12 T1) disparaîtront (Abdelaziz); s'obscurciront (Chiadmi); s'éteindront (Ould Bah). Mawerdi: 1) seront dispersées. 2) seront changées et n'auront plus de lumière. 3) tomberont. 4) leurs traces seront effacées. ♦ R1) Cf. Mt 24:27-31; Marc 13:24-25; Luc 21:25-26; Joël 2:12.

M-7/81:4[1]. quand les chamelles enceintes de dix mois seront abandonnées,[T1]	وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ	واذا العشار عطلت	وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ[1]،
M-7/81:5[2]. quand les fauves seront rassemblés[T1],	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	واذا الوحوش حشرت	وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ[1]،
M-7/81:6[3]. quand les mers seront bouillies[T1],	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	واذا البحار سجرت	وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ[1]،
M-7/81:7[4]. quand les âmes seront accouplées,[T1]	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	واذا النفوس زوجت	وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتْ[1]،
M-7/81:8[5]. Quand on demandera à l'enterrée vivante[T1]	وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ	واذا الموءودة سئلت	وَإِذَا ٱلْمَوْءُودَةُ[1] سُئِلَتْ[2]
M-7/81:9[6]. pour quelle faute elle a été tuée,[R1]	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	باي ذنب قتلت	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ[1]،
M-7/81:10[7]. quand les feuillets seront déployés,	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	واذا الصحف نشرت	وَإِذَا ٱلصُّحُفُ[1] نُشِرَتْ[2]،
M-7/81:11[8]. quand le ciel sera décapé,	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	واذا السما كشطت	وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ[1]،
M-7/81:12[9]. quand la géhenne sera embrasée,	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ	واذا الجحيم سعرت	وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ[1]،
M-7/81:13[10]. et quand le jardin sera approché[T1],	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	واذا الجنه ازلفت	وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ،
M-7/81:14. [chaque] âme saura ce qu'elle a présenté.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ	علمت نفس ما احضرت	عَلِمَتْ [...] نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ.
M-7/81:15[11]. [---] Non! Je jure par les [étoiles][T1] furtives	فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ	فلا اقسم بالخنس	[---] فَلَآ! أُقْسِمُ[1] [...] بِٱلْخُنَّسِ،
M-7/81:16[12]. qui courent et s'éclipsent![T1]	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ	الجوار الكنس	ٱلْجَوَارِ[1] ٱلْكُنَّسِ!
M-7/81:17. Par la nuit quand elle survient!	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	والليل اذا عسعس	وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ!

---

13 T1) Mawerdi: 1) mises en mouvement. 2) seront aplaties. Luxenberg lit سُيِّرَتْ seront pulvérisées, du verbe syriaque ܣܠܐ star.

1 1) عُطِلَتْ، عَطَلَتْ ♦ T1) et quand les chamelles deviendront stériles (Abdelaziz). Mawerdi: 1) quand les chamelles enceintes de dix mois seront abandonnées. 2) quand les nuages ne pleuvront plus. 3) quand les terres sujettes à une dîme seront abandonnées.

2 1) حُشِرَتْ ♦ T1) Lecture de Luxenberg الرحوش dans le même sens, à partir du syriaque ܪܗܫܐ rahsha.

3 1) سُجِرَتْ ♦ T1) Mawerdi: 1) déborderont. 2) sécheront. 3) se rempliront et leurs eaux douces se mélangeront aux eaux salées. 4) jailliront et deviendront une seule mer. 5) seront mises en mouvement comme les montagnes. 6) deviendront rouges. 7) flamberont et se transformeront en feu. 8) deviendront boisson pour punir les gens de l'Enfer. Le verbe syriaque ܫܓܪ shghar signifie chauffer, allumer. Le verset 82/82:3 dit: quand les mers éclateront.

4 1) زُووِجَتْ ♦ T1) Quand les âmes seront unies aux corps (Abdelaziz). Mawerdi: 1) Celui qui fait le bien sera rassemblé avec celui qui fait le bien au Paradis et celui qui fait le mal sera rassemblé avec celui qui fait le mal en Enfer. 2) Les gens du Paradis seront mariés à une femme des gens du Paradis et les gens de l'Enfer seront mariés à une femme des gens de l'Enfer. 3) Les âmes seront rendues aux corps et seront comme leurs maris. 4) Les trompés seront réunis à ceux qui les ont trompés, qu'ils soient des démons ou des humains. 5) Chaque âme retrouvera la punition pour son action. Lecture de Luxenberg: رُوِّحَت: elles seront soulagées, car les âmes ne se marient pas.

5 1) سُئِلَتْ، سِيلَتْ، سَأَلَتْ 2) الْمَوْؤُودَةُ، الْمَوْدَةُ، الْمَوُودَةُ، الْمَوَدَّةُ، الْمَاوُودَةُ ♦ T1) Lecture de Luxenberg وَإِذَا المودة سُئِلَتْ quand l'enterrée vivante sera torturée, du verbe syriaque ܣܒܠ sabbal.

6 1) قُتِلْتُ، قُتِّلَتْ ♦ R1) Pratique préislamique de tuer les filles; voir l'index sous: infanticide. Lecture et compréhension de Nidal Rustum: وَإِذَا المردة (بمعنى الشياطين) سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ Et quand on demandera aux diables pour quel péché ils ont été tués. Cela se réfère à Isaïe 27:1: En ce jour, l'Eternel punira de sa forte, grande et puissante épée le léviathan, serpent droit comme une barre et le léviathan, serpent aux replis tortueux; il fera périr aussi le monstre qui habite la mer. Les deux versets 8-9 parlent de la mise à mort des démons rebelles en leur demandant ce qu'ils ont fait.

7 1) الصُّحْفُ 2) نُشِّرَتْ

8 1) قُشِطَتْ

9 1) سُعِرَتْ

10 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِقَتِ et quand le jardin resplendira, du verbe syriaque ܙܠܩ zlaq.

11 1) فَلَأُقْسِمُ ♦ T1) Mawerdi: 1) Les étoiles. 2) les vaches sauvages. 3) les antilopes. 4) les anges.

12 1) الْجَوَارِي ♦ T1) Lecture de Luxenberg: الجِوَر الْكُنَّسِ les étoiles brillantes qui se rassemblent, du syriaque ܟܢܫ knish.

M-7/81:18[1]. Par le matin quand il commence![T1]	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	والصبح اذا تنفس	وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ!
M-7/81:19[2]. Il est la parole d'un honorable messager[T1],	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	انه لقول رسول كريم	إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ،
M-7/81:20[3]. doué de force et solide auprès du détenteur du trône,[R1]	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	ذي قوة عند ذي العرش مكين	ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ،
M-7/81:21[4]. là obéi, fidèle.	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	مطاع ثم امين	أَمِينٍ. مُّطَاعٍ ثَمَّ[1]،
M-7/81:22. Votre compagnon n'est pas possédé par un djinn.	وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ	وما صاحبكم بمجنون	وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ.
M-7/81:23[5]. Il l'a vu[T1] à l'horizon manifeste,	وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	ولقد راه بالافق المبين	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ،
M-7/81:24[6]. il n'est pas avare du secret,[T1]	وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ	وما هو على الغيب بضنين	وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ[1]،
M-7/81:25[7]. et ceci n'est point la parole d'un Satan[R1] lapidé.[T1]	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	وما هو بقول شيطان رجيم	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ.
M-7/81:26. Où allez-vous donc?	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ	فاين تذهبون	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ؟
M-7/81:27. Ce n'est qu'un rappel pour les mondes,	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	ان هو الا ذكر للعلمين	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ،
M-7/81:28[8]. pour celui parmi vous qui veut être droit.[A1]	لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ	لمن شاء منكم ان يستقيم	لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ.
M-7/81:29[9]. Mais vous ne voulez, que si Dieu veut, le Seigneur des mondes.	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	وما تشاءون الا ان يشاء الله رب العلمين	وَمَا تَشَآءُونَ[1]، إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ، رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ.

Chapitre 8/87: Le plus élevé

سُورَة الأَعْلَى

19 versets - mecquois[10]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[11]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-8/87:1[12]. Exalte le nom de ton Seigneur, le plus élevé,	سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى	سبح اسم ربك الاعلى	سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى[1]،
M-8/87:2[13]. celui qui a créé et formé,[T1]	الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى	الذي خلق فسوى	ٱلَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ،
M-8/87:3[14]. qui a prédéterminé et guidé,	وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى	والذي قدر فهدى	وَٱلَّذِي قَدَّرَ[1] فَهَدَىٰ،
M-8/87:4. qui a fait sortir le pâturage,	وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى	والذي اخرج المرعى	وَٱلَّذِيٓ أَخْرَجَ ٱلْمَرْعَىٰ،
M-8/87:5. et l'a fait un déchet brunâtre.	فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى	فجعله غثاء احوى	فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحْوَىٰ.
M-8/87:6[15]. Nous te ferons lire et tu n'oublieras pas,[T1]	سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى	سنقرئك فلا تنسى	سَنُقْرِئُكَ، فَلَا[1] تَنسَىٰٓ،
M-8/87:7. sauf ce que Dieu veut [que tu oublies]. Il sait ce qui est dit à haute voix et ce qui est caché.	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى	الا ما شاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى	إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ [...]. إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ.
M-8/87:8. [---] Et nous te faciliterons la	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى	وييسرك لليسرى	[---] وَنُيَسِّرُكَ [...]

---

1 T1) Mawerdi: 1) Par le matin quand il paraît! 2) quand sa lumière augmente. 3) quand il se prolonge.
2 T1) Mawerdi: 1) l'ange Gabriel. 2) Mahomet.
3 R1) Cf. Ps 45:7.
4 1) ثُمَّ، ثَمَّهْ
5 T1) Mawerdi: 1) Mahomet a vu Dieu. 2) il a vu l'ange Gabriel.
6 1) قراءة شيعية: بِظَنِينٍ - أي مُتهم ♦ T1) Variante: Il ne conjecture pas à propos du secret.
7 T1) banni (Hamidullah); maudit (Boubakeur).
8 A1) Abrogé par le verset 7/81:29 qui se répète au verset 98/76:30.
9 1) يَشَاؤُونَ
10 Titre tiré du verset 1.
11 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
12 1) سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الذي خلقك
13 T1) et agencé harmonieusement (Hamidullah); a parfait (Abdelaziz); harmonisé et équilibré (Fakhri).
14 1) قَدَرَ
15 1) قراءة شيعية: فلن ♦ T1) Nous te ferons réciter [le Coran] de sorte que tu ne l'oublieras point (Boubakeur). Mawerdi: 1) Nous te ferons lire et tu n'oublieras pas. 2) Nous te ferons lire, donc n'oublie pas.

[voie] la plus facile.			لِلْيُسْرَىٰ.
M-8/87:9[1]. Rappelle donc [le Coran, ou Dieu], que le rappel profite [ou ne profite pas].[T1]	فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى	مدطى ار نمعت الدطرى	فَذَكِّرْ [...]، إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكْرَىٰ [...].
M-8/87:10. S'[en] rappellera quiconque craint [Dieu],	سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَى	سدطر مر حسى	سَيَذَّكَّرُ [...] مَن يَخْشَىٰ [...]،
M-8/87:11. et l'évitera le plus misérable,	وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى	ويتحنبها الاسمى	وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى،
M-8/87:12[2]. qui rôtira[T1] dans le plus grand feu,	الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى	الدى يصلى النار الطبرى	ٱلَّذِي يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ،
M-8/87:13. où, de plus, il ne mourra [d'une belle mort] ni ne vivra [une belle vie].	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا	ثم لا يموت فيها ولا يحيا	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا [...] وَلَا يَحْيَىٰ [...].
M-8/87:14[3]. [---] A réussi celui qui s'est purifié,[A1]	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	مد املح مر يطى	[---] قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ،
M-8/87:15. et s'est rappelé le nom de son Seigneur, puis a prié.	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى	وذكر اسم ربه مصلى	وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ.
M-8/87:16[4]. [---] Vous préférez plutôt la vie ici-bas,	بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	بل تؤثرون الحيوه الدنيا	[---] بَلْ تُؤْثِرُونَ[1] ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا،
M-8/87:17. alors que la [demeure] dernière est meilleure et plus persistante.	وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى	والاخره خير وابقى	وَٱلْأَخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ.
M-8/87:18[5]. [---] Ceci est dans les premiers feuillets,[T1]	إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى	ار هدا لمى الصحف الاولى	[---] إِنَّ هَٰذَا لَفِي ٱلصُّحُفِ[1] ٱلْأُولَىٰ،
M-8/87:19[6]. les feuillets d'Abraham et de Moïse[R1].	صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى	صحف ابرهيم وموسى	صُحُفِ[1] إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ.

Chapitre 9/92: La nuit

سُورَة اللَّيْل

21 versets - mecquois[7]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[8]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-9/92:1[9]. Par la nuit quand elle couvre![T1]	وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى	والليل اذا يغشى	وَٱلَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ!
M-9/92:2[10]. Par le jour quand il se manifeste![T1]	وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى	والنهار اذا تجلى	وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ[12]!
M-9/92:3[11]. Par celui qui a créé, le mâle et la femelle![T1]	وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى	وما خلق الذكر والانثى	وَمَا خَلَقَ، ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ[1]!
M-9/92:4[12]. Votre effort est dispersé.[T1]	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى	ار سعيكم لشتى	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ.
M-9/92:5. Quant à celui qui a donné, a craint	فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى	فاما من اعطى واتقى	فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ، وَٱتَّقَىٰ،

---

1 T1) Propage le rappel, car bénéfique est le rappel (Berque).

2 T1) Traduction probable: descendra (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

3 A1) Abrogé par 113/9:103 et 113/9:60 qui imposent l'aumône.

4 1) أنتم تُؤْثِرُونَ، تُؤْثِرُونَ، يُؤْثِرُونَ

5 1) الصُّحُفِ ♦ T1) rouleaux anciens (Boubakeur); livres anciens (Abdelaziz); écritures anciennes (Chiadmi).

6 1) صُحُفِ ♦ T1) Le Coran mentionne les feuillets d'Abraham et les feuillets de Moïse deux fois (8/87:19 et 23/53:36-37). Probablement les feuillets d'Abraham renvoient à l'apocalypse d'Abraham et les feuillets de Moïse renvoient aux cinq premiers livres de l'Ancien Testament.

7 Titre tiré du verset 1.

8 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

9 T1) enveloppe tout (Hamidullah). Mawerdi: 1) couvre. 2) s'obscurcit.

10 1) حذفت الآية 2) تَتَجَلَّى، تُجْلِي ♦ T1) Une variante omet ce verset.

11 1) والذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، والذي خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى، ومن خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى، قراءة شيعية: الله خالق الذكر والأنثى ♦ T1) Variante: Par le mâle et la femelle!

12 T1) certes, vos efforts sont sûrement variés (Abdelaziz); En vérité, il y a de profondes divergences entre les buts que vous poursuivez (Chiadmi).

M-9/92:6[1]. et a déclaré véridique le meilleur bien,[T1]	وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى	وصدق بالحسنى	وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَىٰ،
M-9/92:7[2]. nous lui faciliterons donc la [voie] la plus facile.	فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى	مسنيسره لليسرى	فَسَنُيَسِّرُهُ [...] لِلْيُسْرَىٰ[1].
M-9/92:8[3]. Quant à celui qui a été avare, s'est enrichi,[T1]	وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى	واما من بخل واستغنى	وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ، وَٱسْتَغْنَىٰ،
M-9/92:9. et a démenti le meilleur bien,	وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى	وكذب بالحسنى	وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَىٰ،
M-9/92:10[4]. nous lui faciliterons donc la [voie] la plus difficile.[T1]	فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى	مسنيسره للعسرى	فَسَنُيَسِّرُهُ [...] لِلْعُسْرَىٰ[1]،
M-9/92:11[5]. Ses biens ne lui serviront [à rien] quand il tombera [en enfer].[T1]	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى	وما يغني عنه ماله اذا تردى	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ [...]، إِذَا تَرَدَّىٰ [...].
M-9/92:12. [---] À nous incombe la direction	إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى	ان علينا للهدى	[---] إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ،
M-9/92:13[6]. et c'est à nous la [demeure] dernière et la [vie] première[T1].	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى	وان لنا للاخرة والاولى	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَٱلْأُولَىٰ[1].
M-9/92:14[7]. Et je vous ai avertis d'un feu flambant	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى	فانذرتكم نارا تلظى	فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ[1]،
M-9/92:15[8]. où ne rôtira[T1] que le plus misérable,	لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى	لا يصلاها الا الاشقى	لَا يَصْلَىٰهَآ إِلَّا ٱلْأَشْقَى،
M-9/92:16. qui a démenti et tourné le dos [à la croyance],	الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى	الذي كذب وتولى	ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ [...]،
M-9/92:17[9]. et l'évitera celui qui craint le plus.	وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى	وسيجنبها الاتقى	وَسَيُجَنَّبُهَا[1] ٱلْأَتْقَى.
M-9/92:18[10]. Celui qui donne ses biens [pour] se purifier	الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى	الذي يوتي ماله يتزكى	ٱلَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ [...] يَتَزَكَّىٰ[1]،
M-9/92:19[11]. et ne fait à personne une grâce pour être rétribuée,[T1]	وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى	وما لاحد عنده من نعمة تجزى	وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ،
M-9/92:20[12]. mais uniquement recherchant la face de son Seigneur[T1R1] le plus élevé,	إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى	الا ابتغا وجه ربه الاعلى	إِلَّا ٱبْتِغَآءَ[1] وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ،
M-9/92:21[13]. il sera certainement satisfait![T1]	وَلَسَوْفَ يَرْضَى	ولسوف يرضى	وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ[1].

---

1 T1) la plus belle récompense (Hamidullah); la plus belle [profession de foi] (Boubakeur).

2 1) لِلْيُسْرَى

3 T1) Et quant à celui qui est avare, se dispense [de l'adoration d'Allah] (Hamidullah); Quant à celui qui lésine, affecte de la suffisance (Boubakeur). Mawerdi: 1) il est devenu riche [de ses biens]. 2) il a pensé qu'il n'avait pas besoin [de Dieu].

4 1) لِلْعُسْرَى ♦ T1) nous le pousserons vers la plus grande gêne (Boubakeur).

5 T1) Et ses richesses ne lui serviront à rien quand il se perdra (Abdelaziz). Mawerdi: 1) S'il tombe dans le feu. 2) S'il meurt et tombe dans sa tombe. 3) S'il s'égare et tombe dans le péché.

6 1) قراءة شيعية للآيتين 12 و 13: إنَّ عليا لَلْهُدَى وَإِنَّ له لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ♦ T1) Permutation pour maintenir le rime: et c'est à nous la [vie] première et la [demeure] dernière.

7 1) تَلَظَّى، تَتَلَظَّى

8 T1) N'y sera enfoncé (Abdelaziz). Traduction probable: descendra (du verbe syriaque ܨܠܐ sla)

9 1) وَسَتُجَنَّبُهَا

10 1) يَزَّكَّى

11 T1) et ne s'attend à la récompense de personne (Abdelaziz); et auprès de qui personne ne profite d'un bien intéressé (Hamidullah); et non en change d'un bien dont il aurait bénéficié (Chiadmi).

12 1) ابْتِغَاءُ، ابْتِغَا ♦ T1) mais uniquement pour plaire à son Seigneur (Chiadmi) ♦ R1) Cf. Ps 24:6.

13 1) يُرْضَى ♦ T1) Celui-là sera assurément satisfait de la récompense qui lui sera attribuée (Chiadmi).

Chapitre 10/89: L'aube
سُورَة الفَجْر

30 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-10/89:1[3]. Par l'aube![T1]	وَالْفَجْرِ	والفجر	وَٱلْفَجْرِ[1]!
M-10/89:2[4]. Par les dix nuits![T1]	وَلَيَالٍ عَشْرٍ	وليال عشر	وَلَيَالٍ عَشْرٍ[1]!
M-10/89:3[5]. Par le pair et l'impair![T1]	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ	والشفع والوتر	وَٱلشَّفْعِ[1] وَٱلْوَتْرِ[2]!
M-10/89:4[6]. Par la nuit quand elle part![T1]	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ	والليل اذا يسر	وَٱلَّيْلِ إِذَا يَسْرِ[1]!
M-10/89:5[7]. N'est-ce pas là un serment pour un doté d'intelligence?[T1]	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ	هل في ذلك قسم لذي حجر	هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ؟
M-10/89:6[8]. [---] N'as-tu pas vu comment ton Seigneur a fait envers 'Aad,	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ	الم تر كيف فعل ربك بعاد	[---] أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ[1]،
M-10/89:7[9]. Iram[T1] avec les colonnes[T2],	إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ	ارم ذات العماد	إِرَمَ[1] ذَاتِ[2] ٱلْعِمَادِ،
M-10/89:8[10]. dont jamais semblable ne fut créée dans les pays?	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ	التي لم يخلق مثلها في البلاد	ٱلَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا[1] فِي ٱلْبِلَٰدِ؟
M-10/89:9[11]. Et Tamud qui taillèrent[T1] le rocher dans la vallée?	وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ	وثمود الذين جابوا الصخر بالواد	وَثَمُودَ[1] ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخْرَ بِٱلْوَادِ[2]؟
M-10/89:10[12]. Et Pharaon aux piquets,[T1]	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ	وفرعون ذي الاوتاد	وَفِرْعَوْنَ ذِي ٱلْأَوْتَادِ،
M-10/89:11. ceux qui ont transgressé dans les pays,	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ	الذين طغوا في البلاد	ٱلَّذِينَ طَغَوْاْ فِي ٱلْبِلَٰدِ،
M-10/89:12. et y ont multiplié la corruption?	فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ	فاكثروا فيها الفساد	فَأَكْثَرُواْ فِيهَا ٱلْفَسَادَ؟
M-10/89:13[13]. Alors ton Seigneur déversa sur eux un flot[T1] de punition.	فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ	فصب عليهم ربك سوط عذاب	فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ.
M-10/89:14. Ton Seigneur est aux aguets.	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ	ان ربك لبالمرصاد	إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلْمِرْصَادِ.

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) وَالْفَجْرِ، قراءة شيعية: الفجر ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Par la prière de l'aube.

4 1) وَلَيَالِ، وَلَيَالِي ♦ T1) Lecture de Luxenberg: وَلَيَالٍ عَسرٍ, Par les nuits de veille, du syriaque ܥܣܪܐ assar, qui se réfère aux prières des moines.

5 1) وَالشَّفْعِ (2 وَالْوَتْرِ، وَالْوِتْرِ، وَالْوَتِرِ ♦ T1) Les exégètes ne s'accordent pas sur le sens du serment prévu par les versets 3 et 4. Sankharé (p. 103) estime qu'il est inspiré des pythagoriciens qui juraient par la tétractys, qui est la somme des 4 premiers nombres 1+2+3+4=10. Traduction de Luxenberg: وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ Par l'octroi de dons (du terme syriaque ܫܦܥܐ shfa') et d'abondance (du terme syriaque ܝܬܪܐ yattir).

6 1) يَسْرِي، يَسْرِ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَاللَّيْلِ إِذَا نُشِر Par la prière nocturne quand elle se prolonge.

7 T1) pour tout homme doué de bon sens (Abdelaziz); pour les hommes raisonnables (Ould Bah); pour qui respecte l'interdit (Berque). Lecture et traduction de Luxenberg: هَلْ فِي ذَلِكَ قِسِم لِذِي حَجَرٍ Y a-t-il une part à cela pour les idolâtres?

8 1) بِعَادَ، بِعَادِ

9 1) ذَاتَ (2 أَرِمَ، أَرْمَ، إِرَمِ، إِرَمَّ، أَرَمَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: آرام les Araméens T2) Luxenberg entend ce mot dans le sens d'idoles.

10 1) يَخْلُقْ مِثْلَهَا، نَخْلُقْ مِثْلَهَا، يُخْلَقْ مِثْلُهُم

11 1) وَثَمُوداً (2 بِالْوَادِي ♦ T1) Traduction Luxenberg: qui ont choisi, en référence au culte des idoles de pierre.

12 T1) épieux (Hamidullah); obélisques (Abdelaziz); pilastres (Berque); monuments altiers (Chiadmi). Il s'agit probablement d'une référence au pieu sacré que la Bible mentionne à plusieurs endroits (voir par exemple le Deuxième Livre des Rois, chapitre 23 et le Livre des Juges, chapitre 6). Il est également connu dans la civilisation égyptienne comme le pieu sacré du dieu Amon. Voir V. van de Walle: The Sacred Stake of Amun, Praha Vol. 20, no. 1, (January 1, 1952): 111-135. Luxenberg y voit une référence aux idoles en bois.

13 T1) Ce terme, traduit souvent par fouet, revient dans la Bible (en hébreu שוט shot et en syriaque ܫܘܛܐ shawta) dans les deux sens de fouet (1 R 12:11, 14; Is 10:26) et de flot (Is 10:22, 28:15, 18). Il est dit dans les prières orientales: éloigne de nous le fouet de la colère.

M-10/89:15[1]. [---] Quant à l'humain, quand son Seigneur le teste en l'honorant et le gratifiant, il dit: "Mon Seigneur m'a honoré".	فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ	ماما الانسر اذا ما ابتلىه ربه ماكرمه ونعمه فيقول ربى اكرمن	[---] فَأَمَّا ٱلْإِنسَٰنُ، إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكْرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ، فَيَقُولُ: "رَبِّيٓ أَكْرَمَنِ[1]".
M-10/89:16[2]. Mais quand il le teste en restreignant sa provision, il dit: "Mon Seigneur m'a humilié".	وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ	واما اذا ما ابتلىه فقدر عليه رزقه فيقول ربى اهنن	وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ فَقَدَرَ[1] عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ، فَيَقُولُ: "رَبِّيٓ أَهَٰنَنِ[2]".
M-10/89:17[3]. [---] Non! C'est plutôt vous qui n'honorez pas l'orphelin[R1],	كَلَّا بَل لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ	كلا بل لا تكرمون اليتيم	[---] كَلَّا! بَل لَّا تُكْرِمُونَ[1] ٱلْيَتِيمَ،
M-10/89:18[4]. qui n'exhortez pas[T1] [les gens] à [donner] la nourriture à l'indigent,	وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ	ولا تحضون على طعام المسكين	وَلَا تَحَٰٓضُّونَ[1] [...] عَلَىٰ [...] طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ،
M-10/89:19[5]. qui mangez l'héritage excessivement[R1],	وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا	وتاكلون التراث اكلا لما	وَتَأْكُلُونَ[1] ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا،
M-10/89:20[6]. et qui aimez les biens d'un grand amour.	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا	وتحبون المال حبا جما	وَتُحِبُّونَ[1] ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا.
M-10/89:21. [---] Non! Quand la terre sera écrasée très fortement,	كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا	كلا اذا دكت الارض دكا دكا	[---] كَلَّآ! إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا،
M-10/89:22. quand [l'ordre de] ton Seigneur viendra ainsi que les anges, rangée après rangée,	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا	وجاء ربك والملك صفا صفا	وَجَآءَ [...] رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا،
M-10/89:23. que ce jour-là, on fera venir la géhenne. Ce jour-là, l'humain se rappellera. Mais à quoi lui [servira] le rappel?	وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى	وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الانسر وانى له الذكرى	وَجِاْيٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ. يَوْمَئِذٍ، يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ. وَأَنَّىٰ لَهُ [...] ٱلذِّكْرَىٰ؟
M-10/89:24. Il dira: "Si seulement j'avais avancé [du bien] pour ma vie!"	يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي	يقول ليتني قدمت لحياتي	يَقُولُ: "يَٰلَيْتَنِي قَدَّمْتُ [...] لِحَيَاتِي!"
M-10/89:25[7]. Ce jour-là, nul ne punira comme sa punition,	فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ	فيومئذ لا يعذب عذابه احد	فَيَوْمَئِذٍ، لَّا يُعَذِّبُ[1] عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ،
M-10/89:26[8]. et nul n'enchaînera comme il enchaîne.	وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ	ولا يوثق وثاقه احد	وَلَا يُوثِقُ[1] وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ[2].
M-10/89:27[9]. [---] Ô toi, âme rassurée!	يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ	ايتها النفس المطمئنة	[---] يَٰٓأَيَّتُهَا[1] ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ[2]!
M-10/89:28[10]. Retourne à ton Seigneur, satisfaite et satisfaisante.	ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً	ارجعي الى ربك راضية مرضية	ٱرْجِعِيٓ إِلَىٰ رَبِّكِ[1]، رَاضِيَةً، مَّرْضِيَّةً[2].

---

1 1) أَكْرَمَنِي

2 1) أَهَانَنِي (2 فَقَدَّرَ

3 1) يُكْرِمُونَ ♦ R1) Nous trouvons le souci de l'orphelin dans l'Ancien Testament (Ex 22: 21-23; Dt 10: 18 et 14: 29 et 24: 17-21 et 26: 12-13; Ps 68: 5 et 146: 19; et Is 1: 17) et le Nouveau Testament (Jacques 1: 27). Voir aussi la Didascalie (notamment chapitre 17: 160-161).

4 1) يَحُضُّونَ، تَحُضُّونَ، تَتَحَاضُّونَ، تُحَاضُّونَ، يُحَاضُّونَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَلَا تحقُّون عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ qui n'accordez pas le droit aux nécessiteux à la nourriture (d'après les versets 79/70: 24-25).

5 1) وَيَأْكُلُونَ ♦ R1) Luc 12: 13-15: Quelqu'un de la foule lui dit: Maître, dis à mon frère de partager avec moi notre héritage. Il lui dit: "Homme, qui m'a établi pour être votre juge ou régler vos partages?" Puis il leur dit: "Attention! gardez-vous de toute cupidité, car, au sein même de l'abondance, la vie d'un homme n'est pas assurée par ses biens.

6 1) وَيُحِبُّونَ

7 1) يُعَذِّبُ

8 1) وثَاقَهُ (2 يُوثَقُ

9 1) الآمنة الْمُطْمَئِنَّةُ (2 أَيُّهَا، أَيَّتُهُ

10 1) مَرْضُوَّةً (2 أيتي رَبِّكِ

M-10/89:29[1]. Entre donc parmi mes serviteurs,	فَادْخُلِي فِي عِبَادِي	ماد حلى ـ عبدى	فَٱدْخُلِي[1] فِي عِبَٰدِي[2]،
M-10/89:30[2]. et entre dans mon jardin.	وَادْخُلِي جَنَّتِي	واد حلى حبى	وَٱدْخُلِي جَنَّتِي[1].

Chapitre 11/93: Le matin
سُورَة الضُّحَى

11 versets - mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-11/93:1. Par le matin!	وَالضُّحَى	والضحى	وَٱلضُّحَىٰ!
M-11/93:2[5]. Par la nuit quand elle se calme![T1]	وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى	والليل اذا سجى	وَٱلَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ[1]!
M-11/93:3[6]. Ton Seigneur ne t'a ignoré, ni [t']a détesté.	مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى	ما ودعك ربك وما ملى	مَا وَدَّعَكَ[1] رَبُّكَ، وَمَا قَلَىٰ [...].
M-11/93:4. La [demeure] dernière t'est meilleure que la [vie] première.	وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى	وللاخره خير لك من الاولى	وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ ٱلْأُولَىٰ.
M-11/93:5[7]. Ton Seigneur te donnera [ses faveurs dans cette vie et dans la demeure dernière] et tu seras satisfait.	وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى	ولسوف يعطيك ربك فترضى	وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ[1] رَبُّكَ [...]، فَتَرْضَىٰ.
M-11/93:6. Ne t'a-t-il pas trouvé orphelin et [t']a donné refuge?	أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى	الم يجدك يتيما فاوى	أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ؟
M-11/93:7[8]. Ne t'a-t-il pas trouvé égaré et [t']a guidé?	وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى	ووجدك ضالا فهدى	وَوَجَدَكَ ضَآلًّا[1] فَهَدَىٰ؟
M-11/93:8[9]. Ne t'a-t-il pas trouvé pauvre et [t']a enrichi?	وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى	ووجدك عايلا فاغنى	وَوَجَدَكَ عَآئِلًا[1] فَأَغْنَىٰ[2]؟
M-11/93:9[10]. Quant à l'orphelin, ne [le] subjugue pas[T1R1].	فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ	فاما اليتيم فلا تقهر	فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ، فَلَا تَقْهَرْ[1].
M-11/93:10[11]. Quant au quémandeur, ne [le] réprimande pas[T1R1].	وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ	واما السائل فلا تنهر	وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ، فَلَا تَنْهَرْ.
M-11/93:11[12]. Quant à la grâce de ton Seigneur, raconte[-la].[T1R1]	وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ	واما بنعمة ربك فحدث	وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ، فَحَدِّثْ[1].

---

1 1) اُدْخُلِي (2 عَبْدِي، في جَسَدِ عَبْدِي.

2 1) وَادْخُلِي في جَنَّتِي، وَلِجِي جَنَّتِي، قراءة شيعية للآيات 27-30: يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ إلى محمد وأهل بيته ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي غير ممنوعة، أو: يا أيتها النفس المطمئنة إلى محمد ووصيه والأئمة من بعده ارجعي إلى ربك راضية بولاية علي مرضية بالثواب فادخلي في عبادي مع محمد وأهل بيته وادخلي جنتي غير مشوبة

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) سَجَّى ♦ T1) couvre tout (Hamidullah); s'épaissit (Boubakeur). Autres sens selon Mawerdi: 1) Par la nuit quand elle vient. 2) s'obscurcit. Traduction de Luxenberg: Par la nuit quand elle se prolonge, du verbe syriaque ܣܓܝ sja.

6 1) وَدَعَكَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مَا رذلك رَبُّكَ وَمَا قَلَى Ton Seigneur ne t'a ni rejeté ni méprisé (dal verbo siriaco ܩܠܐ qla).

7 1) وَلَسَيُعْطِيكَ، وَسَيُعْطِيكَ

8 1) ضَالٌّ

9 1) عَيِّلًا، عديماً، غريماً، قراءة شيعية للآيات 6-8: أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمٌ فَأَوَى وَوَجَدَكَ ضَالٌّ فَهُدِيَ وَوَجَدَكَ عَائِلٌ فأُغنِيَ بك

10 1) تَكْهَرْ ♦ T1) maltraite (Hamidullah); brime (Boubakeur); réprime (Abdelaziz) ♦ R1) Concernant l'orphelin dans les sources juives et chrétiennes, voir la note du verset M10/89: 17.

11 T1) demandeur (Hamidullah); mendiant (Boubakeur); nécessiteux (Abdelaziz) ♦ R1) Voir Ps 22: 24

12 1) فخَبِّر ♦ T1) proclame (Hamidullah); publie (Boubakeur); parles-en (Abdelaziz) ♦ R1) Cf. Ps 26:7.

Chapitre 12/94: L'ouverture
سُورَة الشَّرْح

8 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-12/94:1[3]. Ne t'avons-nous pas ouvert ta poitrine?[T1]	أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ	الم نشرح لك صدرك	أَلَمْ نَشْرَحْ[1] لَكَ صَدْرَكَ؟
M-12/94:2[4]. Ne t'avons-nous pas enlevé ta charge	وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ	ووضعنا عنك وزرك	وَوَضَعْنَا[1] عَنكَ وِزْرَكَ[2]
M-12/94:3. qui a rompu ton dos?	الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ	الذي انقض ظهرك	ٱلَّذِيٓ أَنقَضَ ظَهْرَكَ؟
M-12/94:4[5]. Ne t'avons-nous pas élevé ton rappel?[T1]	وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ	ورفعنا لك ذكرك	وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ[1]؟
M-12/94:5[6]. Alors avec la difficulté il y a la facilité.[T1]	فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا	فان مع العسر يسرا	فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا[1].
M-12/94:6[7]. Avec la difficulté il y a la facilité.[T1]	إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا	ان مع العسر يسرا	إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا[1] [2].
M-12/94:7[8]. [---] Quand tu te libères [de ton travail], dresse-toi alors [pour prier],[T1]	فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ	فاذا فرغت فانصب	[---] فَإِذَا فَرَغْتَ[1] [...]، فَٱنصَبْ[2] [...]،
M-12/94:8[9]. et désire [le rapprochement] à ton Seigneur.[T1]	وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ	والى ربك فارغب	وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرْغَب[1].

Chapitre 13/103: L'époque
سُورَة العَصْر

3 versets - mecquois[10]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[11]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-13/103:1[12]. Par l'époque![T1]	وَالْعَصْرِ	والعصر	وَٱلْعَصْرِ[1]!
M-13/103:2[13]. L'humain est en perdition,[A1]	إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ	ان الانسان لفي خسر	إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَفِي خُسْرٍ[1] [2]،

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) نَشْرَحَ ♦ T1) Ne t'avons-nous pas épanoui ton cœur? (Abdelaziz).

4 1) وَحَلَلْنَا، وَحَطَطْنَا (2 وِقْرَكَ

5 1) قراءة شيعية: ورفعنا لك ذكرك بعلي صهرك ♦ T1) élevé ton renom (Boubakeur); rehaussé ton prestige (Chiadmi); exalté ton rappel (Berque).

6 1) الْعُسُرِ يُسُرًا ♦ T1) Certes, à côté de la gêne il y a une aisance (Boubakeur).

7 1) الْعُسُرِ يُسُرًا، قراءة شيعية: إن مع العسر يسرين (2 حذفت الآية لأنها مكررة ♦ T1) Oui, à côté de l'adversité, il y a la félicité (Boubakeur). Ce verset répète le précédent; une variante l'omet.

8 1) فَإِذَا فَرَغْتَ من نبوتك فَانْصَبْ خليفتك، أو: فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ علياً للولاية (2 فَرِغْتَ ♦ فَانْصَبَّ، فَانْصِبْ، قراءة أو تفسير شيعي: T1) Quand tu te libères, donc, lève-toi (Hamidullah); Quand tu termines alors, consacre-toi à l'adoration (Abdelaziz); Quand tu auras des loisirs, recueille-toi (Boubakeur). Autres sens d'après Mawerdi: 1) Quand tu finis avec ton combat contre ton ennemi, dresse-toi pour l'adoration de ton Seigneur. 2) Quand tu finis avec la transmission de ton message, dresse-toi pour combattre ton ennemi. 3) Quand tu finis avec tes activités pour cette vie, dresse-toi pour les activités pour la demeure dernière. Lecture chiite: فَإِذَا فَرَغْتَ فانصِب, dans le sens: Quand tu termines ton sermon d'adieu, désigne Ali comme émir des croyants.

9 1) فَرَغِّبْ ♦ T1) et à ton Seigneur aspire (Hamidullah); et recherche ton Seigneur (Boubakeur).

10 Titre tiré du verset 1.

11 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

12 1) وَالْعَصِرْ، وَالْعِصْرِ، والعصر ونوائب الدهر ♦ T1) Mawerdi: 1) Par l'époque. 2) Par le soir. 3) Par l'ère de Mahomet. 4) Par la prière du soir.

13 1) خُسُرٍ (2 إضافة: وإنه فيه إلى آخر الدهر ♦ A1) Abrogé par 13/103:3.

M-13/103:3[1]. sauf ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres, se sont enjoints la vérité et se sont enjoints la patience[T1].	إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْحَقِّ، وَتَوَاصَوْاْ بِٱلصَّبْرِ[1].	إِلَّا الَّذِينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ	الا الذين امنوا وعملوا الصلحت وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

Chapitre 14/100: Les coursiers

سُورَة العَادِيَات

11 versets - mecquois[2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم
M-14/100:1[4]. Par les coursiers[T1] haletants,	وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا،	وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا	والعدبت صبحا
M-14/100:2[5]. qui font jaillir des étincelles[T1],	فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا،	فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا	فالموريت قدحا
M-14/100:3[6]. qui foncent au matin[T1],	فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا،	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	فالمغيرت صبحا
M-14/100:4[7]. y soulèvent alors une poussière[T1],	فَأَثَرْنَ[1] بِهِۦ نَقْعًا،	فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا	فاثرن به نقعا
M-14/100:5[8]. et pénètrent ainsi au milieu du rassemblement:[T1]	فَوَسَطْنَ[1] بِهِۦ جَمْعًا:	فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا	فوسطن به جمعا
M-14/100:6[9]. L'humain est ingrat envers son Seigneur[T1],	إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ،	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	ان الانسن لربه لكنود
M-14/100:7. il est témoin sur cela,	وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ،	وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ	وانه على ذلك لشهيد
M-14/100:8[10]. et il est fort dans l'amour des richesses.	وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ.	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	وانه لحب الخير لشديد
M-14/100:9[11]. Ne sait-il donc pas que, quand ce qui est dans les tombes sera bouleversé,[R1]	أَفَلَا يَعْلَمُ، إِذَا بُعْثِرَ[1] مَا فِي ٱلْقُبُورِ،	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور
M-14/100:10[12]. et ce qui est dans les poitrines sera extirpé,	وَحُصِّلَ[1] مَا فِي ٱلصُّدُورِ،	وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ	وحصل ما في الصدور
M-14/100:11[13]. que leur Seigneur, ce jour-là, sera d'eux informé?	إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ، يَوْمَئِذٍ، لَّخَبِيرٌ[1] [2]؟	إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ	ان ربهم بهم يومئذ لخبير

---

1 1) بِالصَّبْرِ، قراءة شيعية: إِلَّا الَّذِينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وأتمروا بالتقوى وأتمروا بِالصَّبْرِ ♦ T1) Traduction Luxenberg: ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres, ils se sont enjoints la vérité et se sont enjoints la patience.

2 Titre tiré du verset 1.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Mawerdi: 1) Les chevaux dans le combat. 2) Les chameaux dans le pèlerinage. Lecture et traduction de Luxenberg: والناديات صيحًا Par les anges qui appelleront

5 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا Par les nobles anges (du syriaque ܡܪܘܬܐ marwatha, l'une des neuf catégories d'anges) qui crieront (du syriaque ܩܕܚ qdah).

6 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَالْمُعِيرَاتِ صَيحا Par les anges réveillant les morts (du syriaque ܡܥܝܪܬܐ m'iratha) qui crieront.

7 1) فَأَثَرْنَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَأَثَرْنَ بِهِ نقعن et augmenteront (du syriaque ܝܬܪ yatir) le cri (du verbe syriaque ܢܩܥ naq'an.

8 1) فَوَسَّطْنَ، فَوَصَطْنَ ♦ T1) et pénètrent au centre de la troupe ennemie (Hamidullah); et en pénétrant au milieu des troupes (Abdelaziz); et en faisant irruption dans les rangs des adversaires (Chiadmi); [culbutant] le centre d'un rassemblement [ennemi] (Boubakeur).

9 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لكبود L'humain exaspère (du syriaque ܟܒܕ kbad) son Seigneur.

10 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لشديذ et il répugne (dal verbo siriaco ܫܕܝܕ shadid) à faire le bien.

11 1) بُحْثِرَ، بُحِثَ، بَحْثَرَ، بَعْثَرَ ♦ R1) Ez 37:13.

12 1) وَحَصَّلَ، وَحَصَلَ، وَحُصِلَ

13 1) بِأَنَّه يَوْمَئِذٍ بِهِمْ خَبِيرٌ (3 خَبِيرٌ (2 أَنَّ

Chapitre 15/108: L'abondance
سُورَة الكَوْثَر

3 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-15/108:1[3]. Nous t'avons donné l'abondance.[T1]	إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ	انا اعطينك الكوثر	إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ[1] ٱلْكَوْثَرَ.
M-15/108:2[4]. Prie donc ton Seigneur et immole.[T1]	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ	فصل لربك وانحر	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ.
M-15/108:3[5]. Celui qui te hait est le coupé.[T1]	إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ	ان شانئك هو الابتر	إِنَّ شَانِئَكَ[1] هُوَ ٱلْأَبْتَرُ[2].

Chapitre 16/102: La multiplication
سُورَة التَّكَاثُر

8 versets - mecquois[6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-16/102:1[8]. La multiplication vous a distraits,[T1]	أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ	الهاكم التكاثر	أَلْهَىٰكُمُ[1] ٱلتَّكَاثُرُ،
M-16/102:2[9]. au point que vous visitiez les tombes.[T1]	حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ	حتى زرتم المقابر	حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ.
M-16/102:3[10]. Non! Vous saurez.	كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ	كلا سوف تعلمون	!كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ[1]
M-16/102:4[11]. Et non! Vous saurez [les conséquences de vos affaires]!	ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ	ثم كلا سوف تعلمون	ثُمَّ كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ[1] [...]!
M-16/102:5. Non! Si vous saviez d'un savoir convaincu [ce dont vous vous occupez]!	كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ	كلا لو تعلمون علم اليقين	كَلَّا! لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ، [...]!

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) أَنْطَيْنَاكَ ♦ T1) Selon Mawerdi, ce terme peut désigner neuf choses: 1) la prophétie. 2) le Coran. 3) l'islam. 4) le nom d'une rivière dans le paradis. 5) le bassin du Prophète au paradis. 6) l'abondance. 7) la multitude de la nation de Mahomet. 8) la préférence. 9) la réputation. Seddik (Le Coran, p. 62) et Sankharé (p. 120) comprennent ce terme dans le sens de purification, partant du terme grec κάθαρσις.

4 T1) sacrifie (Hamidullah); tue les bêtes de sacrifice (Khawam); sacrifie [avec humilité] (Chiadmi); Berque traduit le verset: Ne prie que ton Seigneur, ne sacrifie qu'à lui.

5 1) شَانِيَكَ، شَنِيَكَ، قراءة أو تفسير شيعي للآيات 1-3: إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ يا محمد الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِئَكَ عمرو بن العاص هُوَ الْأَبْتَرُ ♦ T1) Celui qui te hait sera certes, sans postérité (Hamidullah); C'est ton ennemi qui sera, en vérité, privé de postérité (Chiadmi); Celui qui te hait ne laissera pas de traces (Khawam). Sankharé (p. 121) estime que le terme abtar provient du terme grec α-πτερον désignant celui qui est privé d'ailes, en référence aux divinités de la victoire que les Grecs représentaient sans ailes pour qu'elles restent chez eux. En arabe, cette périphrase désigne l'homme qui n'a pas laissé un héritier mâle pour lui succéder. Seddik (Coran, p. 62) traduit ce terme par aptère. Luxenberg (p. 292-301) comprend les versets 1-3 comme suit: "Nous vous avons donné la [vertu] de la constance (du terme syriaque ܟܘܬܪܐ kuthara). Prie donc ton Seigneur et persévère (lecture de Luxenberg: وأنجر, du verbe ܢܓܪ njar) [dans la prière]. Ton adversaire [le diable] est le perdant (du verbe syriaque ܬܒܪ tbar)". Il fait un rapprochement entre ces versets et la 1e lettre de Pierre 5:8: "Soyez sobres, veillez. Votre partie adverse, le Diable, comme un lion rugissant, rôde, cherchant qui dévorer".

6 Titre tiré du verset 1.

7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

8 1) أَلْهَاكُمُ، أَأَلْهَاكُمُ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: أَلْهَاكُمُ التكابر L'arrogance vous a distraits, comme au verset 94/57:20.

9 T1) au point de vous rendre aux cimetières [pour dénombrer vos morts] (Boubakeur); que le jour où vous serez, dans vos tombes, enterrés (Chiadmi). Lecture et traduction de Luxenberg: حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ jusqu'à ce que vous habitiez (du verbe syriaque ܕܪ dar) les tombes.

10 1) يَعْلَمُونَ

11 1) يَعْلَمُونَ

M-16/102:6[1]. Vous verriez alors [la punition de] la géhenne.	لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ	لترون الجحيم	لَتَرَوُنَّ [...] ٱلْجَحِيمَ.
M-16/102:7[2]. Puis vous la verrez [comme la vision de] l'œil convaincu.	ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ	ثم لترونها عين اليقين	ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا[1] [...] عَيْنَ ٱلْيَقِينِ.
M-16/102:8[3]. Puis vous serez interrogés, ce jour-là, sur le délice.	ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ	ثم لتسلن يومئذ عن النعيم	ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ[1]، يَوْمَئِذٍ، عَنِ ٱلنَّعِيمِ.

Chapitre 17/107: L'assistance
سُورَة المَاعُون

7 versets - mecquois [sauf: 4-7][4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-17/107:1[6]. Que penses-tu de celui qui dément le [jour du] jugement?[T1]	أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ	ارايت الذي يكذب بالدين	أَرَءَيْتَ[1] ٱلَّذِي يُكَذِّبُ [...] بِٱلدِّينِ[2]؟
M-17/107:2[7]. C'est celui qui repousse l'orphelin,	فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ	فذلك الذي يدع اليتيم	فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ[1] ٱلْيَتِيمَ،
M-17/107:3[8]. et qui n'exhorte pas [les gens] à [donner] la nourriture à l'indigent.	وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ	ولا يحض على طعام المسكين	وَلَا يَحُضُّ[1] [...] عَلَىٰ [...] طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ.
H-17/107:4[9]. Malheur à ceux qui prient,	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ	فويل للمصلين	فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ!
H-17/107:5[10]. ceux qui sont distraits de leur prière,[T1]	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ	الذين هم عن صلاتهم ساهون	ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ[1]،
H-17/107:6[11]. ceux qui sont hypocrites[R1],	الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ	الذين هم يراءون	ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ[1]،
H-17/107:7[12]. et empêchent l'assitance.[T1]	وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ	ويمنعون الماعون	وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ.

Chapitre 18/109: Les mécréants
سُورَة الكَافِرُون

6 versets - mecquois[13]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[14]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-18/109:1. Dis: "Ô vous les mécréants!	قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ	قل يايها الكافرون	قُلْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ!
M-18/109:2. Je n'adore pas ce que vous adorez.	لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ	لا اعبد ما تعبدون	لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ.

---

1 1) لَتُرَوُنَّ، لَتَرَوُنَّ
2 1) لَتُرَوُنَّها، لَتَرَوُنَّها
3 1) لَتُسَاءلُنَّ
4 Titre tiré du verset 7. Autres titres: أرأيت – الدين.
5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
6 1) أَرَأَيْتَك، أَرَيْتَك 2) الدِّينَ ♦ T1♦ T1) la religion (Abdelaziz); la rétribution (Hamidullah).
7 1) يَدَعُ
8 1) يَحَاضُّ
9 T1) Lecture probable للمُضِلِّين aux hypocrites.
10 1) لاهُونَ ♦ T1) inconscients de l'office (Boubakeur); l'exécutent sans conviction [ou s'en laissent distraire] (Chiadmi). Traduction de Luxenberg: déviants (du verbe syriaque ܫܥܐ shha).
11 1) يُرَوُّونَ، يُرَوُّونَ ♦ T1) De nombreux versets du Nouveau Testament critiquent ceux qui se montrent, dont Mt 6:2: C'est pourquoi, quand vous faites l'aumône, ne sonnez pas de la trompette devant vous, comme le font les hypocrites dans les synagogues et dans les rues pour être loués par les hommes.
12 T1) Le terme hébreu correspondant מָעוֹן se trouve dans Ps 71:3, 90:1 dans le sens de refuge. D'où notre traduction. Lecture et traduction de Luxenberg: المازون au sens de nourriture, du syriaque ܡܙܘܢܐ. Voir le verset 46/56:69.
13 Titre tiré du verset 1. Autres titres: المقشقشة - العبادة.
14 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ.	ولا اسم عبدور ما اعبد	وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ	M-18/109:3. Et vous n'adorez pas ce que j'adore.
وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ.	ولا انا عابد ما عبدتم	وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ	M-18/109:4. Je n'adorerai pas ce que vous avez adoré.
وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ.	ولا اسم عبدور ما اعبد	وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ	M-18/109:5[1]. Et vous n'adorerez pas ce que j'adore[T1].
لَكُمۡ دِينُكُمۡ، وَلِيَ دِينِ[1]".	لكم دينكم ولى دين	لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ	M-18/109:6[2]. À vous votre religion et à moi ma religion".[A1]

Chapitre 19/105: L'éléphant

سُورَة الفِيْل

5 versets - mecquois[3]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]
أَلَمۡ تَرَ[1] كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ؟	الم تر كيف فعل ربك باصحب الفيل	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ	M-19/105:1[5]. N'as-tu pas vu comment ton Seigneur a fait avec les gens de l'éléphant?[R1]
أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ؟	الم يجعل كيدهم في تضليل	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ	M-19/105:2[6]. N'a-t-il pas fait de leur complot un égarement?[T1]
وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ،	وارسل عليهم طيرا اباييل	وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ	M-19/105:3[7]. N'a-t-il pas envoyé sur eux des oiseaux par volées,[T1]
تَرۡمِيهِم بِحِجَارَةٖ مِّن سِجِّيلٖ؟	ترميهم بحجارة من سجيل	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ	M-19/105:4[8]. leur jetant des pierres d'argile?[T1R1]

---

1 T1) Traduction des versets 2-5 par Luxenberg: Je n'adore pas ce que vous adorez et vous n'adorerez pas ce que j'adore. Je n'adorerai pas ce que vous avez adoré et vous n'adorerez pas ce que j'adore.

2 1) دِينِي، قراءة شيعية للآيات 1-6: قُلْ للذين كفروا لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ أعبد الله ولا اشرك به شيئاً وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ديني الإسلام، أو: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ أعبد الله وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ديني الإسلام ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) تَرْأَ، قراءة شيعية: ألم يأتك ♦ R1) D'après la tradition musulmane, il s'agit d'une allusion à l'expédition menée par le roi yéménite Abraha contre la Mecque en 570, année présumée de la naissance de Mahomet. Lecture de Luxenberg: القيل titre du commandant de l'armée yéménite, qui donne des ordres. Puisque le Prophète n'a pas vu les gens de l'éléphant, Mawerdi propose le sens suivant: 1) N'as-tu pas été informé de la manière dont votre Seigneur a traité les gens de l'éléphant? 2) N'as-tu pas vu les effets de ce que votre Seigneur a fait aux gens de l'éléphant?

6 T1) N'a-t-il pas déjoué leur plan perfide? (Boubakeur); N'a-t-il pas détourné leur ruse en fourvoiement? (Abdelaziz).

7 T1) Les exégètes ne s'accordent pas sur le sens du terme ababil (voir sur ce terme Jeffery p. 43-44), que nous avons traduit "oiseaux par volées". Mawerdi: 1) nombreux. 2) se succédant. 3) provenant d'ici et d'ici. 4) de différentes couleurs. 5) groupe après groupe. Seddik (Le Coran, p. 153) et Sankharé (p. 120) y voient une origine grecque: apobolé άποβολη. On devrait donc traduire: oiseaux lanceurs. Traduction de Luxenberg: N'a-t-il pas envoyé sur eux des nuages (du syriaque ܛܝܪܐ tira) de malfaisance (du syriaque ܐܒܝܠܐ ibla)?

8 T1) Les termes hijarah min sijjil qui reviennent dans trois versets et que nous traduisons par pierres d'argile, seraient selon Seddik (Le Coran, p. 153) et Sankharé (p. 124) d'origine grecque: sigaloei σιγαλόεις, qui signifie le sceau, titre accordé à la divinité. Seddik traduit: Pierres issues du Sceau, c'est-à-dire de Dieu. Voir sur ces termes Jeffery p. 163-165). Lecture et traduction de Luxenberg: تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سحيل en leur jetant des grêlons (en syriaque ܟܝܦܐ ܕܡܛܪܐ kifa dmitra, pierre d'eau, qui désigne les grêlons) ♦ R1) On lit dans Josué 10:10-11: "Yahvé les mit en déroute, en présence d'Israël et leur infligea à Gabaôn une rude défaite; il les poursuivit même sur le chemin de la montée de Bet-Horôn et les battit jusqu'à Azéqa et jusqu'à Maqqéda. Or, tandis qu'ils fuyaient devant Israël à la descente de Bet-Horôn, Yahvé lança du ciel sur eux, jusqu'à Azéqa, d'énormes grêlons et ils moururent. Il en mourut plus sous les grêlons que sous le tranchant de l'épée des Israélites". Le lieu de cette bataille a servi de décor à une autre bataille impliquant 32 éléphants (1 M 6:30). Ce chapitre pourrait être un mélange entre les deux récits bibliques (Bar-Zeev, p. 123-124). Il pourrait aussi être inspiré par le récit de l'historien arménien Sébéos du 7e siècle mentionnant un message de Muchel à son adversaire: "Je t'assure que, si Dieu le veut, demain, une guerre de braves t'enveloppera; ils fondront sur toi et sur la multitude de tes éléphants, comme les nuages du ciel, plus terribles que tout" (voir le texte français dans Sébéos http://goo.gl/7j4Nsk).

فَجَعَلَهُمْ[1] كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ[2].	ܡܬܥܠܗܡ ܟܥܨܦܐ ܡܐܟܘܠ	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ	M-19/105:5[1]. Il les a faits ainsi semblables à la paille mangée[T1].

Chapitre 20/113: L'aurore
سُورَة الفَلَق

5 versets - mecquois[2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	ܒܫܡ ܐܠܠܗ ܐܠܪܚܡܢ ܐܠܪܚܝܡ	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]
قُلْ: "أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ،	ܩܠ ܐܥܘܕ ܒܪܒ ܐܠܦܠܩ	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ	M-20/113:1[4]. Dis: "Je cherche refuge auprès du Seigneur de l'aurore,[T1]
مِن شَرِّ[1] مَا خَلَقَ[2]،	ܡܢ ܫܪ ܡܐ ܚܠܩ	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ	M-20/113:2[5]. contre le mal de ce qu'il a créé,[R1]
وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ[1] إِذَا وَقَبَ،	ܘܡܢ ܫܪ ܥܐܣܩ ܐܕܐ ܘܩܒ	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	M-20/113:3[6]. contre le mal de l'obscurité quand elle survient[T1],
وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ[1] فِي ٱلْعُقَدِ،	ܘܡܢ ܫܪ ܢܦܬܬܐ ܒܥܩܕ	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ	M-20/113:4[7]. contre le mal de celles qui soufflent sur les nœuds,[T1]
وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ".	ܘܡܢ ܫܪ ܚܣܝܕ ܐܕܐ ܚܣܕ	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ	M-20/113:5. et contre le mal de l'envieux quand il envie".

Chapitre 21/114: Les humains
سُورَة النَّاس

6 versets - mecquois[8]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	ܒܫܡ ܐܠܠܗ ܐܠܪܚܡܢ ܐܠܪܚܝܡ	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]
قُلْ: "أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ[1]،	ܩܠ ܐܥܘܕ ܒܪܒ ܐܢܫܐ	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ	M-21/114:1[10]. Dis: "Je cherche refuge auprès du Seigneur des humains,
مَلِكِ[1] ٱلنَّاسِ[2]،	ܡܠܟ ܐܢܫܐ	مَلِكِ النَّاسِ	M-21/114:2[11]. le roi[R1] des humains,
إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ[1]،	ܐܠܗ ܐܢܫܐ	إِلَهِ النَّاسِ	M-21/114:3[12]. Dieu des humains,
مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ[1] ٱلْخَنَّاسِ،	ܡܢ ܫܪ ܐܠܘܣܘܐܣ ܐܠܚܢܐܣ	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ	M-21/114:4[13]. contre le mal du susurreur furtif,[T1]
ٱلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ	ܐܠܕܝ ܝܘܣܘܣ ܒܨܕܘܪ	الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ	M-21/114:5[14]. qui susurre dans les poi-

---

1 1) فَتَرَكَهُمْ 2) مَأْكُولٍ، مَاكُولٍ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: comme de l'herbe mangée (du syriaque ܥܨܦܐ 'isba).

2 Titre tiré du verset 1.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Je cherche protection auprès du Seigneur de l'aube naissante (Hamidullah); Je cherche un refuge auprès du maître de l'aube naissante, [pour me garantir] (Boubakeur); Je me réfugie auprès du Maître de la déchirure qui donne passage à l'aurore (Khawam). Traduction de Luxenberg: Je me réfugie auprès du Seigneur qui a séparé, à partir du verset 73/21:30. La Bible dit: Dieu dit: "Qu'il y ait un firmament au milieu des eaux et qu'il sépare les eaux d'avec les eaux" et il en fut ainsi. Dieu fit le firmament, qui sépara les eaux qui sont sous le firmament d'avec les eaux qui sont au-dessus du firmament (Genèse 1:6-7).

5 1) شَرِّ 2) خُلِقَ ♦ R1♦ R1) Is 45:7: Je façonne la lumière et je crée les ténèbres, je fais le bonheur et je crée le malheur, c'est moi, Yahvé, qui fais tout cela.

6 1) غَاسِفٍ ♦ T1) Plusieurs commentaires comprennent ce verset comme suit: contre le mal du pénis quand il se lève, ou: du mal du pénis quand il pénètre, ou: du mal du pénis quand il est en érection. Voir les références dans notre édition arabe. Lecture et traduction de Luxenberg: وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا رقب contre le mal de l'adversaire (du syriaque ܥܩܐ 'saq) quand il est aux aguets.

7 1) النَّافِثَاتِ، النُّفَاثَاتِ، النَّفِثَاتِ، النُّفَّاثَاتِ ♦ T1) contre les maléfices des sorcières (Chiadmi). Lecture et traduction de Luxenberg: وَمِنْ شَرِّ الناقبات فِي الْعُقَدِ contre le mal des femmes (du syriaque ܢܩܒܬܐ nqibta) qui trompent. Le Psaume 12:14 dit: Que l'Eternel supprime toutes les langues mielleuses, les lèvres qui s'expriment avec arrogance.

8 Titre tiré du verset 1.

9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

10 1) النَّاتِ

11 1) مَالِكِ 2) النَّاتِ ♦ R1) La Bible attribue souvent la royauté à Dieu: Ex 15:18; Is 24:23; Ps 29:10, etc.

12 1) النَّاتِ

13 1) الْوِسْوَاسِ ♦ T1) mauvais conseiller, furtif (Hamidullah); tentateur qui s'éclipse (Abdelaziz); l'inspirateur perfide (Ould Bah). Lecture et traduction de Luxenberg: مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الحباس contre le mal du chuchoteur piègeur.

trines des humains,	النَّاسِ	صدور الناس	ٱلنَّاسِ[1]،
M-21/114:6[1]. de parmi les djinns et les humains".	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	من الجنة والناس	مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ[1]".

Chapitre 22/112: La pureté
سُورَة الإِخْلاص

4 versets - mecquois[2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-22/112:1[4]. Dis: "C'est lui Dieu, il est unique.[T1R1]	قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ	قل هو الله احد	قُلْ: "هُوَ ٱللَّهُ، أَحَدٌ[1].
M-22/112:2[5]. Dieu, l'éternel.[T1]	اللَّهُ الصَّمَدُ	الله الصمد	ٱللَّهُ، ٱلصَّمَدُ.
M-22/112:3[6]. Il n'a pas enfanté et n'a pas été enfanté[T1].	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	لم يلد ولم يولد	لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ[1].
M-22/112:4[7]. Nul n'est égal à lui"[T1].	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ	ولم يكن له كفوا احد	وَلَمْ يَكُن لَّهُ[1] كُفُوًا أَحَدٌ[2]".

Chapitre 23/53: L'étoile
سُورَة النَّجْم

62 versets - mecquois [sauf: 32][8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-23/53:1[10]. Par l'étoile quand elle tombe![T1]	وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى	والنجم اذا هوى	وَٱلنَّجْمِ[1] إِذَا هَوَىٰ!
M-23/53:2[11]. Votre compagnon ne s'est pas égaré ni ne s'est dévoyé,	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى	ما ضل صاحبكم وما غوى	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ[1]،
M-23/53:3[12]. et il ne parle pas par désir[T1].	وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى	وما ينطق عن الهوى	وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلْهَوَىٰ.

---

14 1) النَّاتِ

1 1) النَّاتِ

2 Titre résumant le contenu. Autres titres: وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ التوحيد – الأساس.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) قُلْ هُوَ اللَّهُ الواحد، هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ أَحَدٌ ♦ T1) Traduction Luxenberg: Qui est le Dieu unique? ♦ R1) C'est la seule fois que le Coran utilise le terme ahad pour unique et ce terme provient directement de l'hébreu יְהוָה אֶחָד (voir Dt 6:4), alors qu'ailleurs il utilise le terme wahid. Sankharé (p. 105) et Seddik (Coran p. 87) estiment que ce passage provient du fragment VIII du Poème du philosophe grec Parménide qui déclare: "L'Être n'a pas été engendré. Il est l'impérissable, l'universel, l'unique, l'immobile et l'éternel. Il n'a pas été et ne sera pas. Il est le vivant. Il est l'entier, l'un, l'absolu".

5 T1) L'imploré (Boubakeur); Le seul à être imploré pour ce que nous désirons (Hamidullah); Vers lequel on se dirige (Abdelaziz); L'impénétrable (Masson). Traduction de Luxenberg: Dieu, l'unifié (du syriaque ܐܠܗܐ ܣܡܝܐ Alaha smida, en référence au dogme de la Trinité: trois en un).

6 1) لَمْ يُولَدْ ولَمْ يَلِدْ ♦ T1) Éléments inversés qui doivent être: لَمْ يُولَدْ ولَمْ يَلِدْ Il n'a pas été enfanté et il n'a pas enfanté. C'est une critique du canon de la foi chrétienne.

7 1) وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ كُفُوًا، قراءة شيعية للآيات 1-4: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ لا إله إلا الله الواحد الأحد الصَّمَدُ لَمْ (2 كُفُوًا، كُفْئًا، كِفْئًا كُفْوًا، كِفْوًا، كِفاءً، كُفأً، كُفُوًا، كِفْأً يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ كذلك الله ربنا كذلك الله ربنا ورب آبائنا الأولين ♦ T1) Mawerdi: 1) Il n'avait ni égal ni semblable. 2) Il n'avait pas d'épouse et ainsi il est nié qu'il ait eu un fils, une mère ou une épouse. 3) Personne ne le gratifiera pour sa création.

8 Titre tiré du verset 1.

9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

10 1) وَالنُّجْمِ ♦ T1) Mawerdi mentionne, entre autres, le sens de la descente du Coran sur Mahomet en versets séparés, ce phénomène étant nommé en arabe نزول القرآن منجما . Traduction de Luxenberg: Par le jour de la résurrection, du syriaque ܢܘܗܡܐ nuhama, serment mentionné par le verset 31/75:1: Non! Je jure par le jour de la résurrection!

11 1) قراءة شيعية للآيتين 1 و 2: وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى ما فتنتم إلا ببغض آل محمد إذا مضى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ بتفضيله أهل بيته وَمَا غَوَى

12 T1) Traduction de Luxenberg: et il ne parle pas sous l'effet de la chute, se référant à l'épilepsie dont souffrait Mahomet.

M-23/53:4. Ce n'est qu'une révélation qui est révélée.	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى	ان هو الا وحى يوحى	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ.
M-23/53:5[1]. Lui a enseigné celui qui est fort[T1],	عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى	علمه سديد القوى	عَلَّمَهُ شَدِيدُ ٱلْقُوَىٰ[1]،
M-23/53:6[2]. doué d'énergie et qui s'est alors redressé,[T1]	ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى	ذو مره فاستوى	ذُو مِرَّةٍ، فَٱسْتَوَىٰ،
M-23/53:7[3]. alors qu'il était à l'horizon le plus élevé.	وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى	وهو بالافق الاعلى	وَهُوَ بِٱلْأُفُقِ[1] ٱلْأَعْلَىٰ.
M-23/53:8[4]. Puis il s'est rapproché et il est resté suspendu.	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى	ثم دنا فتدلى	ثُمَّ دَنَا، فَتَدَلَّىٰ[1].
M-23/53:9[5]. Il était alors [à la distance] des deux extrémités de l'arc, ou plus près.[T1R1]	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى	فكان قاب قوسين او ادنى	فَكَانَ [...] قَابَ[1] قَوْسَيْنِ، أَوْ أَدْنَىٰ.
M-23/53:10. Il a alors révélé à son serviteur ce qu'il a révélé.	فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى	فاوحى الى عبده ما اوحى	فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ.
M-23/53:11[6]. Le cœur n'a pas démenti ce qu'il a vu[T1].	مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى	ما كذب الفواد ما راى	مَا كَذَبَ[1] ٱلْفُؤَادُ[2] مَا رَأَىٰٓ.
M-23/53:12[7]. Disputez-vous[T1] avec lui à propos de ce qu'il voit?	أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى	افتمرونه على ما يرى	أَفَتُمَٰرُونَهُۥ[1] عَلَىٰ مَا يَرَىٰ؟
M-23/53:13[8]. Il l'a pourtant vu, [lors] d'une autre descente[T1],	وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى	ولقد راه نزله اخرى	وَلَقَدْ رَءَاهُ، [...] نَزْلَةً أُخْرَىٰ،
M-23/53:14[9]. près du jujubier[T1] de l'extrémité[T2],	عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى	عند سدره المنتهى	عِندَ سِدْرَةِ ٱلْمُنتَهَىٰ،
M-23/53:15[10]. près duquel se trouve le jardin du refuge,	عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى	عندها جنه الماوى	عِندَهَا جَنَّةُ[1] ٱلْمَأْوَىٰٓ[2]،
M-23/53:16[11]. quand le jujubier[R1] est couvert de ce qui couvre.	إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى	اذ يغشى السدره ما يغشى	إِذْ يَغْشَى ٱلسِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ.
M-23/53:17[12]. Le regard n'a ni dévié, ni transgressé[T1].	مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى	ما زاغ البصر وما طغى	مَا زَاغَ ٱلْبَصَرُ، وَمَا طَغَىٰ.

---

1 1) الْقِوَى، قراءة شيعية للآيات 2-5: مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى فلا تضللوه وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ من الله والرب يوحي عَلَّمَهُ شَدِيدُ ٱلْقُوَىٰ ♦ T1) Mawerdi: c'est l'ange Gabriel. Luxenberg: c'est Dieu. Il y voit une traduction littérale de l'expression syriaque ܬܩܝܦ ܫܥܢܐ (tqif 'oshna) provenant d'un hymne chanté à Noël et à Pacques.

2 T1) Doué de sagacité; c'est alors qu'il se montra sous sa forme réelle [angélique] (Hamidullah); doué d'une perspicacité authentique, accompli (Abdelaziz). Traduction de Luxenberg: qui, tout en étant Dieu (du syriaque ܕܗܘ ܡܪܐ da hu mara), est descendu [au niveau de la terre].

3 1) بِالْأُفْقِ

4 1) قراءة شيعية: ثُمَّ دَنَا فتدانى

5 1) قَادَ، قَيدَ، قَدْرَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَكَانَ قَات فوشين أَوْ أَدْنَى Il resta suspendu (du verbe syriaque ܩܛ qat) quelques instants (du syriaque ܦܘܫܥܐ fawsha), voire moins. Ce serait une référence à Luc 3, 21-23: Or il advint, une fois que tout le peuple eut été baptisé et au moment où Jésus, baptisé lui aussi, se trouvait en prière, que le ciel s'ouvrit et l'Esprit Saint descendit sur lui sous une forme corporelle, comme une colombe ♦ R1) Cf. Ex chap. 24 et 34; 1 R 19:9-13; Is chap. 6; Ez chap. 1; Mt 17:1-8; Mc 9:2-8; Lc 9:28-36; 2 Co 12:4; 2 P 1:16-18.

6 1) كَذَّبَ 2) الْفُوَادُ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مَا كَذَبَ الفواد مَا رَأَى La perte de conscience (du syriaque ܦܘܕܐ fawda – due à l'épilepsie) n'a pas démenti ce qu'il a vu.

7 1) أَفَتَمْرُونَهُ، أَفَتُمْرُونَهُ ♦ T1) Le verbe syriaque correspondant est ܡܪܐ marri.

8 T1) Traduction de Luxenberg: Il l'a pourtant vu, [lors] d'une autre chute (due à l'épilépsie).

9 T1) lotus (Boubakeur) T2) Traduction de Luxenberg: près du rideau (du syriaque ܣܛܪܐ sitra) de l'extrémité. C'est le rideau qui sépare la terre de l'autre monde. Saint Ephrem dit que le ciel est séparé de la terre par un rideau.

10 1) جَنَّةُ 2) الْمَاوَى

11 R1) Ap. 22:1-2: Puis l'Ange me montra le fleuve de Vie, limpide comme du cristal, qui jaillissait du trône de Dieu et de l'Agneau. Au milieu de la place, de part et d'autre du fleuve, il y a des arbres de Vie qui fructifient douze fois, une fois chaque mois; et leurs feuilles peuvent guérir les païens. Hénoch parle aussi d'un arbre au paradis aux chapitre 24-25.

12 T1) Traduction des versets 16-17 par Luxenberg: Bien que le rideau couvre ce qu'il couvre, le regard n'a ni dévié, ni transgressé.

M-23/53:18. Il a vu des signes de son Seigneur le plus grand.	لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَىٰٓ.	لقد راى من ايت ربه الكبرى	لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى
M-23/53:19[1]. [---] Que pensez-vous d'Al-Lat, d'Al-Uzza,	[---] أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّٰتَ[1] وَٱلْعُزَّىٰ،	افرءيتم اللت والعزى	أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى
M-23/53:20[2]. et de l'autre, Manat,[T1] la troisième?[A1]	وَمَنَوٰةَ[1] ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰٓ؟	ومنوه الثالثه الاخرى	وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى
M-23/53:21. Est-ce pour vous le mâle et pour lui la femelle?	أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنثَىٰٓ؟	الكم الذكر وله الانثى	أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَى
M-23/53:22[3]. Voilà alors une répartition inique![T1]	تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰٓ[1].	تلك اذا قسمة ضيزى	تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى
M-23/53:23[4]. Ce ne sont que des noms que vous avez nommés [divinités], vous et vos pères, dont Dieu n'a fait descendre aucune autorité.[T1] Ils ne suivent que la présomption et ce que désirent les âmes. Et la direction leur est déjà venue de leur Seigneur.	إِنْ هِيَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ [...]، أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم، مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ[1]. إِن يَتَّبِعُونَ[2] إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنفُسُ. وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلْهُدَىٰٓ.	ان هي الا اسما سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس ولقد جاءهم من ربهم الهدى	إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى
M-23/53:24. Ou bien l'humain aurait-il ce qu'il a désiré?	أَمْ لِلْإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ؟	ام للانسن ما تمنى	أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى
M-23/53:25[5]. À Dieu appartiennent la [demeure] dernière et la [vie] première[T1].	فَلِلَّهِ [...] ٱلْآخِرَةُ [...] وَٱلْأُولَىٰ.	فلله الاخره والاولى	فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى
M-23/53:26[6]. [---] Que d'anges dans les cieux dont l'intercession ne sert à rien, sinon qu'après que Dieu aura autorisée à qui il veut et agrée.	[---] وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغْنِي شَفَٰعَتُهُمْ[1] شَيْـًٔا! إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ، لِمَن يَشَآءُ وَيَرْضَىٰٓ.	وكم من ملك في السموت لا تغني شفاعتهم شيئا الا من بعد ان ياذن الله لمن يشاء ويرضى	وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى
M-23/53:27. Ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière nomment les anges d'un nom de femelle,	إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ،	ان الذين لا يومنون بالاخره ليسمون الملئكة تسمية الانثى	إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَى
M-23/53:28[7]. alors qu'ils n'en ont aucune connaissance. Ils ne suivent que la présomption. Or, la présomption ne sert à rien contre la vérité.	وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ. إِن يَتَّبِعُونَ[2] إِلَّا ٱلظَّنَّ. وَإِنَّ ٱلظَّنَّ[3] لَا يُغْنِي مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا.	وما لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا يغني من الحق سا	وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
M-23/53:29[8]. Détourne-toi donc de celui qui a tourné le dos à notre rappel et ne veut que la vie ici-bas.[A1]	فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا.	فاعرض عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوه الدنيا	فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

---

1 1) اللَّاتَ، اللَّاه، اللَّاتِ

2 1) وَمَنَاءَةَ، وَمَنَاهْ ♦ T1) Al-Lat, Al-Uzza et Manat sont trois déesses. Sankharé (p. 36) estime que ces trois divinités sont inspirées par les trois divinités romaines Nona, Decima, Morta et les trois divinités grecques Clotho, Lachésis, Atropos qui veillent sur la destinée de l'être humain de la naissance jusqu'à la mort ♦ A1) Commentant le verset 103/22:52, Al-Tabari indique qu'ici seraient intervenus les deux versets suivants: "Ce sont des sublimes déesses (gharaniq) et leur intercession est agrée" تلك الغرانيق العلى وإن شفاعتهن ترتضى. Ces versets ont été retirés par Mahomet en tant que versets sataniques, révélés par le Satan. D'où le titre de l'ouvrage de Salman Rushdie. Le terme gharaniq, les grues, provient du terme grec γέρανος (Sankharé p. 120), qui désigne les idoles assimilées aux grues parce qu'elles s'élèvent dans le ciel.

3 1) ضِئْزَى، ضَيْزَى ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ صيرى Ce serait alors une répartition imaginaire! (du syriaque ܣܝܪܐ sira).

4 1) سُلْطَانٍ (2 تَتَّبِعُونَ ♦ T1) Le terme سلطان apparaît 37 fois. Nous le traduisons par autorité. Le terme syriaque ܫܘܠܛܢܐ shultana signifie permission et compétence.

5 T1) Permutation: À Dieu appartiennent la [vie] première et la [demeure] dernière, comme dans le verset 49/28:70.

6 1) شَفَاعَاتُهُمْ، شَفَاعَتُهُ

7 1) عِلْمٍ إِلَّا إِتِّبَاعَ الظَّنِّ (3 تَتَّبِعُونَ (2 بِهَا

8 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-23/53:30. Voilà leur niveau de la connaissance. Ton Seigneur sait mieux qui s'est égaré de sa voie et il sait mieux qui s'est guidé.	ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ. إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ، وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ.	ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى	دلط ملدهم مر العلم ار دبط هو اعلم مر ضل عر سبله وهو اعلم مر اهتدى
M-23/53:31[1]. [À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre]. Il rétribue ceux qui font le mal pour ce qu'ils ont fait et rétribue ceux qui ont fait le bien par le meilleur bien,	[وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ]. لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ، وَيَجۡزِيَ[1] ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ بِٱلۡحُسۡنَى،	وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى	ولله ما ـ السموب وما ـ الادص لىجرى الدىر اسوا بما عملوا وىجرى الدىر احسوا بالحسنى
H-23/53:32[2]. ceux qui évitent les grands péchés et les turpitudes, sauf les véniels. Ton Seigneur est large en pardon. Il sait mieux sur vous depuis qu'il a généré [Adam] de la terre et depuis que vous étiez des embryons dans les ventres de vos mères. N'innocentez pas vos âmes. ~ Il sait mieux qui a craint.	ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ[1] ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ، إِلَّا ٱللَّمَمَ. إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِ. هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم [...] مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ، وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ[2]. فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡ. ~ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ.	الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى	الدىر حسور طىب الاىم والموحس الا اللمم ار دبط وسع المعىره هو اعلم بطم اد اىساطم مر الادص واد اىىم احىه ـ بطور امهىطم ملا ىىطوا اىمسطم هو اعلم مر اىمى
M-23/53:33. [---] Que penses-tu de celui qui a tourné le dos [à la croyance],	[---] أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي تَوَلَّىٰ [...]،	أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى	امىىىـ الدى ىولى
M-23/53:34. a donné peu et a lésiné?	وَأَعۡطَىٰ قَلِيلٗا وَأَكۡدَىٰٓ؟	وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى	واعطى ملىلا واطدى
M-23/53:35. Détient-il la connaissance du secret au point de [le] voir?	أَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡغَيۡبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ [...]؟	أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى	اعىده علم الىىـ مهو ىرى
M-23/53:36[3]. Pourtant il n'a pas été informé de ce qu'il y a dans les feuillets de Moïse[R1]	أَمۡ لَمۡ يُنَبَّأۡ بِمَا فِي صُحُفِ[1] مُوسَىٰ	أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى	ام لم ىىا ىما ـ صحم موسى
M-23/53:37[4]. et d'Abraham qui s'est acquitté [de son pacte avec Dieu].	وَإِبۡرَٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّىٰٓ[1] [...].	وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى	واىرهىم الدى ومى
M-23/53:38. Aucune [âme] chargée ne sera chargée de la charge d'autrui.	أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ.	أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى	الا ىىد واىده وىد اىرى
M-23/53:39[5]. L'humain n'aura que [la rétribution de] ce qu'il s'est efforcé de faire.[A1]	وَأَن لَّيۡسَ لِلۡإِنسَٰنِ إِلَّا [...] مَا سَعَىٰ.	وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى	واد لىس للاىسر الا ما سعى
M-23/53:40[6]. Et son effort lui sera montré.	وَأَنَّ سَعۡيَهُۥ سَوۡفَ يُرَىٰ[1].	وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى	واد سىىه سوم ىرى
M-23/53:41. Ensuite il sera rétribué de la plus pleine rétribution.	ثُمَّ يُجۡزَىٰهُ ٱلۡجَزَآءَ ٱلۡأَوۡفَىٰ.	ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى	مم ىجرىه الجرا الاوفى
M-23/53:42[7]. Et vers ton Seigneur sera le terme.	وَأَنَّ[1] إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلۡمُنتَهَىٰ.	وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى	واد الى دبط المىىهى
M-23/53:43[8]. C'est lui qui a fait rire et pleurer.	وَأَنَّهُۥ[1] هُوَ أَضۡحَكَ وَأَبۡكَىٰ.	وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى	واىه هو اصحط واىطى

---

1 1) لِنَجْزِيَ .. وَنَجْزِيَ

2 1) إِمَّهَاتِكُمْ، إِمَّهَاتِكُمْ (2 كَبِيرَ

3 1) صُحُفِ. ♦ T1) Le Coran mentionne les feuillets d'Abraham et les feuillets de Moïse deux fois (8/87:19 et 23/53:36-37). Probablement les feuillets d'Abraham renvoient à l'apocalypse d'Abraham et les feuillets de Moïse renvoient aux cinq premiers livres de l'Ancien Testament.

4 1) وَفَى

5 A1) Abrogé par 76/52:21.

6 1) يَرَى

7 1) وَإِنَّ

8 1) وإِنَّهُ

M-23/53:44[1]. C'est lui qui a fait mourir et a donné vie.	وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا	وانه هو اماث واحيا	وَأَنَّهُ[1] هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا.
M-23/53:45[2]. C'est lui qui a créé le couple: le mâle et la femelle,	وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى	وانه خلق الزوجين الذكر والانثى	وَأَنَّهُ[1] خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ: ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ،
M-23/53:46. d'une goutte quand elle est éjaculée.	مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى	من نطفة اذا تمنى	مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ.
M-23/53:47[3]. Et c'est à lui qu'incombe l'autre génération.[R1]	وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى	وان عليه النشاة الاخرى	وَأَنَّ[1] عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ[2] ٱلْأُخْرَىٰ.
M-23/53:48[4]. C'est lui qui a enrichi et a fait acquérir.	وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى	وانه هو اغنى وامنى	وَأَنَّهُ[1] هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ.
M-23/53:49[5]. Et c'est lui qui est le Seigneur de Sirius.	وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَى	وانه هو رب الشعرى	وَأَنَّهُ[1] هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ.
M-23/53:50[6]. C'est lui qui a fait périr la première[T1] 'Aad.	وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى	وانه اهلك عادا الاولى	وَأَنَّهُ[1] أَهْلَكَ عَادًا[2] ٱلْأُولَىٰ.
M-23/53:51[7]. Ainsi que Tamud, ne laissant rien.	وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى	وثمودا فما ابقى	وَثَمُودَاْ[1]، فَمَآ أَبْقَىٰ.
M-23/53:52[8]. Et les gens de Noé auparavant,[R1] car ils étaient encore plus oppressifs et plus transgresseurs.	وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى	وقوم نوح من قبل انهم كانوا هم اظلم واطغى	وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ، إِنَّهُمْ كَانُواْ هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ.
M-23/53:53[9]. Il a fait tomber les [villes] perverties, [R1]	وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى	والمؤتفكة اهوى	[...] وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ[1] أَهْوَىٰ،
M-23/53:54. et les a recouvertes ce qui a recouvert.	فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى	فغشاها ما غشى	فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ.
M-23/53:55[10]. De quels bienfaits[T1] de ton Seigneur doutes-tu[T2] donc?	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى	فباي الاء ربك تتمارى	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ[1]؟
M-23/53:56. Voici un avertissement analogue aux premiers avertissements.	هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى	هذا نذير من النذر الاولى	هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ.
M-23/53:57. [---] L'[heure] imminente [de la résurrection] est imminente,	أَزِفَتِ الْآزِفَةُ	ازفت الازفة	[---] أَزِفَتِ ٱلْآزِفَةُ.
M-23/53:58[11]. nul, hors de Dieu, ne peut l'écarter.	لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ	ليس لها من دون الله كاشفة	لَيْسَ لَهَا، مِن دُونِ ٱللَّهِ، كَاشِفَةٌ[1].
M-23/53:59[12]. Est-ce donc de ce récit que vous vous émerveillez,	أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ	افمن هذا الحديث تعجبون	أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ[1]،
M-23/53:60[13]. vous riez et ne pleurez point,	وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ	وتضحكون ولا تبكون	وَتَضْحَكُونَ[1] وَلَا تَبْكُونَ،
M-23/53:61[14]. en étant insouciants?[T1]	وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ	وانتم سمدون	وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ؟
M-23/53:62. Prosternez-vous donc devant Dieu et adorez.	فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا	فاسجدوا لله واعبدوا	فَٱسْجُدُواْ لِلَّهِ وَٱعْبُدُواْ.

---

1 1) وإِنَّهُ
2 1) وإِنَّهُ
3 1) وَإِنَّ (2 النَّشْاءة، النَّشَاةَ، النَّشَةَ ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.
4 1) وإِنَّهُ
5 1) وإِنَّهُ
6 1) وإِنَّهُ (2 عَادَ ♦ R1) Traduction de Luxenberg: C'est lui qui a détruit la pécheresse (du syriaque ܥܘܠܐ 'awala) 'Aad.
7 1) وَثَمُوداً
8 R1) Noé et le déluge reviennent dans de nombreux passages (voir l'index sous: Noé). La Bible en parle dans Gn chap. 6 à 9.
9 1) وَالْمُوْتَفِكَةَ، وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ♦ R1) Il s'agirait de Sodome et de Gomorrhe (Gn 19:28-29). Mawerdi: 1) Qu'il a abîmé les [villes] perverties. 2) Que les [villes] perverties suivaient encore plus leurs passions.
10 1) ثَمَارَى ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܥܠܬܐ 'ilta) doutes-tu de ton Seigneur? T2) Le verbe syriaque correspondant est ܡܪܐ marri
11 1) لَيْسَ لَهَا مِمّا يدعون دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ وهي على الظالمين ساءت الغاشية
12 1) تُعْجِبُونَ، قراءة شيعية للآيتين 58-59: لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ والذين كفروا ستأتيهم الغاشية أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ
13 1) وتَضْحَكُونَ، تُضْحِكُونَ
14 T1) Traduction de Luxenberg: en vous moquant (du syriaque ܫܡܕ shmad).

Chapitre 24/80: Il a froncé

سُورَة عَبَسَ

42 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-24/80:1[3]. Il a froncé et tourné le dos,	عَبَسَ وَتَوَلَّى	ܥܒܣ ܘܬܘܠܝ	عَبَسَ[1] وَتَوَلَّىٰٓ،
M-24/80:2[4]. parce que l'aveugle est venu à lui.	أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى	ܕܐܬܐ ܠܗ ܐܠܥܡܝܐ	أَن[1] جَآءَهُ ٱلْأَعْمَىٰ.
M-24/80:3. Que sais-tu? Peut-être se purifiera-t-il,	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى	ܘܡܐ ܡܕܥܝܟ ܠܥܠܗ ܢܬܕܟܝ	وَمَا يُدْرِيكَ؟ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ،
M-24/80:4[5]. ou se rappelle-t-il, ainsi le rappel lui profite.	أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى	ܐܘ ܢܬܕܟܪ ܘܢܬܬܪܥ ܠܗ ܐܠܕܟܪܝ	أَوْ يَذَّكَّرُ[1]، فَتَنفَعَهُ[2] ٱلذِّكْرَىٰٓ.
M-24/80:5. Quant à celui qui s'est enrichi,	أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى	ܐܡܐ ܡܢ ܐܬܥܬܪ	أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَىٰ،
M-24/80:6[6]. alors c'est toi qui l'affrontes.[T1]	فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى	ܐܢܬ ܠܗ ܡܨܕܝ	فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ[1].
M-24/80:7. Et que t'importe qu'il ne se purifie pas?	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى	ܘܡܐ ܥܠܝܟ ܐܠܐ ܢܬܕܟܝ	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ؟
M-24/80:8. Et quant à celui qui vient à vous en s'efforçant,	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى	ܘܐܡܐ ܡܢ ܡܛܐ ܠܘܬܟ ܡܫܬܥܐ	وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسْعَىٰ،
M-24/80:9. en craignant [Dieu],	وَهُوَ يَخْشَى	ܘܗܘ ܕܚܫ	وَهُوَ يَخْشَىٰ [...]،
M-24/80:10[7]. tu t'en distrais.	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى	ܐܢܬ ܥܠܘܗܝ ܡܬܠܗܝ	فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ[1].
M-24/80:11. [---] Non! Ceci est un rappel.	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ	ܟܠܐ ܐܝܟ ܗܝ ܬܕܟܪܬܐ	[---] كَلَّآ! إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ.
M-24/80:12[8]. Celui qui veut, qu'il s'en rappelle.[T1A1]	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ	ܡܢ ܕܨܒܐ ܢܬܕܟܪ	مَن شَآءَ، ذَكَرَهُ.
M-24/80:13. [Il est] dans des feuillets honorés,	فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ	ܒܨܚܝܦ ܡܟܪܡܐ	[...] فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ،
M-24/80:14. élevés, purifiés,	مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ	ܡܪܡܘܥܐ ܡܛܗܪܐ	مَّرْفُوعَةٍ، مُّطَهَّرَةٍ،
M-24/80:15[9]. entre des mains de scribes[T1]	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ	ܒܐܝܕܝ ܣܦܪܐ	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ،
M-24/80:16. honorables, bons.	كِرَامٍ بَرَرَةٍ	ܟܪܝܡܐ ܒܪܝܐ	كِرَامٍ، بَرَرَةٍ.
M-24/80:17[10]. [---] Que l'humain soit tué![T1] Comme il est ingrat!	قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ	ܩܛܝܠ ܐܢܫܐ ܡܐ ܐܟܦܪܗ	[---] قُتِلَ ٱلْإِنسَٰنُ! مَآ أَكْفَرَهُۥ!
M-24/80:18. De quoi l'a-t-il créé?	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	ܡܢ ܐܝ ܫܝ ܚܠܩܗ	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُۥ؟
M-24/80:19[11]. D'une goutte, il l'a créé et prédéterminé.	مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ	ܡܢ ܢܛܦܬܐ ܚܠܩܗ ܡܩܕܪܗ	مِن نُّطْفَةٍ، خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ[1].
M-24/80:20. Puis il lui a facilité la voie.	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ	ܬܡ ܐܠܣܒܝܠ ܝܣܪܗ	ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ.

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) عَبَّسَ

4 1) آنْ، أَأَنْ، آأَنْ

5 1) فَتَنْفَعُهُ (2 يَذْكُرُ

6 1) تَصَدَّى، تُصَدَّى ♦ T1) Tu vas avec empressement à sa rencontre (Hamidullah); tu lui prêtes attention (Abdelaziz); tu t'en préoccupes (Boubakeur). Le verbe syriaque ܨܕ sad signifie aller vers.

7 1) تُلْهَى، تَتَلَهَّى، تَلْهَى

8 T1) Mawerdi: 1) Celui que Dieu veut, il lui inspire le rappel. 2) Celui qui veut se rappeler du Coran, Dieu le lui rappellera ♦ A1) Abrogé par 98/76:30 et 7/81:29.

9 T1) Mawerdi: 1) les scribes. 2) les lecteurs, parce qu'ils lisent des livres. 3) les anges, car ils sont les ambassadeurs de la miséricorde entre les mains de Dieu et de ses messagers. On retrouve ce terme en hébreu dans le sens de scribes (voir Esd 4:8; 7:12 et 21). D'où notre traduction. Les versets 13-16 désigneraient probablement les copistes juifs qui devaient écrire les livres saints en état de pureté (Berakhot 22-23; Bar-Zeev, p. 38).

10 T1) Que périsse l'homme (Hamidullah); Maudit soit l'homme (Abdelaziz).

11 1) فَقَدَرَهُ

M-24/80:21[1]. Puis il l'a fait mourir et l'a fait ensevelir[T1].	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ	ܬܡ ܐܡܝܗ ܘܡܩܒܪܗ	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ.
M-24/80:22[2]. Puis, quand il veut, il le ressuscite.	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ	ܬܡ ܐܕܐ ܫܐ ܐܢܫܪܗ	ثُمَّ، إِذَا شَآءَ، أَنشَرَهُ[1].
M-24/80:23. Non! Il n'a pas encore accompli ce qu'il lui a ordonné.	كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ	ܟܠܐ ܠܡܐ ܡܩܨ ܡܐ ܐܡܪܗ	كَلَّا! لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُ.
M-24/80:24[3]. Que l'humain regarde sa nourriture[T1].	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ	ܦܠܝܢܛܪ ܐܢܫܐ ܠܐܪܥ ܛܥܡܗ	فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ.
M-24/80:25[4]. C'est nous qui avons versé l'eau en abondance.	أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا	ܐܢܐ ܨܒܒܢܐ ܡܝܐ ܨܒܐ	أَنَّا[1] صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا.
M-24/80:26. Puis nous avons fissuré la terre profondément,	ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا	ܬܡ ܫܩܩܢܐ ܐܪܥܐ ܫܩܐ	ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا،
M-24/80:27. et nous y avons fait pousser grains,	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا	ܘܐܢܒܬܢܐ ܒܗ ܚܛܐ	فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا،
M-24/80:28[5]. vignes et légumes[T1],	وَعِنَبًا وَقَضْبًا	ܘܥܢܒܐ ܘܩܨܒܐ	وَعِنَبًا وَقَضْبًا،
M-24/80:29. oliviers et palmiers,	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا	ܘܙܝܬܘܢܐ ܘܢܚܠܐ	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا،
M-24/80:30. vergers denses,	وَحَدَائِقَ غُلْبًا	ܘܚܕܝܩ ܓܠܒܐ	وَحَدَآئِقَ غُلْبًا،
M-24/80:31[6]. fruits et herbes,[R1]	وَفَاكِهَةً وَأَبًّا	ܘܦܐܟܗܬܐ ܘܐܒܐ	وَفَٰكِهَةً وَأَبًّا،
M-24/80:32. une jouissance pour vous et pour vos troupeaux.	مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ	ܡܬܥܐ ܠܟܘܢ ܘܠܐܢܥܡܟܘܢ	مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ.
M-24/80:33[7]. [---] Quand viendra alors l'assourdissante[T1],	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ	ܗܝܕܐ ܡܛܝ ܐܬܬ ܐܠܨܐܚܬܐ	[---] فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ،
M-24/80:34[8]. le jour où l'homme s'enfuira de son frère,	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ	ܝܘܡ ܢܦܪ ܐܢܫ ܡܢ ܐܚܝܗ	يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ[1] مِنْ أَخِيهِ،
M-24/80:35. de sa mère, de son père,	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ	ܘܐܡܗ ܘܐܒܗ	وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ،
M-24/80:36. de son épouse et de ses fils,	وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ	ܘܨܚܒܬܗ ܘܒܢܝܗ	وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ،
M-24/80:37[9]. ce jour-là, chaque homme d'entre eux aura une situation qui lui sera suffisante.[T1]	لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ	ܠܟܠ ܐܡܪܝ ܡܢܗܘܢ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܫܢ ܢܥܢܝܗ	لِكُلِّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ، يَوْمَئِذٍ، شَأْنٌ[1] يُغْنِيهِ[2].
M-24/80:38[10]. Ce jour-là, Il y aura des faces rayonnante[T1],	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ	ܘܓܘܗ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܡܣܦܪܬ	وُجُوهٌ، يَوْمَئِذٍ، مُّسْفِرَةٌ،
M-24/80:39. riantes, se réjouissant.	ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ	ܨܚܝܟܬ ܡܣܬܒܫܪܬ	ضَاحِكَةٌ، مُّسْتَبْشِرَةٌ.
M-24/80:40. Et ce jour-là, il y aura des faces poussiéreuses,	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ	ܘܓܘܗ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܥܠܝܗ ܥܒܪܬ	وَوُجُوهٌ، يَوْمَئِذٍ، عَلَيْهَا غَبَرَةٌ،
M-24/80:41[11]. accablées d'obscurité.	تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ	ܬܪܗܩܗ ܩܬܪܬ	تَرْهَقُهَا[1] قَتَرَةٌ[2].
M-24/80:42. Ceux-là sont les mécréants, les prévaricateurs.	أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ	ܐܘܠܝܟ ܗܢ ܟܦܪܐ ܦܓܪܐ	أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ، ٱلْفَجَرَةُ.

---

1 1) نَشَرَهُ ♦ T1) Mawerdi: 1) Il lui a fait construire un tombeau pour l'enterrer. 2) Il a fait en sorte que quelqu'un l'enterre.

2 1) نَشَرَهُ

3 T1) Traduction de Luxenberg: Que l'humain regarde sa situation (du syriaque ܛܥܡܐ t'amta).

4 1) إِنَّا

5 T1) Traduction de Luxenberg: vignes et fruits (du syriaque ܩܛܒܐ qtiba, désignant tout fruit cueilli).

6 R1) Le terme hébreu אב ayb signifie légumes ou bourgeons et le terme syriaque ܐܒܐ ibba signifie fruits. On le retrouve dans Ct 6,11 et Jb 8,12 dans le sens d'herbe.

7 T1) Mawerdi: un des noms de la résurrection.

8 1) الْمُرْءُ، الْمَرْ

9 1) شَأْنٌ 2) يَعْنِيهِ ♦ T1) Erreur possible: يَعْنِيهِ au lieu de يُغْنِيهِ comme dans la variante. Le sens serait donc: une affaire qui le concernera.

10 T1) Le mot syriaque ܨܚܝܬܐ signifie matin. Ce terme se retrouve au verset 4/74: 34.

11 1) قَتْرَة 2) يَرْهَقُهَا

Chapitre 25/97: La prédétermination
سُورَة القَدْر

5 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-25/97:1[3]. C'est nous qui l'avons fait descendre[T1] dans la nuit de la prédétermination[T2].	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ	ܐܢܐ ܐܢܙܠܢܗ ܒܠܝܠܬܐ ܕܩܕܪ	إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِي لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ.
M-25/97:2[4]. Que sais-tu de la nuit[T1] de la prédétermination?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ	ܘܡܐ ܐܕܪܝܬ ܡܐ ܠܠܝܠܬܐ ܕܩܕܪ	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ؟
M-25/97:3[5]. La nuit de la prédétermination est meilleure que mille mois[T1].	لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ	ܠܠܝܠܬܐ ܕܩܕܪ ܛܒ ܡܢ ܐܠܦ ܝܪܚܐ	لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ[1].
M-25/97:4[6]. Les anges et l'esprit[T1] y descendent,[R1] avec l'autorisation de leur Seigneur, [avec] tout ordre.[T2]	تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ	ܢܢܙܠ ܡܠܐܟܐ ܘܪܘܚܐ ܒܗ ܒܪܫܘܬ ܡܪܝܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܐܡܪ	تَنَزَّلُ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا، بِإِذْنِ رَبِّهِم، مِّن [...] كُلِّ أَمْرٍ[2].
M-25/97:5[7]. Elle est paix jusqu'au lever de l'aube[R1].	سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ	ܫܠܡ ܗܝ ܥܕܡܐ ܕܡܛܠܥ ܫܦܪܐ	سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ[1] مَطْلَعِ[2] ٱلْفَجْرِ.

Chapitre 26/91: Le soleil
سُورَة الشَّمْس

15 versets - mecquois[8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-26/91:1. Par le soleil et son matin!	وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا	ܘܫܡܫܐ ܘܨܚܝܗ	وَٱلشَّمْسِ وَضُحَىٰهَا!
M-26/91:2. Par la lune quand elle le suit!	وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا	ܘܣܗܪܐ ܐܝܟ ܕܡܬܠܝܗ	وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا!
M-26/91:3. Par le jour quand il le manifeste!	وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا	ܘܢܗܪܐ ܐܝܟ ܕܡܓܠܝܗ	وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا!

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) On trouve le même terme en hébreu pour la parole de Dieu dans Dt 32:2: "que ma parole descende (תִּזַּל tizal) comme la rosée". Mawerdi: Le pronom renvoie soit à l'ange Gabriel, soit au Coran. Luxenberg: Le pronom renvoie à l'étoile de la nativité dans Mt 2: 1-2) T2) Mawerdi: il s'agit de la nuit de Ramadan dans laquelle a été révélé le Coran a Mahomet. Luxenberg: il s'agit de la nuit de la nativité de Jésus, en traduisant le terme qadr en syrique ܚܠܩܐ hilqa (terme répété six fois dans le Coran dans la forme خَلَاق: fortune). Le sens du verset serait donc: Nous avons fait descendre l'étoile dans la nuit de la fortune, à savoir la nuit de la nativité.

4 T1) Traduction de Luxenberg: Que sais-tu de la prière de la nuit de la nativité?

5 1) قراءة شيعية: لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ♦ T1) Le mot syriaque ܫܗܪܐ shahra signifie le mois, la lune et la nuit. Ce verset, selon Luxenberg, fait référence à la prière de la nuit, contrairement à la prière du matin. Le sens est donc: Une prière le jour de Laylat al-Qadr (la veille de la nativité) vaut mieux que mille prières nocturnes. En ce qui concerne le nombre de mille mois, Psaume 84:10: Mieux vaut un jour en tes parvis que mille à ma guise, rester au seuil dans la maison de mon Dieu qu'habiter la tente de l'impie.

6 1) تُنَزَّلُ، تَنَزَّلُ (2 أَمْرِيٍ، قراءة أو تفسير شيعي: تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ من عند ربهم على محمد وآل محمد بكل امر، أو: تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من عند ربهم على أوصياء محمد بكل أمر ♦ T1) Mawerdi: 1) Gabriel. 2) Les anges gardiens. 3) Les plus honorables des anges et les plus proches de Dieu. 4) Les soldats de Dieu autres que les anges. 5) L'esprit et la miséricorde envoyés par les anges à ceux qui les méritent T2) Luxenberg: Les anges et l'esprit (avec l'esprit ou inspirés par lui) y descendent (à propos de cette nuit-là) avec la permission de leur Seigneur (le Seigneur des anges) avec toute sorte de chants (Les chants nocturnes de Saint Ephrem sont appelés en syriaque ܡܡܪܐ mimra ♦ R1) Selon la légende juive, quand Dieu descendit sur le mont Sinaï, il était entouré de vingt-deux mille anges (Ginzberg, vol. 4, p. 85).

7 1) مَطْلِعِ (2 إلى ♦ R1) Référence probable aux chants des anges pendant la nuit de la nativité mentionnés dans Luc 2, 13-14. Laylat al-Qadr est aussi appelée Laylat al-tamam. Lisan Al-Arab dit: "D'après Al-Asma'i: C'est la nuit la plus longue, nuit de la naissance de Jésus, les chrétiens la vénèrent et s'y lèvent pour prier. Selon Aisha, Mahomet avait l'habitude de se lever toute cette nuit et de réciter les chapitres d'Al-Baqarah, Aal-Imran et Al-Nisa', invoquant Dieu à chaque verset". Ce qui indique que les musulmans célébraient Noël avec les chrétiens.

8 Titre tiré du verset 1.

9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

M-26/91:4. Par la nuit quand elle le couvre!	وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا	والليل اذا يغشاها	وَٱلَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا!
M-26/91:5[1]. Par le ciel et celui qui l'a édifié![T1]	وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا	والسما وما بناها	وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا!
M-26/91:6[2] Par la terre et celui qui l'a livellée![T1]	وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا	والارض وما طحاها	وَٱلْأَرْضِ وَمَا طَحَىٰهَا!
M-26/91:7. Par l'âme et celui qui l'a formée,	وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا	ونفس وما سواها	وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّىٰهَا،
M-26/91:8. et lui a inspiré sa prévarication et sa dévotion!	فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا	فالهمها فجورها وتقواها	فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَىٰهَا!
M-26/91:9. Il a réussi celui qui l'a purifiée,	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا	قد افلح من زكاها	قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا،
M-26/91:10[3]. et il a été déçu celui qui l'a corrompue[T1].	وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا	وقد خاب من دساها	وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا.
M-26/91:11[4]. [---] Tamud a démenti à cause de sa transgression,	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا	كذبت ثمود بطغواها	[---] كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَىٰهَآ[1]،
M-26/91:12. quand son plus misérable s'est lancé [pour tuer la chamelle].	إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا	اذ انبعث اشقاها	إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشْقَىٰهَا [...].
M-26/91:13[5]. Le messager de Dieu leur avait dit: "[Laissez] la chamelle de Dieu et [respectez] son tour de s'abreuver".	فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا	فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقياها	فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ: "[...] نَاقَةَ[1] ٱللَّهِ [...] وَسُقْيَىٰهَا".
M-26/91:14[6]. Mais ils l'ont démenti et ont coupé les jarrets de [la chamelle]. Leur Seigneur a alors fulminé contre eux pour leur faute et a nivelé [leurs maisons],	فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا	فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسواها	فَكَذَّبُوهُ، فَعَقَرُوهَا. فَدَمْدَمَ[1] عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمْ، فَسَوَّىٰهَا [...]
M-26/91:15[7]. sans en craindre la conséquence[T1]	وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا	ولا خاف عقباها	وَلَا يَخَافُ[1] عُقْبَىٰهَا[2].

Chapitre 27/85: Les constellations

سُورَة البُرُوج

22 versets - mecquois[8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-27/85:1[10]. Par le ciel aux constellations![T1]	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ	والسما ذات البروج	وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ!
M-27/85:2[11]. Par le jour promis![T1]	وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ	واليوم الموعود	وَٱلْيَوْمِ ٱلْمَوْعُودِ!

---

1 T1) Mawerdi: 1) Par le ciel et son édification. 2) Par le ciel et celui qui l'a édifié! 3) Par le ciel et ce qu'il y a dans son édification, c'est-à-dire les anges et les étoiles.

2 T1) C'est le sens du verbe syriaque ܡܛܐ mtah.

3 R1) Selon la lecture et la traduction de Luxenberg: وَقَدْ خَابَ مَنْ رشاها du verbe syrique ܪܫܥ rsha'. D'où le terme arabe رشوة pot-de-vin.

4 1) بِطُغْوَاهَا

5 1) نَاقَةُ

6 1) فَدُمْدِمَ، فَدَهْدَمَ

7 1) فَلَا يَخَافُ، وَلَم يَخَفُ (2 قراءة شيعية: فلا يخاف عقبيها ♦ T1) Il n'est pas clair à qui renvoie le dernier verset. Mawerdi: 1) Leur Seigneur ne craint pas les conséquences de la destruction qu'il leur a fait subir. 2) Celui qui a coupé les jarrets de la chamelle ne craint pas les conséquences de son acte. 3) L'envoyé de Dieu ne craint pas la destruction, car il les a prévenus et Dieu l'a sauvé quand il les a détruits.

8 Titre tiré du verset 1.

9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

10 T1) Lecture et traduction de Luxenbeerg: وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ Par le ciel aux étincelles (du syriaque ܒܪܘܗܐ baruheh).

11 T1) Mawerdi: Le jour de la résurrection.

M-27/85:3[1]. Par le témoin et le témoigné![T1]	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	وساهد ومسهود	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ!
M-27/85:4[2]. Qu'ils soient tués les gens du fossé,[T1R1]	قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ	مل اصحب الاخدود	قُتِلَ[1] أَصْحَٰبُ ٱلْأُخْدُودِ[2]،
M-27/85:5[3]. [les gens] du feu au combustible,	النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ	النار ذات الوقود	[...] ٱلنَّارِ[1] ذَاتِ ٱلْوَقُودِ[2]،
M-27/85:6[4]. autour duquel ils sont assis[T1],	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ	اذ هم عليها قعود	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ،
M-27/85:7. alors qu'ils sont témoins de ce qu'ils font envers les croyants.	وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ	وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود	وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ.
M-27/85:8[5]. Ils ne se sont vengés d'eux sinon parce qu'ils croient en Dieu, le noble, le louable[T1],	وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	وما نقموا منهم الا ان يومنوا بالله العزيز الحميد	وَمَا نَقَمُواْ[1] مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُواْ[2] بِٱللَّهِ، ٱلْعَزِيزِ، ٱلْحَمِيدِ،
M-27/85:9[6]. qui a le royaume des cieux et de la terre[R1]. ~ Dieu est témoin sur toute chose.	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	الذى له ملك السموت والارض والله على كل شيء شهيد	ٱلَّذِي لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ.
M-27/85:10. [---] Ceux qui ont éprouvé les croyants et les croyantes et ne se sont pas repentis, auront la punition de la géhenne, ~ et auront la punition du feu brûlant.	إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ	ان الذين فتنوا المومنين والمومنت ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق	[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُواْ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ، ثُمَّ لَمْ يَتُوبُواْ، فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ، ~ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ.
M-27/85:11[7]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres auront des jardins sous lesquels courent les rivières[R1]. ~ Voilà le grand succès.	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ	ان الذين امنوا وعملوا الصلحت لهم جنت تجري من تحتها الانهر ذلك الفوز الكبير	إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ. ~ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ.
M-27/85:12. L'assaut de ton Seigneur est fort.	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ	ان بطش ربك لشديد	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ.
M-27/85:13[8]. C'est lui qui commence [la création] et [la] retourne.	إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ	انه هو يبدئ ويعيد	إِنَّهُۥ هُوَ يُبْدِئُ[1] [...] وَيُعِيدُ [...].
M-27/85:14. C'est lui le pardonneur, l'affectueux,	وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ	وهو الغفور الودود	وَهُوَ ٱلْغَفُورُ، ٱلْوَدُودُ،
M-27/85:15[9]. le détenteur du trône, le glorieux.	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ	ذو العرش المجيد	ذُو[1] ٱلْعَرْشِ، ٱلْمَجِيدُ[2].
M-27/85:16. Il fait ce qu'il veut.	فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ	فعال لما يريد	فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ.

---

[1] T1) Mawerdi: 1): Le témoin est le vendredi et ce dont il témoigne le jour d'Arafat. 2) Le témoin est le Jour du Sacrifice et ce dont il témoigne le Jour d'Arafat. 3) Le témoin sont les anges en vertu du verset 34/50: 21 et ce dont ils témoignent les humains. 4) Le témoin sont les membres de la personne et ce dont ils témoignent la personne elle-même. 5) Ce dont on témoigne est le Jour de la Résurrection et le témoin est Dieu, Adam, Jésus, Muhammad en vertu du verset 92/4:41, ou l'être humain. Interprétation chiite: Le Prophète est le témoin et celui dont il témoigne est Ali.

[2] 1) الْخُدُودِ (2 قُتِّلَ، قراءة شيعية: بما قتل ♦ T1) Les gens du fossé ont été tués (Boubakeur); Maudits soient les gens de la fosse ardente (Chiadmi). Lecture et traduction de Luxenberg: قُتِلَ أَصْحَابُ الاجدود Qu'ils soient tués les gens des flammes (du syriaque ܝܕܐ jda), c'est-à-dire l'enfer comme précisé parle verset suivant ♦ R1) Ces versets se rapportent soit aux chrétiens de Najran martyrisés par des juifs du Yémen en 523, soit (selon Geiger, p. 152), aux trois adolescents mentionnés dans Dn 3:8 sv.

[3] 1) الْوُقُودِ (2 النَّارُ

[4] T1) Compréhension de Luxenberg: autour duquel ils sont permanents, ce qui signifie qu'ils sont condamnés au feu pour toujours. Son parallèle en syriaque est ܝܛܒ yatib.

[5] 1) نَقِمُوا (2 قراءة شيعية: إلا أنهم آمنوا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Ils (les croyants) n'ont demandé (du verbe syriaque ܬܒܥ tba' qui signifie se venger aussi bien que demander) d'eux (des peuples des flammes) que de croire en Dieu, le noble, le louable.

[6] R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

[7] R1) Gn 2:11-14 dit que quatre fleuves arrosaient le paradis terrestre. L'Évangile de Luc 22:30 ainsi que les écrits de St Éphrem décrivent également les joies du paradis en des termes terrestres.

[8] 1) يَبْدَأُ

[9] 1) ذي (2 الْمَجِيدِ

M-27/85:17. [---] T'est-il venu le récit des soldats	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ	هل اتاك حديث الجنود	[---] هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْجُنُودِ
M-27/85:18. de Pharaon et de Tamud?	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ	فرعون وثمود؟	فِرْعَوْنَ، وَثَمُودَ؟
M-27/85:19. [---] Mais ceux qui ont mécru persistent à démentir,	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ	بل الذين كفروا في تكذيب	[---] بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي تَكْذِيبٍ،
M-27/85:20. alors que Dieu les cerne par derrière.	وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ	والله من ورائهم محيط	وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطٌ.
M-27/85:21[1]. Il est plutôt un Coran glorieux,	بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ	بل هو قرآن مجيد	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ[1]،
M-27/85:22[2]. sur une tablette gardée.[T1]	فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ	في لوح محفوظ	فِي لَوْحٍ[1] مَّحْفُوظٍ[2].

Chapitre 28/95: Le figuier

سُورَة التِّين

8 versets - mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-28/95:1[5]. Par le figuier et l'olivier![T1]	وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ	والتين والزيتون	وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيْتُونِ!
M-28/95:2[6]. Par le Mont Sinaï!	وَطُورِ سِينِينَ	وطور سينين	وَطُورِ سِينِينَ[1]!
M-28/95:3. Par ce pays sûr!	وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ	وهذا البلد الامين	وَهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ٱلْأَمِينِ!
M-28/95:4[7]. Nous avons créé l'humain dans la meilleure forme[R1].	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ	لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم	لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِيٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ.
M-28/95:5[8]. Ensuite nous l'avons retourné au plus bas des plus bas.	ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ	ثم رددناه اسفل سافلين	ثُمَّ رَدَدْنَٰهُ أَسْفَلَ سَٰفِلِينَ[1].
M-28/95:6[9]. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ils auront une rétribution non reprochée[T1].	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	الا الذين امنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون	إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ.
M-28/95:7[10]. Après cela, qu'est-ce qui te fait démentir le [jour du] jugement?	فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ	فما يكذبك بعد بالدين	فَمَا[1] يُكَذِّبُكَ بَعْدُ [...] بِٱلدِّينِ؟
M-28/95:8[11]. Dieu n'est-il pas le plus sage des juges?[A1]	أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ	اليس الله باحكم الحاكمين	أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ؟

---

1 1) قُرْآنُ مَجِيدٍ

2 1) مَحْفُوظٌ 2) لَوْحٍ ♦ T1) préservé sur une tablette (Hamidullah); préservé dans un livre du destin (Abdelaziz). Mawerdi: 1) c'est la tablette qui est gardée. 2) c'est le Coran qui est gardé sur une tablette.

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Mawerdi: dans ce verset Dieu jure par 1) les figues et les olives en tant que comestibles. 2) Damas et Jérusalem. 3) les deux mosquées de Damas et de Jérusalem. 4) les deux montagnes portant ce nom ܛܘܪܐ ܬܝܢܐ ܘܛܘܪܐ ܙܝܬܐ Tur tina w-tur zayta. 5) les deux mosquées des Compagnons de la Grotte et d'Élie. 6) les deux mosquées de Noé et de Jérusalem. 7) les bienfaits de Dieu, dont les figues et les olives.

6 1) سَيْنِينَ، سِينَاء، سَيْنَاء، سِنِينَ

7 R1) Sankharé (p. 89-90) estime que les différents versets qui parlent de la perfection de la création de l'être humain sont inspirés par l'Hermès trismégiste, Corpus Hermeticum, V, 6.

8 1) السَّافِلِينَ

9 T1) récompense jamais interrompue (Hamidullah); rétribution exempte de reproche (Boubakeur); salaire sans contrepartie (Berque); récompense généreuse (Ould Bah). Le verbe syriaque ܡܢܐ mna signifie compter. Le sens serait donc une rétribution illimitée et sans compter.

10 1) قراءة شيعية: فمن

11 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

Chapitre 29/106: Quraysh
سُورَة قُرَيْش

4 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-29/106:1[3]. À cause du ralliement[T1] de Quraysh,	لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ	لايلف قريش	[...] لِإِيلَٰفِ[1] قُرَيْشٍ[2] [3]،
M-29/106:2[4]. de leur ralliement [pour] les voyages d'hiver et d'été,	إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ	الفهم رحله الشتا والصيف	إِۦلَٰفِهِمْ[1] [...] رِحْلَةَ[2] ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ،
M-29/106:3. qu'ils adorent le Seigneur de cette Maison,	فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ	فليعبدوا رب هذا البيت	فَلْيَعْبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ،
M-29/106:4[5]. qui les a nourris contre la faim et les a rassurés contre la crainte.[T1]	الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ	الذي اطعمهم من جوع وامنهم من خوف	ٱلَّذِيٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۭ.

Chapitre 30/101: Le cataclysme
سُورَة القَارِعَة

11 versets - mecquois[6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-30/101:1[8]. Le cataclysme![T1]	الْقَارِعَةُ	القارعه	ٱلْقَارِعَةُ[1].
M-30/101:2[9]. Qu'est-ce que le cataclysme?	مَا الْقَارِعَةُ	ما القارعه	مَا ٱلْقَارِعَةُ[1]؟
M-30/101:3[10]. Que sais-tu du cataclysme?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ	وما ادرك ما القارعه	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ[1]؟
M-30/101:4[11]. C'est le jour où les humains seront comme des papillons dispersés[T1R1],	يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ	يوم يكون الناس كالفراش المبثوث	يَوْمَ[1] يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ ٱلْمَبْثُوثِ،
M-30/101:5[12]. et les montagnes comme de la laine[T1] effilochée.	وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ	وتكون الجبال كالعهن المنفوش	وَتَكُونُ[1] ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ[2] ٱلْمَنفُوشِ.
M-30/101:6[13]. Quant à celui dont les balances [de ses actes][R1] seront pesantes,	فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ	فاما من ثقلت موازينه	فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُ [...]،

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) لِإِيلَافِ (2 لِإِلَافِ، لِإِئلَافِ، إِلافْ، لِيلَافِ، لِإِلْفِ، لِإِيئلَافِ (3 لَيَأْلَفْ، لَتَأْلَفْ، لِتَأْلَفْ - قُرَيْشٌ ♦ ويل أمكم قريش T1) pacte (Hamidullah); habitude (Abdelaziz). Variante: Malheur à votre mère Quraysh. Les sources musulmanes estiment que ce verset est incomplet et proposent plusieurs ajouts au début: Nous avons fait cela à cause du ralliement de Quraysh, ou Qu'ils adorent Dieu à cause du ralliement de Quraysh, etc. D'autres pensent que ce chapitre faisait partie du chapitre de l'éléphant. Ils le lisent comme suit: Il les a faits ainsi semblables à du foin mangé à cause du ralliement de Quraysh.

4 1) إِيلَافِهِمْ (2 إِلَافِهِمْ، إِلْفِهِمْ، إِلْفَهُمْ، إِئلَافِهِمْ، إِيلَافِهِمْ (3 رُحْلَةَ

5 T1) Luxenberg pense que ce chapitre fait référence aux Mandéens. Il le lit et le traduit comme suit: لِإِيلَافِ قريش Que les élus (du syriaque ܦܪܝܫܐ frisha) se rassemblent pour le rituel du pain (lufa en mandéen), إِيلَافِهِمْ رحلة الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ comme ils se rassemblent pour le rituel de l'eau (il lit رحلة au lieu de رحلة) hiver comme été. فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ Qu'ils adorent le Seigneur de cette Maison, الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَم نَهُمْ مِنْ عوف qui les a nourris contre la faim (référence au rituel du pain) et les a rassurés contre la faiblesse. Il lit عوف au lieu de خَوْفٍ, ce qui signifie faiblesse. Ce terme en syriaque ܥܘܦܐ ('oyafa) est utilisé dans Mc 8: 2-4.

6 Titre tiré du verset 1.

7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

8 1) القارعةَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: الفارعة L'heure de la punition et de la récompense, du verbe syriaque ܦܪܥ fra'.

9 1) القارعةَ

10 1) القارعةَ

11 1) يَوْمُ ♦ T1) Le verset 37/54:7 parle de sauterelles ♦ R1) Cf. Jl 2:1-11.

12 1) وَيَكُونُ (2 كالصوف ♦ T1) Lecture Luxenberg: كالعمر du terme syriaque ܥܡܪܐ 'amra qui signifie aussi laine.

13 R1) Dieu pèse les actes avec la balance: 1 S 2:3; Jb 31:6; TA, cap. 12.

M-30/101:7[1]. il sera dans une vie satisfaisante.	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ	ܗܘܘ ܒܥܝܫܐ ܪܥܝܐ	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ[1].
M-30/101:8. Quant à celui dont les balances [de ses actes] seront légères,	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ	وأما من خفت موازينه	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُ [...]،
M-30/101:9[2]. sa destination est un abîme.[R1]	فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ	فأمه هاوية	فَأُمُّهُۥ[1] هَاوِيَةٌ.
M-30/101:10[3]. Comment sais-tu ce que c'est?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ	وما أدراك ما هيه	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ[1]؟
M-30/101:11. C'est un feu ardent.	نَارٌ حَامِيَةٌ	نار حامية	نَارٌ حَامِيَةٌۢ.

Chapitre 31/75: La résurrection
سُورَة القِيَامَة

40 versets - mecquois[4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-31/75:1[6]. Non! Je jure par le jour de la résurrection!	لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ	لا اقسم بيوم القيمة	لَآ! أُقْسِمُ[1] بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ!
M-31/75:2[7]. Et non! Je jure par l'âme qui se blâme elle-même[T1]!	وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ	ولا اقسم بالنفس اللوامة	وَلَآ! أُقْسِمُ[1] بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ!
M-31/75:3[8]. L'humain pense-t-il que nous ne rassemblerons pas ses os?	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ	ايحسب الانسان الن نجمع عظامه	أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُۥ[1]؟
M-31/75:4[9]. Mais si! Nous avons le pouvoir de former ses doigts.[T1]	بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ	بلى قادرين على ان نسوي بنانه	بَلَىٰ! قَٰدِرِينَ[1] عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ.
M-31/75:5[10]. Mais l'humain voudrait prévariquer devant lui.	بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ	بل يريد الانسان ليفجر امامه	بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنسَٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ[1].
M-31/75:6[11]. Il demande: "Quand sera le jour de la résurrection?"	يَسْأَلُ: "أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ؟"	يسأل ايان يوم القيمة	يَسْـَٔلُ: "أَيَّانَ[1] يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ؟"
M-31/75:7[12]. Quand le regard sera ébloui,[T1]	فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ	فاذا برق البصر	فَإِذَا بَرِقَ[1] ٱلْبَصَرُ،
M-31/75:8[13]. quand la lune s'affaissera,	وَخَسَفَ الْقَمَرُ	وخسف القمر	وَخَسَفَ[1] ٱلْقَمَرُ،
M-31/75:9[14]. et quand le soleil et la lune seront rassemblés,	وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ	وجمع الشمس والقمر	وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ[1]،
M-31/75:10[15]. Ce jour-là, l'humain dira: "Où est l'échappatoire?"[R1]	يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ	يقول الانسان يومئذ اين المفر	يَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ، يَوْمَئِذٍ: "أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ[1]؟"
M-31/75:11[16]. Non! Point de refuge.[T1]	كَلَّا لَا وَزَرَ	كلا لا وزر	كَلَّا! لَا وَزَرَ[1].
M-31/75:12. Auprès de ton Seigneur sera, ce jour-là, la demeure.	إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ	الى ربك يومئذ المستقر	إِلَىٰ رَبِّكَ، يَوْمَئِذٍ، ٱلْمُسْتَقَرُّ.

---

1 1) رَاضِيهْ

2 1) فَإِمُّهُ ♦ T1) Terme hébreu correspondant הוָה howa dans Is 47,11, signifiant désastre, calamité. Lecture et traduction de Luxenberg: قيامه هَاوِيَةٌ son lieu est un abîme (du syriaque ܗܘܘܐ hawta). On retrouve ce terme en Luc 16,26: entre nous et vous un grand abîme a été fixé.

3 1) هِيَ

4 Titre tiré du verset 1.

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) لَأُقْسِمُ

7 1) ولَأُقْسِمُ ♦ T1) Mawerdi: 1) qui se blâme pour ses péchés. 1) qui est blâmé pour ses péchés.

8 1) تُجْمَعَ عِظَامُهُ 2) أَيَحْسِبُ

9 1) قَادِرُونَ ♦ T1) empreinte (Abdelaziz); phalanges (Boubakeur); extrémités de ses doigts (Hamidullah). Lecture et traduction de Luxenberg: بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بنيانه Mais si! Nous sommes capables de façonner sa corpulence.

10 1) قراءة شيعية: إمامه بكيده

11 1) إِيَّانَ

12 1) بَرَقَ، بَلَقَ ♦ T1) sera éblouie (Hamidullah); aberrera (Abdelaziz).

13 1) وَخُسِفَ

14 1) وَجُمِعَ بين الشَّمْسِ وَالْقَمَر

15 1) الْمَفِرُّ، الْمِفَرُّ ♦ T1) Cf. Mt 24:29; Mc 13:24-25; Lc 21: 25-26.

16 T1) refuge (Hamidullah); échappatoire (Boubakeur); lieu préservé (Berque).

M-31/75:13. L'humain sera informé ce jour-là de ce qu'il aura avancé [comme bien] et ce qu'il aura retardé.	يُنَبَّؤُاْ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ [...] وَأَخَّرَ.	يُنَبَّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ	ܢܬܝܕܥ ܐܢܫܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܡܕܡ ܕܩܕܡ ܘܐܚܪ
M-31/75:14. En effet, l'humain sera une preuve visible à son détriment,	بَلِ ٱلْإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ [...] بَصِيرَةٌ،	بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ	ܠܐ ܐܢܫܐ ܥܠ ܢܦܫܗ ܒܨܝܪܬܐ
M-31/75:15[1]. même s'il présentera ses excuses[T1].	وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ.	وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ	ܘܠܘ ܕܡܫܕܪ ܡܥܕܪܝܗ
M-31/75:16[2]. [---] Ne remue pas [durant la révélation] ta langue [avec le Coran] pour hâter [sa lecture et sa mémorisation].[A1]	[---] لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ [...] لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ [...].	لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ	ܠܐ ܬܙܘܥ ܒܗ ܠܫܢܟ ܠܡܥܒܪ ܒܗ
M-31/75:17[3]. À nous son rassemblement et sa lecture.	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ[1].	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ	ܐܪ ܥܠܝܢ ܟܢܫܗ ܘܩܪܝܢܗ
M-31/75:18[4]. Par conséquent, quand nous le lisons, suis sa lecture.	فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ، فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ[1].	فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ	ܡܕܡ ܕܩܪܝܢܝܗ ܡܬܒܥ ܩܪܝܢܗ
M-31/75:19. Alors c'est à nous sa déclaration.	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ.	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ	ܬܡ ܐܪ ܥܠܝܢ ܒܝܢܗ
M-31/75:20[5]. [---] Non! Vous aimez plutôt la [vie ici-bas] hâtive,	[---] كَلَّا! بَلْ تُحِبُّونَ[1] ٱلْعَاجِلَةَ،	كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ	ܟܠܐ ܠܐ ܡܚܒܘܢ ܠܥܓܠܬܐ
M-31/75:21[6]. et vous laissez la [demeure] dernière.	وَتَذَرُونَ[1] ٱلْءَاخِرَةَ.	وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ	ܘܡܫܕܪܘܢ ܠܐܚܪܬܐ
M-31/75:22[7]. Ce jour-là il y aura des faces radieuses,	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ، نَّاضِرَةٌ[1]،	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ	ܐܦܝܢ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܢܗܝܪܬܐ
M-31/75:23. regardant leur Seigneur.	إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ.	إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ	ܠܘܬ ܡܪܝܗ ܡܚܙܝܬܐ
M-31/75:24[8]. Et ce jour-là il y aura des faces assombries[T1],	وَوُجُوهٌ، يَوْمَئِذٍۭ، بَاسِرَةٌ،	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ	ܘܐܦܝܢ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܩܛܝܪܬܐ
M-31/75:25. présumant qu'on en fera une calamité.	تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ.	تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ	ܡܚܫܒܝܢ ܕܢܬܥܒܕ ܒܗ ܡܕܡ ܩܛܝܪܬܐ
M-31/75:26. Non! Quand [l'âme] atteint les clavicules,	كَلَّآ! إِذَا بَلَغَتِ [...] ٱلتَّرَاقِيَ،	كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ	ܟܠܐ ܐܡܬܝ ܡܛܝ ܠܬܪܩܝ
M-31/75:27[9]. quand on dit: "Qui est exorciseur?"[T1],	وَقِيلَ: "مَنْ رَاقٍ[1]؟"،	وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ	ܘܐܡܪܝܢ ܡܢ ܡܐܢ ܡܫܬܐ
M-31/75:28[10]. quand il présume que c'est le moment de la séparation,	وَظَنَّ[1] أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ،	وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ	ܘܚܫܒ ܕܗܘ ܦܪܘܩܐ
M-31/75:29[11]. et quand la jambe s'entrelace à l'[autre] jambe[T1],	وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ،	وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ	ܘܐܬܟܪܟ ܣܩܐ ܒܣܩܐ
M-31/75:30. ce jour-là, la destination sera vers ton Seigneur.	إِلَىٰ رَبِّكَ، يَوْمَئِذٍ، ٱلْمَسَاقُ.	إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ	ܠܘܬ ܡܪܝܟ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܡܫܟܐ
M-31/75:31. Il n'a pourtant ni donné l'aumône, ni prié.	فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ.	فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّى	ܠܐ ܨܕܩ ܘܠܐ ܨܠܐ
M-31/75:32. Mais il a démenti et tourné	وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ [...].	وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى	ܐܠܐ ܟܕܒ ܘܐܬܦܢܐ

---

1 T1) Mawerdi: 1) Même s'il s'excusait ce jour-là, cela ne serait pas accepté de sa part. 2) Même s'il se déshabille. 3) Même s'il a présenté son témoignage. 4) Même s'il s'abstenait de s'excuser et se rendait, il ne serait pas abandonné. Traduction de Luxenberg: même s'il pousse des cris d'aide (du syriaque ܕܚܪ 'dhar).

2 A1) Abrogé par 8/87:6.

3 1) وَقَرَتَهُ، وَقُرَانَهُ

4 1) وَقَرَتَهُ، وَقُرَانَهُ

5 1) يُحِبُّونَ

6 1) وَيَذَرُونَ

7 1) نَضِرَةٌ

8 T1) Traduction de Luxenberg: Et il y aura, ce jour-là, des faces méprisées (du terme syriaque ܒܨܝܪܐ bsireh).

9 1) رَاقِي ♦ T1) Mawerdi: les parents diront: 1) Qui est exorciseur. 2) Qui est un médecin guérisseur. 3) ou les anges diront: qui ressuscitera son âme: les anges de la miséricorde ou les anges du tourment?

10 1) وأيقن

11 T1) Traduction de Luxenberg: quand les conducteurs rencontrent les conduits (ce sont les anges qui conduisent les âmes au jugement, appelés en syriaque ܡܕܒܪܢܐ mdabrana), comme en témoignent le verset suivant ainsi que les versets 34/50: 21 et 27/85: 3.

le dos [à la croyance].			
M-31/75:33. Puis il s'en est allé vers ses gens en se pavanant.	ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى	ثم ذهب الى اهله يتمطى	ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ.
M-31/75:34. Malheur à toi et malheur!	أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى	اولى لك فاولى	أَوْلَىٰ لَكَ، فَأَوْلَىٰ!
M-31/75:35. Encore malheur à toi et malheur!	ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى	ثم اولى لك فاولى	ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ، فَأَوْلَىٰٓ!
M-31/75:36[1]. L'humain pense-t-il qu'il sera laissé sans but?[T1]	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى	ايحسب الانسان ان يترك سدى	أَيَحْسَبُ[1] ٱلْإِنسَٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى؟
M-31/75:37[2]. N'était-il pas une goutte de sperme éjaculée?	أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى	الم يك نطفة من مني يمنى	أَلَمْ يَكُ[1] نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ[2]؟
M-31/75:38. Ensuite il était une adhérence. Puis [Dieu] en a créé [l'homme] et a formé [ses membres].	ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى	ثم كان علقة فخلق فسوى	ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً. فَخَلَقَ [...] فَسَوَّىٰ [...].
M-31/75:39[3]. Puis il en a fait le couple: le mâle et la femelle.	فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى	فجعل منه الزوجين الذكر والانثى	فَجَعَلَ[1] مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ[2]: ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ.
M-31/75:40[4]. Celui-là n'a-t-il pas le pouvoir de donner vie aux morts?	أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى	اليس ذلك بقادر على ان يحيي الموتى	أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ[1] عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِۦَ[2] ٱلْمَوْتَىٰٓ؟

Chapitre 32/104: Le diffamateur

سُورَة الهُمَزَة

9 versets - mecquois[5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-32/104:1[7]. Malheur à tout diffamateur calomniateur,[T1]	وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ	ويل لكل همزة لمزة	وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ[1] لُّمَزَةٍ[2] [3]،
M-32/104:2[8]. qui a rassemblé des biens et les a comptés!	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ	الذي جمع مالا وعدده	ٱلَّذِي جَمَعَ[1] مَالًا وَعَدَّدَهُۥ[2]!
M-32/104:3[9]. Il pense que ses biens le rendront éternel[R1].	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ	يحسب ان ماله اخلده	يَحْسَبُ[1] أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ.
M-32/104:4[10]. Non! Il sera rejeté dans la Hutamah.[T1]	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ	كلا لينبذن في الحطمة	كَلَّا! لَيُنۢبَذَنَّ[1] فِي ٱلْحُطَمَةِ[2].
M-32/104:5[11]. Que sais-tu de la Hutamah?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ	وما ادراك ما الحطمة	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ[1]؟
M-32/104:6. Le feu allumé de Dieu,	نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ	نار الله الموقدة	نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ،
M-32/104:7[12]. qui s'élève au-dessus des cœurs[T1].	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ	التي تطلع على الافئدة	ٱلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْـِٔدَةِ.

---

1 1) أَيَحْسِبُ ♦ T1) sans but (Abdelaziz); sans obligation à observer (Hamidullah). Le terme syriaque ܫܕܐ shida.

2 1) تُمْنَى (2 تَكُ

3 1) الزَّوْجَانِ (2 يخلق

4 1) يُحْيِيَ (2 يَقْدِرُ

5 Titre tiré du verset 1.

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 1) هُمَزَةٍ (2 لُمَزَةٍ (3 ويل للهُمَزَةِ اللُّمَزَةِ، ويل للهُمَزَةِ واللُّمَزَةِ ♦ T1) diffamateur (Hamidullah); médisant (Abdelaziz); aux mimiques hostiles (Berque).

8 1) وَعَدَدَهُ (2 جَمَّعَ

9 1) يَحْسِبُ ♦ R1) Cf. Lc 12: 16-21.

10 1) الْحَاطِمَةِ (2 لَيُنْبَذَانَّ، لَيُنْبَذُنَّ، لَيُنْبَذَنَّهُ، لَنَنْبِذَنَّهُ، لَيُنْبَذَأَنَّ ♦ T1) La broyeuse (Abdelaziz); l'enfer de la fragmentation (Khawam). Luxenberg: Le terme syriaque ܚܛܡܐ htima signifie un sol brûlé après la récolte.

11 1) الْحَاطِمَةُ

12 T1) Traduction de Luxenberg: narines, basée sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent point, des yeux et elles ne voient pas; elles ont des oreilles et elles n'entendent pas, des narines et elles n'ont point d'odorat.

M-32/104:8[1]. Il sera enclos sur eux,	إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ	انها عليهم موصده	إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ[1]،
M-32/104:9[2]. en colonnes étendues.	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ	في عمد ممدده	فِي عَمَدٍ[1] مُّمَدَّدَةٍ[2].

Chapitre 33/77: Les messagères
سُورَة المُرْسَلات

50 versets - mecquois [sauf: 48][3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-33/77:1[5]. Par les messagères envoyées successivement!	وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا	والمرسلت عرفا	وَٱلْمُرْسَلَٰتِ عُرْفًا[1]!
M-33/77:2[6]. Par les tempêtes tempétueuses![T1]	فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا	فالعصفت عصفا	فَٱلْعَٰصِفَٰتِ عَصْفًا!
M-33/77:3[7]. Par celles qui déploient largement![T1]	وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا	والناشرت نشرا	وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشْرًا!
M-33/77:4[8]. Par celles qui séparent nettement,[T1]	فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا	فالفرقت فرقا	فَٱلْفَٰرِقَٰتِ فَرْقًا!
M-33/77:5[9]. et lancent un rappel,[T1]	فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا	فالملقيت ذكرا	فَٱلْمُلْقِيَٰتِ[1] ذِكْرًا،
M-33/77:6[10]. en guise d'excuse ou d'avertissement![T1]	عُذْرًا أَوْ نُذْرًا	عذرا او نذرا	عُذْرًا[1] أَوْ[2] نُذْرًا[3]!
M-33/77:7. Ce qui vous est promis adviendra.	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ	انما توعدون لواقع	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٌ.
M-33/77:8[11]. Quand les étoiles seront effacées,	فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ	فاذا النجوم طمست	فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتْ[1]،
M-33/77:9[12]. quand le ciel sera fissuré,	وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ	واذا السما فرجت	وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتْ[1]،
M-33/77:10[13]. quand les montagnes seront pulvérisées,	وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ	واذا الجبال نسفت	وَإِذَا ٱلْجِبَالُ نُسِفَتْ[1]،
M-33/77:11[14]. quand le temps des messagers sera fixé[T1],	وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ	واذا الرسل اقتت	وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتْ[1]،
M-33/77:12. à quel jour seront-ils différés?	لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ	لاي يوم اجلت	لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ؟
M-33/77:13[15]. Au jour de la décision[R1].	لِيَوْمِ الْفَصْلِ	ليوم الفصل	لِيَوْمِ ٱلْفَصْلِ.
M-33/77:14. Que sais-tu du jour de la décision?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ	وما ادرىك ما يوم الفصل	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ؟
M-33/77:15[16]. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs![T1]	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-33/77:16[17]. N'avons-nous pas fait	أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ	الم نهلك الاولين	أَلَمْ نُهْلِكِ[1] ٱلْأَوَّلِينَ؟

---

1 1) مُوْصَدَةٌ، مُطْبَقَة

2 1) مُمَدَّدَةٌ (2 في عُمُدٍ، في عُمْدٍ، في عَمْدٍ، بِعَمَدٍ

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) عُرُفًا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَالْمُرْسَلَاتِ عزفا Par les anges envoyés qui entonneront. En syriaque ܗܠܘܬܗ ܕܫܡܝܐ haylawatha dashmayyah les pouvoirs célestes sont l'un des noms donnés aux anges.

6 T1) Traduction de Luxenberg: Par les anges soufflants qui souffleront.

7 T1) Traduction de Luxenberg: Par les anges ressuscitants qui ressusciteront. Mawerdi: 1) Les vents dispersant les nuages. 2) Les anges publiant des livres. 3) La pluie propageant les plantes. 4) La résurrection dans laquelle les âmes sont ressuscitées. 5) Les feuillets publiant les actes des gens.

8 T1) Traduction de Luxenberg: Par les anges séparateurs qui sépareront.

9 1) فَالْمُلَقِّيَاتِ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Par les anges lanceurs qui rappeleront.

10 1) عُذْرًا، عَذْرًا (2 وَ (3 نُذْرًا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: qui demanderont de l'aide (du syriaque ܥܕܪܐ 'adran) ou avertiront (du syriaque ܢܕܪܢܐ nudran).

11 1) طُمِّسَتْ

12 1) فُرِّجَتْ

13 1) نُسِّفَتْ

14 1) وُقِّتَتْ، وقِتَتْ، أُقِتَتْ، ووقِتَتْ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَإِذَا الرُّسُلُ أعقَبت que les messagers se succèderont.

15 R1) Cf. Mt 25: 32

16 R1) Mt 25: 31-33.

périr les premiers?			
M-33/77:17[1]. Ensuite ne les avons-nous pas fait suivre par les derniers?	ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْأَخِرِينَ	ثم نتبعهم الاخرين	ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ ٱلْأَخِرِينَ؟
M-33/77:18. Ainsi nous faisons avec les criminels.	كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ	كذلك نفعل بالمجرمين	كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ.
M-33/77:19. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-33/77:20[2]. Ne vous avons-nous pas créés d'une eau insignifiante?[T1R1]	أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ	الم نخلقكم من ماء مهين	أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ؟
M-33/77:21. Ensuite nous l'avons mise dans un dépôt solide,	فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ	فجعلناه في قرار مكين	فَجَعَلْنَٰهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ،
M-33/77:22. pour un terme connu.	إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ	الى قدر معلوم	إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ.
M-33/77:23[3]. Nous avions le pouvoir [de le faire]. Quel merveilleux puissant [nous sommes]!	فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ	فقدرنا فنعم القادرون	فَقَدَرْنَا [...]. فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ [...]!
M-33/77:24. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-33/77:25[4]. N'avons-nous pas fait de la terre un lieu de rassemblement[T1],	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا	الم نجعل الارض كفاتا	أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا،
M-33/77:26. [pour] les vivants et les morts?	وَأَمْوَاتًاأَحْيَاءً	احيا واموتا	[...] أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا؟
M-33/77:27[5]. Nous y avons fait de hautes montagnes ancrées et nous vous avons abreuvés d'eau suave[T1].	وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا	وجعلنا فيها رواسي شامخات واسقيناكم ماء فراتا	وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ شَٰمِخَٰتٍ، وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا.
M-33/77:28. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-33/77:29. Élancez-vous vers ce que vous démentiez.	انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ	انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون	ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ.
M-33/77:30[6]. Élancez-vous vers une ombre à trois branches,	انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ	انطلقوا الى ظل ذي ثلاث شعب	ٱنطَلِقُوٓاْ[1] إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَٰثِ شُعَبٍ،
M-33/77:31. ni ombreuse, ni servant contre la flamme.	لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ	لا ظليل ولا يغني من اللهب	لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ ٱللَّهَبِ.
M-33/77:32[7]. Elle jette des étincelles comme un palais,[T1]	إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ	انها ترمي بشرر كالقصر	إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ[1] كَٱلْقَصْرِ[2]،
M-33/77:33[8]. comme si elles étaient des chameaux jaunes.[T1]	كَأَنَّهُ جِمَالَةٌ صُفْرٌ	كانه جمالة صفر	كَأَنَّهُ جِمَٰلَتٌ[1] صُفْرٌ[2].
M-33/77:34. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-33/77:35[9]. C'est le jour où ils ne parleront pas,	هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ	هذا يوم لا ينطقون	هَٰذَا يَوْمُ[1] لَا يَنطِقُونَ،
M-33/77:36[10]. et on ne leur autorisera	وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ	ولا يؤذن لهم	وَلَا يُؤْذَنُ[1] لَهُمْ [...]

---

17 1) نَهْلِكِ

1 1) ثُمَّ نُتْبِعْهُمُ، ثُمَّ سنُتْبِعُهُمُ، وسنُتْبِعُهُمُ

2 T1) Mawerdi: 1) d'une eau pure. 2) d'une eau faible. 3) d'un sperme liquide ♦ R1) Cf. Is 48: 1.

3 1) فَقَدَّرْنَا

4 T1) Le terme correspondant en syriaque est ܟܦܬܐ kfatha.

5 T1) Le terme correspondant en syriaque est ܦܪܬ frat dans le sens d'eau distinguée.

6 1) انْطَلَقُوا

7 1) بِشَرَارٍ، بِشِرَارٍ (2 كَالْقَصَرِ، كَالْقِصَرِ ♦ T1) Mawerdi:: 1) tronc de grand arbre. 2) la montagne. 3) le palais. 4) un arbre que les gens de l'époque préislamique désignaient, d'environ trois coudées de haut et ils l'appelaient le palais. 5) cous d'animaux. Luxenberg pense que ce mot est inversé à partir du mot syriaque ܩܪܘܣܐ qarousa, signifiant: gros clous ou flèches.

8 1) صُفْرٌ (2 جُمَالَةٌ، جِمَالَاتٌ، جُمَالَاتٌ ♦ T1) plaques de cuivre (Boubakeur); longues cordes jaunes (Ould Bah); chameaux couleur de soufre (Chiadmi). Mawerdi: 1) Chameau jaune. 2) la corde des navires. 3) plaque de cuivre. Le mot syriaque ܓܡܠܐ jamla signifie chameau ou corde.

9 1) يَوْمَ

pas [à parler] pour s'excuser[T1].	فَيَعْتَذِرُونَ.	ܡܬܥܕܪܘܢ	
M-33/77:37. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ܘܘܝܠ ܝܘܡܐ ܠܡܟܕܫܢܐ
M-33/77:38[1]. C'est le jour de la décision[R1]. Nous vous avons rassemblés avec les premiers.	هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ. جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ.	هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ	ܗܕܐ ܝܘܡ ܦܨܠܐ ܟܢܫܢܟܘܢ ܘܩܕܡܝܐ
M-33/77:39[2]. Si vous aviez un complot, complotez donc contre moi.	فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ، فَكِيدُونِ[1].	فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ	ܐܢ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܕܥܐ ܡܕܥܘܢܝ
M-33/77:40. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ܘܘܝܠ ܝܘܡܐ ܠܡܟܕܫܢܐ
M-33/77:41[3]. Les dévots seront dans des ombres avec des sources,	إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي[1] ظِلَٰلٍ وَعُيُونٍ[2]،	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ	ܐܝܟ ܕܙܕܝܩܝܢ ܒܛܠܠܐ ܘܥܝܢܐ
M-33/77:42. et des fruits de tout ce qu'ils désirent.	وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ.	وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ	ܘܦܐܟܗܐ ܡܢ ܕܡܬܪܥܐ
M-33/77:43[4]. Mangez et buvez plaisamment, pour ce que vous faisiez.	كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا[1]، بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ.	كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	ܟܠܘ ܘܫܬܘ ܗܢܝܐ ܒܡܐ ܕܗܘܝܬܘܢ ܥܒܕܝܢ
M-33/77:44. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.	إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	ܐܝܟ ܗܟܝܠܐ ܢܦܪܥ ܠܡܚܣܢܝܢ
M-33/77:45. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ܘܘܝܠ ܝܘܡܐ ܠܡܟܕܫܢܐ
M-33/77:46. Mangez et jouissez pour peu [de temps]. Vous êtes des criminels.	كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا[...]. إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ.	كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ	ܟܠܘ ܘܬܬܡܬܥܘ ܡܠܠܐ ܐܝܟ ܐܢܬܘܢ ܚܛܝܐ
M-33/77:47. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ܘܘܝܠ ܝܘܡܐ ܠܡܟܕܫܢܐ
H-33/77:48. [Ceux qui,] quand on leur dit: "Agenouillez-vous", ils ne s'agenouillent pas.	[...] وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ: "ٱرْكَعُوا۟"، لَا يَرْكَعُونَ.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ	ܘܐܝ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܣܓܕܘ ܠܐ ܣܓܕܝܢ
M-33/77:49. Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ܘܘܝܠ ܝܘܡܐ ܠܡܟܕܫܢܐ
M-33/77:50[5]. [S'ils ne croient pas dans ce Coran], en quel récit[T1] après lui croiront-ils?	[...] فَبِأَيِّ حَدِيثٍ، بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ[1]؟	فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ	ܒܐܝ ܚܕܝܬܐ ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܗܝܢܝܢ

Chapitre 34/50: Qaf

سُورَة ق

45 versets - mecquois [sauf: 38][6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ
M-34/50:1[8]. Qaf.[T1] Par le Coran glorieux! [Tu es parmi les messagers].	قٓ. وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْمَجِيدِ [...].	ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ	ܩ ܘܩܪܝܢܐ ܕܡܫܒܚ
M-34/50:2. [Les habitants de la Mecque n'ont pas cru], mais ils se sont émerveillés qu'un avertisseur issu d'eux soit venu à eux. Les mécréants ont alors dit: "Ceci	[...] بَلْ عَجِبُوٓا۟ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ. فَقَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ: "هَٰذَا شَىْءٌ عَجِيبٌ.	بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ	ܠܐ ܬܡܗܘ ܕܐܬܐ ܠܗܘܢ ܢܒܝܐ ܡܢܗܘܢ ܘܐܡܪܘ ܟܦܪܐ ܗܕܐ ܡܕܡ ܬܡܗ

---

10 1) يَأْذَنُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: pour demander de l'aide (du verbe syriaque ܐܕܪ 'adar).

1 R1) Cf. Mt 25: 32.

2 1) فَكِيدُونِي

3 1) ظُلَلٍ 2) وَعِيُونٍ

4 1) هَنِيًّا

5 1) تُؤْمِنُونَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: à quel signe (au sens de miracle, du syriaque ܗܕܬܐ hdatta) après lui croiront-ils?

6 Titre tiré du verset 1. Autre titre: الباسقات

7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

8 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

est une chose émerveillante.

M-34/50:3[1]. [Serons-nous ressuscités] quand nous mourrons et serons terre? Cela est un retour loin [d'être réalisé]".

[...] أَءِذَا[1] مِتْنَا[2] وَكُنَّا تُرَابًا؟ ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ [...]".

أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

M-34/50:4[2]. Nous avons su ce que la terre diminue d'eux[T1]. Et nous avons un livre protecteur[T2].

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنقُصُ ٱلْأَرْضُ مِنْهُمْ. وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظٌ.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

M-34/50:5[3]. Ils ont plutôt démenti la vérité quand elle leur est venue. Voilà pourquoi ils sont dans une affaire confuse.

بَلْ كَذَّبُواْ بِٱلْحَقِّ لَمَّا[1] جَآءَهُمْ. فَهُمْ فِيٓ أَمْرٍ مَّرِيجٍ.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

M-34/50:6. [---] N'ont-ils donc pas regardé au ciel au-dessus d'eux, comment nous l'avons édifié et embelli et comment il est sans fissures?

[---] أَفَلَمْ يَنظُرُوٓاْ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوْقَهُمْ، كَيْفَ بَنَيْنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا، وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ؟

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

M-34/50:7. Quant à la terre, nous l'avons étendue, y avons lancé des montagnes ancrées et y avons fait pousser de chaque espèce [de plantes] plaisantes,

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا، وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ، وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۭ [...] بَهِيجٍ،

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

M-34/50:8[4]. comme preuve visible et rappel pour tout serviteur repenti.

تَبْصِرَةً[1] وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ.

تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

M-34/50:9[5]. Nous avons fait descendre du ciel de l'eau bénie, avec laquelle nous avons fait pousser des jardins, des grains [des plantes] moissonées[R1],

وَنَزَّلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً مُّبَٰرَكًا، فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ جَنَّٰتٍ وَحَبَّ [...] ٱلْحَصِيدِ،

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

M-34/50:10[6]. et les hauts palmiers avec des spathes superposées,

وَٱلنَّخْلَ بَاسِقَٰتٍ[1]، لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ،

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

M-34/50:11[7]. comme provision pour les serviteurs.[R1] Nous en avons donné vie à une cité morte. Ainsi sera la sortie [des tombes].

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ. وَأَحْيَيْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا[1]. كَذَٰلِكَ ٱلْخُرُوجُ [...].

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

M-34/50:12[8]. [---] Ont démenti avant eux les gens de Noé, les gens d'Al-Rass[T1], Tamud,

[---] كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ، وَأَصْحَٰبُ ٱلرَّسِّ، وَثَمُودُ،

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

M-34/50:13[9]. 'Aad, Pharaon, les frères de Lot,[R1]

وَعَادٌ، وَفِرْعَوْنُ، وَإِخْوَٰنُ لُوطٍ،

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

M-34/50:14[10]. les gens de la Forêt[T1] et les gens de Tubba'[T2]. Tous ont démenti les messagers. Ma menace fut alors confirmée.

وَأَصْحَٰبُ ٱلْأَيْكَةِ[1]، وَقَوْمُ تُبَّعٍ. كُلٌّ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ. فَحَقَّ وَعِيدِ[2].

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ

---

1 1) مُتْنَا (2 إِذَا

2 T1) Mawerdi: 1) ceux d'entre eux qui meurent. 2) ce que la terre mange de leur chair et de leurs os T2) Mawerdi: 1) qui garde leurs actes. 2) qui garde ce que la terre mange de leur chair et de leur corps. Luxenberg y voit un participe passif syriaque ܚܦܝܕܐ (hfidha), signifiant: un livre préservé comme dans le verset 27/85: 22 (voir la note de ce verset).

3 1) لِمَا

4 1) تَبْصِرَةٌ

5 R1) Cf. Genèse 1:29.

6 1) بَاصِقَاتٍ

7 1) مَيِّتًا ♦ R1) Cf. Ps 104:10-16.

8 Lecture et traduction de Luxenberg: وَأَصْحَابُ الرش les gens blâmeurs (du verbe syriaque ܪܫܥ rsha).

9 R1) Voir la note de 39/7:80.

10 1) لَيْكَةِ 2) وَعِيدِي ♦ T1) Traduction de Luxenberg: gens obstruants (du verbe syriaque ܝܟܐ 'yaka) T2) Traduction de Luxenberg: gens vengeurs (du verbe syriaque ܬܒܥ tba'), ou gens suivis.

M-34/50:15[1]. [---] Avons-nous été fatigué par la première création? Ils sont plutôt confus au sujet d'une création nouvelle[R1].	[---] أَفَعَيِينَا[1] بِٱلْخَلْقِ ٱلْأَوَّلِ؟ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ.	أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ	امسينا بالخلق الاول بل هم في لبس من خلق جديد
M-34/50:16. Nous avons créé l'humain et nous savons ce que son âme lui susurre. Nous sommes plus proches de lui que sa veine jugulaire.	وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ، وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِۦ نَفْسُهُۥ. وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ ٱلْوَرِيدِ.	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ	ولقد خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد
M-34/50:17[2]. Quand les deux [anges] récepteurs [reçoivent ses paroles, l'un] assis à droite et [l'autre assis] à gauche,[R1]	إِذْ يَتَلَقَّى [...] ٱلْمُتَلَقِّيَانِ، [...] عَنِ ٱلْيَمِينِ [...] وَعَنِ ٱلشِّمَالِ، قَعِيدٌ،	إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ	اذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد
M-34/50:18[3]. il ne prononce pas une parole sans qu'un observateur ne soit prêt près de lui.	مَّا يَلْفِظُ[1] مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ.	مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ	ما يلفظ من قول الا لديه رقيب عتيد
M-34/50:19[4]. L'ivresse de la mort viendra avec la vérité: "Voilà ce dont tu t'écartais".	وَجَآءَتْ سَكْرَةُ[1] ٱلْمَوْتِ بِٱلْحَقِّ[2]: "ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ".	وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ	وجاء سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد
M-34/50:20[5]. On soufflera dans le chofar[T1]. Celui-là sera le jour de la menace.	وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1]. ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْوَعِيدِ.	وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ	ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد
M-34/50:21[6]. Alors chaque âme viendra, accompagnée d'un conducteur et d'un témoin.[R1]	وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ، مَّعَهَا[1] سَآئِقٌ وَشَهِيدٌ.	وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ	وجاء كل نفس معها سائق وشهيد
M-34/50:22[7]. Tu étais inattentif à cela, nous avons alors écarté ton voile et ton regard ce jour est aigu[T1].	لَّقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ[1] مِّنْ هَٰذَا، فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ، فَبَصَرُكَ[1] ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ.	لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ	لقد كنت في عمله من هذا مطسنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد
M-34/50:23[8]. Son compagnon dira: "Voilà ce qui est prêt près de moi".	وَقَالَ قَرِينُهُۥ: "هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ[1]".	وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ	وقال قرينه هذا ما لدي عتيد
M-34/50:24[9]. [Il sera dit aux deux anges]: “Vous deux, lancez dans la géhenne tout mécréant obstiné,	أَلْقِيَا[1] فِي جَهَنَّمَ كُلَّ " [...]: كَفَّارٍ عَنِيدٍ،	أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ	القيا في جهنم كل كفار عنيد
M-34/50:25. empêcheur du bien, transgresseur, suspicieux,	مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ، مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ،	مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ	مناع للخير معتد مريب
M-34/50:26[10]. celui qui a fait un autre dieu avec Dieu.[R1] Lancez-le donc dans la punition sévère".	ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ. فَأَلْقِيَاهُ فِي ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ".	الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ	الذي جعل مع الله الها اخر فالقياه في العذاب الشديد
M-34/50:27[11]. Son compagnon dira: "Notre Seigneur! Ce n'est pas moi qui l'ai fait transgresser. ~ Mais il était dans un égarement lointain".	قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطْغَيْتُهُۥ[1]. ~ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ".	قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ	قال قرينه ربنا ما اطغيته ولكن كان في ضلال بعيد

---

1 1) أَفَعَيِّنَا ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

2 R1) D'après le Talmud, deux anges, un bon et un mauvais, accompagnent le croyant à son retour de la synagogue (Shabbat 119b, Ketubot 104a, Hagigah 161).

3 1) نَلْفِظُ، يُلْفَظُ

4 1) سَكْرَاتُ (2 الْحَقِّ بِالْمَوْتِ

5 1) الصُّوَر، الصِّوَر ♦ T1) Ce terme apparaît 10 fois. Même terme en hébreu: shofar, utilisé dans cette vie (Ex 19:19, etc.) et au jour dernier (Is 18:3; Jl 2:1 etc.). Il est aussi mentionné dans le Nouveau Testament (Mt 24:31, 1 Co 15:52). En hébreu שופר shofar; en syriaque ܩܪܢܬܐ qarnata; on trouve aussi le terme ܫܝܦܪܐ shifora. Lecture et traduction par Luxenberg: قرن qarn: La corne.

6 1) مَحًّا ♦ R1) Cf. Ap Paul 17. Sur les anges témoins des actions des hommes, voir Ap Paul 8; 2 H 19:5.

7 1) غِفْلَةٍ (2 عَنْكِ غِطَاءَكِ فَبَصَرُكِ ... كُنْتِ ♦ T1) Erreur probable: حَدِيدٌ au lieu de جديد: et ton œil aujourd'hui est nouveau.

8 1) عَتِيداً

9 1) أَلْقِيَنْ، أَلْقِيَاءً، قراءة شيعية: يا محمد يا علي أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

10 R1) Cf. Ex 20:3; Dt 5:7.

11 1) أَطْغَيْتَهُ

M-34/50:28. Il dira: "Ne vous disputez pas près de moi, alors que je vous ai déjà avancé la menace.	قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ	قَالَ: "لَا تَخْتَصِمُواْ لَدَيَّ، وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِٱلْوَعِيدِ.	مال لا تختصموا لدى ومد مدمت اليكم بالوعيد
M-34/50:29. La parole ne change pas près de moi, ~ et je ne suis point oppressif envers les serviteurs".	مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ	مَا يُبَدَّلُ ٱلْقَوْلُ لَدَيَّ، ~ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ".	ما يبدل القول لدى وما انا بظلام للعبيد
M-34/50:30[1]. Le jour où nous dirons à la géhenne: "Es-tu remplie?", elle dira: "Y a-t-il une augmentation?"[R1]	يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ	يَوْمَ نَقُولُ[1] لِجَهَنَّمَ: "هَلِ ٱمْتَلَأْتِ؟" وَتَقُولُ: "هَلْ مِن مَّزِيدٍ؟"	يوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزيد
M-34/50:31[2]. [Le jour où] le jardin sera approché[T1] des dévots, guère loin, [il leur sera dit]:	وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ	[...] وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ، غَيْرَ بَعِيدٍ [...].	وادلفت الجنة للمتقين غير بعيد
M-34/50:32[3]. "Voilà ce qui vous est promis, pour tout constamment retournant, observant,	هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ	"هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ[1]، لِكُلِّ أَوَّابٍ، حَفِيظٍ،	هذا ما توعدون لكل اواب حفيظ
M-34/50:33. qui craint le miséricordieux en secret et qui vient [dans l'autre vie] avec un cœur repenti".	مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَانَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ	مَّنْ خَشِيَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ، وَجَآءَ [...] بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ".	من خشي الرحمن بالغيب وجاء بقلب منيب
M-34/50:34. [On leur dira:] "Entrez-y en paix!" Celui-là sera le jour de l'éternité.	ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ	[...]: "ٱدْخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ!" ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُلُودِ.	ادخلوها بسلام ذلك يوم الخلود
M-34/50:35. Ils y auront ce qu'ils voudront et il y a chez nous encore plus.	لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ	لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا، وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ.	لهم ما يشاءون فيها ولدينا مزيد
M-34/50:36[4]. [---] Combien avons-nous fait périr de générations, avant eux, plus fortes qu'eux en assaut! Elles ont exploré les pays. Y a-t-il une échappatoire?[T1]	وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ	[---] وَكَمْ أَهْلَكْنَا، قَبْلَهُم، مِّن قَرْنٍ، هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا! فَنَقَّبُواْ[1] فِي ٱلْبِلَٰدِ. هَلْ مِن مَّحِيصٍ؟	وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم اشد منهم بطشا فنقبوا في البلاد هل من محيص
M-34/50:37[5]. Il y a là un rappel pour quiconque a un cœur, ou a écouté en étant témoin.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ، أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ[1] وَهُوَ شَهِيدٌ.	ان في ذلك لذكرى لمن كان له قلب او القى السمع وهو شهيد
H-34/50:38[6]. [---] Nous avons créé les cieux, la terre et ce qui est parmi eux en six jours. Nulle lassitude ne nous a touché[T1R1].	وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ	[---] وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ. وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ[1].	ولقد خلقنا السموت والارض وما بينهما في سته ايام وما مسنا من لغوب
M-34/50:39[7]. [---] Sois donc patient[A1] face à ce qu'ils disent et exalte la louange de ton Seigneur avant le lever du soleil et avant son coucher.	فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ	[---] فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ ٱلْغُرُوبِ.	فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب
M-34/50:40[8]. [Et choisis une partie] de la nuit pour l'exalter, [et exalte-le à] la fin de la prosternation.[T1R1]	وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ	[...] وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ، [...] وَأَدْبَٰرَ[1] ٱلسُّجُودِ.	ومن الليل فسبحه وادبار السجود

---

1 1) يَقُولُ، أَقُولُ، يُقَالُ ♦ R1) Cf. Pr 30:15-16. Commentant Is 5:14, Othioth d'Rabbi Akiva (8:1) écrit: "Le prince de l'enfer dit chaque jour: donne-moi de la nourriture pour me satisfaire" (Geiger, p. 50; voir aussi Ginzberg, vol. 2, p. 119).

2 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ [Le jour où] le jardin brillera, du syriaque ܙܠܩ zlaq.

3 1) يُوعَدُونَ

4 1) فَنَقِّبُوا، فَنَقِبُوا ♦ T1) Le verbe syriaque ܚܝܐ hayyas signifie couvrir. Luxenberg propose la lecture معيق dans le sens d'empêchement.

5 1) أُلْقِيَ السَّمْعُ

6 1) لَغُوبٍ ♦ T1) Erreur probable: لعوت au lieu de لُغُوب dans le même sens ♦ R1) Genèse 2:3-2 dit que Dieu s'est reposé le septième jour, tandis qu'Esaïe 40:28 dit que Dieu ne sent ni fatigue, ni lassitude.

7 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 1) وَإِدْبَارَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Dans la nuit, exalte-le et observe (du verse syriaque ܐܬܕܒܪ itdabar) la veillée (السحور au lieu de السُّجُودِ) ♦ R1) Les cinq prières musulmanes sont d'inspiration talmudique (Katsh, p. 9-11).

M-34/50:41[1]. [---] Écoute le jour où l'appeleur appellera d'un endroit proche.	وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ	واسمع يوم ينادِ المناد من مكان قريب	[---] وَٱسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ[1] ٱلْمُنَادِ[2] مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ.
M-34/50:42. Le jour où ils écouteront la clameur de la vérité, celui-là sera le jour de la sortie [des tombes].	يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ	يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج	يَوْمَ يَسْمَعُونَ ٱلصَّيْحَةَ بِٱلْحَقِّ، ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُرُوجِ [...]
M-34/50:43[2]. C'est nous qui donnons vie et faisons mourir[R1], ~ et c'est vers nous la destination.	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ	انا نحن نحيي ونميت وإلينا المصير	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ، ~ وَإِلَيْنَا ٱلْمَصِيرُ.
M-34/50:44[3]. Le jour où la terre se fissurera, [et ils sortiront] rapidement. Cela sera un rassemblement facile pour nous.	يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ	يوم تشقق الأرض عنهم سراعا ذلك حشر علينا يسير	يَوْمَ تَشَقَّقُ[1] ٱلْأَرْضُ عَنْهُمْ، [...] سِرَاعًا. ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ.
M-34/50:45[4]. Nous savons mieux ce qu'ils disent. Tu n'es pas un despote sur eux.[A1] Rappelle donc le Coran à celui qui craint ma menace.	نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ	نحن اعلم بما يقولون وما انت عليهم بجبار فذكر بالقرآن من يخاف وعيد	نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ. وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ. فَذَكِّرْ بِٱلْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ.

Chapitre 35/90: Le pays

سُورَة البَلَد

20 versets - mecquois[5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-35/90:1[7]. Non! Je jure par ce pays![T1]	لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ	لا امسم بهذا البلد	لَآ! أُقْسِمُ[1] بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ!
M-35/90:2[8]. Et tu es libre de ce pays.[T1]	وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ	وانت حل بهذا البلد	وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ.
M-35/90:3[9]. Par un géniteur et ce qu'il a engendré![T1]	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ	ووالد وما ولد	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ[1]!
M-35/90:4[10]. Nous avons créé l'humain dans l'affliction[T1].	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ	لقد خلقنا الانسان في كبد	لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ[1].
M-35/90:5[11]. Pense-t-il que nul n'aura de pouvoir sur lui?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ	ايحسب ان لن يقدر عليه احد	أَيَحْسَبُ[1] أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ؟
M-35/90:6[12]. Il dit: "J'ai fait périr un amas de biens".	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا	يقول اهلكت مالا لبدا	يَقُولُ: "أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا[1]".
M-35/90:7[13]. Pense-t-il que nul ne l'a vu?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ	ايحسب ان لم يره احد	أَيَحْسَبُ[1] أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ[2] أَحَدٌ؟

---

1 1) يُنَادِي (2 الْمُنَادِي

2 R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6; Jn 5:24; 1 Jn 3:14.

3 1) تَشَقَّقُ، تُشَقَّقُ، تَتَشَقَّقُ، تَتَشَقَّقُ

4 1) وَعِيدِي ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 Titre tiré du verset 1.

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 1) لَأُقْسِمُ ♦ T1) Selon Al-Tabari, ce terme désigne la Mecque. Traduction de Luxenberg: la famille, du terme syriaque ܝܠܕܐ yalda, le verset 3 parlant du géniteur et de celui qu'il a engendré.

8 T1) et toi, tu es un résident dans cette cité (Hamidullah); où tout sera licite pour toi (Boubakeur); dont tu seras bientôt le maître incontesté (Chiadmi); et tu habites dans ce lieu (Ould Bah). Traduction de Luxenberg: Et tu es un fils légitime de cette famille. Mawerdi: 1) Ce que tu fais dans ce pays t'est permis. 2) Tu es résident de ce pays. 3) Les associateurs considèrent qu'il est licite de porter atteinte à toi et à tes adhérents.

9 1) قراءة شيعية: وَوالِدٍ وَما وَلَدَ مِنَ الأئمة ♦ T1) Mawerdi: Par Adam et ce qu'il a engendré. 2) Par Abraham et ce qu'il a engendré. 3) Par celui qui a engendré et celui qui n'a pas engendré. 4) Par le Prophète et sa nation, à cause de sa parole: "Je suis pour vous comme un père qui vous enseigne".

10 1) كَبْدٍ ♦ T1) Mawerdi donne plusieurs sens à ce terme, dont: 1) Il est redressé dans le ventre de sa mère et après sa naissance. 2) Il est tiré du sang épaissi, d'où le nom du foie. 3) Sa mère l'a porté et lui a donné naissance en état d'affliction. 4) Il subit les malheurs de ce monde et les épreuves de l'au-delà. 5) Il éprouve de la gratitude pour les bons moments et de la patience pour les mauvais moments. 6) Il a une aversion et de la fierté.

11 1) أَيَحْسِبُ، أَيَحْسُبُ

12 1) لُبَدًا، لُبْدًا، لُبْدًا، لِبَدًا

13 1) يَرَهْ (2 أَيَحْسِبُ، أَيَحْسُبُ

M-35/90:8. Ne lui avons-nous pas fait deux yeux,	أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ	ܐܠܡ ܢܥܒܕ ܠܗ ܥܝܢܝܢ	أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ،
M-35/90:9[1]. une langue et deux lèvres,	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ	ܘܠܫܢܐ ܘܫܦܬܝܢ	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ[1]،
M-35/90:10[2]. et ne l'avons-nous pas guidé vers les deux voies?[T1R1]	وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ	ܘܗܕܝܢܗ ܠܬܪܬܝܢ	وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ؟
M-35/90:11[3]. Si seulement il avait franchi le chemin escarpé![T1]	فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ	ܠܐ ܐܬܩܪܒ ܠܥܩܒܬܐ	فَلَا ٱقْتَحَمَ[1] ٱلْعَقَبَةَ!
M-35/90:12[4]. Que sais-tu de la voie escarpée?[T1]	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ	ܘܡܐ ܐܕܪܟ ܡܐ ܠܥܩܒܬܐ	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ؟
M-35/90:13[5]. C'est libérer une nuque,[R1]	فَكُّ رَقَبَةٍ	ܦܟ ܪܩܒܬܐ	فَكُّ رَقَبَةٍ[1]،
M-35/90:14[6]. ou nourrir, en un jour de famine[T1],	أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ	ܐܘ ܐܬܪܥܝܡ ܒܝܘܡ ܕܥ ܡܣܓܒܬܐ	أَوْ إِطْعَٰمٌ[1] فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ[2]،
M-35/90:15. un apparenté orphelin,	يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ	ܝܬܝܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܪܒܬܐ	يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ،
M-35/90:16[7]. ou un indigent de grande pauvreté[T1].	أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ	ܐܘ ܡܣܟܝܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܬܪܒܬܐ	أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ.
M-35/90:17. Ensuite il a été de ceux qui ont cru, se sont enjoints la patience et se sont enjoints la miséricorde.	ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ	ܬܡܢ ܟܐܢ ܡܢ ܕܐܡܢܘ ܘܬܘܐܨܘ ܒܨܒܪܐ ܘܬܘܐܨܘ ܒܪܚܡܐ	ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَتَوَاصَوْاْ بِٱلصَّبْرِ، وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْمَرْحَمَةِ.
M-35/90:18[8]. Ceux-là sont les gens de la droite.[R1]	أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ	ܐܘܠܝܟ ܐܝܠܝܢ ܐܝܢܝ ܕܝܡܝܢܐ	أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ.
M-35/90:19[9]. Ceux qui ont mécru en nos signes, ce sont les gens de la gauche[T1R1]	وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ	ܘܕܢܟܦܪܘ ܒܐܝܬܝܢ ܗܢܘܢ ܐܝܢܝ ܕܫܡܐܠܐ	وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ[1].
M-35/90:20[10]. Un feu est enclos sur eux.	عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ	ܥܠܝܗܘܢ ܢܘܪܐ ܡܬܬܩܢܐ	عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ[1].

Chapitre 36/86: Le cognant
سُورَة الطَّارِق

17 versets - mecquois[11]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[12]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-36/86:1. Par le ciel et le cognant!	وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ	ܘܫܡܝܐ ܘܛܪܩ	وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ!
M-36/86:2. Que sais-tu du cognant?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	ܘܡܐ ܐܕܪܟ ܡܐ ܛܪܩ	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ؟

---

1 1) وَشِفَتَيْنِ

2 T1) Mawerdi: 1) Le chemin du bien et du mal. 2) Le chemin de la direction et de l'égarement. 3) Le chemin vers la misère et le bonheur. 4) Les deux seins pour s'allaiter. 5) Le paradis et l'enfer, car ils sont plus hauts que la terre. Lecture et traduction de Luxenberg: وَهَدَيْنَاهُ النخرين، أو النحرين et ne lui avons-nous pas offert les narines? (du syriaque ܢܚܪܐ nhira) ♦ R1) Cf. Dt 30:15-20; Jr 21:8, Ps 1:1, 6; Mt 7:13-14.

3 1) اقتحَامَ ♦ T1) Mawerdi: ce mot à plusieurs sens, dont: 1) Le chemin du salut. 2) Une montagne en enfer. 3) Le chemin sur l'enfer comme le tranchant d'une épée. 4) Maîtriser ses désirs. Lecture et traduction de Luxenberg: فَلَا افتَحَمَ العاقبة Si seulement il avait rendu la conséquence (dans le sens de rendre la pareille par sa reconnaissance).

4 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَمَا أَدْرَاكَ مَا العاقبة Que savez-vous de la conséquence?

5 1) فَكَّ رَقَبَةً ♦ R1) Sur les esclaves dans le Coran voir l'index sous: Esclaves. Sur les esclaves dans la Bible, voir Ex 21:2-3; Dt 15:12-18. Sankharé (p. 62-65) estime que l'amélioration du sort des esclaves dans le Coran est inspirée des lois romaines sous l'influence des stoïciens.

6 1) وأَطْعَمَ، أَطْعَمَ 2) ذا مَسْغَبَةً ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مشبعة ou nourrir, au jour de satiété. C'est le jour de fête où personne ne devrait avoir faim.

7 T1) Mawerdi: 1) jeté sur la route sans maison. 2) sans vêtements le protégeant de la terre. 3) avec de nombreux enfants. 4) endetté. 5) invalide chronique. 6) qui n'a personne. 7) étranger loin de sa patrie.

8 R1) Voir la note du verset 4/74: 39. Ce verset et les précédents rappellent le texte d'Isaïe 58:6-10 que les juifs doivent lire le dix Tichri (Bar-Zeev p. 62).

9 1) الْمَشْأَمَة، الْمَشْمَةِ، الْمَشْأَمَةِ ♦ T1) Le terme arabe المشامة traduit par la gauche. En syriaque ܫܡ sham signifie punition. Le verset peut donc être les gens de la punition ♦ R1) Voir la note du verset 4/74: 39.

10 1) مُوْصَدَةٌ، مُوْصَدِهْ

11 Titre tiré du verset 1.

12 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

M-36/86:3[1]. C'est l'étoile perforante[T1].	النَّجْمُ الثَّاقِبُ	النجم الثاقب	ٱلنَّجْمُ ٱلثَّاقِبُ.
M-36/86:4[2]. Il n'est pas d'âme qui n'ait sur elle un gardien[T1].	إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	ان كل نفس لما عليها حافظ	إِن[1] كُلُّ[2] نَفْسٍ لَّمَّا[3] عَلَيْهَا حَافِظٌ.
M-36/86:5[3]. [---] Que l'humain regarde de quoi il a été créé.	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	فلينظر الانسان مم خلق	[---] فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَٰنُ مِمَّ[1] خُلِقَ.
M-36/86:6[4]. Il a été créé d'eau jaillissante,	خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ	خلق من ماء دافق	خُلِقَ مِن مَّآءٍ دَافِقٍ[1]،
M-36/86:7[5]. qui sort d'entre les lombes et les côtes.[T1]	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ	يخرج من بين الصلب والترائب	يَخْرُجُ[1] مِنۢ بَيْنِ ٱلصُّلْبِ[1] وَٱلتَّرَآئِبِ.
M-36/86:8. [Dieu] a le pouvoir de le retourner,	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	انه على رجعه لقادر	إِنَّهُۥ [...] عَلَىٰ رَجْعِهِۦ لَقَادِرٌ،
M-36/86:9. le jour où les secrets seront testés.	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ	يوم تبلى السرائر	يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ.
M-36/86:10. Il n'aura alors ni force ni secoureur.	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ	فما له من قوة ولا ناصر	فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ.
M-36/86:11[6]. [---] Par le ciel avec la pluie qui retourne![T1]	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	والسماء ذات الرجع	[---] وَٱلسَّمَآءِ[1] ذَاتِ ٱلرَّجْعِ!
M-36/86:12[7]. Par la terre avec les fissures!	وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	والارض ذات الصدع	وَٱلْأَرْضِ[1] ذَاتِ ٱلصَّدْعِ!
M-36/86:13. C'est une parole décisive,	إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ	انه لقول فصل	إِنَّهُۥ لَقَوْلٌ فَصْلٌ،
M-36/86:14. et non point une plaisanterie.	وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ	وما هو بالهزل	وَمَا هُوَ بِٱلْهَزْلِ.
M-36/86:15. Ils ourdissent un complot,	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	انهم يكيدون كيدا	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا،
M-36/86:16. et j'ourdis un complot.	وَأَكِيدُ كَيْدًا	واكيد كيدا	وَأَكِيدُ كَيْدًا.
M-36/86:17[8]. Sursois pour les mécréants, sursois pour eux gentillement. T1A1	فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا	فمهل الكافرين امهلهم رويدا	فَمَهِّلِ ٱلْكَٰفِرِينَ، أَمْهِلْهُمْ[1] رُوَيْدًا.

Chapitre 37/54: La lune
سُورَة القَمَر

55 versets - mecquois [sauf: 44-46][9]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[10]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-37/54:1[11]. L'heure s'est approchée et la lune s'est fissurée.	اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ	اقتربت الساعة وانشق القمر	ٱقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ[1] ٱلْقَمَرُ.

---

1 T1) Mawerdi: 1) lumineux. 2) incandescent. 3) élevé au-dessus des autres étoiles. 4) les diables quand ils sont lancés. 6) perforant dans son chemin et sa trajectoire.

2 1) أَنْ 2) كُلَّ 3) لَمَا ♦ T1) Mawerdi: 1) Dieu qui le protège ainsi que ses provisions. 2) Les anges qui inscrivent ses actes. 3) La raison qui le guide vers ses intérêts et le protège des préjudices

3 1) مِمَّهْ

4 1) مَدْفُوقٍ

5 1) يُخْرَجُ 2) الصُّلْبِ، الصَّلَبِ ♦ T1) qui sort d'entre le dos [de l'homme] et les côtes [de la femme] (Abdelaziz); sortant entre les lombes et les iliaques (Boubakeur). Le terme syriaque ܬܪܒܐ tarba signifie la graisse et les intestins

6 1) وَالسَّمَاءُ ♦ T1) Par le ciel aux cycles (Abdelaziz); Par le ciel soumis au retour (Boubakeur).

7 1) وَالْأَرْضُ

8 1) مَهِّلْهُمْ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: أَمْهِلْهُمْ زويرا leur accorder un répit en les laissant sur le chemin tortueux (du syriaque ܙܘܝܪܐ zwayra) ♦ A1) Abrogé par le verset de l'épée 113/9:5.

9 Titre tiré du verset 1. Autres titres: اقتربت - المبيضة

10 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

11 1) وَقد انْشَقَّ

M-37/54:2[1]. Même s'ils voient un signe, ils se détournent et disent: "Une sorcellerie persistante"[T1].	وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ	وان يروا انه يعرضوا ويقولوا سحر مستمر	وَإِنْ يَرَوْا1 ءَايَةً، يُعْرِضُواْ وَيَقُولُواْ: "سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ".
M-37/54:3[2]. Ils ont démenti et suivi leurs désirs. ~ Cependant, chaque affaire aura un terme fixe.	وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ	وكذبوا واتبعوا اهواءهم وكل امر مستمر	وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهْوَآءَهُمْ. ~ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ1.
M-37/54:4[3]. Des nouvelles leur sont venues comportant intimidation.	وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ	ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر	وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ ٱلْأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ1.
M-37/54:5[4]. Une sagesse convaincante,[T1] mais les avertissements ne servent pas.	حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ	حكمة بالغة فما تغن النذر	حِكْمَةٌ1 بَٰلِغَةٌ2 [...]، فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ.
M-37/54:6[5]. Tourne-leur le dos.[A1] Le jour où l'appeleur appellera vers une chose répugnante,	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكُرٍ	فتول عنهم يوم يدع الداعي الى شيء نكر	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ. يَوْمَ يَدْعُ1 ٱلدَّاعِ2 إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ3،
M-37/54:7[6]. leurs regards prostrés, ils sortiront des tombes comme des sauterelles[T1] dispersées,[R1]	خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ	خشعا ابصارهم يخرجون من الاجداث كانهم جراد منتشر	خُشَّعًا1 أَبْصَٰرُهُمْ، يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ2 كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ،
M-37/54:8[7]. accourant[T1] vers l'appeleur. Les mécréants diront: "C'est un jour difficile".	مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ	مهطعين الى الداعي يقول الكافرون هذا يوم عسر	مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ1. يَقُولُ ٱلْكَٰفِرُونَ: "هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ".
M-37/54:9[8]. [---] Ont démenti avant eux les gens de Noé. Ils ont alors démenti notre serviteur et ont dit: "Il est possédé par un djinn" et il fut intimidé.[R1]	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ	كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا وقالوا مجنون وازدجر	[---] كَذَّبَتْ، قَبْلَهُمْ، قَوْمُ نُوحٍ. فَكَذَّبُواْ عَبْدَنَا وَقَالُواْ: "مَجْنُونٌ"، وَٱزْدُجِرَ.
M-37/54:10[9]. Il appela son Seigneur: "Je suis vaincu, secours [moi]".[T1]	فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ	فدعا ربه اني مغلوب فانتصر	فَدَعَا رَبَّهُۥٓ: "أَنِّي1 مَغْلُوبٌ، فَٱنتَصِرْ [...]".
M-37/54:11[10] Nous ouvrîmes alors les portes du ciel à une eau torrentielle.[T1]	فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ	ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر	فَفَتَحْنَآ1 أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ.
M-37/54:12[11]. Nous fîmes jaillir de la terre des sources et les eaux se rencontrèrent selon un ordre prédéterminé.	وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ	وفجرنا الارض عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر	وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا2، فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ3 عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ4.
M-37/54:13[12]. Nous le portâmes sur un objet de planches et de clous,[T1R1]	وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ	وحملناه على ذات الواح ودسر	وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ1،
M-37/54:14[13]. courant sous nos yeux[T1]. Comme rétribution pour celui qui fut mécru.	تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ	تجري باعيننا جزاء لمن كان كفر	تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا1. جَزَآءً2 لِّمَن كَانَ كُفِرَ3.
M-37/54:15[14]. Nous le laissâmes comme	وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ	ولقد تركناها انه فهل	وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً. فَهَلْ مِن

---

1 1) يُرَوْا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Une sorcellerie trompeuse (du syriaque ܫܡܪ shmar, d'où vient le mot samaritain. Voir la note du verset 45/20:85

2 1) مُسْتَقَرٌّ، مُسْتَقِرٌ

3 1) مُزَّجَرٌ، مُزْجِرٌ

4 1) حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ 2) تُغْنِي ♦ T1) une haute sagesse (Boubakeur); une sagesse accomplie (Abdelaziz); une sagesse parfaite (Hamidullah).

5) الدَّاعِي 2) يَدْعُو 3) نُكْرٍ، نُكِرَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) الْأَجْدَاثِ من القبور 2) خَاشِعًا، خَاشِعةً، خُشَّعٌ ♦ T1) Le verset 30/101:4 parle de papillons ♦ R1) Cf. Jl 2:1-11.

7 1) الدَّاعِي ♦ T1) Mawerdi: 1) se précipitant. 2) venant. 3) regardant. 4) ouvrant leurs oreilles au son. 5) renfrognés. Ce terme pourrait provenir du verbe syriaque ܪܗܛ rhat courir. Lecture et traduction de Luxenberg: مسطَلِّين إِلَى الدَّاعِ courbé vers l'appelant.

8 Noé et le déluge reviennent dans de nombreux passages, voir index sous: Noé. La Bible en parle dans les chapitres Gen. 6 à 9.

9 1) إِنِّي ♦ T1) Fais triompher [ta cause] (Hamidullah); Viens au secours de ta religion (Chiadmi); au secours donc (Ould Bah).

10 1) فَفَتَّحْنَا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: بِمَآءٍ مستمر à l'eau continue.

11 1) قُدِّرَ 4) الْمَاءات، الْمَاوان، الْمَايان 3) وَعِيُوناً 2) وَفَجَرْنَا

12 1) وَدُسْرٍ ♦ T1) chevilles (Boubakeur); fer (Ould Bah); fibres (Berque). Lecture et traduction de Luxenberg: وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ ونشر Nous l'avons abrité (du verbe syriaque ܚܡܠ hmal) sur un objet de planches de bois (du syriaque ܢܣܪܐ nisra) ♦ R1) Cf. Gn 6:14.

13 1) جَزَاءً 2) بِأَعْيُنِّا 3) كَفَرَ، كُفْرَ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: تَجْرِي بإعانتنا courant avec notre aide

un signe. ~ Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?	مُدَّكِرٍ	مد مدكر	مُدَّكِرٍ[1]؟
M-37/54:16[1]. Comment furent alors ma punition et mes avertissements!	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ	مكيف كان عذابي ونذر	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ[1]!
M-37/54:17[2]. [Nous avons facilité le Coran pour le rappel. Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?]	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ	ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر	[وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ. فَهَلْ مِن مُدَّكِرٍ[1]؟]
M-37/54:18[3]. 'Aad a démenti. Comment furent alors ma punition et mes avertissements!	كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ	كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر	كَذَّبَتْ عَادٌ. فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ[1]!
M-37/54:19[4]. Nous avons envoyé sur eux un vent tumultueux,[T1] en un jour fatal, persistant[T2],	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ	انا ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر	إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا، فِي يَوْمِ[1] نَحْسٍ[2] مُّسْتَمِرٍّ،
M-37/54:20[5]. qui arrache les humains [de leurs places] comme des souches creuses de palmiers.[T1]	تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ	تنزع الناس كانهم اعجاز نخل منقعر	تَنزِعُ ٱلنَّاسَ [...] كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ[1] نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ[2].
M-37/54:21[6]. Comment furent alors ma punition et mes avertissements!	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ	مكيف كان عذابي ونذر	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ[1]!
M-37/54:22[7]. [Nous avons facilité le Coran pour le rappel. Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?]	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ	ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر	[وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ. فَهَلْ مِن مُدَّكِرٍ[1]؟]
M-37/54:23. Tamud a démenti les avertissements.	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ	كذبت ثمود بالنذر	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ.
M-37/54:24[8]. Ils dirent: "Allons-nous suivre un seul homme parmi nous? ~ Nous serions alors dans un égarement et une folie.	فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ	فقالوا ابشرا منا واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلال وسعر	فَقَالُوٓاْ: "أَبَشَرًا مِّنَّا وَٰحِدًا[1] نَّتَّبِعُهُۥٓ؟ ~ إِنَّآ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ.
M-37/54:25[9]. Est-ce que le rappel a été lancé sur lui parmi nous? Il est plutôt un menteur insolent".	أَؤُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ	اءلقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب اشر	أَءُلْقِيَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا؟ بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ[1]".
M-37/54:26[10]. Demain, ils sauront qui est le menteur insolent[T1].	سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ	سيعلمون غدا من الكذاب الاشر	سَيَعْلَمُونَ[1] غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ[2].
M-37/54:27[11]. Nous leur enverrons la chamelle, comme épreuve, observe-les donc et sois patient.	إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ	انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر	إِنَّا مُرْسِلُواْ ٱلنَّاقَةِ[1] فِتْنَةً لَّهُمْ، فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ.
M-37/54:28[12]. Informe-les que l'eau est répartie parmi eux, tout abreuvage étant en présence.[T1]	وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ	ونبئهم ان الما مقسمة بينهم كل شرب محتضر	وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌ[1] بَيْنَهُمْ. كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ.
M-37/54:29[13]. Ils ont alors appelé leur compagnon, qui a pris [l'épée] et a coupé	فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ	فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر	فَنَادَوْاْ صَاحِبَهُمْ، فَتَعَاطَىٰ [...]، فَعَقَرَ [...].

---

14 1) مُذَّكِرٍ، مُدتَكِرٍ، مُذَكِّرٍ

1 1) وَنُذُري

2 1) مُذَّكِرٍ، مُدتَكِرٍ، مُذَكِّرٍ

3 1) وَنُذُري

4 1) يَوْمِ (2 نَحِسٍ ♦ T1) vent violent et glacial (Hamidullah); ouragan mugissant (Boubakeur); vent épouvantable (Ould Bah). Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 103) traduit: vent contenant des pierres [de l'hébreu sor] T2) Traduction de Luxenberg: un jour fatidique et trompeur (du syriaqueܫܡܪ shmar, d'où vient le mot Samaritain. Voir la note du verset 45/20:85).

5 1) أَعْجُزُ (2 مُنْقَعِرٌ ♦ T1) déracinés (Hamidullah); déchaussés (Berque).

6 1) وَنُذُري

7 1) مُذَّكِرٍ، مُدتَكِرٍ، مُذَكِّرٍ

8 1) أَبَشَرٌ مِنَّا وَاحِدٌ، أَبَشَرٌ مِنَّا وَاحِداً

9 1) كَذَّابٌ أَشُرٌ، كَذَّابٌ أَشَرٌ، الكَذَّابُ الْأَشَرُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: un vrai menteur (du syriaqueܐܫܫܪ ashshir).

10 1) سَتَعْلَمُونَ (2 الْأَشَرُّ، الْأَشَرُ، الْأَشُرُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: le vrai menteur (du syriaqueܐܫܫܪ ashshir).

11 1) النَّاقَةَ

12 1) قَسْمَةٌ ♦ T1) Chacun boira à son tour (Hamidullah); chaque portion à boire sera assistée (Abdelaziz). Lecture et traduction de Luxenberg: كُلُّ شِرْبٍ محتضر tout abreuvage étant déterminé.

les jarrets [de la chamelle].[T1]			
M-37/54:30[1]. Comment furent alors ma punition et mes avertissements!	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ	ܦܟܝܦ ܟܐܢ ܥܕܝܐ ܘܢܕܪ	فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ[1]!
M-37/54:31[2]. Nous avons envoyé sur eux une seule clameur et les voilà comme de la paille d'étable[T1].	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ	ܐܢܐ ܐܪܫܠܢܐ ܥܠܝܗܘܢ ܨܝܚܬܐ ܚܕܬܐ ܦܟܢܘܗܝ ܟܗܫܝܡܐ ܕܡܚܬܙܪ	إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَٰحِدَةً، فَكَانُواْ كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ[1].
M-37/54:32[3]. [Nous avons facilité le Coran pour le rappel. Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ	ܘܠܩܕ ܝܫܪܢܐ ܩܘܪܐܢ ܠܕܟܪܐ ܗܠ ܡܢ ܡܕܟܪ	[وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ. فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ[1]؟]
M-37/54:33[4]. Les gens de Lot[R1] ont démenti les avertissements.	كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ	ܟܕܒܬ ܩܘܡ ܠܘܛ ܒܢܕܪ	كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِٱلنُّذُرِ.
M-37/54:34[5]. Nous avons envoyé sur eux un ouragan de pierres,[R1] sauf la famille de Lot. Nous les avons sauvés à l'aube.	إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ	ܐܢܐ ܐܪܫܠܢܐ ܥܠܝܗܘܢ ܚܨܝܒܐ ܐܠܐ ܐܠ ܠܘܛ ܫܙܒܢܝܗܘܢ ܒܫܚܪ	إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا، إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ. نَّجَّيْنَٰهُم بِسَحَرٍ.
M-37/54:35. [Celle-là est] une grâce de notre part. Ainsi nous rétribuons celui qui a remercié.	نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ	ܢܥܡܬܐ ܡܢ ܥܢܕܢ ܟܕܠܟ ܢܓܙܝ ܡܢ ܫܟܪ	[...] نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا. كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ.
M-37/54:36[6]. Il les avait avertis de notre assaut, mais ils ont douté[T1] des avertissements.	وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ	ܘܠܩܕ ܐܢܕܪܗܘܢ ܒܛܫܬܢܐ ܦܬܡܪܘܘ ܒܢܕܪ	وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا، فَتَمَارَوْاْ بِٱلنُّذُرِ.
M-37/54:37[7]. Ils lui sollicitèrent[T1] ses invités, nous avons alors effacé leurs yeux. Goûtez donc ma punition et mes avertissements.[R1]	وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ	ܘܠܩܕ ܪܘܕܘܗ ܥܠ ܨܝܦܗ ܛܡܣܢܐ ܥܝܢܝܗܘܢ ܦܙܘܩܘ ܥܕܝܐ ܘܢܕܪ	وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ، فَطَمَسْنَآ[1] أَعْيُنَهُمْ. فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ[2].
M-37/54:38[8]. Tôt le matin, une punition permanente les saisit.	وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ	ܘܠܩܕ ܨܒܚܗܘܢ ܒܟܪܬܐ ܥܕܝܐ ܡܬܩܝܡ	وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً[1] عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ[2].
M-37/54:39[9]. Goûtez donc ma punition et mes avertissements.	فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ	ܦܙܘܩܘ ܥܕܝܐ ܘܢܕܪ	فَذُوقُواْ عَذَابِي وَنُذُرِ[1].
M-37/54:40[10]. [Nous avons facilité le Coran pour le rappel. Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?]	وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ	ܘܠܩܕ ܝܫܪܢܐ ܩܘܪܐܢ ܠܕܟܪܐ ܗܠ ܡܢ ܡܕܟܪ	[وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ. فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ[1]؟]
M-37/54:41. Les avertissements sont venus aux gens de Pharaon.	وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ	ܘܠܩܕ ܐܬܐ ܠ ܦܪܥܘܢ ܢܕܪ	وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ.

---

13 T1) qui prit [son épée] et [la] tua (Hamidullah); qui s'arma et coupa les jarrets (Abdelaziz); Il s'offrit [pour la besogne] et coupa les jarrets [de la chamelle sacrée] (Boubakeur). Traduction de Luxenberg: et il la tua (du verbe syriaque ܩܛܪ 'qar).

1 1) وَنُذُرِي

2 1) الْمُحْتَظَر ♦ T1) Mawerdi: 1) Les os brûlés. 2) La terre qui tombe du mur et est frappée par le vent. 3) bois qui se désagrège. 4) Mauvaises herbes que les moutons avaient mangées. 5) broussaille ayant des épines utilisée par les bédouins pour protéger leur bétail des bêtes sauvages. Traduction de Luxenberg: comme de la paille battue (du syriaque ܗܬܝܪܐ htira).

3 1) مُذَّكِرٍ، مُذْتَكِرٍ، مُذَكِّرٍ

4 R1) Voir la note de 39/7:80.

5 R1) Le Coran se contredit. Il dit que Dieu a envoyé sur eux un ouragan de pierres (37/54:34); une pluie (39/7:84); une pluie maléfique (42/25:40); des pierres d'argile superposées (52/11:82); des pierres d'argile (54/15:74); une abomination (85/29:34). Gn 19:24 dit que Dieu a fait pleuvoir sur Sodome et sur Gomorrhe du soufre et du feu גפרית ואש. Cf. aussi 2 P 11:6; Jude 1: 7.

6 T1) Le verbe syriaque correspondant est ܡܪܐ marri.

7 1) فَطَمَّسْنَا 2) وَنُذُرِي ♦ T1) Lecture de Luxenberg: زاوروه du verbe syriaque ܙܪ zar qui signifie dévier ♦ R1) Gn 19:11.

8 1) مُسْتَقَرٌّ 2) بُكْرَةً

9 1) وَنُذُرِي

10 1) مُذَّكِرٍ، مُذْتَكِرٍ، مُذَكِّرٍ

M-37/54:42. Ils ont démenti tous nos signes, nous les avons alors pris, avec une prise d'un noble, puissant.	كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا، فَأَخَذۡنَٰهُمۡ أَخۡذَ عَزِيزٖ، مُّقۡتَدِرٍ.	كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ	ܟܕܕܒܘ ܒܐܝܬܝܢܐ ܟܠܗܐ، ܦܐܚܕܢܗܘܡ، ܐܚܕ ܥܙܝܙ، ܡܩܬܕܪ.
M-37/54:43[1]. Vos mécréants sont-ils meilleurs que ceux-là? Ou bien avez-vous une immunité[T1] dans les écritures?	أَكُفَّارُكُمۡ خَيۡرٞ مِّنۡ أُوْلَٰٓئِكُمۡ؟ أَمۡ لَكُم بَرَآءَةٞ[1] فِي ٱلزُّبُرِ؟	أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ	ܐܟܦܪܟܘܢ ܚܝܪ ܡܢ ܐܘܠܝܟܘܢ؟ ܐܘ ܠܟܘܢ ܒܪܝܬܐ ܒܙܒܘܪܐ
H-37/54:44[2]. Ou bien disent-ils: "Groupés, nous nous secourrons"?	أَمۡ يَقُولُونَ[1]: "نَحۡنُ جَمِيعٞ مُّنتَصِرٞ"؟	أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ	ܐܘ ܡܐܡܪܝܢ ܢܚܢ ܟܠܗܘܢ ܡܬܪܥܪܝܢ
H-37/54:45[3]. Le groupe sera défait et ils tourneront le dos.	سَيُهۡزَمُ ٱلۡجَمۡعُ[1] وَيُوَلُّونَ[2] ٱلدُّبُرَ[3].	سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ	ܢܬܚܙܡ ܟܠܗܘܢ ܘܢܦܢܘܢ ܐܚܘܪܐ.
H-37/54:46. [---] L'heure plutôt sera leur rendez-vous. Et l'heure sera plus terrible et plus amère.	[---] بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوۡعِدُهُمۡ. وَٱلسَّاعَةُ أَدۡهَىٰ وَأَمَرُّ.	بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ	ܒܠ ܫܥܬܐ ܡܘܥܕܗܘܢ، ܘܫܥܬܐ ܐܕܗܝ ܘܡܪ.
M-37/54:47. Les criminels seront dans un égarement et une folie.	إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٖ.	إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ	ܐܝܟܢܐ ܕܚܛܝܐܐ ܒܛܥܝܘܬܐ ܘܫܓܝܘܬܐ.
M-37/54:48[4]. Le jour où ils seront traînés dans le feu sur leurs faces[R1]: "Goûtez le toucher de Saqar".[T1]	يَوۡمَ يُسۡحَبُونَ فِي[1] ٱلنَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ: "ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ".	يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ	ܝܘܡ ܕܢܬܓܪܪܘܢ ܒܢܘܪܐ ܥܠ ܦܓܪܝܗܘܢ، ܛܥܡܘ ܡܫ ܣܩܪ.
M-37/54:49[5]. [---] Nous avons créé toute chose avec prédétermination.	[---] إِنَّا كُلَّ[1] شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ[2].	إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ	ܐܝܟ ܐܢܐ ܟܠ ܡܕܡ ܒܪܝܢܢܘܗܝ ܒܫܘܝܐ.
M-37/54:50[6]. Notre ordre n'est qu'une seule [parole], comme un scintillement du regard.[R1]	وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا [...] وَٰحِدَةٞ[1]، كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ.	وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ	ܘܡܐ ܐܡܪܢܐ ܐܠܐ ܚܕܐ ܟܡܠܡܚ ܒܥܝܢܐ.
M-37/54:51[7]. [---] Nous avons fait périr vos sectes[T1]. Y a-t-il quelqu'un pour se rappeler?	[---] وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ أَشۡيَاعَكُمۡ. فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ[1]؟	وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ	ܘܠܡܕ ܐܗܠܟܢܐ ܐܫܝܥܟܘܢ، ܗܠ ܡܢ ܡܬܕܟܪ.
M-37/54:52. Tout ce qu'ils ont fait est dans les écritures,	وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ،	وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ	ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕܘ ܒܙܒܘܪܐ،
M-37/54:53[8]. et tout fait, petit et grand, est inscrit.	وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٞ[1].	وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ	ܘܟܠ ܙܥܘܪ ܘܪܒܐ ܡܫܬܛܪ.
M-37/54:54[9]. Les dévots seront dans des jardins avec des rivières,	إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ[1]،	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ	ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܛܪܨܝܢ ܒܓܢܬܐ ܘܢܗܪܐ،
M-37/54:55[10]. dans un siège véridique,[T1] près d'un roi puissant.	فِي مَقۡعَدِ[1] صِدۡقٍ، عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۢ.	فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ	ܒܐܬܪ ܡܘܬܒܐ ܕܫܪܪܐ، ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܡܬܬܩܦ.

---

1 1) بَرَوَاتٌ ♦ T1) Il termine ebraico בְּרִית berit significa patto.

2 1) تَقُولُونَ

3 1) سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ، سَيَهْزِمُ الْجَمْعَ، سَتَهْزِمُ الْجَمْعَ (2 وَتُوَلُّونَ (3 الأَدْبَارَ

4 1) إِلَى ♦ T1) un nom de l'enfer ♦ R1) Selon une légende juive, Moïse a visité l'enfer et y a vu les pécheurs couchés sur leurs faces (Ginzberg, vol. 2, p. 119).

5 1) كُلُّ (2 بِقَدْرٍ

6 1) وَاحِدَةً ♦ R1) Cf. Ps 33:9; Gn 1:3-24; 1 Co 15:51-52.

7 1) مُذَّكِرٍ، مُذْتَكِرٍ، مُذَّكِّرٍ ♦ T1) des peuples semblables à vous (Hamidullah); vos sectateurs (Abdelaziz); des hérétiques de votre acabit (Boubakeur); vos semblables (Ould Bah); vos adhérents (Khawam).

8 1) مُسْتَطَرٌّ

9 1) وَنُهُرٍ، وَنَهْرٍ، وَنُهْرٍ

10 1) مَقَاعِدِ ♦ T1) dans un séjour de vérité (Hamidullah); en une place vénérable (Abdelaziz); sur un siège de sincérité (Boubakeur).

Chapitre 38/38: Sad

سُورَة ص

88 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-38/38:1[3]. Sad.[T1] Par le Coran contenant le rappel! [Il est la vérité sans doute][T2]	ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ	ص والقران ذى الذكر	صٓ. وَٱلْقُرْءَانِ ذِي ٱلذِّكْرِ [...]!
M-38/38:2[4]. Au contraire, ceux qui ont mécru sont dans une arrogance et une dissension.	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ	بل الذين كفروا فى عزة وشقاق	بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٍ[1] وَشِقَاقٍ.
M-38/38:3[5]. Combien avons-nous fait périr de générations avant eux! Ils ont appelé, alors que ce n'était plus le moment d'échapper.[T1]	كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ	كم اهلكنا من قبلهم من قرن فنادوا ولات حين مناص	كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ! فَنَادَواْ، وَّلَاتَ[1] حِينَ[2] مَنَاصٍ[3].
M-38/38:4. Ils se sont émerveillés qu'un avertisseur issu d'eux soit venu à eux. Et les mécréants ont dit: "C'est un sorcier menteur.	وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ	وعجبوا ان جاءهم منذر منهم وقال الكفرون هذا ساحر كذاب	وَعَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ. وَقَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ: "هَٰذَا سَٰحِرٌ كَذَّابٌ.
M-38/38:5[6]. A-t-il fait des dieux un seul Dieu? Ceci est une chose merveilleuse".	أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ	اجعل الالهة الها واحدا ان هذا لشىء عجاب	أَجَعَلَ ٱلْأَلِهَةَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا؟ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ[1]".
M-38/38:6[7]. Leurs notables sont partis [en se recommandant]: "Marchez [dans votre voie] et soyez patients pour vos dieux. C'est une chose voulue.	وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ	وانطلق الملا منهم ان امشوا واصبروا على الهتكم ان هذا لشىء يراد	وَٱنطَلَقَ ٱلْمَلَأُ[1] مِنْهُمْ [...]: "أَنِ ٱمْشُواْ[2] [...] وَٱصْبِرُواْ[3] عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمْ. إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ.
M-38/38:7. Nous n'avons pas écouté cela [du temps] de la dernière religion. Ce n'est qu'une invention.	مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ	ما سمعنا بهذا فى الملة الاخرة ان هذا الا اختلاق	مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي [...] ٱلْمِلَّةِ ٱلْأٓخِرَةِ. إِنْ هَٰذَآ إِلَّا ٱخْتِلَٰقٌ.
M-38/38:8[8]. Est-ce que le rappel est descendu sur lui parmi nous?" Ils sont plutôt dans un doute au sujet de mon rappel. ~ Plutôt ils n'ont pas encore goûté ma punition.	أَؤُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ	ءانزل عليه الذكر من بيننا بل هم فى شك من ذكرى بل لما يذوقوا عذاب	أَءُنزِلَ[1] عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا؟" بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّن ذِكْرِي. ~ بَل لَّمَّا يَذُوقُواْ عَذَابِ.
M-38/38:9[9]. Ou bien ont-ils les réserves de la miséricorde de ton Seigneur, le noble, le donateur?[T1]	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ	ام عندهم خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب	أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ، ٱلْعَزِيزِ، ٱلْوَهَّابِ؟
M-38/38:10[10]. Ou bien ont-ils le royaume des cieux et de la terre[R1] et ce	أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا	ام لهم ملك السموت والارض وما بينهما	أَمْ لَهُم مُّلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا؟

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 T2) au renom glorieux (Hamidullah); contenant la mémoration (Boubakeur); plein d'enseignements édifiants (Chiadmi). La réponse au serment manque, mais certains considèrent que la réponse se trouve au verset 14.

4 1) غِزَّةٍ

5 1) وَلَاتُ، وَلَاتِ (2 حِينِ، حِينَ (3 قراءة أو تفسير شيعي: فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ لا فرار ♦ T1) "N'y a-t-il plus d'échappatoire?!" (Abdelaziz); ne purent échapper à nos vigueurs (Chiadmi). Lecture et traduction de Luxenberg: فَبادَوْا وَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ Ils ont péri et le moment du délinquant viendra.

6 1) عُجَّابٌ، عِجَابٌ

7 1) الْمَلَا، الْمَلَو (2 يمْشُون (3 أن اصْبِرُوا

8 1) عَذَابِي (2 أُنْزِلَ، اَنْزِلَ، أَم أُنْزِلَ

9 T1) Mawerdi: Ou bien ont-ils les clés de la prophétie, les donnant à qui ils veulent et les refusant à qui ils veulent?

10 T1) Eh bien, qu'ils y montent par n'importe quel moyen! (Hamidullah); Qu'ils aient recours donc à tous les moyens (Abdelaziz); Qu'ils gravissent les voies célestes (Boubakeur). ♦ R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve de nombreuses fois dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Par exemple: Deut. 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Ésaïe 66:2, 37:16; Je 10:7; 1 Cor 10:26.

qui est parmi eux? Qu'ils [y] montent alors par les cordes![T1]	فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ	ملبيموا ـ الاسبـ	!فَلْيَرْتَقُواْ فِي ٱلْأَسْبَٰبِ
M-38/38:11. [---] C'est là que les partis seront des soldats défaits.	جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ	حند ما هالك مهزوم مر الاحزاب	[---] جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ ٱلْأَحْزَابِ.
M-38/38:12[1]. [---] Ont démenti avant eux les gens de Noé, 'Aad, Pharaon aux piquets,[T1]	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ	كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وفرعون ذو الاوتاد	[---] كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ، وَعَادٌ، وَفِرْعَوْنُ ذُو ٱلْأَوْتَادِ،
M-38/38:13[2]. Tamud, les gens de Lot,[R1] et les gens de la Forêt[T1]. Ceux-là sont les partis.	وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ	وثمود وقوم لوط واصحب لئكه اولئك الاحزاب	وَثَمُودُ، وَقَوْمُ لُوطٍ، وَأَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ[1]. أُوْلَٰٓئِكَ ٱلْأَحْزَابُ.
M-38/38:14[3]. Il n'en est aucun qui n'ait démenti les messagers. Mon châtiment était alors confirmé.	إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ	ان كل الا كذب الرسل فحق عقاب	إِن كُلٌّ إِلَّا[1] كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ. فَحَقَّ عِقَابِ[2].
M-38/38:15[4]. Ceux-ci n'attendent qu'une seule clameur, qui n'aura pas de reprise[T1].	وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ	وما ينظر هولا الا صيحه وحده ما لها مر مواق	وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً، مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ[1].
M-38/38:16[5]. Ils dirent: "Notre Seigneur! Hâte pour nous notre part[T1] avant le jour du compte".	وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ	وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب	وَقَالُواْ: "رَبَّنَا! عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا[1] قَبْلَ يَوْمِ ٱلْحِسَابِ".
M-38/38:17[6]. Sois patient face à ce qu'ils disent.[A1] [---] Rappelle-toi David, notre serviteur, doté de mains[T1]. Il est constamment retournant.	اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ	اصبر على ما يقولون واذكر عبدنا داود ذا الايد انه اواب	ٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ. [---] وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ، ذَا ٱلْأَيْدِ. إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ.
M-38/38:18[7]. Nous avons soumis les montagnes pour qu'elles exaltent avec lui, soir et matin.[R1]	إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ	انا سخرنا الجبال معه يسبحن بالعشي والاشراق	إِنَّا سَخَّرْنَا ٱلْجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحْنَ، بِٱلْعَشِيِّ وَٱلْإِشْرَاقِ.
M-38/38:19[8]. De même que les oiseaux réunis. Tout est constamment retournant à lui.	وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ	والطير محشوره كل له اواب	وَٱلطَّيْرَ مَحْشُورَةً[1]. كُلٌّ لَّهُۥٓ أَوَّابٌ.
M-38/38:20[9]. Nous fortifiâmes son royaume et lui donnâmes la sagesse et le discours décisif[T1].	وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ	وشددنا ملكه واتينه الحكمه وفصل الخطاب	وَشَدَدْنَا[1] مُلْكَهُۥ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحِكْمَةَ وَفَصْلَ ٱلْخِطَابِ.
M-38/38:21[10]. T'est-elle venue la nouvelle des disputeurs quand ils ont escaladé le mur du sanctuaire?[R1]	وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ	وهل اتك نبوا الخصم اذ تسوروا المحراب	وَهَلْ أَتَىٰكَ نَبَؤُاْ ٱلْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُواْ ٱلْمِحْرَابَ؟
M-38/38:22[11]. Quand ils sont entrés auprès de David, il en fut effrayé. Ils dirent: "Ne crains pas. [Nous sommes] deux disputeurs, l'un de nous a abusé de l'autre. Juge donc en vérité parmi nous, n'excède pas[T1] et guide-nous vers le	إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ	اذ دخلوا على داود ففزع منهم قالوا لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا الى سواء الصراط	إِذْ دَخَلُواْ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ. قَالُواْ: "لَا تَخَفْ. [...] خَصْمَانِ[1]، بَغَىٰ بَعْضُنَا[2] عَلَىٰ بَعْضٍ. فَٱحْكُم بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ، وَلَا تُشْطِطْ[3]، وَٱهْدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ.

---

1 T1) pals (ou pyramides) (Hamidullah); obélisques (Abdelaziz); pilastres (Berque). Voir aussi la note de 10/89:10.

2 1) لَيْكَةِ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: gens obstruants (du verbe syriaque ܝܟܐ 'yaka) ♦ R1) Voir la note de 39/7:80.

3 1) عِقَابِي (2 إِنْ كُلُّهم لمَّا

4 1) فُوَاقٍ ♦ T1) Mawerdi: 1) sans répétition. 2) sans retour au monde. 3) sans pitié. 4) sans confort. 5) sans retard. 6) sans résidence. Traduction Luxenberg: qui n'aura pas de supérieur.

5 1) قراءة أو تفسير شيعي: كتابنا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: notre destin (du terme syriaque ܟܬܐ jitta). Il peut aussi y avoir une erreur فصلنا au lieu de قِطَّنَا dans le sens de décision

6 T1) Mawerdi: doté de force, comme dans le verset 67/51:47. Traduction de Luxenberg: notre serviteur David, l'homme avec le pacte ou ayant une faveur (du syriaque ܝܕܐ iyd) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 R1) Ce verset et le suivant seraient basés sur une légende juive. Voir Ginzberg, vol. IV, p. 42.

8 1) وَالطَّيْرُ مَحْشُورَةٌ

9 1) وَشَدَّدْنَا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَفَصْلَ العكاب la solution des différends (du syriaque ܥܩܒ 'aqqib).

10 R1) Le récit qui suit est précisé par 2 S 11:1-13.

11 1) خِصْمَانِ (2 بَعْضُهم (3 تُشَاطِطْ، تَشْطُطْ، تُشِطْ، تُشَطِّطْ ♦ T1) Mawerdi: 1) Ne dévies pas. 2) Ne sois pas injuste. 3) N'excède pas.

chemin nivelé.

بالحق ولا تتبع
واهدنا الى سوا
الصراط

M-38/38:23[1]. Celui-ci est mon frère. Il a quatre-vingt-dix-neuf brebis, tandis que je n'ai qu'une seule brebis. Il a dit: " Confie-la moi" et il m'a vaincu dans le discours".

إِنَّ هَٰذَآ أَخِي. لَهُۥ[1] تِسۡعٞ وَتِسۡعُونَ[2] نَعۡجَةٗ[3] [4]، وَلِيَ نَعۡجَةٞ[3] وَٰحِدَةٞ[4]. فَقَالَ: "أَكۡفِلۡنِيهَا"، وَعَزَّنِي[5] فِي ٱلۡخِطَابِ".

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسۡعٌ وَتِسۡعُونَ نَعۡجَةً وَلِيَ نَعۡجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكۡفِلۡنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الۡخِطَابِ

ان هذا اخي له تسع وتسعون نعجه ولي نعجه وحده فقال اكفلنيها وعزني في الخطاب

M-38/38:24[2]. Il dit: "Il t'a oppressé en demandant [de mêler] ta brebis à ses brebis. Beaucoup de ceux qui mêlent abusent les uns des autres. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ils sont peu". David présuma alors que nous l'avions éprouvé, il demanda donc pardon à son Seigneur, tomba à genoux et se repentit.[R1]

قَالَ: "لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ [...] إِلَىٰ نِعَاجِهِۦۖ. وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡخُلَطَآءِ لَيَبۡغِي[1] بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ. إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَقَلِيلٞ مَّا هُمۡ". وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ[2]، فَٱسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّ رَاكِعٗا وَأَنَابَ.

قَالَ لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الۡخُلَطَاءِ لَيَبۡغِي بَعۡضُهُمۡ عَلَى بَعۡضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمۡ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

مال لقد ظلمك بسوال نعجتك الى نعاجه وان كثيرا من الخلطا ليبغي بعضهم على بعض الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود انما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا واناب

M-38/38:25[3]. Nous lui pardonnâmes cela. ~ Il aura une proximité[T1] avec nous et le meilleur retour.

فَغَفَرۡنَا لَهُۥ ذَٰلِكَۖ. ~ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ.

فَغَفَرۡنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنۡدَنَا لَزُلۡفَى وَحُسۡنَ مَآبٍ

فغفرنا له ذلك وان له عندنا لزلفى وحسن ماب

M-38/38:26[4]. "Ô David! Nous avons fait de toi un successeur dans la terre. Juge donc en vérité parmi les humains et ne suis pas le désir, sinon il t'égarera de la voie de Dieu". Ceux qui s'égarent de la voie de Dieu, auront une punition sévère, pour avoir oublié le jour du compte[T1].

"يَٰدَاوُۥدُ! إِنَّا جَعَلۡنَٰكَ خَلِيفَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ. فَٱحۡكُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلۡهَوَىٰ، فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ". إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ[1] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدُۢ، بِمَا نَسُواْ يَوۡمَ ٱلۡحِسَابِ.

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلۡنَاكَ خَلِيفَةً فِي الۡأَرۡضِ فَاحۡكُمۡ بَيۡنَ النَّاسِ بِالۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الۡهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنۡ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنۡ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوۡمَ الۡحِسَابِ

يا داود انا جعلنك خليفه في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله ان الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب

M-38/38:27. [Nous n'avons pas créé le ciel, la terre et ce qui est parmi eux en vain. Voilà la présomption de ceux qui ont mécru. ~ Malheur du feu à ceux qui ont mécru!

[وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا بَٰطِلٗاۚ. ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ. ~ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنَ ٱلنَّارِ!

وَمَا خَلَقۡنَا السَّمَاءَ وَالۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيۡلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

وما خلقنا السما والارض وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار

M-38/38:28. Traiterons-nous ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres comme les corrupteurs dans la terre? Ou bien traiterons-nous les dévots comme les prévaricateurs?

أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلۡمُفۡسِدِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ؟ أَمۡ نَجۡعَلُ ٱلۡمُتَّقِينَ كَٱلۡفُجَّارِ؟

أَمۡ نَجۡعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالۡمُفۡسِدِينَ فِي الۡأَرۡضِ أَمۡ نَجۡعَلُ الۡمُتَّقِينَ كَالۡفُجَّارِ

ام نجعل الذين امنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين في الارض ام نجعل المتقين كالفجار

M-38/38:29[5]. [Ceci est] un livre béni que nous avons fait descendre à toi, afin qu'ils réfléchissent sur ses signes, ~ et que les dotés d'intelligence se rappellent].

[...] كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ مُبَٰرَكٞ[1]، لِّيَدَّبَّرُوٓاْ[2] ءَايَٰتِهِۦ، ~ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ.]

كِتَابٌ أَنۡزَلۡنَاهُ إِلَيۡكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الۡأَلۡبَابِ

كتاب انزلناه اليك مبارك ليدبروا اياته وليتذكر اولوا الالباب

---

[1] 1) وَلزَّنِي فِي الۡعكابِ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَعَزَنِي، وَعَازَّنِي (5 نعجة انثى (4 نِعۡجَة (3 تَسۡعٌ وَتَسۡعُونَ (2 كان له et il m'a importuné (du verbe syriaque ܠܙ laz) dans la dispute (du syriaque ܥܩܩܒ 'aqqib).

[2] 1) فَتَنَاه، فَتَّنَاه، أَفۡتَنَّاهُ (2 لَيَبۡغِيَ، لَيَبۡغِ ♦ R1) Ce verset renvoie à l'épisode d'Urie que David fit tuer pour avoir sa femme: cf. 1 S chap. 11 et 12.

[3] 1) وَحُسۡنُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Il aura une faveur auprès de nous (du syriaque ܙܠܦ zlaf).

[4] 1) يُضِلُّونَ ♦ T1) Permutation: Ceux qui s'égarent de la voie de Dieu, auront le jour du compte une punition sévère pour avoir oublié.

[5] 1) لِتَدَبَّرُوا (2 مُبَارَكاً

M-38/38:30[1]. Nous donnâmes à David Salomon. ~ Quel merveilleux serviteur![R1] Il est constamment retournant.	وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ	ووهبنا لداود سليمن نعم العبد انه اواب	وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَٰنَ. ~ نِعْمَ[1] ٱلْعَبْدُ! إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ.
M-38/38:31[2]. Quand un soir on lui présenta des juments de race[T1] campant sur trois sabots[T2],	إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ	اذ عرض عليه بالعشي الصافنات الجياد	إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِٱلْعَشِيِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلْجِيَادُ،
M-38/38:32[3]. il dit: "J'ai aimé l'amour des biens[T1] de préférence au rappel de mon Seigneur, jusqu'à ce que [le soleil] se cacha derrière le voile.[T2R1]	فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ	فقال اني احببت حب الخير عن ذكر ربي حتى توارت بالحجاب	فَقَالَ: "إِنِّيٓ أَحْبَبْتُ حُبَّ ٱلْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي، حَتَّىٰ تَوَارَتْ [...] بِٱلْحِجَابِ.
M-38/38:33[4]. Retournez-les-moi". Alors il se mit à passer [l'épée sur] les jambes et les cous.[T1A1]	رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ	ردوها على مطمو مسحا بالسوق والاعناق	رُدُّوهَا عَلَيَّ". فَطَفِقَ مَسْحًۢا[1] [...] بِٱلسُّوقِ[2] وَٱلْأَعْنَاقِ.
M-38/38:34[5]. Nous avons éprouvé Salomon en lançant sur son siège un corps,[R1] ensuite il se repentit[T1].	وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ	ولقد فتنا سليمن والقينا على كرسيه جسدا ثم اناب	وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَٰنَ، وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِۦ جَسَدًا، ثُمَّ أَنَابَ
M-38/38:35[6]. Il dit: "Mon Seigneur! Pardonne-moi et donne-moi un royaume tel qu'il n'appartiendra à personne après moi. ~ C'est toi le donateur".	قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ	قال رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لاحد من بعدي انك انت الوهاب	قَالَ: "رَبِّ! ٱغْفِرْ، لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا[1] لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِيٓ. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ".
M-38/38:36[7]. Nous lui avons alors soumis le vent qui, sur son ordre, court doucement partout où il est allé[T1].	فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ	فسخرنا له الريح تجري بامره رخاء حيث اصاب	فَسَخَّرْنَا لَهُ ٱلرِّيحَ[1] تَجْرِي بِأَمْرِهِۦ رُخَآءً، حَيْثُ أَصَابَ.
M-38/38:37. De même que les Satans, tant édificateurs que plongeurs.	وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ	والشياطين كل بنا وغواص	وَٱلشَّيَٰطِينَ، كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ.
M-38/38:38. Et d'autres encore, attachés par des entraves.	وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ	واخرين مقرنين في الاصفاد	وَءَاخَرِينَ، مُقَرَّنِينَ فِي ٱلْأَصْفَادِ.
M-38/38:39[8]. Voilà notre don, gratifie donc ou retiens, sans compter[T1].	هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ	هذا عطاونا فامنن او امسك بغير حساب	هَٰذَا عَطَآؤُنَا، فَٱمْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ[1].
M-38/38:40[9]. Il aura une proximité[T1] avec nous et le meilleur retour.	وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ	وان له عندنا لزلفى وحسن ماب	وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ ~ وَحُسْنَ[1] مَـَٔابٍ.
M-38/38:41[10]. [---] Rappelle-toi Job, notre serviteur, quand il a appelé son Seigneur: "Le Satan m'a touché par une affliction et une punition".[R1]	وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ	واذكر عبدنا ايوب اذ نادى ربه اني مسني الشيطن بنصب وعذاب	[---] وَٱذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ: "أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلشَّيْطَٰنُ بِنُصْبٍ[1] وَعَذَابٍ".

---

1 1) نَعِمَ، نِعِمَ ♦ R1) Le Coran ne fait jamais état de l'idolâtrie de Salomon: cf. 1 R 2:5-6.

2 T1) Mawerdi: 1) les juments à long cou. 2) les juments rapides T2) Possible erreur: الصافنات au lieu de الصَّافِنَاتُ: des juments de race alignées.

3 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: حُبَّ العير l'amour des chevaux T2) Mawerdi: 1) jusqu'à ce que [le soleil] se cacha derrière le voile 2) jusqu'à ce que [les juments] se cachèrent derrière le voile, le voile signifiant ici la nuit ♦ R1) Sur l'amour de David pour les chevaux, voir 1 R 5:6 et 10:12 et Ginzberg, vol. IV, p. 46-47.

4 1) مَسَاحًا 2) بِالسُّوقِ، بِالسُّوُوقِ، بِالسَّاقِ ♦ T1) Mawerdi: 1) Par amour intense pour les juments, il se mit à leur passer les mains sur les pattes et les cous. 2) Quand il vit qu'elles l'avaient distrait de la prière, il se mit à leur couper les pattes et les cous ♦ A1) Si ce verset signifie "couper les pattes et les cous", il est abrogé par un récit de Mahomet qui interdit cette pratique.

5 T1) Mawerdi: 1) Il est retourné dans son royaume. 2) Il s'est repenti de son péché. 3) Il s'est remis de sa maladie ♦ R1) Selon Pesikta de-Rab Kahana (26:2), après le péché de Salomon, un ange se serait assis sur son trône prenant son apparence et les gens se moquaient de Salomon quand il leur disait qu'il était le roi. Une longue légende juive raconte comment Salomon a perdu son pouvoir pendant trois ans, vivant comme un mendiant (Ginzberg, vol. IV, p. 61-63. Al-Tabari rapporte une partie de cette légende (http://goo.gl/0zBzar).

6 1) قراءة شيعية: أعطني ملكا

7 1) الرِّيَاحَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: où il a voulu (du verbe syriaque ܨܒܐ sba).

8 1) هَذَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ عَطَاؤُنَا، قراءة شيعية: هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أعطه - أو اعط - بِغَيْرِ حِسَابٍ، أو: هذا عطاؤنا فأمسك أو أعط بغير حساب، أو: هذا عطاؤنا فأمسك أو أعطه بغير حساب ♦ T1) Permutation: Voilà notre don sans compter, gratifie donc ou retiens.

9 1) وَحُسْنُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Il aura une faveur auprès de nous (du syriaque ܙܠܦ zlaf).

10 1) بِنُصُبٍ، بِنَصَبٍ، بِنَصْبٍ ♦ R1) Cf. Jb chap. 1-2.

M-38/38:42[1]. "Frappe [la terre] de ton pied. Voici frais lavage et boisson".[R1]	"ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَ [...]. هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ".	ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ	ادطص برجلط هدا مغسل بارد وشراب
M-38/38:43[2]. Nous lui donnâmes [une compensation de] sa famille et son semblable avec elle,[R1] en signe de miséricorde de notre part ~ et comme rappel pour les dotés d'intelligence.	وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ [...] أَهۡلَهُۥ، وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ، رَحۡمَةٗ مِّنَّا ~ وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ.	وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ	ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمه منا وذكرى لاولى الالباب
M-38/38:44[3]. Nous lui dîmes: "Prends dans ta main un fagot d'herbe, frappes-en [ta femme] et ne parjure pas".[T1R1] Nous l'avons trouvé patient. Quel merveilleux serviteur! Il est constamment retournant.	[...]: "وَخُذۡ بِيَدِكَ ضِغۡثٗا، فَٱضۡرِب بِّهِۦ [...]، وَلَا تَحۡنَثۡۚ". إِنَّا وَجَدۡنَٰهُ صَابِرٗا. نِّعۡمَ ٱلۡعَبۡدُ! إِنَّهُۥٓ أَوَّابٞ.	وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ	وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث انا وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب
M-38/38:45[4]. [---] Rappelle-toi Abraham, Isaac et Jacob, nos serviteurs dotés de mains[T1] et de regards.	[---] وَٱذۡكُرۡ عِبَٰدَنَآ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ أُوْلِي ٱلۡأَيۡدِي[2] وَٱلۡأَبۡصَٰرِ.	وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ	واذكر عبدنا ابرهيم واسحق ويعقوب اولى الايدى والابصار
M-38/38:46[5]. Nous avons dévoué exclusivement pour eux le rappel de la demeure [dernière].	إِنَّآ أَخۡلَصۡنَٰهُم بِخَالِصَةٖ[1] ذِكۡرَى ٱلدَّارِ [...].	إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ	انا اخلصناهم بخالصه ذكرى الدار
M-38/38:47. Ils sont auprès de nous parmi les choisis, les meilleurs.	وَإِنَّهُمۡ عِندَنَا لَمِنَ ٱلۡمُصۡطَفَيۡنَ، ٱلۡأَخۡيَارِ.	وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ	وانهم عندنا لمن المصطفين الاخيار
M-38/38:48[6]. [---] Rappelle-toi Ismaël, Élisée et Dhul-Kifl.[R1] Chacun est des meilleurs.	[---] وَٱذۡكُرۡ إِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ[1] وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ. وَكُلّٞ مِّنَ ٱلۡأَخۡيَارِ.	وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ	واذكر اسمعيل واليسع وذا الكفل وكل من الاخيار
M-38/38:49. [---] Cela est un rappel. Et c'est aux dévots qu'appartient le meilleur retour.	[---] هَٰذَا ذِكۡرٞۚ. وَإِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ لَحُسۡنَ مَأٓبٖ.	هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ	هذا ذكر وان للمتقين لحسن ماب
M-38/38:50[7]. Les portes des jardins d'Éden[R1] seront ouvertes pour eux.	جَنَّٰتِ عَدۡنٖ، مُّفَتَّحَةٗ[1] لَّهُمُ ٱلۡأَبۡوَٰبُ.	جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ	جنات عدن مفتحه لهم الابواب
M-38/38:51[8]. Accoudés, ils y appellent beaucoup de fruits[T1] et de boisson.	مُّتَّكِـِٔينَ[1] فِيهَا، يَدۡعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ وَشَرَابٖ.	مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ	متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة كثيره وشراب
M-38/38:52[9]. Ils auront des jeunes filles limitant leurs regards,[T1] du même âge.	وَعِندَهُمۡ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ، أَتۡرَابٞ.	وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ	وعندهم قصرت الطرف اتراب
M-38/38:53[10]. Voilà ce qui vous est promis pour le jour du compte.	هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ[1] لِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ.	هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ	هذا ما توعدون ليوم الحساب

---

1 R1) Ce miracle est inconnu de la Bible.

2 R1) Cf. Jb 1:2, 19.

3 T1) Job avait juré de donner cent coups de bâtons à sa femme. Pour ne pas se parjurer ou faire mal à sa femme, Dieu lui a enseigné la ruse de donner un seul coup avec un fagot ayant cent menues branches (Voir Ibn-Kathir). Cette ruse se retrouve dans le code pénal iranien, art. 94 ♦ R1) La Bible ne parle pas de Job châtiant sa femme, mais seulement la réprimandant (Job 2:9-10).

4 1) عَبْدَنَا 2) الْأَيْدِ، الْأَيَادِي ♦ T1) Traduction de Luxenberg: nos serviteurs Abraham, Isaac et Jacob, les hommes au pacte ou ayant une faveur (du syriaque ܝܕܐ iyd).

5 1) بِخَالِصَةِ، بِخَالِصَتِهِم

6 1) وَاللَّيْسَعَ ♦ R1) Élisée est mentionné dans 1R 19:16-21 et dans d'autres chapitres de 2 R. Dhul-Kifl serait Obadyahu qui, "quand Jézabel massacra les prophètes de Yahvé, […] prit cent prophètes et les cacha cinquante à la fois dans une grotte, où il les ravitaillait de pain et d'eau" (1 R 18:4). De là viendrait son nom. Il se pourrait aussi être Élisée qui a demandé à Élie une double portion de l'esprit qui l'inspire (2 Rois 2: 9). Traduction de Luxenberg: Souvenez-vous d'Ismaël et d'Élisée, c'est-à-dire Dhul-Kifl.

7 1) جَنَّاتُ عَدْنٍ مُفَتَّحَةٌ ♦ R1) Ce terme revient 11 fois dans le Coran (voir l'index sous: Éden) et plusieurs fois dans la Bible, la première dans Gn 2:8.

8 1) مُتَّكِينَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: fruits permanents (du syriaque ܚܬܝܪܐ ktira).

9 T1) Traduction de Luxenberg: Ils auront des fruits (du syriaque ܛܪܦܐ tarfa), mûrs (du syriaque ܛܪܒܐ.tarba).

10 1) يُوعَدُونَ

M-38/38:54. Ce sera notre provision, elle ne sera jamais épuisée.	إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ.	إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ	ان هذا لرزقنا ما له من نفاد
M-38/38:55. Voilà. Alors que les transgresseurs auront le pire retour,	هَٰذَا. وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ،	هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ	هذا وان للطغين لشر ماب
M-38/38:56[1]. la géhenne où ils rôtiront[T1]. Quel abominable lit!	جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا. فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ!	جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ	جهنم يصلونها فبئس المهاد
M-38/38:57[2]. Voilà! Qu'ils les goûtent, eau ardente et puanteur[T1],	هَٰذَا. فَلْيَذُوقُوهُ، حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ[1].	هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ	هذا فليذوقوه حميم وغساق
M-38/38:58[3]. couplées à d'autres [punitions] similaires.	وَءَاخَرُ[1] مِن شَكْلِهِۦٓ[2] أَزْوَٰجٌ.	وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ	واخر من شكله ازواج
M-38/38:59[4]. Voici une foule qui se précipite avec vous. Nulle bienvenue à eux[T1]. Ils rôtiront[T2] dans le feu.	هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ. لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ. إِنَّهُمْ صَالُوا۟ ٱلنَّارِ.	هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ	هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا بهم انهم صالوا النار
M-38/38:60[5]. Ils dirent: "Nulle bienvenue plutôt à vous[T1]. C'est vous qui l'avez avancé pour nous. Quelle abominable demeure!"	قَالُوا۟: "بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ. أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا. فَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ!"	قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ	قالوا بل انتم لا مرحبا بكم انتم قدمتموه لنا فبئس القرار
M-38/38:61. Ils dirent: "Notre Seigneur! Quiconque nous a avancé cela, augmente-lui la punition au double dans le feu".	قَالُوا۟: "رَبَّنَا! مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا، فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي ٱلنَّارِ".	قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ	قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا في النار
M-38/38:62. Ils dirent: "Pourquoi ne voyons-nous pas des hommes que nous comptions parmi les malfaiteurs,	وَقَالُوا۟: "مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلْأَشْرَارِ،	وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ	وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الاشرار
M-38/38:63[6]. [et] dont nous nous sommes moqués? [Sont-ils avec nous], ou les regards ont-il dévié d'eux?"	أَتَّخَذْنَٰهُمْ سِخْرِيًّا[1]. [...] أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ ٱلْأَبْصَٰرُ؟"	أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ	اتخذناهم سخريا ام زاغت عنهم الابصار
M-38/38:64[7]. Voilà, en vérité, les disputes des gens du feu.	إِنَّ ذَٰلِكَ، لَحَقٌّ، تَخَاصُمُ أَهْلِ[1] ٱلنَّارِ.	إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ	ان ذلك لحق تخاصم اهل النار
M-38/38:65. [---] Dis: "Je ne suis qu'un avertisseur. Il n'est de dieu que Dieu, le seul, le subjugueur,	[---] قُلْ: "إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٌ. وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ، ٱلْوَٰحِدُ، ٱلْقَهَّارُ،	قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ	قل انما انا منذر وما من اله الا الله الواحد القهار
M-38/38:66. le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux, le noble, le pardonneur".	رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، ٱلْعَزِيزُ، ٱلْغَفَّٰرُ".	رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ	رب السموت والارض وما بينهما العزيز الغفار
M-38/38:67. Dis: "Celle-ci est une grande nouvelle,	قُلْ: "هُوَ نَبَؤٌا۟ عَظِيمٌ،	قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ	قل هو نبوا عظيم
M-38/38:68[8]. dont vous vous détournez.	أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ[1].	أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ	انتم عنه معرضون
M-38/38:69[9]. Je n'avais aucune connaissance [des propos] des notables les plus élevés, quand ils se disputaient.	مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍۭ [...] بِٱلْمَلَإِ[1] ٱلْأَعْلَىٰٓ، إِذْ يَخْتَصِمُونَ.	مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ	ما كان لي من علم بالملا الاعلى اذ يختصمون
M-38/38:70[10]. Il ne m'est révélé que parce que je suis un avertisseur manifeste".[A1]	إِن يُوحَىٰٓ إِلَيَّ إِلَّآ أَنَّمَآ[1] أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ".	إِنْ يُوحَى إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ	ان يوحى الي الا انما انا نذير مبين
M-38/38:71[11]. [---] [Rappelle] quand ton	[---] [...] إِذْ قَالَ رَبُّكَ	إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي	اذ قال ربك

---

1 T1) Traduction probable: la géhenne où ils descendront (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

2 1) وَغَسَّاقٌ ♦ T1) Traduction Luxenberg: une eau ardente et douloureuse (du verbe syriaque ܚܣܩ 'saq).

3 1) شِكْلِهِ (2 وَأُخَرُ

4 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: هَذَا فَوْجٌ مفتحم مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ Voici une foule qui a le même destin. Pas de pitié (du verbe syriaque ܪܚܦ rhif) pour eux T2) Traduction probable: descendra (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

5 T1) Traduction de Luxenberg: Pas de pitié (du verbe syriaque ܪܚܦ rhif) plutôt pour vous.

6 1) سُخْرِيًّا

7 1) تَخَاصُمَ أَهْلِ، تَخَاصَمَ أَهْلُ

8 1) قراءة او تفسير شيعي لهذه الآية والتي تسبقها: قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ في صدور الذين أوتوا العلم أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

9 1) الْمَلَا، الْمَلَو

10 1) إِنَّمَا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

Seigneur dit aux anges: "Je vais créer un humain de la glaise[R1].	خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ	للملئكة انى خلق بشرا من طين.	لِلْمَلَٰئِكَةِ: "إِنِّي خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ.
M-38/38:72. Quand je l'aurai formé et y aurai soufflé de mon esprit, jetez-vous devant lui prosternés".	فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ	فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له سجدين	فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي، فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ".
M-38/38:73. Alors les anges se sont prosternés tous ensemble,	فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ	فسجد الملئكة كلهم اجمعون	فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ،
M-38/38:74[1]. sauf Iblis[R1], qui est devenu arrogant et était des mécréants.	إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ	الا ابليس استكبر وكان من الكفرين	إِلَّآ إِبْلِيسَ، ٱسْتَكْبَرَ، وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ.
M-38/38:75[2]. Il dit: "Ô Iblis[R1]! Quelle chose t'a empêché de te prosterner devant ce que j'ai créé de mes mains?[R2] Es-tu arrogant? Ou bien serais-tu parmi les hautains?"	قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ	قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين	قَالَ: "يَٰٓإِبْلِيسُ! مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا[1] خَلَقْتُ بِيَدَيَّ[1]؟ أَسْتَكْبَرْتَ؟ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ؟"
M-38/38:76[3]. Il dit: "Je suis meilleur que lui. Tu m'as créé de feu[R1] et tu l'as créé de la glaise"[R2].	قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ	قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين	قَالَ: "أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ. خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ".
M-38/38:77[4]. Il dit: "Sors-en donc, te voilà lapidé.[T1]	قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ	قال فاخرج منها فانك رجيم	قَالَ: "فَٱخْرُجْ مِنْهَا، فَإِنَّكَ رَجِيمٌ.
M-38/38:78. Ma malédiction soit sur toi jusqu'au jour du jugement".	وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ	وان عليك لعنتي الى يوم الدين	وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ".
M-38/38:79. Il dit: "Mon Seigneur! Diffère-moi jusqu'au jour où ils seront ressuscités".	قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	قال رب فانظرني الى يوم يبعثون	قَالَ: "رَبِّ! فَأَنظِرْنِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ".
M-38/38:80. Il dit: "Tu es des différés,	قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ	قال فانك من المنظرين	قَالَ: "فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ،
M-38/38:81. jusqu'au jour du temps connu".	إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ	الى يوم الوقت المعلوم	إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ".
M-38/38:82. Il dit: "Par ta noblesse! Je les fourvoierai tous ensemble,	قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ	قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين	قَالَ: "فَبِعِزَّتِكَ! لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ،
M-38/38:83[5]. sauf parmi eux tes serviteurs dévoués[T1]".	إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ	الا عبادك منهم المخلصين	إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ[1]".
M-38/38:84[6]. Il dit: "Par la vérité! Et c'est la vérité que je dis[R1].	قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ	قال فالحق والحق اقول	قَالَ: "فَٱلْحَقُّ! وَٱلْحَقَّ[1] أَقُولُ.
M-38/38:85. Je remplirai la géhenne de toi et de ceux qui t'ont suivi parmi eux tous ensemble".	لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ	لاملان جهنم منك وممن تبعك منهم اجمعين	لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ".

---

11 R1) Cf. Gn 1:27.

1 R1) Iblis: ce terme apparaît 11 fois, il vient du syriaque ܒܠܝܫܥܐ blisha: le damné. Ce récit se trouve dans le Midrash du rabbin Moïse du XIe siècle (Geiger, p. 174-175). Nous trouvons une mention de ce qui est dit dans le Coran sur la raison pour laquelle Satan ne se prosterne pas dans le livre syriaque La Grotte des Trésors (Cave of Treasures, 2:12-13, 22-25; 3:1-2).

2 1) لَمَّا (2 بِيَدَيَّ، بِيَدِي ♦ R1) Voir la note du verset 38/38:74 R2) Cf. Ps 119:73.

3 R1) Nous retrouvons la même phrase dans le Livre des Secrets d'Enoch, ou ce qu'on appelle le Second Livre d'Enoch, chapitre 29 verset 2. R2) Cf. Gn 1,27.

4 T1) Voir la note de 7/81:25.

5 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) élus (Hamidullah); purs (Abdelaziz); sincères (Boubakeur). Notre traduction suit la variante.

6 1) فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ، فَالْحَقَّ وَالْحَقَّ، فَالْحَقِّ وَالْحَقِّ، فَالْحَقُّ مِنِّي وَالْحَقَّ ♦ R1) Dans l'Évangile de Jean et seulement dans cet Évangile, on trouve 25 fois la phrase "en vérité, en vérité, je vous le dis".

M-38/38:86[1]. [---] Dis: "Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Et je ne suis pas de ceux en charge.[T1R1]	قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ	مل ما اسلطم علىه مر احى وما انا مر المطلمىر	[---] قُلْ: "مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ. وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ.
M-38/38:87. Ce n'est qu'un rappel pour les mondes.	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	ار هو الا دطى للعلمىر	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ.
M-38/38:88[2]. Vous saurez sa nouvelle après un moment!"[A1]	وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ	ولىعلمر ىاه ىعد حىر	وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ!"

Chapitre 39/7: Les redans
سُورَة الأَعْرَاف

206 versets - mecquois [sauf: 163-170][3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمر الرحىم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-39/7:1[5]. Alif, Lam, Mim, Sad.[T1]	المص	المص	الٓمٓصٓ.
M-39/7:2[6]. C'est un livre descendu à toi. Qu'il n'y ait, dans ta poitrine, nul embarras [à l'annoncer], afin que par lui tu avertisses [les mécréants] et [qu'il soit] un rappel aux croyants[T1].	كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	طىب ابدل الىط ملا طر ىه صدرط حرى مىه لىدر ىه ودطرى للمومىر	كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ. فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ [...]، لِتُنذِرَ بِهِۦ [...]. وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ.
M-39/7:3[7]. [---] Suivez ce qui est descendu à vous de votre Seigneur et ne suivez pas des alliés hors de lui. ~ Vous vous rappelez peu.	اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ	اىىعوا ما ابدل الىطم مر ربطم ولا ىىىعوا مر دوىه اولىا ملىلا ما ىدطرور	[---] ٱتَّبِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ، وَلَا تَتَّبِعُواْ[1]، مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ. ~ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ[2].
M-39/7:4[8]. Combien avons-nous fait périr de cités! Notre vigueur leur survint de nuit ou durant leur repos[T1]!	وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ	وطم مر مرىه اهلطىها ماها ىاىىا ىىا او هم مائلور	وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَا! فَجَآءَهَا بَأْسُنَا بَيَٰتًا أَوْ هُمْ قَآئِلُونَ!
M-39/7:5. Leur appel, quand leur vint notre vigueur, n'était qu'à dire: "Nous étions des oppressifs".	فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	مما طار دعوىهم اد طاهم ىاىىا الا ار مالوا اىا طىا طالمىر	فَمَا كَانَ دَعْوَىٰهُمْ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ: "إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ".
M-39/7:6[9]. Nous interrogerons ceux vers qui furent envoyés [avant toi nos messagers] et nous interrogerons les messagers.	فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ	ملىىلر الدىر ادىل الىهم ولىىلر المدىلىر	فَلَنَسْـَٔلَنَّ[1] ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ[2] [...] وَلَنَسْـَٔلَنَّ[3] ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-39/7:7[10]. Nous leur narrerons, en toute connaissance, [ce qu'ils faisaient]. ~ Et nous n'étions pas absent[T1].	فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ	ملىمصر علىهم ىعلم وما طىا عاىىر	فَلَنَقُصَّنَّ[1] عَلَيْهِم، بِعِلْمٍ [...]. ~ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ.
M-39/7:8[11]. La balance, ce jour-là, sera la vérité. Alors ceux dont les balances [de leurs actes][R1] seront pesantes, ~ ceux-là sont ceux qui réussissent.	وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	والودر ىومىذ الحى مر ىملىه مودىىه ماولىط هم المملحور	وَٱلْوَزْنُ، يَوْمَئِذٍ، ٱلْحَقُّ. فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ [...]، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.

---

1 T1) et je ne suis pas un imposteur (Hamidullah); et je ne suis pas de ceux qui s'arrogent d'une mission (Abdelaziz); et je ne suis pas de ceux qui imposent un salaire aux autres (Khawam). Mawerdi: 1) Je n'assume pas ce Coran de ma propre initiative. 2) Je ne prétends pas vous ordonner de faire ce qu'on ne m'a pas ordonné. 3) Ce n'est pas moi qui vous charge d'une rétribution ♦ R1) Voir la note du verset 2/68: 46.

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 Titre tiré des versets 46 et 48. Autre titre: طولى الطوليين

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Pour le sens, voir la note du verset 2/68:1.

6 T1) Permutation: C'est un livre descendu à toi, afin que par lui tu avertisses [les mécréants] et [qu'il soit] un rappel aux croyants. Qu'il n'y ait, dans ta poitrine, nulle gêne [à l'annoncer].

7 1) تَذَكَّرُونَ، يَتَذَكَّرُونَ، يَذَّكَّرُونَ 2) تَبْتَغُوا

8 T1) Permutation: Combien de cités notre vigueur leur survint de nuit ou durant leur repos et nous les avons détruites.

9 1) فَلَيَسْأَلَنَّ 2) إِلَيْهِمْ قبلك رسلنا 3) لَيَسْأَلَنَّ

10 1) فَلَيَقُصَّنَّ ♦ T1) Rien ne nous échappe (Ibn-Kathir).

11 R1) Dieu pèse les actes avec la balance: 1 S 2:3; Jb 31:6.

M-39/7:9. Quant à ceux dont les balances [de leurs actes] seront légères, ceux-là sont ceux qui ont perdu leurs âmes, parce qu'ils mécroyaient dans nos signes.	وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ	ومن حمت موديه ماولئط الدين حسروا انمسهم بما كانوا باينا يظلمون	وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ [...]، فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُم، بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَظۡلِمُونَ.
M-39/7:10[1]. Nous vous avons donné le pouvoir dans la terre et nous vous y avons fait des subsistances. ~ Vous remerciez peu.	وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ	ولمد مكنكم في الارض وجعلنا لكم منها معايش قليلا ما تشكرون	وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلۡنَا لَكُمۡ فِيهَا مَعَٰيِشَ[1]. ~ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ.
M-39/7:11[2]. [---] Nous vous avons créés, puis nous vous avons formés, puis nous avons dit aux anges: "Prosternez-vous devant Adam". Ils se sont prosternés, sauf Iblis[R1] qui n'était pas parmi les prosternés.	وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ	ولمد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين	[---] وَلَقَدۡ خَلَقۡنَٰكُمۡ، ثُمَّ صَوَّرۡنَٰكُمۡ، ثُمَّ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ[1]: "ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ". فَسَجَدُوٓاْ، إِلَّآ إِبۡلِيسَ لَمۡ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ.
M-39/7:12[3]. Il dit: "Qui t'a empêché de te prosterner quand je t'ai ordonné?" Il dit: "Je suis meilleur que lui. Tu m'as créé de feu[R1] alors que tu l'as créé de glaise".[R1]	قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ	قال ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين	قَالَ: "مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسۡجُدَ إِذۡ أَمَرۡتُكَۖ؟" قَالَ: "أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡهُ. خَلَقۡتَنِي مِن نَّارٖ وَخَلَقۡتَهُۥ مِن طِينٖ".
M-39/7:13. Il dit: "Descends-en. Tu ne dois pas être arrogant ici. Sors, tu es des méprisés".	قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ	قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين	قَالَ: "فَٱهۡبِطۡ مِنۡهَا، فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا. فَٱخۡرُجۡ، إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ".
M-39/7:14. Il dit: "Diffère-moi jusqu'au jour où ils seront ressuscités".	قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	قال انظرني الى يوم يبعثون	قَالَ: "أَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ".
M-39/7:15. Il dit: "Tu es des différés".	قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ	قال انك من المنظرين	قَالَ: "إِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ".
M-39/7:16[4]. Il dit: "Puisque tu m'as fourvoyé, je m'assoirai pour eux [sur] ton chemin droit[T1].	قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ	قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم	قَالَ: "فَبِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي، لَأَقۡعُدَنَّ[1] لَهُمۡ [...] صِرَٰطَكَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ.
M-39/7:17[5]. Puis je leur viendrai par devant et par derrière, sur leurs droites et sur leurs gauches. Et tu ne trouveras pas la plupart d'eux remerciants".	ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ	ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين	ثُمَّ لَأٓتِيَنَّهُم[1] مِّنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ وَعَنۡ أَيۡمَٰنِهِمۡ وَعَن شَمَآئِلِهِمۡ. وَلَا تَجِدُ أَكۡثَرَهُمۡ شَٰكِرِينَ".
M-39/7:18[6]. Il dit: "Sors-en, répréhensible, repoussé. [Je jure que] quiconque t'a suivi parmi eux, je remplirai la géhenne [d'eux et] de vous tous ensemble.	قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ	قال اخرج منها مذءوما مدحورا لمن تبعك منهم لاملان جهنم منكم اجمعين	قَالَ: "ٱخۡرُجۡ مِنۡهَا، مَذۡءُومٗا[1]، مَّدۡحُورٗاۖ. [...] لَّمَن[2] تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ، لَأَمۡلَأَنَّ[3] جَهَنَّمَ [...] مِنكُمۡ أَجۡمَعِينَ.
M-39/7:19[7]. Ô Adam! Habitez le jardin, toi et ton épouse et mangez d'où vous voulez. Mais ne vous approchez pas de cet arbre,[R1] vous seriez alors des oppressifs".	وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ	ويا ادم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين	وَيَٰٓـَٔادَمُ! ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ، فَكُلَا مِنۡ حَيۡثُ شِئۡتُمَا[1]. وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ، فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

---

1 1) مَعَائِشَ

2 1) لِلْمَلَائِكَةُ ♦ R1) Voir la note du verset 38/38:74.

3 R1) Voir la note du verset 38/38:71 R2) Voir la note du verset 38/38:76.

4 1) لَأَجْلِسَنَّ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: Je leur ferai tortueux ton chemin droit.

5 1) لَأَتِيَنَّهُمْ

6 1) لَأَمْلَانَّ (3 لِمَنْ (2 مَذومًا

7 1) شِيْتُمَا ♦ R1) Gn 2:16-17 et 3:22-24. Nous lisons dans le livre de l'Apocalypse que les survivants trouveront l'arbre de vie après la mort (Apocalypse 22:14). L'Arbre de Vie est mentionné dans le Premier Livre d'Enoch (paragraphe 24) et le Deuxième Livre d'Enoch (paragraphe 8).

M-39/7:20[1]. Puis le Satan, afin de montrer aux deux ce qui leur était caché de leurs parties honteuses[T1], leur susurra. Il dit: "Votre Seigneur vous a interdit cet arbre pour que vous ne soyez pas des anges ou que vous ne soyez parmi les éternels".

M-39/7:21[2]. Il leur a juré:[T1] "Je suis pour vous des conseillers".

M-39/7:22[3]. Alors il fit tomber les deux par une tromperie.[R1] Quand ils eurent goûté[R2] [au fruit] de l'arbre, leurs parties honteuses[T1] leur apparurent et ils se mirent à les couvrir avec les feuilles du jardin.[R3] Leur Seigneur les a appelés: "Ne vous ai-je pas interdit cet arbre-là et ne vous ai-je pas dit ~ que le Satan est pour vous un ennemi manifeste?"[R4]

M-39/7:23[4]. Tous deux dirent: "Notre Seigneur! Nous nous sommes oppressés nous-mêmes. Si tu ne nous pardonnes pas et n'as pas miséricorde envers nous, nous serons des perdants".

M-39/7:24[5]. Il dit: "Descendez, ennemis les uns des autres[R1]. Vous aurez dans la terre une demeure et une jouissance pour un terme".

M-39/7:25[6]. Il dit: "Vous y vivrez, vous y mourrez et l'on vous en fera sortir".

M-39/7:26[7]. [---] Ô fils d'Adam! Nous avons descendu sur vous un vêtement pour cacher vos parties honteuses, ainsi que des ornements.[T1] Mais le vêtement de la dévotion, celui-là est meilleur[T2]. Voilà un des signes de Dieu. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُرِيَ[1] عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا[2]. وَقَالَ: "مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ[3] ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ[4] أَوْ تَكُونَا مِنَ ٱلْخَٰلِدِينَ".

وَقَاسَمَهُمَآ: "إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ".

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍ. فَلَمَّا ذَاقَا [...] ٱلشَّجَرَةَ، بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا[1]. وَطَفِقَا[2] يَخْصِفَانِ[3] عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ. وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ: "أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا ٱلشَّجَرَةِ، وَأَقُل[4] لَّكُمَآ ~ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ؟"

قَالَا: "رَبَّنَا! ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا. وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ[1] لَنَا وَتَرْحَمْنَا، لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ".

قَالَ: "ٱهْبِطُوا[1]، بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ. وَلَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ[2] وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ".

قَالَ: "فِيهَا تَحْيَوْنَ، وَفِيهَا تَمُوتُونَ، وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ[1]".

[---] يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ! قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِي سَوْءَٰتِكُمْ[1] وَرِيشًا[2]. وَلِبَاسُ[3] ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ[4] خَيْرٌ. ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ!

ܦܘܣܘܣ ܠܗܘܢ ܐܠܫܝܛܢ ܠܡܚܘܝܐ ܡܕܡܐ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܡܠܐܟܐ ܐܘ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܠܥܠܡܐ

ܘܡܩܣܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܢܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܫܬܕܠܐ

ܕܡܢܗܘܢ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢ ܫܘܪܝܗܘܢ ܘܡܛܠ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܘܪܝܗ ܘܐܬܟܣܝ ܡܢ ܦܝܬܐ ܕܐܝܠܢܐ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢ ܦܝܬ ܐܝܠܢܐ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܓܢܬܐ ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܢܗܬܟܘܢ ܥܠ ܕܢܬܟܣܝܢ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܓܢܬܐ ܘܠܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ~ ܕܫܛܢܐ ܗܘ ܠܟܘܢ ܥܕܘ ܡܒܝܢ

ܐܡܪܝܢ ܪܒܢܢ ܛܠܡܢܢ ܢܦܫܢܢ ܐܢܬ ܠܐ ܡܚܝܠܬ ܠܢ ܘܠܐ ܪܚܡܬ ܠܢ ܢܗܘܝܢ ܡܢ ܕܐܒܕܝܢ

ܐܡܪ ܐܬܬܝܗܒܘ ܒܥܠ ܕܥܠ ܥܕܘ ܘܠܟܘܢ ܒܐܪܥܐ ܡܫܟܢܐ ܘܡܬܥܢܬܐ ܠܙܒܢܐ

ܐܡܪ ܒܗ ܬܚܝܘܢ ܘܒܗ ܬܡܘܬܘܢ ܘܡܢܗ ܬܬܦܩܘܢ

ܒܢܝ ܐܕܡ ܡܛܠ ܕܢܚܬܬ ܠܟܘܢ ܠܒܘܫܐ ܕܡܟܣܐ ܠܟܘܢ ܘܠܒܘܫ ܫܦܝܪܘܬܐ ܗܢܘ ܕܫܦܝܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܬܬܝܗ ܕܐܠܗܐ ܠܥܠܗ ܢܬܕܟܪܘܢ

ܦܘܣܘܣ ܠܗܘܢ ܫܝܛܢܐ ܕܢܦܠ ܠܗܘܢ ܡܕܡܐ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢ ܦܝܬܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܢܗܬܟܘܢ ܥܠ ܕܢܬܟܣܝܢ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܓܢܬܐ ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܢܗܬܟܘܢ ܥܠ ܕܢܬܟܣܝܢ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܓܢܬܐ ܘܠܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ~ ܕܫܛܢܐ ܗܘ ܠܟܘܢ ܥܕܘ ܡܒܝܢ

ܐܡܪܝܢ ܪܒܢܢ ܛܠܡܢܢ ܢܦܫܢܢ ܐܢܬ ܠܐ ܡܚܝܠܬ ܠܢ ܘܠܐ ܪܚܡܬ ܠܢ ܢܗܘܝܢ ܡܢ ܕܐܒܕܝܢ

ܐܡܪ ܐܬܬܝܗܒܘ ܒܥܠ ܕܥܠ ܥܕܘ ܘܠܟܘܢ ܒܐܪܥܐ ܡܫܟܢܐ ܘܡܬܥܢܬܐ ܠܙܒܢܐ

ܐܡܪ ܒܗ ܬܚܝܘܢ ܘܒܗ ܬܡܘܬܘܢ ܘܡܢܗ ܬܬܦܩܘܢ

ܒܢܝ ܐܕܡ ܡܛܠ ܕܢܚܬܬ ܠܟܘܢ ܠܒܘܫ ܫܦܝܪܘܬܐ ܗܢܘ ܕܫܦܝܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܬܬܝܗ ܕܐܠܗܐ ܠܥܠܗ ܢܬܕܟܪܘܢ

---

1 1) وَرِيَ، وُرِيَ (2 سَوَاتِهِمَا، سَوَّاتِهِمَا، سَوَّتِهِمَا، سَوْأَتِهِمَا (3 هَٰذِي (4 مَلِكَيْنِ ♦ T1) Le terme syriaque correspondant ܣܪܝܘܬܐ saryutha signifie souillure et impureté.

2 1) وَقَاسَمَهُمَا بِاللهِ ♦ T1) Variante: Il leur a juré par Dieu.

3 1) سَوَاتِهِمَا، سَوَّاتِهِمَا، سَوَّتِهِمَا، سَوْأَتِهِمَا (2 وَطَفَقَا (3 يَخْصِفَانِ، يَخَصِّفَانِ، يَخِصِّفَانِ، يُخْصِفَانِ، يُخَصِّفَانِ (4 وَقِيلَ ... أَلَمْ تُنْهِيا ♦ T1) Le terme syriaque correspondant ܣܪܝܘܬܐ saryutha signifie souillure et impureté ♦ R1) Voir Gn chap. 3. Dans la Bible, c'est le serpent qui induit Ève en erreur; dans le Coran, c'est Satan qui induit les deux en erreur. Voir Ginzberg, vol. 1, p. 39-40 R2) Le Coran parle de goûter et Genèse 3: 6 parle de manger יאכל. R3) Cf. Genèse 3:7. R4) Cf. Genèse 3:15. Voir aussi Ginzberg, vol. 1, p. 39-40.

4 1) قَالوا رَبَّنَا إِلَّا تَغْفِرْ

5 1) اهْبُطُوا (2 مُسْتَقِرٌّ ♦ R1) Mawerdi: le pluriel ici désigne 1) Adam, Ève, Satan et le serpent. 2) Adam et ses descendants et Satan et de ses descendants.

6 1) تَخْرُجُون

7 1) سَوَاتِهِمَا، سَوَّاتِهِمَا، سَوَّتِهِمَا، سَوْأَتِهِمَا (2) وَرِياشًا (جمع ريش بمعنى اللباس، أو المتاع والأموال) (3 وَلِبَاسَ، ولَبوسُ (4 سقطت ♦ T1) Le terme syriaque correspondant ܣܪܝܘܬܐ saryutha signifie souillure et impureté. T2) Traduction de Luxenberg: Ô fils d'Adam! Nous avons fait descendre sur vous un vêtement pour cacher vos parties honteuses. Mais la chose principale est le vêtement de la dévotion.

M-39/7:27[1]. Ô fils d'Adam! Que le Satan ne vous éprouve pas, comme il a fait sortir du jardin vos deux parents, leur arrachant leur vêtement pour leur faire voir leurs parties honteuses[T1]. Il vous voit, lui et son groupe, d'où vous ne les voyez pas. Nous avons fait des Satans des alliés à ceux qui ne croient pas.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ! لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ[1] ٱلشَّيۡطَٰنُ، كَمَآ أَخۡرَجَ أَبَوَيۡكُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ، يَنزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡءَٰتِهِمَآ. إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمۡ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ[2] مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡ[3]. إِنَّا جَعَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ.

يا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

ܒܢܝ ܐܕܡ ܠܐ ܢܫܬܛܝܢܟܘܢ ܐܠܬܪܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦܩ ܐܒܘܟܘܢ ܡܢ ܓܢܬܐ ܢܦܩ ܠܒܫܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ܕܢܚܘܪܘܢ ܠܗܘܢ ܠܒܫ

M-39/7:33[1]. Dis: "Mon Seigneur a prohibé seulement les turpitudes, tant apparentes que cachées, de même que le péché, la rébellion sans le droit, que vous associiez à Dieu ce dont il n'a fait descendre aucune autorité, ~ et que vous disiez sur Dieu ce que vous ne savez pas".

قُلْ: "إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلْفَوَٰحِشَ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَٱلْإِثْمَ وَٱلْبَغْيَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ، وَأَن تُشْرِكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ[1] بِهِۦ سُلْطَٰنًا، ~ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ".

قل انما حرم ربى الموحش ما ظهر منها وما بطن والاثم والبغى بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطنا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

M-39/7:34[2]. [À chaque nation un terme. Quand leur terme viendra, ils ne pourront ni [le] retarder d'une heure, ni [l']avancer][R1].

[وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ. فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ[1]، لَا يَسْتَأْخِرُونَ[2] [...] سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ [...].]

ولكل امه اجل ماذا جا اجلهم لا يستاخرون ساعه ولا يستقدمون

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

M-39/7:35[3]. Ô fils d'Adam! Si des messagers vous viennent de parmi vous pour vous narrer mes signes,[R1] alors celui qui a craint et a fait une bonne œuvre, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ! إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ[1] رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِي، فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ، ~ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

يا بني ادم اما ياتينكم رسل منكم يقصون عليكم ايتي فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

M-39/7:36. Ceux qui ont démenti nos signes et sont devenus arrogants à leur égard, ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُواْ عَنْهَآ، أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

والذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها اولئك اصحب النار هم فيها خلدون

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

M-39/7:37. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge, ou qui a démenti ses signes? Ceux-là, leur part leur reviendra selon le livre. Quand nos messagers viendront à eux pour les rappeler, ils diront: "Où sont ceux que vous appeliez, hors de Dieu?" Ils diront: "Ils se sont égarés loin de nous". Ils témoigneront sur eux-mêmes qu'ils étaient mécréants.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ؟ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ، قَالُوٓاْ: "أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ؟" قَالُواْ: "ضَلُّواْ عَنَّا". وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُواْ كَٰفِرِينَ.

فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بايته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتب حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كفرين

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

M-39/7:38[4]. Il dira: "Entrez dans le feu, parmi des nations des humains et des djinns passées avant vous". Chaque fois qu'une nation entre, elle maudit sa sœur [qui l'a précédée]. Quand toutes l'auront atteint, la dernière dira en indiquant la première: "Notre Seigneur! Ceux-ci nous ont égarés, donne-leur une punition du feu au double". Il dira: "À chaque [nation] le double. ~ Mais vous ne savez pas".

قَالَ: "ٱدْخُلُواْ فِيٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ فِي ٱلنَّارِ". كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا [...]. حَتَّىٰٓ إِذَا[1] ٱدَّارَكُواْ[2] فِيهَا جَمِيعًا، قَالَتْ أُخْرَىٰهُمْ لِأُولَىٰهُمْ: "رَبَّنَا! هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا، فَـَٔاتِهِمْ[3] عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ ٱلنَّارِ". قَالَ: "لِكُلٍّ [...] ضِعْفٌ. ~ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ[4]".

قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم من الجن والانس في النار كلما دخلت امه لعنت اختها حتى اذا ادارکوا فيها جميعا قالت اخرىهم لاولىهم ربنا هولا اضلونا فاتهم عذابا ضعفا من النار قال لكل ضعف ولكن لا تعلمون

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

M-39/7:39. La première dira à la dernière: "Vous n'aviez sur nous aucune faveur. Goûtez la punition, pour ce que vous réalisiez".

وَقَالَتْ أُولَىٰهُمْ لِأُخْرَىٰهُمْ: "فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ. فَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ، بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ".

والاولىهم لاخريهم ما كان لكم علينا من فضل فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

---

1 1) يُنْزِلْ

2 1) اَجالهم 2) يَسْتَاخِرُونَ ♦ R1) Cf. Lc 12:25; Ac 17:26.

3 1) تَأْتِيَنَّكُمْ 2) خَوْفٌ، خَوْفَ ♦ R1) Cf. Dt 18:15; 18:18; Actes 3:22; 7:37.

4 1) إِذْ 2) تدارَكُوا، ادَّرَكُوا، أَدْرَكُوا، إِدَّارَكُوا 3) فَآتِهِمْ 4) يَعْلَمُونَ

M-39/7:40[1]. Ceux qui ont démenti nos signes et sont devenus arrogants à leur égard, les portes du ciel ne leur seront pas ouvertes et ils n'entreront dans le jardin que quand le chameau pénétrera dans le chas de l'aiguille[T1R1]. ~ Ainsi nous rétribuons les criminels.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَا، لَا تُفَتَّحُ[1] لَهُمۡ أَبۡوَٰبُ[2] ٱلسَّمَآءِ، وَلَا يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلۡجَمَلُ[3] فِي[4] سَمِّ[5] ٱلۡخِيَاطِ[6]. ~ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُجۡرِمِينَ.

ار الدين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم ابوب السما ولا يدخلون الجنه حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

M-39/7:41[2]. Ils auront la géhenne comme lit et, d'au-dessus d'eux, comme couvertures. ~ Ainsi nous rétribuons les oppressifs.

لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ، وَمِن فَوۡقِهِمۡ، غَوَاشٍ[1]. ~ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ.

لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

M-39/7:42[3]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, [nous ne chargeons une âme qu'à sa capacité][R1], ceux-là sont les gens du jardin. ~ Ils y seront éternellement.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، [لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَآ]، أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

والدين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك اصحب الجنه هم فيها خلدون

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

M-39/7:43[4]. Nous arracherons toute rancune dans leurs poitrines. Sous eux courent les rivières. Ils diront: "Louange à Dieu qui nous a guidés à ceci. Nous n'aurions pas été guidés si Dieu ne nous avait pas guidés. Les messagers de notre Seigneur sont venus avec la vérité". Ils seront appelés: "Voilà le jardin, il vous a été donné en héritage pour ce que vous faisiez".

وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلّٖ. تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ. وَقَالُواْ: "ٱلۡحَمۡدُ[1] لِلَّهِ ٱلَّذِي هَدَىٰنَا لِهَٰذَا. وَمَا كُنَّا لِنَهۡتَدِيَ لَوۡلَآ أَنۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ. لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلۡحَقِّ". وَنُودُوٓاْ أَن: "تِلۡكُمُ ٱلۡجَنَّةُ، أُورِثۡتُمُوهَا[2] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".

ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهر وقالوا الحمد لله الذي هدينا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدينا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنه اورثتموها بما كنتم تعملون

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-39/7:44[5]. Les gens du jardin appelleront les gens du feu: "Nous avons trouvé vrai ce que notre Seigneur nous avait promis. Avez-vous aussi trouvé vraie [la punition] que votre Seigneur avait promise?" Ils diront: "Oui". Un annonciateur annoncera alors parmi eux: "La malédiction de Dieu soit sur les oppressifs,

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن: "قَدۡ وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقّٗا. فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ [...] حَقّٗا؟" قَالُواْ: "نَعَمۡ[1]". فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٞ[2] بَيۡنَهُمۡ أَن: "لَّعۡنَةُ[3] ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ،

ونادى اصحب الجنه اصحب النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن بينهم ان لعنة الله على الظلمين

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

M-39/7:45. ceux qui détournent [les autres] de la voie de Dieu, recherchent à la [rendre] tortueuse et mécroient en la [demeure] dernière".

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ [...] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَيَبۡغُونَهَا [...] عِوَجٗا، وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ".

الدين يصدون عن سبل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخره كفرون

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

M-39/7:46[6]. Entre les deux, il y aura un voile. Sur les redans[R1] seront des hommes qui reconnaissent chacun à sa marque.[T1] Ils appelleront les gens du jardin: "Paix sur vous!" Ils n'y entreront pas, bien qu'ils le convoitent.

وَبَيۡنَهُمَا حِجَابٞ. وَعَلَى ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٞ يَعۡرِفُونَ كُلّٗا بِسِيمَىٰهُمۡ[1]. وَنَادَوۡاْ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَن: "سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ!" لَمۡ يَدۡخُلُوهَا، وَهُمۡ يَطۡمَعُونَ[2].

وبينهما حجاب وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا اصحب الجنه ان سلم عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

---

1 1) سِمّ، سِم، سُمّ (5 الجمل الأصفر في (4 الْجُمَلُ، الْجُمَلُ، الْجَمْلُ، الْجُمْلُ، الْجُمُلُ (3 أَبْوَابَ - على قراءتي تَفْتَح، يَفْتَح (2 تُفْتَح، يُفْتَح، تَفَتَّح، تَفْتَح، يَفْتَح (6 المِخْيَط، المَخِيط ♦ T1) En syriaque le terme ܓܡܠܐ jamla signifie à la fois chameau et corde. Ce verset peut donc aussi signifier: jusqu'à ce que la corde passe par le chas de l'aiguille ♦ R1) Cf. Mt 19:24; Mc 10:25; Lc 18:25. Dans le Talmud (Berakot 55b) on parle d'éléphant.

2 1) غَوَاشٌ

3 R1) Cf. I Co 10:13.

4 1) أُورِثْتُمُوهَا (2 الْحَمْدِ

5 1) لَعْنَةَ (3 مُؤَذِّنٌ (2 نَعِمْ، نَحَم

6 1) طامعون، ساخطون (2 بِسِيمَائهم، بِسِيمِيَاهم ♦ R1) Cf. Midrash Rabbah, Ecclésiastes 7:14.3; 4 Esd 7:6-8; Geiger p. 51 ♦ T1) Le terme sima que nous traduisons par marque revient six fois dans le Coran. Il proviendrait du grec sêma, selon Seddik (le Coran p. 129) et Sankharé (p. 121), ou du syriaque ܫܡ shim qui signifie nom.

M-39/7:47[1]. Quand leurs regards seront déviés vers les gens du feu, ils diront: "Notre Seigneur! Ne nous mets pas avec les gens oppressifs".

وَإِذَا صُرِفَتْ[1] أَبْصَٰرُهُمْ تِلْقَآءَ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ، قَالُواْ: "رَبَّنَا! لَا تَجْعَلْنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ[2]".

وإذا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

واذا صرفت ابصرهم تلقا اصحب النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم الظلمين

M-39/7:48[2]. Les gens des redans appelleront des hommes qu'ils reconnaissent à leur marque.[T1] Ils diront: "À quoi vous servirent votre groupe et ce [dont] vous étiez arrogants?

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَٰهُمْ[1]. قَالُواْ: "مَآ أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ [...] تَسْتَكْبِرُونَ[2]؟

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

وناذى اصحب الاعراف رجالا يعرفونهم بسيمهم مالوا ما اغنى عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون

M-39/7:49[3]. Est-ce donc ceux-là dont vous avez juré que la miséricorde de Dieu ne les atteindrait pas?" [Il leur sera dit:] "Entrez dans le jardin! ~ Nulle crainte pour vous et vous ne serez pas attristés".

أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحْمَةٍ؟" [...]: "ٱدْخُلُواْ[1] ٱلْجَنَّةَ، ~ لَا خَوْفٌ[2] عَلَيْكُمْ، وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ[3]".

أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

اهولا الذين اقسمتم لا ينالهم الله برحمه ادخلوا الجنه لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون

M-39/7:50[4]. Les gens du feu appelleront les gens du jardin: "Versez sur nous de l'eau, ou [donnez-nous] de ce dont Dieu vous a approvisionnés [comme nourriture]".[R1] Ils diront: "Dieu les a prohibés aux mécréants,

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ أَنْ: "أَفِيضُواْ عَلَيْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ، أَوْ [...] مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ [...]". قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ،

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ

وناذى اصحب النار اصحب الجنه ان امطروا علينا من الما او مما رزقكم الله مالوا ان الله حرمهما على الكفرين

M-39/7:51. ceux qui ont pris leur religion comme distraction et jeu et que la vie ici-bas a trompés". Ce jour donc nous les oublions comme ils ont oublié la rencontre de leur jour-ci et [parce] qu'ils reniaient nos signes.

ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا، وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا". فَٱلْيَوْمَ نَنسَىٰهُمْ كَمَا نَسُواْ لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا، وَمَا [...] كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

الذين اتخذوا دينهم لهوا ولعبا وغرتهم الحيوه الدنيا فاليوم ننسهم كما نسوا لقا يومهم هذا وما كانوا باينتنا يجحدون

M-39/7:52[5]. Nous sommes venus à eux avec un livre que nous avons détaillé, en toute connaissance, comme une direction et une miséricorde pour des gens qui croient.

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ[1]، عَلَىٰ عِلْمٍ، هُدًى وَرَحْمَةً[2] لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ولقد جيتهم بكتب فصلنه على علم هدى ورحمه لقوم يومنون

M-39/7:53[6]. Attendent-ils sa réalisation? Le jour où sa réalisation vient,[T1] ceux qui auparavant l'avaient oublié diront: "Les messagers de notre Seigneur sont venus avec la vérité. Y a-t-il pour nous des intercesseurs qui intercéderaient pour nous? Ou bien serions-nous retournés [à la vie] afin que nous fassions autrement que ce que nous faisions?" Ils ont perdu leurs âmes, ~ et ce qu'ils fabulaient s'est éloigné d'eux.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُۥ[1]؟ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُۥ[2]، يَقُولُ ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ: "قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ. فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُواْ لَنَآ؟ أَوْ نُرَدُّ [...] فَنَعْمَلَ[3] غَيْرَ ٱلَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ؟" قَدْ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ، ~ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

هل ينظرون الا تاويله يوم ياتى تاويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعا فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذى كنا نعمل قد خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون

---

1 قراءة شيعية: وَإِذَا قُلِبَت أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا عائذا بك ان تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (2 قُلِبَت (1

2 1) بِسِيمَائهم، بِسِيمِيَّاهم (2 تَسْتَكْثِرُونَ ♦ T1) Voir la note de 39/7:46.

3 1) تُحْزَنُونَ، تِحْزَنُونَ (3 خَوْفَ، خَوْفُ (2 أَدْخِلُوا، دَخَلُوا، أَدْخِلُوا، وادْخُلُوا

4 R1) Cf. Lc 16:19-26.

5 1) فَصَّلْنَاهُ (2 ورحمةٌ، ورحمةٍ

6 1) نُرَدَّ فَنَعْمَلُ، نُرَدُّ فَنَعْمَلُ، نُرَدَّ فَنَعْمَلَ (3 تَاوِيلُهُ (2 تَاوِيلَهُ ♦ T1) Attendent-ils uniquement la réalisation [de sa menace et de ses promesses?] Le jour où sa [véritable] réalisation viendra (Hamidullah); S'attendent-ils à quelque chose d'autre que sa réalisation? Le jour où sa réalisation aura lieu (Abdelaziz).

M-39/7:54[1]. [---] Votre Seigneur est Dieu, qui a créé les cieux et la terre en six jours.[R1] Puis il s'est élevé sur le trône.[R2] Il couvre le jour par la nuit qui le poursuit rapidement[T1]. [Il a créé] le soleil, la lune et les étoiles, soumis à son ordre.[T2] La création et l'ordre sont à lui. ~ Béni soit Dieu, le Seigneur des mondes!

[---] إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ[1]، ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ[2]. ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ. يُغْشِي[3] ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ[4] يَطْلُبُهُ حَثِيثًا. [...] وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ، مُسَخَّرَٰتٍ[5] بِأَمْرِهِۦٓ. أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ. ~ تَبَارَكَ ٱللَّهُ، رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ!

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

M-39/7:55[2]. [Appelez votre Seigneur avec supplication et en secret[R1]. ~ Il n'aime pas les transgresseurs.

[ٱدْعُواْ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً[1]. ~ إِنَّهُۥ[2] لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ.

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

M-39/7:56[3]. Ne corrompez pas dans la terre après son amélioration, appelez-le avec crainte et convoitise [et faites du bien]. ~ La miséricorde de Dieu est proche des bienfaiteurs.]

وَلَا تُفْسِدُواْ فِي ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا، وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا [...]. إِنَّ رَحْمَتَ[1] ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ.]

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

M-39/7:57[4]. C'est lui qui envoie les vents comme une annonce avant sa miséricorde. Quand ils transportent des nuages pesants, nous les conduisons vers un pays mort, nous y faisons descendre l'eau et nous en faisons sortir de tous les fruits. Ainsi ferons-nous sortir les morts. ~ Peut-être vous rappellerez-vous!

وَهُوَ ٱلَّذِي يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ[1] بُشْرًۢا[2] بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِۦ. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا، سُقْنَٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ[3]، فَأَنزَلْنَا بِهِ ٱلْمَآءَ، فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ. كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ. ~ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ[1]!

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

M-39/7:58[5]. Le bon pays, ses plantes produisent [de bons fruits] avec l'autorisation de leur Seigneur. Quant à la mauvaise [contrée, ses plantes] ne produisent que parcimonieusement. Ainsi modulons-nous les signes pour des gens qui remercient.

وَٱلْبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ، يَخْرُجُ نَبَاتُهُۥ[1] [...] بِإِذْنِ رَبِّهِۦ. وَٱلَّذِي خَبُثَ، لَا يَخْرُجُ[2] [...] إِلَّا نَكِدًا[3]. كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ[4] ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

M-39/7:59[6]. [---] Nous avons envoyé Noé à ses gens. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. ~ Je crains pour vous la punition d'un grand jour".[R1]

[---] لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ. فَقَالَ: "يَٰقَوْمِ! ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ[1]. ~ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ".

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

---

1 1) اللَّهَ 2) وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ 5) اللَّيْلُ النَّهَارَ، اللَّيْلَ النَّهَارُ 4) يُغْشِي، يَغْشَى 3) قراءة شيعية: ست ارادات مُسَخَّرَاتٌ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ بطلبه حَثِيثًا: Il couvre le jour avec la nuit à sa demande précisément ou avec certitude (du syriaque ܚܬܝܬܐ hathitha) T2) Luxenberg (p. 225) traduit: maintenus par son ordre ♦ R1) Cf. Gn chap. 1. R2) D'après Gn 2:2 et Ex 31:17, Dieu chôma au septième jour. D'après Isaïe (40:28), il "ne se fatigue ni ne se lasse". D'après le Coran, il s'est dressé sur le trône. On trouve Dieu assis sur le trône dans 1 R 22:19; Is 6:1; Ez 1:26-28, 10:1; Dn 7:9; Ps 11:4, 103:19; Ap 4:2, etc. Les juifs prient chaque Chabbat au matin: "Quand Dieu acheva de créer son œuvre [après les six jours de la création du monde] il s'éleva et s'assit sur son trône de gloire" (Bar-Zeev, p. 25).

2 1) وَخِفْيَةً، وخِيفَةً 2) إن الله ♦ R1) Cf. Mt 6:6.

3 1) رَحْمِهْ

4 1) الرياح 2) نُشْراً، نُشْراً، نَشْراً، نَشَراً، بُشْراً، بَشْراً، بُشْرَى 3) مَيْتٍ 4) تَذَكَّرُونَ

5 1) يُخْرِجُ نَبَاتَهُ، يُخْرَجُ نَبَاتُهُ 2) يُخْرِجُ 3) نَكَدًا، نَكْداً 4) يُصَرِّفُ

6 1) غَيْرِهِ، غَيْرَهُ ♦ R1) Cf. Midrash Tanhuma, Genèse, Noé 5.

M-39/7:60[1]. Les notables de ses gens dirent: "Nous te voyons dans un égarement manifeste".	قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	ܡܐܠ ܐܠܡܠܐ ܡܢ ܩܘܡܗ ܐܢܐ ܠܢܪܝܟ ܒ ܨܠܠ ܡܒܝܢ	قَالَ: "ٱلْمَلَأُ[1] مِن قَوْمِهِۦٓ: "إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ".
M-39/7:61. Il dit: "Ô mes gens! Il n'y a pas d'égarement en moi. Mais je suis un messager du Seigneur des mondes.	قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	ܡܐܠ ܝܘܡ ܠܝܣ ܒܝ ܨܠܠܐܬܐ ܘܠܟܝܢܝ ܪܣܘܠ ܡܢ ܪܒ ܐܠܥܠܡܝܢ	قَالَ: "يَٰقَوْمِ! لَيْسَ بِي ضَلَٰلَةٌ. وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-39/7:62[2]. Je vous communique les messages de mon Seigneur et je vous conseille. Et je sais de Dieu ce que vous ne savez pas.	أَبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ	ܐܒܠܓܟܘܢ ܪܣܠܬ ܪܒܝ ܘܐܢܨܚ ܠܟܘܢ ܘܐܥܠܡ ܡܢ ܐܠܗ ܡܐ ܠܐ ܬܥܠܡܘܢ	أَبَلِّغُكُمْ[1] رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنصَحُ[2] لَكُمْ. وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ.
M-39/7:63. Vous êtes-vous émerveillés qu'un rappel vous vienne de votre Seigneur sur un homme issu de vous, pour qu'il vous avertisse et que vous craigniez? ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!"	أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	ܐܘܥܓܒܬܘܢ ܐܢ ܚܐܬܟܘܢ ܕܟܪ ܡܢ ܪܒܟܘܢ ܥܠ ܪܓܠ ܡܢܟܘܢ ܕܢܢܕܪܟܘܢ ܘܠܬܬܩܘ ܘܠܥܠܟܘܢ ܬܪܚܡܘܢ	أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ، لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُواْ؟ ~ وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ!"
M-39/7:64[3]. Ils l'ont démenti. Nous l'avons alors sauvé ainsi que ceux qui étaient avec lui dans la felouque et avons noyé ceux qui ont démenti nos signes. ~ Ils étaient des gens aveugles.	فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ	ܦܟܕܒܘܗ ܦܐܢܓܝܢܐܗ ܘܐܠܕܝܢ ܡܥܗ ܒ ܐܠܦܠܟ ܘܐܓܪܩܢܐ ܐܠܕܝܢ ܟܕܒܘ ܒܐܝܬܝܢܐ ܐܢܗܡ ܟܢܘ ܩܘܡܐ ܥܡܝܢ	فَكَذَّبُوهُ، فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِي ٱلْفُلْكِ، وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا عَمِينَ[1].
M-39/7:65[4]. [---] [Nous avons envoyé] à 'Aad leur frère Houd.[R1] Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. ~ Ne craignez-vous pas?"	وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ	ܘܐܠܝ ܥܕ ܐܚܝܗܡ ܗܘܕܐ ܩܐܠ ܝܐ ܩܘܡ ܐܥܒܕܘܐ ܐܠܗܐ ܡܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗ ܓܝܪܗ ܐܦܠܐ ܬܬܩܘܢ	[---] [...] وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا. قَالَ: "يَٰقَوْمِ! ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ. ~ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟"
M-39/7:66[5]. Les notables de ses gens qui ont mécru dirent: "Nous te voyons insensé et nous présumons que tu es des menteurs".	قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ	ܡܐܠ ܐܠܡܠܐ ܐܠܕܝܢ ܟܦܪܘ ܡܢ ܩܘܡܗ ܐܢܐ ܠܢܪܝܟ ܒ ܣܦܗܗ ܘܐܢܐ ܠܢܛܘܢܟ ܡܢ ܐܠܟܕܒܝܢ	قَالَ ٱلْمَلَأُ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوْمِهِۦٓ: "إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي سَفَاهَةٍ، وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ".
M-39/7:67. Il dit: "Ô mes gens! Je ne suis pas insensé. Mais je suis un messager du Seigneur des mondes.	قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	ܡܐܠ ܝܘܡ ܠܝܣ ܒܝ ܣܦܗܗ ܘܠܟܝܢܝ ܪܣܘܠ ܡܢ ܪܒ ܐܠܥܠܡܝܢ	قَالَ: "يَٰقَوْمِ! لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ. وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-39/7:68[6]. Je vous communique les messages de mon Seigneur et je suis un conseiller fidèle pour vous.	أَبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ	ܐܒܠܓܟܘܢ ܪܣܠܬ ܪܒܝ ܘܐܢܐ ܠܟܘܢ ܢܨܚ ܐܡܝܢ	أَبَلِّغُكُمْ[1] رِسَٰلَٰتِ رَبِّي، وَأَنَا۠ لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ.
M-39/7:69[7]. Vous êtes-vous émerveillés qu'un rappel vous vienne de votre Seigneur sur un homme issu de vous, pour qu'il vous avertisse? Rappelez-vous quand il vous a faits des successeurs après les gens de Noé et qu'il a augmenté extensivement votre créature.[T1] Rappe-	أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	ܐܘܥܓܒܬܘܢ ܐܢ ܚܐܬܟܘܢ ܕܟܪ ܡܢ ܪܒܟܘܢ ܥܠ ܪܓܠ ܡܢܟܘܢ ܕܢܢܕܪܟܘܢ ܘܐܬܕܟܪܘ ܐܕ ܕܥܒܠܟܘܢ ܚܠܦܐ ܡܢ ܒܬܪ ܩܘܡ ܢܘܚ ܘܕܐܕܟܘܢ ܒ ܐܠܚܠܩ ܒܨܛܬܐ ܐܬܕܟܪܘ ܐܠܐ ܐܠܗ ܠܥܠܟܘܢ ܬܦܠܚܘܢ	أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ، لِيُنذِرَكُمْ؟ وَٱذْكُرُوٓاْ[1] إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ، وَزَادَكُمْ فِي ٱلْخَلْقِ بَصْۜطَةً[2]. فَٱذْكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ. ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!"

---

1 1) الْمَلَا، الْمَلَو (2 وقَالَ

2 1) وَإِنْصَحُ (2 أُبْلِغُكُمْ

3 1) عامين

4 R1) D'après Geiger (p. 88-95), Houd serait Éber, ancêtre d'Abraham (Gn 10:21-25; 11:14-17 et de Jésus: Lc 3:35). Rebecca et Jacob auraient étudié dans son école (Midrash Rabbah, Genèse 63:6, 68:5). De son nom dérive le terme Hébreux (Gn 14:13; Midrash Rabbah, Genèse 42:8), appelés par la suite juifs (Houd et Yahoud dans le Coran. Voir l'index sous Gens du livre), terme utilisé après l'exil par référence à Juda fils de Jacob, ou à la Judée en Palestine.

5 1) الْمَلَا، الْمَلَو

6 1) أُبْلِغُكُمْ

7 1) وَاذْكُرُوا (2 بَصْطَةً ♦ T1) accrut votre corps en hauteur [et puissance] (Hamidullah); et accrut, en vous créant, votre stature (Abdelaziz). Mawerdi: 1) Il vous a accru en corpulence. 2) Il vous a accru en force T2) Traduction de Luxenberg: Souvenez-vous donc de Dieu le Très-Haut (du syriaque ܐܠܗܐ ܥܠܝܐ Il Alaha).

lez-vous donc des bienfaits de Dieu[T2]. ~ Peut-être réussirez-vous!"

M-39/7:70[1]. Ils dirent: "Es-tu venu à nous pour que nous adorions Dieu seul et que nous laissions ce qu'adoraient nos pères? Fais venir sur nous ce dont tu nous promets. ~ Si tu étais des véridiques".

M-39/7:71[2]. Il dit: "Un opprobre et une colère sont advenus sur vous de votre Seigneur. Disputez-vous avec moi à propos de noms que vous avez nommés [divinités], vous et vos pères, dont Dieu n'a fait descendre aucune autorité? Attendez donc, je suis avec vous parmi ceux qui attendent".

M-39/7:72. Nous l'avons alors sauvé avec ceux qui étaient avec lui, par miséricorde de notre part et avons exterminé ceux qui ont démenti nos signes. ~ Ils n'étaient pas croyants.

M-39/7:73[3]. [---] [Nous avons envoyé] à Tamud leur frère Salih. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. Une preuve vous est venue de votre Seigneur. Cette chamelle de Dieu est un signe pour vous. Laissez-la donc manger dans la terre de Dieu. Ne la touchez d'aucun mal, sinon une punition douloureuse vous prendra.

M-39/7:74[4]. Rappelez-vous quand il vous a faits des successeurs après 'Aad et vous a établis dans la terre, construisant des palais dans ses plaines et sculptant des maisons dans les montagnes. Rappelez-vous donc des bienfaits de Dieu[T1]. ~ Et ne dévastez pas dans la terre en corrompant".

M-39/7:75[5]. Les notables de ses gens qui sont devenus arrogants dirent à ceux qui ont été méprisés,[T1] ceux parmi eux qui ont cru: "Savez-vous que Salih est envoyé de son Seigneur?" Ils dirent: "[Oui, nous le savons et] nous croyons à ce avec quoi il a été envoyé".

M-39/7:76. Ceux qui sont devenus arro-

---

1 1) فَاتِنَا (2 أَجِيْتَنَا

2 T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

3 1) فَيَأْخُذُكُمْ (4 بِسُوءٍ (3 تَأْكُلْ (2 ثَمُودِ

4 1) وَتَنْحاتُونَ، وَتَنْحَتُونَ، وَيَنْحِتُونَ، وَيَنْحَتُونَ (2 تِعْثَوْا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Souvenez-vous donc de Dieu le Très-Haut (du syriaque ܐܠܗܐ Il Alaha).

5 1) الْمَلَا، الْمَلَو (2 وقال ♦ T1) oppressés (Hamidullah); qui furent oppressés (Abdelaziz); avaient été réduits à l'impuissance (Boubakeur); faibles (Chiadmi).

بِٱلَّذِيٓ ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ".	بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ	انا بالذى امنتم به كفرون	gants dirent: "Nous mécroyons en ce que vous avez cru".
فَعَقَرُواْ ٱلنَّاقَةَ، وَعَتَوۡاْ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِمۡ وَقَالُواْ: "يَٰصَٰلِحُ! ٱئۡتِنَا[1] بِمَا تَعِدُنَآ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ".	فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ	معقروا الناقة وعتوا عن امر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين	M-39/7:77[1]. Ils coupèrent les jarrets de la chamelle, furent insolents à l'égard de l'ordre de leur Seigneur et dirent: "Ô Salih! Fais venir sur nous ce dont tu nous promets. ~ Si tu étais des messagers".
فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ. ~ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ.	فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ	فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم جثمين	M-39/7:78. Le tremblement les a alors pris. ~ Et au matin ils gisaient morts dans leur demeure.
فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ: "يَٰقَوۡمِ! لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡ. ~ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ".	فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ	فتولى عنهم وقال يقوم لقد ابلغتكم رسالة ربى ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين	M-39/7:79. Alors il leur tourna le dos et dit: "Ô mes gens! Je vous ai communiqué le message de mon Seigneur et je vous ai conseillés. ~ Mais vous n'aimez pas les conseillers".
[---] [...] وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ: "أَتَأۡتُونَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ؟	وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ	ولوطا اذ قال لقومه اتاتون الفحشة ما سبقكم بها من احد من العلمين	M-39/7:80[2]. [---] [Rappelle Lot[R1] quand il dit à ses gens: "Commettez-vous la turpitude dans laquelle nul des mondes ne vous a précédés?
إِنَّكُمۡ[1] لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهۡوَةٗ، مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِۚ؟ ~ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ".	إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ	انكم لتاتون الرجال شهوة من دون النساء بل انتم قوم مسرفون	M-39/7:81[3]. Allez-vous, voluptueusement, avec les hommes au lieu des femmes? ~ Vous êtes plutôt des gens excessifs".
وَمَا كَانَ جَوَابَ[1] قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ: "أَخۡرِجُوهُم مِّن قَرۡيَتِكُمۡ. إِنَّهُمۡ أُنَاسٞ يَتَطَهَّرُونَ".	وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ	وما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوهم من قريتكم انهم اناس يتطهرون	M-39/7:82[4]. La réponse de ses gens n'était qu'à dire: "Faites-les sortir de votre cité. Ce sont des humains qui se maintiennent purs".
فَأَنجَيۡنَٰهُ وَأَهۡلَهُۥٓ، إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ[1].	فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ	فانجيناه واهله الا امراته كانت من الغبرين	M-39/7:83[5]. Nous l'avons alors sauvé avec ses gens, sauf sa femme qui était des abandonnés.[T1R1]
وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِم مَّطَرٗا. ~ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ!	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ	وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان عاقبة المجرمين	M-39/7:84[6]. Et nous avons fait pleuvoir sur eux une pluie[R1]. ~ Regarde donc comment fut la fin des criminels!
[---] [...] وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗا. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥ. قَدۡ جَآءَتۡكُم بَيِّنَةٞ[1] مِّن رَّبِّكُمۡ. فَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَٱلۡمِيزَانَ، وَلَا تَبۡخَسُواْ[2] ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ، وَلَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ بَعۡدَ	وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ	والى مدين اخاهم شعيبا قال يقوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فاوفوا الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تفسدوا في	M-39/7:85[7]. [---] [Nous avons envoyé] à Madian leur frère Chuaïb.[R1] Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. Une preuve vous est venue de votre Seigneur. Remplissez la mesure et la balance et ne réduisez pas les choses des humains.[R2] Ne corrompez pas dans la terre après son amélioration.

---

1 1) اوْتِنَا، أُوْتِنَا، إِيْتِنَا

2 R1) Histoire de Lot et de la destruction de Sodome et de Gomorrhe (que le Coran ne nomme pas) dans Gn 18:16-33 et 19:1-30. Cette histoire revient plusieurs fois dans le Coran (voir dans l'index: Lot; Sodome et Gomorrhe).

3 1) أإنكم

4 1) جَوَابُ

5 1) الغُبُر ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des contrevenants (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: contrevenir) ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel parce qu'elle a regardé en arrière.

6 R1) Voir la note de 37/54:34.

7 1) تِبْخَسُوا (2 آية ♦ R1) Des exégètes musulmans l'identifient au beau-père de Moïse, appelé dans la Bible Réuel (Ex 2:18), Jéthro (Ex 3:1) ou Hobab (Nb 10:29; Jg 1:16 et 4:11). Ce dernier nom est probablement à l'origine de Chuaïb (voir l'index sous: Chuaïb; Madian). Madian a été mentionné dans la Torah comme le quatrième fils d'Abraham de sa femme Ketura, qu'il a épousée après la mort de sa femme Sarah (Genèse 25: 1-6). Des marchands parmi eux achetèrent Joseph à ses frères (Genèse 37:28) et Moïse s'enfuit d'Égypte vers le pays de Madian après avoir tué un Égyptien (Exode 2:15). Il existe deux anciennes traductions arabes de la Bible qui mentionnent Issa à la place de Jésus, Yahya à la place de Jean et Shuaib à la place d'Isaïe R2) Cf. Dt 25:13-15; Lv 19: 35-36 et 25:13-15; Ez 45:10; Pr 11:1.

إِصۡلَٰحِهَا. ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ. ~ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ.	الارض بعد اصلاحها ذلكم خير لكم ان كنتم مومنين	كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	Cela est meilleur pour vous. ~ Si vous étiez croyants.
وَلَا تَقۡعُدُواْ بِكُلِّ صِرَٰطٖ، تُوعِدُونَ، وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ بِهِۦ، وَتَبۡغُونَهَا [...] عِوَجٗا. وَٱذۡكُرُوٓاْ [...] إِذۡ كُنتُمۡ قَلِيلٗا فَكَثَّرَكُمۡ. ~ وَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ!	ولا تقعدوا بكل صراط توعدون وتصدون عن سبيل الله من امن به وتبغونها عوجا واذكروا اذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة المفسدين	وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	M-39/7:86[1]. Ne vous asseyez pas sur tout chemin[T1], promettant, détournant de la voie de Dieu celui qui a cru en lui et recherchant à la [rendre] tortueuse. Rappelez-vous [votre situation] quand vous étiez peu nombreux et qu'il vous a multipliés. ~ Regardez donc comment fut la fin des corrupteurs!
وَإِن كَانَ طَآئِفَةٞ مِّنكُمۡ ءَامَنُواْ بِٱلَّذِيٓ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ، وَطَآئِفَةٞ لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ، فَٱصۡبِرُواْ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ بَيۡنَنَا. ~ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ".	وان كان طائفة منكم امنوا بالذى ارسلت به وطائفة لم يومنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين	وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	M-39/7:87. Si un groupe parmi vous a cru à ce avec quoi j'ai été envoyé et qu'un groupe n'a pas cru, soyez patients jusqu'à ce que Dieu juge parmi nous. ~ Il est le meilleur des juges".
قَالَ ٱلۡمَلَأُ[1] ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ: "لَنُخۡرِجَنَّكَ، يَٰشُعَيۡبُ! وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَكَ، مِن قَرۡيَتِنَآ، أَوۡ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا". قَالَ: "[...] أَوَلَوۡ كُنَّا كَٰرِهِينَ [...]؟	مال الملا الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين امنوا معك من قريتنا او لتعودن في ملتنا قال اولو كنا كارهين	قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ	M-39/7:88[2]. Les notables de ses gens qui sont devenus arrogants dirent: "Nous te ferons sortir, ô Chuaïb! avec ceux qui ont cru avec toi, de notre cité, à moins que vous ne retourniez à notre religion". Il dit: "[Retournons-nous à votre religion] même si nous [la] détestons?
قَدِ ٱفۡتَرَيۡنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، إِنۡ عُدۡنَا فِي مِلَّتِكُم، بَعۡدَ إِذۡ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنۡهَا. وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ، إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّنَا. وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمًا. عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَا. رَبَّنَا! ٱفۡتَحۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ قَوۡمِنَا بِٱلۡحَقِّ. ~ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰتِحِينَ".	قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها الا ان يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير الفاتحين	قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ	M-39/7:89. Nous aurions fabulé sur Dieu un mensonge, si nous retournions à votre religion, après que Dieu nous en a sauvés. Nous ne sommes pas autorisés à y retourner, que si Dieu notre Seigneur veut. Notre Seigneur a embrassé toute chose avec la connaissance. Nous nous confions à Dieu. Notre Seigneur! Juge en vérité parmi nous et nos gens. ~ Tu es le meilleur des juges".
وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ: "لَئِنِ ٱتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا، إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ".	وقال الملا الذين كفروا من قومه لئن اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون	وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ	M-39/7:90[3]. Les notables de ses gens qui ont mécru dirent: "Si vous suivez Chuaïb, vous serez alors perdants".
فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ. ~ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ.	فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم	فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ	M-39/7:91[4]. Le tremblement les a alors pris[T1]. ~ Et au matin ils gisaient morts dans leur demeure.
ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا [...] كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَا. ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَانُواْ هُمُ ٱلۡخَٰسِرِينَ.	الذين كذبوا شعيبا كان لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين	الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ	M-39/7:92. Ceux qui ont démenti Chuaïb [ont péri] comme s'ils n'y avaient jamais prospéré. Ceux qui ont démenti Chuaïb furent eux les perdants.

---

1 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَلَا تعقدوا كل صِرَاطٍ Ne rendez pas tout chemin tortueux.

2 1) الْمَلَا، الْمَلَو

3 1) الْمَلَا، الْمَلَو

4 T1) Contradiction: il est à noter que les gens de Chuaïb furent punis par le tremblement au verset 39/7: 91, par la punition du Jour de l'Ombre au verset 47/26: 189 et par la clameur au verset 52/11: 94.

M-39/7:93[1]. Alors il leur tourna le dos et dit: "Ô mes gens! Je vous ai communiqué les messages de mon Seigneur et je vous ai conseillé. Comment donc m'affligerais-je pour des gens mécréants?"

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ، وَقَالَ: "يَٰقَوْمِ! لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ. فَكَيْفَ ءَاسَىٰ[1] عَلَىٰ قَوْمٍ كَٰفِرِينَ؟"

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ

M-39/7:94. [---] Nous n'avons envoyé [avant toi] aucun prophète dans une cité [et l'ont démenti], sans que nous n'ayons pris ses gens par l'adversité et la nuisance. ~ Peut-être supplieront-ils!

[---] وَمَآ أَرْسَلْنَا [...] فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ [...]، إِلَّآ أَخَذْنَآ أَهْلَهَا بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ!

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

M-39/7:95[2]. Puis nous avons substitué le méfait par le bienfait jusqu'à ce qu'ils eussent un excédent[T1] et dirent: "La nuisance et la réjouissance ont touché nos pères aussi". Nous les avons alors pris soudainement, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا۟ وَّقَالُوا۟: "قَدْ مَسَّ ءَابَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ". فَأَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً، ~ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

M-39/7:96[3]. Si les gens des cités avaient cru et craint, nous leur aurions ouvert des bénédictions du ciel et de la terre. Mais ils ont démenti, ~ et nous les avons pris pour ce qu'ils réalisaient.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟، لَفَتَحْنَا[1] عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ. وَلَٰكِن كَذَّبُوا۟، ~ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

M-39/7:97. Les gens des cités sont-ils rassurés que notre vigueur ne leur viendra pas, de nuit, pendant qu'ils sont endormis?

أَفَأَمِنَ[1] أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا، بَيَٰتًا، وَهُمْ نَآئِمُونَ؟

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

M-39/7:98[4]. Ou bien les gens des cités sont-ils rassurés que notre vigueur ne leur viendra pas, le matin, pendant qu'ils jouent?

أَوَ أَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا، ضُحًى، وَهُمْ يَلْعَبُونَ؟

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

M-39/7:99. Sont-ils rassurés de la ruse de Dieu? Or, ne sont rassurés de la ruse de Dieu que les gens perdants.

أَفَأَمِنُوا۟ مَكْرَ ٱللَّهِ؟ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

M-39/7:100[5]. N'est-ce pas une direction pour ceux qui héritent la terre après ses gens que, si nous voulions, nous leur porterions atteinte pour leurs fautes? Nous scellerons leurs cœurs. ~ Voilà pourquoi ils n'écouteront pas.[R1]

أَوَلَمْ يَهْدِ[1] لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ أَن، لَّوْ نَشَآءُ، أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ؟ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ. ~ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ.

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

---

1 1) إيسي، أسَا

2 1) بَغَتَةً، بَغَتَّةً ♦ T1) au point qu'ayant grandi en nombre et en richesse, ils dirent (Hamidullah); jusqu'à ce qu'ils s'accrurent et dirent (Abdelaziz); C'est alors qu'ayant tout oublié ils s'écrièrent (Boubakeur); Ayant tout oublié, ils dirent (Masson). Mawerdi: 1) Jusqu'à ce qu'ils se multiplient. 2) Jusqu'à ce qu'ils se détournent. 3) Jusqu'à ce qu'ils soient satisfaits. 4) Jusqu'à ce qu'ils engraissent. Le sens du verbe syriaque ܥܦܐ ʿafa est se multiplier.

3 1) لَفَتَّحْنَا

4 1) أَوْأَمِنَ، أَوَمِنَ

5 1) نَهْدِ ♦ R1) Expression qui revient souvent dans le Coran. Cf. Dt. 29:3; Is 6:10; Jr 5:21; Ez 12:2; Mt 13:13; Jn 12:40.

M-39/7:101. Celles-là sont les cités dont nous te narrons les nouvelles. Leurs messagers sont venus à eux avec les preuves. Mais ils ne pouvaient pas croire à ce qu'auparavant ils ont démenti. Ainsi Dieu scelle les cœurs des mécréants.	تِلْكَ ٱلْقُرَىٰ، نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا. وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ. فَمَا كَانُواْ لِيُؤْمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ مِن قَبْلُ. كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْكَٰفِرِينَ.	تلك القرى نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين	تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ
M-39/7:102. Nous n'avons trouvé chez la plupart d'eux [aucun respect] d'un pacte. ~ Nous avons plutôt trouvé la plupart d'eux pervers.	وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ [...] عَهْدٍ. ~ وَإِن وَجَدْنَآ أَكْثَرَهُمْ لَفَٰسِقِينَ.	وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا اكثرهم لفاسقين	وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
M-39/7:103[1]. Puis nous avons suscité après eux Moïse avec nos signes vers Pharaon et ses notables, mais ils y ont mécru[T1]. ~ Regarde donc comment fut la fin des corrupteurs![R1]	ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ، فَظَلَمُواْ بِهَا. ~ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ!	ثم بعثنا من بعدهم موسى باياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان عاقبة المفسدين	ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
M-39/7:104[2]. Moïse dit: "Ô Pharaon! Je suis un messager du Seigneur des mondes.[R1]	وَقَالَ مُوسَىٰ: "يَٰفِرْعَوْنُ! إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.	وقال موسى يفرعون اني رسول من رب العلمين	وَقَالَ مُوسَى يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
M-39/7:105[3]. Je ne dois dire sur Dieu que la vérité. Je suis venu à vous avec une preuve de votre Seigneur. Envoie avec moi les fils d'Israël".	حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن[1] لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ. قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ. فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ".	حقيق على ان لا اقول على الله الا الحق قد جئتكم ببينة من ربكم فارسل معي بني اسرايل	حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
M-39/7:106[4]. Il dit: "Si tu es venu avec un signe, apporte-le donc. ~ Si tu étais des véridiques".	قَالَ: "إِن كُنتَ جِئْتَ[1] بِـَٔايَةٍ، فَأْتِ بِهَآ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".	قال ان كنت جئت بايه فات بها ان كنت من الصدقين	قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
M-39/7:107[5]. Il a lancé son bâton. Et le voilà un serpent manifeste.[R1]	فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ. فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ.	فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين	فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ
M-39/7:108[6]. Il a arraché sa main. Et la voilà blanche pour les regardeurs.[R1]	وَنَزَعَ يَدَهُ. فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ.	ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين	وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ
M-39/7:109[7]. Les notables des gens de Pharaon dirent: "Celui-ci est un sorcier connaisseur".	قَالَ ٱلْمَلَأُ[1] مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ: "إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ.	قال الملا من قوم فرعون ان هذا لساحر عليم	قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ
M-39/7:110[8]. Il veut vous faire sortir de votre terre [par sa sorcellerie]. [Pharaon dit]: "Qu'ordonnez-vous?"[T1]	يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ [...]". [...]: "فَمَاذَا تَأْمُرُونَ!؟"	يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تامرون	يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
M-39/7:111[9]. Ils dirent: "Diffère-le avec son frère et envoie dans les villes des rassembleurs.	قَالُوٓاْ: "أَرْجِهْ[1] وَأَخَاهُ، وَأَرْسِلْ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ.	قالوا ارجه واخاه وارسل في المدائن حشرين	قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
M-39/7:112[10]. Ils t'apporteront tout sorcier connaisseur".	يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَٰحِرٍ[1] عَلِيمٍ".	ياتوك بكل ساحر عليم	يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

---

1 T1) C'est le sens du verbe syriaque ܕܠܡ dhlam.

2 R1) Cf. Ex 5:1-3.

3 1) حقيق علي أن، حقيق أن، حقيق بأن ♦ R1) Expression qui revient 40 fois dans le Coran et désigne les fils de Jacob dont le nom a été changé par Dieu (Gen 32: 23-33).

4 1) جِئْتَ

5 R1) Dans Ex 7:10, c'est Aaron qui lance le bâton et non pas Moïse.

6 R1) L'exécution de ce miracle appris par Dieu à Moïse (Ex 4:6-7) n'est pas rapportée par la Bible, mais par Pirqé de Rabbi Eliézer, chap. 48.

7 1) الْمَلَا، الْمَلَو

8 1) تَأْمُرُونِ ♦ R1) Ce sont les paroles de Pharaon. Il serait donc plus juste de traduire du syriaque (ܐܡܪ immar) ou de l'hébreu (אֹמֶר omer) dans le sens: Que dites-vous?

9 1) أَرْجِئْهُ، أَرْجِئْهِ، أَرْجِئْهو، أَرْجِهِ، أَرْجِهي، أَرْجِئْهي

10 1) سَحّار

M-39/7:113[1]. Les sorciers vinrent à Pharaon. Ils dirent: "Y aura-t-il une rétribution pour nous, si nous vaincrons?"	وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ	وجا السحره مرعون مالوا ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغلبين	وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ. قَالُوٓاْ: "إِنَّ[1] لَنَا لَأَجْرًا، إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ؟"
M-39/7:114[2]. Il dit: "Oui! Et vous serez des rapprochés".	قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ	قال نعم وانكم لمن المقربين	قَالَ: "نَعَمْ[1]! ~ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ".
M-39/7:115. Ils dirent: "Ô Moïse! Soit tu lances, soit nous lancerons".	قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ	مالوا يموسى اما ان تلقى واما ان نكون نحن الملقين	قَالُوا: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِمَّآ أَن تُلْقِيَ، وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ".
M-39/7:116. Il dit: "Lancez". Quand ils eurent lancé, ils ensorcelèrent les yeux des humains, les effrayèrent et vinrent avec une grande sorcellerie.	قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ	قال الموا ملما الموا سحروا اعين الناس واسترهبوهم وجاو بسحر عظيم	قَالَ: "أَلْقُواْ". فَلَمَّآ أَلْقَوْاْ، سَحَرُوٓاْ أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ، وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ، وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ.
M-39/7:117[3]. Nous révélâmes à Moïse: "Lance ton bâton"[R1]. Et le voilà happant[R2] ce qu'ils pervertissaient.	وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ	واوحينا الى موسى ان الق عصاك ماذا هى تلقف ما يامكون	وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ: "أَلْقِ عَصَاكَ". فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ[2].
M-39/7:118[4]. La vérité est alors advenue et fut anéanti ce qu'ils faisaient.	فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	موقع الحق وبطل ما كانوا يعملون	فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ[1] مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
M-39/7:119. Ainsi ils furent vaincus et retournèrent méprisés.	فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ	فغلبوا هنالك وانقلبوا صغرين	فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ.
M-39/7:120. Alors les sorciers se sont jetés [par terre], prosternés.	وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ	والقى السحره سجدين	وَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ [...] سَٰجِدِينَ.
M-39/7:121. Ils dirent: "Nous avons cru au Seigneur des mondes,	قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	مالوا امنا برب العلمين	قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ،
M-39/7:122[5]. le Seigneur de Moïse et d'Aaron".[R1]	رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ	رب موسى وهرون	رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ".
M-39/7:123[6]. Pharaon dit: "Y avez-vous cru avant que je ne vous autorise? C'est une ruse que vous avez ourdie dans la ville, afin d'en faire sortir ses gens. ~ Vous saurez alors.	قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	مال مرعون امنتم به قبل ان اذن لكم ان هذا لمكر مكرتموه في المدينه لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون	قَالَ فِرْعَوْنُ: "ءَامَنتُم[1] بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ؟ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِي ٱلْمَدِينَةِ، لِتُخْرِجُواْ مِنْهَآ أَهْلَهَا. ~ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ.
M-39/7:124[7]. Je couperai vos mains et vos pieds des côtés opposés,[T1] puis je vous crucifierai tous ensemble".	لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ	لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين	لَأُقَطِّعَنَّ[1] أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ، ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ[1] أَجْمَعِينَ".
M-39/7:125. Ils dirent: "C'est vers notre Seigneur que nous retournerons.	قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ	مالوا انا الى ربنا منقلبون	قَالُوٓاْ: "إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ.
M-39/7:126[8]. Tu ne te venges de nous sinon parce que nous avons cru aux signes de notre Seigneur, quand ils nous sont venus. Notre Seigneur! Déverse sur nous une patience et rappelle-nous soumis".	وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ	وما تنقم منا الا ان امنا بايت ربنا لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين	وَمَا تَنقِمُ[1] مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا، لَمَّا جَآءَتْنَا. رَبَّنَآ! أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ".

---

1 1) أإنَّ

2 1) نَعِم

3 1) تَلَقَّفُ، تَلَقَّم 2) يَافِكُونَ ♦ R1) Voir la note du verset 39/7:107 R2) Exode 7:12 dit: Le bâton d'Aaron engloutit (וַיְבַלַּע) leurs bâtons.

4 1) وَأَبْطَلَ

5 R1) La Bible ne dit pas que les sourciers se sont prosternés et ont cru, mais on trouve cela dans une légende juive (voir Ginzberg, vol. 2, p. 123).

6 1) وآمنتم، أآمنتم

7 1) لَأُصْلُبَنَّكُمْ، لَأُصْلِبَنَّكُمْ 2) لأقْطَعَنَّ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: avec un couteau (du syriaque ܗܠܦܐ hlafa).

8 1) تَنْقَمُ

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ[1] مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ: "أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُۥ لِيُفْسِدُواْ فِي ٱلْأَرْضِ وَيَذَرَكَ[2] وَءَالِهَتَكَ[3]؟" قَالَ: "سَنُقَتِّلُ[4] أَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيِۦ نِسَآءَهُمْ، وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَٰهِرُونَ".

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

ومال الملا من مومه
مدعور انكد موسى
ومومه لمسكدوا ع
الادص وبكدط
والهط مال سمل
اباهم وبسحى بساهم
وانا مومهم مهدود

M-39/7:127[1]. Les notables des gens de Pharaon dirent: "Laisseras-tu Moïse et ses gens pour qu'ils corrompent dans la terre et qu'il te laisse avec tes dieux?" Il dit: "Nous tuerons leurs fils et laisserons vivre leurs femmes,[R1] et nous les subjuguerons".

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ: "ٱسْتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓاْ. إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا[1] مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ. وَٱلْعَٰقِبَةُ[2] [...] لِلْمُتَّقِينَ".

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

مال موسى لمومه
اسسسوا بالله
واصبروا ار الادص
لله يوديها من يسا من
عباده والعمبه
للمبمن

M-39/7:128[2]. Moïse dit à ses gens: "Cherchez de l'aide auprès de Dieu et soyez patients. La terre appartient à Dieu qui la donne en héritage à qui il veut parmi ses serviteurs. La fin [heureuse] sera aux dévots".

قَالُوٓاْ: "أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا[1]، وَمِنۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا[2]". قَالَ: "عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ".

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

مالوا اوديسا من مبل ار
ياسيا ومر بعد ما
حسيا مال عسى ربطم
ار يهلط عدوطم
ويسحلمطم ع
الادص مبطر
طبم بملور

M-39/7:129[3]. Ils dirent: "Nous avons été lésés[T1] avant que tu ne viennes à nous et après que tu nous es arrivé". Il dit: "Peut-être votre Seigneur fera périr votre ennemi et vous fera succéder dans la terre pour regarder comment vous ferez".

وَلَقَدْ أَخَذْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ بِٱلسِّنِينَ [...] وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ!

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ولمد احدنا ال
مدعور بالسين
ونمص من الممرب
لعلهم يدكدور

M-39/7:130[4]. Nous avons pris les gens de Pharaon par des années [de scarcité][T1] et par une diminution des fruits[R1]. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ، قَالُواْ: "لَنَا هَٰذِهِۦ". وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ، يَطَّيَّرُواْ[1] بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥ. أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ[2] عِندَ ٱللَّهِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ماذا جاهم الحسنه
مالوا لنا هده وار
يصبهم سيه يطيروا
بموسى ومر معه الا انما
طيرهم عند الله
ولكر اكثرهم لا
يعلمور

M-39/7:131[5]. Quand le bienfait leur vint, ils dirent: "Cela nous est dû". Mais si un méfait les touche, ils attribuent le mauvais sort à Moïse et à ceux qui sont avec lui. Leur mauvais sort n'est qu'auprès de Dieu. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

وَقَالُواْ: "مَهْمَا تَأْتِنَا[1] بِهِۦ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا، ~ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ".

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

ومالوا مهما ياسا به من
ايه لسحرينا بها مما نحن
لك مومنين

M-39/7:132[6]. Ils dirent: "Quel que soit le signe que tu nous apportes pour nous en ensorceler, ~ nous ne croirons pas en toi".

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلْجَرَادَ وَٱلْقُمَّلَ[1] وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ، ءَايَٰتٍ مُّفَصَّلَٰتٍ، فَٱسْتَكْبَرُواْ. ~ وَكَانُواْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

مادسلنا علهم
الطومار والحراد
والمل والصماديع
والدم ايه ممصلت
ماسطبروا وكانوا
موما مجرمين

M-39/7:133[7]. Nous avons alors envoyé sur eux le déluge,[R1] les sauterelles,[R2] les poux,[R3] les grenouilles[R4] et le sang,[R5] comme signes détaillés, mais ils sont devenus arrogants. ~ Et ils étaient des gens criminels.

---

1 1) الْمَلَا، الْمَلَو (2 وَيَذَرَكَ، وَنَذَرَكَ، وَيَذَرُكَ، وَنَذَرُكَ (2 وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ (3 وإلاهتك وآلهتك = وقد تركوك أن يعبدوك سَنَقْتُلُ (4 ♦ R1) Ex 1:16-22. Trois versets (87/2:49; 72/14:6; 49/28:4) utilisent le verbe immoler ذبح, au lieu de tuer قتل. Il se peut que le Coran confonde entre le texte biblique et une légende juive selon laquelle Pharaon était atteint de la lèpre et pour guérir il aurait tué les fils des israélites afin de se baigner dans leur sang (Ginzberg vol. 2, p. 113; Katsh, p. 43).

2 1) وَالْعَاقِبَةَ (2 يُورَثُهَا، يُوَرِّثُهَا

3 1) تَاتِيَنَا (2 جِيْتَنَا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Nous avons cru (du verbe syriaque ܐܘܕܢܢ oudinan).

4 T1) Traduction de Luxenberg: par la scarcité (du syriaque ܣܢܝܢܐ snina, d'où vient le nom du Sinaï) ♦ R1) Cf. Gn 41:53-57 et 47:13-26.

5 1) طَيرُهُمْ، طَيرُكُمْ (2 تَطَيَّرُوا، تطيروا

6 1) تَاتِنَا

7 1) وَالْقَمْلَ ♦ R1) Ex 9:18 parle de grêle. R2) Cf. Ex 10:4, 10-14 et 19. R3) Cf. Ex 8:20 parle de taons. R4) Cf. Ex 7:26-29 et 8:1-9. R5) Cf. Ex 7:14-25.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ ٱلرِّجْزُ[1]، قَالُواْ: "يَٰمُوسَى! ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ. لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا ٱلرِّجْزَ[1]، لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ".

M-39/7:134[1]. Et quand l'abomination[T1] est advenue sur eux, ils dirent: "Ô Moïse! Appelle pour nous ton Seigneur en vertu de son pacte avec toi. Si tu écartes de nous l'abomination, nous te croirons et enverrons avec toi les fils d'Israël".

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

ولما وقع عليهم الرجز مالوا موسى ادعى لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني اسرايل

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلرِّجْزَ[1] إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ، إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ[2] [...]

M-39/7:135[2]. Quand nous écartâmes d'eux l'abomination[T1] jusqu'à un terme auquel ils devaient parvenir, voilà qu'ils abjurent [leurs serments].

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

فلما كشفنا عنهم الرجز الى اجل هم بلغوه اذا هم ينكثون

فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ فِي ٱلْيَمِّ، بِأَنَّهُمْ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنْهَا غَٰفِلِينَ.

M-39/7:136[3]. Nous nous sommes donc vengés d'eux et nous les avons noyés dans la mer,[R1] parce qu'ils ont démenti nos signes et y étaient inattentifs.

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

فانتقمنا منهم فاغرقناهم في اليم بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غافلين

وَأَوْرَثْنَا ٱلْقَوْمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسْتَضْعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلْأَرْضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا. وَتَمَّتْ كَلِمَتُ[1] رَبِّكَ ٱلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْ. وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُۥ، وَمَا كَانُواْ يَعْرِشُونَ[2].

M-39/7:137[4]. Nous avons donné en héritage aux gens qui étaient méprisés les orients et les occidents de la terre que nous avons bénie. La meilleure parole de ton Seigneur s'est accomplie sur les fils d'Israël parce qu'ils ont été patients. Et nous avons détruit ce que faisaient Pharaon et ses gens et ce qu'ils érigeaient[T1].

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

واورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الارض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على بني اسرايل بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون

وَجَٰوَزْنَا[1] بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ. فَأَتَوْاْ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ[2] عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ. قَالُواْ: "يَٰمُوسَى! ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ". قَالَ: "إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ.

M-39/7:138[5]. Nous avons fait passer la mer aux fils d'Israël. Ils sont alors venus auprès de gens attachés au culte de leurs idoles. Ils dirent: "Ô Moïse! Fais-nous un dieu semblable à leurs dieux". Il dit: "Vous êtes des gens ignorants.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

وجوزنا بني اسرايل البحر ماروا على موم يعكفون على اصنام لهم مالوا موسى اجعل لنا الها كما لهم الهه مال انكم موم تجهلون

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ، ~ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ".

M-39/7:139. Ceux-là, ce en quoi ils sont est détruit, ~ et ce qu'ils faisaient est vain".

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ان هولا مبر ما هم فيه وبطل ما كانوا يعملون

قَالَ: "أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا، وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ؟"

M-39/7:140[6]. Il dit: "Rechercherai-je pour vous un autre dieu que Dieu, alors qu'il vous a favorisés sur les mondes?"[R1]

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

مال اعبر الله ابغيكم الها وهو مفضلكم على العلمين

[...] وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم[1] مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ[2] أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ. ~ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ.

M-39/7:141[7]. [Rappelez-vous] quand nous vous avons sauvés des gens de Pharaon qui vous infligeaient la pire punition, immolant vos fils et laissant vivre vos femmes[R1]. ~ Il y a là un grand test de votre Seigneur.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

واذ انجيناكم من ال فرعون يسومونكم سو العذاب يقتلون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلا من ربكم عظيم

وَوَٰعَدْنَا[1] مُوسَىٰ [...] ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً، وَأَتْمَمْنَٰهَا[2] بِعَشْرٍ. فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً. وَقَالَ مُوسَىٰ

M-39/7:142[8]. Nous avons donné à Moïse rendez-vous [au bout de] trente nuits et que nous avons complétées par dix.[R1] Ainsi le temps fixé par son Seigneur s'est

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ

ووعدنا موسى ثلثين ليلة واتممنها بعشر فتم ميقات ربه اربعين ليلة وقال موسى لاخيه هرون

---

1 1) الرُّجْز ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

2 1) يَنْكِثُونَ (2 الرُّجْز ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

3 R1) Cf. Ex 14:5-31.

4 1) يَعْرُشُونَ، يُعَرِّشُونَ، يَعْرِسُونَ (2 كلمات، كَلِمَةُ ♦ T1) La variante يَعْرِسُونَ dit: ils plantaient. Lecture et traduction de Luxenberg: يحرشون dans le sens de: ils pratiquaient la sorcellerie (du verbe syriaque ܚܪܫ hrash.

5 1) يَعْكِفُونَ (2 وَجَوَّزْنَا

6 R1) Cf. Dt 7: 6 and 14: 2; Ex 19: 6-5.

7 1) يَقْتُلُونَ (2 نَجَّيْنَاكُمْ، أَنْجَاكُمْ ♦ R1) Ex 1:16-22.

8 1) هَارُونُ (3 وَتَمَّمْنَاهَا (2 وَوَعَدْنَا ♦ R1) Cf. Ex. 24:18; Dt 9:9. R2) Cf. Ex 24:14.

لِأَخِيهِ هَٰرُونَ: "ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ. ~ وَلَا تَتَّبِعۡ سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ".

احلمي ع مومى واصلحي ولا تتبع سبل المفسدين

اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

accompli au bout de quarante nuits. Moïse dit à son frère Aaron: "Succède-moi auprès de mes gens,[R2] et fais une bonne œuvre. ~ Ne suis pas la voie des corrupteurs".

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ، قَالَ: "رَبِّ! أَرِنِيٓ[1] أَنظُرۡ إِلَيۡكَ". قَالَ: "لَن تَرَىٰنِي. وَلَٰكِنِ[2] ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ. فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوۡفَ تَرَىٰنِي". فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلۡجَبَلِ، جَعَلَهُۥ دَكّٗا[3]، وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقٗا[4]. فَلَمَّآ أَفَاقَ، قَالَ: "سُبۡحَٰنَكَ! تُبۡتُ إِلَيۡكَ، ~ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ[5]".

ولما جا موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب ارني انظر اليك قال لن تراني ولكن انظر الى الجبل فان استقر مكانه فسوف تراني فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا فلما افاق قال سبحانك تبت اليك وانا اول المومنين

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

M-39/7:143[1]. Quand Moïse vint au temps fixé par nous et que son Seigneur lui eut parlé, il dit: "Mon Seigneur! Fais-moi voir pour que je te regarde". Il dit: "Tu ne me verras pas[R1]. Mais regarde la montagne. Si elle se stabilise à sa place, alors tu me verras". Quand son Seigneur se manifesta à la montagne,[T1] il l'écrasa et Moïse tomba foudroyé. Quand il se réveilla, il dit: "Sois exalté! Je me suis repenti envers toi et je suis le premier des croyants".

قَالَ: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِنِّي ٱصۡطَفَيۡتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِي[1] وَبِكَلَٰمِي[2]. فَخُذۡ مَآ ءَاتَيۡتُكَ، ~ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ".

مال موسى اني اصطفيتك على الناس برسلتي وبكلمي خذ ما اتيتك وكن من الشاكرين

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

M-39/7:144[2]. Dieu dit: "Ô Moïse! Je t'ai choisi parmi les humains avec mes messages et mes paroles. Prends donc ce que je t'ai donné, ~ et sois des remerciants".

وَكَتَبۡنَا لَهُۥ فِي ٱلۡأَلۡوَاحِ مِن كُلِّ شَيۡءٖ مَّوۡعِظَةٗ، وَتَفۡصِيلٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ: "فَخُذۡهَا بِقُوَّةٖ وَأۡمُرۡ قَوۡمَكَ يَأۡخُذُواْ بِأَحۡسَنِهَا. ~ سَأُوْرِيكُمۡ[1] دَارَ ٱلۡفَٰسِقِينَ".

وكتبنا له ع الالواح من كل سى موعظه وتمصيلا لكل سى محدها بقوه وامر قومك ياخذوا باحسنها ساوريكم دار المسمين

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

M-39/7:145[3]. Nous écrivîmes pour lui, sur les tablettes,[R1] une exhortation concernant toute chose et un détail de toute chose: "Prends-les donc avec force et ordonne à tes gens d'en prendre le meilleur[R2]. ~ Je vous ferai voir la demeure des pervers[T1]".

سَأَصۡرِفُ عَنۡ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ. وَإِن يَرَوۡاْ[1] كُلَّ ءَايَةٖ، لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَا. وَإِن يَرَوۡاْ[1] سَبِيلَ ٱلرُّشۡدِ[2]، لَا يَتَّخِذُوهُ[3] سَبِيلٗا. وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلۡغَيِّ[3]، يَتَّخِذُوهُ[3] سَبِيلٗا. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ.

ساصرف عن ايي الذين يتكبرون ع الارض بغير الحق وان يروا كل ايه لا يومنوا بها وان يروا سبل الرشد لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبل الغي يتخذوه سبيلا ذلك بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غافلين

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

M-39/7:146[4]. [Je dévierai de mes signes ceux qui sont arrogants dans la terre sans le droit. Même s'ils verraient tous les signes, ils n'y croiraient pas. Et même s'ils verraient la voie de la rectitude, ils ne la prendraient pas. Et s'ils verraient la voie du fourvoiement, ils la prendraient comme voie. Cela parce qu'ils ont démenti nos signes et y étaient inattentifs.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلۡأٓخِرَةِ، حَبِطَتۡ[1] أَعۡمَٰلُهُمۡ. ~ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ؟]

والذين كذبوا باياتنا ولقاء الاخره حبطت اعمالهم هل يجزون الا ما كانوا يعملون

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-39/7:147[5]. Ceux qui ont démenti nos signes et la rencontre de la [demeure] dernière, leurs œuvres ont failli. ~ Seraient-ils rétribués autrement que pour ce qu'ils faisaient?]

---

1 1) أَرْنِي (2 وَلَكِنْ (3 دَكًّا، دُكًّا، دَكَّاءَ (4 صَاعِقًا (5 أن أسألك الرؤية وأنا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ بأنك لا ترى ♦ قراءة شيعية: فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ T1) Traduction de Luxenberg: Quand son Seigneur se manifesta sur la montagne ♦ R1) Ex 33:18-20.

2 1) بِرِسَالَتِي، وَبِكَلِمِي (2 وَتَكَلُّمِي

3 1) سَأُورِيكُمْ، سَأُورِثُكُمْ ♦ T1) La variante سَأُورِثُكُم (je vous donnerai en héritage la demeure des pervers) est plus appropriée ♦ R1) Cf. Ex 24:12; 31:18; 32:15-16. La Bible parle de deux tablettes de la loi, mais une légende juive dit que Moïse a reçu toute la Torah. D'où probablement le passage de deux tablettes à des tablettes dans le Coran. Voir sur cette conception juive Ginzberg, vol. 3, p. 44-46 R2) Nous retrouvons cette idée dans les versets 39/7:145, 59/39: 18 et 55; Cf. 1 Co 5:21.

4 1) يَتَّخِذُوها (3 الرُّشْدُ، الرَّشَدُ، الرَّشَادُ (2 يُرَوْا

5 1) حَبَطَتْ

وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ[1] عِجْلًا، جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ[1]. أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا؟ ٱتَّخَذُوهُ [...]، وَكَانُوا۟ ظَٰلِمِينَ.

M-39/7:148[1]. Les gens de Moïse se sont pris après lui avec leurs ornements un veau,[R1] un corps qui mugit.[R2] N'ont-ils pas vu qu'il ne leur parle pas ni ne les guide vers aucune voie? Ils l'ont pris [pour un dieu] et ils étaient des oppressifs.

وَلَمَّا سُقِطَ[1] فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟، قَالُوا۟: "لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا[2] [3]، لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ".

M-39/7:149[2]. Quand ils regrettèrent[T1] et virent qu'ils s'étaient égarés, ils dirent: "Si notre Seigneur n'a pas miséricorde envers nous et ne nous pardonne pas, nous serons des perdants".

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ، غَضْبَٰنَ أَسِفًا، قَالَ: "بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى مِنۢ بَعْدِىٓ! أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ؟" وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَٰحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ[1] أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ. قَالَ: "ٱبْنَ أُمَّ[2]! إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى. فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ[3]. ~ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".

M-39/7:150[3]. Quand Moïse retourna à ses gens, en colère et chagriné, il dit: "Combien abominable celui que vous m'avez fait succéder après moi! Avez-vous voulu hâter l'ordre de votre Seigneur?" Il lança les tablettes[R1] et prit la tête de son frère en le tirant à lui. Il dit: "Ô fils de ma mère! Les gens m'ont méprisé et ont failli me tuer. Ne réjouis pas les ennemis à mon sujet. ~ Et ne me mets pas avec les gens oppressifs".

قَالَ: "رَبِّ! ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى، وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ. ~ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ".

M-39/7:151. Il dit: "Mon Seigneur! Pardonne-moi et mon frère et fais-nous entrer dans ta miséricorde. ~ Tu es le plus miséricordieux des miséricordieux".

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ [...]، سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. ~ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ.

M-39/7:152[4]. Ceux qui ont pris le veau [pour un dieu],[R1] auront une colère de leur Seigneur et une humiliation dans la vie ici-bas. ~ Ainsi nous rétribuons les fabulateurs.

وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ، ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا، وَءَامَنُوٓا۟، إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ [...]، رَّحِيمٌ [...].

M-39/7:153. Ceux qui ont fait les méfaits et après cela se sont repentis et ont cru, ton Seigneur après cela est pardonneur [pour eux], miséricordissime [envers eux].

وَلَمَّا سَكَتَ[1] عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ، أَخَذَ ٱلْأَلْوَٰحَ. وَفِى نُسْخَتِهَا، هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ.

M-39/7:154[5]. Quand la colère de Moïse se calma, il prit les tablettes. Dans leur copie, il y avait une direction et une miséricorde pour ceux qui sont effrayés de leur Seigneur.

وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ [...] قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَٰتِنَا. فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ، قَالَ: "رَبِّ! لَوْ شِئْتَ[1]، أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ، وَإِيَّىَ. أَتُهْلِكُنَا بِمَا

M-39/7:155[6]. Moïse choisit [de] ses gens soixante-dix hommes[R1] au temps fixé par nous. Quand le tremblement les prit, il dit: "Mon Seigneur! Si tu avais voulu, tu les aurais fait périr auparavant, ainsi que

وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

---

[1] 1) جُؤَارٌ (2 حُلِيِّهِمْ، حِلِيِّهِمْ، حَلِيِّهِمْ ♦ R1) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16. R2) Ce détail ne figure pas dans la Bible, mais dans Pirke Rabbi Eliezer 45. Voir Ginzberg, vol. 3, p. 47.

[2] 1) أُسْقِطَ، سَقَطَ (2 رَبَّنا لَئِن لم تَرْحَمْنَا وَتَغْفِرْ لَنَا (3 لَئِنْ لَمْ تَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَتَغْفِرْ لَنَا ♦ T1) Litt.: Quand ils tombèrent entre leurs mains.

[3] 1) تَشْمَتْ بِيَ الْأَعْدَاءُ، تَشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ، يَشْمَتْ بِيَ الْأَعْدَاءُ (3 أُمِّ، إِمِّ، أُمَّي (2 بِرَاسِ ♦ R1) Cf. Ex 32:19.

[4] R1) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16.

[5] 1) أُسْكِتَ، سُكِّتَ، سَكَنَ

[6] 1) شِيتَ ♦ R1) Cf. Ex 24:1; Nb 11:16 R2) Cf. Num 11: 1-2.

فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ؟ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ، تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ، وَتَهْدِي مَن تَشَآءُ. أَنتَ وَلِيُّنَا، فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا. ~ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَٰفِرِينَ.

ايهلكنا بما عمل السفها ما ان هي الا فتنتك تضل بها من تشاء وتهدي من تشاء انت ولينا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الغافرين

السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

moi. Nous fais-tu périr pour ce que des insensés parmi nous ont fait? Ce n'est là que ton épreuve, par laquelle tu égares qui tu veux et guides qui tu veux. Tu es notre allié, pardonne-nous et aie miséricorde envers nous[R2]. ~ Tu es le meilleur des pardonneurs.

وَٱكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي ٱلْأَخِرَةِ [...]. إِنَّا هُدْنَآ إِلَيْكَ". قَالَ: "عَذَابِيٓ أُصِيبُ[1] بِهِۦ مَنْ أَشَآءُ2. وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ. فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ، وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤْمِنُونَ".

واكتب لنا في هذه الدنيا حسنة وفي الاخرة انا هدنا اليك قال عذابي اصيب به من اشاء ورحمتي وسعت كل شيء فساكتبها للذين يتقون ويؤتون الزكاة والذين هم بايتنا يومنون

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْأَخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِأَيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

M-39/7:156[1]. Inscris pour nous un bienfait dans la vie ici-bas et [un bienfait] dans la [demeure] dernière. Nous nous sommes guidés vers toi". Il dit: "Je touche avec ma punition qui je veux. Et ma miséricorde a embrassé toute chose. Je l'inscrirai donc à ceux qui craignent et donnent la dîme et à ceux qui croient en nos signes".

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلْأُمِّيَّ[1]، ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ. يَأْمُرُهُم2 بِٱلْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَىٰهُمْ عَنِ ٱلْمُنكَرِ، وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ، وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ، وَيَضَعُ3 عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ4 وَٱلْأَغْلَٰلَ ٱلَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ. فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ5 وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.

الذين يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التورىة والانجيل يامرهم بالمعروف وينهاهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم فالذين امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي انزل معه اولئك هم المفلحون

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ أَمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

M-39/7:157[2]. Ceux qui suivent le messager, le prophète des gentils[T1] qu'ils trouvent inscrit chez eux dans la Torah[R1] et l'Évangile.[R2] Il leur ordonne le convenable, leur interdit le répugnant, leur permet les bonnes choses, leur prohibe les mauvaises choses et dépose loin d'eux leur fardeau et les entraves qui étaient sur eux. Ainsi ceux qui ont cru en lui, l'ont soutenu,[T2] l'ont secouru et ont suivi la lumière descendue avec lui, ~ ceux-là sont ceux qui réussissent.[T3]

[قُلْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا، ٱلَّذِي لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. يُحْيِۦ وَيُمِيتُ. فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ، ٱلنَّبِيِّ ٱلْأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ[1]، وَٱتَّبِعُوهُ. ~ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ!"]

قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموت والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يومن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

M-39/7:158[3]. [Dis: "Ô humains! Je suis le messager de Dieu à vous tous, celui qui a le royaume des cieux et de la terre. Il n'est de dieu que lui. Il donne vie et fait mourir.[R1] Croyez donc en Dieu, en son messager, le prophète des gentils[T1] qui croit en Dieu et en ses paroles et suivez-le. ~ Peut-être serez-vous guidés!"]

---

1 1) أَسَاءَ (2 أُوصِيبُ

2 1) وَعَزَرُوهُ، وَعَزَّزُوهُ (5 آصَارَهُمْ، أَصْرَهُمْ، أُصْرَهُمْ (4 ويُذْهِب (3 يَأْمُرْهُمْ (2 الْأَمِّيَّ ♦ T1) Traduction de l'hébreu navi li-goyim. Les gentils (goyim en hébreu) sont les non-juifs. Paul est qualifié d'apôtre des gentils (Rm 11:13; Ga 2:8), ayant été chargé d'évangéliser les païens. Ce terme est souvent traduit par illettré (Hamidullah, Boubakeur, Chiadmi, etc.) pour indiquer que Mahomet était un illettré, incapable de produire le Coran. On en déduit l'origine divine de ce dernier. Sankharé (pp. 50-51) fait remarquer que dans les religions antiques, les prophètes étaient choisis dans les couches populaires qui n'avaient pas reçu d'éducation, pour transmettre tels quels les oracles divins sans rien pouvoir y ajouter de leur cru T2) Le terme 'azzara, utilisé aussi dans 111/48:9 et 112/5:12, vient de l'hébreu dans le sens d'aider. T3) Voir la note du verset 39/7:8 ♦ R1) Référence probable à Jr 1:5 où il est question de prophète des gentils (נָבִיא לַגּוֹיִם navi li-goyim). R2) Référence probable à Jn 16:7.

3 1) وَكَلِمَتِهِ، وَآيَاتِهِ ♦ T1) Voir la note du verset 39/7:157 ♦ R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6; Jn 5:24; 1 Jn 3:14.

وَمِن قَوۡمِ مُوسَىٰٓ، أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ، وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

M-39/7:159[1]. Parmi les gens de Moïse, il y a une nation qui guide avec la vérité et par celle-ci elle exerce la justice[R1].

وَقَطَّعۡنَٰهُمُ[1] ٱثۡنَتَيۡ عَشۡرَةَ[2] أَسۡبَاطًا، أُمَمٗا. وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ، إِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰهُ قَوۡمُهُۥٓ، أَنِ: "ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَ". [...] فَٱنۢبَجَسَتۡ مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗا، قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡ. وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡغَمَٰمَ، وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰ: "كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ". ~ وَمَا ظَلَمُونَا، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

M-39/7:160[2]. Nous les avons divisés en douze tribus, des nations. Nous avons révélé à Moïse, quand ses gens lui demandèrent de l'eau: "Frappe la pierre avec ton bâton". [Il frappa et] en jaillirent douze sources,[R1] chaque groupe humain connaissant son endroit pour boire. Nous les avons couverts de l'ombre de nuages,[R2] et avons fait descendre sur eux la manne et les cailles[R3]: "Mangez des bonnes choses dont nous vous avons approvisionnés!" ~ Ils ne nous ont pas oppressé[T1], mais ils s'oppressent eux-mêmes.

[...] وَإِذۡ قِيلَ لَهُمُ: "ٱسۡكُنُواْ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةَ، وَكُلُواْ مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ، وَقُولُواْ: "حِطَّةٞ [...]"، وَٱدۡخُلُواْ [...] ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا. نَّغۡفِرۡ[1] لَكُمۡ خَطِيٓـَٰٔتِكُمۡ[2]. ~ سَنَزِيدُ [...] ٱلۡمُحۡسِنِينَ".

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

M-39/7:161[3]. [Rappelle] quand il leur fut dit: "Habitez cette cité, mangez-en où vous voulez, dites: "Pardonne [nos erreurs]" et entrez [par] la porte prosternés. Nous vous pardonnerons vos erreurs[R1]. ~ Nous augmenterons [la rétribution] des bienfaiteurs".

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ قَوۡلٗا [...] غَيۡرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ. فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، بِمَا كَانُواْ يَظۡلِمُونَ.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

M-39/7:162[4]. Ceux parmi eux qui ont oppressé ont changé les paroles [par] ce qui ne leur a pas été dit. Nous avons alors envoyé sur eux une abomination du ciel, ~ parce qu'ils oppressaient[R1].

[---] وَسۡـَٔلۡهُمۡ[1] عَنِ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَتۡ حَاضِرَةَ ٱلۡبَحۡرِ إِذۡ يَعۡدُونَ[2] فِي ٱلسَّبۡتِ[3]. إِذۡ تَأۡتِيهِمۡ حِيتَانُهُمۡ يَوۡمَ سَبۡتِهِمۡ[4] شُرَّعٗا، وَيَوۡمَ لَا يَسۡبِتُونَ[5] لَا تَأۡتِيهِمۡ[6]. كَذَٰلِكَ نَبۡلُوهُم، ~ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ.

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

H-39/7:163[5]. [---] Interroge-les au sujet de la cité présente[T1] à la mer quand elle a transgressé le sabbat. Leurs poissons leur venaient apparents[T2] au jour de leur sabbat et ne leur venaient pas le jour où ce n'était pas le sabbat. Ainsi les testons-nous, ~ parce qu'ils commettaient une perversité.[R1]

[---] [...] وَإِذۡ قَالَتۡ أُمَّةٞ مِّنۡهُمۡ: "لِمَ[1] تَعِظُونَ قَوۡمًا ٱللَّهُ مُهۡلِكُهُمۡ أَوۡ مُعَذِّبُهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗا؟" قَالُواْ: "مَعۡذِرَةً[2] إِلَىٰ رَبِّكُمۡ. ~

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

H-39/7:164[6]. [---] [Rappelle] quand parmi eux une nation dit: "Pourquoi exhortez-vous des gens que Dieu fera périr ou punira d'une punition sévère?" Ils dirent: "Pour avoir des excuses[T1] vis-

---

1 Il s'agit peut-être d'une référence à la tribu de Lévi qui a soutenu Moïse après l'adoration du veau d'or (Ex 32:26-28).

2 1) وَقَطَّعۡنَاهُمۡ (2 عِشۡرَةَ، عَشَرَةَ (3 رَزَقۡتُكُمۡ ♦ T1) Erreur possible: Nous ne les avons pas oppressés, comme dans trois autres versets ♦ R1) La Bible a deux versions: Ex 17:1-7 et Nb 20:7-8. Le Coran ressemble à Ex 17:1-7 R2) Ex 13:21 mentionne une colonne de nuée. R3) Cf. Ex 16:13-15. Les mêmes termes en hébreu.

3 1) نُغۡفَرۡ، يُغۡفَرۡ، تَغۡفِرۡ (2 خَطِيٓـَٰٔتِكُمۡ، خَطِيئَاتُكُمۡ، خطاياكم، خَطِيَّاتكم ♦ R1) Référence probable à Jérémie 7:2.

4 A1) Référence probable à Nombres 11: 33-34.

5 1) وَاسۡـَٔلۡهُمۡ (2 يُعِدُّونَ، يَعَدُّونَ (3 الأسبات (4 اسباتهم (5 يَسۡبُتُونَ، يَسۡبِتُونَ، يُسۡبِتُونَ، يُسۡبُتُونَ (6 يَأۡتِيهِمۡ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: خاصرة الۡبَحۡرِ au bord de la mer T2) Traduction de Luxenberg: Leurs poissons leur sont venus illégalement (du verbe syriaque ܫܪܥ shra') le jour de leur sabbat ♦ R1) Le Talmud permet de placer des filets le vendredi soir pour chasser ou pêcher le samedi. Le Coran semble prendre cette norme des Caraïtes qui interdisent cette pratique (Katsh, p. 69-70).

6 1) لِمَهۡ (2 مَعۡذِرَةٌ ♦ T1) Traduction Luxenberg: Pour implorer (du verbe syriaque ܐܕܪܥܐ 'idhra) votre Seigneur.

à-vis de votre Seigneur. ~ Peut-être craindront-ils!"

وَلَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ!"

ولعلهم يتقون

H-39/7:165[1]. Quand ils ont oublié ce qu'on leur avait rappelé, nous avons sauvé ceux qui avaient interdit le mal et avons pris par une punition abominable ceux qui ont oppressé, ~ parce qu'ils commettaient une perversité.

فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦٓ أَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ يَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ، وَأَخَذۡنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ بِعَذَابِۭ بَئِيسِۭ[1]، ~ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ[2].

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ملما نسوا ما ذكروا به انجينا الذين ينهون عن السو واخذنا الذين ظلموا بعذاب بيس بما كانوا يفسقون

H-39/7:166[2]. Et quand ils ont été insolents au sujet de ce qui leur a été interdit, nous leur avons dit: "Soyez des singes humiliés".[R1]

فَلَمَّا عَتَوۡاْ عَن مَّا نُهُواْ عَنۡهُ، قُلۡنَا لَهُمۡ: "كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ[1]".

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

ملما عتوا عن ما نهوا عنه ملنا لهم كونوا قردة خسين

H-39/7:167. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur annonça qu'il suscitera contre eux quelqu'un qui leur infligera la pire punition jusqu'au jour de la résurrection. Ton Seigneur est rapide en châtiment, ~ et il est pardonneur, miséricordissime.

[---] [...] وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبۡعَثَنَّ عَلَيۡهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ. إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ، ~ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

واذ تاذن ربك ليبعثن عليهم الى يوم القيمة من يسومهم سو العذاب ان ربك لسريع العقاب وانه لغفور رحيم

H-39/7:168[3]. Nous les avons divisés en nations dans la terre. Certains d'entre eux sont justes et d'autres le sont moins. Nous les avons testés par les bienfaits et les méfaits. ~ Peut-être retourneront-ils!

وَقَطَّعۡنَٰهُمۡ[1] فِي ٱلۡأَرۡضِ أُمَمٗا. مِّنۡهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ، وَمِنۡهُمۡ دُونَ ذَٰلِكَ. وَبَلَوۡنَٰهُم بِٱلۡحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ!

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وقطعناهم في الارض امما منهم الصلحون ومنهم دون ذلك وبلوناهم بالحسنت والسيات لعلهم يرجعون

H-39/7:169[4]. Après eux ont succédé des successeurs qui héritèrent le livre, prenant le bien éphémère de cette [vie] ici-bas en disant: "Il nous sera pardonné [ce que nous avons fait]". Et s'il leur venait un bien éphémère semblable, ils le prenaient. N'a-t-on pas pris d'eux le pacte du livre de ne dire sur Dieu que la vérité? [Et pourtant] ils ont étudié ce qui s'y trouve. Mais la demeure dernière est meilleure pour ceux qui craignent. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٞ[1] وَرِثُواْ[2] ٱلۡكِتَٰبَ، يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ: "سَيُغۡفَرُ لَنَا [...]". وَإِن يَأۡتِهِمۡ عَرَضٞ مِّثۡلُهُۥ، يَأۡخُذُوهُۚ. أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن لَّا يَقُولُواْ[3] عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ؟ [...] وَدَرَسُواْ[4] مَا فِيهِۗ. وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۗ. ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ[5]؟

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

محلم من بعدهم حلم وديوا الكتب ياخدون عرض هدا الادنى ويقولون سيغفر لنا وان ياتهم عرض مثله ياخدوه الم يوخد عليهم ميثق الكتب ان لا يقولوا على الله الا الحق ودرسوا ما فيه والدار الاخرة خير للذين يتقون افلا تعقلون

H-39/7:170[5]. [Que sachent] ceux qui détiennent le livre et ont observé la prière, ~ que nous ne laissons pas perdre la rétribution des bienfaiteurs.

[...] وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ[1] بِٱلۡكِتَٰبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، ~ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

والذين يمسكون بالكتب واقاموا الصلوة انا لا نضيع اجر المصلحين

M-39/7:171[6]. [---] [Rappelle] quand nous avons brandi au-dessus d'eux la montagne,[R1] comme si c'eût été une ombrelle et qu'ils ont présumé qu'elle tombera sur eux, [en leur disant]: "Prenez avec force ce que nous vous avons donné

[---] [...] وَإِذۡ نَتَقۡنَا ٱلۡجَبَلَ فَوۡقَهُمۡ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٞ[1] وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُۥ وَاقِعُۢ بِهِمۡ [...]: "خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ[2] مَا فِيهِ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ!"

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

واذ نتقنا الجبل فوقهم كانه ظلة وظنوا انه واقع بهم خذوا ما اتينكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون

---

1 1) يَفْسِقُونَ (2 عدة اختلافات منها: بائس، بيأسٍ (1

2 1) خَاسِينَ ♦ R1) Sur la transformation en singes et en porcs, voir http://goo.gl/IjikWu Sanhedrin 109a, Ginzberg, vol. 1, p. 49-50 et 70; Katsh, note de la page 67.

3 1) وَقَطَّعْنَاهُمْ

4 1) خَلَفٌ (2 وُرِّثُوا (3 تَقُولُوا (4 وَادَّكَرُوا، وَادَّارَسُوا، يَعْقِلُونَ (5

5 1) يُمْسِكُونَ، إستمسكوا، تمسكوا، مَسَكُوا

6 1) طُلَّةٌ (2 وَتَذَّكَّرُوا، وَتَذْكُرُوا، وَيَذْكُرُوا ♦ R1) Selon la légende juive, les juifs avaient refusé d'accepter les paroles de Dieu. Dieu les a alors menacés de jeter la montagne sur eux (Shabbath 88b http://goo.gl/eIfjD0, Ginzberg, vol. 3, p. 35; Katsh, p. 67). Cette légende est construite autour du texte Ex 34:27.

et rappelez-vous de ce qui s'y trouve. ~ Peut-être craindrez-vous!"

M-39/7:172[1]. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur a pris des dos des fils d'Adam leurs descendants et les a fait témoigner sur eux-mêmes: "Ne suis-je pas votre Seigneur?" Ils dirent: "Mais si! Nous témoignons". [Nous avons fait cela afin] que vous ne disiez point au jour de la résurrection: "Nous étions inattentifs à ceci".[R1]

M-39/7:173[2]. Ou bien que vous ne disiez: "Nos pères auparavant ont associé et nous sommes des descendants après eux. Nous feras-tu périr alors pour ce qu'ont fait les falsificateurs?"

M-39/7:174[3]. [Ainsi détaillons-nous les signes. ~ Peut-être retourneront-ils!]

M-39/7:175[4]. [---] Récite-leur la nouvelle de celui auquel nous avons donné nos signes, mais qui s'en est écarté. Le Satan l'a alors fait suivre et il était des dévoyés.[R1]

M-39/7:176[5]. Si nous avions voulu, nous l'aurions élevé par eux. Mais il s'attacha à la terre et suivit son désir. Il ressemble à un chien. Si tu portes contre lui il halète, ou si tu le laisses il halète. Voilà la ressemblance des gens qui ont démenti nos signes. Narre la narration. ~ Peut-être réfléchiront-ils!

M-39/7:177[6]. Quelle mauvaise ressemblance que celle des gens qui ont démenti nos signes et qui s'oppressaient eux-mêmes!

M-39/7:178. Quiconque Dieu guide, c'est lui le guidé. Et quiconque il égare, ~ ceux-là sont les perdants.

M-39/7:179[7]. [---] Nous avons disséminé beaucoup de djinns et d'humains pour la géhenne. Ils ont des cœurs avec lesquels ils ne comprennent pas, ils ont des yeux avec lesquels ils ne voient pas et ils ont

[---] [...] وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ[1] وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ: "أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟" قَالُواْ[2]: "بَلَىٰ! شَهِدْنَآ[3]". [...] أَن تَقُولُواْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ: "إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَٰفِلِينَ".

واذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا ان تقولوا يوم القيمة انا كنا عن هذا غافلين

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُواْ[1]: "إِنَّمَآ أَشْرَكَ ءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ، وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ. أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ؟"

او تقولوا انما اشرك اباونا من قبل وكنا ذرية من بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

[وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ[1] ٱلْءَايَٰتِ. ~ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ!]

[---] وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ مِنْهَا. فَأَتْبَعَهُ[1] ٱلشَّيْطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ.

وكذلك نفصل الايت ولعلهم يرجعون وات عليهم نبا الذي اتيناه ايتنا فانسلخ منها فاتبعه الشيطن فكان من الغاوين

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا[1]، لَرَفَعْنَٰهُ بِهَا. وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخْلَدَ إِلَى ٱلْأَرْضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ. فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ. إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ، أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث. ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا. فَٱقْصُصِ ٱلْقَصَصَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ!

ولو سنا لرفعنه بها ولكنه اخلد الى الارض واتبع هويه مثله كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين كذبوا باينتنا فاقصص القصص لعلهم يتفكرون

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَآءَ مَثَلًا ٱلْقَوْمُ[1] ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، وَأَنفُسَهُمْ كَانُواْ يَظْلِمُونَ!

سا مثلا القوم الذين كذبوا باينتنا وانفسهم كانوا يظلمون

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

مَن يَهْدِ ٱللَّهُ، فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِي. وَمَن يُضْلِلْ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

من يهد الله فهو المهتدي ومن يضلل فاولئك هم الخسرون

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

[---] وَلَقَدْ ذَرَأْنَا[1] لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ. لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا، وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا، وَلَهُمْ ءَاذَانٌ لَّا

ولقد ذرانا لجهنم كثيرا من الجن والانس لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم اعين لا يبصرون بها ولهم اذان لا

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ

---

1 1) يَقُولُوا (2 ذرياتهم (3 يَقُولُوا بلى وصيهُ قالوا بلى (3 ألَسْتُ بِرَبِّكُمْ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولِي وَأَنَّ عَلِيّاً أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ؛ الست بربكم وعلي ♦ R1) Ceci ne figure pas dans la Bible, mais une légende juive dit que Dieu a parlé à tout le peuple d'Israël, y compris les fœtus dans les ventres de leurs mères, en prenant leur engagement à accepter la Torah (Ginzberg, vol. 3, p. 36). On retrouve cet engagement dans le verset 94/57:8.

2 1) يَقُولُوا

3 1) يُفَصِّلُ

4 1) فَاتَّبَعَهُ ♦ R1) Il s'agit probablement de Balaam indiqué par Nb chap. 22-24 et 31:8 et 16. Il fut mis à mort par les israélites pour avoir entraîné les enfants d'Israël à l'infidélité envers Dieu.

5 1) شِئْنَا

6 1) مَثَلُ الْقَوْمِ، مِثْلُ الْقَوْمِ

7 1) ذَرَانَا ♦ R1) Ps 115:5-6; Is 6:9-10; Mt 13:13-14.

des oreilles avec lesquelles ils n'écoutent pas.[R1] Ceux-là sont comme les troupeaux, ou plutôt plus égarés. ~ Ceux-là sont les inattentifs.	يَسْمَعُونَ بِهَآ. أُوْلَٰٓئِكَ كَٱلْأَنْعَٰمِ، بَلْ هُمْ أَضَلُّ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ.	ܢܫܡܥܘܢ ܒܗܝ ܐܘܠܝܛ ܟܐܢܥܡܐ ܠܐ ܗܘ ܐܦܠ ܐܘܠܝܛ ܗܘ ܐܢܫܝܢ	كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
M-39/7:180[1]. [---] À Dieu les meilleurs noms, appelez-le donc par eux.[R1] Laissez[A1] ceux qui distordent[T1] ses noms. ~ Ils seront rétribués pour ce qu'ils faisaient.	[---] وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ، فَٱدْعُوهُ بِهَا. وَذَرُواْ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ[1] فِيٓ أَسْمَٰٓئِهِۦ. ~ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.	ܘܠܗ ܐܠܐܣܡܐ ܐܠܚܣܢܝ ܡܕܥܘܗ ܒܗ ܘܕܘܘ ܐܠܕܝܢ ܢܠܚܕܘܢ ܒ ܐܣܡܝܗ ܣܝܓܘܢ ܡܐ ܟܐܢܘ ܢܥܡܠܘܢ	وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
M-39/7:181. [---] Parmi ceux que nous avons créés, il y a une nation qui guide avec la vérité et par celle-ci elle exerce la justice.	[---] وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ، أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ، وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ.	ܘܡܡܢ ܚܠܡܐ ܐܡܗ ܢܗܕܘܢ ܒܐܠܚܩ ܘܒܗ ܢܥܕܠܘܢ	وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ
M-39/7:182[2]. [---] Ceux qui ont démenti nos signes, nous les attirerons graduellement [à la punition] par où ils ne savent pas[T1].	[---] وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، سَنَسْتَدْرِجُهُم[1] مِّنْ حَيْثُ[2] لَا يَعْلَمُونَ.	ܘܐܠܕܝܢ ܟܕܒܘ ܒܐܝܬܬܢܐ ܢܣܬܕܪܓܘܗܘܢ ܡܢ ܚܝܬ ܠܐ ܢܥܠܡܘܢ	وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ [...] مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
M-39/7:183[3]. Je temporise avec eux.[A1] Mon complot est solide[T1]!	وَأُمْلِي لَهُمْ. إِنَّ[1] كَيْدِي مَتِينٌ.	واملى لهم ار ܛܟܝ ܡܬܝܢ	وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ
M-39/7:184. [---] N'ont-ils pas réfléchi? Leur compagnon n'est pas un possédé d'un djinn. Ce n'est qu'un avertisseur manifeste.	[---] أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُواْ؟ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ. إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ.	اول ܢܡܛܘ ما ܒܨܐܚܒܗܘܢ ܡܢ ܚܢ ار ܗܘ ܠܐ ܢܕܝ ܡܒܝܢ	أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
M-39/7:185[4]. N'ont-ils pas regardé dans le royaume[T1] des cieux et de la terre et les choses que Dieu a créées et que peut-être leur terme approche? En quel récit après cela croiront-ils?[T2]	أَوَلَمْ يَنظُرُواْ فِي مَلَكُوتِ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيْءٍ، وَأَنْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَدِ ٱقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ[1]. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ؟	اول ܢܛܛܘ ܒ ܡܠܟܘܬ ܣܡܘܬ ܘܐܪܥ ܘܡܐ ܕܒܪܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܫܝܐ ܘܕܢ ܕܡܛܝ ܐܠܗ ܕܢ ܩܪܒ ܐܠܗ ܡܢ ܫܘ ܘܐܪ ܥܠ ܐܪ ܢܛܛܘ ܡܕ ܐܡܝܪ ܐܠܗܡ ܡܐܝ ܚܕܝܬ ܒܬܪܗ ܕܗ ܢܡܝܢ	أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ
M-39/7:186[5]. Quiconque Dieu égare, n'a plus personne qui le guide. Il les laisse divaguer dans leur transgression.	مَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ، فَلَا هَادِيَ لَهُۥ. وَيَذَرُهُمْ[1] فِي طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ.	ܡܢ ܢܨܠܠ ܐܠܗ ܠܐ ܗܕܝ ܠܗ ܘܢܫܕܗܘܢ ܒ ܛܥܝܢܗܘܢ ܢܥܡܗܘܢ	مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
M-39/7:187[6]. [---] Ils vous interrogent sur l'heure: "À quand son ancrage?" Dis: "Sa connaissance est seulement auprès de mon Seigneur.[R1] Lui seul la manifeste en son temps. Elle sera pesante dans les cieux et dans la terre. Elle ne viendra à vous que soudainement". Ils t'interrogent comme si tu t'en occupais[T1]. Dis: "Sa connaissance est seulement auprès de Dieu". ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.	[---] يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ: "أَيَّانَ[1] مُرْسَىٰهَا؟" قُلْ: "إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي. لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ. ثَقُلَتْ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً[2]". يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا[3]. قُلْ: "إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ". ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.	ܢܫܠܘܛ ܥܠ ܐܬܪ ܐܠܗ ܡܠ ܐܢܐ ܡܕܝܢܗ ܒ ܐܠܗ ܠܐ ܡܓܠܝ ܠܗ ܠܘܩܬܗ ܐܠܐ ܗܘ ܢܡܠ ܒ ܐܠܣܡܘܬ ܘܐܪܥ ܠܐ ܢܬܝ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܒܦܬܐ ܢܫܠܘܛ ܟܐܢܟ ܚܦܝ ܥܠ ܐܢܐ ܡܠ ܐܢܐ ܥܠܡܗ ܥܠ ܐܠܗ ܘܠܟܢ ܐܬܪ ܐܢܫ ܠܐ ܢܥܠܡܘܢ	يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

---

1 1) يَلْحَدُونَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: وَذَرُوا الَّذِينَ يلغزون فِي أَسْمَائِهِ. Le sens serait alors: Laissez ceux qui se moquent de ses noms (du verbe syriaque ܠܓܙ lghiz) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Voir Katsh pour la comparaison entre les noms de Dieu chez les juifs et les musulmans.

2 1) سَنَسْتَدْرِجُهُمْ 2) حَيْثُ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: سَنَسْتَدْركهُمْ. Le sens serait alors: nous les atteindrons d'où ils ne savent pas.

3 1) أَنَّ ♦ T1) Ce verset se répète deux fois. Traduction de Luxenberg: Mon complot est continu, ou patient (du syriaque ܡܬܝܢܐ mtina) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) آجَالُهُمْ ♦ T1) Le terme malakout apparaît quatre fois et vient du syriaque ܡܠܟܘܬܐ malkoutha T2) Traduction de Luxenberg: En quel signe (au sens de miracle, du syriaque ܗܕܬܐ hdatta) après cela croiront-ils?

5 1) وَنَذَرُهُمْ، وَيَذَرُهُمْ، وَنَذَرْهُمْ

6 1) إِيَّانَ 2) بَغْتَةً، بَغَتَةً 3) بها ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Ils te demandent comment tu l'ignores (du verbe syriaque ܗܦܐ hfa)? ♦ R1) Cf. Mt 24:3 et 36; Mk 13:32; Actes 1: 7.

M-39/7:188. Dis: "Je ne possède pour moi-même ni nuisance ni profit, sauf ce que Dieu veut. Si je savais le secret, j'aurais augmenté les biens et le mal ne m'aurait pas touché. Je ne suis qu'un avertisseur [pour les mécréants] et un annonciateur pour des gens qui croient".	قُلْ: "لَآ أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ. وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ، لَٱسْتَكْثَرْتُ مِنَ ٱلْخَيْرِ، وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُ. إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ [...] وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ".	قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	مل لا املك لنمسى نمعا ولا ضرا الا ما سا الله ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السو ان انا الا نذير وبشير لقوم يومنون
M-39/7:189[1]. [---] C'est lui qui vous a créés d'une seule âme et en a fait son épouse, pour qu'il repose auprès d'elle. Quand celui-ci l'eut couverte, elle porta une portée légère, avec laquelle elle est passée[T1]. Quand elle s'est appesantie, tous deux appelèrent leur Seigneur: "Si tu nous donnes un [enfant] vertueux, nous serons des remerciants".	[---] هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ، وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا. فَلَمَّا تَغَشَّىٰهَا، حَمَلَتْ حَمْلًا[1] خَفِيفًا فَمَرَّتْ[2] بِهِۦ[3]. فَلَمَّآ أَثْقَلَت[4]، دَّعَوَا ٱللَّهَ، رَبَّهُمَا: "لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا [...] صَٰلِحًا، لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ".	هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ	هو الذى خلقكم من نمس وحده وجعل منها دوجها لنسكن النها ملما نسسها حملت حملا خميما مرت به ملما امملت دعوا الله ربهما لن اسنا صلحا لنكون من الشكرين
M-39/7:190[2]. Quand il leur eut donné un [enfant] vertueux, tous deux firent [à Dieu] des associés de ce qu'il leur avait donné [comme enfant et descendants]. ~ Dieu soit élevé sur ce qu'ils associent!	فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا [...] صَٰلِحًا، جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ[1] [2] فِيمَآ [...]. ~ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ[3].	فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ	ملما اسهما صلحا حعلا له سركا ميما اسهما ميعلى الله عما يسركون
M-39/7:191[3]. Associent-t-ils ce qui ne crée rien alors qu'eux-mêmes sont créés,	أَيُشْرِكُونَ[1] مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ،	أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ	ايسركون ما لا حلق سا وهم حلمون
M-39/7:192. et ne peuvent ni les secourir ni se secourir eux-mêmes?	وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ؟	وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ	ولا يسطيعون لهم نصرا ولا امسهم ينصرون
M-39/7:193[4]. Si vous appelez [les mécréants][T1] vers la direction, ils ne vous suivront pas. Cela vous est égal que vous les appeliez ou que vous soyez silencieux.	وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ، لَا يَتَّبِعُوكُمْ[1]. سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صَٰمِتُونَ.	وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ	وان تدعوهم الى الهدى لا يتبعوكم سوا عليكم ادعوتموهم ام انتم صمتون
M-39/7:194[5]. Ceux que vous appelez, hors de Dieu, sont des serviteurs semblables à vous. Appelez-les donc et qu'ils vous répondent. ~ Si vous étiez véridiques.	إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ[1]، مِن دُونِ ٱللَّهِ، عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ[2]. فَٱدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لَكُمْ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ.	إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	ان الذين تدعون من دون الله عباد امالكم مادعوهم مليسحبوا لكم ان كنتم صدمين
M-39/7:195[6]. Ont-ils des pieds pour marcher? Ou bien ont-ils des mains pour assaillir? Ou bien ont-ils des yeux pour voir? Ou bien ont-ils des oreilles pour écouter?[R1] Dis: "Appelez vos associés, puis complotez et ne me différez pas.	أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ؟ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ[1] بِهَآ؟ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ؟ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا؟ قُلِ[2]: "ٱدْعُواْ شُرَكَآءَكُمْ، ثُمَّ كِيدُونِ[3]، فَلَا تُنظِرُونِ[4].	أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ	الهم ارحل يمسون بها ام لهم ايد يبطسون بها ام لهم اعين يبصرون بها ام لهم اذان يسمعون بها مل ادعوا سركاكم ثم كيدون فلا تنظرون
M-39/7:196[7]. Mon allié est Dieu qui a fait descendre le livre. Il prend sous son alliance les vertueux.	إِنَّ وَلِيِّـَۧ ٱللَّهُ[1] ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ[2]. وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ.	إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ	ان ولى الله الذى نزل الكتب وهو يتولى الصلحين

---

1 1) حِمْلًا (2 فاستمارت، فمرَت، فَمَارَتْ (3 بحملها (4 أُثْقِلَتْ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فمُرَّت به: dont elle souffrait (verbe syriaque ܡܪ mar).

2 1) تُشْرِكُونَ (3 أشركا فيه (2 شِرْكاً

3 1) أَتُشْرِكُونَ

4 1) يَتْبَعُوكُمْ ♦ T1) Ce verset est problématique parce qu'il renvoie aux idôles. D'où notre traduction.

5 1) عِبَاداً أَمْثَالَكُمْ (2 يُدْعَوْنَ، يَدَّعُونَ

6 1) قُلْ (2 يَبْطُشُونَ (3 كِيدُونِي (4 تُنْظِرُونِي ♦ R1) Cf. Ps 115:5-6; Is 6:9-10, 44:9-20; Mt 13:13-14.

7 1) الْكِتَابَ بالحق (2 وَلِيَّ اللَّهُ ، وَلِيِّ اللَّهُ ، وَلِيَّ اللَّهِ

M-39/7:197. Ceux que vous appelez, hors de lui, ne peuvent ni vous secourir, ni se secourir eux-mêmes".	وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ	والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم ولا انفسهم ينصرون	وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ، مِن دُونِهِۦ، لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَكُمۡ وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ".
M-39/7:198. Si tu les appelles vers la direction, ils n'écoutent pas. Tu les vois te regardant, mais ils ne voient pas.	وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ	وان تدعوهم الى الهدى لا يسمعوا وتراهم ينظرون اليك وهم لا يبصرون	وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَسۡمَعُواْۖ وَتَرَىٰهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ، وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ.
M-39/7:199[1]. [---] Prends l'excédent,[T1A1] ordonne le convenable et détourne-toi des ignorants.	خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ	خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلين	[---] خُذِ ٱلۡعَفۡوَ، وَأۡمُرۡ بِٱلۡعُرۡفِ[1]، وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡجَٰهِلِينَ.
M-39/7:200[2]. [---] Si tu es tenté par une tentation du Satan, cherche alors refuge en Dieu. ~ Il est écouteur, connaisseur.	وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	واما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع عليم	[---] وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ[1] مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ، فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۚ. ~ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.
M-39/7:201[3]. Ceux qui ont craint, quand une impulsion du Satan les touche, se rappellent [de la sanction de Dieu et de sa rétribution]. Et les voilà qui voient.	إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ	ان الذين اتقوا اذا مسهم طيف من الشيطان تذكروا فاذا هم مبصرون	إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ، إِذَا مَسَّهُمۡ طَٰٓئِفٞ[1] مِّنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ، تَذَكَّرُواْ[2] [3] [...]. فَإِذَا هُم مُّبۡصِرُونَ.
M-39/7:202[4]. Leurs frères leur étendent le dévoiement, puis ils ne cessent pas.[T1]	وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ	واخوانهم يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون	وَإِخۡوَٰنُهُمۡ يَمُدُّونَهُمۡ[1] فِي ٱلۡغَيِّ، ثُمَّ لَا يُقۡصِرُونَ[2].
M-39/7:203[5]. Quand tu ne leur apportes pas de signe, ils disent: "Si seulement tu en choisissais un!"[T1] Dis: "Je ne suis que ce qui m'est révélé de mon Seigneur. Ce [Coran] est une preuve visible de votre Seigneur, une direction et une miséricorde pour des gens qui croient.	وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	واذا لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها قل انما اتبع ما يوحى الي من ربي هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة لقوم يومنون	وَإِذَا لَمۡ تَأۡتِهِم[1] بِـَٔايَةٖ، قَالُواْ: "لَوۡلَا ٱجۡتَبَيۡتَهَا!" قُلۡ: "إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ مِن رَّبِّي. هَٰذَا [...] بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ.
M-39/7:204[6]. [---] Quand le Coran est lu, écoutez-le et entendez. ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!"	وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون	[---] وَإِذَا قُرِئَ[1] ٱلۡقُرۡءَانُ، فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥ وَأَنصِتُواْ. ~ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ!"
M-39/7:205[7]. Rappelle-toi de ton Seigneur en toi-même, avec supplication et crainte et sans parler à haute voix, matins et soirs. ~ Et ne sois pas des inattentifs.	وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ	واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو والاصال ولا تكن من الغافلين	وَٱذۡكُر رَّبَّكَ فِي نَفۡسِكَ، تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ[1]، وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ، بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ[2]. ~ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ.
M-39/7:206. Ceux qui sont auprès de ton Seigneur ne sont pas arrogants à l'égard de son adoration. Ils l'exaltent et se prosternent devant lui.	إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ	ان الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون	إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسۡجُدُونَ.

---

1 1) بِالْعُرْفِ ♦ T1) Prends les choses du bon côté (Boubakeur); Sois conciliant (Chiadmi); Prends du surplus (Abdelaziz); Accepte ce qu'on t'offre de raisonnable (Hamidullah) ♦ A1) Abrogé par 113/9:103 qui impose la dîme.

2 1) يَنْزَغَنَّكَ

3 1) طَيْف، طَيِّف (2 إذا طاف طائف من الشيطان تَأَمَّلُوا (3 تَذَكَّرُوا

4 1) يُمِدُّونَهُمْ، يُمادُّونَهُمْ (2 يَقْصُرُونَ، يَقْصِرُونَ، يُقَصِّرُونَ ♦ T1) Les démons enfoncent leurs partisans dans l'aberration et ceux-ci ne se restreignent plus alors (Boubakeur); Et leurs frères les font sombrer dans l'égarement, puis ils ne cessent point (Abdelaziz).

5 1) يَأْتِهِمْ ♦ T1) Pourquoi ne l'inventes-tu pas? (Hamidullah); Eh quoi, tu n'as pas encore choisi de verset [parmi ceux que tu forges]? (Boubakeur). Traduction de Luxenberg: Si seulement tu pouvais en inventer un (du verbe syriaque ܝܒܐ jba).

6 1) قُرِئَ

7 1) وَخُفْيَةً (2 والإيصال

Chapitre 40/72: Les djinns

سُورَة الجِن

28 versets - mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-40/72:1[3]. Dis: "Il m'a été révélé qu'un groupe de djinns écoutèrent, puis dirent: "Nous avons écouté un Coran émerveillant,	قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا	مل اوحى الى انه اسمع نمر من الجن ممالوا انا سمعنا مرانا عجبا	قُلْ: "أُوحِيَ[1] إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ، فَقَالُوٓاْ: "إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا،
M-40/72:2[4]. qui guide vers la rectitude. Nous y avons alors cru et nous n'associerons personne à notre Seigneur.	يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا	يهدى الى الرشد فامنا به ولن نشرك بربنا احدا	يَهْدِيٓ إِلَى ٱلرُّشْدِ[1]. فَـَٔامَنَّا بِهِۦ، وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدًا.
M-40/72:3[5]. Notre Seigneur, que sa majesté soit élevée![T1] ne s'est pris ni épouse[T1], ni fils.	وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا	وانه تعلى جد ربنا ما اتخذ صحبه ولا ولدا	وَأَنَّهُۥ[1]، تَعَٰلَىٰ جَدُّ، رَبِّنَا[2] مَا ٱتَّخَذَ[3] صَٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا.
M-40/72:4[6]. Notre insensé disait une chose outrageuse sur Dieu.	وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا	وانه كان يقول سفيهنا على الله سططا	وَأَنَّهُۥ[1] كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطًا.
M-40/72:5[7]. Nous avons présumé que ni les humains ni les djinns ne devraient dire de mensonge sur Dieu.	وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	وانا ظننا ان لن نقول الانس والجن على الله كذبا	وَأَنَّا[1] ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ[2] ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا.
M-40/72:6[8]. Or, il y avait des hommes parmi les humains qui cherchaient protection auprès d'hommes parmi les djinns, mais cela ne fit qu'augmenter leur accablement.	وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا	وانه كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا	وَأَنَّهُۥ[1] كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ، فَزَادُوهُمْ رَهَقًا.
M-40/72:7[9]. Ils ont présumé, comme vous avez présumé, que Dieu ne ressusciterait personne.	وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا	وانهم ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله احدا	وَأَنَّهُمْ[1] ظَنُّواْ، كَمَا ظَنَنتُمْ، أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا.
M-40/72:8[10]. Nous avons touché le ciel et nous l'avons trouvé rempli d'une forte garde et de météores.	وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا	وانا لمسنا السما موجدناها ملئت حرسا شديدا وشهبا	وَأَنَّا[1] لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ، فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ[2] حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا.
M-40/72:9[11]. Nous nous y asseyions sur des sièges pour écouter. Mais quiconque écoute, trouve alors contre lui un météore guetteur.[R1]	وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْأَنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا	وانا كنا نعد منها معد للسمع ممن يستمع الان يجد له شهابا رصدا	وَأَنَّا[1] كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ. فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْـَٔانَ[2] يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا.
M-40/72:10[12]. Nous ne savons pas si c'est du mal qu'on veut à ceux de la terre, ou si leur Seigneur leur veut une rectitude.	وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا	وانا لا ندري اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا	وَأَنَّا[1] لَا نَدْرِيٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي ٱلْأَرْضِ، أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا.

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) وُحِيَ، أُحِيَ

4 1) الرُّشُدُ، الرَّشَدُ، الرَّشَادُ

5 1) وَأَنَّهُ تَعَالَى حدُّ رَبِّنَا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: تَخَذَ (3 جَدٌّ، جَدَى، جِدُّ، جُدُّ - رَبِّنَا؛ جَدُّ رَبِّنَا، جَدَّ، جَدَّ - رَبُّنَا (2 وَإِنَّهُ Notre Seigneur, soit-il élevé, est unique (du syriaque ܚܕ had, comme dans le verset 22/112: 1) T2) Lecture et traduction de Luxenberg: صحابة Associés, comme au verset 42/25: 2)

6 1) وَإِنَّهُ

7 1) وَإِنَّا (2 تَقَوَّلَ

8 1) وَإِنَّهُ

9 1) وَإِنَّهُم

10 1) وَإِنَّا (2 مُلِيَتْ

11 1) وَإِنَّا (2 الْأَنَ ♦ R1) Gn 3:24 dit: "Il bannit l'homme et il posta devant le jardin d'Éden les chérubins et la flamme du glaive fulgurant pour garder le chemin de l'arbre de vie". Une légende juive dit que les anges écoutent les nouvelles de derrière le rideau qui protège le trône de Dieu (Ginzberg, vol. 3, p. 44 et 161).

12 1) وَإِنَّا

M-40/72:11[1]. Certains d'entre nous sont justes et d'autres le sont moins. Nous étions des voies divergentes.	وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا	وانا منا الصلحون ومنا دون ذلك كنا طرايق مددا	وَأَنَّا[1] مِنَّا ٱلصَّٰلِحُونَ، وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ. كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا.
M-40/72:12[2]. Nous avons présumé que nous ne saurions pas défier Dieu dans la terre et que nous ne saurions le défier en nous enfuyant[T1].	وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا	وانا ظننا ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه هربا	وَأَنَّا[1] ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعۡجِزَ ٱللَّهَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَلَن نُّعۡجِزَهُۥ هَرَبًا.
M-40/72:13[3]. Quand nous avons écouté la direction, nous y avons cru. Quiconque croit en son Seigneur, ne craint ni réduction ni accablement.	وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا	وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يومن بربه فلا يخاف بخسا ولا رهقا	وَأَنَّا[1] لَمَّا سَمِعۡنَا ٱلۡهُدَىٰٓ، ءَامَنَّا بِهِۦۖ. فَمَن يُؤۡمِنۢ بِرَبِّهِۦ، فَلَا يَخَافُ[2] بَخۡسًا[3] وَلَا رَهَقًا.
M-40/72:14[4]. Il y a parmi nous les soumis et il y en a les pervers. Celui qui s'est soumis, ceux-là ont choisi une rectitude.	وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا	وانا منا المسلمون ومنا المسطون فمن اسلم فاولئك تحروا رشدا	وَأَنَّا[1] مِنَّا ٱلۡمُسۡلِمُونَ، وَمِنَّا ٱلۡقَٰسِطُونَۖ. فَمَنۡ أَسۡلَمَ، فَأُوْلَٰٓئِكَ تَحَرَّوۡاْ رَشَدًا[2].
M-40/72:15[5]. Quant aux pervers[T1], ils seront du bois[T2] pour la géhenne"".	وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا	واما المسطون فكانوا لجهنم حطبا	وَأَمَّا ٱلۡقَٰسِطُونَ، فَكَانُواْ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا".
M-40/72:16[6]. S'ils ont été droits sur la voie, nous les aurions abreuvés d'une eau abondante,	وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا	والو استموا على الطريقة لاسقيناهم ماء غدقا	وَأَلَّوِ ٱسۡتَقَٰمُواْ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ، لَأَسۡقَيۡنَٰهُم مَّآءً غَدَقًا[1]،
M-40/72:17[7]. afin de les y éprouver. Quiconque se détourne du rappel de son Seigneur, il l'achemine vers une punition montante[T1].	لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا	لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا	لِّنَفۡتِنَهُمۡ فِيهِۚ. وَمَن يُعۡرِضۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِۦ، يَسۡلُكۡهُ[2] عَذَابًا صَعَدًا[3].
M-40/72:18[8]. [---] [Il m'a été révélé que] les sanctuaires[T1] sont à Dieu, n'[y] appelez donc personne avec Dieu.	وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا	وان المسجد لله فلا تدعوا مع الله احدا	[---] [...] وَأَنَّ[1] ٱلۡمَسَٰجِدَ لِلَّهِ، فَلَا تَدۡعُواْ [...] مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا .
M-40/72:19[9]. [Et il m'a été révélé que] quand le serviteur de Dieu s'est levé pour l'appeler [dedans], ils ont failli s'amasser contre lui[T1].	وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا	وانه لما قام عبد الله يدعوه كادوا يكونون عليه لبدا	[...] وَأَنَّهُ[1] لَمَّا قَامَ عَبۡدُ ٱللَّهِ يَدۡعُوهُ [...]، كَادُواْ يَكُونُونَ عَلَيۡهِ لِبَدًا[1].
M-40/72:20[10]. Dis[T1]: "Je n'appelle que mon Seigneur et je ne lui associe personne".	قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا	قل انما ادعوا ربي ولا اشرك به احدا	قُلۡ[1]: "إِنَّمَآ أَدۡعُواْ رَبِّي، وَلَآ أُشۡرِكُ بِهِۦٓ أَحَدًا".
M-40/72:21[11]. Dis: "Je ne possède pour vous ni nuisance [ni profit, ni égarement] ni rectitude".	قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا	قل اني لا املك لكم ضرا ولا رشدا	قُلۡ: "إِنِّي لَآ[1] أَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرًّا [...] وَلَا رَشَدًا[2]".

1 1) وَإِنَّا

2 1) وَإِنَّا ♦ T1) Sens probable selon Luxenberg: le défier en ergotant (du verbe syriaque ܗܪܒ hrab).

3 1) بَخَسًا (3 يَخَفْ (2 وَإِنَّا

4 1) رُشْدًا (2 وَإِنَّا ♦ T1) Traduction de la lecture de Luxenberg الفاسقون (erreur de ponctuation).

5 T1) Traduction de la lecture de Luxenberg الفاسقون (erreur de ponctuation) T2) Lecture et traduction de Luxenberg: عقب ils auront la géhenne en guise de punition.

6 1) غَدِقًا

7 1) لنفتنهم فيه: لا نفتنهم (2 قراءة شيعية: نُسْلِكْهُ، نَسْلُكْهُ (3 صُعُدًا، صُعَدًا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: عَذَابًا صعرا une punition humiliante (du verbe syriaque ܨܥܪ s'ar). Voir aussi le verset 4/74:17: Je vais l'accabler à la montée.

8 1) وَإِنَّ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مَسْجَد l'adoration est à Dieu.

9 1) وَإِنَّهُ (2 لُبَدًا، لُبْدًا، لُبَّدًا، لُبُدًا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: عبادا quand le serviteur de Dieu (Jésus) s'est ressuscité en l'appelant, ils devinrent presque ses adorateurs.

10 1) قَالَ ♦ T1) Traduction de la variante: (Jésus) dit.

11 1) رُشْدًا، رُشْدًا (2 قَالَ لَا

M-40/72:22. Dis: "Personne ne me protégera contre Dieu et je ne trouverai, hors de lui, aucun refuge [si je ne transmets pas le message de mon Seigneur].	قُلْ: "إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ، مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا [...].	قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا	مل اني لر حسيني مر الله احد ولر اجد مر دونه ملتحدا
M-40/72:23[1]. [Je ne possède] qu'une communication de Dieu et de ses messages". Quiconque désobéit à Dieu et à son messager, aura le feu de la géhenne, où ils seront éternellement, à jamais.	[...] إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ". وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، فَإِنَّ[1] لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا[2]،	إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	الا بلغا مر الله ورسله ومر يعص الله ورسوله مار له نار جهنم خلدين فيها ابدا
M-40/72:24[2]. Quand ils verront ce qui leur est promis,[T1] ils sauront alors qui est le plus faible en secoureurs et le moins nombreux.	حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْاْ مَا يُوعَدُونَ، فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا.	حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا	حتى اذا راوا ما يوعدون فسيعلمون مر اضعف ناصرا واقل عددا
M-40/72:25. Dis: "Je ne sais pas si ce qui vous est promis est proche, ou bien si mon Seigneur lui fixera un terme.	قُلْ: "إِنْ أَدْرِيٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ، أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّيٓ أَمَدًا.	قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا	مل ار ادري اقريب ما توعدون ام يجعل له ربي امدا
M-40/72:26[3]. Il est le connaisseur du secret et il ne fait apparaître son secret à personne.	عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ[1]، فَلَا يُظْهِرُ[2] عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا.	عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا	علم الغيب ملا يظهر على غيبه احدا
M-40/72:27. Quant à celui dont il est satisfait comme messager, il achemine un guetteur devant lui et derrière lui,	إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ، فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا،	إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا	الا مر ارتضى مر رسول فانه يسلك مر بين يديه ومر خلفه رصدا
M-40/72:28[4]. afin qu'il sache qu'ils ont communiqué les messages de leur Seigneur. Il a cerné ce qui est près d'eux et a compté le nombre de toute chose".	لِّيَعْلَمَ[1] أَن قَدْ أَبْلَغُواْ[2] رِسَٰلَٰتِ[3] رَبِّهِمْ. وَأَحَاطَ[4] بِمَا لَدَيْهِمْ، وَأَحْصَىٰ[5] كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا".	لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا	ليعلم ار مد ابلغوا رسلت ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل سي عددا

Chapitre 41/36: Yasin

سُورَة يس

83 versets - mecquois [sauf: 45][5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمر الرحيم
M-41/36:1[7]. Ya, Sin.[T1]	يسٓ.	يس	يس
M-41/36:2[8]. Par le sage Coran![T1]	وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ!	وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ	والقران الحكيم
M-41/36:3. Tu es des messagers,	إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ،	إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	انك لمر المرسلين
M-41/36:4. sur un chemin droit.	عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ.	عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	على صراط مستقيم
M-41/36:5[9]. [C'est] une descente du noble, le miséricordissime,	[...] تَنزِيلَ[1] ٱلْعَزِيزِ، ٱلرَّحِيمِ،	تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ	تنزيل العزيز الرحيم

---

1 قراءة شيعية: نزلت الآيتان 22 و 23 هكذا: قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَداً إِلَّا بَلَاغاً مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ (2 فَأَنَّ (1 فِي عَلِيٍّ. وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فِي وَلَايَةِ عَلِيٍّ فَإِنَّ لَهُ نارَ جَهَنَّمَ خالِدِينَ فِيها أَبَداً

2 T1) ce dont on les menaçait (Hamidullah).

3 1) يَظْهَرُ (2 عَالِمَ الْغَيْبِ، عَلِمَ الْغَيْبَ

4 1) لِيُعْلَمَ، لِيُعْلِمَ (2 أَبْلِغُوا (3 رِسَالَةَ (4 وَأُحِيطَ (5 وَأَحْصِيَ

5 Titre tiré du verset 1. Autres titres: قلب القرآن - المعمة - المدافعة – القاضية

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

8 T1) Par le Coran plein de sagesse (Hamidullah); Par le Coran prévis (Abdelaziz); Par le Coran à la sublime perfection (Mazigh). Luxenberg propose la traduction: Concernant le Coran.

9 1) تَنْزِيلُ، تَنْزِيلِ

M-41/36:6[1]. pour que tu avertisses des gens dont les pères n'ont pas été avertis[T1]. ~ Voilà pourquoi ils sont inattentifs.	لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ. ~ فَهُمْ غَٰفِلُونَ.	لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ	لسدد موما ما انذد اباوهم مهم عملود
M-41/36:7. La parole fut alors confirmée contre la plupart d'eux. ~ Voilà pourquoi ils ne croient pas.	لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ. ~ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ.	لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	لمد حق المول على اكثرهم مهم لا يومنود
M-41/36:8[2]. Nous avons mis des entraves à leurs cous, jusqu'aux mentons. ~ Voilà pourquoi ils sont raidis.[T1]	إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَٰقِهِمْ[1] أَغْلَٰلًا، فَهِيَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ. ~ فَهُم مُّقْمَحُونَ.	إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ	انا جعلنا ي اعنقهم اغلالا مهى الى الاذقان مهم مقمحود
M-41/36:9[3]. Nous avons mis une barrière devant eux et une barrière derrière eux et nous les avons aveuglés. ~ Voilà pourquoi ils ne voient pas.	وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا[1]، وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا[1]، فَأَغْشَيْنَٰهُمْ[2]. ~ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ.	وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ	وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا ماغسيهم مهم لا يبصرود
M-41/36:10[4]. Cela leur est égal que tu les avertisses ou que tu ne les avertisses pas, ils ne croient pas[R1].	وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ[1] أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ، لَا يُؤْمِنُونَ.	وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	وسوا عليهم ايدهم ام لم ينذرهم لا يومنود
M-41/36:11. Tu avertis seulement celui qui a suivi le rappel et a craint le miséricordieux en secret. Annonce-lui alors un pardon et une rétribution honorable.	إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ، وَخَشِيَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ. فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ.	إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَانَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ	انما ينذر من اتبع الذكر وخشى الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة واجر كريم
M-41/36:12[5]. C'est nous qui donnons vie aux morts et inscrivons ce qu'ils ont avancé et leurs traces. Nous avons dénombré toute chose dans un guide manifeste.	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ[1] مَا قَدَّمُواْ وَءَاثَٰرَهُمْ[2]. وَكُلَّ[3] شَيْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِيٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ.	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ	انا نحن نحي الموتى ونكتب ما قدموا واثرهم وكل سي احصينه ي امام مبين
M-41/36:13. [---] Cite-leur comme exemple les gens de la cité, quand lui vinrent les messagers.	[---] وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ، إِذْ جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ.	وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ	واضرب لهم مثلا اصحب المريه اذ جاها المرسلود
M-41/36:14[6]. Quand nous leur envoyâmes deux, ils les démentirent. Nous [les] renforçâmes alors par un troisième et ils dirent: "Nous sommes envoyés à vous".	إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱثْنَيْنِ، فَكَذَّبُوهُمَا. فَعَزَّزْنَا[1] بِثَالِثٍ[2] فَقَالُوٓاْ: "إِنَّآ إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ".	إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ	اذ ارسلنا اليهم اثنين مكذبوهما فعززنا بثالث مالوا انا اليكم مرسلود
M-41/36:15. Ils dirent: "Vous n'êtes que des humains semblables à nous et le miséricordieux n'a rien fait descendre. Vous ne faites que mentir".	قَالُوٓاْ: "مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا، وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ. إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ".	قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَانُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ	مالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن من سي ان انتم الا تكذبود
M-41/36:16. Ils dirent: "Notre Seigneur sait que nous sommes envoyés à vous,	قَالُواْ: "رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ،	قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ	مالوا ربنا يعلم انا اليكم لمرسلود
M-41/36:17. et il ne nous incombe que la communication manifeste".	وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ".	وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	وما علينا الا البلغ المبين
M-41/36:18. Ils dirent: "Nous avons présagé le mauvais sort avec vous. Si vous ne cessez pas, nous vous lapiderons et vous touchera de notre part une punition douloureuse".	قَالُوٓاْ: "إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ. لَئِن لَّمْ تَنتَهُواْ، لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ".	قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ	مالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم ولنمسكم منا عذاب اليم

---

1 T1) Autre traduction probable: afin que tu avertisses un peuple de ce dont leurs pères ont été avertis.

2 1) أيمانهم، أيديهم ♦ T1) et voilà qu'ils iront têtes dressées (Hamidullah); c'est pourquoi ils sont empoignés (Abdelaziz). Erreur probable: مقحمون (jetés) ou مقمعون (humiliés).

3 1) فَأَعْشَيْنَاهُمْ (2 سُدًّا

4 1) أَنْذَرْتَهُمْ ♦ R1) Cf. Jérémie 13:21; Talmud Euribin 19a.

5 1) وَكُلُّ (3 وَيُكْتَبُ .. وَآثَارُهُمْ (2 قراءة شيعية: سنكتب

6 1) فَعَزَّزْنَا (2 بِالثَّالِثِ

M-41/36:19[1]. Ils dirent: "Votre mauvais sort est avec vous. Est-ce parce que vous avez été rappelés? ~ Vous êtes plutôt des gens excessifs".	قَالُواْ: "طَٰٓئِرُكُم[1] مَّعَكُمۡۚ. أَئِن[2] ذُكِّرۡتُمۡۚ؟ ~ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ".	قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ	مالوا طيركم معكم ان ذكرتم بل انتم قوم مسرفون
M-41/36:20[2]. De l'extrémité de la ville un homme vint en se hâtant. Il dit: "Ô mes gens! Suivez les messagers.	وَجَآءَ مِنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ رَجُلٞ يَسۡعَىٰ. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ![1] ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ.	وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ	وجا من اقصا المدينه رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين
M-41/36:21[3]. Suivez ceux qui ne vous demandent pas de rétribution[T1] et qui sont guidés.	ٱتَّبِعُواْ مَن لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ أَجۡرٗا، وَهُم مُّهۡتَدُونَ.	اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ	اتبعوا من لا يسلكم اجرا وهم مهتدون
M-41/36:22[4]. Qu'aurais-je à ne pas adorer celui qui m'a créé, ~ et à lui vous serez retournés?	وَمَا لِيَ لَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِي فَطَرَنِي، ~ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[1]؟	وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	وما لي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون
M-41/36:23[5]. Prendrais-je, hors de lui, des dieux? Si le miséricordieux me veut une nuisance, leur intercession ne me sert à rien et ils ne me sauvent pas.	ءَأَتَّخِذُ، مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً؟ إِن يُرِدۡنِ[1] ٱلرَّحۡمَٰنُ بِضُرّٖ، لَّا تُغۡنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا، وَلَا يُنقِذُونِ[2].	أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَانُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ	اتخذ من دونه الهه ان يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون
M-41/36:24. Je serais alors dans un égarement manifeste.	إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ.	إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	اني اذا لفي ضلال مبين
M-41/36:25[6]. J'ai cru en votre Seigneur, écoutez-moi donc".	إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ، فَٱسۡمَعُونِ[1]".	إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ	اني امنت بربكم فاسمعون
M-41/36:26. Il fut dit: "Entre dans le jardin". Il dit: "Si seulement mes gens savaient	قِيلَ: "ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَۖ". قَالَ: "يَٰلَيۡتَ قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ	قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ	قيل ادخل الجنه قال يا ليت قومي يعلمون
M-41/36:27[7]. ce que mon Seigneur m'a pardonné et qu'il m'a fait des honorés!"	بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي، وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ[1]!"	بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ	بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين
M-41/36:28. Nous n'avons pas fait descendre sur ses gens après lui des soldats du ciel. ~ Et nous n'avions pas à faire descendre.	وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ. ~ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ.	وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ	وما انزلنا على قومه من بعده من جند من السما وما كنا منزلين
M-41/36:29[8]. Ce ne fut qu'une seule clameur. Et les voilà inertes.	إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ[1]. فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ.	إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ	ان كانت الا صيحه وحده فاذا هم خمدون
M-41/36:30[9]. Quelle consternation pour les serviteurs! Pas un messager ne leur vient sans qu'ils ne le ridiculisassent.	يَٰحَسۡرَةً[1] عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ[2]! مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ[3].	يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	يحسره على الساد ما ياتيهم من رسول الا كانوا به يستهزون
M-41/36:31[10]. N'ont-ils pas vu combien avons-nous fait périr de générations avant eux? ~ Ils ne retourneront pas à eux,	أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ[1] أَهۡلَكۡنَا، قَبۡلَهُم، مِّنَ ٱلۡقُرُونِ[2]؟ ~ أَنَّهُمۡ[3] إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ[4]،	أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ	الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم اليهم لا يرجعون
M-41/36:32[11]. et ils seront tous ensemble présentés devant nous.	وَإِن كُلّٞ لَّمَّا[1] جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ.	وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ	وان كل لما جميع لدينا محضرون

1 1) طَيْرُكُمْ، اطَّيَّرُكُمْ (2 أَهِنْ، أَنْ، أَيْنَ، أَأَنْ، إِنْ، آنْ (3 ذُكِرْتُمْ

2 1) قَوْمُ

3 T1) Voir la note du verset 2/68:46.

4 1) تَرْجِعُونَ

5 1) يُنْقِذُونْ، يُنْقِذُونِي (2 يُرِدْنِيَ، يُرِدْنِي، يَرِدْنِي

6 1) فَاسْمَعُونِي، فَاسْمَعُونَ

7 1) الْمُكَرَّمِينَ

8 1) صَيْحَةٌ وَاحِدَةٌ، زَقْيَةً وَاحِدَةً

9 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ (3 حَسْرَةَ الْعِبَادِ على أنفسها (2 حَسْرَهْ، حَسْرَةً، حَسْرَتا

10 1) يُرْجَعُونَ (4 إِنَّهُمْ، فإِنَّهُمْ (3 قراءة شيعية: من القرون والأمم السالفة (2 مَنْ

11 1) وَإِنْ كُلٌّ لَمَا، وَإِنْ منهم إِلَّا، وَمَا كُلٌّ إِلَّا

M-41/36:33[1]. [---] Un signe pour eux est la terre morte. Nous lui avons donné vie et nous en avons fait sortir des grains dont ils mangent.	وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ	وانه لهم الارض الميته احييناها واخرجنا منها حبا فمنه ياكلون	[---] وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ[1]. أَحْيَيْنَٰهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ.
M-41/36:34[2]. Nous y avons fait des jardins de palmiers et de vignes et y avons fait jaillir les sources,	وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ	وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون	وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ، وَفَجَّرْنَا[1] فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ[2]،
M-41/36:35[3]. afin qu'ils mangent de ses fruits et [de] ce que leurs mains ont fait[T1]. ~ Ne remercient-ils donc pas?	لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ	لياكلوا من ثمره وما عملته ايديهم افلا يشكرون	لِيَأْكُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦ[1] [...] وَمَا عَمِلَتْهُ[2] أَيْدِيهِمْ. ~ أَفَلَا يَشْكُرُونَ؟
M-41/36:36[4]. Soit exalté celui qui a créé tous les couples de ce que la terre fait pousser, d'eux-mêmes et de ce qu'ils ne savent pas!	سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ	سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون	سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ، وَمِنْ أَنفُسِهِمْ، وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ[1]!
M-41/36:37. Un signe pour eux est la nuit dont nous dépouillons le jour. Et les voilà dans l'obscurité.	وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ	وانه لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون	وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ. فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ.
M-41/36:38[5]. [Un signe pour eux est] le soleil. Il court vers sa demeure. ~ Cela est la prédétermination du noble, du connaisseur.	وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم	وَٱلشَّمْسُ [...]. تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ[1] لَّهَا. ~ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ، ٱلْعَلِيمِ.
M-41/36:39[6]. Et la lune, nous [lui] avons prédéterminé les phases jusqu'à ce qu'elle revienne comme une vieille tige de palmier séchée.	وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ	والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم	وَٱلْقَمَرَ[1] قَدَّرْنَٰهُ [...] مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ[2] ٱلْقَدِيمِ.
M-41/36:40[7]. Il ne convient pas que le soleil atteigne la lune, ni que la nuit précède le jour. Chaque [étoile] nageant dans une orbite.	لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ	لا الشمس ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون	لَآ ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ، وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ[1]. وَكُلٌّ [...] فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ.
M-41/36:41[8]. Un signe pour eux est que nous avons porté leurs descendants[T1] sur la felouque surchargée.[R1]	وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ	وانه لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون	وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ[1] فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ.
M-41/36:42. Et nous avons créé pour eux, de semblables, ce sur quoi ils montent.	وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ	وخلقنا لهم من مثله ما يركبون	وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ.
M-41/36:43[9]. Si nous voulons, nous les noyons et alors ils n'auront pas de répondant à leur cri à l'aide[T1] et ils ne seront pas sauvés,	وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ	وان نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون	وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ[1]، فَلَا صَرِيخَ[2] لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ،
M-41/36:44. sauf par une miséricorde de notre part et à titre de jouissance pour un terme.	إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ	الا رحمة منا ومتاعا الى حين	إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا، وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ.
H-41/36:45[10]. Quand on leur dit: "Craignez ce qui est devant vous et derrière	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ	واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ: "ٱتَّقُوا۟ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ، لَعَلَّكُمْ

---

1 1) الْمَيِّتَةُ
2 1) العِيُونِ (2 وَفَجَّرْنَا
3 1) وَمِمَّا عَمِلَتْهُ، وَمَا عَمِلَتْ (2 ثُمْرِهِ، ثُمُرِهِ ♦ T1) Traduction alternative: afin qu'ils mangent de leurs fruits et que leurs mains n'ont pas fait.
4 1) قراءة شيعية: وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا يأكلون.
5 1) إلى مُسْتَقَرٍّ، لا مُسْتَقَرَّ، لا مُسْتَقَرٌّ، ذلك مُسْتَقَرٌّ، لِمُسْتَقِرٍّ
6 1) وَالْقَمَرُ (2 كَالْعِرْجُونِ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: كالارجوانِ الْقَدِيمِ comme le vieux pourpre.
7 1) النَّهَار
8 1) ذُرِّيَّاتِهِمْ ♦ T1) S'il s'agit de l'arche de Noé, il fallait dire ascendants ♦ R1) ♦ R1) Noé et le déluge reviennent dans de nombreux passages, voir index sous: Noé. La Bible en parle dans la Genèse chap. 6 à 9.
9 1) نُغَرِّقْهُمْ (2 صَرِيخٌ ♦ T1) secoureur (Hamidullah).
10 1) قراءة شيعية: وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ من ولاية الطواغيت فلا تتبعوهم لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

تُرۡحَمُونَ[1]" [...].	ܚܠܡܛܘܢ ܠܐܠܛܘܢ ܪܚܡܘܢ	تُرْحَمُونَ	vous, peut-être vous fera-t-on miséricorde", [ils s'en détournent].
وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ، ~ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ.	وما تأتيهم من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها معرضين	وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ	M-41/36:46. Pas un signe des signes de leur Seigneur ne leur vient, ~ sans qu'ils s'en détournent.
وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ: "أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ"، قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ: "أَنُطۡعِمُ مَن، لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ، أَطۡعَمَهُۥٓ"؟ ~ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ.	واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله قال الذين كفروا للذين امنوا انطعم من لو يشا الله اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	M-41/36:47. Quand on leur dit: "Dépensez de ce dont Dieu vous a approvisionnés", ceux qui ont mécru disent à ceux qui ont cru: "Nourrirons-nous quelqu'un que Dieu aurait nourri s'il avait voulu?" ~ Vous n'êtes que dans un égarement manifeste.
وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ؟ ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ[1]".	ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين	وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	M-41/36:48[1]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".
مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ تَأۡخُذُهُمۡ وَهُمۡ يَخِصِّمُونَ[1].	ما ينظرون الا صيحة وحده ياخذهم وهم يخصمون	مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ	M-41/36:49[2]. Ils n'attendent qu'une seule clameur qui les prendra alors qu'ils se disputent.
فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ تَوۡصِيَةٗ ~ وَلَآ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ يَرۡجِعُونَ[1].	فلا يستطيعون توصية ولا الى اهلهم يرجعون	فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ	M-41/36:50[3]. Ils ne pourront alors ni faire de testament, ~ ni retourner à leur famille.
وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1]. فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ[2] إِلَىٰ رَبِّهِمۡ يَنسِلُونَ[3].	ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث الى ربهم ينسلون	وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ	M-41/36:51[4]. On soufflera dans le chofar[T1]. Et les voilà se précipitant des tombes vers leur Seigneur[T2].
قَالُواْ: "يَٰوَيۡلَنَا[1]! مَنۢ بَعَثَنَا[2] مِن مَّرۡقَدِنَاۜۗ؟ [...] هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ، وَصَدَقَ ٱلۡمُرۡسَلُونَ".	قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون	قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَانُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ	M-41/36:52[5]. Ils diront: "Malheur à nous! Qui nous a ressuscités de notre dormition?" [On leur dira:] "C'est ce que le miséricordieux avait promis et les messagers étaient véridiques".
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ[1]. فَإِذَا هُمۡ جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ.	ان كانت الا صيحة وحده ماذا هم جميع لدينا محضرون	إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ	M-41/36:53[6]. Ce ne sera qu'une seule clameur. Et les voilà tous présentés devant nous.
فَٱلۡيَوۡمَ، لَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗا. ~ وَلَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.	فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون	فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	M-41/36:54. Ce jour, aucune âme n'est oppressée en rien. ~ Et vous n'êtes rétribués que pour ce que vous faisiez.
إِنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ، ٱلۡيَوۡمَ، فِي شُغُلٖ[1] فَٰكِهُونَ[2]، هُمۡ وَأَزۡوَٰجُهُمۡ فِي ظِلَٰلٍ[1]، عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ[2]. لَهُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ. "سَلَٰمٞ[1]"، قَوۡلٗا مِّن رَّبّٖ رَّحِيمٖ.	ان اصحب الجنه اليوم في سغل مطهون هم وازوجهم في ظلل على الارايك متكئون لهم فيها فكهة ولهم ما يدعون سلم قولا من رب رحيم	إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ	M-41/36:55[7]. Les gens du jardin sont, ce jour, occupés à jouir, M-41/36:56[8]. eux et leurs épouses sous des ombrages, accoudés sur les divans. M-41/36:57. Ils y ont des fruits et ils ont ce qu'ils réclament. M-41/36:58[9]. "Paix", parole d'un Seigneur miséricordissime.

1 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

2 1) يَخَصِّمُونَ، يَخْصِّمُونَ، يِخِصِّمُونَ، يَخِصِمُونَ، يَختَصِمُونَ

3 1) يُرْجَعُونَ

4 1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 الْأَجْدَافِ (3 يَنْسُلُونَ ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20 T2) Lecture et traduction de Luxenberg: Et les voilà ressuscités des tombeaux vers leur Seigneur.

5 1) مِنْ بَعْثِنَا، مِنْ هَبَّنَا، مَنْ هَبَّنَا، مَنْ أَهَبَّنَا (2 وَيْلَتِي، وَيْلَتَنَا

6 1) صَيْحَةٌ وَاحِدَةٌ، زَقْيَةً وَاحِدَةً

7 1) فَكِهُونَ، فَاكِهِينَ، فَكِهِينَ (2 شُغْلٍ، شَغَلٍ، شَغْلٍ

8 1) مُتَّكِونَ، مُتَّكِئِينَ، مُتَّكِينَ (2 ظُلَلٍ

9 1) سَلَامًا، سِلْمٌ

M-41/36:59[1]. Soyez à l'écart[T1] ce jour, ô criminels!	وَٱمۡتَٰزُواْ[1] ٱلۡيَوۡمَ، أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ!	وامتازوا اليوم ايها المجرمون	وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ
M-41/36:60[2]. N'ai-je pas fait un pacte avec vous, ô fils d'Adam! de ne pas adorer le Satan, ~ il est pour vous un ennemi manifeste,	أَلَمۡ أَعۡهَدۡ[2] إِلَيۡكُمۡ، يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ! أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَ، ~ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوٌّ مُّبِينٌ،	الم اعهد اليكم بني ادم لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين	أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
M-41/36:61[3]. et de m'adorer? Ceci est un chemin droit.	وَأَنِ ٱعۡبُدُونِي؟ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ[1].	وان اعبدوني هذا صراط مستقيم	وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
M-41/36:62[4]. Il a égaré beaucoup de générations parmi vous. ~ Ne raisonniez-vous donc pas?	وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ جِبِلّٗا[1] كَثِيرًا. ~ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ[2]؟	ولقد اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون	وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
M-41/36:63. Voilà la géhenne qui vous était promise.	هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ.	هذه جهنم التي كنتم توعدون	هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
M-41/36:64[5]. Rôtissez-y, ce jour, ~ pour ce que vous mécroyiez.	ٱصۡلَوۡهَا، ٱلۡيَوۡمَ، ~ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ[1].	اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون	اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
M-41/36:65[6]. Ce jour, nous scellons leurs bouches, tandis que leurs mains nous parlent et leurs pieds témoignent de ce qu'ils réalisaient.	ٱلۡيَوۡمَ، نَخۡتِمُ[1] عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ، وَتُكَلِّمُنَآ[2] أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ[3] أَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ.	اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون	الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
M-41/36:66[7]. Si nous voulions, nous effacerions leurs yeux. Ils précéderont alors [vers] le chemin[T1]. ~ Comment alors verront-ils?	وَلَوۡ نَشَآءُ، لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ. فَٱسۡتَبَقُواْ[1] [...] ٱلصِّرَٰطَ. ~ فَأَنَّىٰ يُبۡصِرُونَ[2]؟	ولو نشاء لطمسنا على اعينهم فاستبقوا الصراط فأنى يبصرون	وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
M-41/36:67[8]. Si nous voulions, nous les défigurerions[T1] dans leur position. Ils ne pourraient alors ni continuer ni retourner.	وَلَوۡ نَشَآءُ، لَمَسَخۡنَٰهُمۡ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ[1]. فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مُضِيّٗا[2] وَلَا يَرۡجِعُونَ.	ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون	وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
M-41/36:68[9]. Et quiconque nous lui accordons une longue vie, nous l'inversons dans la création.[T1] ~ Ne raisonnent-ils donc pas?	وَمَن نُّعَمِّرۡهُ، نُنَكِّسۡهُ[1] فِي ٱلۡخَلۡقِ. ~ أَفَلَا يَعۡقِلُونَ[1]؟	ومن نعمره ننكسه في الخلق افلا يعقلون	وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ
M-41/36:69. [---] Nous ne lui avons pas enseigné [de faire] la poésie et elle ne lui convient pas. Ce n'est qu'un rappel et un Coran manifeste,	[---] وَمَا عَلَّمۡنَٰهُ [...] ٱلشِّعۡرَ. وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓ. إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ وَقُرۡءَانٞ مُّبِينٞ،	وما علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو الا ذكر وقرءان مبين	وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
M-41/36:70[10]. pour qu'il avertisse celui qui était vivant et que la parole soit confirmée contre les mécréants.	لِّيُنذِرَ[1] مَن كَانَ حَيّٗا، وَيَحِقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ.	لينذر من كان حيا ويحق القول على الكفرين	لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
M-41/36:71. [---] N'ont-ils pas vu que nous leur avons créé, parmi ce que nos mains ont fait, des troupeaux et ils en sont les propriétaires?	[---] أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا خَلَقۡنَا لَهُم، مِّمَّا عَمِلَتۡ أَيۡدِينَآ، أَنۡعَٰمٗا فَهُمۡ لَهَا مَٰلِكُونَ؟	او لم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم لها مالكون	أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

---

1 1) وَانْمَازُوا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وامتاروا dans le sens de تمرمروا: patissez, du verbe syriaque ܡܪ mar.

2 1) إِعْهَدْ، أَحَّدْ، أَحْهَدْ، أَعْهِدْ

3 1) قراءة شيعية: هَذَا صِرَاطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ

4 1) يَكُونُوا يَعْقِلُونَ (2 جُبُلًا، جُبُلًّا، جُبْلًّا، جِبْلًا، جِيْلًا، جِبِلًّا، جِبَلًّا

5 1) قراءة شيعية: اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ في الحياة الدنيا ♦ T1) Traduction probable: Descendez-y (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

6 1) وَلِتَشْهَدَ، وَلْتَشْهَدْ، وَتَشْهَدَ (3 وَتَتَكَلَّمُ، وَلِتُكَلِّمَنَا، وَلْتُكَلِّمْنَا (2 يُخْتَمُ

7 1) فَاسْتَبِقُوا (2 تُبْصِرُونَ ♦ T1) Compréhension de Luxenberg: Ils abandonneront alors (du verbe syriaque ܐܫܬܒܩ ishtabaq) le chemin.

8 1) مَكَانَاتِهِمْ (2 مِضِيًّا، مَضِيًّا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: لمسكناهم nous les retiendrions.

9 1) تَعْقِلُونَ (2 نَنْكِسْهُ، نُنْكِسْهُ، نَنْكُسْهُ ♦ T1) nous faisons baisser sa forme (Hamidullah); nous le ramenons à rebours de la création (Abdelaziz); nous lui courbons la taille (Boubakeur).

10 1) لِتُنْذِرَ، لِيُنْذَرَ، لِيَنْذَرَ

وَذَلَّلْنَٰهَا لَهُمْ. فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ[1]، وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ.	وذللنها لهم منها ركوبهم ومنها ياكلون	وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ	M-41/36:72[1]. Nous les leur avons soumis. Certains ils les montent et d'autres ils les mangent.
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُ. ~ أَفَلَا يَشْكُرُونَ؟	ولهم منها منفع ومشارب افلا يشكرون	وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ	M-41/36:73. Et ils en ont des profits et des boissons. ~ Ne remercient-ils donc pas?
وَٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، ءَالِهَةً. ~ لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ!	واتخذوا من دون الله الهة لعلهم ينصرون	وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ	M-41/36:74. Pourtant ils se sont pris des dieux hors de Dieu. ~ Peut-être seront-ils secourus!
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ، وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ.	لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون	لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ	M-41/36:75[2]. Ils ne peuvent pas les secourir et ils seront des soldats présentés contre eux.[T1]
فَلَا يَحْزُنكَ[1] قَوْلُهُمْ. إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ.	فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون وما يعلنون	فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ	M-41/36:76[3]. Que leurs paroles ne t'attristent pas.[A1] Nous savons ce qu'ils tiennent secret et ce qu'ils disent publiquement.
أَوَ لَمْ يَرَ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن نُّطْفَةٍ؟ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ.	او لم ير الانسن انا خلقنه من نطفه فاذا هو خصيم مبين	أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ	M-41/36:77. L'humain n'a-t-il pas vu que nous l'avons créé d'une goutte? Et le voilà un disputeur manifeste.
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ[1]. قَالَ: "مَن يُحْيِ ٱلْعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٌ؟"	وضرب لنا مثلا ونسى خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم	وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ	M-41/36:78[4]. Il nous a cité un exemple, alors qu'il a oublié sa création. Il dit: "Qui donne vie aux os une fois désagrégés?"
قُلْ: "يُحْيِيهَا ٱلَّذِيٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ. ~ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ.	قل يحييها الذي انشاها اول مره وهو بكل خلق عليم	قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ	M-41/36:79. Dis: "Leur donnera vie celui qui les a générés la première fois. ~ Il est connaisseur de toute création.
ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ[1] نَارًا. فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ".	الذي جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون	الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ	M-41/36:80[5]. Celui qui vous a fait de l'arbre vert du feu. Et voilà qu'avec cela vous allumez".
أَوَ لَيْسَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ[1] عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم. بَلَىٰ! ~ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ[2] ٱلْعَلِيمُ.	او ليس الذي خلق السموت والارض بقدر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلق العليم	أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ	M-41/36:81[6]. Celui qui a créé les cieux et la terre n'a-t-il pas le pouvoir de créer leur semblable? Mais si! ~ Il est le créateur, le connaisseur.
إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ، إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا، أَن يَقُولَ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1].	انما امره اذا اراد سا ان يقول له كن فيكون	إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ	M-41/36:82[7]. Quand il veut une chose, il n'a qu'à dire: "Sois!" et cela est.[R1]
فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ[1] كُلِّ شَيْءٍ! ~ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[2].	فسبحن الذي بيده ملكوت كل سي واليه ترجعون	فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	M-41/36:83[8]. Soit exalté celui qui a dans sa main le royaume[T1] de toute chose! ~ Et à lui vous serez retournés.

---

1 1) رُكُوبُهُمْ، رَكُوبَتُهُمْ

2 T1) Ils [les dieux] ne peuvent les faire triompher et eux leur sont des combattants asservis [pour les dieux] (Abdelaziz). Celles-ci [les divinités] ne pourront pas les secourir, elles formeront au contraire une armée dressée contre eux (Hamidullah). Traduction de Luxenberg: Ils ne peuvent pas les secourir et ce seront des soldats qui les présenteront [au feu].

3 1) يُحْزِنْكَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) خَالِقَهُ

5 1) الْخُضْرِ، الْخَضْرَاء

6 1) الْخَالِقُ (2 يَقْدِرُ

7 1) فَيَكُونَ ♦ R1) Cf. Gn 1:3-24 et Ps 33:9.

8 1) مَلَكَةُ، مَمْلَكَةُ، مِلْكُ (2 تَرْجِعُونَ ♦ T1) Le terme malakout apparaît quatre fois et dérive du syriaque ܡܠܟܘܬܐ malkoṭha.

Chapitre 42/25: La salvation
سُورَة الفُرْقَان

77 versets - mecquois [sauf: 68-70][1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-42/25:1[3]. Béni soit celui qui a fait descendre la salvation[T1] sur son serviteur afin qu'il soit un avertisseur pour les mondes.	تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا	تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعلمين نذيرا	تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ[1] لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا.
M-42/25:2[4]. Celui qui a le royaume des cieux et de la terre[R1], qui ne s'est pas pris de fils et qui n'a pas d'associé en son royaume. Il a créé toute chose et l'a bien prédéterminée.	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا	الذي له ملك السموت والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا	ٱلَّذِي لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِي ٱلْمُلْكِ. وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا.
M-42/25:3. Mais ils se sont pris, hors de lui, des dieux qui ne créent rien et sont eux-mêmes créés, ne peuvent faire pour eux-mêmes ni nuisance ni profit et ne peuvent ni mort, ni vie, ni résurrection.	وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا	واتخذوا من دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا	وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ، وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا.
M-42/25:4. [---] Ceux qui ont mécru dirent: "Ce n'est qu'une perversion qu'il a fabulée et d'autres gens l'y ont aidé". Mais ils commirent une injustice et un mensonge.	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا	وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتراه واعانه عليه قوم اخرون فقد جاءوا ظلما وزورا	[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟: "إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ. ٱفْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ". فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا.
M-42/25:5[5]. Ils dirent: "[Ce avec quoi il est venu sont] des légendes des premiers qu'il s'est fait écrire. Elles lui sont dictées matin et soir".	وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا	وقالوا اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة واصيلا	وَقَالُوٓا۟: "[...] أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا[1]. فَهِيَ تُمْلَىٰ[2] عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا".
M-42/25:6. Dis: "Celui qui sait le secret dans les cieux et dans la terre l'a fait descendre. ~ Il est pardonneur, miséricordissime".	قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا	قل انزله الذي يعلم السر في السموت والارض انه كان غفورا رحيما	قُلْ: "أَنزَلَهُ ٱلَّذِي يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا، رَّحِيمًا".
M-42/25:7[6]. Ils dirent: "Qu'est-ce que ce messager qui mange de la nourriture et marche dans les marchés? Si seulement un ange était descendu à lui et qui soit un avertisseur avec lui!	وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا	وقالوا مال هذا الرسول ياكل الطعام ويمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون معه نذيرا	وَقَالُوا۟: "مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأْكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي ٱلْأَسْوَاقِ؟ لَوْلَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ[1] مَعَهُۥ نَذِيرًا!

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) عِبَادِهِ ♦ T1) C'est un des noms du Coran utilisé sept fois (voir l'index). Autre traduction du titre: Le critère (Abdelaziz); Le discernement (Hamidullah); La distinction (Fakhri); Al-Furqan ou La distinction (Kasimirski); la loi (Masson). Selon Katsh (p. 51), il serait à rapprocher du terme hébreu Perakim (en araméen Pirkin) désignant les paroles des pères, ou du terme hébreu Pirkan qui désigne la doctrine transmise par Moïse. Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 72) le traduit: par rédemption; il désigne en araméen (pirquna) la rançon des premiers-nés des enfants d'Israël. Selon Geiger (p. 41), ce serait un terme hébreu qui signifie la salvation. C'est ce sens qui correspond le mieux au verset 88/8:41. On retrouve ce terme aussi dans le passage du Targum correspondant à 1 S 11:13 dont le sens est: séparer entre le faux et le vrai. Voir sur ce terme Jeffery p. 225-227, Katsh p. 51 et Sawma p. 144.

4 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve de nombreuses fois dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

5 1) اكْتُتِبَهَا 2) تُتْلَى

6 1) فَيَكُونُ

M-42/25:8[1]. Ou bien qu'un trésor lui soit lancé, ou qu'il ait un jardin dont il mangerait". Les oppressifs dirent: "Vous ne suivez qu'un homme ensorcelé".	أَوۡ يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡهِ كَنزٌ، أَوۡ تَكُونُ[1] لَهُۥ جَنَّةٞ يَأۡكُلُ[2] مِنۡهَا". وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ: "إِن تَتَّبِعُونَ[3] إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا[4]".	أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا
M-42/25:9[2]. Regarde comment ils t'ont cité les exemples et ainsi ils se sont égarés [de la direction], ne pouvant [plus trouver] aucune voie [vers elle].	ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ، فَضَلُّواْ [...]، فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ [...] سَبِيلٗا[1] [...].	انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا
M-42/25:10[3]. Béni soit celui qui, s'il veut, te fera bien mieux que cela: des jardins sous lesquels courent les rivières et il te fera des palais.	تَبَارَكَ ٱلَّذِيٓ، إِن شَآءَ، جَعَلَ[1] لَكَ خَيۡرٗا مِّن ذَٰلِكَ: جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، وَيَجۡعَل[2] لَّكَ قُصُورًا.	تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا
M-42/25:11. [---] Ils ont plutôt démenti l'heure. ~ Nous avons préparé pour quiconque a démenti l'heure un brasier.	[---] بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلسَّاعَةِ. ~ وَأَعۡتَدۡنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا.	بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا
M-42/25:12[4]. Quand il les voit[T1] d'un endroit lointain, ils écoutent sa rage et son soupir.	إِذَا رَأَتۡهُم مِّن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ، سَمِعُواْ لَهَا تَغَيُّظٗا وَزَفِيرًا.	إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا
M-42/25:13[5]. Quand ils y sont lancés dans un endroit étroit attachés,[T1] c'est là qu'ils demandent la perte.	وَإِذَآ أُلۡقُواْ مِنۡهَا مَكَانٗا ضَيِّقٗا[1]، مُّقَرَّنِينَ[2]، دَعَوۡاْ هُنَالِكَ ثُبُورٗا[3].	وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
M-42/25:14[6]. Ce jour, ne demandez pas une seule perte, mais demandez beaucoup de pertes.	لَّا تَدۡعُواْ ٱلۡيَوۡمَ ثُبُورٗا[1] وَٰحِدٗا، وَٱدۡعُواْ ثُبُورٗا[1] كَثِيرًا.	لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا
M-42/25:15. Dis: "Est-ce mieux ceci? Ou bien le jardin de l'éternité promis aux dévots?" Il était pour eux une rétribution et une destination.	قُلۡ: "أَذَٰلِكَ خَيۡرٌ؟ أَمۡ جَنَّةُ ٱلۡخُلۡدِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَ؟" كَانَتۡ لَهُمۡ جَزَآءٗ وَمَصِيرًا.	قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا
M-42/25:16[7]. Ils y auront ce qu'ils voudront éternellement. C'était une promesse de ton Seigneur dont il est responsable.[T1]	لَّهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَ. كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعۡدٗا مَّسۡـُٔولٗا.	لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا
M-42/25:17[8]. Le jour où il les rassemblera, eux et ceux qu'ils adoraient, hors de Dieu, il dira: "Est-ce vous qui avez égaré mes serviteurs que voici? Ou bien se sont-ils égarés eux-mêmes de la voie?"	وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ[1] وَمَا يَعۡبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، فَيَقُولُ[2]: "ءَأَنتُمۡ أَضۡلَلۡتُمۡ عِبَادِي هَٰٓؤُلَآءِ؟ أَمۡ هُمۡ ضَلُّواْ ٱلسَّبِيلَ؟"	وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

1 قراءة شيعية: وَقَالَ الظَّالِمُونَ آل محمد حقهم إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا (4 يَتَّبِعُونَ (3 نَأْكُلُ (2 يَكُونُ (1

2 قراءة شيعية: فَلَا يَسْتَطِيعُونَ إلى ولاية علي سَبِيلًا (1

3 وَيَجْعَلُ، وَيَجْعَلَ (2 يَجْعَل (1

4 T1) Erreur: Quand ils le voient d'un endroit lointain, ils écoutent sa rage et son soupir.

5 ضَيْقًا (2 مُقَرَّنُونَ (3 ثُبُورًا ♦ T1) les mains liées derrière le cou (Hamidullah); enchaînés ensemble (Abdelaziz).

6 ثُبُورًا (1

7 T1) Promesse incombant à Dieu (Hamidullah).

8 فَنَقُولُ (2 نَحْشُرُهُمْ، يَحْشِرُهُمْ (1

M-42/25:18[1]. Ils diront: "Sois exalté! Il n'était pas convenable que nous prenions des alliés hors de toi. Mais tu les as fait jouir ainsi que leurs pères, jusqu'à ce qu'ils aient oublié le rappel. ~ Ils ont été des gens ignorants".[T1]	قَالُواْ: "سُبۡحَٰنَكَ! مَا كَانَ يَنۢبَغِي[1] [2] لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ[3] مِن دُونِكَ مِنۡ أَوۡلِيَآءَ[4]. وَلَٰكِن مَّتَّعۡتَهُمۡ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ نَسُواْ ٱلذِّكۡرَ. ~ وَكَانُواْ قَوۡمَۢا بُورًا".	مالوا سبحط ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونط من اولنا ولكن متعتهم واباهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا	قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا
M-42/25:19[2]. [Il leur sera dit:] "Ils vous ont démentis en ce que vous dites. Vous ne pouvez donc ni dévier ni demander secours". Quiconque des vôtres oppresse, nous lui ferons goûter une grande punition".	[...]: "فَقَدۡ كَذَّبُوكُم[1] بِمَا تَقُولُونَ[2]، فَمَا تَسۡتَطِيعُونَ[3] صَرۡفًا وَلَا نَصۡرًا. وَمَن يَظۡلِم مِّنكُمۡ، نُذِقۡهُ[4] عَذَابًا كَبِيرًا".	فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا	فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا
M-42/25:20[3]. [---] Nous n'avons envoyé avant toi que des messagers qui mangeaient de la nourriture et marchaient dans les marchés[T1]. Et nous vous avons faits une épreuve les uns aux autres. Serez-vous patients? Ton Seigneur était clairvoyant.	[---] وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمۡ[1] لَيَأۡكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشُونَ[2] فِي ٱلۡأَسۡوَاقِ. وَجَعَلۡنَا بَعۡضَكُمۡ لِبَعۡضٖ فِتۡنَةً. أَتَصۡبِرُونَ؟ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا.	وما ارسلنا قبلط من المرسلين الا انهم لياكلون الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة اتصبرون وكان ربط بصيرا	وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا
M-42/25:21[4]. Ceux qui n'espèrent pas notre rencontre disent: "Si seulement des anges étaient descendus sur nous! Ou bien si nous voyions notre Seigneur!" Ils sont devenus arrogants en eux-mêmes et ont été insolents, d'une grande insolence.	وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا: "لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ! أَوۡ نَرَىٰ رَبَّنَا!" لَقَدِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ، وَعَتَوۡ عُتُوًّا[1] كَبِيرًا.	وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملئكة او نرى ربنا لقد استكبروا في انفسهم وعتوا عتوا كبيرا	وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
M-42/25:22[5]. [---] [Rappelle] le jour où ils verront les anges, ce jour-là point d'annonce pour les criminels. Ils diront: "Barrière barrée".[T1]	[---] [...] يَوۡمَ يَرَوۡنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ، لَا بُشۡرَىٰ، يَوۡمَئِذٖ، لِّلۡمُجۡرِمِينَ. وَيَقُولُونَ: "حِجۡرًا مَّحۡجُورًا".	يوم يرون الملئكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا	يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا
M-42/25:23[6]. Nous nous sommes avancés vers l'œuvre qu'ils ont œuvrée et nous l'avons réduite en poussière dispersées.	وَقَدِمۡنَآ[1] إِلَىٰ مَا عَمِلُواْ مِنۡ عَمَلٖ[2] فَجَعَلۡنَٰهُ هَبَآءً[3] مَّنثُورًا[4].	ومدمنا الى ما عملوا من عمل محلنه هبا منثورا	وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا
M-42/25:24[7]. Les gens du jardin seront, ce jour-là, dans la meilleure demeure et le meilleur lieu de repos[T1].	أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ، يَوۡمَئِذٍ، خَيۡرٞ مُّسۡتَقَرًّا[1] وَأَحۡسَنُ مَقِيلًا.	اصحب الجنه يومئذ خير مستقرا واحسن مقيلا	أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا
M-42/25:25[8]. Le jour où le ciel sera fissuré avec les nuages et que les anges descendront de façon répétée,	وَيَوۡمَ[1] تَشَقَّقُ[2] ٱلسَّمَآءُ بِٱلۡغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ[3] [4] تَنزِيلًا،	ويوم تشقق السما بالغمم ونزل الملئكة تنزيلا	وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

---

[1] 1) مَا يَنْبَغِي (2 يُنْبَغِي (3 نُتَّخَذَ (4 أَوْلِيَاءَ - حذف من، قراءة شيعية: ان نُتَّخَذَ من دونك من إله ♦ T1) gens voués à la perdition (Abdelaziz); peuple sans loi (Blachère); peuple à l'abandon (Berque 25:18); brute peuplade (Berque 48:12). Le terme buran utilisé aussi dans 111/48:12 provient probablement de l'hébreu. Il est à rapprocher de 2 Co 11:6. D'où notre traduction.

[2] 1) كَذَّبُوكُمْ (2 يَقُولُونَ (3 يَسْتَطِيعُونَ (4 يُذِقْهُ

[3] 1) وَيُمَشَّوْنَ، وَيُمَشُّونَ (2 أَنَّهُمْ ♦ T1) Ce verset est une réponse au verset 42/25:7 et devait donc être mis après.

[4] 1) عِتْيًا

[5] 1) حُجُرًا، حُجْرًا، حَجْرًا ♦ T1) Barrage totalement défendu (Hamidullah); Refuge inaccessible (Boubakeur); Désormais le paradis est inaccessible pour nous (Chiadmi); Trouvez-nous un repaire assuré (Khawam). Mawerdi: 1) ce sont les paroles des anges aux mécréants. 2) ce sont les paroles des mécréants à eux-mêmes.

[6] 1) وَقَدَمْنَا (2 عَمَلٍ صالح (3 هَبَاءً، هَبَاً (4 مَنْثُورًا ثم إن مقيلهم لإلى الجحيم

[7] 1) مُسْتَقِرًّا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مقابلا rétribution.

[8] 1) وَيَوْمٌ، وَيَوْمُ (2 تَشَقَّقُ (3 الْمَلَائِكَةُ - وَنُزِّلَ، وَنُزِّلَت، وَتَنَزَّلُ، وَتَنَزَّلَت، وَنَزَلَ، وَأَنْزَلَ، وَنُزِّلُ - الْمَلَائِكَةَ (4 وَنُنْزِلُ، وَنَزَّلَ، وَأَنْزَلَ، وَنُزِّلُ، وَنُنَزِّلُ

M-42/25:26. Ce jour-là, le vrai royaume appartiendra au miséricordieux. Ce sera un jour difficile aux mécréants.	ٱلْمُلْكُ، يَوْمَئِذٍ، ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ. وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا.	الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا	الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين عسيرا
M-42/25:27[1]. Le jour où l'oppressif mordra ses deux mains, il dira: "Si seulement j'avais pris une voie avec le messager!	وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ، يَقُولُ: "يَٰلَيْتَنِي ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا[1]!	وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا	ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا
M-42/25:28[2]. Malheur à moi! Si seulement je n'avais pas pris un tel comme ami!	يَٰوَيْلَتَىٰ[1]! لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا[2]!	يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا	ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا خليلا
M-42/25:29[3]. Il m'a égaré du rappel, après qu'il m'est parvenu". Le Satan avait l'habitude d'abandonner l'humain.	لَّقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ ٱلذِّكْرِ، بَعْدَ إِذْ جَآءَنِي". وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ[1] لِلْإِنسَٰنِ خَذُولًا.	لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا	لقد اضلني عن الذكر بعد اذ جاءني وكان الشيطان للانسان خذولا
M-42/25:30[4]. [---] Le messager dit: "Ô mon Seigneur! Mes gens ont pris ce Coran comme abandonné[T1]".	[---] وَقَالَ ٱلرَّسُولُ: "يَٰرَبِّ! إِنَّ قَوْمِي ٱتَّخَذُواْ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا".	وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا	وقال الرسول يا رب ان قومي اتخذوا هذا القران مهجورا
M-42/25:31. Ainsi avons-nous fait pour chaque prophète un ennemi parmi les criminels. Ton Seigneur suffit comme guide et secoureur.	وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ. وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا.	وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا	وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا
M-42/25:32[5]. Ceux qui ont mécru dirent: "Si seulement le Coran était descendu sur lui en un seul ensemble!" [Nous l'avons révélé] ainsi [séparé] pour en renforcer ton cœur. Et nous l'avons récité répétitivement.	وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً!" [...] كَذَٰلِكَ [...] لِنُثَبِّتَ[1] بِهِۦ فُؤَادَكَ[2]. وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا.	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا	وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القران جملة واحدة كذلك لنثبت به فوادك ورتلناه ترتيلا
M-42/25:33. Ils ne t'apportent aucun exemple, sans que nous ne venions à toi avec la vérité et une meilleure interprétation.	وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ، إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ، وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا.	وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا	ولا ياتونك بمثل الا جئناك بالحق واحسن تفسيرا
M-42/25:34[6]. [---] Ceux qui sont rassemblés sur leurs faces[R1] vers la géhenne, ceux-là ont la pire position et sont les plus égarés de la voie.	[---] ٱلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ، أُوْلَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا.	الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا	الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم اولئك شر مكانا واضل سبيلا
M-42/25:35[7]. [---] Nous avons donné à Moïse le livre et avons fait à ses côtés son frère Aaron comme aide.[R1]	[---] وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرًا.	وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا	ولقد اتينا موسى الكتاب وجعلنا معه اخاه هرون وزيرا
M-42/25:36[8]. Puis nous avons dit: "Allez tous deux vers les gens qui ont démenti nos signes". ~ Nous les avons alors détruits totalement.	فَقُلْنَا: "ٱذْهَبَآ إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا". فَدَمَّرْنَٰهُمْ[1] تَدْمِيرًا.	فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا	فقلنا اذهبا الى القوم الذين كذبوا باياتنا فدمرناهم تدميرا

1 1) قراءة شيعية: يا ليتني اتخذت مع الرسول علياً ولياً

2 1) قراءة شيعية: يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ زُفَرَ خَلِيلًا (2 وَيْلَتِي، وَيْلَتَاه

3 1) قراءة شيعية: وَكَانَ الشَّيْطَانُ الأدلم

4 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مسحورا ensorcellé.

5 1) فُوَادَكَ (2 لِيُثَبِّتَ

6 R1) Selon une légende juive, Moïse a visité l'enfer et il y a vu les pécheurs couchés sur leurs faces (Ginzberg, vol. 2, p. 119).

7 R1) Cf. Ex 3:10-17.

8 1) فَدَمَّرَاهُمْ، فَدَمِّرَانِّهِمْ، فَدَمِّرَانِهِمْ، فَدَمِرْنَاهُمْ، فَدَمَّرْتُهُمْ

M-42/25:37[1]. [---] [Rappelle] les gens de Noé quand ils ont démenti les messagers. Nous les avons noyés et en avons fait pour les humains un signe.[R1] ~ Nous avons préparé pour les oppressifs une punition douloureuse.

[---] [...] وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُواْ ٱلرُّسُلَ. أَغْرَقْنَٰهُمْ وَجَعَلْنَٰهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً[1]. ~ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا.

وقوم نوح لما كذبوا الرسل اغرقناهم وجعلناهم للناس اية واعتدنا للظلمين عذابا اليما

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

M-42/25:38[2]. [---] [Rappelle] 'Aad, Tamud, les gens d'Al-Rass[T1] et beaucoup de générations entre ceux-là.

[---] [...] وَعَادًا وَثَمُودَاْ وَأَصْحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا.

وعادا وثمودا واصحب الرس وقرونا بين ذلك كثيرا

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

M-42/25:39. [---] À chacun nous avons cité des exemples. ~ Et nous avons détruit chacun complètement.

[---] وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَٰلَ. وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا.

وكلا ضربنا له الامثل وكلا تبرنا تتبيرا

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

M-42/25:40[3]. Ils sont pourtant venus dans la cité sur laquelle a plu une pluie maléfique.[R1] Ne la voyaient-ils donc pas? Ils n'espéraient plutôt pas une résurrection.

وَلَقَدْ أَتَوْاْ عَلَى ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِيٓ أُمْطِرَتْ[1] مَطَرَ ٱلسَّوْءِ[2]. أَفَلَمْ يَكُونُواْ يَرَوْنَهَا[3]؟ بَلْ كَانُواْ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا.

ولقد اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون نشورا

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

M-42/25:41[4]. [---] Quand ils te voient, ils ne font que te ridiculiser: "Est-ce là celui [que] Dieu a suscité comme messager?

[---] وَإِذَا رَأَوْكَ، إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا[1]: "أَهَٰذَا ٱلَّذِي بَعَثَ [...] ٱللَّهُ رَسُولًا[2]؟

واذا راوك ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذى بعث الله رسولا

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

M-42/25:42. Il a failli nous égarer de nos dieux, si nous n'avons pas été patients pour eux". Ils sauront, quand ils verront la punition, qui est le plus égaré de la voie.

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا، لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا". وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ، حِينَ يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ، مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا.

ان كاد ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا عليها وسوف يعلمون حين يرون العذاب من اضل سبيلا

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

M-42/25:43[5]. Que penses-tu de celui qui a pris son désir pour son dieu? Est-ce toi alors son garant?[A1]

أَرَءَيْتَ[1] مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ[2] هَوَىٰهُ؟ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا؟

ارايت من اتخذ الهه هويه افانت تكون عليه وكيلا

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

M-42/25:44[6]. Ou bien penses-tu que la plupart d'eux écoutent ou raisonnent? Ceux-là ne sont que comme les troupeaux. Ils sont plutôt plus égarés de la voie.

أَمْ تَحْسَبُ[1] أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ[2]؟ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَٰمِ. بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا.

ام تحسب ان اكثرهم يسمعون او يعقلون ان هم الا كالانعام بل هم اضل سبيلا

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

M-42/25:45[7]. [---] N'as-tu pas vu comment ton Seigneur a étendu l'ombre?[R1] S'il avait voulu, il l'aurait faite stationnaire. Puis nous lui fîmes du soleil une indication.

[---] أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ؟ وَلَوْ شَآءَ، لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا. ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا.

الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه دليلا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

M-42/25:46. Puis nous l'empoignâmes vers nous avec facilité.

ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا.

ثم قبضناه الينا قبضا يسيرا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

M-42/25:47[8]. C'est lui qui vous a fait de la nuit un vêtement et du sommeil un repos et a fait du jour une résurrection.[T1]

وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ سُبَاتًا[1]، وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا.

وهو الذى جعل لكم الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

---

1 1) آياتٍ ♦ R1) L'arc-en-ciel: cf. Gn 9:12-17.

2 Lecture et traduction de Luxenberg: وَأَصْحَابُ الرس les gens blâmeurs (du verbe syriaque ܪܫܥ rsha).

3 1) مُطِرَتْ (2 السُّوْءِ (3 تَكُونُوا تَرَوْنَهَا ♦ R1) Voir la note du verset 37/54:34.

4 1) الَّذِي اختاره اللَّهُ من بيننا (2 هُزْءًا، هُزُوًا

5 1) أَرَيْتَ (2 آلِهَةً، إِلَاهَةً، أُلَهَةً ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) يَبصِرونَ (2 تَحْسِبُ

7 R1) Cf. 2 R 20:9-12.

8 1) سِبَاتًا ♦ T1) un retour à la vie active (Hamidullah); un réveil (Boubakeur); une ressuscitation (Abdelaziz).

M-42/25:48[1]. C'est lui qui a envoyé les vents comme une annonce avant sa miséricorde. Et nous avons fait descendre du ciel de l'eau pure,[R1]	وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا[2] بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦ. وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا،	وهو الذى ارسل الريح بشرا بين يدى رحمته وانزلنا من السما ما طهورا	وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا
M-42/25:49[2]. pour en donner vie à une cité morte et en abreuver beaucoup de troupeaux et d'humains que nous avons créés.	لِّنُحۡيِۦَ بِهِۦ بَلۡدَةً مَّيۡتٗا[1]، وَنُسۡقِيَهُۥ[2] مِمَّا خَلَقۡنَآ أَنۡعَٰمٗا وَأَنَاسِيَّ[3] كَثِيرٗا.	لنحى به بلده ميتا ونسقيه مما خلقنا انعاما واناسى كثيرا	لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا
M-42/25:50[3]. [Nous l'avons modulée[T1] parmi eux afin qu'ils se rappellent. ~ Mais la plupart des humains s'obstinent à être ingrats.	[وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَٰهُ[1] بَيۡنَهُمۡ لِيَذَّكَّرُواْ[2]. ~ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا[3].	ولقد صرفناه بينهم ليذكروا فابى اكثر الناس الا كفورا	وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
M-42/25:51[4]. Si nous avions voulu, nous aurions suscité dans chaque cité un avertisseur.	وَلَوۡ شِئۡنَا[1]، لَبَعَثۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٖ نَّذِيرٗا.	ولو شئنا لبعثنا فى كل قرية نذيرا	وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا
M-42/25:52[5]. N'obéis donc pas aux mécréants et lutte contre eux par ceci,[T1] une grande lutte.]	فَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدۡهُم بِهِۦ جِهَادٗا كَبِيرٗا[1].]	فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا كبيرا	فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا
M-42/25:53[6]. C'est lui qui a fusionné les deux mers: l'une douce et suave[T1] et l'autre salée, amère. Et il a fait entre les deux un interstice[T2] et une barrière barrée.	وَهُوَ ٱلَّذِي مَرَجَ[1] ٱلۡبَحۡرَيۡنِ: هَٰذَا عَذۡبٞ[2] فُرَاتٞ، وَهَٰذَا مِلۡحٌ[3] أُجَاجٞ. وَجَعَلَ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٗا وَحِجۡرٗا[4] مَّحۡجُورٗا.	وهو الذى مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج وجعل بينهما برزخا وحجرا محجورا	وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا
M-42/25:54[7]. C'est lui qui a créé l'humain de l'eau et il en a fait une parenté et une alliance. Ton Seigneur était puissant.	وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا، فَجَعَلَهُۥ نَسَبٗا[1] وَصِهۡرٗا. وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا.	وهو الذى خلق من الما بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا	وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا
M-42/25:55. Et pourtant ils adorent, hors de Dieu, ce qui ne peut ni leur profiter, ni leur nuire. Le mécréant est un souteneur pour [la désobéissance de] son Seigneur.	وَيَعۡبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَنفَعُهُمۡ وَلَا يَضُرُّهُمۡ. وَكَانَ ٱلۡكَافِرُ عَلَىٰ [...] رَبِّهِۦ ظَهِيرٗا.	ويعبدون من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا	وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا
M-42/25:56. [---] Et nous ne t'avons envoyé qu'en annonciateur et avertisseur.	[---] وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا.	وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
M-42/25:57. Dis: "Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Mais celui qui veut prendre une voie vers son Seigneur, [je ne le lui interdis pas]".	قُلۡ: "مَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍ. إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا [...]".	قل ما اسلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا	قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا

---

1 1) الرِّيحَ (2 بُشْرَى (3 بَشْرًا، بَشْرًا، نَشْرًا، نُشْرًا، نُشْرًا ♦ R1) Socrate explique à Euthydème que l'homme doit être reconnaissant à la divinité à cause de tous les bienfaits que celle-ci lui a accordés. Ce sont les mêmes bienfaits mentionnés dans le Coran, selon Sankharé (p. 83).

2 1) مَيْتًا (2 وَنَسْقِيَهُ (3 وَأَنَاسِيَ، وَأَنَاسِيَ

3 1) صَرَّفْنَاهُ (2 لِيَذْكُرُوا (3 فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ إِلَّا كُفُوراً ♦ قراءة شيعية: T1) Nous l'avions répartie (Hamidullah); Et nous la drainâmes (Abdelaziz). Mawerdi: Nous avons modulé [ce Coran].

4 1) شِئْنَا

5 1) كَثِيرًا ♦ T1) Mawerdi: par le Coran, ou par l'islam.

6 1) مَرَجَ (2 عَذْبٌ (3 مَلْحٌ، مِلْحٌ (4 حُجْرًا، حَجْرًا، حُجْرًا ♦ T1) Le terme correspondant en syriaque est ܦܪܬ frat dans le sens de doux et distingué T2) une zone intermédiaire et un barrage infranchissable (Hamidullah); un intervalle et un isolement isolé (Abdelaziz); un seuil, une barrière inviolable (Berque). Le terme barsakh, traduit par seuil, revient dans trois versets; il est repris du terme grec παρασάγγης qui provient du persan et indique une mesure de distance. Il est rendu en français par parasange (voir Sankharé p. 123 et Jeffery p. 77). Luxenberg pense que ce terme vient du syriaque ܦܪܣܚܐ farshakh qui signifie distance.

7 1) سَبَبًا

M-42/25:58. Confie-toi au vivant qui ne meurt jamais et exalte sa louange. Il suffit comme informé des fautes de ses serviteurs.	وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْحَيِّ ٱلَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ. وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا.	وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا	وتوكل على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب عباده خبيرا
M-42/25:59[1]. C'est lui qui a créé les cieux, la terre et ce qui est parmi eux en six jours.[R1] Puis le miséricordieux s'est élevé sur le trône[R2]. Interroge donc [celui qui] en est informé.	ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ. ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱلرَّحْمَٰنُ[1]. فَسْـَٔلْ [...] بِهِۦ خَبِيرًا.	الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَانُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا	الذي خلق السموات والارض وما بينهما في سته ايام ثم استوى على العرش الرحمن فسل به خبيرا
M-42/25:60[2]. Quand on leur dit: "Prosternez-vous devant le miséricordieux", ils disent: "Qu'est-ce que le miséricordieux? Prosternons-nous devant ce que tu nous ordonnes?" ~ Et cela augmenta leur répulsion.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ: "ٱسْجُدُوا۟ لِلرَّحْمَٰنِ"، قَالُوا۟: "وَمَا ٱلرَّحْمَٰنُ؟ أَنَسْجُدُ[1] لِمَا تَأْمُرُنَا[2]؟" ~ وَزَادَهُمْ نُفُورًا.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَانِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَانُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا	واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا
M-42/25:61[3]. Béni soit celui qui a fait dans le ciel des constellations et y a fait une lampe et une lune lumineuse.	تَبَارَكَ ٱلَّذِي جَعَلَ فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا[1]، وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا[2] وَقَمَرًا[3] مُّنِيرًا.	تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا	تبارك الذي جعل في السما بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا
M-42/25:62[4]. C'est lui qui a fait succéder la nuit et le jour, pour quiconque veut se rappeler ou veut être remerciant.	وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً[1]، لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ[2] أَوْ أَرَادَ شُكُورًا.	وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا	وهو الذي جعل الليل والنهار خلفه لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا
M-42/25:63[5]. [---] Les serviteurs du miséricordieux [sont] ceux qui marchent humblement sur terre et qui, quand les ignorants discourent avec eux, disent: "Paix".[A1]	[---] وَعِبَادُ[1] ٱلرَّحْمَٰنِ [...] ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ[2] عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا[3]، وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ، قَالُوا۟: "سَلَٰمًا[1]".	وَعِبَادُ الرَّحْمَانِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا	وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا واذا خاطبهم الجهلون قالوا سلاما
M-42/25:64[6]. Ceux qui passent les nuits prosternés et debout devant leur Seigneur.	وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا[1] وَقِيَٰمًا.	وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا	والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما
M-42/25:65[7]. Ceux qui disent: "Notre Seigneur! Dévie de nous la punition de la géhenne". Sa punition est permanente.[T1]	وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: "رَبَّنَا! ٱصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ". إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا.	وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا	والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها كان غراما
M-42/25:66[8]. Quels mauvais demeure et séjour!	إِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا[1]!	إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا	انها ساء مستقرا ومقاما
M-42/25:67[9]. Ceux qui, quand ils dépensent, ne sont ni excessifs ni avares et [dont la dépense] était entre ces deux positions.	وَٱلَّذِينَ، إِذَآ أَنفَقُوا۟، لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟[1]. وَكَانَ [...] بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا[2].	وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا	والذين اذا انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما
H-42/25:68[10]. Ceux qui n'appellent pas avec Dieu un autre dieu, ne tuent l'âme que Dieu a prohibée qu'avec le droit et ne forniquent pas. Quiconque fait cela encourra des péchés.[A1T1]	وَٱلَّذِينَ لَا يَدْعُونَ[1] مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ[2] ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ، إِلَّا بِٱلْحَقِّ، وَلَا يَزْنُونَ. وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ[3] أَثَامًا[4].	وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا	والذين لا يدعون مع الله الها اخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما

---

1 1) فَسَلْ (2 الرَّحْمَانَ، الرَّحْمَانِ ♦ R1) Cf. Gn chap. 1. R2) Voir la note de 39/7:54.

2 1) يَأْمُرُنَا (2 أَنَسْجُدُ

3 1) وَقَمْرًا، وَقُمْرًا (3 سُرُجًا، سُرْجًا (2 بُرْجًا، قصورًا

4 1) يَذْكُرَ، يَتَذَكَّرَ (2 خَلْفَهُ

5 1) وَعُبُدُ (2 وَعُبَّادُ، وَيُمَشَّوْنَ، وَيُمَشُّونَ (3 هُوْنًا (4 سِلْمًا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) سُجُودًا

7 T1) Sa punition est permanente (Hamidullah); Certes, sa punition a toujours été d'obligation (Abdelaziz); sa punition est terrible (Ould Bah). Lecture de Luxenberg: عرما, dans le sens d'énorme, du terme syriaque ܚܪܡ 'ram.

8 1) وَمَقَامًا

9 1) قِوَامًا، قَوَّامًا (2 يُقْتِرُوا، يَقْتِرُوا، يُقَتِّرُوا، يُقْتَرُوا

10 1) يَدَّعُونَ (2 يُقَتِّلُونَ، يُقَاتِلُونَ (3 يُلْقَى، يُلَقَّ (4 إِثَامًا، أَيَّامًا، عِقاباً ♦ T1) Variante: une punition ♦ A1) Abrogé par 42/25:70.

H-42/25:69[1]. La punition lui sera redoublée au jour de la résurrection et il y sera éternellement, humilié.[A1]	يُضَٰعَفۡ[1] لَهُ ٱلۡعَذَابُ[2] يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، وَيَخۡلُدۡ[3] فِيهِۦ، مُهَانًا.	يضاعف له العذاب يوم القيامة ويخلد فيه مهانا	يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا
H-42/25:70[2]. Excepté celui qui s'est repenti, a cru et a fait une bonne œuvre. Ceux-là Dieu substituera leurs méfaits par des bienfaits. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.	إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا. فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ[1] ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا، رَّحِيمٗا.	الا من تاب وامن وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا رحيما	إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
M-42/25:71. Quiconque s'est repenti et a fait une bonne œuvre, se repent vraiment envers Dieu.	وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا، فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ مَتَابٗا.	ومن تاب وعمل صالحا فانه يتوب الى الله متابا	وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا
M-42/25:72[3]. Ceux qui ne témoignent pas mensongèrement et qui, quand ils passent auprès de la frivolité, passent honorables[T1].	وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ[1]، وَإِذَا مَرُّواْ بِٱللَّغۡوِ، مَرُّواْ كِرَامٗا.	والذين لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو مروا كراما	وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا
M-42/25:73[4]. Ceux qui, quand les signes de leur Seigneur leur sont rappelés, ne tombent pas[T1] sur eux sourds et aveugles.	وَٱلَّذِينَ، إِذَا ذُكِّرُواْ[1] بِـَٔايَٰتِ[2] رَبِّهِمۡ، لَمۡ يَخِرُّواْ عَلَيۡهَا صُمّٗا وَعُمۡيَانٗا.	والذين اذا ذكروا بايات ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا	وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا
M-42/25:74[5]. Ceux qui disent: "Notre Seigneur! Donne-nous, de nos épouses et de nos descendants, une réjouissance des yeux et fais de nous un guide pour les dévots".[T1]	وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: "رَبَّنَا! هَبۡ لَنَا، مِنۡ أَزۡوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ[1] أَعۡيُنٖ[2]، وَٱجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِينَ[3] إِمَامٗا[4]".	والذين يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما	وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
M-42/25:75[6]. Ceux-là sont rétribués par la loge[T1R1] parce qu'ils ont été patients et ils y seront reçus [avec] le salut et la paix,	أُوْلَٰٓئِكَ يُجۡزَوۡنَ[1] ٱلۡغُرۡفَةَ[2] بِمَا صَبَرُواْ، وَيُلَقَّوۡنَ[3] فِيهَا تَحِيَّةٗ[4] وَسَلَٰمٗا[5]،	اولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما	أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا
M-42/25:76. où ils seront éternellement. Quels bons demeure et séjour!	خَٰلِدِينَ فِيهَا. حَسُنَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا!	خالدين فيها حسنت مستقرا ومقاما	خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
M-42/25:77[7]. Dis: "Mon Seigneur ne se soucierait pas de vous, si ce n'était votre appel. Mais vous avez démenti et [la punition][T1] sera imposée".[T2]	قُلۡ: "مَا يَعۡبَؤُاْ بِكُمۡ رَبِّي، لَوۡلَا دُعَآؤُكُمۡ. فَقَدۡ كَذَّبۡتُمۡ[1]، فَسَوۡفَ يَكُونُ[2] [...] لِزَامٗا[3]".	قل ما يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما	قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

---

1 1) يُضَعَّفُ، يُضَاعَفُ، يُضَعَّفُ (2 يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَاب، يُضَاعِفْ لَهُ الْعَذَابَ، وَيُخْلَدُ، وَيُخَلَّدُ، وَيَخْلُدُ، وَتَخْلُدُ، وَيَخْلُدُ، وَيَخْلُدْ (3 نُضَعِّفْ لَهُ الْعَذَابَ، وَيُخْلَدْ ♦ A1) Abrogé par 42/25:70.

2 1) يُبْدِلُ

3 1) الزُّونَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: quand ils pâtissent de la frivolité, ils pâtissent honorablement, du verbe syriaque ܡܪ mar.

4 1) بآية (2 ذَكَرُوا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: ne les négligent pas comme des sourds et des aveugles, du verbe syriaque ܥܪ 'ar.

5 1) قُرَّاتِ (2 عَيْنٍ (3 واجعل لنا من المتقين إماما (4 واجعل لنا من المتقين قُرَّةَ أَعْيُنٍ ♦ قراءة شيعية: وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا T1) Variante: Fais pour nous des guides parmi ceux qui craignent.

6 1) يُجَازَوْنَ (2 في الْغُرْفَةِ، الغُرُفاتِ، الجَنَّةَ (3 وَيَلْقَوْنَ (4 تحيات (5 وسِلْماً ♦ T1) Traduction de Luxenberg: غُرْفَة dans le sens de haut lieu ♦ R1) Cf. Jn 14:2.

7 1) كَذَبَ الكافرون (2 كَذَّبْتُمْ، يَكُونُ العذابُ (3 تَكُونُ، لَزَامِ ♦ لَزَامًا، T1) Dans une variante. T2) sera inévitable et permanent (Hamidullah).

Chapitre 43/35: Le créateur
سُورَة فَاطِر

45 versets - mecquois[1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

[...] ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ! فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ[1]، جَاعِلِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ[2] رُسُلًا [...] أُوْلِيٓ أَجۡنِحَةٖ مَّثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۚ. يَزِيدُ فِي ٱلۡخَلۡقِ مَا يَشَآءُۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.

M-43/35:1[3]. [Dites:] Louange à Dieu! Créateur des cieux et de la terre, qui a fait des anges des messagers [aux prophètes], dotés de deux, trois, ou quatre ailes.[R1] Il augmente dans la création comme il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

مَّا يَفۡتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحۡمَةٖ، فَلَا مُمۡسِكَ لَهَاۖ. وَمَا يُمۡسِكۡ، فَلَا مُرۡسِلَ لَهُۥ[1] مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.

M-43/35:2[4]. Ce que Dieu ouvre aux humains comme miséricorde, personne ne peut la retenir. Et ce qu'il retient, personne ne peut l'envoyer après lui[R1]. ~ Il est le noble, le sage.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ. هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ[1] ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ؟ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ. ~ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ؟

M-43/35:3[5]. Ô humains! Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous. Y a-t-il un autre créateur que Dieu qui vous approvisionne du ciel et de la terre? Il n'est de dieu que lui! ~ Comment alors êtes-vous pervertis?

[---] وَإِن يُكَذِّبُوكَ [...]، فَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَۚ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ[1] ٱلۡأُمُورُ.

M-43/35:4[6]. [---] S'ils te démentent, [ne t'étonne pas], des messagers avant toi ont été démentis. ~ À Dieu retournent les affaires.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ. فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۖ. ~ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ[1].

M-43/35:5[7]. Ô humains! La promesse de Dieu est vraie. Que la vie ici-bas ne vous trompe pas. ~ Et que le trompeur ne vous trompe pas à propos de Dieu.

إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ، فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۚ. إِنَّمَا يَدۡعُواْ حِزۡبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ.

M-43/35:6. Le Satan est pour vous un ennemi, prenez-le donc pour un ennemi. Il ne fait qu'appeler son parti pour qu'il soit des gens du brasier.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ.

M-43/35:7. Ceux qui ont mécru auront une punition sévère. Et ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres auront un pardon et une grande rétribution.

أَفَمَن[1] زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ[2] عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنٗا [...]؟ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ، وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۖ. فَلَا تَذۡهَبۡ نَفۡسُكَ[3] عَلَيۡهِمۡ حَسَرَٰتٍۚ. إِنَّ

M-43/35:8[8]. Est-ce que celui auquel a été embelli son méfait au point qu'il le voit bon [est comme celui qui est guidé par Dieu]? Mais Dieu égare qui il veut et guide qui il veut. Que ton âme n'aille pas

---

1 Titre tiré du verset 1. Autre titre: الملائكة.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) جَاعِلُ، جَاعِلٌ، جَعَلَ، وجَعَلَ- الْمَلَائِكَةَ (2 فَطَرَ، الذي قَطَرَ - السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ♦ R1) Cf. Is 6:2; Ez 1:6-9; Ap 4:8.

4 1) لَهَا ♦ R1) Cf. Is 22:22; Jb 12:14.

5 1) غَيْرَ، غَيْرِ

6 1) تَرْجِعُ

7 1) الْغُرُورُ

8 1) تُذْهِبْ نَفْسَكَ (3 زَيَّنَ لَهُ سُوءَ، زَيَّنَ لَهُ سُواً (2 أَمَنْ

en consternation pour eux. ~ Dieu est connaisseur de ce qu'ils font.	ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَصۡنَعُونَ.	ان الله عليم بما يصنعون	يَصۡنَعُونَ
M-43/35:9[1]. [---] C'est Dieu qui a envoyé les vents qui soulèvent un nuage. Nous l'avons conduit alors vers un pays mort et nous en avons donné vie à la terre après sa mort. ~ Ainsi sera la résurrection.	[---] وَٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ[1] فَتُثِيرُ سَحَابٗا. فَسُقۡنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٖ مَّيِّتٖ[2]، فَأَحۡيَيۡنَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا. كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ.	والله الذى ارسل الريح مثير سحابا مسمه الى بلد ميت ماحيينا به الارض بعد موتها كذلك النشور	وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ
M-43/35:10[2]. Quiconque veut la noblesse, toute la noblesse appartient à Dieu. Vers lui monte la bonne parole et il élève la bonne œuvre. Et ceux qui ourdissent les ruses maléfiques auront une punition sévère. ~ La ruse de ceux-là échouera.	مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعِزَّةَ، فَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ جَمِيعًا. إِلَيۡهِ يَصۡعَدُ[1] ٱلۡكَلِمُ[2] ٱلطَّيِّبُ[3]، وَٱلۡعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ[4] يَرۡفَعُهُۥۚ. وَٱلَّذِينَ يَمۡكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ. وَمَكۡرُ أُوْلَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ.	من كان يريد العزه فلله العزه جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك هو يبور	مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ
M-43/35:11[3]. Dieu a créé [Adam] de terre, puis [il vous a créés] d'une goutte, puis il vous a faits des couples.[R1] Nulle femelle ne porte ni ne met bas sans qu'il le sache. Nul n'aura d'âge prolongé ou d'âge diminué qui ne soit dans un livre. ~ Cela, pour Dieu, est facile.	وَٱللَّهُ خَلَقَكُم [...] مِّن تُرَابٖ، ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ، ثُمَّ جَعَلَكُمۡ أَزۡوَٰجٗا. وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ. وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٖ وَلَا يُنقَصُ[1] مِنۡ عُمُرِهِۦٓ[2] إِلَّا فِي كِتَٰبٍۚ. ~ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ.	والله خلقكم من تراب ثم من نطفه ثم جعلكم ازواجا وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير	وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
M-43/35:12[4]. [---] Les deux mers ne sont pas égales: l'une douce et suave[T1] et sa boisson est digestible, l'autre salée, amère. De chacune vous mangez une chair tendre et en faites sortir des ornements dont vous vous vêtez. Tu vois les felouques la fendre, pour que vous recherchiez de sa faveur. ~ Peut-être remercierez-vous!	[---] وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡبَحۡرَانِ: هَٰذَا عَذۡبٞ فُرَاتٞ سَآئِغٞ[1] شَرَابُهُۥ، وَهَٰذَا مِلۡحٌ[2] أُجَاجٞۖ. وَمِن كُلّٖ تَأۡكُلُونَ لَحۡمٗا طَرِيّٗا، وَتَسۡتَخۡرِجُونَ حِلۡيَةٗ تَلۡبَسُونَهَاۖ. وَتَرَى ٱلۡفُلۡكَ فِيهِ مَوَاخِرَ، لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ. ~ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ!	وما يستوى البحران هذا عذب فرات سايغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل تاكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون	وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
M-43/35:13[5]. [---] Il fait pénétrer la nuit dans le jour et il fait pénétrer le jour dans la nuit et il a soumis le soleil et la lune,[R1] chacun courant jusqu'à un terme nommé. Voilà Dieu, votre Seigneur. À lui le royaume. Mais ceux que vous appelez, hors de lui, ne possèdent même pas un zeste.[T1]	[---] يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ، وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ، وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ، كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ، رَبُّكُمۡ. لَهُ ٱلۡمُلۡكُۚ. وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ[1]، مِن دُونِهِۦ، مَا يَمۡلِكُونَ مِن قِطۡمِيرٍ.	يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير	يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ
M-43/35:14. Si vous les appelez, ils n'écoutent pas votre appel. Et même s'ils écoutaient, ils ne vous répondraient pas. Le jour de la résurrection, ils mécroiront en ce que vous avez associé. Nul sem-	إِن تَدۡعُوهُمۡ، لَا يَسۡمَعُواْ دُعَآءَكُمۡ. وَلَوۡ سَمِعُواْ، مَا ٱسۡتَجَابُواْ لَكُمۡۖ. وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، يَكۡفُرُونَ بِشِرۡكِكُمۡۚ. وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثۡلُ خَبِيرٖ.	ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم ويوم القيمه يكفرون بشركم ولا ينبئك [...] مثل خبير	إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ [...] مِثْلُ خَبِيرٍ

---

1 1) مَيْتٍ (2 الرِّيحَ 1)

2 1) وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ (4 الْكَلِمَ، الْكَلامَ - الطَّيِّبَ (3 الْكَلامُ (2 يُصْعَدُ 1)

3 1) عُمْرِهِ ♦ R1) Cf. Gn 1:7, 18 et 21-23. Is 64:7; Sirach 33:10; Job 10:8-11.

4 1) مَلِحٌ (2 سَيِّغٌ، سَيْغٌ ♦ T1) Le terme correspondant en syriaque est ܚܪܦ frat dans le sens de douce et distinguée.

5 1) يَدْعُونَ ♦ T1) pellicule d'un noyau de datte (Hamidullah); brin (Abdelaziz). Lecture de Luxenberg: قطمان, du syriaque ܩܛܡܐ qotma, signifiant: poussière. ♦ R1) Des expressions similaires se trouvent dans les prières des juifs (Bar-Zeev, p. 25).

blable à l'informé ne t'[en] informera.		مثل خبير	
M-43/35:15. [---] Ô humains! Vous êtes les pauvres à l'égard de Dieu. ~ Et Dieu est l'indépendant, le louable.	يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ	يا ايها الناس انتم الفقرا الى الله والله هو الغني الحميد	[---] يَٰأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِيُّ، ٱلْحَمِيدُ.
M-43/35:16[1]. S'il voulait, il vous ferait disparaître et ferait venir une création nouvelle[R1].	إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ	ان يشا يذهبكم ويات بخلق جديد	إِن يَشَأْ، يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ.
M-43/35:17. Et cela n'est pas difficile pour Dieu.	وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ	وما ذلك على الله بعزيز	وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ.
M-43/35:18[2]. [---] Aucune [âme] chargée ne sera chargée de la charge d'autrui. Si une [âme] appesantie appelle [un autre à porter] sa charge, rien n'en sera porté même s'il était un apparenté[R1]. Tu n'avertis que ceux qui craignent leur Seigneur en secret et qui ont observé la prière. Quiconque se purifie, ne se purifie que pour lui-même. ~ C'est vers Dieu la destination.	وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ	ولا تزر وازرة وزر اخرى وان تدع مثقلة الى حملها لا يحمل منه شي ولو كان ذا قربى انما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب واقاموا الصلوة ومن تزكى فانما يتزكى لنفسه والى الله المصير	[---] وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ. وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ [...] إِلَىٰ حِمْلِهَا، لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ[1]، وَلَوْ كَانَ [...] ذَا[2] قُرْبَىٰٓ. إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ. وَمَن تَزَكَّىٰ[3]، فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ[4] لِنَفْسِهِۦ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ.
M-43/35:19[3]. L'aveugle et le clairvoyant ne sont pas égaux,	وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ	وما يستوي الاعمى والبصير	وَمَا يَسْتَوِي[1] ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ،
M-43/35:20. ni l'obscurité et la lumière,	وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ	ولا الظلمت ولا النور	وَلَا ٱلظُّلُمَٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ،
M-43/35:21. ni l'ombre et la chaleur.	وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ	ولا الظل ولا الحرور	وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ.
M-43/35:22[4]. De même, les vivants et les morts ne sont pas égaux. Dieu fait écouter qui il veut. Mais toi tu ne peux faire écouter ceux qui sont dans les tombes.	وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ	وما يستوي الاحيا ولا الاموت ان الله يسمع من يشا وما انت بمسمع من في القبور	وَمَا يَسْتَوِي[1] ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ. إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ. وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍ[2] مَّن فِي ٱلْقُبُورِ.
M-43/35:23[5]. Tu n'es qu'un avertisseur.[A1]	إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ	ان انت الا نذير	إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ.
M-43/35:24. Nous t'avons envoyé avec la vérité, en annonciateur et avertisseur. Il n'est pas une nation sans qu'un avertisseur y soit passé.	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ	انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا وان من امة الا خلا فيها نذير	إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ، بَشِيرًا وَنَذِيرًا. وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ[1].
M-43/35:25. S'ils te démentent, [ne t'étonne pas], ceux d'avant eux ont aussi démenti. Leurs messagers sont venus à eux avec les preuves, les écritures et le livre lumineux.	وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ	وان يكذبوك فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينت وبالزبر وبالكتب المنير	وَإِن يُكَذِّبُوكَ [...]، فَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ. جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ.
M-43/35:26[6]. Puis j'ai pris ceux qui ont mécru. ~ Comment fut alors ma réprobation!	ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ	ثم اخذت الذين كفروا فكيف كان نكير	ثُمَّ أَخَذْتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ[1]!
M-43/35:27[7]. [---] N'as-tu pas vu que Dieu a fait descendre du ciel de l'eau, avec laquelle nous avons fait sortir des fruits aux différentes couleurs? Dans les montagnes, il y a des sillons blancs et rouges, aux différentes couleurs, ainsi	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ	الم تر ان الله انزل من السما ماء فاخرجنا به ثمرت مختلفا الوانها ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف الوانها وغرابيب سود	[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً، فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٍ مُّخْتَلِفًا[1] أَلْوَٰنُهَا؟ وَمِنَ ٱلْجِبَالِ، جُدَدٌ[2] بِيضٌ وَحُمْرٌ، مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهَا، وَغَرَابِيبُ سُودٌ.

---

1 R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

2 1) تَحْمِلُ مِنْهُ شَيْئاً (2 ذَو (3 يَزَّكَّى، ازَّكَّى (4 يَزَّكَّى ♦ R1) Cf. Dt 24:16; Ez 18:1-4 et 20; Jer 31:29-30; Ga 6:4-5; Rm 14:12.

3 1) تَسْتَوِي

4 1) تَسْتَوِي (2 بِمُسْمِعٍ

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) نَكِيرِي، نَكِيرُ

7 1) مُخْتَلِفةٌ (2 جُدُدٌ، جَدَدٌ

que noirs foncés.

M-43/35:28[1]. Il y a aussi des humains, des animaux et des troupeaux aux différentes couleurs. [Parmi ses serviteurs, seuls les connaisseurs craignent Dieu]. ~ Dieu est noble, pardonneur.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلْأَنْعَٰمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ[1] كَذَٰلِكَ. [إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟][2]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، غَفُورٌ.

ومن الناس والدواب والانعام مختلف الوانه كذلك انما يخشى الله من عباده العلموا ان الله عزيز غفور

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

M-43/35:29. [---] Ceux qui récitent le livre de Dieu, ont observé la prière et ont dépensé de ce dont nous les avons approvisionnés, secrètement et publiquement, espérant un commerce qui n'échouera jamais,

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ، وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ، وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ، سِرًّا وَعَلَانِيَةً، يَرْجُونَ تِجَٰرَةً لَّن تَبُورَ،

ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا الصلوه وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانيه يرجون تجاره لن تبور

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

M-43/35:30. afin qu'il leur paie leurs rétributions et leur augmente de sa faveur. ~ Il est pardonneur, remerciant.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦٓ. ~ إِنَّهُۥ غَفُورٌ، شَكُورٌ.

ليوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله انه غفور شكور

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

M-43/35:31[2]. Ce que nous t'avons révélé du livre est la vérité, confirmant ce qui est avant lui.[T1] ~ Dieu est informé de ses serviteurs, clairvoyant.

وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ هُوَ ٱلْحَقُّ، مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرٌۢ بَصِيرٌ.

والذي اوحينا اليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين يديه ان الله بعباده لخبير بصير

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

M-43/35:32[3]. Ensuite, nous avons donné en héritage le livre à ceux que nous avons choisis parmi nos serviteurs. Il est parmi eux qui est oppressif envers lui-même, qui est juste et qui, avec l'autorisation de Dieu, est précurseur dans les bienfaisances. ~ Voilà la grande faveur.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا ٱلْكِتَٰبَ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا. فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ، وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ، وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ[1] بِٱلْخَيْرَٰتِ، بِإِذْنِ ٱللَّهِ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ.

ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل الكبير

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

M-43/35:33[4]. [Ce sont] les jardins d'Éden dans lesquels ils entreront. Ils y seront ornés de bracelets en or et de perles. ~ Et leur vêtement y sera de soie.

[...] جَنَّٰتُ[1] عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا[2]. يُحَلَّوْنَ[3] فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ[4] مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا[5]. ~ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ.

جنات عدن يدخلونها يحلون فيها من اساور من ذهب ولولوا ولباسهم فيها حرير

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

M-43/35:34[5]. Ils diront: "Louange à Dieu qui a fait disparaître de nous la tristesse![R1]. ~ Notre Seigneur est pardonneur, remerciant.

وَقَالُوا۟: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَذْهَبَ عَنَّا ٱلْحَزَنَ[1]! ~ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ، شَكُورٌ.

وقالوا الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

M-43/35:35[6]. C'est lui qui nous a installés, de sa faveur, dans la demeure persistante, où nulle fatigue ne nous touchera et où nulle lassitude ne nous touchera".[T1R1]

ٱلَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلْمُقَامَةِ، مِن فَضْلِهِۦ، لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ[1]".

الذي احلنا دار المقامه من فضله لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

M-43/35:36[7]. Mais ceux qui ont mécru auront le feu de la géhenne. Ils ne seront pas achevés au point de mourir et sa punition ne leur sera pas allégée. ~ Ainsi nous rétribuons tout ingrat.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ. لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا۟[1]، وَلَا يُخَفَّفُ[2] عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا. ~ كَذَٰلِكَ نَجْزِي[3] كُلَّ[4] كَفُورٍ.

والذين كفروا لهم نار جهنم لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها كذلك نجزي كل كفور

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

---

1 1) اللَّهَ ... الْعُلَمَاءَ (2 أَلْوَانُها (1

2 T1) Litt.: entre ses mains. Traduit encore: ce qui l'a précédé (Hamidullah); les écritures précédentes (Boubakeur).

3 1) سَبَّاقٌ

4 1) جَنَّةُ (2 جَنَّاتِ، يُدْخَلُونَهَا (3 يُحْلَوْنَ، يَحْلَوْنَ (4 أَسَاوِيرَ، أَسْوَرَ (5 وَلُؤْلُو، وَلُؤْلُؤًا، وَلِيْلِيًا، وَلُوْلٍ، وَلُؤْلُؤًا، وَلُؤْلُؤًا، وَلُؤْلُؤٍ

5 1) الْحُزْنَ ♦ R1) Cf. Ap 7:17, 21:4.

6 1) لَغُوبٌ ♦ T1) Répétition dans le texte arabe. Erreur probable: لعوت au lieu de لُغُوب dans le même sens ♦ R1) Genèse 2:3-2 dit que Dieu s'est reposé le septième jour, tandis qu'Ésaïe 40:28 dit que Dieu n'éprouve ni fatigue, ni lassitude.

7 1) يُجْزَى كُلُّ (4 يُجَازِي، نُجَازِي (3 يُخَفَّفْ (2 فَيَمُوتُون (1

M-43/35:37[1]. Là, ils crieront à l'aide [en disant]: "Notre Seigneur! Fais-nous sortir. [Si tu nous fais sortir], nous ferons une bonne œuvre autrement que ce que nous faisions". [Il leur sera dit:] "Ne vous avons-nous pas laissé vivre longtemps pour que celui qui se rappelle puisse se rappeler et l'avertisseur est venu à vous? Goûtez donc [la punition]. ~ Les oppressifs n'auront pas de secoureur".

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا [...]: "رَبَّنَآ! أَخْرِجْنَا. [...] نَعْمَلْ صَٰلِحًا غَيْرَ ٱلَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ". [...]: "أَوَ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ[1] فِيهِ مَن تَذَكَّرَ[2]، وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُ[3]؟ فَذُوقُواْ [...]. ~ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ".

وهم يصطرخون فيها ربنا اخرجنا نعمل صلحا غير الذي كنا نعمل او لم نعمركم ما يتذكر فيه من تذكر وجاءكم النذير فذوقوا فما للظالمين من نصير

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

M-43/35:38[2]. [---] Dieu connaît le secret des cieux et de la terre. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.[R1]

[---] إِنَّ ٱللَّهَ عَٰلِمُ غَيْبِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

ان الله علم غيب السموت والارض انه عليم بذات الصدور

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

M-43/35:39. [---] C'est lui qui vous a faits des successeurs dans la terre. Quiconque a mécru, sa mécréance est à son détriment. La mécréance des mécréants ne fait qu'augmenter l'exécration auprès de leur Seigneur. Et la mécréance des mécréants ne fait qu'augmenter leur perte.

[---] هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلْأَرْضِ. فَمَن كَفَرَ، فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ. وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ، عِندَ رَبِّهِمْ، إِلَّا مَقْتًا. وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا.

هو الذي جعلكم خلائف في الارض فمن كفر فعليه كفره ولا يزيد الكفرين كفرهم عند ربهم الا مقتا ولا يزيد الكفرين كفرهم الا خسارا

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

M-43/35:40[3]. Dis: "Que pensez-vous de vos associés, que vous appelez hors de Dieu? Faites-moi voir ce qu'ils ont créé de la terre. Ou bien ont-ils été associés [avec Dieu] à [la création] des cieux? Ou bien leur avons-nous donné un livre dans lequel ils ont une preuve? ~ Les oppressifs ne se promettent plutôt les uns aux autres que tromperie".

قُلْ: "أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ، ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ؟ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلْأَرْضِ. أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ [...] فِي [...] ٱلسَّمَٰوَٰتِ؟ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتِ[1] مِّنْهُ؟ ~ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا".

قل ارءيتم شركاءكم الذين تدعون من دون الله ارونى ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموت ام اتينهم كتبا فهم على بينت منه بل ان يعد الظلمون بعضهم بعضا الا غرورا

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

M-43/35:41[4]. [---] Dieu retient les cieux et la terre pour qu'ils [ne] disparaissent [pas]. S'ils disparaissent, nul ne les retient après lui. ~ Il est magnanime, pardonneur.

[---] إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ [...] أَن تَزُولَا. وَلَئِن[1] زَالَتَآ، إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِۦٓ. ~ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا، غَفُورًا.

ان الله يمسك السموت والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

M-43/35:42. [---] Ils ont juré par Dieu avec leurs serments les plus solennels, que si un avertisseur venait à eux, ils seraient mieux guidés que n'importe quelle nation. Quand un avertisseur leur est venu, cela n'a fait qu'augmenter leur répulsion,

[---] وَأَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ، لَئِن جَآءَهُمْ نَذِيرٌ، لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى ٱلْأُمَمِ. فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيرٌ، ~ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا،

وامسموا بالله جهد ايمنهم لئن جاءهم نذير ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاءهم نذير ما زادهم الا نفورا

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا

---

1 1) وَجَاءَكُمُ النُّذُرُ، وَجَاءَتْكُمُ النُّذُرُ (3 اذَّكَرَ، يَتَذَكَّرَ (2 يَذَّكَّرُ

2 1) عَالِمُ غَيْبَ ♦ R1) Cette expression revient souvent dans le Coran. Cf. Ps 44:22.

3 1) بَيِّنَاتِ

4 1) ولو

M-43/35:43[1]. par orgueil dans la terre et par ruse maléfique. Cependant, la ruse maléfique ne cernera que ses gens. Attendent-ils donc [le pareil] de la loi [de Dieu concernant] les premiers?[T1] Et tu ne trouveras pas de changement dans la loi de Dieu. ~ Et tu ne trouveras pas déviation dans la loi de Dieu.

ٱسْتِكْبَارًا فِي ٱلْأَرْضِ، وَمَكْرَ ٱلسَّيِّئِ[1]. وَلَا يَحِيقُ ٱلْمَكْرُ ٱلسَّيِّئُ[2] إِلَّا بِأَهْلِهِۦ. فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا [...] سُنَّتَ[3] ٱلْأَوَّلِينَ؟ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا. ~ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحْوِيلًا.

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ [...] الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

M-43/35:44. Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux, alors qu'ils étaient plus forts qu'eux? Rien dans les cieux ni dans la terre ne saurait défier Dieu. ~ Il est connaisseur, puissant.

أَوَ لَمْ يَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ، وَكَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً؟ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ مِن شَيْءٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا، قَدِيرًا.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

M-43/35:45[2]. Si Dieu réprimandait les humains à cause de ce qu'ils ont réalisé, il ne laisserait sur le dos [de la terre] aucun animal.[R1] Mais il les retarde jusqu'à un terme nommé. Quand leur terme viendra, [ils ne pourront ni le retarder d'une heure, ni l'avancer.][R2] ~ Dieu est clairvoyant de ses serviteurs.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُواْ، مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا [...] مِن دَآبَّةٍ. وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ[1] إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى. فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ [...]. فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرًا.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Chapitre 44/19: Marie

سُورَة مَرْيَم

98 versets - mecquois [sauf: 58, 71][3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

M-44/19:1[5]. Kaf, Ha, Ya, Ain, Sad.[T1]

كٓهيعٓصٓ.

كهيعص

M-44/19:2[6]. [Ceci est] un rappel de la miséricorde de ton Seigneur envers son serviteur Zacharie,[R1]

[...] ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ،

ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

M-44/19:3. quand il a appelé son Seigneur en secret.

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيًّا.

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

M-44/19:4[7]. Il dit: "Mon Seigneur! Mes os[T1] ont faibli et ma tête s'est enflammée[T2] de canitie. Mon Seigneur! En t'appelant, mon Seigneur, je n'ai jamais été misérable[T3].

قَالَ: "رَبِّ! إِنِّي وَهَنَ[1] ٱلْعَظْمُ مِنِّي وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ شَيْبًا. وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَآئِكَ، رَبِّ! شَقِيًّا.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

---

1 1) سُنَّةَ (3 يُحِيقُ الْمَكْرَ السَّيِّئَ (2 وَمَكْراً سَيِّئاً ♦ T1) Attendent-ils donc un autre sort que celui des anciens? (Hamidullah); À quoi s'attendent-ils d'autre qu'à la règle que Dieu a appliquée aux anciens (Chiadmi).

2 1) يُؤَخِّرُهُمْ ♦ R1) Cf. Ps 130:3 R2) Cf. Lc 12:25; Actes 17:26.

3 Titre tiré du verset 16.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

6 1) ذَكَرَ رَحْمَةَ، ذَكِّرْ رَحْمَةَ، ذَكَّرْ رَحْمَةَ، ذِكْرُ رَحْمَةَ ♦ R1) Cf. Lc 1:5-25 et 57-80.

7 1) وَهِنَ، وَهُنَ ♦ T1) Luxenberg: ce terme indique le fémur (du syriaque ܐܕܡܐ 'adhma) et signifie que Zakarie ne peut plus engendrer T2) Lecture de Luxenberg: واستعلا الرأسَ الشيبُ dont le sens: les cheveux gris ont couvert ma tête T3) Mawerdi: déçu.

M-44/19:5[1]. Je crains les successeurs[T1] après moi, et ma femme est stérile. Donne-moi de ta part un successeur[T2],	وَإِنِّي خِفْتُ ٱلْمَوَٰلِيَ[1] مِن وَرَآءِي[2]، وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِي عَاقِرًا. فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا،	وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا	وانى حمت المولى من ودانى وكانت امراتى عاميرا مهب لى من لدنك ولنا
M-44/19:6[2]. qui m'héritera et héritera de la famille de Jacob. Fais, mon Seigneur! qu'il soit satisfaisant".	يَرِثُنِي وَيَرِثُ[1] مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ. وَٱجْعَلْهُ، رَبِّ! رَضِيًّا".	يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا	يريث ويرث من ال يعقوب واجعله رب رضيا
M-44/19:7[3]. "Ô Zacharie! Nous t'annonçons un garçon dont le nom sera Jean,[T1] jamais auparavant nous avons fait un homonyme de lui".[R1]	يَٰزَكَرِيَّآ! إِنَّا نُبَشِّرُكَ[1] بِغُلَٰمٍ " ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ، لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا".	يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا	يا زكريا انا نبشرك بغلام يعلم اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سميا
M-44/19:8[4]. Il dit: "Mon Seigneur! Comment aurais-je un garçon, alors que ma femme est stérile et que j'ai atteint une vieillesse décrépite?"[R1]	قَالَ: "رَبِّ! أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ، وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ [...] عِتِيًّا[1]؟"	قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا	قال رب انى يكون لى علم وكانت امراتى عاميرا ومد بلغت من الكبر عتيا
M-44/19:9[5]. Il dit: "C'est ainsi! Ton Seigneur a dit: "Ceci m'est facile alors que t'ai créé auparavant bien que tu ne fusses rien"".	قَالَ: "كَذَٰلِكَ! قَالَ رَبُّكَ: "هُوَ[1] عَلَيَّ هَيِّنٌ[2] وَقَدْ خَلَقْتُكَ[3] مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا"".	قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا	قال كدلك قال ربك هو على هين وقد خلقتك من قبل ولم تك شيا
M-44/19:10[6]. Il dit: "Mon Seigneur! Fais-moi un signe". Il dit: "Ton signe sera que tu ne parleras pas aux humains pendant trois nuits[R1] consécutives".[T1]	قَالَ: "رَبِّ! ٱجْعَل لِّيٓ ءَايَةً". قَالَ: "ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ[1] سَوِيًّا".	قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا	قال رب اجعل لى اية قال اية الا تكلم الناس ثلث ليال سويا
M-44/19:11[7]. Il sortit du sanctuaire vers ses gens et leur révéla[T1]: "Exaltez [Dieu] matin et soir".	فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن: "سَبِّحُواْ[1] [...] بُكْرَةً وَعَشِيًّا".	فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا	فخرج على قومه من المحراب فاوحى اليهم ان سبحوا بكره وعشيا
M-44/19:12[8]. [Nous avons dit] "Ô Jean! Prends le livre avec force". Nous lui donnâmes une sagesse alors qu'il était enfant,	[...]: "يَٰيَحْيَىٰ[1]! خُذِ ٱلْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ". وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا،	يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا	يحيى حذ الكتب بقوه واتينه الحكم صبيا
M-44/19:13. une tendresse de notre part et une pureté. Et il était dévot,	وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً. وَكَانَ تَقِيًّا،	وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا	وحنانا من لدنا وذكوه وكان تقيا
M-44/19:14[9]. et bon envers ses deux géniteurs,[R1] et il n'était pas un despote désobéissant.	وَبَرًّا[1] بِوَٰلِدَيْهِ، وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا.	وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا	وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا
M-44/19:15. Paix sur lui le jour où il est né, le jour où il mourra et le jour où il sera ressuscité vivant.	وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ، وَيَوْمَ يَمُوتُ، وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.	وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا	وسلم عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث حيا
M-44/19:16[10]. [---] Rappelle dans le livre Marie quand elle s'isola de ses gens dans un endroit oriental.[R1°T1]	[---] وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَرْيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا.	وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا	واذكر في الكتب مريم اذ انتبذت من اهلها مكانا سرقيا
M-44/19:17[11]. Elle a pris hors d'eux un	فَٱتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا.	فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا	فاتخذت من دونهم حجابا

---

1 1) خَفَّتِ الْمَوَالِيْ (2 وَرَايَ ♦ T1) les héritiers (Hamidullah); les proches (Abdelaziz). T2) un descendant (Hamidullah); successeur (Abdelaziz).

2 1) يَرِثُنِي وَيَرِثُ، يَرِثُنِي وَأَرِثُ، يَرِثُنِي وَارِثُ

3 1) نَبْشُرُكَ ♦ T1) Le mot arabe est Yahya, probablement de Yohanan ♦ R1) dans sa famille: cf. Lc 1:61.

4 1) عُتِيًّا، عَتِيًّا، عُسِيًّا ♦ R1) Lc 1:18.

5 1) هَيْنٌ (2 وَهُوَ (3 خَلَقْنَاكَ

6 1) تُكَلِّمُ ♦ T1) trois nuits tout en étant bien portant (Hamidullah) ♦ R1) Lc 1:20: tu vas être réduit au silence et sans pouvoir parler jusqu'au jour où ces choses arriveront.

7 1) سَبِّحُوه، سَبِّحْنَّ ♦ T1) Mawerdi: 1) il leur recommanda. 2) il leur fit un signe avec la main. 3) il leur écrit par terre.

8 1) يا يَحْيَ

9 1) وَبِرًّا ♦ R1) Cf. Ex 20:12; Ep 6:1-2. Sur le respect des parents, voir l'index sous: Parenté.

10 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتُبِذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا سرْقِيًّا Rappelle dans le livre Marie quand elle fut chassée par sa famille dans un endroit vide (du syriaque ܣܪܩܝܐ sarqiya) ♦ R1) Cf. PJ 7, LNM 6, EPM 4 et 6.

voile.[T1] Nous lui avons alors envoyé notre esprit,[R1] qui lui a apparu comme un humain parfait.[T2]	فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا	ܚܛܝܐ ܡܫܕܪܢܐ ܠܗ ܪܘܚܢܐ ܕܬܡܬܠ ܠܗ ܒܫܪܐ ܣܘܝܐ	فَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهَا رُوحَنَا[1]، فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا.
M-44/19:18[1]. Elle dit: "Je cherche refuge dans le miséricordieux contre toi, si tu es dévot"[T1].	قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَانِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا	ܐܡܪܬ ܐܢܐ ܐܬܥܘܕ ܒܪܚܡܢܐ ܡܢܟ ܐܢ ܗܘܝܬ ܬܩܝܐ	قَالَتْ: "إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحْمَٰنِ مِنكَ، إِن كُنتَ تَقِيًّا[1]".
M-44/19:19[2]. Il dit: "Je suis seulement un messager de ton Seigneur pour te donner un garçon pur"[T1R1].	قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا	ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܢܐ ܫܠܝܚ ܡܪܝܟ ܕܢܬܠ ܠܟ ܓܠܡܐ ܕܟܝܐ	قَالَ: "إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ[1] لَكِ غُلَٰمًا زَكِيًّا".
M-44/19:20. Elle dit: "Comment aurais-je un garçon, alors qu'aucun humain ne m'a touchée et je n'ai pas non plus été une prostituée?"	قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا	ܐܡܪܬ ܐܝܟܡܐ ܢܗܘܐ ܠܝ ܓܠܡܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܝ ܒܪܐ ܘܠܐ ܗܘܝܬ ܙܢܝܬܐ	قَالَتْ: "أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ، وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ، وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا؟"
M-44/19:21. Il dit: "C'est ainsi! Ton Seigneur a dit: "Ceci m'est facile. Nous le ferons un signe pour les humains et une miséricorde de notre part. C'est une affaire décidée"".	قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا	ܐܡܪ ܟܕܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܟ ܗܘ ܥܠܝ ܗܝܢ ܘܢܥܒܕܘܗܝ ܠܐܬܐ ܠܒܢܝ ܢܫܐ ܘܪܚܡܐ ܡܢܢ ܘܗܘܐ ܡܠܬܐ ܡܬܩܝܡܐ	قَالَ: "كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ: "هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ. وَلِنَجْعَلَهُۥٓ ءَايَةً لِّلنَّاسِ، وَرَحْمَةً مِّنَّا. وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا"".
M-44/19:22[3]. Elle le porta et s'isola avec lui dans un endroit extrême.[T1R1]	فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا	ܐܬܚܒܠܬ ܗܘ ܘܐܬܪܚܩܬ ܥܡܗ ܒܐܬܪ ܪܚܩ	فَحَمَلَتْهُ فَٱنتَبَذَتْ بِهِۦ مَكَانًا قَصِيًّا.
M-44/19:23[4]. Puis les douleurs de l'enfantement la firent venir[T1] au tronc du palmier. Elle dit: "Si seulement j'étais morte avant cela et que je fusse totalement oubliée!"	فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا	ܐܬܝܐ ܠܗ ܡܚܝܠܐ ܠܓܘܦ ܬܡܪܐ ܐܡܪܬ ܠܝܬ ܠܝ ܕܡܝܬ ܩܕܡ ܗܕܐ ܘܗܘܝܬ ܢܫܝܐ ܕܠܐ ܡܬܕܟܪ	فَأَجَآءَهَا[1] ٱلْمَخَاضُ[2] إِلَىٰ جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ. قَالَتْ: "يَٰلَيْتَنِي مِتُّ[3] قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا[4] مَّنسِيًّا[5]!"
M-44/19:24[5]. Alors il l'a appelée[T1] d'au-dessous d'elle: "Ne t'attriste pas, ton Seigneur a fait sous toi un ruisseau.[T2R1]	فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا	ܩܪܐ ܠܗ ܡܢ ܬܚܘܗ ܕܠܐ ܬܬܚܙܝ ܡܛܠ ܕܩܕ ܥܒܕ ܡܪܝܟ ܬܚܘܗ ܢܗܪܐ	فَنَادَىٰهَا[1] مِن تَحْتِهَآ: "أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا.
M-44/19:25[6]. Remue vers toi le tronc du palmier, il fera tomber sur toi des dattes fraîchement cueillies.[R1]	وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا	ܘܢܢܥܪ ܠܘܬܟ ܒܓܘܦ ܬܡܪܐ ܢܬܪܡܐ ܥܠܝܟ ܪܘܛܒܐ ܟܝܢܐ	وَهُزِّيٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ[1] عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا[2]. [3]
M-44/19:26[7]. Mange donc et bois et que ton œil se réjouisse. Si tu vois quelqu'un parmi les humains [qui te blâme], dis: "J'ai voué un jeûne au miséricordieux et je ne parlerai ce jour à aucun humain"".	فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا	ܟܠܝ ܘܫܬܝ ܘܬܪܘܝ ܥܝܢܐ ܐܢ ܚܙܝܬ ܡܢ ܒܢܝ ܢܫܐ ܕܐܡܪܬ ܠܝ ܕܨܘܡ ܢܛܪ ܠܪܚܡܢܐ ܠܐ ܐܡܠܠ ܗܢܐ ܝܘܡܐ ܥܡ ܐܢܫ	فَكُلِي وَٱشْرَبِي وَقَرِّي[1] عَيْنًا. فَإِمَّا تَرَيِنَّ[2] مِنَ ٱلْبَشَرِ [...]، فَقُولِيٓ: "إِنِّي أَحَدًا نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا[3] فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنسِيًّا"".

---

[11] 1) رَوحَنَا، رُوحَنَّا ♦ T1) Elle mit entre elle et eux un voile (Hamidullah); Et elle s'éclipsa de leurs vues (Abdelaziz). Luxenberg: Elle a pris hors d'eux un lieu de prière, du syriaque ܗܘܒܐ hojba T2) qui se présenta à elle sous la forme d'un homme parfait (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Lc 1:26-38; EPM 9:2.

[1] 1) قراءة شيعية: شقيا ♦ T1) Mawerdi: 1) Si tu crains Dieu, éloigne-toi de moi. 2) ce serait le nom d'un débauché appelé Taqi.

[2] 1) لِيَهَبَ، أَمَرَني أَنْ أَهَبَ ♦ T1) Le verset 44/19:19 parle d'un messager, alors que les versets 89/3:42 et 49 parlent d'anges au pluriel ♦ R1) Le rôle de l'ange selon Luc est de transmettre la bonne nouvelle, alors que dans le Coran l'ange donne un garçon à Marie.

[3] T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَحَمَلَتْهُ فَانْتُبِذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا Elle le porta et fut chassée avec lui dans un endroit extrême ♦ R1) Allusion au voyage à Bethléem dans Lc 2:4?

[4] 1) مِنْسِيًّا (5 نِسْيًا، نِسْأً، نَسْأً، نَسًّا، نَسِيئًا (4 مُتُّ (3 الْمِخَاضُ (2 فَأَجَاهَا، فَأَجَأَهَا، فَلَمَّا أَجَاءَهَا ♦ T1) Mawerdi: 1) Puis les douleurs de l'enfantement l'ont suprise près du tronc du palmier. 2) Puis les douleurs de l'enfantement l'ont contrainte à se réfugier près du tronc du palmier.

[5] 1) فَخَاطَبَهَا، فَنَادَاهَا مَلَكٌ ♦ T1) Mawerdi: 1) L'ange Gabriel. 2) Jésus T2) Mawerdi: 1) un noble. 2) une rivière. Partant du syriaque, Luxenberg (p. 127-142) traduit: II l'appela dès après son accouchement: ne t'attriste pas! Ton Seigneur a rendu ton accouchement légitime ♦ R1) Ceci rappelle Gn 21:18-19.

[6] 1) جِنِيًّا، جَنِيًّا بَرْنِيًّا (3 رُطَبٌ جَنِيٌّ - على قراءة يسقط (2 تَسَاقِطْ، يَسَاقَطْ، تَسَّاقَطْ تُسَاقِطْ، تُسْقِطْ، يُسَاقِطْ، تَسْقُطْ، يَسْقُطْ، يُسْقِطْ، تَتَسَاقَطْ ♦ R1) EPM 20 place ce miracle à l'époque de la fuite en Égypte.

[7] 1) صَمْتًا، صِيامًا، صوماً صمتاً، صوماً وصمتاً (3 تَرَئِنَّ، لتَرَؤُنَّ، تَرَيْنَ (2 وَقِرِّي

M-44/19:27[1]. Puis elle vint auprès de ses gens en le portant. Ils dirent: "Ô Marie! Tu as commis une chose horrible.	فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ. قَالُوا۟: "يَٰمَرْيَمُ! لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا[1].	فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا	ماب ـه مومها حمله مالوا ميـم لمد حب سا ميا
M-44/19:28[2]. Ô sœur d'Aaron![R1] Ton père n'était pas un mauvais homme et ta mère n'a pas été une prostituée".	يَٰٓأُخْتَ هَٰرُونَ! مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا".	يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا	ياحب هدود ما كار ابوط امدا سو وما كاب امط بسا
M-44/19:29[3]. Elle fit alors un signe vers lui. Ils dirent: "Comment parlerions-nous à quelqu'un qui est un enfant au berceau?"[R1]	فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ. قَالُوا۟: "كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا؟"	فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا	ماساد اليه مالوا كيف نكلم من كار ـ المهد صبيا
M-44/19:30. Il dit: "Je suis le serviteur de Dieu. Il m'a donné le livre et m'a fait prophète.	قَالَ: "إِنِّي عَبْدُ ٱللَّهِ. ءَاتَىٰنِيَ ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا.	قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا	مال اني عبد الله اتيي الكتب وجعلني نبيا
M-44/19:31[4]. Il m'a fait béni où que je sois et m'a enjoint la prière et la dîme tant que je reste vivant.	وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ، وَأَوْصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ[1] حَيًّا.	وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا	وجعلني مباركا اين ما كنت واوصني بالصلوه والزكوه ما دمت حيا
M-44/19:32[5]. [Il m'a fait] bon envers ma mère et il ne m'a pas fait un despote misérable[T1].	[...] وَبَرًّا[1] بِوَٰلِدَتِي. وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا.	وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا	وبرا بولدتي ولم يجعلني جبارا شقيا
M-44/19:33[6]. Paix sur moi le jour où je suis né, le jour où je mourrai et le jour où je serai ressuscité vivant".	وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ[1]، وَيَوْمَ أَمُوتُ، وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا".	وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا	والسلم على يوم ولدت ويوم اموت ويوم ابعث حيا
M-44/19:34[7]. [Voilà Jésus, fils de Marie.[R1] [Celle-là est] la parole de vérité dont ils doutent.	[ذَٰلِكَ عِيسَى، ٱبْنُ مَرْيَمَ. [...] قَوْلَ ٱلْحَقِّ[1] ٱلَّذِي فِيهِ[2] يَمْتَرُونَ[3].	ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ	دلك عيسى ابن مريم مول الحق الذي فيه يمدود
M-44/19:35[8]. Il n'était pas approprié pour Dieu de prendre un fils. Qu'il soit exalté! Quand il décide d'une affaire, il n'a qu'à lui dire: "Sois!" et cela est.][R1]	مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ سُبْحَٰنَهُۥٓ! إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا، فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1].]	مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ	ما كار لله ار يحد من ولد سحنه اذا مضى امدا ماما يمول له كر ميكور
M-44/19:36[9]. [Il dit:] "Dieu est mon Seigneur et votre Seigneur.[R1] Adorez-le donc. Ceci est un chemin droit".	[...]: "وَإِنَّ[1] ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ، فَٱعْبُدُوهُ. هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ[2]".	وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	واد الله دي وديكم ماعبدوه هدا كيط مسميم
M-44/19:37. [---] Mais les partis ont divergé entre eux. Malheur à ceux qui ont mécru à la vue d'un grand jour!	[---] فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ. فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ!	فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ	ماحلم الاحواب من بينهم ويل للدين كمروا من مشهد يوم عظيم

---

1 1) فَرِيًّا، فَرِيئًا

2 1) أَبَاكِ امْرُؤُ ♦ R1) Selon la Bible, Imran (en hébreu Amram) est le père d'Aaron, Moïse et Marie (Ex 6:20; Nb 26:59; 1 Ch 5:19). Le verset 44/1928 parle de Marie sœur d'Aaron. 89/3:35 parle de Marie femme d'Imran. Y a-t-il confusion entre Marie mère de Jésus et Marie sœur d'Aaron? Luxenberg signale que les Pères de l'Église ont comparé entre les deux Marie.

3 R1) Voir la note de 112/5:110

4 1) دِمْتُ

5 1) وَبِرًّا، وَبَرِّ، وَبِرِّ ♦ T1) Mawerdi: 1) Celui qui est arrogant dans son culte. 2) Qui n'accepte pas les conseils. 3) Celui qui désire ce monde. 4) désobéissant, comme au verset M44/19: 14: il n'était pas un despote désobéissant.

6 1) وَلَدَتْ

7 1) قَوْلُ الْحَقِّ، قَالُ الْحَقِّ، قُوْلُ الْحَقِّ، قَالَ الْحَقُّ، قَالُ اللهِ الْحَقُّ (2 كان الناسُ فِيهِ (3 تَمْتَرُونَ ♦ R1) Cette expression répétée 23 fois (voir l'index sous: Jésus) se trouve dans Mt 13:55 et Mc 6:3. Dans Lc 3:23 et 4:22; Jn 1:45 et 6:42, Jésus est appelé fils de Joseph.

8 1) فَيَكُونَ ♦ R1) Cf. Gn 1:3-24 et Ps 33:9.

9 1) وبأَنَّ، إنَّ، وَأَنَّ (2 قراءة شيعية: هَذَا صِرَاطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ ♦ R1) Cf. Jn 20:17.

M-44/19:38[1]. Écoute-les et vois[-les] le jour où ils viendront vers nous.[T1] ~ Mais les oppressifs, ce jour, sont dans un égarement manifeste.	أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	اسمع بهم وابصر يوم ياتونا لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين	أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا. ~ لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ، ٱلْيَوْمَ، فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ.
M-44/19:39[2]. Avertis-les du jour de la consternation,[A1] quand l'affaire sera décidée, alors qu'ils sont inattentifs et ne croient pas.	وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	وانذرهم يوم الحسرة اذ قضى الامر وهم في غفلة وهم لا يومنون	وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْحَسْرَةِ، إِذْ قُضِيَ ٱلْأَمْرُ، وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ، وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ.
M-44/19:40[3]. C'est nous qui hériterons la terre et ceux qui sont sur elle. ~ Et à nous ils seront retournés.	إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ	انا نحن نرث الارض ومن عليها والينا يرجعون	إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ ٱلْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا. ~ وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ[1].
M-44/19:41[4]. [---] Rappelle dans le livre Abraham, il était un juste et un prophète,	وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا	واذكر في الكتاب ابرهيم انه كان صديقا نبيا	[---] وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ، إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا[1] نَّبِيًّا،
M-44/19:42[5]. quand il dit à son père: "Ô mon père! Pourquoi adores-tu ce qui n'écoute pas, ne voit pas et ne te sert à rien?[R1]	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا	اذ قال لابيه يا ابت لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك سيا	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ: "يَٰٓأَبَتِ[1]! لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ، وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْـًٔا؟"
M-44/19:43[6]. Ô mon père! Il m'est venu de la connaissance ce que tu n'as pas reçue. Suis-moi donc, je te guiderai [vers] un chemin nivelé.	يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا	يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم ياتك فاتبعني اهدك صراطا سويا	يَٰٓأَبَتِ[1]! إِنِّي قَدْ جَآءَنِي مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ. فَٱتَّبِعْنِيٓ أَهْدِكَ [...] صِرَٰطًا سَوِيًّا.
M-44/19:44[7]. Ô mon père! N'adore pas le Satan. Le Satan était désobéissant au miséricordieux.	يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا	يا ابت لا تعبد الشيطان ان الشيطان كان للرحمن عصيا	يَٰٓأَبَتِ[1]! لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَٰنَ. إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا.
M-44/19:45[8]. Ô mon père! Je crains qu'une punition ne te touche venant du miséricordieux et que tu ne deviennes un allié du Satan"[T1].	يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَانِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا	يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب من الرحمن فتكون للشيطان وليا	يَٰٓأَبَتِ! [1] إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ، فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا".
M-44/19:46. Il dit: "Ô Abraham! Tu ne désires pas mes dieux? Si tu ne cesses pas, je te lapiderai. Alors [crains-moi] et abandonne-moi pour longtemps".	قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا	قال اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم لئن لم تنته لارجمنك واهجرني مليا	قَالَ: "أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ؟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ، لَأَرْجُمَنَّكَ. [...] وَٱهْجُرْنِي مَلِيًّا".
M-44/19:47[9]. Il dit: "Paix sur toi. Je demanderai pardon à mon Seigneur pour toi. Il est accueillant à mon égard.	قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا	قال سلم عليك ساستغفر لك ربي انه كان بي حفيا	قَالَ: "سَلَٰمٌ[1] عَلَيْكَ. سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيٓ. إِنَّهُۥ كَانَ بِي حَفِيًّا.
M-44/19:48[10]. Je me distance de vous et de ce que vous appelez hors de Dieu et j'appellerai mon Seigneur. Peut-être ne serai-je pas dans mon appel à mon Seigneur misérable[T1]".	وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا	واعتزلكم وما تدعون من دون الله وادعوا ربي عسى الا اكون بدعا ربي شقيا	وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَأَدْعُواْ رَبِّي. عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّي شَقِيًّا".
M-44/19:49. Quand il se distança d'eux et de ce qu'ils adoraient hors de Dieu, nous lui donnâmes Isaac et Jacob. Et nous fîmes de chacun un prophète.	فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا	فلما اعتزلهم وما يعبدون من دون الله وهبنا له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا	فَلَمَّا ٱعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ. وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا.

---

1 T1) Comme ils entendront et verront bien le jour où ils viendront à nous! (Hamidullah).

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 1) تُرْجَعُونَ، تَرْجِعُونَ، يَرْجِعُونَ

4 1) صَادِقًا

5 1) يَا أَبَتَ، وَا أَبَتِ، يَا أَبَهْ ♦ R1) Cf. LJ 12:1. Sur l'impuissance des idoles: Ps 135:15-18.

6 1) يَا أَبَتَ، وَا أَبَتِ، يَا أَبَهْ

7 1) يَا أَبَتَ، وَا أَبَتِ، يَا أَبَهْ

8 1) يَا أَبَتَ، وَا أَبَتِ، يَا أَبَهْ ♦ T1) Permutation: je crains que tu ne deviennes un allié de Satan et qu'une punition du miséricordieux ne te touche

9 1) سَلَاماً

10 T1) Mawerdi: déçu.

M-44/19:50. Nous leur donnâmes, de par notre miséricorde, [des biens et des fils]. Et nous leur fîmes [un bon souvenir loué par] une langue véridique élevée.	وَوَهَبْنَا لَهُم، مِّن رَّحْمَتِنَا، [...]. وَجَعَلْنَا لَهُمْ [...] لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا.	ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا	وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
M-44/19:51[1]. [---] Rappelle dans le livre Moïse. Il était un dévoué et il était un messager, un prophète.	[---] وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ. إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا[1]، وَكَانَ رَسُولًا، نَّبِيًّا.	واذكر في الكتاب موسى انه كان مخلصا وكان رسولا نبيا	وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
M-44/19:52[2]. Nous l'avons appelé du flanc droit du Mont[T1] et nous l'avons approché comme un confident[T2].	وَنَٰدَيْنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ، وَقَرَّبْنَٰهُ نَجِيًّا.	وناديناه من جانب الطور الايمن وقربناه نجيا	وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا
M-44/19:53[3]. Nous lui donnâmes, de par notre miséricorde, Aaron son frère comme prophète.[R1]	وَوَهَبْنَا لَهُۥ، مِن رَّحْمَتِنَآ، أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا.	ووهبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا	وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا
M-44/19:54. [---] Rappelle dans le livre Ismaël. Il était véridique dans la promesse et il était un messager, un prophète.	[---] وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَٰبِ إِسْمَٰعِيلَ. إِنَّهُۥ كَانَ صَادِقَ ٱلْوَعْدِ، وَكَانَ رَسُولًا، نَّبِيًّا.	واذكر في الكتاب اسمعيل انه كان صادق الوعد وكان رسولا نبيا	وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
M-44/19:55[4]. Il ordonnait à sa famille la prière et la dîme. Et il était satisfaisant auprès de son Seigneur.	وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُۥ[1] بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ. وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرْضِيًّا[2].	وكان يامر اهله بالصلوه والزكوه وكان عند ربه مرضيا	وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا
M-44/19:56[5]. [---] Rappelle dans le livre Idris[R1]. C'était un juste, un prophète.	[---] وَٱذْكُرْ فِي ٱلْكِتَٰبِ إِدْرِيسَ. إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا، نَّبِيًّا.	واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا نبيا	وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا
M-44/19:57[6]. Nous l'élevâmes à un lieu élevé.[R1]	وَرَفَعْنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا.	ورفعناه مكانا عليا	وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا
H-44/19:58[7]. [---] Ceux-là sont ceux que Dieu a gratifiés des prophètes, des descendants d'Adam, de ceux que nous avons portés en compagnie de Noé, des descendants d'Abraham et d'Israël et de ceux que nous avons guidés et choisis. Quand les signes du miséricordieux leur sont récités, ils tombent en se prosternant et en pleurant.	[---] أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ، مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ، وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ، وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْرَٰٓءِيلَ، وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَٱجْتَبَيْنَآ. إِذَا تُتْلَىٰ[1] عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُ ٱلرَّحْمَٰنِ، خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَبُكِيًّا[2].	اولئك الذين انعم الله عليهم من النبيين من ذرية ادم ومن حملنا مع نوح ومن ذرية ابرهيم واسرئيل ومن هدينا واجتبينا اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا سجدا وبكيا	أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَانِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا
M-44/19:59[8]. Après eux ont succédé des successeurs[T1] qui abandonnèrent la prière et suivirent les passions. Ils seront lancés dans le Ghay.[T2]	فَخَلَفَ مِنۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُوا۟ ٱلشَّهَوَٰتِ. فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ[1] غَيًّا.	فخلف من بعدهم خلف حلم اضاعوا الصلوه واتبعوا الشهوت فسوف يلقون غيا	فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

---

1 1) مُخْلِصًا

2 T1) Autre traduction: du côté du Mont à droit T2) Mawerdi: 1) comme un confident 2) comme un sauvé 3) en l'élevant. Luxenberg: comme un sauveur.

3 R1) Cf. Ex 7:1-2.

4 1) مَرْضُوًّا (2 قومه، أَهْلَهُ جرهم وولده

5 R1) Ce prophète revient aussi dans 73/21:85. Il est identifié parfois avec Hénoch (Hénok) que Dieu a enlevé au ciel (Gn 5:21-24; Si 44:16; He 11:5; LJ 4:23), ou le prophète Élie (1 R chap. 17, 19 et 21; 2 R 1:9-15), tous les deux identifiés par la tradition musulmane avec Al-Khadir dont parlerait le verset 69/18:65. Luxenberg relie le nom Idris au verbe darasa, signifiant discuter et à Élie qui a discuté avec les prêtres de Baal (I R. chap. 18:1-46).

6 R1) Allusion à son enlèvement (Voir la note précédente).

7 1) وَبِكِيًّا (2 يُتْلَى

8 1) يُلْقَوْنَ ♦ T1) Voir la note de 39/7:169 T2) Ils se trouveront en perdition (Hamidullah); Ils se trouveront en face du Ghay (Boubakeur). Le Ghay est le nom d'une vallée de la géhenne.

M-44/19:60[1]. Quant à celui qui s'est repenti, a cru et a fait une bonne œuvre, ceux-là entreront dans le jardin. ~ Et ils ne seront pas oppressés.	إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا، فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ[1] ٱلْجَنَّةَ. ~ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا.	إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا	الا من تاب وامن وعمل صلحا ماولئك يدخلون الجنه ولا يظلمون سا
M-44/19:61[2]. Les jardins d'Éden que le miséricordieux a promis à ses serviteurs, [qui croient] dans le secret. Car sa promesse viendra.	جَنَّٰتِ[1] عَدْنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُۥ، [...] بِٱلْغَيْبِ. إِنَّهُۥ كَانَ وَعْدُهُۥ مَأْتِيًّا.	جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَانُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا	جنات عدن التي وعد الرحمن عباده بالغيب انه كان وعده ماتيا
M-44/19:62. Ils n'y écouteront nulle frivolité, seulement: "Paix". Et ils y auront leur provision matin et soir.	لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا، إِلَّا "سَلَٰمًا". وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا.	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا	لا يسمعون فيها لغوا الا سلما ولهم رزقهم فيها بكره وعشيا
M-44/19:63[3]. Voilà le jardin que nous donnons en héritage à celui parmi nos serviteurs qui était dévot.	تِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ[1] مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا.	تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا	تلك الجنه التي نورث من عبادنا من كان تقيا
M-44/19:64[4]. [---] [Dis:] "Nous ne descendons que sur l'ordre de ton Seigneur. À lui ce qui est devant nous et derrière nous et ce qui est entre ceux-là. Ton Seigneur n'était pas oublieux.	[---] [...] "وَمَا نَتَنَزَّلُ[1] إِلَّا بِأَمْرِ[2] رَبِّكَ. لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا، وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ. وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا[3].	وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا	وما ننزل الا بامر ربك له ما بين ايدينا وما خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك نسيا
M-44/19:65. Il est le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux. Adore-le donc et sois patient dans son adoration. Connais-tu un homonyme de lui?"	رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا. فَٱعْبُدْهُ، وَٱصْطَبِرْ لِعِبَٰدَتِهِۦ. هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا؟"	رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا	رب السموت والارض وما بينهما فاعبده واصطبر لعبدته هل تعلم له سميا
M-44/19:66[5]. [---] L'humain dit: "Quand je mourrai, me sortira-t-on vivant [de la tombe]?"	[---] وَيَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ: "أَءِذَا[1] مَا مِتُّ[2] لَسَوْفَ أُخْرَجُ[3] [...] حَيًّا؟"	وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَئِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا	ويقول الانسن اذا ما مت لسوف اخرج حيا
M-44/19:67[6]. L'humain ne se rappelle-t-il pas que nous l'avons créé auparavant, alors qu'il n'était rien?	أَوَ لَا يَذْكُرُ[1] ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ، وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا؟	أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا	او لا يذكر الانسن انا خلقنه من قبل ولم يك سيا
M-44/19:68[7]. Par ton Seigneur! Nous les rassemblerons avec les Satans, puis nous les feront présents autour de la géhenne agenouillés[T1].	فَوَرَبِّكَ! لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَٰطِينَ، ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا[1].	فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا	فوربك لنحشرنهم والشيطين ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا
M-44/19:69[8]. Ensuite nous arracherons de chaque secte, celui parmi eux qui était le plus insolent contre le miséricordieux.	ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ، أَيُّهُمْ أَشَدُّ[1] عَلَى ٱلرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا[2].	ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَانِ عِتِيًّا	ثم لننزعن من كل شيعة ايهم اشد على الرحمن عتيا
M-44/19:70[9]. Ensuite nous savons mieux ceux qui ont priorité d'y rôtir[T1].	ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا[1].	ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَى بِهَا صِلِيًّا	ثم لنحن اعلم بالذين هم اولى بها صليا
H-44/19:71[10]. Il n'est aucun parmi vous qui n'y arrivera pas[A1]. C'est une inévitabilité décidée de ton Seigneur.	وَإِن مِّنكُمْ[1] إِلَّا وَارِدُهَا. كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا.	وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا	وان منكم الا واردها كان على ربك حتما مقضيا

---

1 1) يُدْخَلُونَ، سَيَدْخُلُونَ
2 1) جَنَّةُ، جَنَّةَ، جَنَّاتُ
3 1) نُوَرِّثُ، نُورِثُها
4 1) يَتَنَزَّلُ (2 بقول (3 وَمَا نَسِيَكَ رَبُّكَ
5 1) إذا (2 مُتُّ (3 أَخْرُجُ، سَأُخْرَجُ، لَسَأُخْرَجُ
6 1) يَذَّكَّرُ، يَتَذَكَّرُ
7 1) جُثِيًّا ♦ T1) Mawerdi: 1) agenouillés. 2) en groupes.
8 1) عُتِيًّا، عَتِيًّا، عُسِيًّا (2 أكبر
9 1) صُلِيًّا، صَلِيًّا ♦ T1) Traduction probable: y descendre (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).
10 1) مِنْهُمْ ♦ A1) Abrogé par 44/19:72.

M-44/19:72[1]. Ensuite nous sauverons ceux qui ont été dévots et nous y laisserons les oppressifs agenouillés.	ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا	ثُمَّ[1] نُنَجِّي[2] ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ، وَّنَذَرُ ٱلظَّٰلِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا[3].	ثم ننجي الذين اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا
M-44/19:73[2]. [---] Quand nos signes manifestes leur sont récités, ceux qui ont mécru disent à ceux qui ont cru: "Lequel des deux groupes a la meilleure demeure et la meilleure assemblée?"[T1]	وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا	[---] وَإِذَا تُتْلَىٰ[1] عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ، قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ: "أَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا[2] وَأَحْسَنُ نَدِيًّا؟"	واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا للذين امنوا اي الفريقين خير مقاما واحسن نديا
M-44/19:74[3]. [---] Combien, avant eux, avons-nous fait périr de générations qui sont meilleures en ameublement et en apparence![R1]	وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا	[---] وَكَمْ أَهْلَكْنَا، قَبْلَهُم، مِّن قَرْنٍ، هُمْ أَحْسَنُ أَثَٰثًا وَرِءْيًا[1]!	وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم احسن اثاثا وريا
M-44/19:75[4]. [---] Dis: "Celui qui est dans l'égarement, que le miséricordieux lui étende [la vie] extensivement.[T1] Quand ils verront ce qui leur est promis: soit la punition [ici-bas], soit [l'opprobre] de l'heure, ils sauront alors qui a la pire position et les soldats les plus faibles".[T2A1]	قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَانُ مَدًّا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا	[---] قُلْ: "مَن كَانَ فِي ٱلضَّلَٰلَةِ، فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ مَدًّا [...]. حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْاْ مَا يُوعَدُونَ: إِمَّا ٱلْعَذَابَ [...]، وَإِمَّا [...] ٱلسَّاعَةَ، فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا".	قل من كان في الضلله فليمدد له الرحمن مدا حتى اذا راوا ما يوعدون اما العذاب واما الساعه فسيعلمون من هو شر مكانا واضعف جندا
M-44/19:76. Dieu augmente la direction de ceux qui se sont guidés. Et les bonnes œuvres persistantes ont, auprès de ton Seigneur, une meilleure rétribution et un meilleur retour.	وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا	وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْاْ هُدًى. [...] وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ، عِندَ رَبِّكَ، ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا.	ويزيد الله الذين اهتدوا هدى والبقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير مردا
M-44/19:77[5]. Que penses-tu de celui qui a mécru en nos signes et dit: "On me donnera des biens et des enfants"?	أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا	أَفَرَءَيْتَ[1] ٱلَّذِي كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ: "لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا[2]"؟	افرايت الذي كفر باياتنا وقال لاوتين مالا وولدا
M-44/19:78. A-t-il eu accès [à la connaissance] du secret? Ou bien a-t-il fait un pacte avec le miséricordieux?	أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَانِ عَهْدًا	أَطَّلَعَ [...] ٱلْغَيْبَ؟ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا؟	اطلع الغيب ام اتخذ عند الرحمن عهدا
M-44/19:79[6]. Non! Nous inscrirons ce qu'il dit et lui étendrons la punition extensivement.	كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا	كَلَّا[1]! سَنَكْتُبُ[2] مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ[2] لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا.	كلا سنكتب ما يقول ونمد له من العذاب مدا
M-44/19:80[7]. Nous hériterons de lui ce qu'il dit,[T1] et il viendra à nous seul.[T2]	وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا	وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ[2] وَيَأْتِينَا فَرْدًا[3].	ونرثه ما يقول ويأتينا فردا
M-44/19:81. Ils se sont pris des dieux hors de Dieu pour qu'ils leur soient une aide.	وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا	وَٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، ءَالِهَةً لِّيَكُونُواْ لَهُمْ عِزًّا.	واتخذوا من دون الله الهه ليكونوا لهم عزا
M-44/19:82[8]. Non! [Ces dieux] mécroiront en leur adoration et seront des adversaires pour eux.	كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا	كَلَّا[1]! سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا.	كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا
M-44/19:83[9]. N'as-tu pas vu que nous	أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ	أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ	الم تر انا ارسلنا

---

1 1) جُثِيًّا (3 نُنْجِي، نُجِّيَ، يُنَجِّي، يُنَجَّى، نُنَجِّي (2 ثَمَّ، ثَمَّهْ

2 1) مُقَامًا (2 يُتْلَى ♦ T1) Compréhension de Luxenberg: Lequel des deux groupes a la meilleure demeure et le meilleur Dieu qu'il appelle.

3 1) وَرِيًا، وَرِيْيًا، وَرِيَاً، وَرِيئاً، وَرِياءً، وَزِيًّا ♦ R1) Cf. Mt 11: 20-24.

4 T1) prolonge sa vie pour un certain temps (Hamidullah) T2) Traduction de Luxenberg: Quand ils verront ce qui leur est promis: quelle punition et quelle heure! Ils sauront alors qui a la pire position ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) وَوُلْدًا، وَوِلْدًا (2 أَفَرَيْتَ

6 1) وَنُمِدُّ (3 سَيُكْتَبُ (2 كَلَّا ، كُلَّا

7 1) وَيَرِثُهُ (2 عنده (3 ونرثه ما عنده ويأتينا فرداً لامال له ولا ولد ♦ T1) Nous lui ferons hériter ce qu'il dit (Abdelaziz). Lecture et traduction de Luxenberg: ونريه: le sens serait alors: Nous lui ferons voir ce qu'il dit T2) Variante: Nous hériterons ce qu'il a et il nous viendra seul sans fortune et sans enfant. Le terme syriaque correspondant ܦܪܕ frad signifie seul ou ayant peur.

8 1) كَلَّا ، كُلَّا، كُلٌّ

avons envoyé des Satans contre les mécréants pour les exciter furieusement?[T1]	عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا؟	عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا	السطين على الطمين يودهم ادا
M-44/19:84[1]. Ne te hâte donc pas contre eux[A1]. Nous ne faisons que compter [leurs actes] précisément.	فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ. إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ [...] عَدًّا.	فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا	ملا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا
M-44/19:85[2]. Le jour où nous rassemblerons les dévots auprès du miséricordieux en cortège,	يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ[1] إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا،	يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَانِ وَفْدًا	يوم نحسى المتمين الى الرحمن وفدا
M-44/19:86[3]. et conduirons les criminels vers la géhenne comme à l'aiguade[T1],	وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ[1] إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا،	وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا	ونسوق المجرمين الى جهنم وردا
M-44/19:87. ils n'auront pas droit à l'intercession, sauf celui qui aura fait un pacte avec le miséricordieux.	لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ، إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا.	لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَانِ عَهْدًا	لا يملكون الشفعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا
M-44/19:88[4]. [---] Ils ont dit: "Le miséricordieux s'est pris un fils".	[---] وَقَالُواْ: "ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا[1]".	وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَانُ وَلَدًا	وقالوا اتخذ الرحمن ولدا
M-44/19:89[5]. Vous avez commis une chose abominable.	لَّقَدْ جِئْتُمْ[1] شَيْـًٔا إِدًّا[2].	لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا	لقد جئتم شيا ادا
M-44/19:90[6]. À cause de cela, les cieux ont failli se fendre, la terre se fissurer et les montagnes tomber en ruine,	تَكَادُ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ[2] مِنْهُ، وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ، وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا،	تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا	تكاد السموت يتفطرن منه وتنشق الارض وتخر الجبال هدا
M-44/19:91[7]. du fait qu'ils appelèrent un fils pour le miséricordieux[T1].	أَن دَعَوْاْ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا[1].	أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا	ان دعوا للرحمن ولدا
M-44/19:92[8]. Or, il ne convient pas au miséricordieux de prendre un fils.	وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا[1].	وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا	وما ينبغى للرحمن ان يتخذ ولدا
M-44/19:93[9]. Tous ceux qui sont dans les cieux et dans la terre viendront auprès du miséricordieux en serviteur.	إِن كُلُّ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِي[1] ٱلرَّحْمَٰنِ عَبْدًا.	إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَانِ عَبْدًا	ان كل من في السموت والارض الا اتى الرحمن عبدا
M-44/19:94[10]. Il les a dénombrés et les a comptés précisément.	لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ[1] عَدًّا.	لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا	لقد احصيهم وعدهم عدا
M-44/19:95[11]. Chacun viendra auprès de lui, au jour de la résurrection, seul[T1].	وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، فَرْدًا.	وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا	وكلهم اتيه يوم القيمة فردا
M-44/19:96[12]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, le miséricordieux leur accordera une affection.	إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، سَيَجْعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحْمَٰنُ وُدًّا[1].	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَانُ وُدًّا	ان الذين امنوا وعملوا الصلحت سيجعل لهم الرحمن ودا
M-44/19:97[13]. Nous l'avons facilité en ta langue, afin que tu fasses par lui l'annonce aux dévots et que tu avertisses des gens irréductibles[T1].	فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ[1] بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ، وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا.	فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا	فانما يسرنه بلسانك لتبشر به المتمين وتنذر به موما لدا

---

9 T1) Erreur orthographique probable: تؤذهم أذًى: pour leur faire du mal.

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) يُحْشَرُ الْمُتَّقون

3 1) وَيُسَاقُ الْمُجْرِمون ♦ T1) Mawerdi: à pied. 2) assoifés. 3) individuellement.

4 1) وُلْدًا، وِلْدًا

5 1) جِيْتُمْ (2 أَدًّا، آدًّا

6 1) يَنْفَطِرْنَ، تَتَفَطَّرْنَ، يَتَصَدَّعْنَ (2 يَكَادُ

7 1) وُلْدًا، وِلْدًا ♦ T1) Fausse formulation: du fait qu'ils ont prétendu que le miséricordieux a un fils.

8 1) وُلْدًا، وِلْدًا

9 1) آتٍ

10 1) كتبهم وَعَدَّهُمْ، أَحْصَاهُمْ فأَجْمَلهم

11 T1) Le terme syriaque correspondant ܚܕܐ frad signifie seul ou ayant peur.

12 1) وِدًّا، وَدًّا

13 1) لِتَبْشُرَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: قوما عِدا, dans le sens de gens ennemis.

M-44/19:98[1]. Combien, avant eux, avons-nous fait périr de générations! En sens-tu un seul? Ou bien en écoutes-tu un chuchotement?[T1]	وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم، مِّن قَرْنٍ! هَلْ تُحِسُّ[1] مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ؟ أَوْ تَسْمَعُ[2] لَهُمْ رِكْزًا؟	وكم اهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم من احد او تسمع لهم ركزا	وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Chapitre 45/20: Taha
سُورَة طه

135 versets - mecquois [sauf: 130-131][2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
M-45/20:1[4]. Ta, Ha.[T1]	طه.	طه	طه
M-45/20:2[5]. Nous n'avons pas fait descendre sur toi le Coran pour que tu sois misérable,	مَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ[1] لِتَشْقَىٰٓ،	ما انزلنا عليك القرءان لتشقى	مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى
M-45/20:3. mais seulement comme rappel pour celui qui craint [Dieu].	إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ [...].	الا تذكرة لمن يخشى	إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَى
M-45/20:4[6]. Une descente de celui qui a créé la terre et les cieux les plus élevés.	تَنزِيلًا[1] مِّمَّنْ خَلَقَ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلْعُلَى.	تنزيلا ممن خلق الارض والسموت العلى	تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَا
M-45/20:5[7]. [---] Le miséricordieux s'est élevé sur le trône.	[---] ٱلرَّحْمَٰنُ[1] عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱسْتَوَىٰ.	الرحمن على العرش استوى	الرَّحْمَانُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى
M-45/20:6[8]. À lui ce qui est dans les cieux, ce qui est dans la terre, ce qui est parmi eux et ce qui est sous le sol[T1].	لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمَا تَحْتَ ٱلثَّرَىٰ.	له ما في السموت وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى	لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى
M-45/20:7[9]. [---] Si tu parles à haute voix, [sache que Dieu n'a pas besoin de la voix haute] parce qu'il connaît le secret et même ce qui est plus caché[R1].	[---] وَإِن تَجْهَرْ بِٱلْقَوْلِ [...] فَإِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ، وَأَخْفَى.	وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى	وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى
M-45/20:8. [---] Dieu, il n'est de dieu que lui. À lui les meilleurs noms.	[---] ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ.	الله لا اله الا هو له الاسما الحسنى	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
M-45/20:9. [---] T'est-il venu le récit de Moïse?	[---] وَهَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ؟	وهل اتك حديث موسى	وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى
M-45/20:10[10]. Quand il vit du feu, il dit à sa famille: "Restez. J'ai aperçu un feu.[R1] Peut-être vous en apporterai-je un tison, ou trouverai-je près du feu une direction!"	إِذْ رَءَا نَارًا، فَقَالَ لِأَهْلِهِ: "ٱمْكُثُوٓا۟. إِنِّيٓ ءَانَسْتُ نَارًا. لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ، أَوْ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدًى!"	اذ راى نارا فقال لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى	إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى
M-45/20:11. Quand il y est venu, il a été appelé: "Ô Moïse!	فَلَمَّآ أَتَىٰهَا، نُودِيَ: "يَٰمُوسَىٰٓ!	فلما اتها نودي موسى	فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى

---

1 1) تُسْمِعُ، تُسْمَعُ (2 تَحِسُّ، تَحُسُّ ♦ T1) Luxenberg (p. 81-82) lit ذكرا au lieu de رِكْزًا, dans le sens de mention.
2 Titre tiré du verset 1. Autre titre: الكليم
3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.
5 1) نُزِّلَ ... الْقُرْآنُ
6 1) تَنْزِيلٌ
7 1) الرَّحْمَان
8 T1) Mawerdi: 1) Tout ce qui est mouillé. 2) C'est la poussière dans la terre. 3) C'est un rocher vert sous la septième terre appelé Sijin contenant le livre des impies. Compréhension de Luxenberg: Le mot syriaque ܬܪܝܐ tarya signifie mouillé et fait référence à l'eau.
9 R1) Ps 44: 22.
10 R1) Le récit du buisson ardent dans Ex 3:1-6.

M-45/20:12[1]. Je suis ton Seigneur. Enlève tes sandales, tu es dans la vallée sacrée de Tuwa[T1].	إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى	انى انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس طوى	إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ[1] ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى[2].
M-45/20:13[2]. Je t'ai choisi, écoute donc ce qui est révélé.	وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى	وانا اخترتك فاستمع لما يوحى	وَأَنَا ٱخۡتَرۡتُكَ[1]، فَٱسۡتَمِعۡ لِمَا يُوحَىٰٓ.
M-45/20:14[3]. Je suis Dieu, il n'est de dieu que moi[T1], adore-moi donc et observe la prière pour te rappeler de moi.	إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي	اني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة لذكري	إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠، فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ[1].
M-45/20:15[4]. L'heure viendra, je la cache presque[T1], afin que chaque âme soit rétribuée pour ce qu'elle s'efforce de faire.	إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى	ان الساعه اتيه اكاد اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى	إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ، أَكَادُ أُخۡفِيهَا[1] [2]، لِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا تَسۡعَىٰ.
M-45/20:16[5]. Qu'il ne te détourne pas de [ta croyance] celui qui n'y croit pas et qui suit son désir, sinon tu tomberas.	فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى	فلا يصدنك عنها من لا يومن بها واتبع هويه فتردى	فَلَا يَصُدَّنَّكَ[1] عَنۡهَا [...] مَن لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ، فَتَرۡدَىٰ[2].
M-45/20:17[6]. Qu'est-ce cela dans ta main droite, ô Moïse?"[R1]	وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى	وما تلك بيمينك يا موسى	وَمَا تِلۡكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ؟"
M-45/20:18[7]. Il dit: "C'est mon bâton, je m'appuie dessus, je bats les feuilles avec pour mes moutons et j'y ai d'autres besoins".	قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى	قال هي عصاى اتوكا عليها واهش بها على غنمى ولى فيها مارب اخرى	قَالَ: "هِيَ عَصَايَ[1]، أَتَوَكَّؤُاْ عَلَيۡهَا، وَأَهُشُّ[2] بِهَا عَلَىٰ[3] غَنَمِي[4]، وَلِيَ فِيهَا مَأَرِبُ[5] أُخۡرَىٰ".
M-45/20:19. Il dit: "Lance-le, ô Moïse!"	قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى	قال الها موسى	قَالَ: "أَلۡقِهَا، يَٰمُوسَىٰ!"
M-45/20:20. Il le lança. Et le voilà un serpent qui se hâte.	فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى	فالقاها فاذا هى حيه تسعى	فَأَلۡقَىٰهَا. فَإِذَا هِيَ حَيَّةٞ تَسۡعَىٰ.
M-45/20:21. Il dit: "Prends-le et ne crains pas. Nous le retournerons à son premier état.	قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى	قال خذها ولا تخف سنعيدها سيرتها الاولى	قَالَ: "خُذۡهَا وَلَا تَخَفۡ. سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلۡأُولَىٰ.
M-45/20:22[8]. Serre ta main sous ton aile,[T1] elle sortira blanche sans mal[R1]. [C'est] un autre signe.	وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى	واضمم يدك الى جناحك تخرج بيضاء من غير سوء اية اخرى	وَٱضۡمُمۡ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ، تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٍ. [...] ءَايَةً أُخۡرَىٰ.
M-45/20:23. [Nous l'avons fait] afin que nous te fassions voir certains de nos plus grands signes.	لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى	لنريك من اياتنا الكبرى	[...] لِنُرِيَكَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا ٱلۡكُبۡرَى.
M-45/20:24[9]. Va chez Pharaon, car il a transgressé".[R1]	اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى	اذهب الى فرعون انه طغى	ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ، إِنَّهُۥ طَغَىٰ".
M-45/20:25[10]. Il dit: "Mon Seigneur! Ouvre-moi ma poitrine,[T1]	قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي	قال رب اشرح لى صدرى	قَالَ: "رَبِّ! ٱشۡرَحۡ لِي صَدۡرِي،
M-45/20:26. et facilite-moi mon affaire.	وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي	ويسر لى امرى	وَيَسِّرۡ لِيٓ أَمۡرِي.
M-45/20:27[11]. Délie un nœud[T1] de ma langue,[R1]	وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي	واحلل عقده من لسانى	وَٱحۡلُلۡ عُقۡدَةٗ مِّن لِّسَانِي،

---

1 1) بِالْوَادِي (2 طاوي، طِوَى، طُوَى، طِوًى ♦ T1) Terme ambigu qui revient deux fois. Le mot syriaque ܛܘܐ tawa signifie bon.

2 1) وَأَنَّا اخْتَرْنَاكَ، وَإِنَّا اخْتَرْنَاكَ، وَأَنِّي اخْتَرْتُكَ

3 1) لِلذِّكْرَى، لِذِكْرَى، لِذِكْرَى ♦ T1) Contradiction: 45/20:14: Je suis Dieu, il n'est de dieu que moi; 48/27:9: Je suis Dieu, le noble, le sage; 49/28:30: Je suis Dieu, le Seigneur des mondes. Voir Ex 3:6 et 14-15.

4 1) أُخْفِيهَا من نفسي، أُخْفِيهَا من نفسي فكيف أظهركم عليها، أُخْفِيهَا من نفسي فكيف يعلمها مخلوق، أُخْفِيهَا من نفسي وكيف أظهرها لكم (2 أَخْفِيهَا ♦ T1) Passage ambigu. Voir l'édition arabe.

5 1) فَتَرْدَى (2 يَصُدَنَّكَ

6 R1) Cf. Ex 4:2-4.

7 1) عَصَايَ، عَصَيَّ (2 عَصَايْ، وَأُهِسُّ، وَأَهُشُّ، وَأَهِشُّ، وَأَهِشُّ (3 عَلَيَّ (4 غَنْمِي (5 مَارِبُ

8 T1) aisselle (Hamidullah); flanc (Boubakeur) ♦ R1) Voir la note de 39/7:108.

9 R1) Cf. Ex 3:7-10.

10 T1) Épanouis mon cœur (Abdelaziz); Rends mon cœur apte à recevoir [ta révélation] (Boubakeur).

11 T1) une défectuosité (Abdelaziz) ♦ R1) Selon Ex 4:10 Moïse se plaint: "je suis lent de parole et lent de langue" -כָּבֵד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן.

M-45/20:28. afin qu'ils comprennent mes paroles.	يَفْقَهُوا قَوْلِي	ܢܡܗܘܢ ܡܠܝ	يَفْقَهُواْ قَوْلِي.
M-45/20:29[1]. Fais-moi un aide de ma famille,[R1]	وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي	ܘܐܥܒܕ ܠܝ ܘܙܝܪܐ ܡܢ ܐܗܠܝ	وَٱجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي،
M-45/20:30. Aaron, mon frère,	هَارُونَ أَخِي	ܗܪܘܢ ܐܚܝ	هَٰرُونَ، أَخِي،
M-45/20:31[2]. pour que je fortifie par lui ma force.	اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي	ܐܬܬܩܦ ܒܗ ܐܙܪܝ	ٱشْدُدْ[1] بِهِۦٓ أَزْرِي[2].
M-45/20:32[3]. Associe-le à mon affaire,	وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي	ܘܐܫܬܪܟܗ ܒܥܢܝܢܝ	وَأَشْرِكْهُ[1] فِيٓ أَمْرِي[2]،
M-45/20:33. afin que nous t'exaltions beaucoup,	كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا	ܕܢܫܒܚܟ ܣܓܝܐܐ	كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا،
M-45/20:34. et que nous nous rappelions beaucoup de toi.	وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا	ܘܢܬܕܟܪܟ ܣܓܝܐܐ	وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا.
M-45/20:35. Tu étais clairvoyant de nous".	إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا	ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܠܢ ܒܨܝܪܐ	إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا".
M-45/20:36[4]. Il dit: "Ta demande est exaucée, ô Moïse!	قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى	ܐܡܪ ܩܕ ܐܬܝܬ ܫܐܠܬܟ ܡܘܫܐ	قَالَ: "قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ[1]، يَٰمُوسَىٰ!
M-45/20:37. Nous t'avons gratifié une autre fois,	وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى	ܘܠܩܕ ܡܢܢܢ ܥܠܝܟ ܙܒܢܐ ܐܚܪܝܬܐ	وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰٓ،
M-45/20:38[5]. quand nous révélâmes à ta mère ce qui fut révélé:[R1]	إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى	ܐܝܟ ܐܘܚܝܢ ܠܐܡܟ ܡܐ ܕܢܬܓܠܐ	إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ.
M-45/20:39[6]. "Lance-le dans le panier,[R1] puis lance celui-ci dans la mer pour que la mer le lance au rivage. Un ennemi à moi et un ennemi à lui le prendra". J'ai lancé de l'amour sur toi de ma part,[T1] afin que tu sois élevé[T2] sous mon œil.	أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي	ܕܐܪܡܝ ܒܬܒܘܬܐ ܘܐܪܡܝ ܠܝܡܐ ܘܢܫܩܠܗ ܝܡܐ ܠܣܦܝܠܐ ܢܣܒܘܗ ܒܥܠ ܥܪܒ ܠܝ ܘܥܪܒ ܠܗ ܘܐܪܡܝܬ ܥܠܝܟ ܪܚܡܐ ܡܢܝ ܕܬܬܥܒܕ ܥܠ ܥܝܢܝ	أَنِ: "ٱقْذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ[1]، فَٱقْذِفِيهِ فِي ٱلْيَمِّ، فَلْيُلْقِهِ ٱلْيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ. يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُۥ". وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي، وَلِتُصْنَعَ[2] عَلَىٰ عَيْنِيٓ.
M-45/20:40[7]. [Rappelle] quand ta sœur marchait et dit:[R1] "Puis-je vous indiquer quelqu'un qui se charge de lui?" Ainsi nous t'avons retourné à ta mère, afin que son œil se réjouisse et ne s'attriste pas. Tu as ensuite tué une âme, nous t'avons sauvé de l'angoisse et nous t'avons beaucoup éprouvé. Tu as demeuré pendant des années chez les gens de Madian,[R2] ensuite tu es venu selon un ordre prédéterminé, ô Moïse!	إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى	ܐܕ ܬܡܫܝ ܐܚܬܟ ܡܡܘܠ ܗܠ ܐܕܠܠܟܘܢ ܥܠ ܡܢ ܢܟܦܠܗ ܡܪܚܫܬ ܠܟ ܠܘܬ ܐܡܟ ܕܬܬܪ ܥܝܢܗ ܘܠܐ ܢܬܚܙܢ ܩܛܠܬ ܢܦܫ ܢܦܩܢܟ ܡܢ ܐܒܠ ܘܢܣܝܢܟ ܣܓܝܐ ܒܐܢܫ ܡܕܝܢ ܬܡܢ ܐܬܝܬ ܥܠ ܩܕܪ ܝܐ ܡܘܫܐ	[...] إِذْ تَمْشِيٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ: "هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُۥ؟" فَرَجَعْنَٰكَ[1] إِلَىٰٓ أُمِّكَ، كَيْ تَقَرَّ[2] عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ. وَقَتَلْتَ نَفْسًا، فَنَجَّيْنَٰكَ مِنَ ٱلْغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ[3] فُتُونًا. فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِيٓ أَهْلِ مَدْيَنَ، ثُمَّ جِئْتَ[4] عَلَىٰ قَدَرٍ، يَٰمُوسَىٰ!
M-45/20:41[8]. Je t'ai fait pour moi-même.[R1]	وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي	ܘܐܨܛܢܥܬܟ ܠܢܦܫܝ	وَٱصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي.

---

1 R1) Cf. Ex 4:13-16.

2 1) أَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (2 أُشْدَدْ، واشْدُدْ

3 1) واشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (2 وَأُشْرِكْهُ

4 1) سُؤلَكَ

5 R1) Pour le récit qui suit, cf. Ex 2:1-9. Sur l'histoire de Moïse sauvé des flots, voir aussi la légende juive dans Ginzberg, vol. 2, p. 102, qui donne des détails comme le refus de Moïse de téter (verset 49/28:12) et la conversion de la femme de Pharaon (verset 107/66:11) qui ne figurent pas dans la Bible.

6 1) التَّابُوه، التَّبُوت (2 وَلْتُصْنَعْ، وَلِتَصْنَعَ، وَلِتُصْنَعْ ♦ T1) [En effet], j'avais mis [dans les cœurs] de l'amitié pour toi (Boubakeur) T2) élevé (Hamidullah); formé (Abdelaziz) ♦ R1) Le terme arabe tabut (תֵּבָת) correspond au même terme hébreu utilisé par Ex 2:3 et 5.

7 1) فَرَدَدْنَاكَ (2 ثَقِرَّ، ثُقَرَّ (3 وَفَتَنَاكَ (4 جِيْتَ ♦ R1) Elle s'appelle Marie d'après Nb 26:59. R2) Moïse à Madian dans Ex. 2:11 sv.

8 R1) Cf. Is 43:21.

M-45/20:42[1]. Va, toi et ton frère, avec mes signes et ne cessez pas de vous rappeler de moi.	اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي	ٱذْهَبْ، أَنتَ وَأَخُوكَ، بِـَٔايَٰتِي، وَلَا تَنِيَا[1] فِي ذِكۡرِي.	ادهب انت واخوك بايتي ولا تنيا في ذكري
M-45/20:43. Allez chez Pharaon, car il a transgressé.	اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى	ٱذۡهَبَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ، إِنَّهُۥ طَغَىٰ.	اذهبا الى فرعون انه طغى
M-45/20:44[2]. Dites-lui une parole tendre. Peut-être se rappellera-t-il, ou craindra-t-il [Dieu]!"	فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى	فَقُولَا لَهُۥ قَوۡلٗا لَّيِّنٗا[2]. لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ، أَوۡ يَخۡشَىٰ [...]!"	فقولا له قولا لينا لعله يتذكر او يخشى
M-45/20:45[3]. Les deux dirent: "Notre Seigneur! Nous craignons qu'il nous néglige ou nous transgresse".[T1]	قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى	قَالَا[1]: "رَبَّنَآ! إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفۡرُطَ[2] عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن يَطۡغَىٰ".	قالا ربنا انا نخاف ان يفرط علينا او ان يطغى
M-45/20:46. Il dit: "Ne craignez pas. Je suis avec vous, j'écoute et je vois.	قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى	قَالَ: "لَا تَخَافَآ. إِنَّنِي مَعَكُمَآ، أَسۡمَعُ وَأَرَىٰ.	قال لا تخافا اني معكما اسمع واري
M-45/20:47[4]. Allez donc vers lui et dites-lui: "Nous sommes deux messagers de ton Seigneur. Envoie donc avec nous les fils d'Israël et ne les punis pas. Nous sommes venus à toi avec un signe de ton Seigneur. Paix sur quiconque suit la direction.	فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى	فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ: "إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ. فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ. قَدۡ جِئۡنَٰكَ[1] بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكَۖ. وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلۡهُدَىٰٓ.	فاتياه فقولا انا رسولا ربك فارسل معنا بني اسرايل ولا تعذبهم. قد جئناك باية من ربك. والسلام على من اتبع الهدى
M-45/20:48. Il nous a été révélé que la punition est pour celui qui a démenti et tourné le dos [à notre appel]"".	إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى	إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ [...]"".	انا قد اوحي الينا ان العذاب على من كذب وتولى
M-45/20:49[5]. Il dit: "Quel est donc votre Seigneur de vous deux, ô Moïse?"[R1]	قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى	قَالَ: "فَمَن رَّبُّكُمَا، يَٰمُوسَىٰ؟"	قال فمن ربكما يا موسى
M-45/20:50[6]. Il dit: "Notre Seigneur est celui qui a donné à chaque chose sa propre création,[T1] puis il a guidé".	قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى	قَالَ: "رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ[1]، ثُمَّ هَدَىٰ".	قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه ثم هدى
M-45/20:51. Il dit: "Qu'en est-il des premières générations?"	قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى	قَالَ: "فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ؟"	قال فما بال القرون الاولى
M-45/20:52[7]. Il dit: "Sa connaissance est auprès de mon Seigneur, dans un livre. Mon Seigneur ne s'égare pas et n'oublie pas".	قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى	قَالَ: "عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّي، فِي كِتَٰبٖۖ. لَّا يَضِلُّ[1] رَبِّي وَلَا يَنسَى[2]".	قال علمها عند ربي في كتب لا يضل ربي ولا ينسى
M-45/20:53[8]. [C'est lui qui vous a nivelé la terre, vous y a acheminé des voies et a fait descendre du ciel de l'eau, avec laquelle nous avons fait sortir des couples de plantes dispersées.	الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى	[ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مَهۡدٗا[1]، وَسَلَكَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا، وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ، فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّن نَّبَاتٖ شَتَّىٰ.	الذي جعل لكم الارض مهدا وسلك لكم فيها سبلا وانزل من السما ما اخرجنا به ازواجا من نبات شتى
M-45/20:54[9]. Mangez et faites paître vos troupeaux. ~ Il y a là des signes pour les dotés d'intelligence[T1].	كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى	كُلُواْ وَٱرۡعَوۡاْ أَنۡعَٰمَكُمۡ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ.	كلوا وارعوا انعامكم ان في ذلك لايات لاولي النهى
M-45/20:55. D'elle nous vous avons créés, en elle nous vous retournerons et d'elle nous vous ferons sortir une autre fois.]	مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى	مِنْهَا خَلَقْنَٰكُمْ، وَفِيهَا نُعِيدُكُمۡ، وَمِنۡهَا نُخۡرِجُكُمۡ تَارَةً أُخۡرَىٰ.]	منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى

---

1 1) تِنِيَا، تَهِنَا

2 1) لَيْنًا (2 فَقُلَا

3 1) يُفْرَطَ، يُفْرِطَ، يَفْرَطَ (2 قَالَ ♦ T1) qu'il n'abuse contre nous ou qu'il n'outrepasse les limites (Abdelaziz).

4 1) جِئْنَاكَ

5 R1) Cf. Ex 5:2 sv.

6 1) خَلَقَهُ ♦ T1) sa propre nature (Hamidullah); sa propre spécificité (Abdelaziz); a donné forme à toute chose (Boubakeur).

7 1) يُنْسَى (2 يُضَلُّ، يُضِلُّ

8 1) مِهَادًا

9 T1) Mawerdi: 1) Ceux dotés de jugement. 2) Ceux dotés de raison. 3) Ceux qui sont dévots.

M-45/20:56. Nous lui avons fait voir tous nos signes. Mais il [les] a démentis et a refusé [de croire].	وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا، فَكَذَّبَ [...] وَأَبَىٰ [...].	وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى	ولمد ادسه اسا كلها مكدب وابى
M-45/20:57[1]. Il dit: "Es-tu venu à nous pour nous faire sortir de notre terre par ta sorcellerie, ô Moïse?	قَالَ: "أَجِئْتَنَا[1] لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ، يَٰمُوسَىٰ؟	قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى	مال احسا لحرحا مر ادصا بسحرط موسى
M-45/20:58[2]. Nous t'apporterons une sorcellerie semblable.[R1] Fixe donc entre nous et toi un rendez-vous auquel ni nous ni toi ne manquerons, dans un endroit à distance égale"[T1].	فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ. فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ[1] نَحْنُ وَلَآ أَنتَ، مَكَانًا سُوًى[2]".	فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى	ملياسط بسحر مله ماحعل سا وسط موعدا لا حلمه حر ولا اسـ مكانا سوى
M-45/20:59[3]. Il dit: "Votre rendez-vous, c'est le jour de l'ornement,[T1] [le jour dans lequel] les humains seront rassemblés, le matin".[R1]	قَالَ: "مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ[1] ٱلزِّينَةِ [...] وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ[2]، ضُحًى".	قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى	مال موعدكم يوم الدينه وار حسى الناس ضحى
M-45/20:60. Pharaon tourna le dos, rassembla [les gens de] son complot, puis vint.	فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ، فَجَمَعَ [...] كَيْدَهُۥ، ثُمَّ أَتَىٰ.	فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى	مىولى مىعون مجمع كيده ىم اىى
M-45/20:61[4]. Moïse leur dit: "Malheur à vous! Ne fabulez pas sur Dieu un mensonge, sinon il vous anéantira par une punition. Celui qui a fabulé a été déçu".	قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ: "وَيْلَكُمْ! لَا تَفْتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، فَيُسْحِتَكُم[1] بِعَذَابٍ. وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ".	قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى	مال لهم موسى ويلكم لا تمىروا على الله كدىا مىسحىكم بعداب ومد حاب مر امىرى
M-45/20:62. Ils se disputèrent alors parmi eux sur leur affaire. Ils dirent alors: "Édifiez sur eux un édifice et tinrent des confidences secrètes.	فَتَنَٰزَعُوٓاْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجْوَىٰ.	فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى	مىىعوا امدهم ىىهم واسدوا الىحوى
M-45/20:63[5]. Ils dirent: "Ce sont deux sorciers, ils veulent par leur sorcellerie vous faire sortir de votre terre et faire disparaître votre voie exemplaire.	قَالُوٓاْ: "إِنْ[1] هَٰذَٰنِ[2] لَسَٰحِرَٰنِ[3]، يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا، وَيَذْهَبَا[4] بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ.	قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى	مالوا ار هدر لسحدر ىدار ار حىحاطم مر ادصطم بسحرهما وىدهىا بطىىمطم المىلى
M-45/20:64[6]. Rassemblez donc [les gens de] votre complot, puis venez en rangée. Aura succès, ce jour, celui qui sera le plus élevé".	فَأَجْمِعُواْ[1] [...] كَيْدَكُمْ، ثُمَّ ٱئْتُواْ[2] صَفًّا. وَقَدْ أَفْلَحَ، ٱلْيَوْمَ، مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ".	فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى	ماحمعوا طىدطم ىم اىىوا صما ومد املح الىوم مر اسىعلى
M-45/20:65. Ils dirent: "Ô Moïse! Soit tu lances [le bâton], soit nous lancerons en premier".	قَالُواْ: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِمَّآ أَن [...]، وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نُلْقِيَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ".	قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى	مالوا ىموسى اما ار ىلمى واما ار ىطور اول مر المى
M-45/20:66[7]. Il dit: "Lancez plutôt". Et voilà que leurs cordes et leurs bâtons lui semblèrent, par l'effet de leur sorcellerie, comme s'ils se hâtent.	قَالَ: "بَلْ أَلْقُواْ". فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ[1] يُخَيَّلُ[2] إِلَيْهِ، مِن سِحْرِهِمْ، أَنَّهَا تَسْعَىٰ.	قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى	مال ىل الموا ماذا حبالهم وعصىهم حىل اىه مر سحرهم اىها ىسعى
M-45/20:67. Il ressentit alors une crainte en lui-même, Moïse.	فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِۦ خِيفَةً، مُّوسَىٰ.	فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى	ماوحس ىه ىمسه حىمه موسى

---

1 1) أَجِئْتَنَا

2 1) نُخْلِفْهُ 2) سُوًى، سِوًى، سِوَى ♦ T1) Autres significations probables selon les exégètes: dans un lieu plat; dans un lieu accepté par nous deux; dans un autre lieu ♦ R1) Cf. Ex 7:8-12.

3 1) يَوْمَ 2) تَحْشُرَ النَّاسَ، يَحْشُرَ النَّاسَ، نَحْشُرَ النَّاسَ ♦ T1) de la fête (Hamidullah); du pavoisement (Boubakeur) ♦ R1) La Bible ne parle pas du jour de l'ornement, mais une légende juive parle de l'anniversaire de Pharaon. La Bible ne dit pas que Moïse était accusé de sorcellerie, contrairement à la légende juive (Ginzberg, vol. 2, p. 126-128).

4 1) فَيَسْحَتَكُمْ

5 1) قَالُوا إِنْ = أَنْ 2) هَذَين، ذان، هذا 3) ساحران، إلَّا ساحران 4) وَيُذْهِبَا

6 1) ائتُوا 2) فَأَجْمَعُوا

7 1) تُخَيَّلُ، تَخَيَّلُ، تُخَيِّلُ، نُخَيِّلُ 2) وَعُصِيُّهُمْ، وَعُصْيُهُمْ

M-45/20:68. Nous lui dîmes: "Ne crains pas, c'est toi le plus élevé.	قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى	قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ ٱلْأَعْلَىٰ.	ملنا لا تخف انك انت الاعلى
M-45/20:69[1]. Lance ce que tu as dans ta main droite, il happera ce qu'ils ont fait.[R1] Ce qu'ils ont fait n'est qu'un complot de sorcier. Le sorcier ne réussit pas, où qu'il aille".	وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى	وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ، تَلْقَفْ[1] مَا صَنَعُوٓاْ. إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيْدُ[2] سَٰحِرٍ[3]. وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ، حَيْثُ[4] أَتَىٰ".	والق ما في يمينك تلقف ما صنعوا انما صنعوا كيد ساحر ولا يملح الساحر حيث اتى
M-45/20:70. Alors les sorciers se sont jetés [par terre], prosternés. Ils dirent: "Nous avons cru au Seigneur d'Aaron et de Moïse".	فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى	فَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ [...] سُجَّدًا. قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ".	فالقى السحرة سجدا قالوا امنا برب هرون وموسى
M-45/20:71[2]. Il dit: "L'avez-vous cru avant que je ne vous autorise? C'est lui votre grand qui vous a enseigné la sorcellerie. Je couperai vos mains et vos pieds des côtés opposés,[T1] et je vous crucifierai aux troncs des palmiers. Vous saurez alors qui de nous a la punition la plus sévère et la plus persistante".	قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى	قَالَ ءَامَنتُمْ[1] لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ؟ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ. فَلَأُقَطِّعَنَّ[2] أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ، وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ[3] فِي جُذُوعِ ٱلنَّخْلِ. وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ".	مال امنتم له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن ايننا اشد عذابا وابقى
M-45/20:72[3]. Ils dirent: "Nous ne te préférerons pas à ce qui nous est parvenu comme preuves, [nous jurons] par celui qui nous a créés! Alors décide ce que tu veux décider. Tu ne décides que [de] cette vie ici-bas.	قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	قَالُواْ: "لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ، وَٱلَّذِي فَطَرَنَا! فَٱقْضِ مَآ أَنتَ قَاضٍ. إِنَّمَا تَقْضِي [...] هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةَ[1] ٱلدُّنْيَآ.	قالوا لن نوثرك على ما جاءنا من البينات والذي فطرنا فاقض ما انت قاض انما تقضي هذه الحيوة الدنيا
M-45/20:73. Nous avons cru à notre Seigneur, afin qu'il nous pardonne nos erreurs et la sorcellerie à laquelle tu nous as contraints. Dieu est meilleur et plus persistant".	إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى	إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ ٱلسِّحْرِ. وَٱللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ".	انا امنا بربنا ليغفر لنا خطايانا وما اكرهتنا عليه من السحر والله خير وابقى
M-45/20:74. [Quiconque vient à son Seigneur en criminel, aura la géhenne où il ne mourra [d'une belle mort] ni ne vivra [une belle vie].	إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا	[إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا، فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا [...] وَلَا يَحْيَىٰ [...].	انه من ياتي ربه مجرما فان له جهنم لا يموت فيها ولا يحيى
M-45/20:75. Quiconque vient à lui en croyant, après avoir fait les bonnes œuvres, ceux-là auront les degrés les plus élevés,	وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَا	وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ،	ومن ياته مومنا قد عمل الصالحات فاولئك لهم الدرجات العلى
M-45/20:76. les jardins d'Éden sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. Voilà la rétribution de celui qui s'est purifié.]	جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى	جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ.]	جنات عدن تجري من تحتها الانهر خالدين فيها وذلك جزاء من تزكى

---

[1] 1) تَلَقَّفُ، تَلْقَفْ (2 كَيْدَ (3 سِحْرٍ (4 أين ♦ R1) Dans Exode 7:10, c'est Aaron qui jette le bâton et non Moïse. Exode 7:12 dit: Le bâton d'Aaron engloutit (וַיְבַלַּע) leurs bâtons.

[2] 1) آمَنْتُمْ (2 فَلَأَقْطَعَنَّ (3 وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: avec un couteau (du syriaque ܗܠܦܐ hlafa).

[3] 1) تُقْضَى هَذِهِ الْحَيَاةُ

M-45/20:77[1]. Nous révélâmes à Moïse: "Pars de nuit avec mes serviteurs, frappe [la mer de ton bâton pour leur ouvrir] une voie sèche dans la mer, ne crains pas d'être atteint et n'aie pas peur [de te noyer]".[R1]

M-45/20:78[2]. Alors Pharaon les suivit avec ses soldats et les couvrit de la mer ce qui les a couverts.

M-45/20:79. Pharaon a égaré ses gens et n'a point guidé.

M-45/20:80[3]. Ô fils d'Israël! Nous vous avons sauvés de votre ennemi, nous vous avons promis [la salvation] sur le flanc droit du Mont,[R1] et nous avons fait descendre sur vous la manne et les cailles.[R2]

M-45/20:81[4]. Mangez des bonnes choses dont nous vous avons approvisionnés et n'y transgressez pas, sinon ma colère s'abattra sur vous. Celui, sur qui ma colère s'abat, tombera.

M-45/20:82. Je suis pardonneur à celui qui s'est repenti, a cru, a fait une bonne œuvre, puis s'est guidé.

M-45/20:83. "Qu'est-ce qui t'a hâté à [t'éloigner] de tes gens, ô Moïse?"

M-45/20:84[5]. Il dit: "Ceux-là sont sur mes traces, je me suis alors hâté vers toi, mon Seigneur! afin que tu sois satisfait".

M-45/20:85[6]. Il dit: "Nous avons éprouvé tes gens après toi et le Samaritain les a égarés".[R1T1]

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ: "أَسْرِ بِعِبَادِي، فَٱضْرِبْ لَهُمْ [...] طَرِيقًا فِي ٱلْبَحْرِ يَبَسًا[1]، لَّا تَخَٰفُ[2] دَرَكًا[3]، وَلَا تَخْشَىٰ [...]".

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى

ولقد اوحينا الى موسى ان اسر بعبادى ماضرب لهم طريقا فى البحر يبسا لا تخف دركا ولا تخشى

فَأَتْبَعَهُمْ[1] فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ[2]، فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ[3].

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى

واضل فرعون قومه وما هدى

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ! قَدْ أَنجَيْنَٰكُم[1] مِّنْ عَدُوِّكُمْ، وَوَٰعَدْنَٰكُمْ[2] [...] جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ[3]، وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ.

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى

يا بنى اسرايل قد انجيناكم من عدوكم ووعدناكم جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ[1] وَلَا تَطْغَوْا۟[2] فِيهِ، فَيَحِلَّ[3] عَلَيْكُمْ غَضَبِي. وَمَن يَحْلِلْ[4] عَلَيْهِ غَضَبِي، فَقَدْ هَوَىٰ.

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

كلوا من طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبى ومن يحلل عليه غضبى فقد هوى

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ، وَءَامَنَ، وَعَمِلَ صَٰلِحًا، ثُمَّ ٱهْتَدَىٰ.

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى

وانى لغفار لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى

وَمَآ أَعْجَلَكَ [...] عَن " قَوْمِكَ، يَٰمُوسَىٰ؟"

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى

وما اعجلك عن قومك موسى

قَالَ: "هُمْ أُو۟لَآءِ[1] عَلَىٰٓ أَثَرِي[2]، وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ، رَبِّ! لِتَرْضَىٰ".

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى

قال هم اولا على اثرى وعجلت اليك رب لترضى

قَالَ: "فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ، وَأَضَلَّهُمُ[1] ٱلسَّامِرِيُّ".

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

قال فانا قد فتنا قومك من بعدك واضلهم السامرى

---

1 1) دَرْكًا (3 تَخَفُ (2 يَبْسًا، يَبِسًا، يَابِسًا (1 ♦ R1) Cf. Ex 14:15-29. Une légende juive dit que Moïse demanda à la mer de s'ouvrir, mais elle refusa. Dieu lui ordonna alors de la frapper comme un maître frappe son esclave (Ginzberg vol. 3, p. 9).

2 1) دَرْكًا (3 تَخَفُ (2 يَبْسًا، يَبِسًا، يَابِسًا (1

3 1) الْأَيْمَنِ (3 وَوَاعَدْتُكُمْ، وَوَعَدْنَاكُمْ (2 أَنْجَيْتُكُمْ، نَجَّيْنَاكُمْ (1 ♦ T1) Autre traduction probable: nous vous avons donné rendez-vous du côté du Mont à droit ♦ R1) Cf. Ex 19:11. R2) Cf. Ex 16:13-15. Les mêmes mots en hébreu.

4 1) يَحْلُلْ (4 فَيَحُلَّ، فَيُحِلَّ، لايَحِلَّنَّ (3 تَطْغُوْا (2 رَزَقْتُكُمْ (1

5 1) إِثْرِي، أُثْرِي (2 أُولَا، أُولَايَ (1

6 1) وَأَضَلُّهُمُ ♦ R1) Ex 32:7 ne parle pas du Samaritain, mais d'Aaron. On trouve cependant le veau de Samarie dans Os 8:5-6, dont le culte s'est maintenu au temps des Rois (Cf. 1 R 12:28; 2 R 10:29, 17:16) ♦ T1) Le terme Samaritain se trouve dans les versets 45/20:85, 87-88, 95-97 en rapport avec l'histoire du veau d'or alors que la Samarie n'existait pas à ce moment-là. Selon les Samaritains, leur nom ne fait pas référence à la Samarie, mais signifie: les protecteurs de la loi. Sawma (p. 342) estime aussi que ce terme signifie le gardien dérivant d'un verbe utilisé souvent dans l'Ancien Testament שמר. Ce verset devrait donc être traduit selon Sawma: Nous avons éprouvé votre peuple après toi, mais le gardien les a égarés. Luxenberg comprend ce terme comme signifiant: égaré, du verbe syriaque ܫܡܪ shmar, qui signifie dévié du chemin, tenté, trompé, égaré. Il est parallèle au mot hérétique pour décrire Aaron qui a fabriqué le veau. Les juifs ont donné ce nom aux Samaritains, les considérant comme hérétiques adorant le veau d'or dont parle 2 R 17:16. L'auteur du Coran, un juif, a peut-être introduit le terme Samaritain dans cette histoire car les Juifs, les détestent.

M-45/20:86[1]. Moïse retourna alors à ses gens, en colère et chagriné. Il dit: "Ô mes gens! Votre Seigneur ne vous a-t-il pas déjà promis [la réalisation d']une bonne promesse? La durée [de mon absence] a-t-elle donc été longue pour vous? Ou bien avez-vous voulu que la colère s'abatte sur vous de votre Seigneur et pour cela vous avez manqué à ma promesse?[T1]"

فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ، أَسِفٗا. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! وَعۡدًا أَلَمۡ يَعِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ [...] حَسَنًا؟ أَفَطَالَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡعَهۡدُ [...]؟ أَمۡ أَرَدتُّمۡ أَن يَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبٞ مِّن رَّبِّكُمۡ، فَأَخۡلَفۡتُم مَّوۡعِدِي؟"

ܡܦܚܬ ܡܘܣܝ ܠܐ ܡܘܡܗ ܥܨܒܢ ܐܣܡܐ ܡܐܠ ܢܥܘܡ ܐܠܐ ܢܥܕܛܡ ܕܛܡ ܘܥܕܐ ܚܣܢܐ ܐܡܛܐܠ ܥܠܝܟܡ ܐܠܥܗܕ ܐܡ ܐܪܕܬܡ ܐܪ ܢܥܠ ܥܠܝܟܡ ܥܨܒ ܡܢ ܪܒܟܡ ܕܛܡ ܡܚܠܦܬܡ ܡܘܥܕܝ

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

M-45/20:87[2]. Ils dirent: "Nous n'avons pas manqué à ta promesse de notre propre gré. Mais on nous a fait porter des charges de l'ornement des gens et nous les avons lancées [dans le feu]". Le Samaritan a aussi lancé.

قَالُواْ: "مَآ أَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا[1]. وَلَٰكِنَّا حُمِّلۡنَآ[2] أَوۡزَارٗا مِّن زِينَةِ ٱلۡقَوۡمِ، فَقَذَفۡنَٰهَا [...]". فَكَذَٰلِكَ أَلۡقَى ٱلسَّامِرِيُّ.

ܡܐܠܘ ܡܐ ܐܚܠܦܢܐ ܡܘܥܕܟ ܒܡܠܟܢܐ ܘܠܟܢܐ ܚܡܠܢܐ ܐܘܙܪܐ ܡܢ ܙܝܢܬܐ ܕܥܡܐ ܡܩܕܦܢܗܐ ܡܟܕܠܟ ܐܠܦ ܣܡܪܝ

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

M-45/20:88[3]. Il en a fait sortir pour eux un veau,[R1] un corps qui mugit,[R2] et ils ont dit: "C'est votre dieu et le dieu de Moïse". Mais [le Samaritan] a oublié [que le veau ne peut être un dieu][T1].

فَأَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلٗا، جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٞ، فَقَالُواْ: "هَٰذَآ إِلَٰهُكُمۡ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ" . فَنَسِيَ [...].

ܡܦܩܢ ܠܗܘܢ ܥܓܠܐ ܦܓܪܐ ܕܠܗ ܡܘܓܐ ܘܐܡܪܘ ܗܕܐ ܐܠܗܟܘܢ ܘܐܠܗ ܡܘܫܐ ܢܫܐ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

M-45/20:89[4]. Ne voient-ils pas qu'il ne leur retourne aucune parole et qu'il ne peut leur faire ni nuisance ni profit?

أَفَلَا يَرَوۡنَ أَلَّا يَرۡجِعُ[1] إِلَيۡهِمۡ قَوۡلٗا، وَلَا يَمۡلِكُ[2] لَهُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا؟

ܐܠܐ ܢܚܙܘܢ ܕܠܐ ܡܬܦܢܐ ܠܗܘܢ ܡܠܬܐ ܘܠܐ ܡܫܠܛ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܘܠܐ ܛܒܘܬܐ

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

M-45/20:90[5]. Aaron leur avait dit auparavant: "Ô mes gens! Vous avez été seulement subvertis par lui. C'est le miséricordieux qui est votre Seigneur, suivez-moi donc et obéissez à mon ordre".

وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هَٰرُونُ مِن قَبۡلُ: "يَٰقَوۡمِ! إِنَّمَا[1] فُتِنتُم بِهِۦۖ. وَإِنَّ[2] رَبَّكُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ، فَٱتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوٓاْ أَمۡرِي".

ܘܠܩܕ ܩܐܠ ܠܗܘܢ ܗܪܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܥܡܐ ܐܢܬܘܢ ܐܬܦܬܢܬܘܢ ܒܗ ܘܐܢ ܪܒܟܘܢ ܗܘ ܪܚܡܢܐ ܬܒܥܘܢܝ ܘܐܬܪܥܘ ܠܦܬܓܡܝ

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَانُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

M-45/20:91[6]. Ils dirent: "Nous ne cesserons[T1] d'être attachés [à son culte], jusqu'à ce que Moïse retourne à nous".

قَالُواْ: "لَن نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرۡجِعَ إِلَيۡنَا مُوسَىٰ".

ܐܡܪܘ ܠܐ ܢܬܪܚ ܥܠܘܗܝ ܥܩܝܦܝܢ ܥܕܡܐ ܕܢܬܦܢܐ ܠܘܬܢ ܡܘܫܐ

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى

M-45/20:92[7]. Il dit: "Ô Aaron! Qu'est-ce qui t'a empêché, quand tu les as vus s'égarer,[R1]

قَالَ: "يَٰهَٰرُونُ! مَا مَنَعَكَ، إِذۡ رَأَيۡتَهُمۡ ضَلُّوٓاْ،

ܐܡܪ ܗܪܘܢ ܡܢܥ ܠܟ ܕܚܙܝܬ ܠܗܘܢ ܕܡܛܘ ܐܬ ܕܐܬܝܗܘ ܡܛܘ

قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

M-45/20:93[8]. de me suivre? As-tu donc désobéi à mon ordre?"

أَلَّا تَتَّبِعَنِۖ أَفَعَصَيۡتَ أَمۡرِي؟"

ܐܠܐ ܬܬܒܥܢ ܐܦܥܨܝܬ ܐܡܪܝ

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

M-45/20:94[9]. Il dit: "Ô fils de ma mère! Ne me prends ni par la barbe[T1] ni par la tête. Je craignais que tu ne dises: "Tu as séparé les fils d'Israël et tu n'as pas observé ma parole"".

قَالَ: "يَبۡنَؤُمَّ[1]! لَا تَأۡخُذۡ بِلِحۡيَتِي[2] وَلَا بِرَأۡسِيٓۖ. إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ: "فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَلَمۡ تَرۡقُبۡ[3] قَوۡلِي"".

ܐܡܪ ܒܪܝ ܐܡܐ ܠܐ ܬܐܚܘܕ ܒܠܚܝܬܝ ܘܠܐ ܒܪܐܫܝ ܐܢܝ ܚܫܝܬ ܕܬܐܡܪ ܦܪܩܬ ܒܝܢ ܒܢܝ ܐܣܪܝܠ ܘܠܐ ܢܛܪ ܡܠܬܝ

قَالَ يَا ابْنَ أَمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

---

1 T1) Formulation erronée: vous avez manqué à sa promesse?

2 1) حَمَلْنَا، حُمِلْنَا (2 بِمِلْكِنَا، بِمُلْكِنَا، بِمَلَكِنَا

3 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: فَقَالُوا: "هَذَا إِلَهُكُمْ". وَإِلَهُ مُوسَى فَنُسِيَ: ils ont dit: C'est votre dieu". Quant au Dieu de Moïse, il a été oublié ♦ R1) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16. R2) Voir la note de 39/7:148.

4 1) يَمْلِكَ (2 أن لا يَرْجِعَ، أن لا يُرْجِعَ

5 1) وَأَنَّ (2 أَنَّمَا

6 T1) Lecture de Luxenberg: لَنَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ Nous continuerons d'être attachés à son culte.

7 R1) Cf. Ex 32:21

8 1) تَتَّبِعَنِي

9 1) أُمِّي (2 بِلَحْيَتِي (3 تُرْقِبْ، تُرَقِّبْ ♦ T1) Le terme lihya לחי en hébreu désigne non pas la barbe, mais la joue (voir Lm 3:30; Is 50:6).

M-45/20:95. Il dit: "Quel est ton problème? Ô Samaritain!"	قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ	ܡܐܠ ܡܐ ܚܛܒܟ ܫܡܪܝܐ	قَالَ: "فَمَا خَطْبُكَ، يٰسٰمِرِيُّ؟"
M-45/20:96[1]. Il dit: "J'ai vu ce qu'ils n'ont pas vu. J'ai alors pris une poignée des traces [du cheval] du messager et je l'ai rejetée[T1]. C'est ainsi que mon âme m'a suggéré".	قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي	ܡܐܠ ܚܙܝܬ ܡܐ ܕܠܐ ܚܙܘܗܝ ܩܒܥܬ ܩܒܬܐ ܡܢ ܐܬܪ ܫܠܝܚܐ ܘܫܕܪܬܗ ܗܟܢܐ ܣܠܠܬ ܠܝ ܢܦܫܝ	قَالَ: "بَصُرْتُ[1] بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا[2] بِهِ. فَقَبَضْتُ قَبْضَةً[3] مِّنْ أَثَرِ[4] [...] ٱلرَّسُولِ، فَنَبَذْتُهَا. وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي".
M-45/20:97[2]. Il dit: "Va-t-en! Tu auras, dans la vie, à dire: "Ne touchez pas!"[R1] Et il y aura pour toi un rendez-vous que tu ne manqueras pas. Regarde ton dieu auquel tu es resté attaché. Nous le brûlerons et ensuite nous le pulvériserons totalement dans la mer".[R2]	قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا	ܡܐܠ ܙܠܬܗ ܡܐܪ ܠܟ ܒܚܝܐ ܕܬܐܡܪ ܠܐ ܡܣܐܣ ܘܐܝܬ ܠܟ ܡܘܥܕܐ ܕܠܐ ܬܫܬܠܡܝܗ ܐܣܬܟܠ ܠܐܠܗܟ ܕܐܢܬ ܩܐܡ ܥܠܘܗܝ ܢܚܪܩܝܗ ܘܢܬܪܩܝܗ ܠܝܡܐ ܕܝܡܐ	قَالَ فَٱذْهَبْ! فَإِنَّ لَكَ، فِي ٱلْحَيَوٰةِ، أَن تَقُولَ[1]: "لَا مِسَاسَ[2]!" وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُ[3]. وَٱنظُرْ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِي ظَلْتَ[4] عَلَيْهِ عَاكِفًا. لَّنُحَرِّقَنَّهُ[5]، ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ[6] فِي ٱلْيَمِّ نَسْفًا".
M-45/20:98[3]. [---] Votre dieu n'est que Dieu, il n'est de dieu que lui. ~ Il a embrassé toute chose avec la connaissance.	إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا	ܐܡܐ ܐܠܗܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܐܠܗ ܐܠܐ ܗܘ ܘܣܥ ܟܠ ܫܝ ܥܠܡܐ	[---] إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ، ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ[1]. ~ وَسِعَ[2] كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا.
M-45/20:99. Ainsi nous te narrons des nouvelles de ce qui a précédé. Et nous t'avons donné, de notre part, un rappel.	كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا	ܟܕܠܟ ܢܩܨܘ ܥܠܝܟ ܡܢ ܐܢܒܐ ܕܡܐ ܩܕܡ ܣܒܩ ܘܩܕ ܐܬܝܢܟ ܡܢ ܠܕܢܐ ܕܟܪܐ	كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ. وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ، مِن لَّدُنَّا، ذِكْرًا.
M-45/20:100[4]. Quiconque s'en est détourné, en portera au jour de la résurrection une charge.	مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا	ܡܢ ܐܥܪܘܨ ܥܠܗ ܡܐܢܗ ܢܣܒܠ ܝܘܡ ܩܝܡܬܐ ܘܙܪܐ	مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ، فَإِنَّهُ يَحْمِلُ[1] يَوْمَ ٱلْقِيٰمَةِ وِزْرًا،
M-45/20:101. Ils seront éternellement [dans la punition]. Quelle mauvaise charge elle sera pour eux au jour de la résurrection!	خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا	ܚܠܕܝܢ ܒܗ ܘܣܐ ܠܗܘܢ ܝܘܡ ܩܝܡܬܐ ܚܡܠܐ	[...]. وَسَآءَ لَهُمْ خَٰلِدِينَ فِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيٰمَةِ حِمْلًا!
M-45/20:102[5]. Le jour où l'on soufflera dans le chofar[T1] et que nous rassemblerons, ce jour-là, les criminels bleus,[T2]	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا	ܝܘܡ ܢܢܦܚ ܒܩܪܢܐ ܘܢܚܫܘܪ ܠܚܛܝܐ ܝܘܡܐ ܗܢܘ ܙܪܩܐ	يَوْمَ يُنفَخُ[1] فِي ٱلصُّورِ[2] وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ[3]، يَوْمَئِذٍ، زُرْقًا،
M-45/20:103[6]. se parlant à basse voix: "Vous n'avez demeuré que dix jours[T1]".	يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا	ܢܬܚܐܦܬܘܢ ܒܝܢܗܘܢ ܐܢ ܠܒܬܬܘܢ ܐܠܐ ܥܣܪܐ	يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن: "لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا".
M-45/20:104. Nous savons mieux ce qu'ils disent quand l'un parmi eux dont la voie est exemplaire dira: "Vous n'avez demeuré qu'un jour".	نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا	ܢܚܢ ܐܥܠܡ ܒܡܐ ܕܡܐܡܪܝܢ ܐܝܟ ܡܐܡܪ ܐܡܬܠܗܘܢ ܛܪܝܩܗ ܐܢ ܠܒܬܬܘܢ ܐܠܐ ܝܘܡܐ	نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ، إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً: "إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا".
M-45/20:105. [---] Ils t'interrogent sur les montagnes, dis: "Mon Seigneur les pulvérisera complètement,	وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا	ܘܢܫܐܠܘܢܟ ܥܠ ܛܘܪܐ ܐܡܪ ܢܢܣܦܗ ܡܪܝ ܢܣܦ	[---] وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ، فَقُلْ: "يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا،

1) بَصِرْتُ، بُصِرْتُ (2 بَصَرُوا، يُبْصَرُوا، تَبْصَرُوا، يَبْصَرُوا، يُبْصُرُوا، تُبْصَرُوا، قُبْصَةً (3 قُبْضَةً، قُبْصَةً، قَبْصَةً (4 أَثَرِ فَرَسِ ♦ T1) Passage ambigu. Voir l'édition arabe.

1) يَقُولَ (2 مَسَاسِ (3 تُخْلِفَهُ، نُخْلِفَهُ، نَخْلِفَهُ، تَخْلُفَهُ، يَخْلُفَهُ (4 ظَلِلْتَ، ظَلْتَ، ظَلِلْتَ (5 لَنَذبحنَّه ولَنُحْرِقَنَّهُ، لَنَذبحنَّه، لَنَحْرُقَنَّهُ، لَنَحْرُقَنْهُ، لَنُحْرِقَنَّهُ (6 لَنَنْسُفَنَّهُ، لَنَنْسِفَنَّهُ ♦ R1) Cri du lépreux: cf. Lv 13:45-46. R2) Cf. Ex 32:20; Dt. 9:21.

1) وَسَّعَ (2 هُوَ الرحمان رب العرش

1) يُحَمَّلُ

1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 نَنْفُخُ، يَنْفُخُ، تَنْفُخُ (3 وَيَحْشُرُ الْمُجْرِمون، وَيُحْشَرُ الْمُجْرِمِينَ ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20 T2) tout livides (Abdelaziz); les yeux éteints (Boubakeur); les yeux cernés de peur (Chiadmi). Mais il se peut qu'il y ait une erreur dans le terme زرقا qui devrait être lu زرفا, signifiant en foules. Le verset 80/78:18 dit: Le jour où l'on soufflera dans le chofar et vous viendrez en foules.

T1) Mawerdi: 1) Vous n'avez demeuré que dix jours sur terre. 2) Vous n'avez demeuré que dix jours dans les tombes.

M-45/20:106[1]. et les laissera comme un bas-fond dénudé[T1],	فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا	فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا	ميذرها ماعا صفصفا
M-45/20:107[2]. dans lequel tu ne verras ni tortuosité, ni relief"[R1].	لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا	لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا	لا ترى فيها عوجا ولا اميا
M-45/20:108[3]. Ce jour-là, ils suivront l'appeleur qui n'a pas de tortuosité en lui.[T1] Les voix se prostreront devant le miséricordieux et tu n'écouteras alors qu'un chuchotement.	يَوْمَئِذٍ، يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۥ. وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ، فَلَا تَسْمَعُ[1] إِلَّا هَمْسًا.	يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا	يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا
M-45/20:109. Ce jour-là, l'intercession auprès de lui ne profite qu'à celui autorisé par le miséricordieux et il est satisfait de sa parole.	يَوْمَئِذٍ، لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُۥ قَوْلًا.	يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَانُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا	يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا
M-45/20:110[4]. Il sait ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux. Mais ils ne le cernent pas avec la connaissance[R1].	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ. وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا.	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا	يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما
M-45/20:111[5]. Les faces se soumettront au vivant, le subsistant[R1]. Et quiconque a porté une oppression sera déçu.	وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَيِّ ٱلْقَيُّومِ. وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا[1].	وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا	وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما
M-45/20:112[6]. Quiconque aura fait les bonnes œuvres, en étant croyant, ne craindra ni oppression ni préjudice.	وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَلَا يَخَافُ[1] ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا.	وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا	ومن يعمل من الصالحات وهو مومن فلا يخاف ظلما ولا هضما
M-45/20:113[7]. [---] Ainsi l'avons-nous fait descendre un Coran arabe et nous y avons modulé les menaces. ~ Peut-être craindront-ils ou sera-t-il pour eux un rappel!	[---] وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ[1] لَهُمْ ذِكْرًا!	وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا	وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون او يحدث لهم ذكرا
M-45/20:114[8]. [Dieu soit élevé, le roi, le vrai!][R1] Ne te hâte pas dans le Coran avant que ne te soit complétée sa révélation. Et dis: "Mon Seigneur! Augmente ma connaissance".	[فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ، ٱلْمَلِكُ، ٱلْحَقُّ!] وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن[1] يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ[2]. وَقُل: "رَبِّ! زِدْنِي عِلْمًا".	فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا	فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما
M-45/20:115[9]. [---] Nous avons auparavant fait un pacte avec Adam, mais il oublia [le pacte]. Et nous n'avons pas trouvé chez lui aucune résolution.	[---] وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ، مِن قَبْلُ، فَنَسِيَ[1] [...]. وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا[2].	وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا	ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسى ولم نجد له عزما
M-45/20:116[10]. [Rappelle] quand nous avons dit aux anges: "Prosternez-vous devant Adam". Ils se sont prosternés, sauf Iblis[R1] qui a refusé.	[...] وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ: "ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ". فَسَجَدُوٓا۟، إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ.	وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى	واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى

1 T1) Luxenberg: brûlé, du terme syriaque ܣܦܝܦܐ.sfifa.

2 R1) Cf. Is 40:4.

3 1) ينطقون ♦ T1) sans aucun détour (Abdelaziz).

4 R1) Cf. Ps. 139:4-6

5 1) قراءة شيعية: من حمل ظلماً لآل محمد ♦ R1) On retrouve dans Dn 6:27 en hébreu ces deux attributs de Dieu: hay we-qayyum. On retrouve la même conception chez Plutarque (Sankharé, p. 85).

6 1) يَخَفْ

7 1) يُحْدِثْ، نُحْدِثْ، نُحْدِثُ، تُحْدِثَ، تُحْدِثُ

8 1) نَقْضَي ... وَحْيَهُ، تَقْضَي ... وَحْيَهُ (2 حتَّى ♦ R1) Voir la note de 21/114:2.

9 1) فَنَسِيْ، فَنُسِّيَ (2 قراءة شيعية: وَلَقَدْ عَهِدْنا إلى آدَمَ مِنْ قَبْلُ كَلِمَاتٍ فِي مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالأئمة مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

10 R1) Voir la note de 38/38:74.

M-45/20:117. Alors nous dîmes: "Ô Adam! Celui-ci est un ennemi pour toi et ton épouse. Qu'il ne vous fasse sortir les deux du jardin, sinon tu seras malheureux.	فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى	فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك ولزوجك ملا يخرجنكما من الجنه فتشقى	فَقُلْنَا: "يَٰٓـَٔادَمُ! إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوۡجِكَ. فَلَا يُخۡرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلۡجَنَّةِ، فَتَشۡقَىٰٓ.
M-45/20:118. Tu n'y auras pas faim ni ne seras nu.	إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى	ان لك الا تجوع فيها ولا تعرى	إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعۡرَىٰ.
M-45/20:119. Et tu n'y auras ni soif ni chaleur".	وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى	وانك لا تظموا فيها ولا تضحى	وَأَنَّكَ لَا تَظۡمَؤُاْ فِيهَا وَلَا تَضۡحَىٰ".
M-45/20:120[1]. Alors le Satan lui susurra. Il dit: "Ô Adam! T'indiquerai-je l'arbre de l'éternité[R1] et un royaume qui ne périt pas?"	فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى	موسوس اليه الشيطن مال يا ادم هل ادلك على شجره الخلد وملك لا يبلى	فَوَسۡوَسَ إِلَيۡهِ ٱلشَّيۡطَٰنُ. قَالَ: "يَٰٓـَٔادَمُ! هَلۡ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلۡخُلۡدِ وَمُلۡكٖ لَّا يَبۡلَىٰ؟"
M-45/20:121[2]. Tous deux en mangèrent, leurs parties honteuses[T1] leur apparurent,[R1] et ils se mirent à les couvrir avec les feuilles du jardin. Adam désobéit ainsi à son Seigneur et il s'est dévoyé.	فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى	فاكلا منها فبدت لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنه وعصى ادم ربه فغوى	فَأَكَلَا مِنۡهَا، فَبَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا، وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ[1] عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِ. وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ، فَغَوَىٰ[2].
M-45/20:122. Son Seigneur l'a ensuite choisi, lui a pardonné et [l']a guidé.	ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى	ثم احتبه ربه فتاب عليه وهدى	ثُمَّ ٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيۡهِ، وَهَدَىٰ.
M-45/20:123[3]. Il dit: "Descendez-en tous les deux, ennemis les uns des autres. Si une direction vous vient de ma part, quiconque suit ma direction, il ne s'égarera ni ne sera misérable.	قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى	مال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو فاما ياتينكم مني هدى فمن اتبع هداى ملا يضل ولا يشقى	قَالَ: "ٱهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيعَۢا، بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞ. فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدٗى، فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ[1]، فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ.
M-45/20:124[4]. Quiconque s'est détourné de mon rappel aura une subsistance restreinte[T1] et nous le rassemblerons, le jour de la résurrection, aveugle"[R1].	وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى	ومن اعرض عن ذكري ضنكا مان له معيشه ضنكا ونحشره يوم القيمه اعمى	وَمَنۡ أَعۡرَضَ عَن ذِكۡرِي، فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا[1] وَنَحۡشُرُهُۥ[2]، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، أَعۡمَىٰ".
M-45/20:125. Il dira: "Mon Seigneur! Pourquoi m'as-tu rassemblé aveugle alors que j'étais clairvoyant?"	قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا	مال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت بصيرا	قَالَ: "رَبِّ! لِمَ حَشَرۡتَنِيٓ أَعۡمَىٰ وَقَدۡ كُنتُ بَصِيرٗا؟"
M-45/20:126. Il dira: "C'est ainsi! Nos signes te sont venus et tu les as oubliés. Ainsi ce jour tu es oublié".	قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى	قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها وكذلك اليوم تنسى	قَالَ: "كَذَٰلِكَ! أَتَتۡكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا. وَكَذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمَ تُنسَىٰ".
M-45/20:127. [---] Ainsi nous rétribuons celui qui a excédé et n'a pas cru aux signes de son Seigneur. Et la punition de la [demeure] dernière est plus sévère et plus persistante.	وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى	وكذلك نجزي من اسرف ولم يومن باياتِ ربه ولعذاب الاخره اشد وابقى	[---] وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَنۡ أَسۡرَفَ وَلَمۡ يُؤۡمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦۚ. وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبۡقَىٰٓ.
M-45/20:128[5]. N'a-t-il pas été une direction pour eux le fait que nous ayons fait périr tant de générations avant eux dans	أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ	افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون في	أَفَلَمۡ يَهۡدِ[1] لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا، قَبۡلَهُم، مِّنَ ٱلۡقُرُونِ يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

---

1 R1) Dans le Coran il n'y a qu'un arbre interdit. Dans la Bible il y en a deux: l'arbre de la connaissance du bien et du mal (Gn 3:1-7) et l'arbre de l'éternité (Gn 3:22). Ce dernier est traduit dans le Coran par شجرة الخلد. La Bible parle de شجرة الحياة arbre de la vie. Il en est de même en hébreu. Les élus retrouveront cet arbre au paradis selon Ap. 22:14 et 1 H 24:4-6.

2 1) يَخۡصِفَٰنِ (2 فَغَوِيَ ♦ T1) Le terme syriaque correspondant ܣܪܝܘܬܐ saryutha signifie souillure et impureté ♦ R1) Gn 3:7.

3 1) هُدَايَ، هُدَيَّ

4 1) ضَنۡكٗى (2 وَيَحۡشُرُهُۥ ♦ T1) vie pleine de gêne (Hamidullah) ♦ R1) Voir la nota du verset 50/17: 97.

5 1) نَهۡدِ ♦ T1) Mawerdi: 1) Ceux dotés de jugement. 2) Ceux dotés de raison. 3) Ceux qui sont dévots.

لَأَيٰتٍ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ.	مسطيهم ار ـ ـ دلط لاسـ لاولى النهى	لِأُولِي النُّهَى	les habitations desquelles ils marchent? ~ Il y a là des signes pour les dotés d'intelligence[T1].
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ، لَكَانَ [...] لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى.	ولولا كلمه سبقت من ربط لكان لزاما واجل مسمى	وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى	M-45/20:129[1]. Si une parole n'avait pas précédé de ton Seigneur jusqu'à un terme nommé, [leur punition] aurait été imposée[T1R1].
[---] فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ، قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ، وَقَبْلَ غُرُوبِهَا، وَمِنْ ءَانَآيِ ٱلَّيْلِ. فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ[1] ٱلنَّهَارِ. لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ[2]!	فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن اناى الليل فسبح واطراف النهار لعلك ترضى	فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى	H-45/20:130[2]. [---] Sois donc patient[A1] face à ce qu'ils disent et exalte la louange de ton Seigneur, avant le lever du soleil, avant son coucher et durant la nuit. Et exalte aux extrémités du jour. Peut-être que tu seras satisfait!
[وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ، أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ، زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا، لِنَفْتِنَهُمْ[2] فِيهِ. وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ.]	ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى	وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى	H-45/20:131[3]. [Ne tends point tes yeux vers ce dont nous avons fait jouir des couples d'entre eux, comme splendeur de la vie ici-bas,[T1] afin de les éprouver par cela. La provision de Dieu est meilleure et plus persistante].
وَأْمُرْ[1] أَهْلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ، وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا. [لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا. نَّحْنُ نَرْزُقُكَ.] وَٱلْعَٰقِبَةُ [...] لِلتَّقْوَىٰ.	وامر اهلك بالصلوه واصطبر عليها لا نسلك رزقا نحن نرزقك والعاقبه للتقوى	وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى	M-45/20:132[4]. Ordonne à tes gens la prière et y sois patient. [Nous ne te demandons pas de provision. C'est nous qui t'approvisionnons]. La fin [heureuse] sera à la dévotion.[R1]
[---] وَقَالُوا۟: "لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ!" أَوَ لَمْ تَأْتِهِم[1] بَيِّنَةُ[2] مَا فِي ٱلصُّحُفِ[3] ٱلْأُولَىٰ؟	ومالوا لولا ياتينا باية من ربه او لم ياتهم بينه ما ـ الصحف الاولى	وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى	M-45/20:133[5]. [---] Ils dirent: "Si seulement il nous donnait un signe de son Seigneur!" Ne leur est-elle pas venue une preuve de ce qu'il y a dans les premiers feuillets?
وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ، لَقَالُوا۟: "رَبَّنَا! لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ[1] وَنَخْزَىٰ[2]".	ولو انا اهلكنهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع ايتك من قبل ان نذل ونخزى	وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى	M-45/20:134[6]. Même si nous les ayons fait périr par une punition avant lui, ils diraient: "Notre Seigneur! Si seulement tu nous avais envoyé un messager, nous aurions alors suivi tes signes avant que nous soyons humiliés et déshonorés".
قُلْ: "كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ، فَتَرَبَّصُوا۟. فَسَتَعْلَمُونَ[1] مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِيِّ[2]، وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ".	مل كل منتصر منتصوا مستعلمون من اصحب الصرط السوى ومن اهتدى	قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى	M-45/20:135[7]. Dis: "Chacun guette, guettez donc. Vous saurez alors qui sont les gens du chemin nivelé et qui s'est guidé".[A1]

---

1 T1) Le texte est désordonné. Notre traduction se base sur le verset 62/42:14 ♦ R1) Cf. Luc 3: 7; Rm 5:2; 2Th 1:1-9.

2 1) تُرْضَى (2 وَأَطْرَافِ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 1) لِنَفْتِنَهُمْ (2 زَهْرَةَ ♦ T1) certains groupes d'entre eux, comme décor de la vie présente (Hamidullah); telle sorte d'entre eux, par la fleur de la vie terrestre (Abdelaziz).

4 1) وَامُرْ (2 وإِنَّ وَالْعَاقِبَةَ ♦ R1) Cf. 1 Tm 4:8.

5 1) الصُّحْفِ (3 بَيِّنَةٌ، بَيِّنَةُ (2 يَأْتِهِمْ

6 1) وَنُخْزَى (2 نُذَلَّ

7 1) السَّواء، السَّوء، السُّوَّي، السُّوءَى، السَّوِيْ، السَّوِيء، السُّوَيّ (2 فَتَمَتَّعُوا فَسَوفَ تَعْلَمُونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

Chapitre 46/56: L'avènement
سُورَة الوَاقِعَة

96 versets - mecquois [sauf: 81-82][1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-46/56:1. Quand l'avènement advien-dra,	إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ	اذا وقعت الواقعه	إِذَا وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ،
M-46/56:2. aucune [âme] ne démentira son avènement.	لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ	ليس لوقعتها كاذبه	لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا [...] كَاذِبَةٌ.
M-46/56:3[3]. Abaissant, élevant.	خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ	خافضه رافعه	خَافِضَةٌ، رَّافِعَةٌ[1].
M-46/56:4[4]. Quand la terre sera secouée violemment,	إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا	اذا رجت الارض رجا	إِذَا رُجَّتِ[1] ٱلْأَرْضُ رَجًّا،
M-46/56:5[5]. et les montagnes seront écrasées complètement,	وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا	وبست الجبال بسا	وَبُسَّتِ[1] ٱلْجِبَالُ بَسًّا،
M-46/56:6[6]. et deviendront poussière dispersée,[R1]	فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا	فكانت هباء منبثا	فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنۢبَثًّا[1]،
M-46/56:7[7]. et vous serez trois groupes.	وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً	وكنتم ازواجا ثلاثه	وَكُنتُمْ أَزْوَٰجًا ثَلَٰثَةً[1].
M-46/56:8. Les gens de la droite: qui sont les gens de la droite?	فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ	فاصحاب الميمنه ما اصحاب الميمنه	فَأَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ: مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ؟
M-46/56:9[8]. Les gens de la gauche: qui sont les gens de la gauche?[R1]	وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ	واصحاب المسمه ما اصحاب المسمه	وَأَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ: مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ؟
M-46/56:10[9]. Et les précurseurs [dans les bienfaisances sont] les précurseurs [dans le paradis][T1].	وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ	والسمود السمود	وَٱلسَّٰبِقُونَ [...] ٱلسَّٰبِقُونَ [...].
M-46/56:11. Ceux-là sont les rapprochés [de Dieu],	أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ	اولئك المدبور	أُوْلَٰٓئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ [...]،
M-46/56:12[10]. dans les jardins du délice[T1],	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ	ح حت النسم	فِي جَنَّٰتِ[1] ٱلنَّعِيمِ،
M-46/56:13[11]. une multitude parmi les premiers,[A1]	ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ	ثله من الاولين	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ،
M-46/56:14[12]. et peu parmi les derniers,[A1]	وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ	وقليل من الاخرين	وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْأَخِرِينَ،
M-46/56:15[13] . sur des lits[R1] décorés[T1],	عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ	على سرر موضونه	عَلَىٰ سُرُرٍ[1] مَّوْضُونَةٍ،
M-46/56:16[14]. s'accoudant dessus face à face.	مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ	متكين عليها متقابلين	مُّتَّكِـِٔينَ[1] عَلَيْهَا، مُتَقَٰبِلِينَ[2].

---

1 Titre tiré du verset 1.
2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
3 1) خَافِضَةً رَافِعَةً
4 1) رَجَّتِ
5 1) وَبَسَّتِ
6 1) مُنْبَثًّا ♦ R1) Cf. Ap 16:20.
7 1) ثَلَاثًا
8 R1) Cf. Mt 25:33.
9 T1) Mawerdi donne plusieurs autres sens. Voir l'édition arabe.
10 1) جَنَّةِ ♦ T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins
11 A1) Ce verset et le suivant sont abrogés par 46/56:39-40.
12 A1) Abrogation: voir le verset précédent.
13 1) سُرَر ♦ T1) Mawerdi donne plusieurs autres sens. Voir l'édition arabe ♦ R1) Pour la description des lits au paradis, voir Ginzberg, vol. 1, p. 14
14 1) مُتَّكِينَ 2) ناعمينَ

M-46/56:17[1]. Parmi eux circuleront des enfants éternels[T1],	يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ	يطوف عليهم ولدان مخلدون	يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ،
M-46/56:18[2]. avec des gobelets[R1], des aiguières et une coupe d'une source	بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ	باكواب واباريق وكاس من معين	بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ[1] [...] مِّن مَّعِينٍ،
M-46/56:19[3]. dont ils n'auront pas mal de tête[T1] et ne seront pas ivres[T2],	لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ	لا يصدعون عنها ولا ينزفون	لَّا يُصَدَّعُونَ[1] عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ[2]،
M-46/56:20[4]. des fruits qu'ils choisiront,	وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ	وفاكهة مما يتخيرون	وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ،
M-46/56:21[5]. et chair d'oiseau de tout ce qu'ils désirent,	وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ	ولحم طير مما يشتهون	وَلَحْمِ[1] طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ،
M-46/56:22[6]. et [ils y auront] des houris aux grands yeux,[T1R1]	وَحُورٌ عِينٌ	وحور عين	[...] وَحُورٌ عِينٌ[1]،
M-46/56:23[7]. semblables à des perles préservées,	كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ	كامثال اللولو المكنون	كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُوِ[1] ٱلْمَكْنُونِ،
M-46/56:24. comme rétribution pour ce qu'ils faisaient.	جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	جزاء بما كانوا يعملون	جَزَآءً بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
M-46/56:25[8]. Ils n'y écouteront ni frivolité ni accusation de péché[T1],	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا	لا يسمعون فيها لغوا ولا تاثيما	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا،
M-46/56:26[9]. mais seulement la parole: "Paix! Paix!"	إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا	الا قيلا سلاما سلاما	إِلَّا قِيلًا: "سَلَٰمًا! سَلَٰمًا[1]!"
M-46/56:27[10]. Les gens de la droite: qui sont les gens de la droite?[R1]	وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ	واصحاب اليمين ما اصحاب اليمين	وَأَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ: مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ؟
M-46/56:28[11]. Parmi des jujubiers sans épines[T1],	فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ	في سدر مخضود	فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ،

---

1 Mawerdi: 1) ornés de bracelets et de boucles d'oreilles. 2) Ils restent jeunes et ne meurent ni ne changent. 3) Ils restent avec eux, ne les regardant pas et ne se détournant pas d'eux. Lecture et traduction de Luxenberg: يُطَوَّف عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مجلدون circulera parmi eux du raisin blanc froid. Dans Mt. 26: 29 il est dit: Je vous le dis, je ne boirai plus désormais de ce produit de la vigne jusqu'au jour où je le boirai avec vous, nouveau, dans le Royaume de mon Père. Le produit de la vigne en syiaque se dit: ܝܠܕܐ ܕܓܗܒܬܐ yalda da ghbita.

2 1) وَكَاسٍ ♦ R1) On trouve des descriptions similaires des plateaux du Paradis dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 1, p. 14).

3 1) يُصَدَّعُونَ، يَصَدَّعُونَ 2) يُنْزَفُونَ، يَنْزِفُونَ ♦ T1) Mawerdi: 1) Cela ne leur sera pas interdit. 2) Ils n'en seront pas séparés. 3) Le boire ne leur donnera pas mal de tête T2) Mawerdi: 1) ils ne s'enivreront pas. 2) Ils ne s'ennuyeront pas. 3) Ils ne vomiront pas. Lecture de Luxenberg: لَا يُصَرعُونَ عَنْهَا Ils n'en seront pas ivres et ils ne déshonoreront pas, du verbe syriaque ܬܪܦ traf.

4 1) وَفَاكِهَةٌ

5 1) وَلَحْمُ، وَلُحُوم

6 1) وَحُورٍ عِينٍ، وَحُيرٍ عِينٍ، وَحُوراً عيناً، وَحُورُ عِينٍ، وَحُورَ عِينٍ، وَحُوراءَ عيناءَ ♦ T1) houris aux yeux grands et beaux (Hamidullah); houris aux regards chastes (Abdelaziz); [créatures] aux grands yeux noirs (Boubakeur); femmes aux yeux grands et noirs (Chiadmi); houris aux beaux yeux (Fakhri); des vierges dont les yeux noirs auront de larges prunelles sur un fond d'un blanc éclatant (Khawam); épouses éternelles, belles aux grands yeux noirs (Mazigh) ♦ R1) Luxenberg (p. 247-260) estime qu'Éphrem: Hymnes sur le paradis (7:18) a inspiré la description du paradis dans le Coran et qu'une lecture erronée de ce dernier a transformé des raisins blancs en houris aux grands yeux. Il lit روحناهم au lieu de زوجناهم dans le verset 64/44:54, dont le sens serait alors: Nous les ferons reposer sous des raisins blancs, au lieu de: Nous les marierons à des vierges aux grands yeux. Opinion contraire dans Beck, p. 405-408. On trouve dans le zoroastrisme les vierges comme récompense des héros au paradis (voir cet article en arabe http://goo.gl/AcXWXz).

7 1) اللُّؤْلُؤ، اللُّؤْلُو

8 T1) Mawerdi expliquant le verset 46/56:25: 1) Ils n'entendent pas de mensonge au Paradis. 2) Ils n'entendent pas de désaccord à ce sujet, c'est-à-dire qu'ils ne sont pas en désaccord à ce sujet comme ils sont en désaccord dans ce monde et ils ne pèchent pas en le buvant, comme ils pèchent dans ce monde. 3) Ils n'entendent aucune malédiction ni aucun péché. 4) Ils n'entendent rien qui les empêche d'en boire, ou qui leur interdise d'en boire.

9 1) سَلَامٌ سَلَامٌ

10 R1) Voir la note du verset 4/74:39.

11 T1) Mawerdi: 1) sans épines. 2) portant des fruits. 3) dont les branches sont pendantes.

M-46/56:29[1]. des bananiers avec des spathes superposées,	وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ	وطلح منضود	وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ،
M-46/56:30[2]. une ombre étendue[R1],	وَظِلٍّ مَمْدُودٍ	وظل ممدود	وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ،
M-46/56:31. une eau versée,	وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ	وما مسكوب	وَمَآءٍ مَّسْكُوبٍ،
M-46/56:32[3]. et beaucoup de fruits[T1],	وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ	وفاكهة كثيرة	وَفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ[1]،
M-46/56:33[4]. ni retenus ni interdits[T1],	لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ	لا مقطوعة ولا ممنوعة	لَّا مَقْطُوعَةٍ، وَلَا مَمْنُوعَةٍ،
M-46/56:34[5]. sur des matelas élevés[T1].	وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ	وفرش مرفوعة	وَفُرُشٍ[1] مَّرْفُوعَةٍ.
M-46/56:35[6]. C'est nous qui les avons générées[T1] avec soin,	إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً	انا انشاهن انشا	إِنَّآ أَنشَأْنَٰهُنَّ إِنشَآءً،
M-46/56:36[7]. nous les avons faites vierges[T1],	فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا	فجعلناهن ابكارا	فَجَعَلْنَٰهُنَّ أَبْكَارًا،
M-46/56:37[8]. plaisantes,[T1] du même âge[T2],	عُرُبًا أَتْرَابًا	عربا اترابا	عُرُبًا[1]، أَتْرَابًا،
M-46/56:38[9]. pour les gens de la droite[R1],	لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ	لاصحاب اليمين	لِّأَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ،
M-46/56:39. une multitude parmi les premiers,	ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ	ثلة من الاولين	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ،
M-46/56:40. et une multitude parmi les derniers.	وَثُلَّةٌ مِنَ الْأَخِرِينَ	وثلة من الاخرين	وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَخِرِينَ.
M-46/56:41[10]. Les gens de la gauche: qui sont les gens de la gauche?[R1]	وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ	واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال	وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ: مَآ أَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ؟
M-46/56:42[11]. Dans un simoun[T1] et dans une eau ardente,	فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ	في سموم وحميم	فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ،
M-46/56:43. dans une ombre d'une fumée noire,	وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ	وظل من يحموم	وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ،
M-46/56:44[12]. ni fraîche, ni honorable[T1].	لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ	لا بارد ولا كريم	لَّا بَارِدٍ، وَلَا كَرِيمٍ[1].
M-46/56:45. Ils étaient avant cela opulents,	إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ	انهم كانوا قبل ذلك مترفين	إِنَّهُمْ كَانُواْ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ،
M-46/56:46. et ils persistaient dans le grand parjure.	وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ	وكانوا يصرون على الحنث العظيم	وَكَانُواْ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ.

---

1 1) وَطَلْعٍ

2 R1) Cf. Is 49:10; Ap.7:15-16.

3 1) وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: fruits permanents (du syriaque ܟܬܝܪܐ ktira).

4 T1) Traduction de Luxenberg: ni prenant fin (du syriaque ܡܢܥ mna'). Mawerdi: 1) ni coupés par l'anéantissement, ni empêchés d'être enlevés par des épines ou par la distance. 2) ni coupés par le temps, ni bloqué par les arbres.

5 1) وَفُرُشٍ ♦ T1) Mawerdi: 1) Il s'agit de matelas élevés par le rembourrage. 2) Il s'agit d'épouses parce qu'une épouse s'appelle un lit. Le terme élevé signifie dans ce cas: 1) elles sont élevées dans les cœurs en raison de la forte inclination à leur égard. 2) élevées par l'élimination de l'immoralité et de l'impureté.

6 T1) Selon Luxenberg, ce terme se réfère à la vigne comme dans le verset 74/23: 19 et non pas aux vierges.

7 T1) Selon Luxenberg ce terme se réfère aux prémices du raisin. Il est utilisé en hébreux (בִּכּוּרִי bokri) et en syriaque (ܒܟܘܪܝ bokri) dans Exode 23: 19.

8 1) عُرُبًا ♦ T1) gracieuses (Hamidullah); amantes (Abdelaziz); enjouées (Berque); coquettes (Blachère). Mawerdi donne plusieurs sens dont: 1) réservées à leurs maris. 2) coquettes 3) douces dans le parler. 4) amantes de leur mari. 5) fortes dans les rapports sexuels 6) parlant l'arabe. On retrouve cette parole dans Ézéchiel 16:37 (16:37) (עָרְבָתְךָ); le Cantique des Cantiques 2:14 (עָרַב); Malachie 3:4 (עָרְבָה); Ps. 2: 4 (עָרְבָה) et 104:34 (יֶעֱרַב). Lecture et traduction de Luxenberg: عَرْبَا, dans le sens de froid du mot syriaque ܥܪܒܐ ('arya) T2) Mawerdi commentant le verset 46/56: 37: 1) conjointes. 2) à l'âge de trente-trois ans. 3) ne se détestant ni s'enviant. Luxenberg: grasses, douces, mures, du mot syriaque ܬܪܒܐ tarba. Ce mot a une relation avec le nom de la ville Yathrib.

9 R1) Voir la note du verset 4/74:39.

10 R1) Voir la note du verset 4/74:39.

11 T1) Simoun: vent chaud, sec et suffocant qui souffle dans le Sahara et le désert d'Arabie et entraîne avec lui des masses denses de sable. Ce terme vient du terme arabe utilisé par le Coran.

12 1) لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ♦ T1) Mawerdi: 1) Ni froid à l'entrée ni généreux à la sortie. 2) Il n'y a aucune dignité pour son peuple. 3) Ni bon ni bénéfique.

M-46/56:47[1]. Ils disaient: "Quand nous mourrons et serons terre et os, serons-nous ressuscités?	وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	وكانوا يقولون ايذا متنا وكنا ترابا وعظاما اينا لمبعوثون	وَكَانُواْ يَقُولُونَ: "أَئِذَا[1] مِتْنَا[2] وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَمًا، أَءِنَّا[3] لَمَبْعُوثُونَ؟
M-46/56:48. Ainsi que nos premiers pères?"	أَوَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	او اباونا الاولون	أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ؟"
M-46/56:49. Dis: "Les premiers et les derniers	قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ	قل ان الاولين والاخرين	قُلْ: "إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْآخِرِينَ،
M-46/56:50[2]. seront rassemblés au temps fixé d'un jour connu".	لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ	لمجموعون الى ميقات يوم معلوم	لَمَجْمُوعُونَ[1] إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ".
M-46/56:51. Ensuite, vous, ô égarés, démenteurs,	ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ	ثم انكم ايها الضالون المكذبون	ثُمَّ إِنَّكُمْ، أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ، ٱلْمُكَذِّبُونَ،
M-46/56:52[3]. vous mangerez des arbres de Zaqqum,[T1]	لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ	لاكلون من شجر من زقوم	لَأَكِلُونَ[1] مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ،
M-46/56:53[4]. dont vous vous remplirez les ventres,	فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ	ممالئون منها البطون	فَمَالِئُونَ[1] مِنْهَا ٱلْبُطُونَ،
M-46/56:54[5]. puis vous boirez par-dessus cela de l'eau ardente,	فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ	مشربون عليه من الحميم	فَشُرْبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ[1]،
M-46/56:55[6]. et vous boirez comme boivent les chameaux errants.[T1]	فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ	مشربون شرب الهيم	فَشُرْبُونَ شُرْبَ[1] ٱلْهِيمِ.
M-46/56:56[7]. Ce seront leurs victuailles[T1] au jour du jugement.	هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ	هذا نزلهم يوم الدين	هَٰذَا نُزُلُهُمْ[1] يَوْمَ ٱلدِّينِ.
M-46/56:57[8]. [---] C'est nous qui vous avons créés. Si seulement vous pouviez confirmer [la résurrection]![T1]	نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ	نحن خلقناكم فلولا تصدقون	[---] نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ. فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ [...]!
M-46/56:58[9]. Que pensez-vous de ce que vous éjaculez?	أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ	افرايتم ما تمنون	أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ[1]؟
M-46/56:59. Est-ce vous qui le créez? Ou bien sommes-nous qui créons?	أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ	ءانتم تخلقونه ام نحن الخالقون	ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَٰلِقُونَ؟
M-46/56:60[10]. Nous avons prédéterminé la mort parmi vous. Et nous ne serons point empêchés	نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ	نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين	نَحْنُ قَدَّرْنَا[1] بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ. وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ
M-46/56:61. de [vous] changer en des semblables à vous et de vous générer dans ce que vous ne savez pas.	عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ	على ان نبدل امثالكم وننشئكم في ما لا تعلمون	عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ [...] أَمْثَٰلَكُمْ، وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ.
M-46/56:62[11]. Vous avez connu la première génération[T1]. ~ Si seulement vous vous rappeliez!	وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ	ولقد علمتم النشاة الاولى فلولا تذكرون	وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ[1] ٱلْأُولَىٰ. ~ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ[2].

---

1 1) إِذَا (2 مُتْنَا (3 إِنَّا

2 1) لَمُجْمَعُونَ

3 1) شَجَرَةٍ (2 ألآكِلُونَ ♦ T1) Il s'agirait d'un arbre amer poussant en enfer, mentionné dans trois autres passages (voir l'index sous: Zaqqum). Dans sa première édition, Hamidullah l'a traduit par: plant de cactus. Il provient probablement de l'hébreu זקום traduit par datte du désert (Balanites aegyptiaca) ou מרככים traduit par baume. Lecture et traduction de Luxenberg: رقوم, signifiant donc l'arbre du serpent. Ceci se réfère à l'arbre dont Adam et Ève ont mangé sur instigation du serpent selon le chapitre 3 de la Genèse. Cet arbre serait alors transféré du Paradis vers l'enfer comme sanction de la désobéissance à l'ordre de Dieu de ne pas en manger.

4 1) فَمَالُونَ

5 1) قراءة شيعية للآيات 52-54: إنهم لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ثم إنهم لشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

6 1) شِرْبَ، شُرْبَ ♦ T1) assoiffés (Hamidullah).

7 1) نُزْلُهُمْ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزْل: C'est leur récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser.

8 T1) Pourquoi ne croiriez-vous donc pas [à la résurrection]? (Hamidullah).

9 1) تَمْنُونَ

10 1) قَدَرْنَا

11 1) النَّشْأَةَ، النَّشَاةَ، النَّشْاءةَ (2 تَذَّكَّرُونَ، تَذْكُرُونَ ♦ T1) création (Hamidullah); formation (Abdelaziz); croissance (Khawam).

M-46/56:63. [---] Que pensez-vous de ce que vous labourez?	أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ	امريتم ما تحرثون	[---] أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ؟
M-46/56:64. Est-ce vous qui le cultivez? Ou bien est-ce nous qui cultivons?	أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ	ءانتم تزرعونه ام نحن الزارعون	ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ؟
M-46/56:65[1]. Si nous voulions, nous le ferions débris et vous continuez à vous étonner.[T1]	لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ	لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون	لَوْ نَشَآءُ، لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا، فَظَلْتُمْ[1] تَفَكَّهُونَ[2].
M-46/56:66[2]. [Ils dirent:] "Nous voilà surchargés.[T1]	إِنَّا لَمُغْرَمُونَ	انا لمغرمون	إِنَّا[1] لَمُغْرَمُونَ."
M-46/56:67[3]. Nous sommes plutôt démunis".[T1]	بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ	بل نحن محرومون	بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ".
M-46/56:68. Que pensez-vous de l'eau que vous buvez?	أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ	امريتم الما الذى تشربون	أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِي تَشْرَبُونَ؟
M-46/56:69[4]. Est-ce vous qui l'avez fait descendre du nuage?[R1] Ou bien est-ce nous qui la faisons descendre?	أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ	ءانتم انزلتموه من المزن ام نحن المنزلون	ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ؟ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ؟
M-46/56:70. Si nous voulions, nous la ferions amère. ~ Si seulement vous remerciiez!	لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ	لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون	لَوْ نَشَآءُ، جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا. ~ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ!
M-46/56:71[5]. Que pensez-vous du feu que vous allumez?[T1]	أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ	امريتم النار التى تورون	أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي تُورُونَ؟
M-46/56:72[6]. Est-ce vous qui avez généré son arbre? Ou bien est-ce nous qui le générons?	أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ	ءانتم انشاتم شجرتها ام نحن المنشون	ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ؟ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ[1]؟
M-46/56:73[7]. Nous l'avons fait un rappel et une jouissance pour les nécessiteux.[T1]	نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ	نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين	نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ.
M-46/56:74. Exalte donc le nom de ton Seigneur, le grand!	فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ	فسبح باسم ربك العظيم	فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ، ٱلْعَظِيمِ!
M-46/56:75[8]. [---] Non! Je jure par les chutes[T1] des étoiles[R1].	فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ	فلا اقسم بمواقع النجوم	[---] فَلَآ! أُقْسِمُ[1] بِمَوَٰقِعِ[2] ٱلنُّجُومِ!
M-46/56:76. C'est, si vous saviez, un grand serment.	وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ	وانه لقسم لو تعلمون عظيم	وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ، لَّوْ تَعْلَمُونَ، عَظِيمٌ.
M-46/56:77. C'est un Coran honorable,	إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ	انه لقران كريم	إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ،
M-46/56:78[9]. dans un livre préservé[T1],	فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ	في كتاب مكنون	فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ،

---

1 1) فَظَلْتُمْ، فَظِلْتُمْ (2 تَفَكَّهُونَ، تَفَكَّنُونَ ♦ T1) Mawerdi: 1) vous continuez à le regretter. 2) à vous chagriner. 3) à vous blâmer. 4) à vous étonner.

2 1) أَئِنَّا، أَإِنَّنَا ♦ T1) endettés (Hamidullah); grevés (Boubakeur). Mawerdi: 1) Nous sommes punis. 2) privés de chance. Luxenberg: brisés, du verbe syriaque ܚܪܡ jram.

3 T1) frustrés (Hamidullah); ruinés (Abdelaziz); infortunés (Boubakeur).

4 R1) Cf. Jb 38:28.

5 T1) que vous obtenez par frottement (Hamidullah); que vous allumez (Abdelaziz). Lecture de Luxenberg: تعرون, allumez, du verbe syriaque ܥܪܐ a'ra.

6 1) الْمُنْشُونَ

7 T1) un élément utile pour les voyageurs du désert (Chiadmi); un élément utile pour les créatures (Boubakeur). Mawerdi: 1) pour les voyageurs. 2) pour les sédentaires et les voyageurs. 3) pour les affamés. 4) pour les faibles et les nécessiteux. 5) pour les riches et les pauvres.

8 1) فَلَأُقْسِمُ (2 بِمَوْقِعِ ♦ T1) Mawerdi: 1) leurs chutes. 2) leur propagation et leur disparition le Jour de la résurrection. 3) le ciel. 4) l'eau de la pluie. 5) les descentes du Coran en morceaux. 6) le Coran décisif. Lecture de Luxenberg: النحوم dans le sens de la résurrection du syriaque ܢܚܡܐ nhama. Le sens serait alors: je jure par l'avènement de la résurrection ♦ R1) Cf. Mt 24: 29.

9 T1) Mawerdi: 1) Il s'agit de la tablette contenant le Coran. 2) La Torah et l'Évangile mentionnant le Coran et celui auquel il a été révélé. 3) les Psaumes. 4) c'est le Coran entre nos mains.

M-46/56:79[1]. que seuls les purifiés touchent[T1],	لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ	ܠܐ ܡܫܡܫܗ ܐܠܐ ܐܠܡܛܗܪܘܢ	لَّا[1] يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ[2].
M-46/56:80[2]. [C'est] une descente du Seigneur des mondes.	تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	ܬܢܙܝܠ ܡܢ ܪܒ ܥܠܡܝܢ	[...] تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
H-46/56:81[3]. Est-ce avec ce récit que vous êtes accomodants?[T1]	أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ	ܐܦܗܟܐ ܐܠܚܕܝܬ ܐܢܬܘܢ ܡܕܗܢܘܢ	أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ؟
H-46/56:82[4]. Et [au lieu de remercier] pour votre provision, vous ne faites que démentir?[T1]	وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ	ܘܬܥܒܕܘܢ ܪܙܩܟܘܢ ܐܢܬܘܢ ܬܟܕܒܘܢ	وَتَجْعَلُونَ [...] رِزْقَكُمْ[1]، أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ[2]؟
M-46/56:83[5]. [---] Si seulement quand [l'âme] atteint la gorge,[T1]	فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ	ܡܠܘܠܐ ܐܕܐ ܒܠܓܬ ܐܠܚܠܩܘܡ	[---] فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ [...] ٱلْحُلْقُومَ،
M-46/56:84[6]. tandis que vous regardez en ce moment,[T1]	وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ	ܘܐܢܬܘܢ ܚܝܢܐܝܬ ܬܢܛܪܘܢ	وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ[1] تَنظُرُونَ،
M-46/56:85[7]. alors que nous sommes plus proche de lui que vous, mais vous ne voyez pas,[T1]	وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ	ܘܢܚܢ ܩܪܝܒܝܢ ܠܗ ܡܢܟܘܢ ܐܠܐ ܬܚܙܘܢ	وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ، وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ!
M-46/56:86[8]. Si seulement, puisque vous ne seriez pas jugés,[T1]	فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ	ܡܠܘܠܐ ܐܢ ܟܢܬܘܢ ܠܐ ܡܕܝܢܝܢ	فَلَوْلَآ، إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ،
M-46/56:87[9]. vous la faites retourner! ~ Si vous étiez véridiques.[T1]	تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	ܬܗܦܟܘܢܗ ܐܢ ܟܢܬܘܢ ܙܕܝܩܝܢ	تَرْجِعُونَهَآ! ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ.
M-46/56:88. S'il était des rapprochés [de Dieu],	فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ	ܐܡܐ ܐܢ ܟܐܢ ܡܢ ܡܩܪܒܝܢ	فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ،
M-46/56:89[10]. [il aurait] du repos, du parfum et un jardin de délice.	فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ	ܪܘܚ ܘܪܝܚܐ ܘܓܢܬ ܢܥܝܡ	[...] فَرَوْحٌ[1] وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ[2] نَعِيمٍ.
M-46/56:90. S'il était des gens de la droite[R1],	وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ	ܘܐܡܐ ܐܢ ܟܐܢ ܡܢ ܐܨܚܒ ܝܡܝܢ	وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ،
M-46/56:91. [il lui serait dit:] "Paix à toi" des gens de la droite.	فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ	ܡܫܠܡ ܠܟ ܡܢ ܐܨܚܒ ܝܡܝܢ	[...]: "فَسَلَٰمٌ لَّكَ" مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ.
M-46/56:92. S'il était des démenteurs, des égarés,	وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ	ܘܐܡܐ ܐܢ ܟܐܢ ܡܢ ܡܟܕܒܝܢ ܕܐܬܝܠ	وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ،
M-46/56:93[11]. [il aurait] alors des victuailles[T1] d'eau ardente,	فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ	ܢܙܠ ܡܢ ܚܡܝܡ	[...] فَنُزُلٌ[1] مِّنْ حَمِيمٍ،
M-46/56:94[12]. et un rotissement[T1] dans la géhenne.	وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ	ܘܬܨܠܝܬܗ ܓܚܝܡ	وَتَصْلِيَةُ[1] جَحِيمٍ.

---

1 1) مَا (2 الْمُطَهَّرُونَ، الْمُطَهِّرُونَ، الْمُطْهَرُونَ، الْمُتَطَهَّرُونَ ♦ T1) Mawerdi: S'il s'agit du livre au ciel, ce verset a deux sens: 1) Seuls les anges purifiés le touchent. 2) Il n'est envoyé que par des anges aux messagers parmi des prophètes. S'il s'agit du Coran qui est entre nos mains, il ne peut être touché que: 1) par les purifiés du polythéisme. 2) par les purifiés de leurs péchés. 3) par les purifiés des impuretés. 4) par les croyants. Luxenberg: il ne peut être compris que par les purifiés, du verbe syriaque ܝܫ jash, puisque le Coran n'est pas descendu écrit sur un support touchable.

2 1) تَنْزِيلاً

3 T1) Est-ce ce discours-là que vous traitez de mensonge? (Hamidullah); Prendrez-vous donc ce discours à la légère (Abdelaziz); Comment alors pourriez-vous mettre ce discours en doute? (Ould Bah).

4 1) شُكْرَكُمْ (2 تَكْذِبُونَ، قراءة شيعية: وَتَجْعُلُونَ شكركم إذا مُطِرْتُم أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ♦ T1) [Est-ce pour] vous une façon de remercier [Dieu] que de tenir [le Coran] pour une imposture? (Boubakeur); Marquez-vous votre reconnaissance en criant au mensonge? (Blachère). Variante: Que faites-vous pour remercier: démentez-vous?

5 T1) Quand le souffle de la vie remonte à la gorge [d'un moribond] (Hamidullah).

6 1) حِينَئِذٍ، حِينَذٍ ♦ T1) et qu'à ce moment-là vous regardez (Hamidullah).

7 T1) et que nous sommes plus proche de lui que vous [qui l'entourez] mais vous ne [le] voyez point (Hamidullah).

8 T1) Pourquoi donc, si vous croyez que vous n'avez pas de compte à rendre (Hamidullah).

9 T1) ne la faites-vous pas revenir [cette âme], si vous êtes véridiques? (Hamidullah). Luxenberg: vous empêchez l'avénement de la résurrection!

10 1) فَرُوْحٌ (2 وَجَنَّهْ ♦ R1) Voir la note du verset 4/74:39.

11 1) فَنُزْلٌ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزْل: alors [il aura] une récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser

12 1) وَتَصْلِيَةِ ♦ T1) Traduction probable: descente (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

M-46/56:95. [---] Cela est la vraie [nouvelle] certaine.	إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ.	ان هذا لهو حق اليقين	[---] إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ [...] ٱلْيَقِينِ.
M-46/56:96. Exalte donc le nom de ton Seigneur, le grand.	فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ	مسبح باسم ربك العظيم	فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ، ٱلْعَظِيمِ.

Chapitre 47/26: Les poètes
سُورَة الشُّعَرَاء

227 versets - mecquois [sauf: 197, 224-227][1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-47/26:1[3]. Ta, Sin, Mim.[T1]	طسم	طسم	طسٓمٓ.
M-47/26:2. Ceux-là sont les signes du livre manifeste.	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	تلك ايات الكتاب المبين	تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ.
M-47/26:3[4]. Peut-être te tourmentes-tu[T1] parce qu'ils ne sont pas croyants!	لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ	لعلك باخع نفسك الا يكونوا مؤمنين	لَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ[1] أَلَّا يَكُونُواْ مُؤْمِنِينَ!
M-47/26:4[5]. Si nous voulions, nous ferions descendre sur eux du ciel un signe auquel leurs cous[T1] continueront à être soumis.	إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ	ان نشا ننزل عليهم من السما ايه فظلت اعناقهم لها خاضعين	إِن نَّشَأْ، نُنَزِّلْ[1] [2] عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ[3] أَعْنَٰقُهُمْ لَهَا خَٰضِعِينَ[4].
M-47/26:5. Pas un nouveau rappel ne leur vient du miséricordieux, ~ sans qu'ils s'en détournent.	وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَانِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ	وما ياتيهم من ذكر من الرحمن محدث الا كانوا عنه معرضين	وَمَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ، ~ إِلَّا كَانُواْ عَنْهُ مُعْرِضِينَ.
M-47/26:6[6]. Ils ont démenti. Leur viendront alors des nouvelles de ce qu'ils ridiculisaient.	فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	فقد كذبوا فسياتيهم انبوا ما كانوا به يستهزون	فَقَدْ كَذَّبُواْ فَسَيَأْتِيهِمْ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].
M-47/26:7. N'ont-ils pas vu la terre, combien nous y avons fait pousser de chaque espèce [de plantes] honorables?	أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ	اولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من كل زوج كريم	أَوَ لَمْ يَرَوْاْ إِلَى ٱلْأَرْضِ، كَمْ أَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ [...] كَرِيمٍ؟
M-47/26:8. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.
M-47/26:9. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.
M-47/26:10. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur a appelé Moïse: "Va vers les gens oppressifs,	وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	واذ نادى ربك موسى ان ائت القوم الظلمين	[---] [...] وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ: "ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ،
M-47/26:11[7]. les gens de Pharaon. Ne craignent-ils pas?"	قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ	قوم فرعون الا يتقون	قَوْمَ فِرْعَوْنَ. أَلَا يَتَّقُونَ[1]؟"
M-47/26:12[8]. Il dit: "Mon Seigneur! Je crains qu'ils ne me démentent,[R1]	قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ	قال رب اني اخاف ان يكذبون	قَالَ: "رَبِّ! إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ[1]،
M-47/26:13[9]. que ma poitrine devienne étroite et que ma langue ne se délie pas. Envoie plutôt Aaron.[R1]	وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ	ويضيق صدري ولا ينطلق لساني فارسل الى هرون	وَيَضِيقُ صَدْرِي، وَلَا يَنطَلِقُ[1] لِسَانِي. فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰرُونَ.

---

1 Titre tiré du verset 224. Autre titre: الجامعة

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

4 1) بَاخِعُ نَفْسِكَ ♦ T1) Luxenberg: Peut-être te blâmes-tu, du verbe syriaque ܒܚܥ bkha.

5 1) لَوْ نَشَأْ لأنزلنا (2 نُنْزِلْ (3 فَظَلَّتْ، فَيَظْلِلْ (4 خَاضِعَةً ♦ T1) Mawerdi: 1) auquel leurs dirigeants continueront à être soumis. 2) auquel leurs groupes continueront à être soumis.

6 1) يَسْتَهْزِيُونَ، يَسْتَهْزُونَ

7 1) تَتَّقُونَ، يَتَّقُونَ

8 1) يُكْذِبُون، يُكَذِّبُونِي ♦ R1) Cf. Ex 4:1.

9 1) يَنْطَلِقُ .. يَنْطَلِقَ، وَيَضِيقَ .. وَيَضِيقَ ♦ R1) Cf. Ex 3:10-17.

M-47/26:14[1]. Et ils ont contre moi une faute. Je crains donc qu'ils ne me tuent".[R1]	وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ	ولهم على ذنب ماخاف ان يقتلون	وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ. فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ[1]".
M-47/26:15. Il dit: "Non! Allez tous deux avec nos signes. Nous serons avec vous à écouter.	قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ	قال كلا ماذهبا باياتنا انا معكم مستمعون	قَالَ: "كَلَّا! فَٱذْهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآ. إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ.
M-47/26:16[2]. Allez donc tous deux vers Pharaon et dites: "Nous sommes le messager[T1] du Seigneur des mondes,	فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	فاتيا فرعون فقولا انا رسول رب العلمين	فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ: "إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ،
M-47/26:17. [qui te dit:] "Envoie avec nous les fils d'Israël"".	أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	ان ارسل معنا بني اسرايل	[...] أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ"".
M-47/26:18[3]. Il dit: "Ne t'avons-nous pas élevé chez nous quand tu étais enfant? Tu as demeuré parmi nous des années de ta vie.[R1]	قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ	قال الم نربك فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك سنين	قَالَ: "أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا؟ وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ[1] سِنِينَ.
M-47/26:19[4]. Et tu as fait le mal que tu as fait,[R1] et tu es des mécréants[T1]".	وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ	وفعلت فعلتك التي فعلت وانت من الكافرين	وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ[1] ٱلَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ".
M-47/26:20[5]. Il dit: "Je l'ai fait, quand j'étais des égarés.	قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ	قال فعلتها اذا وانا من الضالين	قَالَ: "فَعَلْتُهَآ، إِذًا وَأَنَا[1] مِنَ ٱلضَّآلِّينَ[2].
M-47/26:21[6]. Je me suis alors enfui de vous, quand je vous ai craints. Puis, mon Seigneur m'a donné la sagesse et m'a fait des messagers.	فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ	ففررت منكم لما خفتكم فوهب لي ربي حكما وجعلني من المرسلين	فَفَرَرْتُ مِنكُمْ، لَمَّا[1] خِفْتُكُمْ. فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا[2] وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-47/26:22[7]. [Peut-être] me gratifies-tu avec cette grâce que tu as asservi les enfants d'Israël [sans m'asservir]?[T1]"	وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	وتلك نعمة تمنها على ان عبدت بني اسرايل	[...] وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا[1] عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ [...]؟"
M-47/26:23[8]. Pharaon dit: "Et qu'est-ce que le Seigneur des mondes?"[R1]	قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ	قال فرعون وما رب العلمين	قَالَ فِرْعَوْنُ: "وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ؟"
M-47/26:24[9]. Il dit: "Il est le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux. ~ Si seulement vous étiez convaincus!"	قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ	قال رب السموت والارض وما بينهما ان كنتم موقنين	قَالَ: "رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ. ~ إِن[1] كُنتُم مُّوقِنِينَ!"
M-47/26:25. [Pharaon] dit à ceux autour de lui: "N'écoutez-vous pas?"	قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ	قال لمن حوله الا تسمعون	قَالَ [...] لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ: "أَلَا تَسْتَمِعُونَ؟"
M-47/26:26. Il dit: "Il est votre Seigneur et le Seigneur de vos premiers pères".	قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ	قال ربكم ورب اباكم الاولين	قَالَ: "رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ".
M-47/26:27[10]. [Pharaon] dit: "Votre messager qui vous a été envoyé est possédé par un djinn".	قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ	قال ان رسولكم الذي ارسل اليكم لمجنون	قَالَ [...]: "إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِيٓ أُرْسِلَ[1] إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ".

---

1 1) يَقْتُلُونِي ♦ R1) L'Égyptien tué par Moïse: cf. Ex 2:11-15.

2 T1) Au singulier dans le texte arabe.

3 1) عُمْرِكَ ♦ R1) Ce reproche de Pharaon ne figure pas dans la Bible, mais une légende juive rapporte le reproche de la fille de Pharaon à cause des fléaux qui ont frappé l'Égypte, l'accusant d'ingratitude (Ginzberg, vol. 2, p. 141).

4 1) فِعْلَتَكَ ♦ T1) Mawerdi: 1) tu suivais notre religion, dont tu dis qu'elle est de la mécréance. 2) tu es des ingrats ♦ R1) Cf. Ex 2:11-2.

5 1) الجَاهِلِينَ (2 إِذًا أَنَا

6 1) حُكْمًا (2 لِمَا

7 1) مالَكَ أن تَمُنُّهَا ♦ T1) Lecture de Luxenberg: وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدرتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ. Le sens serait alors: [Peut-être] que tu me reproches cette grâce que tu laisses partir les enfants d'Israël. Voir pour plus de détails l'édition arabe.

8 R1) Cf. Ex 5:2 sv.

9 1) أَنْ

10 1) أَرْسَلَ

M-47/26:28[1]. Il dit: "Il est le Seigneur de l'orient et de l'occident et de ce qui est parmi eux. ~ Si vous raisonniez".	قَالَ: "رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ[1] وَمَا بَيْنَهُمَآ. ~ إِن[2] كُنتُمْ تَعْقِلُونَ".	قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ	مال رب المشرق والمغرب وما بينهما ان كنتم تعقلون
M-47/26:29[2]. [Pharaon] dit: "Si tu te prends un autre dieu que moi, je te ferai des prisonniers".	قَالَ [...]: "لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي، لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ".	قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ	مال لئن اتخذت الها غيري لاجعلنك من المسجونين
M-47/26:30[3]. Il dit: "Même si je viens à toi avec quelque chose manifeste?"	قَالَ: "أَوَلَوْ جِئْتُكَ[1] بِشَيْءٍ مُّبِينٍ؟"	قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ	مال اولو جئتك بشيء مبين
M-47/26:31. [Pharaon] dit: "Apporte-la donc. ~ Si tu étais des véridiques".	قَالَ [...]: "فَأْتِ بِهِۦٓ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".	قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	مال فات به ان كنت من الصادقين
M-47/26:32[4]. Il lança alors son bâton. Et le voilà un serpent manifeste.[R1]	فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ. فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ.	فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ	فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين
M-47/26:33[5]. Il a arraché sa main. Et la voilà blanche pour les regardeurs.[R1]	وَنَزَعَ يَدَهُۥ. فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ.	وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ	ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين
M-47/26:34[6]. [Pharaon] dit aux notables autour de lui: "Celui-ci est un sorcier connaisseur.	لِلْمَلَإِ[1] حَوْلَهُۥٓ: قَالَ [...] "إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ.	قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ	مال للملا حوله ان هذا لساحر عليم
M-47/26:35[7]. Il veut vous faire sortir de votre terre par sa sorcellerie. Qu'ordonnez-vous?"[T1]	يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِۦ. فَمَاذَا "تَأْمُرُونَ؟[1]	يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ	يريد ان يخرجكم من ارضكم بسحره فماذا تامرون
M-47/26:36[8]. Ils dirent: "Diffère-le avec son frère et suscite dans les villes des rassembleurs.	قَالُوٓاْ: "أَرْجِهْ[1] وَأَخَاهُ، وَٱبْعَثْ فِي ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ.	قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ	قالوا ارجه واخاه وابعث في المدائن حشرين
M-47/26:37[9]. Ils t'apporteront tout sorcier connaisseur".	يَأْتُوكَ[1] بِكُلِّ سَحَّارٍ[2] عَلِيمٍ".	يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ	ياتوك بكل سحار عليم
M-47/26:38. Les sorciers furent donc rassemblés au temps fixé d'un jour connu.	فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ.	فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ	فجمع السحرة لميقات يوم معلوم
M-47/26:39. Il fut dit aux humains: "Êtes-vous rassemblés?	وَقِيلَ لِلنَّاسِ: "هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ؟	وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ	وقيل للناس هل انتم مجتمعون
M-47/26:40. Peut-être suivrons-nous les sorciers. ~ S'ils vaincront!"	لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ. ~ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ!"	لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ	لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين
M-47/26:41[10]. Quand les sorciers vinrent, ils dirent à Pharaon: "Y aurait-il une rétribution pour nous, si nous vaincrons?"	فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ، قَالُواْ لِفِرْعَوْنَ: "أَئِنَّ[1] لَنَا لَأَجْرًا، إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ؟"	فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ	فلما جا السحرة قالوا لفرعون ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين
M-47/26:42[11]. Il dit: "Oui! Et vous serez alors des rapprochés".	قَالَ: "نَعَمْ[1]! ~ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ".	قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ	قال نعم وانكم اذا لمن المقربين
M-47/26:43. Moïse leur dit: "Lancez ce que vous avez à lancer".	قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ: "أَلْقُواْ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ".	قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ	قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون
M-47/26:44. Ils lancèrent alors leurs cordes et leurs bâtons et dirent: "Par la noblesse de Pharaon! Nous vaincrons".	فَأَلْقَوْاْ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُواْ: "بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ! إِنَّا لَنَحْنُ ٱلْغَٰلِبُونَ".	فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ	فالقوا حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون انا لنحن الغالبون

---

1 1) أَنْ (2 الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ

2 Voir la note du verset 63/43:51 sur la divinité de Pharaon.

3 1) جِئْتُكَ

4 R1) Voir la note de 39/7:107.

5 R1) Voir la note de 39/7:108.

6 1) الْمَلَا، الْمَلَو

7 1) تَأْمُرُونَ ♦ R1) Ce sont les paroles de Pharaon. Il serait donc plus juste de traduire du syriaque (ܐܡܪ immar) ou de l'hébreu (אֹמֶר omer) dans le sens: Que dites-vous?

8 1) أَرْجِئْهُ، أَرْجِئْهِ، أَرْجِئْهو، أَرْجِهِ، أَرْجِهي، أَرْجِئْهي

9 1) ساحرٍ (2 يَأْتُوكَ

10 1) إِنّ

11 1) نَعِمْ، نَحَم

M-47/26:45[1]. Moïse lança alors son bâton[R1]. Et le voilà happant[R2] ce qu'ils pervertissent.	فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ	ܡܠܩܝ ܡܘܫܐ ܥܨܝܗ ܡܕܡ ܗܝ ܡܠܥܡ ܡܕܡ ܕܡܦܟܘܢ	فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ. فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ[1] مَا يَأْفِكُونَ[2].
M-47/26:46. Alors les sorciers se sont jetés [par terre], prosternés.	فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ	ܡܠܩܝ ܣܚܪܐ ܣܓܕܝܢ	فَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ [...] سَٰجِدِينَ.
M-47/26:47. Ils dirent: "Nous avons cru au Seigneur des mondes,	قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	ܡܠܘ ܐܡܢܝܢ ܒܪܒ ܥܠܡܐ	قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ،
M-47/26:48. le Seigneur de Moïse et d'Aaron".	رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ	ܪܒ ܡܘܫܐ ܘܗܪܘܢ	رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ".
M-47/26:49[2]. Il dit: "L'avez-vous cru avant que je ne vous autorise? C'est lui votre grand qui vous a enseigné la sorcellerie. Vous saurez alors. Je couperai vos mains et vos pieds des côtés opposés,[T1] et je vous crucifierai tous ensemble.	قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ	ܡܠ ܐܡܢܬܘܢ ܠܗ ܩܕܡ ܕܐܕܢ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܟܘܢ ܗܘ ܪܒܟܘܢ ܕܠܦ ܠܟܘܢ ܣܦܪܐ ܢܬܠܦܘܢ ܠܐܦܨܚ ܐܝܕܝܟܘܢ ܘܪܓܠܝܟܘܢ ܡܢ ܚܠܦ ܘܠܐܨܠܒܟܘܢ ܐܟܡܥܝܢ	قَالَ: "ءَامَنتُمۡ لَهُۥ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحۡرَۖ. فَلَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَۚ. لَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ، وَلَأُصَلِّبَنَّكُمۡ أَجۡمَعِينَ".
M-47/26:50. [Les sorciers] dirent: "Point de dommage [pour nous]. C'est vers notre Seigneur que nous retournerons.	قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ	ܡܠܘ ܠܐ ܨܝܪ ܐܢܐ ܠܘܬ ܡܪܢ ܡܬܦܟܢܝܢ	[...]: "لَا ضَيۡرَ قَالُوٓاْ [...]. إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ.
M-47/26:51[3]. Nous convoitons que notre Seigneur nous pardonne nos erreurs en étant les premiers des croyants".	إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ	ܐܢܐ ܢܛܡܥ ܕܢܥܒܪ ܠܢ ܡܪܢ ܚܛܝܬܢ ܕܗܘܝܢ ܩܕܡ ܐܝܠ ܡܗܝܡܢܝܢ	إِنَّا نَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ، أَن[1] كُنَّآ أَوَّلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ".
M-47/26:52[4]. Nous révélâmes à Moïse: "Pars de nuit avec mes serviteurs, car vous serez poursuivis".	وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ	ܘܐܘܚܝܢܐ ܠܘܬ ܡܘܫܐ ܕܐܣܪ ܥܡ ܥܒܕܝ ܐܡܬܝ ܡܬܪܕܦܝܢ	وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ: "أَسۡرِ[1] بِعِبَادِيٓ، إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ".
M-47/26:53. Pharaon envoya alors des rassembleurs dans les villes:	فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ	ܘܫܕܪ ܦܪܥܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܚܫܪܝܢ	فَأَرۡسَلَ فِرۡعَوۡنُ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ:
M-47/26:54. "Ceux-ci sont une petite bande,	إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ	ܐܢ ܗܠܝܢ ܠܫܪܕܡܐ ܩܠܝܠܘܢ	إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَشِرۡذِمَةٞ قَلِيلُونَ،
M-47/26:55. et ils nous enragent,	وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ	ܘܐܢܘܢ ܠܢ ܠܡܪܓܙܝܢ	وَإِنَّهُمۡ لَنَا لَغَآئِظُونَ،
M-47/26:56[5]. tandis que nous prenons tous nos précautions".	وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ	ܘܐܢܢ ܠܟܠܗ ܚܕܝܪܝܢ	وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ[1]".
M-47/26:57[6]. Ainsi nous les fîmes sortir de jardins avec des sources,	فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	ܘܐܦܩܢܝܢ ܡܢ ܓܢܬܐ ܘܥܝܢܐ	فَأَخۡرَجۡنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ[1]،
M-47/26:58[7]. des trésors et d'une demeure honorable.	وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ	ܘܟܢܘܙܐ ܘܡܩܡܐ ܟܪܝܡܐ	وَكُنُوزٖ وَمَقَامٖ[1] كَرِيمٖ.
M-47/26:59[8]. C'est ainsi. Et nous les avons donnés en héritage aux fils d'Israël[T1].	كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	ܟܕܠܟ ܘܐܘܪܬܢܗ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ	كَذَٰلِكَۖ. وَأَوۡرَثۡنَٰهَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ.
M-47/26:60[9]. Ils les suivirent alors au lever du soleil.[R1]	فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ	ܡܬܪܕܦܘܗܝ ܡܫܪܩܝܢ	فَأَتۡبَعُوهُم[1] مُّشۡرِقِينَ[2].

---

1 1) تَلَقَّفُ، تَلَقَّم (2 يَافِكُونَ ◌ ♦ R1) Dans Ex 7:10, c'est Aaron qui lance le bâton et non Moïse R2) Exode 7:12 dit: Le bâton d'Aaron engloutit (וַיְבַלַּע) leurs bâtons.

2 T1) Traduction de Luxenberg: avec un couteau (du syriaque ܚܠܦܐ hlafa)..

3 1) إِنْ

4 1) اسْرِ، سِرْ

5 1) حَذِرُونَ، حَادِرُونَ، حَذُرُونَ

6 1) وَعِيُونٍ

7 1) وَمُقَامٍ

8 T1) Il y a contradiction entre ce verset et les deux précédents versets.

9 1) فَأَتْبِعُوهُمْ، وَأَتْبَعُوهُمْ (2 مُشَرِّقِينَ ♦ R1) Le miracle de la mer dans Ex 14:15-30.

M-47/26:61[1]. Quand les deux groupes se virent, les gens de Moïse dirent: "Nous allons être atteints".	فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ	ملما برا الجمعان مال اصحب موسى انا لمدركون	فَلَمَّا تَرَٰٓءَا[1] ٱلْجَمْعَانِ[2]، قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ: "إِنَّا لَمُدْرَكُونَ[1]".
M-47/26:62[2]. Il dit: "Non! Mon Seigneur est avec moi. Il me guidera".	قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ	مال كلا ان معى ربى سيهدين	قَالَ: "كَلَّآ! إِنَّ مَعِيَ رَبِّي. سَيَهْدِينِ[1]".
M-47/26:63[3]. Alors nous révélâmes à Moïse: "Frappe la mer de ton bâton". [Il la frappa] et elle se fendit et chaque partie était comme une grande montagne.[R1°T1]	فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ	ماوحينا الى موسى ان اضرب بعصاك البحر فانفلق كان كل فرق كالطود العظيم	فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ: "ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ". [...] فَٱنفَلَقَ، فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ[1] كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ.
M-47/26:64[4]. Nous avons approché[T1] là les autres,	وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْأَخَرِينَ	وادلفنا ثم الاخرين	وَأَزْلَفْنَا[1] ثَمَّ[2] ٱلْأَخَرِينَ،
M-47/26:65. et nous avons sauvé Moïse et ceux qui sont avec lui tous ensemble.	وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ	وانجينا موسى ومن معه اجمعين	وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ.
M-47/26:66. Ensuite nous avons noyé les autres.	ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخَرِينَ	ثم اغرقنا الاخرين	ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْأَخَرِينَ.
M-47/26:67. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مومنين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.
M-47/26:68. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.
M-47/26:69[5]. [---] Récite-leur la nouvelle d'Abraham[R1],	وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ	واتل عليهم نبا ابرهيم	[---] وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ،
M-47/26:70. quand il dit à son père et à ses gens: "Qu'adorez-vous?"	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ	اذ مال لابيه وقومه ما تعبدون	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ: "مَا تَعْبُدُونَ؟"
M-47/26:71. Ils dirent: "Nous adorons des idoles et nous leur restons attachés".	قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ	قالوا نعبد اصناما فنظل لها عكفين	قَالُواْ: "نَعْبُدُ أَصْنَامًا، فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ".
M-47/26:72[6]. Il dit: "Écoutent-elles [votre appel] quand vous appelez?	قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ	قال هل يسمعونكم اذ تدعون	قَالَ: "هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ[1] [...] إِذْ تَدْعُونَ؟
M-47/26:73. Ou bien vous profitent-elles? Ou bien nuisent-elles?"	أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ	او ينفعونكم او يضرون	أَوْ يَنفَعُونَكُمْ؟ أَوْ يَضُرُّونَ؟"
M-47/26:74. Ils dirent: "Nous avons trouvé plutôt nos pères faisant ainsi".	قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ	قالوا بل وجدنا اباءنا كذلك يفعلون	قَالُواْ: "بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ".
M-47/26:75. Il dit: "Que pensez-vous de ce que vous adoriez,	قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ	قال افرايتم ما كنتم تعبدون	قَالَ: "أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ،
M-47/26:76. vous et vos anciens pères?	أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ	انتم واباؤكم الاقدمون	أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ؟
M-47/26:77. [Sachez qu']ils sont tous pour moi des ennemis, sauf le Seigneur des mondes.	فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ	فانهم عدو لى الا رب العلمين	[...] فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيٓ، إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-47/26:78[7]. Celui qui m'a créé et me guide.	الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ	الذى خلقنى فهو يهدين	ٱلَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ[1].
M-47/26:79[8]. Celui qui me nourrit et me donne à boire.	وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ	والذى هو يطعمنى ويسقين	وَٱلَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ[1].

---

1 1) تَرَايَا (2 تَرَاءَت الفئتان (3 لَمُدَّرِكُونَ

2 1) سَيَهْدِينِي

3 1) فِلْقٍ ♦ R1) Ex 14:22 parle de murailles חמה ♦ T1) Luxenberg propose la lecture كالطور, ce qui correspond à la traduction montagne.

4 1) وَأَزْلَفْنَا، وَزَلَفْنَا (2 ثَمَّهْ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: ازلقنا Nous avons fait glisser là les autres. Ceci correspond à une variante.

5 R1) Cf. Apocalypse of Abraham 4:3–6; Jubilees 12.

6 1) يُسْمِعُونَكُمْ

7 1) يَهْدِينِي

8 1) وَيَسْقِينِي

M-47/26:80[1]. Et quand je suis malade, il me guérit.	وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ	واذا مرضت فهو يشفين	وَإِذَا مَرِضْتُ، فَهُوَ يَشْفِينِ[1].
M-47/26:81[2]. Celui qui me fera mourir, puis me donnera vie.[R1]	وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ	والذي يميتني ثم يحيين	وَٱلَّذِي يُمِيتُنِي، ثُمَّ يُحْيِينِ[1].
M-47/26:82[3]. Et dont je convoite qu'il me pardonnera mon erreur le jour du jugement".	وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ	والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين	وَالَّذِيَ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي[1] يَوْمَ ٱلدِّينِ".
M-47/26:83. Mon Seigneur! Donne-moi une sagesse et fais-moi rejoindre les vertueux.	رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ	رب هب لي حكما والحقني بالصالحين	رَبِّ! هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ.
M-47/26:84. Fais-moi [un bon souvenir loué par] une langue véridique parmi les derniers.	وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ	واجعل لي لسان صدق في الاخرين	وَٱجْعَل لِّي [...] لِسَانَ صِدْقٍ فِي ٱلْأَخِرِينَ.
M-47/26:85[4]. Fais-moi des héritiers du jardin du délice[T1].	وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ	واجعلني من ورثة جنة النعيم	وَٱجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ.
M-47/26:86[5]. Pardonne à mon père, car il a été des égarés.	وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ	واغفر لابي انه كان من الضالين	وَٱغْفِرْ لِأَبِيٓ، إِنَّهُۥ كَانَ[1] مِنَ ٱلضَّآلِّينَ.
M-47/26:87. Ne me déshonore pas au jour où ils seront ressuscités,	وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ	ولا تخزني يوم يبعثون	وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ،
M-47/26:88. le jour où ni les biens, ni les fils ne profiteront,	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ	يوم لا ينفع مال ولا بنون	يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ،
M-47/26:89. sauf pour celui qui vient à Dieu avec un cœur sain".	إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ	الا من اتى الله بقلب سليم	إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ".
M-47/26:90[6]. [---] Alors le jardin sera approché[T1] pour les dévots.	وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ	واذلفت الجنة للمتقين	[---] وَأُزْلِفَتِ[1] ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ.
M-47/26:91[7]. Et la géhenne sera montrée aux dévoyés.	وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ	وبرزت الجحيم للغاوين	وَبُرِّزَتِ[1] ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ.
M-47/26:92. Il leur sera dit: "Où sont ceux que vous adoriez,	وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ	وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون	وَقِيلَ لَهُمْ: "أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ،
M-47/26:93. hors de Dieu? Vous secourent-ils? Ou bien se secourent-ils eux-mêmes?"	مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ	من دون الله هل ينصرونكم او ينتصرون	مِن دُونِ ٱللَّهِ؟ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ؟ أَوْ يَنتَصِرُونَ؟"
M-47/26:94. Ils y seront alors jetés avec les dévoyés,	فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ	فكبكبوا فيها هم والغاوون	فَكُبْكِبُواْ فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ،
M-47/26:95[8]. ainsi que les soldats d'Iblis[R1] tous ensemble.	وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ	وجنود ابليس اجمعون	وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ.
M-47/26:96. Ils diront, en s'y disputant:	قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ	قالوا وهم فيها يختصمون	قَالُواْ، وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ:
M-47/26:97. "Par Dieu! Nous étions dans un égarement manifeste,	تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	تالله ان كنا لفي ضلال مبين	تَٱللَّهِ! إِن كُنَّا لَفِي ضَلَٰلٍ " مُّبِينٍ،
M-47/26:98. quand nous vous égalions au Seigneur des mondes.	إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	اذ نسويكم برب العلمين	إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-47/26:99. Ce ne sont que les criminels qui nous ont égarés.	وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ	وما اضلنا الا المجرمون	وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ.

---

1 1) يَشْفِينِي

2 1) يُحْيِينِ ♦ R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6; Jn 5:24; 1 Jn 3:14.

3 1) خَطِيَّتِي، خَطاياي

4 T1) le jardin du délice: Cette expression est mentionnée une seule fois. Permutation selon Mawerdi: le délice du jardin

5 1) لِأَبَوَيَّ إِنَّهُما كَانَا

6 1) وَأُزْلِفَتِ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ Alors le jardin resplendira, du syriaque ܙܠܩ zlaq.

7 1) فَبُرِّزَتِ، وَبَرَزَتِ

8 R1) Voir la note de 38/38:74.

M-47/26:100[1]. Nous n'avons pas d'intercesseurs,	فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ	مما لنا من سمسر	فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ[1]،
M-47/26:101. ni d'ami ardent.	وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ	ولا صديق حميم	وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ.
M-47/26:102. Si seulement nous pouvions avoir un retour, nous serions alors des croyants".	فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	ملو ان لنا كره منكون من المومنين	فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً، فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ".
M-47/26:103. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مومنين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.
M-47/26:104. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.
M-47/26:105[2]. [---] Les gens de Noé ont démenti les messagers[R1],	كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ	كذب قوم نوح المرسلين	[---] كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ،
M-47/26:106. quand leur frère Noé leur dit: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ	اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ: "أَلَا تَتَّقُونَ؟
M-47/26:107. Je suis pour vous un messager fidèle.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	اني لكم رسول امين	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.
M-47/26:108[3]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	فاتقوا الله واطيعون	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].
M-47/26:109. Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'au Seigneur des mondes.	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	وما اسلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العلمين	وَمَآ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ. إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-47/26:110[4]. Craignez Dieu et obéissez-moi".	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	فاتقوا الله واطيعون	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1]".
M-47/26:111[5]. Ils dirent: "Te croirons-nous, [alors que] les plus vils t'ont suivi?"	قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ	قالوا انومن لك واتبعك الارذلون	قَالُواْ: "أَنُؤْمِنُ لَكَ [...] وَٱتَّبَعَكَ[1] ٱلْأَرَذَلُونَ[2]؟"
M-47/26:112. Il dit: "Comment puis-je savoir ce qu'ils faisaient?	قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	قال وما علمي بما كانوا يعملون	قَالَ: "وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ؟
M-47/26:113[6]. Leur compte n'incombe qu'à mon Seigneur. ~ Si seulement vous perceviez!	إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ	ان حسابهم الا على ربي لو تشعرون	إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي. ~ لَوْ تَشْعُرُونَ[1]!
M-47/26:114. Je ne suis pas à expulser les croyants.	وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ	وما انا بطارد المومنين	وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-47/26:115. Je ne suis qu'un avertisseur manifeste".	إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ	ان انا الا نذير مبين	إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ".
M-47/26:116. Ils dirent: "Ô Noé! Si tu ne cesses pas, tu seras des lapidés".	قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ	قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن من المرجومين	قَالُواْ: "لَئِن لَّمْ تَنتَهِ، يَٰنُوحُ! لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمَرْجُومِينَ".
M-47/26:117[7]. Il dit: "Mon Seigneur! Mes gens m'ont démenti.	قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ	قال رب ان قومي كذبون	قَالَ: "رَبِّ! إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ[1].
M-47/26:118. Juge donc clairement entre moi et eux et sauve-moi avec ceux qui sont avec moi des croyants".	فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	فافتح بيني وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المومنين	فَٱفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا، وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ".
M-47/26:119. Nous l'avons alors sauvé avec ceux qui sont avec lui dans la felouque surchargée.	فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ	فانجيناه ومن معه في الفلك المشحون	فَأَنجَيْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ.

---

1 قراءة شيعية: فَمَا لَنَا في الناس مِنْ شَافِعِينَ (1

2 R1) Noé et le déluge reviennent dans de nombreux passages (voir l'index sous: Noé). La Bible en parle dans Gn chap. 6 à 9.

3 وَأَطِيعُونِي (1

4 وَأَطِيعُونِي (1

5 وَاتَّبَعِكَ الْأَرْذَلِينَ (2 وَأَتْبَاعُكَ (1

6 يَشْعُرُونَ (1

7 كَذَّبُونِي (1

M-47/26:120. Ensuite nous avons noyé, par la suite, les restants.	ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ	ثم اغرقنا بعد الباقين	ثُمَّ أَغْرَقْنَا، بَعْدُ، ٱلْبَاقِينَ.
M-47/26:121. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُؤْمِنِينَ	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةْ. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.
M-47/26:122. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.
M-47/26:123. [---] 'Aad a démenti les messagers,	كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ	كذبت عاد المرسلين	[---] كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ،
M-47/26:124. quand leur frère Houd leur dit: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ	اذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ: "أَلَا تَتَّقُونَ؟
M-47/26:125. Je suis pour vous un messager fidèle.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	اني لكم رسول امين	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.
M-47/26:126[1]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	فاتقوا الله واطيعون	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].
M-47/26:127. Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'au Seigneur des mondes.	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	وما اسلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العلمين	وَمَآ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ. إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-47/26:128[2]. Édifiez-vous une merveille sur chaque colline[T1] pour vous amuser,	أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ	اتبنون بكل ريع اية تعبثون	أَتَبْنُونَ[1] بِكُلِّ رِيعٍ[2] ءَايَةً تَعْبَثُونَ،
M-47/26:129[3]. et construisez-vous des édifices, peut-être vous y serez éternellement?	وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ	وتتخذون مصانع لعلكم تخلدون	وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ، لَعَلَّكُمْ[1] تَخْلُدُونَ[2] [3]؟
M-47/26:130. Et quand vous assaillez, assaillez-vous comme des despotes?	وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ	واذا بطشتم بطشتم جبارين	وَإِذَا بَطَشْتُم، بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ؟
M-47/26:131[4]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	فاتقوا الله واطيعون	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].
M-47/26:132. Craignez celui qui vous a pourvus de ce que vous savez,	وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ	واتقوا الذي امدكم بما تعلمون	وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِيٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ،
M-47/26:133. et vous a pourvus de troupeaux, de fils,	أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ	امدكم بانعم وبنين	أَمَدَّكُم بِأَنْعَٰمٍ وَبَنِينَ،
M-47/26:134[5]. et de jardins avec des sources.	وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	وجنت وعيون	وَجَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ[1].
M-47/26:135. Je crains pour vous la punition d'un grand jour".	إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم	إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ".
M-47/26:136[6]. Ils dirent: "Cela nous est égal, que tu nous exhortes ou que tu ne sois pas des exhorteurs.	قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ	قالوا سوا علينا اوعظت ام لم تكن من الوعظين	قَالُوا۟: "سَوَآءٌ عَلَيْنَآ، أَوَعَظْتَ[1] أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ.
M-47/26:137[7]. Ce n'est qu'une invention des premiers,	إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ	ان هذا الا خلق الاولين	إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ[1] ٱلْأَوَّلِينَ،
M-47/26:138. et nous ne serons pas punis".	وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ	وما نحن بمعذبين	وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ".
M-47/26:139. Ils l'ont démenti, nous les avons alors fait périr. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants	فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	فكذبوه فاهلكناهم ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين	فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَٰهُمْ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةْ. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.

---

1 1) وَأَطِيعُونِي

2 1) أَتُبْنُونَ 2) رَيعٍ ♦ T1) Mawerdi: 1) route. 2) sentier. 3) marché. 4) vallée entre deux montagnes. 5) montagne. 6) terrain élevé.

3 1) كي 2) تُخْلَدُونَ، تُخْلِدُونَ، تُخَلَّدُونَ 3) كأنكم خالدون

4 1) وَأَطِيعُونِي

5 1) وَعِيُونٍ

6 1) أَوَعَظْتَنَا

7 1) خَلْقُ، خُلُقُ، إِخْتِلَاقُ

M-47/26:140. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ.	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
M-47/26:141. [---] Tamud a démenti les messagers,	[---] كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ،	كذبت ثمود المرسلين	كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ
M-47/26:142. quand leur frère Salih leur dit: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَٰلِحٌ: "أَلَا تَتَّقُونَ؟	اذ قال لهم اخوهم صلح الا تتقون	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ
M-47/26:143. Je suis pour vous un messager fidèle.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.	اني لكم رسول امين	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
M-47/26:144[1]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].	فاتقوا الله واطيعون	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
M-47/26:145. Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'au Seigneur des mondes.	وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ. إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.	وما اسلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العلمين	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
M-47/26:146. Vous laissera-t-on rassurés en ce qui est ici,	أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ؟	اتتركون في ما ههنا امنين	أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ
M-47/26:147[2]. dans des jardins avec des sources,	فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ[1]،	في جنات وعيون	فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
M-47/26:148[3]. des cultures et des palmiers avec des spathes digestes?[T1]	وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ[1]؟	وزروع ونخل طلعها هضيم	وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ
M-47/26:149[4]. Et sculptez-vous des maisons habilement[T1] dans les montagnes?	وَتَنْحِتُونَ[1] مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا فَٰرِهِينَ[2]؟	وتنحتون من الجبال بيوتا فرهين	وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ
M-47/26:150[5]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].	فاتقوا الله واطيعون	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
M-47/26:151. N'obéissez pas à l'ordre des excessifs,	وَلَا تُطِيعُوٓاْ أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ،	ولا تطيعوا امر المسرفين	وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ
M-47/26:152. qui corrompent dans la terre et ne font pas une bonne œuvre".	ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ".	الذين يفسدون في الارض ولا يصلحون	الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
M-47/26:153. Ils dirent: "Tu n'es qu'un des ensorcelés.	قَالُوٓاْ: "إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ.	قالوا انما انت من المسحرين	قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ
M-47/26:154. Tu n'es qu'un humain semblable à nous. Apporte donc un signe. ~ Si tu étais des véridiques".	مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا. فَأْتِ بِـَٔايَةٍ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".	ما انت الا بشر مثلنا فات بايه ان كنت من الصدقين	مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
M-47/26:155[6]. Il dit: "Voici une chamelle; elle a sa part de boisson et vous avez votre part de boisson d'un jour connu.	قَالَ: "هَٰذِهِۦ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ[1]، وَلَكُمْ شِرْبُ[1] يَوْمٍ مَّعْلُومٍ.	قال هذه ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم	قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ
M-47/26:156. Ne la touchez d'aucun mal, sinon une punition d'un grand jour vous prendra".	وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ، فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ.	ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب يوم عظيم	وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ
M-47/26:157. Mais ils ont coupé les jarrets de [la chamelle] et ont eu des regrets.	فَعَقَرُوهَا، فَأَصْبَحُواْ نَٰدِمِينَ.	فعقروها فاصبحوا ندمين	فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ
M-47/26:158. La punition les a alors pris. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.	فاخذهم العذاب ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مومنين	فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

---

1 1) وَأَطِيعُونِي

2 1) وَعِيُونٍ

3 1) هَضِيمٍ ♦ T1) digestes (Hamidullah); surchargés (Boubakeur). Terme ambigu auquel Mawerdi donne 11 sens. Voir l'édition arabe.

4 1) وَتَنْحَتُونَ، ويَنْحِتُونَ، وَتَنْحاتُونَ، وَتَنْحَتُونَ (2 فَرِهِينَ، مُتَفَرِّهِينَ ♦ T1) Terme ambigu auquel Mawerdi donne plusieurs sens. Voir l'édition arabe.

5 1) وَأَطِيعُونِي

6 1) شُرْب

M-47/26:159. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.	وإن ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
M-47/26:160[1]. [---] Les gens de Lot[R1] ont démenti les messagers,	[---] كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ،	[---] كذبت قوم لوط المرسلين	كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ
M-47/26:161[2]. quand leur frère Lot leur dit: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ[1]: "أَلَا تَتَّقُونَ؟	اذ قال لهم اخوهم لوط الا تتقون	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
M-47/26:162. Je suis pour vous un messager fidèle.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.	اني لكم رسول امين	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ
M-47/26:163[3]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].	فاتقوا الله واطيعون	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
M-47/26:164. Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'au Seigneur des mondes.	وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ. إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.	وما اسلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العلمين	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
M-47/26:165. Allez-vous avec les mâles des mondes,	أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَٰلَمِينَ،	اتاتون الذكران من العلمين	أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ
M-47/26:166[4]. et laissez-vous ce que votre Seigneur a créées pour vous comme épouses? Vous n'êtes plutôt que des gens transgresseurs".	وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ[1] لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم؟ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ".	وتذرون ما خلق لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون	وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ
M-47/26:167. Ils dirent: "Ô Lot! Si tu ne cesses pas, tu seras des expulsés".	قَالُواْ: "لَئِن لَّمْ تَنتَهِ، يَٰلُوطُ! لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ".	قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين	قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ
M-47/26:168. Il dit: "Je suis de ceux qui détestent vos œuvres.	قَالَ: "إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ.	قال اني لعملكم من القالين	قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ
M-47/26:169. Mon Seigneur, sauve-moi ainsi que ma famille [de la punition] de ce qu'ils font".	رَبِّ! نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا [...] يَعْمَلُونَ".	رب نجني واهلي مما يعملون	رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ
M-47/26:170. Nous l'avons alors sauvé avec sa famille tous ensemble,	فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ،	فنجيناه واهله اجمعين	فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
M-47/26:171[5]. sauf une vieille des abandonnés.[T1R1]	إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ[1].	الا عجوزا في الغبرين	إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ
M-47/26:172. Puis nous avons détruit les autres.	ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْأَخَرِينَ.	ثم دمرنا الاخرين	ثُمَّ دَمَّرْنَا الْأَخَرِينَ
M-47/26:173[6]. Et nous avons fait pleuvoir sur eux une pluie[R1]. Quelle maléfique pluie des avertis!	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا. فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ!	وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ
M-47/26:174. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَةً. ~ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ.	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
M-47/26:175. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
M-47/26:176[7]. [---] Les gens de la Forêt[T1] ont démenti les messagers,	[---] كَذَّبَ أَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ[1] ٱلْمُرْسَلِينَ،	[---] كذب اصحب لئكة المرسلين	كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ
M-47/26:177. quand Chuaïb leur dit: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ: "أَلَا تَتَّقُونَ؟	اذ قال لهم شعيب الا تتقون	إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ
M-47/26:178. Je suis pour vous un messager fidèle.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.	اني لكم رسول امين	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

---

1 R1) Voir la note de 39/7:80.

2 1) لَهُمْ لُوطٌ

3 1) وَأَطِيعُونِي

4 1) أصلح

5 1) الغُبُر ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des contrevenants (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: contrevenir) ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel parce qu'elle a regardé en arrière

6 R1) Voir la note du verset 37/54:34.

7 1) لَيْكَةِ، لَيْكَةَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: gens obstruants (du verbe syriaque ܠܝܟܐ 'yaka).

M-47/26:179[1]. Craignez Dieu et obéissez-moi.	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	ماموا الله واطيعون	فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].
M-47/26:180. Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'au Seigneur des mondes.	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	وما اسلطم عليه من اجر ان اجري الا على رب العلمين	وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ.
M-47/26:181. Remplissez la mesure, ne soyez pas de ceux qui font perdre,	أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ	اوموا الكيل ولا تكونوا من المخسرين	أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ،
M-47/26:182[2]. et pesez avec la balance droite.	وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ	وزنوا بالمسطاس المستقيم	وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ[1] ٱلۡمُسۡتَقِيمِ.
M-47/26:183[3]. Ne réduisez pas les choses des humains. ~ Et ne dévastez pas dans la terre en corrompant.	وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ	ولا تبخسوا الناس اساهم ولا تعثوا في الارض مفسدين	وَلَا تَبۡخَسُواْ[1] ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ. ~ وَلَا تَعۡثَوۡاْ[2] فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ.
M-47/26:184[4]. Craignez celui qui vous a créés ainsi que la première création".[T1]	وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ	واتقوا الذي خلقكم والجبله الاولين	وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلۡجِبِلَّةَ[1] ٱلۡأَوَّلِينَ".
M-47/26:185. Ils dirent: "Tu n'es qu'un des ensorcelés,	قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ	مالوا انما انت من المسحرين	قَالُوٓاْ: "إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ،
M-47/26:186. et tu n'es qu'un humain semblable à nous. Et nous présumons que tu es des menteurs.	وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ	وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكذبين	وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثۡلُنَا. وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ.
M-47/26:187[5]. Fais donc tomber sur nous des morceaux du ciel[T1]. ~ Si tu étais des véridiques".	فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	فاسقط علينا كسفا من السما ان كنت من الصدقين	فَأَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفًا[1] مِّنَ ٱلسَّمَآءِ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".
M-47/26:188. Il dit: "Mon Seigneur sait mieux ce que vous faites".	قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ	قال ربي اعلم بما تعملون	قَالَ: "رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُونَ".
M-47/26:189[6]. Ils l'ont démenti. La punition du jour de l'ombre[T1] les a alors pris. ~ Ce fut la punition d'un grand jour.	فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	مكذبوه ماخذهم عذاب يوم الظله انه كان عذاب يوم عظيم	فَكَذَّبُوهُ. فَأَخَذَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمِ ٱلظُّلَّةِ. إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٍ.
M-47/26:190. Il y a là un signe. ~ Mais la plupart d'eux n'étaient pas croyants.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مومنين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ. ~ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ.
M-47/26:191. Ton Seigneur est le noble, le miséricordissime.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	وان ربك لهو العزيز الرحيم	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ،
M-47/26:192. [---] Il est une descente du Seigneur des mondes.	وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	وانه لتنزيل رب العلمين	[---] وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ،
M-47/26:193[7]. L'esprit fidèle est descendu avec lui,	نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ	نزل به الروح الامين	نَزَلَ[1] بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ[2]،
M-47/26:194. sur ton cœur, pour que tu sois des avertisseurs,	عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ	على قلبك لتكون من المنذرين	عَلَىٰ قَلۡبِكَ، لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنۡذِرِينَ،
M-47/26:195. en langue arabe manifeste.	بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ	بلسان عربي مبين	بِلِسَانٍ عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ.
M-47/26:196[8]. Ceci est dans les écritures des premiers.	وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ	وانه لفي زبر الاولين	وَإِنَّهُۥ لَفِي زُبُرِ[1] ٱلۡأَوَّلِينَ.

---

1 1) وَأَطِيعُونِي

2 1) بِالْقُسْطَاسِ، بِالْقُصْطَاسِ

3 1) تِبْخَسُوا 2) تِعْثَوْا

4 1) وَالْجُبُلَّةَ، وَالْجِبِلَّةَ، وَالْجَبْلَةَ ♦ T1) Temete colui che ha creato voi e le generazioni che vissero prima di voi (Zilio-Grandi).

5 1) كِسْفًا ♦ T1) Autre sens selon Mawerdi: punition. Le terme correspondant en hébreu (כֶּסֶף kesef) et syriaque (ܟܣܦܐ kisfa) signifie pièces de monnaie.

6 T1) Al-Jalalayn explique: Un nuage les a ombragés comme un parapluie après une forte chaleur; il a fait pleuvoir du feu sur eux et les a brûlés. Contradiction: il est à noter que les gens de Chuaïb furent punis par le tremblement au verset 39/7:91, par la punition du Jour de l'Ombre au verset 47/26:189 et par la clameur au verset 52/11:94.

7 1) نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينَ 2) نُزِّلَ

8 1) زُبْرِ

H-47/26:197[1]. N'a-t-il pas été pour eux un signe que les savants des fils d'Israël le sachent?	أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ	او لم يكن لهم ايه ان يعلمه علموا بني اسرائيل	أَوَ لَمْ يَكُن[1] لَّهُمْ ءَايَةً[2] أَن يَعْلَمَهُۥ[3] عُلَمَٰٓؤُاْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ؟
M-47/26:198[2]. Même si nous le faisions descendre sur quelqu'un des étrangers,	وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ	ولو نزلناه على بعض الاعجمين	وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ[1]،
M-47/26:199. et qu'il le leur eût lu, ils n'y auraient pas cru.	فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ	فقرأه عليهم ما كانوا به مومنين	فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم، مَّا كَانُواْ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ.
M-47/26:200[3]. Ainsi avons-nous acheminé [la mécréance] dans les cœurs des criminels.	كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ	كذلك سلكناه في قلوب المجرمين	كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ[1] [...] فِي قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ.
M-47/26:201. Ils n'y croiront pas jusqu'à ce qu'ils voient la punition douloureuse,	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ	لا يومنون به حتى يروا العذاب الاليم	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ،
M-47/26:202[4]. qui leur viendra soudainement, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.	فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	فياتيهم بغتة وهم لا يشعرون	فَيَأْتِيَهُم[1] بَغْتَةً[2]، ~ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.
M-47/26:203. Ils diront alors: "Serons-nous différés?"	فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ	فيقولوا هل نحن منظرون	فَيَقُولُواْ: "هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ؟"
M-47/26:204. Hâtent-ils notre punition?	أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ	افبعذابنا يستعجلون	أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ؟
M-47/26:205. Que penses-tu si nous les avons fait jouir des années durant,	أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ	افرايت ان متعناهم سنين	أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَٰهُمْ سِنِينَ،
M-47/26:206. qu'ensuite leur vînt ce qui leur était promis,	ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ	ثم جاءهم ما كانوا يوعدون	ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُواْ يُوعَدُونَ،
M-47/26:207[5]. à quoi leur servit ce dont ils jouissaient?	مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ	ما اغنى عنهم ما كانوا يمتعون	مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ[1]؟
M-47/26:208. Nous n'avons pas fait périr de cité sans qu'elle n'ait eu des avertisseurs,	وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ	وما اهلكنا من قريه الا لها منذرون	وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ،
M-47/26:209. à titre de rappel. Et nous n'étions pas des oppressifs.	ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ	ذكرى وما كنا ظالمين	ذِكْرَىٰ. وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ.
M-47/26:210[6]. Ce ne sont pas les Satans qui sont descendus avec lui.	وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ	وما تنزلت به الشياطين	وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ[1].
M-47/26:211. Cela ne leur convient pas et ils ne pourraient pas le faire.	وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ	وما ينبغي لهم وما يستطيعون	وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمْ، وَمَا يَسْتَطِيعُونَ.
M-47/26:212. Ils sont distancés de l'écoute.	إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ	انهم عن السمع لمعزولون	إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ.
M-47/26:213. N'appelle pas un autre dieu avec Dieu, sinon tu seras des punis.	فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ	فلا تدع مع الله الها اخر فتكون من المعذبين	فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ، فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ.
M-47/26:214[7]. Avertis ta tribu la plus proche.	وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ	وانذر عشيرتك الاقربين	وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ[1].
M-47/26:215[8]. Abaisse ton aile[T1] envers ceux qui t'ont suivi parmi les croyants.	وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	واخفض جناحك لمن اتبعك من المومنين	وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-47/26:216[9]. Mais s'ils te désobéissent, dis: "Je suis quitte de ce que vous faites".	فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ	فان عصوك فقل اني بريء مما تعملون	فَإِنْ عَصَوْكَ، فَقُلْ: "إِنِّي بَرِيٓءٌ[1] مِّمَّا تَعْمَلُونَ".

---

1 1) نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينَ (2 نُزِّلَ
2 1) الْأَعْجَمِيينَ
3 1) جعلناه، نجعله
4 1) بَغَتَةً، بَغْتَةً (2 فَتَأْتِيَهُمْ، أن يَأْتِيَهُمْ، ويروه
5 1) يُمْتَعُونَ
6 1) الشَّيَاطونُ، الشَّيَّاطونُ
7 1) قراءة شيعية: وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ورهطك منهم المخلصين
8 T1) soit modeste (Abdelaziz); sois bienveillant (Boubakeur).
9 1) بَرِيٌّ

M-47/26:217[1]. Confie-toi au noble, le miséricordissime,	وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ	وتوكل على العزيز الرحيم	وَتَوَكَّلْ[1] عَلَى ٱلْعَزِيزِ، ٱلرَّحِيمِ،
M-47/26:218. qui te voit au moment où tu te lèves,	الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ	الذي يراك حين تقوم	ٱلَّذِي يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ،
M-47/26:219[2]. et [voit] ton retour parmi les prosternés.	وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ	وتقلبك في الساجدين	[...] وَتَقَلُّبَكَ[1] فِي ٱلسَّٰجِدِينَ.
M-47/26:220. Il est l'écouteur, le connaisseur.	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	انه هو السميع العليم	إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.
M-47/26:221. Vous informerai-je sur qui les Satans descendent?	هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ	هل انبئكم على من تنزل الشياطين	هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ؟
M-47/26:222. Ils descendent sur tout pervertisseur, pécheur.	تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ	تنزل على كل افاك اثيم	تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ.
M-47/26:223. Ils transmettent ce qu'ils écoutent. Mais la plupart d'eux sont menteurs.	يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ	يلقون السمع واكثرهم كاذبون	يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ. وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ.
H-47/26:224[3]. Quant aux poètes, ils sont suivis par les dévoyés[T1].	وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ	والشعراء يتبعهم الغاوون	وَٱلشُّعَرَآءُ[1]، يَتَّبِعُهُمُ[2] ٱلْغَاوُۥنَ.
H-47/26:225[4]. N'as-tu pas vu qu'ils errent dans chaque vallée?[T1]	أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ	الم تر انهم في كل واد يهيمون	أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ[1] يَهِيمُونَ؟
H-47/26:226[5]. Et qu'ils disent ce qu'ils ne font pas?[R1]	وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ	وانهم يقولون ما لا يفعلون	وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ؟
H-47/26:227[6]. Sauf ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres, se rappellent beaucoup de Dieu et se défendent après qu'ils ont été oppressés. Ceux qui ont opprimé sauront à quel retour ils retourneront.	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ	الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب ينقلبون	إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَذَكَرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرًا، وَٱنتَصَرُواْ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُواْ. وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ[1].

Chapitre 48/27: Les fourmis

سُورَة النَّمْل

93 versets - mecquois[7]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[8]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-48/27:1[9]. Ta, Sin.[T1] Ceux-là sont les signes du Coran et d'un livre manifeste.	طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ	طس تلك ايات القرءان وكتاب مبين	طسٓ. تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ[1].
M-48/27:2. Une direction et une annonce aux croyants,	هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	هدى وبشرى للمومنين	هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ،

---

1 1) فَتَوَكَّلْ

2 1) وَيَقَلُّبَكَ، وَنَقَلُّبَكَ

3 1) وَالشُّعَرَاءَ (2 يَتْبَعُهُمُ، يَتْبَعْهُمُ، يَتَّبِعَهُمُ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: ils sont suivis par ceux qui recherchent les louanges des poètes.

4 1) وَادِي ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يسيمون dont le sens serait: N'as-tu pas vu qu'ils composent la poésie à propos de tous ceux qui qui recherchent les éloges? Le verbe syriaque ܣܡܪ sam signifie composer.

5 T1) Traduction de Luxenberg: Et qu'ils (les poètes) disent ce qu'ils (ceux qui cherchent les éloges] ne font pas? ♦ R1) Sankharé (p. 105-106 et 108-109) estime que l'attaque contre les poètes est inspirée des écrits de Xénophane et de Platon.

6 1) مُنْقَلَتٍ يَنْقَلِتُونَ، مُتَقَلَّبٍ يَتَقَلَّبُونَ، قراءة شيعية: وسيعلم الذين ظلموا آل محمد حقهم أي منقلب ينقلبون

7 Titre tiré du verset 18. Autre titre: سليمان

8 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

9 1) وَكِتَابٌ مُبِينٌ ♦ T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

M-48/27:3. qui observent la prière, donnent la dîme, ~ et sont convaincus de la [demeure] dernière.	ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ، ~ وَهُم بِٱلْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ.	الذين يقيمون الصلوة ويوتون الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
M-48/27:4. Ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière, nous leur avons embelli leurs œuvres. Voilà pourquoi ils divaguent.	إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْآخِرَةِ، زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ. فَهُمْ يَعْمَهُونَ.	ان الذين لا يومنون بالاخرة زينا لهم اعملهم فهم يعمهون	إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ
M-48/27:5. Ceux-là sont qui ont la pire punition et sont dans la [demeure] dernière les plus perdants.	أُوْلَٰئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ وَهُمْ، فِي ٱلْآخِرَةِ، هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ.	اولئك الذين لهم سوء العذاب وهم في الاخرة هم الاخسرون	أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ
M-48/27:6[1]. Tu reçois le Coran d'un sage, d'un connaisseur.	وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلْقُرْءَانَ مِن لَّدُنْ[1] حَكِيمٍ، عَلِيمٍ.	وانك لتلقى القران من لدن حكيم عليم	وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ
M-48/27:7[2]. [---] [Rappelle] quand Moïse dit à sa famille: "J'ai aperçu un feu.[R1] Je vous en apporterai une information, ou bien je vous apporterai un tison allumé. ~ Peut-être vous réchaufferez-vous!"	[---] [...] إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦٓ: "إِنِّيٓ ءَانَسْتُ نَارًا. سَأَتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ، أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ[1] قَبَسٍ. ~ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ!"	اذ قال موسى لاهله اني انست نارا سايتيكم منها بخبر او ايتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون	إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
M-48/27:8[3]. Quand il y est parvenu, il a été appelé: "Béni soit celui qui est dans le feu et qui lui est autour. ~ Dieu soit exalté, le Seigneur des mondes!	فَلَمَّا جَآءَهَا، نُودِيَ أَنْ: "بُورِكَ مَن فِي ٱلنَّارِ[1]، وَمَنْ حَوْلَهَا[2]. ~ وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ، رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ!	فلما جاءها نودي ان بورك من في النار ومن حولها وسبحان الله رب العلمين	فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
M-48/27:9[4]. Ô Moïse! Je suis Dieu, le noble, le sage[T1].	يَٰمُوسَىٰٓ! إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.	يموسى انه انا الله العزيز الحكيم	يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
M-48/27:10[5]. Lance ton bâton". Quand il le vit se remuer comme si c'était un djinn,[T1] il tourna le dos et il ne se retourna plus.[R1] [Il a été appelé:] "Ô Moïse! Ne crains pas. Les messagers ne craignent pas devant moi.	وَأَلْقِ عَصَاكَ". فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ[1]، وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ. [...]: "يَٰمُوسَىٰ! لَا تَخَفْ. إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ ٱلْمُرْسَلُونَ.	والق عصاك فلما راها تهتز كانها جان ولى مدبرا ولم يعقب يموسى لا تخف اني لا خاف لدى المرسلون	وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ
M-48/27:11[6]. [Mais celui qui a oppressé et qui a changé ensuite un mal avec du bien, alors je suis pardonneur, miséricordissime].	[إِلَّا[1] مَن ظَلَمَ، ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا[2] بَعْدَ سُوٓءٍ، فَإِنِّي غَفُورٌ، رَّحِيمٌ].	الا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فاني غفور رحيم	إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ
M-48/27:12[7]. Fais entrer ta main dans ta poche, elle sortira blanche sans mal.[R1] [C'est un] des neuf signes à Pharaon et à ses gens. ~ Ils étaient des gens pervers".	وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ، تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ". [...] فِي تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ".	وادخل يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في تسع ايات الى فرعون وقومه انهم كانوا قوما فسقين	وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
M-48/27:13[8]. Quand nos signes leur sont venus visibles, ils dirent: "C'est de la sorcellerie manifeste".	فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَٰتُنَا مُبْصِرَةً[1]، قَالُواْ: "هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ".	فلما جاءتهم اياتنا مبصرة قالوا هذا سحر مبين	فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ
M-48/27:14[9]. Ils les ont reniés, alors qu'ils en étaient convaincus, de façon	وَجَحَدُواْ بِهَا، وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ، ظُلْمًا[1] وَعُلُوًّا[2]. ~	وجحدوا بها واستيقنتها انفسهم	وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ

---

1 1) لَدْنِ

2 1) بِشِهَابٍ ♦ R1) Cf. Ex chap. 3:1-6.

3 1) حَوْلَهَا من الملائكةِ (2 بُورِكَت النَّارُ، تَبارَكَت الأرضُ

4 T1) Contradiction: 45/20:14: Je suis Dieu, il n'est de dieu que moi; 48/27:9: Je suis Dieu, le noble, le sage; 49/28:30: Je suis Dieu, le Seigneur des mondes. Voir Ex 3:6 et 14-15.

5 1) لَدَيَّهْ (2 جَأَنٌّ ♦ T1) serpent (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Ex 4:2-3.

6 1) أَلَا (2 حَسَناً، حُسُناً، حُسْناً، حُسنى، إحساناً ♦ R1) Ce verset n'a aucun rapport avec ce qui le précède ou le suit.

7 R1) Voir la note de 39/7:108.

8 1) مُبْصَرَةً، مَبْصَرَةً

9 1) وَعِلِيًّا، وَعُلِيًّا، وَغُلُوًّا (2 ظُلْمًا

فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ!	كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	طلما وعلوا ماطى طيم كار عمه المسدين	oppressive et hautaine. ~ Regarde donc comment fut la fin des corrupteurs!
[---] وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ عِلۡمٗا. وَقَالَا: "ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٖ مِّنۡ عِبَادِهِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ[1]!"	وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ	ولمد اسا داود وسلمن علما وملا الحمد لله الدى مصلنا على كسى من عباده المومسن	M-48/27:15[1]. [---] Nous avons donné à David et à Salomon une connaissance. Ils dirent: "Louange à Dieu qui nous a favorisés sur beaucoup de ses serviteurs croyants!"
وَوَرِثَ سُلَيۡمَٰنُ دَاوُۥدَ. وَقَالَ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! عُلِّمۡنَا[1] مَنطِقَ ٱلطَّيۡرِ، وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَيۡءٍ[2]. إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡمُبِينُ".	وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ	وورث سلمن داود ومال ياها الناس علما منطق الطير واوسا من كل سى ار هدا لهو المصل المسن	M-48/27:16[2]. Salomon hérita de David. Il dit: "Ô humains! On nous a enseigné la langue des oiseaux,[R1] et on nous a donné de toute chose. C'est cela la faveur manifeste".
وَحُشِرَ لِسُلَيۡمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ وَٱلطَّيۡرِ، فَهُمۡ يُوزَعُونَ.	وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ	وحسى لسلمن حنوده من الحن والانس والطير فهم يوزعون	M-48/27:17[3]. Furent rassemblés pour Salomon ses soldats de djinns, d'humains et d'oiseaux et les voilà répartis.[T1R1]
حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوۡاْ عَلَىٰ وَادِ[1] ٱلنَّمۡلِ[2]، قَالَتۡ نَمۡلَةٞ[3]: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمۡلُ[2]! ٱدۡخُلُواْ[4] مَسَٰكِنَكُمۡ[5]، [...] لَا يَحۡطِمَنَّكُمۡ[6] سُلَيۡمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ، ~ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ".	حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	حى اذا اتوا على واد النمل مالت نمله ياها النمل ادحلوا مسطنم لا يحطمنكم سلمن وحنوده وهم لا يسعرون	M-48/27:18[4]. Quand ils sont venus dans la vallée des fourmis,[T1] une fourmi dit: "Ô fourmis! Entrez dans vos habitations, [de peur que] Salomon et ses soldats ne vous écrasent, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas".[R1]
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكٗا[1] مِّن قَوۡلِهَا. وَقَالَ: "رَبِّ! أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ[2] وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ[3]، وَأَنۡ أَعۡمَلَ صَٰلِحٗا تَرۡضَىٰهُ. وَأَدۡخِلۡنِي، بِرَحۡمَتِكَ، فِي عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ".	فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ	مبسم ضاحكا من مولها ومال رب اوزعني أن اسكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحا ترضاه وادخلني برحمتك في عبادك الصلحين	M-48/27:19[5]. Il sourit, riant de ses paroles. Il dit: "Mon Seigneur! Inspire-moi pour que je te remercie pour ta grâce dont tu m'as gratifié avec mes deux géniteurs et que je fasse une bonne œuvre dont tu es satisfait. Fais-moi entrer, par ta miséricorde, parmi tes serviteurs vertueux".
وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيۡرَ فَقَالَ: "مَا لِيَ لَآ أَرَى ٱلۡهُدۡهُدَ؟ أَمۡ كَانَ مِنَ ٱلۡغَآئِبِينَ؟	وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ	وممد الطير ممال ما لى لا ارى الهدهد ام كار من الغايبين	M-48/27:20[6]. Puis il inspecta les oiseaux et dit: "Pourquoi ne vois-je pas la huppe?[T1] Ou bien est-elle des absents?[R1]
لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابٗا شَدِيدًا، أَوۡ لَأَاْذۡبَحَنَّهُۥٓ، أَوۡ لَيَأۡتِيَنِّي[1] بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ".	لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	لاعدبنه عدابا سديدا او لاادبحنه او لياتين بسلطن مبين	M-48/27:21[7]. Je la punirai d'une punition sévère, ou je l'immolerai, ou elle m'apportera une autorité manifeste".

---

1 1) قراءة شيعية: وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ منا فضلا فقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا بالإيمان بمحمد عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

2 1) قراءة شيعية: وأوتينا كل شيء (2 عَلَّمَنَا، عَلَمْنَا ♦ R1) Légende développée sur la base de 1 R 5:9-14 (Cf. Midrash Qohelet Rabbah 1:1; Ginzberg, vol. 4, p. 50-51).

3 T1) conduits en rangs (Abdelaziz). Lecture de Luxenberg: يدرعون et les voilà suppliant ♦ R1) Cf. Second Targum of Esther, 1:3, p. 269.

4 1) يَحْطِمَنَّكُمْ، يَحْطِمَنْكُمْ، يَحْطِمَنْكُنَّ، يُحَطِّمَنَّكُمْ، يَحَطِّمَنَّكُمْ، يَحْطِمَنَّكُمْ، (6 مَسَاكِنَكُنَّ، مَسْكَنَكُمْ (5 ادْخُلْنَ (4 نَمْلَةٌ، نُمْلَةٌ (3 النَّمْل، النُّمْل (2 وَادِي يَحِطِّمَنَّكُمْ، يَحْطِمْكُمْ ♦ T1) Pour les Ahmadites, il s'agit d'une tribu nommée Al-Naml (Ahmadiyya) ♦ R1) On trouve un écho de ce récit dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 4, p. 59-60).

5 1) وَالِدَيَّهْ (3 عَلَيَّهْ (2 ضَحِكًا

6 T1) Pour les Ahmadites, il s'agit d'une personne nommée Al-Hudhud, traduit généralement par huppe (Ahmadiyya) ♦ R1) R1) On trouve un écho de ce récit dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 4, p. 51-52).

7 1) لَيَاتِيَنِّي، لَيَأْتِيَنَّنِي، لَيَأْتِيَنَّ

M-48/27:22[1]. Elle ne resta pas loin[T1] et dit: "J'ai cerné ce que tu n'as pas cerné et je suis venue à toi de Sabaa[R1] avec une nouvelle convaincante.	فَمَكَثَ[1] غَيْرَ بَعِيدٍ، فَقَالَ[2]: "أَحَطتُ[3] بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ، وَجِئْتُكَ[4] مِن سَبَإٍۭ[5] بِنَبَإٍ يَقِينٍ[6].	فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ	ممطـ عى بعد ممال احطـ بما لم عط به وحيط مر سا سا بمبر
M-48/27:23. J'ai trouvé une femme qui règne sur eux. Elle a reçu de toutes choses et elle a un grand trône.	إِنِّي وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ. وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءٍ، وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ.	إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ	انى وحدت امراه ملطهم واوتيت مر كل سى ولها عرس عطيم
M-48/27:24. Je l'ai trouvée avec ses gens se prosternant devant le soleil, hors de Dieu. Le Satan leur a embelli leurs œuvres et les a détournés de la voie. ~ Voilà pourquoi ils ne sont pas guidés.	وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ، مِن دُونِ ٱللَّهِ. وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ، فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ. ~ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ.	وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ	وحدتها ومومها يسجدون للشمس مر دون الله وين لهم السطن اعملهم مصدهم عر السبل مهم لا يهتدون
M-48/27:25[2]. Que ne se prosternent-ils devant Dieu, qui fait sortir l'occulte dans les cieux et dans la terre et qui sait ce que vous cachez et ce que vous dites publiquement?	أَلَّا[1] يَسْجُدُواْ[2] لِلَّهِ، ٱلَّذِي يُخْرِجُ ٱلْخَبْءَ[3] فِي[4] ٱلسَّمَٰوَٰتِ[5] وَٱلْأَرْضِ، وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ[6] وَمَا تُعْلِنُونَ[7]؟	أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ	الا يسجدوا لله الذى يخرج الخبء ى السموت والارض ويعلم ما يخفون وما يعلنون
M-48/27:26[3]. Dieu, il n'est de dieu que lui. Le Seigneur du grand trône".	ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ[1]".	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	الله لا اله الا هو رب العرس العظيم
M-48/27:27. Il dit: "Nous regarderons si tu as été véridique, ou si tu étais des menteurs.	قَالَ: "سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ، أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ.	قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ	مال سنطر اصدمت ام طت مر الكدبر
M-48/27:28[4]. Va avec mon écrit que voici, lance-le-leur, Tourne-leur le dos et regarde ce qu'ils te retourneront [comme réponse]".	ٱذْهَب بِّكِتَٰبِي هَٰذَا، فَأَلْقِهْ[1] إِلَيْهِمْ، ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَٱنظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ [...]".	اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ	اذهب بكتبى هدا مالمه اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون
M-48/27:29[5]. Elle dit: "Ô notables! Un écrit honorable m'a été lancé.	[...] قَالَتْ: "يَٰأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُاْ! إِنِّيٓ أُلْقِيَ إِلَيَّ[2] كِتَٰبٌ كَرِيمٌ.	قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ	مالت يايها الملوا انى الى طت كريم
M-48/27:30[6]. Il est de Salomon et c'est: "Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.	إِنَّهُۥ مِن سُلَيْمَٰنَ وَإِنَّهُۥ[1]: "بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	انه مر سليمن وانه بسم الله الرحمن الرحيم
M-48/27:31[7]. Ne vous élevez pas au-dessus de moi et venez à moi soumis"".	أَلَّا تَعْلُواْ[1] عَلَيَّ، وَأْتُونِي[2] مُسْلِمِينَ"".	أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ	الا تعلوا على واتونى مسلمين
M-48/27:32[8]. Elle dit: "Ô notables! Donnez-moi votre avis sur mon affaire. Je ne décide d'une affaire que quand vous êtes présents".[R1]	قَالَتْ: "يَٰأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُاْ[1]! أَفْتُونِي فِيٓ أَمْرِي. مَا كُنتُ قَاطِعَةً[2] أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ[3]".	قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ	مالت يايها الملوا امتونى ى امرى ما طت ماطعه امرا حتى تشهدون
M-48/27:33. Ils dirent: "Nous sommes dotés de force et dotés d'une forte vi-	قَالُواْ: "نَحْنُ أُوْلُواْ قُوَّةٍ وَأُوْلُواْ بَأْسٍ شَدِيدٍ. وَٱلْأَمْرُ	قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ	مالوا حن اولوا موه واولوا باس سديد

---

1 1) فَمَكُثَ، فَيَمْكُثَ، فَتَمَكَّثَ (2 ثم قال (3 أَحَطَّ، أَحَتُّ (4 وَجِيْئُكَ (5 سَبَئٍ، سَبَأٍ، سَبَإٍ، سَبَأِي، سَبْأ، سَبَا، سَبىً (6 سَبَأً، سَبَأٌ، سَبَإٍ، سَبَأٍ، سَبَا ♦ T1) Mais elle n'était restée [absente] que peu de temps (Hamidullah); Il ne se passa que peu de temps. Mawerdi: 1) Il s'agit de la huppe. 2) Il s'agit de Salomon. Mawerdi: 1) Elle ne resta pas longtemps. 2) Elle ne resta pas loin ♦ R1) L'histoire de la Reine de Sabaa dans: 1 R 10:1-13 et 2 Ch 9:1-12. L'histoire mentionnée dans le Coran provient des légendes juives (Ginzberg, vol. 4, p. 52).

2 1) يُعْلِنُونَ (7 مَا يُخْفُونَ، سركم (6 السَّمَاءِ (5 من (4 الْخَبْءُ، الْخَبَ، الْخَبَا (3 يَسْجُدُون، تَسْجُدُون، تَسْجُدُوا (2 أَلَا، هَلَّا

3 1) الْعَظِيمُ

4 1) فَأَلْقِهِ، فَأَلْقِهِي، فَأَلْقِهو، فَأَلْقِهُ

5 1) إِلَيَّهْ (2 الْمَلَا، الْمَلَو

6 1) أَنَّه .. وَأَنَّه، وإِنَّه .. وَإِنَّه، أَنْ .. وَأَنْ، إِنَّه .. وأَنْ

7 1) وَايتُونِي (2 تَغْلُوا

8 1) تَشْهَدُونِي (3 قَاضِيَةً (2 الْمَلَا، الْمَلَو ♦ ♦ R1) Le système de consultation qu'on trouve dans les versets 48/27:32, 62/42:38 et 89/3:159 serait inspiré, selon Sankharé (p. 55-57), de la démocratie grecque.

إِلَيۡكِ. فَٱنظُرِي مَاذَا تَأۡمُرِينَ".

قَالَتۡ: "إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ، إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً، أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةً. وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ.

وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ، فَنَاظِرَةُۢ بِمَ[1] يَرۡجِعُ ٱلۡمُرۡسَلُونَ".

فَلَمَّا جَآءَ[1] [...] سُلَيۡمَٰنَ، قَالَ: "أَتُمِدُّونَنِ[2] بِمَالٖ؟ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ[3] ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ ءَاتَىٰكُم. بَلۡ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفۡرَحُونَ.

ٱرۡجِعۡ[1] إِلَيۡهِمۡ [...]. فَلَنَأۡتِيَنَّهُم بِجُنُودٖ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا[2]، وَلَنُخۡرِجَنَّهُم مِّنۡهَآ [...] أَذِلَّةٗ، وَهُمۡ صَٰغِرُونَ".

قَالَ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ[1]! أَيُّكُمۡ يَأۡتِينِي بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ أَن يَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ؟"

قَالَ عِفۡرِيتٞ[1] مِّنَ ٱلۡجِنِّ: "أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَۖ. وَإِنِّي عَلَيۡهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٞ".

قَالَ ٱلَّذِي عِندَهُۥ عِلۡمٞ مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ: "أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ[1] قَبۡلَ أَن يَرۡتَدَّ إِلَيۡكَ طَرۡفُكَۚ". فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۡتَقِرًّا عِندَهُۥ، قَالَ: "هَٰذَا مِن فَضۡلِ رَبِّي، لِيَبۡلُوَنِيٓ ءَأَشۡكُرُ، أَمۡ أَكۡفُرُۖ. وَمَن شَكَرَ، فَإِنَّمَا يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ. وَمَن كَفَرَ، فَإِنَّ رَبِّي غَنِيّٞ، كَرِيمٞ".

قَالَ: "نَكِّرُواْ لَهَا عَرۡشَهَا، نَنظُرۡ[1] أَتَهۡتَدِيٓ، أَمۡ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهۡتَدُونَ".

فَلَمَّا جَآءَتۡ، قِيلَ: "أَهَٰكَذَا عَرۡشُكِۖ؟" قَالَتۡ: "كَأَنَّهُۥ هُوَۚ". [...]: "وَأُوتِينَا ٱلۡعِلۡمَ

والامر البط مابطى
ماذا تامرين
مالب ار الملوط اذا
دخلوا مدينه امسدوها
وجعلوا اعده اهلها
اذله وكذلك
يعملون
وانى مرسله اليهم
بهديه مناظره بم
يرجع المرسلون
ملما جا سليمن مال
امدونن بمال مما اتن
الله خير مما اتكم بل
انتم بهديتكم
تفرحون
ارجع اليهم فلناتينهم
بجنود لا قبل لهم بها
ولنخرجنهم منها اذله
وهم صاغرون
مال يا ايها الملوا ايكم
ياتيني بعرشها قبل ان
ياتوني مسلمين
مال عفريت من الجن انا
اتيك به قبل ان تقوم
من مقامك وانى عليه
لقوى امين
مال الذى عنده علم
من الكتب انا اتيك به
قبل ار يرتد اليك
طرفك فلما راه
مستقرا عنده قال هذا من
فضل ربي ليبلوني
ءاشكر ام اكفر
ومن شكر فانما
يشكر لنفسه ومن كفر
فان ربي غني كريم
مال نكروا لها عرشها
ننظر اتهتدي ام تكون
من الذين لا يهتدون
ملما جاء مال اهكذا
عرشك مال كانه هو
واوتينا العلم من قبلها

فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا

gueur. L'affaire cependant t'appartient. Regarde donc ce que tu ordonnes".

M-48/27:34. Elle dit: "Quand les rois entrent dans une cité, ils la corrompent et font de ses gens les plus fiers des humiliés. Ainsi font-ils.

M-48/27:35[1]. Je vais leur envoyer un don et je regarderai ce avec quoi retourneront les messagers".

M-48/27:36[2]. Quand vinrent [les messagers] auprès de Salomon, il dit: "Me pourvoyez-vous de biens? Ce que Dieu m'a donné est meilleur que ce qu'il vous a donné. Vous exultez plutôt de votre don.

M-48/27:37[3]. Retourne à eux [avec le don]. Nous viendrons chez eux avec des soldats contre lesquels ils ne peuvent rien et nous les ferons sortir [de leurs terres] humiliés et en étant méprisés".

M-48/27:38[4]. Il dit: "Ô notables! Qui de vous m'apportera son trône avant qu'ils ne viennent à moi soumis?"[R1]

M-48/27:39[5]. Un afrite[T1] parmi les djinns dit: "Je te l'apporterai avant que tu ne te lèves de ta place. En cela, je suis fort, fidèle".

M-48/27:40[6]. Celui qui a une connaissance du livre dit: "Je te l'apporterai avant que tu ne retournes ton regard". Quand Salomon a vu le trône déposé auprès de lui, il dit: "Cela est de la faveur de mon Seigneur, pour me tester si je remercie, ou si je mécrois. Quiconque a remercié, remercie pour lui-même. Quiconque a mécru, mon Seigneur est indépendant, honorable".

M-48/27:41[7]. Il dit: "Rendez son trône méconnaissable à elle, pour que nous regardions si elle est guidée, ou si elle est de ceux qui ne sont pas guidés".

M-48/27:42. Quand elle vint, on lui dit: "Est-ce ainsi ton trône?" Elle dit: "C'est comme si c'était lui". [Salomon dit:] "La

---

1 1) بِمَهْ

2 1) جَاءوا (2 أَتَانِ، أَتَان، أَتَانِي (3 أَتُمِدُّونَنِي، أَتُمِدُّونِي، أَتُمِدُّونِّي

3 1) ارْجِعُوا (2 بِهِم

4 1) الْمَلَا، الْمَلَو ♦ R1) D'après Targum Shéni d'Esther 1:3, c'est le trône de Salomon que les démons transportent dans les airs.

5 1) عَفْرِيتٌ، عِفْرِيَّةٌ، عِفْرَاةٌ، عِفْرٌ ♦ T1) djinn (Hamidullah); diable (Abdelaziz); malin (Ould Bah); polisson (Berque).

6 1) قراءة شيعية: قال اريد أعجل من هذا قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا أنظر في كتاب ربي فأَتِيكَ بِهِ، أو: إلا انه قال انظرني حتى انظر في كتاب ربي فآتيك به

7 1) نَنْظُرُ

مِن قَبۡلِهَا، وَكُنَّا مُسۡلِمِينَ.	وكنا مسلمين	مُسْلِمِينَ	connaissance nous fut donnée avant elle et nous étions déjà soumis.
وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعۡبُدُ، مِن دُونِ ٱللَّهِ. إِنَّهَا[1] كَانَتۡ مِن قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ".	وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها كانت من قوم كفرين	وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ	M-48/27:43[1]. Ce qu'elle adorait, hors de Dieu, l'empêchait. Elle faisait partie de gens mécréants".
قِيلَ لَهَا: "ٱدۡخُلِي ٱلصَّرۡحَ". فَلَمَّا رَأَتۡهُ، حَسِبَتۡهُ لُجَّةٗ وَكَشَفَتۡ عَن سَاقَيۡهَا[1]. قَالَ: "إِنَّهُۥ صَرۡحٞ مُّمَرَّدٞ مِّن قَوَارِيرَ". قَالَتۡ: "رَبِّ! إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي، وَأَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمَٰنَ لِلَّهِ، رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ".	قيل لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة وكشفت عن ساقيها قال انه صرح ممرد من قوارير قالت رب اني ظلمت نفسي واسلمت مع سليمن لله رب العلمين	قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	M-48/27:44[2]. On lui dit: "Entre dans le palais". Quand elle le vit, elle a pensé que c'était de l'eau profonde et elle dénuda ses jambes. Il dit: "C'est un palais lissé de cristaux". Elle dit: "Mon Seigneur! Je me suis oppressée et je me suis soumise avec Salomon à Dieu, le Seigneur des mondes".[R1]
[---] وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحًا أَنِ: "ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ". فَإِذَا هُمۡ فَرِيقَانِ يَخۡتَصِمُونَ.	ولقد ارسلنا الى ثمود اخاهم صلحا ان اعبدوا الله فاذا هم فريقان يختصمون	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ	M-48/27:45. [---] Nous avons envoyé à Tamud leur frère Salih: "Adorez Dieu". Et les voilà deux groupes qui se disputent.
قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! لِمَ تَسۡتَعۡجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِ؟ لَوۡلَا تَسۡتَغۡفِرُونَ ٱللَّهَ! ~ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ!"	قال يا قوم لم تستعجلون بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون	قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	M-48/27:46. Il dit: "Ô mes gens! Pourquoi vous hâtez-vous vers le méfait avant le bienfait? Si seulement vous demandiez pardon à Dieu! ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!"
قَالُواْ: "ٱطَّيَّرۡنَا[1] بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ". قَالَ: "طَٰٓئِرُكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ. ~ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تُفۡتَنُونَ".	قالوا اطيرنا بك وبمن معك قال طائركم عند الله بل انتم قوم تفتنون	قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ	M-48/27:47[3]. Ils dirent: "Nous attribuons notre mauvais sort à toi et à ceux qui sont avec toi". Il dit: "Votre mauvais sort dépend de Dieu. ~ Vous êtes plutôt des gens éprouvés".
وَكَانَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ تِسۡعَةُ رَهۡطٖ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَلَا يُصۡلِحُونَ.	وكان في المدينة تسعة رهط يفسدون في الارض ولا يصلحون	وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ	M-48/27:48. Il y avait dans la ville un groupe de neuf individus qui corrompent dans la terre et ne font pas une bonne œuvre.
قَالُواْ[1]: "تَقَاسَمُواْ[2] بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥ. ثُمَّ لَنَقُولَنَّ[3] لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدۡنَا مَهۡلِكَ[4] أَهۡلِهِۦ [...]. ~ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ".	قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه واهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك اهله وانا لصدقون	قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وإنا لصادقون	M-48/27:49[4]. Ils dirent: "Jurez l'un à l'autre par Dieu que nous l'attaquerons de nuit, lui et sa famille. Ensuite, nous dirons à son allié[T1] que nous n'avons pas été témoins du périssement de sa famille [et de sa mort]. ~ Nous sommes véridiques".
وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا، وَمَكَرۡنَا مَكۡرٗا، ~ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ.	ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون	وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	M-48/27:50. Ils ont ourdi une ruse et nous avons ourdi une ruse, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.
فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكۡرِهِمۡ! أَنَّا[1] دَمَّرۡنَٰهُمۡ وَقَوۡمَهُمۡ أَجۡمَعِينَ.	فانظر كيف كان عاقبة مكرهم انا دمرناهم وقومهم اجمعين	فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ	M-48/27:51[5]. Regarde donc comment fut la fin de leur ruse! Nous les avons détruits avec leurs gens tous ensemble.
فَتِلۡكَ بُيُوتُهُمۡ خَاوِيَةَۢ[1] بِمَا ظَلَمُوٓاْ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ	فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا ان في ذلك لاية	فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	M-48/27:52[6]. Voilà donc leurs maisons vides parce qu'ils ont oppressé. ~ Il y a là

---

1 1) أَنَّهَا

2 1) سَاقَيْهَا، رِجْلَيْهَا ♦ R1) L'Ancien Testament mentionne l'histoire de la reine de Saba avec Salomon d'une manière différente de ce qui est dit dans le Coran et dans la légende juive. Voir 1 Rois 10:1-13 et 2 Chroniques 9:1-12. Ce qui est mentionné dans le Coran à propos de la reine dénudant ses jambes est tout à fait similaire à ce qui est mentionné dans les légendes juives (Ginzberg, Vol. IV, p. 52).

3 1) اَطَّيَّرْنَا، تَطَيَّرْنَا

4 1) مَهْلَكَ، مُهْلَكَ ♦ T1) à celui qui est chargé de le venger (Hamidullah); à son protecteur (Abdelaziz). 2) حذفت 3) تَقَسَّمُوا 4) لَنُبَيِّتَنَّهُ ... لَتَقُولَنَّ، لَيُبَيِّتَنَّهُ ... لَيَقُولَنَّ، لَيُبَيِّتَنَّهُ ... لَنَقُولَنَّ، لَتُبَيِّتَنَّهُ ... لَتُقْسِمُنَّ

5 1) إِنَّا، أَنْ

un signe pour des gens qui savent.	لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	لاه لمومـ يـعلمور	لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.
M-48/27:53. Et nous avons sauvé ceux qui ont cru et étaient dévots.	وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ	واحسا الـدـر امـوا وكـانـوا يـتـمور	وَأَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ.
M-48/27:54[1]. [---] [Rappelle] quand Lot[R1] dit à ses gens: "Commettez-vous la turpitude alors que vous voyez?	وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ	ولوطـا اد مال لمومه اتـاتـور الـمحسه واتـم يـبـصـور	[---] [...] وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: "أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ؟
M-48/27:55. Allez-vous, voluptueusement, avec les hommes au lieu des femmes? Vous êtes plutôt des gens ignorants".	أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ	ائـنـكـم لـتـاتـور الـرحـال سهوه مر دور الـنـسا بـل اتـم مـومـ تـجـهـلـور	أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ، شَهْوَةً، مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ؟ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ".
M-48/27:56[2]. La réponse de ses gens n'était qu'à dire: "Faites sortir la famille de Lot de votre cité. Ce sont des gens qui se maintiennent purs".	فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ	مـا كـان حـواب مومه الا ار مالوا اخـرحوا ال لوط مر مـيـتـكـم انـهـم اناس يـتـطـهـور	فَمَا كَانَ جَوَابَ[1] قَوْمِهِ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ: "أَخْرِجُوٓاْ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ. إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ".
M-48/27:57[3]. Nous l'avons alors sauvé avec ses gens, sauf sa femme. Nous l'avons prédéterminée des abandonnés.[T1R1]	فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ	ماحسه واهله الا امراته مـدـيـها مر الـسـيـر	فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ، إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ. قَدَّرْنَٰهَا[1] مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ[2].
M-48/27:58[4]. Et nous avons fait pleuvoir sur eux une pluie[R1]. Quelle maléfique pluie des avertis!	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ	وامـطـرـنـا عـلـيـهـم مـطـرـا مـسا مـطـر الـمـنـدـرـين	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا. فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ!
M-48/27:59[5]. [---] Dis: "Louange à Dieu et paix sur ses serviteurs qu'il a choisis! Est-ce Dieu meilleur? Ou bien ce qu'ils associent?"	قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ	مل الحمد لله وسلـم عـلـى عـبـاده الـدـر اصـطـفـى الله حـيـر اما يـسـرـكـور	[---] قُلِ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ! وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓ! ءَآللَّهُ خَيْرٌ؟ أَمَّا يُشْرِكُونَ[1]؟"
M-48/27:60[6]. [Demande-leur:] "Qui a créé les cieux et la terre et a fait descendre pour vous du ciel de l'eau, avec laquelle nous avons fait pousser des vergers plaisants dont vous ne pouviez pas faire pousser les arbres? Y a-t-il un dieu avec Dieu?" Mais ils sont des gens qui donnent des équivalents[T1].	أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ	امر حلـ الـسـمـوـ والاـدـص وانـدـل لـطـم مر الـسـما ما مـاـسـا بـه حـدـايـ ذـاـ بـهـجـه ما كـار لـطـم ار يـسـوا سـحـدـها اله مع الله بـل هـم مـوـم يـعـدـلـور	أَمَّن[1] خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ[2] بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُواْ شَجَرَهَآ؟ أَءِلَٰهٌ[3] مَّعَ ٱللَّهِ؟" بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ.
M-48/27:61[7]. [Demande-leur:] "Qui a fait la terre comme demeure, a fait des rivières à travers elle, lui a fait des montagnes ancrées et a fait une barrière entre les deux mers?[T1] Y a-t-il un dieu avec Dieu?" ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.	أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	امر حـعـل الاـدـص مـداـدـا وحـعـل حـلـلـها انـهـدـا وحـعـل لها دوسى وحـعـل بـر الـبـحـرـيـر حـاحـدـا اله مع الله بـل اـكـثـرـهـم لا يـعـلـمـور	[...]: "أَمَّن[1] جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا، وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنْهَٰرًا، وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِيَ، وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا؟ أَءِلَٰهٌ[2] مَّعَ ٱللَّهِ؟" ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.
M-48/27:62[8]. [Demande-leur:] "Qui répond au nécessiteux quand il l'appelle, qui écarte le mal et qui vous fait successeurs de la terre? Y a-t-il un dieu avec Dieu?" ~ Vous vous rappelez peu.	أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ	امر حـسـب الـمـصـطـر اـدـا دـعـاه ويـكـشـم الـسو وحـعـلـكـم حـلـما الاـدـص اله مع الله مـلـيـلا ما يـدـكـرـور	[...]: "أَمَّن[1] يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ، إِذَا دَعَاهُ، وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ، وَيَجْعَلُكُمْ[2] خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ؟ أَءِلَٰهٌ[3] مَّعَ ٱللَّهِ؟" ~ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ[4].

---

6 1) خَاوِيَةٌ

1 R1) Voir la note de 39/7:80.

2 1) جَوَابُ

3 1) الغُبُر (2 قَدَرْنَاهَا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des contrevenants (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: contrevenir) ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel parce qu'elle a regardé en arrière

4 R1) Voir la note de 37/54:34.

5 1) تُشْرِكُونَ

6 1) أَمَنْ (2 ذَاهْ، ذَاتْ (3 أَئِلَهاً ♦ T1) Mawerdi: 1) ils se détournent de la vérité. 2) Ils associent des divinités à Dieu. Lecture de Luxenberg: يعذلون: ils doutent, du verbe syriaque ܥܕܠ 'dhal.

7 1) أَمَنْ (2 أَئِلَهاً ♦ T1) Voir la note du verset 42/25:53.

8 1) أَمَنْ (2 وَنَجْعَلُكُمْ (3 أَئِلَهاً (4 يَذَّكَّرُونَ، تَذَّكَّرُونَ، تَتَذَكَّرُونَ

M-48/27:63[1]. [Demande-leur:] "Qui vous guide dans l'obscurité de la terre et de la mer et qui envoie les vents comme une annonce avant sa miséricorde? Y a-t-il un dieu avec Dieu?" ~ Dieu soit élevé sur ce qu'ils associent!	[...]: "أَمَّن[1] يَهۡدِيكُمۡ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ، وَمَن يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ[2] بُشۡرَۢا[3] بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦٓۗ أَءِلَٰهٌ[4] مَّعَ ٱللَّهِۚ" ~ تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ[5].	امر يهديكم في ظلمات البر والبحر ومن يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته اله مع الله تعالى الله عما يشركون	أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
M-48/27:64[2]. [Demande-leur:] "Qui commence la création, puis la répète et qui vous approvisionne du ciel et de la terre? Y a-t-il un dieu avec Dieu?" Dis: "Apportez votre preuve. ~ Si vous étiez véridiques".	[...]: "أَمَّن[1] يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ، وَمَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَءِلَٰهٌ[2] مَّعَ ٱللَّهِۚ" قُلۡ: "هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".	امر يبدوا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من السماء والارض اله مع الله قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين	أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَئِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
M-48/27:65[3]. [---] Dis: "Personne de ceux qui sont dans les cieux et dans la terre ne connaît le secret, sauf Dieu"[R1]. ~ Tandis qu'ils ne perçoivent pas quand ils seront ressuscités.	[---] قُل: "لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ، إِلَّا ٱللَّهُۚ". ~ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ[1] يُبۡعَثُونَ.	قل لا يعلم من في السموت والارض الغيب الا الله وما يشعرون ايان يبعثون	قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ
M-48/27:66[4]. [Les limites de] leurs connaissances ont été plutôt atteints au sujet de la [demeure] dernière.[T1] Ils sont plutôt dans un doute à son sujet. Ils en sont plutôt aveugles.	بَلِ[1] ٱدَّٰرَكَ[2] عِلۡمُهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ مِّنۡهَاۚ بَلۡ هُم مِّنۡهَا عَمُونَ.	بل ادرك علمهم في الاخرة بل هم في شك منها بل هم منها عمون	بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْأَخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ
M-48/27:67[5]. Ceux qui ont mécru disent: "Quand nous serons terre, nous et nos pères, nous fera-t-on sortir [des tombes]?	وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ: "أَءِذَا[1] كُنَّا تُرَٰبٗا وَءَابَآؤُنَآ، أَئِنَّا[2] لَمُخۡرَجُونَ [...]؟	وقال الذين كفروا اذا كنا ترابا واباونا اينا لمخرجون	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا وَأَبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ
M-48/27:68. Ceci a été promis à nous et auparavant à nos pères. ~ Ce ne sont que légendes des premiers".	لَقَدۡ وُعِدۡنَا هَٰذَا، نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا، مِن قَبۡلُ. ~ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ".	لقد وعدنا هذا نحن واباونا من قبل ان هذا الا اساطير الاولين	لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَأَبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
M-48/27:69. Dis: "Mouvez-vous dans la terre, ~ et regardez comment fut la fin des criminels!"	قُلۡ: "سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ!"	قل سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
M-48/27:70[6]. Ne t'attriste pas pour eux et ne te sens pas à l'étroit à cause de la ruse qu'ils ourdissent.	وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ، وَلَا تَكُن فِي ضَيۡقٖ[1] مِّمَّا يَمۡكُرُونَ.	ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون	وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
M-48/27:71[7]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".	وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ؟ ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ[1]".	ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين	وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
M-48/27:72[8]. Dis: "Peut-être une partie de ce que vous hâtez est-elle déjà à votre suite".	قُلۡ: "عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ[1] لَكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي تَسۡتَعۡجِلُونَ".	قل عسى ان يكون ردف لكم بعض الذي تستعجلون	قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ
M-48/27:73. Ton Seigneur est le pourvoyeur de faveur pour les humains. ~ Mais la plupart d'eux ne remercient pas.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَشۡكُرُونَ.	وان ربك لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون	وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

1 1) تُشْرِكُونَ (5 أَئِلَهاً (4 نُشُراً، نُشْراً، نَشْراً، نَشَراً، بُشُراً، بَشْراً، بُشْرَى (3 الرِّيحَ (2 أَمَنْ (1

2 1) أَئِلَهاً (2 أَمَنْ (1

3 1) إِيَّانَ ♦ R1) Cf. Mt 24:36; Mc 13:32.

4 1) أَدْرَكَ، أَدَّرَكَ، أَدَّارَكَ، تَدَارَكَ، اَدْرَكَ (2 أم، بلى ♦ T1) Plutôt, leur science s'épuise dans la vie future (Abdelaziz); Au contraire, leur savoir sur l'au-delà est nul (Boubakeur). Pour plus de détails voir l'édition arabe.

5 1) إِنَّا (2 إِذَا (1

6 1) ضِيْقٍ

7 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

8 1) رَدَفَ، أَزِفَ

M-48/27:74[1]. Ton Seigneur sait ce que préservent leurs poitrines et ce qu'ils disent publiquement.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ	وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون	وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ[1] صُدُورُهُمْ، وَمَا يُعْلِنُونَ.
M-48/27:75. Il n'y a rien de caché dans le ciel et dans la terre qui ne soit dans un livre manifeste.	وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	وما من غايبة في السما والارض الا في كتب مبين	وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ.
M-48/27:76. [---] Ce Coran narre aux fils d'Israël la plupart de ce en quoi ils divergent.	إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	ان هذا القران يقص على بني اسرايل اكثر الذي هم فيه يختلفون	[---] إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ.
M-48/27:77. Il est une direction et une miséricorde pour les croyants.	وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ	وانه لهدى ورحمة للمومنين	وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ.
M-48/27:78[2]. Ton Seigneur décidera parmi eux par son jugement. ~ Il est le noble, le connaisseur.	إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ	ان ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم	إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِۦ[1]. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْعَلِيمُ.
M-48/27:79. Confie-toi donc à Dieu. Tu es dans la vérité manifeste.	فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ	فتوكل على الله انك على الحق المبين	فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ. إِنَّكَ عَلَى ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ.
M-48/27:80[3]. Tu ne feras pas écouter les morts et tu ne feras pas écouter l'appel aux sourds, quand ils tournent le dos.	إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ	انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعا اذا ولوا مدبرين	إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ، وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ[1] ٱلدُّعَآءَ، إِذَا وَلَّوْاْ مُدْبِرِينَ.
M-48/27:81[4]. Tu ne peux non plus guider les aveugles hors de leur égarement. Tu ne fais écouter que ceux qui croient en nos signes. Ainsi ils sont soumis.	وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ	وما انت بهدي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من يومن باياتنا فهم مسلمون	وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِي ٱلْعُمْيِ[1] عَن ضَلَٰلَتِهِمْ. إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا. فَهُم مُّسْلِمُونَ.
M-48/27:82[5]. Quand la parole adviendra sur eux, nous leur ferons sortir de la terre un animal[R1] qui leur parlera: "Les humains n'étaient pas convaincus de nos signes".	وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ	واذا وقع القول عليهم اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم ان الناس كانوا باياتنا لا يوقنون	وَإِذَا وَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ، أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ[1]: "أَنَّ[2] ٱلنَّاسَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ".
M-48/27:83[6]. [Rappelle] le jour où nous rassemblerons, de chaque nation, une foule de ceux qui démentent nos signes. Et les voilà répartis[T1].	وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ	ويوم نحشر من كل امة فوجا ممن يكذب باياتنا فهم يوزعون	[...] وَيَوْمَ نَحْشُرُ، مِن كُلِّ أُمَّةٍ، فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا. فَهُمْ يُوزَعُونَ.
M-48/27:84. Quand ils seront venus, il dira: "Avez-vous démenti mes signes alors que vous ne les avez pas cernés avec la connaissance? Que faisiez-vous donc?"	حَتَّى إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ مَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	حتى اذا جاءوا قال اكذبتم باياتي ولم تحيطوا بها علما اماذا كنتم تعملون	حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو، قَالَ: "أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَٰتِي وَلَمْ تُحِيطُواْ بِهَا عِلْمًا؟ أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ؟"
M-48/27:85. La parole adviendra sur eux parce qu'ils ont oppressé. ~ Voilà pourquoi ils ne parleront pas.	وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ	ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون	وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُواْ. ~ فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ.
M-48/27:86[7]. [---] N'ont-ils pas vu que nous avons fait la nuit pour qu'ils s'y reposent et le jour pour voir? ~ Il y a là des signes pour des gens qui croient.	أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	الم يروا انا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لايات لقوم يومنون	[---] أَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُواْ[1] فِيهِ، وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرً؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

1 1) تَكُنُّ
2 1) بِحِكَمِهِ، بِحِكْمَةٍ
3 1) يَسْمَعُ الصُّمُّ
4 1) أَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ، أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيَ، إِنْ تَهْدِي الْعُمْيَ، أَنْ يَهْتَدِي الْعُمْيُ
5 1) تَكَلِّمُهُمْ، تُكَلِّمُهُمْ، تُنَبِّئُهم، تُحَدِّثُهم، تُجَرِّحُهم، تَسِمُهُم، قراءة شيعية: يكلمهم 2) بأَنَّ، إِنَّ ♦ R1) Cf. Ap 13:1-18.
6 T1) Lecture de Luxenberg: يدرعون et les voilà suppliant.
7 1) لِتَسْكُنُوا

M-48/27:87[1]. [Rappelle] que le jour où l'on soufflera dans le chofar[T1], ceux qui sont dans les cieux et ceux qui sont dans la terre seront alors effrayés, sauf ceux que Dieu veut. Tous viendront à lui, humiliés.

[...] وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ[1] فَفَزِعَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ، إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ. وَكُلٌّ أَتَوْهُ[2] دَٰخِرِينَ[3].

ويوم ينفخ في الصور ففزع من في السموت ومن في الارض الا من شاء الله وكل اتوه داخرين

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

M-48/27:88[2]. Tu verras les montagnes, que tu penses être figées, passer comme passent les nuages.[R1] C'est l'œuvre de Dieu qui a parfait toute chose. ~ Il est informé de ce que vous faites.

وَتَرَى ٱلْجِبَالَ، تَحْسَبُهَا[1] جَامِدَةً، وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ. صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِيٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ. ~ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ[2].

وترى الجبال تحسبها جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي اتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

M-48/27:89[3]. Quiconque viendra avec le bienfait aura un bienfait meilleur et, ce jour-là, ils seront rassurés de la frayeur.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ، فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا، وَهُم مِّن فَزَعٍ[1]، يَوْمَئِذٍ[2]، ءَامِنُونَ.

من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يومئذ امنون

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ

M-48/27:90[4]. Quiconque viendra avec le méfait, leurs faces seront jetées dans le feu.[R1] ~ Serez-vous rétribués que pour ce que vous faisiez?

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ، فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي ٱلنَّارِ. ~ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ؟

ومن جاء بالسيئة مطت وجوههم في النار هل تجزون الا ما كنتم تعملون

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-48/27:91[5]. [---] Il m'a été ordonné d'adorer le Seigneur de cette cité qui l'a faite inviolable et à qui appartient toute chose. Et il m'a été ordonné d'être des soumis,

[---] إِنَّمَآ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ[1] ٱلْبَلْدَةِ ٱلَّذِي[2] حَرَّمَهَا، وَلَهُۥ كُلُّ شَيْءٍ. وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ،

انما امرت ان اعبد رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء وامرت ان اكون من المسلمين

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

M-48/27:92[6]. et de réciter le Coran. Quiconque s'est guidé, ne se guide que pour lui-même. Quiconque s'est égaré, [ne s'égare qu'à son détriment]. Dis: "Je ne suis que des avertisseurs".[A1]

وَأَنْ أَتْلُوَاْ[1] ٱلْقُرْءَانَ. فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ، فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِۦ. وَمَن ضَلَّ [...]. فَقُلْ: "إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ".

وان اتلوا القران فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل [...]. فقل: انما انا من المنذرين

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ

M-48/27:93[7]. Dis: "Louange à Dieu! Il vous fera voir ses signes et vous les reconnaîtrez". ~ Ton Seigneur n'est pas inattentif à ce que vous faites.

وَقُلِ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ! سَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ، فَتَعْرِفُونَهَا". ~ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ[1].

وقل الحمد لله سيريكم ايته فتعرفونها وما ربك بغافل عما تعملون

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Chapitre 49/28: La narration

سُورَة القَصَص

88 versets - mecquois [sauf: 52-55][8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

M-49/28:1[10]. Ta, Sin, Mim.[T1]

طسٓمٓ.

طسم

طسم

M-49/28:2. Ceux-là sont les signes du livre manifeste.

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ.

تلك ايت الكتب المبين

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

---

1 1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 آتَوْهُ، أَتَاهُ (3 دَخِرِينَ ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20.

2 1) تَحْسِبُهَا (2 يَفْعَلُونَ ♦ R1) Cf. Ap 6:12-14.

3 1) يَوْمِئِذٍ (2 فَزَعٍ

4 T1) Selon une légende juive, Moïse a visité l'enfer et y a vu les pécheurs couchés sur leurs faces (Ginzberg, vol. 2, p. 119).

5 1) الَّتِي (2 هَذِهِ

6 1) أَنْ اتْلُ، واتْلُ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 1) يَعْمَلُونَ

8 Titre tiré du verset 25.

9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

10 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

M-49/28:3. Nous te récitons des nouvelles de Moïse et de Pharaon, avec la vérité, pour des gens qui croient.	نَتْلُواْ عَلَيْكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِٱلْحَقِّ، لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.	نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	ܢܬܠܘ ܥܠܝܟ ܡܢ ܢܒܐ ܡܘܫܐ ܘܦܪܥܘܢ ܒܫܪܪܐ ܠܩܘܡ ܕܡܗܝܢܝܢ
M-49/28:4[1]. Pharaon a été hautain[T1] dans la terre et a divisé les gens en sectes, méprisant un groupe parmi eux, immolant leurs fils et laissant vivre leurs femmes[R1]. Il était des corrupteurs.	إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي ٱلْأَرْضِ، وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا، يَسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ، يُذَبِّحُ[1] أَبْنَآءَهُمْ، وَيَسْتَحْيِۦ نِسَآءَهُمْ. إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ.	إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ	ܐܪܥܘܢ ܪܡܐ ܒܐܪܥܐ ܘܥܒܕ ܐܢܫܘܗܝ ܦܠܓܐ ܠܥܡܐ ܕܡܬܬܚܫܒܝܢ ܡܢܗܘܢ ܩܛܠ ܒܢܝܗܘܢ ܘܡܚܐ ܠܢܫܝܗܘܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܚܒܠܐ ܕܒܝܫܐ
M-49/28:5[2]. Nous voulons gratifier ceux qui ont été méprisés[T1] dans la terre, les faire des guides,[T2] les faire les héritiers,	وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُواْ فِي ٱلْأَرْضِ، وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً، وَنَجْعَلَهُمُ ٱلْوَٰرِثِينَ،	وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ	ܘܢܨܒܐ ܕܢܬܪܚܡ ܥܠ ܕܐܬܬܚܫܒܘ ܒܐܪܥܐ ܘܢܣܝܡܝܗܘܢ ܪܫܝܢ ܘܢܣܝܡܝܗܘܢ ܝܪܬܐ
M-49/28:6[3]. leur donner le pouvoir[T1] dans la terre et faire voir à Pharaon, à Haman,[R1] et à leurs soldats ce qu'ils craignaient d'eux.	وَنُمَكِّنَ[1] لَهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ، وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا[2] مِنْهُم مَّا كَانُواْ يَحْذَرُونَ.	وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ	ܘܢܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܒܐܪܥܐ ܘܢܚܘܝ ܠܦܪܥܘܢ ܘܗܡܢ ܘܠܓܝܫܘܗܝ ܕܡܢܗܘܢ ܕܚܠܝܢ ܡܢܗܘܢ
M-49/28:7[4]. Nous révélâmes à la mère de Moïse: "Allaite-le. Quand tu craindras pour lui, lance-le dans la mer, ne crains rien et ne t'attriste pas. Nous te le retournerons et le ferons des messagers".[R1]	وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنْ: "أَرْضِعِيهِ. فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ، فَأَلْقِيهِ فِي ٱلْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِيٓ. إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ، وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ".	وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ	ܘܐܘܚܝܢܐ ܠܐܡ ܡܘܫܐ ܕܬܪܘܥ ܠܗ ܘܟܕ ܬܕܚܠܝ ܥܠܘܗܝ ܬܪܡܝܗ ܠܝܡܐ ܘܠܐ ܬܕܚܠܝ ܘܠܐ ܬܬܚܫܝ ܐܢܐ ܡܬܝܒܝܢ ܠܟ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܠܝܚܐ
M-49/28:8[5]. Les gens de Pharaon le prirent et ainsi il sera pour eux [par la suite] un ennemi et une tristesse. Pharaon, Haman[R1] et leurs soldats étaient erronés.	فَٱلْتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرْعَوْنَ، لِيَكُونَ لَهُمْ [...] عَدُوًّا وَحَزَنًا[1]. إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُواْ خَٰطِـِٔينَ[2].	فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ	ܘܩܒܠܘܗܝ ܐܠ ܦܪܥܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܥܕܘܝܐ ܘܚܘܫܐ ܕܦܪܥܘܢ ܘܗܡܢ ܘܓܝܫܘܗܝ ܗܘܘ ܚܛܝܢ
M-49/28:9[6]. La femme de Pharaon[R1] dit: "[Il est] une réjouissance de l'œil pour moi et pour toi. Ne le tuez pas, peut-être nous profitera-t-il, ou le prendrons-nous comme fils". ~ [Ils obéirent] tandis qu'ils ne perçoivent pas.	وَقَالَتِ ٱمْرَأَتُ[1] فِرْعَوْنَ: "[...] قُرَّتُ[2] عَيْنٍ لِّي وَلَكَ[3]. لَا تَقْتُلُوهُ[4]، عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ، أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا". ~ [...] وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.	وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܗ ܕܦܪܥܘܢ ܥܝܢ ܠܝ ܘܠܟ ܠܐ ܬܩܛܠܘܗ ܐܘܠܝ ܢܫܬܡܫܢ ܠܢ ܐܘ ܢܣܒܘܗ ܠܒܪܐ ܘܗܘ ܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ
M-49/28:10[7]. Le cœur de la mère de Moïse devint vide,[T1] et elle a failli le montrer, si nous n'avions pas fortifié son cœur pour qu'elle soit des croyants.	وَأَصْبَحَ فُؤَادُ[1] أُمِّ مُوسَىٰ فَٰرِغًا[2]، إِن كَادَتْ لَتُبْدِي[3] بِهِۦ، لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا، لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ.	وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	ܘܐܨܒܚ ܦܘܐܕ ܐܡ ܡܘܫܐ ܦܪܝܩܐ ܐܢ ܟܕܬ ܠܡܚܘܝܐ ܒܗ ܠܘܠܐ ܕܪܒܛܢܐ ܥܠ ܠܒܗ ܕܗܝ ܠܡܗܘܐ ܡܢ ܗܝܡܢܝܢ
M-49/28:11[8]. Elle dit à sa sœur: "Suis ses traces". Alors elle l'a vu de loin[T1], ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.	وَقَالَتْ لِأُخْتِهِۦ: "قُصِّيهِ". فَبَصُرَتْ[1] بِهِۦ عَن جُنُبٍ[2]، ~ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ.	وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	ܘܐܡܪܬ ܠܐܚܬܗ ܩܨܝܗ ܘܚܙܬ ܗܝ ܡܢ ܪܚܩ ܘܗܘ ܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ

---

1 1) يَذْبَحُ ♦ T1) était hautain (Hamidullah); devient arrogant (Abdelaziz); se comportait en despote (Chiadmi) ♦ R1) Cf. Ex 1:13, 16-22

2 T1) Voir la note de 39/7:75 T2) modèles (Abdelaziz); dirigeants (Hamidullah).

3 1) وَلِنُمَكِّنَ (2 وَيَرَىَ فِرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَجُنُودُهُمَا ♦ T1) les établir puissamment (Hamidullah); les établir (Boubakeur); les rendre maîtres (Chiadmi) ♦ R1) Haman (ou Aman) ne figure pas dans l'histoire de Moïse dans la Bible, mais dans celle d'Esther, mille ans après Moïse (Est 3:1-15; 4:7, 8 et 17, etc.). Esther le qualifie de persécuteur et d'ennemi (Est 7:6). Une légende juive établit une comparaison entre la vente de Joseph par ses frères et la vente des juifs à Haman. De là provient probablement la confusion dans le Coran (Ginzberg, vol. 2, p. 8).

4 R1) Moïse sauvé des eaux dans Ex 2:1-10.

5 1) وَحُزْنًا (2 خَاطِئِينَ ♦ R1) Voir la note de 49/28:6.

6 1) امْرَأَةُ (2 قُرَّةُ (3 وَلَه (4 لَا تَقْتُلُوهُ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ ♦ R1) Ex 2:5 parle de la fille de Pharaon.

7 1) فُؤَادُ (2 فَارِغًا، فُرُغًا، فِرْغًا، قَرْعًا، فِرْغًا، فَرْعًا، فِرْغًا (3 لَتُشْعِر ♦ T1) Variante: effrayé.

8 1) جَانِبٍ، جَنْبٍ، جَنَبٍ، جُنْبٍ (2 فَبَصَرَتْ، فَبَصِرَتْ ♦ T1) Mawerdi: 1) de près. 2) de loin. 3) avec nostalgie. Luxenberg: secrètement, du terme syriaque ܓܢܒ jnab.

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ [...] ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ. فَقَالَتْ: "هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ، وَهُمْ لَهُۥ نَٰصِحُونَ؟"

وحرمنا عليه المراضع من قبل فقالت: هل ادلكم على اهل بيت يكفلونه لكم وهم له ناصحون

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

M-49/28:12[1]. Nous lui avions prohibé auparavant [le sein] des nourrices[R1]. Elle dit: "Puis-je vous indiquer les gens d'une maison qui s'en chargent pour vous et lui sont des conseillers?"

فَرَدَدْنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ[1]، كَىْ تَقَرَّ[2] عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ، وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

فردناه الى امه كي تقر عينها ولا تحزن ولتعلم ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون

فَرَدَدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-49/28:13[2]. Ainsi nous l'avons retourné à sa mère, afin que son œil se réjouisse et ne s'attriste pas et qu'elle sache que la promesse de Dieu est vraie. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ، ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا. ~ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.

ولما بلغ اشده واستوى اتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

M-49/28:14. Quand il atteignit la pleine force et sa pleine maturité, nous lui donnâmes une sagesse et une connaissance. ~ Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.

وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ[1] غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا. فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ[2]، هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ، وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ. فَٱسْتَغَٰثَهُۥ[3] ٱلَّذِي مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِي مِنْ عَدُوِّهِۦ. فَوَكَزَهُۥ[4] مُوسَىٰ، فَقَضَىٰ عَلَيْهِ. قَالَ: "هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ. إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ".

ودخل المدينة على حين غفلة من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان انه عدو مضل مبين

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

M-49/28:15[3]. Il entra dans la ville à un moment d'inattention de ses gens. Il y trouva deux hommes qui se battaient, l'un de sa secte et l'autre de ses ennemis.[R1] Celui qui était de sa secte l'appela au secours contre celui qui était de ses ennemis. Moïse le frappa et l'acheva. Il dit: "Cela est l'œuvre du Satan. C'est un ennemi, un égareur manifeste".

قَالَ: "رَبِّ! إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَٱغْفِرْ لِي". فَغَفَرَ لَهُۥٓ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ.

قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له انه هو الغفور الرحيم

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

M-49/28:16. Il dit: "Mon Seigneur! Je me suis oppressé, pardonne-moi". Il lui pardonna alors. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime.

قَالَ: "رَبِّ! بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ، فَلَنْ أَكُونَ[1] ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ".

قال رب بما انعمت علي فلن اكون ظهيرا للمجرمين

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

M-49/28:17[4]. Il dit: "Mon Seigneur! Pour ce dont tu m'a gratifié, je ne serai pas un souteneur pour les criminels".

فَأَصْبَحَ فِي ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا، يَتَرَقَّبُ. فَإِذَا ٱلَّذِي ٱسْتَنْصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ، يَسْتَصْرِخُهُۥ. قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ: "إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ".

فاصبح في المدينة خائفا يترقب فاذا الذي استنصره بالامس يستصرخه قال له موسى انك لغوي مبين

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ

M-49/28:18[5]. Il est devenu dans la ville craintif, observant. Voilà que celui qui l'avait appelé au secours, la veille, lui cria à l'aide. Moïse lui dit: "Tu es un fourvoyé[T1] manifeste".[R1]

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا، قَالَ: "يَٰمُوسَىٰٓ! أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ؟ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي ٱلْأَرْضِ؟ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِينَ؟"

فلما ان اراد ان يبطش بالذي هو عدو لهما قال يا موسى اتريد ان تقتلني كما قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان تكون جبارا في الارض وما تريد ان تكون من المصلحين

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

M-49/28:19[6]. Quand il a voulu assaillir celui qui est leur ennemi, il dit: "Ô Moïse! Veux-tu me tuer comme tu as tué une âme la veille? Veux-tu être un despote dans la terre? Ne veux-tu pas être parmi les bienfaiteurs?"[T1]

---

1 R1) Voir la note du verset 45/20:38.

2 1) إِمِّهِ (2 نُقِرَّ

3 1) حِينَ (2 يَقْتَتِلَانِ (3 فَاسْتَغَاثَهُ، فَاسْتَغَاثَهُ (4 فَلَكَزَهُ، فَنَكَزَهُ ♦ R1) Cf. Ex 2:11-15. Une légende juive rapporte cette dispute mais entre deux juifs, alors que le Coran parle de dispute entre un juif et un Égyptien dans les deux cas (Ginzberg, vol. 2, p. 107).

4 1) فلا تجعلني

5 T1) provocateur (Hamidullah); égaré (Abdelaziz) ♦ R1) Ex 2:13-14 raconte différemment cette affaire.

6 T1) Mawerdi: nous ne savons pas qui parle ici: le juif ou l'Égyptien.

M-49/28:20[1]. Un homme vint de l'extrémité de la ville, en se hâtant. Il dit: "Ô Moïse! Les notables se consultent[T1] à ton sujet pour te tuer. Sors [de la ville]! Je suis pour toi des conseillers".

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ يَسۡعَىٰ. قَالَ: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِنَّ ٱلۡمَلَأَ[1] يَأۡتَمِرُونَ بِكَ لِيَقۡتُلُوكَ. فَٱخۡرُجۡ [...]! إِنِّي لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ".

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

وحا دحل مر امصا المدينه يسعى مال موسى ار الملا يامدور بط لىمىلوط ماحدى اىى لط مر النصحىن

M-49/28:21. Il sortit de là craintif, observant. Il dit: "Mon Seigneur! sauve-moi des gens oppressifs".

فَخَرَجَ مِنۡهَا خَآئِفًا، يَتَرَقَّبُ. قَالَ: ~ "رَبِّ! نَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

محدى منها حاىما ىىومىد مال دىد حى مر الموم الطلمىر

M-49/28:22[2]. Quand il s'est dirigé vers Madian,[R1] il dit: "Peut-être mon Seigneur me guidera-t-il sur la voie nivelée".

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلۡقَآءَ مَدۡيَنَ، قَالَ: "عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يَهۡدِيَنِي سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ".

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

ولما توحه ىلما مدىر مال عسى دىى ار ىهدىى سوا السىل

M-49/28:23[3]. Quand il arriva au [point d']eau de Madian, il y trouva une foule d'humains abreuvant [leurs troupeaux] et trouva deux femmes[R1] hors d'eux retenant [le leur]. Il dit: "Quel est votre problème?" Elles dirent: "Nous n'abreuverons [notre troupeau] que quand les bergers partiront. Notre père est très âgé [et ne peut abreuver]".

وَلَمَّا وَرَدَ [...] مَآءَ مَدۡيَنَ، وَجَدَ عَلَيۡهِ أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسۡقُونَ [...]، وَوَجَدَ، مِن دُونِهِمُ، ٱمۡرَأَتَيۡنِ تَذُودَانِ[1] [...]. قَالَ: "مَا خَطۡبُكُمَا[2]؟" قَالَتَا: "لَا نَسۡقِي[3] [...] حَتَّىٰ يُصۡدِرَ[4] ٱلرِّعَآءُ[5]. وَأَبُونَا شَيۡخٌ كَبِيرٌ [...]".

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

ولما ودد ما مدىر وحد علىه امه مر الناس ىسمور ووحد مر دوىهم امرااىىر ىدودار مال ما حطىطما مالىا لا ىسمى حى ىصدد الدعا وابوىا سىح كىىر

M-49/28:24[4]. Il abreuva [leurs troupeaux d'un autre puit], puis il retourna à l'ombre et dit: "Mon Seigneur! Je suis pauvre[T1R1] du bien que tu as fait descendre vers moi".

فَسَقَىٰ لَهُمَا [...]، ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ، فَقَالَ: "رَبِّ! إِنِّي لِمَآ أَنزَلۡتَ إِلَيَّ مِنۡ خَيۡرٖ فَقِيرٞ".

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

مسمى لهما ىم ىولى الى الطل ممال دىد اىى لما اىىلىد الى مر حىر ممىر

M-49/28:25. L'une des deux vint alors à lui, marchant embarrassée. Elle dit: "Mon père t'appelle pour te rétribuer d'avoir abreuvé pour nous". Quand il fut venu à lui et qu'il lui eut narré la narration, il dit: "Ne crains pas. Tu es sauvé des gens oppressifs".

فَجَآءَتۡهُ إِحۡدَىٰهُمَا تَمۡشِي عَلَى ٱسۡتِحۡيَآءٖ. قَالَتۡ: "إِنَّ أَبِي يَدۡعُوكَ لِيَجۡزِيَكَ أَجۡرَ مَا سَقَيۡتَ لَنَا". فَلَمَّا جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيۡهِ ٱلۡقَصَصَ، قَالَ: "لَا تَخَفۡ. نَجَوۡتَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

محاىه احدىهما ىمسى على اىىحىا مالىه ار اىى ىدعوط لىحىىط احى ما سمىىه لىا ملما حاه ومصر علىه المصىص مال لا حمه حوىه مر الموم الطلمىر

M-49/28:26[5]. L'une d'elles dit: "Ô mon père! Engage-le. Le meilleur que tu puisses engager est le fort, le fidèle".

قَالَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا: "يَٰٓأَبَتِ! ٱسۡتَـٔۡجِرۡهُ[1]. إِنَّ خَيۡرَ مَنِ ٱسۡتَـٔۡجَرۡتَ[2] ٱلۡقَوِيُّ، ٱلۡأَمِينُ".

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

مالىه احدىىما ىاىىه اىىحىره ار حىر مر اىىحىىه الموى الامىر

M-49/28:27[6]. Il dit: "Je voudrais te marier[T1] à l'une de mes deux filles que voici, à condition que tu sois mon salarié pendant huit ans.[R1] Si tu accomplis dix, ce sera de ta part. Mais je ne veux pas être dur avec toi. Tu me trouveras, si Dieu veut, des vertueux".

قَالَ: "إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنۡ أُنكِحَكَ إِحۡدَى ٱبۡنَتَيَّ هَٰتَيۡنِ، عَلَىٰٓ أَن تَأۡجُرَنِي ثَمَٰنِيَ حِجَجٖ. فَإِنۡ أَتۡمَمۡتَ عَشۡرٗا، فَمِنۡ عِندِكَ. وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ أَشُقَّ عَلَيۡكَ. سَتَجِدُنِيٓ، إِن شَآءَ ٱللَّهُ، مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ".

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

مال اىى اىىد ار اىطىط احدى اىىه هىر على ار ىاحىىى مىه حىحى مار اىممىه عىىا ممر عىىط وما اىىد ار اىو علىط ىىحىىى ار ىا الله مر الصلىىر

---

1 1) الْمَلَأ، الْمَلَو ♦ T1) Mawerdi:: 1) se consultent à ton sujet pour te tuer. 2) Ils s'ordonnent mutuellement de te tuer.

2 R1) Moïse à Madian dans Ex 2:15-22

3 1) حابستين تَذُودَانِ (2 خِطْبُكُمَا (3 تُسْقَى، نُسْقِي (4 يَصْدُرَ، يُزْدِرَ (5 الرُّعَاءُ، الرَّعَاءُ ♦ R1) Exode 2:16 parle de sept femmes.

4 T1) j'ai grand besoin (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Ex 2:17. Cas similaire avec Jacob dans Gn 29:10

5 1) اسْتَاجِرْهُ (2 اسْتَاجَرْتَ

6 T1) Selon Sankharé (p. 120), les termes nikah et nakah que l'on traduit par mariage et se marier viennent du terme grec Enkuhè qui signifie se marier. En arabe, ces termes ont une connotation sexuelle et signifient copulation et copuler. Le premier objectif du mariage en droit musulman est de légaliser les rapports sexuels entre un homme et une femme ♦ R1) Dans Ex 2:21 il n'est pas question de travail contre mariage. Ceci se trouve par contre dans le récit du mariage de Jacob (Gn 29:1-30)

قَالَ: "ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ. أَيَّمَا[1] ٱلْأَجَلَيْنِ[2] قَضَيْتُ، فَلَا عُدْوَٰنَ[3] عَلَيَّ. وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ".

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

M-49/28:28[1]. Il dit: "Que ce soit ainsi entre toi et moi. Quel que soit celui des deux termes que j'accomplis, il n'y aura nulle hostilité envers moi. Dieu est garant de ce que nous disons".

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِۦٓ، ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارًا. قَالَ لِأَهْلِهِ: "ٱمْكُثُوٓا۟. إِنِّيٓ لَعَلِّيٓ ءَاتِيكُم .ءَانَسْتُ نَارًا مِّنْهَا بِخَبَرٍ، أَوْ جَذْوَةٍ[1] مِّنَ ٱلنَّارِ! ~ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ!"

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

M-49/28:29[2]. Quand Moïse eut accompli le terme et se mut avec sa famille, il aperçut un feu du flanc du Mont.[R1] Il dit à sa famille: "Restez. J'ai aperçu un feu. Peut-être vous en apporterai-je une information, ou un tison du feu. ~ Peut-être vous réchaufferez-vous!"

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا، نُودِيَ مِن شَٰطِئِ ٱلْوَادِ ٱلْأَيْمَنِ، فِي ٱلْبُقْعَةِ[1] ٱلْمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ، أَن: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِنِّيٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ.

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

M-49/28:30[3]. Quand il y est venu, il a été appelé de la rive droite de la vallée[T1], dans la région bénie près de l'arbre: "Ô Moïse! Je suis Dieu, le Seigneur des mondes[T2].

وَأَنْ: "أَلْقِ عَصَاكَ". فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ[1]، وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ. [...]: "يَٰمُوسَىٰٓ! أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ. إِنَّكَ مِنَ ٱلْءَامِنِينَ.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِنِينَ

M-49/28:31[4]. Lance ton bâton". Quand il le vit se remuer comme si c'était un djinn,[T1] il tourna le dos et il ne se retourna plus.[R1] [Il a été appelé:] "Ô Moïse! Avance et ne crains pas. Tu es des rassurés.

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ، تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ. وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِ[1]. فَذَٰنِكَ[2] بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦٓ. ~ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ".

اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

M-49/28:32[5]. Mets ta main dans ta poche, elle sortira blanche sans mal.[R1] Serre ton aile par effroi.[T1] Voilà donc deux preuves de ton Seigneur pour Pharaon et ses notables. ~ Ils étaient des gens pervers".

قَالَ: "رَبِّ! إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا. فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ[1].

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

M-49/28:33[6]. Moïse dit: "Mon Seigneur! J'ai tué une âme des leurs. Je crains donc qu'ils ne me tuent.[R1]

وَأَخِي هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا، فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا، يُصَدِّقُنِيٓ[1]. إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ[2]".

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

M-49/28:34[7]. Et mon frère Aaron a une langue plus éloquente que moi, envoie-le avec moi comme auxiliaire,[R1] pour me confirmer. Je crains qu'ils ne me démentent".

قَالَ: "سَنَشُدُّ عَضُدَكَ[1] بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا، فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِـَٔايَٰتِنَآ. أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

M-49/28:35[8]. Il dit: "Nous fortifierons ton bras par ton frère et nous donnerons à vous deux une autorité et ainsi ils ne parviendront pas à vous deux, grâce à

---

1 1) عِدْوَانَ (3 أَيَّ الْأَجَلَيْنِ مَا (2 أَيْمَا

2 1) جُذْوَةٍ، جِذْوَةٍ ♦ R1) Le récit du buisson ardent dans Ex 3:1-6.

3 1) الْبُقْعَةِ ♦ T1) Autre traductiosn: il a été appelé de la rive de la vallée à droite T2) Contradiction: 45/20:14: Je suis Dieu, il n'est de dieu que moi; 48/27:9: Je suis Dieu, le noble, le sage; 49/28:30: Je suis Dieu, le Seigneur des mondes. Voir Ex 3:6 et 14-15.

4 1) جَآنٌّ ♦ T1) serpent (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Ex 4:2-3.

5 1) فَذَانِكَ، فَذَانِيكَ، فَذَانَيكَ، فَذَانَّيكَ (2 الرُّهْبِ، الرَّهَبِ، الرُّهُبِ ♦ T1) et resserre tes bras (contre ta poitrine) pour t'apaiser (Abdelaziz); applique ton bras tout au long de ton corps afin d'éviter la frayeur (Chebel) ♦ R1) Voir la note de 39/7:108.

6 1) يَقْتُلُونِي ♦ R1) Cf. Ex 2:11-15.

7 1) يُكَذِّبُونِي يُكَذِّبُونْ (2 يُصَدِّقُنِي، يُصَدِّقُونِي ♦ R1) Cf. Ex 3:10-17.

8 1) عَضَدَكَ، عُضُدَكَ، عُضْدَكَ، عَضِدَكَ، عَضْدَكَ

nos signes. Vous deux et ceux qui vous suivront vaincrez".

M-49/28:36. Quand Moïse leur est venu avec nos signes manifestes, ils dirent: "Ce n'est que sorcellerie fabulée. Nous n'avons pas écouté cela [du temps] de nos premiers pères".

M-49/28:37[1]. Moïse dit: "Mon Seigneur sait mieux qui est venu avec la direction de sa part et qui aura la [bonne] fin de la demeure [dernière]. ~ Les oppressifs ne réussissent pas".

M-49/28:38[2]. Pharaon dit: "Ô notables! Je ne connais pas de dieu pour vous autre que moi. Ô Haman![R1] Allume-moi du feu sur la glaise, puis fais-moi une tour,[R2] peut-être alors verrai-je le Dieu de Moïse! Je présume plutôt qu'il est des menteurs".

M-49/28:39[3]. Lui et ses soldats devinrent arrogants, dans la terre, sans le droit. ~ Et ils ont présumé qu'ils ne seront pas retournés à nous.

M-49/28:40[4]. Nous le prîmes alors avec ses soldats et les rejetâmes dans la mer.[R1] ~ Regarde donc comment fut la fin des oppressifs.

M-49/28:41. Nous les fîmes des guides qui appellent au feu. ~ Et au jour de la résurrection, ils ne seront pas secourus.

M-49/28:42[5]. Nous les fîmes poursuivre d'une malédiction dans cette vie ici-bas. Et au jour de la résurrection, ils seront parmi les méprisés[T1].

M-49/28:43. [---] Nous avons donné à Moïse le livre, après que nous avons fait périr les premières générations, en tant que preuves visibles pour les humains, une direction et une miséricorde. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

M-49/28:44[6]. Tu n'étais pas sur le flanc occidental [du Mont] quand nous avons décidé de l'affaire pour Moïse, ~ et tu n'étais pas des témoins.

---

1 1) يَكُونُ

2 1) الْمَلَا، الْمَلَو ♦ R1) Voir la note de 49/28:6. R2) Comme pour Haman, la construction de la tour ne figure pas dans l'histoire de Moïse. Serait-ce une confusion avec la tour de Babel où il est aussi question de cuisson de brique (Gn 11:1-9)?

3 1) يَرْجِعُونَ

4 R1) Miracle de la mer dans Ex 14:15-30.

5 T1) Mawerdi:: 1) Ceux qui sont laids avec des faces noirs et des yeux bleus. 2) Ceux défigurés par le tourment. 3) Les damnés. 4) Les vaincus.

6 1) قراءة شيعية: أوَما كنت

M-49/28:45[1]. Mais nous avons généré des générations dont la vie a été longue. Et tu ne séjournais pas parmi les gens de Madian, leur récitant nos signes. Mais c'est nous qui envoyions.

وَلَكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا، فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ[1]. وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِيٓ أَهْلِ مَدْيَنَ، تَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا. وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ.

ولكنا انسانا مدونا مطاول عليهم العمر وما كنت ثاويا في اهل مدين تتلوا عليهم اياتنا ولكنا كنا مرسلين

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

M-49/28:46[2]. Tu n'étais pas sur le flanc du Mont quand nous avons appelé [Moïse]. Mais [nous t'avons envoyé] à titre de miséricorde de ton Seigneur, pour que tu avertisses des gens vers lesquels nul avertisseur avant toi n'est venu. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا [...]. وَلَٰكِن [...] رَّحْمَةً[1] مِّن رَّبِّكَ، لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ!

وما كنت جانب الطور اذ نادينا ولكن رحمة من ربك لتنذر قوما ما اتاهم من نذير من قبلك لعلهم يتذكرون

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

M-49/28:47. Si une affliction les touche, pour ce que leurs mains ont avancé, ils disent: "Notre Seigneur! Si seulement tu nous avais envoyé un messager, nous aurions alors suivi tes signes et nous serions des croyants!"

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ، بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ، فَيَقُولُواْ: "رَبَّنَا! لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ!"

ولولا ان تصيبهم مصيبة بما قدمت ايديهم فيقولوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك ونكون من المومنين

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

M-49/28:48[3]. Mais quand la vérité leur est venue de notre part, ils dirent: "Si on lui avait donné du semblable à ce que fut donné à Moïse!" N'ont-ils pas mécru à ce qu'auparavant fut donné à Moïse? Ils dirent: "Deux sorcelleries[T1] qui se soutiennent". Et ils dirent: "Nous mécroyons à chacune".

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا، قَالُواْ: "لَوْلَآ أُوتِيَ مِثْلَ مَآ أُوتِيَ مُوسَىٰٓ!" أَوَ لَمْ يَكْفُرُواْ بِمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ؟ قَالُواْ: "سِحْرَانِ[1] تَظَٰهَرَا[2]". وَقَالُوٓاْ: "إِنَّا بِكُلٍّ كَٰفِرُونَ".

ملما جاءهم الحق من عندنا قالوا لولا اوتي مثل ما اوتي موسى او لم يكفروا بما اوتي موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا انا بكل كافرون

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ

M-49/28:49[4]. Dis: "Apportez donc un livre de Dieu qui soit meilleure direction que ces deux-là et je le suivrai. ~ Si vous étiez véridiques".

قُلْ: "فَأْتُواْ بِكِتَٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ، هُوَ، أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ[1]. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

قل فاتوا بكتاب من عند الله هو اهدى منهما اتبعه ان كنتم صادقين

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

M-49/28:50. Mais s'ils ne te répondent pas, sache qu'ils ne suivent que leurs désirs. Qui est plus égaré que celui qui suit son désir sans une direction de Dieu? ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُواْ لَكَ، فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ. وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ، بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ؟ ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

فان لم يستجيبوا لك فاعلم انما يتبعون اهواءهم ومن اضل ممن اتبع هواه بغير هدى من الله ان الله لا يهدي القوم الظلمين

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

M-49/28:51[5]. [---] Nous leur avons fait parvenir la parole. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

[---] وَلَقَدْ وَصَّلْنَا[1] لَهُمُ ٱلْقَوْلَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ[2]!

ولقد وصلنا لهم القول لعلهم يتذكرون

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

H-49/28:52. Ceux auxquels nous avons donné le livre avant lui, eux y croient.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ، هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ.

الذين اتيناهم الكتاب من قبله هم به يومنون

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

H-49/28:53. Quand il leur est récité, ils disent: "Nous y avons cru, ceci est la vérité de notre Seigneur. Nous étions déjà soumis avant lui".

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ، قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِهِۦٓ، إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ. إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ".

واذا يتلى عليهم قالوا امنا به انه الحق من ربنا انا كنا من قبله مسلمين

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

---

1 1) الْعُمْرُ

2 1) رَحْمَةٌ

3 1) سَاحِرَانِ (2 يَظَّاهَرَا، تَظَّاهَرَا، أَظَّاهَرَا ♦ T1) Variante: Deux sorciers.

4 1) أَتَّبِعْهُ

5 1) وَصَّلْنَا (2 قراءة شيعية: وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ إِمَامٍ إِلَى إِمَامٍ

H-49/28:54. On donnera à ceux-là leur rétribution deux fois parce qu'ils ont été patients, repoussent le méfait par le bienfait, ~ et dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés.

أُوْلَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُواْ. وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ، ~ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ.

اولئك يوتون اجرهم مرتين بما صبروا ويدرءون بالحسنة السيئة ومما رزقناهم ينفقون

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

H-49/28:55[1]. Quand ils écoutent la frivolité, ils s'en détournent en disant: "À nous nos œuvres et à vous vos œuvres. Paix sur vous.[A1] Nous ne recherchons pas les ignorants".

وَإِذَا سَمِعُواْ ٱللَّغْوَ، أَعْرَضُواْ عَنْهُ وَقَالُواْ: "لَنَآ أَعْمَٰلُنَا، وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ. سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ. لَا نَبْتَغِي ٱلْجَٰهِلِينَ".

واذا سمعوا اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا اعمالنا ولكم اعمالكم سلم عليكم لا نبتغي الجهلين

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

M-49/28:56[2]. Tu ne guides pas celui que tu aimes. Mais c'est Dieu qui guide qui il veut[R1] et il connaît mieux les guidés.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَآءُ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ.

انك لا تهدي من احببت ولكن الله يهدي من يشاء وهو اعلم بالمهتدين

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

M-49/28:57[3]. Ils dirent: "Si nous suivons avec toi la direction, nous serons ravis de notre terre". Ne leur avons-nous pas donné le pouvoir sur un Sanctuaire inviolable sûr, vers lequel sont apportés des fruits de toutes choses[T1] comme provision de notre part? ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

وَقَالُوٓاْ: "إِن نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ، نُتَخَطَّفْ[1] مِنْ أَرْضِنَا". أَوَ لَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا، يُجْبَىٰٓ[2] إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ[3] كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا، مِّن لَّدُنَّا؟ ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

وقالوا ان نتبع الهدى معك نتخطف من ارضنا او لم نمكن لهم حرما امنا يجبى اليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا ولكن اكثرهم لا يعلمون

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-49/28:58. Combien avons-nous fait périr de cités qui étaient exubérantes dans leur subsistance! Voilà donc leurs habitations. Elles n'ont été habitées, après eux, que peu. C'est nous qui avons été l'héritier.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةِۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا! فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ. لَمْ تُسْكَن، مِّنۢ بَعْدِهِمْ، إِلَّا قَلِيلًا. وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ.

وكم اهلكنا من قرية بطرت معيشتها فتلك مساكنهم لم تسكن من بعدهم الا قليلا وكنا نحن الوارثين

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

M-49/28:59[4]. Ton Seigneur ne fait jamais périr les cités jusqu'à ce qu'il ait suscité, dans leur mère[T1], un messager pour leur réciter nos signes. Et nous ne faisons jamais périr les cités que quand leurs gens sont oppressifs.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ، فِيٓ أُمِّهَا[1]، رَسُولًا يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا. وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ.

وما كان ربك مهلك القرى حتى يبعث في امها رسولا يتلوا عليهم اياتنا وما كنا مهلكي القرى الا واهلها ظلمون

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

M-49/28:60[5]. Ce qui vous fut donné est la jouissance de la vie ici-bas et son ornement. Et ce qui est auprès de Dieu est meilleur et plus persistant. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ[1] ٱلدُّنْيَا وَزِينَتُهَا. وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ[2]؟

وما اوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وزينتها وما عند الله خير وابقى افلا تعقلون

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ

M-49/28:61[6]. [---] Est-ce que celui auquel nous avons fait une bonne promesse, qu'il rencontrera, est comme celui que nous avons fait jouir de la jouissance de la vie ici-bas, ensuite, le jour de la résurrection, il sera des présentés [à la punition]?

[---] أَفَمَن[1] وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا، فَهُوَ لَٰقِيهِ، كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ[2] ٱلدُّنْيَا، ثُمَّ هُوَ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ [...]؟

افمن وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة من المحضرين

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 R1) Cf. Jn 6:44.

3 1) يُتَخَطَّفُ (2 يُجْبَى، تُجْبَى (3 ثَمَرَاتُ، ثُمُرَاتُ ♦ T1) Formulation arabe inappropriée comprise dans le sens: des fruits de tous côtés (Al-Jalalayn).

4 1) إِمِّهَا ♦ T1) Voir la note du verset 55/6:92.

5 1) يَعْقِلُونَ (2 فَمَتَاعاً الْحَيَاةَ

6 1) مَتَاعاً الْحَيَاةَ (2 أَمَنْ

M-49/28:62[1]. [Rappelle] le jour où il les appellera et il dira: "Où sont mes associés que vous prétendiez [être mes associés]?"	[...] وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ، فَيَقُولُ: "أَيْنَ شُرَكَآءِيَ[1] ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ [...]؟"	وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ	ويوم ينادبهم فيقول اين شركائي الذين كنتم تزعمون
M-49/28:63[2]. Ceux contre lesquels la parole fut confirmée diront: "Notre Seigneur! Ceux-ci sont ceux que nous avons fourvoyés. Nous les avons fourvoyés comme nous avons été fourvoyés. Nous nous déclarons quittes [d'eux] devant toi. Ce n'était pas nous qu'ils adoraient".	قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ: "رَبَّنَا! هَٰؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغْوَيْنَآ. أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا[1]. تَبَرَّأْنَآ[2] إِلَيْكَ [...]. مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعْبُدُونَ".	قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ	مال الذين حق عليهم القول ربنا هولا الذين اغوينا اغويناهم كما غوينا تبرانا اليك ما كانوا ايانا يعبدون
M-49/28:64. On dira: "Appelez vos associés". Ils les appellent, mais ils ne leur répondent pas et ils verront la punition. ~ S'ils étaient guidés [dans la vie ici-bas, ils n'auraient pas vu la punition dans la demeure dernière].	وَقِيلَ: "ٱدْعُواْ شُرَكَآءَكُمْ". فَدَعَوْهُمْ، فَلَمْ يَسْتَجِيبُواْ لَهُمْ وَرَأَوُاْ ٱلْعَذَابَ. ~ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُواْ يَهْتَدُونَ [...].	وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ	وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وراوا العذاب لو انهم كانوا يهتدون
M-49/28:65. [Rappelle] le jour où il les appellera et il dira: "Qu'avez-vous répondu aux messagers?"	[...] وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ، فَيَقُولُ: "مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ؟"	وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ	ويوم ينادبهم فيقول ماذا اجبتم المرسلين
M-49/28:66[3]. Mais les nouvelles leur deviendront obscures, ce jour-là. ~ Voilà pourquoi ils ne s'interrogent pas.[T1]	فَعَمِيَتْ[1] عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ، يَوْمَئِذٍ. ~ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ[2].	فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ	فعميت عليهم الانبا يومئذ فهم لا يتساءلون
M-49/28:67. Mais celui qui s'est repenti, a cru et a fait une bonne œuvre, peut-être sera-t-il de ceux réussis.	فَأَمَّا مَن تَابَ، وَءَامَنَ، وَعَمِلَ صَٰلِحًا، فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ.	فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ	فاما من تاب وامن وعمل صالحا فعسى ان يكون من المفلحين
M-49/28:68. Ton Seigneur crée ce qu'il veut et choisit ce dont ils n'ont pas le choix. ~ Dieu soit exalté et élevé sur ce qu'ils associent!	وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ. ~ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ!	وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	وربك يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيره سبحان الله وتعلى عما يشركون
M-49/28:69[4]. Ton Seigneur sait ce que préservent leurs poitrines et ce qu'ils disent publiquement.	وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ[1] صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ.	وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ	وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون
M-49/28:70[5]. C'est lui Dieu, il n'est de dieu que lui. Louange à lui dans la [vie] première comme dans la [demeure] dernière. À lui le jugement, ~ et à lui vous serez retournés.	وَهُوَ ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. لَهُ ٱلْحَمْدُ فِي ٱلْأُولَىٰ وَٱلْءَاخِرَةِ! ~ وَلَهُ ٱلْحُكْمُ، ~ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[1].	وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخره وله الحكم واليه ترجعون
M-49/28:71. [---] Dis: "Que pensez-vous si Dieu fait sur vous la nuit en permanence jusqu'au jour de la résurrection? Quel dieu autre que Dieu vous apporte une illumination? ~ N'écoutez-vous donc pas?"	[---] قُلْ: "أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ؟ ~ أَفَلَا تَسْمَعُونَ؟"	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ	قل ارايتم ان جعل الله عليكم الليل سرمدا الى يوم القيمه من اله غير الله ياتيكم بضياء افلا تسمعون
M-49/28:72. Dis: "Que pensez-vous si Dieu fait sur vous le jour en permanence jusqu'au jour de la résurrection? Quel dieu autre que Dieu vous apporte une nuit durant laquelle vous vous reposez?	قُلْ: "أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ؟ ~ أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟"	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ	قل ارايتم ان جعل الله عليكم النهار سرمدا الى يوم القيمه من اله غير الله ياتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون

---

1 1) شُرَكَايِيَ

2 1) تَبَرَّانَا (2 غَوِيْنَا

3 1) فَعُمِّيَتْ (2 يَسَّاءَلُونَ ♦ T1) leurs arguments deviendront obscurs et ils ne se poseront point de questions (Hamidullah); ils furent privés d'argumentation, de sorte qu'ils ne s'interrogent pas (Abdelaziz).

4 1) تَكُنُّ

5 1) تَرْجِعُونَ

~ Ne voyez-vous pas?"		
M-49/28:73[1]. C'est par sa miséricorde qu'il vous a fait la nuit et le jour pour que vous vous y reposiez et que recherchiez de sa faveur[T1]. ~ Peut-être remercierez-vous!	وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ، لِتَسْكُنُواْ فِيهِ وَلِتَبْتَغُواْ مِن فَضْلِهِۦ. ~ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!
M-49/28:74. [---] [Rappelle] le jour où il les appellera et il dira: "Où sont mes associés que vous prétendiez [être mes associés]?"	وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ	[---] [...] وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ، فَيَقُولُ: "أَيْنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ [...]؟"
M-49/28:75. Nous arracherons de chaque nation un témoin, puis nous dirons: "Apportez votre preuve". Ils sauront alors que la vérité est à Dieu. ~ Et ce qu'ils fabulaient s'est éloigné d'eux.	وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ	وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا، فَقُلْنَا: "هَاتُواْ بُرْهَٰنَكُمْ". فَعَلِمُوٓاْ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ. ~ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.
M-49/28:76[2]. [---] Coré[R1] était des gens de Moïse, Mais il a abusé d'eux. Nous lui avons donné des trésors dont les clefs accableraient toute un groupe doté de force. [Rappelle] quand ses gens lui dirent: "N'exulte pas. ~ Dieu n'aime pas les exultés[T1].	إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ	[---] إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ، فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ. وَءَاتَيْنَٰهُ مِنَ ٱلْكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ[1] لَتَنُوٓأُ[2] [3] بِٱلْعُصْبَةِ أُوْلِي ٱلْقُوَّةِ. [...] إِذْ قَالَ لَهُۥ قَوْمُهُۥ: "لَا تَفْرَحْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْفَرِحِينَ[4].
M-49/28:77[3]. Recherche, par ce que Dieu t'a donné, la [demeure] dernière. N'oublie pas ta part de la vie ici-bas. Fais le bien comme Dieu t'a fait du bien. Ne recherche pas la corruption dans la terre. ~ Dieu n'aime pas les corrupteurs".	وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ	وَٱبْتَغِ[1] فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلْأَخِرَةَ. وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنْيَا. وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ. وَلَا تَبْغِ ٱلْفَسَادَ فِي ٱلْأَرْضِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ".
M-49/28:78[4]. Il dit: "Ceci me fut donné grâce à ma connaissance". N'a-t-il pas su que Dieu a fait périr, avant lui, des générations plus fortes que lui et avec plus de groupes? Les criminels ne seront pas interrogés sur leurs fautes.	قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ	قَالَ: "إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِيٓ". أَوَ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ، مِن قَبْلِهِۦ، مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا؟ وَلَا يُسْـَٔلُ[1] عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ[2].
M-49/28:79. Il sortit à ses gens dans son ornement. Ceux qui veulent la vie ici-bas dirent: "Si seulement nous avions du semblable à ce qui fut donné à Coré! Il a une grande chance".	فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ	فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِي زِينَتِهِۦ. قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا: "يَٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِيَ قَٰرُونُ! إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ".

[1] T1) Formulation inappropriée. Correction: C'est par sa miséricorde qu'il vous a fait la nuit pour que vous vous y reposiez et le jour pour que vous recherchiez de sa faveur.

[2] 1) مَفَاتِيحَهُ (2 مَفَاتحه لَيَنُوءُ، مَفَاتحه لَيَنُوءُ (3 مِفتاحه لَتَنُوَّ (4 الْفَارِحِينَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Ne gaspille pas. Dieu n'aime pas les gaspilleurs, du verbe syriaque ܦܪܚ farrah ♦ R1) La Bible en parle dans Ex 6:21; Nb chap. 16, 17 et 26; Si 45:18-19. Il avait fomenté une révolte contre Moïse et fut englouti par la terre. Selon Midrash Rabbah, Nb 18:15, Coré était un contrôleur dans le palais de Pharaon et était en charge des clés de ses trésors. Il était extrêmement riche et, selon le Talmud, les clés de ses trésors représentaient la charge de trois cents mules (Ginzberg, vol. 3, p. 105-112).

[3] 1) وَاتَّبِعْ

[4] 1) يَسْأَلُ ... الْمُجْرِمِينَ، تَسْأَلْ ... الْمُجْرِمِينَ (2 يُسْأَلُ، تَسْأَلِ

M-49/28:80. Ceux auxquels la connaissance fut donnée dirent: "Malheur à vous! La rétribution de Dieu est meilleure pour celui qui a cru et a fait une bonne œuvre. Et ne la reçoivent que les patients".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ: "وَيۡلَكُمۡ! ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّمَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا. وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ".

ومال الدين اوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير لمن امن وعمل صلحا ولا يلقيها الا الصبرون

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

M-49/28:81[1]. Nous avons alors affaissé la terre avec lui et sa demeure. Il n'avait alors aucun groupe pour le secourir, hors de Dieu et il n'était pas de ceux qui se secouraient[T1].

فَخَسَفۡنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلۡأَرۡضَ. فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٖ[1] يَنصُرُونَهُۥ، مِن دُونِ ٱللَّهِ. وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُنتَصِرِينَ.

محسبا به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

M-49/28:82[2]. Au matin, ceux qui désiraient être à sa place la veille, dirent: "C'est comme si Dieu étend et restreint la provision à qui il veut parmi ses serviteurs. Si Dieu ne nous avait pas gratifiés, il aurait affaissé [la terre] avec nous. C'est comme si les mécréants ne réussissent pas".

وَأَصۡبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوۡاْ مَكَانَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَقُولُونَ: "وَيۡكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ[1] [...]. لَوۡلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ[2] عَلَيۡنَا، لَخَسَفَ[3] بِنَا [...]. وَيۡكَأَنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ".

واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس يقولون ويكأن الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله علينا لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

M-49/28:83. [---] Celle-là est la demeure dernière que nous faisons à ceux qui ne veulent ni élévation dans la terre, ni corruption. La fin [heureuse] sera aux dévots.

[---] تِلۡكَ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ، نَجۡعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوّٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَلَا فَسَادٗا. وَٱلۡعَٰقِبَةُ [...] لِلۡمُتَّقِينَ.

تلك الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعقبة للمتقين

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

M-49/28:84. Quiconque viendra avec le bienfait aura un bien meilleur. Quiconque viendra avec le méfait, ceux qui ont fait les méfaits ne seront rétribués que pour ce qu'ils faisaient.

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ، فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَا. وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ، فَلَا يُجۡزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيات الا ما كانوا يعملون

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-49/28:85[3]. [---] Celui qui t'a imposé le Coran te ramènera à un lieu de retour.[T1] Dis: "Mon Seigneur sait mieux qui est venu avec la direction, ~ et qui est dans un égarement manifeste".

[---] إِنَّ ٱلَّذِي فَرَضَ عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٖ. قُل: "رَّبِّيٓ أَعۡلَمُ مَن جَآءَ بِٱلۡهُدَىٰ، ~ وَمَنۡ هُوَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ".

ان الذي فرض عليك القران لرادك الى معاد قل ربي اعلم من جاء بالهدى ومن هو في ضلال مبين

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

M-49/28:86[4]. Tu n'espérais pas que le livre te soit lancé. [Mais il ne t'a été lancé] sauf par miséricorde de ton Seigneur. Ne sois donc pas un souteneur pour les mécréants.

وَمَا كُنتَ تَرۡجُوٓاْ أَن يُلۡقَىٰٓ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبُ. [...] إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَ. فَلَا تَكُونَنَّ[1] ظَهِيرٗا لِّلۡكَٰفِرِينَ.

وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

M-49/28:87[5]. Qu'ils ne te détournent pas des signes de Dieu après qu'ils sont descendus vers toi. Appelle vers ton Seigneur. Et ne sois pas des associateurs.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ[1] عَنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعۡدَ إِذۡ أُنزِلَتۡ إِلَيۡكَ. وَٱدۡعُ إِلَىٰ رَبِّكَ. وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ.

ولا يصدنك عن ايات الله بعد اذ انزلت اليك وادع الى ربك ولا تكونن من المشركين

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

M-49/28:88[6]. N'appelle pas avec Dieu un autre dieu. Il n'est de dieu que lui. Toute chose périra, sauf sa face. À lui le jugement, ~ et à lui vous serez retournés.

وَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. كُلُّ شَيۡءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجۡهَهُۥ. لَهُ ٱلۡحُكۡمُ، ~ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[1].

ولا تدع مع الله الها اخر لا اله الا هو كل شيء هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

---

1 1) فِيَةٍ ♦ T1) Autre sens: il n'était pas des vainqueurs.

2 1) لَخُسِفَ، لَانْخُسِفَ، لَتُخُسِّفَ (3 مَنُّ اللَّهِ (2 وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

3 T1) là où tu [souhaites] retourner (Hamidullah); à un temps précis (Abdelaziz); à ton premier séjour (Ould Bah).

4 1) تجعلن

5 1) يَصُدُّنَّكَ، يُصِدُّنَّكَ

6 1) تَرْجِعُونَ

Chapitre 50/17: Le voyage nocturne
سُورَة الإِسْراء

111 versets - mecquois [sauf: 26, 32-33, 57, 73-80][1]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ[1] بِعَبْدِهِۦ، لَيْلًا[2]، مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا، ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ، لِنُرِيَهُۥ[3] مِنْ ءَايَٰتِنَآ! ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْبَصِيرُ.

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصا الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّه هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

M-50/17:1[3]. Soit exalté celui qui est parti de nuit avec son serviteur, du Sanctuaire inviolable[T1] au Sanctuaire extrême[T2], dont nous avons béni l'alentour, afin de lui faire voir certains de nos signes. ~ Il est l'écouteur, le clairvoyant.

[---] وَءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ، وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ: "أَلَّا تَتَّخِذُوا۟[1] مِن دُونِى وَكِيلًا.

[---] وَاتينا موسى الكتب وجعلنه هدى لبني اسرءيل الا تتخذوا من دوني وكيلا

[---] وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ وَكِيلًا دُونِي

M-50/17:2[4]. [---] Nous avons donné à Moïse le livre et l'avons fait une direction pour les fils d'Israël. ~ "Ne prenez pas de garant[T1] hors de moi,

[...] ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا [...] مَعَ نُوحٍ! إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا".

ذريه من حملنا مع نوح انه كان عبدا شكورا

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

M-50/17:3. [ô] descendants de ceux que nous avons portés [dans la felouque] avec Noé! Il était un serviteur remerciant".

وَقَضَيْنَآ إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ، فِى ٱلْكِتَٰبِ[1]: "لَتُفْسِدُنَّ[2] فِى ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ، وَلَتَعْلُنَّ[3] عُلُوًّا[4] كَبِيرًا".

ومضينا الى بني اسرءيل في الكتب لتمسدن في الارض مرتين ولتعلن علوا كبيرا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا

M-50/17:4[5]. Nous avons décidé pour les fils d'Israël, dans le livre: "Vous corromprez dans la terre deux fois et vous serez grandement élevés"[T1].

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ أُولَىٰهُمَا، بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا[1] لَّنَآ، أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ[2]، فَجَاسُوا۟[3] خِلَٰلَ[4] ٱلدِّيَارِ. ~ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا.

فاذا جاء وعد اولىهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولى باس شديد فجاسوا خلل الديار وكان وعدا مفعولا

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

M-50/17:5[6]. Et quand viendra la promesse de la première des deux, nous susciterons contre vous certains de nos serviteurs, dotés d'une forte vigueur, qui rôderont à travers les demeures. ~ Et la promesse doit être accomplie.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ ٱلْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ، وَأَمْدَدْنَٰكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ، وَجَعَلْنَٰكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا.

ثم رددنا لكم الكره عليهم وامددنكم باموال وبنين وجعلنكم اكثر نفيرا

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

M-50/17:6. Ensuite nous vous retournerons la revanche sur eux, vous pourvoirons de biens et de fils et vous ferons beaucoup plus nombreux.

[إِنْ أَحْسَنتُمْ، أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ. وَإِنْ أَسَأْتُمْ، فَلَهَا]. فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْءَاخِرَةِ، [...] لِيَسُۥٓـُٔوا۟[1] وُجُوهَكُمْ[2] وَلِيَدْخُلُوا۟ ٱلْمَسْجِدَ، كَمَا

ان احسنتم احسنتم لانفسكم وان اسانتم فلها فاذا جاء وعد الاخره ليسوا وجوهكم وليدخلوا المسجد

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ

M-50/17:7[7]. [Si vous avez fait le bien, vous avez fait le bien pour vous-mêmes. Et si vous avez fait le mal, c'est à votre détriment]. Quand viendra la promesse de l'autre, [nous les enverrons] pour faire

---

1 Titre tiré du verset 1. Autres titres: سبحان - بني إسرائيل

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) سَرَى (2 من الليلِ (3 لِيُرِيَهُ، لِنَرِيَهُ ♦ T1) Mosquée sacrée (Abdelaziz); oratoire consacré (Berque). T2) Sawma (p. 314) traduit ce terme du syriaque par Mosquée détruite. Les musulmans estiment que ce voyage nocturne a eu lieu vers le temple de Jérusalem, mais des sources islamiques indiquent que du temps de Mahomet il y avait à Ja'ranah près de la Mecque deux mosquées: une proche المسجد الأدنى et une lointaine المسجد الأقصى. Ce verset se réfèrerait alors à cette dernière (voir sur ce sujet Gibson, p. 368-369, ainsi que cet article en arabe http://goo.gl/JdYsMa). Il n'est pas clair qui est parti de nuit avec son serviteur: Dieu ou l'ange, ni qui a béni l'alentour.

4 1) يَتَّخِذُوا ♦ T1) protecteur (Hamidullah); procurateur (Abdelaziz); Ne vous confiez à personne après moi (Boubakeur). Mawerdi: 1) Un associé. 2) Un Seigneur en qui ils ont confiance dans leurs affaires. 3) Un garant de leurs affaires.

5 1) الْكُتُبِ (2 لَتَفْسَدُنَّ، لَتُفْسِدُنَّ، لَتَفْسُدُنَّ (3 لَيُفْسِدُنَّ، وَلَتُعْلُنَّ (4 وَلَيَعْلُنَّ، عِلِيًّا ♦ T1) Autres traductions probables: vous serez très arrogants; vous serez très agressifs.

6 1) فَتَجَوَّسُوا، فَجَوَّسُوا، فَحَاسُوا، (3 قراءة شيعية: بَعَثْنَا عليهم عبدا لَنَا ذا بَأْسٍ شَدِيدٍ، أو: بَعَثْنَا عليهم عبدا لَنَا ذا بَأْسٍ شَدِيدٍ وهو الحسين (2 عَبِيْدًا خَلَلَ، جَلَلَ (4 فَتَحَوَّسُوا، فداسوا

7 1) لِنَسُوءَ، لِيَسُوءَ، لَنَسُوءَنْ، لِنَسُوءَنْ، لِيُسِيءَ، لَيَسُوءَنْ، لِنَسُوَ، لِيَسُوءَنْ، لَنَسُوَنَّ، لَنَسُوءَنَّ (2 وَجْهَكُمْ

du mal à vos faces, entrer dans le Sanctuaire comme ils y étaient entrés la première fois et détruire complètement ce qu'ils dominent.	دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوْاْ تَتْبِيرًا.	وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا	طما دخلوه اول مره ولسيروا ما علوا سيرا
M-50/17:8. Peut-être votre Seigneur aurait-il miséricorde envers vous. Mais si vous retournez, nous retournerons. Nous avons fait de la géhenne une prison aux mécréants.	عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ. وَإِنْ عُدتُّمْ، عُدْنَا. وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَٰفِرِينَ حَصِيرًا.	عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا	عسى ربكم ان يرحمكم وان عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكفرين حصيرا
M-50/17:9[1]. [---] Ce Coran guide vers ce qu'il y a de plus droit et annonce aux croyants qui font les bonnes œuvres, qu'ils auront une grande rétribution,	[---] إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ، وَيُبَشِّرُ[1] ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا،	إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا	ان هذا القران يهدى للتي هى اقوم ويبشر المومنين الذين يعملون الصلحت ان لهم اجرا كبيرا
M-50/17:10. et qu'à ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière, nous avons préparé une punition douloureuse.	وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْأَخِرَةِ، أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.	وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	وان الذين لا يومنون بالاخره اعتدنا لهم عذابا اليما
M-50/17:11[2]. [---] L'humain appelle pour le mal comme il appelle pour le bien. ~ L'humain était hâtif[T1].	[---] وَيَدْعُ[1] ٱلْإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ. وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ عَجُولًا.	وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا	ويدعى الانسن بالسر دعاه بالخير وكان الانسن عجولا
M-50/17:12[3]. [---] Nous avons fait de la nuit et du jour deux signes. Nous avons effacé le signe de la nuit, tandis que nous avons fait le signe du jour pour voir, pour que vous recherchiez une faveur de votre Seigneur et que vous sachiez le nombre des années et la computation. Et nous avons détaillé toute chose en détail.	[---] وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ. فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ ٱلَّيْلِ، وَجَعَلْنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبْصِرَةً[1]، لِّتَبْتَغُواْ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ، وَلِتَعْلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ. وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا.	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا	وجعلنا الل والنهار ايتين فمحونا ايه الل وجعلنا ايه النهار مبصره لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد السنين والحساب وكل سى فصلنه تفصيلا
M-50/17:13[4]. Nous avons imposé au cou de chaque humain son mauvais sort. Nous lui ferons sortir, au jour de la résurrection, un livre qu'il rencontrera déployé:[R1]	وَكُلَّ[1] إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ[2] فِي عُنُقِهِۦ[3]. وَنُخْرِجُ لَهُۥ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، كِتَٰبًا[4] يَلْقَىٰهُ[5] مَنشُورًا[6]:	وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا	وكل انسن الزمنه طيره في عنقه ونخرج له يوم القيمه كتبا يلقىه منشورا
M-50/17:14. "Lis ton livre. Il te suffit, ce jour, d'être ton propre comptable".	ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ. كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا".	اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا	اقرا كتبك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا
M-50/17:15[5]. Quiconque s'est guidé, ne se guide que pour lui-même. Quiconque s'est égaré, ne s'égare qu'à son détriment[A1]. Aucune [âme] chargée ne sera chargée de la charge d'autrui. Et nous ne punissons que quand nous avons suscité un messager.	مَّنِ ٱهْتَدَىٰ، فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِۦ. وَمَن ضَلَّ، فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا. وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ. وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا.	مَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا	من اهتدى فانما يهتدى لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها ولا يزر وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا

---

1 1) وَيَبْشُرُ

2 1) وَيَدْعُو ♦ T1) Sens ambigu. Voir l'édition arabe.

3 1) مَبْصَرَةً

4 1) وَكُلَّ (2 طَيْرَهُ (3 عُنُقِهِ (4 عُنُقِهِ يقرأه يوم القيامة كتاباً منشوراً (6 يُلَقَّاهُ (5 وَيُخْرِجُ ... كِتَابًا، وَيَخْرُجُ ... كِتَابٌ، وَيُخْرَجُ ... كِتَابًا ♦ R1) Cf. Is 65:6; Dn 7:10; Ps 139:16; Ap 20:12.

5 A1) Abrogé par le verset sabre 113/9:5.

M-50/17:16[1]. [---] Quand nous voulons faire périr une cité, nous ordonnons à ses opulents et ils y commettent la perversité. Alors la parole contre elle est confirmée et nous la détruisons totalement.

[---] وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً، أَمَرْنَا[1] مُتْرَفِيهَا، فَفَسَقُواْ[2] فِيهَا. فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ، فَدَمَّرْنَٰهَا[3] تَدْمِيرًا.

وإذا أردنا أن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

واذا اردنا ان نهلك
مدينه امرنا مترفيها
ممسموا منها محق عليها
القول مدمرنها
تدميرا

M-50/17:17. Combien avons-nous fait périr de générations après Noé! ~ Ton Seigneur suffit comme informé des fautes de ses serviteurs, clairvoyant.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ! ~ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا، بَصِيرًا.

وكم أهلكنا من القرون من بعد نوح وكفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا

وكم اهلكنا من
القرون من بعد نوح
وكفى بربك بذنوب
عباده خبيرا بصيرا

M-50/17:18[2]. [---] Quiconque veut la [vie ici-bas] hâtive, nous lui y hâtons ce que nous voulons à qui nous voulons. Puis nous lui ferons la géhenne où il rôtira[T1], répréhensible, repoussé.

[---] مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ، عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ. ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا، مَذْمُومًا، مَّدْحُورًا.

من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلاها مذمومًا مدحورًا

من كان يريد العاجله
عجلنا له فيها ما نشاء لمن
نريد ثم جعلنا له
جهنم يصلاها مذموما
مدحورا

M-50/17:19. Quiconque veut la [demeure] dernière et s'efforce pour elle, en étant croyant, ~ ceux-là leur effort sera remercié.

وَمَنْ أَرَادَ ٱلْءَاخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا، وَهُوَ مُؤْمِنٌ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا.

ومن أراد الآخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فأولئك كان سعيهم مشكورًا

ومن اراد الاخره
وسعى لها سعيها وهو
مومن ماولئك كان
سعيهم مشكورا

M-50/17:20[3]. Nous étendons à chacun, ceux-ci comme ceux-là, le don de ton Seigneur. Le don de ton Seigneur n'est pas exclusif [à une personne].

كُلًّا، نُّمِدُّ، هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ، مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ. وَمَا كَانَ عَطَآءُ[1] رَبِّكَ مَحْظُورًا [...].

كلًّا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك وما كان عطاء ربك محظورًا

كلا نمد هولا وهولا من
عطا ربك وما كان
عطا ربك محظورا

M-50/17:21[4]. Regarde comment nous favorisâmes certains sur d'autres. Et dans la [demeure] dernière, il y a de plus grands degrés et une plus grande faveur.

ٱنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ. وَلَلْءَاخِرَةُ، أَكْبَرُ[1] دَرَجَٰتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا.

انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض وللآخرة أكبر درجاتٍ وأكبر تفضيلًا

انظر كيف مصلنا
بعضهم على بعض
وللاخره اكبر
درجت واكبر
تمصيلا

انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض وللآخرة أكبر درجاتٍ وأكبر تفضيلًا

M-50/17:22[5]. [---] Ne fais pas avec Dieu un autre dieu,[R1] sinon tu t'assoiras répréhensible, abandonné.

[---] لَّا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ، فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا، مَّخْذُولًا.

لا تجعل مع الله إلهًا آخر فتقعد مذمومًا مخذولًا

لا تجعل مع الله الها اخر
فتقعد مذموما
مخذولا

M-50/17:23[6]. Ton Seigneur a décidé: "N'adorez que lui. [Traitez] les deux géniteurs avec bienveillance. Si l'un des deux, ou les deux, atteignent la vieillesse chez toi, ne leur dis point: "Fi!" Et ne les réprimande pas et dis-leur une parole honorable.[R1]

وَقَضَىٰ رَبُّكَ[1]: "أَلَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ، [...] وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا. إِمَّا يَبْلُغَنَّ[2] عِندَكَ ٱلْكِبَرَ، أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا، فَلَا تَقُل لَّهُمَآ: "أُفٍّ[3]!"، وَلَا تَنْهَرْهُمَا، وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا.

وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحسانًا إما يبلغن عندك الكبر أحدهما أو كلاهما فلا تقل لهما أفٍّ ولا تنهرهما وقل لهما قولًا كريمًا

وقضى ربك الا
تعبدوا الا اياه
وبالولدين احسانا اما
يبلغن عندك الكبر
احدهما او كلاهما فلا
تقل لهما اف ولا تنهرهما
وقل لهما قولا كريما

M-50/17:24[7]. Abaisse l'aile[T1] de l'humilité envers eux, par miséricorde et dis: "Mon Seigneur! Sois miséricordieux envers eux,[A1] comme [ils étaient miséricordieux envers moi comme] ils m'ont élevé quand j'étais petit"".

وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ[1] مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل: "رَبِّ! ٱرْحَمْهُمَا، كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا"".

واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيرًا

واخفض لهما جناح الذل
من الرحمه وقل
رب ارحمهما كما
رباني صغيرا

M-50/17:25. [Votre Seigneur sait mieux ce qu'il y a dans vos âmes. Si vous êtes vertueux, il est pardonneur pour ceux qui retournent constamment].

[رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ. إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ، فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا.]

ربكم اعلم بما في
نفوسكم ان تكونوا
صلحين فانه كان
للاوبين غفورا

ربكم أعلم بما في نفوسكم إن تكونوا صالحين فإنه كان للأوابين غفورًا

---

1 1) فَدَمَّرانِهم (3 قَرْيَةً بعثنا أكابر مجرميها فَفَسَقُوا، قَرْيَةً بعثنا فيها أكابر مجرميها فمكروا (2 أَمَّرْنَا، آمَرْنَا، أَمِرْنَا

2 T1) Traduction probable: descendra (du verbe syriaque ܣܠܩ sla).

3 1) عَطَاءَ

4 1) وَأَكْثَرُ

5 R1) Cf. Dt 32:39; Is 42:8.

6 1) أُفَّ، أُفِّ، أُفٌّ، أُفُّ، أُفَّاً، أُفَ، أُفٍ (3 يَبْلُغَانِّ، يَبْلُغَنْ (2 وَقَضَاءُ رَبِّكَ، ووصّى رَبُّكَ، وأوصى رَبُّكَ ♦ R1) Voir la note de 44/19:14.

7 1) الذِّلِّ ♦ T1) Voir la note de 47/26:215 ♦ A1) Abrogé par 113/9:113-114.

H-50/17:26[1]. Donne son dû l'apparenté, à l'indigent et au voyageur[R1] et ne gaspille pas extravagamment.	وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ، وَٱلْمِسْكِينَ، وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ، وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا.	وات ذا القربى حمه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر تبذيرا	وَأَتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا
M-50/17:27[2]. Les gaspilleurs sont les frères des Satans. ~ Et le Satan est ingrat envers son Seigneur.	إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ[1] كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِ[2]. ~ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا.	ان المبذرين كانوا اخون الشياطين وكان الشيطن لربه كفورا	إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا
M-50/17:28. Si tu te détournes d'eux, à la recherche d'une miséricorde que tu espères de ton Seigneur, dis-leur alors une parole gentille.	وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ، ٱبْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا، فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا.	واما تعرضن عنهم ابتغا رحمه من ربك ترجوها قل لهم قولا ميسورا	وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا
M-50/17:29[3]. N'attache pas ta main à ton cou et ne l'étends pas trop largement, sinon tu t'assoiras blâmé, consterné.	وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ، وَلَا تَبْسُطْهَا[1] كُلَّ ٱلْبَسْطِ[2]، فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا.	ولا تجعل يدك مغلوله الى عنقك ولا تبسطها كل البسط فتقعد ملوما محسورا	وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا
M-50/17:30[4]. Ton Seigneur étend et restreint la provision à qui il veut. ~ Il est informé de ses serviteurs, clairvoyant.	إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ[1] [...]. ~ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا، بَصِيرًا.	ان ربك يبسط الرزق لمن يشا ويقدر انه كان بعباده خبيرا بصيرا	إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا
M-50/17:31[5]. [---] Ne tuez pas vos enfants, craignant la pénurie. C'est nous qui les approvisionnons, ainsi que vous. Les tuer était une grande erreur.[R1]	[---] وَلَا تَقْتُلُوٓا۟[1] أَوْلَٰدَكُمْ، خَشْيَةَ[2] إِمْلَٰقٍ. نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ، وَإِيَّاكُمْ. إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا[3] كَبِيرًا.	ولا تقتلوا اولدكم خشيه املاق نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان خطا كبيرا	وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا
H-50/17:32. N'approchez pas la fornication. C'était une turpitude et une mauvaise voie.	وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلزِّنَىٰٓ. إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا.	ولا تقربوا الزنى انه كان فحشة وساء سبيلا	وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا
H-50/17:33[6]. Ne tuez l'âme que Dieu a prohibée qu'avec le droit. Quiconque est tué oppressé, nous donnons autorité à son allié.[R1] Mais qu'il n'excède pas en tuant, car il était secouru.	وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ، إِلَّا بِٱلْحَقِّ. وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا، فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلْطَٰنًا[1] فَلَا يُسْرِف فِّى ٱلْقَتْلِ، إِنَّهُۥ[2] كَانَ مَنصُورًا.	ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطنا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا	وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا
M-50/17:34[7]. [---] N'approchez[A1] les biens de l'orphelin que de la meilleure manière, jusqu'à ce qu'il atteigne sa pleine force. Et acquittez-vous du pacte, car [celui qui enfreint] le pacte en est responsable.	[---] وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ، حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ. وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ، إِنَّ [...] ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا[1].	ولا تقربوا مال اليتيم الا باليه هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان مسولا	وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا
M-50/17:35[8]. [---] Remplissez la mesure quand vous mesurez et pesez avec la balance droite. Cela est mieux et une meilleure interprétation.[T1]	[---] وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ، إِذَا كِلْتُمْ، وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ[1] ٱلْمُسْتَقِيمِ. ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا.	واوفوا الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك خير واحسن تاويلا	وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

---

1 R1) La tradition juive accorde une grande importance à l'obligation de prendre soin du vagabond et de lui fournir le gîte et le couvert ainsi qu'une escorte en cas de danger (Katsh, p. 144).

2 1) الشيطان (2 الْمُبْذِرِينَ

3 1) الْبَصْطِ (2 تَبْصُطْهَا

4 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

5 1) خِطَاءً، خَطَأً، خَطَأً، خَطْئًا، خَطَاءً، خِطأً (3 خِشْيَةَ، خَشْيَةُ (2 تُقَتِّلُوا ♦ R1) Voir la note de 7/81:9.

6 1) إنَّ ولي المقتول (2 تُسْرِفْ، يُسْرِفُ، يُسْرِفوا، تُسْرِفوا ♦ R1) Nb 35:19; Dt 19:6, 12; Jos 20:5.

7 1) مَسُولًا ♦ A1) Abrogé par 87/2:220.

8 1) بِالْقُسْطَاسِ، بِالْقُصْطَاسِ ♦ T1) Mawerdi: 1) meilleure interprétation. 2) ayant meilleure conséquence.

M-50/17:36[1]. [---] Ne suis pas ce dont tu n'as aucune connaissance. L'ouïe, le regard et le cœur[T1], tous ceux-là en sont responsables.

[---] وَلَا تَقْفُ[1] مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ. إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ وَٱلْفُؤَادَ[2]، كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ، كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا[3].

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

ولا تمم ما لس لك به علم ان السمع والبصر والمواد كل اولئك كان عنه مسولا

M-50/17:37[2]. Ne marche pas dans la terre avec jubilation. Tu ne fendras pas la terre, ni n'atteindras les montagnes en hauteur.

وَلَا تَمْشِ فِي ٱلْأَرْضِ مَرَحًا[1]. إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ[2] ٱلْأَرْضَ، وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

ولا تمش ي الارض مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا

M-50/17:38[3]. Tout cela est un méfait auprès de ton Seigneur, détestable.

كُلُّ ذَٰلِكَ، كَانَ سَيِّئُهُۥ[1] عِندَ رَبِّكَ، مَكْرُوهًا.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

كل ذلك كان سيه عند ربك مكروها

M-50/17:39. Cela fait partie de ce que ton Seigneur t'a révélé de la sagesse. Ne fais pas avec Dieu un autre dieu, sinon tu seras lancé dans la géhenne blâmé, repoussé.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ. وَلَا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ، فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا، مَّدْحُورًا.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا

ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمه ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا

M-50/17:40. Votre Seigneur aurait-il choisi pour vous des fils et se serait-il pris des femelles parmi les anges? Vous dites une énorme parole!

أَفَأَصْفَىٰكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ، وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًا؟ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا!

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

اماصطفاكم ربكم بالبنين واخذ من الملئكه اناثا انكم لتقولون قولا عظيما

M-50/17:41[4]. [Nous avons modulé dans ce Coran [tout exemple] afin qu'ils se rappellent, ~ mais cela ne fait qu'augmenter leur répulsion].

[وَلَقَدْ صَرَّفْنَا[1] فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ [...] لِيَذَّكَّرُواْ[2]، ~ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا.]

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

ولقد صرفنا ي هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا

M-50/17:42[5]. Dis: "S'il y avait des dieux avec lui, comme ils le disent, ils chercheraient alors une voie vers le détenteur du trône".[R1]

قُلْ: "لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ، كَمَا يَقُولُونَ[1]، إِذًا لَّٱبْتَغَوْاْ إِلَىٰ ذِي ٱلْعَرْشِ سَبِيلًا".

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

قل لو كان معه الهه كما يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا

M-50/17:43[6]. Qu'il soit exalté et grandement élevé sur ce qu'ils disent!

سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ[1]، عُلُوًّا[2] كَبِيرًا!

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

سبحنه وتعلى عما يقولون علوا كبيرا

M-50/17:44[7]. [---] Les sept cieux, la terre et ceux qui s'y trouvent l'exaltent. Il n'est rien qui n'exalte sa louange, mais vous ne comprenez pas leur exaltation. ~ Il est magnanime, pardonneur.

[---] تُسَبِّحُ[1] لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ ٱلسَّبْعُ، وَٱلْأَرْضُ، وَمَن فِيهِنَّ. وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ[2] تَسْبِيحَهُمْ. ~ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا، غَفُورًا.

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

تسبح له السموت السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا

M-50/17:45[8]. [---] Quand tu lis le Coran, nous faisons, parmi toi et ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière, un voile caché[T1].

[---] وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ، جَعَلْنَا، بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْأَخِرَةِ، حِجَابًا مَّسْتُورًا.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

واذا قرات القران جعلنا بينك وبين الذين لا يومنون بالاخره حجابا مستورا

---

1 1) تَقْفُ، تَقْفُ 2) وَالْفَوَادَ، وَالْفَادَ 3) مَسُولًا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אַף af) et ne sentent pas.

2 1) تَخْرُقَ 2) مَرِحًا

3 1) سَيِّئَةً، سَيِّئَاتُه، سَيِّئَاتٍ، سَيِّئَاتِه، سَيِّيَاتِه، خبيثه، شأنه

4 1) صَرَفْنَا 2) لِيَذْكُرُوا

5 1) تَقُولُونَ ♦ R1) Sankharé (p. 32-33) estime que ce verset est inspiré de la mythologie grecque selon laquelle les divinités ont dû mener des combats pour se maintenir au pouvoir.

6 1) تَقُولُونَ 2) عِلِيًّا

7 1) سَبَّحَت، فسَبَّحَت، يُسَبِّحُ 2) يَفْقَهُونَ

8 T1) Mawerdi: 1) voile caché que tu ne peux pas voir. 2) voile qui te cache empêchant de te voir.

M-50/17:46. Nous avons mis des couvertures sur leurs cœurs, pour qu'ils [ne] comprennent [pas] et un poids dans leurs oreilles, [pour qu'ils n'entendent pas]. Quand tu rappelles ton Seigneur seul dans le Coran, ~ ils tournent le dos par répulsion.

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن [...] يَفْقَهُوهُ، وَفِيٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا [...]. وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي ٱلْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ ~ وَلَّوْاْ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِهِمْ نُفُورًا.

وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا واذا ذكرت ربك في القران وحده ولوا على ادبارهم نفورا

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي أَذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

M-50/17:47. Nous savons mieux pourquoi ils écoutent, quand ils t'écoutent, quand ils parlent en toute confidentialité et quand les oppressifs disent: "Vous ne suivez qu'un homme ensorcelé".

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِۦٓ، إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ، وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰٓ، إِذْ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ: "إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا".

نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

M-50/17:48[1]. [---] Regarde comment ils t'ont cité les exemples et ainsi ils se sont égarés [de la direction], ne pouvant [plus trouver] aucune voie [vers elle].

[---] ٱنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلْأَمْثَالَ، فَضَلُّواْ [...]، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ [...] سَبِيلًا[1] [...].

انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

M-50/17:49[2]. [---] Ils dirent: "Quand nous serons os et poussière, serons-nous ressuscités comme une création nouvelle?"[R1]

[---] وَقَالُوٓاْ: "أَءِذَا[1] كُنَّا عِظَٰمًا وَرُفَٰتًا، أَءِنَّا[2] لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا؟"

وقالوا اذا كنا عظاما ورفاتا ائنا لمبعوثون خلقا جديدا

وَقَالُوا أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

M-50/17:50. Dis: "Soyez pierre ou fer,

قُلْ: "كُونُواْ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا،

قل كونوا حجارة او حديدا

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

M-50/17:51[3]. ou une créature plus grande dans vos poitrines".[T1] Ils diront: "Qui nous retournera?" Dis: "Celui qui vous a créés la première fois". Ils te secoueront leurs têtes et diront: "Quand cela?" Dis: "Peut-être il sera proche.

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ". فَسَيَقُولُونَ: "مَن يُعِيدُنَا؟" قُلِ: "ٱلَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ". فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ هُوَ؟" قُلْ: "عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبًا.

او خلقا مما يكبر في صدوركم مسمولون من يعيدنا قل الذي فطركم اول مره فسينغضون اليك روسهم ويقولون متى هو قل عسى ان يكون قريبا

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

M-50/17:52[4]. Le jour où il vous appellera, vous répondrez avec sa louange et présumerez que vous avez demeuré seulement peu".

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ، وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا[1]".

يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا قليلا

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا

M-50/17:53[5]. [---] Dis à mes serviteurs de parler de la meilleure manière. Le Satan suscite la tentation entre eux. Le Satan était pour l'humain un ennemi manifeste.

[---] وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُواْ ٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ. إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ يَنزَغُ[1] بَيْنَهُمْ. إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا.

وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان كان للانسان عدوا مبينا

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا

M-50/17:54[6]. Votre Seigneur sait mieux sur vous. S'il veut, il aura miséricorde envers vous ou, s'il veut, il vous punira. Nous ne t'avons pas envoyé pour que tu sois leur garant.[A1]

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ. إِن يَشَأْ، يَرْحَمْكُمْ أَوْ، إِن يَشَأْ، يُعَذِّبْكُمْ. وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا.

ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا يعذبكم وما ارسلنك عليهم وكيلا

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

---

1 1) قراءة شيعية: فَلَا يَسْتَطِيعُونَ إلى ولاية علي سَبِيلًا

2 1) إذَا 2) إنَّا ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

3 T1) ou quelque créature qui vous paraisse impossible (Abdelaziz); ou tel autre objet parmi les choses extraordinaires que vous puissiez concevoir (Boubakeur).

4 1) لَبِثْتُمْ لَقَلِيلًا

5 1) يَنْزِغُ

6 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-50/17:55[1]. Ton Seigneur sait mieux ceux qui sont dans les cieux et dans la terre. [---] Nous avons favorisé certains prophètes sur d'autres. Et nous avons donné à David les psaumes.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. [---] وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ. وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا[1].

وربك أعلم بمن في السموات والأرض ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض وآتينا داود زبورا

M-50/17:56[2]. [---] Dis: "Appelez ceux que vous avez prétendu être [des dieux], hors de lui, mais ils ne peuvent ni écarter la nuisance, ni la dévier".[R1]

[---] قُلِ: "ٱدْعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم [...]، مِن دُونِهِۦ، فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ، وَلَا تَحْوِيلًا".

قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا

H-50/17:57[3]. Ceux-là qu'ils appellent, recherchent le moyen pour accéder à leur Seigneur, afin que chacun soit plus proche [de lui], espérant sa miséricorde et craignant sa punition. La punition de ton Seigneur doit être crainte.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ[2] ٱلْوَسِيلَةَ، أَيُّهُمْ أَقْرَبُ [...]، وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ، وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ. إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا.

أولئك الذين يدعون يبتغون إلى ربهم الوسيلة أيهم أقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه إن عذاب ربك كان محذورا

M-50/17:58. [---] Il n'est pas de cité que nous ne ferons périr avant le jour de la résurrection, ou que nous ne la punirons d'une punition sévère. ~ Cela était inscrit dans le livre.

[---] وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا. ~ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا.

وإن من قرية إلا نحن مهلكوها قبل يوم القيامة أو معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب مسطورا

M-50/17:59[4]. [---] Rien ne nous a empêchés d'envoyer [nos messagers] avec les signes, si ce n'est que les premiers les avaient démentis. Nous avions donné à Tamud la chamelle comme [signe] visible, mais ils y ont mécru[T1]. Et nous n'envoyons de signes que pour faire peur.

[---] وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ [...] بِٱلْءَايَٰتِ، إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلْأَوَّلُونَ. وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ[1] ٱلنَّاقَةَ [...] مُبْصِرَةً[2]، فَظَلَمُواْ بِهَا. وَمَا نُرْسِلُ بِٱلْءَايَٰتِ إِلَّا تَخْوِيفًا.

وما منعنا أن نرسل بالآيات إلا أن كذب بها الأولون وآتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها وما نرسل بالآيات إلا تخويفا

M-50/17:60[5]. [---] [Rappelle] quand nous t'avons dit: "Ton Seigneur a cerné les humains". [---] Nous n'avons fait la vision que nous t'avons fait voir, que comme épreuve pour les humains, tout comme l'arbre maudit dans le Coran[R1]. Nous les effrayons, mais cela ne fait qu'augmenter grandement leur transgression.

[---] [...] وَإِذْ قُلْنَا لَكَ: "إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِ". [---] وَمَا جَعَلْنَا ٱلرُّءْيَا[1] ٱلَّتِيٓ أَرَيْنَٰكَ، إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ[2]، وَٱلشَّجَرَةَ ٱلْمَلْعُونَةَ[3] فِي ٱلْقُرْءَانِ. وَنُخَوِّفُهُمْ[4]، فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَٰنًا كَبِيرًا.

وإذ قلنا لك إن ربك أحاط بالناس وما جعلنا الرؤيا التي أريناك إلا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم إلا طغيانا كبيرا

M-50/17:61[6]. [---] [Rappelle] quand nous avons dit aux anges: "Prosternez-vous devant Adam". Ils se sont prosternés, sauf Iblis.[R1] Il dit: "Me prosternerai-je devant quelqu'un que tu as créé de la glaise?"[R2]

[---] [...] وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ: "ٱسْجُدُواْ لِءَادَمَ". فَسَجَدُوٓاْ، إِلَّآ إِبْلِيسَ. قَالَ: "ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا؟"

وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس قال أأسجد لمن خلقت طينا

---

1 1) زُبُورًا

2 R1) Cf. Is 41:23-24; Sg 13:17-18.

3 1) رَبِّكَ (2 تَدْعُون، يُدْعَون

4 1) مُبْصَرَةً، مَبْصَرَةً، مُبْصِرَةٌ (2 ثَمُوداً ♦ T1) C'est le sens du verbe syriaque ܕܚܠܡ dhlam.

5 1) الرُّيَّا، الرُّؤْيَا (2 الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لهم ليعمهوا فيها، أو: وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً للناس ليعمهوا فيها (3 قراءة شيعية: وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لهم ليعمهوا فيها، أو: وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً للناس ليعمهوا فيها (4 وَيُخَوِّفُهُمْ ♦ R1) Il s'agit de l'arbre de l'enfer. Voir la note de 46/56:52 et l'index sous: Zaqqum.

6 R1) Voir la note du verset 38/38:74.

M-50/17:62[1]. Il dit: "Que penses-tu de celui que tu as honoré au-dessus de moi? Si tu me retardes jusqu'au jour de la résurrection, je briderai[T1] ses descendants, sauf peu [d'entre eux]".

قَالَ: "أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ؟ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ[1] إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ، إِلَّا قَلِيلًا".

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

ܡܐܠ ܐܡܪ ܗܕܐ ܕܝܩܪ ܥܠܝ ܐܢ ܬܐܚܪ ܠܝ ܥܕܡܐ ܕܢܬܝܐ ܠܝܘܡ ܩܝܡܬܐ ܠܐܚܬܢܩ ܕܪܝܬܗ ܐܠܐ ܡܠܝܠܐ

M-50/17:63. Il dit: "Va-t'en! Quiconque parmi eux te suivra, votre rétribution sera la géhenne, une ample rétribution.

قَالَ: "ٱذْهَبْ! فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ، فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ، جَزَآءً مَّوْفُورًا.

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

ܡܐܠ ܐܙܠ ܡܢ ܬܒܥܟ ܡܢܗܘܢ ܐܬܝ ܓܗܢܡ ܓܙܝܬܟܘܢ ܓܙܝܬܐ ܡܘܦܘܪܐ

M-50/17:64[2]. Excite ceux parmi eux que tu pourras par ta voix, lance contre eux tes chevaux et tes fantassins, associe-toi à eux dans leurs biens et leurs enfants[T1] et fais-leur des promesses. ~ Mais le Satan ne leur promet que tromperie.

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ، وَأَجْلِبْ[1] عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ[2]، وَشَارِكْهُمْ فِي ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ، وَعِدْهُمْ. ~ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا.

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

ܘܐܣܬܦܙܙ ܡܢ ܐܣܬܛܥܬ ܡܢܗܘܢ ܒܩܠܟ ܘܐܪܟܒ ܥܠܝܗܘܢ ܒܚܝܠܟ ܘܪܓܠܟ ܘܫܬܦ ܥܡܗܘܢ ܒܢܟܣܐ ܘܒܒܢܝܢ ܘܥܕ ܠܗܘܢ ܘܡܐ ܕܡܬܥܕܢ ܠܗܘܢ ܫܝܛܢܐ ܐܠܐ ܓܪܘܪܐ

M-50/17:65. Quant à mes serviteurs, tu n'as aucune autorité sur eux. Ton Seigneur suffit comme garant".

إِنَّ عِبَادِي، لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ. وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا".

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

ܐܪ ܥܒܕܝ ܠܝܬ ܠܟ ܥܠܝܗܘܢ ܣܠܛܢ ܘܟܦܝ ܒܡܪܝܟ ܘܟܝܠܐ

M-50/17:66. [---] Votre Seigneur est celui qui guide les felouques pour vous en mer, pour que vous recherchiez de sa faveur. Il est miséricordissime envers vous.

[---] رَّبُّكُمُ ٱلَّذِي يُزْجِي لَكُمُ ٱلْفُلْكَ فِي ٱلْبَحْرِ، لِتَبْتَغُواْ مِن فَضْلِهِۦٓ. إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ܪܒܟܘܢ ܕܡܬܝ ܡܫܪܐ ܠܟܘܢ ܠܦܠܟܐ ܒܝܡܐ ܕܬܒܥܘܢ ܡܢ ܛܒܘܬܗ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܥܡܟܘܢ ܪܚܡܐ

M-50/17:67. Quand la nuisance vous touche en mer, ceux que vous appeliez hors de lui se sont égarés. Quand il vous sauve vers la terre, vous vous détournez. ~ L'humain est ingrat.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلْبَحْرِ، ضَلَّ مَن تَدْعُونَ، إِلَّآ إِيَّاهُ. فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ، أَعْرَضْتُمْ. ~ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ كَفُورًا.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

ܘܐܝܟ ܡܫܬܟܘܢ ܩܛܠܐ ܒܝܡܐ ܐܝܟ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܐ ܐܝܢܘܢ ܐܠܐ ܗܘ ܡܛܠ ܕܦܪܩܟܘܢ ܠܝܒܫܐ ܐܦܢܝܬܘܢ ܘܟܐܦܐ ܗܘܐ ܠܐܢܫܐ ܟܦܘܪܐ

M-50/17:68[3]. Êtes-vous sûrs qu'il n'affaisse le flanc de la terre avec vous, ou qu'il n'envoie contre vous un ouragan de pierres? Ensuite vous ne trouverez pour vous aucun garant.

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ[1] عَلَيْكُمْ حَاصِبًا؟ ثُمَّ لَا تَجِدُواْ لَكُمْ وَكِيلًا.

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

ܐܡܐܡܝܢ ܐܢ ܢܚܣܦ ܒܟܘܢ ܛܪܦ ܕܝܡܐ ܐܘ ܢܫܕܪ ܥܠܝܟܘܢ ܩܛܝܠܐ ܕܠܐ ܬܫܟܚܘܢ ܠܟܘܢ ܡܛܠܐ

M-50/17:69[4]. Ou bien êtes-vous sûrs qu'il ne vous y retourne une autre fois, qu'il ne vous envoie un vent qui brise, puis qu'il ne vous noie parce que vous avez mécru? Vous n'y trouverez alors contre nous aucun vengeur[T1].

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ[1] فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ، فَيُرْسِلَ[2] عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ[3] فَيُغْرِقَكُم[4] بِمَا كَفَرْتُمْ؟ ثُمَّ لَا تَجِدُواْ[5] لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

ܐܡ ܐܡܝܢ ܐܢ ܢܬܦܢܝ ܡܢܗ ܬܐܪܬ ܐܚܪܝ ܢܫܕܪ ܥܠܝܟܘܢ ܩܛܝܠ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܢܦܪܩ ܠܟܘܢ ܒܡܐ ܕܟܦܪܬܘܢ ܠܐ ܬܫܟܚܘܢ ܠܟܘܢ ܥܠܝܢ ܡܢ ܡܬܒܥ

M-50/17:70. [---] Nous avons honoré les fils d'Adam, les avons portés dans la terre et dans la mer, les avons approvisionnés de bonnes choses et les avons

[---] وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ ءَادَمَ، وَحَمَلْنَٰهُمْ فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ، وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ، وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ

ܘܠܡܕ ܟܪܡܢܐ ܒܢܝ ܐܕܡ ܘܚܡܠܢܗܘܢ ܒܝܡܐ ܘܒܒܚܪܐ ܘܪܙܩܢܗܘܢ ܡܢ ܛܒܬܐ ܘܦܠܓܢܗܘܢ ܥܠ

---

1 1) أَخَّرْتَنِي ♦ T1) j'éprouverai (Hamidullah); je m'emparerai de (Abdelaziz); je dominerai (Boubakeur). Lecture de Luxenberg: لَأَحْتَبِكَنَّ J'embrouillerai sa descendance, du verbe syriaque ܚܒܟ hbakh, signifiant: confondre.

2 1) وَأَجْلِبْ (2 وَرَجْلِكَ، ورجالِكَ، وَرُجَّالِكَ، وَرَجَّالِكَ، وَرُجَّلٍ لَكَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: وَاسْتَفْزِدْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بصوبك (بمعنى إلى جهتك) واخلب (أو وأغلب: بمعنى: وانصب) عَلَيْهِمْ بجبلك (بمعنى: بكذبك) ودجلك وشرّكهم (بمعنى: اوقعهم في الشرك، أي الفخ) فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ. Le sens serait alors: Et sépare d'eux ceux que tu peux dans ta direction et trompe-les avec ton mensonge et ton imposture et piège-les à travers leurs biens et leurs enfants. Le syriaque utilise les deux termes ensemble: ܒܣܒܠܟ ܘܒܓܘܠܟ bihablakh wodojlakh comme synonymes dans le sens de mensonge et imposture.

3 1) نَخْسِفَ ... نُرْسِلَ

4 1) نُعِيدَكُمْ (2 فنُرْسِلَ (3 الرِّياح (4 فَنُغْرِقَكُمْ، فَيُغَرِّقَكُمْ، فَنُغَرِّقَكُمْ (5 يَجِدُوا ♦ T1) Traduction de Luxenberg d'après le verbe syriaque ܬܒܥ tba'.

كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا.	على كثير ممن خلقنا تفضيلا	خَلَقْنَا تَفْضِيلًا	grandement favorisés sur beaucoup de ceux que nous avons créés.
[---] يَوْمَ نَدْعُواْ كُلَّ[1] أُنَاسٍ بِإِمَٰمِهِمْ[2]، فَمَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ، فَأُوْلَٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَٰبَهُمْ، ~ وَلَا يُظْلَمُونَ [...] فَتِيلًا.	يوم ندعوا كل اناس بامامهم ممن اوتي كتبه بيمينه فاولئك يقرءون كتبهم ولا يظلمون فتيلا	يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا	M-50/17:71[1]. [---] Quand nous appellerons chaque groupe humain par son guide, celui dont le livre fut donné en sa main droite, ceux-là liront leur livre et ils ne seront oppressés [même pas d'] un fil.
وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ [...] أَعْمَىٰ، فَهُوَ فِي ٱلْأٓخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا.	ومن كان في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا	وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا	M-50/17:72. Quiconque aura été aveugle ici[-bas], sera aveugle dans la [demeure] dernière et le plus égaré de la voie.
[---] وَإِن كَادُواْ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ[1]، لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ[2]. وَإِذًا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلًا.	وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا غيره واذا لاتخذوك خليلا	وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا	H-50/17:73[2]. [---] Ils t'ont presque détourné de ce que nous t'avions révélé, pour que tu fabules sur nous quelque chose d'autre. Ils t'auraient alors pris comme ami.
وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ، لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا.	ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا	وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا	H-50/17:74. Si nous ne t'avions pas renforcé, tu te serais presque fié à eux quelque peu.
إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ [...] ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ [...] ٱلْمَمَاتِ. ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا[1].	اذا لاذقناك ضعف الحياة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا	إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا	H-50/17:75[3]. Nous t'aurions alors fait goûter le double [supplice] de la vie et le double [supplice] de la mort. Ensuite tu n'aurais pas trouvé de secoureur contre nous.
وَإِن كَادُواْ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ، لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا. وَإِذًا [...]، لَّا يَلْبَثُونَ[1] خِلَٰفَكَ[2] إِلَّا قَلِيلًا.	وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك منها واذا لا يلبثون خلافك الا قليلا	وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا	H-50/17:76[4]. Ils t'ont presque incité à fuir de la terre, pour t'en faire sortir. [S'ils te faisaient sortir,] ils demeureraient alors derrière toi seulement peu.
[---] [...] سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا. وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا.[---]	سنة من قد ارسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا	سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا	H-50/17:77. [---] [Suis] la loi de ceux que nous avons envoyés avant toi parmi nos messagers. Jamais tu ne trouveras de déviation dans notre loi.[---]
[---] أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ، لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ، [...] وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ. إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا.	اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل وقرءان الفجر ان قرءان الفجر كان مشهودا	أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا	H-50/17:78. [---] Observe la prière, du déclin du soleil jusqu'à l'obscurité de la nuit et [lis] le Coran de l'aube. Le Coran de l'aube a des témoins.
[...] وَمِنَ ٱلَّيْلِ، فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ. عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا.	ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا	وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا	H-50/17:79[5]. [Et choisis une partie] de la nuit, pour une prière surérogatoire pour toi.[R1] Peut-être ton Seigneur te ressuscitera-t-il en une demeure louable.
وَقُل: "رَبِّ! أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ[1] صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ[2] صِدْقٍ، وَٱجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَٰنًا نَّصِيرًا".	وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا	وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا	H-50/17:80[6]. Dis: "Mon Seigneur! Fais-moi entrer par une entrée véridique, fais-moi sortir par une sortie véridique et donne-moi de ta part une autorité secoureuse".

---

1 1) بِكتابِهِمْ (2 يَدْعُو كُلَّ، يُدْعَى كُلُّ، يُدْعَوْ كُلُّ

2 1) أوحينا إليك في علي ليفتري علينا غيره (2 قراءة شيعية: أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ في علي

3 1) قراءة شيعية: ثم لا تجد لك علينا نصيراً ثم لا تجد بعدك مثل علي ولياً

4 1) خَلْفَكَ، بَعْدَكَ (2 يُلَبَّثُونَ، يَلْبَثُوا، يُلَبِّثُونَ

5 R1) Cela correspond à la pratique juive selon laquelle la prière du soir est facultative (Bar-Zeev, p. 26 et Berakhot 27 B http://goo.gl/kJCLkY).

6 1) مَخْرَجَ (2 مَدْخَلَ

وَقُلْ: "جَآءَ ٱلْحَقُّ، وَزَهَقَ ٱلْبَٰطِلُ. إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا".

وقل جا الحق وزهق البطل ان البطل كان زهوقا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

M-50/17:81. Dis: "La vérité est venue et le faux a dépéri. Le faux est à dépérir".

[---] وَنُنَزِّلُ[1] مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ[2] لِّلْمُؤْمِنِينَ. وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا[3].

وننزل من القران ما هو شفاء ورحمه للمومنين ولا يزيد الظلمين الا خسارا

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

M-50/17:82[1]. [---] Nous faisons descendre du Coran ce qui est une guérison et une miséricorde pour les croyants. Et il ne fait qu'augmenter la perte des oppressifs.

[---] وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ، أَعْرَضَ [...] وَنَأَىٰ[1] بِجَانِبِهِۦ. وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ، كَانَ يَـُٔوسًا.

واذا انعمنا على الانسن اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر كان يوسا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

M-50/17:83[2]. [---] Quand nous gratifions l'humain, il se détourne [de notre appel] et se distance de son côté. Et quand le mal le touche, le voilà désespéré.

[---] قُلْ: "كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ[1]. فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا".

قل كل يعمل على ساكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

M-50/17:84[3]. [---] Dis: "Chacun fait selon sa nature. Votre Seigneur sait mieux qui est plus guidé sur la voie".

[---] وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ. قُلِ: "ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي. وَمَآ أُوتِيتُم[1] مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا".

ويسلونك عن الروح قل الروح من امر ربى وما اوتيتم من العلم الا قليلا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

M-50/17:85[4]. [---] Ils t'interrogent sur l'esprit.[T1] Dis: "L'esprit est une affaire de mon Seigneur. Ce qui vous fut donné de la connaissance n'est que peu".

[---] وَلَئِن شِئْنَا، لَنَذْهَبَنَّ بِٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ. ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ [...] بِهِۦ، عَلَيْنَا، وَكِيلًا.

ولين سينا لنذهبن بالذى اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

M-50/17:86. [---] Si nous voulions, nous ferions disparaître ce que nous t'avons révélé. Ensuite tu ne trouverais pour toi [après sa disparition], contre nous, aucun garant.

إِلَّا [...] رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ. إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا.

الا رحمه من ربك ان فضله كان عليك كبيرا

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

M-50/17:87. [Mais nous ne l'avons laissé] sauf par miséricorde de ton Seigneur. Sa faveur envers toi était grande.

[---] قُل: "لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُواْ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ. وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا".

قل لين اجتمعت الانس والجن على ان ياتوا بمثل هذا القران لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

M-50/17:88. [---] Dis: "Même si les humains et les djinns se rassembleraient pour apporter un semblable à ce Coran, ils n'apporteront pas un semblable à lui. Même s'ils étaient des souteneurs les uns aux autres". [---]

[---]

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا[1] لِلنَّاسِ، فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، مِن كُلِّ مَثَلٍ. ~ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا[2].

ولقد صرفنا للناس فى هذا القران من كل مثل فابى اكثر الناس الا كفورا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

M-50/17:89[5]. Nous avons modulé dans ce Coran pour les humains toutes sortes d'exemples. ~ Mais la plupart des humains s'obstinent à être ingrats.

وَقَالُوا۟: "لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ[1] لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا.

وقالوا لن نومن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

M-50/17:90[6]. Ils dirent: "Nous ne te croirons que quand tu feras jaillir pour nous une source de la terre.

أَوْ تَكُونَ[1] لَكَ جَنَّةٌ[2] مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ، فَتُفَجِّرَ ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا.

او تكون لك جنه من نخيل وعنب فتفجر الانهر خللها تفجيرا

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

M-50/17:91[7]. Ou quand tu auras un jardin de palmiers et de vignes, à travers lesquels tu feras jaillir les rivières en abondance.

---

1 قراءة شيعية: وَنُنَزِّلُ مِنَ القرآن مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ من ربك لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ آل محمد إِلَّا خَسَارًا (3 شِفَاءً وَرَحْمَةً (2 وَنُنْزِلُ، وَيُنْزِلُ (1

2 وَنَاءَ (1

3 شَكِلَتِهِ (1

4 أُوتُوا (1 ♦ Traduit aussi par âme.

5 قراءة شيعية: فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ من أمتك بولاية أمير المؤمنين إِلَّا كُفُورًا (2 صَرَفْنَا (1

6 تُفَجِّرَ، تُفْجِرَ (1

7 حَبَّةٌ (2 يَكُونَ (1

أَوۡ تُسۡقِطَ ٱلسَّمَآءَ[1]، كَمَا زَعَمۡتَ، عَلَيۡنَا كِسَفًا[2]. أَوۡ تَأۡتِيَ بِٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا[3].

ܐܘ ܬܢܦܠ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܥܠܝܢ ܦܬܝܬܐ ܐܘ ܬܐܬܐ ܒܐܠܗܐ ܘܠܡܠܐܟܐ ܩܒܠܐ

أَوۡ تُسۡقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

M-50/17:92[1]. Ou quand tu feras tomber sur nous le ciel en morceaux, comme tu as prétendu. Ou quand tu apporteras Dieu et les anges en face[T1].

أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٞ مِّن زُخۡرُفٍ[1]. أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ. وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ[2] عَلَيۡنَا كِتَٰبٗا نَّقۡرَؤُهُۥ". قُلۡ[3]: "سُبۡحَانَ رَبِّي! هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا، رَّسُولٗا؟"

ܐܘ ܢܗܘܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܢ ܙܚܪܦܐ ܐܘ ܬܣܩ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܗܝܡܢ ܠܡܣܩܟ ܥܕܡܐ ܕܢܢܙܠ ܥܠܝܢ ܟܬܒܐ ܢܩܪܝܘܗܝ ܩܠ ܫܒܚܢ ܡܪܝ ܗܠ ܐܢܐ ܐܠܐ ܒܪܢܫܐ ܫܠܝܚܐ

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

M-50/17:93[2]. Ou quand tu auras une maison en or.[T1] Ou quand tu monteras au ciel. Et ne croirons-nous à ta montée que quand tu feras descendre sur nous un livre que nous puissions lire". Dis: "Mon Seigneur soit exalté! Étais-je autre chose qu'un humain, un messager?"

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ، إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ، إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ: "أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا رَّسُولٗا؟"

ܘܡܐ ܡܢܥ ܢܫܐ ܕܠܐ ܢܗܝܡܢܘ ܐܝܟ ܕܡܛܐ ܠܗܘܢ ܗܕܝܐ ܐܠܐ ܕܐܡܪܘ ܗܠܐ ܐܠܗܐ ܫܕܪ ܐܢܫܐ ܫܠܝܚܐ

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

M-50/17:94. Rien n'a empêché les humains de croire, quand la direction leur est venue, que d'avoir dit: "Dieu a-t-il suscité un humain comme messager?"

قُلۡ: "لَوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ، لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا رَّسُولٗا".

ܐܡܪ ܠܘ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܬܗܠܟܝܢ ܒܫܠܡܐ ܢܢܙܠ ܥܠܝܗܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܠܐܟ ܫܠܝܚܐ

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

M-50/17:95. Dis: "S'il y avait dans la terre des anges qui marchent rassurés, nous aurions fait descendre sur eux du ciel un ange comme messager".

قُلۡ: "كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ". ~ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا، بَصِيرٗا.

ܐܡܪ ܟܦܝ ܒܐܠܗܐ ܣܗܕܐ ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܟܘܢ ~ ܕܗܘ ܝܕܥ ܠܥܒܕܘܗܝ ܚܙܐ ܘܡܫܓܚ

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

M-50/17:96. Dis: "Dieu suffit comme témoin parmi moi et vous". ~ Il est informé de ses serviteurs, clairvoyant.

[---] وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ، فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ[1]. وَمَن يُضۡلِلۡ، فَلَن تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ، مِن دُونِهِۦۖ. وَنَحۡشُرُهُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ، عُمۡيٗا، وَبُكۡمٗا، وَصُمّٗا. مَّأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ. كُلَّمَا خَبَتۡ، زِدۡنَٰهُمۡ سَعِيرٗا.

ܘܡܢ ܕܡܬܕܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܬܕܒܪ ܘܡܢ ܕܡܬܛܥܐ ܠܐ ܬܫܟܚ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܚܫܪ ܠܗܘܢ ܥܠ ܦܘܬܗܘܢ ܥܡܝܐ ܘܟܝܐ ܘܛܪܝܐ ܡܬܘܬܗܘܢ ܓܗܢܡ ܟܠܡܐ ܕܢܬܟܠ ܢܬܝܪ ܠܗܘܢ ܢܘܪܐ

[---] وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

M-50/17:97[3]. [---] Quiconque Dieu guide, c'est lui le guidé. Et quiconque il égare, tu ne leur trouveras pas d'alliés hors de lui. Nous les rassemblerons, au jour de la résurrection, sur leurs faces,[R1] aveugles, muets, sourds. Leur refuge sera la géhenne. Chaque fois que son feu s'apaise, nous leur augmenterons le brasier.

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓاْ: "أَءِذَا[1] كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا، أَءِنَّا[2] لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدًا؟"

ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܓܙܐ ܕܟܦܪܘ ܒܐܬܘܬܢ ܘܐܡܪܘ ܗܠܝܢ ܟܕ ܢܗܘܝܢ ܥܨܡܐ ܘܪܦܬܐ ܗܠܝܢ ܢܬܒܥܬܘܢ ܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

M-50/17:98[4]. Voilà leur rétribution parce qu'ils ont mécru en nos signes et dirent: "Quand nous serons os et poussière, serons-nous ressuscités comme une création nouvelle?"[R1]

أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ، ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ، قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ؟ وَجَعَلَ لَهُمۡ أَجَلٗا، لَّا رَيۡبَ فِيهِۦ. ~ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ، إِلَّا كُفُورٗا[1].

ܗܠܝܢ ܠܐ ܚܙܘ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܩܕܝܪ ܕܢܒܪܐ ܐܝܟܝܢ ܘܩܒܥ ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ ܕܠܐ ܫܟ ܒܗ ~ ܘܡܬܒܥܢ ܠܥܘܠܐ ܠܐ ܟܦܪܐ

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

M-50/17:99[5]. N'ont-ils pas vu que Dieu, qui a créé les cieux et la terre, a le pouvoir de créer leur semblable? Il leur a fait un terme, il n'y a aucune suspicion. Mais les oppressifs s'obstinent à être ingrats.

---

1 1) يَسْقُطَ السَّمَاءُ، تَسْقُطَ السَّمَاءُ (2 كِسْفًا (3 قُبِلًا ♦ T1) Mawerdi: 1) chaque tribu séparément. 2) en face. 3) comme garants. 4) ensemble.

2 1) ذَهَبٍ (2 تُنْزِلَ (3 قَالَ ♦ T1) Sur le sens du terme zukhruf, voir la note du verset 63/43:35.

3 1) الْمُهْتَدِي ♦ R1) Selon une légende juive, Moïse a visité l'enfer et y a vu les pécheurs couchés sur leurs faces (Ginzberg, vol. 2, p. 119). Voir aussi L'apocalypse de Pierre 12.

4 1) إِذَا (2 إِنَّا ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

5 1) قراءة شيعية: فَأَبَى الظَّالِمُونَ آل محمد حقهم إِلَّا كُفُورًا

M-50/17:100. [---] Dis: "Si vous possédiez les réserves de la miséricorde de mon Seigneur, vous [les] retiendriez alors craignant [de les] dépenser". L'humain est avare.

[---] قُل: "لَّوۡ أَنتُمۡ تَمۡلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحۡمَةِ رَبِّيٓ، إِذٗا لَّأَمۡسَكۡتُمۡ [...]، خَشۡيَةَ ٱلۡإِنفَاقِ". وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ قَتُورًا.

ܡܠ ܠܘ ܐܢܬܡ ܡܠܟܘܪ ܚܙܢܐ ܕܪܚܡܐ ܕܝ ܐܕܝ ܠܐܡܣܟܬܘܢ ܚܣܢ ܐܠܐܢܦܩ ܘܟܐܢ ܐܢܫܐ ܩܛܘܪܐ

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

M-50/17:101[1]. [---] Nous donnâmes à Moïse neuf signes manifestes.[R1] Interroge donc les fils d'Israël. Quand il vint à eux, Pharaon lui dit: "Ô Moïse! Je présume que tu es ensorcelé".

[---] وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ تِسۡعَ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ. فَسۡـَٔلۡ[1] بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ. إِذۡ جَآءَهُمۡ، فَقَالَ لَهُۥ فِرۡعَوۡنُ: "إِنِّي لَأَظُنُّكَ، يَٰمُوسَىٰ! مَسۡحُورًا".

ܘܠܩܕ ܐܬܝܢܐ ܡܘܫܐ ܬܫܥ ܐܝܬܐ ܒܝܢܬܐ ܫܐܠ ܠܒܢܝ ܐܝܬܪܐܝܠ ܐܕ ܡܛܝܗ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܠܗ ܦܪܥܘܢ ܐܝ ܠܐ ܡܛܠ ܡܘܫܐ ܡܫܚܘܪܐ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

M-50/17:102[2]. Il dit: "Tu as su que seul le Seigneur des cieux et de la terre a fait descendre ceux-ci en tant que preuves visibles. Ô Pharaon! Je présume que tu es perdu".

قَالَ: "لَقَدۡ عَلِمۡتَ[1] مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ. وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ، يَٰفِرۡعَوۡنُ! مَثۡبُورًا[2]".

ܐܡܪ ܠܩܕ ܝܕܥܬ ܕܠܐ ܐܢܙܠ ܗܠܝܢ ܐܠܐ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܚܘܝܐ ܠܟܝ ܐܢܐ ܡܛܝܗ ܠܟ ܦܪܥܘܢ ܐܝ ܠܐ ܡܛܠ ܡܘܫܐ ܡܫܚܘܪܐ

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

M-50/17:103. Il voulut les exciter à fuir de la terre, ainsi nous le noyâmes avec tous ceux qui étaient avec lui.

فَأَرَادَ أَن يَسۡتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ، فَأَغۡرَقۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعٗا.

ܡܕܝܢ ܠܡܬܪܚܩ ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܢ ܐܠܗ ܘܡܢ ܥܡܗ ܟܠܗ

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا

M-50/17:104[3]. Nous dîmes, après lui, aux fils d'Israël: "Habitez dans la terre. Quand viendra la promesse de la [demeure] dernière[T1], nous vous ferons venir en groupes".

وَقُلۡنَا، مِنۢ بَعۡدِهِۦ، لِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ: "ٱسۡكُنُواْ ٱلۡأَرۡضَ. فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ، جِئۡنَا بِكُمۡ لَفِيفٗا".

ܘܐܡܪܢ ܡܢ ܒܬܪ ܗܢܐ ܠܒܢܝ ܐܝܬܪܐܝܠ ܫܪܘܘ ܒܐܪܥܐ ܕܡܬܐ ܡܘܥܕܐ ܕܐܚܪܬܐ ܢܐܬܐ ܠܟܘܢ ܠܟܢܫܐ

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

M-50/17:105. [---] Nous l'avons fait descendre avec la vérité et avec la vérité il est descendu. Et nous ne t'avons envoyé qu'en annonciateur et avertisseur.

[---] وَبِٱلۡحَقِّ أَنزَلۡنَٰهُ، وَبِٱلۡحَقِّ نَزَلَ. وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا.

ܘܒܫܪܪܐ ܐܢܙܠܢܗ ܘܒܫܪܪܐ ܢܚܬ ܘܠܐ ܐܪܣܠܢܟ ܐܠܐ ܡܒܫܪܐ ܘܢܕܝܪܐ

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

M-50/17:106[4]. Un Coran, que nous avons divisé pour que tu le lises lentement[T1] aux humains et nous l'avons fait descendre de façon répétée.

وَقُرۡءَانٗا، فَرَقۡنَٰهُ[1] لِتَقۡرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكۡثٖ[2]، وَنَزَّلۡنَٰهُ تَنزِيلٗا.

ܘܩܪܝܢܐ ܦܪܩܢܗ ܕܬܩܪܐ ܠܗ ܥܠ ܢܫܐ ܥܠ ܡܟܬ ܘܢܚܬܢܗ ܢܚܬ

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

M-50/17:107. Dis: "Croyez-y, ou ne croyez pas". Ceux auxquels la connaissance fut donnée avant lui, quand il leur est récité, tombent sur les mentons prosternés.

قُلۡ: "ءَامِنُواْ بِهِۦٓ، أَوۡ لَا تُؤۡمِنُوٓاْ". إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهِۦٓ، إِذَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ، يَخِرُّونَ لِلۡأَذۡقَانِ سُجَّدٗا.

ܐܡܪ ܡܗܝܢܘ ܒܗ ܐܘ ܠܐ ܬܗܝܢܘ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝܠܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܗܢܐ ܡܬܬܠܝ ܥܠܝܗܘܢ ܢܦܠܘܢ ܠܐܪܥ ܕܩܪܢܐ ܣܓܕܝܢ

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

M-50/17:108. Ils disent: "Notre Seigneur soit exalté! ~ La promesse de notre Seigneur doit être accomplie".

وَيَقُولُونَ: "سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ! ~ إِن كَانَ وَعۡدُ رَبِّنَا لَمَفۡعُولٗا".

ܘܡܬܐܡܪܝܢ ܣܓܝܕ ܡܪܝܢ ܕܝܢ ܐܝ ܡܬܩܝܡ ܕܡܘܥܕ ܡܪܝܢ ܠܡܬܥܒܕ

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

M-50/17:109. Ils tombent sur les mentons, en pleurant et cela les augmente en prostration.

وَيَخِرُّونَ لِلۡأَذۡقَانِ، يَبۡكُونَ، وَيَزِيدُهُمۡ خُشُوعٗا.

ܘܢܦܠܘܢ ܠܐܪܥ ܕܩܪܢܐ ܢܒܟܘܢ ܘܢܬܝܪ ܠܗܘܢ ܚܣܘܥ

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

M-50/17:110[5]. [---] Dis: "Appelez Dieu, ou appelez le miséricordieux. Quel que soit ce que vous appelez, à lui les meilleurs noms"[R1]. Et ne dis pas ta prière à haute voix, ni à voix basse,[A1R2] mais recherche entre cela une voie.

[---] قُلِ: "ٱدۡعُواْ ٱللَّهَ، أَوِ ٱدۡعُواْ ٱلرَّحۡمَٰنَ. أَيّٗا مَّا[1] تَدۡعُواْ، فَلَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ". وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ[2]، وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا، وَٱبۡتَغِ[3] بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا.

ܐܡܪ ܩܪܘ ܠܐܠܗܐ ܐܘ ܩܪܘ ܠܪܚܡܢܐ ܡܢ ܕܬܩܪܘ ܠܗ ܫܡܗܬܐ ܛܒܬܐ ܘܠܬܨܠܬܟ ܠܐ ܬܪܝܡ ܘܠܐ ܬܫܬܩܠ ܒܗ ܘܒܥܐ ܒܝܢ ܗܢܐ ܫܒܝܠܐ

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

---

1 1) فَسَلْ، فَسَأَلَ، فَسَالْ ♦ R1) Il s'agirait des plaies d'Égypte contées dans Ex chap. 6 à 12 et qui sont au nombre de dix.

2 1) عَلِمْتُ (2 وإن إخالك يَا فِرْعَوْنُ لَمَثْبُورًا

3 T1) Autre traduction probable: Quand viendra l'autre promesse (par référence aux versets 50/17:4-7).

4 1) فَرَّقْنَاهُ، فَرَّقْنَاهُ عليك (2 مَكْثٍ ♦ T1) Autre traduction probable: pour que tu le lises à intervalles (Mawerdi).

5 1) مَنْ (2 قراءة شيعية: في صلاتك (2 وَابْتَغِي ♦ A1) Abrogé par 39/7:205 ♦ R1) Vedere la nota 39/7: 180. R2) Cf. Talmud, Berakhot 31b

وَقُلِ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ[1] فِي ٱلْمُلْكِ[2]، وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ". وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا.

وقل الحمد لله الذى لم
يتخذ ولدا ولم يكن له
شريك فى الملك ولم
يكن له ولى من الذل
وكبره تكبيرا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

M-50/17:111[1]. Dis: "Louange à Dieu qui ne s'est pas pris de fils, qui n'a point d'associé dans le royaume et qui n'a pas eu d'allié en raison de l'humiliation". Magnifie-le grandement.

Chapitre 51/10: Jonas
سُورَة يُونُس

109 versets - mecquois [sauf: 40, 94-96][2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن
الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

الٓر. تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ.

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ
الْحَكِيمِ

M-51/10:1[4]. Alif, Lam, Ra.[T1] Ceux-là sont les signes du sage livre.

أَكَانَ، لِلنَّاسِ، عَجَبًا[1] أَنْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ رَجُلٍ[2] مِّنْهُمْ أَنْ: "أَنذِرِ ٱلنَّاسَ، وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ"؟ قَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ: ~ "إِنَّ[3] هَٰذَا لَسَٰحِرٌ[4] مُّبِينٌ".

اكان للناس عجبا ان
اوحينا الى رجل منهم ان
انذر الناس وبشر
الذين امنوا ان لهم
قدم صدق عند
ربهم قال الكافرون ان
هذا لساحر مبين

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ
أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ
أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ
عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ
هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ

M-51/10:2[5]. Est-il émerveillant, pour les humains, que nous ayons révélé à un homme issu d'eux: "Avertis les humains et annonce à ceux qui ont cru qu'ils auront un pas véridique[T1] auprès de leur Seigneur"? Les mécréants dirent: "Celui-ci est un sorcier manifeste".

[---] إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ، ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ، ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ، يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ. مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ إِذْنِهِۦ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ، رَبُّكُمْ. فَٱعْبُدُوهُ. ~ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[1]؟

[---] ان ربكم الله الذى
خلق السموت والارض
فى ستة ايام ثم استوى
على العرش يدبر
الامر ما من شفيع الا من
بعد اذنه ذلكم
الله ربكم فاعبدوه
افلا تذكرون

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ
شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ
اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

M-51/10:3[6]. [---] Votre Seigneur est Dieu, qui a créé les cieux et la terre en six jours,[R1] Puis il s'est élevé sur le trône, administrant l'ordre.[R2] Il n'y a d'intercesseur qu'après son autorisation. Voilà Dieu, votre Seigneur. Adorez-le donc. ~ Ne vous rappelez-vous pas?

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا. وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا[1]. إِنَّهُۥ يَبْدَؤُاْ[2] ٱلْخَلْقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ، لِيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ، بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ.

اليه مرجعكم جميعا
وعد الله حقا انه
يبدوا الخلق ثم
يعيده ليجزى الذين
امنوا وعملوا الصلحت
بالقسط والذين
كفروا لهم شراب من
حميم وعذاب اليم بما
كانوا يكفرون

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ
اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

M-51/10:4[7]. À lui sera votre retour tous ensemble. La promesse de Dieu est vraie. C'est lui qui commence la création, puis la répète, afin qu'il rétribue ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres avec l'équité. Et ceux qui ont mécru, auront une boisson d'eau ardente et une punition douloureuse, parce qu'ils mécroyaient.

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلشَّمْسَ ضِيَآءً[1]، وَٱلْقَمَرَ نُورًا. وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ، لِتَعْلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ[2]. مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ. ~ يُفَصِّلُ[3] ٱلْءَايَٰتِ[4] لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

هو الذى جعل الشمس
ضيا والقمر نورا
وقدره منازل لتعلموا
عدد السنين
والحساب ما خلق الله
ذلك الا بالحق يفصل
الايت لقوم يعلمون

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ
إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

M-51/10:5[8]. C'est lui qui a fait le soleil une illumination et la lune une lumière. Et il [lui] a prédéterminé les phases, afin que vous sachiez le nombre des années et la computation. Dieu n'a créé cela qu'avec la vérité. ~ Il détaille les signes pour des gens qui savent.

---

1 1) الْمِلْكِ (2 شَرِيكٌ له
2 Titre tiré du verset 98.
3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.
5 1) عَجَبٌ (2 رَجُلٍ (3 ما (4 لَسِحْرٌ، إِلَّا سَاحِرٌ، إِلَّا سِحْرٌ ♦ T1) ont une présence méritée [pour leur loyauté antérieure] (Hamidullah); auront un mérite réel (Abdelaziz); seront précédés [avant de comparaître] devant leur Seigneur par [le mérite des œuvres que leur aura dictée] leur foi sincère (Boubakeur).
6 1) تَذَكَّرُونَ ♦ R1) Gn chap. 1. R2) Voir la note de 39/7:54.
7 1) يَبْدِئُ (2 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا، وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ
8 1) الْآيَاتَ (4 نُفَصِّلُ (3 وَالْحَسَابَ (2 ضِيَاءً

إِنَّ فِي ٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ، وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَّقُونَ.

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

ان ـ احلمـ اليل والنهاد وما حلـ الله ـ السموـ والادـص لاـ لموـ يـمود

M-51/10:6. Dans la succession de la nuit et du jour et dans ce que Dieu a créé dans les cieux et dans la terre, il y a des signes pour des gens qui craignent.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا، وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا، وَٱطۡمَأَنُّواْ[1] بِهَا. وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ،

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

ان الدـن لا يـحود لمانا ودـضوا بالحـوه الدـنيا واطـمانوا بـها والدـن هـم عـ اـيـنا عـملود

M-51/10:7[1]. Ceux qui n'espèrent pas notre rencontre, ont été satisfaits de la vie ici-bas et s'en sont rassurés. Et ceux qui sont inattentifs à nos signes,

أُوْلَٰٓئِكَ، مَأۡوَىٰهُمُ[1] ٱلنَّارُ، ~ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ.

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

اولـئـ ماوـهـم الـنار بـما كـانوا يـكـسـبـون

M-51/10:8[2]. ceux-là, leur refuge sera le feu, ~ pour ce qu'ils réalisaient.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡۖ. تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

ان الدـن امـنوا وعـملوا الصـلـحـ يـهـديـهـم ربـهـم بـامـنـهـم تـحـري مـن تـحـتـهـم الانـهـ ـ جـنـ الـنـعـيـم

M-51/10:9[3]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, leur Seigneur les guidera à cause de leur croyance. Sous eux courent les rivières dans les jardins du délice[T1].

دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا: "سُبۡحَٰنَكَ ٱللَّهُمَّ!"، وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا: "سَلَٰمٞ". وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ: "ٱلۡحَمۡدُ[1] لِلَّهِ، رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ".

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دعـوـهـم مـنـها سـبـحـ اللـهـم وـحـيـهـم مـنـها سـلـم واـحـ دـعـوـهـم ان الـحـمـد لـلـه ـب الـعـلـمـين

M-51/10:10[4]. Là, leur appel sera: "Sois exalté notre Dieu!",[R1] leur salutation: "Paix". Et la fin de leur appel: "Louange à Dieu, le Seigneur des mondes".

[---] وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ، لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡ[1]. فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ.

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ولو يـعـجـل الله لـلـنـاس الـشـ اسـتـعـجـالـهـم بـالـخـيـ لـقـضـي الـيـهـم اـجـلـهـم مـنـذـ الـذـين لا يـرـجـون لـمانا ـ طـغـيـنـهـم يـعـمـهـون

M-51/10:11[5]. [---] Si Dieu hâtait le mal, pour les humains, comme ils hâtent le bonheur, leur terme aurait été décidé. Mais nous laissons ceux qui n'espèrent pas notre rencontre divaguer dans leur transgression.

وَإِذَا مَسَّ ٱلۡإِنسَٰنَ ٱلضُّرُّ، دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ، أَوۡ قَاعِدًا، أَوۡ قَآئِمٗا. فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُ ضُرَّهُۥ، مَرَّ كَأَن لَّمۡ يَدۡعُنَآ إِلَىٰ ضُرّٖ مَّسَّهُۥۚ. ~ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡمُسۡرِفِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

واـذا مـس الانـسـ الـضـ دـعـانا لـجـنـبـه او ـاعـدا او ـائـما ـلـما ـشـفـنـا عـنـه ـضـره مـ كـان لـم يـدـعـنا الى ـضـ مـسـه ـذـلـك زـيـن لـلـمـسـرـفـين ما كـانوا يـعـمـلـون

M-51/10:12. Quand la nuisance touche l'humain, il nous appelle sur son flanc, assis, ou debout. Et quand nous écartons de lui sa nuisance, il passe comme s'il ne nous avait point appelé pour une nuisance qui l'a touché. ~ Ainsi fut embelli aux excessifs ce qu'ils faisaient.

وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ مِن قَبۡلِكُمۡ، لَمَّا ظَلَمُواْ، وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، وَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْۚ. ~ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي[1] ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

ولـمـد اـهـلـكـنـا الـمـرون مـ مـبـلـكـم لـمـا ـلـمـوا وـجـاـتـهـم رـسـلـهـم بـالـبـيـنـات وـمـا كـانوا لـيـؤـمـنـوا كـذـلـك نـجـزي الـمـوـم الـمـجـرـمـين

M-51/10:13[6]. Nous avons fait périr les générations d'avant vous, quand elles ont oppressé, alors que leurs messagers leur sont venus avec les preuves, mais ils ne pouvaient pas croire. Ainsi nous rétribuons les gens criminels.

ثُمَّ جَعَلۡنَٰكُمۡ خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، مِنۢ بَعۡدِهِمۡ، لِنَنظُرَ[1] كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ!

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

ـم جـعـلـنـاـم ـلـائـف فـي الـارـض مـ بـعـدـهـم لـنـظـر ـيـف تـعـمـلـون

M-51/10:14[7]. Puis nous vous avons faits des successeurs dans la terre, après eux, pour regarder comment vous ferez!

---

1 1) وَاطْمَأَنُّوا

2 1) مَاوَاهُمُ

3 T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins.

4 1) أَنِ الْحَمْدَ، أَنَّ الْحَمْدَ ♦ R1) Le terme Allahumma, qui revient dans 59/39:46, 88/8:32, 89/3:26, 112/5:114, provient très probablement de l'hébreu Elohim.

5 1) لَقَضَىَ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ، لَقَضَيْنَا إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ

6 1) يَجْزِي

7 1) لِنَظُرَ

M-51/10:15[1]. [---] Quand nos signes manifestes leur sont récités, ceux qui n'espèrent pas notre rencontre disent: "Apporte un Coran autre que celui-ci, ou bien change-le". Dis: "Il ne m'appartient pas de le changer de ma propre initiative. Je ne suis que ce qui m'est révélé. Je crains,[A1] si je désobéis à mon Seigneur, la punition d'un grand jour".

[---] وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٍ، قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا: "ٱئْتِ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَٰذَآ، أَوْ بَدِّلْهُ[1]". قُلْ: "مَا يَكُونُ لِيٓ أَنْ أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلْقَآيِٕ[2] نَفْسِيٓ. إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ[3]. إِنِّيٓ أَخَافُ، إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي، عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ".

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

واذا تلى عليهم اياتنا بينات قال الذين لا يرجون لقاءنا ائت بقرءان غير هذا او بدله قل ما يكون لي ان ابدله من تلقاى نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم

M-51/10:16[2]. Dis: "Si Dieu avait voulu, je ne vous l'aurais pas récité et il ne vous l'aurait pas fait savoir. J'ai demeuré toute une vie parmi vous, avant lui. Ne raisonnez-vous donc pas?"

قُلْ: "لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَا تَلَوْتُهُۥ عَلَيْكُمْ، وَلَآ أَدْرَىٰكُم[1] بِهِۦ. فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا[2] مِّن قَبْلِهِۦٓ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟"

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

مل لو سا الله ما تلوته عليكم ولا ادريكم به فقد لبثت فيكم عمرا من قبله افلا تعقلون

M-51/10:17. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge, ou qui a démenti ses signes? ~ Les criminels ne réussissent pas.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ؟ ~ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْمُجْرِمُونَ.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

ممن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بايته انه لا يفلح المجرمون

M-51/10:18[3]. Pourtant ils adorent, hors de Dieu, ce qui ne peut ni leur nuire, ni leur profiter et ils disent: "Ceux-ci sont nos intercesseurs auprès de Dieu". Dis: "Informez-vous Dieu de ce qu'il ne connaît ni dans les cieux ni dans la terre?" ~ Qu'il soit exalté et élevé sur ce qu'ils associent!

وَيَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَضُرُّهُمْ، وَلَا يَنفَعُهُمْ، وَيَقُولُونَ: "هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ". قُلْ: "أَتُنَبِّـُٔونَ[1] ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلْأَرْضِ؟" ~ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ[2]!

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله قل اتنبئون الله بما لا يعلم في السموت ولا في الارض سبحانه وتعالى عما يشركون

M-51/10:19[4]. [Les humains n'étaient qu'une seule nation, puis ils divergèrent. Si une parole n'avait pas précédé de ton Seigneur, il aurait été décidé parmi eux de ce en quoi ils divergent.][R1]

[وَمَا كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةً وَٰحِدَةً، فَٱخْتَلَفُواْ. وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ، لَقُضِيَ[1] بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ.]

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وما كان الناس الا امه وحده ماختلفوا ولولا كلمه سبقت من ربك لقضى بينهم فيما فيه يختلفون

M-51/10:20[5]. Ils disent: "Si seulement un signe était descendu sur lui de son Seigneur!" Dis: "Le secret n'appartient qu'à Dieu. Attendez donc, je suis avec vous parmi ceux qui attendent".[A1]

وَيَقُولُونَ: "لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ!" فَقُلْ: "إِنَّمَا ٱلْغَيْبُ لِلَّهِ. فَٱنتَظِرُواْ، إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ".

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ويقولون لولا انزل عليه اية من ربه فقل انما الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين

M-51/10:21[6]. [---] Quand nous faisons goûter aux humains une miséricorde, après qu'une nuisance les a touchés, voilà qu'ils ourdissent une ruse contre nos signes. Dis: "Dieu est plus rapide dans la ruse". Nos messagers inscrivent la ruse que vous ourdissez.

[---] وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً، مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ، إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِيٓ ءَايَاتِنَا. قُلْ: "ٱللَّهُ[1] أَسْرَعُ مَكْرًا". إِنَّ رُسُلَنَا[2] يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ[3].

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

واذا اذقنا الناس رحمه من بعد ضرا مسهم اذا لهم مكر في اياتنا قل الله اسرع مكرا ان رسلنا يكتبون ما تمكرون

M-51/10:22[7]. C'est lui qui vous meut dans la terre et dans la mer. Quand vous êtes[T1] sur les felouques, que celles-ci

هُوَ ٱلَّذِي يُسَيِّرُكُمْ[1] فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ. حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِي ٱلْفُلْكِ[2] وَجَرَيْنَ بِهِم[3]، بِرِيحٍ

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ

هو الذي يسيركم في البر والبحر حتى اذا كنتم في الفلك

---

1 قراءة شيعية: قُلْ يا محمد مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ (3 تَلْقَاءِ (2 قراءة شيعية: ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْ صاحبك الذي نصبته بنا (1 إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ في علي ♦ A1) Abrogé par 111/48:2.

2 عُمْرًا (2 وَلَا أَدْرَأْتُكُمْ، وَلَا أَدْرَأْتُكُمْ، وَلَا أَدْرِيكُمْ، وَلَأَدْرَاكُمْ، وَلَأَنذَرْتُكُمْ، وَلَا أَنذَرْتُكُمْ (1

3 تُشْرِكُونَ (2 أَتُنْبُونَ، أَتُنْبِئُونَ (1

4 لَقَضَى ♦ R1) Cf. Luc 3: 7; Rm 5:2; 2Th 1:1-9. (1

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 يَمْكُرُونَ (3 وإِنَّ رُسْلَه لديكم (2 قُلِ اللَّهُ = يأيها الناس اللهُ (1

7 حِيطَ ♦ T1) Le verset passe ensuite de vous à ils. T2) Voir la note de (5 جَاءَتْهُم (4 بِكُمْ (3 الْفُلْكِيِّ (2 يَنْشُرُكُمْ، يُنْشِرُكُمْ، يُنَشِّرُكُمْ (1 39/7:29 ♦ R1) Cf. Ps 107:23-30; Jon 1:4-5; Mc 4:36-39: Mt 8:23-27; Lc 8:22-25.

طَيِّبَةٍ، وَفَرِحُواْ بِهَا، جَآءَتۡهَا[4] رِيحٌ عَاصِفٞ، وَجَآءَهُمُ ٱلۡمَوۡجُ مِن كُلِّ مَكَانٖ. وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ أُحِيطَ[5] بِهِمۡ، دَعَوُاْ ٱللَّهَ، مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ: "لَئِنۡ أَنجَيۡتَنَا مِنۡ هَٰذِهِۦ، لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ".

وحدير بهم بريح طيبه وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم دعوا الله مخلصين له الدين لئن انجيتنا من هذه لنكونن من الشاكرين

طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

courent avec eux, grâce à un bon vent et ils en exultent, leur vient alors un vent tempétueux et leur viennent des vagues de tous les endroits.[R1] Ils présument alors qu'ils sont cernés et appellent Dieu, en lui dévouant la religion:[T2] "Si tu nous sauves de ceci, nous serons des remerciants".

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمۡ، إِذَا هُمۡ يَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ. يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِنَّمَا بَغۡيُكُمۡ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم. مَّتَٰعَ[1] ٱلۡحَيَوٰةِ[2] ٱلدُّنۡيَا، ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُكُمۡ. ~ فَنُنَبِّئُكُم[3] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

ملما انجاهم اذا هم يبغون في الارض بغير الحق يا ايها الناس انما بغيكم على انفسكم متاع الحيوة الدنيا ثم الينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم تعملون

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-51/10:23[1]. Quand il les sauve, les voilà abusant dans la terre, sans le droit. Ô humains! Votre rébellion est seulement contre vous-mêmes. C'est une jouissance de la vie ici-bas, puis à nous sera votre retour. ~ Nous vous informerons alors de ce que vous faisiez.

[---] إِنَّمَا مَثَلُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ. فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ مِمَّا يَأۡكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلۡأَنۡعَٰمُ. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلۡأَرۡضُ زُخۡرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتۡ[1]، وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ قَٰدِرُونَ عَلَيۡهَآ، أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا، لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا، فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا، كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ[2] [...] بِٱلۡأَمۡسِ[3]. ~ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ[4].

اما مثل الحيوه الدنيا كما انزلنه من السما فاختلط به نبات الارض مما ياكل الناس والانعم حتى اذا اخذت الارض زخرفها وازينت وظن اهلها انهم قدرون عليها اتها امرنا ليلا او نهارا فجعلنها حصيدا كان لم تغن بالامس كذلك نفصل الايت لقوم يتفكرون

وَٱزَّيَّنَتۡ[1]، وَظَنَّ أَهۡلُهَآ أَنَّهُمۡ قَٰدِرُونَ عَلَيۡهَآ، أَتَىٰهَآ أَمۡرُنَا، لَيۡلًا أَوۡ نَهَارٗا، فَجَعَلۡنَٰهَا حَصِيدٗا، كَأَن لَّمۡ تَغۡنَ[2] [...] بِٱلۡأَمۡسِ[3]. ~ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ[4].

M-51/10:24[2]. [---] La vie ici-bas ressemble à de l'eau que nous avons fait descendre du ciel. Alors s'y mêlèrent[T1] les plantes de la terre dont mangent les humains et les troupeaux. Quand la terre prend son ornement[T2] et s'embellit et que ses gens présument qu'ils ont le pouvoir sur elle, notre ordre lui vient, de nuit ou de jour et nous la faisons comme moissonnée, comme si [ses plantes] n'avaient pas prospéré la veille[R1]. ~ Ainsi détaillons-nous les signes pour des gens qui réfléchissent.

[---] وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ، ~ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.

والله يدعوا الى دار السلم ويهدى من يشاء الى صرط مستقيم

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

M-51/10:25. [---] Dieu appelle à la demeure de la paix. ~ Et il guide qui il veut vers un chemin droit.

[---] لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ ٱلۡحُسۡنَىٰ وَزِيَادَةٞ. وَلَا يَرۡهَقُ[1] وُجُوهَهُمۡ قَتَرٞ[2]، وَلَا ذِلَّةٌ. أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

للذين احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة اولئك اصحب الجنة هم فيها خلدون

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

M-51/10:26[3]. [---] À ceux qui ont fait le bien sera le meilleur bien et une augmentation. Leurs faces ne seront accablées ni par l'obscurité, ni par l'humiliation. Ceux-là sont les gens du jardin. ~ Ils y seront éternellement.

وَٱلَّذِينَ كَسَبُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ، جَزَآءُ سَيِّئَةٖ بِمِثۡلِهَا، وَتَرۡهَقُهُمۡ[1] ذِلَّةٞ. مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖ. كَأَنَّمَآ أُغۡشِيَتۡ[2] وُجُوهُهُمۡ قِطَعٗا[3] مِّنَ ٱلَّيۡلِ مُظۡلِمًا[4]. أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

والذين كسبوا السيات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كانما اغشيت وجوههم قطعا من الليل مظلما اولئك اصحب النار هم فيها خلدون

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

M-51/10:27[4]. Quant à ceux qui ont réalisé les méfaits, la rétribution d'un méfait sera son semblable et ils seront accablés d'humiliation. Ils n'auront contre Dieu aucun protecteur. C'est comme si leurs faces se couvraient de parts obscures de la nuit. Ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

---

1 1) فَيُنَبِّئُكُمْ (3 مَتَاعاً الْحَيَاةَ (2 مَتَاعُ، مَتَاعِ

2 1) بِالْأَمْسِ وما كنا لنهلكها إلَّا بذنوب أهلها، بِالْأَمْسِ وما كان الله ليهلكها إلَّا بذنوب (3 يَغْنَ، تَتَغَنَّ (2 وَازْيَنَتْ، وَازَّيَّنَتْ، وَازيأَنَّتْ، وَازَّايَنَتْ، وَتزَيَّنَتْ (4 أهلها، بِالْأَمْسِ وما أهلكناها إلَّا بذنوب أهلها يَتَذَكَّرُونَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg du verbe syriaque ܚܒܩ sbakh: Alors en grandirent les plantes de la terre. T2) Sur la signification du terme zukhruf, voir la note du verset 63/43:35. ♦ R1) Cf. Is 40,6-8..

3 1) قَتْرٌ (2 تَرْهَقُ

4 1) مُظْلِمٌ (4 قِطَعٌ (3 تغشى، يغشى (2 وَيَرْهَقُهُمْ

M-51/10:28[1]. [Rappelle] le jour où nous les rassemblerons tous, puis nous dirons aux associateurs: "[Restez] à votre endroit[T1], vous et vos associés". Nous les séparerons alors. Leurs associés diront: "Ce n'est pas nous que vous adoriez.

[...] وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا، ثُمَّ نَقُولُ[1] لِلَّذِينَ أَشْرَكُواْ: "[...] مَكَانَكُمْ، أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ[2]". فَزَيَّلْنَا[3] بَيْنَهُمْ. وَقَالَ شُرَكَاؤُهُم: "مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا مكانكم انتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم ايانا تعبدون

M-51/10:29. Dieu suffit comme témoin parmi nous et vous, que nous étions inattentifs à votre adoration".

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا، بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ، إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَٰفِلِينَ".

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا عن عبادتكم لغافلين

M-51/10:30[2]. Là, chaque âme testera ce qu'elle a fait précédemment. Et ils seront retournés vers Dieu, leur vrai allié. ~ Et ce qu'ils fabulaient s'est éloigné d'eux.

هُنَالِكَ، تَبْلُواْ كُلُّ[1] نَفْسٍ مَّآ أَسْلَفَتْ. وَرُدُّواْ[2] إِلَى ٱللَّهِ، مَوْلَٰىهُمْ[3] ٱلْحَقِّ. ~ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

هنالك تبلو كل نمس ما اسلمت وردوا الى الله مولاهم الحق وضل عنهم ما كانوا يمترون

M-51/10:31[3]. [---] Dis: "Qui vous approvisionne du ciel et de la terre? Qui possède l'ouïe et les regards? Qui fait sortir le vivant du mort et fait sortir le mort du vivant? Qui administre l'ordre?" Ils diront: "Dieu". ~ Dis alors: "Ne craignez-vous pas?

[---] قُلْ: "مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ؟ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ؟ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ[1]، وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ[2] مِنَ ٱلْحَيِّ؟ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ؟" فَسَيَقُولُونَ: "ٱللَّهُ". ~ فَقُلْ: "أَفَلَا تَتَّقُونَ؟"

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قل من يرزقكم من السما والارض امن يملك السمع والابصار ومن يخرج الحى من الميت ويخرج الميت من الحى ومن يدبر الامر فسيقولون الله فقل افلا تتقون

M-51/10:32. Voilà Dieu, votre Seigneur, le vrai. Qu'y a-t-il après la vérité sinon l'égarement? ~ Comment alors êtes-vous déviés?"

فَذَٰلِكُمُ، رَبُّكُمُ، ٱلْحَقُّ. فَمَاذَا بَعْدَ ٱلْحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُ؟ ~ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ؟"

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فانى تصرفون

M-51/10:33[4]. Ainsi la parole de ton Seigneur fut confirmée contre ceux qui ont commis la perversité. ~ Ils ne croient pas.

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ[1] رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓاْ. ~ أَنَّهُمْ[2] لَا يُؤْمِنُونَ.

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

كذلك حقت كلمت ربك على الذين فسقوا انهم لا يومنون

M-51/10:34[5]. [---] Dis: "Qui parmi vos associés commence la création, puis la répète?" Dis: "Dieu commence la création, puis la répète. ~ Comment alors êtes-vous pervertis?"

[---] قُلْ: "هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُاْ ٱلْخَلْقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ يَبْدَؤُاْ ٱلْخَلْقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ. ~ فَأَنَّىٰ "تُؤْفَكُونَ[1]؟

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

قل هل من شركائكم من يبدوا الخلق ثم يعيده قل الله يبدوا الخلق ثم يعيده فانى يومكون

M-51/10:35[6]. Dis: "Qui parmi vos associés guide vers la vérité?" Dis: "C'est Dieu qui guide vers la vérité. Est-ce que celui qui guide vers la vérité a plus de droit d'être suivi? Ou bien celui qui ne guide que s'il est guidé? Qu'avez-vous? Comment jugez-vous?"

قُلْ: "هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِيٓ إِلَى ٱلْحَقِّ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ يَهْدِي[1] لِلْحَقِّ. أَفَمَن يَهْدِيٓ إِلَى ٱلْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ؟ أَمَّن لَّا يَهِدِّيٓ، إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ[2]؟ فَمَا لَكُمْ؟ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟"

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

قل هل من شركائكم من يهدى الى الحق قل الله يهدى للحق امن يهدى الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدى الا ان يهدى فما لكم كيف تحكمون

M-51/10:36[7]. La plupart d'eux ne suivent que la présomption. Or, la présomption ne sert à rien contre la vérité[T1]. ~ Dieu est connaisseur de ce qu'ils font.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا. إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ[1].

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان الظن لا يغنى من الحق شيئا ان الله عليم بما يفعلون

M-51/10:37[8]. [---] Ce Coran n'aurait pas été fabulé hors de Dieu. Mais il est une

[---] وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ

وما كان هذا القران ان يمترى من دون الله

---

1 1) يَقُولُ ... 2) يَحْشُرُهُمْ 3) وَشُرَكَاءِكُمْ ♦ T1) فَزَايَلْنَا Lecture et traduction de Luxenberg: مكا بكم: Humiliation à vous (du syriaque ܡܟܘܢ ܒܟܘܢ mak bkhon) et à vos associés.

2 1) كُلُّ، تَتْلُو 2) نَبْلُو 3) وَرِدُّوا الْحَقَّ

3 1) الْمَيْتِ 2) الْمَيْتِ

4 1) كَلِمَاتُ 2) أَنَّهُمْ

5 1) تُؤْفَكُونَ

6 1) يَهْدِي، يَهِدِّي 2) يُهَدَّى

7 1) تَفْعَلُونَ ♦ T1) Voir la note de 23/53:28.

8 1) تَصْدِيقُ 2) وَتَفْصِيلُ ♦ T1) Voir la note de 43/35:31.

دُونِ ٱللَّهِ. وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ[1] ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ، وَتَفۡصِيلَ[2] ٱلۡكِتَٰبِ، لَا رَيۡبَ فِيهِ، [...] مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ.

ولطر تصديق الذي بين يديه وتمصيل الكتب لا ريب فيه من رب العلمين

تَصۡدِيقَ الَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ الۡكِتَابِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِنۡ رَبِّ الۡعَالَمِينَ

confirmation de ce qui est avant lui,[T1] et un détail du livre, il n'y a aucune suspicion. [Une descente] du Seigneur des mondes.

أَمۡ يَقُولُونَ: "ٱفۡتَرَىٰهُ"؟ قُلۡ: "فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّثۡلِهِۦ[1] وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم، مِّن دُونِ ٱللَّهِ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".

ام يمولون امتريه مل مايوا بسوره مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صدمين

أَمۡ يَقُولُونَ افۡتَرَاهُ قُلۡ فَأۡتُوا بِسُورَةٍ مِثۡلِهِ وَادۡعُوا مَنِ اسۡتَطَعۡتُمۡ مِنۡ دُونِ اللَّهِ إِنۡ كُنۡتُمۡ صَادِقِينَ

M-51/10:38[1]. Ou bien disent-ils: "Il l'a fabulé"? Dis: "Apportez alors un chapitre semblable à lui et appelez qui vous pourrez, hors de Dieu. ~ Si vous étiez véridiques".

بَلۡ كَذَّبُواْ بِمَا لَمۡ يُحِيطُواْ بِعِلۡمِهِۦ، وَلَمَّا يَأۡتِهِمۡ تَأۡوِيلُهُۥۚ[1]. كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ [...]. ~ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ!

بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما تاتهم تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين

بَلۡ كَذَّبُوا بِمَا لَمۡ يُحِيطُوا بِعِلۡمِهِ وَلَمَّا يَأۡتِهِمۡ تَأۡوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

M-51/10:39[2]. Ils ont plutôt démenti ce qu'ils ne cernent pas avec la connaissance et dont la réalisation ne leur est pas encore venue. De même ceux d'avant eux ont démenti [leurs messagers]. ~ Regarde donc comment fut la fin des oppressifs!

وَمِنۡهُم مَّن يُؤۡمِنُ بِهِۦ، وَمِنۡهُم مَّن لَّا يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ. وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ.

ومنهم من يومن به ومنهم من لا يومن به وربك اعلم بالمسدين

وَمِنۡهُمۡ مَنۡ يُؤۡمِنُ بِهِ وَمِنۡهُمۡ مَنۡ لَا يُؤۡمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ بِالۡمُفۡسِدِينَ

H-51/10:40. Certains parmi eux y croient et d'autres n'y croient pas. Ton Seigneur sait mieux les corrupteurs.

وَإِن كَذَّبُوكَ، فَقُل: "لِّي عَمَلِي، وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡ. أَنتُم بَرِيٓـُٔونَ[1] مِمَّآ أَعۡمَلُ، وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ[2] مِّمَّا تَعۡمَلُونَ".

وان كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم انتم بريون مما اعمل وانا بري مما تعملون

وَإِنۡ كَذَّبُوكَ فَقُلۡ لِي عَمَلِي وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡ أَنۡتُمۡ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعۡمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعۡمَلُونَ

M-51/10:41[3]. S'ils t'ont démenti, dis alors: "À moi mon œuvre et à vous votre œuvre. Vous êtes quittes de ce que je fais et je suis quitte de ce que vous faites".[A1]

وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ. أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ؟ وَلَوۡ كَانُواْ لَا يَعۡقِلُونَ؟

ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا لا يعملون

وَمِنۡهُمۡ مَنۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ أَفَأَنۡتَ تُسۡمِعُ الصُّمَّ وَلَوۡ كَانُوا لَا يَعۡقِلُونَ

M-51/10:42. Il est parmi eux qui t'écoutent. Est-ce toi qui fais écouter aux sourds? Même s'ils ne raisonnaient pas?

وَمِنۡهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيۡكَ. أَفَأَنتَ تَهۡدِي ٱلۡعُمۡيَ؟ وَلَوۡ كَانُواْ لَا يُبۡصِرُونَ؟

ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمى ولو كانوا لا يبصرون

وَمِنۡهُمۡ مَنۡ يَنۡظُرُ إِلَيۡكَ أَفَأَنۡتَ تَهۡدِي الۡعُمۡيَ وَلَوۡ كَانُوا لَا يُبۡصِرُونَ

M-51/10:43. Il est parmi eux qui te regarde. Est-ce toi qui guides les aveugles? Même s'ils ne voyaient pas?

[---] إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ ٱلنَّاسَ شَيۡـٔٗا. وَلَٰكِنَّ ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ.

ان الله لا يظلم الناس سيا ولكن الناس انمسهم يظلمون

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظۡلِمُ النَّاسَ شَيۡئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ

M-51/10:44. [---] Dieu n'oppresse les humains en rien. Mais les humains s'oppressent eux-mêmes.

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ[1]، كَأَن [...] لَّمۡ يَلۡبَثُوٓاْ [...] إِلَّا سَاعَةٗ مِّنَ ٱلنَّهَارِ، يَتَعَارَفُونَ بَيۡنَهُمۡ. قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ، ~ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ.

ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعه من النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلما الله وما كانوا مهتدين

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ كَأَنۡ لَمۡ يَلۡبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيۡنَهُمۡ قَدۡ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهۡتَدِينَ

M-51/10:45[4]. Le jour où il les rassemblera, ce sera comme [s'ils] n'avaient demeuré [dans leur tombeau] qu'une heure du jour, se reconnaissant entre eux. Ont perdu ceux qui ont démenti la rencontre de Dieu. ~ Et ils n'étaient point guidés.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ [...]، أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ [...]، فَإِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ. ثُمَّ[1] ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفۡعَلُونَ.

واما يريط بعض الذي نعدهم او نومبط مالينا مرجعهم ثم الله سهيد على ما يمعلون

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفۡعَلُونَ

M-51/10:46[5]. Que nous te fassions voir une partie de ce que nous leur promettons [comme punition], ou que nous te rappelions [avant leur punition], à nous sera leur retour. Puis Dieu sera témoin sur ce qu'ils font.[A1]

[---] وَلِكُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولٞ. فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمۡ، قُضِيَ

ولطل امه رسول ماذا جا رسولهم مضى

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمۡ قُضِيَ بَيۡنَهُمۡ

M-51/10:47. [---] À chaque nation un messager. Quand leur messager viendra,

---

1 1) بِسُورَةٍ مِثۡلِهِ
2 1) تَاوِيلُهُ
3 1) بَرِيٌّ 2) بَرِيُّونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
4 1) نَحۡشُرُهُمۡ
5 1) ثَمَّ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ. ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.

بينهم بالمسط وهم لا يظلمون

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

il sera décidé parmi eux avec équité. ~ Et ils ne seront pas oppressés.

وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ؟ ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ[1]".

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

M-51/10:48[1]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".

قُلۡ: "لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي ضَرّٗا وَلَا نَفۡعًا، إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ. لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌۚ. إِذَا[1] جَآءَ أَجَلُهُمۡ[2]، فَلَا يَسۡتَٔۡخِرُونَ[3] سَاعَةٗ، وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ".

قل لا املك لنفسي ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

M-51/10:49[2]. Dis: "Je ne possède pour moi-même ni nuisance ni profit, sauf ce que Dieu veut. À chaque nation un terme. Quand leur terme viendra, ils ne pourront ni [le] retarder d'une heure, ni [l']avancer".

قُلۡ: "أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوۡ نَهَارٗا؟ مَّاذَا يَسۡتَعۡجِلُ مِنۡهُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ؟

قل ارءيتم ان اتىكم عذابه بيتا او نهارا ماذا يستعجل منه المجرمون

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

M-51/10:50. Dis: "Que pensez-vous si sa punition vous survient de nuit ou de jour? Que pourraient en hâter les criminels?

أَثُمَّ[1] إِذَا مَا وَقَعَ، ءَامَنتُم بِهِۦٓۚ؟ ءَآلۡـَٰٔنَ، وَقَدۡ كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ؟"

اثم اذا ما وقع امنتم به الـ ومد كنتم به تستعجلون

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

M-51/10:51[3]. Et puis, quand elle adviendra, vous y croirez? Maintenant, alors que vous le hâtiez?"

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ: "ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ. ~ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ؟"

ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل تجزون الا بما كنتم تكسبون

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

M-51/10:52. Puis on dira à ceux qui ont oppressé: "Goûtez la punition de l'éternité. ~ Serez-vous rétribués autrement que pour ce que vous réalisiez?"

وَيَسۡتَنۢبِـُٔونَكَ[1]: "أَحَقٌّ[2] هُوَۖ؟" قُلۡ: "إِي، وَرَبِّيٓ! إِنَّهُۥ لَحَقّٞ. وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ [...]".

ويستنبئونك احق هو قل اى وربى انه لحق وما انتم بمعجزين

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

M-51/10:53[4]. Ils te demandent: "Est-ce la vérité?" Dis: "Oui, par mon Seigneur! Ceci est la vérité. Et vous ne sauriez défier [la punition]".

وَلَوۡ أَنَّ لِكُلِّ نَفۡسٖ ظَلَمَتۡ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ [...]، لَٱفۡتَدَتۡ بِهِۦۗ. وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ. وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.

ولو ان لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به واسروا الندامة لما راوا العذاب وقضى بينهم بالقسط وهم لا يظلمون

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

M-51/10:54. Si chaque âme oppressive possédait ce qu'il y a dans la terre, elle s'en rachèterait. Ils tiendront secret le regret quand ils verront la punition. Il sera décidé parmi eux avec équité ~ et ils ne seront pas oppressés.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ. أَلَآ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ.

الا ان لله ما في السموت والارض الا ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-51/10:55. À Dieu ce qui est dans les cieux et dans la terre. La promesse de Dieu est vraie. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ، ~ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[1].

هو يحيي ويميت واليه ترجعون

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

M-51/10:56[5]. C'est lui qui donne vie et fait mourir,[R1] ~ et à lui vous serez retournés.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! قَدۡ جَآءَتۡكُم مَّوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّكُمۡ، وَشِفَآءٞ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ، وَهُدٗى، وَرَحۡمَةٞ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ.

يا ايها الناس قد جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى ورحمة للمومنين

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

M-51/10:57. [---] Ô humains! Une exhortation vous est venue de votre Seigneur, une guérison de ce qui est dans les poitrines, une direction et une miséricorde pour les croyants.

---

1 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

2 1) فإِذَا 2) آجَالُهُمْ 3) يَسْتَاخِرُونَ ♦ R1) Cf. Lc 12:25; Ac 17:26

3 1) أَثُمَّ

4 1) اَلحَقٌّ 2) وَيَسْتَنْبُونَكَ

5 1) يَرْجِعُونَ، تَرْجِعُونَ ♦ R1) Dt 32:39; 1 S 2:6; Jn 5:24; 1 Jn 3:14.

M-51/10:58[1]. Dis: "Pour la grâce et la miséricorde de Dieu, c'est de cela qu'ils devraient exulter. C'est mieux que ce qu'ils rassemblent".	قُلْ: "بِفَضْلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِۦ، فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُواْ[1]. هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ[2]".	قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ	مل بمصل الله وبرحمته مبذلك ملبمرحوا هو حير مما يجمعون
M-51/10:59. [---] Dis: "Que pensez-vous de ce que Dieu a fait descendre à vous comme provision? En faites-vous des choses prohibées et [des choses] permises?" Dis: "Est-ce Dieu qui vous [l']a autorisé? Ou bien fabulez-vous sur Dieu?"	[---] قُلْ: "أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ؟ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا [...] وَحَلَٰلًا؟" قُلْ: "ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ [...]؟ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ؟"	قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ	مل ادبتم ما انبل الله لكم من ددق محللتم منه حراما وحللا مل الله ادن لكم ام على الله تمبدون
M-51/10:60[2]. [---] Quelle sera la présomption de ceux qui fabulent sur Dieu le mensonge, au jour de la résurrection? Dieu est le pourvoyeur de faveur pour les humains. ~ Mais la plupart d'eux ne remercient pas.	[---] وَمَا ظَنُّ[1] ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ.	وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ	وما ظن الذين يمبدون على الله الكذب يوم المبمه ان الله لدو مصل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون
M-51/10:61[3]. Vous ne vous trouverez dans aucune situation, vous ne réciterez rien du Coran, vous ne ferez aucune œuvre, sans que nous soyons témoin à votre encontre quand vous vous y engagez. Le poids d'un atome[R1] n'échappe à ton Seigneur, ni dans la terre, ni dans le ciel. Rien de plus petit ou de plus grand, qui ne soit dans un livre manifeste.	وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ، وَمَا تَتْلُواْ مِنْهُ مِن قُرْءَانٍ، وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ، إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ. وَمَا يَعْزُبُ[1] عَن رَّبِّكَ، مِن مِّثْقَالِ[2] ذَرَّةٍ، فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ. وَلَآ أَصْغَرَ[3] مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرَ[4]، إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ.	وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	وما تكون في شان وما تتلوا منه من قران ولا تعملون من عمل الا كنا عليكم شهودا اد تمبضون فيه وما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في الارض ولا في السما ولا اصغر من دلك ولا اكبر الا في كتب مبين
M-51/10:62[4]. [---] Les alliés de Dieu, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.	[---] أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ، ~ لَا خَوْفٌ[1] عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.	أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	الا ان اولبا الله لا حوم عليهم ولا هم يحبون
M-51/10:63. Ceux qui ont cru et étaient dévots,	ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ،	الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ	الدين امنوا وكانوا يمون
M-51/10:64. à eux l'annonce, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. Nul changement aux paroles de Dieu. ~ Voilà le grand succès.	لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ، فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْأَخِرَةِ. لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.	لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	لهم البشرى ي الحيوه الدنيا وي الاحره لا تبديل لكلمت الله دلك هو الموز العظيم
M-51/10:65[5]. [---] Que leurs paroles ne t'attristent pas. Toute la noblesse appartient à Dieu. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.	[---] وَلَا يَحْزُنكَ[1] قَوْلُهُمْ. إِنَّ[2] ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا. ~ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.	وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	ولا يحبط مولهم ان العيه لله حميعا هو السمبع العليم
M-51/10:66[6]. À Dieu ceux qui sont dans les cieux et ceux qui sont dans la terre. Que suivent donc ceux qui appellent, hors de Dieu, des associés? Ils ne suivent que la présomption et ne font que conjecturer.[T1]	أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ. وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِ ٱللَّهِ، شُرَكَآءَ؟ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ، وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ.	أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ	الا ان لله من ي السموت ومن ي الاحض وما يتبع الدين يدعون من دون الله سركا ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون

---

1 1) تَجْمَعُونَ (2 فَلْتَفْرَحُوا، فَافْرَحُوا

2 1) ظَنَّ

3 1) يَعْزِبُ (2 مِثْقَالُ = مِنْ مِثْقَالِ (3 أَصْغَرُ (4 أَكْبَرُ ♦ R1) Cf. Mt 10:30. Voir aussi la note de 92/4:40. Selon Sankharé (p. 102), le terme atome renvoie à la conception de Démocrite.

4 1) خَوْفُ، خَوْفَ

5 1) يُحْزُنْكَ (2 أَنَّ

6 1) تَدْعُونَ ♦ T1) Le verbe kharasa est aussi traduit par: mentir (Hamidullah); être la proie des fantasmes (Chiadmi); suivre les hypothèses (Boubakeur); se perdre dans les conjectures (Ould Bah).

M-51/10:67. [C'est lui qui vous a fait la nuit pour que vous vous y reposiez et le jour pour voir. ~ Il y a là des signes pour des gens qui écoutent].

[هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ، وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًا. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ.]

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لايات لقوم يسمعون

M-51/10:68. Ils dirent: "Dieu s'est pris un fils". Qu'il soit exalté! Il est l'indépendant. À lui ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Vous n'avez pas d'autorité à ce sujet. ~ Dites-vous sur Dieu ce que vous ne savez pas?

قَالُواْ: "ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا". سُبۡحَٰنَهُۥۖ! هُوَ ٱلۡغَنِيُّۖ. لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ. إِنۡ عِندَكُم مِّن سُلۡطَٰنِۭ بِهَٰذَآۚ. ~ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ؟

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

قالوا اتخذ الله ولدا سبحنه هو الغني له ما في السموت وما في الارض ان عندكم من سلطن بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون

M-51/10:69. Dis: "Ceux qui fabulent sur Dieu le mensonge ne réussissent pas".

قُلۡ: "إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُونَ".

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

قل ان الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون

M-51/10:70. [Leur mensonge] est une jouissance dans la vie ici-bas. Puis à nous sera leur retour. Puis nous leur ferons goûter la punition sévère, parce qu'ils mécroyaient.

[...] مَتَٰعٞ فِي ٱلدُّنۡيَا. ثُمَّ إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ. ثُمَّ نُذِيقُهُمُ ٱلۡعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ، بِمَا كَانُواْ يَكۡفُرُونَ.

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

متع في الدنيا ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما كانوا يكفرون

M-51/10:71[1]. [---] Récite-leur la nouvelle de Noé, quand il dit à ses gens: "Ô mes gens! Si ma présence et le fait de [vous] rappeler les signes de Dieu vous sont pénibles, alors je me confie à Dieu. Concertez-vous dans votre affaire et avec vos associés. Ensuite que votre affaire ne soit pas cachée[T1] pour vous. Ensuite décidez de moi[T2] et ne me différez pas.

[---] وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ، إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ: "يَٰقَوۡمِ! إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُم مَّقَامِي[1] وَتَذۡكِيرِي [...] بِأٓيَٰتِ ٱللَّهِ، فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُۖ. فَأَجۡمِعُوٓاْ[2] أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ[3] [4]. ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗۖ. ثُمَّ ٱقۡضُوٓاْ[5] إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ[6].

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

واتل عليهم نبا نوح اذ قال لقومه يقوم ان كان كبر عليكم مقامي وتذكيري بايت الله فعلى الله توكلت فاجمعوا امركم وشركاءكم ثم لا يكن امركم عليكم غمة ثم اقضوا الي ولا تنظرون

M-51/10:72. Si vous tournez le dos, je ne vous demande pas de rétribution. Ma rétribution n'incombe qu'à Dieu. Et il m'a été ordonné d'être des soumis".

فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ، فَمَا سَأَلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٍۖ. إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ. وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ".

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

فان تولتم فما سالتكم من اجر ان اجري الا على الله وامرت ان اكون من المسلمين

M-51/10:73. Ils l'ont démenti. Nous l'avons alors sauvé avec ceux qui sont avec lui dans la felouque, avons fait d'eux des successeurs [dans la terre] et avons noyé ceux qui ont démenti nos signes. ~ Regarde donc comment fut la fin des avertis.

فَكَذَّبُوهُۖ. فَنَجَّيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ، وَجَعَلۡنَٰهُمۡ خَلَٰٓئِفَ [...]، وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِأٓيَٰتِنَاۖ. ~ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ.

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

مكذبوه منجينه ومن معه في الملك وجعلنهم خلئف واغرقنا الذين كذبوا باياتنا فانظر كيف كان عقبة المنذرين

M-51/10:74[2]. Ensuite nous avons suscité, après lui, des messagers à leurs gens et ils sont venus à eux avec les preuves. Mais ils ne pouvaient pas croire à ce qu'auparavant ils ont démenti. Ainsi nous scellons les cœurs des transgresseurs.

ثُمَّ بَعَثۡنَا، مِنۢ بَعۡدِهِۦ، رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ، فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ. فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۗ. كَذَٰلِكَ نَطۡبَعُ[1] عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلۡمُعۡتَدِينَ.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

ثم بعثنا من بعده رسلا الى قومهم فجاءوهم بالبينت فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل كذلك نطبع على قلوب المعتدين

---

[1] 1) مُقَامِي (2 فَأَجْمَعُوا (3 وَشُرَكَائُكُمْ، وَشُرَكَائِكُمْ (4 وَادعوا شُرَكَاءَكُمْ ثم اجْمِعُوا أَمْرَكُمْ (5 فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَادعوا شُرَكَاءَكُمْ، ♦ تُنْظِرُونِي (6 افْضُوا
T1) Autre traduction: Ensuite que votre affaire ne soit pas une angoisse pour vous T2) Variante: Ensuite venez à moi.

[2] 1) يَطْبَعُ

ثُمَّ بَعَثْنَا، مِنۢ بَعْدِهِم، مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ، إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ، بِـَٔايَٰتِنَا، فَٱسْتَكْبَرُواْ. ~ وَكَانُواْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

M-51/10:75. Ensuite nous avons suscité, après eux, Moïse et Aaron, vers Pharaon et ses notables, avec nos signes, mais ils sont devenus arrogants. ~ Et ils étaient des gens criminels.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا، قَالُوٓاْ: ~ "إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ[1] مُّبِينٌ".

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

M-51/10:76[1]. Mais quand la vérité leur est venue de notre part, ils ont dit: ~ "C'est de la sorcellerie manifeste".

قَالَ مُوسَىٰٓ: "أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ: أَسِحْرٌ هَٰذَا؟" ~ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّٰحِرُونَ.

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

M-51/10:77. Moïse dit: "Dites-vous de la vérité quand elle vous est venue: "Cela est de la sorcellerie"? ~ Or les sorciers ne réussissent pas.

قَالُوٓاْ: "أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا، وَتَكُونَ[1] لَكُمَا ٱلْكِبْرِيَآءُ فِي ٱلْأَرْضِ، وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ؟"

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ

M-51/10:78[2]. Ils dirent: "Es-tu venu à nous pour nous détourner de ce que nous avons trouvé chez nos pères, pour que la grandeur appartienne à vous deux dans la terre, alors que nous ne croyons pas en vous?"

وَقَالَ فِرْعَوْنُ: "ٱئْتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ[1] عَلِيمٍ".

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

M-51/10:79[3]. Pharaon dit: "Amenez-moi tout sorcier connaisseur".[R1]

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ، قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ: "أَلْقُواْ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ".

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

M-51/10:80. Quand les sorciers vinrent, Moïse leur dit: "Lancez ce que vous avez à lancer".

فَلَمَّآ أَلْقَوْاْ، قَالَ مُوسَىٰ: "مَا جِئْتُم[1] بِهِ ٱلسِّحْرُ[1]. إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ. إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ ٱلْمُفْسِدِينَ.

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

M-51/10:81[4]. Quand ils lancèrent, Moïse dit: "Ce avec quoi vous êtes venus est la sorcellerie. Dieu l'anéantira. Dieu n'améliore pas l'œuvre des corrupteurs.

وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ[1]، ~ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ [...]".

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

M-51/10:82[5]. Dieu confirme la vérité par ses paroles, ~ même si les criminels [la] détestent".

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ، عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِمْ، أَن يَفْتِنَهُمْ[1]. وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي ٱلْأَرْضِ، وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ.

فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

M-51/10:83[6]. N'ont cru à Moïse que des descendants de ses gens, par crainte que Pharaon et leurs notables ne les éprouvent. Pharaon fut hautain dans la terre et fut des excessifs.

وَقَالَ مُوسَىٰ: "يَٰقَوْمِ! إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ، فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓاْ. ~ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ".

وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

M-51/10:84. Moïse dit: "Ô mes gens! Si vous avez cru en Dieu, confiez-vous à lui, ~ si vous étiez soumis".

فَقَالُواْ: "عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا. ~ رَبَّنَا! لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ.

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

M-51/10:85[7]. Ils dirent: "Nous nous sommes confiés à Dieu. ~ Notre Seigneur! Ne fais pas de nous une épreuve[T1] pour les gens oppressifs.

---

1 1) لَسَاحِرٌ

2 1) وَيَكُونَ

3 1) سَحَّارٍ ♦ R1) Cf. Ex. 7:8-13

4 1) سِحْرٌ 2) أَتيتُمْ

5 1) بِكَلِمَتِهِ

6 1) يُفْتِنَهُمْ

7 T1) une cible (Hamidullah); un fourvoiement (Abdelaziz); une cause de tentation (Boubakeur). Mawerdi: Ne les laissez pas nous dominer de peur qu'ils ne nous tentent; ou de peur qu'ils ne soient tentés par nous, pensant qu'ils ont raison. Al-Azhar: ils invoquèrent leur Seigneur afin qu'il ne fasse pas d'eux des causes de dissensions entre les mains des incroyants.

وَنَجِّنَا، بِرَحْمَتِكَ، مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ".	وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	M-51/10:86. Sauve-nous, par ta miséricorde, des gens mécréants".
وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن: "تَبَوَّءَا[1] لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا، وَٱجْعَلُواْ بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً، وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ. ~ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ".	وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ	M-51/10:87[1]. Nous révélâmes à Moïse et à son frère: "Établissez, vous deux, pour vos gens des maisons en Égypte,[R1] faites de vos maisons une direction [pour la prière][T1] et observez la prière. ~ Fais l'annonce aux croyants".
وَقَالَ مُوسَىٰ: "رَبَّنَآ! إِنَّكَ[1] ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا، رَبَّنَا! لِيُضِلُّواْ[2] عَن سَبِيلِكَ. رَبَّنَا! ٱطْمِسْ[3] عَلَىٰٓ أَمْوَٰلِهِمْ، وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، فَلَا يُؤْمِنُواْ، حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ".	وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ	M-51/10:88[2]. Moïse dit: "Notre Seigneur! Tu as donné à Pharaon et à ses notables un ornement et des biens dans la vie ici-bas, notre Seigneur! afin qu'ils égarent de ta voie. Notre Seigneur! Efface leurs biens et endurcis leurs cœurs,[T1] afin qu'ils ne croient pas, jusqu'à ce qu'ils voient la punition douloureuse".
قَالَ: "قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا[1] [2]. فَٱسْتَقِيمَا، وَلَا تَتَّبِعَآنِّ[3] سَبِيلَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ".	قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ	M-51/10:89[3]. Il dit: "L'appel de vous deux est exaucé. Soyez donc droits et ne suivez point la voie de ceux qui ne savent pas".
وَجَٰوَزْنَا[1] بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ، فَأَتْبَعَهُمْ[2] فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ، بَغْيًا وَعَدْوًا[3]. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ ٱلْغَرَقُ، قَالَ: "ءَامَنتُ أَنَّهُۥ[4] لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِيٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓاْ إِسْرَٰٓءِيلَ، وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ".	وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ	M-51/10:90[4]. Nous avons fait passer la mer aux fils d'Israël, Pharaon et ses soldats les ont alors suivis, par rébellion et inimitié. Quand la noyade l'eut atteint, il dit: "J'ai cru qu'il n'est de dieu que celui en qui ont cru les fils d'Israël et je suis des soumis".
[...]: "ءَآلْـَٰٔنَ [...]، وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ، وَكُنتَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ؟	آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ	M-51/10:91. [Dieu dit:] "Maintenant [tu crois], alors qu'auparavant tu as désobéi et tu étais des corrupteurs?
فَٱلْيَوْمَ، نُنَجِّيكَ[1] بِبَدَنِكَ[2]، لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ[3] ءَايَةً. وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ".	فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ	M-51/10:92[5]. Ce jour, nous te sauvons dans ton corps,[R1] afin que tu deviennes un signe à tes successeurs. Mais beaucoup d'humains sont inattentifs à nos signes".
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ، وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ. فَمَا ٱخْتَلَفُواْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ. إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ،	وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	M-51/10:93[6]. Nous avons établi les fils d'Israël dans un endroit de vérité,[T1] et les avons approvisionnés de bonnes choses. Ils n'ont divergé que quand la connaissance leur fut venue. Ton Seigneur déci-

---

1 1) تَبَوَّيَا ♦ T1) un lieu de prière (Hamidullah); des lieux de culte (Chiadmi) ♦ R1) En arabe: Misr. En hébreu: Misrayim: Gn 12:10, etc.

2 1) أَنَّكَ ♦ T1) endurcis leurs cœurs (Hamidullah). Mawerdi: 2) لِيَضِلُّوا، لِيضِلُّوا 3) اطْمُسْ

3 1) دَعَوَاتُكُمَا 2) دَعْوَتَيْكُمَا 3) أَجَبْتُ دَعْوَتَكُمَا، أَجَبْتُ دَعْوَتَيْكُمَا، تَتَّبِعَانِ

4 1) إِنَّهُ 2) وَجَوَّزْنَا 3) فَاتَّبَعَهُمْ 4) وَعُدُوًّا

5 1) نُنْجِيكَ، نُنَجِّيكَ 2) بِأَبْدَانِكَ، بِبَدَائِكَ 3) خَلْفَكَ، خَلَفَكَ ♦ R1) Hamidullah fait remarquer que la momie de Ramsès II se trouve au musée du Caire. Ceci ne figure pas dans la Bible qui dit que Pharaon s'est noyé avec ses cavaliers (Ex 14:26-28). Mais une légende juive dit que Pharaon a exprimé son repentir avant de se noyer et Dieu le refusa, le laissant sombrer au fond de la mer pour y souffrir pendant cinquante jours. Ensuite il devint roi de Ninive. Et la légende ajoute que Pharaon ne mourra jamais mais restera à la porte de l'enfer pour réprimander les rois de n'avoir pas appris de sa leçon (Ginzberg, vol. 3, p. 13).

6 T1) dans un endroit honorable (Hamidullah); en une position véritable (Abdelaziz); en un lieu confortable (Boubakeur). Mawerdi: un endroit qu'il leur a donné, ou leur a promis.

فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ.

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

dera parmi eux, au jour de la résurrection, de ce en quoi ils divergeaient.

[---] فَإِن كُنتَ فِي شَكّٖ مِّمَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ، فَسۡـَٔلِ[1] ٱلَّذِينَ يَقۡرَءُونَ[2] ٱلۡكِتَٰبَ[3] مِن قَبۡلِكَ. لَقَدۡ جَآءَكَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ. ~ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ.

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

H-51/10:94[1]. [---] Si tu es dans un doute au sujet de ce que nous t'avons fait descendre, interroge alors ceux qui lisent le livre avant toi. La vérité t'est venue de ton Seigneur. ~ Ne sois donc pas des douteurs.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

H-51/10:95. Et ne sois pas de ceux qui ont démenti les signes de Dieu, sinon tu serais des perdants.

إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتۡ عَلَيۡهِمۡ كَلِمَتُ[1] رَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ،

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

H-51/10:96[2]. Ceux contre qui la parole de ton Seigneur fut confirmée ne croient pas,

وَلَوۡ جَآءَتۡهُمۡ كُلُّ ءَايَةٍ، حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ.

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

M-51/10:97. même si tous les signes leur parvenaient, jusqu'à ce qu'ils voient la punition douloureuse.

[---] فَلَوۡلَا[1] كَانَتۡ قَرۡيَةٌ ءَامَنَتۡ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ، إِلَّا قَوۡمَ[2] يُونُسَ! لَمَّآ ءَامَنُواْ، كَشَفۡنَا عَنۡهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا، وَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٖ.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ

M-51/10:98[3]. [---] Si seulement il y avait une cité qui ait cru et à qui sa croyance eut ensuite profité! Quant aux gens de Jonas, quand ils ont cru, nous avons écarté d'eux la punition du déshonneur dans la vie ici-bas et les avons fait jouir pour un terme.[R1]

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ، لَأٓمَنَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ كُلُّهُمۡ جَمِيعًا. أَفَأَنتَ تُكۡرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ؟

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

M-51/10:99[4]. Si ton Seigneur avait voulu, tous ceux qui sont dans la terre auraient cru. Est-ce toi qui contrains les humains pour qu'ils soient croyants?[A1]

وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تُؤۡمِنَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ. وَيَجۡعَلُ[1] ٱلرِّجۡسَ[2] عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

M-51/10:100[5]. Il n'était à une âme de croire qu'avec l'autorisation de Dieu. Et il met l'opprobre sur ceux qui ne raisonnent pas.

[---] قُلِ[1]: "ٱنظُرُواْ مَاذَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ". وَمَا تُغۡنِي[2] ٱلۡأٓيَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ.

قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

M-51/10:101[6]. [---] Dis: "Regardez ce qui est dans les cieux et dans la terre". Mais ni les signes ni les avertissements ne servent à des gens qui ne croient pas.

فَهَلۡ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثۡلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِهِمۡ؟ قُلۡ: "فَٱنتَظِرُوٓاْ، إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ".

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

M-51/10:102[7]. Attendent-ils autre que des jours semblables aux jours de ceux passés avant eux? Dis: "Attendez donc, je suis avec vous parmi ceux qui attendent".[A1]

ثُمَّ نُنَجِّي[1] رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ. كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيۡنَا نُنجِ[2] ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ

M-51/10:103[8]. Ensuite nous sauverons nos messagers et ceux qui ont cru. Ainsi il est de notre devoir que nous sauvions les croyants.

[---] قُلۡ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِن كُنتُمۡ فِي شَكّٖ مِّن دِينِي [...]، فَلَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِينَ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

M-51/10:104. [---] Dis: "Ô humains! Si vous étiez dans un doute au sujet de ma religion, [sachez que] je n'adore point

---

1 1) الْكُتُبَ (3 يَقْرَوْنَ (2 فَسَلْ (1

2 1) كَلِمَاتُ

3 1) فَهَلَا (2 قَوْمُ ♦ R1) Jon 3:10.

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) وَنَجْعَلُ، وَيَجْعَلُ الله (2 الرِّجْزَ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

6 1) يُغْنِي (2 قُلْ

7 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 1) نُنْجِي (2 نُنْجِي

ceux que vous adorez, hors de Dieu. Mais j'adore Dieu qui vous rappelle. Et il m'a été ordonné d'être des croyants".	وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	الذين تعبدون من دون الله ولكن اعبد الله الذي يتوفاكم وامرت ان اكون من المؤمنين	تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ. وَلَٰكِنۡ أَعۡبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُمۡ. وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ".
M-51/10:105[1]. [Il m'a été dit:] "Élève ta face vers la religion, en étant droit[T1]. Et ne sois pas des associateurs.	وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	وان اقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين	[...] وَأَنۡ: "أَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ، حَنِيفًا. وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ.
M-51/10:106. N'appelle pas, hors de Dieu, ce qui ne peut ni te profiter, ni te nuire. Si tu l'as fait, tu seras alors des oppressifs.	وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ	ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا من الظالمين	وَلَا تَدۡعُ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَنفَعُكَ، وَلَا يَضُرُّكَ. فَإِن فَعَلۡتَ، فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ.
M-51/10:107. Si Dieu te touche d'une nuisance, nul ne peut l'écarter hors de lui. Et s'il te veut un bien, nul ne peut retourner sa faveur. Il en touche qui il veut parmi ses serviteurs. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime".	وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم	وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ، فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ. وَإِن يُرِدۡكَ بِخَيۡرٖ، فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهِۦ. يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ. ~ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ".
M-51/10:108[2]. Dis: "Ô humains! La vérité vous est venue de votre Seigneur. Quiconque s'est guidé, ne se guide que pour lui-même. Quiconque s'est égaré, ne s'égare qu'à son détriment[A1]. Et je ne suis pas votre garant".	قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ	قل يا ايها الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها وما انا عليكم بوكيل	قُلۡ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡ. فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ، فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ. وَمَن ضَلَّ، فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ. وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ".
M-51/10:109[3]. Suis ce qui t'est révélé et sois patient jusqu'à ce que Dieu juge[A1]. ~ Il est le meilleur des juges.	وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	واتبع ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين	وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ، وَٱصۡبِرۡ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُۚ. ~ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ.

Chapitre 52/11: Houd

سُورَة هُود

123 versets - mecquois [sauf: 12, 17, 114][4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-52/11:1[6]. Alif, Lam, Ra.[T1] [C'est] un livre dont les signes ont été rendus décisifs et ensuite détaillés d'un sage, informé.	الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ	الر كتاب احكمت ايته ثم فصلت من لدن حكيم خبير	الٓر. [...] كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ، ثُمَّ فُصِّلَتۡ[1] [2] مِن لَّدُنۡ[3] حَكِيمٖ، خَبِيرٍ.
M-52/11:2. [Guide par lui les gens et dis-leur:] "N'adorez que Dieu. Je suis pour vous, de sa part, un avertisseur et un annonciateur.	أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ	الا تعبدوا الا الله اني لكم منه نذير وبشير	[...]: "أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ. إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ.
M-52/11:3[7]. Demandez pardon à votre Seigneur et repentez-vous envers lui. Il vous fais jouir d'une belle jouissance	وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى	وان استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يمتعكم متاعا حسنا الى اجل	وَأَنِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ، ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ. يُمَتِّعۡكُم[1] مَّتَٰعًا حَسَنًا، إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّى،

---

1 T1) Le terme hanif, traduit par droit, indique celui qui s'écarte des autres [les associateurs] pour suivre ses convictions [monothéistes]. Il est pur monothéiste (Hamidullah); monothéiste sincère (Boubakeur); vrai dévot (Ould Bah); croyant originel (Berque); vrai croyant (Masson). Ce terme revient plusieurs fois dans le Coran (voir l'index). Selon Luxenberg (p. 55-57), ce terme signifie païen en syriaque. Seddik (Nous n'avons jamais lu le Coran, p. 47) estime que le terme syriaque provient du terme grec aneptô qui signifie la honte.

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 Titre tiré du verset 50.

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) أُحْكِمَتْ أَيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلَتْ (2 فَصَلَتْ (3 لَدْنِ ♦ T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

7 1) يُمَتِّعْكُمْ (2 تُوَلُّوْا، تُوَلُّوْا، تُوَلُّوْا

وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُۥ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا۟[2] [...]، ~ فَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ.

مسمى ويوت كل ذى فضل مصل مصله واد يولوا مانى احاف عليكم عداب يوم كبير

وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

jusqu'à un terme nommé et il donne sa faveur à toute personne [méritant] la faveur. Si ensuite vous tournez le dos [à ce que je vous appelle], ~ je crains pour vous la punition d'un grand jour.

إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ".

الى الله مرجعكم وهو على كل سى مدير

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

M-52/11:4. À Dieu sera votre retour. ~ Il est puissant sur toute chose".

[---] أَلَآ إِنَّهُمْ يَثْنُونَ[1] صُدُورَهُمْ[2]، لِيَسْتَخْفُوا۟ مِنْهُ. أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ، يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ؟ ~ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

الا انهم يثنون صدورهم لتسحموا منه الا حين يستغشون ثيابهم يعلم ما يسرون وما يعلنون انه عليم بذات الصدور

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

M-52/11:5[1]. [---] Ils plient leurs poitrines,[T1] afin de se cacher de lui. Mais quand ils se couvrent de leurs vêtements, il sait ce qu'ils tiennent secret et ce qu'ils disent publiquement. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.

[---] وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا. وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا[1]. كُلٌّ فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ.

وما من دابه ع الا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها كل ع كتب مبين

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

M-52/11:6[2]. [---] Nul animal dans la terre dont la provision n'incombe à Dieu. Il sait sa demeure et son dépôt[R1]. Tout est dans un livre manifeste.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ، وَكَانَ عَرْشُهُۥ عَلَى ٱلْمَآءِ، لِيَبْلُوَكُمْ [...] أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا. [---] وَلَئِن قُلْتَ[1]: "إِنَّكُم[2] مَّبْعُوثُونَ مِنۢ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ"، لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟: ~ "إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ[3] مُّبِينٌ".

وهو الذى خلق السموت والارض ع سته ايام وكان عرسه على الما لبلوكم ايكم احسن عملا ولين قلت مبعوثون من بعد الموت ليقول الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

M-52/11:7[3]. C'est lui qui a créé les cieux et la terre en six jours,[R1] alors que son trône était sur l'eau,[R2] pour tester [et pour savoir] lequel de vous a la meilleure œuvre. [---] Si tu dis: "Vous serez ressuscités après la mort", ceux qui ont mécru disent: "Ce n'est que de la sorcellerie manifeste".

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِلَىٰٓ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ، لَّيَقُولُنَّ: "مَا يَحْبِسُهُۥٓ؟" أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].

ولين اخرنا عنهم العداب الى امه معدوده لنمولن ما حبسه الا يوم ياتيهم ليس مصروما عنهم وحاق بهم ما كانوا به يستهزون

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

M-52/11:8[4]. Si nous retardons pour eux la punition pour un terme compté, ils disent: "Qu'est-ce qui la retient?" Mais le jour où cela leur vient, il ne sera pas dévié d'eux. ~ Et ils ont été cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

وَلَئِنْ أَذَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِنَّا رَحْمَةً، ثُمَّ نَزَعْنَٰهَا مِنْهُ، [...]. ~ إِنَّهُۥ لَيَـُٔوسٌ، كَفُورٌ.

ولين اذمنا الانسن منا رحمه ثم نزعنها منه انه ليوس كفور

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ

M-52/11:9. Si nous faisons goûter à l'humain une miséricorde de notre part et qu'ensuite nous la lui arrachons, [il dit: "Dieu m'a humilié"]. ~ Il est désespéré, ingrat.

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ، لَيَقُولَنَّ: "ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّىٓ". ~ إِنَّهُۥ لَفَرِحٌ[1]، فَخُورٌ.

ولين اذمنه نعما بعد ضرا مسه ليمولن ذهب السات عنى انه لفرح فخور

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

M-52/11:10[5]. Si nous lui faisons goûter une grâce après qu'une nuisance l'a touché, il dit: "Les méfaits ont disparu de moi". ~ Le voilà exulté, vaniteux.

إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ[1]. أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ.

الا الذين صبروا وعملوا الصلحت اولئك لهم مغفره واجر كبير

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

M-52/11:11[6]. Quant à ceux qui ont été patients et ont fait les bonnes œuvres, ceux-là auront un pardon et une grande rétribution.

---

1 1) ♦ مع الإختلافات التسعة الأولى: صُدُورُهُمْ (2 تَثْنُونِي، يَثْنُونِي، لَتَثْنُونِي، لَيَثْنُون، تَثْنَوْن، يَثْنُونُ، يَثْنَئِنُّ، يَثْنُوي، تَثْنَوي، يُثْنُّونَ، يُثَنُّونَ، يَثْنُنُونَ، يَثْنُونَ T1) ils dissimulent leurs pensées (Abdelaziz); ils tournent leurs positions (Ould Bah); ils se replient sur eux-mêmes (Chiadmi).

2 1) وَيُعْلَمُ مُسْتَقَرُّهَا وَمُسْتَوْدَعُهَا ♦ R1) Cf. Ps 104:11-12, 145:15-16.

3 1) قُلْتُ (2 أَنَّكُمْ (3 سَاحِرٌ ♦ R1) Cf. Gn chap. 1. R2) Unique fois utilisé dans le Coran. Cf. Gn 1:2. On retrouve le trône de Dieu sur l'eau dans les légendes juives, mais pas dans la Bible (Geiger, p. 48).

4 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

5 1) لَفَرُحٌ

6 1) قراءة شيعية: إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا على ما صنعتم به من بعد نبيهم وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[---] فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ، وَضَآئِقٌۢ بِهِۦ صَدْرُكَ، أَن يَقُولُوا۟: "لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ، أَوْ جَآءَ مَعَهُۥ مَلَكٌ!" إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٌ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ.

ملعلط ناوط بعض ما يوحى اليط وضايق به صدرط ان يمولوا لولا انزل عليه كنز او جا معه ملط انما انت نذير بعد والله على كل سى وكيل

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

H-52/11:12[1]. [---] Peut-être laisses-tu une partie de ce qui t'est révélé et que ta poitrine devient étroite à son sujet, parce qu'ils disent: "Si seulement un trésor était descendu sur lui ou qu'un ange était venu avec lui!" Tu n'es qu'un avertisseur[A1]. ~ Dieu est garant de toute chose.

أَمْ يَقُولُونَ: "ٱفْتَرَىٰهُ"؟ قُلْ: "فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ مُفْتَرَيَٰتٍ، وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم، مِّن دُونِ ٱللَّهِ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

ام يمولون امتريه مل ماتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

M-52/11:13[2]. Ou bien disent-ils: "Il l'a fabulé"? Dis: "Apportez donc dix chapitres semblables fabulés et appelez qui vous pourrez, hors de Dieu. ~ Si vous étiez véridiques".

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ، فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ[1] بِعِلْمِ ٱللَّهِ، وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ؟

فالم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

M-52/11:14[3]. Mais s'ils ne vous répondent pas, sachez alors qu'il est descendu avec la connaissance de Dieu et qu'il n'est de dieu que lui. Serez-vous alors soumis?

[مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا، نُوَفِّ[1] إِلَيْهِمْ [...] أَعْمَٰلَهُمْ[2] فِيهَا، وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ.

من كان يريد الحيوه الدنيا وزينتها نوم اليهم اعملهم منها وهم منها لا ينحسون

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

M-52/11:15[4]. [Quiconque veut la vie ici-bas et son ornement, nous leur y payons pleinement [la rétribution de] leurs œuvres et ils n'y seront pas réduits.[A1]

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ، فِي ٱلْءَاخِرَةِ، إِلَّا ٱلنَّارُ. وَحَبِطَ[1] [...]، ~ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا وَبَٰطِلٌ[2] مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ.]

اولئك الذين ليس لهم ي الاخره الا النار وحبط ما صنعوا منها وبطل ما كانوا يعملون

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-52/11:16[5]. Ceux-là sont ceux qui n'auront, dans la [demeure] dernière, que le feu. Ce qu'ils ont fait [dans la vie ici-bas] faillira, ~ et ce qu'ils faisaient est vain.]

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ، وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ، وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ[1] مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً[2]، [...]؟ أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ. وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ، فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ. فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ[3] مِّنْهُ[4] إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ.

امن كان على بينه من ربه ويتلوه شاهد منه ومن قبله كتاب موسى اماما ورحمه اولئك يومنون به ومن يكفر به من الاحزاب فالنار موعده فلا تك ي مريه منه انه الحق من ربك ولكن اكثر الناس لا يومنون

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

H-52/11:17[6]. Est-ce que celui qui avait une preuve de son Seigneur, récitée par un témoin de sa part et avant lui le livre de Moïse en tant que guide et miséricorde, [est comme celui qui cherche la vie ici-bas]? Ceux-là y croient. Quiconque parmi les partis y mécroit, aura le feu comme rendez-vous. Ne sois donc pas dans un doute à son sujet. Ceci est la vérité de ton Seigneur. ~ Mais la plupart des humains ne croient pas.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا؟ أُو۟لَٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ، وَيَقُولُ ٱلْأَشْهَٰدُ: "هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ". أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ،

ومن اظلم ممن امترى على الله كذبا اولئك يعرضون على ربهم ويمول الاشهد هولا الذين كذبوا على ربهم الا لعنه الله على الظلمين

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

M-52/11:18. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge? Ceux-là seront présentés à leur Seigneur et les témoins diront: "Ceux-ci sont ceux qui ont menti contre leur Seigneur". La malédiction de Dieu soit sur les oppressifs,

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَيَبْغُونَهَا [...] عِوَجًا، وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ، هُمْ، كَٰفِرُونَ.

الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخره هم كفرون

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

M-52/11:19. ceux qui détournent [les autres] de la voie de Dieu, recherchent à la [rendre] tortueuse et mécroient en la [demeure] dernière.

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) بِعَشْرٍ (2 فَاتُوا

3 1) نَزَّلَ

4 1) يُوَفَّ ... أَعْمَالُهُمْ، تُوَفَّ ... أَعْمَالُهُمْ (2 نُوْفِي، يُوَفِّ، يُوْفِ ♦ A1) Abrogé par 50/17:18.

5 1) وَبَاطِلاً، وَبَطَلَ (2 وَحَبَطَ

6 1) أَنَّهُ (4 مُرْيَةٍ (3 قراءة شيعية: أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى (2 كِتَابَ

أَوْلَٰئِكَ لَمْ يَكُونُواْ مُعْجِزِينَ [...] فِي ٱلْأَرْضِ، وَمَا كَانَ لَهُم، مِّن دُونِ ٱللَّهِ، مِنْ أَوْلِيَآءَ. يُضَٰعَفُ[1] لَهُمُ ٱلْعَذَابُ. مَا كَانُواْ يَسْتَطِيعُونَ ٱلسَّمْعَ، وَمَا كَانُواْ يُبْصِرُونَ.

M-52/11:20[1]. Ceux-là ne pouvaient défier [Dieu] dans la terre et ils n'avaient pas d'alliés hors de Dieu. La punition leur sera redoublée. Ils ne pouvaient pas écouter et ils ne voyaient pas.

أَوْلَٰئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ. ~ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

M-52/11:21. Ceux-là sont ceux qui ont perdu leurs âmes. ~ Et ce qu'ils fabulaient s'est éloigné d'eux.

لَا جَرَمَ[1] أَنَّهُمْ فِي ٱلْآخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ.

M-52/11:22[2]. Sans doute, ils sont dans la [demeure] dernière les plus perdants.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَأَخْبَتُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ، أُوْلَٰئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

M-52/11:23. Ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres et se sont humiliés devant leur Seigneur, ceux-là sont les gens du jardin. ~ Ils y seront éternellement.

[...] مَثَلُ ٱلْفَرِيقَيْنِ: كَٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْأَصَمِّ، وَٱلْبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِ. هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا؟ ~ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[1]؟

M-52/11:24[3]. [Il vous est conté] l'exemple des deux groupes: l'aveugle avec le sourd et le clairvoyant avec l'écouteur. Sont-ils semblablement égaux? ~ Ne vous rappelez-vous pas?

[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ[1]: "إِنِّي[2] لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ،

M-52/11:25[4]. [---] Nous avons envoyé Noé à ses gens: "Je suis pour vous un avertisseur manifeste,

أَن لَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ. ~ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ".

M-52/11:26. afin que vous n'adoriez que Dieu. ~ Je crains pour vous la punition d'un jour douloureux".

فَقَالَ ٱلْمَلَأُ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوْمِهِۦ: "مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا. وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا، بَادِيَ[2] ٱلرَّأْيِ[3]. وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍۭ. بَلْ نَظُنُّكُمْ كَٰذِبِينَ".

M-52/11:27[5]. Les notables de ses gens qui ont mécru dirent: "Nous ne voyons en toi qu'un humain semblable à nous. Nous voyons que ce ne sont que nos vils qui te suivent, sans réflexion. Nous ne voyons en vous sur nous aucune faveur. Nous présumons que vous êtes plutôt des menteurs".

قَالَ: "يَٰقَوْمِ! أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي، وَءَاتَىٰنِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ، فَعُمِّيَتْ[1] عَلَيْكُمْ؟ أَنُلْزِمُكُمُوهَا[2]، وَأَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ؟

M-52/11:28[6]. Il dit: "Ô mes gens! Que pensez-vous si j'avais une preuve de mon Seigneur et il m'a donné une miséricorde de sa part, mais elle a été obscure pour vous? Vous l'imposerions-nous alors que vous la détestez?

أَوْلَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ

---

1 1) يُضَعَّفُ

2 1) لَأَجْرَمَ

3 1) تَذَكَّرُونَ

4 1) قَوْمِهِ فقال يا قوم 2) أَنِّي

5 1) الْمَلَأ، الْمَلَو 2) بَادِئَ 3) الرَّاي

6 1) فَعَمِيَتْ، فَعَمَّهَا، وَعَمَيَتْ 2) أَنُلْزِمُكُمُوهَا من شطر أنفسنا، أَنُلْزِمُكُمُوهَا من شطر قلوبنا

وَيَٰقَوۡمِ! لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مَالًا. إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ. وَمَآ أَنَا بِطَارِدِ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ. إِنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ. وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ.

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

M-52/11:29[1]. Ô mes gens! Je ne vous demande pas de biens pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'à Dieu. Je ne suis pas à expulser ceux qui ont cru. Ils rencontreront leur Seigneur. Mais je vous vois des gens ignorants.

وَيَٰقَوۡمِ! مَن يَنصُرُنِي[1] مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمۡ؟ ~ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[2]؟

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

M-52/11:30[2]. Ô mes gens! Qui me secourrait contre Dieu si je les expulse? ~ Ne vous rappelez-vous pas?

وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ، وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ، وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ[1]، وَلَآ أَقُولُ، لِلَّذِينَ تَزۡدَرِيٓ أَعۡيُنُكُمۡ، لَن يُؤۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيۡرًا. ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا فِيٓ أَنفُسِهِمۡ. إِنِّيٓ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

M-52/11:31[3]. Je ne vous dis pas que j'ai les réserves de Dieu, ni que je sais le secret, ni je dis que je suis un ange, ni je dis aux gens, que vos yeux méprisent, que Dieu ne leur donnera aucun bien. Dieu sait mieux ce qu'il y a dans leurs âmes. Je serais alors des oppressifs".

قَالُواْ: "يَٰنُوحُ! قَدۡ جَٰدَلۡتَنَا[1]، فَأَكۡثَرۡتَ جِدَٰلَنَا[2]. فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

M-52/11:32[4]. Ils dirent: "Ô Noé! Tu as disputé avec nous et multiplié les disputes avec nous. Fais venir sur nous ce dont tu nous promets. ~ Si tu étais des véridiques".

قَالَ: "إِنَّمَا يَأۡتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ، إِن شَآءَ، وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ [...].

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

M-52/11:33. Il dit: "C'est Dieu seul qui vous le fera venir, s'il veut et vous ne sauriez défier [Dieu].

وَلَا يَنفَعُكُمۡ نُصۡحِيٓ[1]، إِنۡ أَرَدتُّ أَنۡ أَنصَحَ لَكُمۡ، إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغۡوِيَكُمۡ. هُوَ رَبُّكُمۡ، ~ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[1]".

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

M-52/11:34[5]. Mon conseil ne vous profite pas, si je veux vous conseiller, si Dieu veut vous fourvoyer. Il est votre Seigneur, ~ et à lui vous serez retournés".

[أَمۡ يَقُولُونَ: "ٱفۡتَرَىٰهُ"؟ قُلۡ: "إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ، فَعَلَيَّ إِجۡرَامِي[1]، وَأَنَا بَرِيٓءٞ[2] مِّمَّا تُجۡرِمُونَ".]

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ

M-52/11:35[6]. [Ou bien disent-ils: "Il l'a fabulé"? Dis: "Si je l'ai fabulé, que mon crime soit sur moi et je suis quitte des crimes que vous commettez".]

وَأُوحِيَ[1] إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ[2]: "لَن يُؤۡمِنَ، مِن قَوۡمِكَ، إِلَّا مَن قَدۡ ءَامَنَ. فَلَا تَبۡتَئِسۡ[3] بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ.

وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

M-52/11:36[7]. Il fut révélé à Noé: "Il ne croira, de tes gens, que ceux qui ont déjà cru. Ne t'afflige pas pour ce qu'ils faisaient.

وَٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا، وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ. إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ".

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

M-52/11:37. Fais la felouque sous nos yeux et selon notre révélation et ne discours pas avec moi au sujet de ceux qui ont oppressé. Ils vont être noyés".

[...] وَيَصۡنَعُ ٱلۡفُلۡكَ. وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيۡهِ مَلَأٞ مِّن قَوۡمِهِۦ، سَخِرُواْ مِنۡهُ. قَالَ: "إِن تَسۡخَرُواْ مِنَّا، فَإِنَّا نَسۡخَرُ

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا

M-52/11:38[8]. Il [se mit à] faire la felouque. Chaque fois que des notables de ses gens passaient près de lui, ils se moquaient de lui.[R1] Il dit: "Si vous vous

---

1 1) بِطَارِدٍ
2 1) تَذَكَّرُونَ (2 يَنْصُرْنِي
3 1) مَلِكٌ
4 1) جَدَلْتَنَا (2 جَدَلْنَا ♦
5 1) تَرْجِعُونَ (2 نَصْحِي
6 1) بَرِيٌ (2 أَجْرَامِي
7 1) تَبْتَئِسْ (3 إِنَّهُ (2 وَأَوحَىَ
8 R1) Cf. Midrash Tanhuma, Genèse, Noé, 5.

مِنكُمْ، كَمَا تَسْخَرُونَ.	ܡܢܟܘܢ ܟܡܐ ܬܫܚܘܪܘܢ	تَسْخَرُونَ	moquez de nous, nous nous moquons de vous, comme vous vous moquez de nous.
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، ~ وَيَحِلُّ[1] عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ".	ܡܣܘܡ ܬܥܠܡܘܢ ܡܢ ܝܐܬܝܗ ܥܕܒܐ ܕܡܚܙܝܗ ܘܢܚܠ ܥܠܘܗܝ ܥܕܒܐ ܡܩܝܡ	فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ	M-52/11:39[1]. Vous saurez à qui viendra une punition qui le déshonorera, ~ et sur qui s'abattra une punition persistante".
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا، وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ، قُلْنَا: "ٱحْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ[1] [...] زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ، وَأَهْلَكَ، إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ، وَمَنْ ءَامَنَ". وَمَآ ءَامَنَ مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٌ.	ܥܕܡܐ ܕܡܛܐ ܡܠܬܐ ܘܡܐ ܕܢܦܚ ܬܢܘܪܐ ܐܡܪܢܐ ܠܡܠܬ ܡܢܗ ܬܪܬܝܢ ܡܢ ܟܠ ܙܘܓܐ ܬܪܝܢ ܘܐܗܠܟ ܐܠܐ ܡܢ ܣܝܡ ܥܠܘܗܝ ܡܠܬܐ ܘܡܢ ܗܡܢ ܘܡܐ ܗܡܢ ܥܡܗ ܐܠܐ ܡܠܝܠ	حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ	M-52/11:40[2]. Quand notre ordre vint et que le four bouillonna,[R1] nous dîmes: "Portes-y deux de chaque espèce [des animaux], ta famille, sauf celui contre qui la parole a précédé, ainsi que ceux qui ont cru". Or n'ont cru avec lui que peu.
وَقَالَ: "ٱرْكَبُوا۟ فِيهَا، [...] بِسْمِ ٱللَّهِ مَجْرِىٰهَا[1] وَمُرْسَىٰهَآ[2]. إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ، رَّحِيمٌ".	ܘܡܐܠ ܐܡܪܝܢ ܡܢܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܘܡܪܣܝܗ ܐܪ ܕܝ ܠܥܘܪ ܪܚܡ	وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِاسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ	M-52/11:41[3]. Il dit: "Montez-y, [invoquant] le nom de Dieu pour sa course et son ancrage. Mon Seigneur est pardonneur, miséricordissime".
[...] وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ، فِي مَوْجٍ كَٱلْجِبَالِ، وَنَادَىٰ نُوحُ ٱبْنَهُۥ[1]، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ[2]: "يَٰبُنَيَّ[3]! ٱرْكَب مَّعَنَا، وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلْكَٰفِرِينَ".	ܘܗܝ ܡܓܪܝ ܒܗܘܢ ܒܡܘܓ ܟܛܘܪܐ ܘܩܪܐ ܢܘܚ ܠܒܪܗ ܘܗܘܐ ܒܐܬܪ ܠܝ ܒܪܝ ܣܠܩ ܥܡܢ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܥܡ ܟܦܪܐ	وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ	M-52/11:42[4]. [Pendant] qu'elle courait avec eux, dans des vagues comme les montagnes, Noé appela son fils, qui était à l'écart: "Ô mon fils! Monte avec nous et ne reste pas avec les mécréants".
قَالَ: "سَـَٔاوِىٓ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ ٱلْمَآءِ". قَالَ: "لَا عَاصِمَ ٱلْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ، إِلَّا مَن رَّحِمَ[1]". وَحَالَ بَيْنَهُمَا ٱلْمَوْجُ، فَكَانَ مِنَ ٱلْمُغْرَقِينَ.	ܐܡܪ ܐܬܚܙܐ ܠܛܘܪ ܕܢܨܛܪܢܝ ܡܢ ܡܝܐ ܐܡܪ ܠܝܬ ܡܢܨܛܪ ܗܘܡܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܐ ܕܪܚܡ ܘܐܬܦܪܫ ܒܝܢܗܘܢ ܬܪܥܐ ܘܗܘܐ ܡܢ ܡܛܪܦܐ	قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ	M-52/11:43[5]. Il dit: "Je me réfugierai dans une montagne qui me protégera de l'eau". Il dit: "Il n'y a ce jour aucun protecteur[T1] contre l'ordre de Dieu, sauf celui envers lequel il a eu miséricorde". Les vagues s'interposèrent entre les deux et il fut alors des noyés.[R1]
وَقِيلَ: "يَٰٓأَرْضُ! ٱبْلَعِي مَآءَكِ، وَيَٰسَمَآءُ! أَقْلِعِي". وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِيَ ٱلْأَمْرُ، وَٱسْتَوَتْ [...] عَلَى ٱلْجُودِيِّ[1]. وَقِيلَ: "بُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ!"	ܘܐܡܪ ܐܪܥܐ ܒܠܥܝ ܡܝܝܟ ܘܫܡܝܐ ܫܩܠܝ ܘܐܬܟܣܝ ܡܝܐ ܘܐܬܦܨܝ ܦܬܓܡܐ ܘܐܬܝܒܫ ܥܠ ܛܘܪ ܓܘܕܝ ܘܐܡܪ ܪܚܩ ܠܥܡܐ ܕܥܘܠܬܐ	وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	M-52/11:44[6]. Il fut dit: "Ô terre! Engloutis ton eau et ô ciel! Cesse!" L'eau décrût, l'affaire fut décidée et [la felouque] s'éleva sur le Joudi.[R1] Et il fut dit: "Loin les gens oppressifs!"
وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُۥ فَقَالَ: "رَبِّ! إِنَّ ٱبْنِي مِنْ أَهْلِي، وَإِنَّ وَعْدَكَ ٱلْحَقُّ، وَأَنتَ أَحْكَمُ ٱلْحَٰكِمِينَ".	ܘܩܪܐ ܢܘܚ ܠܡܪܝܗ ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܗܐ ܒܪܝ ܡܢ ܐܗܠܝ ܘܐܡܬܟ ܗܝ ܫܪܪܐ ܘܐܢܬ ܚܟܝܡ ܕܕܝܢܐ	وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ	M-52/11:45. Noé appela son Seigneur et dit: "Mon Seigneur! Mon fils est de ma famille, ta promesse est la vérité et tu es le plus sage des juges".
قَالَ: "يَٰنُوحُ! إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ. إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيْرُ[1] صَٰلِحٍ. فَلَا تَسْـَٔلْنِ[2] مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ. إِنِّيٓ أَعِظُكَ أَن [...] تَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ".	ܐܡܪ ܢܘܚ ܠܝܬ ܗܘ ܡܢ ܐܗܠܟ ܕܥܒܕ ܠܐ ܛܒ ܠܝ ܠܡܒܥܐ ܕܠܝܬ ܠܟ ܒܗ ܝܕܥܬܐ ܕܐܬܝܢ ܠܟ ܡܘܥܙܐ ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܡܢ ܐܠܝܠܐ	قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ	M-52/11:46[7]. Il dit: "Ô Noé! Il n'est pas de ta famille. Il est une œuvre non vertueuse. Ne me demande pas ce dont tu n'as aucune connaissance. Je t'exhorte afin que tu [ne sois pas] des ignorants".

---

1 1) وَيَحُلُّ

2 1) كُلِّ ♦ R1) Cf. Gn 7:11. Le four qui bouillonne n'est pas mentionné dans la Bible, mais une légende juive dit que chaque goutte d'eau passait à travers l'enfer, avant de descendre sur terre, pour brûler la peau des pécheurs (Ginzberg, vol. 1, p. 62).

3 1) وَمَرْسَاهَا، وَمُرْسِيْهَا (2 مُجْرَاهَا، مُجْرِيْهَا

4 1) بُنَيْ، بُنَيِّ (3 مَعْزَلٍ (2 ابْنَهَا، ابْنَاهْ

5 1) رُحِمَ ♦ T1) Formulation erronée: Il n'y a ce jour aucun protégé contre l'ordre de Dieu ♦ R1) Cet épisode ne paraît pas dans la Bible. Gn 7:13 mentionne huit personnes sauvées.

6 1) الْجُودِيْ ♦ R1) Gn 8:4 dit: "l'arche s'arrêta sur les monts d'Ararat הָרֵי אֲרָרָט" et en syriaque ܛܘܪܝ ܓܘܕܝ tori jordo montagnes arides. Il y a donc une erreur de transcription dans le Coran.

7 1) فَلَا تَسْأَلْنِي، فَلَا تَسْأَلَنِّ، فَلَا تَسْأَلَنَّ، أن تَسْأَلْنِي (2 عَمِلَ غَيْرَ، عَمِلَ عَمَلاً غَيْرُ

M-52/11:47. Il dit: "Mon Seigneur! Je cherche refuge en toi contre toute demande de ce dont je n'ai aucune connaissance. Si tu ne me pardonnes pas et n'as pas miséricorde envers moi, je serai des perdants".	قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ	مال رب اني اعوذ بك ان اسلك ما ليس لي به علم والا تغفر لي وترحمني اكن من الخسرين	قَالَ: "رَبِّ! إِنِّيَ أَعُوذُ بِكَ أَنۡ أَسۡـَٔلَكَ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞۖ وَإِلَّا تَغۡفِرۡ لِي وَتَرۡحَمۡنِيٓ، أَكُن مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ".
M-52/11:48[1]. Il fut dit: "Ô Noé! Descends avec une paix de notre part et des bénédictions sur toi et sur des nations générées de ceux qui sont avec toi. [Certaines] nations nous les ferons jouir, puis une punition douloureuse de notre part les touchera".	قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ	قيل يا نوح اهبط بسلام منا وبركات عليك وعلى امم ممن معك وامم سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب اليم	قِيلَ: "يَٰنُوحُ! ٱهۡبِطۡ[1] بِسَلَٰمٖ مِّنَّا، وَبَرَكَٰتٍ[2] عَلَيۡكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٖ مِّمَّن مَّعَكَۚ. [...] أُمَمٞ سَنُمَتِّعُهُمۡ، ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ".
M-52/11:49[2]. Voilà des nouvelles du secret que nous te révélons. Tu ne les connaissais pas, ni ton peuple auparavant. Sois donc patient, la fin [heureuse] sera aux dévots.	تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ	تلك من انبا الغيب نوحيها اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك من قبل هذا فاصبر ان العقبة للمتقين	تِلۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهَآ إِلَيۡكَۖ. مَا كُنتَ تَعۡلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوۡمُكَ، مِن قَبۡلِ هَٰذَاۖ. فَٱصۡبِرۡ، إِنَّ ٱلۡعَٰقِبَةَ [...] لِلۡمُتَّقِينَ.
M-52/11:50[3]. [---] [Nous avons envoyé] à 'Aad leur frère Houd[T1]. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. Vous n'êtes que des fabulateurs.	وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ	والى عاد اخاهم هودا قال يقوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ان انتم الا مفترون	[---] [...] وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمۡ هُودٗاۚ. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ. مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓ. إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا مُفۡتَرُونَ.
M-52/11:51. Ô mes gens! Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ma rétribution n'incombe qu'à celui qui m'a créé. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ	يقوم لا اسلكم عليه اجرا ان اجري الا على الذي فطرني افلا تعقلون	يَٰقَوۡمِ! لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ. إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِي فَطَرَنِيٓۚ. ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ؟
M-52/11:52. Ô mes gens! Demandez pardon à votre Seigneur et repentez-vous envers lui. Il envoie sur vous une pluie abondante du ciel et vous augmente une force sur votre force. ~ Ne tournez pas le dos [à ce que je vous appelle] comme des criminels".	وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ	ويقوم استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يرسل السما عليكم مدرارا ويزدكم قوة الى موتكم ولا تتولوا مجرمين	وَيَٰقَوۡمِ! ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ، ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ. يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا، وَيَزِدۡكُمۡ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمۡ، ~ وَلَا تَتَوَلَّوۡاْ [...] مُجۡرِمِينَ".
M-52/11:53. Ils dirent: "Ô Houd! Tu n'es pas venu à nous avec une preuve, nous ne laisserons pas nos dieux à cause de ta parole, ~ et nous ne croirons pas en toi.	قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ	قالوا يهود ما جئتنا ببينة وما نحن بتاركي الهتنا عن قولك وما نحن لك بمومنين	قَالُواْ: "يَٰهُودُ! مَا جِئۡتَنَا بِبَيِّنَةٖ، وَمَا نَحۡنُ بِتَارِكِيٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوۡلِكَ، ~ وَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ.
M-52/11:54[4]. Nous dirions plutôt que certains de nos dieux t'ont affligé d'un mal". Il dit: "Je prends Dieu comme témoin et vous aussi soyez témoins, que je suis quitte de ce que vous associez,	إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ	ان نقول الا اعتراك بعض الهتنا بسوء قال اني اشهد الله واشهدوا اني بري مما تشركون	إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعۡتَرَىٰكَ بَعۡضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٖ". قَالَ: "إِنِّيٓ أُشۡهِدُ ٱللَّهَ، وَٱشۡهَدُوٓاْ، أَنِّي بَرِيٓءٞ[1] مِّمَّا تُشۡرِكُونَ،
M-52/11:55[5]. hors de lui. Complotez donc tous contre moi et ne me différez pas.	مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ	من دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون	مِن دُونِهِۦ. فَكِيدُونِي جَمِيعٗا، ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ[1].
M-52/11:56[6]. Je me confie à Dieu, mon Seigneur et votre Seigneur. Nul animal qu'il ne le prenne par la frange[T1]. Mon	إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي	اني توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة الا هو اخذ	إِنِّي تَوَكَّلۡتُ عَلَى ٱللَّهِ، رَبِّي وَرَبِّكُمۡۚ. مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذُۢ بِنَاصِيَتِهَآۚ. إِنَّ رَبِّي

1 1) وَبَرَكَةٍ (2 اهْبُطْ

2 1) هَذَا القرآن

3 T1) Sur Houd, voir la note de 39/7:65.

4 1) بَرِيٌ

5 1) تُنْظِرُونِي

6 T1) Il n'est bête sur terre qui ne soit soumise à son pouvoir (Boubakeur); Il n'est nul être vivant dont il n'empoigne les rênes (Abdelaziz).

عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.	ساصسها ار دى على صرط مسمم	عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	Seigneur est sur un chemin droit.
فَإِن تَوَلَّوۡاْ[1] [...]، فَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦٓ إِلَيۡكُمۡۚ. وَيَسۡتَخۡلِفُ رَبِّي قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ، وَلَا تَضُرُّونَهُۥ[2] شَيۡـٔٗاۚ. إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ حَفِيظٞ".	مار بولوا ممد ابلسطم ما ارسلت به البطم ويسحلم دى موما عيطم ولا يصدوبه سا ار دى على طل سى حميط	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ	M-52/11:57[1]. Si vous tournez le dos [à ce que je vous appelle, vous ne me nuirez pas], je vous ai communiqué ce avec quoi j'ai été envoyé. Mon Seigneur fera succéder des gens autres que vous et vous ne lui nuirez en rien. Mon Seigneur est protecteur de toute chose".
وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا، نَجَّيۡنَا هُودٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ، بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا، وَنَجَّيۡنَٰهُم [...] مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ.	ولما حا امرنا حسا هودا والدين امنوا معه برحمه منا وحسهم من عداب عليط	وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ	M-52/11:58. Quand notre ordre est venu, nous avons sauvé Houd avec ceux qui ont cru avec lui, par miséricorde de notre part et nous les avons sauvés [aussi] d'une punition dure.
[---] وَتِلۡكَ عَادٞ. جَحَدُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ، وَعَصَوۡاْ رُسُلَهُۥ، وَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ.	وتلط عاد ححدوا ايت ربهم وعصوا رسله واسعوا امر طل حبار عسد	وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ	M-52/11:59. [---] Voilà 'Aad. Ils avaient renié les signes de leur Seigneur, désobéi à ses messagers et suivi l'ordre de tout despote obstiné.
وَأُتۡبِعُواْ، فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗ، وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ. أَلَآ إِنَّ عَادٗا كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ. أَلَا بُعۡدٗا لِّعَادٖ، قَوۡمِ هُودٖ!	واسعوا ع هده الدسا لسه ويوم المسمه الا ار عادا طمدوا دبهم الا بعدا لعاد موم هود	وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ	M-52/11:60. Ils furent poursuivis d'une malédiction dans cette vie ici-bas et au jour de la résurrection. 'Aad ont mécru en leur Seigneur. Loin avec 'Aad, gens de Houd!
[---] [...] وَإِلَىٰ ثَمُودَ[1] أَخَاهُمۡ صَٰلِحٗاۚ. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۚ[2]. هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱسۡتَعۡمَرَكُمۡ فِيهَاۖ. فَٱسۡتَغۡفِرُوهُ، ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ. ~ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٞ مُّجِيبٞ".	والى سود اخاهم صلحا مال يموم اعبدوا الله ما لطم من اله عيره هو انساطم من الادص واسعمرطم منها ماسعمروه ثم توبوا اليه ار دى مريب مسب	وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ	M-52/11:61[2]. [---] [Nous avons envoyé] à Tamud leur frère Salih. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. Il vous a générés de la terre et il vous y a établis.[T1] Demandez-lui pardon, puis repentez-vous envers lui. ~ Mon Seigneur est proche, répondeur".
قَالُواْ: "يَٰصَٰلِحُ! قَدۡ كُنتَ فِينَا مَرۡجُوّٗا[1]، قَبۡلَ هَٰذَآۖ. أَتَنۡهَىٰنَآ أَن نَّعۡبُدَ مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَاۖ؟ وَإِنَّنَا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ".	مالوا يصلح مد كسد مسا مدحوا مل هدا اسهسا ار سد ما سد اساوا واسا لمى سط مما ىدعوسا اليه مريب	قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ	M-52/11:62[3]. Ils dirent: "Ô Salih! Tu étais un espoir pour nous, avant cela. Nous interdirais-tu d'adorer ce qu'adorent nos pères? Nous sommes dans un doute suspicieux au sujet de ce vers quoi tu nous appelles".
قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي مِنۡهُ رَحۡمَةٗ؟ فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِنۡ عَصَيۡتُهُۥۖ؟ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيۡرَ تَخۡسِيرٖ.	مال يموم ادسم ار كسد على سه مر دى واسى مه رحمه ممر ىصدىى مر الله ار عصسه مما ىدوىى عىر حسىر	قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ	M-52/11:63. Il dit: "Ô mes gens! Que pensez-vous si j'avais une preuve de mon Seigneur et il m'a donné une miséricorde de sa part? Qui me secourrait contre Dieu si je lui désobéis? Vous ne ferez qu'augmenter ma perte.
وَيَٰقَوۡمِ! هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ. فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ[1] فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ. وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ، فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابٞ قَرِيبٞ".	ويموم هده ىامه الله لطم اىه مدوها ىاطل ع ادص الله ولا ىمسوها ىسو مىاحدطم عداب مريب	وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ	M-52/11:64[4]. Ô mes gens! Cette chamelle de Dieu est un signe pour vous. Laissez-la manger dans la terre de Dieu. Ne la touchez d'aucun mal, sinon une punition proche vous prendra".
فَعَقَرُوهَاۖ. فَقَالَ: "تَمَتَّعُواْ	معمدوها ممال ىمىوا	فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي	M-52/11:65. Mais ils ont coupé les jar-

[1] 1) تَضُرُّوهُ، تُنْقِصُونهُ، تُنْقِصُوهُ (2 تُوَلُّوْا (1

[2] 1) غَيْرِهِ (2 ثَمُودٍ ♦ T1) il vous l'a fait peupler [et exploiter] (Hamidullah); il vous y installa pour la civiliser (Abdelaziz); il vous y a établis (Chiadmi). Mawerdi: 1) Dieu vous y a fait vivre durant vos vies. 2) Il vous a ordonné d'y construire tout ce dont vous avez besoin. 3) Il a prolongé vos vies.

[3] 1) مَرْجُوعًا

[4] 1) تَأْكُلُ

فِي دَارِكُمْ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ. ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ".

ܒܕܪܟܘܢ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܗܠܝܢ ܗܢܐ ܘܥܕܐ ܠܐ ܡܟܕܘܒ

دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

rets de [la chamelle]. Alors il leur dit: "Jouissez dans vos demeures pendant trois jours. Voilà une promesse non démentie".

فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا، نَجَّيْنَا صَٰلِحًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا، [...] وَمِنْ خِزْيِ[1] يَوْمِئِذٍ. إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْقَوِيُّ، ٱلْعَزِيزُ.

ܗܠܝܢ ܕܡܛܘ ܦܘܪܢܐ ܕܝܠܢ ܐܝܬܝܘ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܥܡܗ ܒܪܚܡܐ ܡܢ ܩܕܡܝܢ ܘܡܢ ܚܙܝܘܬܐ ܕܝܘܡܐ ܗܘ ܕܢܦܠ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܝܩܪܐ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

M-52/11:66[1]. Quand notre ordre est venu, nous avons sauvé Salih avec ceux qui ont cru avec lui, par miséricorde de notre part et [nous les avons sauvés] du déshonneur de ce jour-là. Ton Seigneur est le fort, le noble.

وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ~ فَأَصْبَحُواْ فِي .ٱلصَّيْحَةُ دِيَٰرِهِمْ جَٰثِمِينَ،

ܘܐܚܕܘ ܠܐܝܠܝܢ ܕܙܠܡܘ ܩܠܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܬܪܥܘ ܒܕܝܪܗܘܢ ܓܘܫܡܝܢ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

M-52/11:67. La clameur a pris ceux qui ont oppressé. ~ Et au matin ils gisaient morts dans leurs demeures,

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْاْ فِيهَآ. أَلَآ إِنَّ ثَمُودَاْ[1] كَفَرُواْ رَبَّهُمْ. أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ[2]!

ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܬܝܠܘ ܒܗ ܐܠܐ ܕܬܡܘܕ ܟܦܪܘ ܒܡܪܝܗܘܢ ܐܠܐ ܪܚܩܐ ܠܬܡܘܕ

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ

M-52/11:68[2]. comme s'ils n'y avaient jamais prospéré. Tamud ont mécru en leur Seigneur. Loin avec Tamud!

[---] وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ. قَالُواْ[1]: "سَلَٰمًا[2]!" قَالَ: "سَلَٰمٌ[3]". فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ.

ܘܐܝܟܐ ܕܐܬܝܠܘ ܫܠܝܚܐ ܠܐܒܪܗܡ ܒܫܘܪܐ ܐܡܪܘ ܫܠܡ ܐܡܪ ܫܠܡ ܘܠܐ ܐܚܪ ܕܐܬܐ ܥܓܠ ܚܢܝܕ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

M-52/11:69[3]. [---] Nos messagers sont venus à Abraham[R1] avec l'annonce. Ils dirent: "Paix!" Il dit: "Paix!" Et aussitôt il apporta un veau rôti.

فَلَمَّا رَءَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ، نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً. قَالُواْ: "لَا تَخَفْ. إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ".

ܘܟܕ ܚܙܝܘ ܕܠܐ ܡܛܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܠܘܬܗ ܐܬܪܥܝܘ ܡܢܗ ܘܐܡܪܘ ܠܐ ܬܕܚܠ ܐܢܚܢ ܐܬܝܠܢ ܠܘܬ

وَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ

M-52/11:70[4]. Quand il vit que leurs mains n'y parviennent pas, il eut de la répugnance à leur égard et ressentit une crainte d'eux. Ils dirent: "Ne crains pas. Nous sommes envoyés aux gens de Lot".[R1]

وَٱمْرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٌ[1]، فَضَحِكَتْ[2]. فَبَشَّرْنَٰهَا بِإِسْحَٰقَ، وَمِن وَرَآءِ إِسْحَٰقَ، يَعْقُوبَ[3].

ܘܐܢܬܬܗ ܩܝܡܬܐ ܗܘܬ ܘܫܚܩܬ ܘܒܫܪܢܝܢܗ ܕܒܐܣܚܩ ܘܡܢ ܒܬܪ ܐܣܚܩ ܝܥܩܘܒ

وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

M-52/11:71[5]. Sa femme était debout et elle rit. Nous lui annonçâmes alors Isaac et après Isaac, Jacob.

قَالَتْ: "يَٰوَيْلَتَىٰٓ! ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ، وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا[1]؟ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ".

ܐܡܪܬ ܘܝܠܝ ܠܝ ܐܢܐ ܐܝܠܕ ܘܐܢܐ ܣܒܬܐ ܘܗܢܐ ܒܥܠܝ ܣܒܐ ܗܢܐ ܡܕܡܐ ܬܡܗܐ

قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

M-52/11:72[6]. Elle dit: "Malheur à moi! Enfanterai-je alors que je suis vieille et que mon mari-ci est âgé? Ceci est une chose émerveillante".[R1]

قَالُوٓاْ: "أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ؟ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ، أَهْلَ ٱلْبَيْتِ! ~ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ، مَّجِيدٌ".

ܐܡܪܘ ܗܠܝܢ ܕܡܬܬܡܗܝܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܪܚܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪܟܬܗ ܥܠܝܟܘܢ ܐܢܫܝ ܒܝܬܐ ܗܢܘܢ ܕܫܪܝܪ ܗܘ ܡܫܒܚ ܘܡܟܒܕ

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

M-52/11:73. Ils dirent: "T'émerveilles-tu de l'ordre de Dieu? La miséricorde de Dieu et ses bénédictions soient sur vous, ô gens de la maison! ~ Il est louable, glorieux".

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ، [...] يُجَٰدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ.

ܗܠܝܢ ܕܐܙܠ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܕܚܠܐ ܘܐܬܐ ܠܗ ܒܫܪܐ ܡܬܟܠܝܢ ܥܡܢ ܒܥܠ ܕܠܘܬ

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

M-52/11:74. Quand l'effroi a disparu d'Abraham et que l'annonce lui est parvenue, [il se mit] à disputer avec nous à propos des gens de Lot.

---

1 1) خِزْيِ
2 1) لِثَمُودٍ (2 ثَمُوداً
3 1) سِلْمٌ (3 سِلْمًا، سِلْمٌ (2 فَقَالُوا ♦ R1) Gn 18:1-8.
4 R1) Voir la note de 39/7:80.
5 1) يَعْقُوبُ (3 فَضَحَكَتْ (2 وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ وهو قاعد، وهي قَائِمَةٌ وهو جالس
6 1) شَيْخٌ ♦ R1) Dans Gn 17:17 c'est Abraham qui rit et parle.

إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ، أَوَّٰهٌ، مُّنِيبٌ.

ار ايدهيم لحليم اوه مسب

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

M-52/11:75. Abraham était magnanime, compatissant, repenti.

"يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ! أَعۡرِضۡ عَنۡ هَٰذَآ. إِنَّهُۥ قَدۡ جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَ. وَإِنَّهُمۡ ءَاتِيهِمۡ[1] عَذَابٌ غَيۡرُ مَرۡدُودٖ".

يايدهيم اعدص عن هدا انه مد حا امر ربط وايهم اتيهم عداب عير مردود

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

M-52/11:76[1]. "Ô Abraham! Détourne-toi de cela. L'ordre de ton Seigneur est venu. Une punition irrévocable les frappera".

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا، سِيٓءَ[1] بِهِمۡ، وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗا، وَقَالَ: "هَٰذَا يَوۡمٌ عَصِيبٞ".

ولما حاء رسلنا لوطا سى بهم وضاق بهم دعا وال هدا يوم عصيب

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

M-52/11:77[2]. Quand nos messagers[R1] sont venus à Lot, il s'est senti mal et embarrassé à cause d'eux. Il dit: "C'est un jour angoissant".

وَجَآءَهُۥ قَوۡمُهُۥ يُهۡرَعُونَ[1] إِلَيۡهِ، وَمِن قَبۡلُ كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِي، هُنَّ أَطۡهَرُ[2] لَكُمۡ [...]. فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، وَلَا تُخۡزُونِ[3] فِي ضَيۡفِيٓۖ. أَلَيۡسَ مِنكُمۡ رَجُلٞ رَّشِيدٞ؟"

وحاه موه يهدعور اله ومن مل كانوا يعملور السات مال يموم هولا ياتى هن اطهر لكم ماتموا الله ولا تحدور ي ضيفى اليس منكم رحل رسيد

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

M-52/11:78[3]. Ses gens sont venus à lui accourant, alors qu'auparavant ils faisaient les méfaits. Il dit: "Ô mes gens! Voici mes filles, elles sont plus pures pour vous, [prenez-les]. Craignez Dieu et ne me déshonorez pas avec mes invités. N'y a-t-il pas parmi vous un homme dirigé?"

قَالُواْ: "لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنۡ حَقّٖ، وَإِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا نُرِيدُ".

مالوا لمد علمت ما لنا ي ياتك من حي وانك لتعلم ما يريد

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

M-52/11:79. Ils dirent: "Tu sais que nous n'avons pas de droit sur tes filles et tu sais ce que nous voulons".

قَالَ: "لَوۡ أَنَّ لِي بِكُمۡ قُوَّةً، أَوۡ ءَاوِيٓ إِلَىٰ رُكۡنٖ[1] شَدِيدٖ!"

مال لو ان لى بكم موه او اوى الى دكن سديد

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ

M-52/11:80[4]. Il dit: "Si seulement j'avais de la force contre vous, ou si je pouvais me réfugier auprès d'un soutien solide!"

قَالُواْ: "يَٰلُوطُ! إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ، لَن يَصِلُوٓاْ إِلَيۡكَ. فَأَسۡرِ[1] بِأَهۡلِكَ، بِقِطۡعٖ[2] مِّنَ ٱلَّيۡلِ[3]. وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٌ، إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَ، إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمۡۚ. إِنَّ مَوۡعِدَهُمُ ٱلصُّبۡحُۚ[4]. أَلَيۡسَ ٱلصُّبۡحُ[4] بِقَرِيبٖ؟"

مالوا يلوط انا رسل ربط لن يصلوا اليك فاسر باهلك بقطع من الل ولا يلتفت منكم احد الا امرانك انه مصيبها ما اصابهم ان موعدهم الصبح اليس الصبح بقريب

قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

M-52/11:81[5]. Ils dirent: "Ô Lot! Nous sommes les messagers de ton Seigneur, jamais ils ne parviendront à toi. Pars donc avec ta famille dans l'obscurité de la nuit[T1]. Et que nul parmi vous ne se retourne. Sauf ta femme,[R1] ce qui les touchera la touchera. Leur rendez-vous sera le matin[R2]. Le matin n'est-il pas proche?"

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا، جَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا [...] سَافِلَهَا، وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهَا حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٖ مَّنضُودٖ،

ملما حا امرنا حعلنا عليها ساملها وامطرنا عليها ححاره من سحل منصود

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ

M-52/11:82[6]. Quand notre ordre est arrivé, nous avons fait la partie la plus élevée de [leurs cités] la plus basse et avons fait pleuvoir sur elles des pierres d'argile superposée,[R1]

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَۖ. وَمَا هِيَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ بِبَعِيدٖ.

مسومه عند ربط وما هى من الظلمين ببعيد

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

M-52/11:83. marquées auprès de ton Seigneur. Et elles ne sont pas loin des oppressifs.

[---] [...] وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗاۚ. قَالَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ. وَلَا تَنقُصُواْ ٱلۡمِكۡيَالَ وَٱلۡمِيزَانَۚ. إِنِّيٓ أَرَىٰكُم بِخَيۡرٖ. ~ وَإِنِّيٓ

والى مدين احاهم سعيا ال يموم اعبدوا الله ما لكم من اله عيره ولا تنقصوا المكيال والميزان اى اريكم بخير واى

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

M-52/11:84[7]. [---] [Nous avons envoyé] à Madian leur frère Chuaïb. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. Ne diminuez pas la mesure et la balance. Je vous vois dans une bonne [situation]. ~ Je crains pour

---

1 1) أتاهم

2 1) سِيۡ، سِيَّ ♦ R1) Gn 19:1 parle de deux anges.

3 1) تُخۡزُونِي (3 أَطۡهَرَ (2 يَهۡرَعُونَ

4 1) رُكۡنٖ

5 1) فاسلك ♦ T1) Mawerdi: 1) L'obscurité de la nuit. 2) La moitié de la nuit. 3) La première aube. 4) Un morceau de nuit ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel. R2) Cf. Gn 19:23.

6 R1) Voir la note du verset 37/54:34. Sur le sens de "pierres d'argile", voir la note du verset 19/105:4.

7 1) غَيۡرِهِ

vous la punition d'un jour qui cerne.	أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ.	احاف عليكم عذاب يوم محيط
M-52/11:85[1]. Ô mes gens! Remplissez la mesure et la balance avec équité et ne réduisez pas les choses des humains. ~ Et ne dévastez pas dans la terre en corrompant.	وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ	وَيَٰقَوْمِ أَوْفُواْ ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ، وَلَا تَبْخَسُواْ[1] ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ. ~ وَلَا تَعْثَوْاْ[2] فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ.
M-52/11:86[2]. La faveur de Dieu est meilleure pour vous,[T1] si vous étiez croyants. ~ Je ne suis pas votre protecteur".	بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ	بَقِيَّتُ[1] ٱللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ، إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ. ~ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ".
M-52/11:87[3]. Ils dirent: "Ô Chuaïb! Ta prière t'ordonne-t-elle que nous laissions ce qu'adorent nos pères? Ou bien que nous fassions de nos biens ce que nous voulons? Toi le magnanime, le dirigé".[T1]	قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ	قَالُواْ: "يَٰشُعَيْبُ! أَصَلَوٰتُكَ[1] تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَآ؟ أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِيٓ أَمْوَٰلِنَا مَا نَشَٰٓؤُاْ[2]؟. إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ، ٱلرَّشِيدُ".
M-52/11:88. Il dit: "Ô mes gens! Que pensez-vous si j'avais une preuve de mon Seigneur et il m'approvisionne de sa part d'une bonne provision, [à quoi vous servirait-il de me démentir?] Je ne veux pas diverger de vous sur ce que je vous interdis. Je ne veux que l'amélioration, autant que je peux. Ma réussite ne dépend que de Dieu. Je me confie à lui et c'est à lui que je me repens.	قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ	قَالَ: "يَٰقَوْمِ! أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي، وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا؟ [...] وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَآ أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ. إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَٰحَ، مَا ٱسْتَطَعْتُ. وَمَا تَوْفِيقِيٓ إِلَّا بِٱللَّهِ. عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْهِ أُنِيبُ.
M-52/11:89[4]. Ô mes gens! Ne vous laissez pas commettre le crime à cause de ma dissension avec vous [de peur] que vous touche du semblable à ce qu'a touché les gens de Noé, les gens de Houd, ou les gens de Salih. Et les gens de Lot ne sont pas loin de vous.	وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ	وَيَٰقَوْمِ! لَا يَجْرِمَنَّكُمْ[1] شِقَاقِيٓ [...] أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ[2] مَآ أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ، أَوْ قَوْمَ هُودٍ، أَوْ قَوْمَ صَٰلِحٍ. وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ.
M-52/11:90. Demandez pardon à votre Seigneur et repentez-vous envers lui. Mon Seigneur est miséricordissime, affectueux".	وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ	وَٱسْتَغْفِرُواْ رَبَّكُمْ، ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيْهِ. إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ، وَدُودٌ".
M-52/11:91[5]. Ils dirent: "Ô Chuaïb! Nous ne comprenons pas beaucoup de ce que tu dis et nous te voyons comme faible parmi nous. Si ce n'était ton groupe, nous t'aurions lapidé. Et tu n'es pas difficile pour nous".[T1]	قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ	قَالُواْ: "يَٰشُعَيْبُ! مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ، وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا. وَلَوْلَا رَهْطُكَ، لَرَجَمْنَٰكَ. وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ".
M-52/11:92. Il dit: "Ô mes gens! Mon groupe est-il plus noble pour vous que Dieu, au point de le mettre derrière vos dos? ~ Mon Seigneur cerne ce que vous faites.	قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	قَالَ: "يَٰقَوْمِ! أَرَهْطِيٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ، وَٱتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا. ~ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ.

---

1 1) تَبْخَسُوا (2 تَعْثَوْا

2 1) بَقِيَّةُ، تَقِيَّةُ ♦ T1) Variante: La crainte de Dieu est meilleure pour vous.

3 1) تَفْعَلَ ... تَشَاءُ، نَفْعَلَ ... تَشَاءُ (2 أَصَلَوَاتُكَ ♦ T1) Est-ce toi l'indulgent, le droit? (Hamidullah); Tu es, toi, sûrement, le longanime, le sensé (Abdelaziz); Pourtant tu es un homme longanime et honnête (Boubakeur).

4 1) مِثْلَ (2 يَجْرِمَنَّكُمْ

5 T1) Et rien ne nous empêche de t'atteindre (Hamidullah); tu ne nous en imposes point (Boubakeur).

M-52/11:93[1]. Ô mes gens! Faites selon votre position, moi aussi je fais. Vous saurez à qui viendra une punition qui le déshonorera et qui est un menteur. Observez donc, moi aussi j'observe avec vous".

وَيَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ[1]، إِنِّي عَٰمِلٞۖ. سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ، وَمَنۡ هُوَ كَٰذِبٞۖ. وَٱرۡتَقِبُوٓاْ، إِنِّي مَعَكُمۡ رَقِيبٞ".

ويقوم اعملوا على مكانتكم اني عامل سوف تعلمون من يأتيه عذاب يخزيه ومن هو كذب وارتقبوا اني معكم رقيب

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

M-52/11:94[2]. Quand notre ordre est venu, nous avons sauvé Chuaïb avec ceux qui ont cru avec lui, par miséricorde de notre part. La clameur a pris ceux qui ont oppressé[T1]. ~ Et au matin ils gisaient morts dans leurs demeures,

وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا، نَجَّيۡنَا شُعَيۡبٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ، بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا. وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ. ~ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ،

ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين امنوا معه برحمة منا واخذت الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

M-52/11:95[3]. comme s'ils n'y avaient jamais prospéré. Loin avec Madian comme est loin avec Tamud!

كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ. أَلَا بُعۡدٗا لِّمَدۡيَنَ، كَمَا بَعِدَتۡ[1] ثَمُودُ!

كان لم يغنوا فيها الا بعدا لمدين كما بعدت ثمود

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

M-52/11:96. [---] Nous avons envoyé Moïse avec nos signes et une autorité manifeste,

[---] وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ، بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ،

ولقد ارسلنا موسى باياتنا وسلطان مبين

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

M-52/11:97. à Pharaon et ses notables. Mais ils suivirent l'ordre de Pharaon. Et l'ordre de Pharaon ne fût pas dirigé.

إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ. فَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ فِرۡعَوۡنَۖ. وَمَآ أَمۡرُ فِرۡعَوۡنَ بِرَشِيدٖ.

الى فرعون وملائه فاتبعوا امر فرعون وما امر فرعون برشيد

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

M-52/11:98[4]. Il précédera ses gens, au jour de la résurrection et les mènera au feu. Quelle abominable aiguade à laquelle on est amené!

يَقۡدُمُ[1] قَوۡمَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، فَأَوۡرَدَهُمُ ٱلنَّارَۖ. وَبِئۡسَ ٱلۡوِرۡدُ ٱلۡمَوۡرُودُ!

يقدم قومه يوم القيمة فاوردهم النار وبئس الورد المورود

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

M-52/11:99[5]. Ils furent poursuivis dans cette [vie ici-bas] d'une malédiction et au jour de la résurrection [d'une malédiction]. Quel abominable don [leur] sera donné!

وَأُتۡبِعُواْ فِي هَٰذِهِۦ لَعۡنَةٗ[1]، وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ [...]. بِئۡسَ ٱلرِّفۡدُ ٱلۡمَرۡفُودُ!

واتبعوا في هذه لعنة ويوم القيمة بئس الرفد المرفود

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ

M-52/11:100[6]. [---] Voilà des nouvelles des cités que nous te narrons. Les unes debout et [les autres] moissonnées.

[---] ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡقُرَىٰ، نَقُصُّهُۥ عَلَيۡكَۚ. مِنۡهَا قَآئِمٞ، [...] وَحَصِيدٞ[1].

ذلك من انبا القرى نقصه عليك منها قائم وحصيد

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

M-52/11:101[7]. Nous ne les avons pas oppressés, mais ils se sont oppressés eux-mêmes. Leurs dieux, qu'ils appellent hors de Dieu, ne leur ont servi à rien, quand l'ordre de ton Seigneur est venu. Ils n'ont fait qu'augmenter leur périssement.

وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ، وَلَٰكِن ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡۖ. فَمَآ أَغۡنَتۡ عَنۡهُمۡ ءَالِهَتُهُمُ، ٱلَّتِي يَدۡعُونَ[1] مِن دُونِ ٱللَّهِ، مِن شَيۡءٖ، لَّمَّا جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَۖ. وَمَا زَادُوهُمۡ[2] غَيۡرَ تَتۡبِيبٖ.

وما ظلمنهم ولكن ظلموا انفسهم فما اغنت عنهم الهتهم التي يدعون من دون الله من شيء لما جاء امر ربك وما زادوهم غير تتبيب

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

M-52/11:102[8]. Ainsi est la prise de ton Seigneur quand il s'en prend aux cités quand elles sont oppressives. Sa prise est douloureuse, sévère.

وَكَذَٰلِكَ أَخۡذُ رَبِّكَ[1]، إِذَآ[2] أَخَذَ ٱلۡقُرَىٰ[3]، وَهِيَ ظَٰلِمَةٌۚ. إِنَّ أَخۡذَهُۥٓ أَلِيمٞ شَدِيدٌ.

وكذلك اخذ ربك اذا اخذ القرى وهي ظالمة ان اخذه اليم شديد

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

---

1 1) مَكَانَاتِكُمْ

2 T1) Contradiction: il est à noter que les gens de Chuaïb furent punis par le tremblement au verset 39/7: 91, par la punition du Jour de l'Ombre au verset 47/26: 189 et par la clameur au verset 52/11: 94.

3 1) بَعُدَتْ

4 1) يُقْدِمُ

5 1) لَعْنِهْ

6 1) قَائِماً وَحَصِيداً

7 1) زَادُهُمْ (2 الَّلاتِي يُدْعُونَ

8 1) إِذَا أَخَذَ رَبُّكَ الْقُرَى (3 إِذ (2 أَخَذَ رَبُّكَ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّمَنۡ خَافَ عَذَابَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ. ذَٰلِكَ يَوۡمٞ مَّجۡمُوعٞ لَّهُ ٱلنَّاسُ. وَذَٰلِكَ يَوۡمٞ مَّشۡهُودٞ.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

M-52/11:103[1]. Il y a là un signe pour celui qui craint la punition de la [demeure] dernière. Celui-là sera le jour pour lequel les humains seront rassemblés. Celui-là sera un jour témoigné.[T1]

وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٖ مَّعۡدُودٖ.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

M-52/11:104[2]. Nous ne le retardons que pour un terme compté.

يَوۡمَ يَأۡتِ، لَا تَكَلَّمُ نَفۡسٌ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ. فَمِنۡهُمۡ شَقِيّٞ، [...] وَسَعِيدٞ.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

M-52/11:105[3]. Quand le jour arrivera, nulle âme ne parlera sinon avec son autorisation. Certains parmi eux seront misérables et [d'autres] heureux.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُواْ، فَفِي ٱلنَّارِ لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَشَهِيقٌ.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

M-52/11:106[4]. Ceux qui sont misérables sont dans le feu où ils ont soupir et gémissement.

خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ، إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ [...]. إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٞ لِّمَا يُرِيدُ.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

M-52/11:107. Ils y seront éternellement aussi longtemps que dureront les cieux et la terre, à moins que ton Seigneur ne le veuille [autrement]. Ton Seigneur fait ce qu'il veut.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُواْ، فَفِي ٱلۡجَنَّةِ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ، إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ [...]. عَطَآءً غَيۡرَ مَجۡذُوذٖ.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ

M-52/11:108[5]. Ceux qui sont heureux seront dans le jardin, où ils seront éternellement aussi longtemps que dureront les cieux et la terre, à moins que ton Seigneur ne le veuille [autrement]. Un don qui ne sera jamais interrompu.[T1]

فَلَا تَكُ فِي مِرۡيَةٖ مِّمَّا يَعۡبُدُ هَٰٓؤُلَآءِۚ. مَا يَعۡبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُهُم مِّن قَبۡلُۚ. وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمۡ نَصِيبَهُمۡ، غَيۡرَ مَنقُوصٖ.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُم مِّنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ

M-52/11:109[6]. Ne sois donc pas dans un doute au sujet de ce que ceux-là adorent. Ils n'adorent que comme leurs pères adoraient auparavant. Nous leur payerons pleinement leur part, non diminuée.

[---] وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ، فَٱخۡتُلِفَ فِيهِۚ. وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ، لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ. وَإِنَّهُمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

M-52/11:110[7]. [---] Nous avons donné à Moïse le livre, mais on y a divergé. Si une parole n'avait pas précédé de ton Seigneur, il aurait été décidé parmi eux[R1]. Mais ils sont dans un doute suspicieux à son sujet.

[---] وَإِنَّ كُلّٗا لَّمَّا[1] لَيُوَفِّيَنَّهُمۡ[2] رَبُّكَ [...] أَعۡمَٰلَهُمۡۚ. إِنَّهُۥ بِمَا يَعۡمَلُونَ[3] خَبِيرٞ.

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

M-52/11:111[8]. [---] Ton Seigneur payera à tous pleinement [la rétribution de] leurs œuvres. Il est informé de ce qu'ils font.

[---] فَٱسۡتَقِمۡ، كَمَآ أُمِرۡتَ، وَمَن تَابَ مَعَكَ، وَلَا تَطۡغَوۡاْۚ. ~ إِنَّهُۥ بِمَا تَعۡمَلُونَ[1] بَصِيرٞ.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

M-52/11:112[9]. [---] Sois alors droit, comme il t'a été ordonné, envers quiconque s'est repenti avec toi et ne transgressez pas. ~ Il est clairvoyant de ce que vous faites.

---

1 T1) jour solennel [attesté par tous] (Hamidullah); un jour qui sera vu (Abdelaziz).

2 1) يُؤَخِّرُهُ، نُؤَخِّرُهُ

3 1) يَأْتِي، يَأْتُون

4 1) شُقُوا

5 1) سَعِدُوا 2) مَجْذُودٍ ♦ T1) interrompu (Hamidullah); un don permanent (Boubakeur).

6 1) لَمُوْفُوهُمْ 2) مُرْيَةٍ

7 R1) Cf. Luc 3: 7; Rm 5:2; 2Th 1:1-9.

8 1) يَعْمَلُون 3) لَيُوَفِّيَهُمْ 2) عدة قراءات منها: وَإِنَّ كُلٌّ لَّمَّا، وَإِنَّ من كُلٍّ إلّا، ما كُلٌّ إلّا

9 1) يَعْمَلُونَ

M-52/11:113[1]. Ne vous fiez pas à ceux qui ont oppressé, sinon le feu vous touchera. Vous n'aurez pas, hors de Dieu, d'alliés. ~ Ensuite vous ne serez pas secourus.

وَلَا تَرْكَنُوٓاْ[1] إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ، فَتَمَسَّكُمُ[2] ٱلنَّارُ. وَمَا لَكُم، مِّن دُونِ ٱللَّهِ، مِنۡ أَوۡلِيَآءَ. ~ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ[3].

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

H-52/11:114[2]. Observe la prière aux deux extrémités du jour et à l'approche de la nuit. Les bienfaits font disparaître les méfaits. Voilà un rappel pour ceux qui se rappellent.

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ، طَرَفَيِ ٱلنَّهَارِ، وَزُلَفًا[1] مِّنَ ٱلَّيۡلِ. إِنَّ ٱلۡحَسَنَٰتِ يُذۡهِبۡنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ. ذَٰلِكَ ذِكۡرَىٰ لِلذَّٰكِرِينَ.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

M-52/11:115. Et sois patient. Car Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des bienfaiteurs.

وَٱصۡبِرۡ. فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

M-52/11:116[3]. Si seulement il y avait eu parmi les générations avant vous des dévots[T1] interdisant la corruption sur la terre! [Mais il n'y en avait] que peu parmi ceux que nous sauvâmes. Ceux qui ont oppressé suivirent l'opulence où ils étaient. ~ Ils étaient des criminels.

فَلَوۡلَا كَانَ، مِنَ ٱلۡقُرُونِ مِن قَبۡلِكُمۡ، أُوْلُواْ بَقِيَّةٍ[1] يَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡفَسَادِ فِي ٱلۡأَرۡضِ! [...] إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنۡ أَنجَيۡنَا مِنۡهُمۡ. وَٱتَّبَعَ[2] ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَآ أُتۡرِفُواْ فِيهِ. ~ وَكَانُواْ مُجۡرِمِينَ.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

M-52/11:117. Ton Seigneur ne fait jamais périr oppressivement les cités, quand leurs gens sont des bienfaiteurs.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ بِظُلۡمٍ، وَأَهۡلُهَا مُصۡلِحُونَ.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

M-52/11:118[4]. Si ton Seigneur avait voulu, il aurait fait des humains une seule nation. Mais ils ne cessent de diverger.

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ، لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً[1] وَٰحِدَةً. وَلَا يَزَالُونَ مُخۡتَلِفِينَ.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

M-52/11:119[5]. Sauf celui envers lequel ton Seigneur a eu miséricorde. C'est pour cela qu'il les a créés. La parole de ton Seigneur s'est accomplie: "Je remplirai la géhenne des djinns et des humains tous ensemble".

إِلَّا مَن رَّحِمَ[1] رَبُّكَ. وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمۡ. وَتَمَّتۡ كَلِمَةُ[2] رَبِّكَ: "لَأَمۡلَأَنَّ[3] جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ[4] وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ".

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

M-52/11:120[6]. Tout ce que nous te narrons des nouvelles des messagers est pour en renforcer ton cœur. Dans celles-ci te sont venus la vérité, une exhortation et un appel aux croyants.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ[1]. وَجَآءَكَ، فِي هَٰذِهِ، ٱلۡحَقُّ، وَمَوۡعِظَةٌ، وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ.

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

M-52/11:121[7]. Dis à ceux qui ne croient pas: "Faites selon votre position, nous aussi nous faisons.[A1]

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ: "ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ[1]، إِنَّا عَٰمِلُونَ.

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ

M-52/11:122[8]. Et attendez, nous aussi nous attendons".[A1]

وَٱنتَظِرُوٓاْ، إِنَّا مُنتَظِرُونَ".

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

---

1 1) تُنْصَرُوا (3 فَتَمَسَّكُمُ (2 تِرْكَنُوا، تَرْكُنُوا، تُرْكَنُوا

2 1) وَزُلَفًا، وَزُلْفًا، وَزُلَفَى

3 1) وَأُتْبِعَ، وَأُتْبِعُوا (2 بَقِيَةٍ، بُقْيَةٍ، بِقْيَةٍ، بَقْيَةٍ ♦ T1) Traduction sur la base de la variante.

4 1) أُمِّةً

5 1) رُحِمَ (2 كَلِمَاتُ (3 لَأَمْلَانَّ (4 الْجِنَّةْ

6 1) فُوَادَكَ

7 1) مَكَانَاتِكُمْ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-52/11:123[1]. À Dieu le secret des cieux et de la terre et à lui sera retournée toute affaire. Adore-le donc et confie-toi à lui. ~ Ton Seigneur n'est pas inattentif à ce que vous faites.	وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	ولله عيب السموت والارض واليه يرجع الامر كله فاعبده وتوكل عليه وما ربك بغافل عما تعملون	وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ[1] ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ. فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ. ~ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ[2].

Chapitre 53/12: Joseph
سُورَة يُوسُف

111 versets - mecquois [sauf: 1-3, 7][2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-53/12:1[4]. Alif, Lam, Ra.[T1] Ceux-là sont les signes du livre manifeste.	الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	الر تلك ايت الكتب المبين	الٓر. تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ.
H-53/12:2. C'est nous qui l'avons fait descendre, un Coran arabe. ~ Peut-être raisonnerez-vous!	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	انا انزلنه قرءانا عربيا لعلكم تعقلون	إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَٰنًا عَرَبِيًّا. ~ لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!
H-53/12:3. Nous te narrons les meilleures narrations, en te révélant ce Coran, quoique tu fusses, avant lui, des inattentifs.	نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ	نحن نقص عليك احسن القصص بما اوحينا اليك هذا القران وان كنت من قبله لمن الغفلين	نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ ٱلْقَصَصِ، بِمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ، وَإِن كُنتَ، مِن قَبْلِهِۦ، لَمِنَ ٱلْغَٰفِلِينَ.
M-53/12:4[5]. [---] [Rappelle] quand Joseph dit à son père: "Ô mon père! J'ai vu [dans le sommeil] onze étoiles, le soleil et la lune. Je les ai vus prosternés devant moi".[R1]	إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ	اذ قال يوسف لابيه يابت اني رايت احد عشر كوكبا والشمس والقمر رايتهم لي ساجدين	[---] [...] إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ: "يَٰٓأَبَتِ[1]! إِنِّي رَأَيْتُ [...] أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا، وَٱلشَّمْسَ، وَٱلْقَمَرَ. رَأَيْتُهُمْ لِي سَٰجِدِينَ".
M-53/12:5[6]. Il dit: "Ô mon fils! Ne narre pas ta vision à tes frères, car ils comploteraient un complot contre toi. ~ Le Satan est pour l'humain un ennemi manifeste.[R1]	قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ	قال يا بني لا تقصص رءياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا ان الشيطن للانسن عدو مبين	قَالَ: "يَٰبُنَيَّ! لَا تَقْصُصْ[1] رُءْيَاكَ[2] عَلَىٰٓ إِخْوَتِكَ، فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيْدًا. ~ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.
M-53/12:6[7]. Ainsi ton Seigneur te choisit, t'enseigne l'interprétation des récits et complète sa grâce envers toi et envers la famille de Jacob, tout comme il l'a complétée, auparavant, envers tes deux pères Abraham et Isaac. ~ Ton Seigneur est connaisseur, sage".	وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تاويل الاحاديث ويتم نعمته عليك وعلى ال يعقوب كما اتمها على ابويك من قبل ابرهيم واسحق ان ربك عليم حكيم	وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ[1] رَبُّكَ، وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ[2] ٱلْأَحَادِيثِ، وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ ءَالِ يَعْقُوبَ، كَمَآ أَتَمَّهَا عَلَىٰٓ أَبَوَيْكَ، مِن قَبْلُ، إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ. ~ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ".
H-53/12:7[8]. Il y avait en Joseph et ses frères des signes pour les demandeurs.	لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ	لقد كان في يوسف واخوته ايت للسائلين	لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٌ[1] لِّلسَّآئِلِينَ.
M-53/12:8[9]. [Rappelle] quand ils dirent: "Joseph et son frère sont plus aimés de notre père que nous, alors que nous	إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَى أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ	اذ قالوا ليوسف واخوه احب الى ابينا منا ونحن عصبة ان ابانا لفي	[...] إِذْ قَالُواْ: "لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰٓ أَبِينَا مِنَّا، وَنَحْنُ عُصْبَةٌ[1]. ~ إِنَّ أَبَانَا

---

1 1) يَعْمَلُونَ (2 يَرْجِعُ

2 Titre tiré de l'histoire de Joseph. Elle est racontée dans les chapitres 37 et 39 à 50 de la Genèse, avec des différences sur de nombreux points.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

5 1) أَبَتُ، أَبَتَ، أَبَهْ ♦ R1) Cf. Ge 37:9.

6 1) رُويَاكَ، رُيَّاكَ (2 تَقُصَّ ♦ R1) Dans Gn 37:10 Jacob gronde Joseph.

7 1) تَاوِيلِ (2 يَجْدَبِيكَ

8 1) آيَةٌ، عِبْرَةٌ

9 1) عُصْبَةٌ

sommes un groupe. ~ Notre père est dans un égarement manifeste.	مُبِينٍ	ܟܠܠ ܡܪܝ	لَفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ.
M-53/12:9[1]. Tuez Joseph ou jetez-le dans une terre [lointaine], ainsi la face de votre père vous sera réservée et vous serez, après lui, des gens vertueux".[R1]	اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ	امىلوا يوسف او اطرحوه ادصا عل لطم وحه ابطم ويطوبوا مر بعده موما صلحين	ٱقْتُلُواْ يُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضًا [...]، يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ، وَتَكُونُواْ، مِنۢ بَعْدِهِۦ، قَوْمًا صَٰلِحِينَ".
M-53/12:10[2]. L'un d'eux dit: "Ne tuez pas Joseph, mais lancez-le au fond du puits, une caravane pourrait le prendre. ~ Si vous aviez à faire".[R1]	قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ	مال مايل منهم لا تمىلوا يوسف والموه ع عيب الجب يلمطه بعص الساده ار طيم مىلىر	قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ: "لَا تَقْتُلُواْ يُوسُفَ، وَأَلْقُوهُ فِي غَيَٰبَتِ[1] ٱلْجُبِّ، يَلْتَقِطْهُ[2] بَعْضُ ٱلسَّيَّارَةِ. ~ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ".
M-53/12:11[3]. Ils dirent: "Ô notre père! Pourquoi ne nous confies-tu pas Joseph alors que nous lui sommes des conseillers?	قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ	مالوا ياابا مالط لا تامنا على يوسف وانا له لىصحور	قَالُواْ: "يَٰٓأَبَانَا! مَالَكَ لَا تَأْمَنَّا[1] عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُۥ لَنَٰصِحُونَ؟
M-53/12:12[4]. Envoie-le demain avec nous se divertir et jouer[T1]. Nous serons ses gardiens".	أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	ادسله مىا عدا يرتع ويلعب وانا له لحمطور	أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ[1]. وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ".
M-53/12:13[5]. Il dit: "Cela m'attriste que vous alliez avec lui et je crains que le loup ne le mange, quand vous êtes inattentifs à lui".	قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ	مال اىى لىحىىى ار ىدهىوا ىه واحاف ار ىاطله الدىب واىم عىه عملور	قَالَ: "إِنِّي لَيَحْزُنُنِيٓ[1] أَن تَذْهَبُواْ[2] بِهِۦ، وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ ٱلذِّئْبُ[3]، وَأَنتُمْ عَنْهُ غَٰفِلُونَ".
M-53/12:14[6]. Ils dirent: "Si le loup le mange alors que nous sommes un groupe, nous serons alors perdants".	قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ	مالوا لىر اطله الدىب وىحر عصىه انا اىا لحسىور	قَالُواْ: "لَئِنْ أَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ[1]، وَنَحْنُ عُصْبَةٌ[2]، إِنَّآ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ".
M-53/12:15[7]. Quand ils sont allés avec lui et se sont concertés pour le placer au fond du puits, [ils ont exécuté leur décision]. Nous lui avons alors révélé: "Tu les informeras de leur affaire, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas".	فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	ملما ىدهىوا ىه واحمعوا ار ىعلوه ع عيب الجب واوحىىا اليه لىىىهم ىامرهم هدا وهم لا ىىعرور	فَلَمَّا ذَهَبُواْ بِهِۦ وَأَجْمَعُوٓاْ أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَٰبَتِ[1] ٱلْجُبِّ [...]، وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ: "لَتُنَبِّئَنَّهُم[2] بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا، ~ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ".
M-53/12:16[8]. Ils vinrent à leur père, le soir, en pleurant.[T1R1]	وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ	وحاو اىاهم عسا ىىطور	وَجَآءُوٓ أَبَاهُمْ، عِشَآءً[1]، يَبْكُونَ.
M-53/12:17[9]. Ils dirent: "Ô notre père! Nous sommes allés concourir, avons laissé Joseph auprès de nos bagage et le loup l'a mangé. Tu ne nous croiras pas, ~ même si nous étions véridiques!"	قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ	مالوا ياىا اىا ىدهىا ىسىىو ويىطىا يوسف عىد مىىا ماطله الدىب وما اىىىمور لىا ولو طىا صىدمىر	قَالُواْ: "يَٰٓأَبَانَآ! إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ[1] وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا، فَأَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ[2]. وَمَآ أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا، ~ وَلَوْ كُنَّا صَٰدِقِينَ!"
M-53/12:18[10]. Ils vinrent avec un sang mensonger sur sa tunique. Il dit: "Vos âmes vous ont plutôt suggéré une affaire. Belle patience. Dieu est l'aide contre ce que vous proférez".	وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ	وحاو على ممىصه ىدم طدب مال ىل سولىت لطم اىمسطم امىا مصىى حمىل والله المىىار على ما ىطمور	وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ بِدَمٍ كَذِبٍ[1]. قَالَ: "بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا. فَصَبْرٌ جَمِيلٌ[2]. وَٱللَّهُ ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ".

---

1 R1) Cf. Gn 37:18-21.

2 1) تَلْتَقِطْهُ (2 غَيَابَاتِ، غِيْبَةِ، غَيَبَة، غَيْبَةِ، غَيَّابَاتِ ♦ R1) Cf. Gn 31:21-25.

3 1) تَأْمَنُنَا، تَنْمَنَّا، تَيْمَنَّا، تَأْمُنَّا

4 1) نَرْتَعْ وَنَلْعَبْ، يَرْتَعْ وَنَلْعَبْ، نَرْتَعْ وَيَلْعَبْ، نلهو وَنَلْعَبْ ♦ T1) faire bonne chère (Abdelaziz); paître les troupeaux (Boubakeur); faire une promenade (Hamidullah); folâtrer (Berque).

5 1) الذِّيْبُ (3 تُذْهِبُوا (2 لَيُحْزُنُنِي، لَيَحْزُنِي، لَيَحْزِنُنِي، لَيُحْزِنِي

6 1) الذِّيْبُ (2 عُصْبَةٌ

7 1) لَيُنَبِّئَنَّهُمْ، لَنُنَبِّئَنَّهُمْ (2 غَيَابَاتِ، غِيْبَةِ، غَيَبَة، غَيْبَةِ، غَيَّابَاتِ

8 1) عُشَاءً، عُشًا، عُشَيًّا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: غشا faisant semblant de pleurer ♦ R1) Gn 37:31-35.

9 1) الذِّيْبُ (2 نَنْتَضِل

10 1) فَصَبْراً جَمِيلاً (2 كَذِباً، كَدِبٍ

M-53/12:19[1]. Une caravane vint, ils envoyèrent leur puiseur d'eau et il tendit son outre [dans le puits].[R1] Il dit: "Ô annonce! C'est un garçon". Et ils le tinrent en secret comme une marchandise. ~ Dieu est connaisseur de ce qu'ils font.

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُواْ وَارِدَهُمْ، فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ [...]. قَالَ: "يَٰبُشْرَىٰ! هَٰذَا غُلَٰمٌ". وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ.

وجاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

وجاء سيارة فارسلوا وارِدهم فادلى دلوه قال يا بُشرى هذا غلام واسروه بضاعة والله عليم بما يعملون

M-53/12:20[2]. Ils le troquèrent pour un prix réduit,[R1] quelques monnaies comptées. Ils étaient le concernant de ceux contents de peu.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ، دَرَٰهِمَ مَعْدُودَةٍ. وَكَانُواْ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين

M-53/12:21[3]. Celui de l'Égypte qui l'a acheté[R1] dit à sa femme: "Accorde-lui un séjour honorable, peut-être nous profite-t-il, ou le prenons-nous comme fils".[R2] Ainsi avons-nous donné le pouvoir à Joseph dans la terre et lui avons-nous enseigné l'interprétation des récits. Dieu vaincra dans son affaire. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

وَقَالَ ٱلَّذِي ٱشْتَرَىٰهُ مِن مِّصْرَ لِٱمْرَأَتِهِۦٓ: "أَكْرِمِي مَثْوَىٰهُ، عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ، أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا". وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلْأَرْضِ، وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأْوِيلِ[1] ٱلْأَحَادِيثِ. وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمْرِهِۦ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وقال الذى اشتراه من مصر لامرأته اكرمى مثواه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف فى الارض ولنعلمه من تاويل الاحاديث والله غالب على امره ولكن اكثر الناس لا يعلمون

M-53/12:22[4]. Quand il atteignit la pleine force, nous lui donnâmes une sagesse et une connaissance. ~ Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ، ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا[1] وَعِلْمًا. وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ولما بلغ اشده اتيناه حكما وعلما وكذلك نجزى المحسنين

M-53/12:23[5]. Celle en la maison de laquelle il était le sollicita[T1], ferma les portes et dit: "Je suis prête pour toi". Il dit: "Que Dieu soit le refuge! C'est mon Seigneur qui m'a accordé un bon séjour. Les oppressifs ne réussissent pas".[R1]

وَرَٰوَدَتْهُ[1] ٱلَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِۦ، وَغَلَّقَتِ[2] ٱلْأَبْوَٰبَ، وَقَالَتْ: "هَيْتَ[3] لَكَ". قَالَ: "مَعَاذَ ٱللَّهِ! إِنَّهُۥ رَبِّيٓ أَحْسَنَ مَثْوَايَ[4]. إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ".

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وراودته التى هو فى بيتها عن نفسه وغلقت الابواب وقالت هيت لك قال معاذ الله انه ربى احسن مثواى انه لا يفلح الظالمون

M-53/12:24[6]. Elle a failli le prendre. Et il a failli la prendre, s'il n'eût vu une preuve de son Seigneur.[R1] Ainsi [lui avons-nous fait voir la preuve] pour dévier de lui le mal et la turpitude. Il est de nos serviteurs dévoués.[T1]

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ. كَذَٰلِكَ [...] لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ. إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ[2].

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

ولقد همت به وهم بها لولا ان راى برهان ربه كذلك لنصرف عنه السو والمحشا انه من عبادنا المخلصين

M-53/12:25[7]. Tous deux coururent vers la porte et elle lui déchira sa tunique par derrière.[R1] Ils trouvèrent son maître[T1] à elle près de la porte. Elle dit: "Quelle serait la rétribution de quiconque a voulu du mal à ta famille, sinon la prison, ou

وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ، وَقَدَّتْ[1] قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ[2]. وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ. قَالَتْ: "مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا، إِلَّآ أَن يُسْجَنَ، أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ[3]؟"

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

واستبقا الباب وقدت قميصه من دبر والفيا سيدها لدا الباب قالت ما جزا من اراد باهلك سوا الا ان يسجن او عذاب اليم

---

1 1) بُشْرَايَ، بُشْرَيَّ، بُشْرَايْ ♦ R1) D'après Gn 37:24, le puits était vide, sans eau.

2 R1) Gn 37:28 parle de vingt sicles d'argent.

3 1) تَاوِيلِ ♦ R1) Cf. Gn 39:1. R2) Cf. TJ 3:7.

4 1) حُكْمًا

5 1) وَرَوَّدَتْهُ (2 وَغَلَّقَتِ، وَتَرَّعَتِ (3 هِيْتَ، هِنْتَ، هِنْتُ، هَيْتُ، هِيْتُ، هُيِّنْتُ، هييتُ، هَيْتِ (4 مَثْوَيَّ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: وزاورته du verbe syriaque ܙܪ zar qui signifie dévier ♦ R1) Gn 39:7-20. Les détails de la séduction dans Ginzberg, vol. 2, p. 18-21.

6 1) لِيَصْرِفَ (2 الْمُخْلِصِينَ ♦ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83 ♦ R1) Ni le Coran ni la Bible ne nous parlent de la nature de cette preuve, mais les légendes juives mentionnent l'apparition du père de Joseph à ce dernier pour le renforcer (Ginzberg, vol. 2, p. 22-23).

7 1) وَقَطَّتْ (2 دُبُرَ، دُبُرُ، دُبْرٍ، دُبْرٍ (3 عَذَاباً أَلِيماً ♦ T1) Traduit par: mari ♦ R1) D'après Gn 39:12, Joseph abandonna son vêtement et s'enfuit. Le récit coranique correspond à Sepher Hayyashar (Geiger, p. 113). Les légendes juives donnent de nombreux détails qui ne se trouvent pas dans la Bible mais dont certains sont repris par le Coran (Voir ces détails dans Ginzberg, vol. 2, p. 22-23).

une punition douloureuse?"

M-53/12:26[1]. Joseph dit: "C'est elle qui me sollicita"[T1]. Un témoin de sa famille à elle témoigna[T2]: "Si sa tunique à lui est déchirée par devant, alors c'est elle qui est véridique, tandis qu'il est des menteurs.

M-53/12:27[2]. Mais si sa tunique à lui était déchirée par derrière, alors elle a menti et il est des véridiques".

M-53/12:28[3]. Quand il vit sa tunique à lui déchirée par derrière, il dit: "C'est un de vos complots [de femmes]. Votre complot est grand.

M-53/12:29[4]. Joseph! Détourne-toi de cela. Et toi, [femme], demande pardon pour ta faute. Tu étais des erronés".

M-53/12:30[5]. Des femmes dirent dans la ville: "La femme d'Al-Aziz sollicite[T1] son jeune. Il l'a subjuguée par l'amour. ~ Nous la voyons dans un égarement manifeste".

M-53/12:31[6]. Quand elle eut écouté la ruse qu'elles ourdissent, elle leur envoya [une invitation]. Elle leur prépara un banquet, donna à chacune d'elles un couteau et dit: "Sors devant elles". Quand elles le virent, elles le magnifièrent, se lacérèrent les mains et dirent: "Que Dieu nous sauve! Ce n'est pas un humain. Ce n'est qu'un ange honorable".[R1]

M-53/12:32[7]. Elle dit: "Voilà donc celui à propos duquel vous m'avez blâmée. Je l'ai sollicité[T1], mais il s'est protégé. S'il ne fait pas ce que je lui ordonne, il sera emprisonné et sera des méprisés".

M-53/12:33[8]. Il dit: "Mon Seigneur! J'aime la prison plus que ce à quoi elles m'appellent. Si tu ne dévies pas de moi leur complot, je pencherai vers elles et serai des ignorants".

M-53/12:34. Son Seigneur lui a répondu et dévia de lui leur complot. ~ Il est

بسحر او عذاب اليم

قَالَ: "هِيَ رَٰوَدَتۡنِي عَن نَّفۡسِي". وَشَهِدَ شَاهِدٞ مِّنۡ أَهۡلِهَآ: "إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ[1] مِن قُبُلٖ[2]، فَصَدَقَتۡ، وَهُوَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ.

مال هى دودبى عر
نمسى وسهد ساهد مر
اهلها ار كار ممنصه
مد مر مىل
مصدمب وهو مر
الكدبر

قَالَ هِيَ رَاوَدَتۡنِي عَنۡ نَّفۡسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنۡ أَهۡلِهَا إِنۡ كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِنۡ قُبُلٖ فَصَدَقَتۡ وَهُوَ مِنَ الۡكَاذِبِينَ

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ[1] مِن دُبُرٖ[2]، فَكَذَبَتۡ، وَهُوَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".

وار كار ممنصه مد
مر دبى مكدب وهو
مر الصدمر

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فَلَمَّا رَءَا[1] قَمِيصَهُۥ قُدَّ[2] مِن دُبُرٖ[3]، قَالَ: "إِنَّهُۥ مِن كَيۡدِكُنَّ[4]. إِنَّ كَيۡدَكُنَّ عَظِيمٞ.

ملما دا ممنصه مد
مر دبى مال اله مر
كندكر ار
كندكر عكنم

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

يُوسُفُ[1] أَعۡرِضۡ[2] عَنۡ هَٰذَا. وَٱسۡتَغۡفِرِي لِذَنۢبِكِ. إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلۡخَٰطِـِٔينَ[3]".

يوسف اعدص عر
هدا واسعمى
لدبك انك كنب
مر الخاطىر

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

وَقَالَ نِسۡوَةٞ[1] فِي ٱلۡمَدِينَةِ: "ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا عَن نَّفۡسِهِۦۖ. قَدۡ شَغَفَهَا[2] حُبًّاۖ. ~ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ".

ومال نسوه ع المدينه
امراه العزيز تردد
منها عر نمسه مد
سعمها حبا انا لنريها ع
ضلل مبر

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

فَلَمَّا سَمِعَتۡ بِمَكۡرِهِنَّ[1]، أَرۡسَلَتۡ إِلَيۡهِنَّ [...]. وَأَعۡتَدَتۡ لَهُنَّ مُتَّكَـٔٗا[2]، وَءَاتَتۡ كُلَّ وَٰحِدَةٖ مِّنۡهُنَّ سِكِّينٗا، وَقَالَتِ: "ٱخۡرُجۡ عَلَيۡهِنَّۖ". فَلَمَّا رَأَيۡنَهُۥٓ أَكۡبَرۡنَهُۥ وَقَطَّعۡنَ أَيۡدِيَهُنَّ[3]، وَقُلۡنَ: "حَٰشَ لِلَّهِ[4]! مَا هَٰذَا بَشَرًاۖ[5]. إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٞ[6] كَرِيمٞ".

ملما سمعت بمكرهن
ارسلت إليهن
واعتدت لهن متكا
واتت كل واحدة منهن
سكينا وقالت اخرج
عليهن ملما رايته
اكبرنه وقطعن
ايديهن وقلن حاش
هدا بشرا ار هدا الا
ملك كريم

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

قَالَتۡ: "فَذَٰلِكُنَّ ٱلَّذِي لُمۡتُنَّنِي فِيهِۦۖ. وَلَقَدۡ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفۡسِهِۦ فَٱسۡتَعۡصَمَۖ. وَلَئِن لَّمۡ يَفۡعَلۡ مَآ ءَامُرُهُۥ، لَيُسۡجَنَنَّ، وَلَيَكُونٗا[1] مِّنَ ٱلصَّٰغِرِينَ".

مال مدلكر الدى
لمسى منه ولمد
دودبه عر نمسه
ماسعصم ولر لم
نمعل ما امره لنسحر
ولنكونا مر الصعرين

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَنْ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ: "رَبِّ! ٱلسِّجۡنُ[1] أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِۖ. وَإِلَّا تَصۡرِفۡ عَنِّي كَيۡدَهُنَّ[2]، أَصۡبُ[3] إِلَيۡهِنَّ، وَأَكُن مِّنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ".

مال رب السحر احب
الى مما ندعوني اليه
والا نصرف عي
كيدهر اصب اليهر
واكر مر الجهلير

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ

فَٱسۡتَجَابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنۡهُ كَيۡدَهُنَّۚ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ

ماسحاب له ربه
مصرف عنه كيدهر

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

---

1 1) قُبُلٖ، قُبُلُ، قُبۡلُ، قُبۡلَ (2 قُطَّ، عُطَّ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: زاورتني du verbe syriaque ܙܘܪ zar signifiant dévier T2) Mawerdi: Un juge de sa famille à elle a jugé, puisque le verset 23 indique que la femme ferma les portes.

2 1) دُبۡرٖ، دُبُرُ، دُبۡرُ، دُبۡرَ (2 قُطَّ، عُطَّ

3 1) رَا (2 قُطَّ، عُطَّ (3 دُبۡرٖ، دُبُرُ، دُبۡرُ، دُبۡرَ (4 كَيۡدِكُنَّۡ

4 1) يُوسُفَ (2 أَعۡرَضَ (3 الۡخَاطِئِينَ

5 1) شَغِفَهَا، شَعَفَهَا، شَعِفَهَا (2 نُسۡوَةٞ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: تزاور du verbe syriaque ܙܘܪ zar qui signifie dévier.

6 1) بِمَكۡرِهِنَّۡ (2 بَشَرٞ، بِبَشَرٖ، بِشِرَىٗ (5 حَاشَا لِلَّهِ، حَاشَ الإله، حَشَى لِلَّهِ، حَاشَ لِلَّهِ، حَاشَى اللَّهِ، حَاشاً لِلَّهِ (4 أَيۡدِيَهُنَّۡ (3 مُتَّكَأً، مُتۡكَأً، مُتُّكَاءَ، مُتۡكاً، مَتۡكاً (6 مَلَكٞ - مع قراءة بِشِرَىٗ ♦ R1) Ce récit ne figure pas dans la Bible, mais dans une légende juive (Ginzberg, vol. 2, p. 23).

7 1) وَلَيَكُونَنَّ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: زاورته du verbe syriaque ܙܘܪ zar signifiant dévier.

8 1) أَصۡبُ (3 كَيۡدَهُنَّۡ (2 رَبُّ السِّجۡنِ

ٱلسَّمِيعُ، ٱلۡعَلِيمُ.
ثُمَّ بَدَا لَهُم [...]، مِّنۢ بَعۡدِ مَا رَأَوُاْ ٱلۡأٓيَٰتِ، لَيَسۡجُنُنَّهُۥ[1] حَتَّىٰ[2] حِينٖ.
وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجۡنَ فَتَيَانِ. قَالَ أَحَدُهُمَآ: "إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَعۡصِرُ [...] خَمۡرٗا[1]".
وَقَالَ ٱلۡأٓخَرُ: "إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَحۡمِلُ فَوۡقَ رَأۡسِي[2] خُبۡزٗا[3]، تَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِنۡهُ. نَبِّئۡنَا[4] بِتَأۡوِيلِهِۦٓ [...]. إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ".
قَالَ: "لَا يَأۡتِيكُمَا طَعَامٞ تُرۡزَقَانِهِۦٓ، إِلَّا نَبَّأۡتُكُمَا بِتَأۡوِيلِهِۦ، قَبۡلَ أَن يَأۡتِيَكُمَا. ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيٓ. إِنِّي تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٖ لَّا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ، وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ، هُمۡ، كَٰفِرُونَ.
وَٱتَّبَعۡتُ مِلَّةَ ءَابَآءِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ، وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ. مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشۡرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَيۡءٖ. ذَٰلِكَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ عَلَيۡنَا وَعَلَى ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ.
يَٰصَٰحِبَيِ [...] ٱلسِّجۡنِ! ءَأَرۡبَابٞ مُّتَفَرِّقُونَ خَيۡرٌ؟ أَمِ ٱللَّهُ، ~ ٱلۡوَٰحِدُ، ٱلۡقَهَّارُ؟
مَا تَعۡبُدُونَ، مِن دُونِهِۦٓ، إِلَّآ أَسۡمَآءٗ سَمَّيۡتُمُوهَآ [...]، أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم، مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍ. إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِ. أَمَرَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ. ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ.
يَٰصَٰحِبَيِ [...] ٱلسِّجۡنِ! أَمَّآ أَحَدُكُمَا، فَيَسۡقِي رَبَّهُۥ[1] خَمۡرٗا. وَأَمَّا ٱلۡأٓخَرُ، فَيُصۡلَبُ، فَتَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِن رَّأۡسِهِۦ. قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ ٱلَّذِي فِيهِ تَسۡتَفۡتِيَانِ".
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٖ مِّنۡهُمَا: "ٱذۡكُرۡنِي عِندَ رَبِّكَ". فَأَنسَىٰهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ ذِكۡرَ [...] رَبِّهِۦ. فَلَبِثَ فِي ٱلسِّجۡنِ بِضۡعَ سِنِينَ.

انه هو السميع العليم
ثم بدا لهم من بعد ما
داوا الايات ليسجنه
حتى حين
ودخل معه السجن
فتيان قال احدهما اني
اريني اعصر خمرا
وقال الاخر اني اريني
احمل فوق راسي خبزا
تاكل الطير منه نبئنا
بتاويله انا نراك من
المحسنين
قال لا ياتيكما طعام
ترزقانه الا نبأتكما
بتاويله قبل ان ياتيكما
ذلكما مما علمني ربي
اني تركت ملة قوم لا
يومنون بالله وهم
بالاخرة هم كفرون
واتبعت ملة اباءي
ابرهيم واسحق ويعقوب
ما كان لنا ان نشرك
بالله من شيء كذلك من
فضل الله علينا وعلى
الناس ولكن اكثر
الناس لا يشكرون
يصحبي السجن ءارباب
متفرقون خير ام الله
الواحد القهار
ما تعبدون من دونه
الا اسما سميتموها انتم
واباؤكم ما انزل الله
بها من سلطان ان
الحكم الا لله امر الا
تعبدوا الا اياه ذلك
الدين القيم ولكن اكثر
الناس لا يعلمون
يصحبي السجن اما
احدكما فيسقي ربه
خمرا واما الاخر
فيصلب فتاكل
الطير من راسه
قضي الامر الذي فيه
تستفتيان
وقال للذي ظن انه
ناج منهما اذكرني
عند ربك فانساه
الشيطان ذكر ربه
فلبث في السجن بضع
سنين

الْعَلِيمُ
ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ
وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْأَخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْأَخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ أَبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْأَخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

l'écouteur, le connaisseur.

M-53/12:35[1]. Alors il leur est apparu [l'idée], après qu'ils eurent vu les signes, de l'emprisonner[R1] pour un terme.

M-53/12:36[2]. Deux jeunes sont entrés avec lui en prison. L'un d'eux dit: "Je me vois pressant [des raisins pour faire] du vin". L'autre dit: "Je me vois portant au-dessus de ma tête du pain, dont mangent les oiseaux. Informe-nous de l'interprétation [de nos visions]. Nous te voyons des bienfaiteurs".[R1]

M-53/12:37. Il dit: "La nourriture dont vous êtes approvisionnés ne vous viendra, que je ne vous aie informé de son interprétation, avant qu'elle ne vous vienne. Voilà ce que mon Seigneur m'a enseigné. J'ai laissé la religion de gens qui ne croient pas en Dieu et mécroient en la [demeure] dernière.

M-53/12:38. J'ai suivi la religion de mes pères Abraham, Isaac et Jacob. Il n'était pas à nous d'associer à Dieu quoi que ce soit. Voilà une faveur de Dieu sur nous et sur les humains. ~ Mais la plupart des humains ne remercient pas.

M-53/12:39. Ô mes deux compagnons de prison! Des Seigneurs séparés seraient-ils meilleurs, ou Dieu, ~ le seul, le subjugueur?

M-53/12:40[3]. Vous n'adorez, hors de lui, que des noms que vous avez nommés [divinités], vous et vos pères, dont Dieu n'a fait descendre aucune autorité. Le jugement n'appartient qu'à Dieu. Il vous a ordonné de n'adorer que lui. Voilà la religion droite[T1]. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

M-53/12:41[4]. Ô mes deux compagnons de prison! L'un de vous donnera à boire du vin à son seigneur. Quant à l'autre, il sera crucifié et les oiseaux mangeront de sa tête. L'affaire sur laquelle vous demandez mon avis est décidée".

M-53/12:42. Il dit à celui des deux dont il présumait qu'il serait sauvé: "Rappelle-toi de moi auprès de ton seigneur". Mais le Satan fit qu'il oublia de rappeler [Joseph auprès de] son seigneur. Il demeura donc en prison quelques années.

---

1 1) عَتَّى (2 لَتَسْجُنُنَّهُ ♦ R1) Gn 39:20.
2 1) نَبِّئْنَا (4 ثريداً، قراءة شيعية: احمل فوق رأسي جفنة فيها خبز (3 رَاسِي (2 عِنَباً ♦ R1) Cf. Gn 40:1-23.
3 T1) droite (Hamidullah); intègre (Abdelaziz).
4 1) فَيُسْقِي رَبَّهُ، فَيُسْقى رَبُّهُ

M-53/12:43[1]. Le roi dit: "Je vois [en sommeil] sept vaches grasses mangées par sept maigres, sept épis verts et d'autres secs. Ô notables! Donnez-moi votre avis sur ma vision. Si vous saviez tirer une leçon[T1] de la vision".[R1]

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ: "إِنِّيَ أَرَىٰ [...] سَبْعَ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ، وَسَبْعَ سُنْبُلَٰتٍ[1] خُضْرٍ، وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ[2]. يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ[3]! أَفْتُونِي فِي رُءْيَٰيَ[4]. إِن كُنتُمْ لِلرُّءْيَا[5] تَعْبُرُونَ".

وقال الملك اني ارى سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات يا ايها الملا افتوني في رؤياي ان كنتم للرؤيا تعبرون

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ

M-53/12:44. Ils dirent: "[Cette vision n'est que] fagots de rêves. Nous ne sommes pas des connaisseurs de l'interprétation des rêves".

قَالُواْ: "[...] أَضْغَٰثُ أَحْلَٰمٍ . وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ ٱلْأَحْلَٰمِ بِعَٰلِمِينَ".

قالوا اضغاث احلام وما نحن بتاويل الاحلام بعلمين

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ

M-53/12:45[2]. Celui des deux qui avait été sauvé et qui se rappela après un temps, dit: "Je vous informerai de son interprétation, envoyez-moi donc".

وَقَالَ ٱلَّذِي نَجَا مِنْهُمَا، وَٱدَّكَرَ[1] بَعْدَ أُمَّةٍ[2]: "أَنَا أُنَبِّئُكُم[3] بِتَأْوِيلِهِۦ فَأَرْسِلُونِ[4]".

وقال الذي نجا منهما وادكر بعد امه انا انبئكم بتاويله فارسلون

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

M-53/12:46[3]. "Ô toi, Joseph, le juste! Donne-nous ton avis au sujet de sept vaches grasses mangées par sept maigres, sept épis verts et d'autres secs. Peut-être retournerai-je aux humains. ~ Peut-être sauront-ils!"

يُوسُفُ، أَيُّهَا ٱلصِّدِّيقُ! " أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ، وَسَبْعِ سُنْبُلَٰتٍ[1] خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ. لَّعَلِّيٓ أَرْجِعُ إِلَى ٱلنَّاسِ. ~ لَّعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ!"

يوسف ايها الصديق افتنا في سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات لعلى ارجع الى الناس لعلهم يعلمون

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

M-53/12:47[4]. Il dit: "Vous cultiverez pendant sept années comme d'habitude. Ce que vous aurez moissonné, laissez-le dans ses épis, sauf le peu que vous mangerez.

قَالَ: "تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا[1]. فَمَا حَصَدتُّمْ، فَذَرُوهُ فِي سُنْۢبُلِهِۦٓ، إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ[2].

مال تدعون سبع سنين دابا مما حصدتم فذروه في سنبله الا قليلا مما تاكلون

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

M-53/12:48[5]. Viendront, après cela, sept sévères qui mangeront tout ce que vous aurez avancé pour elles, sauf le peu que vous préservez.

ثُمَّ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ[1] مَا قَدَّمْتُمْ[2] لَهُنَّ، إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ.

ثم ياتي من بعد ذلك سبع شداد ياكلن ما قدمتم لهن الا قليلا مما تحصنون

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ

M-53/12:49[6]. Viendra, après cela, une année où les humains auront la pluie et y presseront [du raisin]".

ثُمَّ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ، عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ، وَفِيهِ يَعْصِرُونَ[1] [...]".

ثم ياتي من بعد ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ

M-53/12:50[7]. Le roi dit: "Amenez-le-moi".[R1] Quand le messager vint à lui, [Joseph] dit: "Retourne à ton seigneur et interroge-le sur la condition des femmes qui se lacérèrent les mains? Mon Seigneur est connaisseur de leur complot".

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ: "ٱئْتُونِي بِهِۦ". فَلَمَّا جَآءَهُ ٱلرَّسُولُ، قَالَ [...]: "ٱرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ[1] مَا بَالُ ٱلنِّسْوَةِ[2] ٱلَّٰتِي[3] قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ[4]؟ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ[5] عَلِيمٌ".

وقال الملك ايتوني به فلما جاه الرسول قال ارجع الى ربك فسئله ما بال النسوه اللاتي قطعن ايديهن ان ربي بكيدهن عليم

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

---

1 1) سنابل (2 قراءة شيعية: سنابل خضر وأخر يابسات (3 قراءة شيعية: إني أرى سبع بقرات سمان وسبع سنابل خضر وأخر يابسات (4 الْمَلَا، الْمَلَو (5 رُؤْيَيَ ♦ T1) لِلرُّيَا interpréter (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Gn 41:1-32.

2 1) وَادَّكَرَ (2 إِمَّةٍ، أَمَهٍ، أَمْهٍ (3 أجبكُمْ، أتيكُمْ (4 فَأَرْسِلُونِي

3 1) سنابل

4 1) يَأْكُلُونَ (2 دَأْبًا، دَابًا

5 1) تَأْكُلْنَ (2 قَرَّبتم، قراءة شيعية: قَرَأتُمْ

6 1) تَعْصِرُونَ، تَعْصَرُونَ، يُعْصَرُونَ، يُعَصِّرُونَ، تِعِصِّرُونَ، تُعْصِرُونَ، قراءة شيعية: يُعْصَرُونَ - بمعنى يُمطرون، على غرار ما جاء في الآية 78\80: 14 وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

7 1) فَسَلْهُ (2 النُّسْوَةِ (3 اللَّاتِي، اللَّائِي (4 أَيْدِيَهُنَّهْ (5 بِكَيْدِهِنَّهْ ♦ R1) D'après Gn 41:14 Joseph sort de prison avant d'expliquer le rêve.

M-53/12:51[1]. [Le roi] dit [aux femmes]: "Quel était votre problème quand vous avez sollicité[T1] Joseph?" Elles dirent: "Que Dieu nous sauve! Nous ne savons rien de mal sur lui". La femme d'Al-Aziz dit: "Maintenant la vérité s'est manifestée[T2]. C'est moi qui l'ai sollicité[T1] et c'est lui qui est des véridiques.

[...] قَالَ: "مَا خَطْبُكُنَّ[1]، إِذْ رَٰوَدتُّنَّ[2] يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِۦ؟" قُلْنَ: "حَٰشَ لِلَّهِ[3]! مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوٓءٍ". قَالَتِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ: "ٱلْـَٰٔنَ حَصْحَصَ[4] ٱلْحَقُّ. أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفْسِهِۦ، وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ.

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

M-53/12:52[2]. Cela afin qu'il sache que je ne l'ai pas trahi en secret. Dieu ne guide pas le complot des traîtres.

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ[1] أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِٱلْغَيْبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ ٱلْخَآئِنِينَ.

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

M-53/12:53[3]. Je ne m'absous pas. L'âme ordonne le mal, sauf celui envers lequel mon Seigneur a eu miséricorde. ~ Mon Seigneur est pardonneur, miséricordissime".

وَمَآ أُبَرِّئُ[1] نَفْسِيٓ. إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ، إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓ. ~ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ، رَّحِيمٌ".

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

M-53/12:54. Le roi dit: "Amenez-le-moi, pour que je le dévoue à moi-même". Quand il lui eut parlé, il dit: "Tu es ce jour chez nous dans une position solide, fidèle".

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ: "ٱئْتُونِي بِهِۦٓ، أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي". فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ، قَالَ: "إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ، أَمِينٌ".

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

M-53/12:55[4]. Il dit: "Fais-moi [gouverneur] sur les réserves de la terre. Je suis protecteur, connaisseur".[R1]

قَالَ: "ٱجْعَلْنِي [...] عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ. إِنِّي حَفِيظٌ، عَلِيمٌ".

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

M-53/12:56[5]. Ainsi avons-nous donné le pouvoir à Joseph dans la terre, s'y établissant là où il voulait. Nous touchons avec notre miséricorde qui nous voulons et nous ne laissons pas perdre la rétribution des bienfaiteurs.

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلْأَرْضِ، يَتَبَوَّأُ[1] مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ[2]. نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ، وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

M-53/12:57. Et la rétribution de la [demeure] dernière est meilleure pour ceux qui ont cru et étaient dévots.

وَلَأَجْرُ ٱلْـَٔاخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ.

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

M-53/12:58[6]. Les frères de Joseph sont venus, sont entrés auprès de lui, il les reconnut, mais ils le méconnurent.[R1]

وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ، فَدَخَلُوا۟ عَلَيْهِ، فَعَرَفَهُمْ، وَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ.

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

M-53/12:59[7]. Quand il les eut approvisionnés de leur provision, il dit: "Amenez-moi un frère que vous avez de votre père[R1]. Ne voyez-vous pas que je remplis la mesure et que je suis le meilleur des hôtes?

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ[1]، قَالَ: "ٱئْتُونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ. أَلَا تَرَوْنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلْكَيْلَ، وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ؟

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

M-53/12:60[8]. Si vous ne me l'apportez pas, alors il n'y aura plus de mesure pour vous chez moi et vous ne m'approcherez plus".

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِۦ، فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِي، وَلَا تَقْرَبُونِ[1]".

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

---

1 1) خَطْبُكُنَّهْ (2 رَاوَدْتُنَّهْ (3 حَاشاً لِلَّهِ، حَاشَى اللَّهِ، حَاشْ لِلَّهِ، حَاشَ الإله، حَشَى لِلَّهِ، حَاشَا لِلَّهِ (4 حُصْحِصَ، حَصَّصَ ♦ T1) Lecture Luxenberg: زاوَرتُنَّ زاوَرتُهُ du verbe syriaque ܙܘܪ zar qui signifie dévier. T2) Lecture Luxenberg: حَقَحَقَ الحق La vérité s'est réalisée.

2 1) لِيُعْلَمَ

3 1) أُبَرِّيُ

4 R1) Cf. Gn 41:33-57.

5 1) نَشَاءُ (2 يَتَبَوَّا

6 R1) Cf. Gn 42:8

7 1) بِجِهَازِهِمْ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: le meilleur des mesureurs (du verbe syriaque ܢܙܠ nzal signifiant peser et mesurer) ♦ R1) Cf. Gn 42:15-16.

8 1) تَقْرَبُونِي

M-53/12:61[1]. Ils dirent: "Nous le solliciterons[T1] de son père et nous le ferons".

M-53/12:62[2]. Il dit à ses jeunes: "Mettez leur marchandise dans leurs bâts, peut-être la reconnaîtront-ils quand ils iront vers leur famille. ~ Peut-être retourneront-ils!"[R1]

M-53/12:63[3]. Quand ils retournèrent à leur père, ils dirent: "Ô notre père! La mesure nous a été refusée [à moins que tu ne lui envoies notre frère]. Envoie donc avec nous notre frère, pour obtenir la mesure. Et nous serons ses gardiens".

M-53/12:64[4]. Il dit: "Vous le confierai-je comme je vous ai confié son frère auparavant? Mais Dieu est le meilleur gardien, ~ il est le plus miséricordieux des miséricordieux".

M-53/12:65[5]. Quand ils ouvrirent leurs biens, ils trouvèrent leur marchandise retournée à eux.[R1] Ils dirent: "Ô notre père! Que désirons-nous [de plus]? Voici que notre marchandise nous a été retournée, ainsi nous approvisionnerons notre famille, protégerons notre frère et augmenterons la mesure d'un chameau[R2]. Voilà une mesure facile".

M-53/12:66[6]. Il dit: "Je ne l'enverrai avec vous que quand vous m'apporterez un engagement devant Dieu[T1] que vous me l'apporterez, à moins que vous ne soyez cernés". Quand ils lui eurent apporté leur engagement, il dit: "Dieu est garant de ce que nous disons".[R1]

M-53/12:67[7]. Il dit: "Ô mes fils! N'entrez pas par une seule porte,[R1] mais entrez par des portes séparées. Je ne vous sers à rien contre Dieu. Le jugement n'appartient qu'à Dieu. Je lui fais confiance. ~ Ceux qui ont confiance, qu'ils aient confiance en lui".

M-53/12:68[8]. Quand ils entrèrent par où leur père leur avait ordonné, cela ne leur servit à rien contre Dieu, mais cela était un désir dans l'âme de Jacob qu'il accomplit. Il avait connaissance de ce que

قَالُواْ: "سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ، وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ".
وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ[1]: "ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ، لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ، إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ!"
فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ، قَالُواْ: "يَٰٓأَبَانَا! مُنِعَ مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ [...]. فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا، نَكۡتَلۡ[1]. وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ".
قَالَ: "هَلۡ ءَامَنُكُمۡ عَلَيۡهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمۡ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبۡلُۖ؟ فَٱللَّهُ خَيۡرٌ حَٰفِظٗاۖ[1]، ~ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ[2]".
وَلَمَّا فَتَحُواْ مَتَٰعَهُمۡ، وَجَدُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ رُدَّتۡ[1] إِلَيۡهِمۡۖ. قَالُواْ: "يَٰٓأَبَانَا! مَا نَبۡغِي[2] [...]؟ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتۡ إِلَيۡنَاۖ، وَنَمِيرُ[3] أَهۡلَنَا، وَنَحۡفَظُ أَخَانَا، وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيرٖۖ. ذَٰلِكَ كَيۡلٞ يَسِيرٞ".
قَالَ: "لَنۡ أُرۡسِلَهُۥ مَعَكُمۡ حَتَّىٰ تُؤۡتُونِ[1] مَوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأۡتُنَّنِي بِهِۦٓ، إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمۡۖ". فَلَمَّآ ءَاتَوۡهُ مَوۡثِقَهُمۡ، قَالَ: "ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ".
وَقَالَ: "يَٰبَنِيَّ! لَا تَدۡخُلُواْ مِنۢ بَابٖ وَٰحِدٖ، وَٱدۡخُلُواْ مِنۡ أَبۡوَٰبٖ مُّتَفَرِّقَةٖۖ. وَمَآ أُغۡنِي عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍۖ. إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ. عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ. ~ وَعَلَيۡهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ".
وَلَمَّا دَخَلُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَهُمۡ أَبُوهُمۡ، مَّا كَانَ يُغۡنِي عَنۡهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍ، إِلَّا حَاجَةٗ فِي نَفۡسِ يَعۡقُوبَ قَضَىٰهَاۚ. وَإِنَّهُۥ لَذُو

قالوا سنراود عنه اباه وانا لفاعلون
وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون
فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل وانا له لحفظون
قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم على اخيه من قبل فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين
ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت الينا ونمير اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل يسير
قال لن ارسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتاتنني به الا ان يحاط بكم فلما اتوه موثقهم قال الله على ما نقول وكيل
وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة وما اغني عنكم من الله من شيء ان الحكم الا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون
ولما دخلوا من حيث امرهم ابوهم ما كان يغني عنهم من الله من شيء الا حاجة في نفس يعقوب قضاها وانه لذو علم لما

---

1 T1) Lecture de Luxenberg: سنزاور du verbe syriaque ܙܪ zar qui signifie dévier.

2 1) لِفِتۡيَتِهِ ♦ R1) Gn 13:19 et 25-28.

3 1) يَكۡتَلۡ

4 1) خَيۡرُ حَافِظٍ وهو خَيۡرُ الحَافِظِين (2 خَيۡرٌ حِفۡظًا، خَيۡرُ حَافِظٍ، خَيۡرُ الحَافِظِين

5 1) رِدَّتۡ (2 تَبۡغِي (3 وَنُمِيرُ، وَتُمِيرُ ♦ R1) Gn 43:35 R2) Le terme arabe ba'ir, utilisé aussi dans 53/12:72, traduit par chameau, a dans Gn 45:17 le sens de toute bête de somme.

6 1) تُؤۡتُونِي ♦ T1) m'apportez l'engagement formel au nom d'Allah (Hamidullah); me promettiez devant Allah (Abdelaziz) ♦ R1) Cf. Gn 42:38 et 43:13.

7 R1) Ce conseil ne se trouve pas dans la Bible, mais dans une légende juive (Ginzberg, vol. 2, p. 32).

8 1) مِمَا

nous lui avons enseigné. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.	عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	لدو علم لما علمنه ولكن اكثر الناس لا يعلمون	عِلْمٍ لِّمَا[1] عَلَّمْنَٰهُ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.
M-53/12:69[1]. Quand ils entrèrent auprès de Joseph, il donna refuge à son frère chez lui.[T1R1] Il dit: "Je suis ton frère. ~ Ne t'afflige pas pour ce qu'ils faisaient".	وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	ولما دخلوا على يوسف اوى اليه اخاه قال اني انا اخوك فلا تبتئس بما كانوا يعملون	وَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ، ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَخَاهُ. قَالَ: "إِنِّيٓ أَنَا۠ أَخُوكَ. ~ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ".
M-53/12:70[2]. Quand il les eut approvisionnés de leur provision, il mit la coupe dans le bât de son frère, ensuite un annonciateur annonça: "Ô caravane! Vous êtes des voleurs".[R1]	فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ	فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل اخيه ثم اذن موذن ايتها العير انكم لسرقون	فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ، جَعَلَ[1] ٱلسِّقَايَةَ فِي رَحۡلِ أَخِيهِ[2]، ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ[3]: "أَيَّتُهَا ٱلۡعِيرُ! إِنَّكُمۡ لَسَٰرِقُونَ[4]".
M-53/12:71[3]. Ils dirent, en avançant vers eux: "Qu'avez-vous perdu?"	قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَاذَا تَفْقِدُونَ	قالوا واقبلوا عليهم ماذا تفقدون	قَالُواْ وَأَقۡبَلُواْ عَلَيۡهِم: "مَّاذَا "تَفۡقِدُونَ[1]؟
M-53/12:72[4]. Ils dirent: "Nous avons perdu le hanap du roi. Celui qui le rapportera aura le fardeau d'un chameau et j'en suis garant".	قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ	قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل بعير وانا به زعيم	قَالُواْ: "نَفۡقِدُ صُوَاعَ[1] ٱلۡمَلِكِ. وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمۡلُ بَعِيرٍ، وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ".
M-53/12:73[5]. Ils dirent: "Par Dieu! Vous savez nous ne sommes pas venus pour corrompre dans la terre et nous ne sommes pas des voleurs".	قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ	قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الارض وما كنا سرقين	قَالُواْ: "تَٱللَّهِ[1]! لَقَدۡ عَلِمۡتُم مَّا جِئۡنَا[1] لِنُفۡسِدَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ".
M-53/12:74. Ils dirent: "Quelle sera donc la rétribution [du voleur] si vous étiez des menteurs?"	قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ	قالوا فما جزاؤه ان كنتم كذبين	قَالُواْ: "فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ [...]، إِن كُنتُمۡ كَٰذِبِينَ؟"
M-53/12:75[6]. Ils dirent: "La rétribution de celui dans le bât duquel il sera retrouvé [est l'asservissement] et il est [seul] sa rétribution[T1]. Ainsi nous rétribuons les oppressifs".	قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ	قالوا جزاؤه من وجد في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين	قَالُواْ: "جَزَٰٓؤُهُۥ، مَن وُجِدَ فِي رَحۡلِهِۦ [...]، فَهُوَ [...] جَزَٰٓؤُهُۥ. كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ".
M-53/12:76[7]. Il commença par leurs sacs, avant celui de son frère, puis il le fit sortir du sac de son frère. Ainsi nous complotâmes pour Joseph. Il ne pouvait pas prendre son frère, selon la religion du roi, que si Dieu veut. Nous élevons en degrés qui nous voulons. Au-dessus de chaque doté de connaissance il y a un connaisseur.	فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ	فبدأ باوعيتهم قبل وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء اخيه كذلك كدنا ليوسف ما كان ليأخذ اخاه في دين الملك الا ان يشاء الله نرفع درجات من نشاء وفوق كل ذي علم عليم	فَبَدَأَ بِأَوۡعِيَتِهِمۡ، قَبۡلَ وِعَآءِ[1] أَخِيهِ، ثُمَّ ٱسۡتَخۡرَجَهَا مِن وِعَآءِ أَخِيهِ. كَذَٰلِكَ كِدۡنَا لِيُوسُفَ. مَا كَانَ لِيَأۡخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ ٱلۡمَلِكِ، إِلَّآ أَن يَشَآءَ[2] ٱللَّهُ. نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُ. وَفَوۡقَ كُلِّ ذِي عِلۡمٍ عَلِيمٞ[3].
M-53/12:77[8]. Ils dirent: "S'il vole, un frère à lui a volé auparavant".[R1] Mais Joseph le tint secret dans son âme et ne le leur montra pas. Il dit: "Vous avez la	قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ	قالوا ان يسرق فقد سرق اخ له من قبل فاسرها يوسف في نفسه ولم يبدها لهم قال انتم	قَالُوٓاْ: "إِن يَسۡرِقۡ، فَقَدۡ سَرَقَ[1] أَخٞ لَّهُۥ مِن قَبۡلُ". فَأَسَرَّهَا[2] يُوسُفُ فِي نَفۡسِهِۦ، وَلَمۡ يُبۡدِهَا لَهُمۡ. قَالَ: "أَنتُمۡ

---

1 T1) retînt son frère auprès de lui (Hamidullah); serra son frère contre lui (Abdelaziz); donna asile chez lui à son frère (Boubakeur). ♦ R1) Cf. Gn 43: 16-34 et 44: 1-34.

2 1) وجَعَلَ (2 أَخِيهِ أمهلهم حتى انطلقوا (3 مُؤَذِّنٌ (4 سَارِقُونَ ♦ R1) Gn 44:1-17.

3 1) تُفْقِدُونَ

4 1) صَاعَ، صَوْغَ، صَوْعَ، صُوعَ، صِوَاعَ، صُوَاغَ، صُوغَ، صُيَاعَ، صَوَاعَ

5 1) جِيْنَا (2 بِاللَّهِ

6 T1) paiera de sa personne (Abdelaziz); [qu'il soit livré] lui-même [à titre d'esclave à la victime du vol] (Hamidullah).

7 1) عَالِمٍ (3 يَرْفَعُ ... يَشَاءُ (2 وُعَاءِ، إِعَاءِ

8 1) سُرِّقَ (2 فَأَسَرَّه ♦ R1) Selon une légende juive, Benjamin est traité de "voleur fils de voleur", parce que sa mère Rachel avait volé les Téraphim de Laban (Gn 31:19-35; Ginzberg, vol. 2, p. 40). Le récit coranique est trop succinct pour être compris, ce qui a donné lieu à de nombreuses interprétations. Voir par exemple Al-Tabari.

شَرٌّ مَّكَانًا. وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا تَصِفُونَ".

سى مكانا والله اعلم بما تصفون

أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

pire position. Dieu sait mieux ce que vous proférez".

قَالُواْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ! إِنَّ لَهُۥٓ أَبٗا شَيۡخٗا كَبِيرٗا، فَخُذۡ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ".

مالوا يا ايها العزيز ان له ابا سيخا كبيرا فخذ احدنا مكانه انا نراك من المحسنين

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

M-53/12:78[1]. Ils dirent: "Ô Al-Aziz! Il a un père très âgé, prends l'un de nous à sa place. Nous te voyons des bienfaiteurs".[R1]

قَالَ: "مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ، إِنَّآ إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ".

مال معاذ الله ان ناخذ الا من وجدنا متاعنا عنده انا اذا لظالمون

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ

M-53/12:79. Il dit: "Que Dieu soit le refuge! Si nous prenions un autre que celui chez qui nous avons trouvé notre bien, nous serions alors des oppressifs".

فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ[1] مِنۡهُ، خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ. قَالَ كَبِيرُهُمۡ: "أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ، وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ؟ فَلَنۡ أَبۡرَحَ ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ[2] لِيٓ أَبِيٓ، أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ. ~ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ.

ملما استيسوا منه خلصوا نجيا مال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن ابرح الارض حتى ياذن لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين

فَلَمَّا اسْتَيْئَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

M-53/12:80[2]. Quand ils désespérèrent de lui, ils se concertèrent en confidence. Leur grand dit: "Ne savez-vous pas que votre père a pris de vous un engagement devant Dieu et que vous avez auparavant négligé Joseph? Je ne laisserai il pays que quand mon père me l'autorisera,[A1] ou que Dieu jugera en ma faveur. ~ Il est le meilleur des juges.

ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ: "يَٰٓأَبَانَآ! إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ[1]. وَمَا شَهِدۡنَآ[2] إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا. وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ.

ارجعوا الى ابيكم فقولوا: ممولوا يابانا ان ابنك سرق وما شهدنا الا بما علمنا وما كنا للغيب حفظين

ارْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

M-53/12:81[3]. Retournez à votre père et dites: Ô notre père! Ton fils a volé. Nous n'avons témoigné que de ce que nous avons su. Et nous n'étions pas gardiens du secret.

وَسۡـَٔلِ[1] [...] ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا، وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَا. وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ".

وسل المدينة التي كنا فيها والعير التي اقبلنا فيها وانا لصادقون

وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وإنا لصادقون

M-53/12:82[4]. Interroge la cité où nous étions et la caravane avec laquelle nous sommes retournés. Nous sommes véridiques".

قَالَ: "بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ. فَصَبۡرٞ جَمِيلٌۖ. عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ، ٱلۡحَكِيمُ".

مال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل عسى الله ان ياتيني بهم جميعا انه هو العليم الحكيم

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

M-53/12:83. Il dit: "Vos âmes vous ont plutôt suggéré une affaire. Belle patience. Peut-être Dieu me les rapportera tous. ~ Il est le connaisseur, le sage".

وَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ: "يَٰٓأَسَفَىٰ[1] عَلَىٰ يُوسُفَ!" وَٱبۡيَضَّتۡ عَيۡنَاهُ مِنَ ٱلۡحُزۡنِ[2]، فَهُوَ كَظِيمٞ.

وتولى عنهم وقال يا اسفى على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

M-53/12:84[5]. Il leur tourna le dos et dit: "Ô ma douleur pour Joseph!" Ses yeux blanchirent de tristesse, suffoqué.

قَالُواْ: "تَٱللَّهِ! [...] تَفۡتَؤُاْ[1] تَذۡكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ[2] حَرَضًا[3]، أَوۡ تَكُونَ مِنَ ٱلۡهَٰلِكِينَ".

مالوا بالله تمتوا تذكر يوسف حتى تكون حرضا او تكون من الهالكين

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

M-53/12:85[6]. Ils dirent: "Par Dieu! Tu [ne] cesseras de te rappeler de Joseph que quand tu seras exténué, ou que tu seras des péris".

قَالَ: "إِنَّمَآ أَشۡكُواْ بَثِّي[1] وَحُزۡنِيٓ[2] إِلَى ٱللَّهِ. وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ.

مال انما اشكوا بثي وحزني الى الله واعلم من الله ما لا تعلمون

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

M-53/12:86[7]. Il dit: "Je me plains seulement à Dieu de ma désolation et de ma tristesse. Et je sais de Dieu ce que vous ne savez pas.

---

1 R1) Cf. Gn 44:18-34.

2 1) اسْتَأْيَسُوا، اسْتَايَسُوا، اسْتَيْئَسُوا (2 يَاذَنَ ♦ A1) Abrogé par les versets 98/76:30 et 7/81:29.

3 1) سُرِّقَ، سَارِقٌ (2 شهُدنا

4 1) وَسَلْ

5 1) أَسَفَي، أَسَفَاه (2 الْحَزَنِ، الْحُزُنِ

6 1) حَرِضًا، حُرُضًا، حُرْضًا (3 يَكُونَ (2 تَفْتَا

7 1) وَحَزَنِي، وَحُزُنِي (2 قراءة شيعية: بثيَ - منصوبة

يَٰبَنِيَّ! ٱذۡهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ[1] مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ، وَلَا تَاْيۡـَٔسُواْ[2] مِن رَّوۡحِ[3] ٱللَّهِۖ. إِنَّهُۥ لَا يَاْيۡـَٔسُ[4] مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ".

M-53/12:87[1]. Ô mes fils! Allez et informez-vous de Joseph et de son frère et ne désespérez pas de l'esprit[T1] de Dieu. Ce sont seulement les gens mécréants qui désespèrent de l'esprit[T1] de Dieu".

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

سيى اذهبوا متحسسوا من يوسف واخيه ولا تايسوا من روح الله انه لا ييس من روح الله الا القوم الكفرون

فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيۡهِ، قَالُواْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ! مَسَّنَا وَأَهۡلَنَا ٱلضُّرُّ. وَجِئۡنَا بِبِضَٰعَةٖ مُّزۡجَىٰةٖ[1]. فَأَوۡفِ لَنَا ٱلۡكَيۡلَ[2]، وَتَصَدَّقۡ عَلَيۡنَآۖ. إِنَّ ٱللَّهَ يَجۡزِي ٱلۡمُتَصَدِّقِينَ".

M-53/12:88[2]. Quand ils entrèrent auprès lui, ils dirent: "Ô Al-Aziz! La faim nous a touchés, ainsi que notre famille. Nous sommes venus avec une piètre marchandise.[R1T1] Remplis-nous la mesure et fais-nous une aumône. Dieu rétribue ceux qui donnent l'aumône".

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

ملما دخلوا عليه مالوا يايها العزيز مسنا واهلنا الضر وجينا ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل وتصدق علينا ان الله يجزى المتصدقين

قَالَ: "هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ، إِذۡ أَنتُمۡ جَٰهِلُونَ؟"

M-53/12:89[3]. Il dit: "Savez-vous ce que vous avez fait avec Joseph et son frère, quand vous étiez ignorants?"[R1]

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم جهلون

قَالُوٓاْ: "أَءِنَّكَ[1]؟ لَأَنتَ[2] يُوسُفُۖ؟" قَالَ: "أَنَا يُوسُفُ، وَهَٰذَآ أَخِي. قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَآۖ. إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ[3] وَيَصۡبِرۡ، فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ".

M-53/12:90[4]. Ils dirent: "Se pourrait-il que tu sois Joseph?" Il dit: "Je suis Joseph et voici mon frère. Dieu nous a gratifiés. Quiconque craint et est patient, Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des bienfaiteurs".

قَالُوا أَئِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

مالوا ءانك لانت يوسف مال انا يوسف وهذا اخى مد من الله علينا انه من يتق ويصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين

قَالُواْ: "تَٱللَّهِ! لَقَدۡ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا، وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ[1]".

M-53/12:91[5]. Ils dirent: "Par Dieu! Dieu t'a préféré à nous et nous étions erronés".

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ

مالوا بالله لمد ايرك الله علينا وان كنا لخطين

قَالَ: "لَا تَثۡرِيبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَۖ. يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ. ~ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ.

M-53/12:92. Il dit: "Pas de récrimination contre vous ce jour. Que Dieu vous pardonne. ~ Il est le plus miséricordieux des miséricordieux.

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

مال لا تيريب عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الرحمين

ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا، فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي، يَأۡتِ[1] بَصِيرٗا، وَأۡتُونِي[2] بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ".

M-53/12:93[6]. Allez avec ma tunique que voici et lancez-la sur la face de mon père, qui redeviendra clairvoyant et apportez-moi votre famille tous ensemble".[R1]

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

اذهبوا بقميصى هذا فالقوه على وجه ابى ياتى بصيرا واتونى باهلكم اجمعين

وَلَمَّا فَصَلَتِ[1] ٱلۡعِيرُ، قَالَ أَبُوهُمۡ: "إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ. لَوۡلَآ أَن تُفَنِّدُونِ[2]!"

M-53/12:94[7]. Quand la caravane partit, leur père dit: "Je retrouve l'odeur de Joseph. A moins que vous n'infirmiez!"

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ

ولما فصلت العير قال ابوهم انى لاجد ريح يوسف لولا ان تفندون

قَالُواْ: "تَٱللَّهِ! إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ".

M-53/12:95[8]. Ils dirent: "Par Dieu! Tu es dans ton vieil égarement".

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

مالوا بالله انك لفى ضللك القديم

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ[1]، أَلۡقَىٰهُ [...] عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ، فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ. قَالَ: "أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا

M-53/12:96[9]. Quand vint l'annonciateur, il lança [la tunique] sur sa face et il retourna clairvoyant. Il dit: "Ne vous ai-je pas dit que je sais de Dieu ce que vous

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

ملما ان جا البشير القاه على وجهه ماريد بصيرا مال الم اقل

---

1 1) فَتَجَسَّسُوا (2 تَايَسُوا، تَأَيَسُوا، تِيْأَسُوا (3 يَايس (4 رُوْحِ، رَحْمَةِ، فَضْلِ ♦ T1) Variante: de la miséricorde.

2 1) مُزْجِيَةٍ (2 فأوقر ركابنا ♦ T1) Partant du syriaque, Luxenberg (p. 93-95) lit ببضاعة مرجية au lieu de بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ et traduit: une marchandise rafraîchissante. Le sens peut aussi: une marchandise mélangée ♦ R1) Gn 43:11 dit: "un peu de baume et un peu de miel, de la gomme adragante et du laudanum, des pistaches et des amandes".

3 R1) Cf. Genèse 45:1-8. Il est à noter que le Coran parle de trois voyages des frères de Joseph, tandis que la Bible parle de deux voyages.

4 1) يَتَّقِي (3 أو أَنْتَ (2 أَإِنَّكَ، إِنَّكَ

5 1) لَخَاطِينَ، لَخَاطِيِينَ

6 1) وَاتُونِي (2 يَاتِ ♦ R1) Cf. Gn 45:9-13 et 21-28. La Bible ne mentionne pas la tunique de Joseph et son origine est inconnue.

7 1) تُفَنِّدُونِي (2 انفَصَلَ

8 1) باللَّهِ

9 1) الْبَشِيرُ من بين يدي العير ♦ R1) Les légendes juives disent que Jacob ne savait pas que son fils était vivant (Ginzberg, vol. 2, p. 13), mais cela est indiqué dans le Midrash Yalkut.

ne savez pas?"[R1]

M-53/12:97[1]. Ils dirent: "Ô notre père! Demande pour nous le pardon de nos fautes, nous étions erronés".

M-53/12:98. Il dit: "Je demanderai pardon pour vous à mon Seigneur. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime".

M-53/12:99[2]. Quand ils entrèrent auprès de Joseph, il prit ses deux parents dans sa maison[R1] et dit: "Entrez en Égypte, si Dieu veut, rassurés".

M-53/12:100[3]. Il éleva ses deux parents sur le trône et ils tombèrent prosternés devant lui. Il dit: "Ô mon père! Voilà l'interprétation de ma vision d'auparavant. Mon Seigneur l'a faite une réalité. Il m'a fait le bien, quand il m'a fait sortir de prison et vous a fait venir du nomadisme, après que le Satan a suscité la tentation entre moi et mes frères. Mon Seigneur est accommodant envers ce qu'il veut. ~ Il est le connaisseur, le sage.

M-53/12:101[4]. Mon Seigneur! Tu m'as donné le royaume et m'as enseigné l'interprétation des récits. Créateur des cieux et de la terre! Tu es mon allié, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. Rappelle-moi[A1] soumis et fais-moi rejoindre les vertueux".

M-53/12:102. [---] Voilà des nouvelles du secret que nous te révélons. Tu n'étais pas avec eux quand ils ont décidé de leur affaire alors qu'ils ourdissaient une ruse.

M-53/12:103. La plupart des humains, même si tu t'en souciais, ne seront pas croyants.

M-53/12:104[5]. Tu ne leur demandes pas de rétribution pour cela. ~ Ce n'est qu'un rappel pour les mondes.

M-53/12:105[6]. Que de signes dans les cieux et dans la terre, auprès desquels ils passent, ~ alors qu'ils s'en détournent!

---

1 1) خَاطِينَ، خَاطِيِينَ

2 1) أَبَوَيْهِ واخوته ♦ R1) Gn 47:1 et 11 parlent du père et des frères de Joseph. En effet, d'après Gn 35:17-20, Rachel, la mère de Joseph, était morte en donnant le jour à son frère Benjamin.

3 1) رُوْيَايَ، رُيَّايَ (4 تَاوِيلُ (3 أَبَتَ، أَبَهْ (2 قراءة شيعية: السرير

4 1) أَتَيْتَنِ (2 وَعَلَّمْتَنِ (3 تَاوِيلِ ♦ A1) Abrogé par un récit de Mahomet qui interdit le souhait de la mort.

5 1) نَسْأَلُهُمْ

6 1) يمشون (3 وَالْأَرْضَ، وَالْأَرْضُ (2 وَكَائِنْ، وَكَأَيْ، وَكَأَيْنْ، وَكَيْئَنْ، وَكَئِنَّ، وَكَأَنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَاينْ، وَكَيَيْنْ

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ.
أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأْتِيَهُمْ[1] غَٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ؟ أَوْ تَأْتِيَهُمُ[1] ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً[2]، ~ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ؟

وما يومن اكثرهم بالله الا وهم مشركون
افامنوا ان تاتيهم غشية من عذاب الله او تاتيهم الساعة بغتة وهم لا يشعرون

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ
أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

M-53/12:106. La plupart d'eux ne croient en Dieu sans être associateurs.
M-53/12:107[1]. Sont-ils rassurés qu'une punition couvrante de Dieu ne leur viendra? Ou bien que l'heure ne leur viendra pas soudainement, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas?

قُلْ: "هَٰذِهِۦ[1] سَبِيلِيٓ. أَدْعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ، عَلَىٰ بَصِيرَةٍ، أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِي. وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ! وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ".
وَمَآ أَرْسَلْنَا، مِن قَبْلِكَ، إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ[1] إِلَيْهِم، مِّنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ [...]. أَفَلَمْ يَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ؟ وَلَدَارُ ٱلْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ[2]؟

مل هده سبلى ادعوا الى الله على بصيره انا ومن اتبعني وسبحان الله وما انا من المشركين
وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحى اليهم من اهل القرى املم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار الاخره خير للذين اتقوا افلا تعقلون

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

M-53/12:108[2]. Dis: "Voici ma voie. J'appelle à Dieu, avec une preuve visible, moi et ceux qui m'ont suivi. Dieu soit exalté! Je ne suis point des associateurs".
M-53/12:109[3]. Nous n'avons envoyé, avant toi, que des hommes auxquels nous révélons, de parmi les gens des cités, [et ils les ont démentis]. Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux? Mais la [demeure] dernière est meilleure pour ceux qui ont craint. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسْتَيْـَٔسَ[1] ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُواْ[2]، جَآءَهُمْ نَصْرُنَا، فَنُجِّيَ[3] مَن نَّشَآءُ[4]. وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا[5] عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ.

حتى اذا استيئس الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد باسنا عن القوم المجرمين

حَتَّى إِذَا اسْتَيْئَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

M-53/12:110[4]. Quand les messagers désespérèrent et présumèrent qu'ils étaient démentis, voilà que vint à eux notre secours, furent alors sauvés ceux que nous voulons. Notre vigueur ne saurait être retournée des gens criminels.

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ[1] عِبْرَةٌ لِّأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ. مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ، وَلَٰكِن تَصْدِيقَ[1] ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَتَفْصِيلَ[3] كُلِّ شَيْءٍ، وَهُدًى، وَرَحْمَةً[4] لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

لمد كان في قصصهم عبره لاولى الالباب ما كان حديثا يمترى ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل سي وهدى ورحمه لموم يومنون

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

M-53/12:111[5]. Dans leur narration il y avait une leçon pour les dotés d'intelligence. Ce n'était pas un récit fabulé, mais une confirmation de ce qui est avant lui,[T1] un détail de toute chose, une direction et une miséricorde pour des gens qui croient.

Chapitre 54/15: Al-Hijr
سُورَة الحِجْر

99 versets - mecquois [sauf: 87][6]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]

الٓر. تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ.

الر تلك ايات الكتاب وقران مبين

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

M-54/15:1[8]. Alif, Lam, Ra.[T1] Ceux-là sont les signes du livre et d'un Coran manifeste.

[---] رُّبَمَا[1] يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوْ كَانُواْ مُسْلِمِينَ[2].

ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

M-54/15:2[9]. [---] Peut-être ceux qui ont mécru désireraient avoir été des soumis.

---

1 1) بَغَتَةً، بَغَتَّةً (2 يَأْتِيَهُمْ
2 1) هَذَا
3 1) يَعْقِلُونَ (2 يُوحَى
4 1) بَأْسُهُ (5 يَشَاءُ (4 فَنُجِيَ، فَنُنْجِي، فَنَجَى، فَنَجَا (3 كُذِّبُوا، كَذَبُوا، كَذَّبُوا (2 اسْتَايَسَ، قراءة شيعية: استيأست
5 1) قِصَصِهِمْ (2 تَصْدِيقُ (3 وَتَفْصِيلُ (4 وَرَحْمَةٌ ♦ T1) Voir la note de 43/35:31.
6 Titre tiré du verset 80.
7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
8 T1) Pour la signification, voir la note du verset 2/68:1.
9 1) رُبَّمَا، رُبَتَمَا، رُبُمَا 2) مُسَلِّمِينَ، قراءة شيعية: مُسَلَّمِين - لولاية علي بن ابي طالب

M-54/15:3[1]. Laisse-les manger et jouir et l'espoir les distraire[A1]. ~ Ils sauront alors.	ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	ذَرْهُمْ يَأْكُلُواْ وَيَتَمَتَّعُواْ، وَيُلْهِهِمُ ٱلْأَمَلُ. ~ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ.	كدهم ياكلوا وينمتعوا ويلههم الامل مسوف يعلمون
M-54/15:4. Nous n'avons pas fait périr de cité sans qu'elle n'ait eu un livre connu.	وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ	وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ.	وما اهلكنا من مدينه الا ولها كتاب معلوم
M-54/15:5[2]. Nulle nation ne précèdera son terme, ni ne le retardera[R1].	مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ	مَّا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا، وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ.	ما تسبق من امه اجلها وما يستاخرون
M-54/15:6[3]. [---] Ils dirent: "Ô toi sur qui est descendu le rappel! Tu es possédé par un djinn.[R1]	وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ	[---] وَقَالُواْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ[1] ٱلذِّكْرُ! إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ.	ومالوا يايها الذى نزل عليه الذكر انك لمجنون
M-54/15:7. Si seulement tu nous apportes les anges! ~ Si tu étais des véridiques".	لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	لَّوْ مَا تَأْتِينَا بِٱلْمَلَٰٓئِكَةِ! ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".	لو ما ياتينا بالملئكه ان كنت من الصدقين
M-54/15:8[4]. Nous ne faisons descendre les anges qu'avec la vérité et ils ne seront alors pas différés [de la punition].	مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ	مَا نُنَزِّلُ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ[2] إِلَّا بِٱلْحَقِّ، وَمَا كَانُوٓاْ إِذًا مُّنظَرِينَ [...]	ما ننزل الملئكه الا بالحق وما كانوا اذا منظرين
M-54/15:9[5]. C'est nous qui avons fait descendre le rappel et c'est nous qui le garderons.[R1]	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ، وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ.	انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحفظون
M-54/15:10. Nous avons envoyé, avant toi, [des messagers] parmi les sectes des premiers.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ	ولقد ارسلنا من قبلك في شيع الاولين
M-54/15:11[6]. Pas un messager ne leur vient sans qu'ils ne le ridiculisassent.	وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].	وما ياتيهم من رسول الا كانوا به يستهزون
M-54/15:12[7]. Ainsi l'acheminons-nous dans les cœurs des criminels.	كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ	كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُۥ[1] فِي قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ.	كذلك نسلكه في قلوب المجرمين
M-54/15:13[8]. Ils n'y croiront pas et la loi des premiers est passée.[T1]	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ، وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ.	لا يومنون به وقد خلت سنه الاولين
M-54/15:14[9]. Même si nous leur ouvrions une porte du ciel et qu'ils y continuent à monter,	وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ	وَلَوْ فَتَحْنَا[1] عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، فَظَلُّواْ فِيهِ يَعْرُجُونَ[2]،	ولو فتحنا عليهم بابا من السما فظلوا فيه يعرجون
M-54/15:15[10]. ils diraient: "Nos regards ont été fermés[T1]. Nous sommes plutôt des gens ensorcelés".	لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ	لَقَالُوٓاْ: "إِنَّمَا سُكِّرَتْ[1] أَبْصَٰرُنَا. بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ".	لقالوا انما سكرت ابصارنا بل نحن قوم مسحورون
M-54/15:16. [---] Nous avons fait dans le ciel des constellations et l'avons embelli pour les regardeurs.	وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ	[---] وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا، وَزَيَّنَّٰهَا لِلنَّٰظِرِينَ.	ولقد جعلنا في السما بروجا وزينها للناظرين
M-54/15:17[11]. Nous l'avons protégé contre tout Satan lapidé,[T1]	وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	وَحَفِظْنَٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ،	وحفظناها من كل شيطان رجيم

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 R1) Cf. Lc 12:25; Ac 17:26.

3 1) نَزَلَ عَلَيْهِ، أُلْقِيَ عَلَيْهِ، أُلْقِيَ إِلَيْهِ ♦ R1) Même accusation formulée contre Jésus (Mt 3:22) et Jean-Baptiste (Mt 11:18).

4 1) تَنَزَّلُ ، تُنَزِّلُ ، نَزَلَ - الْمَلَائِكَةُ (2 نُنْزِلُ

5 R1) Les musulmans se basent sur ce verset pour affirmer que le Coran n'est pas falsifié. Cf. Is 40:8; Pr 30:5-6; Mt 5:18-19.

6 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

7 1) نُسْلِكُهُ

8 T1) bien que se soit accompli le sort traditionnel des anciens (Hamidullah); et l'exemple des anciens est déjà passé (Abdelaziz); car le sort réservé aux peuples anciens ne les a pas édifiés (Chiadmi); tel fut le comportement des peuples révolus (Ould Bah).

9 1) يَعْرِجُونَ (2 فَتَّحْنَا

10 1) سُكِرَتْ، سَكِرَتْ، سَكَرَتْ، سُحِرَتْ ♦ T1) sont voilés (Hamidullah); ont été enivrés (Abdelaziz); abusés (Blachère).

11 T1) Voir la note de 7/81:25.

M-54/15:18[1]. à moins que l'un d'eux ne vole l'écoute. Un manifeste météore le poursuivrait alors.[R1]	إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ	الا من استرق السمع ماتبعه شهاب مبين	إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ. فَأَتْبَعَهُ[1] شِهَابٌ مُّبِينٌ.
M-54/15:19[2]. Quant à la terre, nous l'avons étendue, y avons lancé des montagnes ancrées et y avons fait pousser de toute chose pesée.[R1]	وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ	والارض مددناها والقينا فيها رواسي وانبتنا فيها من كل شيء موزون	وَٱلْأَرْضَ، مَدَدْنَٰهَا، وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ، وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ.
M-54/15:20[3]. Nous y avons fait des subsistances pour vous et pour celui à qui vous n'attribuez pas.	وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ	وجعلنا لكم فيها معايش ومن لستم له برازقين	وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ[1]، وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ بِرَٰزِقِينَ.
M-54/15:21[4]. Il n'est rien dont nous n'ayons les réserves et nous ne le faisons descendre que selon un ordre prédéterminé connu.	وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ	وان من شيء الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم	وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ، وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ[1] إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ.
M-54/15:22[5]. Nous avons envoyé les vents fécondants,[T1] nous avons fait descendre du ciel de l'eau et nous vous l'avons donnée à boire, sans que vous en ayez les réserves.	وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ	وارسلنا الرياح لواقح فانزلنا من السماء ماء فاسقيناكموه وما انتم له بخازنين	وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَٰحَ[1] لَوَٰقِحَ[2]، فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً، فَأَسْقَيْنَٰكُمُوهُ، وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ بِخَٰزِنِينَ.
M-54/15:23[6]. C'est nous qui donnons vie et faisons mourir,[R1] et c'est nous qui sommes l'héritier.	وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ	وانا لنحن نحيي ونميت ونحن الوارثون	وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ، وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ.
M-54/15:24. [---] Nous connaissons ceux d'entre vous qui sont venus avant et nous connaissons ceux qui viendront après.	وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ	ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد علمنا المستاخرين	[---] وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ، وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ.
M-54/15:25[7]. C'est ton Seigneur qui les rassemblera. ~ Il est sage, connaisseur.	وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ	وان ربك هو يحشرهم انه حكيم عليم	وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ[1]. ~ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ، عَلِيمٌ.
M-54/15:26[8]. [---] Nous avons créé l'humain d'argile,[R1] d'une boue malléable.[T1]	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حما مسنون	[---] وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ، مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ.
M-54/15:27[9]. Quant au djinn, nous l'avons créé, auparavant, du feu[R1] du simoun.[T1]	وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ	والجان خلقناه من قبل من نار السموم	وَٱلْجَآنَّ[1] خَلَقْنَٰهُ، مِن قَبْلُ، مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ.
M-54/15:28[10]. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur dit aux anges: "Je vais créer un humain d'argile, d'une boue malléable.[T1]	وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	واذ قال ربك للملئكة اني خلق بشرا من صلصال من حما مسنون	[---] [...] وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ: "إِنِّي خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ، مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ.
M-54/15:29. Quand je l'aurai formé et y aurai soufflé de mon esprit, jetez-vous devant lui prosternés".	فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ	فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين	فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي، فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ".
M-54/15:30. Alors les anges se sont prosternés tous ensemble,	فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ	فسجد الملئكة كلهم اجمعون	فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ،

1 1) فَأَتْبَعَهُ ♦ R1) Voir la note du verset 40/72:9.
2 R1) Cf. Sg 11:20; Is 40:12; Jb 28:25.
3 1) مَعَائِشَ
4 1) نُرسِلُهُ
5 1) الرِّيحَ 2) تلقح ♦ T1) D'après Sawma (307), ce terme signifie du syriaque lqh: grande tempête qui soulève, terme qu'on retrouve dans Ez 3:14 et Job 15:12.
6 R1) Dt 32:39; 1 S 2:6.
7 1) يَحْشِرُهُمْ
8 T1) d'une malléable alluvion noire (Abdelaziz); d'un limon fétide de boue croupie (Berque) ♦ R1) Cf. Gn 2:7; Is 64:7; Si 33:10, 13; Jb 10:8-9.
9 1) وَالْجَأَنَّ ♦ T1) Voir note du verset 46/56:42 ♦ Voir note du verset 39/7:12.
10 T1) Voir la note de 54/15:26.

M-54/15:31[1]. sauf Iblis,[R1] qui a refusé d'être avec les prosternés.	إِلَّآ إِبۡلِيسَ، أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ.	إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ	الا ابليس ابى ان يكون مع الساجدين
M-54/15:32[2]. Il dit: "Ô Iblis[R1]! Pourquoi n'es-tu pas avec les prosternés?"	قَالَ: "يَٰٓإِبۡلِيسُ! مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ؟"	قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ	قال يا ابليس ما لك الا تكون مع الساجدين
M-54/15:33[3]. Il dit: "Je ne me prosterne pas devant un humain que tu as créé d'argile, d'une boue malléable".[T1]	قَالَ: "لَمۡ أَكُن لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَٰلٍ، مِّنۡ حَمَإٍ مَّسۡنُونٍ".	قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	قال لم اكن لاسجد لبشر خلقته من صلصال من حما مسنون
M-54/15:34[4]. Il dit: "Sors-en donc, te voilà lapidé.[T1]	قَالَ: "فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا، فَإِنَّكَ رَجِيمٌ.	قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ	قال فاخرج منها فانك رجيم
M-54/15:35. La malédiction soit sur toi jusqu'au jour du jugement".	وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ".	وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ	وان عليك اللعنة الى يوم الدين
M-54/15:36. Il dit: "Mon Seigneur! Diffère-moi jusqu'au jour où ils seront ressuscités".	قَالَ: "رَبِّ! فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ".	قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	قال رب فانظرني الى يوم يبعثون
M-54/15:37. Il dit: "Tu es des différés,	قَالَ: "فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ،	قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ	قال فانك من المنظرين
M-54/15:38. jusqu'au jour du temps connu".	إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ".	إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ	الى يوم الوقت المعلوم
M-54/15:39. Il dit: "Mon Seigneur! Puisque tu m'as fourvoyé, je leur embellirai [le mal] dans la terre et je les fourvoierai tous ensemble,	قَالَ: "رَبِّ! بِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي، لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ [...] فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ،	قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ	قال رب بما اغويتني لازينن لهم في الارض ولاغوينهم اجمعين
M-54/15:40[5]. sauf parmi eux tes serviteurs dévoués[T1]".	إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ[1]".	إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ	الا عبادك منهم المخلصين
M-54/15:41[6]. Il dit: "Ceci est un chemin droit vers moi.	قَالَ: "هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ مُسۡتَقِيمٌ[1].	قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ	قال هذا صراط علي مستقيم
M-54/15:42. Quant à mes serviteurs, tu n'as aucune autorité sur eux, sauf celui qui te suivra parmi les dévoyés.	إِنَّ عِبَادِي، لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٌ، إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ.	إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ	ان عبادي ليس لك عليهم سلطان الا من اتبعك من الغاوين
M-54/15:43. La géhenne sera leur rendez-vous tous ensemble".	وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ".	وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ	وان جهنم لموعدهم اجمعين
M-54/15:44[7]. Elle a sept portes, pour chaque porte une partie parmi eux sera allouée.[R1]	لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٍ، لِّكُلِّ بَابٍ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٌ[1] مَّقۡسُومٌ.	لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ	لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم
M-54/15:45[8]. Les dévots seront dans des jardins avec des sources:	إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ[1]:	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	ان المتقين في جنات وعيون
M-54/15:46[9]. "Entrez-y en paix, rassurés".	"ٱدۡخُلُوهَا[1] بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ".	ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ	ادخلوها بسلام امنين
M-54/15:47[10]. Nous arracherons toute rancune dans leurs poitrines. Comme des frères, sur des lits[R1], face à face.	وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ. إِخۡوَٰنًا، عَلَىٰ سُرُرٍ[1]، مُّتَقَٰبِلِينَ.	وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ	ونزعنا ما في صدورهم من غل اخوانا على سرر متقابلين

1 R1) Voir la note de 38/38:74.
2 R1) Voir la note de 38/38:74.
3 T1) Voir la note de 54/15:26.
4 T1) Voir la note de 7/81:25.
5 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.
6 1) قراءة شيعية: وإن هَذَا صِرَاطٌ عَلِيّ مُسْتَقِيمٌ - الإمام علي
7 1) جُزٌّ، جُزُءٌ ♦ R1) Les légendes juives parlent des sept portes de l'enfer. Voir les détails dans Ginzberg, vol. 1, p. 11; Geiger, p. 49.
8 1) وَعِيُونٍ، وَعُيُونُنٌ
9 1) ادْخِلُوهَا
10 1) سُرَرٍ ♦ R1) Pour la description des lits au paradis, voir Ginzberg, vol. 1, p. 14.

M-54/15:48. Nulle fatigue ne les y touchera et on ne les en fera pas sortir.	لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ، وَمَا هُم مِّنْهَا بِمُخْرَجِينَ.	لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين	لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
M-54/15:49[1]. Informe mes serviteurs que je suis le pardonneur, le miséricordissime,	نَبِّئْ[1] عِبَادِيٓ أَنِّيٓ[2] أَنَا ٱلْغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ،	نبئ عبادي اني انا الغفور الرحيم	نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
M-54/15:50. et que ma punition est la punition douloureuse.	وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ ٱلْعَذَابُ ٱلْأَلِيمُ.	وان عذابي هو العذاب الاليم	وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
M-54/15:51[2]. [---] Informe-les des invités d'Abraham.	[---] وَنَبِّئْهُمْ[1] عَن ضَيْفِ إِبْرَٰهِيمَ.	ونبئهم عن ضيف ابرهيم	وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
H-54/15:52. Quand ils entrèrent auprès de lui et dirent: "Paix", il dit: "Nous sommes apeurés de vous".	إِذْ دَخَلُواْ عَلَيْهِ فَقَالُواْ: "سَلَٰمًا"، قَالَ: "إِنَّا مِنكُمْ وَجِلُونَ".	اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال انا منكم وجلون	إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ
H-54/15:53[3]. Ils dirent: "Ne t'apeure pas. Nous t'annonçons un garçon connaisseur".	قَالُواْ: "لَا تَوْجَلْ[1]. إِنَّا نُبَشِّرُكَ[2] بِغُلَٰمٍ عَلِيمٍ".	قالوا لا توجل انا نبشرك بغلام عليم	قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
H-54/15:54[4]. Il dit: "M'annoncez-vous alors que la vieillesse m'a touché? Qu'annoncez-vous donc?"	قَالَ: "أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن مَّسَّنِيَ ٱلْكِبَرُ[1]؟ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ[2]؟"	قال ابشرتموني على ان مسني الكبر فبم تبشرون	قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ
H-54/15:55[5]. Ils dirent: "Nous t'avons annoncé la vérité, ne sois donc pas des désespérés".	قَالُواْ: "بَشَّرْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ، فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْقَٰنِطِينَ[1]".	قالوا بشرناك بالحق فلا تكن من القانطين	قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ
M-54/15:56[6]. Il dit: "Qui désespère de la miséricorde de son Seigneur, sinon les égarés?"	قَالَ: "وَمَن يَقْنَطُ[1] مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِۦٓ، إِلَّا ٱلضَّآلُّونَ؟"	قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون	قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ
M-54/15:57. Il dit: "Quel est votre problème. Ô messagers?"	قَالَ: "فَمَا خَطْبُكُمْ، أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ؟"	قال فما خطبكم ايها المرسلون	قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
M-54/15:58. Ils dirent: "Nous sommes envoyés à des gens criminels,	قَالُوٓاْ: "إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ،	قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين	قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ
M-54/15:59[7]. sauf la famille de Lot[R1]. Nous les sauverons tous ensemble,	إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ. إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ[1] أَجْمَعِينَ،	الا ال لوط انا لمنجوهم اجمعين	إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ
M-54/15:60[8]. sauf sa femme. Nous avons prédéterminée qu'elle est des abandonnés".[T1R1]	إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ. قَدَّرْنَآ[1] إِنَّهَا لَمِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ[2]".	الا امرأته قدرنا انها لمن الغابرين	إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ
M-54/15:61. Quand les messagers vinrent à la famille de Lot,	فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلُونَ،	فلما جاء ال لوط المرسلون	فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ
M-54/15:62. il dit: "Vous êtes des gens méconnus".	قَالَ: "إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ".	قال انكم قوم منكرون	قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
M-54/15:63[9]. Ils dirent: "Nous sommes plutôt venus à toi avec ce dont ils doutaient[T1].	قَالُواْ: "بَلْ جِئْنَٰكَ[1] بِمَا كَانُواْ فِيهِ يَمْتَرُونَ.	قالوا بل جئناك بما كانوا فيه يمترون	قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ
M-54/15:64. Nous sommes venus à toi avec la vérité. Nous sommes véridiques.	وَأَتَيْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ. وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ.	واتيناك بالحق وانا لصادقون	وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وإنا لصادقون

1 1) أَنِيَ (2 نَبِّئْ
2 1) وَنَبِّئْهُمْ
3 1) نَبْشُرُكَ (2 تُوْجَلْ، تَاجَلْ، تُوَاجَلْ
4 1) تَبْشُرُونِ، تُبَشِّرُونِي (2 الْكُبْرُ
5 1) الْقَنِطِينَ
6 1) يَقْنِطُ، يَقْنُطُ
7 1) لَمُنْجُوهُمْ ♦ R1) Voir la note de 39/7:80.
8 1) الغُبُر (2 قَدَرْنَاهَا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des contrevenants (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: contrevenir) ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel parce qu'elle a regardé en arrière.
9 1) جِيْنَاكَ ♦ T1) Le verbe syriaque correspondant est ܡܬܪ marri.

M-54/15:65[1]. Pars donc avec ta famille dans l'obscurité de la nuit[T1] et suis-la de derrière. Et que nul parmi vous ne se retourne. Allez là où il vous sera ordonné".	فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ	فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ ٱللَّيْلِ وَٱتَّبِعْ أَدْبَٰرَهُمْ[1]. وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ. وَٱمْضُواْ حَيْثُ تُؤْمَرُونَ".	ماسى باهلط بمطع مر اليل واسع ادبرهم ولا يلتفت منكم احد وامضوا حيث تومدون
M-54/15:66[2]. Nous avons décidé de cette affaire pour lui [et lui avons révélé]: "Ceux-là seront exterminés le matin".	وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ	وَقَضَيْنَآ إِلَيْهِ ذَٰلِكَ ٱلْأَمْرَ أَنَّ[1]: "دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ".	ومصينا اليه دلط الامر ار دابر هولا ممطوع مصبحين
M-54/15:67[3]. Les gens de la ville vinrent en se réjouissant.	وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ	وَجَآءَ[1] أَهْلُ ٱلْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ.	وجا اهل المدينه يستبشرون
M-54/15:68[4]. Il dit: "Ceux-ci sont mes invités, ne me couvrez pas de honte.	قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ	قَالَ: "إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِي، فَلَا تَفْضَحُونِ[1].	مال ار هولا ضيفي ملا تمضحون
M-54/15:69[5]. Craignez Dieu et ne me déshonorez pas".	وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ	وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، وَلَا تُخْزُونِ[1]".	واتموا الله ولا تخزون
M-54/15:70. Ils dirent: "Ne t'avions-nous pas interdit [de recevoir personne] des mondes?"	قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ	قَالُواْ: "أَوَ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ [...] ٱلْعَٰلَمِينَ؟"	مالوا او لم ننهك عن العلمين
M-54/15:71. Il dit: "Voici mes filles. ~ Si vous aviez à faire".	قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ	قَالَ: "هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ. ~ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ".	مال هولا ساى ار كنتم معلين
M-54/15:72[6]. Par ta vie! Ils divaguent dans leur ivresse.	لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ	لَعَمْرُكَ[1]! إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ[2] يَعْمَهُونَ[3].	لعمرك ابهم لمى سكرتهم يعمهون
M-54/15:73. La clameur les a alors pris au lever du soleil.	فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ	فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ.	ماخذتهم الصيحه مسرقين
M-54/15:74[7]. Nous avons fait la partie la plus élevée de [leurs cités] la plus basse et avons fait pleuvoir sur elles des pierres d'argile.[R1]	فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ	فَجَعَلْنَا عَٰلِيَهَا [...] سَافِلَهَا، وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ.	مجعلنا عليها ساملها وامطرنا عليهم حجاره من سجل
M-54/15:75. Il y a là des signes pour ceux qui discernent.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ.	ار ي دلط لايت للموسمين
M-54/15:76[8]. Et elles sont sur une voie persistante.[T1]	وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ	وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ.	وانها لبسبل مميم
M-54/15:77. Il y a là un signe pour les croyants.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ.	ار ي دلط لايه للمومنين
M-54/15:78[9]. Les gens de la Forêt[T1] étaient aussi des oppressifs.	وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ	وَإِن كَانَ أَصْحَٰبُ ٱلْأَيْكَةِ[1] لَظَٰلِمِينَ.	وار كان اصحب الايكه لظلمين
M-54/15:79[10]. Nous nous sommes donc vengés d'eux. Ces deux sont sur une route manifeste.[T1]	فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ	فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ. وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ.	فانتمنا منهم وانهما لبامام مبين
M-54/15:80[11]. [---] Les gens d'Al-Hijr[R1] ont démenti les messagers.	وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ	[---] وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَٰبُ ٱلْحِجْرِ ٱلْمُرْسَلِينَ.	ولمد كذب اصحب الحجر المرسلين

---

1 1) فَاسْرِ، فَسِرْ (2 بِقِطَعٍ ♦ T1) Mawerdi: 1) L'obscurité de la nuit. 2) La moitié de la nuit. 3) La première aube. 4) Un morceau de nuit.

2 1) إِنَّ، وقلنا إِنَّ

3 1) وَجَا

4 1) تَفْضَحُونِي

5 1) تُخْزُونِي

6 1) وَعَمْرُكَ (2 سُكْرَتِهِمْ، سَكَرَاتِهِمْ، سُكْرِهِمْ (3 قراءة شيعية: لَعَمْرُكَ يا محمد إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

7 R1) Voir la note du verset 37/54:34. Sur le sens de "pierres d'argile", voir la note de 19/105:4.

8 T1) sur un chemin connu de tous (Hamidullah); sur un chemin tracé (Boubakeur).

9 1) لَيْكَةِ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: gens obstruants (du verse syriaque ܝܟܐ 'yaka).

10 T1) sont sur une route bien évidente [que vous connaissez] (Hamidullah); sont en un endroit évident (Abdelaziz); sont sur un chemin bien fréquenté (Chiadmi); sont un exemple incontestable (Masson); constituent une direction bien distincte (Berque).

11 R1) Il s'agit probablement de Petra que 2 R 14:7 appelle Sela', la roche. Mais il peut aussi être Mada'in Saleh où il y a des ruines semblables à celles de Petra.

M-54/15:81[1]. Nous leur avons donné nos signes, ~ mais ils s'en détournaient.	وَأَتَيْنَاهُمْ أَيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ	واسهم اسا مطاوا عنها معرضين	وَءَاتَيْنَٰهُمْ ءَايَٰتِنَا[1]، ~ فَكَانُواْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ.
M-54/15:82[2]. Ils sculptaient des maisons dans les montagnes, en se sentant rassurés.	وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أَمِنِينَ	وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا امنين	وَكَانُواْ يَنْحِتُونَ[1] مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا، ءَامِنِينَ.
M-54/15:83. La clameur les a alors pris le matin.	فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ	ماخذهم الصيحه مصبحين	فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ.
M-54/15:84. Et ce qu'ils réalisaient ne leur servit à rien.	فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون	فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.
M-54/15:85[3]. [---]Nous n'avons créé les cieux, la terre et ce qui est parmi eux qu'avec la vérité. L'heure viendra. Absous donc d'une belle absolution.[A1]	وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ	وما خلقنا السموت والارض وما بينهما الا بالحق وان الساعه لاتيه فاصفح الصفح الجميل	[---] وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ، وَٱلْأَرْضَ، وَمَا بَيْنَهُمَآ، إِلَّا بِٱلْحَقِّ. وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٌ. فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ.
M-54/15:86[4]. Ton Seigneur est le créateur, le connaisseur.	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ	ان ربك هو الخلق العليم	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْخَلَّٰقُ[1] ٱلْعَلِيمُ.
H-54/15:87[5]. [---] Nous t'avons donné les sept [signes] répétés,[T1] ainsi que le grand Coran.	وَلَقَدْ أَتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ	ولقد اتينك سبعا من المثانى والقران العظيم	[---] وَلَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ سَبْعًا مِّنَ ٱلْمَثَانِي، وَٱلْقُرْءَانَ ٱلْعَظِيمَ.
M-54/15:88[6]. [---] Ne tends point tes yeux vers ce dont nous avons fait jouir des couples d'entre eux. Ne t'attriste pas pour eux.[A1] Abaisse ton aile[T1] envers les croyants.	لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ	لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك للمومنين	[---] لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ. وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ. وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ.
M-54/15:89[7]. Dis[-leur]: "Je suis l'avertisseur manifeste,[A1]	وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ	وقل انى انا النذير المبين	وَقُلْ [...]: "إِنِّيٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ،
M-54/15:90[8]. [contre une punition] similaire à celle que nous avons fait descendre sur les répartisseurs,[T1]	كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ	كما انزلنا على المقتسمين	[...] كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ،
M-54/15:91. ceux qui ont fait du Coran des fractions".	الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ	الذين جعلوا القران عضين	ٱلَّذِينَ جَعَلُواْ ٱلْقُرْءَانَ عِضِينَ".
M-54/15:92[9]. Par ton Seigneur! Nous les interrogerons tous ensemble,	فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ	فوربك لنسئلنهم اجمعين	فَوَرَبِّكَ! لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ[1] أَجْمَعِينَ،
M-54/15:93. sur ce qu'ils faisaient.	عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ	عما كانوا يعملون	عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
M-54/15:94[10]. Proclame donc ce qu'il t'a été ordonné et détourne-toi des associateurs.[A1]	فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ	فاصدع بما تومر واعرض عن المشركين	فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ، وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ.
M-54/15:95[11]. Nous te suffisons contre ceux qui ridiculisent,	إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ	انا كفيناك المستهزين	إِنَّا كَفَيْنَٰكَ ٱلْمُسْتَهْزِءِينَ[1]،
M-54/15:96. ceux qui font avec Dieu un autre dieu. ~ Ils sauront alors.	الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	الذين يجعلون مع الله الها اخر فسوف يعلمون	ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ. ~ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ.

---

1 1) أَيَتَنَا

2 1) يَنْحَتُونَ

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) الْخَالِقُ

5 T1) Le terme mathani, traduit par ce que l'on répète rappelle le terme hébreu mishnah, répétition. Le verset désignerait le premier chapitre du Coran composé de sept versets.

6 T1) Voir la note de 47/26:215 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 T1) nous avons fait descendre [la punition] sur ceux qui ont juré [entre eux] (Hamidullah); nous révélâmes aux diviseurs (Abdelaziz); nous avons infligé [une punition] aux conjurés (Boubakeur). Sawma (p. 310) comprend ce terme dans le sens de sorciers qu'on trouve en hébreu וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים dans 2 R 17:17.

9 1) لَنَسَلَنَّهُمْ

10 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

11 1) الْمُسْتَهْزِينَ

M-54/15:97. Nous savons que ta poitrine devient étroite à cause de ce qu'ils disent.	وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ	ولمد نعلم انك يضيق صدرك بما يقولون	وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ، بِمَا يَقُولُونَ.
M-54/15:98. Exalte donc la louange de ton Seigneur, sois parmi les prosternés,	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ	فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ، وَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ،
M-54/15:99[1]. et adore ton Seigneur jusqu'à ce que te vienne la conviction.[T1]	وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ	واعبد ربك حتى ياتيك اليقين	وَٱعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ[1] ٱلْيَقِينُ.

Chapitre 55/6: Les troupeaux

سُورَة الأَنْعَام

165 versets - mecquois [sauf: 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151-153][2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-55/6:1[4]. Louange à Dieu qui a créé les cieux et la terre et fait l'obscurité et la lumière.[R1] Pourtant ceux qui ont mécru donnent des équivalents à leur Seigneur[T1].	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ	الحمد لله الذي خلق السموت والارض وجعل الظلمت والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون	ٱلْحَمْدُ[1] لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ[2] وَٱلنُّورَ. ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ.
M-55/6:2[5]. C'est lui qui vous a créés de glaise,[R1] ensuite il a décidé un terme, un terme nommé auprès de lui. Pourtant vous doutez![T1]	هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ	هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون	هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن طِينٍ، ثُمَّ قَضَىٰٓ[1] أَجَلًا، وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِندَهُۥ. ثُمَّ أَنتُمْ تَمْتَرُونَ.
M-55/6:3. C'est lui Dieu dans les cieux et dans la terre. Il sait votre secret et ce que vous manifestez à haute voix et il sait ce que vous réalisez.	وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ	وهو الله في السموت وفي الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون	وَهُوَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِي ٱلْأَرْضِ. يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ، وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ.
M-55/6:4. [---] Pas un signe des signes de leur Seigneur ne leur vient, ~ sans qu'ils s'en détournent.	وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ	وما تاتيهم من اية من ايت ربهم الا كانوا عنها معرضين	[---] وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ، مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ، ~ إِلَّا كَانُواْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ.
M-55/6:5[6]. Ils ont démenti la vérité quand celle-ci leur est venue. Leur viendront alors des nouvelles de ce qu'ils ridiculisaient.	فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم انبوا ما كانوا به يستهزون	فَقَدْ كَذَّبُواْ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ. فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].
M-55/6:6[7]. N'ont-ils pas vu combien avons-nous fait périr de générations avant eux? Nous leur avons donné le pouvoir dans la terre que nous ne vous avons pas donné. Nous avons envoyé sur elles une pluie abondante du ciel et avons fait courir sous elles les rivières. Nous les avons alors fait périr pour leurs fautes et nous avons généré, après eux, d'autres générations.	أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ	الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن مكنهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهر تجري من تحتهم فاهلكنهم بذنوبهم وانشانا من بعدهم قرنا اخرين	أَلَمْ يَرَوْاْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ؟ مَّكَّنَّٰهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ، مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ. وَأَرْسَلْنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا، وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَٰرَ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمْ. فَأَهْلَكْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ، وَأَنشَأْنَا[1]، مِنۢ بَعْدِهِمْ، قَرْنًا ءَاخَرِينَ.

---

1 1) يَاتِيَكَ ♦ T1) jusqu'à ce que te vienne la certitude [la mort] (Hamidullah); jusqu'à la mort (Abdelaziz); jusqu'à la conclusion de ton destin (Ould Bah).

2 Titre tiré des versets 136, 138, 139 et 142.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) الْحَمْدِ 2) الظُّلُمَاتِ ♦ T1) Mawerdi: Ils associent des divinités à Dieu. Lecture de Luxenberg: يعذلون: ils doutent, du verbe syriaque ܥܕܠ 'dhal ♦ R1) Dieu créa les ténèbres en premier. Pour cela, chez les musulmans, comme pour les juifs, le jour commence au coucher du soleil.

5 1) طِينٍ ليقضي ♦ T1) Le verbe syriaque correspondant est ܡܪܐ marri ♦ R1) Cf. Genèse 1:27.

6 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

7 1) وَأَنْشَانَا

وَلَوۡ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ كِتَٰبٗا فِي قِرۡطَاسٖ[1] فَلَمَسُوهُ بِأَيۡدِيهِمۡ، لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ: ~ "إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ".

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

ولو ىىلىا علىك كىىا ىے مىرىاس ملمسوه ىاىىىهم لمال الىىىن كىمىوا اىر هىىا الا سىىى مىىىن

M-55/6:7[1]. Même si nous faisions descendre sur toi un livre dans un parchemin et ils l'aient touché de leurs mains, ceux qui ont mécru diraient: ~ "Ce n'est que de la sorcellerie manifeste".

وَقَالُواْ: "لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ مَلَكٞۖ!" وَلَوۡ أَنزَلۡنَا مَلَكٗا، لَّقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ، ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

ومالوا لولا اىىل علىه ملىك ولو اىىلىا ملىكا لمىىى الامى ىم لا ىىىظىرون

M-55/6:8. Ils dirent: "Si seulement un ange était descendu sur lui!" Si nous avions fait descendre un ange, l'affaire aurait été décidée, puis ils ne seront pas différés.

وَلَوۡ جَعَلۡنَٰهُ مَلَكٗا، لَّجَعَلۡنَٰهُ رَجُلٗا، وَلَلَبَسۡنَا[1] عَلَيۡهِم مَّا يَلۡبِسُونَ[2].

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ

ولو حىىلىه ملىكا لىىىلىه رىىلا وللىىسا علىهم ما ىلىسون

M-55/6:9[2]. Même si nous l'avions fait un ange, nous l'aurions fait un homme et nous les rendrions confus comme ils sont confus[T1].

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ[2] بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ. فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ[3].

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ولمىد اىىهىىى ىىىىل مىر مىىلىك مىاىو بالىىىىن ىىىىىوا مىىهىم ما كىانوا ىه ىىىىهىىون

M-55/6:10[3]. Des messagers ont été ridiculisés avant toi. Ceux qui se sont moqués d'eux ont été alors cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

قُلۡ: "سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ!"

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

مل ىىىىوا ىے الاىىىىىن ىم اىىىىىوا كىىىىى

فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.	كل سى مدير	كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	l'empêcher]. ~ Il est puissant sur toute chose.
وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ ~ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ، ٱلۡخَبِيرُ.	وهو الماهر موق عباده وهو الحكيم الخبير	وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ	M-55/6:18. C'est lui le subjugueur au-dessus de ses serviteurs. ~ Il est le sage, l'informé.
[---] قُلۡ: "أَيُّ شَيۡءٍ أَكۡبَرُ شَهَٰدَةٗ[1]؟" قُلِ: "[...] ٱللَّهُ. شَهِيدُۢ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ. وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ[2]، لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَۚ [...]. أَئِنَّكُمۡ[3] لَتَشۡهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ ءَالِهَةً أُخۡرَىٰۚ؟" قُل: "لَآ أَشۡهَدُۚ". قُلۡ: "إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ، وَإِنَّنِي بَرِيٓءٞ[4] [5] مِّمَّا تُشۡرِكُونَ".	مل اى سى اطير سهده مل الله سهيد بيى وبينكم واوحى الى هذا القران لانذركم به ومن بلغ ائنكم لتشهدون ان مع الله الهة اخرى مل لا اشهد مل انما هو اله وحد وانى برى مما تشركون	قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ	M-55/6:19[1]. [---] Dis: "Quelle chose est plus grande comme témoignage?" Dis: "[Le témoignage de] Dieu. Il est témoin entre moi et vous. Ce Coran m'a été révélé pour que je vous avertisse, par sa voie, vous et quiconque [auquel] il sera communiqué. Témoignerez-vous qu'il y a avec Dieu d'autres dieux?" Dis: "Je ne témoigne pas". Dis: "Il n'est qu'un dieu unique et je suis quitte de ce que vous associez".
ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۘ. [...] ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ. ~ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ.	الذين اتيناهم الكتب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا انفسهم فهم لا يومنون	الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	H-55/6:20. Ceux auxquels nous avons donné le livre le reconnaissent comme ils reconnaissent leurs fils. [Ce sont eux] qui ont perdu leurs âmes. ~ Voilà pourquoi ils ne croient pas.
وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۗ. ~ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ.	ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بايته انه لا يفلح الظلمون	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ	M-55/6:21. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge, ou qui a démenti ses signes? ~ Les oppressifs ne réussissent pas.
[...] وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ[1] جَمِيعٗا، ثُمَّ نَقُولُ[2] لِلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ: "أَيۡنَ شُرَكَآؤُكُمُ، ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ [...]؟"	ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاوكم الذين كنتم تزعمون	وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ	M-55/6:22[2]. [Rappelle] le jour où nous les rassemblerons tous, puis nous dirons aux associateurs: "Où sont vos associés que vous prétendiez [être mes associés]?"
ثُمَّ لَمۡ تَكُن [...] فِتۡنَتُهُمۡ[1] إِلَّآ أَن قَالُواْ: "وَٱللَّهِ رَبِّنَا[2]! مَا كُنَّا مُشۡرِكِينَ".	ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا مشركين	ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ	H-55/6:23[3]. Alors [ils n'auront autre parole] étant leur épreuve qu'à dire:[T1] "Par Dieu notre Seigneur! Nous n'étions point des associateurs".
ٱنظُرۡ كَيۡفَ كَذَبُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡۚ. ~ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ.	انظر كيف كذبوا على انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون	انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ	M-55/6:24. Regarde comment ils ont menti sur eux-mêmes. ~ Et ce qu'ils fabulaient s'est éloigné d'eux.
وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُ إِلَيۡكَۚ. وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن [...] يَفۡقَهُوهُ، وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗا[1] [...]. وَإِن يَرَوۡاْ كُلَّ ءَايَةٖ، لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَاۚ. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ، يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ: ~ "إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ".	ومنهم من يستمع اليك وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يومنوا بها حتى اذا جاوك يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا الا اساطير الاولين	وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	M-55/6:25[4]. Il est parmi eux qui t'écoute. Nous avons mis des couvertures sur leurs cœurs, pour qu'ils [ne] comprennent [pas] et un poids dans leurs oreilles, [pour qu'ils n'entendent pas]. Même s'ils verraient tous les signes, ils n'y croiraient pas. Quand ils viennent disputer avec toi, ceux qui ont mécru disent: ~ "Ce ne sont que légendes des premiers".
وَهُمۡ يَنۡهَوۡنَ [...] عَنۡهُ وَيَنۡـَٔوۡنَ[1] عَنۡهُۚ. وَإِن يُهۡلِكُونَ	وهم ينهون عنه وينون عنه وان يهلكون الا	وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا	M-55/6:26[5]. Ils l'interdisent [aux humains] et s'en distancent. Ils ne font périr

---

1 1) وأنا بريئاً (5 بَرِيٌ (4 اَإِنَّكُمْ، إِنَّكُمْ، أَيِنَّكُمْ، آيِنَّكُمْ (3 وَأَوحَى إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ (2 شَهَادَةٍ (1

2 1) يحشرهم ... يقول (2 نَحْشِرُهُمْ (1

3 1) وَاللَّهِ رَبِّنَا، وَاللَّهُ رَبُّنَا (2 لَمْ يَكُنْ فِتْنَتَهُمْ، لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ، ثُمَّ لَمْ يَكُنْ فِتْنَتُهُمْ، وما كان فِتْنَتُهُمْ، ثُمَّ ما كان فِتْنَتُهُمْ ♦ T1) Alors il ne leur restera comme excuse que de dire (Hamidullah); Puis, dans leur sédition, ils ne sauront rien dire d'autre que (Abdelaziz); Leur désarroi sera alors tel qu'ils ne pourront que [jurer], disant (Boubakeur).

4 1) وقْرًا

5 1) وَيَنْوْنَ

إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ، ~ وَمَا يَشۡعُرُونَ.	أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ	انفسهم وما يشعرون	qu'eux-mêmes, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.
وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ[1] عَلَى ٱلنَّارِ! فَقَالُواْ: "يَٰلَيۡتَنَا نُرَدُّ [...]! وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا، وَنَكُونَ[2] مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ".	وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	ولو يرى اذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا ونكون من المؤمنين	M-55/6:27[1]. Si tu les voyais quand ils seront arrêtés devant le feu! Ils diront: "Si seulement nous étions retournés [à la vie]! Nous ne démentirions alors pas les signes de notre Seigneur et nous serions des croyants".
بَلۡ بَدَا لَهُم مَّا كَانُواْ يُخۡفُونَ مِن قَبۡلُ. وَلَوۡ رُدُّواْ[1] [...]، لَعَادُواْ لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ. وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ.	بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لكاذبون	M-55/6:28[2]. Plutôt leur apparut ce qu'ils cachaient auparavant. Même s'ils étaient ramenés [à la vie], ils retourneraient à ce qui leur a été interdit. Ce sont des menteurs.
وَقَالُوٓاْ: "إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا، وَمَا نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ".	وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ	وقالوا ان هي الا حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين	M-55/6:29. Ils disent: "Il n'y a que notre vie ici-bas et nous ne serons pas ressuscités".
وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ عَلَىٰ رَبِّهِمۡ! قَالَ: "أَلَيۡسَ هَٰذَا بِٱلۡحَقِّ؟" قَالُواْ: "بَلَىٰ! وَرَبِّنَا!" قَالَ: "فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ ~ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ".	وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ	ولو يرى اذ وقفوا على ربهم قال اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون	M-55/6:30. Si tu les voyais quand ils seront arrêtés devant leur Seigneur! Il dira: "Cela n'est-il pas la vérité?" Ils diront: "Mais si! Par notre Seigneur!" Il dira: "Goûtez donc la punition ~ pour ce que vous mécroyiez".
قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةً[1]، قَالُواْ: "يَٰحَسۡرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطۡنَا فِيهَا". وَهُمۡ يَحۡمِلُونَ أَوۡزَارَهُمۡ عَلَىٰ ظُهُورِهِمۡ. ~ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ!	قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ	قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء ما يزرون	M-55/6:31[3]. Ont perdu ceux qui ont démenti la rencontre de Dieu. Quand l'heure leur viendra soudainement, ils diront: "Quelle consternation pour nous de l'avoir négligée". Ils portent leurs charges sur leurs dos. ~ Comme est maléfique ce qu'ils portent!
وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَعِبٞ وَلَهۡوٞ. وَلَلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ[1] خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ. ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ[2]؟	وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة خير للذين يتقون اولا تعقلون	M-55/6:32[4]. La vie ici-bas n'est que jeu et distraction. Mais la demeure dernière est meilleure pour ceux qui craignent. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?
[---] قَدۡ نَعۡلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحۡزُنُكَ[1] ٱلَّذِي يَقُولُونَ. فَإِنَّهُمۡ لَا يُكَذِّبُونَكَ[2]، وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ.	قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ	قد نعلم انه ليحزنك الذى يقولون فانهم لا يكذبونك ولكن الظلمين بايات الله يجحدون	M-55/6:33[5]. [---] Nous savons que ce qu'ils disent t'attriste.[R1] Or ils ne te démentent pas, mais ce sont les signes de Dieu que les oppressifs renient.
وَلَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٞ، مِّن قَبۡلِكَ، فَصَبَرُواْ عَلَىٰ مَا كُذِّبُواْ، وَأُوذُواْ[1]، حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمۡ نَصۡرُنَا. وَلَا مُبَدِّلَ[2] لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ. وَلَقَدۡ جَآءَكَ [...] مِن نَّبَإِيْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ.	وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ	ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا واوذوا حتى اتاهم نصرنا ولا مبدل لكلمت الله ولقد جاءك من نبإ المرسلين	M-55/6:34[6]. Des messagers avant toi ont été démentis et ils ont été patients d'être démentis et lésés, jusqu'à ce que notre secours leur vînt. Nul ne peut changer les paroles de Dieu. Tu as déjà reçu [une partie] des nouvelles des messagers.
وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكَ إِعۡرَاضُهُمۡ، فَإِنِ ٱسۡتَطَعۡتَ أَن تَبۡتَغِيَ نَفَقٗا[1] فِي	وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ	وان كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغى نفقا فى	M-55/6:35[7]. Si leur aversion est pénible pour toi et que tu puisses rechercher un tunnel à travers la terre, ou une échelle[R1]

---

1 1) رَبِّنَا أبداً ونحن نَكُونَ (2 وُقِفُوا

2 1) ردُّوا

3 1) بَغَتَةً، بَغَتَّةً

4 1) يَعۡقِلُونَ (2 وَلَدَّارُ الأخرةِ

5 1) لَيُحۡزِنُكَ (2 يُكۡذِبُونَكَ، يَكۡذِبُونَكَ، قراءة شيعية: لا يأتونك - أي: لا يأتون بحق يبطلون حقك ♦ R1) Cf. Ez 3:5-7.

6 1) مُبۡدِلَ (2 وَأُذُوا

7 1) نافقاً ♦ R1) Cf. Échelle de Jacob dans Gn 28:12.

ٱلْأَرْضِ، أَوْ سُلَّمًا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُم بِـَٔايَةٍ [...]. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ. فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ.

dans le ciel pour leur apporter un signe, [fais-le]. Si Dieu avait voulu, il les aurait rassemblés sur la direction. Ne sois donc pas des ignorants.

أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ [...] ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ. وَٱلْمَوْتَىٰ، يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ. ~ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ[1].

M-55/6:36[1]. Seuls répondent ceux qui écoutent. Quant aux morts, Dieu les ressuscitera. ~ Puis à lui ils seront retournés.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

وَقَالُواْ: "لَوْلَا نُزِّلَ[1] عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ!" قُلْ: "إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ".

M-55/6:37[2]. Ils disent: "Si seulement un signe était descendu sur lui de son Seigneur!"[R1] Dis: "Dieu a le pouvoir de faire descendre un signe. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas".

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

[---] وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ، وَلَا طَٰٓئِرٍ[1] يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ، إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم. مَّا فَرَّطْنَا[2] فِي ٱلْكِتَٰبِ مِن شَيْءٍ. ~ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ.

M-55/6:38[3]. [---] Nul animal dans la terre et nul oiseau volant de ses deux ailes, qui ne soient des nations semblables à vous. Nous n'avons rien négligé dans le livre. ~ Puis ils seront rassemblés vers leur Seigneur.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

[---] وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ، فِي ٱلظُّلُمَٰتِ. مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ، وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ.

M-55/6:39. [---] Ceux qui ont démenti nos signes sont sourds et muets, dans l'obscurité. Dieu égare qui il veut et met qui il veut sur un chemin droit.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

قُلْ: "أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ، أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ[1]؟ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ؟ ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

M-55/6:40[4]. Dis: "Que pensez-vous si la punition de Dieu vous vient, ou que vous vient l'heure? Appellerez-vous un autre que Dieu? ~ Si vous étiez véridiques".

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ. فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ، إِن شَآءَ، وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ.

M-55/6:41. C'est plutôt lui que vous appellerez. Puis il écartera ce pour lequel vous l'appelez, s'il veut et vous oublierez ce que vous associez.

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ [...]، فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ. لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ!

M-55/6:42. Nous avons envoyé à des nations avant toi [des messagers qu'ils ont démentis], nous les avons alors pris par l'adversité et la nuisance. Peut-être supplieront-ils!

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

فَلَوْلَآ، إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا، تَضَرَّعُواْ! وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ، ~ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.

M-55/6:43. Si seulement, quand notre vigueur leur vint, ils supplièrent! Mais leurs cœurs se sont endurcis, ~ et le Satan leur a embelli ce qu'ils faisaient.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

---

1 1) يَرْجِعونَ

2 1) يُنْزلَ ♦ R1) Cf. Mt 16:4; Mc 8:11.

3 1) فَرَطْنَا (2 طائرٌ، طيرٍ

4 1) السَّاعَةُ

فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦ، فَتَحۡنَا[1] عَلَيۡهِمۡ أَبۡوَٰبَ كُلِّ شَيۡءٍ. حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُواْ بِمَآ أُوتُوٓاْ، أَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةً[2]. ~ فَإِذَا هُم مُّبۡلِسُونَ.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

ملما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم ابوب كل سى حتى اذا فرحوا بما اوتوا اخذنهم بغتة فاذا هم مبلسون

M-55/6:44[1]. Après qu'ils ont oublié ce qu'on leur avait rappelé, nous leur avons ouvert les portes de toute chose. Quand ils ont exulté pour ce qui leur a été donné, nous les avons pris soudainement. ~ Et les voilà consternés.

فَقُطِعَ دَابِرُ[1] ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ[2]. ~ وَٱلۡحَمۡدُ[3] لِلَّهِ، رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ!

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ممطع دابر القوم الدين ظلموا والحمد لله رب العلمين

M-55/6:45[2]. Ainsi les gens qui ont oppressé ont été exterminés. ~ Louange à Dieu, le Seigneur des mondes!

قُلۡ: "أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمۡعَكُمۡ وَأَبۡصَٰرَكُمۡ، وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم؟ مَّنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِهِۦ؟" ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ[1] ٱلۡأٓيَٰتِ! ثُمَّ هُمۡ يَصۡدِفُونَ.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

مل ارايتم ان اخذ الله سمعكم وابصركم وختم وحتم على قلوبكم من اله غير الله ياتيكم به انظر كيف نصرف الايت ثم هم يصدفون

M-55/6:46[3]. Dis: "Que pensez-vous si Dieu prenait votre ouïe et vos regards et scellait vos cœurs? Quel dieu autre que Dieu vous les rapporterait?" Regarde comment nous modulons les signes! Pourtant ils s'en détournent.

قُلۡ: "أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغۡتَةً[1] أَوۡ جَهۡرَةً[2]؟ هَلۡ يُهۡلَكُ[3] إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلظَّٰلِمُونَ؟"

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ

مل ارايتم ان اتكم عذاب الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم الظلمون

M-55/6:47[4]. Dis: "Que pensez-vous si la punition de Dieu vous vient soudainement ou manifestement? Qui périront sinon les gens oppressifs?"

[---] وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ[1] وَمُنذِرِينَ. فَمَنۡ ءَامَنَ وَأَصۡلَحَ، ~ فَلَا خَوۡفٌ[2] عَلَيۡهِمۡ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين من امن واصلح ملا خوف عليهم ولا هم يحزنون

M-55/6:48[5]. [---] Nous n'envoyons les messagers qu'en annonciateurs et avertisseurs. Ceux qui ont cru et ont fait une bonne œuvre, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَمَسُّهُمُ[1] ٱلۡعَذَابُ، ~ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ[2].

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

والدين كذبوا باسا يمسهم العذاب بما كانوا يمسقون

M-55/6:49[6]. Ceux qui ont démenti nos signes, la punition les touchera, ~ parce qu'ils commettaient une perversité.

قُلۡ: "لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ، وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ، وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌ. إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ". قُلۡ: "هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ؟ ~ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ؟"

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

مل لا اول لكم عندى خزاين الله ولا اعلم الغيب ولا اول لكم انى ملك ان اتبع الا ما يوحى الى مل هل يستوى الاعمى والبصير املا تتفكرون

M-55/6:50. Dis: "Je ne vous dis pas que j'ai les réserves de Dieu, ni que je sais le secret, ni je vous dis que je suis un ange. Je ne suis que ce qui m'est révélé". Dis: "Sont-ils égaux l'aveugle et le clairvoyant? ~ Ne réfléchissez-vous pas?"

وَأَنذِرۡ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحۡشَرُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ، لَيۡسَ لَهُم، مِن دُونِهِۦ، وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ. ~ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ!

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

وانذر به الدين يخافون ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه ولى ولا شفيع لعلهم يتقون

M-55/6:51. Avertis par lui ceux qui craignent qu'ils soient rassemblés vers leur Seigneur, qu'ils n'ont, hors de lui, ni allié ni intercesseur. ~ Peut-être craindront-ils!

[---] وَلَا تَطۡرُدِ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ[1] وَٱلۡعَشِيِّ[2]، يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥ. مَا عَلَيۡكَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٍ، وَمَا مِنۡ حِسَابِكَ عَلَيۡهِم مِّن شَيۡءٍ. [...]

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ

ولا تطرد الدين يدعون ربهم بالغدوه والعسى يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من سى وما من حسابك عليهم من سى

M-55/6:52[7]. [---] N'expulse pas ceux qui appellent leur Seigneur matin et soir, voulant sa face. Il ne t'incombe de leur demander compte en rien et te demander compte ne leur incombe en rien. [Si] tu les expulses, tu serais alors des oppres-

---

1 1) بَغۡتَةً، بَغۡتَةً (2 فَتَّحۡنَا

2 1) وَالۡحَمۡدِ (3 قراءة شيعية: فَقُطِعَ دَابِرُ الۡقَوۡمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا آل محمد حقهم (2 فقطعَ دابرَ

3 1) نَصۡرِفُ

4 1) يَهۡلِكُ، نُهۡلِكُ (3 جَهۡرَةً (2 بَغۡتَةً، بَغۡتَةً

5 1) خَوۡفَ، خَوۡفُ (2 مُبۡشِرِينَ

6 1) يَفۡسِقُونَ (2 نَمَسُّهُمُ

7 1) والعشيّات (2 بِالۡغُدۡوَةِ، بِالۡغُدُوِّ، بِالۡغَدَواتِ

sifs.

فَتَطۡرُدَهُمۡ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

ܡܛܪܕܗܘܢ ܡܛܪܘܪ ܡܢ ܐܠܛܠܡܝܢ

الظَّالِمِينَ

M-55/6:53[1]. Ainsi avons-nous éprouvé les uns par les autres, pour qu'ils disent: "Est-ce là ceux que Dieu a gratifiés parmi nous?" Dieu n'est-il pas celui qui connaît mieux les remerciants?

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا[1] بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ، لِّيَقُولُوٓاْ: "أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنۢ بَيۡنِنَآۗ؟" أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَعۡلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ؟

ܘܟܕܠܟ ܦܬܢܐ ܒܥܠܡܗܘܢ ܒܥܠܡܐ ܕܢܐܡܪܘܢ ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܐܠܗܐ ܡܛܠ ܕܝܗܒ ܠܢ ܗܠܝܢ ܠܝܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܝܕܥ ܛܒܬܐ ܡܢ ܕܡܘܕܝܢ

وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم من بيننا أليس الله باعلم بالشاكرين

M-55/6:54. Quand viennent à toi ceux qui croient à nos signes, dis: "Paix sur vous. Votre Seigneur s'est prescrit la miséricorde. Quiconque parmi vous a fait un mal par ignorance, s'est repenti après cela et a fait une bonne œuvre, il est alors pardonneur, miséricordissime [envers lui]".

وَإِذَا جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا، فَقُلۡ: "سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ. كَتَبَ رَبُّكُمۡ عَلَىٰ نَفۡسِهِ ٱلرَّحۡمَةَ، أَنَّهُۥ مَنۡ عَمِلَ مِنكُمۡ سُوٓءَۢا بِجَهَٰلَةٖ، ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَصۡلَحَ، فَأَنَّهُۥ [...] غَفُورٞ، رَّحِيمٞ".

ܘܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܠܢ ܗܠܝܢ ܠܝܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܝܕܥ ܛܒܬܐ ܡܢ ܕܡܘܕܝܢ ܗܠܝܢ ܠܝܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܝܕܥ ܛܒܬܐ ܡܢ ܕܡܘܕܝܢ

وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة انه من عمل منكم سوا بجهالة ثم تاب من بعده واصلح فانه غفور رحيم

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِأَيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

M-55/6:55[2]. [Ainsi détaillons-nous les signes, afin que soit manifeste la voie des criminels.]

[وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ، وَلِتَسۡتَبِينَ سَبِيلُ[1] ٱلۡمُجۡرِمِينَ.]

ܘܟܕܠܟ ܢܦܨܠ ܐܝܬܘܬܐ ܘܠܬܬܒܝܢ ܐܪܚܐ ܕܚܛܝܐܐ

وكذلك نفصل الآيات ولتستبين سبيل المجرمين

M-55/6:56[3]. Dis: "Il m'a été interdit [d']adorer ceux que vous appelez, hors de Dieu". Dis: "Je ne suivrai pas vos désirs, sinon je m'égarerais. Et je ne serais plus parmi les guidés".

قُلۡ: "إِنِّي نُهِيتُ [...] أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ". قُلۡ: "لَّآ أَتَّبِعُ أَهۡوَآءَكُمۡ، قَدۡ ضَلَلۡتُ[1] إِذٗا. وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُهۡتَدِينَ".

ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܕܐܬܪܗܒ ܠܝ ܕܠܐ ܐܦܠܚ ܠܡܣܓܕ ܠܐܠܗܐ ܕܐܢܬܘܢ ܡܨܠܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܐܬܒܥ ܨܒܝܢܟܘܢ ܕܐܢ ܐܬܒܥ ܨܒܝܢܟܘܢ ܐܬܐ ܐܢܐ ܡܛܥܐ ܘܠܐ ܐܬܐ ܡܢ ܡܗܬܕܝܢ

قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون من دون الله قل لا أتبع اهواءكم قد ضللت إذا وما انا من المهتدين

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

M-55/6:57[4]. Dis: "J'ai une preuve de mon Seigneur et vous l'avez démentie. Ce que vous hâtez ne dépend pas de moi. Le jugement n'appartient qu'à Dieu. Il narre la vérité[T1]. Et il est le meilleur des décideurs".

قُلۡ: "إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي، وَكَذَّبۡتُم بِهِۦۚ. مَا عِندِي مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦٓۚ. إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ. يَقُصُّ ٱلۡحَقَّ[1]. وَهُوَ خَيۡرُ[2] ٱلۡفَٰصِلِينَ".

ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܕܐܬܪܗܒ ܠܝ ܕܠܐ ܐܦܠܚ ܠܡܣܓܕ ܠܐܠܗܐ ܕܐܢܬܘܢ ܡܨܠܝܢ ܠܗ ܐܠܐ ܕܐܢܐ ܐܬܒܥ ܨܒܝܢܟܘܢ ܕܐܢ ܐܬܒܥ ܨܒܝܢܟܘܢ ܐܬܐ ܐܢܐ ܡܛܥܐ ܘܠܐ ܐܬܐ ܡܢ ܡܗܬܕܝܢ

قل إني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم الا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

M-55/6:58[5]. Dis: "Si ce que vous hâtez dépendait de moi,[T1] l'affaire aurait été décidée parmi moi et vous". Dieu sait mieux les oppressifs.

قُل: "لَّوۡ أَنَّ عِندِي مَا تَسۡتَعۡجِلُونَ بِهِۦ، لَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ". وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ.

ܐܡܪ ܠܘ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܢܬܘܢ ܡܨܠܝܢ ܠܗ ܠܐ ܐܬܐ ܡܢ ܡܗܬܕܝܢ ܠܐ ܐܬܐ ܡܢ ܡܗܬܕܝܢ ܐܠܗܐ ܝܕܥ ܛܒܬܐ ܡܢ ܕܡܘܕܝܢ

قل لو ان عندي ما تستعجلون به لقضي الامر بيني وبينكم والله اعلم بالظالمين

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

M-55/6:59[6]. C'est lui qui détient les clefs[R1] du secret et nul autre que lui ne sait [où elles se trouvent]. Il sait ce qui est dans la terre et dans la mer. Pas une feuille ne tombe sans qu'il ne le sache,[R2] pas un grain dans l'obscurité de la terre et rien de frais ou de sec qui ne soit dans un livre manifeste.[R3]

وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ[1] ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ [...] إِلَّا هُوَ. وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۚ. وَمَا تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٖ[2] فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡأَرۡضِ، وَلَا رَطۡبٖ، وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ.

ܘܥܢܕܗ ܡܦܬܚܐ ܕܛܒܬܐ ܠܐ ܡܕܥ ܠܗ ܐܠܐ ܗܘ ܘܝܕܥ ܡܐ ܕܒܪܐ ܘܒܝܡܐ ܘܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܥܠܬܐ ܕܠܐ ܝܕܥܢܗ ܘܠܐ ܚܕ ܡܢ ܛܠܡܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܐ ܪܛܝܒ ܘܠܐ ܝܒܝܫ ܕܠܐ ܒܟܬܒ ܡܒܝܢ

وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

M-55/6:60[7]. C'est lui qui vous rappelle durant la nuit et sait ce que vous avez commis pendant le jour. Puis il vous y ressuscite jusqu'à ce qu'un terme nommé s'accomplisse. Puis à lui sera votre retour. ~ Puis il vous informera de ce que

وَهُوَ ٱلَّذِي يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيۡلِ، وَيَعۡلَمُ مَا جَرَحۡتُم بِٱلنَّهَارِ. ثُمَّ يَبۡعَثُكُمۡ فِيهِ لِيُقۡضَىٰٓ أَجَلٞ[1] مُّسَمّٗى. ثُمَّ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ. ~ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم[2] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

ܘܗܘ ܕܡܬܟܠ ܠܟܘܢ ܒܠܠܝܐ ܘܝܕܥ ܡܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܒܢܗܪܐ ܗܘ ܡܩܝܡ ܠܟܘܢ ܒܠܠܝܐ ܕܢܬܝܒ ܠܟܘܢ ܒܗ ܕܢܬܩܛܠ ܙܒܢܐ ܕܡܬܩܝܡ ܠܘܬ ܗܘ ܬܘܒܬܟܘܢ ܗܘ ܡܬܝܕܥ ܠܟܘܢ ܡܐ ܕܥܒܕܬܘܢ

وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى اجل مسمى ثم اليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

---

1 1) فَتَنَّا

2 1) وليستبين سبيلَ ولتستبين سبيلَ، وليستبين سبيلُ،

3 1) ضَلِلْتُ، صَلَلْتُ

4 1) يقضي بالحق (2 يقضِ الحقَّ، أسرع ♦ T1) Il tranche en toute vérité (Hamidullah).

5 T1) Si j'avais ce que vous vous empressez d'avoir (Abdelaziz).

6 1) مَفاتيح، مِفتاح (2 حَبَّةٌ (3 رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ ♦ R1) Ap 9:1 et 21 parlent de la clef de l'abîme. R2) Cf. Mt 10:29-30. R3) Cf. Ps 139:16; Ap. 5:1 et 10:2.

7 1) ليَقْضي أجلاً مسمًّى (2 يُنَبِّئُكُمْ

vous faisiez.

M-55/6:61[1]. Il est le subjugueur au-dessus de ses serviteurs. Il envoie sur vous des protecteurs. Quand la mort survient à l'un de vous, nos messagers le rappellent sans négliger.

M-55/6:62[2]. Puis ils seront retournés vers Dieu, leur vrai allié. À lui le jugement[R1] ~ Il est le plus rapide des comptables.

M-55/6:63[3]. [---] Dis: "Qui vous sauve [du mal] de l'obscurité de la terre et de la mer?" Vous l'appelez avec supplication et en secret: "S'il nous sauve de ceci, nous serons des remerciants".

M-55/6:64[4]. Dis: "C'est Dieu qui vous en sauve ainsi que de toute angoisse, pourtant vous associez".

M-55/6:65[5]. Dis: "Il a le pouvoir de susciter une punition contre vous au-dessus de vous ou au-dessous de vos pieds, ou de vous rendre confus en sectes et de vous faire goûter la vigueur des uns aux autres". Regarde comment nous modulons les signes. ~ Peut-être comprendront-ils!

M-55/6:66[6]. [---] Tes gens l'ont démenti, alors qu'il est la vérité. Dis: "Je ne suis pas votre garant.[A1]

M-55/6:67. Chaque nouvelle aura son terme fixe. ~ Et vous saurez".

M-55/6:68[7]. Quand tu vois ceux qui divaguent à propos de nos signes, détourne-toi d'eux jusqu'à ce qu'ils divaguent à propos d'un autre récit.[A1] Si le Satan te fait oublier, ne t'assois pas après le rappel avec les gens oppressifs.[R1]

M-55/6:69[8]. Il n'incombe à ceux qui craignent de leur demander compte en rien.[A1] Mais [il leur incombe] de se rappeler. ~ Peut-être craindront-ils!

M-55/6:70[9]. Laisse[A1] ceux qui ont pris leur religion comme jeu et distraction et que la vie ici-bas a trompés. Rappelle par

---

1 1) يُفْرطُونَ (2 توفاه، يتوفاه، تتوفاه، يُوَفِّيه

2 1) رِدُّوا (2 الْحَقَّ (3 الْحُكْمُ ♦ R1) Cf. Ps 9:9, 67:5, 96:13; Jr 11:20, 17:10, etc.

3 1) أَنْجَيْتَنَا (3 وَخِفْيَةً، وَخِيفَةً (2 يُنْجِيكُمْ

4 1) يُنْجِيكُمْ

5 1) وَنُذِيقَ (2 يُلْبِسَكُمْ

6 1) وَكَذَّبَت ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 1) يُنَسِّيَنَّكَ ♦ A1) Abrogé par 92/4:140 ♦ R1) Cf. Ps 1:1.

8 A1) Abrogé par 92/4:140.

9 1) يَعْدِلْ ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

[...] أَن تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ، لَيْسَ لَهَا، مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ. وَإِن تَعْدِلْ[1] كُلَّ عَدْلٍ، لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَآ. أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أُبْسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْ. لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ، بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ.

ودطى به ار بسل
بمس بما طسب لبس
لها مر دور الله ولى ولا
سمع وار بعدل طل
عدل لا يوحد منها
اولبط الدبر ابسلوا
بما طسبوا لهم سراب
مر حميم وعداب اليم
بما طابوا بطمدود

ceci pour qu'une âme [ne] s'expose pas à sa perte pour ce qu'elle a réalisé, n'ayant, hors de Dieu, ni allié ni intercesseur. Quel que soit l'équivalent qu'elle offrirait, il ne sera pas pris d'elle. Ceux qui se sont exposés à leur perte pour ce qu'ils ont réalisé, auront une boisson d'eau ardente et une punition douloureuse, parce qu'ils mécroyaient.

نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

قُلْ: "أَنَدْعُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا؟ وَنُرَدُّ[1] عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ، كَٱلَّذِي ٱسْتَهْوَتْهُ ٱلشَّيَٰطِينُ[2] فِي ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ، لَهُۥٓ أَصْحَٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلْهُدَى: "ٱئْتِنَا[3]"؟" قُلْ: "إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ. وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ،

مل ادعوا مر دور
الله ما لا ينمعنا ولا
يضرنا ونرد على
اعمابنا بعد اد
هدبنا الله كالدى
استهوته الشطين ي
الادض حيران له
اصحب يدعونه الى
الهدى ابنا مل ار
هدى الله هو الهدى
وامرنا لنسلم لرب
العلمين

قُلْ أَنَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

M-55/6:71[1]. Dis: "Appelons-nous, hors de Dieu, ce qui ne peut ni nous profiter ni nous nuire? Et nous fera-ton tourner nos talons après que Dieu nous aura guidés, comme quelqu'un que les Satans ont fait tomber[T1] perplexe dans la terre, alors que ses gens l'appellent vers la direction: "Viens à nous"?" Dis: "La direction de Dieu est la direction. Il nous a été ordonné de nous soumettre au Seigneur des mondes,

وَأَنْ أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُ. ~ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ".

وار اسموا الصلوه
واتموه وهو الدى اليه
تحسرون

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

M-55/6:72. et observez la prière et craignez-le. ~ C'est vers lui que vous serez rassemblés".

وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ. [...] وَيَوْمَ يَقُولُ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1]. قَوْلُهُ ٱلْحَقُّ. وَلَهُ ٱلْمُلْكُ، يَوْمَ يُنفَخُ[2] فِي ٱلصُّورِ[3]. عَٰلِمُ[4] ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ. ~ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ، ٱلْخَبِيرُ.

وهو الدى حلو السموب
والادص بالحو ويوم
يمول طر منطور موله
الحو وله الملط يوم
ينمح ي الصود علم
الغب والسهده وهو
الحطيم الخبير

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

M-55/6:73[2]. C'est lui qui a créé les cieux et la terre en vérité. [Rappelle] le jour où il dit: "Sois!" et cela est.[R1] Sa parole est la vérité.[R2] À lui le royaume, le jour où l'on soufflera dans le chofar[T1]. Connaisseur du secret et du visible. ~ Il est le sage, l'informé.

[...] وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ[1]: "أَتَتَّخِذُ[2] أَصْنَامًا ءَالِهَةً؟ ~ إِنِّيٓ أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ". [وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ[1] إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ[2] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ.]

واد مال ابيهم لابيه
ادد ابتحد اصناما
الهه اى اديط ومومط
ي ضلل مبن
وكدلك بري
ابيهم ملكوت
السموب والادص
ولبكون مر الموميبن

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

M-55/6:74[3]. [Rappelle] quand Abraham dit à son père Azar[R1]: "Prends-tu des idoles pour des dieux? ~ Je te vois avec tes gens dans un égarement manifeste".
M-55/6:75[4]. [Ainsi montrons-nous à Abraham le royaume des cieux et de la terre, afin qu'il soit des convaincus.[R1]]

---

[1] 1) وَنَرْتَدُّ (2 استهواه الشيطان، اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطون، اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ (3 أتينَا، تنا، بيّناً ♦ T1) ont séduit (Hamidullah); ont mené vers un précipice (Khawam); ont rendu fou (Masson).

[2] 1) فَيَكُونَ (2 يَنْفُخُ، نَنْفُخُ (3 الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (4 عَالِمِ ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20 ♦ R1) Cf. Gn 1:3-24 et Ps 33:9. R2) Cf. Jn 17:17.

[3] 1) تَتَّخِذُ (2 أَزْرُ، يا آزرُ، أإزراً، أأزراً ♦ R1) Le nom du père d'Abraham dans Gn 11:26-27 est Térah. Azar serait une transcription grecque de ce nom, mais il s'agit probablement d'une confusion avec Éliézer, serviteur d'Abraham (Gn 15:2).

[4] 1) نُرِي (2 مَلْكُوتَ، ملكوث ♦ R1) Concernant cette vision, voir Ginzberg, vol. 1, p. 116-117.

M-55/6:76[1]. Quand la nuit l'a couvert, il vit une étoile.[R1] Il dit: "Voilà mon Seigneur". Quand elle déclina, il dit: "Je n'aime pas ceux qui déclinent".

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ، رَءَا كَوْكَبًا. قَالَ: "هَٰذَا رَبِّي". فَلَمَّآ أَفَلَ، قَالَ: "لَآ أُحِبُّ ٱلْآفِلِينَ".

ملما حر علىه اىل دا كوكىا. قال: "هذا ربي". ملما امل مال لا احب الاملىن

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

M-55/6:77. Quand il vit la lune se lever, il dit: "Voilà mon Seigneur". Mais quand elle déclina, il dit: "Si mon Seigneur ne me guide pas, je serai des gens égarés".

فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغًا، قَالَ: "هَٰذَا رَبِّي". فَلَمَّآ أَفَلَ، قَالَ: "لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي، لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلضَّآلِّينَ".

ملما دا الممر بادعا مال هدا دى ملما امل مال لىر لم يهدىى دى لاكوىر مر الموم الصالىر

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

M-55/6:78[2]. Quand il vit le soleil se lever, il dit: "Voilà mon Seigneur. Celui-ci est plus grand". Mais quand il déclina, il dit: "Ô mes gens! Je suis quitte de ce que vous associez.

فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةً، قَالَ: "هَٰذَا رَبِّي، هَٰذَآ أَكْبَرُ". فَلَمَّآ أَفَلَتْ، قَالَ: "يَٰقَوْمِ! إِنِّي بَرِيٓءٌ[1] مِّمَّا تُشْرِكُونَ.

ملما دا الىمس بادعه مال هدا دى هدا اىطىر ملما املىر مال ىموم انى برى مما ىىىركور

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

M-55/6:79[3]. J'ai dirigé ma face vers celui qui a créé les cieux et la terre, en étant droit[T1]. Je ne suis point des associateurs".

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، حَنِيفًا. وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ".

انى وحهىر وحهى للدى مطىر السموىر والادىص حىىما وما انا مر المىىركىر

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

M-55/6:80[4]. Ses gens ont argumenté avec lui. Il dit: "Allez-vous argumenter avec moi à propos de Dieu, alors qu'il m'a guidé? Je ne crains ce que vous lui associez, que si mon Seigneur veut une chose [mauvaise qui me touche]. Mon Seigneur a embrassé toute chose avec la connaissance. ~ Ne vous rappelez-vous donc pas?

وَحَآجَّهُۥ قَوْمُهُۥ. قَالَ: "أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ، وَقَدْ هَدَىٰنِ[1]؟ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ، إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا [...]. وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا. ~ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ؟

وحاحه مومه مال اىحوىى ىه الله ومد هدىر ولا اىاىه ما ىىىىطور ىه الا ار ىىا دى ىىا وىىع دى طل ىى علما املا ىىىطور

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

M-55/6:81[5]. Comment craindrais-je ce que vous avez associé, alors que vous ne craignez pas d'avoir associé à Dieu ce dont il n'a fait descendre aucune autorité sur vous? Lequel donc des deux groupes a plus de droit à la rassurance? ~ Si vous saviez".

وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ، وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ[1] بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا[2]؟ فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ؟ ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ".

وطىم احاه ما اىىطىم ولا ىحامور اىطىم اىىطىم ىالله ما لم ىىىل ىه علىطىم ىىلطىا ماى المىىىمىر احو بالامر ار طىىم ىىلمور

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

M-55/6:82[6]. Ceux qui ont cru et n'ont pas vêtu leur croyance d'oppression,[T1] ceux-là ont la rassurance et sont guidés.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ[1] إِيمَٰنَهُم[2] بِظُلْمٍ[3]، أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ، وَهُم مُّهْتَدُونَ.

الدىر امىوا ولم ىلىسوا امىهم ىطلم اولىط لهم الامر وهم مهىدور

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

M-55/6:83[7]. Voilà notre argument, que nous avons donné à Abraham contre ses gens. Nous élevons en degrés qui nous voulons. ~ Ton Seigneur est sage, connaisseur.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ، ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ. نَرْفَعُ[1] دَرَجَٰتٍ[2] مَّن نَّشَآءُ[3]. ~ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ، عَلِيمٌ.

وىلط حىىا اىىها اىىهىم على مومه ىىمع دىحىه مر ىىا ار ىىط حطىم علىم

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

M-55/6:84. Nous lui avons donné Isaac et Jacob. Nous les avons guidés tous les deux. Nous avons guidé auparavant Noé. Et parmi ses descendants, David, Salo-

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ. كُلًّا هَدَيْنَا. وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ. وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ، دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

ووهىىا له اىحو ويىعموىر طلا هدىىا ونوحا هدىىا مر مىل ومر ىىىىه داود

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

---

1 R1) Cet élément est repris des légendes hébraïques (Ginzberg, vol. 1, p. 72). La Bible met en garde contre le culte astral: Dt 4:19, 17:3; 2 R 21:3, 23:5; Jr 8:1-2; Sg 13:1-5.

2 1) بَرِيٌ

3 T1) Voir la note de 51/10:105.

4 1) هَدَانِي

5 1) سُلْطَانًا (2 يُنْزِلْ

6 1) يَلْبِسُوا (2 أيمَانِهِمْ (3 بشرك ♦ T1) n'ont point troublé la pureté de leur foi par quelqu'inéquité (Hamidullah); n'ont pas confondu leur foi d'une injustice (Abdelaziz); n'ont pas obscurci leur foi d'iniquité (Berque).

7 1) يَشَاءُ (3 دَرَجَاتِ (2 يَرْفَعُ

وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَ. وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ.

وسلمن وايوب ويوسف وموسى وهرون وكذلك نجزي المحسنين

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

mon, Job, Joseph, Moïse et Aaron. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.

وَزَكَرِيَّا[1] وَيَحۡيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلۡيَاسَ. كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.

وزكريا ويحيى وعيسى والياس كل من الصالحين

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ

M-55/6:85[1]. De même, Zacharie, Jean, Jésus et Élie. Chacun d'eux est des vertueux.

وَإِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ[1] وَيُونُسَ وَلُوطٗاۚ. وَكُلّٗا فَضَّلۡنَا عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ.

واسمعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العلمين

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

M-55/6:86[2]. De même, Ismaël, Élisée, Jonas et Lot. Nous avons favorisé chacun d'eux sur les mondes.

[...] وَمِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ وَإِخۡوَٰنِهِمۡۖ. وَٱجۡتَبَيۡنَٰهُمۡ وَهَدَيۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.

ومن ابايهم وذريتهم واخوانهم واجتبينهم وهديناهم الى صرط مستقيم

وَمِنْ أَبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

M-55/6:87. Et [nous avons guidé] une partie de leurs pères, de leurs descendants et de leurs frères. Nous les avons choisis et guidés vers un chemin droit.

ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ، يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ. ~ وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ، لَحَبِطَ[1] عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

ذلك هدى الله يهدي به من يشاء من عباده ولو اشركوا لحبط عنهم ما كانوا يعملون

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-55/6:88[3]. Voilà la direction de Dieu par laquelle il guide qui il veut parmi ses serviteurs. ~ Mais s'ils avaient associé, alors ce qu'ils faisaient faillirait.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَۚ[1]. فَإِن يَكۡفُرۡ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ، فَقَدۡ وَكَّلۡنَا بِهَا قَوۡمٗا لَّيۡسُواْ بِهَا بِكَٰفِرِينَ.

اولئك الذين اتينهم الكتب والحكم والنبوة فان يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا بها قوما ليسوا بها بكفرين

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ

M-55/6:89[4]. Ceux-là sont ceux auxquels nous avons donné le livre, la sagesse et la prophétie. Si ceux-ci y mécroient, nous les confions à des gens qui n'y mécroient pas.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقۡتَدِهۡۗ[1]. قُل: "لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ. إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰلَمِينَ".

اولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده قل لا اسلكم عليه اجرا ان هو الا ذكرى للعلمين

أَوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْعَالَمِينَ

M-55/6:90[5]. Ceux-là sont ceux que Dieu a guidés. Conforme-toi donc à leur direction. Dis: "Je ne vous demande pas de rétribution pour cela. Ce n'est qu'un rappel pour les mondes".

وَمَا قَدَرُواْ[1] ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ[2]، إِذۡ قَالُواْ: "مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٖ مِّن شَيۡءٖ". قُلۡ: "مَنۡ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورٗا وَهُدٗى لِّلنَّاسِ؟ تَجۡعَلُونَهُۥ[3] [...] قَرَاطِيسَ، تُبۡدُونَهَا[4] [...] وَتُخۡفُونَ[5] كَثِيرٗاۚ [...]، وَعُلِّمۡتُم مَّا لَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ[6]، أَنتُمۡ وَلَآ ءَابَآؤُكُمۡۚ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ". ثُمَّ ذَرۡهُمۡ فِي خَوۡضِهِمۡ يَلۡعَبُونَ.

وما قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما انزل الله على بشر من شيء قل من انزل الكتب الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا انتم ولا اباؤكم قل الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

H-55/6:91[6]. Ils n'apprécient pas Dieu comme il mérite d'être apprécié quand ils disent: "Dieu n'a rien fait descendre sur un humain". Dis: "Qui a fait descendre le livre avec lequel Moïse est venu comme lumière et direction pour les humains? Vous le recueillez [dans] des parchemins, en montrant [ce que vous voulez] et [en] cachant beaucoup, alors que vous avez été enseignés ce que vous ne saviez pas, ni vous ni vos pères?" Dis: "C'est Dieu". Ensuite laisse-les[A1] jouer dans leurs divagations.

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ، مُّصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ، وَلِتُنذِرَ[1] أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَاۚ. وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ، وَهُمۡ

وهذا كتب انزلنه مبرك مصدق الذي بين يديه ولتنذر ام القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالاخرة يؤمنون به وهم

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ

M-55/6:92[7]. Ceci est un livre béni que nous avons fait descendre, confirmant ce qui est avant lui,[T1] afin que tu avertisses la mère des cités[R1] et ceux qui sont autour d'elle. Ceux qui croient à la [de-

---

1 1) وَزَكَرِيَّاء
2 1) وَاللَّيْسَعَ
3 1) لَحَبَطَ
4 1) وَالنُّبُوءَةَ
5 1) اقْتَدِ، اقْتَدِي
6 1) وَقَدَرُوا 2) قَدَرِهِ 3) يَجْعَلُونَهُ 4) يُبْدُونَهَا 5) وَيُخْفُونَ 6) يَعْلَمُوا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
7 1) وَلِيُنْذِرَ ♦ T1) Voir la note de 43/35:31 ♦ R1) Il s'agit de la Mecque. Jérusalem terrestre ou céleste est qualifiée de mère: Ga 4:26; 2 S 20:19; 4 Esd 10:7; 2 Ba 3:1, 10:16.

meure] dernière y croient et observent leur prière.	عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	بالاخره يومنون به وهم على صلاتهم يحافظون	عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ.
H-55/6:93[1]. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge ou qui dit: "Il m'a été révélé", alors que rien ne lui a été révélé?[R1] Et que celui qui dit: "Je ferai descendre un semblable à ce que Dieu a fait descendre"? Si tu voyais les oppressifs quand ils seront dans les confusions de la mort, les anges[R2] étendant les mains [avec la punition en leur disant]: "Faites sortir vos âmes", [tu verrais alors une chose horrible]. Ce jour, vous serez rétribués par la punition de l'humiliation pour ce que vous disiez sur Dieu d'autre que la vérité et parce que vous étiez arrogants à l'égard de ses signes.	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ	ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او قال اوحى الى ولم يوح اليه شيء ومن قال سانزل مثل ما انزل الله ولو ترى اذ الظالمون في غمرات الموت والملئكة باسطوا ايديهم اخرجوا انفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله غير الحق وكنتم عن ايته تستكبرون	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ: "أُوحِيَ إِلَيَّ"، وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ، وَمَن قَالَ: "سَأُنزِلُ مِثْلَ مَآ أَنزَلَ[1] ٱللَّهُ"؟ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ[2] وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيْدِيهِمْ [...]: "أَخْرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُ" [...]. ٱلْيَوْمَ، تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ[3] بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ، عَلَى ٱللَّهِ، غَيْرَ ٱلْحَقِّ، وَكُنتُمْ عَنْ ءَايَٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ.
M-55/6:94[2]. Vous êtes venus à nous seuls, tout comme nous vous avons créés la première fois et vous avez laissé derrière vos dos ce que nous vous avons concédé. Nous ne voyons pas avec vous vos intercesseurs que vous avez prétendu être des associés [dans le mérite de votre adoration]. Il y a eu séparation entre vous et ils se sont égarés loin de vous ceux qui vous prétendiez [être mes associés].	وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ	ولقد جئتمونا فردى كما خلقناكم اول مره وتركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم شفعاءكم الذين زعمتم انهم فيكم شركاء لقد تقطع بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون	وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَٰدَىٰ[1]، كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ. وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ [...] شُرَكَٰٓؤُاْ. لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ[2]، وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ [...].
M-55/6:95[3]. Dieu est le fendeur des grains et des noyaux. Il fait sortir le vivant du mort et fait sortir le mort du vivant. Voilà Dieu. ~ Comment alors êtes-vous pervertis?	إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ	ان الله فالق الحب والنوى يخرج الحى من الميت ومخرج الميت من الحى ذلكم الله فانى تومكون	إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ[1] وَٱلنَّوَىٰ. يُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ[2]، وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ[2] [3] مِنَ ٱلْحَيِّ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ. ~ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ؟
M-55/6:96[4]. Il est le fendeur de l'aube et qui a fait la nuit pour le repos et le soleil et la lune pour la computation. ~ Cela est la prédétermination du noble, du connaisseur.	فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	فالق الاصباح وجعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز العليم	فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ[1]، وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ[2] سَكَنًا[3]، وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ[4] حُسْبَانًا. ~ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ، ٱلْعَلِيمِ.
M-55/6:97. C'est lui qui vous a fait les étoiles, pour que par eux vous vous guidiez dans l'obscurité de la terre et de la mer. ~ Nous avons détaillé les signes pour des gens qui savent.	وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	وهو الذى جعل لكم النجوم لتهتدوا بها فى ظلمت البر والبحر قد فصلنا الايت لقوم يعلمون	وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ، لِتَهْتَدُواْ بِهَا فِي ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ. ~ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْأَيَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

---

[1] 1) نَزَّلَ (2 الْمَوْتِ (3 قراءة شيعية: ولو ترى إذ الظالمون آل محمد حقهم فِي غَمَرَاتِ ♦ R1) Cf. Ez 13:6-7. R2) D'après la tradition musulmane, il s'agit des anges exterminateurs. Cf. Ex 12:23; I Co 10:10; He 11:28; Ap. chap. 8-10; 1 H 53:13, 62:11.

[2] 1) فُرَادَى، فَرَادَ، فُرَادَاً، فَرْدَى (2 بَيْنَكُمْ ما

[3] 1) الْحَبَّ (2 الْمَيْتِ (3 الْمَيِّتَ (2 وَمُخْرِجُ

[4] 1) الاصباحِ، فالقَ الاصباحَ، فَلَقَ الاصباحَ (2 فالقُ الاصباحَ (3 وجاعلَ الليلِ، وجاعلَ الليلِ (4 ساكناً وَالْقَمَرِ، وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرُ، وَالشَّمْسُ

M-55/6:98[1]. C'est lui qui vous a générés d'une seule âme. Ensuite [il a créé la terre comme] une demeure [pour vous durant votre vie] et un dépôt [pour vous après votre mort][T1]. Nous avons détaillé les signes pour des gens qui comprennent.	وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ. [...] فَمُسۡتَقَرّٞ[1] [...] وَمُسۡتَوۡدَعٞ[2] [...]. قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَفۡقَهُونَ.	وهو الذى انساطم من نمس وحده ممسمى ومسودى مد مصلنا الاب لموم يممهود	وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ
M-55/6:99[2]. C'est lui qui a fait descendre du ciel de l'eau, avec laquelle nous avons fait sortir toute plante. Puis nous en avons fait sortir une verdure, dont nous faisons sortir des grains, les uns surmontant les autres. Et des palmiers, de leurs spathes, des grappes de dattes abaissées. Aussi des jardins de vigne, d'oliviers et de grenadiers, semblables et dissemblables. Regardez leurs fruits, quand ils fructifient et mûrissent. Il y a là des signes pour des gens qui croient.	وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ. فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَيۡءٖ. فَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهُ خَضِرٗا، نُّخۡرِجُ مِنۡهُ حَبّٗا مُّتَرَاكِبٗا[1]. وَمِنَ ٱلنَّخۡلِ، مِن طَلۡعِهَا، قِنۡوَانٞ[2] دَانِيَةٞ. وَجَنَّٰتٖ[3] مِّنۡ أَعۡنَابٖ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ، مُشۡتَبِهٗا[4] وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٍۚ. ٱنظُرُوٓاْ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ[5]، إِذَآ أَثۡمَرَ، وَيَنۡعِهِۦٓ[6]. إِنَّ فِي ذَٰلِكُمۡ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ.	وهو الذى انول من السما ما ماحيحيا به ساب كل سى ماحيحيا منه حصيا خيخ منه حيا منياطيا ومن النحل من طلعها منوان دانيه وحب من اعناب والزيتون والرمان مسبها وغير منسبه انظروا الى ثمره اذا اثمر وينعه ان في ذلكم لايات لموم يومنون	وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
M-55/6:100[3]. [---] Ils ont fait les djinns associés à Dieu, alors que c'est lui qui les a créés. Ils lui ont faussement attribué des fils et des filles, sans connaissance. Qu'il soit exalté et élevé sur ce qu'ils profèrent!	[---] وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلۡجِنَّ[1]، وَخَلَقَهُمۡ[2]. وَخَرَقُواْ[3] لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتِۭ، بِغَيۡرِ عِلۡمٖ. سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ!	وحعلوا لله سيطا الحن وحلمهم وحيموا له سين وسين سى علم سحنه وسلى عما يصمون	وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ
M-55/6:101[4]. Il est l'innovateur[T1] des cieux et de la terre. Comment aurait-il un fils, alors qu'il n'avait pas d'épouse[T2]? Il a créé toute chose, ~ et il est connaisseur de toute chose.	بَدِيعُ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَمۡ تَكُن[2] لَّهُۥ صَٰحِبَةٞ؟ وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖ، ~ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ.	بديع السموب والادص انى يكون له ولد ولم يكن له صحبه وحلق كل سى وهو بكل سى علم	بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
M-55/6:102. [---] Voilà Dieu, votre Seigneur. Il n'est de dieu que lui. Créateur de toute chose. Adorez-le donc. ~ Il est garant de toute chose.	[---] ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ، رَبُّكُمۡ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ، فَٱعۡبُدُوهُ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ.	كلكم الله ربكم لا اله الا هو حلق كل سى ماعبدوه وهو على كل سى وكيل	ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
M-55/6:103[5]. Les regards ne l'atteignent pas[R1], mais il atteint les regards. ~ Il est l'accommodant, l'informé.	لَّا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ، وَهُوَ يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَ. ~ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ، ٱلۡخَبِيرُ.	لا يدركه الابصر وهو يدرك الابصر وهو اللطيم الحبير	لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
M-55/6:104[6]. Vous sont parvenues des preuves visibles de votre Seigneur. Quiconque voit, c'est pour lui-même. Et quiconque est aveugle, c'est à son détriment[A1]. ~ Je ne suis pas votre protecteur.	قَدۡ جَآءَكُم بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡۖ. فَمَنۡ أَبۡصَرَ، فَلِنَفۡسِهِۦۖ. وَمَنۡ عَمِيَ، فَعَلَيۡهَاۚ. ~ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ.	قد حاطم بصائر من ربكم ممن ابصر ملنمسه ومن عمى معليها وما انا عليكم بحميظ	قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

---

[1] 1) فَمُسۡتَقِرٌّ، فَمُسۡتَقِرٌّ (2 وَمُسۡتَوۡدِعٌ ♦ T1) C'est lui qui vous a créés à partir d'une personne unique (Adam). Et il y a une demeure et un lieu de dépôt [pour vous] (Hamidullah); C'est lui qui vous a formés d'un seul être, ensuite séjour et attente (Abdelaziz).

[2] 1) وَيُنۡعِهِۦ، ويانِعِه (6 ثُمۡرِهِۦ، ثُمُرِهِ (5 متشابهاً (4 وَجَنَّٰتٖ (3 قِنۡوَانٞ، قُنۡوَانٞ (2 يَخۡرُجُ منه حبٌّ متراكبٌ

[3] 1) وَخَرَقُواْ، وَخَارَقُوا، وَحرَقُوا، وَحرَّقُوا (3 وخَلَقَهم، وهو خَلقهم (2 من الجنّ، الجنُّ

[4] 1) يَكُنۡ (2 بَدِيعَ، بَدِيعِ ♦ T1) créateur (Hamidullah); inventeur (Abdelaziz); producteur (Khawam) T2) Lecture et traduction de Luxenberg: صحابة Associates, comme au verset 42/25: 2).

[5] R1) Cf. Ex 33:20; Jn 1:18; 1 Jn 4:12.

[6] A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلْأَيَٰتِ وَلِيَقُولُواْ[1]: "دَرَسْتَ[2]"، ~ وَلِنُبَيِّنَهُۥ[3] لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

وكذلك نصرف الايات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

M-55/6:105[1]. Ainsi modulons-nous les signes afin qu'ils ne disent pas: "Tu as étudié", ~ et pour que nous le manifestions pour des gens qui savent.

ٱتَّبِعْ مَآ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ.

اتبع ما اوحى اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

M-55/6:106[2]. Suis ce qui t'a été révélé de ton Seigneur. Il n'est de dieu que lui. Détourne-toi[A1] des associateurs.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَآ أَشْرَكُواْ. وَمَا جَعَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا. وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ.

ولو سا الله ما اسركوا وما جعلنك عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

M-55/6:107[3]. Si Dieu avait voulu, ils n'auraient pas associé. Mais nous ne t'avons pas fait comme protecteur sur eux[A1]. Et tu n'es pas un garant sur eux.

[---] وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ، فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ، عَدْوًۢا[1]، بِغَيْرِ عِلْمٍ. [---] كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ. ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ. ~ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.

ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-55/6:108[4]. [---] N'insultez pas[A1] ceux qu'ils appellent, hors de Dieu, pour qu'ils n'insultent pas Dieu par inimitié, sans connaissance. [---] Ainsi avons-nous embelli à chaque nation son œuvre. Puis à leur Seigneur sera leur retour. ~ Il les informera alors de ce qu'ils faisaient.

[---] وَأَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ، لَئِن جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ، لَّيُؤْمِنُنَّ[1] بِهَا. قُلْ: "إِنَّمَا ٱلْأَيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ". وَمَا يُشْعِرُكُمْ[2] أَنَّهَآ، إِذَا جَآءَتْ[3]، لَا يُؤْمِنُونَ[4]؟

وامسموا بالله جهد ايمنهم لئن جاءتهم اية ليومنن بها قل انما الايت عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت لا يومنون

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

M-55/6:109[5]. [---] Ils ont juré par Dieu avec leurs serments les plus solennels, que s'il leur venait un signe, ils y croiraient. Dis: "Les signes sont auprès de Dieu". Mais qu'est-ce qui vous fait percevoir que, quand ils venaient, ils n'y croiront pas?

وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ وَأَبْصَٰرَهُمْ[1] [...] كَمَا لَمْ يُؤْمِنُواْ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَنَذَرُهُمْ[2] فِي طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ.

ونقلب افدتهم وابصرهم كما لم يومنوا به اول مره ونذرهم في طغيانهم يعمهون

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

M-55/6:110[6]. Nous tournons leurs cœurs et leurs regards [pour qu'ils ne croient pas en lui une deuxième fois] comme ils n'ont pas cru en lui une première fois et nous les laissons divaguer dans leur transgression.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ، وَكَلَّمَهُمُ ٱلْمَوْتَىٰ، وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا[1]، مَّا كَانُواْ لِيُؤْمِنُوٓاْ، إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ.

ولو اننا نزلنا اليهم الملئكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليومنوا الا ان يشا الله ولكن اكثرهم يجهلون

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

M-55/6:111[7]. Même si nous leur faisions descendre les anges, si les morts leur parlaient et si nous rassemblions toute chose devant eux, ils ne croiraient que si Dieu veut. Mais la plupart d'entre eux sont ignorants.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا، شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ[1]، يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ، غُرُورًا. وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ، مَا فَعَلُوهُ. فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.

وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شيطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض زخرف القول غرورا ولو شا ربك ما فعلوه فذرهم وما يفترون

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

M-55/6:112[8]. Ainsi avons-nous fait pour chaque prophète un ennemi: les Satans des humains et des djinns, qui révèlent les uns aux autres des discours enjolivés,[T1] pour tromper. Si ton Seigneur avait voulu, ils ne l'auraient pas fait. Laisse-les[A1] donc avec ce qu'ils fabulent.

---

1 1) وَلِيَقُولُوا (2 دَرَسْتَ، دَرَّسْتَ، دُرِّسْتَ، دَرَسَ، دُرَّسْتَ، دارَسَتْ، دورسْتَ، دُرَّسْن، دارسات (3 وَلِيُبَيِّنَهُ

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) عَدْوًا، عُدُوًّا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) لَيُؤْمِنُنْ (2 يُشْعِرُكُمْ، يُشْعِرُهُمْ (3 لعلها إذا جاءتهم (4 إذا جاءتهم أنهم تُؤْمِنُونَ

6 1) وَأَبْصَارُهُمْ ♦ وَيَذَرُهُمْ، وَيَذَرْهُمْ (2 وَيُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ، وَتُقَلِّبُ أَفْئِدَتُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ

7 1) قَبِلًا، قُبُلًا، قَبيلًا، قَبْلًا

8 1) الجن والإنس ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ T1) Sur le sens du terme zukhruf, voir la note du verset 63/43:35.

وَلِتَصۡغَىٰٓ إِلَيۡهِ [...] أَفۡـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ، وَلِيَرۡضَوۡهُ، وَلِيَقۡتَرِفُواْ[1] مَا هُم مُّقۡتَرِفُونَ.

ولتصغى اليه امده الذين لا يومنون بالاخره وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون

وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْأَخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

M-55/6:113[1]. Pour que les cœurs de ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière s'inclinent vers [ces discours enjolivés], en soient satisfaits et réalisent ce qu'ils réalisent.

أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡتَغِي حَكَمٗا، وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مُفَصَّلٗاۚ؟ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٞ[1] مِّن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّۖ. ~ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ.

امسى الله ابتغى حكما وهو الذى انزل اليكم الكتب مفصلا والذين اتيناهم الكتب يعلمون انه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

H-55/6:114[2]. Rechercherai-je un juge autre que Dieu, alors que c'est lui qui a fait descendre à vous le livre détaillé? Ceux auxquels nous avons donné le livre savent qu'il est descendu de ton Seigneur avec la vérité. ~ Ne sois donc pas des douteurs.

وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ[1] رَبِّكَ صِدۡقٗا وَعَدۡلٗاۚ[2]. لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦۚ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلۡعَلِيمُ.

وتمت كلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلمته وهو السميع العليم

وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

M-55/6:115[3]. La parole de ton Seigneur s'est accomplie en vérité et en justice. Nul ne peut changer ses paroles. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.

وَإِن تُطِعۡ أَكۡثَرَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ، يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ. إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ.

وان تطع اكثر من في الارض يضلوك عن سبل الله ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

M-55/6:116[4]. Si tu obéis à la plupart de ceux qui sont dans la terre, ils t'égareront de la voie de Dieu. Ils ne suivent que la présomption et ne font que conjecturer.[T1]

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ مَن يَضِلُّ[1] عَن سَبِيلِهِۦ، وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ.

ان ربك هو اعلم من يضل عن سبله وهو اعلم بالمهتدين

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

M-55/6:117[5]. Ton Seigneur sait mieux qui s'égare de sa voie et il sait mieux les guidés.

[---] فَكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ. إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤۡمِنِينَ.

مطلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم بايته مومنين

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

M-55/6:118. [---] Mangez donc de ce sur quoi le nom de Dieu a été rappelé. Si vous étiez croyants en ses signes.

وَمَا لَكُمۡ [...] أَلَّا تَأۡكُلُواْ مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ، وَقَدۡ فَصَّلَ[1] لَكُم مَّا حَرَّمَ[2] عَلَيۡكُمۡ، إِلَّا مَا ٱضۡطُرِرۡتُمۡ[3] إِلَيۡهِۗ؟ [وَإِنَّ كَثِيرٗا لَّيُضِلُّونَ[4]، بِأَهۡوَآئِهِم، بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ. إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُعۡتَدِينَ.

وما لكم الا تاكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه وان كثيرا ليضلون باهوائهم بغير علم ان ربك هو اعلم بالمعتدين

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

M-55/6:119[6]. Qu'avez-vous [à] ne pas manger de ce sur quoi le nom de Dieu a été rappelé, alors qu'il vous a détaillé ce qu'il vous a prohibé, à moins que vous n'y soyez forcés? [Beaucoup de gens égarent, par leurs désirs, sans connaissance. Ton Seigneur sait mieux les transgresseurs.

وَذَرُواْ ظَٰهِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَبَاطِنَهُۥۚ. إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡسِبُونَ[1] ٱلۡإِثۡمَ سَيُجۡزَوۡنَ بِمَا كَانُواْ يَقۡتَرِفُونَ.]

وذروا ظاهر الاثم وباطنه ان الذين يكسبون الاثم سيجزون بما كانوا يقترفون

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

M-55/6:120[7]. Laissez le péché, tant apparent que caché. Ceux qui réalisent le péché seront rétribués pour ce qu'ils réalisaient.]

وَلَا تَأۡكُلُواْ مِمَّا لَمۡ يُذۡكَرِ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ، وَإِنَّهُۥ لَفِسۡقٞ. [---] وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰٓ أَوۡلِيَآئِهِمۡ لِيُجَٰدِلُوكُمۡ.

ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وانه لفسق وان الشياطين ليوحون الى

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ

M-55/6:121[8]. Ne mangez pas de ce sur quoi le nom de Dieu n'a pas été rappelé,[A1] car c'est une perversité. [---] Les Satans révèlent à leurs alliés de disputer

---

1 1) وَلْيَرْضَوْهُ وَلْيَقْتَرِفُوا

2 1) مُنْزَلٌ.

3 1) قراءة شيعية: وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى صِدْقاً وَعَدْلًا (2 كلمات

4 T1) Voir la note de 51/10:66.

5 1) يُضِلُّ

6 1) لَيَضِلُّونَ (4 اضْطِرِرْتُمْ (3 حُرِّمَ، حَرَمَ (2 فُصِّلَ، فَصَلَ

7 1) يُكَسِّبُونَ

8 A1) Abrogé par 112/5:5 qui permet la nourriture des gens du livre.

avec vous. Si vous leur obéissez, vous deviendrez des associateurs.

وَإِنۡ أَطَعۡتُمُوهُمۡ، إِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُونَ.

اولبابهم لبحدلوطم
واد اطسموهم ابطم
لمسدطور

أَطَعۡتُمُوهُمۡ إِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُونَ

M-55/6:122[1]. Celui qui était mort et auquel nous avons donné vie et lui avons fait une lumière grâce à laquelle il marche parmi les humains, ressemble-t-il à celui qui est dans l'obscurité sans pouvoir en sortir? ~ Ainsi fut embelli aux mécréants ce qu'ils faisaient.

أَوَ مَن[1] كَانَ مَيۡتٗا[2] فَأَحۡيَيۡنَٰهُ وَجَعَلۡنَا لَهُۥ نُورٗا يَمۡشِي بِهِۦ فِي ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ لَيۡسَ بِخَارِجٖ مِّنۡهَاۚ ~ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡكَٰفِرِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

او مر طار مسا ماحسبه
وحعلنا له نودا نمسى به
ع الناس طمر مله
ع الطلمب لبس
خادج منها طدلط
دبر للطمدبر ما
طانوا بعملود

أَوَمَنۡ كَانَ مَيۡتًا فَأَحۡيَيۡنَاهُ وَجَعَلۡنَا لَهُ نُورًا يَمۡشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنۡ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيۡسَ بِخَارِجٍ مِنۡهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلۡكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعۡمَلُونَ

M-55/6:123[2]. [---] Ainsi avons-nous mis dans chaque cité ses plus grands criminels pour qu'ils y ourdissent une ruse. Mais ils ne rusent que contre eux-mêmes, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.

[---] وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٍ أَكَٰبِرَ[1] مُجۡرِمِيهَا لِيَمۡكُرُواْ فِيهَاۖ وَمَا يَمۡكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمۡ، ~ وَمَا يَشۡعُرُونَ.

وطدلط حعلنا ع
كل مدبه اطبر
مجرمها لبمطدوا منها
وما بمطدود الا
بانمسهم وما بسعدود

وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٍ أَكَابِرَ مُجۡرِمِيهَا لِيَمۡكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمۡكُرُونَ إِلَّا بِأَنۡفُسِهِمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ

M-55/6:124[3]. Quand un signe leur parvient, ils disent: "Nous ne croirons que quand on nous donnera du semblable à ce qui fut donné aux messagers de Dieu". Dieu sait mieux où il met son message. Un mépris auprès de Dieu et une punition sévère toucheront ceux qui ont commis les crimes pour la ruse qu'ils ourdissaient.

وَإِذَا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَةٞ، قَالُواْ: "لَن نُّؤۡمِنَ حَتَّىٰ نُؤۡتَىٰ مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ رُسُلُ ٱللَّهِ". ٱللَّهُ أَعۡلَمُ[1] حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهُۥۗ. سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا كَانُواْ يَمۡكُرُونَ.

واذا حابهم ابه مالوا
لن نومن حتى نوتى مل
ما اوتى دسل الله الله
اعلم حيث حعل دساله
سصيب الدين
اجرموا صعار عند
الله وعداب سديد
بما طانوا بمطدود

وَإِذَا جَاءَتۡهُمۡ آيَةٌ قَالُوا لَنۡ نُؤۡمِنَ حَتَّى نُؤۡتَى مِثۡلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعۡلَمُ حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجۡرَمُوا صَغَارٌ عِنۡدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمۡكُرُونَ

M-55/6:125[4]. Quiconque Dieu veut guider,[R1] il lui ouvre sa poitrine à la soumission. Quiconque il veut égarer, il fait sa poitrine étroite et embarrassée, comme s'il montait au ciel. Ainsi Dieu met l'opprobre[T1] sur ceux qui ne croient pas.

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ، يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ. وَمَن يُرِدۡ أَن يُضِلَّهُۥ، يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجٗا[1]، كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ[2] فِي ٱلسَّمَآءِۚ. كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ.

ممر يرد الله ار
يهديه يسرح
صدره للاسلم ومر
يرد ار يضله حعل
صدره ضيما حرجا
كانما يصعد ع
السما كدلك حعل
الله الرجس على
الدين لا يومنود

فَمَنۡ يُرِدِ اللَّهُ أَنۡ يَهۡدِيَهُ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُ لِلۡإِسۡلَامِ وَمَنۡ يُرِدۡ أَنۡ يُضِلَّهُ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ اللَّهُ الرِّجۡسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ

M-55/6:126. Ceci est un chemin droit de ton Seigneur. Nous avons détaillé les signes pour des gens qui se rappellent.

وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسۡتَقِيمٗاۗ. قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ.

وهدا صرط ربط
مسميما مد مصلنا
الايت لموم بدكرون

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسۡتَقِيمًا قَدۡ فَصَّلۡنَا الۡآيَاتِ لِقَوۡمٍ يَذَّكَّرُونَ

M-55/6:127[5]. Pour eux la demeure de la paix auprès de leur Seigneur[R1]. ~ C'est lui qui est leur allié pour ce qu'ils faisaient.

لَهُمۡ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمۡۖ. ~ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

لهم دار السلم عند
ربهم وهو ولبهم بما
طانوا بعملود

لَهُمۡ دَارُ السَّلَامِ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ وَهُوَ وَلِيُّهُمۡ بِمَا كَانُوا يَعۡمَلُونَ

M-55/6:128[6]. [Rappelle] le jour où il les rassemblera tous [et leur dira]: "Ô tribu des djinns! Vous avez [détourné] beaucoup d'humains". Leurs alliés parmi les humains diront: "Notre Seigneur! Nous avons joui les uns des autres et nous avons atteint le terme que vous nous avez déterminé". Il dira: "Le feu est votre séjour, où vous serez éternelle-

[...] وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ[1] جَمِيعٗا [...]: "يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ! قَدِ ٱسۡتَكۡثَرۡتُم مِّنَ [...] ٱلۡإِنسِ". وَقَالَ أَوۡلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلۡإِنسِ: "رَبَّنَا! ٱسۡتَمۡتَعَ بَعۡضُنَا بِبَعۡضٖ وَبَلَغۡنَآ أَجَلَنَا[2] ٱلَّذِيٓ أَجَّلۡتَ لَنَا". قَالَ: "ٱلنَّارُ مَثۡوَىٰكُمۡ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، إِلَّا مَا

ويوم يحسرهم جميعا
يمعسر الجن مد
استكثرتم من الانس
ومال اولياوهم من الانس
ربنا استمتع بعضنا
ببعض وبلغنا اجلنا
الدى اجلت لنا مال
النار مثوكم خلدين
فيها الا ما ساء الله ار

وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعًا يَا مَعۡشَرَ الۡجِنِّ قَدِ اسۡتَكۡثَرۡتُمۡ مِنَ الۡإِنۡسِ وَقَالَ أَوۡلِيَاؤُهُمۡ مِنَ الۡإِنۡسِ رَبَّنَا اسۡتَمۡتَعَ بَعۡضُنَا بِبَعۡضٍ وَبَلَغۡنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلۡتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثۡوَاكُمۡ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

---

1 1) مَيِّتًا (2 أَوۡمَنۡ، أَفَمَنۡ

2 1) أكبر، أكثر

3 1) رِسَالَاتَهُ (2 قراءة شيعية: الله يعلم

4 1) ضَيۡقًا حَرِجًا (2 يَصَعَدُ، يَتَصعَّدُ، يَصَّاعدُ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note sur le verset 4/74:5 ♦ R1) Cf. 2 M 1:4; Ac 16:14.

5 R1) Cf. Rm 14:17.

6 1) نَحۡشُرُهُمۡ (2 آجالنا، أَجَلُنَا

شَآءَ ٱللَّهُ [...]". ~ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ، عَلِيمٌ.	ديط حطم علم		ment, sauf ceux que Dieu veut [sauver parmi ceux qui n'ont pas démenti notre message]". Ton Seigneur est sage, connaisseur.
وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.	وكذلك نولي بعض الظلمين بعضا بما كانوا يكسبون	وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	M-55/6:129. Ainsi faisons-nous les oppressifs alliés les uns des autres pour ce qu'ils réalisaient.
يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ! أَلَمْ يَأْتِكُمْ[1] رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِي، وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَاۚ؟ قَالُواْ: "شَهِدْنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَا". وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا، وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُواْ كَٰفِرِينَ.	يا معشر الجن والانس الم ياتكم رسل منكم يقصون عليكم ايتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا؟ قالوا: شهدنا على انفسنا. وغرتهم الحيوة الدنيا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كفرين	يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ	M-55/6:130[1]. "Ô tribu des djinns et des humains! Ne vous sont-ils pas venus des messagers parmi vous pour vous narrer mes signes et vous avertir de la rencontre de votre jour-ci?" Ils diront: "Nous témoignons sur nous-mêmes". La vie ici-bas les a trompés et ils témoigneront sur eux-mêmes qu'ils étaient mécréants.
[...] ذَٰلِكَ [...] أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ، وَأَهْلُهَا غَٰفِلُونَ.	ذلك ان لم يكن ربك مهلك القرى بظلم واهلها غافلون	ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ	M-55/6:131. [C'est] ainsi [parce] que ton Seigneur ne fait jamais périr oppressivement les cités, alors que ses gens sont inattentifs.
وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُواْ. وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ[1].	ولكل درجت مما عملوا وما ربك بغفل عما يعملون	وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ	M-55/6:132[2]. À chacun il y a des degrés selon ce qu'ils ont fait. Et ton Seigneur n'est pas inattentif à ce qu'ils font.
وَرَبُّكَ ٱلْغَنِيُّ، ذُو ٱلرَّحْمَةِۚ. إِن يَشَأْ، يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنۢ بَعْدِكُم مَّا يَشَآءُ، كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ.	وربك الغني ذو الرحمة ان يشا يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما انشاكم من ذرية قوم اخرين	وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ	M-55/6:133. Ton Seigneur est l'indépendant, le détenteur de la miséricorde. S'il voulait, il vous ferait disparaître et ferait succéder qui il veut après vous, de même qu'il vous a générés de descendants d'autres gens.
إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَأٓتٍۖ. وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ [...]	ان ما توعدون لات وما انتم بمعجزين	إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ	M-55/6:134. Ce qui vous est promis viendra. Et vous ne sauriez défier [sa punition].
قُلْ: "يَٰقَوْمِ! ٱعْمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ[1]، إِنِّي عَامِلٌۖ. فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ[2] لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِۗ. ~ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ".	قل يقوم اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف تعلمون من تكون له عقبة الدار انه لا يفلح الظلمون	قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ	M-55/6:135[3]. Dis: "Ô mes gens! Faites selon votre position, moi aussi je fais.[A1] Vous saurez alors qui aura la [bonne] fin de la demeure [dernière]. ~ Les oppressifs ne réussissent pas".
[---] وَجَعَلُواْ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلْحَرْثِ وَٱلْأَنْعَٰمِ نَصِيبًا [...]. فَقَالُواْ: "هَٰذَا لِلَّهِ، بِزَعْمِهِمْ[1]، وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَا". فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ، فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِ. وَمَا كَانَ لِلَّهِ، فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمْۗ. ~ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ!	وجعلوا لله مما ذرا من الحرث والانعم نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم ساء ما يحكمون	وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ	M-55/6:136[4]. [---] Ils ont assigné à Dieu une part du labour et des troupeaux qu'il a disséminés [et une part à leurs associés].[R1] Ils dirent: "Ceci est à Dieu, selon leur prétention et ceci est à nos associés". Ce qui était pour leurs associés, ne parvient pas à Dieu. Et ce qui était pour Dieu, parvient à leurs associés. ~ Comme est maléfique ce qu'ils jugent!

---

1 1) تَأْتِكُمْ

2 1) تَعْمَلُونَ

3 1) مَكَانَاتِكُمْ، مَكَيِنَتِكُمْ 2) يَكُونُ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) مَكَانَاتِكُمْ، مَكَيِنَتِكُمْ 2) يَكُونُ ♦ R1) Ceci rappelle l'offrande des prémices: Ex 22:28-29; Dt 26:1-12.

M-55/6:137[1]. [Ainsi leurs associés ont-ils embelli, à beaucoup d'associateurs, de tuer leurs enfants,[R1] afin de les faire tomber et de leur rendre confuse leur religion. Si Dieu avait voulu, ils ne l'auraient pas fait. Laisse-les[A1] donc avec ce qu'ils fabulent.]

[وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ، لِكَثِيرٍ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ، قَتْلَ أَوْلَٰدِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ[1]، لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُواْ عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَا فَعَلُوهُ. فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.]

وكذلك زين لكثير من المشركين قتل أولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

M-55/6:138[2]. Ils dirent: "Voilà des troupeaux et un labour barrés dont ne se nourriront que ceux que nous voudrons, selon leur prétention et des troupeaux dont les dos sont prohibés". Et des troupeaux sur lesquels ils ne rappellent pas le nom de Dieu, par fabulation sur lui. Il les rétribuera pour ce qu'ils fabulaient.

وَقَالُواْ: "هَٰذِهِۦٓ أَنْعَٰمٌ[1] وَحَرْثٌ حِجْرٌ[2] لَّا يَطْعَمُهَآ إِلَّا مَن نَّشَآءُ، بِزَعْمِهِمْ، وَأَنْعَٰمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا". وَأَنْعَٰمٌ لَّا يَذْكُرُونَ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا، ٱفْتِرَآءً عَلَيْهِ. سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا من نشاء بزعمهم وانعام حرمت ظهورها وانعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

M-55/6:139[3]. Ils dirent: "Ce qui est dans les ventres de ces troupeaux est exclusivement pour nos mâles et prohibé à nos épouses". Si c'est une charogne, ils y sont associés. Il les rétribuera pour ce qu'ils profèrent. ~ Il est sage, connaisseur.

وَقَالُواْ: "مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلْأَنْعَٰمِ خَالِصَةٌ[1] لِّذُكُورِنَا، وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِنَا". وَإِن يَكُن مَّيْتَةً[2] [3]، فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ[4]. سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ. ~ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ، عَلِيمٌ.

وقالوا ما في بطون هذه الانعام خالصة لذكورنا ومحرم على ازواجنا وان يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم انه حكيم عليم

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

M-55/6:140[4]. [Ont perdu ceux qui ont tué leurs enfants,[R1] de façon insensée, sans connaissance et prohibé ce dont Dieu les a approvisionnés, par fabulation sur Dieu. Ils se sont égarés, ~ et n'étaient point guidés.]

[قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ[1] أَوْلَٰدَهُمْ، سَفَهًا[2]، بِغَيْرِ عِلْمٍ، وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ، ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ. قَدْ ضَلُّواْ، ~ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ.]

قد خسر الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

H-55/6:141[5]. [C'est lui qui a généré des jardins treillagés et non treillagés,[T1] les palmiers, les cultures aux différents fruits, les oliviers et les grenadiers, semblables et dissemblables. Mangez de leurs fruits, quand il fructifient et donnez leurs droits le jour de la moisson[A1]. N'excédez point. ~ Il n'aime pas les excessifs.]

[وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ، مَّعْرُوشَٰتٍ[1] وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ، وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ، مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ[2]، وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ، مُتَشَٰبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ. كُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦٓ[3]، إِذَآ أَثْمَرَ، وَءَاتُواْ[4] حَقَّهُۥ يَوْمَ حَصَادِهِۦ[5]. وَلَا تُسْرِفُواْ. ~ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ.]

وهو الذي انشا جنات معروشات وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا اكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره اذا اثمر واتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

M-55/6:142[6]. [Il a créé] les troupeaux pour le transport et les matelas.[T1] [Mangez de ce dont Dieu vous a approvisionnés et ne suivez pas les pas du Satan. ~ Il est pour vous un ennemi manifeste.]

[...] وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً[1] وَفَرْشًا. [كُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ[2] ٱلشَّيْطَٰنِ. ~ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.]

ومن الانعام حموله وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

M-55/6:143[7]. [Il a créé] huit couples: deux des ovins et deux des caprins. Dis:

[...] ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ. مِّنَ ٱلضَّأْنِ[1] ٱثْنَيْنِ[2]، وَمِنَ

ثمانية ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين قل

---

1 1) زُيِّنَ ... قَتْلُ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ، زُيِّنَ ... قَتْلُ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائِهِمْ، زُيِّنَ ... قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Sacrifices humains pratiqués par les juifs mais condamnés par la Bible: Lv 18:21; Dt 12:31; 2 R 16:3 et 17; 17:31; Jr 32:35. Voir l'index sous: Infanticide.

2 1) نَعَمٌ (2 حُجُرٌ، حُجْرٌ، حَجْرٌ، حُجْراً، حِرْجٌ

3 1) خَالِصٌ، خَالِصاً، خَالِصَةً، خَالِصُهُ (2 مَيِّتَة (3 تَكُنْ مَيْتَةً، يَكُنْ مَيْتَةٌ، تَكُنْ مَيْتَةٌ (4 سواء

4 1) قَتَّلُوا (2 سُفَهاء ♦ R1) Voir la note de 7/81:9.

5 1) قراءة شيعية: وآتوهم - الضغث من الزرع والقبضة بعد القبضة من التمر تعطيه من (4 ثُمْرِهِ، ثُمُرِهِ (3 أَكْلُه (2 مَغْرُوسَاتٍ وَغَيْرَ مَغْرُوسَاتٍ (5 يحضرك من المساكين ♦ T1) Variante: plantés et non plantés ♦ A1) Abrogé par 113/9:103 qui impose la dîme.

6 1) خُطُوَاتِ، خَطْوَاتِ، خَطَوَاتِ، خُطُوَاتِ (2 حُمُولَةً ♦ T1) certains pour le transport et d'autres pour diverses utilités (Hamidullah); bête de charge et de consommation (Abdelaziz).

7 1) الضَّانِ (2 اثْنَانِ (3 الْمِعْزَى، الْمَعَزِ (4 نَبُّونِي

ٱلْمَعْزِ[3] ٱثْنَيْنِ[2]. قُلْ: "ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ؟ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ؟ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ؟ نَبِّئُونِي[4] بِعِلْمٍ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ". [...] وَمِنَ ٱلْإِبِلِ ٱثْنَيْنِ، وَمِنَ ٱلْبَقَرِ ٱثْنَيْنِ. قُلْ: "ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ؟ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ؟ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ؟ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَا؟" فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ، بِغَيْرِ عِلْمٍ؟ ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

مل الدكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم ان كنتم صادقين

ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل ءالذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه ارحام الانثيين ام كنتم شهداء اذ وصاكم الله بهذا فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم ان الله لا يهدي القوم الظلمين

"Est-ce les deux mâles qu'il a prohibés? Ou bien les deux femelles? Ou bien ce qui est dans les matrices des deux femelles? Informez-moi, en toute connaissance. ~ Si vous étiez véridiques".

M-55/6:144. [Et il a créé] deux des chameaux et deux des bovins. Dis: "Est-ce les deux mâles qu'il a prohibés? Ou bien les deux femelles? Ou bien ce qui est dans les matrices des deux femelles? Ou bien étiez-vous témoins quand Dieu vous a enjoint cela?" Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge pour égarer les humains, sans connaissance? ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

[---] قُلْ: "لَّآ أَجِدُ، فِي مَآ أُوحِيَ[1] إِلَيَّ، مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُۥٓ[2]، إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيْتَةً[3] [4]، أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا، أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ، فَإِنَّهُۥ رِجْسٌ، أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ". فَمَنِ ٱضْطُرَّ[5]، غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ [...]. فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ [...].

قل لا اجد في ما اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميتة او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فان ربك غفور رحيم

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

M-55/6:145[1]. [---] Dis: "Dans ce qui m'a été révélé, je ne trouve de prohibé,[R1] à aucun qui se nourrit de s'en nourrir, que la charogne, le sang répandu, la chair de porc, car c'est un opprobre[T1], ou ce qui par perversité a été sacrifié à un autre que Dieu"[R2]. Mais quiconque est forcé et n'est ni rebelle ni transgresseur, [nul péché sur lui]. Ton Seigneur est pardonneur, miséricordissime [envers lui].

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ، حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ[1]. وَمِنَ ٱلْبَقَرِ وَٱلْغَنَمِ، حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ، إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ، أَوِ ٱلْحَوَايَآ، أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ. ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِبَغْيِهِمْ. وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ.

وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما الا ما حملت ظهورهما او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وإنا لصادقون

M-55/6:146[2]. Aux juifs, nous avons prohibé[R1] toute bête à ongle. Des bovins et des ovins, nous leur avons prohibé les graisses,[R2] sauf ce que portent leurs dos, les entrailles, ou ce qui est mêlé à l'os. Ainsi nous les avons rétribués pour leur rébellion. Nous sommes véridiques.

[---] فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل: "رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَٰسِعَةٍ، وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ".

مان كذبوك فقل ربكم ذو رحمة واسعة ولا يرد باسه عن القوم المجرمين

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

M-55/6:147. [---] S'ils t'ont démenti, dis alors: "Votre Seigneur est détenteur d'une large miséricorde et sa vigueur ne saurait être retournée des gens criminels".

---

1 1) رجز et رجس voir la note sur le verset 4/74:5 ♦ R1) La prohibition de la bête trouvée morte et du sang est partiellement abrogée par la sunnah qui permet les poissons et les sauterelles morts et le sang du foie et de la rate. La prohibition de ce qui a été offert à un autre que Dieu est abrogée par 112/5:5 qui permet la nourriture des gens du livre ♦ R1) Cf. chez les juifs: Gn 9:4; 32:32; Ex 12:15-20; 22:20 et 31; 23:19; 34:26; Lv 3:4, 7; chap. 11; 17:10-16; 22:8 et 28; Dt 12:23; chap. 14; Tb 1:10-11; Ez 4:14; Is 66:17; 1 M 62; 2 M chap. 6 et 7. Cf. chez les chrétiens: Mc 7:15, 19-22; Ac 10:11-16; 15:20 et 29; 1 Co chap. 8-10; Rm 14:2-4, 14 et 17.

2 1) ظُفْرٍ، ظِفِرٍ، ظِفْرٍ ♦ R1) Voir le verset précédent. R2) La graisse était offerte à Dieu: Lv 3:3-5, d'où l'interdiction de la consommer: Lv 7:22-25.

M-55/6:148[1]. [---] Les associateurs diront: "Si Dieu avait voulu, nous n'aurions pas associé, nos pères non plus et nous n'aurions rien prohibé". De même ceux d'avant eux ont démenti [les messagers] jusqu'à ce qu'ils aient goûté notre vigueur. Dis: "Avez-vous quelque connaissance à nous sortir? Vous ne suivez que la présomption et ne faites que conjecturer".[T1]

[---] سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ: "لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَآ أَشْرَكْنَا، وَلَآ ءَابَآؤُنَا، وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَيْءٍ". كَذَٰلِكَ كَذَّبَ[1] ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ [...] حَتَّىٰ ذَاقُواْ بَأْسَنَا. قُلْ: "هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ؟ إِن تَتَّبِعُونَ[2] إِلَّا ٱلظَّنَّ، وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ".

سيقول الذين اشركوا لو شاء الله ما اشركنا ولا اباونا ولا حرمنا من شي كذلك كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا باسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا ان تتبعون الا الظن وان انتم الا تخرصون

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

M-55/6:149[2]. Dis: "À Dieu l'argument convaincant[T1]. S'il avait voulu, il vous aurait guidés tous ensemble".

قُلْ: "فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ. فَلَوْ شَآءَ، لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ".

قل لله الحجة البالغة فلو شاء لهداكم اجمعين

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ

M-55/6:150[3]. Dis: "Venez avec vos témoins qui témoignent que Dieu a prohibé cela". S'ils témoignent, alors ne témoigne pas avec eux. Ne suis pas les désirs de ceux qui ont démenti nos signes, qui ne croient pas à la [demeure] dernière et donnent des équivalents à leur Seigneur[T1].

قُلْ: "هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا". فَإِن شَهِدُواْ، فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ. وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ، وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ.

قل هلم شهداءكم الذين يشهدون ان الله حرم هذا فان شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع اهوا الذين كذبوا باياتنا والذين لا يومنون بالاخره وهم بربهم يعدلون

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

H-55/6:151[4]. Dis: "Venez pour que je récite ce que votre Seigneur vous a prohibé: Ne lui associez rien. [Traitez] les deux géniteurs avec bienveillance.[R1] Ne tuez pas vos enfants [craignant] une pénurie[R2]. C'est nous qui vous approvisionnons ainsi qu'eux. N'approchez pas les turpitudes, tant apparentes que cachées. Ne tuez l'âme que Dieu a prohibée qu'avec le droit. Voilà ce qu'il vous a enjoint. ~ Peut-être raisonnerez-vous!

قُلْ: "تَعَالَوْاْ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ. أَلَّا تُشْرِكُواْ بِهِۦ شَيْـًٔا. [...] وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا. وَلَا تَقْتُلُوٓاْ أَوْلَٰدَكُم مِّنْ [...] إِمْلَٰقٍ، نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ. وَلَا تَقْرَبُواْ ٱلْفَوَٰحِشَ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ. وَلَا تَقْتُلُواْ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ، إِلَّا بِٱلْحَقِّ. ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!

قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم الا تشركوا به شيا وبالوالدين احسانا ولا تقتلوا اولادكم من املاق نحن نرزقكم واياهم ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم وصاكم به لعلكم تعقلون

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

H-55/6:152[5]. N'approchez[A1] les biens de l'orphelin que de la meilleure manière, jusqu'à ce qu'il atteigne sa pleine force. Remplissez la mesure et la balance avec équité.[R1] [Nous ne chargeons une âme qu'à sa capacité][R2]. Quand vous parlez, soyez justes même s'il était un apparenté. Acquittez-vous du pacte de Dieu". Voilà ce qu'il vous a enjoint. ~ Peut-être vous rappellerez-vous!

وَلَا تَقْرَبُواْ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ. وَأَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ، بِٱلْقِسْطِ. [لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا]. وَإِذَا قُلْتُمْ، فَٱعْدِلُواْ، وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ. وَبِعَهْدِ ٱللَّهِ أَوْفُواْ". ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ[1]!

ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصاكم به لعلكم تذكرون

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

---

1 1) كَذَبَ (2 يَتَّبِعُونَ ♦ T1) Voir la note de 51/10:66.

2 T1) L'argument décisif appartient à Allah (Hamidullah); À Dieu appartient l'argument péremptoire (Boubakeur).

3 T1) Mawerdi: Ils associent des divinités à Dieu. Lecture de Luxenberg: يعذلون: ils doutent, du verbe syriaque ܥܕܠ 'dhal.

4 R1) Voir la note de 44/19:14. R2) Voir la note de 7/81:9.

5 1) تَذَكَّرُونَ ♦ A1) Abrogé par 87/2:220 ♦ R1) Cf. Lv 19:35-36; Dt 25:13.16; Ez 45:10; Pr 11:1, 20:23 R2) Cf. I Co 10:13.

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي[1] مُسْتَقِيمًا، فَٱتَّبِعُوهُ. وَلَا تَتَّبِعُواْ[2] ٱلسُّبُلَ، فَتَفَرَّقَ[3] بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ. ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ!

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وار هدا صدطى مسمسما ماسدوه ولا سدوا السل مىمدو بطم عر سىله دلطم وصطم به لعلطم سمور

H-55/6:153[1]. Ceci est mon chemin droit, suivez-le. Ne suivez pas les voies, qui vous séparaient alors de sa voie. Voilà ce qu'il vous a enjoint. ~ Peut-être craindrez-vous!

[---] ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا[1] عَلَى ٱلَّذِيٓ أَحْسَنَ[2]، وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ، وَهُدًى، وَرَحْمَةً. ~ لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ!

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

ىم اىىا موسى الطىب ىماما على الدى احسر وىمصىلا لطل سى وهدى ودحمه لعلهم ىلما دىهم ىومىور

M-55/6:154[2]. [---] Puis nous avons donné à Moïse le livre comme complément pour le bien qu'il avait fait, un détail de toute chose, une direction et une miséricorde. ~ Peut-être croiront-ils en la rencontre de leur Seigneur!

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ، مُبَارَكٌ. فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُواْ. ~ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ!

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وهدا طىب اىىلىه مىاىط ماسدوه واىموا لعلطم ىىحمور

M-55/6:155. Ceci est un livre béni que nous avons fait descendre. Suivez-le donc et craignez. ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!

[...] أَن تَقُولُوٓاْ[1]: "إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَٰبُ عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا، وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ [...] لَغَٰفِلِينَ".

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

ار ىمولوا اىما اىىل الطىب على طاىمىىر مر مىلىا وار طىا عر دداسىهم لىملىر

M-55/6:156[3]. [Nous l'avons fait descendre] afin que vous ne disiez point: "Le livre n'est descendu que sur deux groupes avant nous et nous étions inattentifs à l'étude [de leurs livres]".

أَوْ تَقُولُواْ[1]: "لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَٰبُ، لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ". فَقَدْ جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ. فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ[2] بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا؟ سَنَجْزِي ٱلَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ، بِمَا كَانُواْ يَصْدِفُونَ.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

او ىمولوا لو اىا اىىل علىا الطىب لطىا اهدى مىهم ممد حاطم ىىه مر دىطم وهدى ودحمه ممد اطلم ممر طدىب ىاىب الله وصدم عىها ىىحدى الدىر ىصدمور عر اىىا سو العداب ىما طاىوا ىصدمور

M-55/6:157[4]. Ou bien que vous ne disiez: "Si le livre avait été descendu sur nous, nous aurions été mieux guidés qu'eux". Or vous sont venues une preuve de votre Seigneur, une direction et une miséricorde. Qui est plus oppressif que celui qui a démenti les signes de Dieu et s'en est détourné? Nous rétribuerons ceux qui se détournent de nos signes par la pire punition, parce qu'ils se détournaient.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ؟ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ؟ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ؟ يَوْمَ يَأْتِي[2] بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ، لَا يَنفَعُ[3] نَفْسًا إِيمَٰنُهَا [...] لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ، أَوْ كَسَبَتْ[4] فِيٓ إِيمَٰنِهَا خَيْرًا. قُلِ: "ٱنتَظِرُوٓاْ، إِنَّا مُنتَظِرُونَ".

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

هل ىىطدور الا ار ىاىىهم الملىطه او ىاىى دىط او ىاىى ىىصر اىىى

M-55/6:160[1]. [---] Quiconque vient avec le bienfait aura dix [bienfaits] semblables.[R1] Quiconque vient avec le méfait, ne sera rétribué que par son semblable. ~ Et ils ne seront pas oppressés.	[---] مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ، فَلَهُۥ عَشۡرُ [...] أَمۡثَالِهَا[1]. وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ، فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَا. ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.	مر حا بالحسنه مله عسر امثالها ومر حا بالسيه ملا يجزى الا مثلها وهم لا يطلمون	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
M-55/6:161[2]. [---] Dis: "Mon Seigneur m'a guidé vers un chemin droit, une religion droite,[T1] la religion d'Abraham, le droit[T2]. ~ Il n'était point des associateurs".	[---] قُلۡ: "إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ، دِينٗا قِيَمٗا[1]، مِّلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ، حَنِيفٗا. ~ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ".	مل ايي هديي دي الى صرط مسمم دينا ميما مله ايهم حنيما وما كان مر المسركين	قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
M-55/6:162[3]. Dis: "Ma prière, mon sacrifice[T1], ma vie et ma mort sont à Dieu, le Seigneur des mondes.	قُلۡ: "إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحۡيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ، رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ.	مل ار صلاي ونسكي ومحياي ومماي لله رب العلمين	قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
M-55/6:163. À lui nul associé. Voilà ce qu'il m'a été ordonné et je suis le premier des soumis".	لَا شَرِيكَ لَهُۥ. وَبِذَٰلِكَ أُمِرۡتُ، وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ".	لا سريك له وبدلك امرت وانا اول المسلمين	لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
M-55/6:164[4]. Dis: "Rechercherai-je un autre seigneur que Dieu, alors qu'il est le Seigneur de toute chose? Chaque âme ne réalise [un mal] qu'à son détriment. Aucune [âme] chargée ne sera chargée de la charge d'autrui.[R1] Puis à votre Seigneur sera votre retour, ~ et il vous informera de ce en quoi vous divergiez".	قُلۡ: "أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡغِي رَبّٗا، وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيۡءٖ. وَلَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٍ [...] إِلَّا عَلَيۡهَا. وَلَا تَزِرُ [...] وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ. ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرۡجِعُكُمۡ، فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ".	مل اعبد الله ابغي ربا وهو رب كل سي ولا تكسب كل نمس الا عليها ولا يزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون	قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
M-55/6:165. C'est lui qui vous a faits des successeurs [dans] la terre et a élevé certains de vous au-dessus d'autres en degrés, afin de vous tester en ce qu'il vous a donné. Ton Seigneur est rapide en châtiment. ~ Il est pardonneur, miséricordissime.	وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَكُمۡ خَلَٰٓئِفَ [...] ٱلۡأَرۡضِ، وَرَفَعَ بَعۡضَكُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ، لِّيَبۡلُوَكُمۡ فِي مَآ ءَاتَىٰكُمۡ. إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ. ~ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ، رَّحِيمٞ.	وهو الدي جعلكم خلئف حلم الارض ورمع بعضكم موق بعض درجات ليبلوكم في ما اتاكم ان ربك سريع العقاب وانه لغمور رحيم	وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Chapitre 56/37: Les rangés
سُورَة الصَّافَّات

182 versets mecquois[5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
M-56/37:1[7]. Par les anges alignés en rangée![T1]	وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا!	والصمت صما	وَالصَّافَّاتِ صَفًّا
M-56/37:2[8]. Par ceux qui intiment avec force![T1]	فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا!	مالزجرت زجرا	فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا

---

1 1) عَشْرُ أَمْثَالُهَا، عَشْرُ أَمْثَالَهَا ♦ R1) Cf. Mt 19:29.

2 1) قَيِّمًا ♦ T1) Voir la note de 53/12:40. T2) Voir la note de 51/10:105.

3 T1) Mawerdi: 1) mon sacrifice pendant le pèlerinage. 2) ma religion. 3) mon adoration. Le verbe syriaque نسَخ signifie verser le sang et égorger.

4 R1) Cf. Dt 24:16; Ez 18:1-4 et 20; Ga 6:4-5; Rm 14:12; Gr 31:29-30.

5 Titre tiré du verset 1.

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 T1) Lecture et traduction par Luxenberg: وَالصَّاقاتِ صقن (سيصقن): Quant aux foudres, ils foudroyeront, ou وَالصَّاعقاتِ صعقن (سيصعقن): Quant à ceux qui frappent, ils frapperont, ou وَالزَّاعقاتِ زَعقن (سيزعقن): Quant à ceux qui crient, ils crieront. Il s'agit d'une référence aux anges.

8 T1) qui poussent [les nuages] avec force (Hamidullah); qui montent une garde vigilante (Chiadmi); qui repoussent ainsi toute intrusion (Khawam). Lecture et traduction par Luxenberg: فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرن Quant aux anges qui intiment, ils intimeront.

M-56/37:3[1]. Par ceux qui récitent le rappel![T1]	فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا!	فالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا	مالليـــ ـــكـــا
M-56/37:4. Votre Dieu est un seul.	إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٌ.	إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ	ار الهكم لوحد
M-56/37:5[2]. Il est le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux et le Seigneur des orients [et des occidents].	رَّبُّ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، وَمَا بَيۡنَهُمَا، وَرَبُّ[1] ٱلۡمَشَٰرِقِ [...].	رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ	ـــب الســمـوب والارض وما بـــنهما وبـــ المشـــرق
M-56/37:6[3]. [---] Nous avons embelli le ciel le plus proche avec l'ornement des étoiles,	[---] إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ[1]،	إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ	انا ـــينا السما الـــنيا بـــينه الـــكواكـــ
M-56/37:7. [et nous l'avons protégé] contre tout Satan rebelle.	[...] وَحِفۡظًا مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٍ مَّارِدٍ.	وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ	وحمـــظا مـــ كـــل ســـطـــ مارد
M-56/37:8[4]. Ils ne pourront écouter les notables les plus élevés,[R1] car ils seront lancés de tout côté,	لَّا يَسَّمَّعُونَ[1] إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ، وَيُقۡذَفُونَ[2] مِن كُلِّ جَانِبٍ،	لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ	لا يسمعون الى الملا الاعلى ويمـــدمون مـــ كـــل جانـــ
M-56/37:9[5]. repoussés. Et ils auront une punition perpétuelle.	دُحُورًا[1]. وَلَهُمۡ عَذَابٌ وَاصِبٌ.	دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ	دحورا ولهم عـــذاب واصـــ
M-56/37:10[6]. Sauf celui qui ravit à l'arrachée. Un météore perforant le poursuivra alors.	إِلَّا مَنۡ خَطِفَ[1] ٱلۡخَطۡفَةَ، فَأَتۡبَعَهُۥ[2] شِهَابٌ ثَاقِبٌ.	إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ	الا مـــ خطـــ الخطـــه مابـــعه ســـهاب بـــاقـــ
M-56/37:11[7]. [---] Demande leur avis: "Sont-ils plus difficiles à créer, ou ceux que nous avons créés?" Nous les avons créés de la glaise[R1] collante.	[---] فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ[1]: "أَهُمۡ أَشَدُّ أَم مَّنۡ[2] خَلَقۡنَا[3]؟" إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٍ لَّازِبٍ[4].	فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ	ماســـتفتهم اهم اســـد خلقا ام مـــ خلقنا انا خلقنـــهم مـــ طـــين لازب
M-56/37:12[8]. Plutôt tu t'es émerveillé et ils se moquent.	بَلۡ عَجِبۡتَ[1]، وَيَسۡخَرُونَ.	بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ	بل عجـــب ويســـخرون
M-56/37:13[9]. Quand on leur rappelle, ils ne se rappellent pas.	وَإِذَا ذُكِّرُواْ[1]، لَا يَذۡكُرُونَ.	وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ	واذا ذكـــروا لا يذكـــرون
M-56/37:14[10]. Quand ils voient un signe, ils se moquent,	وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةً، يَسۡتَسۡخِرُونَ[1].	وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ	واذا راوا ايه يســـتسخرون
M-56/37:15. Ils disent: "Ce n'est qu'une sorcellerie manifeste.	وَقَالُوٓاْ: "إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٌ مُّبِينٌ.	وَقَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ	ومالوا ان هـــذا الا ســـحر مبـــ
M-56/37:16[11]. Quand nous mourrons et serons terre et os, serons-nous ressuscités?	أَءِذَا[1] مِتۡنَا[2] وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا، أَءِنَّا[3] لَمَبۡعُوثُونَ؟	أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	اذا مـــنا وكنا تـــرابا وعـــظما انا لمبعـــوثون
M-56/37:17. Et nos premiers pères?"	أَوَ ءَابَاؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ؟"	أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	او اباونا الاولون
M-56/37:18[12]. Dis: "Oui! Et vous en étant humiliés".	قُلۡ[1]: "نَعَمۡ[2]! وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ".	قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ	مل نعم وانـــتم دخـــرون
M-56/37:19. Il n'y aura qu'une seule intimation. Et les voilà à regarder.	فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٌ وَٰحِدَةٌ. فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ.	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ	فانما هي زجـــره وحـــده فاذا هـــم ينظـــرون
M-56/37:20. Ils diront: "Malheur à nous! C'est le jour du jugement".	وَقَالُواْ: "يَٰوَيۡلَنَا! هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ".	وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ	ومالوا يـــويلنا هـــذا يـــوم الـــدين

---

1 T1) Lecture et traduction par Luxenberg: فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرن Quant aux anges qui récitent, ils rappelleront.
2 1) رَبَّ
3 1) بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبَ، بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ، بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبُ
4 1) يَسْمَعُونَ، يُسَمَّعُونَ (2 وَيَقْذِفُونَ ♦ R1) Voir la note de 40/72:9.
5 1) دَحُورًا
6 1) فَاتَّبَعَهُ (2 خَطِّفَ، خِطِّفَ، خِطِفَ
7 1) فَاسْتَفْتِهِمْ (2 أَمَنْ (3 عَدَدْنَا، عَدَّدْنَا (4 لَازِمٍ، لَاتِبٍ ♦ R1) Cf. Ge 1:27
8 1) عَجِبْتُ
9 1) ذُكِرُوا
10 1) يَسْتَسْجِرُونَ
11 1) إِنَّا (3 مُتْنَا (2 إِذَا
12 1) نَعِمْ (2 قال

M-56/37:21[1]. C'est le jour de la décision[R1] que vous démentiez.	هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ.	هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون	هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
M-56/37:22[2]. Rassemblez ceux qui ont oppressé avec leurs épouses et ceux qu'ils adoraient[R1]	ٱحْشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزْوَٰجَهُمْ[1]، وَمَا كَانُواْ يَعْبُدُونَ	احشروا الذين ظلموا وازواجهم وما كانوا يعبدون	احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ
M-56/37:23. hors de Dieu, puis guidez-les vers le chemin de la géhenne.	مِن دُونِ ٱللَّهِ، فَٱهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْجَحِيمِ.	من دون الله فاهدوهم الى صراط الجحيم	مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ
M-56/37:24[3]. Arrêtez-les. Ils sont responsables.	وَقِفُوهُمْ. إِنَّهُم[1] مَّسْـُٔولُونَ[2].	وقفوهم انهم مسئولون	وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ
M-56/37:25[4]. Qu'avez-vous à ne pas vous secourir?	مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ[1]؟	ما لكم لا تناصرون	مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ
M-56/37:26. Ils sont plutôt, ce jour, soumis.	بَلْ هُمُ، ٱلْيَوْمَ، مُسْتَسْلِمُونَ.	بل هم اليوم مستسلمون	بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ
M-56/37:27. Ils avanceront alors les uns vers les autres en s'interrogeant.	وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ.	واقبل بعضهم على بعض يتساءلون	وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
M-56/37:28[5]. Ils diront: "Vous veniez vers nous du côté droit".[T1]	قَالُوٓاْ: "إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ".	قالوا انكم كنتم تأتوننا عن اليمين	قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ
M-56/37:29. Ils diront: "C'est vous plutôt qui n'étiez pas croyants.	قَالُواْ: "بَل لَّمْ تَكُونُواْ مُؤْمِنِينَ.	قالوا بل لم تكونوا مؤمنين	قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
M-56/37:30. Nous n'avions aucune autorité sur vous. C'est vous plutôt qui étiez des gens transgresseurs.	وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍ. بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ.	وما كان لنا عليكم من سلطن بل كنتم قوما طغين	وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ
M-56/37:31. Alors la parole de notre Seigneur contre nous était confirmée. Nous goûterons [la punition].	فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ. إِنَّا لَذَآئِقُونَ [...].	فحق علينا قول ربنا انا لذائقون	فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ
M-56/37:32. Nous vous avons alors fourvoyés. Nous étions des dévoyés".	فَأَغْوَيْنَٰكُمْ. إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ".	فاغويناكم انا كنا غوين	فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ
M-56/37:33. Ils seront, ce jour-là, associés dans la punition.	فَإِنَّهُمْ، يَوْمَئِذٍ، فِي ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ.	فانهم يومئذ في العذاب مشتركون	فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
M-56/37:34. Ainsi nous faisons avec les criminels.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ.	انا كذلك نفعل بالمجرمين	إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ
M-56/37:35. Quand on leur disait: "Il n'est de dieu que Dieu", ils devenaient arrogants,	إِنَّهُمْ كَانُوٓاْ، إِذَا قِيلَ لَهُمْ: "لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ"، يَسْتَكْبِرُونَ،	انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون	إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ
M-56/37:36. et disaient: "Allons-nous laisser nos dieux pour un poète possédé par un djinn?"	وَيَقُولُونَ: "أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ، مَّجْنُونٍ؟"	ويقولون ائنا لتاركوا الهتنا لشاعر مجنون	وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ
M-56/37:37[6]. Il est plutôt venu avec la vérité et il a confirmé les messagers.	بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ[1].	بل جاء بالحق وصدق المرسلين	بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ
M-56/37:38[7]. Vous goûterez la punition douloureuse.	إِنَّكُمْ لَذَآئِقُواْ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ[1].	انكم لذائقوا العذاب الاليم	إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ
M-56/37:39. Vous ne serez rétribués que pour ce que vous faisiez,	وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ،	وما تجزون الا ما كنتم تعملون	وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

---

1 R1) Cf. Mt 25: 32.

2 1) وَأَزْوَاجُهُمْ، وظَلَم أَزْوَاجُهُمْ ♦ R1) Selon le Talmud, les gens et leurs idoles seront puni, sur la base de Ex 12:12 (Sukkah 29a).

3 1) مَسُولُونَ 2) أَنَّهُمْ

4 1) تَتَنَاصَرُونَ، تَّنَاصَرُونَ

5 T1) C'est vous qui nous forciez à la mécréance (Hamidullah); Vous veniez à nous sous couvert de serment (Masson).

6 1) وَصَدَقَ الْمُرْسَلون

7 1) لَذَائِقُو، لَذَائِقٌ، لَذَائِقُون - الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

M-56/37:40[1]. sauf les serviteurs dévoués[T1] de Dieu.	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	الا عباد الله المخلصين	إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ[1].
M-56/37:41. Ceux-là auront une provision connue,	أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ	اولئك لهم رزق معلوم	أُوْلَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ،
M-56/37:42[2]. des fruits. Et ils seront honorés,	فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ	فواكه وهم مكرمون	فَوَٰكِهُ. وَهُم مُّكْرَمُونَ[1]،
M-56/37:43[3]. dans les jardins du délice[T1],	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ	في جنات النعيم	فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ،
M-56/37:44[4]. sur des lits[R1], face à face.	عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ	على سرر متقابلين	عَلَىٰ سُرُرٍ[1]، مُّتَقَٰبِلِينَ.
M-56/37:45[5]. On fera circuler parmi eux une coupe d'une source,	يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ	يطاف عليهم بكاس من معين	يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ[1] مِّن مَّعِينٍ،
M-56/37:46[6]. blanche, un délice pour les buveurs,	بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ	بيضا لذه للشاربين	بَيْضَآءَ[1]، لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ،
M-56/37:47[7]. dans laquelle il n'y aura pas mal de tête[T1] et ils n'en seront pas ivres[T2].	لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ	لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون	لَا فِيهَا غَوْلٌ، وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ[1].
M-56/37:48[8]. Ils auront des jeunes filles limitant leurs regards, aux grands yeux[T1],	وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ	وعندهم قصرت الطرف عين	وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ، عِينٌ،
M-56/37:49[9]. comme si elles étaient des œufs préservés.[T1]	كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ	كانهن بيض مكنون	كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ.
M-56/37:50. Ils avanceront alors les uns vers les autres en s'interrogeant.	فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ	فاقبل بعضهم على بعض يتساءلون	فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ.
M-56/37:51. L'un d'eux dira: "J'avais un compagnon	قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ	قال قائل منهم اني كان لي قرين	قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ: "إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ
M-56/37:52[10]. qui disait: "Es-tu de ceux qui confirment	يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ	يقول ائنك لمن المصدقين	يَقُولُ: "أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ[1]
M-56/37:53[11]. que quand nous mourrons et serons terre et os, nous serons jugés?""	أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَدِينُونَ	اذا متنا وكنا ترابا وعظاما اانا لمدينون	أَءِذَا[1] مِتْنَا[2] وَكُنَّا تُرَابًا "وَعِظَٰمًا، أَءِنَّا[3] لَمَدِينُونَ؟"
M-56/37:54[12]. Il dit: "Est-ce que vous voudriez regarder?"	قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ	قال هل انتم مطلعون	"قَالَ: "هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ[1]؟
M-56/37:55[13]. Alors il a regardé et l'a vu au milieu de la géhenne.	فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ	فاطلع فراه في سواء الجحيم	فَٱطَّلَعَ[1] فَرَءَاهُ فِي سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ.
M-56/37:56[14]. Il dit: "Par Dieu! Tu as failli me faire tomber.	قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ	قال تالله ان كدت لتردين	قَالَ: "تَٱللَّهِ! إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ[1].

---

1 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.

2 1) مُكَرَّمُونَ

3 T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins

4 1) سُرَرٍ ♦ R1) Pour la description des lits au paradis, voir Ginzberg, vol. 1, p. 14.

5 1) بِكَاسٍ

6 1) صفراء

7 1) يُنْزفُونَ، يَنْزفُونَ، يَنْزُفُونَ ♦ T1) Mawerdi: 1) Elle ne provoque pas de maux de tête. 2) Elle ne provoque pas de douleurs à l'estomac. 3) Elle est inoffensif. 4) Il n'y a pas de péché là-dedans. Luxenberg suggère le sens de péché, à partir du verbe syriaque ܚܛܐ ܥܘܠ, ce qui concorde avec le verset 76\52: 23 T2) Mawerdi: 1) Elle ne fait pas perdre la raison par l'ivresse. 2) Ils n'urinent pas. 3) leur vin ne s'épuisera pas. Lecture de Luxenberg: Ils ne se livrent pas au luxe, du verbe syriaque ܬܪܦ tarf, ce qui signifie: ils ne se déshonorent pas.

8 T1) Traduction de Luxenberg: Ils auront des fruits proches (du syriaque ܬܪܦܐ tarfa), précieux (du syriaque ܥܝܢܐ 'ayna).

9 T1) on dirait perles préservées (Abdelaziz); [le teint aussi blanc] que des œufs [d'autruche] cachés [sous le sable] (Boubakeur); semblables au blanc bien préservé de l'œuf (Hamidullah).

10 1) الْمُصَدِّقِينَ

11 1) إِذَا (2 مُتْنَا (3 إِنَّا

12 1) مُطْلِعُونَ، مُطْلِعُونِ

13 1) فَأُطْلِعَ، فَأَطَّلِعَ، فَأَطْلَعَ

14 1) لَتُرْدِينِي، لَتُغْوِينِ

M-56/37:57. Si ce n'était la grâce de mon Seigneur [qui m'a sauvé], j'aurais été des présentés [à la punition].	وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ	ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين	وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي [...]، لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ [...].
M-56/37:58[1]. N'est-ce pas que nous ne mourrons	أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ	افما نحن بميتين	أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ[1]،
M-56/37:59. que de notre première mort et que nous ne serons pas punis?"	إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ	الا موتتنا الاولى وما نحن بمعذبين	إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ، وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ؟"
M-56/37:60[2]. Ceci est le grand succès.	إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	ان هذا لهو الفوز العظيم	إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ[1] ٱلْعَظِيمُ.
M-56/37:61. C'est pour du semblable qu'ils agissent ceux qui agissent.	لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ	لمثل هذا فليعمل العاملون	لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ.
M-56/37:62[3]. Est-ce que ce sont de meilleures victuailles?[T1] Ou bien l'arbre de Zaqqum?[T2]	أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ	اذلك خير نزلا ام شجرة الزقوم	أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا؟ أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ؟
M-56/37:63. Nous l'avons fait une épreuve pour les oppressifs.	إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ	انا جعلناها فتنة للظالمين	إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ.
M-56/37:64[4]. C'est un arbre qui pousse au fond de la géhenne,	إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ	انها شجرة تخرج في اصل الجحيم	إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ[1] فِيٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ،
M-56/37:65[5]. dont les régimes[T1] sont comme les têtes des Satans.	طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ	طلعها كانه روس الشياطين	طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ.
M-56/37:66. Ils en mangeront et s'en rempliront les ventres.	فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ	فانهم لاكلون منها فمالئون منها البطون	فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ.
M-56/37:67[6]. Ensuite ils auront par-dessus une mixture d'eau ardente[T1].	ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ	ثم ان لهم عليها لشوبا من حميم	ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا[1] مِّنْ حَمِيمٍ[2].
M-56/37:68[7]. Puis leur retour sera à la géhenne.	ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ	ثم ان مرجعهم لالى الجحيم	ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ[1] لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ.
M-56/37:69. Ils ont trouvé leurs pères égarés,	إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ	انهم الوا اباهم ضالين	إِنَّهُمْ أَلْفَوْاْ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ،
M-56/37:70. et ils accourent sur leurs traces.	فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ	فهم على اثارهم يهرعون	فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ.
M-56/37:71. La plupart des premiers, avant eux, se sont égarés,	وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ	ولقد ضل قبلهم اكثر الاولين	وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ، أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ،
M-56/37:72. alors que nous ayons envoyé parmi eux des avertisseurs.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ	ولقد ارسلنا فيهم منذرين	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ.
M-56/37:73. Regarde donc comment fut la fin des avertis,	فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ	فانظر كيف كان عاقبة المنذرين	فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ،
M-56/37:74[8]. sauf les serviteurs dévoués[T1] de Dieu.	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	الا عباد الله المخلصين	إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ[1].
M-56/37:75[9]. [---] Noé nous a appelé. Quel merveilleux répondeur nous sommes!	وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ	ولقد نادانا نوح فلنعم المجيبون	[---] وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ[1]. فَلَنِعْمَ ٱلْمُجِيبُونَ!
M-56/37:76. Nous l'avons sauvé avec sa famille de la grande angoisse.	وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ	ونجيناه واهله من الكرب العظيم	وَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ.

---

1 1) بِمَائِتِينَ

2 1) الرزق

3 T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزُل: Est-ce une meilleure récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser T2) Voir la note de bas de page de 46/56:52.

4 1) نابتة، ثابتة

5 T1) fruits (Hamidullah); bourgeons (Boubakeur).

6 1) لَشُوْبًا 2) بالحَمِيمِ ♦ T1) Deux versets parlent de "boisson d'eau ardente".

7 1) مُنقَلَبَهُمْ، مَصيرهُمْ، منفذهُمْ، مَقِيلَهُمْ

8 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.

9 1) قراءة شيعية: وَلَقَدْ نادينا نُوحا

M-56/37:77. Et nous avons fait ses descendants les restants.	وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ	وجعلنا ذريته هم الباقين	وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ ٱلْبَاقِينَ.
M-56/37:78[1]. Et nous l'avons béni parmi les derniers.[T1]	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ	وتركنا عليه في الاخرين	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي ٱلْأَخِرِينَ.
M-56/37:79[2]. Paix sur Noé dans les mondes.	سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ	سلم على نوح في العلمين	سَلَٰمٌ[1] عَلَىٰ نُوحٍ فِي ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-56/37:80. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	انا كذلك نجزي المحسنين	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.
M-56/37:81. Il est de nos serviteurs croyants.	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	انه من عبادنا المومنين	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-56/37:82. Ensuite nous avons noyé les autres.	ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ	ثم اغرقنا الاخرين	ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْأَخَرِينَ.
M-56/37:83. [---] De sa secte est Abraham.	وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ	وان من شيعته لابرهيم	[---] وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ.
M-56/37:84. [Rappelle] quand il vint à son Seigneur avec un cœur sain,	إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ	اذ جاء ربه بقلب سليم	[...] إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ،
M-56/37:85. quand il dit à son père et à ses gens: "Qu'adorez-vous?	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ	اذ قال لابيه وقومه ماذا تعبدون	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ: "مَاذَا تَعْبُدُونَ؟
M-56/37:86. Voulez-vous par perversion des dieux hors de Dieu?	أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ	ايفكا الهة دون الله تريدون	أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ؟
M-56/37:87. Quelle présomption avez-vous du Seigneur des mondes?"	فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	فما ظنكم برب العلمين	فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ؟"
M-56/37:88. Il regarda alors dans les étoiles,	فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ	فنظر نظرة في النجوم	فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي ٱلنُّجُومِ،
M-56/37:89. et dit: "Je suis malade".	فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ	فقال اني سقيم	فَقَالَ: "إِنِّي سَقِيمٌ".
M-56/37:90. Ils lui tournèrent le dos.	فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ	فتولوا عنه مدبرين	فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ.
M-56/37:91[3]. Il alla alors vers leurs dieux et dit: "Ne mangez-vous pas?[R1]	فَرَاغَ إِلَى آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ	فراغ الى الهتهم فقال الا تاكلون	فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ، فَقَالَ: "أَلَا تَأْكُلُونَ؟
M-56/37:92. Qu'avez-vous à ne pas parler?"	مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ	ما لكم لا تنطقون	مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ؟"
M-56/37:93[4]. Il alla alors les frappant avec la main droite.	فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ	فراغ عليهم ضربا باليمين	فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا[1] بِٱلْيَمِينِ.
M-56/37:94[5]. Alors ils s'avancèrent vers lui en se hâtant.	فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ	فاقبلوا اليه يزفون	فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ، يَزِفُّونَ[1].
M-56/37:95. Il dit: "Adorez-vous ce que vous sculptez,	قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ	قال اتعبدون ما تنحتون	قَالَ: "أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ،
M-56/37:96. alors que Dieu vous a créés et ce que vous faites?"	وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ	والله خلقكم وما تعملون	وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ؟"
M-56/37:97[6]. Ils dirent: "Édifiez-lui un édifice[T1] et lancez-le dans la géhenne".	قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ	قالوا ابنوا له بنيانا فالقوه في الجحيم	قَالُوا۟: "ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا، فَأَلْقُوهُ فِي ٱلْجَحِيمِ".
M-56/37:98. Ils voulurent comploter contre lui, mais nous les fîmes les plus bas.	فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ	فاردوا به كيدا فجعلناهم الاسفلين	فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا، فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ.
M-56/37:99[7]. Il dit: "Je vais vers mon Seigneur, il me guidera.	وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ	وقال اني ذاهب الى ربي سيهدين	وَقَالَ: "إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي، سَيَهْدِينِ[1].

---

1 T1) Nous avons perpétué son souvenir dans la postérité (Hamidullah). Nous suivons dans notre traduction le verset 56\37:113.

2 1) سَلَاماً

3 R1) Pour le récit qui suit cf. Midrash Rabbah, Gn 38:13; Ginzberg, vol. 1, p. 76.

4 1) سَفْقاً، صَفْقاً

5 1) يُزفُّونَ، يَزفونَ، يُزَفُّونَ، يَزْفُونَ، يَرْفُونَ

6 T1) un four (Hamidullah); un bûcher (Abdelaziz); bâti (Berque).

7 1) سَيَهْدِينِي

رَبِّ! هَبْ لِي [...] مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ".	رب هب لى من الصلحين	رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ	M-56/37:100. Mon Seigneur! Donne-moi [une descendance] des vertueux".
فَبَشَّرۡنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٖ.	فبشرناه بغلام حليم	فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ	M-56/37:101. Nous lui annonçâmes alors un garçon magnanime.
فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعۡيَ، قَالَ: "يَٰبُنَيَّ[1]! إِنِّيٓ أَرَىٰ فِي ٱلۡمَنَامِ[2] أَنِّيٓ أَذۡبَحُكَ. فَٱنظُرۡ مَاذَا تَرَىٰ[3]". قَالَ: "يَٰٓأَبَتِ[4]! ٱفۡعَلۡ مَا تُؤۡمَرُ[5]. سَتَجِدُنِيٓ، إِن شَآءَ ٱللَّهُ، مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ".	فلما بلغ معه السعى مال يبنى انى ارى فى المنام انى اذبحك فانظر ماذا ترى مال يابت افعل ما تومر ستجدنى ان شاء الله من الصبرين	فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ	M-56/37:102[1]. Quand il atteignit l'âge de marcher avec lui, il dit: "Ô mon fils! Je me vois dans le sommeil en train de t'immoler, regarde ce que tu vois". Il dit: "Ô mon père! Fais ce qui t'est ordonné. Tu me trouveras, si Dieu veut, des patients".[R1]
فَلَمَّآ أَسۡلَمَا[1] وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ،	فلما اسلما وله للجبين	فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ	M-56/37:103[2]. Quand tous deux se furent soumis et qu'il l'eut jeté sur la tempe,[R1]
وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن: "يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ[1]!	وناديناه أن يا ابرهيم	وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ	M-56/37:104[3]. nous l'avons appelé: "Ô Abraham!
قَدۡ صَدَّقۡتَ[1] ٱلرُّءۡيَآ[2]. إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ".	قد صدقت الرؤيا انا كذلك نجزى المحسنين	قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	M-56/37:105[4]. Tu as confirmé la vision[T1]. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs".
إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ.	ان هذا لهو البلوا المبين	إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ	M-56/37:106. Ceci est le test manifeste.
وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٖ.	وفديناه بذبح عظيم	وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ	M-56/37:107[5]. Nous le rachetâmes avec un grand sacrifice.[T1]
وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ.	وتركنا عليه فى الاخرين	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ	M-56/37:108[6]. Et nous l'avons béni parmi les derniers.[T1]
سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ.	سلم على ابرهيم	سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ	M-56/37:109. Paix sur Abraham.
كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ.	كذلك نجزى المحسنين	كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	M-56/37:110. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.
إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.	انه من عبادنا المومنين	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	M-56/37:111. Il est de nos serviteurs croyants.
وَبَشَّرۡنَٰهُ بِإِسۡحَٰقَ نَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.	وبشرناه باسحق نبيا من الصلحين	وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ	M-56/37:112. Nous lui annonçâmes Isaac comme prophète parmi les vertueux.
وَبٰرَكۡنَا[1] عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَ. وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ.	وبركنا عليه وعلى اسحق ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين	وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ	M-56/37:113[7]. Nous le bénîmes ainsi qu'Isaac. Parmi leurs descendants il y a bienfaiteur et oppressif manifeste envers lui-même.
[---] وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ،	ولقد منا على موسى وهرون	وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ	M-56/37:114. [---] Nous avons gratifié Moïse et Aaron,
وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ ٱلۡعَظِيمِ.	ونجيناهما وقومهما من الكرب العظيم	وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ	M-56/37:115. et nous les avons sauvés tous deux avec leurs gens de la grande angoisse.

---

1 1) بُنَيّ (2 في المنام أفعلْ ما أُمِرْتُ به (3 تُرِيَ، تُرَى (4 أَبَتَ (5 تُؤْمَرُ به ♦ R1) Gn 22:1-18 parle d'Isaac, alors que dans la tradition musulmane, il s'agit d'Ismaël. Le Coran ne le mentionne pas mais parle de la naissance d'Isaac dans le verset 112 après le sacrifice d'Abraham. Le Coran fait jouer un rôle au fils. Cela ne figure pas dans la Bible, mais dans une légende juive (Ginzberg, vol. 1, 107-108). Sur le sacrifice du fils aîné voir Ex 13:2, 12, 22:29; Nb 3:13, 8:17; Ez 20:26, etc.

2 1) سَلَّما، إسْتَسْلَمَا ♦ R1) Luxenberg (p. 172-177) propose la lecture الحبين au lieu de الجبين et traduit: Puis quand tous deux se furent soumis et qu'il le lia sur l'autel. Cette traduction correspond à Genèse 22:9: Quand ils furent arrivés à l'endroit que Dieu lui avait indiqué, Abraham y éleva l'autel et disposa le bois, puis il lia son fils Isaac et le mit sur l'autel, par-dessus le bois.

3 1) وَنَادَيْنَاهُ يَا إِبْرَاهِيمُ

4 1) صَدَقْتَ (2 الرُّيَّا، الرُّوْيَا، الرِّيَّا ♦ T1) Tu eus foi en la vision (Abdelaziz).

5 T1) par une offrande solennelle (Abdelaziz).

6 T1) Voir la note de 56/37:78.

7 1) وَبَرَّكْنَا

M-56/37:116. Nous les avons secourus et ils vainquirent.	وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ	وصرنهم فكانوا هم الغلبين	وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُواْ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ.
M-56/37:117. Nous leur avons donné le livre manifeste,	وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ	واتينهما الكتب المستبين	وَءَاتَيْنَٰهُمَا ٱلْكِتَٰبَ ٱلْمُسْتَبِينَ،
M-56/37:118. et les avons guidés vers le chemin droit.	وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ	وهديناهما الصراط المستقيم	وَهَدَيْنَٰهُمَا [...] ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ.
M-56/37:119[1]. Et nous les avons bénis parmi les derniers.[T1]	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ	وتركنا عليهما في الاخرين	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي ٱلْءَاخِرِينَ.
M-56/37:120. Paix sur Moïse et Aaron.	سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ	سلم على موسى وهرون	سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ.
M-56/37:121. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	انا كذلك نجزي المحسنين	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.
M-56/37:122. Ils sont de nos serviteurs croyants.	إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	انهما من عبادنا المومنين	إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-56/37:123[2]. [---] Élie est des messagers.	وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	وان الياس لمن المرسلين	[---] وَإِنَّ إِلْيَاسَ[1] لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-56/37:124. [Rappelle] quand il dit à ses gens: "Ne craignez-vous pas?	إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ	اذ قال لقومه الا تتقون	[...] إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ: "أَلَا تَتَّقُونَ؟
M-56/37:125[3]. Appelez-vous Baal[R1] et laissez-vous le meilleur des créateurs,	أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ	اتدعون بعلا وتذرون احسن الخلقين	أَتَدْعُونَ بَعْلًا[1] وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ ٱلْخَٰلِقِينَ،
M-56/37:126[4]. Dieu, votre Seigneur et le Seigneur de vos premiers pères?"	اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ	الله ربكم ورب اباىكم الاولين	ٱللَّهَ رَبَّكُمْ، وَرَبَّ[1] ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ؟"
M-56/37:127. Ils l'ont démenti. C'est pourquoi ils seront présentés [à la punition],	فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ	فكذبوه فانهم لمحضرون	فَكَذَّبُوهُ. فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ [...]،
M-56/37:128[5]. sauf les serviteurs dévoués[T1] de Dieu.	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	الا عباد الله المخلصين	إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ[1].
M-56/37:129[6]. Et nous l'avons béni parmi les derniers.[T1]	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ	وتركنا عليه في الاخرين	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي ٱلْءَاخِرِينَ.
M-56/37:130[7]. Paix sur la famille de Yasin![T1]	سَلَامٌ عَلَى إِلْ يَاسِينَ	سلم على ال ياسين	سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ[1].
M-56/37:131. Ainsi nous rétribuons les bienfaiteurs.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	انا كذلك نجزي المحسنين	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ.
M-56/37:132. Il est de nos serviteurs croyants.	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	انه من عبادنا المومنين	إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-56/37:133[8]. [---] Lot[R1] est des messagers.	وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	وان لوطا لمن المرسلين	[---] وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-56/37:134. [Rappelle] quand nous l'avons sauvé avec sa famille tous ensemble,	إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ	اذ نجيناه واهله اجمعين	[...] إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ،
M-56/37:135[9]. sauf une vieille des abandonnés.[T1R1]	إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ	الا عجوزا في الغبرين	إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ[1].

---

1 T1) Voir la note de 56/37:78.

2 1) لِيْاسَ، إدريسَ، إيليسَ، إدرَاسَ، إِلْيَأْسَ

3 1) بَعْلَاءَ ♦ R1) 1 R 18:24-40.

4 1) اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

5 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.

6 T1) Voir la note de 56/37:78.

7 1) آلِ يَاسِينَ، اِلْيَاسِينَ، إِدْرَاسِينَ، إِيلِيسَ، إِدْرِيسِينَ، إِدْرَسِينَ، إِيلِيسِينَ، يَاسِينَ ♦ T1) Paix sur Élie et ses adeptes (Hamidullah); Paix sur Élie (Boubakeur); Que la paix soit avec la famille d'Ilyassin (Abdelaziz). Yasin serait Élie, nom rendu ailleurs dans le Coran par Ilyas (55/6:85; 56/37:123).

8 R1) Voir la note de 39/7:80.

9 1) الغُبُر ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des contrevenants (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: contrevenir) ♦ R1) Dans Gn 19:26 elle est devenue une colonne de sel parce qu'elle a regardé en arrière.

M-56/37:136. Puis nous avons détruit les autres.	ثُمَّ دَمَّرْنَا الْأَخَرِينَ	ثم دمرنا الاخرين	ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْأَخَرِينَ.
M-56/37:137. Vous passez auprès d'eux matin	وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ	وانكم لتمرون عليهم مصبحين	وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ
M-56/37:138. et nuit. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	وبالليل افلا تعقلون	وَبِٱلَّيْلِ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟
M-56/37:139. [---] Jonas est des messagers.	وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	وان يونس لمن المرسلين	[---] وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-56/37:140[1]. Quand il s'enfuit vers la felouque surchargée,[R1]	إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ	اذ ابق الى الفلك المشحون	إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ،
M-56/37:141[2]. il prit part au sort et fut des perdants.[R1]	فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ	فساهم فكان من المدحضين	فَسَاهَمَ، فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ.
M-56/37:142[3]. Alors le poisson l'engloutit parce qu'il était blâmable.[R1]	فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ	فالتقمه الحوت وهو مليم	فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ[1].
M-56/37:143. S'il n'était pas parmi ceux qui exaltent,	فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ	فلولا انه كان من المسبحين	فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ،
M-56/37:144. il aurait demeuré dans son ventre jusqu'au jour où ils seront ressuscités.	لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	للبث في بطنه الى يوم يبعثون	لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ.
M-56/37:145[4]. Nous le rejetâmes alors sur la terre nue, malade.[R1]	فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ	فنبذناه بالعرا وهو سقيم	فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ، وَهُوَ سَقِيمٌ.
M-56/37:146[5]. Nous avons fait pousser au-dessus de lui un arbre de courge.[T1]	وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ	وانبتنا عليه شجرة من يقطين	وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ.
M-56/37:147[6]. Nous l'avons envoyé vers cent mille, ou plus.[R1]	وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ	وارسلناه الى مائة الف او يزيدون	وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ[1].
M-56/37:148[7]. Ils ont cru et nous les avons fait jouir pour un terme.	فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ	فامنوا فمتعناهم الى حين	فَـَٔامَنُواْ[1]، فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ[2] حِينٍ.
M-56/37:149. [---] Demande leur avis: "Ton Seigneur aurait-il des filles et eux des fils?	فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ	فاستفتهم الربك البنات ولهم البنون	[---] فَٱسْتَفْتِهِمْ: "أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ، وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ؟
M-56/37:150. Ou bien avons-nous créé les anges des femelles et ils étaient témoins?"	أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ	ام خلقنا الملئكة انثا وهم شهدون	أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا، وَهُمْ شَٰهِدُونَ؟"
M-56/37:151. En effet, à cause de leur perversion, ils disent:	أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ	الا انهم من افكهم ليقولون	أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ:
M-56/37:152[8]. "Dieu a enfanté". Ce sont des menteurs.	وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	ولد الله وانهم لكذبون	"وَلَدَ ٱللَّهُ[1]". وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ.
M-56/37:153[9]. Aurait-il choisi des filles à la place des fils?	أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ	اصطفى البنات على البنين	أَصۡطَفَى[1] ٱلۡبَنَاتِ عَلَى ٱلۡبَنِينَ؟
M-56/37:154. Qu'avez-vous? Comment jugez-vous?"	مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ	ما لكم كيف تحكمون	مَا لَكُمْ؟ كَيْفَ تَحۡكُمُونَ؟
M-56/37:155[10]. Ne vous rappelez-vous pas?	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	افلا تذكرون	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[1]؟

---

1 R1) Cf. Jon 1:3.
2 R1) Cf. Jon 1:7.
3 1) مَلِيمٌ ♦ R1) Cf. Jon 2:1.
4 R1) Cf. Jon 2:11.
5 T1) Hamidullah et Abdelaziz traduisent: un plant de courge. Le Coran parle d'arbre de courge (shajaratan min yaqtin). La courge n'est pas un arbre. Jon 4:6 parle de ricin (קיקיון qiqayun). Y a-t-il une confusion?
6 1) وَيَزِيدُونَ ♦ R1) Cf. Jon 3:1.
7 1) حتَّى (2 فَأَمِنُوا
8 1) وَلَدُ اللَّهِ
9 1) اَصْطَفَى
10 1) تَذَّكَّرُونَ، تَذْكُرُونَ

أَمۡ لَكُمۡ سُلۡطَٰنٞ مُّبِينٞ؟	ام لكم سلطن مبين	أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ	M-56/37:156. Ou bien avez-vous une autorité manifeste?
فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ.	فاتوا بكتابكم ان كنتم صدقين	فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	M-56/37:157. Apportez donc votre livre. ~ Si vous étiez véridiques.
وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ نَسَبٗا، وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ [...].	وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون	وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ	M-56/37:158. Ils ont fait parmi lui et les djinns une parenté, alors que les djinns savent qu'ils seront présentés [à la punition].
سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ!	سبحن الله عما يصفون	سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ	M-56/37:159. Dieu soit exalté sur ce qu'ils profèrent!
إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ[1].	الا عباد الله المخلصين	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	M-56/37:160[1]. Sauf les serviteurs dévoués[T1] de Dieu.
فَإِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ،	فانكم وما تعبدون	فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ	M-56/37:161. Vous et ce que vous adorez,
مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ بِفَٰتِنِينَ،	ما انتم عليه بفتنين	مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ	M-56/37:162. ne pourrez subvertir contre lui,
إِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ[1] ٱلۡجَحِيمِ.	الا من هو صال الجحيم	إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ	M-56/37:163[2]. que celui qui rôtira[T1] dans la géhenne.
وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ[1] مَقَامٞ مَّعۡلُومٞ.	وما منا الا له مقام معلوم	وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ	M-56/37:164[3]. Il n'y a personne parmi nous qui n'ait une demeure connue.
وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلصَّآفُّونَ.	وانا لنحن الصافون	وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ	M-56/37:165. C'est nous qui sommes en rangées.
وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡمُسَبِّحُونَ.	وانا لنحن المسبحون	وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ	M-56/37:166. C'est nous qui exaltons.
وَإِن كَانُواْ لَيَقُولُونَ:	وان كانوا ليقولون	وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ	M-56/37:167. Même s'ils disaient:
لَوۡ أَنَّ عِندَنَا ذِكۡرٗا مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ،	لو ان عندنا ذكرا من الاولين	لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ	M-56/37:168. "Si nous avions eu un rappel des premiers,
لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ[1]".	لكنا عباد الله المخلصين	لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ	M-56/37:169[4]. nous aurions été les serviteurs dévoués[T1] de Dieu".
فَكَفَرُواْ بِهِۦۖ. ~ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ.	فكفروا به فسوف يعلمون	فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	M-56/37:170. Mais ils y ont mécru. ~ Ils sauront alors.
[---] وَلَقَدۡ سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا[1] لِعِبَادِنَا[2]، ٱلۡمُرۡسَلِينَ.	ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين	وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ	M-56/37:171[5]. [---] Notre parole a précédé à nos serviteurs, les messagers.
إِنَّهُمۡ لَهُمُ ٱلۡمَنصُورُونَ،	انهم لهم المنصورون	إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ	M-56/37:172. Ce sont eux qui seront secourus,
وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ.	وان جندنا لهم الغلبون	وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ	M-56/37:173. et nos soldats les vaincrons.
فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ[1] حِينٖ.	فتول عنهم حتى حين	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ	M-56/37:174[6]. Tourne-leur alors le dos pour un terme.[A1]
وَأَبۡصِرۡهُمۡ، فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ.	وابصرهم فسوف يبصرون	وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ	M-56/37:175[7]. Et vois-les, car ils verront.[A1]
أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ؟	افبعذابنا يستعجلون	أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ	M-56/37:176. Hâtent-ils notre punition?
فَإِذَا نَزَلَ[1] بِسَاحَتِهِمۡ، فَسَآءَ[2] صَبَاحُ ٱلۡمُنذَرِينَ[3]!	فاذا نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين	فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ	M-56/37:177[8]. Quand il descendra dans leur aire, quel maléfique matin des avertis!

---

1 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.

2 1) صَالُ، صَالُو ♦ T1) Traduction probable: descendra (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

3 1) وَإِنْ كُلُّنا لَمَّا لَهُ، وَإِنْ مِنَّا لَمَّا لَهُ، وَإِنْ كُلُّنا إِلَّا لَهُ

4 1) الْمُخْلِصِينَ ♦ T1) Voir la note de 38/38:83.

5 1) على عِبَادِنَا (2 كَلِمَاتُنَا

6 1) عَتَّى ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 1) نُزِّلَ، نُزِلَ 2) فبئس 3) فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ = لَتُسْأَلُنَّ عن هذا النبأ العظيم، آذنتكم بإذانة المرسلين لَتُسْأَلُنَّ عن هذا النبأ العظيم

M-56/37:178[1]. Et tourne-leur le dos pour un terme.[A1]	وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ	وتول عنهم حتى حين	وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ[1] حِينٍ.
M-56/37:179[2]. Et vois, car ils verront.[A1]	وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ	وابصر فسوف يبصرون	وَأَبْصِرْ، فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ.
M-56/37:180[3]. Ton Seigneur soit exalté, le Seigneur de la noblesse, sur ce qu'ils profèrent!	سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ	سبحن ربك رب العزه عما يصفون	سُبْحَٰنَ رَبِّكَ، رَبِّ[1] ٱلْعِزَّةِ، عَمَّا يَصِفُونَ[1]!
M-56/37:181. Paix sur les messagers.	وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ	وسلم على المرسلين	وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ.
M-56/37:182. Louange à Dieu, le Seigneur des mondes!	وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	والحمد لله رب العلمين	وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ، رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ!

Chapitre 57/31: Luqman
سُورَة لُقْمَان

34 versets - mecquois [sauf: 27-29][4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-57/31:1[6]. Alif, Lam, Mim.[T1]	الم	الم	الٓمٓ.
M-57/31:2. Ceux-là sont les signes du sage livre.	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ	تلك ايات الكتب الحكيم	تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ.
M-57/31:3[7]. Une direction et une miséricorde aux bienfaiteurs,	هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ	هدى ورحمه للمحسنين	هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ،
M-57/31:4[8]. qui observent la prière, donnent la dîme, ~ et sont convaincus de la [demeure] dernière.[T1]	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	الذين يقيمون الصلوه ويوتون الزكوه وهم بالاخره هم يوقنون	ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ، ~ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ.
M-57/31:5[9]. Ceux-là sont sur une direction de leur Seigneur, ~ et ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]	أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون	أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ، ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.
M-57/31:6[10]. Parmi les humains il en est qui achète des récits de distraction pour égarer de la voie de Dieu, sans connaissance et la ridiculiser. ~ Ceux-là auront une punition humiliante.	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ	ومن الناس من يشترى لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين	وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ ٱلْحَدِيثِ لِيُضِلَّ[1] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، بِغَيْرِ عِلْمٍ، وَيَتَّخِذَهَا[2] هُزُوًا[3]. ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ.
M-57/31:7[11]. Quand nos signes lui sont récités, il tourne le dos avec arrogance, comme s'il ne les avait point écoutés, [et] comme s'il y avait un poids dans ses oreilles. Annonce-lui donc une punition douloureuse.	وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	واذا تتلى عليه ايتنا ولى مستكبرا كان لم يسمعها كان في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم	وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا، وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا، كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا، [...] كَأَنَّ فِيٓ أُذُنَيْهِ[1] وَقْرًا. فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.

---

1 1) عَتَّى ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
3 1) رَبُّ (2 تَصِفُونَ
4 Titre tiré du verset 12.
5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
6 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1. Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 22) estime que ces trois lettres initiales sont l'abréviation d'El Lemosha'ot qui figure dans Ps 68:21 et elles signifient: Dieu des salvations. Elles forment une suite de l'invocation.
7 1) وبشرى
8 T1) Voir la note de 48/27:3.
9 T1) Voir la note de 39/7:8.
10 1) هُزُوًا، هُزْءًا، هُزْوًا، هُزًّا (3 وَيَتَّخِذُهَا (2 لِيَضِلَّ
11 1) أُذْنَيْهِ

M-57/31:8[1]. [---] Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres auront les jardins du délice[T1],

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلنَّعِيمِ،

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

ار الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم

M-57/31:9[2]. où ils seront éternellement. La promesse de Dieu est vraie. ~ Il est le noble, le sage.

خَٰلِدِينَ[1] فِيهَا. وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٗا[2]. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خالدين فيها وعد الله حقا وهو العزيز الحكيم

M-57/31:10. [---] Il a créé les cieux sans colonnes que vous puissiez voir. Il a lancé dans la terre des montagnes ancrées afin qu'elle ne branle pas en vous et il y a dispersé de tout animal. Nous avons fait descendre du ciel de l'eau, avec laquelle nous y avons fait pousser de chaque espèce [de plantes] honorables.

[---] خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَا. وَأَلۡقَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن [...] تَمِيدَ بِكُمۡ، وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖ. وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ، فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ [...] كَرِيمٍ.

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

خلق السموت بغير عمد ترونها والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وبث فيها من كل دابة وانزلنا من السما ما ماء فانبتنا فيها من كل زوج كريم

M-57/31:11. Celle-ci est la création de Dieu, faites-moi donc voir ce qu'ont créé ceux qui sont hors de lui. ~ Les oppressifs sont plutôt dans un égarement manifeste.

هَٰذَا خَلۡقُ ٱللَّهِ، فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦۚ. ~ بَلِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ.

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

هذا خلق الله ماذا خلق الذين من دونه بل الظلمون في ضلال مبين

M-57/31:12[3]. [---] Nous avons donné à Luqman[R1] la sagesse [et lui avons dit]: "Remercie Dieu. Quiconque remercie, remercie pour lui-même. Quiconque a mécru, Dieu est indépendant, louable".

[---] وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا لُقۡمَٰنَ ٱلۡحِكۡمَةَ [...] أَنِ: "ٱشۡكُرۡ لِلَّهِۚ. وَمَن يَشۡكُرۡ، فَإِنَّمَا يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ. وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ، حَمِيدٞ".

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ولقد اتينا لقمن الحكمة ان اشكر لله ومن يشكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر فان الله غني حميد

M-57/31:13[4]. [Rappelle] quand Luqman dit à son fils tout en l'exhortant: "Ô mon fils! N'associe point à Dieu. L'association est une grande oppression".

[...] وَإِذۡ قَالَ لُقۡمَٰنُ لِٱبۡنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ: "يَٰبُنَيَّ[1]! لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ. إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ".

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

واذ قال لقمن لابنه وهو يعظه يبني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم

M-57/31:14[5]. [Nous avons enjoint à l'humain [la bienfaisance] envers ses deux géniteurs.[R1] Sa mère l'a porté, en faiblesse sur faiblesse et son sevrage a lieu à deux ans: "Remercie-moi ainsi que tes deux géniteurs[R2]. ~ C'est vers moi la destination.

[وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ [...] بِوَٰلِدَيۡهِ. حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنٗا عَلَىٰ وَهۡنٖ[1]، وَفِصَٰلُهُۥ[2] فِي عَامَيۡنِ، أَنِ: "ٱشۡكُرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيۡكَۖ. ~ إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

ووصينا الانسن بولدنه حملته امه وهنا على وهن وفصله في عامين ان اشكر لي ولولدنك الي المصير

M-57/31:15[6]. Si tous deux luttent pour que tu m'associes ce dont tu n'as aucune connaissance, ne leur obéis pas.[R1] Accompagne-les dans la vie ici-bas, selon les convenances. Suis la voie de celui qui s'est repenti à moi. Puis à moi sera votre retour. ~ Je vous informerai alors de ce que vous faisiez".]

وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ، فَلَا تُطِعۡهُمَاۖ. وَصَاحِبۡهُمَا فِي ٱلدُّنۡيَا [...] مَعۡرُوفٗاۖ. وَٱتَّبِعۡ سَبِيلَ مَنۡ أَنَابَ إِلَيَّۚ. ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ. ~ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".]

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وان جهداك على ان تشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما وصاحبهما في الدنيا معروفا واتبع سبيل من اناب الي ثم الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون

---

1 T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins.

2 1) خَالِدِينَ 2) وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا، وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ

3 R1) Personnage inconnu de la Bible. Il rappelle Ahikar l'Assyrien qui aurait vécu à Ninive au temps des rois Sennachérib (704-681 av. J.-C.) et Asarhaddon (681-669 av. J.-C.). Son nom figure dans Tb 1:21-22, 2:10, 11:19, 14:10. Voir: Histoire et sagesse d'Ahikar l'Assyrien.

4 1) بُنَيْ، بُنَيِّ

5 1) وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ 2) وَفِصْلُهُ، وَفَصَالُهُ ♦ ♦ R1) Voir la note de 44/19:14. R2) Voir Histoire et sagesse d'Ahikar, p. 167, no 37 et p. 268, no 193.

6 R1) Cf. Dt 13:7-12; Mt 10:37; Lc 14:26.

يُبُنَيَّ[1]! إِنَّهَآ إِن تَكُ [...] " مِثۡقَالَ[2] حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٖ، فَتَكُن[3] فِي صَخۡرَةٍ، أَوۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ، أَوۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ، يَأۡتِ بِهَا ٱللَّهُۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ، خَبِيرٞ.

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

سي انها ان تك مثقال حبه من خردل فتكن في صخره او في السموت او في الارض ياتي بها الله ان الله لطيف خبير

M-57/31:16[1]. "Ô mon fils! Même si [l'injustice] était du poids d'un grain de moutarde, qu'elle soit dans un rocher, dans les cieux ou dans la terre, Dieu l'apportera[R1]. ~ Dieu est accommodant, informé.

يُبُنَيَّ! أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ، وَأۡمُرۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِ، وَٱنۡهَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ، وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَۖ. ~ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ.

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

سي امر الصلوه وامر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور

M-57/31:17[2]. Ô mon fils! Observe la prière, ordonne le convenable, interdis le répugnant et sois patient face à ce qui t'a touché[R1]. ~ Voilà la résolution dans les affaires.

وَلَا تُصَعِّرۡ[1] خَدَّكَ لِلنَّاسِ، وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ، فَخُورٖ.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

ولا تصعر خدك للناس ولا تمس في الارض مرحا ان الله لا يحب كل مختال فخور

M-57/31:18[3]. Ne détourne pas ta joue des humains et ne marche pas dans la terre avec jubilation. ~ Dieu n'aime aucun présomptueux, vaniteux.

وَٱقۡصِدۡ[1] فِي مَشۡيِكَ، وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ. إِنَّ أَنكَرَ ٱلۡأَصۡوَٰتِ لَصَوۡتُ[2] ٱلۡحَمِيرِ".

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

واقصد في مشيك واغضض من صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير

M-57/31:19[4]. Sois modéré dans ta marche et baisse ta voix. La plus répugnante des voix est la voix des ânes".[R1]

[---] أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ[1] لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَأَسۡبَغَ[2] عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ[3]، ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ؟ [وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ، بِغَيۡرِ عِلۡمٖ، وَلَا هُدٗى، وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

الم يروا ان الله سخر لكم ما في السموت وما في الارض واسبغ عليكم نعمه ظاهره وباطنه ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتب منير

[---] N'avez-vous pas vu que Dieu vous a soumis ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre et a déversé ses grâces sur vous, tant apparentes que cachées? [Parmi les humains il en est qui dispute à propos de Dieu, sans connaissance, ni direction, ni livre lumineux.

M-57/31:20[5].

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ: "ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ"، قَالُواْ: "بَلۡ نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۗ". أَوَلَوۡ كَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ؟

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه ابانا اولو كان الشيطن يدعوهم الى عذاب السعير

M-57/31:21. Quand on leur dit: "Suivez ce que Dieu a fait descendre", ils disent: "Nous suivons plutôt ce que nous avons trouvé chez nos pères". Même si le Satan les appelait à la punition du brasier?

وَمَن يُسۡلِمۡ[1] وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ، وَهُوَ مُحۡسِنٞ، فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ.

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

ومن يسلم وجهه الى الله وهو محسن ممد اسمسط بالعروه الوثقى والى الله عمبه الامود

M-57/31:22[6]. Quiconque soumet sa face à Dieu, tout en étant bienfaiteur, a saisi la prise la plus fiable. ~ À Dieu la fin des affaires.

وَمَن كَفَرَ، فَلَا يَحۡزُنكَ[1] كُفۡرُهُۥۚ. إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ. فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ومن كفر فلا يحزنك كفره الينا مرجعهم فننبئهم بما عملوا ان الله عليم بذات الصدور

M-57/31:23[7]. Quiconque a mécru, que sa mécréance ne t'attriste pas.[A1] À nous sera leur retour. Nous les informerons alors de ce qu'ils ont fait. ~ Dieu est connaisseur du contenu des poitrines.

---

1 1) بُنَيِّ، بُنَيْ (2 مِثْقَالُ (3 فَتَكِنَّ، فَتُكَنَّ، فَتَكِنْ ♦ R1) Cf. Lc 8:17, 12:2; Mt 10:26; Mc 4:22; LJ 5:14.

2 1) بُنَيِّ، بُنَيْ ♦ R1) Sankharé (p. 113-114) estime que la patience que prescrit le Coran est inspirée de la philosophie stoïcienne.

3 1) مَرِحًا (2 تُصْعِرْ، تُصَاعِرْ

4 1) وَأَقْصِدْ (2 أَصَوَاتُ ♦ R1) Ahikar dit: "Mon fils, incline ta tête, porte ta vue et ton regard au bas et prête ton attention. Sois instruit, soumis, réservé, tranquille. Ne sois pas impudent et querelleur. N'élève pas ta voix avec jactance et tumulte, car s'il suffisait d'une voix puissante pour construire une maison, l'âne en bâtirait deux en un jour" (Histoire et sagesse d'Ahikar l'Assyrien, p. 158-159, no 11).

5 1) صَخَّرَ (2 وَأَصْبَغَ (3 نِعْمَةَ، نِعْمَتَهُ (4 ظَاهِرُهُ وَبَاطِنُهُ

6 1) يُسَلِّمْ

7 1) يُحْزِنْكَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-57/31:24. Nous les faisons jouir un peu. Ensuite, nous les forcerons vers une punition dure.]

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ.]

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ

M-57/31:25. Si tu les interroges: "Qui a créé les cieux et la terre?", ils diront: "Dieu". Dis: "Louange à Dieu!" ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ؟"، لَيَقُولُنَّ: "ٱللَّهُ". قُلِ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ!" ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-57/31:26[1]. À Dieu ce qui est dans les cieux et dans la terre. Dieu est l'indépendant, le louable.

لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِيُّ[1]، ٱلْحَمِيدُ.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

H-57/31:27[2]. [---] Même si les arbres de la terre étaient des calames et que la mer fût étendue par sept autres mers [d'encre pour écrire les paroles de Dieu], ses paroles ne s'épuiseraient pas[R1]. ~ Dieu est noble, sage.

[---] وَلَوْ أَنَّمَا فِي ٱلْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَٰمٌ وَٱلْبَحْرُ[1] يَمُدُّهُ[2] مِنۢ بَعْدِهِۦ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ[3] [...]، مَّا نَفِدَتْ كَلِمَٰتُ[4] [5] ٱللَّهِ[6]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-57/31:28. [---] Votre création et votre résurrection ne sont que comme [la création et la résurrection] d'une seule âme. ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.

[---] مَّا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا [...] كَنَفْسٍ وَٰحِدَةٍ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ، بَصِيرٌ.

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

H-57/31:29[3]. [---] N'as-tu pas vu que Dieu fait pénétrer la nuit dans le jour et il fait pénétrer le jour dans la nuit[R1] et qu'il a soumis le soleil et la lune, chacun courant jusqu'à un terme nommé? Dieu est informé de ce que vous faites.

[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِي ٱلنَّهَارِ، وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيْلِ، وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ، كُلٌّ يَجْرِيٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى؟ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ[1] خَبِيرٌ.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

M-57/31:30[4]. [---] Cela parce que Dieu est la vérité et ce qu'ils appellent hors de lui est le faux. ~ Dieu est l'élevé, le grand.

[---] ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ، وَأَنَّ[1] مَا يَدْعُونَ[2] مِن دُونِهِ ٱلْبَٰطِلُ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْكَبِيرُ.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

M-57/31:31[5]. [---] N'as-tu pas vu que les felouques courent dans la mer, par la grâce de Dieu, afin qu'il vous fasse voir de ses signes? ~ Il y a là des signes pour tout très patient, remerciant.

[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱلْفُلْكَ[1] تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ، بِنِعْمَتِ[2] ٱللَّهِ، لِيُرِيَكُم مِّنْ ءَايَٰتِهِۦٓ؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ، شَكُورٍ.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

M-57/31:32[6]. Quand les vagues les couvrent comme des ombres, ils appellent Dieu, en lui dévouant la religion.[T1] Quand il les sauve vers la terre, certains parmi eux deviennent justes, [et les autres ingrats oubliant la grâce de leur Seigneur]. Ne renie nos signes que tout arrogant, ingrat.

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَٱلظُّلَلِ[1]، دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ. فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ، فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ [...]. وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ، كَفُورٍ.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

M-57/31:33[7]. [---] Ô humains! Craignez votre Seigneur et craignez un jour où le père ne rétribuera pas pour son fils, ni le

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ٱتَّقُواْ رَبَّكُمْ، وَٱخْشَوْاْ يَوْمًا لَّا يَجْزِي[1] وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ، وَلَا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ

---

1 1) اللَّهَ الْغَنِيُّ

2 1) وَالْبَحْرَ، وَبَحْرٌ (2 يُمُدُّهُ، مِدادُهُ، تَمُدُّهُ (3 وَبَحْرُ يَمُدُّهُ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ (4 نَفِدَ كلامُ (5 كلمة (6 اللَّهِ تعالى ♦ R1) Cf. Jn 21:25, idée similaire dans 69/18:109

3 1) يَعْمَلُونَ ♦ R1) Cette expression se retrouve dans la prière juive (Bar-Zeev, p. 25).

4 1) تَدْعُونَ (2 وَإِنَّ

5 1) بِنَعَمَاتِ، بِنِعْمَاتِ، بِنَعِمَاتِ (2 وَالْفُلْكَ، وَالْفُلْكَ

6 1) كَالظِّلَالِ ♦ T1) Voir la note de 39/7:29.

7 1) الْغُرُورُ (3 تَغُرَّنَّكُمْ (2 يُجْزَى، يُجْزِئَ ♦ R1) Cf. Ez 18:20; Ga 6:5; 4 Esd 103-106; 2 H 53:1.

مَوۡلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦۚ شَيۡـٔٗاۚ. إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ. فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ[2] ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا. ~ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ[3].

ولا مولود هو حاد عن والده سا ار وعد الله حي ملا يغرنكم الحيوه الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور

هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ

fils ne rétribuera rien pour son père[R1]. La promesse de Dieu est vraie. Que la vie ici-bas ne vous trompe pas. ~ Et que le trompeur ne vous trompe pas à propos de Dieu.

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ، وَيُنَزِّلُ[1] ٱلۡغَيۡثَ، وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡأَرۡحَامِۖ. وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ. وَمَا تَدۡرِي نَفۡسُۢ بِأَيِّ[2] أَرۡضٖ تَمُوتُۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ، خَبِيرُۢ.

ان الله عنده علم الساعه وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام وما تدري نفس ماذا تكسب غدا وما تدري نفس باي ارض تموت ان الله عليم خبير

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

M-57/31:34[1]. Dieu a la connaissance de l'heure, fait descendre la pluie et sait ce qu'il y a dans les matrices. Nulle âme ne sait ce qu'elle réalisera demain. Nulle âme ne sait dans quelle terre elle mourra. ~ Dieu est connaisseur, informé.

Chapitre 58/34: Sabaa

سُورَة سَبَا

54 versets - mecquois [sauf: 6][2]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ. ~ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ، ٱلۡخَبِيرُ.

الحمد لله الذي له ما في السموت وما في الارض وله الحمد في الاخره وهو الحكيم الخبير

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

M-58/34:1. Louange à Dieu qui a ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre et louange à lui dans la [demeure] dernière. ~ Il est le sage, l'informé.

يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا، وَمَا يَنزِلُ[1] مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۚ. ~ وَهُوَ ٱلرَّحِيمُ، ٱلۡغَفُورُ.

يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السما وما يعرج فيها وهو الرحيم الغفور

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

M-58/34:2[4]. Il sait ce qui pénètre dans la terre et ce qui en sort, ce qui descend du ciel et ce qui y monte. ~ Il est le miséricordissime, le pardonneur.

[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَا تَأۡتِينَا ٱلسَّاعَةُۖ". قُلۡ: "بَلَىٰ! وَرَبِّي! لَتَأۡتِيَنَّكُمۡ[1]. عَٰلِمِ[2] ٱلۡغَيۡبِۖ، لَا يَعۡزُبُ[3] عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ. وَلَآ أَصۡغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡبَرُ[4] إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ.

وقال الذين كفروا لا تاتينا الساعه قل بلى وربي لتاتينكم عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذره في السموت ولا في الارض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتب مبين

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

M-58/34:3[5]. [---] Ceux qui ont mécru disent: "L'heure ne nous viendra pas". Dis: "Mais si! Par mon Seigneur! Elle vous viendra. Le connaisseur du secret, le poids d'un atome ne lui échappe ni dans les cieux ni dans la terre. Et rien de plus petit ou de plus grand qui ne soit dans un livre manifeste.

لِّيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۚ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ.

لنجزي الذين امنوا وعملوا الصلحت اولئك لهم مغفره ورزق كريم

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

M-58/34:4. Afin qu'il rétribue ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres. ~ Ceux-là auront un pardon et une provision honorable.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡ فِيٓ [...] ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ[1] [...]، أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٞ[2].

والذين سعو في ايتنا معجزين اولئك لهم عذاب من رجز اليم

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

M-58/34:5[6]. Mais ceux qui se sont efforcés [à annuler] nos signes, défiant [les ordres de Dieu], ceux-là auront une punition douloureuse d'une abomination".

---

1 1) بِأَيَّة (2 وَيُنْزِلُ

2 Titre tiré du verset 15.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) يُنَزِّلُ، نُنَزِّلُ

5 1) لَيَأْتِيَنَّكُمْ (2 عَالِمُ (3 يَعْزِبُ (4 أَكْبَرَ ... أَصْغَرَ، أَصْغَرَ ... أَكْبَرَ

6 1) مُعَجِّزِينَ، مُعْجِزِينَ (2 أَلِيمٍ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

H-58/34:6[1]. [---] Ceux auxquels la connaissance fut donnée voient que ce qui est descendu à toi de ton Seigneur est la vérité et guide vers le chemin du noble, du louable.

[---] وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلْحَقَّ[1]، وَيَهْدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ، ٱلْحَمِيدِ.

ويرى الذين اوتوا العلم الذي انزل اليك من ربك هو الحق ويهدي الى صراط العزيز الحميد

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

M-58/34:7[2]. Ceux qui ont mécru dirent: "Vous indiquons-nous un homme qui vous informera [de la résurrection], que quand vous serez complètement désintégrés, vous serez en une création nouvelle?[R1]

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ [...][1]، إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ، إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ؟

وقال الذين كفروا هل ندلكم على رجل ينبئكم اذا مزقتم كل ممزق انكم لفي خلق جديد

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

M-58/34:8. A-t-il fabulé sur Dieu un mensonge? Ou bien est-il un possédé d'un djinn?" Mais ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière seront dans la punition et l'égarement lointain.

أَفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا؟ أَم بِهِۦ جِنَّةٌ؟" بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ فِي ٱلْعَذَابِ وَٱلضَّلَٰلِ ٱلْبَعِيدِ.

افترى على الله كذبا ام به جنة بل الذين لا يؤمنون بالاخرة في العذاب والضلال البعيد

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

M-58/34:9[3]. N'ont-ils pas vu ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux du ciel et de la terre? Si nous voulons, nous affaissons la terre avec eux, ou faisons tomber sur eux des morceaux du ciel[T1]. ~ Il y a là un signe pour tout serviteur repenti.

أَفَلَمْ يَرَوْاْ إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ. إِن نَّشَأْ، نَخْسِفْ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ، أَوْ نُسْقِطْ[1] عَلَيْهِمْ كِسَفًا[2] مِّنَ ٱلسَّمَآءِ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ.

افلم يروا الى ما بين ايديهم وما خلفهم من السما والارض ان نشا نخسف بهم الارض او نسقط عليهم كسفا من السما ان في ذلك لاية لكل عبد منيب

أَفَلَمْ يَرَوا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

M-58/34:10[4]. [---] Nous avons donné à David une faveur de notre part: "Ô montagnes! Répétez avec lui".[R1] [Nous lui avons soumis] les oiseaux. Et nous lui avons rendu le fer tendre.[R2]

[---] وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضْلًا: "يَٰجِبَالُ! أَوِّبِي مَعَهُۥ". [...] وَٱلطَّيْرَ[1]. وَأَلَنَّا لَهُ ٱلْحَدِيدَ.

ولقد اتينا داود منا فضلا يا جبال اوبي معه والطير والنا له الحديد

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ

M-58/34:11[5]. [Nous lui avons dit:] "Fais de larges cottes de mailles et détermine bien les mailles. Faites une bonne œuvre. ~ Je suis clairvoyant de ce que vous faites".[R1]

[...]: "أَنِ ٱعْمَلْ سَٰبِغَٰتٍ[1] [...] وَقَدِّرْ فِي ٱلسَّرْدِ. وَٱعْمَلُواْ صَٰلِحًا. ~ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ".

ان اعمل سبغت وقدر في السرد واعملوا صالحا اني بما تعملون بصير

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

M-58/34:12[6]. [Nous avons soumis] à Salomon le vent, dont le départ au matin équivaut à un mois et son retour équivaut à un mois.[R1] Pour lui nous avons fait couler la source du cuivre.[R2] Parmi les djinns il y en a qui travaille devant lui, avec l'autorisation de son Seigneur. Quiconque parmi eux dévie de notre ordre,

[...] وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ[1]، غُدُوُّهَا[2] شَهْرٌ، وَرَوَاحُهَا[3] شَهْرٌ. وَأَسَلْنَا لَهُۥ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ. وَمِنَ ٱلْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ، بِإِذْنِ رَبِّهِۦ، وَمَن يَزِغْ[4] مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا، نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ.

ولسليمن الريح غدوها شهر ورواحها شهر واسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه باذن ربه ومن يزغ منهم عن امرنا نذقه من عذاب السعير

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

---

1 1) الْحَقُّ

2 1) يُنَبِّيكُمْ، يُنْبِيكُمْ، يُنْبِئُكُمْ ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

3 1) يَشَأْ يَخْسِفْ ... يُسْقِطْ (2 كِسْفًا ♦ T1) Autre sens selon Mawerdi: punition. Le terme correspondant en hébreu (כֶּסֶף kesef) et syriaque (ܟܣܦܐ kisfa) signifie pièces de monnaie.

4 1) وَالطَّيْرُ ♦ R1) Cf. Ps 96:11-12; 97:5; 114:4, etc. R2) La Bible ne parle pas de ce fait, mais une légende juive dit que David a mis l'armure de Saül et elle devint à sa taille. Saul a reconnu alors que David avait été prédestiné pour la tâche sérieuse qu'il allait entreprendre (Ginzberg, vol. 4, p. 32).

5 1) صَابِغَاتٍ ♦ R1) La Bible ne parle pas de ce métier de David, mais une légende juive dit que Goliath a été enfermé, de la tête aux pieds, dans plusieurs armures et David ne savait pas comment les enlever et couper la tête du géant. Urie le Hittite lui a offert ses services, mais à la condition que David lui assure une femme Israélite. David a accepté la condition et Urie à son tour lui a montré comment les différentes armures ont été fixées ensemble sur les talons des pieds du géant (Ginzberg, vol. 4, p. 32).

6 1) الرِّيحُ، الرِّيَاحُ (2 غَدْوَتُهَا (3 وَرَوْحَتُهَا (4 يُزِغْ ♦ R1) Ceci peut être une allusion à la légende juive selon laquelle Salomon avait un tapis de soixante miles carrés sur lequel il volait dans les airs si vite qu'il pouvait prendre le petit déjeuner à Damas et le souper à Media (voir sur cette légende Ginzberg, vol. 4, p. 59). R2) Allusion à la quantité de métal utilisé pour les colonnes et objets du temple (1 R 7:13-51 et 2 Ch 4:6 et 18).

nous lui faisons goûter la punition du brasier.

M-58/34:13[1]. Ils lui font ce qu'il veut: sanctuaires, statues, bassins comme des réservoirs,[R1] et marmites ancrées. "Gens de David! Faites pour remercier. Peu de mes serviteurs sont remerciants.

M-58/34:14[2]. Quand nous décidâmes sa mort, ne leur indiqua sa mort que l'animal de la terre mangeant sa canne. Quand il tomba, il était manifeste aux [humains] que, si les djinns savaient[T1] le secret, ils n'auraient pas demeuré dans la punition humiliante.

M-58/34:15[3]. [---] Il y avait pour [les gens de] Sabaa un signe dans leurs habitations: deux jardins, à droite et à gauche. "Mangez de ce dont votre Seigneur vous a approvisionnés et remerciez-le. [C'est] une bonne cité et [c'est] un Seigneur pardonneur".

M-58/34:16[4]. Mais ils se détournèrent. Nous envoyâmes alors sur eux le flux de 'Arim et leur changeâmes leurs deux jardins en deux jardins avec une nourriture amère, des tamaris et peu de jujubiers.

M-58/34:17[5]. Ainsi nous les avons rétribués parce qu'ils ont mécru. ~ Rétribuons-nous un autre que l'ingrat?

M-58/34:18[6]. Et nous avons fait, entre eux et les cités que nous avons bénies, des cités apparentes et avons prédéterminé le mouvement parmi elles. "Mouvez-vous-y pendant des nuits et des jours, rassurés".

M-58/34:19[7]. Mais ils dirent: "Notre Seigneur! Allonge les distances entre nos voyages". Ils se sont oppressés eux-mêmes. Nous en fîmes alors des récits et les désintégrâmes complètement. ~ Il y a là des signes pour tout très patient, remerciant.

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَآءُ، مِن مَّحَٰرِيبَ، وَتَمَٰثِيلَ، وَجِفَانٍ كَٱلْجَوَابِ[1]، وَقُدُورٍ رَّاسِيَٰتٍ. ٱعْمَلُوٓاْ، ءَالَ دَاوُۥدَ! شُكْرًا. وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ ٱلشَّكُورُ.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ[1]، مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ إِلَّا دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ تَأْكُلُ[2] مِنسَأَتَهُۥ[3]. فَلَمَّا خَرَّ، تَبَيَّنَتِ [...] ٱلْجِنُّ[4] أَن، لَّوْ كَانُواْ[5] يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ، مَا لَبِثُواْ فِي ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ.

[---] لَقَدْ كَانَ [...] لِسَبَإٍ[1] فِي مَسْكَنِهِمْ[2] ءَايَةٌ: جَنَّتَانِ[3]، عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ. "كُلُواْ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ، وَٱشْكُرُواْ لَهُۥ. [...] بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ [...] وَرَبٌّ غَفُورٌ[4]".

فَأَعْرَضُواْ. فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ[1]، وَبَدَّلْنَٰهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ[2] خَمْطٍ، وَأَثْلٍ، وَشَيْءٍ[3] مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ.

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُواْ[1]. ~ وَهَلْ نُجَٰزِيٓ[2] إِلَّا ٱلْكَفُورَ[3]؟

وَجَعَلْنَا، بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى[1] ٱلَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا، قُرًى ظَٰهِرَةً، وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَ. "سِيرُواْ فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا، ءَامِنِينَ".

فَقَالُواْ: "رَبَّنَا[1]! بَٰعِدْ[2] بَيْنَ[3] أَسْفَارِنَا[4]". وَظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ. فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ، وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ، شَكُورٍ.

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

يعملون له ما يسا من محاريب وتمثيل وجفان كالجواب وقدور راسيات اعملوا ال داود شكرا وقليل من عبادي الشكور

فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته الا دابة الارض تاكل منساته فلما خر تبينت الجن ان لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين

لقد كان لسبا في مسكنهم اية جنتان عن يمين وشمال كلوا من رزق ربكم واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور

فاعرضوا فارسلنا عليهم سيل العرم وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي اكل خمط واثل وشيء من سدر قليل

ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي الا الكفور

وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي وايام امنين

فقالوا ربنا باعد بين اسفارنا وظلموا انفسهم فجعلناهم احاديث ومزقناهم كل ممزق ان في ذلك لايات لكل صبار شكور

---

1 1) كَالْجَوَابِي ♦ R1) Cf. 1 R 7:38-39; 2 Ch 4:6.

2 1) تَبَيَّنَتِ الإنسُ أَنْ لَوْ كَانَ الجنُّ، (5 تُبُيِّنَتِ الْجِنُّ، تَبَايَنَت الإنس (4 مِنْسَاتَهُ، مِنْسَأَتُهُ، مَنْسَاتَهُ، مِنْسَاءتَهُ، مِنْ سَأَتِهُ، مِنْسَيَتَهُ (3 أَكَلَتْ (2 قُضِيَ عَلَيْهِ الْمَوْتُ تَبَيَّنَتِ الإنسُ أَنْ الجِنَّ لَوْ كَانوا ♦ T1) Variante: il apparut manifestement aux humains que si les djinns savaient.

3 1) بَلْدَةً طَيِّبَةً وَرَبّاً غَفُوراً (4 جَنَّتَين (3 مَسْكِنِهِمْ، مَسَاكِنِهِمْ (2 لِسَبَأٍ، لِسَبَأٍ، لِسَبَا

4 1) وَأَثْلاً وَشَيْئاً (3 أُكْلٍ، أُكُلٍ (2 الْعَرْمِ

5 1) يُجَازَى إِلَّا الْكَفُورُ، يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ (3 يُجَازِي (2 قراءة شيعية: ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا نعمة الله

6 1) قراءة شيعية: وَجَعَلْنَا بين شيعتنا وَبَيْنَ الْقُرَى

7 1) سَفَرِنَا (4 بَعْدَ بينُ (3 رَبُّنَا بَاعَدَ، رَبُّنَا بَعَّدَ، رَبَّنَا بَعْدْ، رَبَّنَا بَعُدْ، رَبَّنَا بُعِدَ، رَبَّنَا بُوعِدَ (2 يا رَبُّنَا

M-58/34:20[1]. Iblis[R1] confirma sa présomption à leur égard et ils le suivirent, sauf un groupe de croyants.

وَلَقَدْ صَدَّقَ[1] عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ[2]، فَٱتَّبَعُوهُ، إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ولمد صدق عليهم ابليس ظنه فاتبعوه الا فريقا من المومنين

M-58/34:21[2]. Pourtant il n'avait sur eux aucune autorité, si ce n'est pour que nous sachions qui croit à la [demeure] dernière et qui est dans un doute à son sujet. Ton Seigneur est protecteur de toute chose.

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ، إِلَّا لِنَعْلَمَ[1] مَن يُؤْمِنُ بِٱلْأَخِرَةِ، مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ. وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ.

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْأَخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

وما كان له عليهم من سلطن الا لنعلم من يومن بالاخره ممن هو منها في شك وربك على كل شي حفيظ

M-58/34:22. Dis: "Appelez ceux que vous avez prétendu [être des dieux], hors de Dieu. Ils ne possèdent pas le poids d'un atome ni dans les cieux, ni dans la terre, ils n'y ont jamais été associés et [Dieu] n'en a personne comme souteneur".

قُلِ: "ٱدْعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم [...]، مِن دُونِ ٱللَّهِ. لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ، وَلَا فِي ٱلْأَرْضِ، وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ، وَمَا لَهُۥ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ".

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

مل ادعوا الدين دعمم من دون الله لا يملكون مثمال دره في السموت ولا في الارض وما لهم منهما من شرك وما له منهم من ظهير

M-58/34:23[3]. L'intercession ne profite, auprès de lui, qu'à celui à qui il autorise. Quand la frayeur s'éloigne de leurs cœurs, ils disent: "Qu'a dit votre Seigneur?" Ils disent: "La vérité. ~ Il est l'élevé, le grand".

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ، عِندَهُۥ، إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ[1] لَهُۥ. حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ[2] عَن قُلُوبِهِمْ، قَالُواْ: "مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟" قَالُواْ: "ٱلْحَقَّ[3]. ~ وَهُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْكَبِيرُ".

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

ولا تنفع الشفعة عنده الا لمن اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو العلي الكبير

M-58/34:24[4]. [---] Dis: "Qui vous approvisionne du ciel et de la terre?" Dis: "Dieu. Moi ou vous sommes sur une direction, ~ ou dans un égarement manifeste".

[---] قُلْ: "مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ. وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ[1] هُدًى، ~ أَوْ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ[2]".

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

مل من يدمطم من السموت والارض مل الله وانا او اناطم لعلى هدى او في ضلل مبين

M-58/34:25[5]. Dis: "Vous ne serez pas interrogés sur les crimes que nous avons commis et nous ne serons pas interrogés pas sur ce que vous faites".[A1]

قُلْ: "لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا، وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ".

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

مل لا تسلون عما اجرمنا ولا نسل عما تعملون

M-58/34:26[6]. Dis: "Notre Seigneur nous rassemblera, puis il jugera entre nous en vérité. ~ C'est lui le juge,[R1] le connaisseur".

قُلْ: "يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا، ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ. ~ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ[1]، ٱلْعَلِيمُ".

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

مل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفاتح العليم

M-58/34:27. Dis: "Faites-moi voir ceux que vous lui avez joints comme associés. Non! C'est plutôt lui Dieu, le noble, le sage".

قُلْ: "أَرُونِيَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ. كَلَّا! بَلْ هُوَ ٱللَّهُ، ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ".

قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

مل ادوني الذين الحقتم به شركا كلا بل هو الله العزيز الحكيم

M-58/34:28. [---] Nous ne t'avons envoyé que comme annonciateur et avertisseur pour tous les humains. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

[---] وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ، بَشِيرًا وَنَذِيرًا. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وما ارسلنك الا كافه للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون

---

1 1) صَدَقَ (2 صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسَ ظَنَّهُ ♦ R1) Voir la note du verset 38/38:74.

2 1) لِيُعْلَمَ

3 1) أُذِنَ (2 الْحَقُّ (3 فَزَّعَ، فُزِعَ، فَزَعَ، فُزِّعَ، فَرَّعَ، فُرِعَ، أُفرُقِعَ

4 1) قراءة شيعية: وَإِنَّا لَعَلَى هُدًى وأنكم لفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (2 لإمَّا على، إمَّا على

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) الْفَاتِحُ ♦ R1) Le terme arabe fattah désigne encore aujourd'hui le devin qui connaît les secrets et le destin et qui, à ce titre, exerçait la fonction d'arbitre. Dérive-t-il de Ptah, dieu de la connaissance en Égypte?

وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلْوَعْدُ؟ ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ[1]".

ܘܡܩܘܠܝܢ ܡܬܝ ܗܕܐ ܠܘܥܕܐ ~ ܐܢ ܐܝܬܘܢ ܡܗܝܡܢܝܢ

ويقولون متى هذا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

M-58/34:29[1]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".

قُلْ: "لَكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ[1]، لَّا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً، وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ".

ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܡܘܥܕܐ ܕܝܘܡܐ ܚܕ ܠܐ ܬܬܐܚܪܘܢ ܡܢܗ ܫܥܬܐ ܘܠܐ ܬܬܩܕܡܘܢ

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

M-58/34:30[2]. Dis: "Vous aurez un rendez-vous d'un jour, que vous ne pourrez ni [le] retarder d'une heure, ni [l']avancer"[R1].

[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، وَلَا بِٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ". وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ، يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ٱلْقَوْلَ! يَقُولُ ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُواْ: "لَوْلَآ أَنتُمْ، لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ".

ܘܐܡܪ ܐܠܕܝܢ ܟܦܪܘ ܠܐ ܢܗܝܡܢ ܒܗܕܐ ܩܪܝܢܐ ܘܠܐ ܒܕܝ ܩܕܡܘܗܝ ܘܠܘ ܚܙܝܬ ܐܢܬ ܕܐܠܝܢ ܚܛܝܐ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡ ܐܠܗܗܘܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗܕܐ ܠܗܕܐ ܡܠܬܐ ܐܠܗܝܢ ܕܐܬܟܢܝܘ ܠܗܘܢ ܕܐܠܝܢ ܕܐܬܟܒܪܘ ܐܡܪܝܢ ܠܘܠܐ ܐܢܬܘܢ ܠܟܢ ܗܘܝܢ ܡܗܝܡܢܝܢ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

M-58/34:31[3]. [---] Ceux qui ont mécru dirent: "Nous ne croirons jamais ni à ce Coran, ni à ce qui est avant lui".[T1] Si tu voyais les oppressifs arrêtés auprès de leur Seigneur, retournant la parole les uns aux autres! Ceux qui ont été méprisés[T2] diront à ceux qui sont devenus arrogants: "Si ce n'était pas pour vous, nous serions croyants".

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوٓاْ: "أَنَحْنُ صَدَدْنَٰكُمْ عَنِ ٱلْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَآءَكُم؟ ~ بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ".

ܐܡܪ ܐܠܕܝܢ ܕܐܬܟܒܪܘ ܠܐܠܕܝܢ ܕܐܬܟܢܝܘ ܗܠܝܢ ܐܢܚܢ ܩܕܡܢܟܘܢ ܡܢ ܗܕܝܐ ܒܬܪ ܕܐܬܬܐ ܠܟܘܢ ܠܐ ܐܢܬܘܢ ܡܓܪܡܝܢ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

M-58/34:32[4]. Ceux qui sont devenus arrogants diront à ceux qui ont été méprisés:[T1] "Est-ce nous qui vous avons détournés de la direction après qu'elle vous fut venue? ~ Vous étiez plutôt des criminels".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُواْ: "بَلْ مَكْرُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ[1] [...]، إِذْ تَأْمُرُونَنَآ أَن نَّكْفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُۥٓ أَندَادًا". وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلْعَذَابَ. وَجَعَلْنَا ٱلْأَغْلَٰلَ فِيٓ أَعْنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ؟

ܘܐܡܪ ܐܠܕܝܢ ܕܐܬܟܢܝܘ ܠܐܠܕܝܢ ܕܐܬܟܒܪܘ ܠܐ ܡܟܪ ܠܠܝܐ ܘܢܗܪܐ ܕܡܬܪܝܢ ܠܢ ܕܢܟܦܪ ܒܐܠܗܐ ܘܢܣܝܡ ܠܗ ܐܢܕܐܕܐ ܘܐܚܘܪܘ ܬܪܥܝܬܐ ܟܕ ܚܙܘ ܠܥܕܒܐ ܘܣܝܡܝܢ ܠܩܪܝܢ ܒܨܘܪܬܐ ܕܟܦܪܘ ܗܠ ܠܐ ܡܢ ܕܥܒܕܘ ܗܘܝܢ

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

M-58/34:33[5]. Ceux qui ont été méprisés[T1] diront à ceux qui sont devenus arrogants: "C'était plutôt la ruse de la nuit et du jour [qui nous a fait tomber dans la perdition], quand vous nous avez ordonné de mécroire en Dieu et de lui faire des égaux".[T2R1] Ils tiendront secret le regret quand ils verront la punition. Nous mettrons des entraves aux cous de ceux qui ont mécru. ~ Seraient-ils rétribués autrement que pour ce qu'ils faisaient?

[---] وَمَآ أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ: "إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ".

ܘܠܐ ܫܕܪܢܢ ܒܩܪܝܬܐ ܚܕ ܢܕܝܪ ܐܠܐ ܐܡܪ ܡܬܪܦܘܗܝ ܗܐ ܐܢܢ ܒܡܐ ܕܐܫܬܕܪܬܘ ܠܘܬܗ ܟܦܪܝܢ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

M-58/34:34. [---] Nous n'avons pas envoyé d'avertisseur en une cité sans que ses opulents n'aient dit: "Nous mécroyons à ce avec quoi vous êtes envoyés".

وَقَالُواْ: "نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَٰلًا وَأَوْلَٰدًا، وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ".

ܘܐܡܪܘ ܐܢܚܢ ܣܓܝܐܝܢ ܒܢܟܣܐ ܘܒܪܢܝܐ ܘܠܐ ܢܬܥܢܫ

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

M-58/34:35. Ils dirent: "Nous avons beaucoup plus de biens et d'enfants et nous ne serons pas punis".

قُلْ: "إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ[1] [...]. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ".

ܐܡܪ ܡܪܝ ܕܝ ܡܦܫܛ ܠܙܘܢܐ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܘܡܨܥܪ ܘܠܟܢ ܣܓܝܐܝܬܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܝܕܥܝܢ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

M-58/34:36[6]. Dis: "Mon Seigneur étend et restreint la provision à qui il veut. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas".

---

1 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

2 1) مِيعَادٌ يَوْمٍ، مِيعَادٌ يَوْماً، مِيعَادٌ يَوْمَ ♦ R1) Cf. Lc 12:25; Ac 17:26.

3 T1) Voir la note de 43/35:31. T2) Voir la note de 39/7:75.

4 T1) Voir la note de 39/7:75.

5 1) مَكْرٌ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، مَكَرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، مَكْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ♦ T1) Voir la note de 39/7:75. T2) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles ♦ R1) Cf. Ex 20:3; Dt 5:7.

6 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

M-58/34:37[1]. [Ni vos biens, ni vos enfants, ne vous rapprocheront à proximité[T1] de nous, sauf celui qui a cru et a fait une bonne œuvre. Ceux-là auront une double rétribution pour ce qu'ils ont fait et ils seront rassurés dans les loges.[R1]

[وَمَآ أَمْوَٰلُكُمْ، وَلَآ أَوْلَٰدُكُم، بِٱلَّتِي[1] تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰٓ[2]، إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا. فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ ٱلضِّعْفِ[3] بِمَا عَمِلُواْ، وَهُمْ فِي ٱلْغُرُفَٰتِ[4] ءَامِنُونَ.

وما اموالكم ولا اولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى الا من امن وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في الغرفات امنون

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ

M-58/34:38[2]. Mais ceux qui s'efforcent [à annuler] nos signes, défiant [les ordres de Dieu], ceux-là seront présentés à la punition.]

وَٱلَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيٓ [...] ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ[1] [...]، أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ.]

والذين يسعون في اياتنا معجزين اولئك في العذاب محضرون

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

M-58/34:39[3]. Dis: "Mon Seigneur étend et restreint la provision à qui il veut parmi ses serviteurs. Ce que vous dépensez, il le substitue. ~ Il est le meilleur des pourvoyeurs".

قُلْ: "إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ[1] لَهُۥ. وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ. ~ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ".

قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

M-58/34:40[4]. [---] [Rappelle] le jour où il les rassemblera tous, puis dira aux anges: "Est-ce vous que ceux-ci adoraient?"

[---] [...] وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا، ثُمَّ يَقُولُ[1] لِلْمَلَٰٓئِكَةِ: "أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُواْ يَعْبُدُونَ؟"

ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملئكة اهؤلاء اياكم كانوا يعبدون

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ

M-58/34:41. ils diront: "Sois exalté! Tu es notre allié, hors d'eux. Ils adoraient plutôt les djinns. La plupart d'eux y croient".

قَالُواْ: "سُبْحَٰنَكَ! أَنتَ وَلِيُّنَا، مِن دُونِهِم. بَلْ كَانُواْ يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّ. أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ".

قالوا سبحانك انت وليّنا من دونهم بل كانوا يعبدون الجن اكثرهم بهم مؤمنون

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

M-58/34:42. Ce jour donc, vous ne pourrez faire les uns aux autres ni profit ni nuisance. Et nous dirons à ceux qui ont oppressé: "Goûtez la punition du feu que vous démentiez".

فَٱلْيَوْمَ، لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا. وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ: "ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ".

فاليوم لا يملك بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار التي كنتم بها تكذبون

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

M-58/34:43. [---] Quand nos signes manifestes leur sont récités, ils disent: "Ce n'est qu'un homme qui veut vous détourner de ce que vos pères adoraient". Et ils disent: "Ce n'est qu'une perversion fabulée". Ceux qui ont mécru disent de la vérité quand elle leur vient: ~ "Ce n'est que de la sorcellerie manifeste".

[---] وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ، قَالُواْ: "مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ". وَقَالُواْ: "مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى". وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ: ~ "إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ".

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا ما هذا الا رجل يريد ان يصدكم عما كان يعبد اباؤكم وقالوا ما هذا الا افك مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم ان هذا الا سحر مبين

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

M-58/34:44[5]. Pourtant nous ne leur avons pas donné de livres à étudier et nous ne leur avons envoyé, avant toi, aucun avertisseur.

وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ[1] يَدْرُسُونَهَا[2]، وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ، قَبْلَكَ، مِن نَّذِيرٍ.

وما اتيناهم من كتب يدرسونها وما ارسلنا اليهم قبلك من نذير

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

M-58/34:45[6]. Ceux d'avant eux ont aussi démenti, alors qu'ils n'ont pas atteint le dixième de ce que nous leur avons donné. Ils ont alors démenti mes messagers. ~ Comment fut alors ma réprobation!

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ، وَمَا بَلَغُواْ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ. فَكَذَّبُواْ رُسُلِي. ~ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ[1]!

وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا معشار ما اتيناهم فكذبوا رسلي فكيف كان نكير

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

---

1 1) الْغُرْفَاتِ، الْغُرَفَاتِ، الْغُرْفَةِ، الْغُرَفَةِ، الْغُرُفَةِ (4 جَزَاءُ الضِّعْفُ، جَزَاءَ الضِّعْفُ، جَزَاءُ الضِّعْفَ (3 زُلَفاً (2 بِاللاتِي، بِالَّذِي، بِاللائِي ♦ T1) Traduction de Luxenberg: en faveur auprès de nous (du syriaque ܙܠܦ zlaf) ♦ R1) Voir la note de 42/25:75.

2 1) مُعَجِّزِينَ، مُعْجِزِينَ

3 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

4 1) نَحْشُرُهُمْ .. نَقُولُ

5 1) يَدَّرِسُونَهَا، يُدَرِّسُونَهَا (2 كِتَابٍ

6 1) نَكِيرِي، نَكِيرٌ

M-58/34:46[1]. Dis: "Je vous exhorte à une seule chose: que vous vous leviez pour Dieu, par deux ou seuls et que vous réfléchissiez. Votre compagnon n'est pas un possédé d'un djinn. Ce n'est qu'un avertisseur pour vous avant une punition sévère".	قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ	مل اما اعطكم بوحده ار بموموا لله مىى ومدى بم بمطدوا ما بصاحبكم مر حبه ار هو الا بدىر لكم بىر بدى عداب سديد	قُلْ: "إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ: أَن تَقُومُواْ لِلَّهِ، مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ، ثُمَّ تَتَفَكَّرُواْ[1]. مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ. إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ".
M-58/34:47. Dis: "Ce que je vous ai demandé comme rétribution est pour vous-mêmes. Ma rétribution n'incombe qu'à Dieu. ~ Il est témoin sur toute chose".	قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	مل ما سالىكم مر اجر مهو لكم ار اجرى الا على الله وهو على كل سى سهيد	قُلْ: "مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ، فَهُوَ لَكُمْ. إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ".
M-58/34:48[2]. Dis: "Mon Seigneur lance la vérité [contre le faux][T1]. ~ Il est le connaisseur des secrets".	قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ	مل ار دى بمدم بالحى علم السوب	قُلْ: "إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ [...]. ~ عَلَّٰمُ[1] ٱلْغُيُوبِ[2]".
M-58/34:49[3]. Dis: "La vérité est venue et le faux ne commence ni ne retourne[T1]".	قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ	مل حا الحى وما بدى البطل وما بعيد	قُلْ: "جَآءَ ٱلْحَقُّ، وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ، وَمَا يُعِيدُ".
M-58/34:50[4]. Dis: "Si je m'égare, je ne m'égare qu'à mon détriment. Et si je me guide, c'est grâce à ce que mon Seigneur me révèle. ~ Il est écouteur, proche".	قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ	مل ار ضللت ماما اضل على نمسى وار اهتديت مما يوحى الى دى اىه سميع مريب	قُلْ: "إِن ضَلَلْتُ[1]، فَإِنَّمَآ أَضِلُّ[2] عَلَىٰ نَفْسِي. وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ، فَبِمَا يُوحِيٓ إِلَيَّ رَبِّيٓ. ~ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ، قَرِيبٌ".
M-58/34:51[5]. Si tu voyais quand ils seront effrayés! Pas d'échappatoire. Ils seront pris d'un endroit proche.	وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ	ولو ىرى اد مدعوا ملا موب واحدوا مر مكار مريب	وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُواْ! فَلَا فَوْتَ[1]. وَأُخِذُواْ[2] مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ.
M-58/34:52[6]. Ils disaient: "Nous y avons cru". Mais comment pourront-ils atteindre [la croyance] d'un endroit lointain,	وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ	ومالوا امنا به واى لهم الىاوس مر مكار بعيد	وَقَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِهِۦ". وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ[1] [...] مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ،
M-58/34:53[7]. alors qu'auparavant ils y ont mécru et ils lancent le secret d'un endroit lointain?	وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ	ومد كمروا به مر مىل ويمدمور بالىب مر مكار بعيد	وَقَدْ كَفَرُواْ بِهِۦ مِن قَبْلُ، وَيَقْذِفُونَ[1] بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ؟
M-58/34:54[8]. Il fut alors interposé entre eux et ce qu'ils désirent, comme cela fut fait auparavant avec leurs sectes. Ils étaient dans un doute suspicieux.	وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ	وحيل بيىهم وبىر ما بىهور كما معل باساعهم مر مىل اىهم كانوا ىى سك مريب	وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ، كَمَا فُعِلَ[1] بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ. إِنَّهُمْ كَانُواْ فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ.

---

1 1) تَفَكَّرُوا

2 1) الْغِيُوبِ، الْغَيُوبِ (2 عَلَّامَ ♦ T1) complété par analogie avec le verset 73/21:18.

3 T1) Verset ambigu. Mawerdi: La vérité désigne: 1) La mission de Mahomet. 2) Le Coran. 3) Le djihad avec l'épée. Le faux désigne: 1) Le Satan. 2) Iblis. 3) le polythéisme. L'expression "le faux ne commence ni ne retourne" signifie: 1) Le faux ne crée ni ne ressuscite. 2) Il ne donne ni la vie ni la mort. 3) Il ne reste pas s'il apparaît et il ne revient pas s'il disparaît. Certains comprennent ce verset comme suit: Dis: "Qu'est-ce qui crée le mensonge et le ramène après que la vérité soit venue?"

4 1) أَضَلُّ، إِضَلُّ (2 ضَلِلْتُ

5 1) فَوْتٌ، قراءة شيعية: فوت عند قيام القائم 2) وَأُخْذٌ

6 1) التَّنَاؤُشُ

7 1) وَيُقْذَفُونَ

8 1) فَعَلَ

Chapitre 59/39: Les groupes
سُورَة الزُّمَر

75 versets - mecquois [sauf: 52-54][1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

تَنزِيلُ[1] ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ، ٱلۡعَزِيزِ، ٱلۡحَكِيمِ.

تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

M-59/39:1[3]. La descente du livre est de Dieu, le noble, le sage.

إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۖ. فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ، مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ[1].

انا انزلنا اليك الكتب بالحق ماعبد الله مخلصا له الدين

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

M-59/39:2[4]. C'est nous qui t'avons fait descendre le livre avec la vérité. Adore donc Dieu, en lui dévouant la religion.[T1]

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ. وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ [...]: "مَا نَعۡبُدُهُمۡ[1] إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ[2] إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ". إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ. إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ[1].

الا لله الدين الخالص والذين اتخذوا من دونه اولياء ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى ان الله يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون ان الله لا يهدي من هو كذب كفار

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

M-59/39:3[5]. La religion pure appartient à Dieu. Quant à ceux qui ont pris, hors de lui, des alliés, [ils dirent]: "Nous ne les adorons que pour qu'ils nous rapprochent à proximité[T1] de Dieu". Dieu jugera parmi eux de ce en quoi ils divergent[A1]. Dieu ne guide pas celui qui est menteur, mécréant.

لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا، لَّٱصۡطَفَىٰ مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ. سُبۡحَٰنَهُۥۚ! هُوَ ٱللَّهُ، ~ ٱلۡوَٰحِدُ، ٱلۡقَهَّارُ.

لو اراد الله ان يتخذ ولدا لاصطفى مما خلق ما يشاء سبحنه هو الله الوحد القهار

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

M-59/39:4. Si Dieu avait voulu prendre un fils, il aurait choisi ce qu'il eût voulu parmi ce qu'il crée. Qu'il soit exalté! C'est lui Dieu, ~ le seul, le subjugueur.

[---] خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ. يُكَوِّرُ ٱلَّيۡلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ، وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيۡلِ. وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ، كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۗ. ~ أَلَا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡغَفَّٰرُ.

خلق السموت والارض بالحق يكور الليل على النهار ويكور النهار على الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى الا هو العزيز الغفار

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

M-59/39:5. [---] Il a créé les cieux et la terre en vérité. Il enroule la nuit sur le jour et enroule le jour sur la nuit. Il a soumis le soleil et la lune, chacun courant jusqu'à un terme nommé. ~ Il est le noble, le pardonneur.

خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ. ثُمَّ جَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا. [وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖ.] يَخۡلُقُكُمۡ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ[1]، خَلۡقٗا مِّنۢ بَعۡدِ خَلۡقٖ، فِي ظُلُمَٰتٖ ثَلَٰثٖۚ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡۖ. لَهُ ٱلۡمُلۡكُۖ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ. فَأَنَّىٰ تُصۡرَفُونَ؟

خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها وانزل لكم من الانعم ثمنية ازواج يخلقكم في بطون امهتكم خلقا من بعد خلق في ظلمت ثلث ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

M-59/39:6[6]. Il vous a créés d'une seule âme. Ensuite il en a fait son épouse. [Il a fait descendre pour vous huit couples de troupeaux.] Il vous crée dans les ventres de vos mères, création après création, dans trois obscurités. Voilà Dieu, votre Seigneur. À lui le royaume. Il n'est de dieu que lui. Comment alors êtes-vous déviés?

[---] إِن تَكۡفُرُواْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيّٞ عَنكُمۡۖ. وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ. وَإِن تَشۡكُرُواْ، يَرۡضَهُ لَكُمۡۗ. وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۗ. ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرۡجِعُكُمۡ، فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَۗ. ~ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ

ان تكفروا فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر وان تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون ان الله عليم بذات

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

M-59/39:7. [---] Si vous mécroyez, Dieu est indépendant de vous. Il n'accepte pas la mécréance de ses serviteurs. Mais si vous remerciez, il l'accepte de vous. Aucune [âme] chargée ne sera chargée de la charge d'autrui. Puis à votre Seigneur sera votre retour et il vous infor-

---

1 Titre tiré des versets 71 et 73. Autre titre: الغرف.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) تَنْزِيلَ

4 1) الدِّينُ ♦ T1) Voir la note de 39/7:29.

5 1) كَذَّابٌ كَفَّارٌ، كَذُوبٌ وكَفُورٌ (3 لِتُقَرِّبُونَا (2 مَا نُعْبُدُهُمْ، مَا نَعْبُدُكُمْ، مَا يَعْبُدُوهُمْ، قالوا مَا نَعْبُدُهُمْ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: en faveur auprès de Dieu (du syriaque ܙܠܦ zlaf).♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) إِمَّهَاتِكُمْ، إِمّهَاتِكُمْ

بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.	ما كنتم تعملون انه عليم بذات الصدور	الصُّدُورِ	mera de ce que vous faisiez. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.
وَإِذَا مَسَّ ٱلإِنسَٰنَ ضُرٌّ، دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيۡهِ. ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعۡمَةً مِّنۡهُ، نَسِيَ مَا كَانَ يَدۡعُوٓاْ إِلَيۡهِ مِن قَبۡلُ، وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ[1] [...] عَن سَبِيلِهِۦۚ. قُلۡ: "تَمَتَّعۡ [...] بِكُفۡرِكَ قَلِيلًا. إِنَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ".	واذا مس الانسر ضر دعا ربه منيبا اليه ثم اذا خوله نعمه منه نسى ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل لله انداذا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحب النار	وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ	M-59/39:8[1]. Quand une nuisance touche l'humain, il appelle son Seigneur en se repentant à lui. Puis quand il lui concède de sa part une grâce, il oublie la raison pour laquelle il appelait auparavant et il fait à Dieu des égaux[T1] afin d'égarer [les autres] de sa voie. Dis: "Jouis un peu [du fait que tu sois épargné de la punition durant] ta mécréance. Tu es des gens du feu".
أَمَّنۡ[1] هُوَ قَٰنِتٌ، ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ، سَاجِدًا، وَقَآئِمًا[2]، يَحۡذَرُ ٱلۡأٓخِرَةَ[3]، وَيَرۡجُواْ رَحۡمَةَ رَبِّهِۦۗ [...]؟ قُلۡ: "هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلَّذِينَ يَعۡلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ؟" ~ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ[4] أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ.	امن هو قنت انا الل ساجدا وقايما يحذر الاخره ويرجوا رحمه ربه قل هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالبب	أَمْ مَنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ	M-59/39:9[2]. Est-ce que celui qui est dévoué, durant la nuit, prosterné et debout, craignant la [demeure] dernière et espérant la miséricorde de son Seigneur [est mieux, ou celui qui a mécru]? Dis: "Ceux qui savent et ceux qui ne savent pas sont-ils égaux?" ~ Mais seuls les dotés d'intelligence s'en rappellent.
قُلۡ: "يَٰعِبَادِ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡ". لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٌ. [وَأَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ.] إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجۡرَهُم، بِغَيۡرِ حِسَابٖ.	مل يعباد الذين امنوا اتقوا ربكم للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنه وارض الله وسعه انما يوفى الصبرون اجرهم بغير حساب	قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ	M-59/39:10[3]. Dis: "Ô mes serviteurs[T1] qui avez cru! Craignez votre Seigneur". Ceux qui ont fait le bien dans la vie ici-bas auront un bienfait. [La terre de Dieu est large.] Seuls les patients seront payés pleinement leur rétribution, sans compter.
قُلۡ: "إِنِّيٓ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ،	مل اني امرت ان اعبد الله مخلصا له الدين	قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ	M-59/39:11[4]. Dis: "Il m'a été ordonné d'adorer Dieu, en lui dévouant la religion,[T1]
وَأُمِرۡتُ لِأَنۡ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ".	وامرت لان اكون اول المسلمين	وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ	M-59/39:12. et il m'a été ordonné d'être le premier des soumis".
قُلۡ: "إِنِّيٓ أَخَافُ، إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي، عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ".	مل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم	قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	M-59/39:13[5]. Dis: "Je crains,[A1] si je désobéis à mon Seigneur, la punition d'un grand jour".
قُلِ: "ٱللَّهَ أَعۡبُدُ مُخۡلِصٗا لَّهُۥ دِينِي.	مل الله اعبد مخلصا له ديني	قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي	M-59/39:14[6]. Dis: "C'est Dieu que j'adore, en lui dévouant ma religion.[T1]
فَٱعۡبُدُواْ مَا شِئۡتُم، مِّن دُونِهِۦۗ". قُلۡ: "إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ". أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ.	فاعبدوا ما شئتم من دونه مل ان الخسرين الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمه الا ذلك هو الخسران المبين	فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ	M-59/39:15[7]. Adorez donc qui vous voudrez, hors de lui".[A1] Dis: "Les perdants sont ceux qui ont perdu leurs âmes et leurs familles, au jour de la résurrection". Voilà la perte manifeste.

1 1) لِيَضِلَّ ♦ T1) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles.

2 1) أَمَنْ (2 سَاجِدٌ وَقَائِمٌ (3 عذابَ الْأَخِرَةَ (4 يَذَّكَّرُ

3 1) عِبَادِي، عِبَادِيَ ♦ T1) Formulation erronée dans les deux versets 59/39:10 et 53. Ce verset doit être: Dis à mes serviteurs qui ont cru: "Craignez votre Seigneur", à l'instar des versets 50/17:53 et 72/14:31.

4 T1) Voir la note de 39/7:29.

5 A1) Abrogé par 111/48:2.

6 T1) Voir la note de 39/7:29

7 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-59/39:16[1]. Ils auront d'au-dessus d'eux des ombrelles de feu et de dessous d'eux des ombrelles [de feu]. Voilà ce avec quoi Dieu effraie ses serviteurs: "Ô mes serviteurs! Craignez-moi".	لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ[1] مِّنَ ٱلنَّارِ، وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ [...]. ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥ: "يَٰعِبَادِ[2]! فَٱتَّقُونِ[3]".	لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به عباده يعباد مانمون	لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ
M-59/39:17[2]. À ceux qui ont évité les idoles [craignant de] les adorer et se repentirent à Dieu, à eux l'annonce. Fais alors l'annonce à mes serviteurs,	وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ[1] [...] أَن يَعْبُدُوهَا، وَأَنَابُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ، لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ. فَبَشِّرْ عِبَادِ[2]،	والذين اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها وانابوا الى الله لهم البشرى مبشر عباد	وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ
M-59/39:18[3]. qui écoutent la parole, puis en suivent la meilleure[R1]. Ceux-là sont ceux que Dieu a guidés, ~ et ceux-là sont les dotés d'intelligence.	ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ، فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓ. أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ، ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمْ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ.	الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هديهم الله واولئك هم اولوا الالباب	الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ
M-59/39:19. Celui contre qui la parole de la punition fut confirmée, [peux-tu le protéger]? Est-ce toi qui sauves celui qui est dans le feu?	أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ [...]؟ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي ٱلنَّارِ؟	افمن حق عليه كلمة العذاب افانت تنقذ من في النار	أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ
M-59/39:20[4]. Mais ceux qui ont craint leur Seigneur auront des loges[R1] au-dessus desquelles d'[autres] loges construites, sous lesquelles courent les rivières. Promesse de Dieu. Dieu ne manque pas à la promesse.	لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ، مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ، تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ. وَعْدَ ٱللَّهِ. لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ.	لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية تجري من تحتها الانهر وعد الله لا يخلف الميعاد	لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ
M-59/39:21[5]. [---] N'as-tu pas vu que Dieu a fait descendre du ciel de l'eau, puis il l'a acheminée comme sources dans la terre, puis il en fait sortir des cultures aux différentes couleurs, puis elles se fanent[T1] et tu les vois jaunies, puis il les fait débris? ~ Il y a là un rappel aux dotés d'intelligence.	[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِي ٱلْأَرْضِ، ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ، ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا[1]، ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ[2] حُطَٰمًا؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ.	الم تر ان الله انزل من السما ما فسلكه ينابيع في الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم يهيج فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك لذكرى لاولي الالباب	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ
M-59/39:22[6]. Est-ce que celui dont Dieu a ouvert la poitrine à la soumission,[T1] et qui est dans une lumière de son Seigneur, [est comme celui dont le cœur est fermé]? Malheur à ceux dont les cœurs sont endurcis contre le rappel de Dieu! ~ Ceux-là sont dans un égarement manifeste.	أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ، فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ [...]؟ فَوَيْلٌ لِّلْقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن[1] ذِكْرِ ٱللَّهِ! ~ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ.	افمن شرح الله صدره للاسلم فهو على نور من ربه ويل للقسية قلوبهم من ذكر الله اولئك في ضلال مبين	أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
M-59/39:23[7]. Dieu a fait descendre le meilleur récit, un livre semblable répété,[T1] dont les peaux de ceux qui craignent leur Seigneur frissonnent. Puis leurs peaux et leurs cœurs deviennent tendres au rappel de Dieu. Voilà la direction de	ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ، كِتَٰبًا مُّتَشَٰبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ. ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ. ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ، يَهْدِي بِهِۦ مَن	الله نزل احسن الحديث كتبا متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله ذلك	اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ

---

1 1) ظِلَالٌ (2 عِبَادِي، عِبَادِيَ (3 فَاتَّقُونِي

2 1) الطَّوَاغِيتَ (2 عِبَادِي

3 R1) Nous retrouvons cette idée dans les versets 39/7:145, 59/39:18 et 55; Cf. 1 Co 5:21.

4 R1) Voir la note de 42/25:75.

5 1) مُصْفَارًّا (2 يَجْعَلَهُ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: يسبخ s'endurcissent. Le verbe syriaque ܣܒܚ sbakh signifie s'endurcir comme au verset 111\48: 29.

6 1) عَنْ ♦ T1) l'islam (Hamidullah).

7 1) هَادِي ♦ T1) Voir la note de 54/15:87 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

يَشَآءُ. ~ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ، فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٍ[1].	هدى الله يهدى به من يشا ومن يضلل الله مما له من هاد	وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ	Dieu par laquelle il guide qui il veut. ~ Quiconque Dieu égare, nul ne peut le guider.[A1]
أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجۡهِهِۦ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ [...]؟ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ: "ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ".	امن يتقى بوجهه سو العذاب يوم القيمه وقيل للظلمين ذوقوا ما كنتم تكسبون	أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ	M-59/39:24. Est-ce que celui qui se protège avec sa face contre la pire punition au jour de la résurrection [est comme celui qui en est protégé en entrant dans le jardin]? Et il sera dit aux oppressifs: "Goûtez ce que vous réalisiez".
كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ [...]، فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ، ~ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ.	كذب الذين من قبلهم فاتاهم العذاب من حيث لا يشعرون	كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ	M-59/39:25. Ceux d'avant eux ont démenti [les messagers sur l'avènement de la punition] et la punition leur est venue, ~ par où ils ne perçoivent pas.
فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا. وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُ. ~ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ!	فاذاقهم الله الخزى فى الحيوه الدنيا ولعذاب الاخره اكبر لو كانوا يعلمون	فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	M-59/39:26. Dieu leur a fait alors goûter le déshonneur dans la vie ici-bas. Et la punition de la [demeure] dernière sera plus grande. ~ S'ils savaient!
[---] وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ. ~ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ!	ولقد ضربنا للناس فى هذا القران من كل مثل لعلهم يتذكرون	وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	M-59/39:27. [---] Nous avons cité pour les humains, dans ce Coran, toutes sortes d'exemples. ~ Peut-être se rappelleront-ils!
قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا، غَيۡرَ ذِي عِوَجٍ. ~ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ!	قرانا عربيا غير ذى عوج لعلهم يتقون	قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ	M-59/39:28. Un Coran arabe, sans tortuosité. ~ Peut-être craindront-ils!
ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا: رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ، وَرَجُلًا سَلَمًا[1] لِّرَجُلٍ. هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًا[2]؟ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ! ~ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ.	ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون	ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	M-59/39:29[1]. Dieu a cité comme exemple: un homme appartenant à des associés querelleurs et un homme appartenant à un seul homme. Sont-ils semblablement égaux? Louange à Dieu! ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.
[---] إِنَّكَ مَيِّتٌ، وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ[1].	انك ميت وانهم ميتون	إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ	M-59/39:30[2]. [---] Tu mourras et eux aussi ils mourront.
ثُمَّ إِنَّكُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، عِندَ رَبِّكُمۡ، تَخۡتَصِمُونَ.	ثم انكم يوم القيمه عند ربكم تختصمون	ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ	M-59/39:31. Ensuite, au jour de la résurrection, vous vous disputerez auprès de votre Seigneur.
[---] فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ، وَكَذَّبَ بِٱلصِّدۡقِ إِذۡ جَآءَهُۥ[1]؟ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوًى لِّلۡكَٰفِرِينَ؟	فمن اظلم ممن كذب على الله وكذب بالصدق اذ جاءه اليس فى جهنم مثوى للكفرين	فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ	M-59/39:32[3]. [---] Qui est plus oppressif que celui qui a menti sur Dieu et qui a démenti la vérité quand elle lui vint? N'y a-t-il pas dans la géhenne un séjour pour les mécréants?
وَٱلَّذِي جَآءَ بِٱلصِّدۡقِ[1] [2] وَصَدَّقَ بِهِۦٓ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ.	والذى جاء بالصدق وصدق به اولئك هم المتقون	وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ	M-59/39:33[4]. Quant à celui qui est venu avec la vérité et l'a confirmée, ~ ceux-là sont les dévots.
لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡ. ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.	لهم ما يشاون عند ربهم ذلك جزاء المحسنين	لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ	M-59/39:34. Ils auront ce qu'ils voudront auprès de leur Seigneur. Voilà la rétribution des bienfaiteurs.
لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ أَسۡوَأَ[1] ٱلَّذِي عَمِلُواْ، وَيَجۡزِيَهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.	ليكفر الله عنهم اسوا الذى عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذى كانوا يعملون	لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	M-59/39:35[5]. Dieu expiera pour eux le pire de ce qu'ils ont fait et les rétribuera pour le meilleur de ce qu'ils faisaient.

---

[1] 1) هَادِي (2 بِكَافِ عَبْدِهُ، بِكَافِي عِبَادَهُ، بِكَافٍ عِبَادَهُ، بِكَافِي عِبَادِهِ

[2] 1) مَائِتٌ وَإِنَّهُمْ مَائِتُونَ

[3] 1) قراءة أو تفسير شيعي: فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ فادعى ما ليس له وسمي بغير اسمه وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ من عند الله

[4] 1) وَصَدَقَ، وَصُدِّقَ (2 وَالَّذِي جَاءوا بِالصِّدْقِ وَصَدَقوا، وَالَّذِين جَاءوا بِالصِّدْقِ وَصَدَّقوا

[5] 1) أَسْوَاءَ

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ[1]؟ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ. ~ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ، فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ[2].

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

الس الله بكاف عبده وعوموط بالدين من دونه ومن يضلل الله مما له من هاد

M-59/39:36[1]. Dieu ne suffit-il pas à son serviteur? Et ils t'effraient avec ceux qui sont hors de lui. ~ Quiconque Dieu égare, nul ne peut le guider.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ، فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ. أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ، ذِي ٱنتِقَامٍ؟

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

ومن يهد الله مما له من مضل الس الله بعزيز ذي انتقام

M-59/39:37. Quiconque Dieu guide, nul ne peut l'égarer. Dieu n'est-il pas noble, vengeur?

[وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ؟"، لَيَقُولُنَّ: "ٱللَّهُ".] قُلْ: "أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ؟ إِنْ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ، هَلْ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ ضُرِّهِۦٓ[1]؟ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ، هَلْ هُنَّ مُمْسِكَٰتُ رَحْمَتِهِۦ[2]؟" قُلْ: "حَسْبِيَ ٱللَّهُ. عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ".

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

ولئن سالتهم من خلق السموت والارض ليقولن الله قل افرايتم ما تدعون من دون الله ان اداني الله بضر هل هن كاشفات ضره او اداني برحمه هل هن ممسكت رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون

M-59/39:38[2]. [Si tu les interroges: "Qui a créé les cieux et la terre?", ils diront: "Dieu".] Dis: "Que pensez-vous de ceux que vous appelez, hors de Dieu? Si Dieu me voulait une nuisance, écarteraient-ils la nuisance? Ou bien s'il voulait avoir miséricorde envers moi, retiendraient-ils sa miséricorde?" Dis: "Dieu me suffit. Ceux qui ont confiance, qu'ils aient confiance en lui".

قُلْ: "يَٰقَوْمِ! ٱعْمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ، إِنِّي عَٰمِلٌ. ~ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ،

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

مل يموم اعملوا على مكانتكم اني عمل مسوف تعلمون

M-59/39:39[3]. Dis: "Ô mes gens! Faites selon votre position, moi aussi je fais. ~ Vous saurez alors[A1]

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، ~ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ".

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ

من ياتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم

M-59/39:40[4]. à qui viendra une punition qui le déshonorera, ~ et sur qui s'abattra une punition persistante".[A1]

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ. فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ، فَلِنَفْسِهِۦ. وَمَن ضَلَّ، فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا. وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

انا انزلنا عليك الكتب للناس بالحق ممن اهتدى ملنمسه ومن ضل فانما يضل عليها وما انت عليهم بوكيل

M-59/39:41[5]. C'est nous qui avons fait descendre sur toi le livre pour les humains avec la vérité. Quiconque s'est guidé, [ne se guide que] pour lui-même. Quiconque s'est égaré, ne s'égare qu'à son détriment. Et tu n'es pas leur garant.[A1]

[---] ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا، وَٱلَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا. فَيُمْسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ[1]، وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ.

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

الله يتوفى الانفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون

M-59/39:42[6]. [---] Dieu rappelle les âmes au moment de leur mort et celles qui ne meurent pas au cours de leur sommeil. Il retient celles dont il a décidé la mort et renvoie les autres jusqu'à un terme nommé.[T1] ~ Il y a là des signes pour des gens qui réfléchissent.

[---] أَمِ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، شُفَعَآءَ؟ قُلْ: "أَوَلَوْ كَانُواْ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا، وَلَا يَعْقِلُونَ؟"

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

ام اتخذوا من دون الله شفعا قل اولو كانوا لا يملكون شيا ولا يعقلون

M-59/39:43. [---] Ont-ils pris hors de Dieu des intercesseurs? Dis: "Même s'ils ne possèdent rien et ne raisonnent pas?"

قُلْ: "لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا. لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[1]".

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

قل لله الشفعة جميعا له ملك السموت والارض ثم اليه ترجعون

M-59/39:44[7]. Dis: "L'intercession entière appartient à Dieu. À lui le royaume des cieux et de la terre. ~ Puis à lui vous serez retournés".

---

1 1) هَادِي (2 بِكَافِ عَبْدِهُ، بِكَافِي عِبَادَهُ، بِكَافٍ عِبَادَهُ، بِكَافِي عِبَادِهِ

2 1) مُمْسِكَاتٌ رَحْمَتَهُ (2 كَاشِفَاتٌ ضُرَّهُ

3 1) مَكَانَاتِكُمْ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) قُضِيَ عَلَيْهَا الْمَوْتُ ♦ T1) La même idée se trouve dans le verset 55/6:60.

7 1) تَرْجِعُونَ

M-59/39:45. [---] Quand Dieu est rappelé seul, les cœurs de ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière sont remplis de dégoût. Quand sont rappelés ceux qui sont hors de lui, voilà qu'ils se réjouissent.

[---] وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ، ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْآخِرَةِ. وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ، إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ.

واذا ذكر الله وحده اشمازت قلوب الذين لا يؤمنون بالاخره واذا ذكر الذين من دونه اذا هم يستبشرون

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

M-59/39:46[1]. [---] Dis: "Ô Dieu! Créateur des cieux et de la terre, connaisseur du secret et du visible,[T1] tu jugeras parmi tes serviteurs de ce en quoi ils divergeaient".[A1]

[---] قُلِ: "ٱللَّهُمَّ! فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، عَٰلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ".

قل اللهم فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهده انت تحكم بين عبادك في ما كانوا فيه يختلفون

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

M-59/39:47. [---] Si ceux qui ont oppressé possédaient tout ce qui est dans la terre et du semblable autant, ils s'en rachèteraient de la pire punition le jour de la résurrection. Il leur apparaîtra alors, de Dieu, ce qu'ils n'attendaient pas,

[---] وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا، وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ، لَٱفْتَدَوْاْ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ. وَبَدَا لَهُم، مِّنَ ٱللَّهِ، مَا لَمْ يَكُونُواْ يَحْتَسِبُونَ.

ولو ان للذين ظلموا ما في الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به من سو العذاب يوم القيمه وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

M-59/39:48[2]. Et les méfaits de ce qu'ils ont réalisé leur apparaîtront. ~ Et ils seront cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].

وبدا لهم ساىات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزون

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

M-59/39:49[3]. [---] Quand la nuisance touche l'humain, il nous appelle. Quand ensuite nous lui concédons une grâce de notre part, il dit: "Ceci ne me fut donné que grâce à une connaissance". Elle est plutôt une épreuve. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

[---] فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ، دَعَانَا. ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا، قَالَ: "إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ". بَلْ هِيَ[1] فِتْنَةٌ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

فاذا مس الانسن ضر دعانا ثم اذا خولنه نعمه منا قال انما اوتيته على علم بل هى فتنه ولكن اكثرهم لا يعلمون

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-59/39:50[4]. Ceux d'avant eux l'ont dit. Et ce qu'ils réalisaient ne leur servit à rien.

قَدْ قَالَهَا[1] ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ. فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.

قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

M-59/39:51. Les méfaits de ce qu'ils ont réalisé les ont touchés. Et ceux qui ont oppressé parmi eux seront touchés par les méfaits de ce qu'ils ont réalisé. Et ils ne sauraient défier [notre punition].

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ. وَٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ. وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ [...].

فاصابهم ساىات ما كسبوا والذين ظلموا من هولا سيصيبهم ساىات ما كسبوا وما هم بمعجزين

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

H-59/39:52[5]. [---] N'ont-ils pas su que Dieu étend et restreint la provision à qui il veut? ~ Il y a là des signes pour des gens qui croient.

[---] أَوَ لَمْ يَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ، وَيَقْدِرُ[1] [...]؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

او لم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشا ويقدر ان في ذلك لايت لقوم يومنون

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

H-59/39:53[6]. [---] Dis: "Ô mes serviteurs[T1] qui avez excédé à votre détriment! Ne désespérez pas de la miséricorde de Dieu. Dieu pardonne toutes les

[---] قُلْ: "يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ! لَا تَقْنَطُواْ[1] مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ. إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا[2].

قل يعبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمه الله ان الله يغفر الذنوب

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ

---

1 T1) connaisseur de tout ce que le monde ignore comme de ce qu'il perçoit (Hamidullah); très-scient de l'occulte et du visible (Abdelaziz); qui connais le mystère du monde et ce dont on peut témoigner (Boubakeur) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

3 1) هو

4 1) قَالَهُ

5 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

6 1) جَمِيعًا ولا يبالي، جَمِيعًا لمن يشاء، قراءة شيعية: إن الله يغفر لكم جميعا الذنوب - ويقول جعفر الاصدق: ما عنى الله من عباده غيرنا (2 تَقْنِطُوا وغير شيعتنا ♦ T1) Formulation erronée dans les deux versets 59/39:10 et 53 Ce verset doit être: Dis à mes serviteurs qui ont excédé à leur détriment: "Ne désespérez pas de la miséricorde de Dieu". Dieu pardonne toutes les fautes. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime"., à l'instar des versets 50/17:53 et 72/14:31.

~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ".	حمينا انه هو الغفور الرحيم	الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	fautes. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime".
وَأَنِيبُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ، وَأَسۡلِمُواْ لَهُۥ، مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ. ~ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ.	وانيبوا الى ربكم واسلموا له من قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا تنصرون	وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ	H-59/39:54. Repentez-vous à votre Seigneur et soumettez-vous à lui, avant que ne vous vienne la punition. ~ Ensuite vous ne serez pas secourus.
وَٱتَّبِعُوٓاْ أَحۡسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُم، مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ بَغۡتَةً[1]، ~ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ.	واتبعوا احسن ما انزل اليكم من ربكم من قبل ان ياتيكم العذاب بغتة وانتم لا تشعرون	وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ	M-59/39:55[1]. Suivez le meilleur de ce qui est descendu à vous de votre Seigneur, avant que ne vous vienne la punition soudainement, ~ tandis que vous ne percevez pas.
[...] أَن تَقُولَ نَفۡسٌ: "يَٰحَسۡرَتَىٰ[1] عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِي جَنۢبِ[2] ٱللَّهِ! وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ".	ان تقول نفس يا حسرتا على ما فرطت في جنب الله وان كنت لمن الساخرين	أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ	M-59/39:56[2]. [Pour] qu'une âme [ne] dise: "Quelle consternation pour moi d'avoir négligé mon devoir envers Dieu! J'ai été parmi les moqueurs".
أَوۡ تَقُولَ: "لَوۡ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِي، لَكُنتُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ".	او تقول لو ان الله هديني لكنت من المتقين	أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ	M-59/39:57. Ou bien qu'elle [ne] dise: "Si Dieu m'avait guidée, j'aurais été parmi les dévots".
أَوۡ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلۡعَذَابَ: "لَوۡ أَنَّ لِي كَرَّةً، فَأَكُونَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ".	او تقول حين ترى العذاب لو ان لي كرة فاكون من المحسنين	أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ	M-59/39:58. Ou bien qu'elle [ne] dise au moment où elle voit la punition: "Si seulement j'avais un retour, je serais alors parmi les bienfaiteurs".
بَلَىٰ! قَدۡ جَآءَتۡكَ[1] ءَايَٰتِي، فَكَذَّبۡتَ بِهَا وَٱسۡتَكۡبَرۡتَ، وَكُنتَ[2] مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ.	بلى قد جاءتك ايتي فكذبت بها واستكبرت وكنت من الكافرين	بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ	M-59/39:59[3]. Mais si! Mes signes te sont venus, tu les as démentis, tu t'es enorgueilli et tu étais des mécréants.
وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ عَلَى ٱللَّهِ، وُجُوهُهُم[1] مُّسۡوَدَّةٌ[2]. أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوًى لِّلۡمُتَكَبِّرِينَ؟	ويوم القيمة ترى الذين كذبوا على الله وجوههم مسودة اليس في جهنم مثوى للمتكبرين	وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ	M-59/39:60[4]. Au jour de la résurrection, tu verras noircies les faces de ceux qui ont menti sur Dieu. N'y a-t-il pas dans la géhenne un séjour pour les arrogants?
وَيُنَجِّي[1] ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ، بِمَفَازَتِهِمۡ[2]. ~ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.	وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السو ولا هم يحزنون	وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	M-59/39:61[5]. Dieu sauvera ceux qui ont craint et seront en sûreté. ~ Le mal ne les touchera pas et ils ne seront pas attristés.
[ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ. وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ. لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ.	الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل له مقاليد السموات والارض والذين كفروا بايات الله اولئك هم الخاسرون	اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	M-59/39:62. [Dieu est le créateur de toute chose. Il est garant de toute chose. M-59/39:63. À lui les clefs des cieux et de la terre]. Ceux qui ont mécru aux signes de Dieu, ~ ceux-là sont les perdants.
قُلۡ[1]: "أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ، تَأۡمُرُوٓنِّيٓ[2]، أَعۡبُدُ[3]، أَيُّهَا ٱلۡجَٰهِلُونَ؟"	قل افغير الله تامروني اعبد ايها الجاهلون	قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ	M-59/39:64[6]. Dis: "Est-ce un autre que Dieu que vous m'ordonnez d'adorer, ô ignorants?"

---

1 بَغۡتَةً، بَغۡتَةً (1
2 ذكر (2 حَسۡرَتَايَ، حَسۡرَتَايْ، حَسۡرَتِي، حَسۡرَتَاه (1
3 جَاءَتۡكِ ... فَكَذَّبۡتِ بِهَا وَاسۡتَكۡبَرۡتِ وَكُنۡتِ (2 جَأَتۡكَ، جَاءَتۡكِ، جَاءَتۡه (1
4 مُسۡوَادَّةٌ، مُسۡوَدَّةٌ (2 أُجُوهُهُمۡ، وُجُوهَهُمۡ (1
5 بِمَفَازَاتِهِمۡ (2 وَيُنَجِي (1
6 أَعۡبُدَ (3 تَأۡمُرُونَنِي، تَأۡمُرُونِي (2 حذقت (1

M-59/39:65[1]. Il t'a été révélé, comme à ceux d'avant toi: "Si tu associes, ton œuvre faillira et tu seras des perdants.

وَلَقَدْ أُوحِيَ، إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ: "لَئِنْ أَشْرَكْتَ، لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ[1]، وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ.

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

M-59/39:66[2]. Adore plutôt Dieu seul et sois des remerciants".

بَلِ ٱللَّهَ[1] فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ".

بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

M-59/39:67[3]. [---] Ils n'apprécient pas Dieu comme il mérite d'être apprécié, alors que toute la terre sera dans sa poignée au jour de la résurrection et les cieux seront pliés par sa main droite. ~ Qu'il soit exalté et élevé sur ce qu'ils associent!

[---] وَمَا قَدَرُواْ[1] ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ[2]، وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا [...] قَبْضَتُهُۥ[3] يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتُۢ[4] بِيَمِينِهِۦ. ~ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ!

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

M-59/39:68[4]. [---] On soufflera dans le chofar[T1] et ceux qui sont dans les cieux et ceux qui sont dans la terre seront foudroyés, sauf ceux que Dieu veut. Puis on y soufflera une autre [fois]. Et les voilà debout à regarder.

[---] وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1]، فَصَعِقَ[2] مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ، إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ. ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ [...] أُخْرَىٰ. فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ[3] يَنظُرُونَ.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

M-59/39:69[5]. La terre resplendira de la lumière de son Seigneur, le livre sera posé et on fera venir les prophètes et les témoins. Il sera décidé parmi eux en vérité ~ et ils ne seront pas oppressés.

وَأَشْرَقَتِ[1] ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا، وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ، وَجِاْيٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ. وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ ~ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

M-59/39:70. Et chaque âme sera pleinement payée pour ce qu'elle a fait. Il sait mieux ce qu'ils font.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ [...] مَّا عَمِلَتْ. وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

M-59/39:71[6]. Ceux qui ont mécru seront conduits vers la géhenne, par groupes. Quand ils y parviendront, ses portes s'ouvriront et ses gardiens leur diront: "Ne vous sont-ils pas venus des messagers parmi vous[R1] pour vous réciter les signes de votre Seigneur et vous avertir de la rencontre de votre jour-ci?" Ils diront: "Si! Mais la parole de la punition fut confirmée contre les mécréants".

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ، زُمَرًا. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا، فُتِحَتْ[1] أَبْوَٰبُهَا، وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ: "أَلَمْ يَأْتِكُمْ[2] رُسُلٌ[3] مِّنكُمْ، يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ، وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا؟" قَالُواْ: "بَلَىٰ! وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ".

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

M-59/39:72. On [leur] dira: "Entrez [par] les portes de la géhenne, où vous serez éternellement". Quel abominable séjour pour les arrogants!

قِيلَ [...]: "ٱدْخُلُوٓاْ [...] أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَا". فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ!

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

M-59/39:73[7]. Ceux qui ont craint leur Seigneur seront conduits vers le jardin, par groupes. Quand ils y parviendront et que ses portes s'ouvriront, ses gardiens leur diront: "Paix sur vous. Vous avez été bons. Entrez-y, vous y serez éternel-

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ، زُمَرًا. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا، وَفُتِحَتْ[1] أَبْوَٰبُهَا، وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا: "سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ. طِبْتُمْ. فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ".

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

---

1 1) لَيُحْبِطَنَّ عَمَلَكَ، لَنُحْبِطَنَّ عَمَلَكَ، لَيُحْبَطَنَّ عَمَلُكَ، لَنَحْبُطَنَّ عَمَلَكَ

2 1) اللَّهُ

3 1) قَدَّرُوا (2 قَدَرِهِ (3 مَطْوِيَّاتٍ (4 قَبْضَتَهُ، وقَبْضَتُهُ والارضُ جميعا

4 1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 فَصُعِقَ (3 قِيَاماً ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20.

5 1) وَأُشْرِقَتِ

6 1) فُتِّحَتْ (2 تَأْتِكُمْ (3 نُذُرٌ ♦ R1) Cf. Dt 18:15; 18:18; Ac 3:22; 7:37.

7 1) وَفُتِّحَتْ

lement".

M-59/39:74[1]. Ils diront: "Louange à Dieu qui a été véridique dans sa promesse vis-à-vis de nous et nous a donné la terre en héritage,[R1] nous établissant dans le jardin là où nous voulons". ~ Quelle merveilleuse rétribution des travailleurs!

وَقَالُواْ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ، وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ، نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ". ~ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

وماليوا الحمد لله الذى صدمنا وعده واودينا الارض ننوا من الجنه حيث نشا ننعم اجر العملين

M-59/39:75[2]. Tu verras les anges entourant le trône,[R1] exaltant la louange de leur Seigneur. Il sera décidé parmi eux en vérité[T1]. Et l'on dira: "Louange à Dieu, le Seigneur des mondes!"

وَتَرَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ[1] مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ، يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ. وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ. وَقِيلَ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ، رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ!"

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وترى الملئكه حامين من حول العرش يسبحون بحمد ربهم ومضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العلمين

Chapitre 60/40: Le pardonneur
سُورَة غَافِر

85 versets - mecquois [sauf: 56-57][3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

M-60/40:1[5]. Ha, Mim.[T1]

حمٓ.

حم

حم

M-60/40:2. La descente du livre est de Dieu, le noble, le connaisseur.

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ، ٱلْعَزِيزِ، ٱلْعَلِيمِ.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

تنزيل الكتب من الله العزيز العليم

M-60/40:3. Pardonneur des fautes, accepteur de la repentance, sévère dans le châtiment et doté de moyens. Il n'est de dieu que lui. ~ C'est vers lui la destination.

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوْبِ، شَدِيدِ ٱلْعِقَابِ ذِي ٱلطَّوْلِ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ~ إِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذى الطول لا اله الا هو اليه المصير

M-60/40:4[6]. Personne ne dispute à propos des signes de Dieu, sauf ceux qui ont mécru. Que leurs tours dans les pays ne te trompent pas.

مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. فَلَا يَغْرُرْكَ[1] تَقَلُّبُهُمْ فِي ٱلْبِلَٰدِ.

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

ما يجدل فى ايت الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم فى البلد

M-60/40:5[7]. Ont démenti avant eux les gens de Noé et les partis après eux. Et chaque nation a failli capturer son messager. Ils ont disputé avec le faux pour réfuter la vérité. Je les ai alors pris. ~ Comment fut alors mon châtiment!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ، وَٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَعْدِهِمْ. وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍۭ بِرَسُولِهِمْ[1] لِيَأْخُذُوهُ. وَجَٰدَلُواْ بِٱلْبَٰطِلِ لِيُدْحِضُواْ بِهِ ٱلْحَقَّ. فَأَخَذْتُهُمْ. ~ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ[2]!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم وهمت كل امه برسولهم ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فاخذتهم فكيف كان عقاب

M-60/40:6[8]. Ainsi la parole de ton Seigneur fut confirmée contre ceux qui ont mécru: "Ils sont les gens du feu".

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ[1] كَلِمَتُ[2] رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ: "أَنَّهُمْ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ".

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

وكذلك حقت كلمت ربك على الذين كفروا انهم اصحب النار

---

1 R1) Cf. Ps 37:29; Mt 5:4.

2 1) حَافِينَ ♦ T1) en toute équité (Hamidullah) ♦ R1) Cf. Ap 5:11, 7:2, etc.

3 Titre tiré du verset 3. Autres titres: الطول – المؤمن.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

6 1) يَغُرَّكَ

7 1) بِرَسُولِهِا (2 عِقَابِي

8 1) كَلِمَاتُ (2 سبقت

M-60/40:7[1]. [---] Ceux qui portent le trône et ceux autour de lui exaltent la louange de leur Seigneur, croient en lui et demandent pardon pour ceux qui ont cru:[R1] "Notre Seigneur! Tu embrasses toute chose par la miséricorde et la connaissance. Pardonne donc à ceux qui se sont repentis et ont suivi ta voie et protège-les de la punition de la géhenne.

[---] ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ[1] وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ، وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ، وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ: "رَبَّنَا! وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا. فَٱغۡفِرۡ لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ، وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ.

الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين امنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

M-60/40:8[2]. Notre Seigneur! Fais-les entrer dans les jardins d'Eden que tu leur as promis, avec les vertueux parmi leurs pères, leurs épouses et leurs descendants. ~ C'est toi le noble, le sage.

رَبَّنَا! وَأَدۡخِلۡهُمۡ جَنَّٰتِ[1] عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدتَّهُمۡ، وَمَن صَلَحَ[2] مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.

ربنا وادخلهم جنت عدن التي وعدتهم ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذريتهم ~ انك انت العزيز الحكيم

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

M-60/40:9[3]. Protège-les des méfaits. Quiconque tu protègeras des méfaits ce jour-là, tu as eu miséricorde envers lui. ~ Voilà le grand succès".

وَقِهِمُ[1] ٱلسَّيِّـَٔاتِ. وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ، يَوۡمَئِذٖ، فَقَدۡ رَحِمۡتَهُۥ. ~ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ".

وقهم السات ومن تق السات يومئذ فقد رحمته وذلك هو الفوز العظيم

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

M-60/40:10. [---] Ceux qui ont mécru seront appelés: "L'exécration de Dieu est plus grande que votre exécration de vous-mêmes, car vous êtes appelés à la croyance mais vous mécroyez".

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوۡنَ: "لَمَقۡتُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُ مِن مَّقۡتِكُمۡ أَنفُسَكُمۡ، إِذۡ تُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلۡإِيمَٰنِ فَتَكۡفُرُونَ".

ان الذين كفروا ينادون لمقت الله اكبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون الى الايمن فتكفرون

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

M-60/40:11. Ils diront: "Notre Seigneur! Tu nous as fait mourir deux fois et tu nous as donné vie deux fois et nous avons confessé nos fautes. Y a-t-il alors une voie de sortie?"

قَالُواْ: "رَبَّنَآ! أَمَتَّنَا ٱثۡنَتَيۡنِ، وَأَحۡيَيۡتَنَا ٱثۡنَتَيۡنِ، فَٱعۡتَرَفۡنَا بِذُنُوبِنَا. فَهَلۡ إِلَىٰ خُرُوجٖ مِّن سَبِيلٖ؟"

قالوا ربنا امتنا اثنتين واحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

M-60/40:12[4]. Cela parce que quand Dieu est appelé seul, vous mécroyez et si on lui associait, vous croyez. À Dieu le jugement, l'élevé, le grand.[A1]

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ، إِذَا دُعِيَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُۥ، كَفَرۡتُمۡ[1]، وَإِن يُشۡرَكۡ بِهِۦ تُؤۡمِنُواْ[2]. فَٱلۡحُكۡمُ لِلَّهِ، ٱلۡعَلِيِّ، ٱلۡكَبِيرِ.

ذلكم بانه اذا دعى الله وحده كفرتم وان يشرك به تومنوا فالحكم لله العلي الكبير

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

M-60/40:13[5]. C'est lui qui vous fait voir ses signes et fait descendre une provision du ciel pour vous. Seul se rappelle celui qui se repent.

هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ، وَيُنَزِّلُ[1] لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزۡقٗا. وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ.

هو الذي يريكم ايته وينزل لكم من السما رزقا وما يتذكر الا من ينيب

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

M-60/40:14[6]. Appelez donc Dieu, en lui dévouant la religion[T1], ~ même si les mécréants détestent [cela].

فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ، ~ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ [...].

فادعوا الله مخلصين له الدين ولو كره الكفرون

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

M-60/40:15[7]. Celui qui a les degrés élevés, détenteur du trône, lance l'esprit, par son ordre, sur qui il veut parmi ses serviteurs, afin qu'il avertisse du jour de la rencontre.

رَفِيعُ[1] ٱلدَّرَجَٰتِ، ذُو ٱلۡعَرۡشِ، يُلۡقِي ٱلرُّوحَ، مِنۡ أَمۡرِهِۦ، عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ، لِيُنذِرَ يَوۡمَ[2] ٱلتَّلَاقِ[3].

رفيع الدرجت ذو العرش يلقي الروح من امره على من يشا من عباده لينذر يوم التلاق

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

---

1 1) الْعُرْشَ ♦ R1) Sur l'intercession des anges, voir 1 H 39:5, 47:2; TL 3:5, 5:5; TD 6:1-2.

2 1) صَلُحَ (2 جنَّةَ

3 1) وَقِهِمِ، وَقِهُمُ

4 قراءة شيعية: (2 قراءة شيعية: ذلِكُمْ بِأَنَّهُ إذا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ وَأَهْلُ الْوَلَايَةِ كَفَرْتُمْ، أو (قراءة أو تفسير): إذا ذكر الله وحده بولاية من أمر بولايته كفرتم (1 ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ من ليس له ولاية تُؤْمِنُوا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) وَيُنْزِلُ

6 T1) Voir la note de 39/7:29.

7 1) التَّلَاقِي (3 لِتُنْذِرَ يَوْمَ، لِيُنْذِرَ يَوْمُ، لِيُنْذَرَ يَوْمُ (2 رَفِيعَ

M-60/40:16[1]. Le jour où ils sortiront, rien d'eux ne sera caché à Dieu: "À qui appartient le royaume, ce jour?" "À Dieu, le seul, le subjugueur".	يَوْمَ هُم بَٰرِزُونَ[1]، لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ[2] مِنْهُمْ شَيْءٌ: "لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ؟" "لِلَّهِ، ٱلْوَٰحِدِ، ٱلْقَهَّارِ".	يوم هم بارزون لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد القهار	يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
M-60/40:17. Ce jour, chaque âme sera rétribuée pour ce qu'elle a réalisé. Pas d'oppression, ce jour. ~ Dieu est rapide dans le compte.	ٱلْيَوْمَ، تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ. لَا ظُلْمَ ٱلْيَوْمَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ.	اليوم تجزى كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم ان الله سريع الحساب	الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
M-60/40:18[2]. [Avertis-les du jour imminent [de la résurrection],[R1] quand les cœurs seront près des gorges, suffoqués. Les oppressifs n'auront ni ami ardent, ni intercesseur obéi.]	[وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْأَزِفَةِ، إِذِ ٱلْقُلُوبُ لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ، كَٰظِمِينَ[1]. مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ.]	وانذرهم يوم الازفة اذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ما للظالمين من حميم ولا شفيع يطاع	وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ
M-60/40:19. Il connaît la trahison des yeux et ce que cachent les poitrines.	يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي ٱلصُّدُورُ.	يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور	يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
M-60/40:20[3]. Dieu décide en vérité. Et ceux qu'ils appellent, hors de lui, ne décident rien. ~ Dieu est l'écouteur, le clairvoyant.	وَٱللَّهُ يَقْضِي بِٱلْحَقِّ. وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِهِۦ، لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْبَصِيرُ.	والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء ان الله هو السميع البصير	وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
M-60/40:21[4]. [---] Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux? Ils étaient plus forts qu'eux avec plus de traces dans la terre [mais ils ont dévié]. Dieu les a alors pris pour leurs fautes, ~ et ils n'avaient contre Dieu aucun protecteur.	[---] أَوَلَمْ يَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ مِن قَبْلِهِمْ؟ كَانُواْ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ[1] قُوَّةً وَءَاثَٰرًا فِي ٱلْأَرْضِ [...]. فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ، ~ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ[2].	اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم أشد منهم قوة وآثارا في الارض فأخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله من واق	أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ
M-60/40:22. Cela parce que leurs messagers leur apportaient les preuves, mais ils ont mécru. Dieu les a alors pris. ~ Il est puissant, sévère dans le châtiment.	ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ، فَكَفَرُواْ. فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ. ~ إِنَّهُۥ قَوِيٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.	ذلك بانهم كانت تاتيهم رسلهم بالبينات فكفروا فاخذهم الله انه قوي شديد العقاب	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ
M-60/40:23[5]. [---] Nous avons envoyé Moïse avec nos signes et une autorité manifeste,[T1]	[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ[1] مُّبِينٍ،	ولقد ارسلنا موسى باياتنا وسلطان مبين	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ
M-60/40:24[6]. à Pharaon, Haman[R1] et Coré[R2]. Mais ils dirent: "Sorcier menteur".	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَقَٰرُونَ. فَقَالُواْ: "سَٰحِرٌ كَذَّابٌ".	الى فرعون وهمن وقرون فقالوا ساحر كذاب	إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ
M-60/40:25. Quand il leur est venu avec la vérité de notre part, ils dirent: "Tuez les fils de ceux qui ont cru avec lui et laissez vivre leurs femmes". ~ Les complots des mécréants ne sont que dans un égarement.	فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ عِندِنَا، قَالُواْ: "ٱقْتُلُوٓاْ أَبْنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ، وَٱسْتَحْيُواْ نِسَآءَهُمْ". ~ وَمَا كَيْدُ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٍ.	فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا ابناء الذين امنوا معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين الا في ضلال	فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

---

1 1) عَلَيهِ (2 بَارِزُونَ له

2 1) كَاظِمونَ ♦ R1) Cf. Jc 5:8-9; 1 P 4:7; Ap 1:3, 3:11; 22:7, 10, 12, 20.

3 1) تَدْعُونَ

4 1) وَاقِي (2 مِنْكُمْ

5 1) وَسُلْطَانٍ

6 R1) Voir la note de 49/28:6.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ: "ذَرُونِيٓ أَقۡتُلۡ مُوسَىٰ، وَلۡيَدۡعُ رَبَّهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمۡ، أَوۡ أَن[1] يُظۡهِرَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡفَسَادَ[2]".

M-60/40:26[1]. Pharaon dit: "Laissez-moi tuer Moïse et qu'il appelle son Seigneur. Je crains qu'il ne change votre religion, ou qu'il ne fasse apparaître la corruption dans la terre".

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ذَرُونِي أَقۡتُلۡ مُوسَى وَلۡيَدۡعُ رَبَّهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَنۡ يُبَدِّلَ دِينَكُمۡ أَوۡ أَنۡ يُظۡهِرَ فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡفَسَادَ

ومال مدعور كدوى امىل موسى ولىدكى دىه انى احامه ار سدل دىىطم او ار سطهر ىه الادص المساد

وَقَالَ مُوسَىٰٓ: "إِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم، مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٖ لَّا يُؤۡمِنُ بِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ".

M-60/40:27. Moïse dit: "Je me suis réfugié auprès de mon Seigneur et votre Seigneur, contre tout arrogant qui ne croit pas au jour du compte".

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذۡتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمۡ مِنۡ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤۡمِنُ بِيَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ

ومال موسى انى عدىه ىدى ودىطم مر طل مىطىر لا يومر ىىوم الحساىه

وَقَالَ رَجُلٞ[1] مُّؤۡمِنٞ مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَكۡتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ: "أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ: "رَبِّيَ ٱللَّهُ" وَقَدۡ جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا، فَعَلَيۡهِ كَذِبُهُۥۖ وَإِن يَكُ صَادِقٗا، يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ.

M-60/40:28[2]. Un homme croyant des gens de Pharaon, qui taisait sa croyance, dit: "Tuez-vous un homme parce qu'il dit: "Mon Seigneur est Dieu", alors qu'il vous est venu avec les preuves de votre Seigneur? S'il est menteur, son mensonge sera à son détriment. Mais s'il est véridique, alors une partie de ce qu'il vous promet tombera sur vous[R1]. Dieu ne guide pas celui qui est excessif, menteur.

وَقَالَ رَجُلٞ مُّؤۡمِنٞ مِّنۡ آلِ فِرۡعَوۡنَ يَكۡتُمُ إِيمَانَهُۥٓ أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدۡ جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِنۡ رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا فَعَلَيۡهِ كَذِبُهُۥۖ وَإِن يَكُ صَادِقٗا يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ

ومال دحل مومر مر ال مدعور ىطىم امىه امىلور دحلا ار ىمول دىى الله ومد حاطم بالىىىىه مر دىطم وار ىط طدىا مىلىه طدىه وار ىط صادما ىصىطم ىعص الدى ىىدطم ار الله لا ىهدى مر هو مىىوم طداىه

يَٰقَوۡمِ! لَكُمُ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ، ظَٰهِرِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ . فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأۡسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَاۚ؟" قَالَ فِرۡعَوۡنُ: "مَآ أُرِيكُمۡ إِلَّا مَآ أَرَىٰ، وَمَآ أَهۡدِيكُمۡ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ[1]".

M-60/40:29[3]. Ô mes gens! Vous avez ce jour le royaume, alors que vous prévalez dans la terre. Mais qui nous secourra de la vigueur de Dieu si elle nous vient?" Pharaon dit: "Je ne vous fais voir que ce que je vois et je ne vous guide que vers la voie de la rectitude".

يَا قَوۡمِ لَكُمُ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ ظَاهِرِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَنۡ يَنۡصُرُنَا مِنۡ بَأۡسِ ٱللَّهِ إِنۡ جَاءَنَا قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَا أُرِيكُمۡ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهۡدِيكُمۡ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ

ىىوم لىم الملط اليوم طهىرىر ىه الادص ممر ىىصىرىا مر ىاس الله ار حاىا مال مدعور ما ادىطم الا ما ادى وما اهدىطم الا سىىل الىىساد

وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ: "يَٰقَوۡمِ! إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُم مِّثۡلَ يَوۡمِ ٱلۡأَحۡزَابِ،

M-60/40:30[4]. Celui qui a cru dit: "Ô mes gens! Je crains pour vous quelque chose comme le jour des partis[T1],

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوۡمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ مِثۡلَ يَوۡمِ الۡأَحۡزَابِ

ومال الدى امر ىىوم انى احامه علىطم مىل يوم الاحىاىه

مِثۡلَ دَأۡبِ[1] قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ[2]، وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۚ. وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعِبَادِ.

M-60/40:31[5]. comme avec les gens de Noé, de 'Aad et de Tamud et de ceux après eux. Dieu ne veut pas l'oppression pour les serviteurs.

مِثۡلَ دَأۡبِ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعِبَادِ

مىل داىه موم ىوح وعاد وىمود والدىر مر ىىدهم وما الله ىريد طلما للىساد

وَيَٰقَوۡمِ! إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ يَوۡمَ ٱلتَّنَادِ[1]،

M-60/40:32[6]. Ô mes gens! Je crains pour vous le jour de l'appel,[T1]

وَيَا قَوۡمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ يَوۡمَ التَّنَادِ

وىىوم انى احامه علىطم يوم الىىاد

يَوۡمَ تُوَلُّونَ مُدۡبِرِينَ، مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۗ ~ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ[1].

M-60/40:33[7]. le jour où vous tournerez le dos, n'ayant contre Dieu aucun protecteur. ~ Quiconque Dieu égare, nul ne peut le guider.

يَوۡمَ تُوَلُّونَ مُدۡبِرِينَ مَا لَكُمۡ مِنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۗ وَمَنۡ يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ

يوم ىولور مدىىر ما لطم مر الله مر عاطم ومر ىطلل الله مما له مر هاد

وَلَقَدۡ جَآءَكُمۡ يُوسُفُ مِن قَبۡلُ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، فَمَا زِلۡتُمۡ فِي شَكّٖ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦۖ. حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ، قُلۡتُمۡ: "لَن[1] يَبۡعَثَ

M-60/40:34[8]. Joseph est venu à vous auparavant avec les preuves, mais vous n'avez cessé d'être dans un doute au sujet de ce avec lequel il est venu à vous.

وَلَقَدۡ جَاءَكُمۡ يُوسُفُ مِنۡ قَبۡلُ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلۡتُمۡ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمۡ بِهِ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلۡتُمۡ لَنۡ يَبۡعَثَ ٱللَّهُ مِنۡ

ولمد حاطم ىوسم مر مىل بالىىىىه مما دلىم ىه سط مما حاطم ىه حىى اىدا هلط ملىم

---

1 1) يَظۡهَرَ ... الۡفَسَادُ، يَظَّهَّرَ ... الۡفَسَادُ، يُظۡهَرَ ... الۡفَسَادُ (2 وأَنۡ

2 1) رَجۡلٌ ♦ R1) Ce récit ne figure pas dans les écrits juifs; il rappelle les paroles de Gamaliel dans Ac 5:38-39.

3 1) الرَّشَّاد

4 T1) Cela indiquerait les gens mentionnés dans le verset suivant. Lecture de Luxenberg: يوم الأحراب, signifiant: le jour de la ruine, du mot syriaque ܚܪܒ hrab.

5 1) وَثَمُودٍ (2 دَابِ

6 1) التَّنَادِي، التَّنَادْ ♦ T1) Voir au sujet de cet appel 39/7:46, 48. Lecture de Luxenberg: يوم البياد, signifiant: le jour de la destruction, du mot syriaque ܒܝܕܐ bida.

7 1) هَادِي

8 1) أَلَنۡ

ٱللَّهُ، مِنۢ بَعۡدِهِۦ، رَسُولٗا". كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ، مُّرۡتَابٌ.

لن يبعث الله من بعده رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب

بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

Quand il a péri, vous avez alors dit: "Dieu ne suscitera plus de messager après lui". Ainsi Dieu égare celui qui est excessif, suspicieux.

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ، بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ[1] أَتَىٰهُمۡ، كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ. كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلۡبِ مُتَكَبِّرٖ[2]، جَبَّارٖ.

الذين يجادلون في ايات الله بغير سلطان اتاهم كبر مقتا عند الله وعند الذين امنوا كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

M-60/40:35[1]. Ceux qui disputent à propos des signes de Dieu, sans qu'aucune autorité ne leur soit venue, sont en grande exécration de Dieu et de ceux qui ont cru. Ainsi Dieu scelle le cœur de tout despote arrogant.

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ: "يَٰهَٰمَٰنُ! ٱبۡنِ لِي صَرۡحٗا. لَّعَلِّيٓ أَبۡلُغُ ٱلۡأَسۡبَٰبَ،

وقال فرعون يهمان ابن لي صرحا لعلي ابلغ الاسباب

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

M-60/40:36[2]. Pharaon dit: "Ô Haman![R1] Édifie-moi une tour.[R2] Peut-être atteindrai-je les sentiers,

أَسۡبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ، فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ، وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبٗا". وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ، وَصُدَّ[1] عَنِ ٱلسَّبِيلِۚ. وَمَا كَيۡدُ فِرۡعَوۡنَ إِلَّا فِي تَبَابٖ.

اسباب السموات فاطلع الى اله موسى واني لاظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد فرعون الا في تباب

أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

M-60/40:37[3]. les sentiers des cieux et alors verrai-je le Dieu de Moïse. Mais je présume que celui-ci est menteur". Ainsi fut embelli à Pharaon son méfait et il fut détourné de la voie. Le complot de Pharaon est voué à périr.

وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱتَّبِعُونِ[1]، أَهۡدِكُمۡ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ[2].

وقال الذي امن يقوم اتبعون اهدكم سبيل الرشاد

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

M-60/40:38[4]. Celui qui a cru dit: "Ô mes gens! Suivez-moi, je vous guide vers la voie de la rectitude.

يَٰقَوۡمِ! إِنَّمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا مَتَٰعٞ، وَإِنَّ ٱلۡأٓخِرَةَ هِيَ دَارُ ٱلۡقَرَارِ.

يقوم انما هذه الحيوة الدنيا متع وان الاخرة هي دار القرار

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

M-60/40:39. Ô mes gens! Cette vie ici-bas n'est que jouissance, alors que la [demeure] dernière est la demeure permanente.

مَنۡ عَمِلَ سَيِّئَةٗ، فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَاۖ. وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ، فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ[1] ٱلۡجَنَّةَ، يُرۡزَقُونَ فِيهَا بِغَيۡرِ حِسَابٖ.

من عمل سيئة فلا يجزى الا مثلها ومن عمل صالحا من ذكر او انثى وهو مومن فاولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها بغير حساب

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

M-60/40:40[5]. Quiconque fait un méfait, ne sera rétribué que par son semblable. Quiconque, mâle ou femelle, fait une bonne œuvre en étant croyant, ceux-là entreront dans le jardin et y seront approvisionnés sans compter.

وَيَٰقَوۡمِ! مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ، وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ؟

ويقوم ما لي ادعوكم الى النجوة وتدعونني الى النار

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

M-60/40:41. Ô mes gens! Mais qu'ai-je à vous appeler à la salvation, alors que vous m'appelez au feu?

تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٞ، وَأَنَا أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ، ٱلۡغَفَّٰرِ.

تدعونني لاكفر بالله واشرك به ما ليس لي به علم وانا ادعوكم الى العزيز الغفار

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ

M-60/40:42. Vous m'appelez à mécroire en Dieu et à lui associer ce dont je n'ai aucune connaissance, alors que je vous appelle au noble, au pardonneur.

لَا جَرَمَ[1]. أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ، لَيۡسَ لَهُۥ [...] دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ، وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ. وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ.

لا جرم انما تدعونني اليه ليس له دعوة في الدنيا ولا في الاخرة وان مردنا الى الله وان المسرفين هم اصحب النار

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

M-60/40:43[6]. Sans doute, ce à quoi vous m'appelez, [n'exauce] aucun appel ni dans la vie ici-bas ni dans la [demeure] dernière et que c'est vers Dieu notre retour. Les excessifs sont les gens du feu.

---

[1] 1) سُلْطَانٍ (2 عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ، عَلَى قَلْبِ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ ♦

[2] R1) Voir la note de 49/28:6. R2) Voir la note de 49/28:38

[3] 1) وَصَدَّ، وَصِدَّ، وَصُدٌّ، وَصُدُّوا

[4] 1) الرَّشَّادِ (2 اتَّبِعُونِي

[5] 1) يُدْخَلُونَ

[6] 1) لَأَجْرَمَ

M-60/40:44[1]. Vous vous rappellerez de ce que je vous dis. Je confie mon affaire à Dieu. Dieu est clairvoyant des serviteurs".	فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ	مسدكرون ما امول لكم واموض امري الى الله ان الله بصير بالعباد	فَسَتَذْكُرُونَ[1] مَآ أَقُولُ لَكُمْ. وَأُفَوِّضُ أَمْرِيٓ إِلَى ٱللَّهِ. إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ".
M-60/40:45. Dieu donc le protégea des ruses maléfiques qu'ils ont ourdies et les gens de Pharaon ont été cernés par la pire punition:	فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ	مومنه الله سات ما مكروا وحاق بال مدعون سو العذاب	فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُواْ، وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ:
M-60/40:46[2]. Le feu, auquel ils seront présentés matin et soir.[R1] Et le jour où viendra l'heure, [il sera dit]: "Faites entrer les gens de Pharaon dans la punition la plus sévère".	النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ	الناد يعدصون عليها عدوا وعسا ويوم يموم الساعه ادحلوا ال مدعون اسد العداب	ٱلنَّارُ[1]، يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا. وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ [...]: "أَدْخِلُوٓاْ[2] ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ".
M-60/40:47. [Rappelle] quand ils argumenteront dans le feu. Les faibles diront à ceux qui sont devenus arrogants: "Nous étions vos suiveurs. Nous servirez-vous donc contre une part du feu?"	وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ	واد يحاحدون ي الناد ميمول الضعموا للدين اسطيدوا انا كنا لكم تبعا مهل انتم مسدون عنا نصيبا من الناد	[...] وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِي ٱلنَّارِ. فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓاْ: "إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا. فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ؟"
M-60/40:48[3]. Ceux qui sont devenus arrogants diront: "Nous y sommes tous. Dieu a jugé parmi les serviteurs".	قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ	مال الدين اسطيدوا انا كل منها ان الله مد حكم بين الساد	قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓاْ: "إِنَّا كُلٌّ[1] فِيهَآ. إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ".
M-60/40:49. Ceux qui seront dans le feu diront aux gardiens de la géhenne: "Appelez votre Seigneur pour qu'il nous allège un jour de la punition".	وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ	ومال الدين ي الناد لحزنه جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من العداب	وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ: "ٱدْعُواْ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ ٱلْعَذَابِ".
M-60/40:50. Ils diront: "Vos messagers ne vous apportaient-ils pas les preuves?" Ils diront: "Mais si!" Ils diront: "Appelez donc". ~ L'appel des mécréants n'est que dans un égarement.	قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ	مالوا اولم ك ناسطم رسلكم بالسنات مالوا بلى مالوا مادعوا وما دعوا الكمدين الا ي ضلل	قَالُوٓاْ: "أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ؟" قَالُواْ: "بَلَىٰ!" قَالُواْ: "فَٱدْعُواْ". ~ وَمَا دُعَٰٓؤُاْ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٍ.
M-60/40:51[4]. [---] Nous secourrons nos messagers et ceux qui ont cru, dans la vie ici-bas tout comme au jour où les témoins se relèveront,	إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ	انا لينصر رسلنا والدين امنوا ي الحيوه الدنيا ويوم يموم الاسهد	[---] إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ[1] ٱلْأَشْهَٰدُ،
M-60/40:52[5]. le jour où les excuses des oppressifs ne leur profiteront pas. ~ Ils auront la malédiction et la pire demeure.	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ	يوم لا ينمع الطلمين معدرتهم ولهم اللعنه ولهم سو الداد	يَوْمَ[1] لَا يَنفَعُ[2] ٱلظَّٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ. ~ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ، وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ.
M-60/40:53. [Nous avons donné à Moïse la direction et avons donné en héritage le livre aux fils d'Israël,	وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ	ولمد اسنا موسى الهدى واودسنا ي اسيل الطب	[وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ، وَأَوْرَثْنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ،
M-60/40:54. une direction, ~ et un rappel pour les dotés d'intelligence.]	هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ	هدى وددى لاولى الالب	هُدًى، ~ وَذِكْرَىٰ لِأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ.]
M-60/40:55[6]. Sois donc patient. La promesse de Dieu est vraie. Demande pardon pour ta faute et exalte la louange de ton Seigneur, soirs et matins.	فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ	ماصبر ان وعد الله حي واسمعم لدنبك وسبح بحمد ربك بالعسى والابكر	فَٱصْبِرْ. إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ. وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ، بِٱلْعَشِيِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ[1].

---

1 1) فَسَتَذَكَّرُونَ، فَسَتَذَّكَّرُونَ

2 1) النَّارَ (2 أَدْخُلُوا ♦ R1) Il est fait référence à la souffrance de la tombe dans les versets 55/6:93 et 88/8:50 qui proviennent du midrash Yizhak B. Parnak.

3 1) كُلٌّ

4 1) تَقُومُ

5 1) تَنْفَعُ (2 يَوْمُ

6 1) وَالْأَبْكَارِ

H-60/40:56[1]. Ceux qui disputent à propos des signes de Dieu, sans qu'aucune autorité ne leur soit venue, n'ont dans leurs poitrines qu'arrogance à laquelle ils ne peuvent parvenir.[T1] Cherche alors refuge en Dieu. ~ Il est l'écouteur, le clairvoyant.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ، بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡ، إِن فِي صُدُورِهِمۡ إِلَّا كِبۡرٞ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِۚ. فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلۡبَصِيرُ.

ان الذين يجادلون في
ايات الله بغير سلطن
اتهم ان في
صدورهم الا كبر ما
هم ببلغيه فاستعذ بالله
انه هو السميع
البصير

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

H-60/40:57. La création des cieux et de la terre est plus grande que la création des humains. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

لَخَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَكۡبَرُ مِنۡ خَلۡقِ ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ.

لخلق السموت والارض
اكبر من خلق الناس
ولكن اكثر الناس لا
يعلمون

لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

M-60/40:58[2]. L'aveugle et le clairvoyant ne sont pas égaux, ni ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres et le malfaiteur. ~ Vous vous rappelez peu.

وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ، وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلۡمُسِيٓءُۚ. ~ قَلِيلٗا مَّا تَتَذَكَّرُونَ[1].

وما يستوى الاعمى
والبصير والذين
امنوا وعملوا الصلحت
ولا المسى قليلا ما
تتذكرون

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ

M-60/40:59. L'heure viendra, il n'y a aucune suspicion. ~ Mais la plupart des humains ne croient pas.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ.

ان الساعة لاتية لا ريب
فيها ولكن اكثر
الناس لا يومنون

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

M-60/40:60[3]. Votre Seigneur dit: "Appelez-moi, je vous répondrai.[R1] Ceux qui sont arrogants à l'égard de mon adoration entreront dans la géhenne, humiliés".

وَقَالَ رَبُّكُمُ: "ٱدۡعُونِيٓ، أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ. إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ، دَاخِرِينَ".

وقال ربكم ادعونى
استجب لكم ان
الذين يستكبرون عن
عبادتى سيدخلون
جهنم داخرين

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

M-60/40:61. [---] C'est Dieu qui vous a fait la nuit pour que vous vous y reposiez et le jour pour voir. Dieu est le pourvoyeur de faveur pour les humains. ~ Mais la plupart des humains ne remercient pas.

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ، وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ. إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ.

الله الذى جعل لكم
الليل لتسكنوا فيه
والنهار مبصرا ان الله
لذو فضل على الناس
ولكن اكثر الناس لا
يشكرون

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

M-60/40:62[4]. Voilà Dieu, votre Seigneur, créateur de toute chose. Il n'est de dieu que lui. ~ Comment alors êtes-vous pervertis?

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ، رَبُّكُمۡ، خَٰلِقُ[1] كُلِّ شَيۡءٖ. لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ. ~ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ؟

ذلكم الله ربكم
خلق كل شى لا اله الا
هو انى يومكون

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

M-60/40:63[5]. Ainsi sont pervertis ceux qui reniaient les signes de Dieu.[T1]

كَذَٰلِكَ يُؤۡفَكُ[1] ٱلَّذِينَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ.

كذلك يومك
الذين كانوا بايت الله
يجحدون

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

M-60/40:64[6]. C'est Dieu qui vous a fait la terre comme demeure et le ciel comme toit, vous a formés, faisant bien vos formes et vous a approvisionnés des bonnes choses. Voilà Dieu, votre Seigneur. Béni soit Dieu, le Seigneur des mondes.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ قَرَارٗا، وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ، وَصَوَّرَكُمۡ[1]، فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡ، وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِۚ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ. فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ.

الله الذى جعل لكم
الارض قرارا والسما
ء وصوركم فاحسن
صوركم ورزقكم
من الطيبت ذلكم
الله ربكم فتبارك الله رب
العلمين

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

M-60/40:65[7]. C'est lui le vivant. Il n'est de dieu que lui. Appelez-le donc, en lui dévouant la religion[T1]. Louange à Dieu, le Seigneur des mondes!

هُوَ ٱلۡحَيُّ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. فَٱدۡعُوهُ، مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَۗ. ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ، رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ!

هو الحى لا اله الا هو
فادعوه مخلصين له
الدين الحمد لله رب
العلمين

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

M-60/40:66. [---] Dis: "Il m'a été interdit

[---] قُلۡ: "إِنِّي نُهِيتُ أَنۡ

قل انى نهيت ان اعبد

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ

---

1 T1) dont ils ne sont point à la hauteur (Abdelaziz); Ils n'atteindront pas leur but (Hamidullah).

2 1) يَتَذَكَّرُونَ

3 1) سَيُدْخَلُونَ ♦ R1) Jr 33:3; Mt 7:7; Mc 11:24.

4 1) تُؤْفَكُونَ، يُؤْفَكُونَ (2 خَالِقَ

5 1) يُؤْفَكُ ♦ T1) Ainsi mentent ceux qui reniaient les signes d'Allah (Abdelaziz).

6 1) صِوَرَكُمْ، صُوْرَكُمْ

7 T1) Voir la note de 39/7:29

أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، لَمَّا جَآءَنِيَ ٱلۡبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّي. وَأُمِرۡتُ أَنۡ أُسۡلِمَ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ".	الذين تدعون من دون الله لما جاءني البينات من ربي وامرت ان اسلم لرب العلمين	الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ	[d']adorer ceux que vous appelez, hors de Dieu, une fois que les preuves me sont venues de mon Seigneur. Et il m'a été ordonné de me soumettre au Seigneur des mondes".
هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ، ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ، ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ، ثُمَّ يُخۡرِجُكُمۡ[1] طِفۡلٗا، ثُمَّ [...] لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡ، ثُمَّ لِتَكُونُواْ شُيُوخٗا[2] [3]. وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبۡلُ. وَلِتَبۡلُغُوٓاْ أَجَلٗا مُّسَمّٗى. ~ وَلَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ!	هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم تعقلون	هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	M-60/40:67[1]. C'est lui qui vous a créés de terre, puis d'une goutte, puis d'une adhérence, puis il vous fait sortir enfants, puis [il vous laisse] atteindre votre pleine force, puis devenir âgés. Certains parmi vous seront rappelés auparavant. Pour atteindre un terme nommé. ~ Peut-être raisonnerez-vous!
هُوَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ. فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا، فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1].	هو الذي يحيي ويميت فاذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون	هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ	M-60/40:68[2]. C'est lui qui donne vie et fait mourir.[R1] Quand il décide d'une affaire, il n'a qu'à lui dire: "Sois!" et cela est.[R2]
[---] أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصۡرَفُونَ؟	الم تر الى الذين يجادلون في ايات الله انى يصرفون	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ	M-60/40:69. [---] N'as-tu pas vu ceux qui disputent à propos des signes de Dieu comment sont-ils déviés?
ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِٱلۡكِتَٰبِ وَبِمَآ أَرۡسَلۡنَا بِهِۦ رُسُلَنَا، ~ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ،	الذين كذبوا بالكتب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف يعلمون	الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	M-60/40:70. Ceux qui ont démenti le livre et ce avec quoi nous avons envoyé nos messagers, ~ sauront alors,
إِذِ ٱلۡأَغۡلَٰلُ فِيٓ أَعۡنَاقِهِمۡ، وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسۡحَبُونَ[1]،	اذ الاغلال في اعناقهم والسلسل يسحبون	إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ	M-60/40:71[3]. quand ils seront traînés, des entraves à leurs cous et avec des chaînes,
فِي ٱلۡحَمِيمِ، ثُمَّ فِي ٱلنَّارِ يُسۡجَرُونَ.	في الحميم ثم في النار يسجرون	فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ	M-60/40:72. dans l'eau ardente et qu'ensuite ils seront bouillis dans le feu.
ثُمَّ قِيلَ لَهُمۡ: "أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تُشۡرِكُونَ،	ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون	ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ	M-60/40:73. Puis on leur dira: "Où sont ceux que vous associiez,
مِن دُونِ ٱللَّهِ؟" قَالُواْ: "ضَلُّواْ عَنَّا. بَل لَّمۡ نَكُن نَّدۡعُواْ مِن قَبۡلُ شَيۡـٔٗا". كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلۡكَٰفِرِينَ.	من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا كذلك يضل الله الكفرين	مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ	M-60/40:74. hors de Dieu?" Ils diront: "Ils se sont égarés loin de nous. Nous n'appelions plutôt rien auparavant". Ainsi Dieu égare les mécréants.
ذَٰلِكُم [...] بِمَا كُنتُمۡ تَفۡرَحُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ، وَبِمَا كُنتُمۡ تَمۡرَحُونَ.	ذلكم بما كنتم تفرحون في الارض بغير الحق وبما كنتم تمرحون	ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ	M-60/40:75. Voilà [la punition] parce que vous exultiez dans la terre, sans le droit et parce que vous jubiliez.
ٱدۡخُلُوٓاْ [...] أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. فَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ!	ادخلوا ابواب جهنم خلدين فيها فبئس مثوى المتكبرين	ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ	M-60/40:76. Entrez [par] les portes de la géhenne, où vous serez éternellement. Quel abominable séjour pour les arrogants!
فَٱصۡبِرۡ. إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ. فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ [...]، أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ [...]، ~ فَإِلَيۡنَا يُرۡجَعُونَ[1].	فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون	فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ	M-60/40:77[4]. Sois donc patient[A1]. La promesse de Dieu est vraie. Que nous te fassions voir une partie de ce que nous leur promettons [comme punition], ou que nous te rappelions [avant leur punition], ~ à nous ils seront retournés.
وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ. مِنۡهُم مَّن قَصَصۡنَا	ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ	M-60/40:78. Nous avons envoyé des messagers avant toi. Il en est dont nous

---

1 1) أَشُدَّكُمْ ومنك من يكون شَيْخًا (3 شِيُوخًا (2 نُخْرِجُكُمْ

2 1) فَيَكُونَ ♦ R1) Dt 32:39; 1 S 2:6; Jn 5:24; 1 Jn 3:14. R2) Gn 1:3-24 et Ps 33:9.

3 1) وَالسَّلَاسِلَ يَسْحَبُونَ، وَالسَّلَاسِلِ يُسْحَبُونَ، في السَّلَاسِلِ يُسْحَبُونَ، وَبالسَّلَاسِلِ يُسْحَبُونَ

4 1) يَرْجِعُونَ، تَرْجِعُونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

عَلَيْكَ، وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ. وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ. فَإِذَا جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ، قُضِيَ بِٱلْحَقِّ. وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْمُبْطِلُونَ.

وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

t'avons narré et il en est dont nous ne t'avons pas narré. Il n'était à un messager d'apporter un signe qu'avec l'autorisation de Dieu. Quand l'ordre de Dieu viendra, il sera décidé en vérité. C'est là que perdront les falsificateurs.

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمَ، لِتَرْكَبُواْ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ،
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ، وَلِتَبْلُغُواْ عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ، وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ.
وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَأَيَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُنكِرُونَ؟
[---] أَفَلَمْ يَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ؟ كَانُوٓاْ أَكْثَرَ مِنْهُمْ، وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَٰرًا فِي ٱلْأَرْضِ. فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

M-60/40:79. [---] C'est Dieu qui vous a fait les troupeaux pour que vous montiez sur certains d'entre eux, en mangiez,
M-60/40:80. en tiriez des profits, atteigniez sur eux ce qui est désiré dans vos poitrines et soyez portés sur eux et sur les felouques.
M-60/40:81. Il vous fait voir ses signes. Lequel des signes de Dieu niez-vous?
M-60/40:82. [---] Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux? Ils étaient plus nombreux qu'eux et avaient plus de force et plus de traces dans la terre. Et ce qu'ils réalisaient ne leur servit à rien.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ، فَرِحُواْ بِمَا عِندَهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].
فَلَمَّا رَأَوْاْ بَأْسَنَا، قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥ، وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشْرِكِينَ".

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

M-60/40:83[1]. Quand leurs messagers sont venus à eux avec les preuves, ils exultèrent de ce qu'ils ont de la connaissance. ~ Et ils ont été cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.
M-60/40:84. Quand ils virent notre vigueur, ils dirent: "Nous croyons en Dieu seul et nous mécroyons en ceux que nous lui associions".

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ[1] إِيمَٰنُهُمْ لَمَّا رَأَوْاْ بَأْسَنَا. سُنَّتَ[2] ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِۦ. وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلْكَٰفِرُونَ.

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

M-60/40:85[2]. Mais leur croyance ne leur profita point quand ils virent notre vigueur. C'est la loi passée de Dieu envers ses serviteurs. C'est là que perdront les mécréants.

[1] 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

[2] 1) سُنَّةْ 2) يَنْفَعْهُمْ

Chapitre 61/41: Les signes détaillés
سُورَة فُصِّلَت

54 versets mecquois[1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

حمٓ.

حم

حم

M-61/41:1[3]. Ha, Mim.[T1]

تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

تنزيل من الرحمن الرحيم

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

M-61/41:2. Une descente du miséricordieux, le miséricordissime.

كِتَٰبٌ فُصِّلَتۡ[1] ءَايَٰتُهُۥ، قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا، ~ لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ،

كتب مصلت اته مياتا عربيا لموم يعلمون

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

M-61/41:3[4]. Un livre dont les signes ont été détaillés, un Coran arabe, ~ pour des gens qui savent,

بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا[1]. فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ. فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ.

بشيرا ونديرا ماعرض اكثرهم فهم لا يسمعون

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

M-61/41:4[5]. un annonciateur et un avertisseur. Mais la plupart d'eux se détournèrent. Voilà pourquoi ils n'écoutent pas.

وَقَالُواْ: "قُلُوبُنَا فِيٓ أَكِنَّةٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ، وَفِيٓ ءَاذَانِنَا وَقۡرٞ[1]، وَمِنۢ بَيۡنِنَا وَبَيۡنِكَ حِجَابٞ. فَٱعۡمَلۡ [...] إِنَّنَا[2] عَٰمِلُونَ [...]".

ومالوا ملوبنا في اكنة مما تدعونا اليه وفي اذانينا وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل انا عملون

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي أَذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ

M-61/41:5[6]. Ils dirent: "Nos cœurs sont en couvertures au sujet de ce vers quoi tu nous appelles, il y a un poids dans nos oreilles et parmi nous et toi il y a un voile. Fais [ce que tu veux] et nous, nous faisons [ce que nous voulons]".

قُلۡ[1]: "إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ، يُوحَىٰٓ[2] إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ. فَٱسۡتَقِيمُوٓاْ إِلَيۡهِ وَٱسۡتَغۡفِرُوهُ. وَوَيۡلٞ لِّلۡمُشۡرِكِينَ،

قل انما انا بشر مثلكم يوحى الى انما الهكم اله وحد فاستقيموا اليه واستغفروه وويل للمشركين

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

M-61/41:6[7]. Dis: "Je ne suis qu'un humain semblable à vous et il m'est révélé que votre Dieu est un dieu unique.[R1] Soyez donc droits envers lui et demandez-lui pardon. Malheur aux associateurs,

ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ، هُمۡ، كَٰفِرُونَ!

الذين لا يوتون الزكوة وهم بالاخرة هم كفرون

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

M-61/41:7. qui ne donnent pas la dîme et mécroient en la [demeure] dernière!

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ".

ان الذين امنوا وعملوا الصلحت لهم اجر غير ممنون

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

M-61/41:8[8]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres auront une rétribution non reprochée"[T1].

[---] قُلۡ: "أَئِنَّكُمۡ لَتَكۡفُرُونَ بِٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ فِي يَوۡمَيۡنِ وَتَجۡعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادٗا؟" ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ.

قل ائنكم لتكفرون بالذي خلق الارض في يومين وتجعلون له انداد ذلك رب العلمين

قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

M-61/41:9[9]. [---] Dis: "Mécroyez-vous en celui qui a créé la terre en deux jours et lui faites-vous des égaux?"[T1]. Voilà le Seigneur des mondes.

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ مِن فَوۡقِهَا، وَبَٰرَكَ فِيهَا، وَقَدَّرَ[1] فِيهَآ أَقۡوَٰتَهَا فِيٓ أَرۡبَعَةِ أَيَّامٖ، سَوَآءٗ[2] لِّلسَّآئِلِينَ.

وجعل فيها روسي من فوقها وبرك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سوا للسائلين

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ

M-61/41:10[10]. Il y a fait des montagnes ancrées au-dessus d'elle, l'a bénie et y a prédéterminé ses provisions en quatre jours, de façon égale pour les demandeurs.[T1]

---

1 Titre tiré du verset 3. Autres titres: السجدة – المصابيح

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

4 1) فَصَلَتْ، فُصِلَتْ

5 1) بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ

6 1) إِنَّا (2 وَقَرٌ، وقْرٌ

7 1) قال (2 يُوحِي ♦ R1) Cf. Dt 6: 4.

8 T1) récompense jamais interrompue (Hamidullah); rétribution exempte de reproche (Boubakeur); salaire sans contrepartie (Berque); récompense généreuse (Ould Bah). Le verbe syriaque ܡܢܐ mna signifie compter. Le sens serait donc une rétribution illimitée et sans compter.

9 T1) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles.

10 1) وَقَسَّمَ (2 سَوَاءٌ، سَوَاءٍ ♦ T1) d'égale durée (Hamidullah); en toute égalité (Abdelaziz); exactement (Masson). Traduction de Luxenberg: réconfort pour les demandeurs, du terme syriaque ܣܘܝܐ swaya.

M-61/41:11[1]. Puis il s'est élevé vers le ciel, qui était alors fumée et lui dit ainsi qu'à la terre: "Venez tous deux, volontairement ou involontairement". Tous deux dirent: "Nous venons volontairement".[R1]	ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ، وَهِيَ دُخَانٌ، فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ: "ٱئْتِيَا[1] طَوْعًا[2] أَوْ كَرْهًا[3]". قَالَتَآ: "أَتَيْنَا[4] طَآئِعِينَ".	ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اِئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ	ثم اسوى الى السما وهى دخان فقال لها وللارض ايتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين
M-61/41:12[2]. Il a alors accompli sept cieux en deux jours et a révélé dans chaque ciel son affaire. Et nous avons embelli le ciel le plus proche avec des lampes,[R1] et [nous lui avons fait] une protection[T1]. ~ Cela est la prédétermination du noble, du connaisseur.	فَقَضَىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ، فِي يَوْمَيْنِ، وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ أَمْرَهَا. وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ، [...] وَحِفْظًا. ~ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ، ٱلْعَلِيمِ.	فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	فقضاهن سبع سموات فى يومين واوحى فى كل سما امرها وزينا السما الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم
M-61/41:13[3]. [---] S'ils se détournent, alors dis; "Je vous ai avertis contre une foudre semblable à la foudre de 'Aad et de Tamud".	[---] فَإِنْ أَعْرَضُواْ، فَقُلْ: "أَنذَرْتُكُمْ صَٰعِقَةً مِّثْلَ صَٰعِقَةِ[1] عَادٍ وَثَمُودَ".	فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ	فان اعرضوا فقل انذرتكم صعقة مثل صعقة عاد وثمود
M-61/41:14[4]. [Rappelle] quand les messagers leur étaient venus par devant eux et par derrière eux,[T1] [leur disant]: "N'adorez que Dieu". Ils dirent: "Si notre Seigneur avait voulu, il aurait fait descendre des anges. Nous mécroyons à ce avec quoi vous êtes envoyés".	[...] إِذْ جَآءَتْهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ [...]: "أَلَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ". قَالُواْ: "لَوْ شَآءَ رَبُّنَا، لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً. فَإِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ".	إِذْ جَاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ	اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله قالوا لو شا ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كفرون
M-61/41:15. Quant à 'Aad, ils devinrent arrogants dans la terre, sans le droit et dirent: "Qui a plus de force que nous?" N'ont-ils pas vu que Dieu qui les a créés a plus de force qu'eux? Et ils reniaient nos signes.	فَأَمَّا عَادٌ، فَٱسْتَكْبَرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ، بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ، وَقَالُواْ: "مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً؟" أَوَ لَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً؟ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ.	فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ	فاما عاد فاستكبروا فى الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذى خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون
M-61/41:16[5]. Nous avons alors envoyé sur eux un vent tumultueux,[T1] en des jours fatals, pour leur faire goûter la punition du déshonneur dans la vie ici-bas. Et la punition de la [demeure] dernière est plus déshonorante. ~ Et ils ne seront pas secourus.	فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا، فِيٓ أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ[1]، لِّنُذِيقَهُمْ[2] عَذَابَ ٱلْخِزْيِ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَخْزَىٰ. ~ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ.	فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ	فارسلنا عليهم ريحا صرصرا فى ايام نحسات لنذيقهم عذاب الخزى فى الحيوه الدنيا ولعذاب الاخره اخزى وهم لا ينصرون
M-61/41:17[6]. Quant à Tamud, nous les avons guidés, mais ils ont aimé l'aveuglement plus que la direction. ~ La foudre de la punition humiliante les a alors pris pour ce qu'ils réalisaient,	وَأَمَّا ثَمُودُ[1]، فَهَدَيْنَٰهُمْ. فَٱسْتَحَبُّواْ ٱلْعَمَىٰ عَلَى ٱلْهُدَىٰ. ~ فَأَخَذَتْهُمْ صَٰعِقَةُ ٱلْعَذَابِ ٱلْهُونِ[2] بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.	وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	واما ثمود فهديناهم فاستحبوا العمى على الهدى فاخذتهم صعقة العذاب الهون بما كانوا يكسبون
M-61/41:18. et nous avons sauvé ceux qui ont cru et étaient dévots.	وَنَجَّيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ.	وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ	ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون
M-61/41:19[7]. [Rappelle] le jour où les ennemis de Dieu seront rassemblés vers le feu et les voilà répartis.[T1]	[...] وَيَوْمَ يُحْشَرُ[1] أَعْدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ، فَهُمْ يُوزَعُونَ.	وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ	ويوم يحشر اعدا الله الى النار فهم يوزعون
M-61/41:20. Quand ils y parviendront,	حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا، شَهِدَ	حَتَّى إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ	حتى اذا ما جاوها شهد

---

1 1) آتَيَا (2 طَوْعاءَ (3 كَرْهاءَ، كُرْهًا (4 آتَيْنَا ♦ R1) Cf. Is 48:13; Ps 50:1, 4.

2 R1) Cf. Gn 1:14 ♦ T1) et l'avons protégé (Hamidullah); et de gardiens (Abdelaziz).

3 1) صَعِقَةً مِثْلَ صَعِقَةِ

4 T1) au présent et au passé (Abdelaziz); de tous côtés (Boubakeur).

5 1) نَحْسَاتٍ (2 لِنُذِيقَهُمْ ♦ T1) Voir la note de 37/54:19.

6 1) عَذَابِ الْهَوانِ (2 ثَمُودٌ، ثَمُوداً، ثَمُودَ، ثُمُودُ

7 1) يَحْشُرُ، نَحْشُرُ، نَحْشِرُ - أَعْدَاءَ ♦ T1) Puis on les poussera [dans sa direction] (Hamidullah); conduits par rangs (Abdelaziz). Lecture de Luxenberg: يدرعون et les voilà suppliant

leur ouïe, leurs regards et leurs peaux témoigneront sur eux de ce qu'ils faisaient.	عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	علىهم سمعهم وابصرهم وجلودهم بما كانوا يعملون	عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَٰرُهُمْ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
M-61/41:21[1]. Ils diront à leurs peaux: "Pourquoi avez-vous témoigné sur nous?" Elles diront: "C'est Dieu qui nous a fait parler, lui qui fait parler toute chose, vous a créés la première fois, ~ et à lui vous serez retournés.	وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	ومالوا لجلودهم لم سهدتم علينا مالوا انطقنا الله الذى انطق كل شى وهو خلقكم اول مره واليه ترجعون	وَقَالُواْ لِجُلُودِهِمْ[1]: "لِمَ شَهِدتُّمْ[2] عَلَيْنَا؟" قَالُواْ: "أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ، وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ، ~ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[3].
M-61/41:22[2]. Vous ne pouviez pas vous cacher [par peur] que votre ouïe, vos regards et vos peaux témoignent sur vous. Mais vous présumiez que Dieu ne sait pas beaucoup de ce que vous faites.	وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ	وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون	وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ [...] أَن يَشْهَدَ[1] عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ. وَلَٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ.
M-61/41:23. Voilà la présomption que vous présumiez de votre Seigneur. Elle vous a fait tomber et vous êtes alors devenus des perdants".	وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ	وذلكم ظنكم الذى ظننتم بربكم اردكم فاصبحتم من الخسرين	وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ. أَرْدَىٰكُمْ، فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ".
M-61/41:24[3]. S'ils sont patients face [à la punition], le feu sera leur séjour. Et s'ils se disculpent, ils ne seront pas disculpés.[R1]	فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ	فان يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم من المعتبين	فَإِن يَصْبِرُواْ [...]، فَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ. وَإِن يَسْتَعْتِبُواْ، فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ[1].
M-61/41:25. Nous leur avons assigné des compagnons qui leur ont embelli ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux. Fut alors confirmée contre eux la parole contre des nations des humains et des djinns passées avant eux. ~ Ils étaient des perdants.	وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ	وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول فى امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين	وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُواْ لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ. وَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ فِيٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ خَٰسِرِينَ.
M-61/41:26[4]. [---] Ceux qui ont mécru dirent: "N'écoutez pas ce Coran et soyez frivoles à son sujet. ~ Peut-être vaincrez-vous!"	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ	وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم تغلبون	[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَا تَسْمَعُواْ لِهَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، وَٱلْغَوْاْ[1] فِيهِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ!"
M-61/41:27[5]. Nous ferons goûter à ceux qui ont mécru une punition sévère et les rétribuerons [une punition pour le] pire de ce qu'ils faisaient.	فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوا الذى كانوا يعملون	فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَذَابًا شَدِيدًا[1]، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ [...] أَسْوَأَ[2] ٱلَّذِي كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
M-61/41:28[6]. Voilà la rétribution des ennemis de Dieu: le feu. Ils y auront la demeure de l'éternité, comme rétribution parce qu'ils reniaient nos signes.	ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ	ذلك جزاء اعدا الله النار لهم فيها دار الخلد جزا بما كانوا بايتنا يجحدون	ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ ٱللَّهِ: ٱلنَّارُ. لَهُمْ فِيهَا دَارُ[1] ٱلْخُلْدِ، جَزَآءً بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ.

---

1 1) لِمَهْ (2 شَهِدْتُنَّ (3 تَرْجِعُونَ

2 1) زَعَمْتُمْ (2 يُشْهَدَ

3 1) يُسْتَعْتَبُوا .. الْمُعْتَبِين ♦ R1) Le chapitre 63 d'Enoch mentionne les supplications des rois et des princes priant les anges de la peine de leur accorder un temps de répit pour reconnaître leurs fautes, mais les anges refusent.

4 1) وَالْغُوْا

5 1) أَسْوَاءَ (2 قراءة شيعية: فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِتَرْكِهِمْ وَلَايَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَذاباً شَدِيداً

6 1) النَّارُ دَارُ

M-61/41:29[1]. Ceux qui ont mécru diront: "Notre Seigneur! Fais-nous voir ceux des djinns et des humains qui nous ont égarés. Nous les mettrons sous nos pieds, pour qu'ils soient parmi les plus bas".

M-61/41:30[2]. [---] Ceux qui ont dit: "Notre Seigneur est Dieu" et qui ensuite ont été droits, les anges descendent sur eux [en disant]: "Ne craignez pas, ne vous attristez pas et réjouissez-vous du jardin qui vous était promis.

M-61/41:31. Nous sommes vos alliés dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. Vous y aurez ce que vos âmes désirent et vous y aurez ce que vous réclamez,

M-61/41:32[3]. un domicile d'un pardonneur, d'un miséricordissime".

M-61/41:33[4]. Qui a de meilleures paroles que [les paroles de] celui qui a appelé à Dieu, a fait une bonne œuvre et a dit: "Je suis des soumis"?

M-61/41:34[5]. Le bienfait et le méfait ne sont pas égaux. Repousse [le mal] de la meilleure manière. Et voilà que celui entre lequel et toi il y avait une inimitié devient comme s'il s'agissait d'un allié ardent.[A1R1]

M-61/41:35[6]. Mais seuls ceux qui ont été patients recevront [cette meilleure manière] et ne la recevra que celui qui a une grande chance.[R1]

M-61/41:36. Si tu es tenté par une tentation du Satan, cherche alors refuge en Dieu. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.

M-61/41:37[7]. [---] Parmi ses signes: la nuit et le jour, le soleil et la lune. Ne vous prosternez ni devant le soleil, ni devant la lune,[R1] mais prosternez-vous devant Dieu qui les a créés. ~ Si c'est lui que vous adoriez.

M-61/41:38[8]. Mais s'ils deviennent arrogants [et refusent de se prosterner, Dieu n'a pas besoin de leur prosternation]. Ceux qui sont auprès de ton Seigneur l'exaltent, nuit et jour et ils ne se lassent pas.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "رَبَّنَآ! أَرِنَا[1] ٱلَّذَيْنِ[2] أَضَلَّانَا مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ. نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا، لِيَكُونَا مِنَ ٱلْأَسْفَلِينَ".

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ: "رَبُّنَا ٱللَّهُ"، ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُواْ، تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ [...]: "أَلَّا[1] تَخَافُواْ وَلَا تَحْزَنُواْ، وَأَبْشِرُواْ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ.

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْأَخِرَةِ. وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِيٓ أَنفُسُكُمْ، وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ،

نُزُلًا[1] مِّنْ غَفُورٍ، رَّحِيمٍ".

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا [...] مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ، وَعَمِلَ صَٰلِحًا، وَقَالَ: "إِنَّنِي[1] مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ[2]"؟

وَلَا تَسْتَوِي ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ. ٱدْفَعْ [...] بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ. فَإِذَا ٱلَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ.

وَمَا يُلَقَّىٰهَآ[1] [...] إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ، وَمَا يُلَقَّىٰهَآ[1] إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ[2].

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ، فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ. ~ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.

[---] وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ، وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ. لَا تَسْجُدُواْ لِلشَّمْسِ، وَلَا لِلْقَمَرِ، وَٱسْجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَهُنَّ. ~ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ.

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُواْ [...]. فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ، بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ، وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ[1].

وقال الذين كفروا ربنا ارنا اذينا الذين اضلانا من الجن والانس نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين

ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملئكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التي كنتم توعدون

نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الاخرة ولكم فيها ما تشتهي انفسكم ولكم فيها ما تدعون

نزلا من غفور رحيم

ومن احسن قولا ممن دعا الى الله وعمل صلحا وقال اني من المسلمين

ولا تستوى الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي هي احسن فاذا الذي بينك وبينه عداوة كانه ولي حميم

وما يلقها الا الذين صبروا وما يلقها الا ذو حظ عظيم

واما ينزغنك من الشيطن نزغ فاستعذ بالله انه هو السميع العليم

ومن ايته الليل والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم اياه تعبدون

فان استكبروا فالذين عند ربك يسبحون له بالليل والنهار وهم لا يسمون

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

---

1 1) اللَّذَيْنِ (2 أَرْنَا (1
2 1) لَا
3 1) نُزْلًا
4 قراءة شيعية: من أحسن قولاً ممن دعا إلى الله وهو صبي وعمل صالحاً وقال إنني من المسلمين - والصبي هو علي (2 إِنِّي (1
5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Cf. Rm 12:17-21.
6 1) قراءة شيعية: إِلَّا كل ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (2 يُلَاقَاهَا، يَلْقَاهَا (1 ♦ R1) Cf. Lc 19:26.
7 R1) Cf. Dt 4:19; 17:3; Sg 13:2; Jb 31:26-28.
8 1) يِسْأَمُونَ، يَسَمُونَ (1

M-61/41:39[1]. Parmi ses signes: tu vois la terre prostrée. Puis quand nous faisons descendre l'eau sur elle, elle se remue et s'accroît. Celui qui lui a donné vie est celui qui donnera vie aux morts. ~ Il est puissant sur toute chose.

M-61/41:40[2]. Ceux qui distordent nos signes[T1] ne seront pas cachés à nous. Est-ce que celui qui sera lancé au feu est meilleur? Ou bien celui qui viendra rassuré le jour de la résurrection? Faites ce que vous voudriez. ~ Il est clairvoyant de ce que vous faites.

M-61/41:41. [---] Ceux qui ont mécru au rappel quand il leur parvint [seront puni]. ~ C'est un livre noble.

M-61/41:42. Le faux ne l'atteint ni par devant lui ni par derrière lui. Une descente d'un sage, d'un louable.

M-61/41:43. Il ne t'est dit que ce qui a été dit aux messagers avant toi. Ton Seigneur est détenteur de pardon et détenteur de châtiment douloureux.

M-61/41:44[3]. Même si nous le faisions un Coran en langue étrangère, ils diraient: "Si seulement ses signes avaient été détaillés! Est-ce [un livre] en langue étrangère et [un prophète] arabe?" Dis: "Pour ceux qui ont cru, il est une direction et une guérison. Quant à ceux qui ne croient pas, il est un poids dans leurs oreilles et il est un aveuglement pour eux. Ceux-là sont appelés d'un endroit lointain".

M-61/41:45[4]. Nous avons donné à Moïse le livre, mais on y a divergé. Si une parole n'avait pas précédé de ton Seigneur, il aurait été décidé parmi eux[R1]. Mais ils sont dans un doute suspicieux à son sujet.

M-61/41:46. Quiconque a fait une bonne œuvre, c'est pour lui-même. Quiconque a fait le mal, c'est à son détriment. ~ Ton Seigneur n'est point oppressif envers les serviteurs.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً. فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ، ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ[1]. إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ. ~ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ[1] فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ. أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ؟ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ. ~ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ [...]. ~ وَإِنَّهُۥ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ.

لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦ. تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ، حَمِيدٍ.

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ. إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ.

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا، لَّقَالُوا۟: "لَوْلَا فُصِّلَتْ[1] ءَايَٰتُهُۥٓ! [...] ءَأَعْجَمِىٌّ[2] [...] وَعَرَبِىٌّ؟" قُلْ: "هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟، هُدًى وَشِفَآءٌ. وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ، فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ[3]، وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى[4]. أُو۟لَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ".

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ، فَٱخْتُلِفَ فِيهِ. وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ، لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ. وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ.

مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا، فَلِنَفْسِهِۦ. وَمَنْ أَسَآءَ، فَعَلَيْهَا. ~ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ.

ومن اسه اسط يدى الارض حسسه ماصدا اسولنا عليها الما اهتزت وربت ان الذى احياها لمحى الموتى اسه على كل سى مصدى

ان الذين يلحدون ى اسنا لا يخمون علينا افمن يلقى ى الناد خير ام من ياتى امنا يوم القيمه اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير

ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتب عزيز

لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد

ما يقال لك الا ما قد قيل للرسل من قبلك ان ربك لذو مغفرة وذو عقاب اليم

ولو جعلنه قرءانا اعجميا لقالوا لولا فصلت اسه اعجمى وعربى قل هو للذين امنوا هدى وشفاء والذين لا يومنون ى اذانهم وقر وهو عليهم عمى اولئك ينادون من مكان بعيد

ولقد اتينا موسى الكتب ماختلف فيه ولولا كلمة سبقت من ربك لقضى بينهم وانهم لفى شك منه مريب

من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها وما ربك بظلم للعبيد

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

---

1 1) وَرَبَأَتْ

2 1) يَلْحَدُونَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: إِنَّ الَّذِينَ يلغزون فِي آيَاتِنَا. Le sens serait alors: Ceux qui se moquent (du verbe syriaque ܠܓܙ lghiz) de nos signes.

3 1) عَمٍ، عَمِيَ (4 وَقْرٌ، وِقْرٌ (3 أَعْجَمِيٌّ، اَعْجَمِيٌّ (2 فَصَلَتْ

4 R1) Cf. Luc 3: 7; Rm 5:2; 2Th 1:1-9.

إِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِۚ وَمَا تَخۡرُجُ مِن ثَمَرَٰتٖ[1] مِّنۡ أَكۡمَامِهَا[2]، وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ، إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ. وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ: "أَيۡنَ شُرَكَآءِي[3]؟" قَالُوٓاْ: "ءَاذَنَّٰكَ مَامِنَّا مِن شَهِيدٖ". وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَدۡعُونَ مِن قَبۡلُۖ. وَظَنُّواْ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ.

الىه يرد علم الساعه وما يخرج من ثمرت من اكمامها وما يحمل من انثى ولا يضع الا بعلمه ويوم ينادىهم اين شركائي قالوا اذنّاك ما منّا من شهيد وضلّ عنهم ما كانوا يدعون من قبل وظنّوا ما لهم من محيص

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ

M-61/41:47[1]. À lui retourne la connaissance de l'heure.[R1] Nul fruit ne sort de sa spathe, nulle femelle ne porte ni ne met bas, sauf par sa connaissance. Le jour où il les appellera: "Où sont mes associés?", ils diront: "Nous t'annonçons qu'aucun de nous n'est témoin".[T1]

M-61/41:48[2]. Ce qu'ils appelaient auparavant s'est éloigné d'eux. Et ils ont présumé qu'ils n'ont point d'échappatoire.[T1]

[---] لَّا يَسۡـَٔمُ[1] ٱلۡإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلۡخَيۡرِ[2]. وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ، فَيَـُٔوسٞ قَنُوطٞ[3]. وَلَئِنۡ[1] أَذَقۡنَٰهُ رَحۡمَةٗ مِّنَّا، مِنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ، لَيَقُولَنَّ: "هَٰذَا لِي. وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ. وَلَئِن[1] رُّجِعۡتُ[2] إِلَىٰ رَبِّيٓ، إِنَّ لِي عِندَهُۥ لَلۡحُسۡنَىٰۚ". فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِمَا عَمِلُواْ، وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ.

لا يسم الانسر من دعا الخير وان مسه الشر ميوس منوط ولئن اذقنه رحمه منا من بعد ضرا مسه ليقولن هذا لى وما اظن الساعه قايمه ولئن رجعت الى ربى ان لى عنده للحسنى فلننبئن الذين كفروا بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ

لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

M-61/41:49[3]. [---] L'humain ne se lasse pas d'appeler le bien. Mais si le mal le touche, le voilà sans espoir, désespéré.

M-61/41:50[4]. Si nous lui faisons goûter une miséricorde de notre part après qu'une nuisance l'a touché, il dit: "Cela m'est dû. Je présume que l'heure n'arrivera pas. Et si je serai retourné à mon Seigneur, j'aurai près de lui le meilleur bien". Nous informerons ceux qui ont mécru de ce qu'ils ont fait et nous leur ferons goûter une punition dure.

وَإِذَآ أَنۡعَمۡنَا عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ، أَعۡرَضَ [...] وَنَـَٔا[1] بِجَانِبِهِۦۖ. وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ، فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٖ.

واذا انعمنا على الانسر اعرض وناى بجانبه واذا مسه الشر فذو دعا عريض

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

M-61/41:51[5]. Quand nous gratifions l'humain, il se détourne [de notre appel] et se distance de son côté. Et quand le mal le touche, le voilà avec un large appel.[T1]

قُلۡ: "أَرَءَيۡتُمۡ[1] إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ، ثُمَّ كَفَرۡتُم بِهِۦ. ~ مَنۡ أَضَلُّ مِمَّنۡ هُوَ فِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ؟"

قل ارءيتم ان كان من عند الله ثم كفرتم به من اضل ممن هو فى شقاق بعيد

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

M-61/41:52[6]. Dis: "Que pensez-vous si ceci était de Dieu et qu'ensuite vous y avez mécru? Qui est plus égaré que celui qui est dans une dissension lointaine?"

سَنُرِيهِمۡ ءَايَٰتِنَا فِي ٱلۡأٓفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمۡ، حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُۥٓ[1] ٱلۡحَقُّۗ. ~ أَوَ لَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ؟

سنريهم اياتنا فى الاماق وفى انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق اولم يكف بربك انه على كل سى سهيد

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

M-61/41:53[7]. Nous leur ferons voir nos signes dans les horizons[T1] et en eux-mêmes, jusqu'à ce qu'il leur soit manifeste qu'il est la vérité. ~ Ton Seigneur ne suffit-il pas comme témoin sur toute chose?

أَلَآ إِنَّهُمۡ فِي مِرۡيَةٖ[1] مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمۡۗ ~ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطُۢ.

الا انهم فى مريه من لقاء ربهم الا انه بكل سى محيط

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

M-61/41:54[8]. Ils sont dans un doute au sujet de la rencontre de leur Seigneur. ~ C'est lui qui cerne toute chose.

---

1 1) ثَمَرَةٍ (2 أَكْمَامِهِنَّ (3 شُرَكَاي ♦ R1) Cf. Mt 24:36; Mc 13:32 ♦ T1) Luxenberg (p. 75-76) lit إذ ذاكَ au lieu de أَذَنَّاكَ et traduit: ils diront alors: "Il n'y a point de témoin parmi nous!"

2 T1) Le verbe syriaque ܚܝܐ hayyas signifie couvrir. Luxenberg propose la lecture معيق au sens d'empêchement.

3 1) يَسَمُ (2 دُعَاءِ بِالْخَيْرِ، دُعَاءِ الْمَالِ (3 قراءة شيعية: وَالكافر إِنْ مَسَّهُ الضَّرُّ فَيَئُوسٌ من الرحمة قَنُوطٌ

4 1) رَجَعْتُ (2 وَلَيِنْ

5 1) وَنَاءَ ♦ T1) il se livre alors à une longue prière (Hamidullah); il nous invoque longuement (Boubakeur).

6 1) أَرَيْتُمْ

7 1) إِنَّهُ ♦ T1) dans l'univers (Hamidullah); dans le monde extérieur (Ould Bah).

8 1) مُرْيَةٍ

Chapitre 62/42: La consultation
سُورَة الشُّوْرَى

53 versets - mecquois [sauf: 23-25, 27][1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]
حمٓ.	حم	حم	M-62/42:1[3]. Ha, Mim.[T1]
عٓسٓقٓ.	عسق	عسق	M-62/42:2[4]. Ain, Sin, Qaf.[T1]
[...] كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ[1] إِلَيۡكَ، وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ، ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.	كذلك يوحى اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم	كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	M-62/42:3[5]. Ainsi il te révèle, comme à ceux avant toi, Dieu le noble, le sage.
لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ. وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ، ٱلۡعَظِيمُ.	له ما في السموت وما في الارض وهو العلي العظيم	لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ	M-62/42:4. À lui ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Il est l'élevé, le grand.
تَكَادُ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ[2] مِن فَوۡقِهِنَّ[3]، وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ، وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ[4]. أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ.	تكاد السموت يتفطرن من فوقهن والملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض الا ان الله هو الغفور الرحيم	تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	M-62/42:5[6]. Les cieux ont failli se fendre l'un au-dessus de l'autre, alors que les anges exaltent la louange de leur Seigneur et demandent pardon pour ceux qui sont dans la terre[A1]. Dieu est le pardonneur, le miséricordissime.
وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ، ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ. وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ.	والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل	وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ	M-62/42:6[7]. Quant à ceux qui ont pris des alliés hors de lui, Dieu est leur protecteur[T1]. Et tu n'es pas leur garant.[A1]
وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ[1] إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا، لِّتُنذِرَ[2] أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا، وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ، لَا رَيۡبَ فِيهِ. [...] فَرِيقٞ[3] فِي ٱلۡجَنَّةِ، وَفَرِيقٞ[3] فِي ٱلسَّعِيرِ.	وكذلك اوحينا اليك قرءانا عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير	وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ	M-62/42:7[8]. Ainsi t'avons-nous révélé un Coran arabe, afin que tu avertisses la mère des cités[R1] et ceux qui sont autour d'elle et que tu avertisses du jour du rassemblement, il n'y a aucune suspicion. [Les gens y seront deux groupes:] un groupe dans le jardin et un groupe dans le brasier.
[---] وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ، لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ. وَلَٰكِن يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦ. وَٱلظَّٰلِمُونَ[1]، مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ.	ولو شاء الله لجعلهم امة وحدة ولكن يدخل من يشاء في رحمته والظلمون ما لهم من ولي ولا نصير	وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ	M-62/42:8[9]. [---] Si Dieu avait voulu, il les aurait faits une seule nation. Mais il fait entrer qui il veut dans sa miséricorde. Quant aux oppressifs, ils n'auront ni allié ni secoureur.
[---] أَمِ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ؟ [...] فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ، وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.	ام اتخذوا من دونه اولياء فالله هو الولي وهو يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير	أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	M-62/42:9. [---] Ou bien ont-ils pris des alliés hors de lui? [S'ils veulent un allié], c'est Dieu qui est l'allié et c'est lui qui donne vie aux morts. ~ Il est puissant sur toute chose.

---

1 Titre tiré du verset 38.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

5 1) نُوحِي، يُوحَى

6 قراءة شيعية: وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ولا يفترون وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي (4 مِمَّنْ فَوْقَهُنَّ (3 يَنْفَطِرْنَ، تَنَفَطَّرْنَ، تَفَطَّرْنَ، تَنْفَطِرْنَ (2 يَكَادُ (1 الْأَرْضِ من المؤمنين ♦ A1) Abrogé par 60/40:7 selon lequel les anges "demandent pardon pour ceux qui ont cru".

7 T1) Allah veille à ce qu'ils font (Hamidullah); Allah les domine (Abdelaziz); Allah les observe (Ould Bah) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

8 1) لِيُنْذِرَ (2 نُوْحِي (3 فَرِيقاً ♦ R1) Voir la note de 55/6:92.

9 قراءة شيعية: والظالمون لآل محمد حقهم (1

M-62/42:10. [---] Ce en quoi vous avez divergé, son jugement appartient à Dieu. Voilà Dieu, mon Seigneur, je me confie à lui et c'est à lui que je me repens.

M-62/42:11[1]. Créateur des cieux et de la terre. Il vous a fait de vous-mêmes des épouses et [a fait] des troupeaux des couples,[R1] par lequel il vous multiplie.[T1] Il n'y a rien qui lui est semblable[R2]. ~ Il est l'écouteur, le clairvoyant.

M-62/42:12[2]. À lui les clefs des cieux et de la terre. Il étend et restreint la provision à qui il veut. ~ Il est connaisseur de toute chose.

M-62/42:13[3]. [---] Il vous a légiféré de la religion ce qu'il avait enjoint à Noé, ce que nous t'avons révélé, ainsi que ce que nous avons enjoint à Abraham, à Moïse et à Jésus: "Observez la religion et ne vous séparez pas à son sujet". [Ce à quoi tu appelles les associateurs leur est pénible. Dieu choisit pour lui qui il veut et guide vers lui celui qui se repent.]

M-62/42:14[4]. Ils ne se sont séparés qu'après que la connaissance leur fut venue, par rébellion entre eux.[T1] Si une parole n'avait pas précédé de ton Seigneur jusqu'à un terme nommé, il aurait été décidé parmi eux[R1]. Ceux auxquels le livre a été donné en héritage après eux sont dans un doute suspicieux à son sujet.

M-62/42:15[5]. Appelle donc à cela, sois droit comme il t'a été ordonné, ne suis pas leurs désirs et dis: "J'ai cru en ce que Dieu a fait descendre comme livre et il m'a été ordonné[A1] d'être équitable parmi vous. Dieu est notre Seigneur et votre Seigneur. À nous nos œuvres et à vous vos œuvres. Aucun argument entre nous et vous. Dieu nous rassemblera. ~ C'est vers lui la destination".

[---] وَمَا ٱخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ، فَحُكْمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ. ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ، رَبِّي، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْهِ أُنِيبُ.
فَاطِرُ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا، [...] وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا، يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ. لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَيْءٌ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْبَصِيرُ.

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ، وَيَقْدِرُ[1] [...]. ~ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.
[---] شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا، وَٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ، وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ. أَنْ: "أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ، وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِ". [كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ[1]. ٱللَّهُ يَجْتَبِيٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ، وَيَهْدِيٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ.]

وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ، بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ. وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ، إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى، لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ. وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُواْ[1] ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ، وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ، وَقُلْ: "ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ، وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ. ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ. لَنَآ أَعْمَٰلُنَا، وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ. لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ. ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا. ~ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ".

وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه انيب
فاطر السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء وهو السميع البصير

له مقاليد السموات والارض يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم
شرع لكم من الدين ما وصى به نوحا والذي اوحينا اليك وما وصينا به ابرهيم وموسى وعيسى ان اقيموا الدين ولا يتفرقوا فيه على المشركين ما تدعوهم اليه الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي اليه من ينيب

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم وان الذين اورثوا الكتب من بعدهم لفي شك منه مريب

فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع اهواءهم وقل امنت بما انزل الله من كتب وامرت لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعملنا ولكم اعمالكم لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه المصير

وَمَا ٱخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ
فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَيْءٌ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ٱللَّهُ يَجْتَبِيٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِيٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوٓا۟ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ

---

1 1) فَاطِر، فَاطِرَ ♦ T1) fait croître (Abdelaziz) ♦ R1) Cf. Gn 2:21-23. R2) Cf. Ps 113:5; Ba 3:36.

2 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

3 1) قراءة شيعية: كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ ما تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ يَا مُحَمَّدُ مِنْ وَلَايَةِ عَلِيٍّ (الكليني مجلد 1، ص 418) أو: شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وابراهيم واسماعيل واسحاق ويعقوب وموسى وعيسى وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ بآل محمد وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ وكونوا على جماعة كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ بولاية علي مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ يا محمد من ولاية علي

4 1) وُرِّثُوا، وَرِثُوا ♦ T1) par rivalité entre eux (Hamidullah); en raison de leur insolence les uns vis-à-vis des autres (Boubakeur); par tyrannie entre eux (Abdelaziz) ♦ R1) Cf. Luc 3: 7; Rm 5:2; 2Th 1:1-9.

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

M-62/42:16. Ceux qui argumentent à propos [de la religion] de Dieu [avec son prophète], après qu'il a été répondu, leur argument auprès de leur Seigneur sera réfuté, une colère tombera sur eux et ils auront une punition sévère.

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي [...] ٱللَّهِ [...] مِنۢ بَعۡدِ مَا ٱسۡتُجِيبَ لَهُۥ، حُجَّتُهُمۡ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ، وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٌ، وَلَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيدٌ.

والذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له حجتهم داحضة عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

M-62/42:17. [---] C'est Dieu qui a fait descendre le livre avec la vérité et la balance. Que sais-tu? Peut-être [l'avènement de] l'heure sera-t-il proche!

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ وَٱلۡمِيزَانَ. وَمَا يُدۡرِيكَ؟ لَعَلَّ [...] ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٌ!

الله الذي انزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل الساعة قريب

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

M-62/42:18[1]. Ceux qui n'y croient pas la hâtent. Et ceux qui ont cru en sont préoccupés et savent qu'elle est la vérité. ~ Ceux qui doutent[T1] de l'heure sont dans un égarement lointain.

يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِهَا. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، مُشۡفِقُونَ مِنۡهَا، وَيَعۡلَمُونَ أَنَّهَا ٱلۡحَقُّ. ~ أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِي ٱلسَّاعَةِ لَفِي ضَلَٰلِۢ بَعِيدٍ.

يستعجل بها الذين لا يومنون بها والذين امنوا مشفقون منها ويعلمون انها الحق الا ان الذين يمارون في الساعة لفي ضلال بعيد

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

M-62/42:19. [---] Dieu est accommodant envers ses serviteurs. Il approvisionne qui il veut. ~ Il est le fort, le noble.

[---] ٱللَّهُ لَطِيفُۢ بِعِبَادِهِۦ. يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ. ~ وَهُوَ ٱلۡقَوِيُّ، ٱلۡعَزِيزُ.

الله لطيف بعباده يرزق من يشاء وهو القوي العزيز

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

M-62/42:20[2]. Quiconque veut la récompense[T1] de la [demeure] dernière, nous augmenterons pour lui sa récompense. Quiconque veut la récompense de la vie ici-bas, nous lui en donnerons, mais il n'aura pas de part dans la [demeure] dernière.[R1A1]

مَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلۡأٓخِرَةِ، نَزِدۡ[1] لَهُۥ فِي حَرۡثِهِۦ. وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلدُّنۡيَا، نُؤۡتِهِۦ[2] مِنۡهَا، وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ.

من كان يريد حرث الاخرة نزد له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا نوته منها وما له في الاخرة من نصيب

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

M-62/42:21[3]. [---] Ou bien auraient-ils des associés [avec Dieu] qui leur auraient légiféré de la religion ce que Dieu n'a pas autorisé? Si ce n'était une parole décisive, il aurait été décidé parmi eux. Les oppressifs auront une punition douloureuse.

[---] أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ [...] شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ؟ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ، لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡ. وَإِنَّ[1] ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

ام لهم شركاء شرعوا لهم من الدين ما لم ياذن به الله ولولا كلمة الفصل لقضي بينهم وان الظلمين لهم عذاب اليم

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

M-62/42:22[4]. Tu verras les oppressifs préoccupés de [la punition] à cause de ce qu'ils ont réalisé et qui adviendra sur eux. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres seront dans les vergers des jardins. Ils auront ce qu'ils voudront auprès de leur Seigneur. ~ Voilà la grande faveur.

تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ مُشۡفِقِينَ [...] مِمَّا كَسَبُواْ[1]، وَهُوَ وَاقِعُۢ بِهِمۡ. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي رَوۡضَاتِ ٱلۡجَنَّاتِ. لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ.

ترى الظلمين مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم والذين امنوا وعملوا الصلحت في روضات الجنات لهم ما يشاءون عند ربهم ذلك هو الفضل الكبير

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

H-62/42:23[5]. Voilà l'annonce [que] Dieu fait à ceux de ses serviteurs qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres. Dis: "Je ne vous demande pas de rétribution[A1] pour cela, sauf l'affection pour les apparentés".[R1] Quiconque réalise un bienfait, nous le lui y augmenterons en bien. ~

ذَٰلِكَ ٱلَّذِي يُبَشِّرُ[1] ٱللَّهُ [...] عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ. قُل: "لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًا، إِلَّا ٱلۡمَوَدَّةَ[2] فِي ٱلۡقُرۡبَىٰ". وَمَن يَقۡتَرِفۡ حَسَنَةً، نَّزِدۡ[3] لَهُۥ فِيهَا حُسۡنًا[4]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ،

ذلك الذي يبشر الله عباده الذين امنوا وعملوا الصلحت قل لا اسالكم عليه اجرا الا المودة في القربى ومن يقترف حسنة نزد له فيها حسنا ان الله غفور

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

---

1 T1) Le verbe syriaque correspondant est ܚܙܐ marri.

2 1) نُؤْتِهِ، نُؤْتِهِ، يُؤْتِهِ (2 يَزِدْ ♦ T1) Le terme حرث utilisé dans le Coran signifie labour. L'équivalent syriaque ܗܪܬܐ hrath signifie aussi la récompense. Sens similaire dans les versets 50/17;18-19 ♦ A1) Abrogé par 50/17:18 ♦ R1) Cf. 2 Co 9:10 et Gal 6:8.

3 1) وَأَنَّ

4 1) قراءة شيعية: ترى الظالمين لآل محمد حقهم خائفون مما ارتكبوا

5 1) يُبَشِّرُ، يَبْشُرُ (2 مَوَدَّةً (3 يَزِدْ (4 حُسْنَى ♦ A1) Abrogé par 58/34:47 ♦ R1) Voir la note de 44/19:14.

Dieu est pardonneur, remerciant.	شَكُورٌ.	منها حسنا ان الله عفور شكور	
H-62/42:24[1]. Ou bien disent-ils: "Il a fabulé sur Dieu un mensonge"? Si Dieu voulait, il scellerait ton cœur. Dieu efface le faux et confirme la vérité par ses paroles. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.	أَمۡ يَقُولُونَ: "ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا"؟ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخۡتِمۡ عَلَىٰ قَلۡبِكَ. وَيَمۡحُ ٱللَّهُ ٱلۡبَٰطِلَ، وَيُحِقُّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓ[1]. ~ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	ام يقولون افترى على الله كذبا فان يشا الله يختم على قلبك ويمح الله الباطل ويحق الحق بكلماته انه عليم بذات الصدور
H-62/42:25[2]. C'est lui qui accepte la repentance de ses serviteurs, gracie les méfaits et sait ce que vous faites.	وَهُوَ ٱلَّذِي يَقۡبَلُ ٱلتَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهِۦ، وَيَعۡفُواْ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ، وَيَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ[1].	وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ	وهو الذى يقبل التوبه عن عباده ويعفوا عن السيات ويعلم ما تفعلون
M-62/42:26. Il répond à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres et leur augmente de sa faveur. Les mécréants auront une punition sévère.	وَيَسۡتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۚ. وَٱلۡكَٰفِرُونَ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞ.	وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ	ويستجيب الذين امنوا وعملوا الصلحت ويزيدهم من فضله والكفرون لهم عذاب شديد
H-62/42:27[3]. [---] Même si Dieu avait étendu la provision à ses serviteurs, ils abuseraient dans la terre. Mais il fait descendre selon un ordre prédéterminé ce qu'il veut. ~ Il est informé de ses serviteurs, clairvoyant.	[---] وَلَوۡ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزۡقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ. وَلَٰكِن يُنَزِّلُ[1] بِقَدَرٖ مَّا يَشَآءُ. ~ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرُۢ، بَصِيرٞ.	وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ	ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا في الارض ولكن ينزل بقدر ما يشا انه بعباده خبير بصير
M-62/42:28[4]. C'est lui qui fait descendre la pluie après qu'ils ont désespéré et déploie sa miséricorde. ~ C'est lui l'allié, le louable.	وَهُوَ ٱلَّذِي يُنَزِّلُ[1] ٱلۡغَيۡثَ مِنۢ بَعۡدِ مَا قَنَطُواْ[2]، وَيَنشُرُ رَحۡمَتَهُۥۚ. ~ وَهُوَ ٱلۡوَلِيُّ، ٱلۡحَمِيدُ.	وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ	وهو الذى ينزل الغيث من بعد ما قنطوا وينشر رحمته وهو الولى الحميد
M-62/42:29. Parmi ses signes: la création des cieux, de la terre et des animaux qu'il y a dispersés. Il a le pouvoir de les rassembler quand il veut.	وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ، خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٖ. وَهُوَ عَلَىٰ جَمۡعِهِمۡ، إِذَا يَشَآءُ، قَدِيرٞ.	وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ	ومن ايته خلق السموت والارض وما بث فيهما من دابه وهو على جمعهم اذا يشا قدير
M-62/42:30[5]. [Toute affliction qui vous a touchés est due à ce que vos mains ont réalisé, mais il gracie beaucoup.	[وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٖ، فَبِمَا[1] كَسَبَتۡ أَيۡدِيكُمۡ، وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖ.	وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ	وما اصبتكم من مصيبه فبما كسبت ايديكم ويعفوا عن كثير
M-62/42:31. Vous ne sauriez défier [Dieu en échappant] dans la terre et vous n'avez, hors de Dieu, ni allié ni secoureur.]	وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ [...] فِي ٱلۡأَرۡضِ، وَمَا لَكُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ.]	وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ	وما انتم بمعجزين في الارض وما لكم من دون الله من ولى ولا نصير
M-62/42:32[6]. Parmi ses signes: les vaisseaux dans la mer, semblables à des montagnes.	وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ، ٱلۡجَوَارِ[1] فِي ٱلۡبَحۡرِ، كَٱلۡأَعۡلَٰمِ.	وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ	ومن ايته الجوار في البحر كالاعلم

---

[1] 1) بِكَلِمَتِهِ
[2] 1) يَفۡعَلُونَ
[3] 1) يُنۡزِلُ
[4] 1) قَنِطُوا، قَنُطُوا 2) يُنۡزِلُ
[5] 1) بِمَا
[6] 1) الۡجَوَارِي، الۡجَوَارُ

إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ[1]، فَيَظۡلَلۡنَ[2] رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهۡرِهِۦٓۚ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ، شَكُورٍ.

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

M-62/42:33[1]. S'il veut, il calme le vent et [les vaisseaux] restent immobiles sur le dos [de la mer] . ~ Il y a là des signes pour tout très patient, remerciant.

أَوۡ يُوبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُواْ، وَيَعۡفُ[1] عَن كَثِيرٖ.

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

M-62/42:34[2]. Ou bien il abîme [les vaisseaux en punition] de ce qu'ils ont réalisé, mais il gracie beaucoup.

وَيَعۡلَمَ[1] ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ

M-62/42:35[3]. Ceux qui disputent à propos de nos signes savent qu'ils n'ont point d'échappatoire[T1].

[---] فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ. وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ، لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ~ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ.

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

M-62/42:36. [---] Ce qui vous fut donné est la jouissance de la vie ici-bas. Et ce qui est auprès de Dieu est meilleur et plus persistant, pour ceux qui ont cru ~ et se confient à leur Seigneur.

وَٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ[1] ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ، وَإِذَا مَا غَضِبُواْ، هُمۡ يَغۡفِرُونَ.

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

M-62/42:37[4]. Ceux qui évitent les grands péchés et les turpitudes et pardonnent quand ils sont en colère.

وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ، وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَأَمۡرُهُمۡ شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ، ~ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ.

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

M-62/42:38[5]. Ceux qui ont répondu à leur Seigneur, ont observé la prière, [ont mis] leurs affaires en consultation parmi eux,[R1] ~ et dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés.

وَٱلَّذِينَ، إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡبَغۡيُ، هُمۡ يَنتَصِرُونَ.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

M-62/42:39[6]. Ceux qui, quand l'abus les touche, se défendent.[A1]

وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَاۖ. فَمَنۡ عَفَا وَأَصۡلَحَ، فَأَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۚ ~ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

M-62/42:40[7]. La rétribution d'un méfait est un méfait semblable.[R1] Mais quiconque gracie et fait une bonne œuvre, sa rétribution incombera à Dieu[A1]. ~ Il n'aime pas les oppressifs.

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعۡدَ ظُلۡمِهِۦ[1]، فَأُوْلَٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِم مِّن سَبِيلٍ.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

M-62/42:41[8]. Quant à celui qui s'est défendu après avoir été oppressé, ceux-là il n'y a pas de blâme contre eux.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظۡلِمُونَ ٱلنَّاسَ، وَيَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۚ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

M-62/42:42. Il n'y a de blâme que contre ceux qui oppressent les humains et abusent dans la terre sans le droit. ~ Ceux-là auront une punition douloureuse.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ، ~ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

M-62/42:43. Quant à celui qui a été patient et pardonné, ~ voilà la résolution dans les affaires.

---

1 1) فَيَظْلِلْنَ (2 الرِّيَاحَ

2 1) وَيَعْفُو، وَيَعْفُوَ

3 1) وَيَعْلَمُ، وَيَعْلَمْ، وَلِيَعْلَمَ ♦ T1) Le verbe syriaque ܚܝܐ hayyas signifie couvrir. Luxenberg propose la lecture معيق dans le sens d'empêchement.

4 1) كَبِيرَ

5 R1) Le système de consultation qu'on trouve dans les versets 48/27:32, 62/42:38 et 89/3:159 serait inspiré, selon Sankharé (p. 55-57), de la démocratie grecque.

6 A1) Abrogé par 62/42:43.

7 A1) Abrogé par 62/42:43 ♦ R1) Voir la note de 87/2:178.

8 1) بَعْدَما ظُلِمَ

M-62/42:44[1]. [---] Quiconque Dieu égare n'a aucun allié après lui. [---] Tu verras les oppressifs dire, quand ils verront la punition: "Y a-t-il une voie de retour [à la vie]?"

M-62/42:45[2]. Tu les verras présentés à [la géhenne], prostrés en raison de l'humiliation, regardant d'un regard caché. Ceux qui ont cru diront: "Les perdants sont ceux qui ont perdu leurs âmes et leurs familles, au jour de la résurrection". ~ Les oppressifs auront une punition persistante.

M-62/42:46[3]. Ils n'avaient pas d'alliés pour les secourir, hors de Dieu. Quiconque Dieu égare n'a plus aucune voie[T1].

M-62/42:47[4]. [---] Répondez à votre Seigneur avant que ne vienne de Dieu un jour que nul ne peut retourner. Vous n'aurez pas de refuge, ce jour-là et vous n'aurez pas de négation [de vos péchés].[T1]

M-62/42:48[5]. S'ils se détournent, nous ne t'avons pas envoyé comme protecteur sur eux.[A1] Il ne t'incombe que la communication. Quand nous faisons goûter à l'humain une miséricorde de notre part, il en exulte. ~ Mais si un méfait les touche pour ce que leurs mains ont avancé, l'humain est alors ingrat.

M-62/42:49[6]. [---] À Dieu le royaume des cieux et de la terre[R1]. Il crée ce qu'il veut. Il donne des femelles à qui il veut et donne des mâles à qui il veut.

M-62/42:50. Ou bien il les accouple mâles et femelles et il fait stérile qui il veut. ~ Il est connaisseur, puissant.

M-62/42:51[7]. [---] Il n'appartient pas à un humain que Dieu lui parle autrement que par révélation, ou de derrière un voile, ou qu'il lui envoie un messager qui révèle ce qu'il veut, avec son autorisation. ~ Il est élevé, sage.

[---] وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ. [---] وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ، لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ، يَقُولُونَ: "هَلۡ إِلَىٰ مَرَدّٖ [...] مِّن سَبِيلٖ[1]؟" وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا [...]، خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ[1]، يَنظُرُونَ مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖ[2]. وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ: "إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ". ~ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ[3].

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۡ أَوۡلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ. وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٖ.

[---] ٱسۡتَجِيبُواْ [...] لِرَبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ. مَا لَكُم مِّن مَّلۡجَإٖ، يَوۡمَئِذٖ، وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٖ.

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ [...]، فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظًاۖ. إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُۗ. وَإِنَّآ إِذَآ أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ، فَرِحَ بِهَا. ~ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ، فَإِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ كَفُورٞ.

[---] لِّلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ. يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ. يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثٗا، وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ. أَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانٗا وَإِنَٰثٗاۖ، وَيَجۡعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًاۚ. ~ إِنَّهُۥ عَلِيمٞ، قَدِيرٞ.

[---] وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحۡيًا، أَوۡ مِن وَرَآيِ حِجَابٍ[1]، أَوۡ يُرۡسِلَ[2] رَسُولٗا فَيُوحِيَ بِإِذۡنِهِۦ مَا يَشَآءُۚ. ~ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ، حَكِيمٞ.

ومن يضلل الله مما له من ولى من بعده ويرى الظلمين لما راوا العذاب يقولون هل الى مرد من سبل ويريهم يعرضون عليها خسعين من الذل ينظرون من طرف خفى وقال الذين امنوا ان الخسرين الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ان الظلمين في عذاب مقيم

وما كان لهم من اولياء ينصرونهم من دون الله ومن يضلل الله مما له من سبل

استجيبوا لربكم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله ما لكم من ملجا يومئذ وما لكم من نكير

فان اعرضوا مما ارسلنك عليهم حفيظا ان عليك الا البلغ وانا اذا اذقنا الانسن منا رحمة فرح بها وان تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم فان الانسن كفور

لله ملك السموت والارض يخلق ما يشاء يهب لمن يشاء اناثا ويهب لمن يشاء الذكور او يزوجهم ذكرانا واناثا ويجعل من يشاء عقيما انه عليم قدير

وما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او من وراء حجاب او يرسل رسولا فيوحي باذنه ما يشاء انه علي حكيم

وَمَنۡ يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَتَرَى الظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَى مَرَدّٖ مِنۡ سَبِيلٖ

وَتَرَاهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنۡظُرُونَ مِنۡ طَرۡفٍ خَفِيّٖ وَقَالَ الَّذِينَ أَمَنُوا إِنَّ الۡخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنۡفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ الۡقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ

وَمَا كَانَ لَهُمۡ مِنۡ أَوۡلِيَاءَ يَنۡصُرُونَهُمۡ مِنۡ دُونِ اللَّهِ وَمَنۡ يُضۡلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ سَبِيلٖ

اسۡتَجِيبُوا لِرَبِّكُمۡ مِنۡ قَبۡلِ أَنۡ يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمۡ مِنۡ مَلۡجَإٖ يَوۡمَئِذٖ وَمَا لَكُمۡ مِنۡ نَكِيرٖ

فَإِنۡ أَعۡرَضُوا فَمَا أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظًاۖ إِنۡ عَلَيۡكَ إِلَّا الۡبَلَٰغُۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقۡنَا الۡإِنۡسَانَ مِنَّا رَحۡمَةٗ فَرِحَ بِهَا وَإِنۡ تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ فَإِنَّ الۡإِنۡسَانَ كَفُورٞ

لِلَّهِ مُلۡكُ السَّمَاوَاتِ وَالۡأَرۡضِۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَاءُۚ يَهَبُ لِمَنۡ يَشَاءُ إِنَاثٗا وَيَهَبُ لِمَنۡ يَشَاءُ الذُّكُورَ

أَوۡ يُزَوِّجُهُمۡ ذُكۡرَانٗا وَإِنَاثٗاۖ وَيَجۡعَلُ مَنۡ يَشَاءُ عَقِيمًاۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٞ قَدِيرٞ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنۡ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحۡيًا أَوۡ مِنۡ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوۡ يُرۡسِلَ رَسُولٗا فَيُوحِيَ بِإِذۡنِهِۦ مَا يَشَاءُۚ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٞ

---

1 قراءة شيعية: وَتَرَى الظَّالِمِينَ آل محمد حقهم لَمَّا رَأَوُا الۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَى مَرَدّٖ مِنۡ سَبِيلٖ - وعلي هو العذاب (1

2 قراءة شيعية: أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ آل محمد فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ (3 قراءة شيعية: وَتَرَاهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ لعلي يَنۡظُرُونَ إليه مِنۡ طَرۡفٍ خَفِيّٖ - يعني القائم (2 الذِّلِّ (1

3 T1) une voie vers la vérité dans ce monde et vers le Paradis dans l'au-delà (Al-Jalalayn).

4 T1) et vous ne pourrez point nier [vos péchés] (Hamidullah); contestation (Berque).

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

7 يُرۡسِلُ (2 حُجُبٍ (1

M-62/42:52[1]. Ainsi t'avons-nous révélé un esprit provenant de notre ordre. Tu ne savais pas ce qu'est le livre, ni la croyance. Mais nous l'avons fait une lumière par laquelle nous guidons qui nous voulons parmi nos serviteurs. Tu guides vers un chemin droit,	وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا. مَا كُنتَ تَدْرِي مَا ٱلْكِتَٰبُ، وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ. وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا. وَإِنَّكَ لَتَهْدِيٓ[1] إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ،	وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الايمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا وانك لتهدي الى صراط مستقيم	وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
M-62/42:53. le chemin de Dieu qui a ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Les affaires reviennent à Dieu.	صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ.	صراط الله الذي له ما في السموت وما في الارض الا الى الله تصير الامور	صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

Chapitre 63/43: Les ornements
سُورَة الزُّخْرُف

89 versets - mecquois [sauf: 54][2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
M-63/43:1[4]. Ha, Mim.[T1]	حمٓ.	حم	حم
M-63/43:2. Par le livre manifeste!	وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ!	والكتب المبين	وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ
M-63/43:3. Nous l'avons fait un Coran arabe. ~ Peut-être raisonnerez-vous!	إِنَّا جَعَلْنَٰهُ قُرْءَٰنًا عَرَبِيًّا. ~ لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!	انا جعلناه قرءانا عربيا لعلكم تعقلون	إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
M-63/43:4[5]. Il est dans la mère du livre,[T1] chez nous, élevé, sage.	وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ[1] ٱلْكِتَٰبِ، لَدَيْنَا، لَعَلِيٌّ[2]، حَكِيمٌ.	وانه في ام الكتب لدينا لعلي حكيم	وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ
M-63/43:5[6]. Devrions-nous vous dispenser du rappel parce que vous étiez des gens excessifs?	أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا[1] أَن[2] كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ؟	افنضرب عنكم الذكر صفحا ان كنتم قوما مسرفين	أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ
M-63/43:6. Que de prophètes avons-nous envoyés aux premiers!	وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي ٱلْأَوَّلِينَ!	وكم ارسلنا من نبي في الاولين	وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ
M-63/43:7[7]. Pas un prophète ne leur vient sans qu'ils ne le ridiculisassent.	وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].	وما ياتيهم من نبي الا كانوا به يستهزون	وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
M-63/43:8. Nous avons alors fait périr des gens plus forts qu'eux en assaut et l'exemple des premiers est passé.	فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا، وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلْأَوَّلِينَ.	فاهلكنا اشد منهم بطشا ومضى مثل الاولين	فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
M-63/43:9. [---] Si tu les interroges: "Qui a créé les cieux et la terre?", ils diront: "Le noble, le connaisseur les a créés".	[---] وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ؟"، لَيَقُولُنَّ: "خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْعَلِيمُ".	ولئن سالتهم من خلق السموت والارض ليقولن خلقهن العزيز العليم	وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
M-63/43:10[8]. C'est lui qui vous a nivelé la terre et vous y a fait des voies. ~ Peut-être serez-vous guidés!	ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا[1]، وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا. ~ لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ!	الذي جعل لكم الارض مهدا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون	الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

---

1 1) لَتُهْدَى، لَتُهْدِي، لَتَدعوهم، لَتَدعو

2 Titre tiré du verset 35.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

5 1) إمّ 2) قراءة شيعية: علي ♦ T1) l'Écriture-Mère [l'original au ciel] (Hamidullah); le Livre du Destin (Abdelaziz); l'orignal (Boubakeur); l'archétype (Chiadmi); la version mère (Ould Bah). Le même terme dans le Talmud (Sanhédrin 4a).

6 1) إنْ، إذْ 2) صُفْحًا

7 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

8 1) مِهَادًا

M-63/43:11[1]. C'est lui qui a fait descendre du ciel de l'eau, selon un ordre prédéterminé, avec laquelle nous avons ressuscité une cité morte. Ainsi vous fera-t-on sortir [des tombes].	وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ	والذى نزل من السما ما بمقدر فانشرنا به بلده ميتا كذلك تخرجون	وَٱلَّذِي نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ، فَأَنشَرۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗا[1]. كَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ[2] [...]
M-63/43:12. C'est lui qui a créé tous les couples et vous a fait des felouques et des troupeaux que vous montez,	وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ	والذى خلق الازواج كلها وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون	وَٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا، وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلۡفُلۡكِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ مَا تَرۡكَبُونَ،
M-63/43:13[2]. afin que vous vous éleviez sur leurs dos et que vous vous rappeliez la grâce de votre Seigneur, quand vous vous être élevés dessus en disant: "Soit exalté celui qui nous a soumis tout cela, alors que nous n'en étions pas capables!	لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ	لتستووا على ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم اذا استويتم عليه وتقولوا سبحان الذى سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين	لِتَسۡتَوُاْ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ، ثُمَّ تَذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ، إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ، وَتَقُولُواْ: "سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي[1] سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا، وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ[2]!
M-63/43:14. C'est vers notre Seigneur que nous retournerons".	وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ	وانا الى ربنا لمنقلبون	وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ".
M-63/43:15[3]. [---] Ils firent de ses serviteurs une partie de lui-même. ~ L'humain est un ingrat manifeste.	وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ	وجعلوا له من عباده جزءا ان الانسان لكفور مبين	[---] وَجَعَلُواْ لَهُۥ مِنۡ عِبَادِهِۦ جُزۡءًا[1]. ~ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَكَفُورٞ مُّبِينٌ.
M-63/43:16. Aurait-il alors pris des filles parmi ce qu'il crée et vous aurait-il réservé des fils?	أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُم بِالْبَنِينَ	ام اتخذ مما يخلق بنات واصفاكم بالبنين	أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخۡلُقُ بَنَٰتٖ، وَأَصۡفَىٰكُم بِٱلۡبَنِينَ؟
M-63/43:17[4]. Quand on annonce à l'un d'eux du semblable à ce qu'il a attribué au miséricordieux, sa face se noircit, suffoqué.	وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ	واذا بشر احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو كظيم	وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحۡمَٰنِ مَثَلٗا، ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا[1]، وَهُوَ كَظِيمٌ.
M-63/43:18[5]. Ou bien [aurait-il pris] celui élevé dans les ornements, alors que dans la dispute il n'est pas manifeste?	أَوَمَنْ يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ	او من ينشوا في الحلية وهو في الخصام غير مبين	أَوَ [...] مَن يُنَشَّؤُاْ[1] فِي ٱلۡحِلۡيَةِ، وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ[2] غَيۡرُ مُبِينٍ.
M-63/43:19[6]. Ils firent les anges, qui sont les serviteurs du miséricordieux, des femelles. Ont-ils été témoins de leur création? Leur témoignage sera alors inscrit et ils seront interrogés.	وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَانِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ	وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن اناثا اشهدوا خلقهم سكتب شهادتهم ويسلون	وَجَعَلُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمۡ عِبَٰدُ[1] ٱلرَّحۡمَٰنِ، إِنَٰثًا. أَشَهِدُواْ[2] خَلۡقَهُمۡ؟ سَتُكۡتَبُ[3] شَهَٰدَتُهُمۡ[4] [5]، وَيُسۡـَٔلُونَ[6].
M-63/43:20[7]. [---] Ils dirent: "Si le miséricordieux avait voulu, nous ne les aurions pas adorés". Ils n'en ont aucune connaissance. Ils ne font que conjecturer.[T1]	وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَانُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ	وقالوا لو شاء الرحمن ما عبدناهم ما لهم بذلك من علم ان هم الا يخرصون	[---] وَقَالُواْ: "لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ، مَا عَبَدۡنَٰهُم". مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنۡ عِلۡمٍ. إِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ.
M-63/43:21. Ou bien leur avons-nous donné un livre avant [le Coran] et ils le tiennent?	أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ	ام اتيناهم كتابا من قبله فهم به مستمسكون	أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ كِتَٰبٗا مِّن قَبۡلِهِۦ [...] فَهُم بِهِۦ مُسۡتَمۡسِكُونَ؟
M-63/43:22[8]. Ils dirent plutôt: "Nous avons trouvé nos pères sur une religion et nous nous guidons sur leurs traces".	بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم مُهْتَدُونَ	بل قالوا انا وجدنا اباءنا على امه وانا على اثرهم مهتدون	بَلۡ قَالُوٓاْ: "إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ[1]، وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهۡتَدُونَ".

---

1 1) تَخْرُجُونَ (2 مَيِّتًا
2 1) مُقَرِّنِينَ، لَمُقْتَرِنِينَ (2 مَنْ
3 1) جُزًّا، جُزُؤًا
4 1) مُسْوَدٌّ، مُسْوَادٌّ
5 1) الكَلامِ (2 يُنَاشَأُ، يَنَشَأُ، يُنْشَأُ، لا يُنَشَّأُ إِلَّا
6 1) وَيُسَاءَلُونَ، وَيُسَلُّونَ (6 سَنَكْتُبُ، سَيَكْتُبُ - شَهَادَتَهُمْ (5 شَهَادَاتُهُمْ (4 سَيُكْتَبُ (3 أَأُشْهِدُوا، أَأَشْهِدُوا، أُشْهِدُوا (2 عِندَ، عِبَادَ، عَبْدُ، عُبَّادُ، عَبِيدُ
7 T1) Voir la note de 51/10:66.
8 1) إِمَّةٍ، أَمَّةٍ، مِلَّةٍ

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ، فِي قَرۡيَةٖ، مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ: "إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ[1]، وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ".

وكذلك ما ارسلنا من قبلك في قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا ءابانا على امة وانا على اثرهم مقتدون

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

M-63/43:23[1]. Ainsi nous n'avons pas envoyé d'avertisseur en une cité avant toi sans que ses opulents n'aient dit: "Nous avons trouvé nos pères sur une religion et nous imitons leurs traces".

قَٰلَ[1]: "أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم[2] بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡ؟" قَالُوٓاْ: "إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ".

قال اولو جئتكم باهدى مما وجدتم عليه اباءكم قالوا انا بما ارسلتم به كفرون

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

M-63/43:24[2]. Il dit: "Même si je viens à vous avec une meilleure direction que celle sur laquelle vous avez trouvé vos pères?" Ils dirent: "Nous mécroyons à ce avec quoi vous êtes envoyés".

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ. ~ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ!

فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

M-63/43:25. Nous nous sommes donc vengés d'eux. ~ Regarde donc comment fut la fin des démenteurs.

[---] [...] وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ: "إِنَّنِي[1] بَرَآءٞ[2] مِّمَّا تَعۡبُدُونَ، إِلَّا ٱلَّذِي فَطَرَنِي، فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ[1]".

واذ قال ابرهيم لابيه وقومه اني براء مما تعبدون الا الذي فطرني فانه سيهدين

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

M-63/43:26[3]. [---] [Rappelle] quand Abraham dit à son père et à ses gens: "Je suis quitte de ce que vous adorez,

M-63/43:27[4]. sauf celui qui m'a créé, car il me guidera".

وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ[1] بَاقِيَةٗ[2] فِي عَقِبِهِۦ[3]. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ!

وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

M-63/43:28[5]. Il en fit une parole persistante parmi sa postérité. ~ Peut-être retourneront-ils!

بَلۡ مَتَّعۡتُ[1] هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ، حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ وَرَسُولٞ مُّبِينٞ.

بل متعت هؤلاء واباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ

M-63/43:29[6]. J'ai fait plutôt jouir ceux-ci ainsi que leurs pères, jusqu'à ce que la vérité et un messager manifeste leur soient venus.

وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ، قَالُواْ: "هَٰذَا سِحۡرٞ، وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ".

ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وانا به كفرون

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

M-63/43:30. Mais quand la vérité leur est venue, ils ont dit: "C'est de la sorcellerie et nous y mécroyons".

وَقَالُواْ: "لَوۡلَا نُزِّلَ[1] هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ[2] مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٍ!"

وقالوا لولا نزل هذا القران على رجل من القريتين عظيم

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْءانُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

M-63/43:31[7]. Ils dirent: "Si seulement ce Coran était descendu sur un grand homme issu des deux cités!"[T1]

أَهُمۡ يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ[1] رَبِّكَ؟ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ[2] فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا. وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ، لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗا[3]. وَرَحۡمَتُ[4] رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ.

اهم يقسمون رحمت ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحيوة الدنيا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجت ليتخذ بعضهم بعضا سخريا ورحمت ربك خير مما يجمعون

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَةَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

M-63/43:32[8]. Est-ce eux qui répartissent la miséricorde de ton Seigneur? C'est nous qui avons réparti parmi eux leur subsistance dans la vie ici-bas. Nous les avons élevés les uns au-dessus des autres en degrés, afin que les uns prennent les autres comme soumis. La miséricorde de ton Seigneur est mieux que ce qu'ils rassemblent.

وَلَوۡلَآ [...] أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ [...] وَٰحِدَةٗ، لَّجَعَلۡنَا لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ[1] لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا[2]

ولولا ان يكون الناس امة وحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم سقفا من

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَانِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا

M-63/43:33[9]. Si ce n'était [l'aversion] que les humains soient une seule nation [de mécréants], nous aurions fait aux maisons de quiconque mécroit au miséricordieux

---

1 1) إِمَّةٍ، أَمَّةٍ، مِلَّةٍ

2 1) جِيتُكُمْ، جِئناكُمْ (2 قُلْ

3 1) بُرَاءٌ، بَرِيءٌ (2 إِنِّي

4 1) سَيَهْدِينِي

5 1) عَقْبِهِ، عَاقِبِهِ (3 بَاقِيَةٌ (2 كِلْمَةً، كَلِمَةٌ

6 1) مَتَّعْتَ، مَتَّعْنَا

7 1) رَجْلٍ (2 قراءة شيعية: أُنْزِلَ ♦ T1) Lecture de Luxenberg: عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيحيْنِ عَظِيمٍ: sur un grand homme éloquent, du syrisque ܩܪܝܚܐ qrihin.

8 1) وَرَحْمَهُ (4 سِخْرِيًّا (3 مَعِيشَاتَهُمْ (2 رَحْمَهُ

9 1) وَمَعَارِيجَ (3 سَقْفًا، سُقُفًا، سَقَفًا، سُقُوفًا (2 قراءة شيعية: وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً كفاراً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَانِ

مِّن فِضَّةٍ، وَمَعَارِجَ[3] عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ،	ومعارج عليها يظهرون	يَظْهَرُونَ	des plafonds en argent et des escaliers qu'ils escaladent,
وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا، وَسُرُرًا[1] عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ[2]،	ولبيوتهم ابوابا وسررا عليها يتكئون	وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ	M-63/43:34[1]. à leurs maisons des portes, des lits[R1] où ils s'accouderaient,
وَزُخْرُفًا. وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا[1] [2] مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. وَٱلْـَٔاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ.	ودحوما واد كل دلك لما متع الحيوه الدنيا والاحره عند ربك للمتقين	وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْأَخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ	M-63/43:35[2]. ainsi que de l'or.[T1] Mais tout cela ne serait que jouissance de la vie ici-bas. Alors que la [demeure] dernière auprès de ton Seigneur est pour les dévots.
وَمَن يَعْشُ[1] عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ، نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا[2] فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ.	ومن يعش عن دكر الرحمن نمصر له سطنا مهو له مرين	وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَانِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ	M-63/43:36[3]. Quiconque s'aveugle concernant le rappel du miséricordieux, nous lui assignons un Satan qui sera son compagnon.
وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ، وَيَحْسَبُونَ[1] أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ.	وانهم ليصدونهم عن السبل ويحسبون انهم مهتدون	وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ	M-63/43:37[4]. Ils les détournent de la voie et ils pensent qu'ils sont guidés.
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا[1] [...]، قَالَ: "يَٰلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ! فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ!"	حتى اد حاءنا مال يليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين	حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ	M-63/43:38[5]. Quand viendra à nous [l'aveugle avec son attaché], il dira: "Si seulement il y avait entre toi et moi l'éloignement entre les deux orients![T1] Quel abominable compagnon!"
وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ، إِذ ظَّلَمْتُمْ[1]. أَنَّكُمْ[2] فِي ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ.	ولن ينفعكم اليوم اد ظلمتم انكم في العداب مشركون	وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ	M-63/43:39[6]. Il ne vous profitera point, ce jour, puisque vous avez oppressé. Vous serez associés dans la punition.
أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ، أَوْ تَهْدِي ٱلْعُمْيَ ~ وَمَن كَانَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ؟	افانت تسمع الصم او تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين	أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	M-63/43:40. Est-ce toi qui fais écouter aux sourds, ou qui guides les aveugles ~ et celui qui était dans un égarement manifeste?
فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ[1] بِكَ [...]، فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ[2].	فاما نذهبن بك فانا منهم منتقمون	فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ	M-63/43:41[7]. Soit que nous te ferons disparaître [avant leur punition] et alors nous nous vengerons d'eux.
أَوْ نُرِيَنَّكَ[1] ٱلَّذِي وَعَدْنَٰهُمْ [...]، فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ.	او نريك الدي وعدنهم فانا عليهم مقتدرون	أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ	M-63/43:42[8]. Soit que nous te ferons voir ce que nous leur avons promis [comme punition], nous avons alors le pouvoir sur eux.
فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِيٓ أُوحِيَ[1] إِلَيْكَ. إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ.	فاستمسك بالدي اوحي اليك انك على صراط مستقيم	فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	M-63/43:43[9]. Tiens donc ce qui t'a été révélé. Tu es sur un chemin droit.
وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ. وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ[1].	وانه لدكر لك ولقومك وسوف تسلون	وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ	M-63/43:44[10]. Il est un rappel pour toi et tes gens. Vous serez interrogés.

---

1 1) يَتَّكُونَ (2 وَسُرَرًا ♦ R1) Pour la description des lits au paradis, voir Ginzberg, vol. 1, p. 14.

2 1) وَمَا كُلُّ ذَلِكَ إِلَّا (2 لَمَا، لِمَا، إِلَّا ♦ T1) Le terme zukhruf revient quatre fois dans le Coran en plus du titre de ce chapitre. Dans le verset 50/17:93, ce terme a été changé dans la variante par le terme dhahab, or. Selon Sankharé (p. 120), il provient du grec ζωγραφία qui signifie peinture, tableau. Jeffery pense qu'il provient du syriaque et signifie couleur écarlate (couleur de l'habit dont a été habillé Jésus dans Mt 27:28).

3 1) يُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا، يُقَيَّضْ لَهُ شَيْطَانٌ (2 يَعْشَ، يَعْشُو

4 1) وَيَحْسِبُونَ

5 1) جَاءَانَا ♦ T1) l'orient et l'occident (Boubakeur); le levant et le couchant (Ould Bah).

6 1) إِنَّكُمْ (2 قراءة شيعية: وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ آل محمد حقهم

7 1) فَإِنَّا مِنْهُمْ بعلي مُنْتَقِمُونَ (2 نَذْهَبَنْ، نَذْهَبَا

8 1) نُرِيَنْكَ

9 1) أُوحِيْ، أَوحَى

10 1) تُسَلُونَ

M-63/43:45[1]. Interroge mes messagers que nous avons envoyés avant toi:[T1] "Avons-nous fait, hors du miséricordieux, des dieux à adorer?"

وَسْـَٔلْ[1] مَنْ أَرْسَلْنَا، مِن قَبْلِكَ، مِن رُّسُلِنَآ[2]: "أَجَعَلْنَا، مِن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ، ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ؟"

وسل من ادسلنا من مبلط من دسلنا احعلنا من دون الحمن الهه يسدون

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَانِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ

M-63/43:46. [---] Nous avons envoyé Moïse avec nos signes, à Pharaon et à ses notables et il dit: "Je suis le messager du Seigneur des mondes".

[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ، بِـَٔايَٰتِنَآ، إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ، فَقَالَ: "إِنِّي رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ".

ولمد ادسلنا موسى باينا الى مدعون وملايه ممال اني دسول دب العلمين

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

M-63/43:47. Quand il leur est venu avec nos signes, voilà qu'ils en rient.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ، إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ.

ملما حاهم باينا اذا هم منها يضحكون

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

M-63/43:48. Chaque signe que nous leur faisions voir était plus grand que son précédent. Nous les avons alors pris par la punition. ~ Peut-être retourneront-ils!

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا. وَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ!

وما نريهم من ايه الا هي اكبر من اختها واخدنهم بالعداب لعلهم يرحعون

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

M-63/43:49. Ils dirent: "Ô sorcier! Appelle pour nous ton Seigneur en vertu de son pacte avec toi. Nous serons guidés".

وَقَالُواْ: "يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ! ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ. إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ".

ومالوا ياه الساحر ادعى لنا ربط بما عهد عندك انا لمهدون

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

M-63/43:50[2]. Quand nous avons écarté d'eux la punition, voilà qu'ils abjurent [leurs serments].

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ، إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ[1] [...]

ملما كسمنا عنهم العداب اذا هم ينطون

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

M-63/43:51[3]. Pharaon appela ses gens. Il dit: "Ô mes gens! Le royaume d'Égypte n'est pas à moi, ainsi que ces rivières qui courent sous moi? ~ Ne voyez-vous pas?[R1]

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِۦ. قَالَ: "يَٰقَوْمِ! أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ، وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِي مِن تَحْتِيَ؟ ~ أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟

وناذى مدعون ع موه مال يموه اليس لى ملط مصر وهده الانهر يحرى من حتي املا يبصرون

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

M-63/43:52[4]. [Ne] suis-je pas meilleur que cet insignifiant et qui sait à peine s'exprimer?

[...] أَمْ[1] أَنَاْ خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ مَهِينٌ، وَلَا يَكَادُ يُبِينُ[2]؟

ام انا حير من هدا الدى هو مهين ولا يكاد يبين

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

M-63/43:53[5]. Si seulement des bracelets en or lui avaient été lancés, ou que les anges étaient venus avec lui comme compagnons!"

فَلَوْلَآ أُلْقِيَ[1] عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ[2] مِّن ذَهَبٍ، أَوْ جَآءَ مَعَهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ!"

ملولا الى عليه اسوده من دهب او حا معه الملئكه ممتدين

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

H-63/43:54[6]. Il prit ses gens à la légère,[T1] et ils lui obéirent[R1]. ~ Ils étaient des gens pervers.

فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ، فَأَطَاعُوهُ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ.

ماسحم موه ماطاعوه انهم كانوا موما مسمين

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

---

1 1) وَسَلْ (2 وَاسْأَلْ الذين أَرْسَلْنَا اليهم قَبْلِكَ رُسُلَنَا، وَاسْأَلْ الذي أَرْسَلْنَا اليهم قَبْلِكَ رُسُلَنَا، سَلْ الذين أَرْسَلْنَا اليهم قَبْلِكَ رُسُلَنَا، وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا اليهم رسلنامِنْ قَبْلِكَ، وَاسْأَلْ الذين يقرؤون الكتاب من قبل مؤمني أهل الكتاب، وَاسْأَلْ الذين أَرْسَلْنَا اليهم رسلنا قَبْلِكَ، وَاسْأَلْ الذين أَرْسَلْنَا اليهم قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا، سَلْ الذين يقرؤون الكتاب مِنْ قَبْلِكَ ♦ T1) Variante: Demande à ceux qui lisent le livre avant toi.

2 1) يَنْكِثُونَ

3 R1) Cf. Ez 29:1-3. Selon une légende juive, Pharaon dit à Moïse: Je n'ai pas besoin de Dieu. Je me suis créé moi-même et si vous dites que Dieu fait descendre la rosée et la pluie, je possède le Nil, le fleuve qui a sa source sous l'arbre de la vie et le sol imprégné par ses eaux produisent des fruits si énormes qu'il faut deux ânes pour les transporter, ayant trois cents goûts différents (Ginzberg, vol. 2, p. 127).

4 1) يَبِينُ (2 أما

5 1) أَسَاوِرَة، أَسْوِرَة، أَسْاوِر، أَسَاوِير (2 أَلْقَى

6 T1) Ainsi chercha-t-il à étourdir son peuple (Hamidullah); [Pharaon] égara son peuple (Boubakeur); Pharaon abusa de la légèreté de son peuple (Ould Bah) ♦ R1) Ceci peut être une référence à une légende juive qui dit que Moïse a annoncé la première plaie à Pharaon, un matin, quand le roi se promenait au bord du fleuve. Cette promenade matinale lui a permis de pratiquer la tromperie. Il se faisait appeler un dieu et prétendait qu'il n'avait pas de besoins humains. Pour maintenir l'illusion, il faisait ses besoins seul et à l'abri des regards. À ce moment, Moïse apparut devant lui et lui cria: "Est-il un dieu qui a des besoins humains?" "En vérité, je ne suis pas un dieu", répondit Pharaon. "Je ne fais que prétendre être un dieu devant les Egyptiens, qui sont des idiots et qu'on devrait considérer comme des ânes plutôt que des êtres humains" (Ginzberg, vol. 2, p. 133).

M-63/43:55. Puis quand ils nous ont irrités, nous nous sommes vengés d'eux et nous les avons noyés tous ensemble,	فَلَمَّا أَسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ	فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا، ٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ. فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ.	ملما اسموا اسمما منهم ماعدمنهم احمعين
M-63/43:56[1]. et nous en fîmes un précédent[T1] et un exemple pour les derniers.	فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ	فَجَعَلْنَٰهُمْ سَلَفًا[1] وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ.	محلنهم سلما ومىلا للاحرين
M-63/43:57[2]. [---] Quand le fils de Marie est cité en exemple, tes gens en détournent.	وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ	[---] وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا، إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ[1].	ولما صرب ابن مريم مىلا اذا موملك منه يصدون
M-63/43:58[3]. Ils dirent: "Nos dieux sont-ils meilleurs? Ou bien lui?" Ils ne te l'ont cité que pour disputer. Ils sont plutôt des gens disputeurs.	وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ	وَقَالُوٓاْ: "ءَأَٰلِهَتُنَا[1] خَيْرٌ؟ أَمْ هُوَ[2]؟" مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا[3]. بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ.	ومالوا الهنا حير ام هو ما صربوه لط الا حدلا بل هم موم حصمون
M-63/43:59. Ce n'est qu'un serviteur que nous avons gratifié et l'avons fait un exemple pour les fils d'Israël.	إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ	إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ، وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ.	ان هو الا عبد انعمنا عليه وحعلنه مىلا لبني اسرىل
M-63/43:60. Si nous voulions, nous ferions des anges [à votre place] qui [vous] succéderaient dans la terre.	وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ	وَلَوْ نَشَآءُ، لَجَعَلْنَا مِنكُم [...] مَّلَٰٓئِكَةً فِي ٱلْأَرْضِ يَخْلُفُونَ [...].	ولو نسا لحعلنا منكم ملىكه في الارض يخلفون
M-63/43:61[4]. Il est un signal[T1] de l'heure. N'en doutez pas et suivez-moi. Ceci est un chemin droit.	وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ[1] لِّلسَّاعَةِ. فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا، وَٱتَّبِعُونِ[2]. هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ[3].	وانه لعلم للساعه ملا تمترن بها واسعون هدا صرط مسمم
M-63/43:62. Que le Satan ne vous détourne pas. ~ Il est pour vous un ennemi manifeste.	وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ	وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ. ~ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.	ولا يصدنكم السطن انه لكم عدو مىن
M-63/43:63[5]. Quand Jésus vint avec les preuves, il dit: "Je suis venu à vous avec la sagesse et pour vous manifester une partie de ce en quoi vous divergez. ~ Craignez Dieu et obéissez-moi.	وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ	وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ، قَالَ: "قَدْ جِئْتُكُم بِٱلْحِكْمَةِ، وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ. ~ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[1].	ولما حا عىسى بالسنت مال مد حسطم بالحكمه ولاسن لكم سعض الدى حسلمون منه مامموا الله واطسعون
M-63/43:64[6]. Dieu est mon Seigneur et votre Seigneur.[R1] Adorez-le donc. Ceci est un chemin droit".	إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ، فَٱعْبُدُوهُ. هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ[1]".	ان الله هو ربى وربكم ماعبدوه هدا صرط مسمم
M-63/43:65. Mais les partis ont divergé entre eux. Malheur à ceux qui ont oppressé de la punition d'un jour douloureux!	فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ	فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ. فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ!	فاحتلف الاحزاب من سنهم موىل للدين طلموا من عدات موم الىم
M-63/43:66[7]. [---] Attendent-ils autre chose que l'heure, qui leur vienne soudainement, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas?	هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	[---] هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ~ ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً[1]، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ؟	هل ىنطرون الا الساعه ان ىاسهم ىسه وهم لا ىسعرون
M-63/43:67. Les amis, ce jour-là, seront ennemis les uns aux autres, sauf les dévots.	الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ	ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ، إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ.	الاحلا يومىد سعصهم لسعص عدو الا المىمىن
M-63/43:68[8]. Ô mes serviteurs! Nulle crainte pour vous ce jour et vous ne serez pas attristés.	يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ	يَٰعِبَادِ[1]! ~ لَا خَوْفٌ[2] عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ، وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ.	ىعاد لا حوم علىكم الىوم ولا انتم ىحىون

1 1) سُلُفًا، سُلُفًا ♦ T1) Nous fîmes d'eux un antécédent (Hamidullah); Nous fîmes d'eux des ancêtres (Abdelaziz).
2 1) يَصُدُّونَ، قراءة شيعية: يضجون
3 1) جِدَالًا (3 هذا (2 آلِهَتُنَا
4 1) قراءة شيعية: هَذَا صِرَاطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ (3 وَاتَّبِعُونِي (2 لَعَلَمٌ، لَلعَلَمُ، لَذِكْرٌ ♦ T1) Variante: d'un rappel.
5 1) وَأَطِيعُونِي
6 1) قراءة شيعية: هَذَا صِرَاطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ ♦ R1) Cf. Jn 20:17.
7 1) بَغَتَةً، بَغْتَةً
8 1) خَوْفَ، خَوْفُ (2 عِبَادِي، عِبَادِيَ

M-63/43:69. Ceux qui ont cru en nos signes et étaient soumis,	الذِينَ أَمَنُوا بِأَيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ	الذين امنوا باياتنا وكانوا مسلمين	ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِأَيَٰتِنَا وَكَانُواْ مُسۡلِمِينَ،
M-63/43:70[1]. [il leur sera dit:] "Entrez dans le jardin avec vos épouses, vous serez satisfaits"[T1].	ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ	ادخلوا الجنة انتم وازواجكم تحبرون	[...]: "ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ، تُحۡبَرُونَ".
M-63/43:71[2]. On fera circuler parmi eux des plats d'or et des gobelets. Il y aura ce que les âmes désirent et que les yeux trouvent délicieux. ~ Et vous y serez éternellement[R1].	يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	يطاف عليهم بصحاف من ذهب واكواب وفيها ما تشتهيه الانفس وتلذ الاعين وانتم فيها خالدون	يُطَافُ عَلَيۡهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكۡوَابٍ. وَفِيهَا مَا تَشۡتَهِيهِ[1] ٱلۡأَنفُسُ وَتَلَذُّ[2] ٱلۡأَعۡيُنُ. ~ وَأَنتُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.
M-63/43:72[3]. Voilà le jardin qu'on vous a donné en héritage pour ce que vous faisiez.	وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	وتلك الجنة التي اورثتموها بما كنتم تعملون	وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا[1] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.
M-63/43:73[4]. Vous y aurez beaucoup de fruits[T1] dont vous mangerez.	لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ	لكم فيها فاكهة كثيرة منها تاكلون	لَكُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنۡهَا تَأۡكُلُونَ.
M-63/43:74. Les criminels seront dans la punition de la géhenne, éternellement,	إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ	ان المجرمين في عذاب جهنم خالدون	إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ، خَٰلِدُونَ.
M-63/43:75[5]. Elle ne sera pas allégée pour eux. Et alors ils y sont consternés.	لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ	لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون	لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ. وَهُمۡ فِيهِ[1] مُبۡلِسُونَ.
M-63/43:76[6]. Nous ne les avons pas oppressés, mais ce sont eux qui étaient les oppressifs.	وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ	وما ظلمناهم ولكن كانوا هم الظالمين	وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ، وَلَٰكِن كَانُواْ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ[1].
M-63/43:77[7]. Ils appelleront: "Ô Malik![R1] Que ton Seigneur nous achève". Il dira: "Vous allez rester.	وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ	ونادوا يا مالك ليقض علينا ربك مال انكم ماكثون	وَنَادَوۡاْ: "يَٰمَٰلِكُ[1]! لِيَقۡضِ عَلَيۡنَا رَبُّكَ". قَالَ: "إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ.
M-63/43:78[8]. Nous sommes venus à vous avec la vérité. ~ Mais la plupart d'entre vous détestent la vérité".	لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ	لقد جئناكم بالحق ولكن اكثركم للحق كارهون	لَقَدۡ جِئۡنَٰكُم[1] بِٱلۡحَقِّ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ".
M-63/43:79. Ou bien ont-ils déterminé une affaire? Alors nous déterminerons.	أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ	ام ابرموا امرا فانا مبرمون	أَمۡ أَبۡرَمُوٓاْ أَمۡرٗا؟ فَإِنَّا مُبۡرِمُونَ.
M-63/43:80[9]. Ou bien pensent-ils que nous n'écoutons ni leur secret ni leurs confidences? Mais si! Et nos messagers inscrivent près d'eux.	أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ	ام يحسبون انا لا نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا لديهم يكتبون	أَمۡ يَحۡسَبُونَ[1] أَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُم؟ بَلَىٰ! وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ[2] يَكۡتُبُونَ.
M-63/43:81[10]. [---] Dis: "Si le miséricordieux avait un fils, alors je serais le premier des adorateurs".	قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ	قل ان كان للرحمن ولد فانا اول العبدين	[---] قُلۡ: "إِن كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ وَلَدٞ[1]، فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡعَٰبِدِينَ[2]".
M-63/43:82. Soit exalté le Seigneur des cieux et de la terre, le Seigneur du trône, sur ce qu'ils profèrent!	سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ	سبحان رب السموات والارض رب العرش عما يصفون	سُبۡحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ، عَمَّا يَصِفُونَ!

---

1 1) بَغَتَةً، بَغَتَةً ♦ T1) Luxenberg (p. 253) traduit à partir de l'hébreu et du syriaque: vous serez réunis.

2 1) تَشْتَهِي (2 وَتَلَذُّهُ ♦ R1) On trouve des descriptions similaires des plateaux du paradis dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 1, p. 14).

3 1) وُرِثْتُمُوهَا

4 T1) Traduction de Luxenberg: fruits permanents (du syriaque ܟܬܝܪܐ ktira).

5 1) فِيها

6 1) الظَّالِمونَ، قراءة أو تفسير شيعي: وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ بتركهم ولاية أهل بيتك وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

7 1) مَالِ، مَالُ ♦ R1) C'est l'ange gardien de l'enfer.

8 1) جِئْنَكُمْ

9 1) لَدَيْهِمْ (2 يَحْسِبُونَ

10 1) الْعَبِدِينَ، الْعَبْدِينَ (2 وُلْدٌ

M-63/43:83[1]. Laisse-les donc divaguer et jouer jusqu'à ce qu'ils rencontrent leur jour qui leur est promis.[A1]	فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ	مدهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلموا يومهم الذى يوعدون	فَذَرْهُمْ يَخُوضُواْ وَيَلْعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ[1] يَوْمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ.
M-63/43:84[2]. C'est lui qui est Dieu dans le ciel et Dieu dans la terre. ~ Il est le sage, le connaisseur.	وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ	وهو الذى فى السما اله وفى الارض اله وهو الحكيم العليم	وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ[1]، وَفِي ٱلْأَرْضِ إِلَٰهٌ[1]. ~ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ، ٱلْعَلِيمُ.
M-63/43:85[3]. Béni soit celui qui a le royaume des cieux et de la terre et ce qui est parmi eux, qui a la connaissance de l'heure, ~ et à lui vous serez retournés.	وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	وتبارك الذى له ملك السموت والارض وما بينهما وعنده علم الساعه واليه ترجعون	وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ، ~ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[1].
M-63/43:86[4]. Ceux qu'ils appellent, hors de lui, n'ont pas un pouvoir d'intercession, sauf ceux qui auront témoigné de la vérité, alors qu'ils savent.	وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ	ولا يملك الذين يدعون من دونه الشفعه الا من شهد بالحق وهم يعلمون	وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِهِ، ٱلشَّفَٰعَةَ، إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ، وَهُمْ يَعْلَمُونَ.
M-63/43:87[5]. Si tu les interroges: "Qui les a créés", ils diront: "Dieu". ~ Comment alors sont-ils pervertis?	وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ	ولئن سالتهم من خلقهم ليقولن الله فانى يوفكون	وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّنْ خَلَقَهُمْ؟"، لَيَقُولُنَّ: "ٱللَّهُ". ~ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ[1]؟
M-63/43:88[6]. [---] Il dit:[T1] "Ô Mon Seigneur! Ceux-ci sont des gens qui ne croient pas".	وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ	وقيله يـ ب ار هولا موم لا يومنون	[---] وَقِيلِهِۦ[1]: "يَٰرَبِّ[2]! إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ".
M-63/43:89[7]. [---] Absous-les et dis: "Paix"[A1] ~ Ils sauront alors.	فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	ماصفح عنهم وقل سلم مسوف يعلمون	[---] فَٱصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ: "سَلَٰمٌ". ~ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ[1].

Chapitre 64/44: La fumée

سُورَة الدُّخَّان

59 versets mecquois[8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-64/44:1[10]. Ha, Mim.[T1]	حم	حم	حمٓ.
M-64/44:2. Par le livre manifeste!	وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ	والكتب المبين	وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ!
M-64/44:3[11]. C'est nous qui l'avons fait descendre dans une nuit bénie. C'est nous qui avertissions.[R1]	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ	انا انزلنه فى ليلة مبركة انا كنا منذرين	إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ. إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ.
M-64/44:4[12]. En elle tout ordre sage sera décidé,	فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ	فيها يفرق كل امر حكيم	فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ[1] أَمْرٍ حَكِيمٍ،
M-64/44:5[13]. un ordre de notre part. C'est nous qui envoyions,	أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ	امرا من عندنا انا كنا مرسلين	أَمْرًا[1] مِّنْ عِندِنَآ. إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ،

---

1 1) يَلْقَوْا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
2 1) الله
3 1) يُرْجَعُونَ، تَرْجِعُونَ، يَرْجِعُون
4 1) يَدَّعُونَ، تَدَّعُونَ، تَدْعُونَ
5 1) تُؤْفَكُونَ
6 1) وَقِيلَهُ، وَقِيلَهُو، فقال 2) رَبَّ، رَبُّ ♦ T1) Nous suivons ici une variante.
7 1) تَعْلَمُونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
8 Titre tiré du verset 10.
9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
10 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.
11 R1) Il s'agit de la 27ème nuit de Ramadan
12 1) يُفَرَّقُ - كُلُّ؛ يَفْرُقُ، نَفْرُقُ، يَفْرِقُ، يُفَرِّقُ - كُلَّ
13 1) أَمْرٌ

M-64/44:6[1]. à titre de miséricorde de ton Seigneur. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.	رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	رحمه مر ربط اله هو السمع العليم	رَحْمَةً[1] مِّن رَّبِّكَ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.
M-64/44:7[2]. Il est le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux. ~ Si seulement vous en étiez convaincus!	رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ	رب السموت والارض وما بينهما ان كنتم موقنين	رَبِّ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ. ~ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ!
M-64/44:8[3]. Il n'est de dieu que lui. Il donne vie et fait mourir[R1]. Il est votre Seigneur et le Seigneur de vos premiers pères.	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ	لا اله الا هو يحيى ويميت ربكم ورب اباكم الاولين	لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. يُحْيِۦ وَيُمِيتُ. رَبُّكُمْ وَرَبُّ[1] ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ.
M-64/44:9. Ils sont plutôt dans un doute, jouant.	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ	بل هم في شك يلعبون	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ، يَلْعَبُونَ.
M-64/44:10[4]. Observe le jour où le ciel apportera une fumée manifeste,[R1]	فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ	فارتقب يوم ياتي السما بدخان مبين	فَٱرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ،
M-64/44:11. qui couvrira les humains. [Ils diront:] "Ce sera une punition douloureuse.	يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ	يغشى الناس هذا عذاب اليم	يَغْشَى ٱلنَّاسَ. [...]: "هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ.
M-64/44:12. Notre Seigneur! Écarte de nous la punition. Nous sommes croyants".	رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ	ربنا اكشف عنا العذاب انا مومنون	رَبَّنَا! ٱكْشِفْ عَنَّا ٱلْعَذَابَ. إِنَّا مُؤْمِنُونَ".
M-64/44:13. Comment auront-ils le rappel, alors qu'un messager manifeste est déjà venu à eux?	أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ	اني لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين	أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكْرَىٰ، وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ؟
M-64/44:14[5]. Puis ils lui tournèrent le dos en disant: "C'est quelqu'un à qui on a enseigné, un possédé par un djinn".	ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ	ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون	ثُمَّ تَوَلَّوْاْ عَنْهُ وَقَالُواْ: "مُعَلَّمٌ[1]، مَّجْنُونٌ".
M-64/44:15[6]. Nous écarterons un peu la punition. [Mais après] vous retournerez.	إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ	انا كاشفوا العذاب قليلا انكم عائدون	إِنَّا كَاشِفُواْ[1] ٱلْعَذَابِ قَلِيلًا. [...] إِنَّكُمْ[2] عَآئِدُونَ.
M-64/44:16[7]. [Rappelle] le jour où nous assaillons avec le plus grand assaut. Nous nous vengerons.	يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ	يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون	[...] يَوْمَ نَبْطِشُ ٱلْبَطْشَةَ[1] ٱلْكُبْرَىٰٓ. إِنَّا مُنتَقِمُونَ.
M-64/44:17[8]. [---] Nous avons éprouvé, avant eux, les gens de Pharaon et un messager honorable leur est venu,	وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ	ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم	[---] وَلَقَدْ فَتَنَّا[1]، قَبْلَهُمْ، قَوْمَ فِرْعَوْنَ، وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ،
M-64/44:18. disant: "Donnez-moi les serviteurs de Dieu. Je suis pour vous un messager fidèle.	أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	ان ادوا الي عباد الله اني لكم رسول امين	أَنْ: "أَدُّواْ إِلَيَّ عِبَادَ ٱللَّهِ [...]. إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ.
M-64/44:19[9]. Ne vous élevez pas au-dessus de Dieu. Je vous apporte une autorité manifeste.	وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	وان لا تعلوا على الله اني اتيكم بسلطن مبين	وَأَن لَّا تَعْلُواْ عَلَى ٱللَّهِ. إِنِّيٓ[1] ءَاتِيكُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ.
M-64/44:20[10]. Je me suis réfugié auprès de mon Seigneur et votre Seigneur, pour que vous ne me lapidiez pas.	وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ	واني عذت بربي وربكم ان ترجمون	وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ[1].
M-64/44:21[11]. Si vous ne m'avez pas cru, distancez-vous de moi".	وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ	وان لم تومنوا لي فاعتزلون	وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُواْ لِي فَٱعْتَزِلُونِ[1]".

1 1) رَحْمَةٌ
2 1) رَبُّ
3 1) رَبَّكُمْ وَرَبَّ، رَبِّكُمْ وَرَبِّ ♦ R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6.
4 R1) Mt 24:30 parle de "nuées du ciel".
5 1) مُعَلِّمٌ
6 1) أَنَّكُمْ (2 كَاشِفُونَ
7 1) نَبْطُشُ الْبَطْشَةَ، نُبْطِشُ الْبَطْشَةَ، يُبْطَشُ الْبَطْشَةُ
8 1) فَتَنَّا
9 1) أَنِّي
10 1) تَرْجُمُونِي
11 1) فَاعْتَزِلُونِي

M-64/44:22[1]. Il appela alors son Seigneur [en disant]: "Ceux-ci sont des gens criminels".	فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ	ܡܕܥܐ ܪܒܗ ܐܪ ܗܘܠܐ ܡܘܡ ܡܓܪܡܘܪ	فَدَعَا رَبَّهُۥٓ [...] أَنَّ: "هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ مُّجۡرِمُونَ".
M-64/44:23[2]. [Dieu dit:] "Pars de nuit avec mes serviteurs, car vous serez poursuivis.	فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ	ܡܐܣܪ ܒܥܒܕܝ ܠܠܝܠܐ ܐܛܠܡ ܡܬܒܥܘܢ	[...]: "فَأَسۡرِ[1] بِعِبَادِي لَيۡلًا، إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ.
M-64/44:24[3]. Laissez la mer grande ouverte. Ce sont des soldats qui seront noyés".	وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ	ܘܐܬܪܘܟ ܐܠܒܚܪ ܪܗܘܐ ܐܢܗܘܢ ܓܘܢܕ ܡܥܪܩܘܢ	وَٱتۡرُكِ ٱلۡبَحۡرَ رَهۡوًا. إِنَّهُمۡ[1] جُندٞ مُّغۡرَقُونَ".
M-64/44:25[4]. Que de jardins avec des sources ils laissèrent!	كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	ܟܡ ܬܪܟܘ ܡܢ ܓܢܬܐ ܘܥܝܘܢ	كَمْ تَرَكُواْ مِن جَنَّٰتٖ، وَعُيُونٖ[1]!
M-64/44:26[5]. Ainsi que des cultures et une demeure honorable!	وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ	ܘܙܪܘܥ ܘܡܩܡ ܟܪܝܡ	وَزُرُوعٖ، وَمَقَامٖ[1] كَرِيمٖ!
M-64/44:27[6]. Et des grâces dont ils jouissaient!	وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ	ܘܢܥܡܬܐ ܟܐܢܘ ܒܗ ܦܟܗܝܢ	وَنَعۡمَةٖ[1] كَانُواْ فِيهَا فَٰكِهِينَ[2]!
M-64/44:28. C'est ainsi. Nous les avons donnés en héritage à d'autres gens.	كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ	ܟܕܠܟ ܘܐܘܪܬܢܗܐ ܩܘܡܐ ܐܚܪܝܢ	كَذَٰلِكَ. وَأَوۡرَثۡنَٰهَا قَوۡمًا ءَاخَرِينَ.
M-64/44:29[7]. Ni le ciel ni la terre ne les ont pleurés et ils n'étaient pas différés.	فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ	ܡܐ ܒܟܬ ܥܠܝܗܘܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܐ ܟܐܢܘ ܡܢܛܪܝܢ	فَمَا بَكَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ، وَمَا كَانُواْ مُنظَرِينَ[1].
M-64/44:30[8]. Nous avons sauvé les fils d'Israël de la punition humiliante,	وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ	ܘܠܡܕ ܢܚܝܢܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܥܕܒܐ ܡܗܝܢ	وَلَقَدۡ نَجَّيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ[1]،
M-64/44:31[9]. de Pharaon. Il était hautain, des excessifs.	مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ	ܡܢ ܦܪܥܘܢ ܐܝܢܗ ܟܐܢ ܥܠܝܐ ܡܢ ܡܣܪܦܝܢ	مِن فِرۡعَوۡنَ[1]. إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيٗا، مِّنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ.
M-64/44:32. Nous les avons favorisés, en toute connaissance, sur les mondes,	وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ	ܘܠܡܕ ܐܚܬܪܢܗܘܢ ܥܠ ܥܠܡ ܥܠ ܥܠܡܝܢ	وَلَقَدِ ٱخۡتَرۡنَٰهُمۡ، عَلَىٰ عِلۡمٍ، عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ،
M-64/44:33. et leur avons donné des signes où se trouve un test manifeste.	وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ	ܘܐܬܝܢܝܢܗܘܢ ܡܢ ܐܝܬܐ ܡܐ ܕܒܗ ܒܠܐ ܡܒܝܢ	وَءَاتَيۡنَٰهُم مِّنَ ٱلۡأٓيَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٞاْ مُّبِينٌ.
M-64/44:34. [---] Ceux-là disent:	إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ	ܐܪ ܗܘܠܐ ܠܡܐܡܪܘܢ	[---] إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ:
M-64/44:35. "Il n'y a que notre première mort. Et nous ne serons pas ressuscités.	إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ	ܐܪ ܗܝ ܐܠܐ ܡܘܬܬܢܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܠܐ ܢܚܢ ܡܬܢܫܪܝܢ	إِنۡ هِيَ إِلَّا مَوۡتَتُنَا ٱلۡأُولَىٰ. " وَمَا نَحۡنُ بِمُنشَرِينَ.
M-64/44:36. Faites alors revenir nos pères. ~ Si vous étiez véridiques".	فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	ܐܬܘ ܒܐܒܗܬܢ ܐܢ ܟܢܬܘܢ ܡܨܕܩܝܢ	فَأۡتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".
M-64/44:37[10]. Sont-ils meilleurs? Ou bien les gens de Tubba'[T1] et ceux d'avant eux, que nous avons fait périr? Ils étaient des criminels.	أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ	ܐܗܘ ܚܝܪ ܐܡ ܩܘܡ ܬܒܥ ܘܕܢܝܢ ܡܢ ܩܕܡܗܘܢ ܐܗܠܟܢܗܘܢ ܐܢܗܘܢ ܟܐܢܘ ܡܓܪܡܝܢ	أَهُمۡ خَيۡرٌ؟ أَمۡ قَوۡمُ تُبَّعٖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ، أَهۡلَكۡنَٰهُمۡ؟ ~ إِنَّهُمۡ[1] كَانُواْ مُجۡرِمِينَ.
M-64/44:38. Nous n'avons pas créé les cieux et la terre et ce qui est parmi eux en jouant.	وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ	ܘܡܐ ܚܠܩܢܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܠܐ ܫܢܝܗܘܢ ܠܥܒܝܢ	وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا[1] لَٰعِبِينَ.
M-64/44:39. Nous ne les avons créés qu'avec la vérité. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.	مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ܡܐ ܚܠܩܢܗܘܢ ܐܠܐ ܒܫܪܪܐ ܘܠܟܢ ܐܟܬܪܗܘܢ ܠܐ ܝܕܥܘܢ	مَا خَلَقۡنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ.

1) إِنَّ
2) فَاسْرِ
3) أَنَّهُمْ
4) وَعِيُونٍ
5) قراءة شيعية للآيتين 25 و 26: كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ ونعيم وخلود وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (2 وَمُقَامٍ (1
6) فَكِهِينَ (2 وَنَعْمَةٌ (1
7) فما بكي عليهم الملائكة والمؤمنين بل كانوا بهلاكهم مسرورين (1
8) عَذَابِ الْمُهِينِ (1
9) مَنْ فِرْعَوْنُ (1
10) أَنَّهُمْ ♦ T2) Traduction de Luxenberg: gens vengeurs (du verbe syriaque ܬܒܥ tba'), ou gens suivis.

M-64/44:40[1]. Le jour de la décision[R1] sera au temps fixé pour eux tous ensemble.	إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ.	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ	ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين
M-64/44:41. Le jour où un allié ne servira à rien pour un allié et ils ne seront pas secourus.	يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْـًٔا، وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.	يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ	يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون
M-64/44:42. Sauf celui envers lequel Dieu a eu miséricorde. ~ Il est le noble, le miséricordissime.	إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.	إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	الا من رحم الله انه هو العزيز الرحيم
M-64/44:43[2]. [---] L'arbre de Zaqqum[T1]	[---] إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ	إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ	ان شجرة الزقوم
M-64/44:44[3]. sera la nourriture du pécheur.	طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ.	طَعَامُ الْأَثِيمِ	طعام الاثيم
M-64/44:45[4]. Comme le goudron[T1] bouillant dans les ventres,	كَٱلْمُهْلِ يَغْلِي فِي ٱلْبُطُونِ،	كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ	كالمهل يغلي في البطون
M-64/44:46. comme le bouillonnement de l'eau ardente.	كَغَلْيِ ٱلْحَمِيمِ.	كَغَلْيِ الْحَمِيمِ	كغلي الحميم
M-64/44:47[5]. Prenez-le et traînez-le au milieu de la géhenne.	خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ.	خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ	خذوه فاعتلوه الى سوا الجحيم
M-64/44:48. Déversez ensuite au-dessus de sa tête la punition de l'eau ardente.	ثُمَّ صُبُّواْ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ.	ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ	ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم
M-64/44:49[6]. Goûte, toi qui es le noble, l'honorable.	ذُقْ، إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْكَرِيمُ.	ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ	ذق انك انت العزيز الكريم
M-64/44:50[7]. Voilà ce dont vous doutiez[T1].	إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ.	إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ	ان هذا ما كنتم به تمترون
M-64/44:51[8]. [---] Les dévots seront dans une demeure sûre,	[---] إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ،	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ	ان المتقين في مقام امين
M-64/44:52[9]. dans des jardins avec des sources.	فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ.	فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	في جنات وعيون
M-64/44:53[10]. Vêtus [de vêtements] de satin et de brocart, face à face.	يَلْبَسُونَ [...] مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ، مُّتَقَٰبِلِينَ.	يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ	يلبسون من سندس واستبرق متقابلين
M-64/44:54[11]. C'est ainsi. Nous les marierons à des houris aux grands yeux.[T1]	كَذَٰلِكَ. وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ.	كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ	كذلك وزوجناهم بحور عين
M-64/44:55. Ils y demandent toutes sortes de fruits, rassurés.	يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَٰكِهَةٍ، ءَامِنِينَ.	يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ	يدعون فيها بكل فاكهة امنين
M-64/44:56[12]. Ils n'y goûteront pas à la mort, sauf la première mort et il les protègera de la punition de la géhenne,	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ إِلَّا ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ، وَوَقَىٰهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ،	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ	لا يذوقون فيها الموت الا الموته الاولى ووقاهم عذاب الجحيم
M-64/44:57. comme faveur de ton Seigneur. ~ Voilà le grand succès.	فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.	فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم

---

1 1) مِيقَاتَهُمْ ♦ R1) Cf. Mt 25: 32.
2 1) شِجَرَةَ، شَجَرَةْ ♦ T1) Voir la note de 46/56:52.
3 1) الْفاجر
4 1) كَالْمَهْلِ 2) تَغْلِي ♦ T1) du métal en fusion (Hamidullah); la lave (Abdelaziz).
5 1) فَاعْتُلُوهُ
6 1) أَنَّكَ 2) قراءة شيعية: ذق إنك انت الضعيف اللئيم
7 T1) Le verbe syriaque correspondant est ܡܬܪ marri.
8 1) مُقَامٍ
9 1) وَعِيُونٍ
10 1) وَإِسْتَبْرَقَ
11 1) وَأَمْدَدْنَاهُمْ 2) بِحُورٍ، بِعِيسٍ ♦ T1) Voir la note de 46/56:22.
12 1) وَوَقَّاهُمْ 2) يُذَاقُونَ 3) طعم الموتِ

M-64/44:58. [---] Nous avons facilité [sa compréhension] en ta langue. ~ Peut-être se rappelleront-ils!	فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	ماما يسرنه بلسانك لعلهم يتذكرون	[---] فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ [...] بِلِسَانِكَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ!
M-64/44:59[1]. Observe donc, eux aussi ils observent.[A1]	فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُرْتَقِبُونَ	فارتقب انهم مرتقبون	فَٱرْتَقِبْ، إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ.

Chapitre 65/45: L'agenouillée
سُورَة الجَاثِيَة

37 versets - mecquois [sauf: 14][2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-65/45:1[4]. Ha, Mim.[T1]	حم	حم	حمٓ.
M-65/45:2. La descente du livre est de Dieu, le noble, le sage.	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم	تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ، ٱلْعَزِيزِ، ٱلْحَكِيمِ.
M-65/45:3. [---] Il y a dans les cieux et dans la terre des signes pour les croyants.	إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ	ان في السموت والارض لايت للمومنين	[---] إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَأَيَٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ.
M-65/45:4[5]. Dans votre propre création et dans les animaux qu'il disperse, il y a des signes pour des gens convaincus.	وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ	وفي خلقكم وما يبث من دابة ايت لقوم يوقنون	وَفِي خَلْقِكُمْ، وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ، ءَايَٰتٌ[1] لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ.
M-65/45:5[6]. De même [dans] la succession de la nuit et du jour, dans ce que Dieu fait descendre du ciel comme provision par laquelle il a donné vie à la terre après sa mort et dans la modulation des vents, ~ il y a des signes pour des gens qui raisonnent.	وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	واختلاف الليل والنهار وما انزل الله من السما من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف الريح ايت لقوم يعقلون	[...] وَٱخْتِلَٰفِ[1] ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ، وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ[2]، ~ ءَايَٰتٌ[3] لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.
M-65/45:6[7]. [---] Ceux-là sont les signes de Dieu que nous te récitons avec la vérité. En quel récit après [le récit de] Dieu et ses signes croiront-ils?[T1]	تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ	تلك ايت الله نتلوها عليك بالحق فباي حديث بعد الله وايته يومنون	[---] تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا[1] عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ [...] ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤْمِنُونَ[2]؟
M-65/45:7. Malheur à tout pervertisseur, pécheur!	وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ	ويل لكل اماك اثيم	وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ، أَثِيمٍ!
M-65/45:8. Il écoute les signes de Dieu récités à lui, puis persiste avec arrogance comme s'il ne les avait point écoutés. Annonce-lui donc une punition douloureuse.	يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	يسمع ايت الله تلى عليه ثم يصر مستكبرا كان لم يسمعها فبشره بعذاب اليم	يَسْمَعُ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا. فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.
M-65/45:9[8]. Et quand il sait quelques-uns de nos signes, il les ridiculise. ~ Ceux-là auront une punition humiliante.	وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ	واذا علم من ايتنا شيا اتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين	وَإِذَا عَلِمَ[1] مِنْ ءَايَٰتِنَا شَيْـًٔا، ٱتَّخَذَهَا هُزُوًا[2]. ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ.
M-65/45:10. La géhenne est derrière eux. Ce qu'ils ont réalisé ne leur sert à rien, ni ceux qu'ils ont pris comme alliés hors de Dieu. ~ Ils auront une grande punition.	مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا شيا ولا ما اتخذوا من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم	مِّن وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ. وَلَا يُغْنِي عَنْهُم مَّا كَسَبُواْ شَيْـًٔا، وَلَا مَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 Titre tiré du verset 28. Autres titres: الشريعة - الدهر

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

5 1) أَيَاتٍ، لَأَيَاتٍ، آيَةٌ

6 1) أَيَاتٍ، لَأَيَاتٍ، آيَةٌ (3 الرِّيحِ (2 وَاخْتِلَافُ، وَفِي اخْتِلَافِ

7 1) نُؤْمِنُونَ، تُوقِنُونَ (2 يَتْلُوهَا ♦ T1) Traduction de Luxenberg: À quel miracle (du syriaque ܗܕܬܐ hdatta) après [le miracle de] Dieu et ses signes croiront-ils?

8 1) هُزْءًا، هُزُوًا (2 عُلِّمَ

هَٰذَا هُدًى. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ[1] أَلِيمٞ[2].

هذا هدى والذين كفروا بآيات ربهم لهم عذاب من رجز أليم

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

M-65/45:11[1]. Celle-ci est une direction. Ceux qui ont mécru aux signes de leur Seigneur auront une punition douloureuse d'une abomination[T1].

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡبَحۡرَ، لِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ فِيهِ، بِأَمۡرِهِۦ، وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ. ~ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ!

الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

M-65/45:12. [---] C'est Dieu qui vous a soumis la mer, pour que les felouques y courent, sur son ordre et que vous recherchiez de sa faveur. ~ Peut-être remercierez-vous!

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مِّنۡهُۚ[1]. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ.

وسخر لكم ما في السموت وما في الارض جميعا منه ان في ذلك لايت لقوم يتفكرون

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

M-65/45:13[2]. Il vous a soumis ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre, le tout de sa part. ~ Il y a là des signes pour des gens qui réfléchissent.

[---] قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَغۡفِرُواْ لِلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ، ~ لِيَجۡزِيَ[1] قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ.

قل للذين امنوا يغفروا للذين لا يرجون ايام الله ليجزي قوما بما كانوا يكسبون

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

H-65/45:14[3]. [---] Dis à ceux qui ont cru de pardonner à ceux qui n'espèrent pas les jours de Dieu,[A1] ~ afin qu'il rétribue des gens pour ce qu'ils réalisaient.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا، فَلِنَفۡسِهِۦۖ. وَمَنۡ أَسَآءَ، فَعَلَيۡهَاۖ. ~ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ[1].

من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها ثم الى ربكم ترجعون

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

M-65/45:15[4]. Quiconque a fait une bonne œuvre, c'est pour lui-même. Quiconque a fait le mal, c'est à son détriment. ~ Puis à votre Seigneur vous serez retournés.

[---] وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ[1]، وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ، وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ.

ولقد اتينا بني اسرائيل الكتب والحكم والنبوة ورزقنهم من الطيبت وفضلنهم على العلمين

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

M-65/45:16[5]. [---] Nous avons donné aux fils d'Israël le livre, la sagesse et la prophétie, les avons approvisionnés de bonnes choses et les avons favorisés sur les mondes.

وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ. فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ، بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ. إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ.

واتيهم بينت من الامر فما اختلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم إن ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون

وَأَتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

M-65/45:17[6]. Nous leur avons donné des preuves de l'ordre. Ils ne divergèrent qu'après que la connaissance leur fut venue, par rébellion entre eux[T1]. Ton Seigneur décidera parmi eux, au jour de la résurrection, de ce en quoi ils divergeaient.

ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ. فَٱتَّبِعۡهَا، وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ.

ثم جعلنك على شريعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهوا الذين لا يعلمون

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

M-65/45:18. Puis nous t'avons mis sur une législation de l'ordre. Suis-la donc et ne suis pas les désirs de ceux qui ne savent pas.

إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۚ. وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ. وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ.

انهم لن يغنوا عنك من الله شيئا وان الظلمين بعضهم اولياء بعض والله ولي المتقين

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

M-65/45:19. Ils ne te serviront à rien contre Dieu. Les oppressifs sont alliés les uns des autres. Et Dieu est l'allié des dévots.

هَٰذَا[1] [...] بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ، وَهُدٗى، وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ.

هذا بصائر للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

M-65/45:20[7]. Ce [Coran] constitue une preuve visible pour les humains, une direction et une miséricorde pour des gens convaincus.

---

1 1) رُجْزٍ (2 أَلِيمٍ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.
2 1) مِنَّةٌ، مِنَّةٌ، مَنَّهُ
3 1) لِنَجْزِيَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
4 1) تَرْجِعُونَ
5 1) وَالنُّبُوءَةَ
6 T1) Voir la note de 62/42:14.
7 1) هَذِي، هَذِهِ

M-65/45:21[1]. [---] Ceux qui ont commis les méfaits pensent-ils que nous les ferons égaux à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, [dans] leur vie et [après] leur mort? ~ Comme est maléfique ce qu'ils jugent!

[---] أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجْتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءً[1]، [...] مَّحْيَاهُمْ [...] وَمَمَاتُهُمْ[2]؟ ~ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

ام حسب الذين اجترحوا السيات ان نجعلهم كالذين امنوا وعملوا الصلحت سوا محياهم ومماتهم سا ما يحكمون

M-65/45:22. Dieu a créé les cieux et la terre en vérité, afin que chaque âme soit rétribuée pour ce qu'elle a réalisé. ~ Et ils ne seront pas oppressés.

وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ، وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ. ~ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وخلق الله السموت والارض بالحق ولتجزى كل نمس بما كسبت وهم لا يظلمون

M-65/45:23[2]. [---] Que penses-tu de celui qui a pris son désir pour son dieu, que Dieu a égaré en toute connaissance, à qui il a scellé l'ouïe et le cœur et a mis sur son regard une couverture?[T1] Qui donc le guidera après Dieu? ~ Ne vous rappelez-vous pas?

[---] أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُ[1] هَوَىٰهُ، وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ، وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ وَقَلْبِهِۦ، وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةً[2]؟ فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ؟ ~ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[3]؟

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وحلق الله السموت والارض بالحق ولتجزى كل نمس بما كسبت وهم لا يظلمون

M-65/45:24[3]. Ils dirent: "Il n'y a que notre vie ici-bas. Nous mourons et nous vivons,[T1] et seul le temps nous fait périr".[R1] Ils n'en ont aucune connaissance. Ils ne font que présumer.

وَقَالُواْ: "مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا. نَمُوتُ وَنَحْيَا[1] [2]، وَمَا يُهْلِكُنَآ[3] إِلَّا ٱلدَّهْرُ[4]". وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ. ~ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وقالوا ما هى الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بدلك من علم ان هم الا يظنون

M-65/45:25[4]. [---] Quand nos signes manifestes leur sont récités, leur seul argument était à dire: "Faites revenir nos pères. ~ Si vous étiez véridiques".

[---] وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ، مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ[1] إِلَّآ أَن قَالُواْ: "ٱئْتُواْ[2] بِـَٔابَآئِنَآ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

واذا تتلى عليهم ايتنا بينت ما كان حجتهم الا ان قالوا ايتوا بابائنا ان كنتم صدقين

M-65/45:26. [---] Dis: "Dieu vous donne vie, ensuite il vous fait mourir, ensuite il vous rassemblera au jour de la résurrection, il n'y a aucune suspicion". ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

[---] قُلِ: "ٱللَّهُ يُحْيِيكُمْ، ثُمَّ يُمِيتُكُمْ، ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، لَا رَيْبَ فِيهِ". ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مل الله يحيكم ثم يميتكم ثم يجمعكم الى يوم القيمه لا ريب فيه ولكن اكثر الناس لا يعلمون

M-65/45:27[5]. À Dieu le royaume des cieux et de la terre[R1]. Et le jour où viendra l'heure, ce jour-là, perdront les falsificateurs.

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ، يَوْمَئِذٍ، يَخْسَرُ ٱلْمُبْطِلُونَ.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

ولله ملك السموت والارض ويوم تقوم الساعه يومئد يخسر المبطلون

M-65/45:28[6]. Tu verras chaque nation agenouillée. Chaque nation sera appelée vers son livre. [Il leur sera dit:] ~ "Ce jour vous serez rétribués pour ce que vous faisiez.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً[1]. كُلُّ[2] أُمَّةٍ تُدْعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا. [...] ~ "ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ.

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وترى كل امه جاثيه كل امه تدعى الى كتبها اليوم تجزون ما كنتم تعملون

---

1 1) وَمَمَاتَهُمْ (2 سَوَاءٌ

2 1) أَفَرَءَيْتَ (2 وَنَحْيَا (3 نَحْيَا ونَمُوتُ (4 يُهْلِكُنَا (3 غِشْوَةً، غَشْوَةً، غَشَاوَةً، غُشَاوَةً، عَشَاوَةً (2 آلِهَةً ♦ T1) un voile sur sa vue (Hamidullah et Abdelaziz). On retrouve le terme en hébreu עָשָׁן dans le sens de fumée dans Is 6:4 (Bonnet-Eymard, vol. 1, p. 26).

3 1) دَهْرٌ، دَهْرٌ يَمُرُّ (4 تَذَكَّرُونَ، تَتَذَكَّرُونَ (3 تَذَكَّرُونَ ♦ T1) Logiquement la phrase devrait être: Nous vivons et nous mourons. ♦ R1) Sankharé (p. 102) estime que ce verset est une condamnation de la conception atomiste grecque selon laquelle l'univers n'aurait pas de créateur et serait né d'une rencontre fortuite d'atomes.

4 1) حُجَّتُهُمْ (2 ايتُوا

5 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

6 1) جَاثِيَةً (2 كُلَّ

هَٰذَا كِتَٰبُنَا. يَنطِقُ عَلَيۡكُم بِٱلۡحَقِّ[1]. إِنَّا كُنَّا نَسۡتَنسِخُ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".

هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق إنا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون

هَٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-65/45:29[1]. Voilà notre livre. Il parle de vous en vérité. Nous copions ce que vous faisiez".

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَيُدۡخِلُهُمۡ رَبُّهُمۡ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ. ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡمُبِينُ.

فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

M-65/45:30. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, leur Seigneur les fera entrer dans sa miséricorde. Voilà le succès manifeste.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ [...]: "أَفَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ؟ فَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ ~ وَكُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ".

واما الذين كفروا اولم تكن ايتي تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ

M-65/45:31. Quant à ceux qui ont mécru, [il leur sera dit:] "Mes signes ne vous étaient-ils pas récités? Mais vous êtes devenus arrogants ~ et vous étiez des gens criminels".

وَإِذَا قِيلَ: "إِنَّ[1] وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ، وَٱلسَّاعَةُ[2] لَا رَيۡبَ فِيهَا"، قُلۡتُم: "مَّا نَدۡرِي مَا ٱلسَّاعَةُ. إِن [...] نَّظُنُّ إِلَّا ظَنّٗا . وَمَا نَحۡنُ بِمُسۡتَيۡقِنِينَ".

واذا قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ

M-65/45:32[2]. Quand il est dit: "La promesse de Dieu est vraie et l'heure il n'y a aucune suspicion", vous dites: "Nous ne savons pas ce que c'est que l'heure. Nous [ne] présumons qu'une présomption. Et nous ne sommes pas convaincus".

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ[1].

وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

M-65/45:33[3]. Les méfaits de ce qu'ils ont fait leur apparaîtront. ~ Et ils seront cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

وَقِيلَ: "ٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰكُمۡ كَمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَا، وَمَأۡوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ. ~ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ.

وقيل اليوم ننساكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا وماويكم النار وما لكم من ناصرين

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

M-65/45:34. On dira: "Ce jour nous vous oublions comme vous avez oublié la rencontre de votre jour-ci et le feu est votre refuge. ~ Vous n'avez pas de secoureurs.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذۡتُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗا، وَغَرَّتۡكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا". فَٱلۡيَوۡمَ، لَا يُخۡرَجُونَ[1] مِنۡهَا، ~ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ.

ذلكم بانكم اتخذتم ايات الله هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

M-65/45:35[4]. Cela parce que vous avez ridiculisé les signes de Dieu et que la vie ici-bas vous a trompés". Ce jour, on ne les en fera pas sortir, ~ et on ne leur demandera pas de se disculper.

فَلِلَّهِ ٱلۡحَمۡدُ! رَبِّ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ[1] ٱلۡأَرۡضِ، رَبِّ[1] ٱلۡعَٰلَمِينَ.

فلله الحمد رب السموت ورب الارض رب العلمين

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

M-65/45:36[5]. Louange à Dieu, Seigneur des cieux et Seigneur de la terre, le Seigneur des mondes.

وَلَهُ ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.

وله الكبرياء في السموت والارض وهو العزيز الحكيم

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

M-65/45:37. À lui la grandeur dans les cieux et dans la terre. ~ Il est le noble, le sage.

---

1 قراءة شيعية: هَذَا كِتَابُنَا يُنْطَقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ - لإِنَّ الْكِتَابَ لَمْ يَنْطِقْ وَلَنْ يَنْطِقَ وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ هُوَ النَّاطِقُ بِالْكِتَابِ (1

2 وَالسَّاعَةَ، وإِنَّ وَالسَّاعَةَ (2 أَنَّ (1

3 يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ (1

4 يَخْرُجُونَ (1

5 رَبُّ (1

Chapitre 66/46: Al-Ahqaf
سُورَة الأَحْقَاف الأَحْقَاف

35 versets - mecquois [sauf: 10, 15, 35][1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
M-66/46:1[3]. Ha, Mim.[T1]	حمٓ.	حم
M-66/46:2. La descente du livre est de Dieu, le noble, le sage.	تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ، ٱلْعَزِيزِ، ٱلْحَكِيمِ.	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
M-66/46:3. Nous n'avons créé les cieux, la terre et ce qui est parmi eux qu'avec la vérité et [jusqu'à] un terme nommé. ~ Ceux qui ont mécru se détournent de ce dont ils ont été avertis.	مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ، إِلَّا بِٱلْحَقِّ، [...] وَأَجَلٍ مُّسَمًّى. ~ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَمَّآ أُنذِرُواْ مُعْرِضُونَ.	مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ
M-66/46:4[4]. Dis: "Que pensez-vous de ceux que vous appelez, hors de Dieu? Faites-moi voir ce qu'ils ont créé de la terre. Ont-ils été associés [à Dieu] dans [la création] des cieux?[T1] Amenez-moi un livre d'avant celui-ci, ou une trace d'une connaissance. ~ Si vous étiez véridiques".	قُلْ: "أَرَءَيْتُم[1] مَّا[2] تَدْعُونَ[3]، مِن دُونِ ٱللَّهِ؟ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلْأَرْضِ. أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ [...] فِي [...] ٱلسَّمَٰوَٰتِ؟ ٱئْتُونِي بِكِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَآ، أَوْ أَثَٰرَةٍ[4] مِّنْ عِلْمٍ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".	قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اِئْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
M-66/46:5[5]. Qui est plus égaré que celui qui appelle, hors de Dieu, celui qui ne lui répondra pas, jusqu'au jour de la résurrection? Ils sont plutôt inattentifs à leur appel.	وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ[1]، مَن[2] لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ، إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ.	وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ
M-66/46:6. Quand les humains seront rassemblés, ils seront leurs ennemis et mécroiront à leur adoration.	وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ، كَانُواْ لَهُمْ أَعْدَآءً، وَكَانُواْ بِعِبَادَتِهِمْ كَٰفِرِينَ.	وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ
M-66/46:7. Quand nos signes manifestes leur sont récités, ceux qui ont mécru disent de la vérité, quand elle leur vint: ~ "C'est de la sorcellerie manifeste".	وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ، قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلْحَقِّ، لَمَّا جَآءَهُمْ: ~ "هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ".	وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ
M-66/46:8[6]. Ou bien disent-ils: "Il l'a fabulé"? Dis: "Si je l'ai fabulé, alors vous ne possédez rien pour moi contre Dieu. Il sait mieux ce en quoi vous vous engagez.[T1] Il suffit comme témoin entre moi et vous. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime".	أَمْ يَقُولُونَ: "ٱفْتَرَىٰهُ"؟ قُلْ: "إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ، فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا. هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ. كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدًۢا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ. ~ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ، ٱلرَّحِيمُ".	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
M-66/46:9[7]. Dis: "Je ne suis pas une innovation parmi les messagers et je ne sais pas ce que l'on fera de moi, ni de vous. Je ne fais que suivre ce qui m'est révélé et je ne suis qu'un avertisseur manifeste".[A1]	قُلْ: "مَا كُنتُ بِدْعًا[1] مِّنَ ٱلرُّسُلِ، وَمَآ أَدْرِي مَا يُفْعَلُ[2] بِي، وَلَا بِكُمْ. إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ[3] إِلَيَّ[4]، وَمَآ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ".	قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

---

1 Titre tiré du verset 21.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

4 1) أَرَيْتُمْ (2 مَنْ (3 تَعْبدُونَ (4 أَثْرَةٍ، أَثَرَةٍ، إِثَارَةٍ، أُثْرَةٍ، إِثْرَةٍ ♦ T1) ont-ils une part dans les cieux (Abdelaziz).

5 1) مَا (2 يَدْعُو غيراللَّهِ

6 T1) propagez (Hamidullah); entreprenez (Abdelaziz).

7 1) بِدْعًا، بَدِعًا (2 يَفْعَلُ (3 يَوحِي (4 قراءة شيعية: ما يوحى الي في علي ♦ A1) Abrogé par les versets 111/48:1-7.

H-66/46:10[1]. Dis: "Que pensez-vous si ceci était de Dieu et que vous y avez mécru, alors qu'un témoin parmi les fils d'Israël a témoigné de sa ressemblance et a cru et vous êtes devenus arrogants? [Ne seriez-vous pas alors oppressifs?] ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs".

M-66/46:11. Ceux qui ont mécru dirent à ceux qui ont cru: "Si ceci était un bien, ils ne nous y auraient pas précédés". Comme ils n'en ont pas été guidés, ils diront: "Ce n'est qu'une perversion ancienne".

M-66/46:12[2]. [---] [Dieu a fait descendre] avant [le Coran], le livre de Moïse, un guide et une miséricorde. Ceci est un livre qui confirme, en langue arabe, pour avertir ceux qui ont oppressé et une annonce aux bienfaiteurs.

M-66/46:13[3]. [---] Ceux qui ont dit: "Notre Seigneur est Dieu" et qui ensuite ont été droits, nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

M-66/46:14. Ceux-là sont les gens du jardin, où ils seront éternellement, ~ comme rétribution pour ce qu'ils faisaient.

H-66/46:15[4]. Nous avons enjoint à l'humain la bienveillance envers ses deux géniteurs.[R1] Sa mère l'a porté par contrainte et l'a mis bas par contrainte. Il est porté et sevré durant trente mois. Quand il atteignit la pleine force et atteignit quarante ans, il dit: "Mon Seigneur! Inspire-moi pour que je te remercie pour ta grâce dont tu m'as gratifié avec mes deux géniteurs et que je fasse une bonne œuvre dont tu es satisfait et fais que mes descendants soient vertueux. Je me suis repenti envers toi et je suis des soumis".

M-66/46:16[5]. Ceux dont nous acceptons le meilleur de ce qu'ils ont fait et passons outre leurs méfaits, sont parmi les gens du jardin. Promesse véridique qui leur était promise.

قُلْ: "أَرَءَيْتُمْ[1] إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِۦ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِۦ فَـَٔامَنَ، وَٱسْتَكْبَرْتُمْ؟ [...]~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

مل ادبم ار كار مر عند الله وكمرتم به وسهد ساهد مر بي اسرىل على مله مامر واسكبرتم ار الله لا يهدى الموم الكلمير

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ: "لَوْ كَانَ خَيْرًا، مَّا سَبَقُونَآ إِلَيْهِ". وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُواْ بِهِۦ، فَسَيَقُولُونَ: "هَٰذَآ إِفْكٌ قَدِيمٌ".

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

وعال الدر كمروا للدر امنوا لو كار حيرا ما سموبا اليه واد لم يهدوا به مسمولور هدا امك مديم

[---] [...] وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ، إِمَامًا وَرَحْمَةً. وَهَٰذَا كِتَٰبٌ مُّصَدِّقٌ، لِّسَانًا عَرَبِيًّا، لِّيُنذِرَ[2] ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ، وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ.

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

ومر مله كتب موسى اماما ورحمه وهدا كتب مصدق لسانا عربيا لينذر الدر كلموا وبسرى للمحسنير

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ: "رَبُّنَا ٱللَّهُ"، ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُواْ، ~ فَلَا خَوْفٌ[1] عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ار الدر مالوا دبنا الله بم اسمموا ملا حوم عليهم ولا هم يحدبور

أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا، ~ جَزَآءً بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اولىك اصحب الجنه حلدير منها حيرا بما كانوا يعملور

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَٰنًا[1]. حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ كُرْهًا[2]، وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا[2]. وَحَمْلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ[3] ثَلَٰثُونَ شَهْرًا. حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ[4] أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً، قَالَ: "رَبِّ! أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ، وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ، وَأَصْلِحْ لِى فِى ذُرِّيَّتِىٓ. إِنِّى تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ".

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ووصينا الانسر بولدبه احسانا حملته امه كرها ووضعته كرها وحمله وفصله ىلىور سهرا حتى اذا بلغ اسده وبلغ اربعير سه مال رب اوزعني ار اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى ولدى وار اعمل صلحا ترضه واصلح لى ي ذريتي اني بت اليك واني مر المسلمير

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ[1] عَنْهُمْ أَحْسَنَ[2] مَا عَمِلُواْ، وَنَتَجَاوَزُ[3] عَن سَيِّـَٔاتِهِمْ، فِىٓ أَصْحَٰبِ ٱلْجَنَّةِ. وَعْدَ ٱلصِّدْقِ ٱلَّذِى كَانُواْ يُوعَدُونَ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

اولىك الدر سمل عنهم احسر ما عملوا وىحاود عر ساىهم ي اصحب الجنه وعد الصدق الدى كانوا يوعدور

---

1 1) أَرَيْتُكُمْ

2 1) لِتُنْذِرَ، ليىنْذِرَ، لِيَنْذَرَ (2 وَمَنْ قَبْلَهُ كِتَابَ

3 1) خَوْفُ، خَوْفَ

4 1) استوى وبَلَغَ (4 وَفَصْلُهُ، وَفُصَالُهُ (3 كَرْهًا (2 حُسْنًا، حَسَنًا، حُسُنًا ♦ R1) Voir la note de 44/19:14.

5 1) وَيُتَجاوَزُ، وَيَتَجاوَزُ (3 يُتَقَبَّلُ ... أَحْسَنُ (2 يَتَقَبَّلُ

M-66/46:17[1]. [Rappelle] celui qui dit à ses deux géniteurs: "Fi de vous deux! Me promettez-vous qu'on me fera sortir [de la tombe] alors que des générations avant moi sont passées?" Et les deux, appelant Dieu au secours: "Malheur à toi! Crois, la promesse de Dieu est vraie". Mais il dit: ~ "Ce ne sont que légendes des premiers".

[...] وَٱلَّذِي قَالَ لِوَٰلِدَيۡهِ: "أُفّٖ[1] لَّكُمَآ! أَتَعِدَانِنِيٓ[2] أَنۡ أُخۡرَجَ[3] [...] وَقَدۡ خَلَتِ ٱلۡقُرُونُ مِن قَبۡلِي؟" وَهُمَا، يَسۡتَغِيثَانِ ٱللَّهَ: "وَيۡلَكَ! ءَامِنۡ، إِنَّ[4] وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ". فَيَقُولُ: ~ "مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ".

والذى مال لولدبه امـ
لطما ابعدابى اد
اخرج ومد خلت
القرون مر مبلى وهما
يستغيثان الله ويلط
امن ان وعد الله حق
مبقول ما هذا الا
اسطير الاولين

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا
أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي
وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ
آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

M-66/46:18[2]. Ceux-là fut confirmée contre eux la parole contre des nations des humains et des djinns passées avant eux. ~ Ils étaient des perdants.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ، فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ. ~ إِنَّهُمۡ[1] كَانُواْ خَٰسِرِينَ.

اولئك الذين حق
عليهم القول ي امم
مد خلت مر مبلهم مر
الجن والانس انهم كانوا
خسرين

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

M-66/46:19[3]. Et à chacun il y a des degrés selon ce qu'ils ont fait, afin qu'il leur paie pleinement [la rétribution de] leurs œuvres. ~ Et ils ne seront pas oppressés.

وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۖ وَلِيُوَفِّيَهُمۡ[1] [...] أَعۡمَٰلَهُمۡ. ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.

ولكل درجت مما
عملوا وليوفيهم
اعملهم وهم لا
يظلمون

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ

M-66/46:20[4]. Le jour où ceux qui ont mécru seront présentés sur le feu, [il leur sera dit]: "Vous avez fait disparaître vos bonnes choses durant votre vie ici-bas et vous en avez joui. Alors ce jour, vous êtes rétribués par la punition de l'humiliation, parce que vous étiez arrogants dans la terre, sans le droit, ~ et parce que vous pervertissiez".

وَيَوۡمَ يُعۡرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ، [...]: "أَذۡهَبۡتُمۡ[1] طَيِّبَٰتِكُمۡ فِي حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنۡيَا، وَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهَا. فَٱلۡيَوۡمَ، تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ[2]، بِمَا كُنتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ، ~ وَبِمَا كُنتُمۡ تَفۡسُقُونَ[1]".

ويوم يعرض الذين
كفروا على النار
اذهبتم طيباتكم
ي حياتكم الدنيا
واستمتعتم بها فاليوم
تجزون عذاب الهون بما
كنتم تستكبرون ي
الارض بغير الحق وبما
كنتم تفسقون

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا
عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

M-66/46:21[5]. [---] Rappelle-toi du frère de 'Aad quand il avertit ses gens à Al-Ahqaf, alors que des avertisseurs sont passés avant lui et après lui: "N'adorez que Dieu. ~ Je crains pour vous la punition d'un grand jour".

[---] وَٱذۡكُرۡ أَخَا عَادٍ إِذۡ أَنذَرَ قَوۡمَهُۥ بِٱلۡأَحۡقَافِ، وَقَدۡ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦٓ[1]: "أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ. ~ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ".

واذكر اخا عاد اذ
انذر قومه بالاحقاف
ومد خلت النذر مر
بين يديه ومر خلفه الا
تعبدوا الا الله اني
اخاف عليكم عذاب
يوم عظيم

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ
قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ

M-66/46:22[6]. Ils dirent: "Es-tu venu à nous pour nous pervertir de nos dieux? Fais alors venir sur nous ce dont tu nous promets. ~ Si tu étais des véridiques".

قَالُوٓاْ[1]: "أَجِئۡتَنَا لِتَأۡفِكَنَا[2] عَنۡ ءَالِهَتِنَا؟ فَأۡتِنَا[3] بِمَا تَعِدُنَآ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".

مالوا احبنا لتامطنا
عر الهتنا فاتنا بما
تعدنا ان كنت مر
الصدمر

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ
آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

M-66/46:23[7]. Il dit: "La connaissance n'est qu'auprès de Dieu. Je vous communique ce avec quoi j'ai été envoyé. Mais je vous vois des gens ignorants".

قَالَ: "إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ، وَأُبَلِّغُكُم[1] مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ. وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ".

مال انما العلم عند
الله وابلغكم ما
ارسلت به ولكني
اريكم موما تجهلون

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

M-66/46:24[8]. Quand ils virent un nuage, se dirigeant vers leurs vallées, ils dirent: "Voici un nuage qui pleuvra sur nous". C'est plutôt ce que vous hâtiez. Un vent contenant une punition douloureuse,

فَلَمَّا رَأَوۡهُ عَارِضٗا، مُّسۡتَقۡبِلَ أَوۡدِيَتِهِمۡ، قَالُواْ: "هَٰذَا عَارِضٞ مُّمۡطِرُنَا". بَلۡ هُوَ مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم[1] بِهِۦۖ. رِيحٞ[2] فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٞ،

فلما راوه عارضا
مسمبل اودبهم
مالوا هذا عارض
ممطرنا بل هو ما
استعجلتم به ريح فيها
عذاب اليم

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ
أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا
عَذَابٌ أَلِيمٌ

---

1 أَنَّ (4 أَخْرُجَ (3 أَتَعِدَانِّي، أَتَعِدَانَنِي (2 أُفَّ، أُفِّ، أُفٌّ، أُفَّاً، أُفَ، أُفٍ (1
2 أَنَّهُمْ (1
3 وَلِنُوَفِّيَهُمْ، وَلِتُوَفِّيَهُمْ (1
4 تَفْسِقُونَ (3 الْهَوَانِ (2 أَأَذْهَبْتُمْ، اَذْهَبْتُمْ (1
5 بَعْدِهِ (1
6 فَاتِنَا (3 لِتَافِكَنَا (2 أَجِيتَنَا (1
7 وَأُبْلِغُكُمْ (1
8 قل بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ هي رِيحٌ (2 اسْتُعْجِلْتُمْ (1

M-66/46:25[1]. détruisant toute chose, sur l'ordre de son Seigneur et au matin on ne voyait plus que leurs habitations. ~ Ainsi nous rétribuons les gens criminels.

M-66/46:26[2]. Nous leur avons donné le pouvoir que nous ne vous avons pas donné. Nous leur avons fait une ouïe, des regards et des cœurs[T1]. Mais ni leur ouïe, ni leurs regards, ni leurs cœurs[T1] ne leur servirent [à rien], parce qu'ils reniaient nos signes. ~ Et ils ont été cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

M-66/46:27. [---] Nous avons fait périr les cités autour de vous et nous avons modulé les signes. ~ Peut-être retourneront-ils!

M-66/46:28[3]. Si seulement les avaient secourus ceux qu'ils avaient pris comme dieux hors de Dieu, pour les rapprocher! Ils se sont plutôt égarés loin d'eux. Voilà leur perversion et ce qu'ils fabulaient.

M-66/46:29[4]. [---] [Rappelle] quand nous déviâmes vers toi un nombre de djinns pour qu'ils écoutent le Coran. Quand ils y étaient présents, ils dirent: "Entendez". Quand fut achevée [sa lecture], ils retournèrent à leurs gens comme avertisseurs.

M-66/46:30[5]. Ils dirent: "Ô nos gens! Nous avons écouté un livre descendu après Moïse, confirmant ce qui est avant lui,[T1] qui guide vers la vérité et vers une voie droite.

M-66/46:31. Ô nos gens! Répondez à l'appeleur de Dieu et croyez en lui, il vous pardonnera [ce qui a précédé] de vos fautes et vous protégera contre une punition douloureuse".

M-66/46:32. Quiconque ne répond pas à l'appeleur de Dieu ne saurait défier [Dieu en s'en échappant] dans la terre et il n'aura pas d'alliés hors de lui. ~ Ceux-là sont dans un égarement manifeste.

تُدَمِّرُ[1] كُلَّ[2] شَيْءٍۭ، بِأَمْرِ رَبِّهَا، فَأَصْبَحُواْ لَا يُرَىٰٓ[3] إِلَّا مَسَٰكِنُهُمْ[4]. ~ كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْقَوْمَ ٱلْمُجْرِمِينَ.

وَلَقَدْ مَكَّنَّٰهُمْ فِيمَآ [...] إِن مَّكَّنَّٰكُمْ فِيهِ. وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَٰرًا وَأَفْـِٔدَةً. فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ [...] سَمْعُهُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُهُمْ وَلَآ أَفْـِٔدَتُهُم مِّن شَيْءٍ، إِذْ كَانُواْ يَجْحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].

[---] وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ ٱلْقُرَىٰ، وَصَرَّفْنَا ٱلْـَٔايَٰتِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ!

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، قُرْبَانًا[1] ءَالِهَةًۢ! بَلْ ضَلُّواْ عَنْهُمْ. وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ[2] وَمَا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

[---] [...] وَإِذْ صَرَفْنَآ[1] إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقُرْءَانَ. فَلَمَّا حَضَرُوهُ، قَالُوٓاْ: "أَنصِتُواْ". فَلَمَّا قُضِيَ[1] [...]، وَلَّوْاْ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ.

قَالُواْ: "يَٰقَوْمَنَآ! إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ، مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ، يَهْدِيٓ إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ.

يَٰقَوْمَنَآ! أَجِيبُواْ دَاعِيَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ، يَغْفِرْ لَكُم [...] مِّن ذُنُوبِكُمْ، وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ".

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ [...] فِي ٱلْأَرْضِ، وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

---

1 1) مسكنهم (4 تُرَى، تَرَى ... مَسَاكِنَهُمْ (3 يَدْمُرُ كُلَّ (2 تَدْمُرُ

2 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אף af) et ne sentent pas.

3 1) أَفْكُهُمْ، أَفَّكَهُمْ، آفَكَهُمْ، أَفَكُهُمْ، آفِكُهُمْ، أَفَكَهُمْ (فعل) (2 قُرْبَانًا

4 1) قَضَى (2 صَرَّفْنَا

5 T1) Voir la note de 43/35:31.

M-66/46:33[1]. [---] N'ont-ils pas vu que Dieu, qui a créé les cieux et la terre et qui n'a pas été fatigué par leur création,[R1] a le pouvoir de donner vie aux morts? Mais si! ~ Il est puissant sur toute chose.	أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	او لم يروا ان الله الذى خلق السموت والارض ولم يعى بخلقهن بقدر على ان يحى الموتى بلى انه على كل شى قدير	[---] أَوَ لَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ، ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَلَمْ يَعْيَ[1] بِخَلْقِهِنَّ، بِقَٰدِرٍ[2] عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِيَ ٱلْمَوْتَىٰٓ؟ بَلَىٰٓ! ~ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
M-66/46:34. [---] Le jour où ceux qui ont mécru seront présentés sur le feu, [on leur dira]: "Cela n'est-il pas la vérité?" Ils diront: "Mais si! Par notre Seigneur!" Il dira: "Goûtez donc la punition ~ pour ce en quoi vous mécroyiez".	وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ	ويوم يعرض الذين كفروا على النار اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون	[---] وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ [...]: "أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ؟" قَالُواْ: "بَلَىٰ! وَرَبِّنَا!" قَالَ: "فَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ ~ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ".
H-66/46:35[2]. Sois donc patient[A1], comme ont été patients les messagers dotés de résolution. Et ne hâte pas pour eux [la punition qui leur viendra]. Le jour où ils verront ce qui leur est promis, c'est comme s'ils n'avaient demeuré qu'une heure d'un jour. [Voilà] une communication [aux humains]. Qui périront sinon les gens pervers?	فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ	فاصبر كما صبر اولوا العزم من الرسل ولا تستعجل لهم كانهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا الا ساعة من نهار بلاغ فهل يهلك الا القوم الفاسقون	فَٱصْبِرْ، كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلْعَزْمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ. وَلَا تَسْتَعْجِل لَّهُمْ [...]. كَأَنَّهُمْ، يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ، لَمْ يَلْبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ[1]. [...] بَلَٰغٌ[2] [...]. فَهَلْ يُهْلَكُ[3] إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْفَٰسِقُونَ[4]؟

Chapitre 67/51: Les vents qui disséminent

سُورَة الذَّارِيَات

60 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-67/51:1[5]. Par les vents[T1] qui disséminent avec force!	وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا	والذريت ذروا	وَٱلذَّٰرِيَٰتِ ذَرْوًا!
M-67/51:2[6]. Par les nuages portant un poids![T1]	فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا	فالحملت وقرا	فَٱلْحَٰمِلَٰتِ وِقْرًا[1]!
M-67/51:3[7]. Par les vaisseaux courant avec facilité!	فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا	فالجريت يسرا	فَٱلْجَٰرِيَٰتِ يُسْرًا[1]!
M-67/51:4. Par les anges répartissant selon un ordre!	فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا	فالمقسمت امرا	فَٱلْمُقَسِّمَٰتِ أَمْرًا!
M-67/51:5[8]. Ce qui vous est promis est véridique,	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ	انما توعدون لصادق	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ[1]،
M-67/51:6. et [le jour du] jugement adviendra.	وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ	وان الدين لواقع	وَإِنَّ [...] ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٌ.
M-67/51:7[9]. Par le ciel aux mailles![T1]	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ	والسماء ذات الحبك	وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْحُبُكِ[1]!

---

1 1) يَقْدِرُ، قَادِرٌ (2 بِعْيَ ♦ R1) Voir la note de 39/7:54.

2 1) يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ، نُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (4 يَهْلِكُ، يَهْلَكُ (3 بَلَاغاً، بَلَاغٍ، بَلِّغْ، بَلَّغَ (2 النَّهَار ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Les vents qui dispersent (Abdelaziz); Qui éparpillent (Hamidullah); Les ouragans (Chiadmi); Les vents qui éparpillent (Chebel); Les vents productifs (Fakhri); Ceux qui se déplacent rapidement (Masson).

6 1) وَقْرًا ♦ T1) par les nuages chargés (Abdelaziz); Par les nuages portant de lourds fardeaux (Chiadmi); Par les nuages chargés d'eau (Chiadmi).

7 1) يُسْرًا

8 1) قراءة شيعية: إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ في علي

9 1) الْحِبِكِ، الْحُبْكِ، الْحُبَكِ، الْحِبْكِ، الْحَبَكِ، الْحِبَكِ، الْحِبْكِ ♦ T1) aux voies parfaitement tracées (Hamidullah); aux voies [étoilées] (Boubakeur); traversé de raies (Masson).

M-67/51:8. Vous divergez sur ce que vous dites.	إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ	ايطم لمى مول مختلف	إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ.
M-67/51:9[1]. Est perverti loin de lui[T1] quiconque a été perverti.	يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ	يومط عنه من امط	يُؤْفَكُ[1] عَنْهُ مَنْ أُفِكَ[2].
M-67/51:10[2]. Que soient tués les conjectureurs,[T1]	قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ	مل الحدصون	قُتِلَ ٱلْخَرَّٰصُونَ[1]،
M-67/51:11[3]. ceux qui sont distraits dans une confusion.[T1]	الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ	الدين هم ع عمره ساهون	ٱلَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ.
M-67/51:12[4]. Ils interrogent: "Quand [viendra] le jour du jugement?"	يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ	يسلون ايان يوم الدين	يَسْـَٔلُونَ[1]: "أَيَّانَ[2] [...] يَوْمُ ٱلدِّينِ؟"
M-67/51:13[5]. [La punition] sera le jour où ils seront tourmentés sur le feu:	يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ	يوم هم على النار يمتنون	[...] يَوْمَ[1] هُمْ عَلَى ٱلنَّارِ يُفْتَنُونَ:
M-67/51:14. "Goûtez votre punition. Voici ce que vous hâtiez".	ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ	دوموا مسطم هدا الدى طسم به يسعجلون	ذُوقُواْ فِتْنَتَكُمْ. هَٰذَا ٱلَّذِي " كُنتُم بِهِۦ تَسْتَعْجِلُونَ".
M-67/51:15[6]. Les dévots seront dans des jardins avec des sources,	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ	ان المتمين ع جنت وعيون	إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ[1]،
M-67/51:16. prenant ce que leur Seigneur leur a donné. Ils étaient, avant cela, des bienfaiteurs.	آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ	احدين ما اتهم ربهم انهم كانوا مل دلك محسنين	ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ. إِنَّهُمْ كَانُواْ، قَبْلَ ذَٰلِكَ، مُحْسِنِينَ.
M-67/51:17. Ils ne s'assoupissaient que peu la nuit,	كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ	كانوا ملىلا من الىل ما يهجعون	كَانُواْ قَلِيلًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ،
M-67/51:18. et aux aubes, ils demandaient pardon,	وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ	وبالاسحار هم يستغفرون	وَبِٱلْأَسْحَارِ، هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ،
M-67/51:19[7]. et dans leurs biens, il y avait un droit au quémandeur et au démuni.[T1A1]	وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ	وع اموله حق للسائل والمحروم	وَفِيٓ أَمْوَٰلِهِمْ، حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ.
M-67/51:20[8]. Dans la terre, il y a des signes pour les convaincus,	وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ	وع الارض ايت للموقنين	وَفِي ٱلْأَرْضِ، ءَايَٰتٌ[1] لِّلْمُوقِنِينَ،
M-67/51:21. ainsi qu'en vous-mêmes. Ne voyez-vous pas?	وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ	وع انمسطم املا تبصرون	وَفِيٓ أَنفُسِكُمْ. أَفَلَا تُبْصِرُونَ؟
M-67/51:22[9]. Dans le ciel, il y a votre provision et ce qui vous est promis.	وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ	وع السما رزقكم وما توعدون	وَفِي ٱلسَّمَآءِ، رِزْقُكُمْ[1] وَمَا تُوعَدُونَ.
M-67/51:23[10]. Par le Seigneur du ciel et de la terre! Il est la vérité, semblable au fait que vous parlez.	فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ	فورب السما والارض انه لحق مل ما انطم تنطقون	فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ! إِنَّهُۥ لَحَقٌّ، مِّثْلَ[1] مَآ أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ.
M-67/51:24[11]. [---] T'est-il venu le récit des invités honorables d'Abraham,[R1]	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ	هل اتك حديث ضيف ابرهيم المكرمين	[---] هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَٰهِيمَ ٱلْمُكْرَمِينَ[1]،
M-67/51:25[12]. quand ils entrèrent chez lui? Ils dirent: "Paix". Il dit: "Paix, gens méconnus".	إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ	اد دخلوا عليه فقالوا سلما مال سلم موم منكرون	إِذْ دَخَلُواْ عَلَيْهِ؟ فَقَالُواْ: "سَلَٰمًا[1]". قَالَ: "سَلَٰمٌ، [...] قَوْمٌ مُّنكَرُونَ".

1 1) أَفِكَ، أَفَكَ، أُفِنَ (2 يَأْفَكُ، يُؤْفَنُ ♦ T1) Il n'est pas clair à quoi se réfère le pronom. Voir l'édition arabe.

2 1) قَتَلَ الْخَرَّاصِيْنَ ♦ T1) Maudits soient les menteurs (Hamidullah); Périssent les supputeurs (Boubakeur); Malheur aux inventeurs de mensonge (Abdelaziz).

3 T1) qui sont plongés dans l'insouciance (Hamidullah).

4 1) إِيَّانَ (2 يَسَلُونَ

5 1) يَوْمُ

6 1) وَعِيُونٍ

7 T1) Voir la note de 2/68:27 ♦ A1) Abrogé par 113/9:103 qui impose l'aumône.

8 1) آيَةٌ

9 1) رازِقُكُمْ، أَرْزَاقُكُمْ

10 1) مِثْلُ

11 1) الْمُكَرَّمِينَ ♦ R1) Le récit qui suit dans Gn chap. 18.

12 1) سِلْمًا، سِلْمٌ

M-67/51:26. Il alla alors discrètement à sa famille, revint avec un veau gras,	فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ	ܡܕܥܝ ܠܝ ܐܗܠܗ ܡܐ ܒܥܓܠ ܣܡܝܢ	فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ، فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ،
M-67/51:27. et il l'approcha d'eux. Il dit: "Ne mangez-vous pas?"	فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ	ܡܩܪܒܗ ܠܗܘܢ ܡܐܠ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ	فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيْهِمْ. قَالَ: "أَلَا تَأْكُلُونَ؟"
M-67/51:28[1]. Il ressentit une crainte d'eux. Ils dirent: "Ne crains pas". Ils lui annoncèrent alors un garçon connaisseur.	فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ	ܡܘܚܣ ܡܢܗܘܢ ܚܝܦܬܐ ܡܐܠܘܐ ܠܐ ܬܚܫ ܘܒܫܪܘܗ ܒܥܠܡ ܥܠܝܡ	فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً[1]. قَالُواْ: "لَا تَخَفْ". وَبَشَّرُوهُ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٍ.
M-67/51:29[2]. Sa femme s'avança alors tumultueusement, se tapa la face[T1] et dit: "Une vieille stérile, [comment puis-je être enceinte?]"	فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ	ܡܐܬܠܬ ܐܡܪܬܗ ܒܨܪܬܐ ܨܟܬ ܦܝܬܗ ܘܐܡܪܬ ܥܩܘܪܐ ܥܩܝܪܬܐ	فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٍ، فَصَكَّتْ وَجْهَهَا، وَقَالَتْ: "عَجُوزٌ عَقِيمٌ [...]؟"
M-67/51:30. Ils dirent: "C'est ainsi que ton Seigneur a dit. ~ Il est le sage, le connaisseur".	قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ	ܡܐܠܘ ܟܕܠܟ ܡܐܠ ܪܒܟ ܐܢܗ ܗܘ ܚܟܝܡ ܥܠܝܡ	قَالُواْ: "كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْحَكِيمُ، ٱلْعَلِيمُ".
M-67/51:31. Il dit: "Quel est votre problème, Ô messagers?"	قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ	ܡܐܠ ܡܐ ܚܛܛܒܟܘܢ ܐܝܗܐ ܡܪܣܠܘܢ	قَالَ: "فَمَا خَطْبُكُمْ، أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ؟"
M-67/51:32. Ils dirent: "Nous sommes envoyés à des gens criminels,	قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ	ܡܐܠܘ ܐܢܐ ܐܫܬܕܪܢܐ ܠܥܡܐ ܡܓܪܡܝܢ	قَالُوٓاْ: "إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ،
M-67/51:33[3]. pour envoyer sur eux des pierres de glaise,[T1]	لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ	ܠܢܫܕܪ ܥܠܝܗܘܢ ܚܓܪܐ ܡܢ ܛܝܢ	لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ،
M-67/51:34. marquées auprès de ton Seigneur à l'intention des excessifs".	مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ	ܡܣܘܡܬܐ ܥܡ ܪܒܟ ܠܡܣܪܦܝܢ	مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ".
M-67/51:35. Nous en fîmes alors sortir ceux qui y étaient des croyants,	فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	ܡܚܘܢ ܠܗ ܡ ܕܐ ܡ ܗ ܡ ܡ ܡ ܡ	فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ،
M-67/51:36. mais nous n'y trouvâmes qu'une seule maison de soumis.	فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ	ܡ ܘ ܚ ܢ ܗ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ.
M-67/51:37. Et nous y laissâmes un signe pour ceux qui craignent la punition douloureuse.	وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ	ܡ ܘ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ.
M-67/51:38. [---] Et [nous laissâmes un signe] dans Moïse, quand nous l'avons envoyé à Pharaon, avec une autorité manifeste.	وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	ܡ ܘ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	[---] [...] وَفِي مُوسَىٰٓ، إِذْ أَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ، بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ.
M-67/51:39[4]. Mais il tourna le dos [à la croyance] avec ses soutiens,[T1] et dit: "C'est un sorcier ou un possédé par un djinn".	فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ	ܡ ܘ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	فَتَوَلَّىٰ [...] بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ: "سَٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ".
M-67/51:40. Nous le prîmes alors avec ses soldats et les rejetâmes dans la mer, parce qu'il était blâmable.	فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ	ܡ ܘ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ، فَنَبَذْنَٰهُمْ فِي ٱلْيَمِّ، وَهُوَ مُلِيمٌ.
M-67/51:41[5]. [---] Et [nous laissâmes un signe] dans 'Aad, quand nous avons envoyé sur eux le vent stérile,[T1]	وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ	ܡ ܘ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ ܡ	[---] [...] وَفِي عَادٍ، إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلْعَقِيمَ،
M-67/51:42. qui ne laisse rien de ce sur lequel il survint, sans le faire comme désagrégé.	مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ	ܡ ܬ ܕ ܡ ܢ ܫ ܝ ܐ ܬ ܥ ܠ ܝ ܗ ܐ ܠ ܐ ܓ ܥ ܠ ܬ ܗ ܟ ܪ ܡ ܝ ܡ	مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ، إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ.

1 1) وَخِفْيَةً، وَخِيفَةً

2 T1) Autre traduction probable: se couvrit la face, du syriaque ܣܚ sakh.

3 T1) Voir la note de 38/38:71.

4 T1) se détourna confiant en sa puissance (Hamidullah); s'en détourna hautement (Abdelaziz); se détourna avec ses soutiens (Boubakeur).

5 T1) dévastateur (Hamidullah).

M-67/51:43[1]. [---] Et [nous laissâmes un signe] dans Tamud, quand il leur fut dit: "Jouissez pour un terme".	وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ	وفي ثمود اذ قيل لهم تمتعوا حتى حين	[---] [...] وَفِي ثَمُودَ، إِذْ قِيلَ لَهُمْ: "تَمَتَّعُواْ حَتَّىٰ[1] حِينٍ".
M-67/51:44[2]. Mais ils furent insolents à l'égard de l'ordre de leur Seigneur. La foudre les prit alors, ~ tandis qu'ils regardaient.	فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ	فعتوا عن امر ربهم فاخذتهم الصاعقة وهم ينظرون	فَعَتَوْاْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ. فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ[1]، ~ وَهُمْ يَنظُرُونَ.
M-67/51:45[3]. Ils ne purent pas se lever et ils ne se secouraient pas[T1].	فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ	فما استطاعوا من قيام وما كانوا منتصرين	فَمَا ٱسْتَطَٰعُواْ مِن قِيَامٍ، وَمَا كَانُواْ مُنتَصِرِينَ.
M-67/51:46[4]. [---] Et [nous laissâmes un signe] dans les gens de Noé, auparavant. ~ Ils étaient des gens pervers.	وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ	وقوم نوح من قبل انهم كانوا قوما فاسقين	[---] [...] وَقَوْمَ[1] نُوحٍ، مِّن قَبْلُ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ.
M-67/51:47[5]. [---] Quant au ciel, nous l'avons édifié avec les mains.[T1] Et nous sommes capables.	وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ	والسماء بنيناها بايد وانا لموسعون	[---] وَٱلسَّمَآءَ، بَنَيْنَٰهَا بِأَيْيْدٍ. وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ.
M-67/51:48[6]. Quant à la terre, nous l'avons étendue. Quel merveilleux niveleur!	وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ	والارض فرشناها فنعم الماهدون	وَٱلْأَرْضَ[1]، فَرَشْنَٰهَا. فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ!
M-67/51:49[7]. De toute chose nous avons créé un couple. ~ Peut-être vous rappellerez-vous!	وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون	وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ. ~ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ[1]!
M-67/51:50. [---] [Dis:] "Fuyez donc vers Dieu. Je suis pour vous, de sa part, un avertisseur manifeste.	فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ	ففروا الى الله اني لكم منه نذير مبين	[---] [...]: "فَفِرُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ. إِنِّي لَكُم، مِّنْهُ، نَذِيرٌ مُّبِينٌ.
M-67/51:51. Ne faites pas, avec Dieu, un autre dieu. Je suis pour vous, de sa part, un avertisseur manifeste".	وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ	ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني لكم منه نذير مبين	وَلَا تَجْعَلُواْ، مَعَ ٱللَّهِ، إِلَٰهًا ءَاخَرَ. إِنِّي لَكُم، مِّنْهُ، نَذِيرٌ مُّبِينٌ".
M-67/51:52. [---] Ainsi aucun messager n'est venu à ceux d'avant eux sans qu'ils n'aient dit: "C'est un sorcier ou un possédé par un djinn".	كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ	كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون	[---] كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُواْ: "سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ".
M-67/51:53. S'en sont-ils enjoints? Ils sont plutôt des gens transgresseurs.	أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ	اتواصوا به بل هم قوم طاغون	أَتَوَاصَوْاْ بِهِۦ؟ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ.
M-67/51:54[8]. Tourne-leur donc le dos, car tu ne seras pas blâmé.[A1]	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ	فتول عنهم فما انت بملوم	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ، فَمَآ أَنتَ بِمَلُومٍ.
M-67/51:55. Rappelle, car le rappel profite aux croyants.	وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ	وذكر فان الذكرى تنفع المومنين	وَذَكِّرْ، فَإِنَّ ٱلذِّكْرَىٰ تَنفَعُ ٱلْمُؤْمِنِينَ.
M-67/51:56[9]. [---] Je n'ai créé les djinns et les humains que pour qu'ils m'adorent.	وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ	وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون	[---] وَمَا[1] خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ[2] إِلَّا لِيَعْبُدُونِ[3].
M-67/51:57[10]. Je ne veux pas d'eux une provision et je ne veux pas qu'ils me nourrissent.	مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ	ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون	مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ، وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ[1].

1 1) عَتَّى
2 1) الصَّعْقَةُ، الصَّواقِعُ
3 T1) Autre signification: Ils n'étaient pas victorieux.
4 1) وَقَوْمِ، وَقَوْمُ، وفي وَقَوْمِ
5 T1) Mawerdi: avec force. Luxenberg (p. 99) lit: وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بايام. Le sens serait alors: Le ciel, nous l'avons édifié en quelques jours.
6 1) وَالْأَرْضُ
7 1) تَذَّكَّرُونَ، تَتَذَكَّرُونَ
8 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ou 67/51:55.
9 1) مَا (2 وَالْإِنْسَ من المؤمنين (3 لِيَعْبُدُونِي
10 1) يُطْعِمُونِي

M-67/51:58[1]. Dieu est le pourvoyeur, le détenteur de la force, le solide[T1].	إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ	ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين	إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ[1] [2]، ذُو ٱلْقُوَّةِ، ٱلْمَتِينُ[3].
M-67/51:59[2]. [---] Ceux qui ont oppressé auront des fautes semblables aux fautes de leurs gens. Qu'ils ne me hâtent pas.	فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ	فان للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم فلا يستعجلون	[---] فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَٰبِهِمْ. فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ[1].
M-67/51:60. Malheur à ceux qui ont mécru du jour qui leur est promis!	فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ	فويل للذين كفروا من يومهم الذي يوعدون	فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوْمِهِمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ!

Chapitre 68/88: La couvrante

سُورَة الغَاشِيَة

26 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-68/88:1[5]. T'est-il venu le récit de la [calamité] couvrante?[T1]	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ	هل اتاك حديث الغاشية	هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَٰشِيَةِ؟
M-68/88:2. Il y aura, ce jour-là, des faces prostrées,	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ	وجوه يومئذ خاشعة	وُجُوهٌ، يَوْمَئِذٍ، خَٰشِعَةٌ،
M-68/88:3[6]. préoccupées, fatiguées,	عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ	عاملة ناصبة	عَامِلَةٌ، نَّاصِبَةٌ[1]،
M-68/88:4[7]. rôties[T1] dans un feu ardent,	تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً	تصلى نارا حامية	تَصْلَىٰ[1] نَارًا حَامِيَةً،
M-68/88:5. abreuvées d'une source bouillante.	تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ	تسقى من عين انية	تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ.
M-68/88:6. Ils n'auront d'autre nourriture que des plantes épineuses,	لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ	ليس لهم طعام الا من ضريع	لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ،
M-68/88:7. qui n'engraissent, ni ne servent contre la faim.	لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ	لا يسمن ولا يغني من جوع	لَّا يُسْمِنُ، وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ.
M-68/88:8[8]. Il y aura, ce jour-là, des faces gracieuses,[T1]	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ	وجوه يومئذ ناعمة	وُجُوهٌ، يَوْمَئِذٍ، نَّاعِمَةٌ،
M-68/88:9. satisfaites à cause de leur effort,	لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ	لسعيها راضية	لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ،
M-68/88:10. dans un jardin élevé,	فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ	في جنة عالية	فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ،
M-68/88:11[9]. dans lequel aucune frivolité n'est écoutée.	لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً	لا تسمع فيها لاغية	لَّا تَسْمَعُ[1] فِيهَا لَٰغِيَةً[2].
M-68/88:12. Il y aura une source courante.	فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ	فيها عين جارية	فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ.
M-68/88:13[10]. Il y aura des lits élevés[R1],	فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ	فيها سرر مرفوعة	فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ،
M-68/88:14[11]. des gobelets[R1] posés,	وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ	واكواب موضوعة	وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ،
M-68/88:15. des coussins en rangées,	وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ	ونمارق مصفوفة	وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ،
M-68/88:16[12]. et des tapis dispersés.	وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ	وزرابي مبثوثة	وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ[1].

---

1 1) الْمَتِينِ (3 الرَّازِقُ (2 إِنِّي أَنا الرَّزَّاقُ ♦ T1) Luxenberg Traduction: patient (du syriaque ܡܬܝܢܐ mtina).

2 1) يَسْتَعْجِلُونِي

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) Le cataclysme (Abdelaziz); L'épreuve universelle (Chiadmi); Celle qui couvre (Fakhri); Le jour qui enveloppe (Kasimirski); Celle qui enveloppe (Masson).

6 1) عَامِلَةً نَاصِبَةً

7 1) تُصْلَى، تُصَلَّى ♦ T1) Traduction probable: descendues (du verbe syriaque ܨܠܝ sla).

8 T1) visages épanouis (Hamidullah); visages brillants de joie (Abdelaziz).

9 1) تُسْمَعُ، يُسْمَعُ - لَاغِيَةً (2 تُسْمَعُ، يُسْمَعُ

10 R1) Pour la description des lits au paradis, voir Ginzberg, vol. 1, p. 14.

11 R1) On trouve des descriptions similaires de la vaisselle du Paradis dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 1, p. 14).

12 1) قراءة شيعية: وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ متكئين عليها ناعمين

M-68/88:17[1]. [---] Ne regardent-ils pas les chameaux, comment ils sont créés?	أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ	افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت	[---] أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ[1]، كَيْفَ خُلِقَتْ[2]؟
M-68/88:18[2]. Et le ciel, comment il est élevé?	وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ	والى السما كيف رفعت	وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ، كَيْفَ رُفِعَتْ[1]؟
M-68/88:19[3]. Et les montagnes, comment elles sont érigées?	وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ	والى الجبال كيف نصبت	وَإِلَى ٱلْجِبَالِ، كَيْفَ نُصِبَتْ[1]؟
M-68/88:20[4]. Et la terre, comment elle est nivelée?	وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ	والى الارض كيف سطحت	وَإِلَى ٱلْأَرْضِ، كَيْفَ سُطِحَتْ[1]؟
M-68/88:21. [---] Rappelle donc, tu n'es qu'un rappeleur.	فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ	فذكر انما انت مذكر	[---] فَذَكِّرْ، إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ.
M-68/88:22[5]. Tu n'es pas un dominateur[T1] sur eux.[A1]	لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُسَيْطِرٍ	لست عليهم بمسيطر	لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ[1].
M-68/88:23[6]. Mais celui qui a tourné le dos [à la croyance] et a mécru,	إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ	الا من تولى وكفر	إِلَّا[1] مَن تَوَلَّىٰ [...] وَكَفَرَ،
M-68/88:24[7]. Dieu le punira de la plus grande punition.	فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ	فيعذبه الله العذاب الاكبر	فَيُعَذِّبُهُ[1] ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَكْبَرَ.
M-68/88:25[8]. Vers nous sera leur retour.	إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ	ان الينا ايابهم	إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ[1].
M-68/88:26. Ensuite c'est à nous leur compte.	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ	ثم ان علينا حسابهم	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم.

Chapitre 69/18: La caverne
سُورَة الكَهْف

110 versets - mecquois [sauf: 28, 83-101][9]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[10]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-69/18:1[11]. Louange à Dieu qui a fait descendre le livre sur son serviteur et n'y a pas fait de tortuosité.	الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا	الحمد لله الذي انزل على عبده الكتب ولم يجعل له عوجا	ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ٱلْكِتَٰبَ، وَلَمْ يَجْعَل لَّهُ عِوَجَاۜ[1].
M-69/18:2[12]. [Il l'a fait] élevé,[T1] pour avertir [les négateurs] d'une forte vigueur de sa part et pour annoncer aux croyants qui font les bonnes œuvres qu'ils auront une bonne rétribution.	قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا	قيما لينذر باسا شديدا من لدنه ويبشر المومنين الذين يعملون الصلحت ان لهم اجرا حسنا	[...] قَيِّمًا[1]، لِّيُنذِرَ [...] بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ[2]، وَيُبَشِّرَ[3] ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا.
M-69/18:3. Ils y resteront à jamais.	مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا	ماكثين فيه ابدا	مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا.

---

1 1) خُلِقَتْ، خَلَقْتُ (2 الْإِبْلِ، الْإِبِلِ (1

2 1) رُقِّعَتْ، رَفَعْتُ

3 1) نُصِبَتْ، نَصَبْتُ

4 1) سُطِّحَتْ، سَطَحْتُ

5 1) بِمُسَيْطِرٍ، بِمُسَيْطِرٍ ♦ T1) Luxenberg (p. 235) comprend ce terme dans le sens de distributeur, celui qui attribue des rétributions, du verbe syriaque ܣܝܛܪ star. Blachère traduit: celui qui enregistre leurs actes ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 1) أَلَا

7 1) فَإِنَّهُ يُعَذِّبُهُ

8 1) إِيَّابَهُمْ، قراءة شيعية: إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ أهل البيت

9 Titre tiré du verset 9. Autres titres: أصحاب الكهف - الحائلة

10 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

11 1) عِوَجًا ولكن جعله

12 1) وَيَبْشُرَ، وَيُبَشِّرَ (3 لَدُنِهِ، لَدْنِهِ (2 قِيَمًا، قراءة شيعية: بل دينا قيما، أو: وجعله دينا قيما ♦ T1) d'une parfaite droiture (Hamidullah); intègre (Abdelaziz). Ce verset et le précédent sont mélangés et la lecture correcte en est: Louange à Dieu qui a fait descendre le livre élevé sur son serviteur et n'y a pas fait de tortuosité! Pour avertir d'une forte vigueur de sa part et pour annoncer aux croyants qui font les bonnes œuvres qu'ils auront une bonne rétribution. Le verset 2 peut aussi être lu: [Il l'a fait] élevé pour avertir.

M-69/18:4[1]. Et pour avertir ceux qui dirent: "Dieu s'est pris un fils".	وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا	وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا	وَيُنذِرَ [1] ٱلَّذِينَ قَالُواْ: "ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا".
M-69/18:5[2]. Ils n'en ont aucune connaissance, pas plus que leurs pères. La parole qui sort de leurs bouches est grave. Ils ne disent que mensonge.	مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِأَبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا	ما لهم به من علم ولا لابائهم كبرت كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا كذبا	مَّا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ، وَلَا لِأَبَآئِهِمْ. كَبُرَتْ [1] كَلِمَةً [2] تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ. إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا.
M-69/18:6[3]. Peut-être te tourmentes-tu sur leurs traces,[T1] parce qu'ils ne croient pas en ce récit, avec irritation.	فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا	فلعلك باخع نفسك على اثارهم ان لم يومنوا بهذا الحديث اسفا	فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ [1] عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ، إِن [2] لَّمْ يُؤْمِنُواْ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا [3].
M-69/18:7. [---] Nous avons fait ce qu'il y a sur la terre un ornement pour elle, pour tester [et pour savoir] lequel d'eux a la meilleure œuvre.	إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا	انا جعلنا ما على الارض زينة لها لنبلوهم ايهم احسن عملا	[---] إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا، لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا. [...]
M-69/18:8. Et nous ferons ce qui est dessus une terre aride.	وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا	وانا لجعلون ما عليها صعيدا جرزا	وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا.
M-69/18:9[4]. [---] Ou bien penses-tu que les gens de la caverne[R1] et du tableau gravé[T1] étaient une chose émerveillante parmi nos signes?	أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا	ام حسبت ان اصحب الكهف والرقيم كانوا من اياتنا عجبا	[---] أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُواْ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا؟
M-69/18:10[5]. [Rappelle] quand les jeunes se sont réfugiés dans la caverne et ils dirent: "Notre Seigneur! Donne-nous de ta part une miséricorde et aménage-nous une rectitude dans notre affaire".	إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا	اذ اوى الفتية الى الكهف فقالوا ربنا اتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا من امرنا رشدا	[...] إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ، فَقَالُواْ: "رَبَّنَآ! ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً، وَهَيِّئْ [1] لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا [2]".
M-69/18:11. Nous avons donc scellé leurs oreilles dans la caverne pendant plusieurs années.	فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا	فضربنا على اذانهم في الكهف سنين عددا	فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ، فِي ٱلْكَهْفِ، سِنِينَ عَدَدًا.
M-69/18:12[6]. Puis nous les avons ressuscités afin que nous sachions lequel des deux groupes avait calculé le mieux combien ils ont demeuré.	ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا	ثم بعثناهم لنعلم اى الحزبين احصى لما لبثوا امدا	ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ [1] أَيُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓاْ أَمَدًا.
M-69/18:13. Nous te narrons leur nouvelle en vérité. Ce sont des jeunes qui ont cru en leur Seigneur et nous leur avons augmenté la direction.	نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى	نحن نقص عليك نبأهم بالحق انهم فتية امنوا بربهم وزدناهم هدى	نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ. إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُواْ بِرَبِّهِمْ، وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى.
M-69/18:14. Nous avons fortifié leurs cœurs quand ils se levèrent et dirent: "Notre Seigneur est le Seigneur des cieux et de la terre. Jamais nous n'appellerons un dieu hors de lui. Nous aurions alors dit une chose outrageuse.	وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا	وربطنا على قلوبهم اذ قاموا فقالوا ربنا رب السموت والارض لن ندعوا من دونه الها لقد قلنا اذا شططا	وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُواْ، فَقَالُواْ: "رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. لَن نَّدْعُوَاْ، مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا. لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا.
M-69/18:15. Nos gens-ci ont pris des dieux hors de lui". Si seulement ils leur apportaient une autorité manifeste! Qui	هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ	هولا مومنا اتخذوا من دونه الهة لولا ياتون عليهم بسلطن بين فمن	هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً". لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَٰنٍۭ بَيِّنٍ! فَمَنْ

---

1 1) وَيُنْذِرَ

2 1) رُشْدًا (2 وَهَيِّ

3 1) بَاخِعٌ نَفْسِكَ (2 أَنْ (3 قراءة شيعية: فلعلك باخع نفسك على آثارهم أسفاً إن لم يؤمنوا بهذا الحديث ♦ T1) parce qu'ils se détournent de toi (Hamidullah); de leur comportement (Abdelaziz).

4 T1) Al-Raqim, traduit ici par tableau gravé, est souvent laissé sous cette forme sans traduction (Hamidullah, etc.) en tant que nom de lieu ou le nom du chien. épitaphe (Berque); plaque commémorative (Khawam). Mais il est possible que ce terme soit al-raqib, c'est-à-dire l'ange gardien comme dans l'histoire d'origine ♦ R1) Ce récit rappelle le récit des sept dormants d'Éphèse rapporté au début du 6e siècle par Jacques de Sarouj (De pueris Ephesi, 27, Bibliotheca orientalis I, p. 283 et 335; voir aussi Entre Orient et Occident: la légende des sept dormants).

5 1) رُشْدًا (2 وَهَيِّ

6 1) لِيُعْلِمَ، لِيَعْلَمَ، لِيُعْلَمَ

أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا؟	ممن اظلم ممن افترى على الله كذبا	أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge?
[...]: "وَإِذِ ٱعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ، إِلَّا ٱللَّهَ[1]، فَأۡوُۥٓاْ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ. يَنشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ، وَيُهَيِّئۡ[2] لَكُم مِّنۡ أَمۡرِكُم مِّرۡفَقٗا[3]".	واذ اعتزلتموهم وما يعبدون الا الله ماوا الى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيى لكم من امركم مرفقا	وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا	M-69/18:16[1]. [Certains parmi eux dirent:] "Quand vous vous distancerez d'eux et de ce qu'ils adorent, sauf Dieu, réfugiez-vous dans la caverne. Votre Seigneur déploiera de sa miséricorde envers vous et vous préparera une facilité dans votre affaire".
وَتَرَى ٱلشَّمۡسَ، إِذَا طَلَعَت، تَّزَٰوَرُ[1] عَن كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ. وَإِذَا غَرَبَت، تَّقۡرِضُهُمۡ[2] ذَاتَ ٱلشِّمَالِ. وَهُمۡ فِي فَجۡوَةٖ مِّنۡهُ. ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ. [مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ، فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِ[3]. وَمَن يُضۡلِلۡ، فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيّٗا مُّرۡشِدٗا.]	وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين واذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من ايات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا مرشدا	وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا	M-69/18:17[2]. Tu aurais vu le soleil, quand il se lève, déclinant de leur caverne vers la droite. Et quand il se couche, les dépasser vers la gauche. Tandis qu'eux-mêmes sont dans une de ses cavités. Voilà un des signes de Dieu. [Quiconque Dieu guide, c'est lui le guidé. Et quiconque il égare, tu ne lui trouveras pas d'allié qui le dirige.]
وَتَحۡسَبُهُمۡ[1] أَيۡقَاظٗا، وَهُمۡ رُقُودٞ. وَنُقَلِّبُهُمۡ[2] ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِ. وَكَلۡبُهُم[3] بَٰسِطٞ ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِ. لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ، لَوَلَّيۡتَ[4] مِنۡهُمۡ فِرَارٗا، وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا[5].	وتحسبهم ايقاظا وهم رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت منهم فرارا ولملئت منهم رعبا	وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا	M-69/18:18[3]. Tu aurais pensé qu'ils étaient éveillés, alors qu'ils dorment. Nous les tournons vers la droite et vers la gauche. Et leur chien[T1] étendant ses deux pattes à l'entrée. Si tu les avais vus, tu leur aurais tourné le dos pour fuir et tu aurais été rempli de terreur à cause d'eux.
وَكَذَٰلِكَ بَعَثۡنَٰهُمۡ، لِيَتَسَآءَلُواْ بَيۡنَهُمۡ. قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ: "كَمۡ لَبِثۡتُمۡ؟" قَالُواْ: "لَبِثۡنَا يَوۡمًا، أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖ". قَالُواْ: "رَبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ. فَٱبۡعَثُوٓاْ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمۡ[1] هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ، فَلۡيَنظُرۡ أَيُّهَآ أَزۡكَىٰ طَعَامٗا، فَلۡيَأۡتِكُم بِرِزۡقٖ مِّنۡهُ. وَلۡيَتَلَطَّفۡ[2]، وَلَا يُشۡعِرَنَّ بِكُمۡ أَحَدًا[3].	وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما لبثتم فابعثوا احدكم بورقكم هذه الى المدينة فلينظر ايها ازكى طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا يشعرن بكم احدا	وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا	M-69/18:19[4]. Ainsi les avons-nous ressuscités, afin qu'ils s'interrogent. L'un d'eux dit: "Combien avez-vous demeuré?" Ils dirent: "Nous avons demeuré un jour, ou une partie d'un jour". [D'autres] dirent: "Votre Seigneur sait mieux combien vous avez demeuré. Envoyez donc l'un de vous à la ville avec votre argent-ci, qu'il regarde quelle nourriture est la plus pure et qu'il vous en apporte une provision. Qu'il soit accommodant et qu'il ne fasse percevoir personne de vous.
إِنَّهُمۡ، إِن يَظۡهَرُواْ[1] عَلَيۡكُمۡ، يَرۡجُمُوكُمۡ، أَوۡ يُعِيدُوكُمۡ فِي مِلَّتِهِمۡ. وَلَن تُفۡلِحُوٓاْ إِذًا أَبَدٗا".	انهم ان يظهروا عليكم يرجموكم او يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا اذا ابدا	إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا	M-69/18:20[5]. S'ils prévalent sur vous, ils vous lapideraient, ou vous feraient retourner à leur religion. Et vous ne réussirez alors plus jamais".
وَكَذَٰلِكَ أَعۡثَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ، لِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ، وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيۡبَ فِيهَآ، إِذۡ يَتَنَٰزَعُونَ بَيۡنَهُمۡ أَمۡرَهُمۡ.	وكذلك اعثرنا عليهم ليعلموا ان وعد الله حق وان الساعة لا ريب فيها	وَكَذَلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ	M-69/18:21[6]. Ainsi fîmes-nous qu'ils furent découverts, afin qu'ils sachent que la promesse de Dieu est vraie et que sur l'heure il n'y a aucune suspicion, quand

---

1 1) مَرفِقًا (3 وَيُهَيِّ (2 إِلَّا اللَّهَ = من دون الله، من دوننا 1)

2 1) الْمُهْتَدِي (3 يَقْرِضُهُمْ (2 تَزْوَرُّ، تَزَّاوَرُ، تَزْوارُّ، تَزْوَئِرُّ

3 1) وَلَمُلِّئْتَ، وَلَمُلِيْتَ، (4 وَكَالِبُهُمْ، وَكَالِئُهُمْ - أي الملَك الذي كان موكلا بهم (قراءة شيعية) (3 وَيُقَلِّبُهُمْ، وَتُقْلِبُهُمْ، وَيَقْلِبُهُمْ، وَتَقْلِبُهُمْ، وَتَقَلَّبَهُمْ (2 وَتَحْسِبُهُمْ 1) وَلَمُلِّيْتَ (5 رُعُبًا ♦ T1) Dans l'histoire d'origine il n'est pas question de chien, mais de protecteur, ce qui correspond à la lecture chiite et au verbe utilisé par le verset 73/21:42: Dis: "Qui vous protège la nuit et le jour".

4 1) يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدٌ، يُشْعِرُونَ بِكُمْ أَحَدًا (3 وَلِيَتَلَطَّفْ، وَلْيَتَلَطَّفْ (2 بِوَرْقِكُمْ، بِوَرَقِكُمْ، بِوَرَّاقِكُمْ، بِوُرْقِكُمْ 1)

5 1) يُظْهَرُوا

6 1) غُلِبُوا

فَقَالُواْ: "ٱبْنُواْ عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا". رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ. قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ[1] عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ: "لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا".

ܫܪܝܘܪ ܫܘܡ ܐܡܘܗ ܡܐܠܘܠܐ ܐܢܘܝܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܢܝܢܐ ܡܪܝܐ ܕܝܗܘܢ ܐܥܠܡ ܗܘ ܡܐܠ ܕܢܨܚܘ ܥܠܝܗܘܢ ܐܡܘܗ ܠܢܣܓܕ ܥܠܝܗܘܢ ܡܣܓܕܐ

فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

ils se disputèrent parmi eux sur leur affaire. Ils dirent alors: "Édifiez sur eux un édifice". Leur Seigneur sait mieux sur eux. Ceux qui ont vaincu dans leur affaire dirent: "Prenons-nous un sanctuaire sur eux".

سَيَقُولُونَ: "ثَلَٰثَةٌ[1]، رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ[3]". وَيَقُولُونَ: "خَمْسَةٌ[2]، سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ[3]"، رَجْمًا بِٱلْغَيْبِ. وَيَقُولُونَ: "سَبْعَةٌ، وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ[3]". قُل: "رَّبِّيٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم. مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ". فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَٰهِرًا، وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا.

ܣܝܡܘܠܘܪ ܬܠܬܐ ܪܒܝܥܗܘܢ ܟܠܒܗܘܢ ܘܡܘܠܘܪ ܚܡܫܐ ܣܐܕܣܗܘܢ ܟܠܒܗܘܢ ܪܓܡܐ ܒܠܥܝܒܐ ܘܡܘܠܘܪ ܫܒܥܐ ܘܬܡܝܢܗܘܢ ܟܠܒܗܘܢ ܩܠ ܡܪܝ ܐܝܬ ܠܝ ܕܝܥܠܡ ܡܢܝܢܗܘܢ ܠܐ ܡܠܝܠ ܡܠܐ ܡܕܝ ܡܢܗܘܢ ܐܠܐ ܡܝܪܐ ܛܗܝܪܐ ܘܠܐ ܬܫܬܐܠ ܡܢܗܘܢ ܚܕ ܠܐ

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

M-69/18:22[1]. Ils diront: "Ils étaient trois, le quatrième était leur chien". Et ils diront: "Cinq, le sixième étant leur chien"[T1], en conjecturant sur le secret. Et ils diront: "Sept, le huitième étant leur chien". Dis: "Mon Seigneur sait mieux leur nombre. Il n'en est que peu qui le savent". Alors n'argumente[T2] pas à leur sujet, sauf avec un argument apparent et ne demande l'avis de personne parmi eux en ce qui les concerne.

[وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْيْءٍ: "إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا"، إِلَّآ [...]: "أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ". وَٱذْكُر رَّبَّكَ، إِذَا نَسِيتَ، وَقُلْ: "عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ[1] رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا".]

ܘܠܐ ܬܐܡܪܢ ܠܫܝܐ ܐܢܝ ܦܥܠ ܗܕܐ ܡܚܪ ܐܠܐ ܕܢܨܒ ܐܠܗܐ ܘܐܬܕܟܪ ܡܕܡ ܕܬܫܬܟܚ ܘܡܠ ܥܣܝ ܐܢ ܢܗܕܝܢ ܠܝ ܡܪܝ ܠܐܩܪܒ ܡܢ ܗܕܐ ܪܫܕܐ

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

M-69/18:23. [Ne dis jamais à propos d'une chose: "Je ferai cela demain",
M-69/18:24[2]. qu'[en ajoutant]: "Si Dieu veut".[R1] Rappelle-toi de ton Seigneur, quand tu as oublié et dis: "Peut-être mon Seigneur me guidera-t-il vers ce qui est plus proche de ceci en rectitude".]

وَلَبِثُواْ[1] فِي كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِاْئَةٍ سِنِينَ[2]، وَٱزْدَادُواْ تِسْعًا[3].

ܘܠܒܬܘ ܒܟܗܦܗܘܢ ܬܠܬ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܘܐܬܝܬܪܘ ܬܫܥ

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِئَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

M-69/18:25[3]. Ils demeurèrent dans leur caverne trois cents ans, augmentés de neuf.

قُلِ: "ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُواْ. لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ[1]! مَا لَهُم، مِن دُونِهِۦ، مِن وَلِيٍّ، وَلَا يُشْرِكُ[2] فِي حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا".

ܩܠ ܐܠܗܐ ܝܕܥ ܡܕܡ ܕܠܒܘ ܠܗ ܥܠܡ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܚܙܐ ܒܗ ܘܫܡܥ ܡܢ ܕܠܗܘܢ ܡܢ ܕܘܢܗ ܡܢ ܕܠܝ ܘܠܐ ܡܫܬܘܦ ܒܕܝܢܗ ܚܕ ܠܐ

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

M-69/18:26[4]. Dis: "Dieu sait mieux combien ils demeurèrent. À lui le secret des cieux et de la terre. C'est lui qui le voit et l'écoute le mieux![T1] Ils n'ont, hors de lui, aucun allié et il n'associe personne à son jugement".

[---] وَٱتْلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ. لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ. وَلَن تَجِدَ، مِن دُونِهِۦ، مُلْتَحَدًا.

ܘܐܬܠ ܡܐ ܐܘܚܝ ܐܠܝܟ ܡܢ ܟܬܒ ܪܒܟ ܠܐ ܡܒܕܠ ܠܡܠܝܬܗ ܘܠܐ ܬܫܟܚ ܡܢ ܕܘܢܗ ܡܠܬܚܐ

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

M-69/18:27. [---] Récite ce qui t'a été révélé du livre de ton Seigneur. Nul ne peut changer ses paroles. Tu ne trouveras, hors de lui, aucun refuge.

وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِيِّ، يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ. وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ[2] عَنْهُمْ، تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُۥ[3] عَن ذِكْرِنَا، وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ، وَكَانَ أَمْرُهُۥ فُرُطًا[4].

ܘܫܪܝ ܢܦܫܟ ܥܡ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܪܝܗܘܢ ܒܨܦܪܐ ܘܒܪܡܫܐ ܕܨܒܝܢ ܐܦܝܗ ܘܠܐ ܢܬܪܚܩ ܥܝܢܝܟ ܡܢܗܘܢ ܕܨܒܝܢ ܙܝܢܬܐ ܕܚܝܐ ܕܗܢܐ ܘܠܐ ܬܫܘܐ ܠܡܕܡ ܕܐܬܪܚ ܠܒܗ ܡܢ ܕܟܪܢ ܘܐܙܠ ܒܪܥܝܗ ܘܗܘܐ ܡܫܬܘܬܗ ܕܦܪܛ

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

H-69/18:28[5]. Et sois patient [en restant] avec ceux qui appellent leur Seigneur matin et soir, voulant sa face. Que tes yeux ne s'éloignent pas d'eux, voulant l'ornement de la vie ici-bas. N'obéis pas à celui dont nous avons rendu le cœur inattentif à notre rappel, qui a suivi son désir et dont l'affaire était négligée.[T1]

---

[1] 1) ثَلَاثٌ (2 خَمْسَةٌ، خَمِسَةٌ، خِمِسَةٌ، خَمْسَةً (3 كَالِبُهُمْ، كَالِبُهُمْ ♦ T1) Voir la note du verset 69/18:18 T2) Le verbe syriaque correspondant est ܡܚܐ marri.

[2] 1) يَهْدِيَنِي ♦ R1) Cf. Jc 4:13-15. On trouve l'expression "Si Dieu le veut" dans Ac 18:21; Rm 1:10; 1 Co 4:19; He 6:3.

[3] 1) تِسْعًا (3 ثَلَاثَ مائَةِ سِنِين، ثَلَاثَ مائَةِ سَنَةٍ، ثَلَاثَ مائَةٍ سِنون (2 وَقالوا لَبِثُوا

[4] 1) يُشْرِكْ، تُشْرِكْ (2 أَسْمِعْ به وأَبْصِرَ

[5] 1) بِالْغُدْوَةِ، بِالْغُدُوِّ (2 بِالْغَدْوَةِ، بِالْغُدُوِّ (3 تُعَدِّ عَيْنَيكَ، تُعْدِ عَيْنَيكَ (4 أَغْفَلْنَا قَلْبُهُ ♦ T1) dont le comportement est outrancier (Hamidullah).

وَقُلِ[1]: "ٱلْحَقُّ[2] مِن رَّبِّكُمْ. فَمَن شَآءَ، فَلْيُؤْمِن[3]. وَمَن شَآءَ، فَلْيَكْفُرْ[4]". إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا[5] أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا. وَإِن يَسْتَغِيثُواْ، يُغَاثُواْ بِمَآءٍ كَٱلْمُهْلِ يَشْوِي ٱلْوُجُوهَ. بِئْسَ ٱلشَّرَابُ! وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا!

وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر إنا أعتدنا للظالمين نارا أحاط بهم سرادقها وإن يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا

وقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

M-69/18:29[1]. Dis: "La vérité est de votre Seigneur. Celui qui veut, qu'il croie. Et celui qui veut, qu'il mécroie".[A1] Nous avons préparé pour les oppressifs un feu dont les pavillons[T1] les cernent. S'ils appellent au secours, on les secourra avec une eau comme le goudron[T2] rôtissant les faces. Quelle abominable boisson! Et quel mauvais accoudoir!

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ [...]. إِنَّا لَا نُضِيعُ[1] أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا.

إن الذين امنوا وعملوا الصلحت انا لا نضيع اجر من احسن عملا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

M-69/18:30[2]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, [nous rétribuerons leurs œuvres]. Nous ne laissons pas perdre la rétribution de celui qui a fait le bien.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ. تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَٰرُ. يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ[1] مِن ذَهَبٍ، وَيَلْبَسُونَ[2] ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ[3]، مُّتَّكِـِٔينَ[4] فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ[5]. نِعْمَ ٱلثَّوَابُ! وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا!

اولئك لهم جنت عدن تجري من تحتهم الانهر يحلون فيها من اساور من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق متكئين فيها على الارائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

M-69/18:31[3]. Ceux-là auront les jardins d'Éden. Sous eux courent les rivières. Ils y seront ornés de bracelets d'or, vêtus de vêtements verts de satin et de brocart, y accoudés sur les divans. Quelle merveilleuse rétribution! Et quel bon accoudoir!

[---] وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا: رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَٰبٍ، وَحَفَفْنَٰهُمَا بِنَخْلٍ، وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا.

واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين من اعنب وحففنهما بنخل وجعلنا بينهما زرعا

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

M-69/18:32. [---] Cite-leur comme exemple: deux hommes, à l'un d'eux nous avons fait deux jardins de vignes, nous les avons entourés de palmiers et nous avons fait des cultures parmi eux.

كِلْتَا ٱلْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ[1] أُكُلَهَا[2] وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا. وَفَجَّرْنَا[3] خِلَٰلَهُمَا[4] نَهَرًا[5].

كلتا الجنتين اتت اكلها ولم تظلم منه شيئا وفجرنا خللهما نهرا

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا

M-69/18:33[4]. Les deux jardins produisirent leurs fruits et n'en retinrent rien.[T1] Et nous avons fait jaillir à travers eux une rivière.

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٌ[1] [2]. فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ، وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ: "أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا، وَأَعَزُّ نَفَرًا".

وكان له ثمر فقال لصاحبه وهو يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

M-69/18:34[5]. Il avait des fruits. Il dit à son compagnon, en conversant avec lui: "J'ai beaucoup plus de biens que toi et je suis plus noble en nombre".

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ. قَالَ: "مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا.

ودخل جنته وهو ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبيد هذه ابدا

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

M-69/18:35. Il est entré dans son jardin, oppressif envers lui-même. Il dit: "Je présume que jamais ceci ne sera anéanti.

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً. وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي، لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا[1] مُنقَلَبًا".

وما اظن الساعة قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن خيرا منها منقلبا

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

M-69/18:36[6]. Je présume que l'heure n'arrivera pas. Et si je suis ramené à mon Seigneur, je trouverai un retour meilleur que celui-ci".

---

1 1) قراءة شيعية: وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فِي وَلَايَةِ عَلِيٍّ فَمَنْ شاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنا لِلظَّالِمِينَ (5 فَلِيَكْفُرْ (4 فَلِيُؤْمِنْ (3 الْحَقَّ (2 وَقُلَ، وَقُلْ (1 آلَ مُحَمَّدٍ ناراً ♦ T1) Traduction de Luxenberg: dont les étincelles, du syriaque ܫܪܓܪܝܬܐ sharagharita, signifiant étincelle de feu T2 Voir la note de 64/44:45 ♦ A1) Abrogé par les versets 98/76:30 et 7/81:29.

2 1) نُضَيِّعُ

3 1) عَلَّرَائِكِ (5 مُتَّكِينَ (4 وَإِسْتَبْرَقَ (3 وَيَلْبِسُونَ (2 أَسْوِرَةٍ

4 1) كِلَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ، كُلُّ الْجَنَّتَيْنِ أَتَى (2 أُكْلَهَا (3 وَفَجَرْنَا (4 خِلَلَهُمَا (5 نَهْرًا ♦ T1) sans jamais manquer (Hamidullah); et il ne lui manqua de rien (Abdelaziz); ne trahissant en rien son espérance (Boubakeur); sans la moindre défaillance (Berque).

5 1) وآتيناه ثمراً كثيراً (2 ثُمُرٌ، ثُمْرٌ، ثَمْرٌ

6 1) مِنْهما

M-69/18:37[1]. Son compagnon lui dit, en conversant avec lui: "As-tu mécru en celui qui t'a créé de terre, puis d'une goutte et puis il t'a formé homme?	قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ: "أَكَفَرْتَ[2] بِٱلَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ، ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ، ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا؟	قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا	مال له صاحبه وهو ٮحاوره اكمرت بالذى حلمك مر ٮراب ٮم مر ٮطمه ٮم سوىك رحلا
M-69/18:38[2]. Mais [moi je dis que] c'est lui Dieu, mon Seigneur et je n'associe personne à mon Seigneur.	لَّٰكِنَّا[1] [...] هُوَ ٱللَّهُ، رَبِّي، وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّيٓ أَحَدًا.	لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا	لكنا هو الله ربى ولا اسرك ربى احدا
M-69/18:39[3]. Si seulement, quand tu es entré dans ton jardin, tu avais dit: "C'est ce que Dieu a voulu. Il n'y a de force que par Dieu". Si tu vois que j'ai moins de biens et d'enfants que toi,	وَلَوْلَآ، إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ، قُلْتَ: "مَا شَآءَ ٱللَّهُ. لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ". إِن تَرَنِ[1] أَنَا أَقَلَّ[2] مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا،	وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا	ولولا اذ دحلت حىك ملك ما سا الله لا موه الا بالله ار ىرد انا امل مىك مالا وولدا
M-69/18:40[4]. peut-être mon Seigneur me donnera-t-il meilleur que ton jardin, enverra du ciel une calamité[T1] sur lui et il deviendra une terre glissante.	فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤْتِيَنِ[1] خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ، وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا.	فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا	معسى ربى ار يوىر حيرا مر حىك ويرسل علىها حسابا مر السما مىصىح صعىدا ىلما
M-69/18:41[5]. Ou bien son eau s'enfoncerait et tu ne pourrais plus l'atteindre".	أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا[1]، فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا".	أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا	او ىصىح ماوها عورا ملر ىسطىع له طلىا
M-69/18:42[6]. Ses fruits ont été cernés et il s'est mis à tourner ses deux mains [de regret] à cause de ce qu'il y avait dépensé, vide et ruiné jusqu'à ses fondations. Il dit: "Si seulement je n'avais associé personne à mon Seigneur!"	وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ[1]، فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ[2] [...] عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا، وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا. وَيَقُولُ: "يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّيٓ أَحَدًا!"	وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا	واحىط ىمره ماصىح ىملب طمىه على ما امىو مىها وهى حاوىه على عىوسها ىىمول ىلىىىح لم اسرك ىرىى احدا
M-69/18:43[7]. Il n'avait aucun groupe pour le secourir, hors de Dieu. Et il ne pouvait se secourir.	وَلَمْ تَكُن[1] لَّهُۥ فِئَةٌ[2] يَنصُرُونَهُۥ[3]، مِن دُونِ ٱللَّهِ. وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا.	وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا	ولم ىكر له مىه ىىصىرونه مر دور الله وما كار مىىصىرا
M-69/18:44[8]. Là, l'alliance appartient à Dieu, le vrai. Il est meilleure rétribution et meilleure fin.	هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ[1] لِلَّهِ، ٱلْحَقِّ[2][3]. هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا[4].	هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا	هالك الولىه لله الحو هو حىر ىوابا وحىر عمىا
M-69/18:45[9]. [---] Cite-leur comme exemple la vie ici-bas [qui] ressemble à une eau que nous avons fait descendre du ciel. Alors s'y mêlèrent[T1] les plantes de la terre, puis elles devinrent de la paille disséminée par les vents. ~ Dieu est puissant sur toute chose.	[---] وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا [...] كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ. فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ، فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ[1] ٱلرِّيَٰحُ[2]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا.	وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا	واصرب لهم مىل الحىوه الدىىا كما اىىلىه مر السما ماحىلط ىه ىىات الارص ماصىح هىسما ىدروه الرىح وكار الله على كل سى ممىدرا
M-69/18:46. [---] Les biens et les fils sont l'ornement de la vie ici-bas. Mais les bonnes œuvres persistantes ont, auprès de ton Seigneur, une meilleure rétribution et un meilleur espoir.	[---] ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. [...] وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ، عِندَ رَبِّكَ، ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا.	الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا	المال والىىون ىىىه الحىوه الدىىا والىمىىه الصالحه حىر عىد ىىك ىوابا وحىر املا

---

1 1) ويلَكَ أَكَفَرْتَ (2 يُخَاصِمُهُ

2 1) لَكِنَّ، لَكِنْ، لَكِنْ أنا، لَكِنَّه، لَكِنْ هو، لَكِنَّنَا

3 1) أَقَلُّ (2 تَرَنِي

4 1) يُؤْتِيَنِي، يُؤْتِيَنِي ♦ T1) un coup de froid (Abdelaziz); un décompte (Berque).

5 1) غُوْرًا، غُؤُوْرًا

6 1) تَقَلَّبُ كَفَّاه (2 بِثُمُرِهِ، بِثُمْرِهِ

7 1) تَنْصُرُهُ (3 فِيَةٌ، فِيَهْ (2 يَكُنْ

8 1) عُقُبًا، عُقْبَى (4 الْوَلَايَةُ لِلَّهِ وهو الْحَقُّ، الْوَلَايَةُ الحقُّ لِلَّهِ (3 الْحَقَّ، الْحَقُّ (2 الْوِلَايَةُ

9 1) الرِّيْحُ (2 تُذْرِيه، تَذْرِيه، يَذْرِيه ♦ T1) Traduction de Luxenberg du verbe syriaque ܐܫܒܚ sbakh: Alors en grandirent les plantes de la terre.

M-69/18:47[1]. [---] [Rappelle] le jour où nous mettons en mouvement les montagnes.[R1T1] Tu verras alors la terre émerger. Et nous les rassemblerons, sans en omettre un seul.

[---] [...] وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ[1]. وَتَرَى ٱلْأَرْضَ[2] بَارِزَةً. وَحَشَرْنَٰهُمْ، فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا[3].

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

ويوم نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم احدا

M-69/18:48. Ils seront alors présentés en rangée devant ton Seigneur, [qui leur dira]: "Vous êtes venus à nous comme nous vous avons créés la première fois. Vous avez plutôt prétendu que nous ne vous fixerons pas un rendez-vous".

وَعُرِضُواْ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا [...]: "لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ. بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا".

وَعُرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم اول مره بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا

M-69/18:49[2]. Le livre sera posé. Tu verras alors les criminels, préoccupés de ce qu'il y a dedans et disant: "Malheur à nous! Qu'a donc ce livre à n'omettre d'énumérer ni le petit péché ni le grand péché?" Et ils trouveront présent tout ce qu'ils ont fait. Ton Seigneur n'oppresse personne.

وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ[1]. فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ، مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ، وَيَقُولُونَ: "يَٰوَيْلَتَنَا[2]! مَالِ هَٰذَا ٱلْكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا؟" وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِرًا. وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا.

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

ووضع الكتب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يويلتنا مال هذا الكتب لا يغادر صغيره ولا كبيره الا احصيها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا

M-69/18:50[3]. [---] [Rappelle] quand nous avons dit aux anges: "Prosternez-vous devant Adam". Ils se sont prosternés, sauf Iblis[R1] qui était des djinns. Il a commis la perversité contre l'ordre de son Seigneur. Allez-vous le prendre avec ses descendants pour alliés, hors de moi, alors qu'ils vous sont ennemis? Quel abominable change pour les oppressifs!

[---] [...] وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ: "ٱسْجُدُواْ لِأَدَمَ". فَسَجَدُوٓاْ، إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ. فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ. أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ، مِن دُونِي، وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ؟ بِئْسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلًا!

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

واذ قلنا للملئكه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني وهم لكم عدو بس للظلمين بدلا

M-69/18:51[4]. Je ne les ai pas pris comme témoins de la création des cieux et de la terre, ni de la création d'eux-mêmes. Et je n'ai pas pris les égareurs comme aides.

مَّآ أَشْهَدتُّهُمْ[1] خَلْقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ. وَمَا كُنتُ[2] مُتَّخِذَ[3] ٱلْمُضِلِّينَ[4] عَضُدًا[5].

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

ما اشهدتهم خلق السموت والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا

M-69/18:52[5]. [Rappelle] le jour où il dira: "Appelez ceux que vous avez prétendu être mes associés". Ils les appellent, mais ils ne leur répondent pas. Nous mettrons entre eux un abîme.

[...] وَيَوْمَ يَقُولُ[1]: "نَادُواْ شُرَكَآءِيَ[2] ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ". فَدَعَوْهُمْ، فَلَمْ يَسْتَجِيبُواْ لَهُمْ. وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا.

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

ويوم يقول نادوا شركائي الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا

M-69/18:53[6]. Les criminels verront le feu et ils présumeront qu'ils y tomberont. Ils n'en trouveront pas une évasion.

وَرَءَا ٱلْمُجْرِمُونَ ٱلنَّارَ، فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا[1]. وَلَمْ يَجِدُواْ عَنْهَا مَصْرِفًا[2].

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

ورا المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا

---

1 1) تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا، يُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا، يُغَادَرْ مِنْهُمْ أَحَدٌ، نُغْدِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا (3 وَتُرَى الْأَرْضُ (2 تُسَيَّرُ، تَسِيْرُ، يُسَيَّرُ، سُيِّرَت - الْجِبَالُ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg وَيَوْمَ نُسَتِرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ تارِزَةً [Rappelle] le jour où nous pulvériserons (du verbe syriaque ܣܛܪܐ star) les montagnes. Tu verras alors la terre applatie (du verbe syriaque ܬܪܙ traz) ♦ R1) Cf. Ap 16:20.

2 1) وَيْلَتَا (2 وَوَضَعَ الْكِتَابَ

3 R1) Voir la note de 38/38:74.

4 1) عَضَدًا، عَضْدًا، عَضُدًا، عُضُدًا، عِضَدًا، عَضِدًا، عُضْدًا (5 قراءة شيعية: المُضِلَّيْنِ (4 مُتَّخِذاً (3 كُنْتَ (2 أَشْهَدْنَاهُمْ

5 1) شُرَكَايَ (2 نَقُولُ، يَقُولُ لهم

6 1) مَصْرَفًا (2 مُلَاقُوهَا، مُلَاقُوهَا

M-69/18:54[1]. [---] Nous avons modulé dans ce Coran pour les humains toutes sortes d'exemples. [Ils en ont disputé], mais l'humain a disputé plus que tout autre.

[---] وَلَقَدْ صَرَّفْنَا[1]، فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ. [...] وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

ولمد صرمنا ع هدا المدار للناس مر كل مل وكار الانسر اكثر سى حدلا

M-69/18:55[2]. Rien n'a empêché les humains de croire, quand la direction leur est venue et de demander pardon à leur Seigneur, si ce n'est [l'attente] que la loi des premiers leur vienne, ou que la punition leur vienne en face.

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓاْ، إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰ، وَيَسْتَغْفِرُواْ رَبَّهُمْ إِلَّآ [...] أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ، أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ قُبُلًا[1].

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

وما منع الناس ار يومنوا اد حاهم الهدى ويسمعموا دبهم الا ار ياتيهم سه الاولين او ياتيهم العداب مبلا

M-69/18:56[3]. Nous n'envoyons les messagers qu'en annonciateurs et avertisseurs. Ceux qui ont mécru disputent avec le faux, pour réfuter la vérité. Ils ont ridiculisé mes signes et ce dont ils ont été avertis.

وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ. وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلْبَٰطِلِ، لِيُدْحِضُواْ بِهِ ٱلْحَقَّ. وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَمَآ أُنذِرُواْ هُزُوًا[1].

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا

وما يرسل المرسلير الا مبسرير ومنددير ولحدل الدير كمروا بالبطل لبدحصوا به الحي واحدوا ايي وما انددوا هدوا

M-69/18:57. Qui est plus oppressif que celui auquel les signes de son Seigneur sont rappelés et il s'en est détourné et a oublié ce que ses deux mains ont avancé? Nous avons mis des couvertures sur leurs cœurs, pour qu'ils [ne] comprennent [pas] et un poids dans leurs oreilles, [pour qu'ils n'entendent pas]. Même si tu les appelles vers la direction, ils ne seront jamais guidés.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا، وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ؟ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن [...] يَفْقَهُوهُ، وَفِيٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا [...]. وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ، فَلَن يَهْتَدُوٓاْ إِذًا أَبَدًا.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

ومر اطلم ممر دكر بايات ربه ماعرص عنها ونسى ما مدمت يداه انا حعلنا على ملوبهم اكنه ار يمهموه وي اداهم ومرا وار ندعهم الى الهدى ملر يهتدوا اذا ابدا

M-69/18:58[4]. Ton Seigneur est le pardonneur, le détenteur de la miséricorde. S'il les réprimandait pour ce qu'ils ont réalisé, il leur hâterait la punition. Ils ont plutôt un rendez-vous contre lequel ils ne trouveront, hors de lui, aucun refuge.

وَرَبُّكَ ٱلْغَفُورُ، ذُو ٱلرَّحْمَةِ. لَوْ يُؤَاخِذُهُم[1] بِمَا كَسَبُواْ، لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلْعَذَابَ. بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُواْ، مِن دُونِهِۦ، مَوْئِلًا[2].

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

ورىك الغمور دو الرحمه لو يواحدهم ما كسبوا لعجل لهم العداب بل لهم موعد لر يحدوا مر دويه موبلا

M-69/18:59[5]. Ces cités-là, nous les avons fait périr quand elles ont oppressé et nous avons fait un rendez-vous pour leur destruction.

وَتِلْكَ ٱلْقُرَىٰٓ، أَهْلَكْنَٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُواْ، وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ[1] مَّوْعِدًا.

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

وىلك المرى اهلكنهم لما كلموا وحعلنا لمهلكهم موعدا

M-69/18:60[6]. [---] [Rappelle] quand Moïse[R1] dit à son jeune serviteur: "Je ne cesserai [de marcher] que quand j'atteindrai la jonction des deux mers, dussé-je marcher pour de longues périodes".[T1]

[---] [...] وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ: "لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ أَبْلُغَ مَجْمَعَ[1] ٱلْبَحْرَيْنِ، أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا[2]".

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

واد مال موسى لمسه لا ابرح حى ابلع مجمع البحرير او امصى حمبا

---

1 1) صَرَفْنَا

2 1) قِبَلًا، قُبْلًا، قَبَلًا، قَبِيْلًا، قِبْلًا

3 1) هُزْوًا، هُزُوًا

4 1) مَوْبِلًا، مَوِيلًا، مَوولًا، مَوّلًا، مَولًا (2 يُوَاخِذُهُمْ

5 1) لِمُهْلَكِهِمْ

6 1) مَجْمِعَ، مِجْمِعَ (2 حُقْبًا ♦ T1) marcher de longues années (Hamidullah); marcher durant quatre-vingts ans (Boubakeur) ♦ R1) Le récit qui suit ne figure pas dans la Bible. Hamidullah pense qu'il s'agit non pas du Moïse biblique, mais du nom arabisé de Gilgamesh, accompagné d'Enkidu. Les principaux éléments de ce récit se trouvent dans une légende juive dont le personnage est le prophète Élie (Ginzberg, vol. 4, p. 80-81). Mais il peut aussi venir de la légende d'Alexandre et de son cuisinier (Budge, p. 83).

M-69/18:61[1]. Quand tous deux eurent atteint la jonction parmi les deux [mers], ils oublièrent leur poisson, qui prit sa voie dans la mer furtivement.[T1]

فَلَمَّا بَلَغَا مَجۡمَعَ بَيۡنِهِمَا، نَسِيَا حُوتَهُمَا، فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِي ٱلۡبَحۡرِ سَرَبًا.

ملما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا

فَلَمَّا بَلَغَا مَجۡمَعَ بَيۡنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الۡبَحۡرِ سَرَبًا

M-69/18:62[2]. Quand tous deux furent passés, il dit à son jeune serviteur: "Apporte-nous notre nourriture. Nous avons rencontré de la fatigue dans notre voyage-ci".

فَلَمَّا جَاوَزَا، قَالَ لِفَتَىٰهُ: "ءَاتِنَا غَدَآءَنَا. لَقَدۡ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا[1] هَٰذَا نَصَبًا[2]".

ملما جاوزا قال لفتاه اتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدۡ لَقِينَا مِنۡ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

M-69/18:63[3]. Il dit: "As-tu vu quand nous nous sommes réfugiés dans le rocher? J'ai oublié le poisson. Le Satan seul m'a fait oublier de m'en rappeler. Il a pris sa voie dans la mer d'une manière émerveillante".

قَالَ: "أَرَءَيۡتَ[1] إِذۡ أَوَيۡنَآ إِلَى ٱلصَّخۡرَةِ؟ فَإِنِّي نَسِيتُ ٱلۡحُوتَ. وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيۡطَٰنُ أَنۡ أَذۡكُرَهُۥ[2] [3]. وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ[4] فِي ٱلۡبَحۡرِ عَجَبًا".

مال ادبت اذ اويا الى الصخره ماني نسيت الحوت وما انسيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله في البحر عجبا

قَالَ أَرَأَيۡتَ إِذۡ أَوَيۡنَا إِلَى الصَّخۡرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الۡحُوتَ وَمَا أَنۡسَانِيهُ إِلَّا الشَّيۡطَانُ أَنۡ أَذۡكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الۡبَحۡرِ عَجَبًا

M-69/18:64[4]. Il dit: "Voilà ce que nous recherchions"! Ils retournèrent alors, suivant leurs traces.

قَالَ: "ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبۡغِ[1]"! فَٱرۡتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا، قَصَصًا.

مال ذلك ما كنا نبغ ارتدا على اثارهما قصصا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبۡغِ فَارۡتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا

M-69/18:65[5]. Puis ils trouvèrent l'un de nos serviteurs,[R1] auquel nous avions donné miséricorde de chez nous et à qui nous avons enseigné une connaissance, de notre part.

فَوَجَدَا عَبۡدًا مِّنۡ عِبَادِنَآ، ءَاتَيۡنَٰهُ رَحۡمَةً مِّنۡ عِندِنَا، وَعَلَّمۡنَٰهُ، مِن لَّدُنَّا[1]، عِلۡمًا.

موجدا عبدا من عبادنا اتيناه رحمه من عندنا وعلمناه من لدنا علما

فَوَجَدَا عَبۡدًا مِنۡ عِبَادِنَا آتَيۡنَاهُ رَحۡمَةً مِنۡ عِنۡدِنَا وَعَلَّمۡنَاهُ مِنۡ لَدُنَّا عِلۡمًا

M-69/18:66[6]. Moïse lui dit: "Te suivrai-je, à condition que tu m'enseignes de ce qu'on t'a enseigné comme rectitude?"

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ: "هَلۡ أَتَّبِعُكَ، عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ[1] مِمَّا عُلِّمۡتَ رُشۡدًا[2]؟"

مال له موسى هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلۡ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنۡ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمۡتَ رُشۡدًا

M-69/18:67. Il dit: "Tu ne pourras pas être patient avec moi.

قَالَ: "إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرًا.

مال انك لن تستطيع معي صبرا

قَالَ إِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرًا

M-69/18:68[7]. Et comment seras-tu patient avec ce dont tu n'es pas informé?"

وَكَيۡفَ تَصۡبِرُ عَلَىٰ مَا لَمۡ تُحِطۡ بِهِۦ خُبۡرًا[1]؟"

وكيف تصبر على ما لم تحط به خبرا

وَكَيۡفَ تَصۡبِرُ عَلَى مَا لَمۡ تُحِطۡ بِهِ خُبۡرًا

M-69/18:69. Il lui dit: "Tu me trouveras, si Dieu veut, patient et je ne désobéirai à aucun de tes ordres".

قَالَ: "سَتَجِدُنِيٓ، إِن شَآءَ ٱللَّهُ، صَابِرًا، وَلَآ أَعۡصِي لَكَ أَمۡرًا".

مال ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصي لك امرا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِنۡ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعۡصِي لَكَ أَمۡرًا

M-69/18:70[8]. Il dit: "Si tu me suis, ne m'interroge sur rien que quand je te le rappelle".

قَالَ: "فَإِنِ ٱتَّبَعۡتَنِي، فَلَا تَسۡـَٔلۡنِي[1] عَن شَيۡءٍ حَتَّىٰٓ أُحۡدِثَ لَكَ مِنۡهُ ذِكۡرًا".

مال فان اتبعتني فلا تسألني عن شيء حتى احدث لك منه ذكرا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعۡتَنِي فَلَا تَسۡأَلۡنِي عَنۡ شَيۡءٍ حَتَّى أُحۡدِثَ لَكَ مِنۡهُ ذِكۡرًا

M-69/18:71[9]. Alors les deux partirent. Quand ils embarquèrent sur le bateau, il le fendit. Il dit: "Est-ce pour noyer ses gens que tu le fendis? Tu as commis une chose monstrueuse".

فَٱنطَلَقَا. حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِي ٱلسَّفِينَةِ، خَرَقَهَا. قَالَ: "أَخَرَقۡتَهَا لِتُغۡرِقَ[1] أَهۡلَهَا[2]؟ لَقَدۡ جِئۡتَ[3] شَيۡـًٔا إِمۡرًا".

مانطلقا حتى اذا ركبا في السفينه خرقها قال اخرقتها لتغرق اهلها لقد جئت شيئا امرا

فَانۡطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقۡتَهَا لِتُغۡرِقَ أَهۡلَهَا لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡئًا إِمۡرًا

M-69/18:72. Il dit: "Ne t'ai-je pas dit que tu ne pourras pas être patient avec moi?"

قَالَ: "أَلَمۡ أَقُلۡ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرًا؟"

مال الم اقل انك لن تستطيع معي صبرا

قَالَ أَلَمۡ أَقُلۡ إِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرًا

---

1 T1) Luxenberg (p. 144-145) propose la lecture: شريا au lieu de سَرَبًا. Le sens serait alors: qui prit sa voie dans la mer librement.

2 1) نُصۡبًا (2 سَفۡرِنَا

3 1) أَرَيۡتَ (2 أَذۡكُرَكَه (3 وَاتِّخَاذَ سَبِيلِهِ (4 أَنۡ أَذۡكُرَهُ إِلَّا الشَّيۡطَانُ

4 1) نَبۡغِي.

5 1) لَدُنَّا ♦ R1) Selon la tradition musulmane, il serait Al-Khadir.

6 1) تُعَلِّمَنِي (2 رُشۡدًا، رُشَدًا، قراءة شيعية: هَلۡ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنۡ تُعَلِّمَنِ فما علمت رُشۡدًا

7 1) خُبۡرًا

8 1) تَسۡأَلۡنِي، تَسۡأَلۡنَّ، تَسَلۡنِي، تَسۡأَلَنَّ

9 1) جِيۡتَ (3 لِيَغۡرَقَ أَهۡلُهَا (2 ليُغۡرَقَ، لتُغۡرِقَ

قَالَ: "لَا تُؤَاخِذْنِي[1] بِمَا نَسِيتُ، وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا[2]".

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

M-69/18:73[1]. Il dit: "Ne me réprimande pas pour ce que j'ai oublié et ne m'accable pas sévèrement dans mon affaire".

فَٱنطَلَقَا. حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا، فَقَتَلَهُۥ قَالَ: "أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ [...] نَفْسٍ؟ لَّقَدْ جِئْتَ[2] شَيْـًٔا نُّكْرًا[3]".

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

M-69/18:74[2]. Alors les deux partirent. Quand ils rencontrèrent un garçon, il le tua. Il dit: "As-tu tué une âme innocente, qui n'a [tué] personne? Tu as commis une chose répugnante".

قَالَ: "أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا؟"

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

M-69/18:75. Il dit: "Ne t'ai-je pas dit que tu ne pourras pas être patient avec moi?"

قَالَ: "إِن سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍۭ بَعْدَهَا، فَلَا تُصَٰحِبْنِي[1]. قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي[2] عُذْرًا[3]".

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

M-69/18:76[3]. Il dit: "Si je t'interroge sur quoi que ce soit après cela, alors ne me prends plus comme compagnon. Tu as atteint alors une excuse de ma part".[T1]

فَٱنطَلَقَا. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ، ٱسْتَطْعَمَآ أَهْلَهَا، فَأَبَوْاْ أَن يُضَيِّفُوهُمَا[1]. فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ[2]، فَأَقَامَهُۥ[3]. قَالَ: "لَوْ شِئْتَ، لَتَّخَذْتَ[4] عَلَيْهِ أَجْرًا".

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

M-69/18:77[4]. Alors les deux partirent. Quand ils vinrent chez les gens d'une cité, ils demandèrent de la nourriture à ses gens, mais ceux-ci refusèrent de leur donner l'hospitalité. Ils y trouvèrent un mur sur le point de s'écrouler et il le redressa. Il dit: "Si tu voulais, tu aurais pris pour cela une rétribution".

قَالَ: "هَٰذَا [...] فِرَاقُ[1] بَيْنِي وَبَيْنِكَ. سَأُنَبِّئُكَ[2] بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا.

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

M-69/18:78[5]. Il dit: "C'est [le moment de] séparation entre moi et toi. Je t'informerai de l'interprétation de ce avec quoi tu n'as pas pu être patient.

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ، فَكَانَتْ لِمَسَٰكِينَ[1] يَعْمَلُونَ فِي ٱلْبَحْرِ. فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا، وَكَانَ وَرَآءَهُم[2] مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ[3] [...] غَصْبًا.

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

M-69/18:79[6]. Quant au bateau, il appartenait à des indigents qui travaillent en mer. Je voulais l'endommager, car il y avait derrière eux un roi qui prenait tout bateau [sain] de force.

وَأَمَّا ٱلْغُلَٰمُ، فَكَانَ[1] أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ[2]، فَخَشِينَآ[3] أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا.

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا

M-69/18:80[7]. Quant au garçon, ses deux géniteurs étaient des croyants et nous avons craint qu'il ne les accable par la transgression et la mécréance.

فَأَرَدْنَآ أَن يُبْدِلَهُمَا[1] رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوٰةً[2] وَأَقْرَبَ[3] رُحْمًا[4].

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

M-69/18:81[8]. Nous avons voulu que leur Seigneur le leur change contre un autre meilleur que lui en pureté et plus proche d'avoir miséricorde.

وَأَمَّا ٱلْجِدَارُ، فَكَانَ لِغُلَٰمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي ٱلْمَدِينَةِ. وَكَانَ تَحْتَهُۥ كَنزٌ لَّهُمَا. وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحًا. فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَآ أَشُدَّهُمَا

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا

M-69/18:82[9]. Quant au mur, il appartenait à deux garçons orphelins de la ville. Au-dessous, il y avait un trésor à eux. Leur père était un vertueux. Ton Seigneur a voulu que tous deux atteignent

---

1 1) عُسْرًا (2 تُؤَاخِذْنِي

2 1) نُكْرًا (3 جِئْتَ (2 زَاكِيَةً

3 1) عُذْرًا، عُذْري (3 لَدُنِي، لَدْنِي، لَدُنِي، لَدْنِي، لُدْنِي (2 تَصْحَبْنِي، تَصْحَبَنِي، تُصْحِبْنِي، تَصْحِبْنِي، تَصْحَبَنِّي ♦ T1) Tu seras alors excusé de te séparer de moi (Hamidullah); car tu en aurais eu assez de ma part (Abdelaziz).

4 1) لَتَخِذْتَ (4 فهدمه ثم قعد يَبنيه (3 يُنْقَضَ، لَيُنْقَضَ، يَنْفاضَّ، يَنْقاصَ، يَنْقاضَ، يَنْقاضَّ... (2 يُضِيفُوهُمَا، تُضِيفُوهُمَا

5 1) سَأُنَبِيكَ (2 فَرَاقُ، فِرَاقٌ

6 1) سَفِينَةٍ صالحةٍ، سَفِينَةٍ صحيحةٍ (3 أمامهم (2 لِمَسَّاكِينَ

7 1) قراءة شيعية: وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ وكان كافراً، أو: وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ وَطُبِعَ كافراً، أو: وأما الغلام فكان (2 فَكَانَ كافراً وكان فخاف ربك، فعلم ربك (3 كافراً وكان أبواه مؤمنين

8 1) رُحْمًا، رَحِمًا (4 وأوصل (3 أزكى منه (2 يُبَدِّلَهُمَا

9 1) تَسْتَطِعْ، تَصْطِعْ (2 قراءة شيعية: وَمَا فَعَلْتُهُ يا موسى عَنْ أَمْرِي

وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا، رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ. وَمَا فَعَلْتُهُۥ عَنْ أَمْرِي[1]. ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع[2] عَّلَيْهِ صَبْرًا".

ار سلسا اسدهما وسحرجا كنزهما رحمه مر ربك وما معلته عر امرى كلك ناويل ما لم تسطع علىه صبرا

وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

leur pleine force pour sortir leur trésor, à titre de miséricorde de ton Seigneur. Je ne l'ai pas fait sur mon ordre. Voilà l'interprétation de ce avec quoi tu n'as pas pu être patient".

H-69/18:83[1]. [---] Ils t'interrogent sur Dhul-Qarnayn.[T1] Dis: "Je vous réciterai un rappel de lim".[R1]

[---] وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي ٱلْقَرْنَيْنِ. قُلْ: "سَأَتْلُواْ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا".

وسلوىك عر دى المىىر مل ساىلوا علىكم مىه دكرا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

H-69/18:84. Nous lui avons donné le pouvoir dans la terre et nous lui avons donné une voie pour [parvenir à] toute chose.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلْأَرْضِ، وَءَاتَيْنَٰهُ [...] مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا.

انا مكنا له ىى الارض واىىه مر كل سى سىا

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

H-69/18:85[2]. Il suivit donc une voie.

فَأَتْبَعَ[1] سَبَبًا.

ماىع سىا

فَأَتْبَعَ سَبَبًا

H-69/18:86[3]. Quand il a atteint là où le soleil se couche, il le trouva se couchant dans une source boueuse et il trouva près d'elle des gens. Nous dîmes: "Ô Dhul-Qarnayn! Ou bien tu punis, ou tu les prends par la bienveillance".

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ ٱلشَّمْسِ، وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ[1]، وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا. قُلْنَا: "يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ! إِمَّا أَن تُعَذِّبَ، وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا".

حى اذا بلع معرب السمس وحدها تعرب ىى عىر حمىه ووحد عىدها موما ملىا بدا المىىر اما ار تعدب واما ار تىحد مىهم حسىا

حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

H-69/18:87[4]. Il dit: "Quant à celui qui a oppressé, nous le punirons. Ensuite il sera retourné vers son Seigneur, ~ qui le punira d'une punition répugnante.

قَالَ: "أَمَّا مَن ظَلَمَ، فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ. ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ، ~ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا[1].

مال اما مر طلم مسوم تعدىه ىم ىرد الى ربه مىعدىه عدابا نكرا

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا

H-69/18:88[5]. Quant à celui qui a cru et a fait une bonne œuvre, il aura le meilleur bien comme rétribution, ~ et nous lui dirons ce qui est facile de nos ordres".

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا، فَلَهُۥ جَزَآءً[1] ٱلْحُسْنَىٰ، ~ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا[2]".

واما مر امر وعمل كلحا مله حرا الحسى وسمول له مر امرىا ىسرا

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

H-69/18:89[6]. Puis il suivit une voie.

ثُمَّ أَتْبَعَ[1] سَبَبًا.

ىم ابع سىا

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

H-69/18:90[7]. Quand il a atteint le lever du soleil, il le trouva se levant sur des gens à qui nous n'en avons fait aucune cachette.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ[1] ٱلشَّمْسِ، وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا.

حى اذا بلع مطلع السمس وحدها تطلع على موم لم حعل لهم مر دوىها سىرا

حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

H-69/18:91[8]. C'est ainsi. Nous avons été informés de ce qui est près de lui.

كَذَٰلِكَ. وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا[1].

كدلك وىد احطىا ىما لدىه حىرا

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

H-69/18:92[9]. Puis il suivit une voie.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا[1].

ىم ابع سىا

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

H-69/18:93[10]. Quand il a atteint entre les deux barrières, il trouva au-delà d'elles, des gens qui ne comprennent presque aucune parole.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ[1]، وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ[2] قَوْلًا.

حى اذا بلع سر السدىر وحد مر دوىهما موما لا ىكادور ىمهور مولا

حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

leur pleine force pour sortir leur trésor, à titre de miséricorde de ton Seigneur. Je ne l'ai pas fait sur mon ordre. Voilà l'interprétation de ce avec quoi tu n'as pas pu être patient".

---

1 T1) Litt.: Le bicorne. Il indique soit Alexandre le Grand, soit Cyrus le Grand auquel semble renvoyer Dn 8:20 où il est question de deux cornes ♦ R1) Le récit qui suit concernant Dhul-Qarnayn, Gog et Magog est à comparer avec les légendes d'Alexandre conservées sous les noms du Pseudo-Callisthène et de Jacques de Sarouj (Textes dans: Budge: The history of Alexander the Great).

2 1) فاتَّبَعَ

3 1) حَامِيَةٍ، حَمِةٍ

4 1) نُكُرًا، قراءة شيعية: قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ نفسه ولم يؤمن بربه فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ بعذاب الدنيا ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى رَبِّهِ في مرجعه فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا

5 1) جَزَاءُ، جَزَاءَ، جَزَاءٌ 2) يُسُرًا

6 1) اتَّبَعَ، قراءة شيعية: ثم اتبع ذو القرنين الشمس سببا

7 1) مَطْلَعَ

8 1) خُبُرًا

9 1) اتَّبَعَ، قراءة شيعية: ثم اتبع ذو القرنين الشمس سببا

10 1) يُفْقِهُونَ 2) السُّدَيْنِ، السُّودَيْنِ

H-69/18:94[1]. Ils dirent: "Ô Dhul-Qarnayn! Gog et Magog[R1] corrompent dans la terre. Te faisons-nous un tribut, à condition que tu fasses parmi nous et eux une barrière?"

قَالُواْ: "يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ! إِنَّ يَأۡجُوجَ[1] وَمَأۡجُوجَ[2] مُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ. فَهَلۡ نَجۡعَلُ لَكَ خَرۡجًا[3]، عَلَىٰٓ أَن تَجۡعَلَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَهُمۡ سَدًّا[4]؟"

ܩܐܠܘ̈ܐ: ܝܐܓܘܓ ܘܡܐܓܘܓ ܡܦܣܕܝܢ ܒܐܪܥܐ ܠܗܝܢ ܕܢܥܒܕ ܠܟ ܚܠܐ ܥܠ ܕܬܥܒܕ ܠܢ ܚܠܐ ܒܝܢܢ ܘܒܝܢܗܘܢ ܣܕܐ

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

H-69/18:95[2]. Il dit: "Le pouvoir que mon Seigneur m'a donné vaut mieux. Aidez-moi donc avec force et je ferai un remblai entre vous et eux.

قَالَ: "مَا مَكَّنِّي[1] فِيهِ رَبِّي خَيۡرٞ. فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ، أَجۡعَلۡ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُمۡ رَدۡمًا.

ܐܡܪ ܡܕܝ ܕܝܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܛܒ ܗܘ ܠܝ ܒܚܝܠܐ ܥܒܕܘ ܠܝ ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܟܘܢ ܣܬܪܐ

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

H-69/18:96[3]. Apportez-moi des blocs de fer". Quand il eut égalisé entre les deux versants, il dit: "Soufflez". Quand il l'eut fait comme du feu, il dit: "Apportez-moi du cuivre pour que je le déverse dessus".

ءَاتُونِي[1] زُبَرَ[2] ٱلۡحَدِيدِ". حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ[3] بَيۡنَ ٱلصَّدَفَيۡنِ[4]، قَالَ: "ٱنفُخُواْ". حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارٗا، قَالَ: "ءَاتُونِيٓ[1] أُفۡرِغۡ عَلَيۡهِ قِطۡرٗا".

ܐܝܬܘܢܝ ܙܒܪܝ ܕܦܪܙܠܐ ܥܕܡܐ ܕܡܬܚܘܐ ܒܝܢ ܬܪܬܝܗܘܢ ܐܡܪ ܢܦܚܘ ܥܕܡܐ ܕܡܛܠ ܢܘܪܐ ܐܡܪ ܐܝܬܘܢܝ ܕܐܦܪܓ ܥܠܘܗܝ ܩܛܪܐ

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

H-69/18:97[4]. Ainsi ils ne pouvaient l'escalader, ni ne pouvaient le perforer.

فَمَا ٱسۡطَٰعُوٓاْ[1] أَن يَظۡهَرُوهُ، وَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ لَهُۥ نَقۡبٗا.

ܡܢܐ ܗܘܘ ܠܗ ܡܛܠ ܕܢܥܠܘܢ ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܢܚܦܪܘܢ ܠܗ ܢܩܒܐ

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

H-69/18:98[5]. Il dit: "C'est une miséricorde de mon Seigneur. Quand viendra la promesse de mon Seigneur, il l'écrasera. La promesse de mon Seigneur était vraie".

قَالَ: "هَٰذَا[1] رَحۡمَةٞ مِّن رَّبِّي. فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ رَبِّي، جَعَلَهُۥ دَكَّآءَ[2]. وَكَانَ وَعۡدُ رَبِّي حَقّٗا".

ܐܡܪ ܗܢܐ ܪܚܡܬܐ ܡܢ ܡܪܝ ܛܒ ܗܘ ܠܝ ܒܚܝܠܐ ܥܒܕܘ ܠܝ ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܟܘܢ ܣܬܪܐ

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

H-69/18:99[6]. Nous les laisserons, ce jour-là, déferler les uns sur les autres comme des vagues. On soufflera dans le chofar[T1] et nous les rassemblerons tous.

وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ، يَوۡمَئِذٖ، يَمُوجُ فِي بَعۡضٖ. وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1]، فَجَمَعۡنَٰهُمۡ جَمۡعٗا.

ܘܫܒܩܢܢ ܠܗܘܢ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܠܡܬܒܪ ܒܗܘܢ ܠܡܬܒܪ ܒܗܘܢ ܠܡܬܒܪ ܒܗܘܢ

M-69/18:104[1]. Ceux dont l'effort dans la vie ici-bas s'est égaré, alors qu'ils pensaient bien faire.	ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا، وَهُمْ يَحْسَبُونَ[1] أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا.	الذين ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا	الذين ضل سعيهم في الحيوه الدنيا وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا
M-69/18:105[2]. Ceux-là qui ont mécru aux signes de leur Seigneur et à sa rencontre et dont les œuvres ont failli, nous ne leur accorderons au jour de la résurrection aucun poids.	أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهِۦ، فَحَبِطَتْ[1] أَعْمَٰلُهُمْ، فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَزْنًا[2].	أَولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا	اولئك الذين كفروا بايات ربهم ولقايه فحبطت اعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيمه وزنا
M-69/18:106[3]. Voilà leur rétribution, la géhenne, parce qu'ils ont mécru et ridiculisé[R1] mes signes et mes messagers.	ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ، بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَرُسُلِي هُزُوًا[1].	ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا	ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا ايتي ورسلي هزوا
M-69/18:107[4]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres auront les jardins du paradis comme domicile.[T1R1]	إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّٰتُ ٱلْفِرْدَوْسِ نُزُلًا.	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا	ان الذين امنوا وعملوا الصلحت كانت لهم جنت الفردوس نزلا
M-69/18:108. Ils y seront éternellement, n'en recherchant aucun déplacement.	خَٰلِدِينَ فِيهَا، لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا.	خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا	خلدين فيها لا يبغون عنها حولا
M-69/18:109[5]. [---] Dis: "Si [l'eau de] la mer était une encre [pour écrire] les paroles de mon Seigneur, la mer s'épuiserait avant que ne soient épuisées les paroles de mon Seigneur.[R1] Même si nous faisions venir une surface semblable à elle, [elle s'épuiserait]".	[---] قُلْ: "لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ [...] مِدَادًا[1] [...] لِّكَلِمَٰتِ رَبِّي، لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ[2] أَن تَنفَدَ[3] كَلِمَٰتُ رَبِّي. وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا [...]".	قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا	قل لو كان البحر مدادا لكلمت ربى لنفد البحر قبل ان تنفد كلمت ربى ولو جئنا بمثله مددا
M-69/18:110[6]. [---] Dis: "Je ne suis qu'un humain semblable à vous et il m'est révélé que votre Dieu est un dieu unique. Quiconque espère la rencontre de son Seigneur, qu'il fasse une bonne œuvre et qu'il n'associe personne dans l'adoration de son Seigneur".	[---] قُلْ: "إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ. يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ. فَمَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ، فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ[1] بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًا".	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا	قل انما انا بشر مثلكم يوحى الى انما الهكم اله واحد فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صلحا ولا يشرك بعبادة ربه احدا

Chapitre 70/16: Les abeilles
سُورَة النَّحْل

128 versets - mecquois [sauf: 126-128][7]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[8]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم
M-70/16:1[9]. L'ordre de Dieu est venu, ne le hâtez donc pas. ~ Qu'il soit exalté et élevé sur ce qu'ils associent!	أَتَىٰٓ أَمْرُ ٱللَّهِ، فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ[1]. ~ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ[2]!	أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحنه وتعلى عما يشركون
M-70/16:2[10]. Il fait descendre les anges avec l'esprit, par son ordre, sur qui il veut parmi ses serviteurs [afin qu'ils sachent]: "Avertissez qu'il n'est de dieu que moi.	يُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ[1] [2] بِٱلرُّوحِ، مِنْ أَمْرِهِۦ، عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ [...] أَنْ: "أَنذِرُوٓاْ[3] أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠.	يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ	ينزل الملئكه بالروح من امره على من يشا من عباده ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون

---

1 1) يَحْسِبُونَ

2 1) يُقِيمُ ... وَزْنًا، يَقِومُ ... وَزْنًا، يَقُومُ... وَزْنٌ، تَقُومُ... وَزْنٌ 2) فَحَبَطَتْ

3 1) هُزْوًا، هُزُوًا ♦ R1) Cf. Ps 1:1.

4 T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزْل: en récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal signifiant peser ♦ R1) Le terme paradis utilisé aussi dans 74/23:11 vient de l'hébreu (Ct 4:13; Ne 2:8; Qo 2:5) qui l'a pris de l'iranien.

5 1) مَدَدًا 2) مِنْ قَبْلِ 3) يَنْفَدَ، تَنْفَدَ، يُقْضَى ♦ R1) Cf. Gv 21:25; idée similaire dans 57/31:27.

6 1) تُشْرِكْ

7 Titre tiré du verset 68. Autre titre: النعم

8 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

9 1) تُشْرِكُونَ 2) يَسْتَعْجِلُوهُ، تَسْتَعْجِلُهُ

10 1) الْمَلَائِكَةُ - تَنْزِلُ، تُنْزَلُ، تُنَزَّلُ، تَنَزَّلُ 2) الْمَلَائِكَةَ - نُنَزِّلُ، نُنَزِلُ، يُنْزِلُ 3) لِيُنْذِرُوا 4) فَاتَّقُونِي

Alors craignez-moi".	فَٱتَّقُونِ[4]".		
M-70/16:3. [---] Il a créé les cieux et la terre en vérité. ~ Qu'il soit élevé sur ce qu'ils associent!	[---] خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ. ~ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ!	خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	حلق السموت والارض بالحق تعلى عما يشركون
M-70/16:4. Il a créé l'humain d'une goutte. Et le voilà un disputeur manifeste.	خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ. فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ.	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ	خلق الانسن من نطفة فاذا هو خصيم مبين
M-70/16:5[1]. Il a créé les troupeaux. Vous y avez chaleur et profits et vous en mangez.	وَٱلْأَنْعَٰمَ[1]، خَلَقَهَا لَكُمْ. فِيهَا دِفْءٌ[2] وَمَنَٰفِعُ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ.	وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ	والانعم خلقها لكم فيها دفء ومنفع ومنها تاكلون
M-70/16:6[2]. Vous y avez de la beauté, quand vous retournez et quand vous partez au pâturage.	وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ، حِينَ[1] تُرِيحُونَ، وَحِينَ[1] تَسْرَحُونَ.	وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ	ولكم فيها جمال حين تريحون وحين تسرحون
M-70/16:7[3]. Ils portent vos fardeaux vers un pays auquel vous ne pourriez parvenir qu'avec difficulté. ~ Votre Seigneur est compatissant, miséricordissime.	وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ[1] ٱلْأَنفُسِ. ~ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ، رَّحِيمٌ.	وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ	وتحمل اثقالكم الى بلد لم تكونوا بلغيه الا بشق الانفس ان ربكم لرءوف رحيم
M-70/16:8[4]. [Il a créé] les chevaux, les mulets et les ânes pour que vous les montiez et en tant qu'ornement. Et il crée ce que vous ne savez pas.	[...] وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ[1] لِتَرْكَبُوهَا، وَزِينَةً. وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ.	وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ	والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون
M-70/16:9[5]. [C'est à Dieu de montrer la voie droite[T1]. Mais certains en dévient. S'il avait voulu, il vous aurait guidés tous ensemble.]	[وَعَلَى ٱللَّهِ قَصْدُ ٱلسَّبِيلِ. وَمِنْهَا[1] جَآئِرٌ. وَلَوْ شَآءَ، لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ.]	وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ	وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهديكم اجمعين
M-70/16:10[6]. C'est lui qui a fait descendre du ciel une eau. D'elle vous avez une boisson et d'elle des arbres dans lesquels vous faites paître.	هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً. لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ، وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ[1].	هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ	هو الذى انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه تسيمون
M-70/16:11[7]. Par elle il fait pousser pour vous les cultures, les oliviers, les palmiers, les vignes et tous les fruits. ~ Il y a là un signe pour des gens qui réfléchissent.	يُنۢبِتُ[1] لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَٰبَ[2]، وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ.	يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل والاعنب ومن كل الثمرات ان فى ذلك لاية لقوم يتفكرون
M-70/16:12[8]. Il vous a soumis la nuit et le jour, le soleil et la lune. Et les étoiles sont soumises[T1] à son ordre. ~ Il y a là des signes pour des gens qui raisonnent.	وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ، وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ[1]. وَٱلنُّجُومُ[2] مُسَخَّرَٰتٌ[3] بِأَمْرِهِۦٓ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.	وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرت بامره ان فى ذلك لايت لقوم يعقلون

1 1) دِفٌّ، دِفٌ (2 وَالْأَنْعَامُ

2 1) حِينًا

3 1) بِشَقِّ

4 1) وَالْخَيْلُ وَالْبِغَالُ وَالْحَمِيرُ

5 1) فَمِنْكم، وَمِنْكم ♦ T1) Il appartient à Allah [par sa grâce, de montrer] le chemin droit (Hamidullah); Il prend sur lui de tracer le bon chemin (Ould Bah); Sur Dieu s'axe le chemin (Berque); Il appartient à Dieu de vous donner l'intention de marcher sur la voie droite (Khawam).

6 1) تَسِيمُونَ

7 1) يَنْبُتُ ... الزَّرْعُ وَالزَّيْتُونُ وَالنَّخِيلُ وَالْأَعْنَابُ (2 نُنْبِتُ، نُنَبِّتُ، يُنَبِّتُ

8 1) وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ (2 وَالنُّجُومَ، والرياح (3 مُسَخَّرَاتٍ ♦ T1) Variante: Et les vents sont soumis. Luxenberg (p. 225) traduit: Il vous a maintenu la nuit et le jour, le soleil et la lune. Et les astres sont maintenus par son ordre.

M-70/16:13[1]. Et ce qu'il vous a disséminé, dans la terre, aux différentes couleurs. ~ Il y a là un signe pour des gens qui se rappellent.	وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ، فِي ٱلْأَرْضِ، مُخْتَلِفًا[1] أَلْوَٰنُهُۥٓ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ.	وما ذرا لكم في الارض مختلفا الوانه ان في ذلك لاية لقوم يذكرون	وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ
M-70/16:14[2]. C'est lui qui a soumis la mer afin que vous en mangiez une chair tendre et en fassiez sortir des ornements dont vous vous vêtez. Tu vois les felouques la fendre[T1], pour que vous recherchiez de sa faveur. ~ Peut-être remercierez-vous!	وَهُوَ ٱلَّذِي سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُواْ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا، وَتَسْتَخْرِجُواْ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا. وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ [...] وَلِتَبْتَغُواْ مِن فَضْلِهِۦ. ~ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!	وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون	وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
M-70/16:15. Il a lancé dans la terre des montagnes ancrées afin qu'elle [ne] branle [pas] en vous, de même que des rivières et des voies. ~ Peut-être serez-vous guidés!	وَأَلْقَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِيَ [...] أَن تَمِيدَ بِكُمْ، وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا. ~ لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ!	والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وانهرا وسبلا لعلكم تهتدون	وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
M-70/16:16[3]. Et [il a fait] des repères. Et par l'étoile ils se guident.	[...] وَعَلَٰمَٰتٍ. وَبِٱلنَّجْمِ[1] هُمْ يَهْتَدُونَ.	وعلمت وبالنجم هم يهتدون	وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
M-70/16:17[4]. Est-ce que celui qui crée est comme celui qui ne crée pas? ~ Ne vous rappelez-vous pas?	أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ؟ ~ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[1]؟	افمن يخلق كمن لا يخلق افلا تذكرون	أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
M-70/16:18. Si vous comptez les grâces de Dieu, vous ne les énumèrerez pas. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.	وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ، لَا تُحْصُوهَآ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الله لغفور رحيم	وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
M-70/16:19[5]. [---] Dieu sait ce que vous tenez secret et ce que vous dites publiquement.	[---] وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ، وَمَا تُعْلِنُونَ[1].	والله يعلم ما تسرون وما تعلنون	وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
M-70/16:20[6]. [---] Ceux qu'ils appellent, hors de Dieu, ne créent rien et sont eux-mêmes créés.	[---] وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِ ٱللَّهِ، لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا، وَهُمْ يُخْلَقُونَ.	والذين تدعون من دون الله لا يخلقون شيا وهم يخلقون	وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
M-70/16:21[7]. Ils sont morts et non pas vivants. ~ Et ils ne perçoivent pas quand ils seront ressuscités.	أَمْوَٰتٌ، غَيْرُ أَحْيَآءٍ. ~ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ[1] يُبْعَثُونَ.	اموت غير احيا وما يشعرون ايان يبعثون	أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ
M-70/16:22. [---] Votre Dieu est un dieu unique. Ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière, leurs cœurs le méconnaissent, ~ étant arrogants.	[---] إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ. فَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ، قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ، ~ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ.	الهكم اله واحد فالذين لا يومنون بالاخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون	إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
M-70/16:23[8]. Sans doute, Dieu sait ce qu'ils tiennent secret et ce qu'ils disent publiquement. Il n'aime pas les arrogants.	لَا جَرَمَ[1]. أَنَّ[2] ٱللَّهَ يَعْلَمُ، مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ. إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْتَكْبِرِينَ.	لا جرم ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون انه لا يحب المستكبرين	لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ
M-70/16:24[9]. Quand on leur dit: "Qu'a fait descendre votre Seigneur?", ils disent: "[Ce sont] des légendes des premiers".	وَإِذَا قِيلَ[1] لَهُم: "مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ[2]؟"، قَالُوٓاْ: ~ "[...] أَسَٰطِيرُ[3] ٱلْأَوَّلِينَ".	واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير الاولين	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
M-70/16:25. Qu'ils portent leurs charges complètes, au jour de la résurrection et	لِيَحْمِلُوٓاْ أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، [...] وَمِنْ	ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن	لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ

---

1 1) مُخْتَلِفةً

2 T1) Luxenberg (p. 223-225) comprend le terme مَوَاخِرَ dans le sens: Tu vois la felouque s'y maintenant.

3 1) وَبِالنُّجْمِ، وَبِالنُّجُمِ

4 1) تَذَكَّرُونَ

5 1) ما يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ، الذي يبدون وَمَا يكتمون، ما يخفون وَمَا يُعْلِنُونَ

6 1) تَدْعُون، يُدْعَون

7 1) إِيَّانَ

8 1) إِنَّ (2 لَأَجْرَمَ

9 1) أَسَاطِيرَ (3 قراءة شيعية: ماذا أنزل ربكم في علي (2 قُيِلَ

أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم، بِغَيۡرِ عِلۡمٍ. ~ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ!

اوداد الدين يضلونهم بغير علم الا سا ما يزرون

الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

[certaines] des charges de ceux qu'ils égarent, sans connaissance. ~ Comme est maléfique ce qu'ils portent!

قَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ، فَأَتَى [...] ٱللَّهُ [...] بُنۡيَٰنَهُم[1] مِّنَ ٱلۡقَوَاعِدِ. فَخَرَّ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّقۡفُ[2] مِن فَوۡقِهِمۡ وَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ، ~ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ.

قد مكر الدين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم السقف من فوقهم واتاهم العذاب من حيث لا يشعرون

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

M-70/16:26[1]. Ceux d'avant eux ont ourdi une ruse, mais [l'ordre de] Dieu survint [sur] leur édifice à partir de ses fondations. Le plafond tomba alors d'au-dessus d'eux[R1] et la punition leur vint, ~ par où ils ne perçoivent pas.

ثُمَّ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، يُخۡزِيهِمۡ وَيَقُولُ: "أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ[1] ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمۡ؟" قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ: "إِنَّ ٱلۡخِزۡيَ، ٱلۡيَوۡمَ، وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ".

ثم يوم القيمة يخزيهم ويقول اين شركائي الذين كنتم تشاقون فيهم قال الذين اوتوا العلم ان الخزي اليوم والسو على الكفرين

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

M-70/16:27[2]. Puis, le jour de la résurrection, il les déshonorera et dira: "Où sont mes associés pour lesquels vous étiez en dissension?" Ceux auxquels la connaissance fut donnée diront: "Le déshonneur, ce jour et le mal sont sur les mécréants".

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ [...]، ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ، فَأَلۡقَوُاْ ٱلسَّلَمَ [...]: "مَا كُنَّا نَعۡمَلُ مِن سُوٓءٍ". [...]: "بَلَىٰٓ! ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

الدين تتوفاهم الملئكة ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-70/16:28[3]. Ceux que les anges rappellent, [étant] oppressifs envers eux-mêmes, présentent la soumission [en disant]: "Nous ne faisions pas de mal". [Les anges diront:] "Mais si! ~ Dieu est connaisseur de ce que vous faisiez.

فَٱدۡخُلُوٓاْ [...] أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. فَلَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ!"

ماد خلوا ابوب جهنم خلدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

M-70/16:29. Entrez [par] les portes de la géhenne, où vous serez éternellement. Quel abominable séjour pour les arrogants!"

وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ: "مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡ؟" قَالُواْ: "[...] خَيۡرٗا[1]". لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا، حَسَنَةٞ[2]. وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ. وَلَنِعۡمَ دَارُ[3] ٱلۡمُتَّقِينَ!

وقيل للدين اتقوا ماذا انزل ربكم قالوا خيرا للدين احسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار الاخره خير ولنعم دار المتقين

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

M-70/16:30[4]. On dira à ceux qui ont craint: "Qu'a fait descendre votre Seigneur?" Ils diront: "[Il a fait descendre] un bien". Ceux qui ont fait le bienfait auront un bienfait dans la vie ici-bas. Mais la [demeure] dernière est meilleure. Quelle merveilleuse demeure des dévots!

جَنَّٰتُ[1] عَدۡنٖ، يَدۡخُلُونَهَا[2]، تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ. لَهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ. كَذَٰلِكَ يَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلۡمُتَّقِينَ.

جنت عدن يدخلونها تجري من تحتها الانهر لهم فيها ما يشاون كذلك يجزي الله المتقين

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

M-70/16:31[5]. Les jardins d'Éden, dans lesquels ils entreront, sous lesquels courent les rivières. Ils y auront ce qu'ils voudront. Ainsi Dieu rétribue les dévots.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ، طَيِّبِينَ، يَقُولُونَ [...]: "سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمُ. ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ، بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".

الدين توفاهم الملئكة طيبين يقولون سلم عليكم ادخلوا الجنه بما كنتم تعملون

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-70/16:32[6]. Ceux que les anges rappellent, alors qu'ils sont bons, ils [leur] disent: "Paix sur vous. Entrez dans le jardin, pour ce que vous faisiez".

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمُ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ، أَوۡ يَأۡتِيَ أَمۡرُ رَبِّكَ؟ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ. ~ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ.

هل ينظرون الا ان ياتيهم الملئكه او ياتي امر ربك كذلك فعل الدين من قبلهم وما ظلمهم الله ولكن

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

M-70/16:33[7]. Attendent-ils que les anges leur viennent, ou que vienne l'ordre de ton Seigneur? Ainsi faisaient ceux d'avant eux. ~ Dieu ne les a pas oppressés, mais ils s'oppressent eux-mêmes.

---

1 1) بُنۡيَٰنَهُم، بُيُوتَهُمۡ، بُنۡيَتَهُمۡ (2 السَّقۡفُ، السُّقُفُ ♦ R1) Cf. Gn 11:1-9

2 1) شُرَكَايَ

3 1) يَتَوَفَّاهُمۡ، تَوَفَّاهُمۡ

4 1) وَلَنِعۡمَةُ دَارِ (3 حَسَنَةٞ (2 خَيۡرٞ

5 1) تَدۡخُلُونَهَا، يُدۡخَلُونَهَا (2 جَنَّاتِ

6 1) يَتَوَفَّاهُمۡ، تَوَفَّاهُمۡ

7 1) يَأۡتِيَهُمۡ

		كانوا انمسهم يظلمون	
فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُواْ. ~ وَحَاقَ بِهِم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ[1].	فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	ماصابهم ساب ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزون	M-70/16:34[1]. Les méfaits de ce qu'ils ont faits les ont touchés. ~ Et ils ont été cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.
[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ: "لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَا عَبَدْنَا، مِن دُونِهِۦ، مِن شَيْءٍ، نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا. وَلَا حَرَّمْنَا، مِن دُونِهِۦ، مِن شَيْءٍ". كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ. ~ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ؟	وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	وقال الذين اشركوا لو شا الله ما عبدنا من دونه من شي نحن ولا اباونا ولا حرمنا من دونه من شي كذلك فعل الذين من قبلهم فهل على الرسل الا البلاغ المبين	M-70/16:35. [---] Les associateurs dirent: "Si Dieu avait voulu, nous n'aurions rien adoré hors de lui, ni nous ni nos pères. Et nous n'aurions rien prohibé hors de lui". Ainsi ont fait ceux d'avant eux. ~ Incombe-t-il alors au messager autre que la communication manifeste?
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ: "ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ". فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ، وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ ٱلضَّلَٰلَةُ. ~ فَسِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ، فَٱنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ!	وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ	ولقد بعثنا في كل امه رسولا ان اعبدوا الله واجتنبوا الطغوت فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلله فسيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين	M-70/16:36. Nous avons suscité dans chaque nation un messager: "Adorez Dieu et évitez les idoles". Dieu en a guidé certains, tandis que l'égarement fut confirmé contre d'autres. Mouvez-vous donc dans la terre, ~ et regardez comment fut la fin des démenteurs.
إِن[1] تَحْرِصْ[2] عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي[3] مَن يُضِلُّ[4]. ~ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ.	إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	ان تحرص على هديهم فان الله لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين	M-70/16:37[2]. Même si tu te souciais à les guider, Dieu ne guide pas ceux qu'il égare. ~ Et ils n'auront pas de secoureurs.
[---] وَأَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ، جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ: "لَا يَبْعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُ". بَلَىٰ! وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا[1]. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.	وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	وامسموا بالله جهد امنهم لا يبعث الله من يموت بلى وعدا عليه حما ولكن اكثر الناس لا يعلمون	M-70/16:38[3]. [---] Ils ont juré par Dieu avec leurs serments les plus solennels: "Dieu ne ressuscitera pas celui qui meurt". Mais si! C'est une vraie promesse de sa part. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.
لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ، وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمْ كَانُواْ كَٰذِبِينَ.	لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ	لبين لهم الذي يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا انهم كانوا كذبين	M-70/16:39. Afin qu'il leur manifeste ce en quoi ils divergent et que ceux qui ont mécru sachent qu'ils étaient des menteurs.
إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ، إِذَآ أَرَدْنَٰهُ: أَن نَّقُولَ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1].	إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ	انما قولنا لشي اذا اردنه ان نقول له كن فيكون	M-70/16:40[4]. Notre parole à une chose, quand nous le voulons, est seulement de lui dire: "Sois!" et cela est.[R1]
[---] وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ [...] فِي ٱللَّهِ، مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُواْ، لَنُبَوِّئَنَّهُمْ[1] فِي ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً. وَلَأَجْرُ ٱلْأٓخِرَةِ أَكْبَرُ. ~ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!	وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوينهم في الدنيا حسنه ولاجر الاخره اكبر لو كانوا يعلمون	M-70/16:41[5]. [---] Ceux qui ont émigré [dans la voie] de Dieu, après qu'ils ont été oppressés, nous leur établirons un bienfait dans la vie ici-bas. Et la rétribution de la [demeure] dernière sera plus grande. ~ S'ils savaient!

---

1 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ

2 1) وَإِنْ 2) تَحْرَصْ 3) يُهْدِي، يَهِدّي، يَهْدَى 4) يُهْدَى، هَادِي لمِن أَضَلَّه اللهُ ، هَادِي لمِن أَضَلَّ

3 1) وَعْدٌ عَلَيْهِ حَقٌّ

4 1) فَيَكُونَ ♦ R1) Cf. Gn 1:3-24 et Ps 33:9.

5 1) لَنُبَوِّئَنَّهُمْ، لَنُثْوِيَنَّهُمْ

M-70/16:42. [Ce sont] ceux qui ont été patients, ~ et se confient à leur Seigneur.	[...] ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ~ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ	الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون	الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
M-70/16:43[1]. [---] Nous n'avons envoyé avant toi que des hommes auxquels nous révélons. Interrogez donc les gens du rappel, ~ si vous ne saviez pas.	[---] وَمَآ أَرۡسَلۡنَا، مِن قَبۡلِكَ، إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ[1] إِلَيۡهِمۡ. فَسۡـَٔلُوٓاْ[2] أَهۡلَ ٱلذِّكۡرِ، ~ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ.	وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم فاسألوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
M-70/16:44. [Nous les avons soutenus] avec les preuves et les écritures. Et nous t'avons fait descendre le rappel, pour que tu manifestes aux humains ce qui est descendu à eux. ~ Peut-être réfléchiront-ils!	[...] بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ. وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلذِّكۡرَ، لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيۡهِمۡ. ~ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ!	بالبينات والزبر وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون	بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
M-70/16:45. Ceux qui ont ourdi les ruses maléfiques sont-ils sûrs que Dieu n'affaisse pas la terre avec eux, ou que la punition ne leur vienne, ~ par où ils ne perçoivent pas?	أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ، أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ، ~ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ؟	افامن الذين مكروا السيئات ان يخسف الله بهم الارض او ياتيهم العذاب من حيث لا يشعرون	أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
M-70/16:46[2]. Ou bien qu'il ne les prenne dans leurs tours?[T1] Mais ils ne sauraient défier [la punition].	أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ[1] فِي تَقَلُّبِهِمۡ؟ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ [...].	او ياخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين	أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ
M-70/16:47[3]. Ou bien qu'il ne les prenne par la crainte? ~ Votre Seigneur est compatissant, miséricordissime.	أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ[1] عَلَىٰ تَخَوُّفٖ؟ ~ فَإِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ، رَّحِيمٌ.	او ياخذهم على تخوف فان ربكم لرءوف رحيم	أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ
M-70/16:48[4]. [---] N'ont-ils pas vu que les ombres de toute chose que Dieu a créée se rabattent à droite et à gauche, se prosternant devant Dieu, en étant humiliées?	[---] أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ[1] إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ يَتَفَيَّؤُاْ ظِلَٰلُهُۥ[2] عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ، سُجَّدٗا لِّلَّهِ، وَهُمۡ دَٰخِرُونَ؟	او لم يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون	أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
M-70/16:49. Devant Dieu se prosternent ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre comme animaux, ainsi que les anges et ils ne sont pas arrogants.	وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن دَآبَّةٖ، وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ، وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ.	ولله يسجد ما في السموت وما في الارض من دابة والملئكة وهم لا يستكبرون	وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
M-70/16:50. Ils craignent leur Seigneur d'au-dessus d'eux, ~ et font ce qui leur est ordonné.	يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ، ~ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ.	يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما يومرون	يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ
M-70/16:51[5]. [---] Dieu dit: "Ne prenez pas deux dieux. Il n'est qu'un dieu unique. ~ Ayez donc de l'effroi de moi".	[---] وَقَالَ ٱللَّهُ: "لَا تَتَّخِذُوٓاْ إِلَٰهَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِۖ. إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ. ~ فَإِيَّٰيَ فَٱرۡهَبُونِ[1]".	وقال الله لا تتخذوا الهين اثنين انما هو اله واحد فاياي فارهبون	وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ
M-70/16:52. À lui ce qui est dans les cieux et dans la terre et à lui la religion perpétuelle. Craignez-vous un autre que Dieu?	وَلَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا. أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ؟	وله ما في السموت والارض وله الدين واصبا افغير الله تتقون	وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ
M-70/16:53[6]. Tout ce que vous avez comme grâce provient de Dieu. Puis quand la nuisance vous touche, c'est lui que vous suppliez.	وَمَا بِكُم مِّن نِّعۡمَةٖ، فَمِنَ ٱللَّهِۖ. ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ، فَإِلَيۡهِ تَجۡـَٔرُونَ[1].	وما بكم من نعمة فمن الله ثم اذا مسكم الضر فاليه تجئرون	وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ

---

[1] 1) فَسَلُوا (2 يُوْحَى، يُوحِي

[2] 1) يَاخُذَهُمْ ♦ T1) en pleine activité (Hamidullah); dans leurs déplacements (Abdelaziz).

[3] 1) يَاخُذَهُمْ

[4] 1) ظُلَلُهُ (2 تَرَوْا

[5] 1) فَارْهَبُونِي

[6] 1) تَجَرُونَ

M-70/16:54[1]. Puis quand il écarte de vous la nuisance, ~ voilà qu'un groupe parmi vous associe à leur Seigneur.	ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ	ثُمَّ إِذَا كَشَفَ[1] ٱلضُّرَّ عَنكُمْ، ~ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ.	ثم اذا كشف الضر عنكم عطم اذا مديو منكم بربهم يشركون
M-70/16:55[2]. Qu'ils mécroient en ce que nous leur avons donné. Jouissez. ~ Vous saurez alors.	لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	لِيَكْفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ. فَتَمَتَّعُواْ[1]. ~ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ[2].	لنطمدوا بما اتيهم ممتعوا مسوف تعلمون
M-70/16:56. Ils assignent à ceux qu'ils ne savent pas [qu'ils nuisent et ne servent à rien], une part de ce dont nous les avons approvisionnés. Par Dieu! Vous serez interrogés sur ce que vous fabuliez.	وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ	وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ [...]، نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ. تَٱللَّهِ! لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ.	وجعلون لما لا تعلمون نصيبا مما رزقنهم تالله لتسلن عما كنتم تمترون
M-70/16:57. [---] Ils assignent des filles à Dieu. Qu'il soit exalté! Et à eux-mêmes, ce qu'ils désirent.	وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ	[---] وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ. سُبْحَٰنَهُۥ! وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ.	وجعلون لله البنت سحنه ولهم ما يسهون
M-70/16:58[3]. Quand on annonce à l'un d'eux une femelle, sa face reste noircie, suffoqué.	وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ	وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ، ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا[1]، وَهُوَ كَظِيمٌ.	واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا وهو كظيم
M-70/16:59[4]. Il se cache des gens, à cause du mal qu'on lui a annoncé. La[T1] retient-il avec humiliation? Ou bien l'enterre-t-il dans la terre? ~ Comme est maléfique ce qu'ils jugent!	يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ	يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ، مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ. أَيُمْسِكُهُۥ[1] عَلَىٰ هُونٍ[2]؟ أَمْ يَدُسُّهُۥ[3] فِي ٱلتُّرَابِ؟ ~ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ!	يتورى من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه[1] على هون[2]؟ ام يدسه[3] في التراب الا ساء ما يحكمون
M-70/16:60. [---] À ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière le pire exemple. Tandis qu'à Dieu l'exemple le plus élevé. ~ Il est le noble, le sage.	لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	[---] لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ، مَثَلُ ٱلسَّوْءِ. وَلِلَّهِ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.	للذين لا يومنون بالاخره مثل السو ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم
M-70/16:61[5]. [---] Si Dieu réprimandait les humains à cause de leur oppression, il ne laisserait sur [le dos de la terre] aucun animal.[R1] Mais il les retarde jusqu'à un terme nommé. Quand leur terme viendra, ils ne pourront ni [le] retarder d'une heure, ni [l']avancer.	وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ	[---] وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلْمِهِم، مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا [...] مِن دَآبَّةٍ. وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى. فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ، لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً، وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ.	ولو يواحد الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابه ولكن يوخرهم الى اجل مسمى فاذا جا اجلهم لا يستاخرون ساعه ولا يستقدمون
M-70/16:62[6]. [---] Ils assignent à Dieu ce qu'ils détestent pour eux-mêmes. Leurs langues profèrent un mensonge quand ils disent qu'ils auront le meilleur bien. Sans doute, ils auront le feu et ils seront négligés.[T1]	وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ	[---] وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ. وَتَصِفُ ٱلْسِنَتُهُمُ ٱلْكَذِبَ[1] أَنَّ لَهُمُ ٱلْحُسْنَىٰ. لَا جَرَمَ[2]. أَنَّ[3] لَهُمُ ٱلنَّارَ، وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ[4].	وجعلون لله ما يكرهون وتصف السنهم الكذب ان لهم الحسنى لا جرم ان لهم النار وانهم مفرطون
M-70/16:63. [---] Par Dieu! Nous avons envoyé à des nations avant toi [des messagers]. Mais le Satan leur a embelli leurs œuvres. Il est leur allié ce jour. ~ Ils auront une punition douloureuse.	تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	[---] تَٱللَّهِ! لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ [...]. فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ. فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.	تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك فزين لهم الشيطن اعملهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب اليم
M-70/16:64. Nous n'avons fait descendre sur toi le livre qu'afin que tu leur manifestes ce en quoi ils ont divergé et comme direction et miséricorde pour des	وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي ٱخْتَلَفُواْ فِيهِ، وَهُدًى، وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.	وما انزلنا عليك الكتب الا لتبين لهم الذي اختلفوا فيه وهدى ورحمه لقوم

---

1 1) كَاشَفَ

2 1) يَعْلَمُونَ (2 فَيُمْتَعُوا، فَيَمَتَّعُوا، قل تَمَتَّعُوا

3 1) مُسْوَادًّا

4 1) أَيُمْسِكُها (2 هَوَانٍ، هَونٍ، سُوءٍ (3 يَدُسُّها ♦ T1) Nous traduisons la variante.

5 R1) Cf. Ps 130:3; Lc 12:25; Ac 17:26.

6 1) الْكُذُبُ (2 لَأَجْرَمَ (3 إِنَّ (4 مُفْرِطُونَ، مُفَرَّطُونَ، مُفَرِّطُونَ ♦ T1) et ils y seront envoyés, les premiers (Hamidullah).

gens qui croient.

M-70/16:65. [---] Dieu a fait descendre du ciel de l'eau, par laquelle il a donné vie à la terre après sa mort. ~ Il y a là un signe pour des gens qui écoutent.

M-70/16:66[1]. Vous avez dans les troupeaux une leçon. Nous vous abreuvons de ce qui est dans leurs ventres, entre excrément et sang, lait pur, digestible pour les buveurs.

M-70/16:67[2]. Des fruits des palmiers et des raisins, vous en obtenez du vin et une bonne provision[A1]. ~ Il y a là un signe pour des gens qui raisonnent.

M-70/16:68[3]. Ton Seigneur révéla aux abeilles: "Prenez des maisons des montagnes, des arbres et de ce qu'ils érigent.

M-70/16:69. Puis mangez de tous les fruits et cheminez soumises [sur] les voies de votre Seigneur". De leurs ventres sort une boisson aux différentes couleurs, dans laquelle il y a une guérison pour les humains. ~ Il y a là un signe pour des gens qui réfléchissent.

M-70/16:70. [---] Dieu vous a créés, puis il vous rappellera. Et il en est parmi vous qui sera retourné à l'âge le plus vil pour qu'il ne sache plus rien après l'avoir connu. ~ Dieu est connaisseur, puissant.

M-70/16:71[4]. Dieu a favorisé en provision les uns parmi vous sur d'autres. Ceux qui ont été favorisés ne sont nullement disposés à retourner leur provision à ce que leurs mains droites possédèrent,[T1] pour qu'ils y soient égaux. Renieront-ils la grâce de Dieu?

M-70/16:72[5]. Dieu vous a fait de vous-mêmes des épouses. Et il vous a fait de vos épouses des fils et des petits-fils et vous a approvisionnés des bonnes choses. Croient-ils donc au faux alors qu'ils mécroient dans la grâce de Dieu?

M-70/16:73. Et pourtant ils adorent, hors de Dieu, ce qui ne possède pas pour eux de provision des cieux et de la terre, ~ et

---

[1] 1) سَيْغًا، سَيِّغًا (2 نَسْقِيكُمْ، تَسْقِيكُمْ، يُسْقِيكُمْ، يَسْقِيكُمْ

[2] A1) Abrogé par 112/5:90.

[3] 1) يَعْرُشُونَ، يُعْرِشُونَ (2 النَّحَلِ

[4] 1) تَجْحَدُونَ ♦ T1) les esclaves.

[5] 1) تُؤْمِنُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ.

[---] فَلَا تَضْرِبُواْ لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ، وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا: عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ، وَمَن رَّزَقْنَٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا، فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا. هَلْ يَسْتَوُۥنَ؟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ! ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا: رَّجُلَيْنِ، أَحَدُهُمَآ أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ، وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَىٰهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ[1]، لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ. هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ؟

[---] وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ، أَوْ هُوَ أَقْرَبُ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

[---] وَٱللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ[1]، لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا، وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!

[---] أَلَمْ يَرَوْاْ[1] إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَٰتٍ فِي جَوِّ ٱلسَّمَآءِ، مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

[---] وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا. وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلْأَنْعَٰمِ بُيُوتًا، تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ[1] وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ، وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَٰثًا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ.

ولا يستطيعون

ملا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون

ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون

وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء وهو كل على مولاه اينما يوجهه لا ياتي بخير هل يستوي هو ومن يامر بالعدل وهو على صراط مستقيم

ولله غيب السموت والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل شيء قدير

والله اخرجكم من بطون امهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم تشكرون

الم يروا الى الطير مسخرت في جو السما ما يمسكهن الا الله ان في ذلك لايت لقوم يومنون

والله جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود الانعم بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى حين

ils ne peuvent rien.

M-70/16:74[1]. [---] Ne citez pas à Dieu les exemples. ~ Dieu sait, tandis que vous ne savez pas.

M-70/16:75. Dieu a cité comme exemple: un esclave n'ayant aucun pouvoir et quelqu'un que nous avons approvisionné de notre part d'une bonne provision, dont il dépense secrètement et manifestement. Sont-ils égaux? Louange à Dieu! ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

M-70/16:76[2]. Dieu a cité comme exemple: deux hommes, dont l'un d'eux est muet n'ayant aucun pouvoir et totalement dépendant de son allié où qu'il le dirige, ne rapportant rien de bon. Est-il égal à celui qui ordonne la justice en étant sur un chemin droit?

M-70/16:77[3]. [---] À Dieu le secret des cieux et de la terre. L'affaire de l'heure[T1] ne sera que comme le scintillement du regard, ou plus proche.[R1] ~ Dieu est puissant sur toute chose.

M-70/16:78[4]. [---] Dieu vous a fait sortir des ventres de vos mères, ne sachant rien et vous a fait l'ouïe, les regards et les cœurs[T1]. ~ Peut-être remercierez-vous!

M-70/16:79[5]. [---] N'ont-ils pas vu les oiseaux soumis dans l'espace du ciel,[T1] que rien ne retient sauf Dieu? ~ Il y a là des signes pour des gens qui croient.

M-70/16:80[6]. [---] Dieu vous a fait de vos maisons une habitation. Il vous a fait des maisons des peaux de troupeaux que vous trouvez légères, le jour de votre déplacement et le jour de votre arrêt et de leur laine, de leur fourrure et de leur poil meubles et jouissance pour un terme.

---

1 R1) L'expression "Dieu sait, tandis que vous ne savez pas" revient cinq fois dans le Coran et serait, selon Sankharé (p. 114), un reflet de la philosophie sceptique grecque.

2 1) يُوَجِّهْ، تُوَجِّهْهُ، تَوَجِّهْهُ، يُوَجَّهْ، يُوَجِّهُ، تَوَجَّهَ

3 T1) L'ordre [concernant] l'heure (Hamidullah) ♦ R1) Cf. 1 Co 15:52.

4 1) إِمَّهَاتِكُمْ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אַף af) et ne sentent pas.

5 1) تَرَوْا ♦ T1) Luxenberg (p. 222-223) comprend ce verset comme suit: N'ont-ils pas vu les oiseaux se maintenir dans le ciel.

6 1) ظَعَنِكُمْ

M-70/16:81[1]. Dieu vous a fait de ce qu'il a créé des ombres. Il vous a fait des montagnes des couvertures. Il vous a fait des vêtements qui vous protègent de la chaleur [et du froid] et des vêtements qui vous protègent de votre propre vigueur. Ainsi Dieu complète sa grâce envers vous. ~ Peut-être vous soumettrez-vous!	وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلًا. وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَٰنًا. وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ [...]، وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ. كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ[1] عَلَيْكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ[2]!	والله جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل لكم من الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل تقيكم باسكم كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم تسلمون	وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ
M-70/16:82[2]. Si ensuite ils tournent le dos [à la soumission, ils ne te nuiront pas). ~ Il ne t'incombe que la communication manifeste.[A1]	فَإِن تَوَلَّوْا۟ [...]. ~ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ.	فان تولوا فانما عليك البلاغ المبين	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
M-70/16:83[3]. Ils reconnaissent la grâce de Dieu, puis ils la méconnaissent. ~ Et la plupart d'eux sont les mécréants.	يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ[1] ٱللَّهِ، ثُمَّ يُنكِرُونَهَا. ~ وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ.	يعرفون نعمت الله ثم ينكرونها واكثرهم الكافرون	يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ
M-70/16:84[4]. [---] [Rappelle] le jour où de chaque nation nous susciterons un témoin, ensuite on n'autorisera pas à ceux qui ont mécru [de s'excuser], ~ et on ne leur demandera pas de se disculper.	[---] [...] وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا[1]، ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ[2] [...] لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟، ~ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ.	ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن للذين كفروا ولا هم يستعتبون	وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
M-70/16:85. Quand ceux qui ont oppressé verront la punition, elle ne leur sera pas allégée, ~ et ils ne seront pas différés.	وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلْعَذَابَ، فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ، ~ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.	واذا را الذين ظلموا العذاب فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون	وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
M-70/16:86. Quand les associateurs verront leurs associés, ils diront: "Notre Seigneur! Voilà nos associés que nous appelions hors de toi". Mais ils leur lanceront la parole: "Vous êtes des menteurs".	وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ شُرَكَآءَهُمْ، قَالُوا۟: "رَبَّنَا! هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا۟ مِن دُونِكَ". فَأَلْقَوْا۟ إِلَيْهِمُ ٱلْقَوْلَ: "إِنَّكُمْ لَكَٰذِبُونَ".	واذا را الذين اشركوا شركاءهم قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعوا من دونك فالقوا اليهم القول انكم لكذبون	وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ
M-70/16:87[5]. Ce jour-là ils présenteront à Dieu la soumission. ~ Et ce qu'ils fabulaient s'éloignera loin d'eux.	وَأَلْقَوْا۟ إِلَى ٱللَّهِ، يَوْمَئِذٍ، ٱلسَّلَمَ[1]. ~ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ.	والقوا الى الله يومئذ السلم وضل عنهم ما كانوا يفترون	وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
M-70/16:88. Ceux qui ont mécru et détourné [les autres] de la voie de Dieu, nous leur augmenterons punition sur punition, pour ce qu'ils corrompaient.	ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ [...] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، زِدْنَٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ ٱلْعَذَابِ، بِمَا كَانُوا۟ يُفْسِدُونَ.	الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون	الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ
M-70/16:89. [---] [Rappelle] le jour où nous susciterons de chaque nation un témoin sur eux parmi eux et nous te ferons venir comme témoin sur ceux-ci. Nous avons fait descendre sur toi le livre, comme une déclaration de toute chose, une direction, une miséricorde et une annonce aux soumis.	[---] [...] وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِى كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ، وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ. وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ، وَهُدًى، وَرَحْمَةً، وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ.	ويوم نبعث في كل امة شهيدا عليهم من انفسهم وجئنا بك شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين	وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

---

1 1) تَسْلَمُونَ (2 تَتِمُّ نِعْمَتُهُ

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 1) نِعْمَةَ

4 1) شَهِيدٌ ... يُبْعَثُ، شَهِيدًا ... يَبْعَثُ (2 يُؤْذَنُ

5 1) السَّلَمَ، السُّلْمَ

M-70/16:90[1]. [---] Dieu ordonne la justice, la bienveillance et la donation aux apparentés et interdit la turpitude, le répugnant et l'abus. Il vous exhorte, ~ peut-être vous rappellerez-vous!

[---] إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ، وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ[1]، وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِ. يَعِظُكُمۡ، ~ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ[2]!

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

ان الله يامر بالعدل والاحسن واياى ذى المربى وينهى عن المحسا والمنطر والبغى يعظكم لعلكم تذكرون

M-70/16:91. Acquittez-vous du pacte de Dieu, quand vous avez conclu un pacte et ne rompez pas les serments après les avoir affirmés, alors que vous avez fait de Dieu votre garant. Dieu sait ce que vous faites.

وَأَوۡفُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ، إِذَا عَٰهَدتُّمۡ، وَلَا تَنقُضُواْ ٱلۡأَيۡمَٰنَ بَعۡدَ تَوۡكِيدِهَا، وَقَدۡ جَعَلۡتُمُ ٱللَّهَ عَلَيۡكُمۡ كَفِيلًا. إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

واوموا بعهد الله اذا عهدتم ولا تنقضوا الامن بعد توطيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلا ان الله يعلم ما تفعلون

M-70/16:92[2]. [---] Ne faites pas comme celle qui a défait sa quenouille, après effort,[R1] en prenant comme prétexte vos serments pour vous tromper les uns les autres, [du fait] qu'une nation est plus nombreuse qu'une [autre] nation. Dieu vous teste par cela. Il vous manifestera, au jour de la résurrection, ce en quoi vous divergiez.

[---] وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّتِي نَقَضَتۡ غَزۡلَهَا، مِنۢ بَعۡدِ قُوَّةٍ، أَنكَٰثٗا، تَتَّخِذُونَ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ، أَن [...] تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرۡبَىٰ مِنۡ أُمَّةٍۚ[1]. إِنَّمَا يَبۡلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦۚ. وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، مَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

ولا تكونوا كالتى نقضت غزلها من بعد قوه انكاثا تتخذون ايمانكم دخلا بينكم ان تكون امه هى اربى من امه انما يبلوكم الله به وليبين لكم يوم القيمه ما كنتم فيه تختلفون

M-70/16:93. Si Dieu avait voulu, il vous aurait faits une seule nation. Mais il égare qui il veut et guide qui il veut. Vous serez interrogés sur ce que vous faisiez.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ، لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ. وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ، وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُ. وَلَتُسۡـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ولو سا الله لجعلكم امه وحده ولكن يضل من سا ويهدى من سا ولتسلن عما كنتم تعملون

M-70/16:94. [---] Ne prenez pas comme prétexte vos serments pour vous tromper les uns les autres, sinon le pied trébuchera après avoir été ferme, vous goûterez le mal pour avoir détourné [les gens] de la voie de Dieu, ~ et vous aurez une grande punition.

[---] وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ، فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا، وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ [...] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، ~ وَلَكُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ولا تتخذوا ايمانكم دخلا بينكم فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب عظيم

M-70/16:95. Ne troquez pas le pacte de Dieu contre un petit prix. Ce qui se trouve auprès de Dieu est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez.

وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ. إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ.

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ولا تشتروا بعهد الله ثمنا قليلا انما عند الله هو خير لكم ان كنتم تعلمون

M-70/16:96[3]. Ce que vous avez s'épuisera, tandis que ce qui est auprès de Dieu persistera. ~ Nous attribuerons à ceux qui ont été patients leur rétribution pour le meilleur de ce qu'ils faisaient.

مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ، وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖ[1]. ~ وَلَنَجۡزِيَنَّ[2] ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ما عندكم ينفد وما عند الله باق ولنجزين الذين صبروا اجرهم باحسن ما كانوا يعملون

M-70/16:97[4]. Quiconque, mâle ou femelle, fait une bonne œuvre, en étant croyant, nous lui donnerons une bonne vie. ~ Nous les rétribuerons pour le meilleur de ce qu'ils faisaient.

مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا، مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ، وَهُوَ مُؤۡمِنٞ، فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗ. ~ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ[1] أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

من عمل صالحا من ذكر او انثى وهو مومن فلنحيينه حيوه طيبه ولنجزينهم اجرهم باحسن ما كانوا يعملون

---

1 1) تَذَّكَّرُونَ (2 قراءة شيعية: وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى حقه

2 1) قراءة شيعية: وَلا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَها مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكاثاً تَتَّخِذُونَ أَيْمانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أَئِمَّةٌ هِيَ أَرْكَى مِنْ أَئِمَّتِكُمْ ♦ R1) Ce verset, selon Sankharé (p. 75), fait allusion à Pénélope, l'épouse d'Ulysse trompant les prétendants qui, en l'absence de son mari parti en expédition à Troie, désiraient l'épouser. Après avoir prêté le serment d'accepter leur offre de mariage, une fois qu'elle aurait achevé le linceul qu'elle tissait, elle se mit à les berner pour gagner du temps en défaisant la nuit ce qu'elle avait tissé le jour.

3 1) وَلَيَجْزِيَنَّ (2 بَاقِي

4 1) وَلَيَجْزِيَنَّهُمْ

M-70/16:98[1]. [---] Quand tu veux lire le Coran[T1], cherche refuge en Dieu contre Satan le lapidé.[T2]	فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ	ماذا مداب المداد ماسعد بالله مد السطر الدحيم	[---] فَإِذَا قَرَأْتَ[1] ٱلْقُرْءَانَ، فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ.
M-70/16:99. Il n'a aucune autorité sur ceux qui ont cru, ~ et se confient à leur Seigneur.	إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ	انه لس له سلطر على الدر امنوا وعلى دبهم ىوطلور	إِنَّهُۥ لَيْسَ لَهُۥ سُلْطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟، ~ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ.
M-70/16:100. Il n'a d'autorité que sur ceux qui s'allient à lui et qui en associent.	إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ	اما سلطىه على الدر ىولوىه والدر هم ىه مسوطلور	إِنَّمَا سُلْطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ، وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ.
M-70/16:101[2]. [---] Quand nous changeons un signe par un autre et Dieu sait mieux ce qu'il fait descendre, ils disent: "Tu n'es qu'un fabulateur". ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.	وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	واذا بدلىا اىه مكار اىه والله اعلم ىما ىىل مالوا اىما اىه ممىى ىل اكىرهم لا ىعلمور	[---] وَإِذَا بَدَّلْنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ، وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ[1]، قَالُوٓا۟: "إِنَّمَآ أَنتَ مُفْتَرٍ". ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.
M-70/16:102[3]. Dis: "L'esprit du Saint[T1R1] l'a fait descendre de ton Seigneur, avec la vérité, afin de renforcer ceux qui ont cru, une direction et une annonce pour les soumis".	قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ	مل ىله دوح المدس مد دىك بالحو لىىىب الدر امىوا وهدى وىسرى للمسلمىر	قُلْ: "نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلْقُدُسِ[1] مِن رَّبِّكَ، بِٱلْحَقِّ، لِيُثَبِّتَ[2] ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟، وَهُدًى، وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ".
M-70/16:103[4]. [---] Nous savons qu'ils disent: "Ce n'est qu'un humain qui lui enseigne". [Or,] la langue de celui auquel ils se réfèrent[T1] est étrangère,[R1] et celle-ci est une langue arabe manifeste.	وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ	ولمد ىعلم اىهم ىمولور اىما ىعلمه ىىر لىار الدى ىلحدور اىه اعحمى وهدا لىار عىىى مىىر	[---] وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: "إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ[1]". [...] لِّسَانُ[2] ٱلَّذِي يُلْحِدُونَ[3] إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ، وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ.
M-70/16:104. Ceux qui ne croient pas aux signes de Dieu, Dieu ne les guide pas. ~ Ils auront une punition douloureuse.	إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	ار الدر لا ىومىور ىاىىب الله لا ىهدىهم الله ولهم عداب الىم	إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، لَا يَهْدِيهِمُ ٱللَّهُ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.
M-70/16:105. Ne fabulent le mensonge que ceux qui ne croient pas aux signes de Dieu. ~ Ceux-là sont les menteurs.	إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ	اىما ىمىى الكدب الدر لا ىومىور ىاىىب الله واولىك هم الكدىور	إِنَّمَا يَفْتَرِي ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ. ~ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ.
M-70/16:106. [---] Quiconque a mécru en Dieu après avoir cru, sauf celui qui a été contraint alors que son cœur est rassuré par la croyance, [aura une forte menace]. Mais ceux qui ouvrent la poitrine à la mécréance, une colère de Dieu tombera sur eux. ~ Et ils auront une grande punition.	مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	مد طمى الله مد ىعد امىه الا مد اطىه وملىه مطمىر بالامر ولطر مد سدى بالطمى صدىا مىلىهم عصىب مد الله ولهم عداب عطىم	[---] مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِهِۦٓ، إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَٰنِ، [...]. وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ صَدْرًا، فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
M-70/16:107. Cela parce qu'ils ont aimé la vie ici-bas plus que la [demeure] dernière et que Dieu ne guide pas les gens mécréants.	ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ	دلط اىهم اسىىوا الحىوه الدىا على الاحىه وار الله لا ىهدى الموم الطمىر	ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْـَٔاخِرَةِ، وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ.

---

[1] 1) قَرَاتَ ♦ T1) La forme utilisée en arabe est le passé. Or la demande du soutien de Dieu contre le Satan doit se faire avant de commencer la lecture du Coran T2) Voir la note de 7/81:25.

[2] 1) يُنْزِلُ

[3] 1) الْقُدْسِ 2) لِيُثْبِتَ ♦ T1) Généralement traduit par "esprit saint" et dans ce cas il y a une erreur en arabe ♦ R1) Le même terme hébreu dans Psaumes 51:13, Isaïe 63:10-11 et Luc 1:35.

[4] 1) بَشَرُ 2) اللِسَانُ 3) يَلْحَدُونَ ♦ R1) Ce passage se référerait à 'Abd-Allah Ibn-Salam, un rabbin avec lequel Mahomet était en contact ♦ T1) Lecture de Luxenberg: لِسَانُ الَّذِي يلغزون إِلَيْهِ avec le même sens (du verbe syriaque ܠܓܙ lghiz)..

M-70/16:108. Ceux-là sont ceux dont Dieu a scellé les cœurs, l'ouïe et les regards. Ceux-là sont les inattentifs.

أُوْلَٰئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، وَسَمْعِهِمْ، وَأَبْصَٰرِهِمْ. وَأُوْلَٰئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ.

أولئك الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وأبصارهم وأولئك هم الغافلون

أولئك الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وأبصارهم وأولئك هم الغافلون

M-70/16:109[1]. Sans doute, ils seront dans la [demeure] dernière les perdants.

لَا جَرَمَ[1]. أَنَّهُمْ فِي ٱلْأَخِرَةِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

لا جرم انهم في الاخرة هم الخسرون

لا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْأَخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

M-70/16:110[2]. Cependant ton Seigneur, envers ceux qui ont émigré après qu'ils ont été éprouvés, puis ont lutté et ont été patients, ton Seigneur sera, après cela, pardonneur, miséricordissime.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ، لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ، مِنۢ بَعْدِ مَا فُتِنُواْ[1]، ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ، إِنَّ رَبَّكَ، مِنۢ بَعْدِهَا، لَغَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

ثم ان ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان ربك من بعدها لغفور رحيم

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

M-70/16:111. [---] [Rappelle] le jour où chaque âme viendra, disputant pour elle-même et chaque âme sera payée pleinement [la rétribution] de ce qu'elle aura fait. ~ Ils ne seront pas oppressés.

[---] [...] يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ، تُجَٰدِلُ عَن نَّفْسِهَا، وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ [...] مَّا عَمِلَتْ. ~ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.

يوم تاتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

M-70/16:112[3]. [---] Dieu a cité comme exemple: une ville qui était sûre, rassurée, sa provision lui venant avec bonheur de tous les endroits, puis elle a mécru dans les grâces de Dieu. Dieu lui fit alors goûter le vêtement de la faim et de la crainte en punition pour ce qu'ils faisaient.

[---] وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا: قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً، مُّطْمَئِنَّةً، يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ، فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ. فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ[1]، بِمَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ.

وضرب الله مثلا قرية كانت امنة مطمئنة ياتيها رزقها رغدا من كل مكان فكفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس الجوع والخوف بما كانوا يصنعون

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

M-70/16:113. Un messager des leurs est venu à eux et ils l'ont démenti. La punition les a alors pris parce qu'ils sont oppressifs.

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ، فَكَذَّبُوهُ. فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ.

ولقد جاءهم رسول منهم فكذبوه فاخذهم العذاب وهم ظالمون

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

M-70/16:114[4]. [---] Mangez donc de ce dont Dieu vous a approvisionnés, ce qui est permis et bon. Et remerciez pour la grâce de Dieu. ~ Si c'est lui que vous adoriez.

[---] فَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلًا، طَيِّبًا. وَٱشْكُرُواْ نِعْمَتَ[1] ٱللَّهِ. ~ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ.

فكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا واشكروا نعمت الله ان كنتم اياه تعبدون

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

M-70/16:115[5]. Il vous a prohibé [R1] la charogne,[A1] le sang,[A2] la chair de porc et ce qui a été sacrifié à un autre que Dieu.[A3] Mais quiconque est forcé et n'est ni rebelle ni transgresseur, [nul péché sur lui]. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

إِنَّمَا حَرَّمَ[1] عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ[1]، وَٱلدَّمَ، وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ، وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ. فَمَنِ ٱضْطُرَّ[1] غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ [...]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به ممن اضطر غير باغ ولا عاد فان الله غفور رحيم

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

M-70/16:116[6]. Ne dites pas, conformément au mensonge proféré par vos langues: "Ceci est permis et ceci est prohibé", pour fabuler sur Dieu le men-

وَلَا تَقُولُواْ، لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ ٱلْكَذِبَ: "هَٰذَا حَلَٰلٌ، وَهَٰذَا حَرَامٌ"، لِّتَفْتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ[1]. إِنَّ ٱلَّذِينَ

ولا تقولوا لما تصف السنتكم الكذب هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

---

1 1) لَأَجْرَمَ

2 1) فَتَنُوا

3 1) اللَّهُ الْخَوْفَ والْجُوعَ، اللَّهُ لِبَاسَ الْخَوْفِ والْجُوعِ

4 1) نِعْمَةُ

5 1) حُرِّمَ (2 الْمَيِّتَةَ، الْمَيْتَةُ (3 اضْطِرَّ، اطُّرَّ ♦ A1) Partiellement abrogé par la sunnah qui permet les poissons et les sauterelles morts. A2) Partiellement abrogé par la sunnah qui permet de manger le sang du foie et de la rate. A3) Partiellement abrogé par 112/5:5 qui permet la nourriture des gens du livre ♦ R1) Les interdits chez les juifs: Gn 9:3-4; Lv 3:17, chap. 11, 22:8; Dt 12:15-16, 23-25, chap. 14. Les interdits chez les chrétiens: Ac 15:20, 29; 21:25; Rm 14; 1 Co chap. 8. Jésus a aboli toute distinction: Mt 15:11, 17-20; Mc 7:15-23.

6 1) الْكَذِبِ، الْكُذُبُ، الْكُذُبَ

يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ.	الكذب ان الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون	عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ	songe. Ceux qui fabulent sur Dieu le mensonge ne réussissent pas.
مَتَٰعٌ قَلِيلٌ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.	متاع قليل ولهم عذاب اليم	مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	M-70/16:117. Un peu de jouissance. ~ Et ils auront une punition douloureuse.
وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ، حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ. ~ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.	وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون	وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	M-70/16:118. Aux juifs, nous avons prohibé ce que nous t'avons narré auparavant. ~ Nous ne les avons point oppressés, mais ils s'oppressent eux-mêmes.
[---] ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ، لِلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ، ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوٓاْ، إِنَّ رَبَّكَ، مِنۢ بَعْدِهَا، لَغَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	ثم ان ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم	ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ	M-70/16:119. [---] Puis ton Seigneur, envers ceux qui ont fait le mal par ignorance, se sont repentis après cela et ont fait une bonne œuvre, ton Seigneur sera, après cela, pardonneur, miséricordissime.
[---] إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً، قَانِتًا لِّلَّهِ، حَنِيفًا. ~ وَلَمْ يَكُ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ.	ان ابرهيم كان امة مانا لله حنيفا ولم يك من المشركين	إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	M-70/16:120[1]. [---] Abraham était une nation[T1], un dévoué à Dieu, droit[T2]. ~ Il n'était point des associateurs.
[...] شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ. ٱجْتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ.	شاكرا لانعمه اجتباه وهداه الى صراط مستقيم	شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	M-70/16:121. [Il était] remerciant pour ses grâces. Il l'a choisi et l'a guidé vers un chemin droit.
وَءَاتَيْنَٰهُ فِي ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً. ~ وَإِنَّهُ فِي ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.	واتيناه في الدنيا حسنة وانه في الاخرة لمن الصالحين	وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ	M-70/16:122. Nous lui avons donné un bienfait dans la vie ici-bas. ~ Et il sera dans la [demeure] dernière des vertueux.
ثُمَّ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ أَنِ: "ٱتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ، حَنِيفًا. ~ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ".	ثم اوحينا اليك ان اتبع ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين	ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	M-70/16:123[2]. Puis nous t'avons révélé: "Suis la religion d'Abraham, en étant droit[T1]. ~ Il n'était point des associateurs".
[إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبْتُ[1] عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُواْ فِيهِ [...]. وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ.]	انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون	إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	M-70/16:124[3]. [Le sabbat a été fait à ceux qui ont divergé à propos [de la religion d'Abraham]. Ton Seigneur jugera parmi eux, au jour de la résurrection, de ce en quoi ils divergeaient].
ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ. وَجَٰدِلْهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ. إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ.	ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين	ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	M-70/16:125[4]. Appelle à la voie de ton Seigneur par la sagesse et la bonne exhortation.[A1] Dispute avec eux de la meilleure manière. Ton Seigneur sait mieux qui s'est égaré de sa voie, ~ et il sait mieux les guidés.

---

1 T1) Mawerdi: 1) Il enseigne la bonté. 2) Une nation qui est imitée et il a été appelé une nation parce que la nation a été établie par lui. 3) Un imam qui est suivi. Lecture de Luxenberg: Du syriaque tama et l'erreur vient de la ressemblance du syriaque ta' avec l'arabe alif. Le sens serait alors: pur de cœur, ou humble et de là les Banu Tamim. L'origine de ce mot pourrait être hébraïque et signifie: un homme digne de confiance. Nous lisons dans Exode 18:21: "Et toi, choisis parmi tout le peuple des hommes habiles, craignant Dieu, dignes de confiance" (אַנְשֵׁי חַיִל). Et dans Genèse 17:1: Je suis le Dieu Tout-Puissant; marchez devant moi et soyez intègres (וְהְיֵה תָמִים). Ceci peut être une référence à Genèse 18:17-18: Et l'Éternel dit: Cacherai-je à Abraham ce que je vais faire, alors qu'Abraham va devenir une grande nation (גוֹי גָּדוֹל) puissante et que toutes les nations de la terre seront bénies en lui? T2) Voir la note de 51/10:105.

2 T1) Voir la note de 51/10:105.

3 1) جَعَلَ السَّبْتَ، أنزلنا السَّبْتَ

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

H-70/16:126[1]. [---] Si vous châtiez, châtiez semblablement à ce dont vous avez été châtiés. Mais si vous êtes patients,[A1] cela est meilleur pour les patients.	وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ	وان عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين	[---] وَإِنْ عَاقَبْتُمْ، فَعَاقِبُواْ[1] بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِۦ. وَلَئِن صَبَرْتُمْ، لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّٰبِرِينَ.
H-70/16:127[2]. Et sois patient,[A1] ta patience n'est qu'avec [l'aide de] Dieu. Ne t'attriste pas pour eux et ne te sens pas à l'étroit à cause des ruses qu'ils ourdissent.	وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ	واصبر وما صبرك الا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما يمكرون	وَاصْبِرْ، وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا [...] بِٱللَّهِ. وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ، وَلَا تَكُ[1] فِي ضَيْقٍ[2] مِّمَّا يَمْكُرُونَ.
H-70/16:128. Dieu est avec ceux qui ont craint et ceux qui sont bienfaiteurs.	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ	ان الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون	إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ.

Chapitre 71/71: Noé
سُورَة نُوح

28 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-71/71:1[5]. Nous avons envoyé Noé à ses gens: "Avertis tes gens, avant que ne leur vienne une punition douloureuse".	إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك من قبل ان يأتيهم عذاب اليم	إِنَّآ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ أَنْ[1]: "أَنذِرْ قَوْمَكَ، مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ".
M-71/71:2. Il dit: "Ô mes gens! Je suis pour vous un avertisseur manifeste,	قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ	قال يا قوم اني لكم نذير مبين	قَالَ: "يَٰقَوْمِ! إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ،
M-71/71:3[6]. pour que vous adoriez Dieu, le craigniez et m'obéissiez.	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ	ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون	أَنِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ[1].
M-71/71:4[7]. Il vous pardonnera [ce qui a précédé] de vos fautes et vous retardera jusqu'à un terme nommé. Le terme de Dieu, quand il vient, il ne saurait être retardé. ~ Si vous saviez!"	يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	يغفر لكم من ذنوبكم ويوخركم الى اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء لا يوخر لو كنتم تعلمون	يَغْفِرْ لَكُم [...] مِّن ذُنُوبِكُمْ، وَيُؤَخِّرْكُمْ[1] إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى. إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ، إِذَا جَآءَ، لَا يُؤَخَّرُ[2]. ~ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ!"
M-71/71:5. Il dit: "Mon Seigneur! J'ai appelé mes gens, nuit et jour.	قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا	قال رب اني دعوت قومي ليلا ونهارا	قَالَ: "رَبِّ! إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي، لَيْلًا وَنَهَارًا.
M-71/71:6[8]. Mais mon appel n'a fait qu'augmenter leur fuite.	فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا	فلم يزدهم دعائي الا فرارا	فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيٓ[1] إِلَّا فِرَارًا.
M-71/71:7. Chaque fois que je les ai appelés pour que tu leur pardonnes, ils ont mis leurs doigts dans leurs oreilles, se sont couverts de leurs vêtements, ont persisté et sont devenus extrêmement arrogants.	وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا	واني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم في اذانهم واستغشوا ثيابهم واصروا واستكبروا استكبارا	وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ، جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمْ فِيٓ ءَاذَانِهِمْ، وَٱسْتَغْشَوْاْ ثِيَابَهُمْ، وَأَصَرُّواْ، وَٱسْتَكْبَرُواْ ٱسْتِكْبَارًا.
M-71/71:8. Puis je les ai appelés à voix haute.	ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا	ثم اني دعوتهم جهارا	ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا.
M-71/71:9. Puis je leur ai déclaré publiquement et je leur ai parlé secrètement".	ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا	ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم اسرارا	ثُمَّ إِنِّيٓ أَعْلَنتُ لَهُمْ، وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا".

---

1 1) عَقَّبْتُمْ فَعَقِّبُوا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
2 1) ضِيْقٍ 2) تَكُن ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
3 Titre tiré du verset 1.
4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
5 1) حذفت
6 1) وَأَطِيعُونِي
7 1) يُوَخِّرُ، قراءة شيعية: يُؤَخَّرُ إلى الأقصى 2) وَيُوَخِّرْكُمْ
8 1) دُعَايَ

M-71/71:10. Et j'ai dit: "Demandez pardon à votre Seigneur. Il est pardonneur.	فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا	فَقُلْتُ: "ٱسْتَغْفِرُواْ رَبَّكُمْ. إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا.	ܡܠܠܬ ܐܣܬܓܦܪܘܢ ܠܡܪܝܟܘܢ ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܕܡܚܘܠ ܚܛܝܐ
M-71/71:11. Il envoie sur vous une pluie abondante du ciel,	يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا	يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا،	ܢܫܕܪ ܫܡܝܐ ܥܠܝܟܘܢ ܡܛܪܐ ܣܓܝܐܐ
M-71/71:12. il vous pourvoit en biens et en fils, vous fait des jardins et vous fait des rivières.	وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا	وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ، وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّٰتٍ، وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا.	ܘܢܣܝܡ ܠܟܘܢ ܒܢܝܢ ܘܢܥܒܕ ܠܟܘܢ ܦܪܕܝܣܐ ܘܢܥܒܕ ܠܟܘܢ ܢܗܪܐ
M-71/71:13[1]. Qu'avez-vous à ne pas espérer une révérence pour Dieu,[T1]	مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا	مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا،	ܡܐ ܠܟܘܢ ܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܠܐ ܡܬܝܩܪܝܢ
M-71/71:14. alors qu'il vous a créés par phases?	وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا	وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا؟	ܘܗܘ ܒܪܝܟ ܠܟܘܢ ܒܙܒܢܢ
M-71/71:15[2]. N'avez-vous pas vu comment Dieu a créé sept cieux en couches,	أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا	أَلَمْ تَرَوْاْ[1] كَيْفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا[2]،	ܠܐ ܚܙܝܬܘ ܐܝܟ ܒܪܝ ܐܠܗܐ ܫܒܥ ܫܡܝܐ ܛܒܩܝܢ
M-71/71:16. il y a fait la lune une lumière et a fait le soleil une lampe?	وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا	وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا، وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا؟	ܘܥܒܕ ܣܗܪܐ ܒܗܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܫܡܫܐ ܣܪܓܐ
M-71/71:17. C'est Dieu qui vous a fait pousser de la terre comme des plantes.	وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا	وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا.	ܘܐܠܗܐ ܐܢܒܬܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܢܒܬܐ
M-71/71:18. Puis il vous y retournera et vous fera sortir.	ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا	ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا، وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا.	ܗܠܝܢ ܢܦܝܣ ܒܗ ܘܢܦܩܘ ܠܟܘܢ ܢܦܩܐ
M-71/71:19. C'est Dieu qui a étendu la terre pour vous,	وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا	وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا،	ܘܐܠܗܐ ܥܒܕ ܠܟܘܢ ܐܪܥܐ ܦܬܝܚܐ
M-71/71:20. pour que vous cheminiez dans ses chemins spacieux".	لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا	لِّتَسْلُكُواْ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا".	ܕܬܗܠܟܘܢ ܒܗ ܫܒܝܠܐ ܦܬܝܚܐ
M-71/71:21[3]. Noé dit: "Mon Seigneur! Ils m'ont désobéi et ont suivi celui dont les biens et les enfants n'ont fait qu'augmenter sa perte".	قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا	قَالَ نُوحٌ: "رَبِّ! إِنَّهُمْ عَصَوْنِي، وَٱتَّبَعُواْ مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ[1] إِلَّا خَسَارًا".	ܐܡܪ ܢܘܚ ܡܪܝ ܐܢܘܢ ܥܒܕܘ ܠܝ ܘܐܬܒܥܘ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܬܗ ܘܒܢܘܗܝ ܐܠܐ ܠܚܣܪܐ
M-71/71:22[4]. Ils ont ourdi une grande ruse,	وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا	وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا[1]،	ܘܥܒܕܘ ܡܟܪܐ ܪܒܐ
M-71/71:23[5]. et ils ont dit: "Ne délaissez jamais vos dieux et ne délaissez jamais Wadd, Suwa'a, Yagout, Ya'ouq et Nasr".	وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا	وَقَالُواْ: "لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ، وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا[1] وَلَا سُوَاعًا[2] وَلَا يَغُوثَ[3] وَيَعُوقَ[4] وَنَسْرًا".	ܘܐܡܪܘ ܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܐܠܗܬܟܘܢ ܘܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܘܕܐ ܘܠܐ ܣܘܥܐ ܘܠܐ ܝܥܘܬ ܘܝܥܘܩ ܘܢܣܪ
M-71/71:24. [Ils ont égaré beaucoup. Ne fais augmenter les oppressifs qu'en égarement.	وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا	[وَقَدْ أَضَلُّواْ كَثِيرًا. وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلًا.	ܘܡܛܥܘ ܣܓܝܐ ܘܠܐ ܬܘܣܦ ܠܙܠܡܐ ܐܠܐ ܛܥܝܘܬܐ
M-71/71:25[6]. À cause de leurs erreurs, ils ont été noyés et jetés dans un feu et ils n'ont pas trouvé, hors de Dieu, des secoureurs.]	مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا	مِّمَّا[1] خَطِيٓـَٰٔتِهِمْ[2]، أُغْرِقُواْ[3] فَأُدْخِلُواْ نَارًا، فَلَمْ يَجِدُواْ لَهُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، أَنصَارًا.]	ܡܢ ܚܛܝܬܗܘܢ ܐܬܚܪܩܘ ܘܥܠܘ ܠܢܘܪܐ ܘܠܐ ܫܟܚܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܣܥܕܐ
M-71/71:26. Noé dit: "Mon Seigneur! Ne laisse sur la terre aucune demeure des mécréants.	وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا	وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ دَيَّارًا.	ܘܐܡܪ ܢܘܚ ܡܪܝ ܠܐ ܬܫܒܩ ܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܟܦܪܐ ܕܝܝܪ ܕܝܪܐ

---

1 T1) Qu'avez-vous à ne pas vénérer Allah comme il se doit (Hamidullah); Qu'avez-vous donc à ne pas vouer à Allah la considération nécessaire (Abdelaziz); Qu'avez-vous donc à désespérer de Dieu en sa magnanimité (Boubakeur); Pourquoi ne reconnaissez-vous pas la grandeur d'Allah (Ould Bah). Mawerdi: 1) Pourquoi ne reconnaissez-vous pas la grandeur de Dieu? 2) Pourquoi ne craignez-vous pas la punition de Dieu et n'espérez-vous pas une récompense de sa part? 3) Pourquoi ne connaissez-vous pas les droits de Dieu et ne le remerciez-vous pas pour ses bénédictions? 4) Pourquoi n'obéissez-vous pas à Dieu? 5) Pourquoi n'affirmez-vous pas l'unicité de Dieu, qu'il est votre Dieu et que vous n'avez pas d'autre dieu que lui? Il y a peut-être une erreur ici: مَا لَكُمْ لَا تَرْعُونَ Pourquoi ne respectez-vous pas la dignité de Dieu?

2 1) يَرَوْا (2 طِبَاقٍ

3 1) وَوِلْدُهُ، وَوُلْدُهُ

4 1) كُبَارًا، كِبَارًا

5 1) وَدًّا (2 وَلَا سُوَاعًا آلهة (3 قراءة شيعية: وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَيَعُوقاً (4 وَيَغُوثاً، وَلَا يَغُوثاً

6 1) مِنْ (2 خَطِيئَتِهِمْ، خَطِيَّاتِهِمْ، خَطَايَاهُمْ، غُرِّقُوا (3 ما أُغْرِقُوا

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ، يُضِلُّواْ عِبَادَكَ، وَلَا يَلِدُوٓاْ إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا.

إنك ان ندرهم يضلوا عبادك ولا يلدوا الا ماجرا كفارا

إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

M-71/71:27. Si tu les laisses, ils égareront tes serviteurs et n'enfanteront qu'un prévaricateur mécréant.

رَّبِّ! ٱغْفِرْ لِي، وَلِوَٰلِدَيَّ[1]، وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا، وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ. وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارًا".

رب اغفر لي ولوالدي ولمن دخل بيتي مومنا وللمومنين والمومنات ولا تزد الظالمين الا تبارا

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

M-71/71:28[1]. Seigneur! Pardonne à moi, à mes deux géniteurs et à celui qui entre dans ma maison en étant croyant, ainsi qu'aux croyants et aux croyantes. Ne fais augmenter les oppressifs qu'en destruction".

Chapitre 72/14: Abraham

سُورَة إبراهيم

52 versets - mecquois [sauf: 28-29][2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

الٓر. كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ، لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ[1] مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ، بِإِذْنِ رَبِّهِمْ، إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ، ٱلْحَمِيدِ.

الر كتب انزلنه اليك لتخرج الناس من الظلمت الى النور باذن ربهم الى صرط العزيز الحميد

الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

M-72/14:1[4]. Alif, Lam, Ra.[T1] [Ceci est] un livre que nous avons fait descendre à toi, afin que tu fasses sortir les humains de l'obscurité à la lumière, avec l'autorisation de leur Seigneur, vers le chemin du noble, du louable.

ٱللَّهِ[1] ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ!

الله الذى له ما فى السموت وما فى الارض ووىل للكفرين من عذاب شديد

اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

M-72/14:2[5]. C'est Dieu qui a ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Malheur aux mécréants d'une punition sévère!

ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْأَخِرَةِ، وَيَصُدُّونَ[1] [...] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَيَبْغُونَهَا [...] عِوَجًا، ~ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ.

الذين يستحبون الحوه الدنيا على الاخره ويصدون عن سبل الله ويبغونها عوجا اولىك فى ضلل بعيد

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأَخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

M-72/14:3[6]. Ceux qui aiment la vie ici-bas plus que la [demeure] dernière, détournent [les gens] de la voie de Dieu, recherchant à la [rendre] tortueuse, ~ ceux-là sont dans un égarement lointain.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ[1] قَوْمِهِۦ، لِيُبَيِّنَ لَهُمْ [...]. فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ، وَيَهْدِي مَن يَشَآءُ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لنبين لهم فيضل الله من يشا ويهدى من يشا وهو العزيز الحكيم

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

M-72/14:4[7]. Nous n'avons envoyé de messager qu'avec la langue de ses gens, afin qu'il leur manifeste [ce avec quoi il est venu]. Dieu égare alors qui il veut et guide qui il veut. ~ Il est le noble, le sage.

[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ [...] أَنْ: "أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ، وَذَكِّرْهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِ". ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ، شَكُورٍ.

ولقد ارسلنا موسى باينتنا ان اخرج قومك من الظلمت الى النور وذكرهم بايم الله ان فى ذلك لاىت لكل صبار شكور

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

M-72/14:5. [---] Nous avons envoyé Moïse avec nos signes [et lui avons dit]: "Fais sortir tes gens de l'obscurité à la lumière et rappelle-leur les jours de Dieu". ~ Il y a là des signes pour tout très patient, remerciant.

---

1 1) وَلِوَالِدِي، وَلِوَالِدَيَّهْ، وَلِوَلَدَيَّ، ولِأَبَوَيَّ

2 Titre tiré du verset 35.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) لِيَخْرُجَ النَّاسُ ♦ T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

5 1) اللَّهُ

6 1) وَيُصِدُّونَ

7 1) بِلِسْنِ، بِلَسْنِ، بِلْسْنِ، بِلُسْنِ

M-72/14:6[1]. [Rappelle] quand Moïse dit à ses gens: "Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous, quand il vous a sauvés des gens de Pharaon, qui vous infligeaient la pire punition, immolant vos fils et laissant vivre vos femmes[R1]. ~ Il y a là un grand test de votre Seigneur".

[...] وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ: "ٱذْكُرُواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ، إِذْ أَنجَىٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ، يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ، وَيُذَبِّحُونَ[1] أَبْنَآءَكُمْ، وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ. ~ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ".

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

M-72/14:7[2]. [Rappelle] quand votre Seigneur annonça: "Si vous remerciez, je vous augmenterai [les faveurs]. Mais si vous mécroyez, ma punition sera forte".

[...] وَإِذْ تَأَذَّنَ[1] رَبُّكُمْ[2]: "لَئِن شَكَرْتُمْ، لَأَزِيدَنَّكُمْ [...]. وَلَئِن كَفَرْتُمْ، إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ".

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

M-72/14:8. Moïse dit: "Si vous mécroyez, vous et tous ceux qui sont dans la terre, Dieu est indépendant, louable".

وَقَالَ مُوسَىٰٓ: "إِن تَكْفُرُوٓاْ، أَنتُمْ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا، فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ، حَمِيدٌ".

وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

M-72/14:9[3]. [---] Ne vous est-elle pas venue la nouvelle de ceux d'avant vous: les gens de Noé, 'Aad, Tamud et ceux après eux, que seul Dieu connaît? Leurs messagers sont venus à eux avec les preuves, mais ils retournèrent leurs mains à leurs bouches et dirent: "Nous avons mécru à ce avec quoi vous êtes envoyés. Nous sommes dans un doute suspicieux au sujet de ce vers quoi vous nous appelez".

[---] أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ: قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ، لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا ٱللَّهُ؟ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ، فَرَدُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ فِيٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَقَالُوٓاْ: "إِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ. وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ، مِّمَّا تَدْعُونَنَآ إِلَيْهِ، مُرِيبٍ".

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

M-72/14:10[4]. Leurs messagers dirent: "Y a-t-il un doute au sujet de Dieu, créateur des cieux et de la terre? Il vous appelle pour qu'il vous pardonne [ce qui a précédé] de vos fautes et vous retarde jusqu'à un terme nommé". Ils dirent: "Vous n'êtes que des humains semblables à nous. Vous voulez nous détourner de ce qu'adoraient nos pères. Apportez-nous donc une autorité manifeste".

قَالَتْ رُسُلُهُمْ: "أَفِي ٱللَّهِ شَكٌّ، فَاطِرِ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ؟ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم [...] مِّن ذُنُوبِكُمْ، وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى". قَالُوٓاْ: "إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا. تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا[2] عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا. فَأْتُونَا بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ".

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

M-72/14:11. Leurs messagers leur dirent: "Nous ne sommes que des humains semblables à vous. Mais Dieu gratifie qui il veut parmi ses serviteurs. Il n'était pas à nous de vous apporter une autorité, sinon avec l'autorisation de Dieu. ~ Que les croyants se confient à Dieu.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ: "إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ. وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَٰنٍ، إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

M-72/14:12[5]. Qu'aurions-nous à ne pas nous confier à Dieu, alors qu'il nous a guidés vers nos voies? Nous serons patients avec ce dont vous nous avez lésés.

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ، وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا[1]؟ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

---

1 1) وَيَذَبَحُونَ، يَذَبَحُونَ ♦ R1) Cf. Ex 1:16-22.
2 1) رَبُّكَ (2 قال
3 1) تَدْعُونَّا
4 1) تَصُدُّونَّا (2 فَاطِرَ ♦
5 1) سُبْلَنَا

فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ".

ملسوطل الموطلود

Ceux qui ont confiance, qu'ils aient confiance en Dieu".

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِرُسُلِهِمْ: "لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ، أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا". فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ: "لَنُهْلِكَنَّ[1] ٱلظَّٰلِمِينَ،

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

وومال الدين كفروا لرسلهم لنخرجنكم من ارضنا او لتعودن في ملتنا فاوحى اليهم ربهم لنهلكن الظلمين

M-72/14:13[1]. Ceux qui ont mécru dirent à leurs messagers: "Nous vous ferons sortir de notre terre, à moins que vous ne retourniez à notre religion". Leur Seigneur leur révéla alors: "Nous ferons périr les oppressifs,

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ[1] ٱلْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ. ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي، وَخَافَ وَعِيدِ".

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

ولنسكننكم الارض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد

M-72/14:14[2]. et nous vous ferons habiter la terre après eux. Cela est pour celui qui a craint ma présence et a craint ma menace".

وَٱسْتَفْتَحُواْ[1]، وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ.

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد

M-72/14:15[3]. Ils ont espéré la conquête, mais tout despote obstiné a été déçu.

مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ، وَيُسْقَىٰ مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ.

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

من ورائه جهنم ويسقى من ماء صديد

M-72/14:16. La géhenne est derrière lui et il lui sera donné à boire d'une eau purulente.

يَتَجَرَّعُهُۥ، وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ. وَيَأْتِيهِ ٱلْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ، وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ. وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٌ.

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

يتجرعه ولا يكاد يسيغه ويأتيه الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب غليظ

M-72/14:17. Il l'ingurgitera et la digèrera à peine. La mort lui viendra de tous les endroits, mais il ne mourra pas. Il aura derrière lui une punition dure.

[---] مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمْ أَعْمَٰلُهُمْ كَرَمَادٍ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ[1]، فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ[2]. لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُواْ عَلَىٰ شَيْءٍ. ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ.

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

مثل الذين كفروا بربهم اعمالهم كرماد اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال البعيد

M-72/14:18[4]. [---] Les œuvres de ceux qui ont mécru en leur Seigneur ressemblent à une cendre dans un jour tempétueux avec un vent violent. Ils n'ont aucun pouvoir sur ce qu'ils ont réalisé. Voilà l'égarement lointain.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ[1] بِٱلْحَقِّ؟ إِن يَشَأْ، يُذْهِبْكُمْ، وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

الم تر ان الله خلق السموت والارض بالحق ان يشا يذهبكم ويات بخلق جديد

M-72/14:19[5]. N'as-tu pas vu que Dieu a créé les cieux et la terre en vérité? S'il voulait, il vous ferait disparaître et ferait venir une création nouvelle.[R1]

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

وما ذلك على الله بعزيز

M-72/14:20. Et cela n'est pas difficile pour Dieu.

[---] وَبَرَزُواْ[1] لِلَّهِ جَمِيعًا. فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓاْ: "إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا. فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ مِن شَيْءٍ؟" قَالُواْ: "لَوْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ، لَهَدَيْنَٰكُمْ. سَوَآءٌ عَلَيْنَآ، أَجَزِعْنَآ أَمْ صَبَرْنَا، مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ".

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ

وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء قالوا لو هدانا الله لهديناكم سوا علينا اجزعنا ام صبرنا ما لنا من محيص

M-72/14:21[6]. [---] Ils sortiront tous devant Dieu. Puis les faibles diront à ceux qui sont devenus arrogants: "Nous vous avions suivis. Nous servirez-vous donc contre la punition de Dieu?" Ils diront: "Si Dieu nous avait guidés, nous vous aurions guidés. Cela nous est égal pour nous que nous soyons inquiets ou patients, nous n'avons pas d'échappatoire"[T1].

---

[1] 1) لَيُهْلِكَنَّ

[2] 1) وَعِيدِي (2 وَلَيُسْكِنَنَّكُمُ

[3] 1) وَاسْتَفْتَحُوا

[4] 1) يَوْمٍ (2 الرِّيَاحُ

[5] 1) خَالِقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

[6] 1) وَبُرِّزُوا ♦ T1) Le verbe syriaque ܚܝܐ hayyas signifie couvrir. Luxenberg propose la lecture معيق dans le sens d'empêchement.

وَقَالَ ٱلشَّيۡطَٰنُ، لَمَّا قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ: "إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمۡ[1] وَعۡدَ ٱلۡحَقِّ، وَوَعَدتُّكُمۡ فَأَخۡلَفۡتُكُمۡ. وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوۡتُكُمۡ، فَٱسۡتَجَبۡتُمۡ لِي[2]. فَلَا تَلُومُونِي[3]، وَلُومُوٓاْ أَنفُسَكُم. مَّآ أَنَا۠ بِمُصۡرِخِكُمۡ، وَمَآ أَنتُم بِمُصۡرِخِيَّ[4]. إِنِّي كَفَرۡتُ بِمَآ أَشۡرَكۡتُمُونِ[5] مِن قَبۡلُ". ~ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ.

وقال السطر لما
مضى الامر ار الله
وعدكم وعد الحق
ووعدتكم
ماخلفتكم وما كان لى
عليكم من سلطان الا
ان دعوتكم
فاستجبتم لى فلا
تلومونى ولوموا
انفسكم ما انا
بمصرخكم وما انتم
بمصرخى انى كفرت
بما اشركتمون من قبل
ان الظلمين لهم
عذاب اليم

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

M-72/14:22[1]. Le Satan dira, quand l'affaire sera décidée: "Dieu vous avait promis la promesse de la vérité et moi je vous ai promis mais j'ai manqué à ma promesse envers vous. Je n'avais aucune autorité sur vous si ce n'est que je vous ai appelés et vous m'avez répondu. Ne me blâmez pas, mais blâmez-vous vous-mêmes. Je ne peux répondre à votre cri à l'aide et vous ne pouvez pas répondre à mon cri à l'aide. J'ai mécru en ce que vous m'avez associé auparavant". ~ Les oppressifs auront une punition douloureuse.

وَأُدۡخِلَ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡ. تَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا: "سَلَٰمٞ".

وادخل الذين امنوا
وعملوا الصلحت جنت
تجرى من تحتها الانهر
خلدين فيها باذن
ربهم تحيتهم فيها سلم

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

M-72/14:23[2]. On fera entrer ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, avec l'autorisation de leur Seigneur. Là, leur salutation sera: "Paix".

[---] أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا كَلِمَةٗ طَيِّبَةٗ[1] كَشَجَرَةٖ طَيِّبَةٍ، أَصۡلُهَا ثَابِتٞ[2]، وَفَرۡعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ؟

الم تر كيف ضرب
الله مثلا كلمة طيبة
كشجرة طيبة اصلها
ثابت وفرعها فى السما

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

M-72/14:24[3]. [---] N'as-tu pas vu comment Dieu a cité comme exemple[R1] une bonne parole pareille à un bon arbre, dont la racine est ferme et dont les rameaux sont dans le ciel?

تُؤۡتِيٓ أُكُلَهَا[1] كُلَّ حِينِۢ، بِإِذۡنِ رَبِّهَا. وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَٰلَ لِلنَّاسِ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ!

توتى اكلها كل حين
باذن ربها ويضرب
الله الامثال للناس
لعلهم يتذكرون

تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

M-72/14:25[4]. Il donne ses fruits à tout moment, avec l'autorisation de son Seigneur. Dieu cite les exemples aux humains. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٖ[1] كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ، ٱجۡتُثَّتۡ[2] مِن فَوۡقِ ٱلۡأَرۡضِ، مَا لَهَا مِن قَرَارٖ.

ومثل كلمة خبيثة
كشجرة خبيثة
اجتثت من فوق
الارض ما لها
من قرار

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

M-72/14:26[5]. Une mauvaise parole ressemble à un mauvais arbre, déraciné du dessus de la terre, qui n'a pas de stabilité.

[---] يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡقَوۡلِ ٱلثَّابِتِ، فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ، وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَ. وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ.

يثبت الله الذين امنوا
بالقول الثابت فى الحيوة
الدنيا وفى الاخرة
ويضل الله الظلمين
ويفعل الله ما يشا

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

M-72/14:27. [---] Dieu renforce ceux qui ont cru par la parole ferme, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière et égare les oppressifs. Dieu fait ce qu'il veut.

[---] أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ كُفۡرٗا، وَأَحَلُّواْ قَوۡمَهُمۡ دَارَ ٱلۡبَوَارِ[1]؟

الم تر الى الذين
بدلوا نعمت الله
كفرا واحلوا قومهم
دار البوار

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

H-72/14:28. [---] N'as-tu pas vu ceux qui ont changé la grâce de Dieu contre la mécréance et ont établi leurs gens dans la demeure de la perdition?

جَهَنَّمَ[1] يَصۡلَوۡنَهَا. وَبِئۡسَ ٱلۡقَرَارُ!

جهنم يصلونها وبئس
القرار

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

H-72/14:29[6]. La géhenne, où ils rôtiront[T1]. Quelle abominable demeure!

---

1 1) أَشْرَكْتُمُونِي (4 بِمُصْرِخِيّ، بِمُصْرِخِيَّهْ (3 يَلُومُونِي (3 قراءة شيعية أو تفسير شيعي: فَاسْتَجَبْتُمْ لِي وعدلتم عن الولي (2 وَاعَدَكُمْ

2 1) وَأُدْخِلُ

3 1) كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ (2 ثَابِتٍ أَصْلُهَا ♦ R1) Cf. Ps 1:3; Mt 13:4-32; Mc 4:1-34; Lc 8:5-18.

4 1) أُكْلَهَا

5 1) أُجْتِثَّتْ (2 وضرب الله مَثَلاً كَلِمَةً خَبِيثَةً، وضرب مَثَلَ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ، وضرب مَثَلاً كَلِمَةً خَبِيثَةً

6 1) جَهَنَّمُ ♦ T1) Traduction probable: la géhenne où ils descendront (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

وَجَعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّواْ[1] [...] عَن سَبِيلِهِۦ. قُلْ: "تَمَتَّعُواْ، فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى ٱلنَّارِ".

وجعلوا لله انداذا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فان مصيركم الى النار

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

M-72/14:30[1]. Ils ont fait à Dieu des égaux[T1] afin d'égarer [les gens] de sa voie. Dis: "Jouissez, car votre destination est vers le feu".

[---] قُل لِّعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ، سِرًّا وَعَلَانِيَةً، مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ[1].

قل لعبادي الذين امنوا يقيموا الصلوة وينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلال

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ

M-72/14:31[2]. [---] Dis à mes serviteurs qui ont cru, qu'ils observent la prière et qu'ils dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés, secrètement et publiquement, avant que ne vienne un jour où il n'y aura ni vente ni amitié.

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ، وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ، وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَٰرَ.

الله الذي خلق السموت والارض وانزل من السما ما فاخرج به من الثمرت رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره وسخر لكم الانهر

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

M-72/14:32. [---] C'est Dieu qui a créé les cieux et la terre, a fait descendre du ciel de l'eau par laquelle il a fait sortir des fruits pour votre provision, vous a soumis les felouques pour courir dans la mer sur son ordre et vous a soumis les rivières.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ، دَآئِبَيْنِ، وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ.

وسخر لكم الشمس والقمر دايبين وسخر لكم الليل والنهار

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

M-72/14:33. Il vous a soumis le soleil et la lune, mouvant constamment et vous a soumis la nuit et le jour.

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ[1] مَا سَأَلْتُمُوهُ. وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ. إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ، كَفَّارٌ.

وانتكم من كل ما سالتموه وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها ان الانسن لظلوم كفار

وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

M-72/14:34[3]. Il vous a donné de tout ce que vous lui avez demandé.[A1] Si vous comptez les grâces de Dieu, vous ne les énumèrerez pas. L'humain est oppressif, mécréant.

[---] [...] وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ: "رَبِّ! ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا، وَٱجْنُبْنِي[1] وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ ٱلْأَصْنَامَ.

واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

M-72/14:35[4]. [---] [Rappelle] quand Abraham dit: "Mon Seigneur! Fais en sorte que ce pays soit sûr et que j'évite, ainsi que mes enfants, le culte des idoles.

رَبِّ! إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ. فَمَن تَبِعَنِي فَإِنَّهُۥ مِنِّي. وَمَنْ عَصَانِي [...]. ~ فَإِنَّكَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

رب انهن اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني فانك غفور رحيم

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

M-72/14:36. Mon Seigneur! Elles ont égaré beaucoup d'humains. Quiconque me suit est des miens. Quant à celui qui me désobéit, [tu es capable de le guider]. ~ Tu es pardonneur, miséricordissime.

رَبَّنَآ! إِنِّيٓ أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ، عِندَ بَيْتِكَ ٱلْمُحَرَّمِ، رَبَّنَآ! لِيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ. فَٱجْعَلْ أَفْـِٔدَةً[1] مِّنَ ٱلنَّاسِ تَهْوِيٓ[2] إِلَيْهِمْ، وَٱرْزُقْهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ!

ربنا اني اسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل افيدة من الناس تهوي اليهم وارزقهم من الثمرت لعلهم يشكرون

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

M-72/14:37[5]. Notre Seigneur! J'ai fait habiter une partie de mes descendants dans une vallée sans cultures, près de ta Maison inviolable,[R1] notre Seigneur! afin qu'ils observent la prière. Fais donc que se penchent vers eux les cœurs d'une partie des humains,[R2] et approvisionne-les des fruits. ~ Peut-être remercieront-ils!

رَبَّنَآ! إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ. وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِن شَيْءٍ[1]، فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ.

ربنا انك تعلم ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شي في الارض ولا في السما

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

M-72/14:38[6]. Notre Seigneur! Tu sais ce que nous cachons et ce que nous disons publiquement. Rien ne sera caché à Dieu, ni dans la terre ni dans le ciel.

---

1 1) لِيَضِلُّوا ♦ T1) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles.

2 1) بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالَ

3 1) كُلِّ ♦ A1) Abrogé par 70/16:18.

4 1) وَاجْنُبْنِي

5 1) أَفْئِدَةً، آفْدَةً، أَفْوِدَةً، إِفَادَةً، أَفْدَةً 2) تَهْوَى، تُهْوَى ♦ R1) Cf. Gn chap. 16, 17:18-20; 25:12-18. R2) Cf. Is 60:7.

6 1) قراءة شيعية: وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ شأن شَيْءٍ

M-72/14:39[1]. Louange à Dieu qui m'a donné, dans ma vieillesse, Ismaël et Isaac. Mon Seigneur est écouteur de l'appel.

M-72/14:40[2]. Mon Seigneur! Fais que j'observe la prière et [fais que] de mes descendants [il y ait qui l'observe]. Notre Seigneur! Accepte mon appel.

M-72/14:41[3]. Notre Seigneur! Pardonne à moi, à mes deux géniteurs et aux croyants, le jour où le compte aura lieu".

M-72/14:42[4]. [---] Ne pense pas que Dieu soit inattentif à ce que font les oppressifs. Seulement il les retarde jusqu'au jour où les regards se figeront,

M-72/14:43. accourant, leurs têtes couvertes, sans pouvoir retourner leur regard, avec leurs cœurs vides.

M-72/14:44. [---] Avertis les humains du jour où la punition leur viendra. Ceux qui ont oppressé diront alors: "Notre Seigneur! Retarde-nous jusqu'à un terme proche, nous répondrons à ton appel et suivront les messagers". [On leur dira:] "N'avez-vous pas juré, auparavant, que vous ne disparaîtrez jamais?

M-72/14:45[5]. Vous avez pourtant habité dans les habitations de ceux qui se sont oppressés eux-mêmes, il vous a été manifeste comment nous leur avons fait et nous vous avons cité les exemples".

M-72/14:46[6]. Ils ont ourdi leur ruse et [la connaissance de] leur ruse est auprès de Dieu, même si leur ruse faisait disparaître les montagnes.

M-72/14:47[7]. [---] Ne pense pas que Dieu manque à sa promesse envers ses messagers. ~ Dieu est noble, vengeur.

M-72/14:48[8]. [Rappelle] le jour où la terre sera remplacée par une autre terre,[R1] les cieux [seront remplacés par d'autres cieux] et ils sortiront [des tombes] devant Dieu, le seul, le subjugueur.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي وَهَبَ لِي[1]، عَلَى ٱلْكِبَرِ، إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ. إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ.

رَبِّ! ٱجْعَلْنِي مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ [...] وَمِن ذُرِّيَّتِي [...]. رَبَّنَا! وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ[1].

رَبَّنَا[1]! ٱغْفِرْ لِي وَلِوٰلِدَيَّ[2] وَلِلْمُؤْمِنِينَ، يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ".

[---] وَلَا تَحْسَبَنَّ[1] ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ ٱلظَّٰلِمُونَ. إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ[2] لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ،

مُهْطِعِينَ، مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ، لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ، وَأَفْـِٔدَتُهُمْ هَوَآءٌ.

[---] وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ ٱلْعَذَابُ. فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟: "رَبَّنَآ! أَخِّرْنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ، نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَ". [...]: "أَوَ لَمْ تَكُونُوٓا۟ أَقْسَمْتُم، مِّن قَبْلُ، مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ؟

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ، وَتَبَيَّنَ[1] لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ، وَضَرَبْنَا لَكُمُ ٱلْأَمْثَالَ[2]".

وَقَدْ مَكَرُوا۟ مَكْرَهُمْ، وَعِندَ ٱللَّهِ [...] مَكْرُهُمْ، وَإِن[1] كَانَ[2] مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ[3] مِنْهُ ٱلْجِبَالُ[4].

[---] فَلَا تَحْسَبَنَّ[1] ٱللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِۦ[2] رُسُلَهُۥٓ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، ذُو ٱنتِقَامٍ.

[...] يَوْمَ تُبَدَّلُ ٱلْأَرْضُ[1] غَيْرَ ٱلْأَرْضِ، [...] وَٱلسَّمَٰوَٰتُ [...]، وَبَرَزُوا۟[2] [...] لِلَّهِ، ~ ٱلْوَٰحِدِ، ٱلْقَهَّارِ.

الحمد لله الذي وهب لي على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي لسميع الدعا

رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعا

ربنا اغفر لي ولوالدي وللمومنين يوم يقوم الحساب

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظلمون انما يوخرهم ليوم تشخص فيه الابصار

مهطعين مقنعي روسهم لا يرتد اليهم طرفهم وافيدتهم هواء

وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم تكونوا اقسمتم من قبل ما لكم من زوال

وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال

ومكروا مكرهم وعند الله مكرهم وان كان مكرهم لتزول منه الجبال

فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام

يوم تبدل الارض غير الارض والسموت وبرزوا لله الواحد القهار

---

1 1) وَهَبَنِي

2 1) دُعَائِي

3 1) رَبُّنَا (2 وَلِوَلَدَيَّ، ولِوُلْدِي، وَلِوَالِدِيي، وَلِأَبَوَيَّ، وَلِذُرِّيتي، قراءة شيعية: رب اغفر ولولدي

4 1) نُؤَخِّرُهُمْ، يُؤَخِّرُهُمْ (2 تَحْسِبَنَّ، تَحْسَبْ

5 1) قراءة شيعية: وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ لكن لا تعقلون (2 وَتُبُيِّنَ، وَنُبَيِّنُ، وَنُبَيِّنْ

6 1) ولولا كلمة الله لزال من مكرهم الجبال (4 لَتَزُولَ، لَتَزُولَ (3 كَادَ (2 وَأَنْ، ومَا

7 1) وَعْدَهُ (2 تَحْسِبَنَّ، تَحْسَبْ

8 1) نُبْدِلُ الْأَرْضَ، يُبَدَّلُ الْأَرْضُ (2 وَبُرِّزُوا ♦ R1) Cf. Is 65:17; Ap. 21:1.

M-72/14:49. Ce jour-là, tu verras les criminels, attachés par des entraves,	وَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ، يَوْمَئِذٍ، مُقَرَّنِينَ فِي ٱلْأَصْفَادِ،	وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد	وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ
M-72/14:50[1]. leurs vêtements de goudron et le feu couvrant leurs faces,	سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ[1]، وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ[2]،	سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار	سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ
M-72/14:51. afin que Dieu rétribue chaque âme pour ce qu'elle a réalisé. ~ Dieu est rapide dans le compte.	لِيَجْزِيَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ.	ليجزي الله كل نفس ما كسبت ~ ان الله سريع الحساب	لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
M-72/14:52[2]. Ceci est une communication aux humains, afin qu'ils en soient avertis, qu'il n'est qu'un dieu unique, ~ et que les dotés d'intelligence s'en rappellent.	هَٰذَا بَلَٰغٌ لِّلنَّاسِ، وَلِيُنذَرُواْ بِهِۦ، وَلِيَعْلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ، ~ وَلِيَذَّكَّرَ[1] أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ.	هذا بلاغ للناس ولينذروا به ولعلموا انما هو اله واحد ولذكر اولوا الالباب	هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

Chapitre 73/21: Les prophètes

سُورَة الأَنْبِيَاء

112 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
M-73/21:1. Le compte pour les humains s'est approché, ~ mais ils se détournent inattentifs.	ٱقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ، ~ وَهُمْ، فِي غَفْلَةٍ، مُّعْرِضُونَ.	اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون	اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ
M-73/21:2[5]. Pas un nouveau rappel ne leur vient de leur Seigneur sans qu'ils ne l'écoutent pendant qu'ils jouent,	مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ[1] إِلَّا ٱسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ،	ما ياتيهم من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه وهم يلعبون	مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ
M-73/21:3[6]. leurs cœurs distraits. Ceux qui ont oppressé se font des confidences secrètes: "Celui-ci n'est-il pas un humain semblable à vous? Pratiquez-vous donc la sorcellerie[T1] alors que vous voyez?"	لَاهِيَةٌ[1] قُلُوبُهُمْ. وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجْوَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ[2]: "هَلْ هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ؟ أَفَتَأْتُونَ ٱلسِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ؟"	لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا الا بشر مثلكم افتاتون السحر وانتم تبصرون	لَاهِيَةٌ قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ
M-73/21:4[7]. Il dit: "Mon Seigneur sait ce qui se dit dans le ciel et dans la terre. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur".	قَالَ[1]: "رَبِّي يَعْلَمُ ٱلْقَوْلَ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ".	قال ربي يعلم القول في السما والارض وهو السميع العليم	قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
M-73/21:5[8]. Ils dirent: "Ce sont plutôt des fagots[T1] de rêves. Il l'a plutôt fabulé. Il est plutôt un poète. Qu'il nous apporte donc un signe comme [ceux avec lesquels] furent envoyés les premiers".	بَلْ" قَالُوٓاْ "أَضْغَٰثُ أَحْلَٰمٍ. " بَلِ ٱفْتَرَىٰهُ. بَلْ هُوَ شَاعِرٌ. فَلْيَأْتِنَا بِـَٔايَةٍ كَمَآ أُرْسِلَ [...] ٱلْأَوَّلُونَ".	بل قالوا اضغاث احلام بل افتراه بل هو شاعر فليأتنا باية كما ارسل الاولون	بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ
M-73/21:6. Aucune cité, avant eux, que nous avons fait périr n'a cru. Ceux-ci croiront-ils donc?	مَآ ءَامَنَتْ، قَبْلَهُم، مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَآ. أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ؟	ما امنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم يومنون	مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
M-73/21:7[9]. Nous n'avons envoyé avant toi que des hommes auxquels nous révélons. Interrogez donc les gens du rappel, ~ si vous ne saviez pas.	وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ[1] إِلَيْهِمْ. فَسْـَٔلُوٓاْ[2] أَهْلَ ٱلذِّكْرِ، ~ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.	وما ارسلنا قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون	وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

---

1 1) وَتَغْشَّى وُجُوهَهُمُ النَّارُ، وَتَغْشَى وُجُوهُهُمُ النَّارَ (2 قَطِرَانٍ، قَطْرَانٍ، قِطْرَانٍ، قِطْرَانٍ

2 1) وَلِتُنْذِرُوا، وَلِيَنْذَرُوا

3 Titre tiré du contenu du chapitre.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) مُحْدَثٌ، مُحْدَثاً

6 1) لَاهِيَةٌ (2 قراءة شيعية: وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا آل محمد حقهم T1) Autre traduction probable: Allez-vous donc dans les séances de sorcellerie.

7 1) قُلْ

8 T1) amas (Hamidullah); confusions (Abdelaziz).

9 1) فَسَلُوا (2 يُوحَى

M-73/21:8. Nous ne les avons pas faits des corps ne mangeant pas de la nourriture et ils n'étaient pas éternels.	وَمَا جَعَلْنَٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ، وَمَا كَانُوا۟ خَٰلِدِينَ.	وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ	وما جعلنهم جسدا لا ياكلون الطعام وما كانوا خلدين
M-73/21:9. Puis nous avons été véridiques dans la promesse. Nous les avons alors sauvés avec ceux que nous voulons et nous avons fait périr les excessifs.	ثُمَّ صَدَقْنَٰهُمُ ٱلْوَعْدَ. فَأَنجَيْنَٰهُمْ وَمَن نَّشَآءُ، وَأَهْلَكْنَا ٱلْمُسْرِفِينَ.	ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ	ثم صدقنهم الوعد فانجينهم ومن نشاء واهلكنا المسرفين
M-73/21:10. Nous vous avons fait descendre un livre où se trouve votre rappel. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	لَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ كِتَٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟	لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا تعقلون
M-73/21:11. Que de cités qui étaient oppressives nous avons détruites! Et nous avons généré, après elles, d'autres gens.	وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَٰلِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا، قَوْمًا ءَاخَرِينَ.	وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ	وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة وانشانا بعدها قوما اخرين
M-73/21:12[1]. Quand ils sentirent notre vigueur, les voilà courant loin d'elle[T1].	فَلَمَّآ أَحَسُّوا۟ بَأْسَنَآ، إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ.	فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ	فلما احسوا باسنا اذا هم منها يركضون
M-73/21:13. Ne courez pas et retournez à l'opulence où vous étiez et dans vos habitations. ~ Peut-être serez-vous interrogés!	لَا تَرْكُضُوا۟ وَٱرْجِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ!	لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ	لا تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون
M-73/21:14. Ils dirent: "Malheur à nous! Nous étions des oppressifs".	قَالُوا۟: "يَٰوَيْلَنَآ! إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ".	قَالُوا يَاوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	قالوا ياويلنا انا كنا ظلمين
M-73/21:15. Voilà leur appel qui ne cessa point jusqu'à ce que nous les fassions comme moissonnés, inertes.	فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ.	فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ	فما زالت تلك دعواهم حتى جعلنهم حصيدا خمدين
M-73/21:16. Nous n'avons pas créé le ciel et la terre et ce qui est parmi eux en jouant.	وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ، وَمَا بَيْنَهُمَا، لَٰعِبِينَ.	وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ	وما خلقنا السما والارض وما بينهما لعبين
M-73/21:17[2]. Si nous avions voulu prendre une distraction, nous l'aurions prise de nous-mêmes[T1]. ~ Si nous étions à faire.	لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا، لَّٱتَّخَذْنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ. ~ إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ.	لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ	لو اردنا ان نتخذ لهوا لاتخذنه من لدنا ان كنا فعلين
M-73/21:18[3]. Nous lançons plutôt la vérité contre le faux et elle écrase sa tête. Et voilà qu'il dépérit. Malheur à vous pour ce que vous proférez!	بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَٰطِلِ، فَيَدْمَغُهُۥ. فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ. وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ!	بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ	بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون
M-73/21:19. À lui ceux qui sont dans les cieux et dans la terre. Ceux qui sont auprès de lui ne sont pas arrogants à l'égard de son adoration et ils ne se lassent pas.	وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ، وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ.	وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ	وله من في السموت والارض ومن عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون
M-73/21:20. Ils exaltent nuit et jour, sans cesse.	يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ، لَا يَفْتُرُونَ.	يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ	يسبحون الليل والنهار لا يفترون
M-73/21:21[4]. Ou bien ont-ils pris des dieux de la terre qui ressuscitent?	أَمِ ٱتَّخَذُوٓا۟ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ[1]؟	أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ	ام اتخذوا اله من الارض هم ينشرون
M-73/21:22[5]. S'il y avait [dans le ciel et dans la terre] des dieux autres que Dieu, ils seraient corrompus.[R1] Dieu soit exal-	لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا. فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ، رَبِّ ٱلْعَرْشِ، عَمَّا	لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ	لو كان فيهما اله الا الله لفسدتا فسبحن الله رب العرش عما

---

1 T1) Mawerdi: 1) ils coururent loin de la vigueur, ou 2) ils coururent loin des cités. Contradiction: comment ont-ils pu courir après la destruction selon le verset précédent?

2 T1) Sens ambigu. Voir l'édition arabe.

3 1) فَيَدْمَغَهُ، فَيَدْمُغُهُ، فَتَدْمَغُهُ

4 1) يُنْشَرُونَ، يَنْشُرُونَ

5 R1) Sankharé (p. 96) estime que ce verset est inspiré de Lactance, mort vers 325, qui, dans son Epitomé II, IV, V, dit: "Dans la République du monde, s'il n'y avait pas un seul modérateur qui est aussi son créateur, ou bien toute masse se serait désagrégée, ou bien elle n'aurait pas même pu se former du tout".

يَصِفُونَ!	ܡܣܬܡܪܘܢ		té, le Seigneur du trône, sur ce qu'ils profèrent!
لَا يُسْـَٔلُ[1] عَمَّا يَفْعَلُ، وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ[2].	ܠܐ ܢܫܐܠ ܥܡܐ ܕܡܥܒܕ ܘܗܘ ܢܫܐܠܘܢ	لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ	M-73/21:23[1]. Il ne sera pas interrogé sur ce qu'il fait, mais ils seront interrogés.
أَمِ ٱتَّخَذُوا۟، مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً؟ قُلْ: "هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ. هَـٰذَا ذِكْرُ[1] مَن[2] مَّعِيَ، وَذِكْرُ[1] مَن[2] قَبْلِي[3]". بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ[4]. ~ فَهُم مُّعْرِضُونَ.	ܐܘ ܐܬܚܕܘ ܡܢ ܕܘܢܗ ܐܠܗܐ ܩܠ ܗܐܬܘ ܒܪܗܢܟܘܢ ܗܕܐ ܕܟܪ ܡܢ ܥܡܝ ܘܕܟܪ ܡܢ ܩܕܡܝ ܠܐ ܝܕܥܘܢ ܐܠܚܩ ܗܘܢ ܡܬܥܪܨܝܢ	أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ	M-73/21:24[2]. Ou bien ont-ils pris des dieux hors de lui? Dis: "Apportez votre preuve. Ceci est un rappel de ceux qui sont avec moi et un rappel de ceux qui étaient avant moi". Mais la plupart d'eux ne savent pas la vérité. ~ Voilà pourquoi ils se détournent.
وَمَآ أَرْسَلْنَا، مِن قَبْلِكَ، مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ[1] إِلَيْهِ أَنَّهُۥ: "لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا، فَٱعْبُدُونِ[2]".	ܘܡܐ ܐܪܣܠܢܐ ܡܢ ܩܕܡܟ ܡܢ ܪܣܘܠ ܐܠܐ ܢܘܚܝ ܐܠܘܗܝ ܕܠܐ ܐܠܗ ܐܠܐ ܐܢܐ ܡܥܒܕܘܢ	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ	M-73/21:25[3]. Nous n'avons envoyé avant toi de messager sans que nous lui révélions: "Il n'est de dieu que moi, adorez-moi donc".
وَقَالُوا۟: "ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا". سُبْحَـٰنَهُۥ! بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ[1].	ܘܩܐܠܘ ܐܬܚܕ ܪܚܡܢܐ ܘܠܕܐ ܣܒܚܢܗ ܒܠ ܥܒܕܐ ܡܟܪܡܘܢ	وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَانُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ	M-73/21:26[4]. Ils dirent: "Le miséricordieux s'est pris un fils". Qu'il soit exalté! Ils sont plutôt des serviteurs honorés.
لَا يَسْبِقُونَهُۥ[1] بِٱلْقَوْلِ، وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ.	ܠܐ ܢܣܒܩܘܢܗ ܒܡܠܬܐ ܘܗܘ ܒܦܩܕܗ ܥܒܕܝܢ	لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ	M-73/21:27[5]. Ils ne le précèdent pas dans la parole et font sur son ordre.
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ، وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ، وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ.	ܥܠܡ ܡܐ ܕܒܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܘܡܐ ܕܚܠܦܗܘܢ ܘܠܐ ܢܫܦܥܘܢ ܐܠܐ ܠܡܢ ܕܡܬܪܨܝ ܘܗܘ ܡܢ ܚܫܝܬܗ ܡܫܬܦܩܝܢ	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ	M-73/21:28. Il sait ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux, ils n'intercèdent que pour ceux dont il est satisfait et sont préoccupés de sa crainte.
وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ: "إِنِّيٓ إِلَـٰهٌ، مِّن دُونِهِۦ"، فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ[1] جَهَنَّمَ. كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلظَّـٰلِمِينَ.	ܘܡܢ ܢܡܪ ܡܢܗܘܢ ܐܢܝ ܐܠܗ ܡܢ ܕܘܢܗ ܡܕܠܩ ܢܦܪܩܝܗ ܓܗܢܡ ܕܟܠܟ ܢܦܪܩ ܠܛܠܡܝܢ	وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ	M-73/21:29[6]. Quiconque parmi eux dirait: "Je suis un dieu, hors de lui", nous le rétribuerons de la géhenne. Ainsi nous rétribuons les oppressifs.
[---] أَوَ لَمْ[1] يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا[2] فَفَتَقْنَـٰهُمَا، وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ[3]؟ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ؟	[---] ܐܘ ܠܐ ܚܙܘ ܕܟܦܪܘ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܘ ܪܬܩܐ ܘܦܬܩܢܝܗܘ ܘܥܒܕܢ ܡܢ ܡܝܐ ܟܠ ܫܝܐ ܚܝ ܠܡܢܐ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ	أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ	M-73/21:30[7]. [---] Ceux qui ont mécru n'ont-ils pas vu que les cieux et la terre étaient soudés et nous les avons fendus,[R1] et nous avons fait de l'eau[R2] toute chose vivante? Ne croient-ils donc pas?
وَجَعَلْنَا فِي ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِيَ [...] أَن تَمِيدَ بِهِمْ، وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا. ~ لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ!	ܘܥܒܕܢ ܒܐܪܥܐ ܛܘܪܐ ܕܠܐ ܢܡܘܛ ܒܗܘܢ ܘܥܒܕܢ ܒܗ ܫܒܠܐ ܕܫܪܝܪ ܠܡܕܥ ܠܗܘܢ ܢܗܬܕܘܢ	وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	M-73/21:31. Nous avons fait dans la terre des montagnes ancrées afin qu'elle [ne] branle [pas] en eux et nous y avons fait des chemins spacieux. ~ Peut-être seront-ils guidés!
وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا، ~ وَهُمْ عَنْ ءَايَـٰتِهَا[1] مُعْرِضُونَ.	ܘܥܒܕܢ ܫܡܝܐ ܣܩܦܐ ܢܛܪܐ ܘܗܘܢ ܡܢ ܐܬܘܗܝ ܡܬܬܪܨܝܢ	وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ	M-73/21:32[8]. Nous avons fait le ciel un plafond gardé, ~ mais ils se détournent de ses signes.

1 1) يُسَلُونَ (2 يُسَلُ

2 1) الْحَقُّ (4 ذِكْرُ مَعِيَ وَذِكْرٌ قَبْلِي (3 مِنْ (2 ذِكْرٌ

3 1) فَاعْبُدُونِي (2 يُوحَى

4 1) مُكَرَّمُونَ

5 1) يَسْبُقُونَهُ

6 1) نُجْزِيهُ

7 1) أَلَمْ (2 رَتْقًا (3 حَيًّا ♦ R1) Cf. Gn 1:6-10. R2) L'expression de l'eau signifie probablement de la semence. On trouve la même expression en hébreu וּמִמֵּי יְהוּדָה dans Is 48:1. Mais si on comprend ce verset dans le sens littéral, il rejoint la conception de Thalès de Milet (Vie siècle avant J-C.) qui affirmait que l'eau est l'élément premier de la création (Sankharé p. 101).

8 1) آيَتِهَا

وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ، وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ. فِي فَلَكٍ يَسۡبَحُونَ. كُلٌّ [...]

وهو الذى خلق الليل والنهار والشمس والقمر كل فى فلك يسبحون

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

M-73/21:33. C'est lui qui a créé la nuit et le jour, le soleil et la lune. Chaque [étoile] nageant dans une orbite.

[---] وَمَا جَعَلۡنَا لِبَشَرٍ، مِّن قَبۡلِكَ، ٱلۡخُلۡدَ. أَفَإِيْن مِّتَّ[1]، فَهُمُ ٱلۡخَٰلِدُونَ؟

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد افان مت فهم الخالدون

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ

M-73/21:34[1]. [---] Nous n'avons fait à nul humain, avant toi, l'éternité. Si tu meurs, seront-ils les éternels?

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِ[1]. وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلۡخَيۡرِ، فِتۡنَةٗ. ~ وَإِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ[2].

كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة وإلينا ترجعون

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

M-73/21:35[2]. Toute âme goûtera la mort. Nous vous testons par le mal et par le bien, à titre d'épreuve. ~ Et à nous vous serez retournés.

[---] وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ، إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا[1]: "أَهَٰذَا ٱلَّذِي يَذۡكُرُ ءَالِهَتَكُمۡ؟" وَهُم بِذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ هُمۡ كَٰفِرُونَ.

واذا راك الذين كفروا ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذى يذكر الهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون

وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَانِ هُمْ كَافِرُونَ

M-73/21:36[3]. [---] Quand ceux qui ont mécru te voient, ils te ridiculisent seulement: "Est-ce là celui qui rappelle vos dieux?" Et ils mécroient au rappel du miséricordieux.

[خُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ مِنۡ عَجَلٖ[1]. سَأُوْرِيكُمۡ ءَايَٰتِي، فَلَا تَسۡتَعۡجِلُونِ[2].]

خلق الانسن من عجل ساوريكم ايتي فلا تستعجلون

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

M-73/21:37[4]. [L'humain a été créé de hâtiveté. Je vous ferai voir mes signes, ne me hâtez donc pas.]

وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ؟ ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ[1]".

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

M-73/21:38[5]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".

لَوۡ يَعۡلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمۡ، وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ [...].

لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

M-73/21:39. Si ceux qui ont mécru savaient le moment où ils ne pourront pas détourner le feu de leurs faces ni de leurs dos et ils ne seront pas secourus, [ils ne diraient pas cela].

بَلۡ تَأۡتِيهِم[1] بَغۡتَةٗ[2]، فَتَبۡهَتُهُمۡ[3]. فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا، ~ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ.

بل تاتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

M-73/21:40[6]. Il leur viendra plutôt soudainement et les confondra. Ils ne pourront pas le retourner, ~ et ils ne seront pas différés.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ[1] بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ. فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم [...] مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ[2].

ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

M-73/21:41[7]. Des messagers ont été ridiculisés avant toi. Ceux qui se sont moqués d'eux ont été alors cernés [par la punition] qu'ils ridiculisaient.

قُلۡ: "مَن يَكۡلَؤُكُم[1]، بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ، مِنَ [...] ٱلرَّحۡمَٰنِ؟" ~ بَلۡ هُمۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِم مُّعۡرِضُونَ.

قل من يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون

قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَانِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

M-73/21:42[8]. Dis: "Qui vous protège, nuit et jour, contre la [punition du] miséricordieux?" ~ Ils se détournent plutôt du rappel de leur Seigneur.

أَمۡ لَهُمۡ ءَالِهَةٞ تَمۡنَعُهُم [...] مِّن دُونِنَا؟ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَ أَنفُسِهِمۡ، وَلَا هُم مِّنَّا يُصۡحَبُونَ.

ام لهم اله تمنعهم من دونا لا يستطيعون نصر انفسهم ولا هم منا يصحبون

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

M-73/21:43. Ou bien ont-ils des dieux qui les protègent hors de nous? Ils ne peuvent ni se secourir eux-mêmes, ni se faire accompagner contre nous.

بَلۡ مَتَّعۡنَا هَٰٓؤُلَآءِ، وَءَابَآءَهُمۡ، حَتَّىٰ طَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُ. أَفَلَا يَرَوۡنَ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ، نَنقُصُهَا

بل متعنا هولا واباهم حتى طال عليهم العمر افلا يرون انا ناتى الارض ننقصها

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ

M-73/21:44. Nous avons fait plutôt jouir ceux-ci, ainsi que leurs pères, jusqu'à ce que la vie soit devenue longue pour eux. Ne voient-ils pas que nous venons à la

---

1 1) مُتَّ

2 1) تَرْجِعُونَ، يُرْجَعُونَ (2 ذَائِقَةُ الْمَوْتَ، ذَائِقَةٌ الْمَوْتَ

3 1) هُزْءًا، هُزُوًا

4 1) تَسْتَعْجِلُونِي (2 خُلِقَ العَجَلُ من الْإِنْسَانِ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ

5 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

6 1) فَيَبْهَتُهُمْ (3 بَغَتَةً، بَغَتَّةً (2 يَأْتِيهِمْ

7 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ (2 اسْتُهْزِيَ

8 1) يَكْلَؤُكُمْ، يَكْلَوْكُمْ، يَكْلَاكُمْ

مِنْ أَطْرَافِهَآ؟ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ؟

terre, la diminuant de ses extrémités? Seront-ils les vainqueurs?

الْغَالِبُونَ

مر اطرامها امهم الغلبون

M-73/21:45[1]. Dis: "Je vous avertis par la révélation". Mais les sourds n'écoutent pas l'appel, quand on les avertit.

قُلْ: "إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْيِ". وَلَا يَسْمَعُ ٱلصُّمُّ[1] ٱلدُّعَآءَ[2]، إِذَا مَا يُنذَرُونَ.

قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ

مل انما انذركم بالوحى ولا يسمع الصم الدعا اذا ما ينذرون

M-73/21:46. Si une brise de la punition de ton Seigneur les touchait, ils diraient alors: "Malheur à nous! Nous étions des oppressifs".

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ، لَيَقُولُنَّ: "يَٰوَيْلَنَآ! إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ".

وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَاوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

ولئن مسهم نفحة من عذاب ربك ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين

M-73/21:47[2]. Nous placerons les balances [de l']équité, au jour de la résurrection. Aucune âme ne sera oppressée en rien. Même si [l'injustice] était du poids d'un grain de moutarde,[R1] nous l'apporterons. Nous suffisons comme comptable.

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ [...] ٱلْقِسْطَ[1]، لِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ. فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا. وَإِن كَانَ [...] مِثْقَالَ[2] حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ، أَتَيْنَا[3] بِهَا. وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

ونضع الموزين المسط ليوم المتمه ملا تظلم نمس سا وار كان مثمال حبه من خردل اتينا بها وكفى بنا حسبين

M-73/21:48[3]. Nous avons donné à Moïse et à Aaron la salvation,[T1] une illumination et un rappel pour les dévots,

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ، وَضِيَآءً، وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ،

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ

ولقد اتينا موسى وهرون الفرقان وضياء وذكرا للمتقين

M-73/21:49. ceux qui craignent leur Seigneur en secret et sont préoccupés de l'heure.

ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ، وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

الذين يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعه مشمون

M-73/21:50. Ceci est un rappel béni que nous avons fait descendre. Allez-vous le méconnaître?

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَٰهُ. أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ؟

وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

وهذا ذكر مبارك انزلناه افانتم له منكرون

M-73/21:51[4]. [---] Nous avons donné à Abraham sa rectitude, auparavant et nous en étions connaisseur.

[---] وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ[1]، مِن قَبْلُ، وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ.

وَلَقَدْ أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

ولقد اتينا ابرهيم رشده من مل وكنا به علمين

M-73/21:52. [Rappelle] quand il dit à son père et à ses gens: "Que sont ces statues auxquelles vous êtes attachés?"

[...] إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ: "مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ؟"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

اذ مال لابيه وموميه ما هده التماثيل التي انتم لها عكفون

M-73/21:53. Ils dirent: "Nous avons trouvé nos pères les adorant".

قَالُواْ: "وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ".

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

مالوا وجدنا اباءنا لها عبدين

M-73/21:54. Il dit: "Vous avez été, vous et vos pères, dans un égarement manifeste".

قَالَ: "لَقَدْ كُنتُمْ، أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمْ، فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ".

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

مال لمد كنتم انتم واباوكم ى ضلل مبين

M-73/21:55[5]. Ils dirent: "Es-tu venu à nous avec la vérité, ou es-tu des joueurs?"[R1]

قَالُوٓاْ: "أَجِئْتَنَا[1] بِٱلْحَقِّ؟ أَمْ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ؟"

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

مالوا اجيتنا بالحق ام انت من اللعبين

M-73/21:56. Il dit: "Votre Seigneur est plutôt le Seigneur des cieux et de la terre qui les a créés. ~ Et j'en suis des témoins.

قَالَ: "بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلَّذِى فَطَرَهُنَّ. ~ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ.

قَالَ بَل رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

مال بل ربكم رب السموت والارض الذى فطرهن وانا على ذلكم من الشهدين

M-73/21:57[6]. Par Dieu! Je comploterai contre vos idoles après que vous tournerez le dos".

وَتَٱللَّهِ[1]! لَأَكِيدَنَّ أَصْنَٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّواْ[2] مُدْبِرِينَ".

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

وبالله لاكيدن اصنامكم بعد ان تولوا مدبرين

M-73/21:58[7]. Il les mit en pièces, hormis leur plus grande. ~ Peut-être retourne-

فَجَعَلَهُمْ جُذَٰذًا[1]، إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ. ~ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

مجعلهم جدا الا كبيرا لهم لعلهم اليه

---

1 1) يُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءُ (2 تُسْمِعُ الصُّمَّ، يُسْمِعُ الصُّمَّ، يُسْمَعُ الصُّمُّ

2 1) الْقِصْطَ (2 مِثْقَالُ (3 (قراءة شيعية) جئنا، أثبنا، آتَيْنَا بها - بمعنى جازينا بها جزاءً ♦ R1) Cf. Mt 17:19 et Lc 17:6.

3 T1) Voir la note du titre du chapitre 42/25.

4 1) رَشْدَهُ

5 1) أَجِيْتَنَا ♦ R1) Pour les versets qui suivent cf. Ginzberg, vol. 1, p. 75-76.

6 1) تَوَلُّوا (2 وَبِاللَّهِ

ront-ils à elle!	يَرۡجِعُونَ!	يرجعون	
M-73/21:59. Ils dirent: "Qui a fait cela à nos dieux? Il serait alors des oppressifs".	قَالُواْ: "مَن فَعَلَ هَٰذَا بِأٓلِهَتِنَآ؟ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".	قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ	مالوا من مل هدا بالهسا انه لمن الطلمين
M-73/21:60. Ils dirent: "Nous avons écouté un jeune qui les rappelait, appelé Abraham".	قَالُواْ: "سَمِعۡنَا فَتًى يَذۡكُرُهُمۡ، يُقَالُ لَهُۥٓ إِبۡرَٰهِيمُ".	قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ	مالوا سمسا مىى بدكرهم يمال له ابرهيم
M-73/21:61. Ils dirent: "Apportez-le donc devant les yeux des humains. Peut-être témoigneront-ils!"	قَالُواْ: "فَأۡتُواْ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعۡيُنِ ٱلنَّاسِ. لَعَلَّهُمۡ يَشۡهَدُونَ!"	قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ	مالوا ماتوا به على اعين الناس لعلهم يسهدون
M-73/21:62. Ils dirent: "Est-ce toi qui as fait cela à nos dieux, ô Abraham?"	قَالُوٓاْ: "ءَأَنتَ فَعَلۡتَ هَٰذَا بِأٓلِهَتِنَا يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ؟"	قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ	مالوا ابـ مـلـ هدا بالهسا يايهم
M-73/21:63[1]. Il dit: "C'est plutôt leur grand que voici qui l'a fait. Interrogez-les donc, s'ils parlent".	قَالَ: "بَلۡ فَعَلَهُۥ[1] كَبِيرُهُمۡ هَٰذَا. فَسۡـَٔلُوهُمۡ[2]، إِن كَانُواْ يَنطِقُونَ".	قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ	مال بل مـلـه كبيرهم هدا مسلوهم ان كانوا ينطمون
M-73/21:64. Ils retournèrent à eux-mêmes et dirent: "C'est vous qui êtes les oppressifs".	فَرَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ، فَقَالُوٓاْ: "إِنَّكُمۡ أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ".	فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ	مرجعوا الى انمسهم ممالوا انكم انم الطلمون
M-73/21:65[2]. Puis leurs têtes furent abaissées [et ils dirent]: "Tu sais que ceux-ci ne parlent pas".	ثُمَّ نُكِسُواْ[1] عَلَىٰ رُءُوسِهِمۡ [...]: "لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ".	ثُمَّ نُكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ	ثم نكسوا على روسهم لمد علمـ ما هولا ينطمون
M-73/21:66. Il dit: "Adorez-vous donc, hors de Dieu, ce qui ne vous profitera en rien ni ne vous nuira?	قَالَ: "أَفَتَعۡبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَنفَعُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا يَضُرُّكُمۡ؟	قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ	مال امـسـدون مر دون الله ما لا ينمعكم سا ولا يضركم
M-73/21:67[3]. Fi de vous et de ce que vous adorez, hors de Dieu. ~ Ne raison-nez-vous donc pas?"	أُفّٖ[1] لَّكُمۡ وَلِمَا تَعۡبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِۚ. ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ؟"	أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	امـ لكم ولما يسدون مر دون الله املا يعملون
M-73/21:68. Ils dirent: "Brûlez-le et secourez vos dieux. ~ Si vous aviez à faire".	قَالُواْ: "حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓاْ ءَالِهَتَكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ".	قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ	مالوا حرموه وانصروا الهكم ان كنتم مملين
M-73/21:69[4]. Nous dîmes: "Ô feu! Sois fraîcheur et paix pour Abraham".[R1]	قُلۡنَا: "يَٰنَارُ! كُونِي بَرۡدٗا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ".	قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ	قلنا يا نار كوني بردا وسلما على ابرهيم
M-73/21:70. Ils voulaient comploter contre lui, mais nous les fîmes les plus perdants.	وَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيۡدٗا، فَجَعَلۡنَٰهُمُ ٱلۡأَخۡسَرِينَ.	وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ	واداوا به كيدا مجعلنهم الاحسرين
M-73/21:71. Nous l'avons sauvé avec Lot, vers la terre que nous avons bénie pour les mondes.	وَنَجَّيۡنَٰهُ وَلُوطًا، إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَا لِلۡعَٰلَمِينَ.	وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ	ونجيه ولوطا الى الارض التي بركنا فيها للعلمين
M-73/21:72. Nous lui donnâmes Isaac et, de surcroît, Jacob. Et nous fîmes chacun [des] vertueux.	وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ، نَافِلَةٗ. وَكُلّٗا جَعَلۡنَا [...] صَٰلِحِينَ.	وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ	ووهبنا له اسحق ويعموب ناملة وكلا جعلنا صلحين

---

7 1) جِذَاذًا، جَذَاذًا، جُذُذًا، جَذَذًا، جُذَذًا

1 1) فَسَلُوهُمْ (2 فَعَلَّهُ

2 1) نُكِّسُوا، نَكَسُوا

3 1) أُفَّ، أُفَّ

4 R1) Cf. Midrash Rabbah, Gn 38:13; Talmud de Jérusalem, Pesahim 118a; Ginzberg, vol. 1, p. 76-77. L'histoire d'Abraham sauvé du feu découle d'une légende juive comportant une erreur de traduction de Genèse 15:6-7: Abram crut en Yahvé, qui le lui compta comme justice. Il lui dit: Je suis Yahvé qui t'ai fait sortir d'Ur des Chaldéens, pour te donner ce pays en possession. Ur est ici le nom d'une ville, mais ce mot a été compris comme désignant une fournaise. Ce verset a été traduit par Jonathan Ben Uziel de l'hébreu en araméen: Je suis Yahvé qui t'ai fait sortir de la fournaise des Chaldéens. Et cette traduction erronée se développa par la suite pour devenir la légende d'Abraham sauvé de la fournaise (voir cet article http://goo.gl/DE10f4).

M-73/21:73. Nous les fîmes des guides qui guident sur notre ordre et leur avons révélé la bienfaisance, l'observation de la prière et la donation de la dîme. Ils étaient nos adorateurs.

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا، وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ ٱلْخَيْرَٰتِ، وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ، وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِ. وَكَانُواْ لَنَا عَٰبِدِينَ.

وجعلنهم ائمة يهدون بامرنا واوحينا اليهم فعل الخيرت واقام الصلوة وايتاء الزكوة وكانوا لنا عبدين

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

M-73/21:74[1]. Et Lot,[R1] nous lui donnâmes une sagesse et une connaissance et nous l'avons sauvé de la cité qui faisait de mauvaises choses. ~ Ils étaient des mauvais gens, des pervers.

وَلُوطًا، ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ. ~ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمَ سَوْءٍ، فَٰسِقِينَ.

ولوطا اتينه حكما وعلما ونجينه من المدينة التي كانت تعمل الخبث انهم كانوا قوم سو مسقين

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ

M-73/21:75. Nous l'avons fait entrer dans notre miséricorde. Il est des vertueux.

وَأَدْخَلْنَٰهُ فِي رَحْمَتِنَآ. إِنَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.

واذخلنه في رحمتنا انه من الصلحين

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

M-73/21:76. [---] [Rappelle] Noé quand il a appelé auparavant. Nous lui avons alors répondu et l'avons sauvé avec sa famille, de la grande angoisse.

[---] [...] وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ. فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ، فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ، مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ.

ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجينه واهله من الكرب العظيم

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

M-73/21:77[2]. Nous l'avons secouru contre les gens qui ont démenti nos signes. Ils étaient des mauvais gens. Nous les noyâmes alors tous ensemble.

وَنَصَرْنَٰهُ مِنَ[1] ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ. إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمَ سَوْءٍ. فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ.

ونصرنه من الموم الذين كذبوا باياتنا انهم كانوا موم سو ماعيمنهم اجمعين

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

M-73/21:78[3]. [---] [Rappelle] David et Salomon, quand ils eurent à juger au sujet d'un labour, quand des ovins des gens y avaient brouté et nous étions témoin de leur jugement.[A1]

[---] [...] وَدَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ، إِذْ يَحْكُمَانِ فِي ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ، وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ[1] شَٰهِدِينَ.

وداود وسلمن اذ يحكمان في الحرث اذ نفشت فيه غنم القوم وكنا لحكمهم شهدين

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

M-73/21:79[4]. Nous le fîmes comprendre à Salomon. Et à chacun nous donnâmes sagesse et connaissance.[A1] Et nous avons soumis les montagnes pour exalter avec David, ainsi que les oiseaux[R1]. ~ C'est nous qui le faisions.

فَفَهَّمْنَٰهَا[1] سُلَيْمَٰنَ. وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا. وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ، يُسَبِّحْنَ، وَٱلطَّيْرَ[2]. ~ وَكُنَّا فَٰعِلِينَ.

فهمنها سلمن وكلا اتينا حكما وعلما وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا فعلين

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

M-73/21:80[5]. Nous lui avons enseigné à faire des cottes de mailles[R1] pour vous, afin qu'elles vous préservent contre votre propre vigueur. ~ Êtes-vous donc remerciants?

وَعَلَّمْنَٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ[1] لَّكُمْ، لِتُحْصِنَكُم[2] مِّنْ بَأْسِكُمْ. ~ فَهَلْ أَنتُمْ شَٰكِرُونَ؟

وعلمنه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من باسكم هل انتم شكرون

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

M-73/21:81[6]. [---] [Nous avons soumis] à Salomon le vent tempétueux qui court, sur son ordre, vers la terre que nous avons bénie[R1]. ~ Nous étions connaisseur de toute chose.

[---] [...] وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ[1] عَاصِفَةً تَجْرِي، بِأَمْرِهِۦٓ، إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا. ~ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَٰلِمِينَ.

ولسلمن الريح عاصفة تجري بامره الى الارض التي بركنا فيها وكنا بكل شي علمين

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

M-73/21:82[7]. Parmi les Satans, certains plongent pour lui et font autres œuvres que cela[R1]. ~ Et nous les gardions.

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ، مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ. ~ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ[1].

ومن الشيطين من يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حفظين

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

---

1 R1) Voir la note de 39/7:80.

2 1) عَلَى

3 1) لِحُكْمِهِما ♦ A1) Ce verset et le suivant sont abrogés par un récit de Mahomet qui disculpe le propriétaire des dégâts causés par ses animaux (العجماء جبار).

4 1) وَالطَّيْرُ (2 فَأَفْهَمْنَاهَا ♦ A1) Abrogation: voir le verset précédent ♦ R1) Cf. Ps 98:8-9, 148:7-10, etc.

5 1) لِتُحَصِّنَكُمْ، لِيُحْصِنَكُمْ، لِيُحْصِنَكُمْ (2 لُبُوسٍ ♦ R1) Ceci ne figure pas dans la Bible qui dit par contre que son adversaire Goliath était "revêtu d'une cuirasse à écailles" (I S 17:5).

6 1) الرِّيَاحَ، الرِّيحُ، الرِّيَاحُ ♦ R1) Allusion au tapis volant de Salomon dans la légende (Cf. Ginzberg, vol. 4, p. 59).

7 1) وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُ لَهُ وَيَعْمَلُ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ♦ R1) Cf. 1 R 7:38-39; 2 Chr 4:6.

M-73/21:83[1]. [---] [Rappelle] Job, quand il a appelé son Seigneur: "La nuisance m'a touché. ~ Tu es le plus miséricordieux des miséricordieux".

[---] [...] وَأَيُّوبَ، إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ[1]: "أَنِّي[2] مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ. ~ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ".

وايوب اذ نادى ربه اني مسني الضر وانت ارحم الرحمين

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

M-73/21:84[2]. Nous lui avons alors répondu et avons écarté la nuisance qu'il avait. Nous lui avons donné [une compensation de] sa famille et une similaire avec elle,[R1] par miséricorde de notre part et en tant que rappel aux adorateurs.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ. وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ، رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا، وَذِكْرَىٰ لِلْعَٰبِدِينَ.

فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر واتيناه اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى للعابدين

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ

M-73/21:85[3]. [---] [Rappelle] Ismaël, Idris et Dhul-Kifl[R1]. Chacun d'eux était des patients.

[---] [...] وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ. ~ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ.

واسمعيل وادريس وذا الكفل كل من الصابرين

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

M-73/21:86. Nous les avons fait entrer dans notre miséricorde. Ils sont des vertueux.

وَأَدْخَلْنَٰهُمْ فِي رَحْمَتِنَآ. إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.

وادخلناهم في رحمتنا انهم من الصالحين

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

M-73/21:87[4]. [---] [Rappelle] l'homme au poisson,[T1] quand il est allé en colère,[T2] et a présumé que nous n'aurions pas le pouvoir sur lui. Il a alors appelé dans l'obscurité: "Il n'est de dieu que toi. Sois exalté! J'ai été des oppressifs".

[---] [...] وَذَا ٱلنُّونِ، إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبًا[1]، فَظَنَّ[2] أَن لَّن نَّقْدِرَ[3] عَلَيْهِ. فَنَادَىٰ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ[4] أَن: "لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ. سُبْحَٰنَكَ! إِنِّي كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

M-73/21:88[5]. Nous lui avons alors répondu et l'avons sauvé de l'angoisse. Ainsi sauvons-nous les croyants.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ، وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ. وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِي[1] ٱلْمُؤْمِنِينَ.

فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المومنين

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

M-73/21:89[6]. [---] [Rappelle] Zacharie, quand il a appelé son Seigneur: "Mon Seigneur! Ne me laisse pas seul. Tu es le meilleur des héritiers".[R1]

[---] [...] وَزَكَرِيَّآ، إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ: "رَبِّ! لَا تَذَرْنِي فَرْدًا. وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ".

وزكريا اذ نادى ربه رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

M-73/21:90[7]. Nous avons alors répondu. Nous lui avons donné Jean et avons guéri son épouse. Ils se hâtaient dans les bonnes œuvres et nous appelaient, par désir et par effroi. Ils étaient prostrés devant nous.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ. وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ، وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥ. إِنَّهُمْ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلْخَيْرَٰتِ، وَيَدْعُونَنَا[1]، رَغَبًا وَرَهَبًا[2]. وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ.

فاستجبنا له ووهبنا له يحيى واصلحنا له زوجه انهم كانوا يسرعون في الخيرات ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

M-73/21:91[8]. [---] [Rappelle] celle qui avait préservé son sexe. Nous y avons alors soufflé de notre esprit et l'avons faite avec son fils un signe pour les mondes.

[---] [...] وَٱلَّتِيٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا. فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا، وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً[1] لِّلْعَٰلَمِينَ.

والتي احصنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها وابنها اية للعلمين

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

M-73/21:92[9]. [---] Celle-ci est votre nation, une seule nation et je suis votre Seigneur. Adorez-moi donc.

[---] إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ[1]، أُمَّةً وَٰحِدَةً[2]، وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ. فَٱعْبُدُونِ[3].

ان هذه امتكم امة وحدة وانا ربكم فاعبدون

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

---

1 1) إِنِّي (2 رَبُّهُ

2 R1) Cf. Jb 1:2, 19.

3 R1) Voir la note de 38/38:48.

4 1) مُغَاضِبًا (2 أَفَظَنَّ (3 يُقْدَرَ، يَقْدِرَ، يُقَدَّرَ، نُقَدِّرَ (4 الظُّلُمَاتِ ♦ T1) Jonas (56/37:142) T2) Luxenberg (p. 188-189) propose مُغَاصِبا au lieu de مُغَاضِبًا . Le sens serait alors: quand il est allé en désobéissant.

5 1) نُنَجِّي، نَجَّى، نُجِّي

6 R1) Voir 44/19:2-15.

7 1) رُغْبًا وَرُهْبًا، رَغَبًا وَرَهَبًا، رُغُبًا وَرُهُبًا، رَغْبًا وَرَهْبًا (2 وَيَدْعُونَا، وَيَدْعُونَّا

8 1) أَيَتَيْن

9 1) فَاعْبُدُونِي (3 أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ (2 أُمَّتَكُمْ

M-73/21:93. Mais ils se sont divisés dans leur affaire. ~ Tous retourneront à nous.	وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ	وتقطعوا امرهم بينهم كل الينا راجعون	وَتَقَطَّعُواْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ. ~ كُلٌّ إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ.
M-73/21:94[1]. Quiconque fait les bonnes œuvres en étant croyant, son effort ne sera pas dénié. Nous l'inscrivons.	فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ	فمن يعمل من الصالحات وهو مومن فلا كفران لسعيه وانا له كتبون	فَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَلَا كُفْرَانَ[1] لِسَعْيِهِۦ. وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ.
M-73/21:95[2]. [---] Il est prohibé aux [habitants] d'une cité que nous avons fait périr. ~ Ils ne retourneront pas.	وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ	وحرام على قرية اهلكناها انهم لا يرجعون	[---] وَحَرَٰمٌ[1] عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَآ[2]. ~ أَنَّهُمْ[3] لَا يَرْجِعُونَ.
M-73/21:96[3]. Quand [les digues de] Gog et Magog[R1] s'ouvriront, ils se précipiteront de chaque hauteur[T1].	حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ	حتى اذا فتحت ياجوج وماجوج وهم من كل حدب ينسلون	حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ[1] [...] يَأْجُوجُ[2] وَمَأْجُوجُ[3]، وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ[4] يَنسِلُونَ[5]،
M-73/21:97. La vraie promesse s'approchera et voilà que les regards de ceux qui ont mécru se figeront [en disant]: "Malheur à nous! Nous étions inattentifs à cela. Nous étions plutôt des oppressifs".	وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ	واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصة ابصار الذين كفروا يا ويلنا قد كنا في غفلة من هذا بل كنا ظالمين	وَٱقْتَرَبَ ٱلْوَعْدُ ٱلْحَقُّ، فَإِذَا هِيَ شَٰخِصَةٌ أَبْصَٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ [...]: "يَٰوَيْلَنَا! قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا. بَلْ كُنَّا ظَٰلِمِينَ".
M-73/21:98[4]. [On leur dira:] "Vous serez avec ce que vous adorez, hors de Dieu, du bois pour la géhenne[T1]. Vous y arriverez".[A1R1]	إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ	انكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون	[...]: "إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، حَصَبُ[1] جَهَنَّمَ. أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ".
M-73/21:99[5]. Si ceux-ci étaient des dieux, ils n'y seraient pas arrivés. ~ Et tous y seront éternellement.[A1]	لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ	لو كان هولا الهة ما وردوها وكل فيها خالدون	لَوْ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً[1]، مَّا وَرَدُوهَا. ~ وَكُلٌّ فِيهَا خَٰلِدُونَ.
M-73/21:100[6]. Ils y auront un soupir et ils n'y écouteront pas.[A1]	لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ	لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون	لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ، وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ.
M-73/21:101. Ceux auxquels le meilleur bien de notre part a été devancé, ceux-là en seront éloignés.	إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ	ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون	إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ، أُوْلَٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ.
M-73/21:102. Ils n'écouteront pas sa rumeur. Et ils seront éternellement dans ce que leurs âmes désirent.	لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ	لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم خالدون	لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا. وَهُمْ فِي مَا ٱشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَٰلِدُونَ.
M-73/21:103[7]. La plus grande frayeur ne les attriste pas et les anges les reçoivent: "Voilà votre jour qui vous était promis".	لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ	لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملئكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون	لَا يَحْزُنُهُمُ[1] ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ، وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ: "هَٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ".
M-73/21:104[8]. [Rappelle] le jour où nous plierons le ciel comme on plie le rouleau pour écrire. Tout comme nous avons	يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا	يوم نطوي السما كطي السجل للكتب كما بدانا اول خلق	[...] يَوْمَ نَطْوِي[1] ٱلسَّمَآءَ[2] كَطَيِّ ٱلسِّجِلِّ[3] لِلْكُتُبِ[4]. كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ، نُّعِيدُهُۥ.

---

1 1) كُفْرَ

2 1) إِنَّهُمْ (3 أَهْلَكْنَٰهَا (2 وَحِرْمٌ، وَحَرْمٌ، وَحَرِمٌ، وَحَرِمَ، وَحَرُمَ، وَحَرَمَ، وَحُرِّمَ، وَحَرَّمَ، وَحَرْمَ، وَحَرِيمٌ

3 1) حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ: Lecture et traduction de Luxenberg: T1) ♦ يَنْسُلُونَ (5 جَدَثٍ، جَدَفٍ (4 وَمَاجُوجِ (3 يَاجُوج، اَجُوج (2 فُتِّحَتْ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَرث ينشلون Quand [les digues de] Gog et Magog s'ouvriront et voici, de chaque tombe ils ressusciteront. ♦ R1) Voir les notes de 69/18:83 et 94.

4 1) حَصْبُ، حَصَبُ، حَطَبُ، حَصْبُ ♦ A1) Abrogé par 73/21:101 ♦ T1) Nous traduisons la variante qui correspond au verset 40/72:15. Lecture et traduction par Luxenberg: عقب Vous aurez avec ce que vous adorez, en dehors de Dieu, la géhenne en guise de châtiment ♦ R1) Selon le Talmud, les gens et leurs idoles seront punis, sur la base de Ex 12:12 (Sukkah 29a).

5 1) أَلِهَةٌ ♦ A1) Abrogé par 73/21:101.

6 A1) Abrogé par 73/21:101.

7 1) يُحْزِنُهُمْ، يُحْزِنُهُمْ

8 1) يَطْوِي (2 تُطْوى السَّمَاءُ (3 لِلْكُتُبِ، لِلْكِتَابِ (4 السِّجِلِ، السُّجِلِّ، السَّجْلِ، السِّجِلِ، السُّجُلِ

commencé la première création, ainsi nous la retournerons. C'est une promesse sur nous. ~ C'est nous qui faisions.	إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ	ܒܫܕܗ ܘܥܕܐ ܥܠܝܢ ܐܝܟ ܟܝܢ ܕܥܒܕܝܢ	وَعْدًا عَلَيْنَآ. ~ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ.
M-73/21:105[1]. [---] Nous avons prescrit dans les psaumes, après le rappel, que la terre sera héritée par mes serviteurs vertueux.[R1]	وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ	ܘܠܡܕ ܟܬܒܢܐ ܒܙܒܘܪ ܡܢ ܒܬܪ ܕܟܪܐ ܕܐܪܥܐ ܢܪܬܘܢܗ ܥܒܕܝ ܨܠܚܘܬܐ	[---] وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي ٱلزَّبُورِ[1]، مِنۢ بَعْدِ ٱلذِّكْرِ، أَنَّ ٱلْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ ٱلصَّٰلِحُونَ[2].
M-73/21:106. Il y a en cela une communication à des gens adorateurs.	إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ	ܐܝ ܒܗܕܐ ܠܒܠܐܓܐ ܠܩܘܡ ܥܒܕܝܢ	إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغًا لِّقَوْمٍ عَٰبِدِينَ.
M-73/21:107. [---] Nous ne t'avons envoyé que comme miséricorde pour les mondes.	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ	ܘܡܐ ܐܪܫܠܢܟ ܐܠܐ ܪܚܡܬܐ ܠܥܠܡܝܢ	[---] وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ.
M-73/21:108. Dis: "Il m'a été révélé que votre Dieu est un dieu unique. ~ Serez-vous alors soumis?"	قُلْ إِنَّمَا يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	ܩܠ ܐܢܡܐ ܡܬܠܐ ܠܝ ܕܐܠܗܟܘܢ ܐܠܗ ܚܕ ܗܠ ܐܢܬܘܢ ܡܫܠܡܝܢ	قُلْ: "إِنَّمَآ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ. ~ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ؟"
M-73/21:109. Si ensuite ils tournent le dos [à ton appel], dis: "Je vous ai annoncé de façon égale. Je ne sais pas si ce qui vous est promis est proche ou lointain.	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ	ܐܢ ܬܘܠܘ ܡܠ ܐܡܪ ܐܬܕܥܢܟܘܢ ܥܠ ܫܘܝܐ ܘܐܢ ܐܕܥ ܐܡ ܩܪܝܒ ܐܘ ܪܚܩ ܡܕܡ ܕܐܬܝܠܘܢ	فَإِن تَوَلَّوْاْ [...]، فَقُلْ: "ءَاذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ. وَإِنْ أَدْرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ.
M-73/21:110. Il sait ce que vous dites à haute voix, ~ et il sait ce que vous taisez.	إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ	ܐܝܬܘܗܝ ܝܕܥ ܡܢ ܩܠܐ ܕܡܠܠ ܘܝܕܥ ܡܕܡ ܕܡܟܬܡܝܢ	إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ مِنَ ٱلْقَوْلِ، ~ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ.
M-73/21:111. Je ne sais pas. Peut-être est-ce une épreuve pour vous et une jouissance pour un terme!"	وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ	ܘܐܢ ܐܕܥ ܠܥܠܗ ܢܣܝܘܢ ܠܟܘܢ ܘܡܬܥ ܥܕ ܙܡܢ	وَإِنْ أَدْرِي. لَعَلَّهُۥ فِتْنَةٌ لَّكُمْ، وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ!"
M-73/21:112[2]. Il dit: "Mon Seigneur! Juge en vérité. Notre Seigneur, le miséricordieux, est l'aide contre ce que vous proférez".	بِالْحَقِّ قَالَ رَبِّ احْكُمْ وَرَبُّنَا الرَّحْمَانُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ	ܒܫܪܪܐ ܐܡܪ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܢܬ ܘܡܪܝܢ ܪܚܡܢܐ ܡܣܬܥܢ ܥܠ ܡܕ ܬܫܬܘܢ	قَٰلَ[1]: "رَبِّ! ٱحْكُم[2] بِٱلْحَقِّ. وَرَبُّنَا، ٱلرَّحْمَٰنُ، ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ[3]".

Chapitre 74/23: Les croyants

سُورَة المُؤْمِنُون

118 versets - mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-74/23:1[5]. Les croyants ont réussi,	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	ܩܕ ܐܬܠܚ ܡܗܝܡܢܘܢ	قَدْ أَفْلَحَ[1] ٱلْمُؤْمِنُونَ[2]،
M-74/23:2. ceux qui sont prostrés dans leur prière,	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ	ܕܗܢܘܢ ܗܘ ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܡܬܟܢܥܝܢ	ٱلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَٰشِعُونَ،
M-74/23:3[6]. qui se détournent de la frivolité,[R1]	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	ܘܕܢܘܢ ܗܘ ܥܠ ܠܥܘ ܡܬܪܚܩܝܢ	وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنِ ٱللَّغْوِ مُعْرِضُونَ،
M-74/23:4. qui font la dîme,	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	ܘܕܢܘܢ ܗܘ ܠܙܟܘܬܐ ܥܒܕܝܢ	وَٱلَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَوٰةِ فَٰعِلُونَ،
M-74/23:5. qui gardent leurs sexes,	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ	ܘܕܢܘܢ ܗܘ ܠܦܪܘܚܗܘܢ ܢܛܪܝܢ	وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ،

---

1 1) الزُّبُور (2 الصَّالِحين ♦ R1) Cf. Ps 37:29; Mt 5:4.

2 1) قُلْ (2 أَحْكَمَ، أَحْكَمُ (3 يَصِفُونَ

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) قراءة شيعية: قد افلح المُسَلِّمُون (2 أُفْلِحَ، أَفْلَحُوا، أَفْلَحُ، أَفْلِحُوا

6 R1) Cf. Qo 5:1.

M-74/23:6[1]. sauf avec leurs épouses, ou avec ce que leurs mains droites possédèrent,[T1R1] car ils ne seront pas blâmés.	إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	الا على ازوجهم او ما ملكت ايمنهم فانهم غير ملومين	إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ، أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ، فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ.
M-74/23:7. Quiconque recherche au-delà, ceux-là sont les transgresseurs.	فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون	فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ.
M-74/23:8[2]. Ceux qui respectent les dépôts confiés à eux et leur pact,	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	والذين هم لامنتهم وعهدهم راعون	وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَٰنَٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ،
M-74/23:9[3]. ceux qui observent leurs prières,	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	والذين هم على صلواتهم يحافظون	وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ،
M-74/23:10. ceux-là sont les héritiers,	أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ	اولئك هم الوارثون	أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْوَٰرِثُونَ،
M-74/23:11[4]. qui hériteront le paradis[R1]. ~ Ils y seront éternellement.	الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون	ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْفِرْدَوْسَ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.
M-74/23:12[5]. [---] Nous avons créé l'humain d'un extrait de glaise.[T1]	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ	ولقد خلقنا الانسان من سلالة من طين	[---] وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن سُلَٰلَةٍ مِّن طِينٍ.
M-74/23:13. Ensuite nous l'avons mis une goutte dans un dépôt solide.	ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ	ثم جعلناه نطفة في قرار مكين	ثُمَّ جَعَلْنَٰهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ.
M-74/23:14[6]. Ensuite nous avons créé [de] la goutte une adhérence. Et nous avons créé [de] l'adhérence un embryon. Et nous avons créé [de] l'embryon des os. Et nous avons revêtu les os de chair. Ensuite nous l'avons généré en une autre création. ~ Béni soit Dieu, le meilleur des créateurs!	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ	ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم انشأناه خلقا اخر فتبارك الله احسن الخالقين	ثُمَّ خَلَقْنَا [...] ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً. فَخَلَقْنَا [...] ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً. فَخَلَقْنَا [...] ٱلْمُضْغَةَ عِظَٰمًا[1]. فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَٰمَ[2] لَحْمًا[3]. ثُمَّ أَنشَأْنَٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ. ~ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ، أَحْسَنُ ٱلْخَٰلِقِينَ[4]!
M-74/23:15[7]. Ensuite, après cela, vous mourrez.	ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ	ثم انكم بعد ذلك لميتون	ثُمَّ إِنَّكُم، بَعْدَ ذَٰلِكَ، لَمَيِّتُونَ[1].
M-74/23:16. Ensuite, au jour de la résurrection, vous serez ressuscités.	ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ	ثم انكم يوم القيمة تبعثون	ثُمَّ إِنَّكُمْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، تُبْعَثُونَ.
M-74/23:17[8]. [---] Nous avons créé, au-dessus de vous, sept voies,[T1] et nous n'étions pas inattentifs à la création.	وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ	ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا عن الخلق غافلين	[---] وَلَقَدْ خَلَقْنَا، فَوْقَكُمْ، سَبْعَ طَرَآئِقَ، وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلْخَلْقِ غَٰفِلِينَ.
M-74/23:18. Nous avons fait descendre du ciel de l'eau selon un ordre prédéterminé, nous l'avons fait rester dans la terre et nous avons le pouvoir de la faire disparaître.	وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ	وانزلنا من السما ما بقدر فاسكناه في الارض وانا على ذهاب به لقادرون	وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ، فَأَسْكَنَّٰهُ فِي ٱلْأَرْضِ، وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ.
M-74/23:19[9]. Nous en avons généré pour vous des jardins de palmiers et de vignes. Vous y avez beaucoup de fruits[T1], dont vous mangez,	فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ	فانشانا لكم به جنات من نخيل واعناب لكم فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون	فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ، لَّكُمْ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ،

---

1 T1) Les esclaves ♦ R1) Permis aussi dans Lv 19:20.

2 1) لِأَمَانَتِهِمْ

3 1) صَلَاتِهِمْ

4 R1) Voir la note de 69/18:107.

5 T1) Voir la note de 38/38:71.

6 1) وَشَجَرَةٌ (2 سَيْنَا، سِيْنَاءَ، سِيْناً، تُنْبِتُ، تُنْبَتُ، تُحْرِجُ، تَحْرُجُ، بِالدُّهَانِ (4 الدُّهْنَ، وَصِبْاغاً (5 وَصِبْاغٍ، وَمِتَاعاً، وَأَصِبْاغٍ، وَصِبْغَ (6 الآكلين

7 1) لَمَائِتُونَ، لَمَيْتُونَ

8 T1) cieux (Hamidullah); cieux superposés (Abdelaziz); couches célestes (Ould Bah). On trouve cette conception chez les juifs (Geiger, p. 48). Mais il se peut qu'il y ait une erreur de lecture: طوابق, dans le sens d'étages.

9 T1) Traduction de Luxenberg: fruits permanents (du syriaque ܟܬܝܪܐ ktira).

M-74/23:20[1]. et un arbre qui sort du Mont Sinaï, poussant avec de l'huile et un condiment pour les mangeurs.	وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْآكِلِينَ	وشجره تخرج من طور سينا تنبت بالدهن وصبغ للاكلين	وَشَجَرَةً[1] تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ[2]، تَنۢبُتُ[3] بِٱلدُّهْنِ[4] وَصِبْغٍ[5] لِّلْـَٔاكِلِينَ[6].
M-74/23:21[2]. Vous avez dans les troupeaux une leçon. Nous vous abreuvons de ce qui est dans leurs ventres, vous y avez beaucoup de profits, vous en mangez.	وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ	وان لكم في الانعام لعبره نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها منافع كثيره ومنها تاكلون	وَإِنَّ لَكُمْ فِي ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً. نُّسْقِيكُم[1] مِّمَّا فِي بُطُونِهَا، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٌ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ،
M-74/23:22. et sur eux et sur les felouques vous êtes portés.	وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ	وعليها وعلى الفلك تحملون	وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ.
M-74/23:23[3]. [---] Nous avons envoyé Noé à ses gens et il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. ~ Ne craignez-vous pas?"	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ	ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يقوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون	[---] وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ، فَقَالَ: "يَٰقَوۡمِ! ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓ. ~ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟"
M-74/23:24[4]. Les notables de ses gens qui ont mécru dirent: "Ce n'est qu'un humain semblable à vous, voulant se favoriser sur vous. Si Dieu avait voulu, il aurait fait descendre des anges. Nous n'avons pas écouté de cela [du temps] de nos premiers pères.	فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ	فقال الملوا الذين كفروا من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل عليكم ولو شا الله لانزل ملئكه ما سمعنا بهذا في اباينا الاولين	فَقَالَ ٱلۡمَلَأُ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ: "مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ، يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيۡكُمۡ. وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ، لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ. مَّا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِيٓ [...] ءَابَآئِنَا ٱلۡأَوَّلِينَ.
M-74/23:25. Ce n'est qu'un homme possédé d'un djinn. Guettez-le donc jusqu'à un terme".	إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ	ان هو الا رجل به جنه فتربصوا به حتى حين	إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلُۢ بِهِۦ جِنَّةٞ. فَتَرَبَّصُواْ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٖ".
M-74/23:26[5]. Il dit: "Mon Seigneur! Secours-moi parce qu'ils m'ont démenti".	قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ	قال رب انصرني بما كذبون	قَالَ: "رَبِّ! ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ[1]".
M-74/23:27[6]. Nous lui avons révélé: "Fais la felouque sous nos yeux et selon notre révélation. Quand notre ordre viendra et que le four bouillonnera,[R1] achemines-y deux de chaque espèce [des animaux], ainsi que ta famille, sauf celui parmi eux contre qui la parole a précédé. Et ne discours pas avec moi au sujet de ceux qui ont oppressé. Ils vont être noyés.	فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ	فاوحينا اليه ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا فاذا جا امرنا وفار التنور فاسلك فيها من كل زوجين اثنين واهلك الا من سبق عليه القول منهم ولا تخطبني في الذين ظلموا انهم مغرقون	فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ: "أَنِ ٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا. فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ، فَٱسۡلُكۡ فِيهَا مِن كُلّٖ[1] [...] زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ، إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡ. وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ. إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ.
M-74/23:28. Quand tu t'élèveras, toi et ceux qui sont avec toi, sur la felouque, dis: "Louange à Dieu qui nous a sauvés des gens oppressifs".	فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	فاذا استويت انت ومن معك على الفلك فقل الحمد لله الذي نجانا من القوم الظالمين	فَإِذَا ٱسۡتَوَيۡتَ، أَنتَ وَمَن مَّعَكَ، عَلَى ٱلۡفُلۡكِ، فَقُلِ: "ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".
M-74/23:29[7]. Et dis: "Mon Seigneur! Descends-moi dans un lieu de descente béni. Tu es le meilleur des descendeurs ".[T1]	وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ	وقل رب انزلني منزلا مباركا وانت خير المنزلين	وَقُل: "رَبِّ! أَنزِلۡنِي مُنزَلٗا[1] مُّبَارَكٗا. وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ".
M-74/23:30. Il y a là des signes. Nous étions certainement en train de tester.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ	ان في ذلك لايات وان كنا لمبتلين	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ، وَإِن كُنَّا لَمُبۡتَلِينَ.

---

1 1) وَشَجَرَةً (2 وَشَجَرَةً، سَيْنَا، سِيْنَاء، سِيْنَاء (3 تُنْمِرُ، تَحْرُجُ، تُحْرِجُ، تُنْبَتُ، تُنْبِتُ (4 الدُّهَانِ، بِالدُّهْنِ، وَصِبْاغاً (5 وَصِبْاغٍ، وَمِتَّاعاً، وَأَصِبْاغٍ، وَصِبْغاً (6 الآكلين

2 1) نَسْقِيكُمْ، تَسْقِيكُمْ

3 1) غَيْرِهِ

4 1) الْمَلَا، الْمَلَو

5 1) كَذَّبُونِي

6 1) كُلِّ ♦ R1) Voir la note de 52/11:40

7 1) مَنْزِلًا، مَنْزَلًا، مَنَازِلَ ♦ T1) Tu es celui qui procure le meilleur débarquement (Hamidullah); Tu es le meilleur à donner l'hospitalité (Abdelaziz). Traduction de Luxenberg: récompensez-moi d'une récompense bénie, vous êtes le meilleur des récompenseurs (du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser et mesurer).

M-74/23:31. Puis nous avons généré, après eux, d'autres générations.	ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ	ثم انشانا من بعدهم قرنا اخرين	ثُمَّ أَنشَأْنَا، مِنۢ بَعْدِهِمْ، قَرْنًا ءَاخَرِينَ.
M-74/23:32[1]. Nous avons alors envoyé parmi eux un messager de parmi eux: "Adorez Dieu. Vous n'avez pas d'autre dieu que lui. ~ Ne craignez-vous pas?"	فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ	فارسلنا فيهم رسولا منهم ان اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون	فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ: "ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ[1]. ~ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟"
M-74/23:33[2]. Les notables de ses gens qui ont mécru et démenti la rencontre de la [demeure] dernière et auxquels nous avons accordé l'opulence dans la vie ici-bas, dirent: "Ce n'est qu'un humain semblable à vous. Il mange de ce que vous mangez et boit de ce que vous buvez.	وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ	وقال الملا من قومه الذين كفروا وكذبوا بلقاء الاخرة واترفناهم في الحيوة الدنيا ما هذا الا بشر مثلكم ياكل مما تاكلون منه ويشرب مما تشربون	وَقَالَ ٱلْمَلَأُ[1] مِن قَوْمِهِ، ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا: "مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ. يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ، وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ.
M-74/23:34. Si vous obéissez à un humain semblable à vous, vous êtes alors perdants.	وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ	ولئن اطعتم بشرا مثلكم انكم اذا لخسرون	وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ، إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ.
M-74/23:35[3]. Vous promet-il que, quand vous mourrez et serez terre et os, on vous fera sortir [des tombes]?	أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ	ايعدكم انكم اذا متم وكنتم ترابا وعظاما انكم مخرجون	أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ، إِذَا[1] مِتُّمْ[2] وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَٰمًا، أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ [...]
M-74/23:36[4]. Loin, loin, ce qui vous est promis!	هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ	هيهات هيهات لما توعدون	هَيْهَاتَ، هَيْهَاتَ، لِمَا[2] تُوعَدُونَ!
M-74/23:37[5]. Il n'y a que notre vie ici-bas. Nous mourons et nous vivons,[T1] et nous ne serons pas ressuscités.	إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ	ان هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين	إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا. نَمُوتُ وَنَحْيَا، وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ.
M-74/23:38. Ce n'est qu'un homme qui a fabulé sur Dieu un mensonge et nous ne croirons pas en lui".	إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ	ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمومنين	إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ".
M-74/23:39[6]. Il dit: "Mon Seigneur! Secours-moi parce qu'ils m'ont démenti".	قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ	قال رب انصرني بما كذبون	قَالَ: "رَبِّ! ٱنصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ[1]".
M-74/23:40[7]. [Dieu] dit: "Sous peu ils le regretteront".	قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ	قال عما قليل ليصبحن ندمين	قَالَ: "عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ[1] نَٰدِمِينَ".
M-74/23:41. La clameur les a alors pris en vérité et nous les avons faits un déchet. Loin avec les gens oppressifs!	فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	فاخذتهم الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظلمين	فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ بِٱلْحَقِّ، فَجَعَلْنَٰهُمْ غُثَآءً. فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ!
M-74/23:42. Puis nous avons généré, après eux, d'autres générations.	ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ	ثم انشانا من بعدهم قرونا اخرين	ثُمَّ أَنشَأْنَا، مِنۢ بَعْدِهِمْ، قُرُونًا ءَاخَرِينَ.
M-74/23:43[8]. Nulle nation ne précèdera son terme, ni ne le retardera[R1].	مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ	ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون	مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا، وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ.
M-74/23:44. Ensuite nous avons envoyé nos messagers successivement. Chaque fois qu'un messager vint à sa nation, ils l'ont démenti. Nous les fîmes suivre les uns les autres [dans le désastre] et nous les fîmes des récits. Loin avec les gens qui ne croient pas!	ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ	ثم ارسلنا رسلنا تترا كل ما جاء امة رسولها كذبوه فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث فبعدا لقوم لا يومنون	ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا. كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا، كَذَّبُوهُ. فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا [...]، وَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ. فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ!
M-74/23:45. [---] Ensuite nous avons	[---] ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ	ثم ارسلنا موسى واخاه	ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ

---

1 1) غَيْرِهِ
2 1) الْمَلَا، الْمَلَو
3 1) مُتُّمْ (2 أَيَعِدُكُمْ إِذَا
4 1) هَيْهَاهْ، هَيْهَاتْ، هَيْهَاتَ هَيْهَاتٍ، هَيْهَاتَ هَيْهَاتٌ، هَيْهَاتَ هَيْهَاتُ، هَيْهَاتَ هَيْهَاتَا، هَيْهَاتَ (2 مَا
5 T1) Logiquement la phrase devrait être: Nous vivons et nous mourons.
6 1) كَذَّبُونِي
7 1) لَتُصْبِحُنَّ
8 R1) Cf. Lc 12:25; Ac 17:26.

envoyé Moïse et son frère Aaron avec nos signes et une autorité manifeste,	هَارُونَ بِأَيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ	وَأَخَاهُ هَٰرُونَ، بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ،	هدون باسا وسلطن مبن
M-74/23:46. à Pharaon et ses notables, mais ils devinrent arrogants. Ils étaient des gens hautains.	إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ، فَٱسْتَكْبَرُواْ. وَكَانُواْ قَوْمًا عَالِينَ.	الى مدعون وملايه ماسطبروا وكانوا موما عالين
M-74/23:47. Ils dirent: "Croirons-nous à deux humains semblables à nous, alors que leurs gens nous servent?"	فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ	فَقَالُواْ: "أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا، وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ؟"	فقالوا انومن لبسرين مثلنا وموهما لنا عبدون
M-74/23:48. Ils les ont démentis et ils étaient donc parmi ceux qu'on fit périr.	فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ	فَكَذَّبُوهُمَا، فَكَانُواْ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ.	مطدبوهما مطانوا من المهلكين
M-74/23:49. Nous avons donné à Moïse le livre. ~ Peut-être seront-ils guidés!	وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ!	ولمد اسا موسى الطب لعلهم يهدون
M-74/23:50[1]. [---] Nous fîmes le fils de Marie et sa mère un signe et nous leur avons donné un refuge sur une colline de tranquillité avec une source.	وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأَمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ	[---] وَجَعَلْنَا ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً[1]، وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ[2] ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ.	وحعلنا ابن مديم وامه ايه واويهما الى دبوه داب مداد ومعين
M-74/23:51. [---] Ô messagers! Mangez des bonnes choses et faites une bonne œuvre. Je suis connaisseur de ce que vous faites.	يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ! كُلُواْ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ، وَٱعْمَلُواْ صَٰلِحًا. ~ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ.	ايها الدسل كلوا من الطسب واعملوا صلحا انى بما تعملون عليم
M-74/23:52[2]. [Et sachez] que celle-ci est votre nation, une seule nation et je suis votre Seigneur. Alors craignez-moi.	وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ	[...] وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ[1]، أُمَّةً وَٰحِدَةً[2]، وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ . فَٱتَّقُونِ[3].	واد هده امطم امه وحده وانا دبطم مامون
M-74/23:53[3]. Mais ils se sont divisés dans leur affaire, selon les livres[T1]. ~ Chaque parti exultant de ce qui est près de soi.	فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ	فَتَقَطَّعُوٓاْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ، زُبُرًا[1]. ~ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ.	مطعوا امدهم بنهم دبرا كل حدب ما لدهم مدحون
M-74/23:54[4]. Laisse-les donc dans leur confusion pour un terme.[A1]	فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ	فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ[1] حَتَّىٰ[2] حِينٍ.	مدهم ع عمدهم حى حين
M-74/23:55[5]. Pensent-ils qu'en les pourvoyant en biens et en fils,	أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ	أَيَحْسَبُونَ[1] أَنَّمَا[2] نُمِدُّهُم[3] بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ،	ايحسون انما نمدهم به من مال وبنين
M-74/23:56[6]. nous leur hâtons les bienfaisances?[T1] ~ Plutôt ils ne perçoivent pas.	نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَا يَشْعُرُونَ	نُسَارِعُ[1] لَهُمْ فِي ٱلْخَيْرَٰتِ؟ ~ بَل لَّا يَشْعُرُونَ.	نسادع لهم ع الحيرات بل لا يسعرون
M-74/23:57. Ceux qui sont préoccupés de la crainte de leur Seigneur,	إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ	إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم، مُّشْفِقُونَ،	ان الدين هم من حسه دبهم مسمعون
M-74/23:58. qui croient aux signes de leur Seigneur,	وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ	وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ،	والدين هم باسب دبهم يومنون
M-74/23:59. qui n'associent pas à leur Seigneur,	وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ	وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ،	والدين هم بدبهم لا يسطرون
M-74/23:60[7]. qui donnent ce qu'ils ont donné, tandis que leurs cœurs sont apeurés ~ qu'ils retourneront à leur Seigneur,	وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا أَتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ	وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَواْ[1]، وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ ~ أَنَّهُمْ[2] إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ،	والدين يوتون ما اتوا وملوبهم وحله انهم الى دبهم دحعون

---

1 1) رِبْوَةٍ، رُبْوَةٍ ، رَبَاوَةٍ، ربَاوَةٍ، رُبَاوَةٍ (2 أَيَتَين

2 1) فَاتَّقُونِي (3 أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ (2 أُمَّتَكُمْ

3 1) زُبْرًا ♦ T1) Mais ils se sont divisés en sectes (Hamidullah); Alors ils se dispersèrent, quant à leur affaire, en partis (Abdelaziz); Mais ils s'entre-déchirèrent, transformant leur religion en sectes (Boubakeur).

4 1) غَمْرَاتِهِمْ (2 عَتَّى ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) يُمِدُّهُمْ (3 إِنَّمَا (2 أَيَحْسِبُونَ

6 1) يُسَارِعُ، يُسَارَعُ، نُسْرِعُ، يُسْرِعُ ♦ T1) [soit une avance] que nous nous empressons de leur en faire sur les biens [de la vie future] (Hamidullah); que nous leur hâtons les bienfaits (Abdelaziz).

7 1) إِنَّهُمْ (2 يأتون مَا أَتَوْا

أَوْلَٰئِكَ يُسَٰرِعُونَ[1] فِي ٱلْخَيْرَٰتِ، وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ.	اولئك يسرعون في الخيرات وهم لها سبقون	أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ	M-74/23:61[1]. ceux-là se hâtent dans les bienfaisances et ils sont les précurseurs à elles.
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا. وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ، ~ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.	ولا نكلف نفسا الا وسعها ولدينا كتب ينطق بالحق وهم لا يظلمون	وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ	M-74/23:62[2]. Nous ne chargeons une âme qu'à sa capacité[R1]. Il y a chez nous un livre qui parle avec la vérité, ~ et ils ne seront pas oppressés.
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا. وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ.	بل قلوبهم في غمرة من هذا ولهم اعمل من دون ذلك هم لها عملون	بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ	M-74/23:63. Leurs cœurs restent plutôt dans une confusion à l'égard de ceci. Et ils ont des œuvres hors de cela qu'ils font.
حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ، إِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ[1].	حتى اذا اخذنا مترفيهم بالعذاب اذا هم يجرون	حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ	M-74/23:64[3]. Quand nous prenons leurs opulents par la punition, voilà qu'ils supplient.
لَا تَجْـَٔرُواْ ٱلْيَوْمَ. ~ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ.	لا تجروا اليوم انكم منا لا تنصرون	لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ	M-74/23:65. Ne suppliez pas ce jour. ~ Vous ne serez pas secourus contre nous.
قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ[1] تَنكِصُونَ[2]،	قد كانت ايتي تتلى عليكم فكنتم على اعقابكم تنكصون	قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ	M-74/23:66[4]. Mes signes vous étaient récités, mais vous tourniez les talons,
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ [...]، سَٰمِرًا[1] تَهْجُرُونَ[2].	مستكبرين به سمرا تهجرون	مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ	M-74/23:67[5]. en étant arrogants à l'égard [de la révélation] et en l'abandonnant pendant les vigiles.
أَفَلَمْ يَدَّبَّرُواْ ٱلْقَوْلَ؟ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ؟	افلم يدبروا القول ام جاءهم ما لم ياتِ اباءهم الاولين	أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ	M-74/23:68. N'ont-ils donc pas réfléchi sur la parole? Ou bien est-ce que leur est venu ce qui n'est pas venu à leurs premiers pères?
أَمْ لَمْ يَعْرِفُواْ رَسُولَهُمْ، فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ؟	ام لم يعرفوا رسولهم فهم له منكرون	أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ	M-74/23:69. Ou bien n'ont-ils pas reconnu leur messager, voilà pourquoi ils le méconnaissent?
أَمْ يَقُولُونَ: "بِهِۦ جِنَّةٌ"؟ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ، ~ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ.	ام يقولون به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون	أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ	M-74/23:70. Ou bien disent-ils: "Il est un possédé d'un djinn"? Il est plutôt venu à eux avec la vérité, ~ mais la plupart d'eux détestent la vérité.
وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ، لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ[1]. بَلْ أَتَيْنَٰهُم[2] بِذِكْرِهِمْ[3]، ~ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ.	ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموت والارض ومن فيهن بل اتينهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون	وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ	M-74/23:71[6]. Si la vérité suivait leurs désirs, les cieux, la terre et ceux qui s'y trouvent seraient corrompus. Nous leur avons plutôt donné leur rappel, ~ et ils se détournent de leur rappel.
أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا[1]؟ فَخَرَاجُ[2] رَبِّكَ خَيْرٌ. ~ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ.	ام تسلهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين	أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	M-74/23:72[7]. Ou bien leur demandes-tu une rétribution? Mais la rétribution de ton Seigneur est meilleure. ~ Il est le meilleur des pourvoyeurs.
وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ،	وانك لتدعوهم الى صراط مستقيم	وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	M-74/23:73. Tu les appelles vers un chemin droit,
وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ.	وان الذين لا يومنون بالاخرة عن الصراط لناكبون	وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ	M-74/23:74. mais ceux qui ne croient pas à la [demeure] dernière s'écartent du chemin.
وَلَوْ رَحِمْنَٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا	ولو رحمنهم وكشفنا ما	وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا	M-74/23:75. Même si nous leur faisions

1 1) يُسْرِعُونَ
2 R1) Cf. I Co 10:13.
3 1) يَجَرُونَ
4 1) تَنْكُصُونَ 2) أَدْبَارِكُمْ
5 1) تُهْجِرُونَ، تُهَجِّرُونَ، يَهْجُرُونَ، يُهَجِّرُونَ، يُهْجِرُونَ 2) سُمَّارًا، سُمَّرًا
6 1) بِذِكْرِاهُمْ، نَذْكُرُهُمْ، نُذَكِّرُهُمْ 3) أَتَيْتُهُمْ، أَتَيْتَهُمْ، اَتَيْنَاهُمْ 2) وما بينهما
7 1) فَخَرْجُ 2) خَرَاجًا

miséricorde et écartions d'eux la nuisance, ils persisteraient à divaguer dans leur transgression.	بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ	بهم من ضر للجوا في طغيانهم يعمهون	بِهِم مِّن ضُرٍّ، لَّلَجُّواْ فِي طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ.
M-74/23:76. Nous les avons alors pris par la punition, mais ils ne sont pas soumis à leur Seigneur et ils ne supplient pas.	وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ	ولقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا لربهم وما يتضرعون	وَلَقَدْ أَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ، فَمَا ٱسْتَكَانُواْ لِرَبِّهِمْ، وَمَا يَتَضَرَّعُونَ.
M-74/23:77[1]. Quand nous ouvrirons pour eux une porte d'une punition sévère, ~ les y voilà consternés.	حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ	حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد اذا هم فيه مبلسون	حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحْنَا[1] عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ، ~ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ[2].
M-74/23:78[2]. [---] C'est lui qui a généré pour vous l'ouïe, les regards et les cœurs[T1]. ~ Vous remerciez peu.	وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ	وهو الذي انشا لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون	[---] وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ. ~ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ.
M-74/23:79. C'est lui qui vous a disséminés dans la terre, ~ et c'est vers lui que vous serez rassemblés.	وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ	وهو الذي ذراكم في الارض واليه تحشرون	وَهُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ، ~ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ.
M-74/23:80[3]. C'est lui qui donne vie et fait mourir,[R1] et à lui la succession de la nuit et du jour. ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	وهو الذي يحيي ويميت وله اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون	وَهُوَ ٱلَّذِي يُحْيِۦ وَيُمِيتُ، وَلَهُ ٱخْتِلَٰفُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ. ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ[1]؟
M-74/23:81. Ils dirent plutôt du semblable à ce qu'ont dit les premiers.	بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ	بل قالوا مثل ما قال الاولون	بَلْ قَالُواْ مِثْلَ مَا قَالَ ٱلْأَوَّلُونَ.
M-74/23:82[4]. Ils dirent: "Quand nous mourrons et serons terre et os, serons-nous ressuscités?	قَالُوا أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	قالوا اذا متنا وكنا ترابا وعظاما انا لمبعوثون	قَالُوٓاْ: "أَءِذَا[1] مِتْنَا[2] وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا، أَءِنَّا[3] لَمَبْعُوثُونَ؟
M-74/23:83. Ceci a été promis à nous et auparavant à nos pères. ~ Ce ne sont que légendes des premiers".	لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	لقد وعدنا نحن واباونا هذا من قبل ان هذا الا اساطير الاولين	لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ. ~ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ".
M-74/23:84. Dis: "À qui appartiennent la terre et ceux qui y sont? ~ Si vous saviez".	قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	قل لمن الارض ومن فيها ان كنتم تعلمون	قُلْ: "لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ؟ ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ".
M-74/23:85[5]. Ils diront: "À Dieu". ~ Dis: "Ne vous rappelez-vous pas?"	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	سيقولون لله قل افلا تذكرون	سَيَقُولُونَ: "لِلَّهِ". ~ قُلْ: ""أَفَلَا تَذَكَّرُونَ[1]؟
M-74/23:86[6]. Dis: "Qui est le Seigneur des sept cieux et le Seigneur du grand trône?"	قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	قل من رب السموات السبع ورب العرش العظيم	قُلْ: "مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ، وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ "ٱلْعَظِيمِ[1]؟
M-74/23:87[7]. Ils diront: "Dieu". ~ Dis: "Ne craignez-vous pas?"	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ	سيقولون لله قل افلا تتقون	سَيَقُولُونَ: "لِلَّهِ[1]". ~ قُلْ: "أَفَلَا تَتَّقُونَ؟"
M-74/23:88[8]. Dis: "Qui a dans sa main le royaume[T1] de toute chose et qui protège et qu'on ne protège pas? ~ Si vous saviez".	قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه ان كنتم تعلمون	قُلْ: "مَنْ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ؟ ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ".

---

1 1) فَتَّحْنَا (2 مُبْلَسُونَ

2 T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אף af) et ne sentent pas.

3 1) يَعْقِلُونَ ♦ R1) Dt 32:39; 1 S 2:6.

4 1) إِذَا (2 مُتْنَا (3 إِنَّا

5 1) تَذْكُرُونَ

6 1) الْعَظِيمُ

7 1) اللهُ

8 T1) Le terme malakout apparaît quatre fois et vient du syriaque ܡܠܟܘܬܐ malkoutha.

M-74/23:89[1]. Ils diront: "Dieu". ~ Dis: "Comment donc êtes-vous ensorcelés?"	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ	سمولون لله مل مانى تسحرون	سَيَقُولُونَ: "لِلَّهِ[1]". ~ قُلْ: "فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ؟"
M-74/23:90[2]. Nous sommes plutôt venus à eux avec la vérité. Ce sont des menteurs.	بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	بل اتينهم بالحق وانهم لكذبون	بَلْ أَتَيْنَٰهُم[1] بِٱلْحَقِّ. وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ.
M-74/23:91[3]. [---] Dieu ne s'est point pris un fils et il n'existe point de dieu avec lui. [S'il avait été un dieu avec lui,] chaque dieu s'en irait alors avec ce qu'il a créé et certains s'élèveraient au-dessus d'autres. Dieu soit exalté sur ce qu'ils profèrent![R1]	مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ	ما اتخذ الله من ولد وما كان معه من اله اذا لذهب كل اله بما خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحن الله عما يصفون	[---] مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٍ، وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ إِلَٰهٍ. [...] إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ، وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ. سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ[1]!
M-74/23:92[4]. Le connaisseur du secret et du visible. ~ Qu'il soit élevé sur ce qu'ils associent!	عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	علم الغيب والشهدة فتعلى عما يشركون	عَٰلِمِ[1] ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ. ~ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ!
M-74/23:93[5]. [---] Dis: "Mon Seigneur! Si jamais tu me fais voir ce qui leur est promis,	قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ	قل رب اما تريني ما يوعدون	[---] قُل: "رَبِّ! إِمَّا تُرِيَنِّي[1] مَا يُوعَدُونَ،
M-74/23:94. Mon Seigneur! Ne me mets pas alors parmi les gens oppressifs".	رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	رب فلا تجعلني في القوم الظلمين	رَبِّ! فَلَا تَجْعَلْنِي فِي ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".
M-74/23:95. Nous avons le pouvoir de te faire voir ce que nous leur promettons.	وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ	وانا على ان نريك ما نعدهم لقدرون	وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَٰدِرُونَ.
M-74/23:96[6]. Repousse le méfait de la meilleure manière.[A1] Nous savons mieux ce qu'ils profèrent.	ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ	ادفع بالتي هي احسن السيئة نحن اعلم بما يصفون	ٱدْفَعْ بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ. نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ.
M-74/23:97[7]. Dis: "Mon Seigneur! Je cherche refuge en toi contre les suggestions des Satans.	وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ	وقل رب اعوذ بك من همزت الشيطين	وَقُل: "رَبِّ! أَعُوذُ[1] بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ.
M-74/23:98[8]. Je cherche refuge en toi, mon Seigneur! qu'ils ne se présentent pas à moi".	وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ	واعوذ بك رب ان يحضرون	وَأَعُوذُ[1] بِكَ، رَبِّ! أَن يَحْضُرُونِ[2]".
M-74/23:99[9]. Quand [les causes de] la mort viendront à l'un d'eux, il dit: "Mon Seigneur! Fais-moi retourner.	حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ	حتى اذا جاء احدهم الموت قال رب ارجعون	حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ [...] ٱلْمَوْتُ، قَالَ: "رَبِّ! ٱرْجِعُونِ[1].
M-74/23:100[10]. Peut-être ferai-je une bonne œuvre dans ce que j'ai laissé!" Non! C'est simplement une parole qu'il dit. Et derrière eux, il y a un interstice[T1] jusqu'au jour où ils seront ressuscités.	لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	لعلى اعمل صلحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ الى يوم يبعثون	لَعَلِّيٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ!" كَلَّآ! إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا. وَمِن وَرَآئِهِم، بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ.
M-74/23:101[11]. Quand on soufflera dans le chofar[T1], il n'y aura plus de parenté parmi eux, ce jour-là et ils ne s'interrogent pas.	فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ	فاذا نفخ في الصور فلا انساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون	فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1]، فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ، يَوْمَئِذٍ، وَلَا يَتَسَآءَلُونَ[2].

---

1 1) اللهُ

2 1) أَتَيْتُهُمْ، أَتَيْتَهُمْ

3 1) تَصِفُونَ ♦ R1) Sankharé (p. 91-92) estime que ce verset est inspiré par Athanase d'Alexandrie qui écrit: "Là où commandent plusieurs chefs, le désordre règne puisque chacun tire toute chose à lui et lutte contre les autres".

4 1) عَالِمُ

5 1) تُرِنَّنِي، تُرِنَّنَّهُم

6 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 1) عائذاً

8 1) يَحْضُرُونِي (2 عائذاً

9 1) ارْجِعُونِي

10 T1) Pour le sens de ce terme, voir la note de 42/25:53.

11 1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 يَسَّاءَلُونَ ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20.

M-74/23:102[1]. Alors ceux dont les balances [de leurs actes][R1] seront pesantes, ~ ceux-là sont ceux qui réussissent.	فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	ممن ثقلت موازينه ماولئك هم المفلحون	فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ [...]، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.
M-74/23:103. Quant à ceux dont les balances [de leurs actes] seront légères, ceux-là sont ceux qui ont perdu leurs âmes. [Ils seront] dans la géhenne éternellement.	وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ	ومن خفت موازينه ماولئك الذين خسروا انفسهم في جهنم خالدون	وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ[1] [...]، فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ. [...] فِي جَهَنَّمَ، خَٰلِدُونَ.
M-74/23:104[2]. Le feu brûlera leurs faces et ils y seront dans l'affliction.[T1]	تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ	تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون	تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ، وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ[1].
M-74/23:105. "Mes signes ne vous étaient-ils pas récités et vous les démentiez?"	أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ	الم تكن ايتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون	أَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ؟"
M-74/23:106[3]. Ils diront: "Notre Seigneur! Notre misère nous a vaincus et nous étions des gens égarés.	قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ	قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما ضالين	قَالُواْ: "رَبَّنَا! غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا[1]، وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ.
M-74/23:107. Notre Seigneur! Fais-nous-en sortir. Si nous retournions, nous serions alors des oppressifs".	رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ	ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون	رَبَّنَآ! أَخْرِجْنَا مِنْهَا. فَإِنْ عُدْنَا، فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ".
M-74/23:108[4]. Il dira: "Soyez-y humiliés et ne me parlez plus".	قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ	قال اخسوا فيها ولا تكلمون	قَالَ: "ٱخْسَـُٔواْ فِيهَا، وَلَا تُكَلِّمُونِ[1]".
M-74/23:109[5]. Il y avait un groupe de mes serviteurs qui dit: "Notre Seigneur! Nous avons cru, pardonne-nous donc et aie miséricorde envers nous. Tu es le meilleur des miséricordieux".	إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	انه كان فريق من عبادي يقولون ربنا امنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الراحمين	إِنَّهُۥ[1] كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ: "رَبَّنَآ! ءَامَنَّا، فَٱغْفِرْ لَنَا، وَٱرْحَمْنَا. وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ".
M-74/23:110[6]. Mais vous vous êtes moqués d'eux jusqu'à ce qu'ils vous fassent oublier mon rappel et vous riiez d'eux.	فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ	فاتخذتموهم سخريا حتى انسوكم ذكري وكنتم منهم تضحكون	فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا[1]، حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي، وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ.
M-74/23:111[7]. Je les ai rétribués ce jour parce qu'ils ont été patients. ~ Ce sont eux les réussis.	إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ	اني جزيتهم اليوم بما صبروا انهم هم الفائزون	إِنِّي جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓاْ. ~ أَنَّهُمْ[1] هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ.
M-74/23:112[8]. [---] Il dit: "Combien d'années vous avez demeuré dans la terre?"	قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ	قال كم لبثتم في الارض عدد سنين	[---] قَٰلَ: "كَمْ لَبِثْتُمْ فِي ٱلْأَرْضِ عَدَدَ[1] سِنِينَ؟"
M-74/23:113[9]. Ils dirent: "Nous avons demeuré un jour, ou une partie d'un jour. Interroge donc les comptables".	قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ	قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسل العادين	قَالُواْ: "لَبِثْنَا يَوْمًا، أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ. فَسْـَٔلِ[1] ٱلْعَآدِّينَ[2]".
M-74/23:114[10]. Il dit: "Vous avez demeuré seulement peu. ~ Si vous saviez!	قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	قال ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون	قَٰلَ[1]: "[...] إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا[2]. ~ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ!

---

1 R1) Dieu pèse les actes avec la balance: 1 S 2:3; Jb 31:6.

2 1) كَلِحُونَ ♦ T1) ils auront les lèvres crispées (Hamidullah); ils auront l'air d'un rictus (Abdelaziz); rendus hideux par le feu (Ould Bah).

3 1) شَقَاوَتُنَا، شِقَاوَتُنَا، شَقْوَتُنَا

4 1) تُكَلِّمُونِي

5 1) أَنْ، أَنَّه، حذفها

6 1) سُخْرِيًّا

7 1) إِنَّهُمْ

8 1) عَدَداً (2 قُلْ

9 1) الْعَادِينَ، الْعَادِيِّينَ (2 فَسَلْ

10 1) لَقَلِيلًا (2 قُلْ

M-74/23:115[1]. Avez-vous pensé que nous vous avons créés par divertissement, ~ et que vous ne serez pas retournés à nous?"	أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ	امحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون	أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا، ~ وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ[1]؟"
M-74/23:116[2]. Dieu soit élevé! Le vrai roi.[R1] Il n'est de dieu que lui, le Seigneur de l'honorable trône.	فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ	متعلى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم	فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ! ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ[1].
M-74/23:117[3]. Quiconque appelle un autre dieu avec Dieu, sans qu'il en ait sa preuve, aura à en rendre compte à son Seigneur. Les mécréants ne réussissent pas.	وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ	ومن يدعو مع الله الها اخر لا برهان له به فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكافرون	وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ، لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ، فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ. إِنَّهُۥ[1] لَا يُفْلِحُ[2] ٱلْكَٰفِرُونَ.
M-74/23:118. Dis: "Mon Seigneur! Pardonne et aie miséricorde. Tu es le meilleur des miséricordieux".	وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	وقل رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين	وَقُل: "رَبِّ! ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ. وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ".

Chapitre 75/32: La prosternation
سُورَة السَّجْدَة

30 versets - mecquois [sauf: 16-20][4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-75/32:1[6]. Alif, Lam, Mim.[T1]	الم	الم	الٓمٓ.
M-75/32:2. La descente du livre, il n'y a aucune suspicion, est du Seigneur des mondes.	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العلمين	تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ، لَا رَيْبَ فِيهِ، مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-75/32:3. Ou bien disent-ils: "Il l'a fabulé"? C'est plutôt la vérité de ton Seigneur, pour que tu avertisses des gens vers lesquels nul avertisseur avant toi n'est venu. ~ Peut-être seront-ils guidés!	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	ام يقولون افتراه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتاهم من نذير من قبلك لعلهم يهتدون	أَمْ يَقُولُونَ: "ٱفْتَرَىٰهُ"؟ بَلْ هُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ، لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ. ~ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ!
M-75/32:4[7]. [---] C'est Dieu qui a créé les cieux et la terre et ce qui est parmi eux, en six jours.[R1] Puis il s'est élevé sur le trône.[R2] Vous n'avez, hors de lui, ni allié ni intercesseur. ~ Ne vous rappelez-vous donc pas?	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	الله الذي خلق السموت والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون	[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَمَا بَيْنَهُمَا، فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ. ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ. مَا لَكُم، مِن دُونِهِۦ، مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ. ~ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ؟
M-75/32:5[8]. Il administre l'ordre du ciel à la terre. Puis [l'ordre] monte vers lui en un jour qui équivalait à mille ans de ce que vous comptez.[R1]	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ	يدبر الامر من السما الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان مقداره الف سنة مما تعدون	يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلْأَرْضِ. ثُمَّ يَعْرُجُ[1] [...] إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥٓ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ[2].
M-75/32:6[9]. Celui-là est le connaisseur du secret et du visible, ~ le noble, le miséricordissime,	ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	ذلك علم الغيب والشهدة العزيز الرحيم	ذَٰلِكَ عَٰلِمُ[1] ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ~ ٱلْعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ[2]،

---

1 1) تَرْجِعُونَ
2 1) الْكَرِيمُ ♦ R1) Voir la note de 21/114:2.
3 1) يَفْلَحُ (2 أَنَّهُ
4 Titre tiré du verset 15. Autre titre: المضاجع
5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
6 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 et de 57/31:1.
7 R1) Gn chap. 1. R2) Voir la note de 39/7:54.
8 1) يَعُدُّونَ (2 يُعْرَجُ، تَعْرُجُ الملائكة ♦ R1) Cf. Ps 90:4; 2 P 3:8-9.
9 1) الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (2 عَالِمِ

M-75/32:7[1]. qui a perfectionné tout ce qu'il a créé. Et il a commencé la création de l'humain de glaise.[R1]	ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ[1]. وَبَدَأَ[2] خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ.	الذي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ	الذي احسن كل سي خلقه وبدا خلق الانسان من طين
M-75/32:8[2]. Puis il fit sa progéniture d'un extrait d'une eau insignifiante[T1R1].	ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ.	ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ	ثم جعل نسله من سلالة من ماء مهين
M-75/32:9[3]. Puis il l'a formé et y a soufflé de son esprit. Il vous a fait l'ouïe, les regards et les cœurs[T1]. ~ Vous remerciez peu.	ثُمَّ سَوَّىٰهُ، وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦ. وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَ. ~ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ.	ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ	ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون
M-75/32:10[4]. Ils dirent: "Quand nous nous perdons dans la terre, serons-nous en une création nouvelle?"[R1] Ils mécroient plutôt en la rencontre de leur Seigneur.	وَقَالُوٓاْ: "أَءِذَا[1] ضَلَلۡنَا[2] فِي ٱلۡأَرۡضِ، أَءِنَّا[3] لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدِۭ؟" بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ.	وَقَالُوا أَئِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَئِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ	ومالوا اذا ضللنا في الارض انا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كفرون
M-75/32:11[5]. Dis: "L'ange de la mort,[R1] à qui vous êtes confiés, vous rappellera. Puis à votre Seigneur vous serez retournés".	قُلۡ: "يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ، ٱلَّذِي وُكِّلَ بِكُمۡ. ~ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ[1]".	قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ	قل يتوفكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم ترجعون
M-75/32:12[6]. Si tu voyais les criminels, têtes baissées auprès de leur Seigneur, [tu verrais alors des choses horribles:] "Notre Seigneur! Nous avons vu et écouté. Retourne-nous donc pour faire une bonne œuvre. Nous sommes convaincus".	وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ، نَاكِسُواْ رُءُوسِهِمۡ[1] عِندَ رَبِّهِمۡ [...]: "رَبَّنَآ! أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا. فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا. إِنَّا مُوقِنُونَ".	وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ	ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا ارجعنا نعمل صالحا انا موقنون
M-75/32:13. Si nous voulions, nous donnerions à chaque âme sa direction. Mais ma parole fut confirmée: "Je remplirai la géhenne des djinns et des humains tous ensemble.	وَلَوۡ شِئۡنَا، لَأَتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا. وَلَٰكِنۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي: "لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ.	وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ	ولو سنا لاسنا كل نمس هديها ولكن حق القول مني لاملان جهنم من الجنه والناس اجمعين
M-75/32:14. Goûtez donc [la punition]. Comme vous avez oublié la rencontre de votre jour-ci, nous vous avons oubliés. ~ Goûtez la punition de l'éternité pour ce que vous faisiez".	فَذُوقُواْ [...]. بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ، إِنَّا نَسِينَٰكُمۡ. ~ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".	فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	مدوموا بما نسيتم لما يومكم هذا انا نسيناكم وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون
M-75/32:15. [---] Seuls croient en nos signes ceux qui, quand on les leur rappelle, tombent prosternés, exaltent la louange de leur Seigneur et ne sont pas arrogants.	[---] إِنَّمَا يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ، إِذَا ذُكِّرُواْ بِهَا، خَرُّواْ سُجَّدٗاۖ، وَسَبَّحُواْ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ، وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ.	إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ	انما يومن باسا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون
H-75/32:16. Leurs flancs abandonnant les lits, ils appellent leur Seigneur avec crainte et convoitise, ~ et dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés.	تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمۡ عَنِ ٱلۡمَضَاجِعِ، يَدۡعُونَ رَبَّهُمۡ، خَوۡفٗا وَطَمَعٗا، ~ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ[1].	تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ	تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوما وطمعا ومما رزقنهم ينفقون

---

1 1) خَلۡقَهُ 2) وَبَدَا ♦ R1) Cf. Gn 1:27.

2 T1) Mawerdi: 1) d'une eau pure. 2) d'une eau faible. 3) d'un sperme liquide ♦ R1) Cf. Is 48: 1.

3 T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אף af) et ne sentent pas.

4 1) إِذَا 2) ضَلِلۡنَا، ضُلِّلۡنَا، صَلَلۡنَا، صَلِلۡنَا، صُلِلۡنَا 3) إِنَّا ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

5 1) تَرۡجِعُونَ ♦ R1) Même terme en hébreu dans le Talmud, Abodah Zarah 20b; 2 Ba 21:23.

6 1) نَكَسُو رُؤُوسَهُمۡ

H-75/32:17[1]. [---] Aucune âme ne sait la réjouissance des yeux qui a été cachée pour eux, comme rétribution pour ce qu'ils faisaient.

[---] فَلَا تَعۡلَمُ[1] نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ[2] لَهُم مِّن قُرَّةِ[3] أَعۡيُنٖ، جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

ملا يعلم نمس ما اخمى
لهم من مده اعين حزا
ما كانوا يعملون

فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّا أُخۡفِيَ لَهُمۡ مِّنۡ قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَاءَۢ بِمَا كَانُوا يَعۡمَلُونَ

H-75/32:18. Est-ce que celui qui était croyant est comme celui qui était pervers? Ils ne sont point égaux.

أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ لَّا يَسۡتَوُۥنَ.

امن كان مومنا كمن
كان ماسما لا يسوون

أَفَمَنۡ كَانَ مُؤۡمِنًا كَمَنۡ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسۡتَوُونَ

H-75/32:19[2]. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ils auront les jardins du refuge comme domicile[T1], pour ce qu'ils faisaient.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَلَهُمۡ جَنَّٰتُ[1] ٱلۡمَأۡوَىٰ[2] نُزُلَۢا[3]، بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

اما الدين امنوا وعملوا
الصلحت ملهم جنت
الماوى نزلا بما كانوا
يعملون

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمۡ جَنَّاتُ الۡمَأۡوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعۡمَلُونَ

H-75/32:20. Quant à ceux qui ont commis la perversité, leur refuge sera le feu. Chaque fois qu'ils voudront en sortir, ils y seront retournés et on leur dira: "Goûtez la punition du feu que vous démentiez".

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُواْ، فَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ. كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَآ، أُعِيدُواْ فِيهَا، وَقِيلَ لَهُمۡ: "ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ".

واما الدين مسموا
مماويهم الناد كلما
اداوا ان يخرجوا منها
اعيدوا منها وميل لهم
دوموا عداب الناد
الذى كنتم به
تكذبون

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأۡوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنۡ يَخۡرُجُوا مِنۡهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمۡ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنۡتُمۡ بِهِ تُكَذِّبُونَ

M-75/32:21[3]. Nous leur ferons goûter la punition de la [vie] ici-bas, avant la plus grande punition. ~ Peut-être retourneront-ils!

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَدۡنَىٰ، دُونَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَكۡبَرِ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ[1]!

ولنذيقنهم من
العذاب الادنى دون
العذاب الاكبر
لعلهم يرجعون

وَلَنُذِيقَنَّهُمۡ مِنَ الۡعَذَابِ الۡأَدۡنَى دُونَ الۡعَذَابِ الۡأَكۡبَرِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ

M-75/32:22[4]. Qui est plus oppressif que celui auquel les signes de son Seigneur sont rappelés et il s'en est détourné? Nous nous vengerons des criminels.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ، ثُمَّ أَعۡرَضَ عَنۡهَآ. إِنَّا مِنَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُنتَقِمُونَ[1].

ومن اظلم ممن ذكر
بايت ربه ثم اعرض
عنها انا من المجرمين
منتقمون

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنۡ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعۡرَضَ عَنۡهَا إِنَّا مِنَ الۡمُجۡرِمِينَ مُنۡتَقِمُونَ

M-75/32:23[5]. Nous avons donné à Moïse le livre. Ne sois donc pas dans un doute au sujet de sa rencontre[T1]. Et nous l'avons fait une direction pour les fils d'Israël.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ. فَلَا تَكُن فِي مِرۡيَةٖ[1] مِّن لِّقَآئِهِۦ. وَجَعَلۡنَٰهُ هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ.

ولقد اتينا موسى
الكتب فلا تكن في
مريه من لقايه وجعلنه
هدى لبني اسرايل

وَلَقَدۡ آتَيۡنَا مُوسَى الۡكِتَابَ فَلَا تَكُنۡ فِي مِرۡيَةٍ مِنۡ لِقَائِهِ وَجَعَلۡنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسۡرَائِيلَ

M-75/32:24[6]. Nous avons fait d'eux des guides qui guident, par notre ordre, quand ils ont été patients et étaient convaincus de nos signes.

وَجَعَلۡنَا مِنۡهُمۡ أَئِمَّةٗ يَهۡدُونَ، بِأَمۡرِنَا، لَمَّا[1] صَبَرُواْ، وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ.

وجعلنا منهم ايمه
يهدون بامرنا لما
صبروا وكانوا باينا
يوقنون

وَجَعَلۡنَا مِنۡهُمۡ أَئِمَّةً يَهۡدُونَ بِأَمۡرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

M-75/32:25. C'est ton Seigneur [qui] décidera parmi eux, au jour de la résurrection, de ce en quoi ils divergeaient.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ [...] يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ.

ان ربك هو يفصل
بينهم يوم القيمه فيما
كانوا فيه يختلفون

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ الۡقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ

M-75/32:26[7]. N'a-t-elle pas été une direction pour eux[T1] combien avant eux avons-nous fait périr de générations dans les habitations desquelles ils marchent? Il y a là des signes. ~ N'écoutent-ils donc pas?

أَوَ لَمۡ يَهۡدِ[1] لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا، مِن قَبۡلِهِم، مِّنَ ٱلۡقُرُونِ يَمۡشُونَ[2] فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ؟ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ. ~ أَفَلَا يَسۡمَعُونَ؟

او لم يهد لهم كم
اهلكنا من قبلهم من
القرون يمشون في
مسكنهم ان في ذلك
لايت افلا يسمعون

أَوَلَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِنَ الۡقُرُونِ يَمۡشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمۡ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسۡمَعُونَ

---

1 1) تَعۡلَمَنَّ 2) قُرَّاتِ 3) أُخۡفِي، أَخۡفَى، أَخۡفَينا، نُخۡفِي، أُخۡفَيۡتُ، يُخۡفَى

2 1) جَنَّةُ 2) الۡمَاوَى 3) نُزۡلًا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزۡل: en récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser.

3 1) يُرۡجَعُونَ

4 1) مُنۡتَقِمِينَ

5 1) مُرۡيَةٍ ♦ T1) Sens ambigu. Voir l'édition arabe.

6 1) لِما، بِما

7 1) نَهۡدِ 2) وَيُمَشَّوۡنَ، وَيُمَشُّونَ ♦ T1) Nous avons traduit la variante.

M-75/32:27[1]. N'ont-ils pas vu que nous conduisons l'eau vers la terre aride et nous en faisons sortir des cultures dont leurs troupeaux et eux-mêmes mangent? ~ Ne voient-ils pas?	أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ	او لم يروا انا نسوق الما الى الارض الجرد فنخرج به زرعا تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون	أَوَ لَمْ يَرَوْاْ أَنَّا نَسُوقُ ٱلْمَآءَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلْجُرُزِ[1]، فَنُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا تَأْكُلُ[2] مِنْهُ أَنْعَٰمُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ؟ ~ أَفَلَا يُبْصِرُونَ[3]؟
M-75/32:28. [---] Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette conquête? ~ Si vous étiez véridiques".	وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	ويقولون متى هذا الفتح ان كنتم صادقين	[---] وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلْفَتْحُ؟ ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".
M-75/32:29. Dis: "Au jour de la conquête, la croyance de ceux qui ont mécru ne leur profitera pas, ~ et ils ne seront pas différés".	قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ	قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم ولا هم ينظرون	قُلْ: "يَوْمَ ٱلْفَتْحِ، لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِيمَٰنُهُمْ، ~ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ".
M-75/32:30[2]. Détourne-toi donc d'eux et attends,[A1] eux aussi ils attendent.	فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ	فاعرض عنهم وانتظر انهم منتظرون	فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَٱنتَظِرْ، إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ[1].

Chapitre 76/52: Le mont
سُورَة الطُّور

49 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-76/52:1. Par le Mont!	وَالطُّورِ	والطور	وَٱلطُّورِ!
M-76/52:2. Par un livre inscrit,	وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ	وكتاب مسطور	وَكِتَٰبٍ مَّسْطُورٍ،
M-76/52:3[5]. sur un parchemin déployé!	فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ	في رق منشور	فِي رَقٍّ[1] مَّنشُورٍ!
M-76/52:4[6]. Par la maison visitée![T1]	وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ	والبيت المعمور	وَٱلْبَيْتِ ٱلْمَعْمُورِ!
M-76/52:5. Par le plafond élevé!	وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ	والسمك المرفوع	وَٱلسَّقْفِ ٱلْمَرْفُوعِ!
M-76/52:6. Par la mer rendue bouillante!	وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ	والبحر المسجور	وَٱلْبَحْرِ ٱلْمَسْجُورِ!
M-76/52:7[7]. La punition de ton Seigneur adviendra.	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ	ان عذاب ربك لواقع	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٌ[1].
M-76/52:8. Nul ne le repoussera.	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ	ما له من دافع	مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٍ.
M-76/52:9. Le jour où le ciel s'agitera fortement,	يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا	يوم تمور السماء مورا	يَوْمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوْرًا،
M-76/52:10[8]. et les montagnes seront en mouvement[T1],	وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا	وتسير الجبال سيرا	وَتَسِيرُ ٱلْجِبَالُ سَيْرًا،
M-76/52:11. malheur, ce jour-là, aux démenteurs,	فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ،
M-76/52:12. ceux qui sont dans une divagation, jouant!	الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ	الذين هم في خوض يلعبون	ٱلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ!
M-76/52:13[9]. Le jour où ils seront poussés brutalement vers le feu de la géhenne,	يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا	يوم يدعون الى نار جهنم دعا	يَوْمَ يُدَعُّونَ[1] إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا[2]،
M-76/52:14. [on leur dira:] "Voilà le feu que vous démentiez.	هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ	هذه النار التي كنتم بها تكذبون	[...]: "هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ.

---

1 1) تُبْصِرُونَ (3 يَأْكُلُ (2 الْجُرْزِ

2 1) مُنْتَظَرُونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) رِقٍّ

6 T1) peuplée (Hamidullah); vénérée (Chiadmi); peuplée [d'anges] (Ould Bah); fréquentée (Berque). Une autre traduction probable: Par la maison construite. Ou bien: par le ciel comme expliqué par le verset suivant.

7 1) وَاقِعٌ

8 T1) Mawerdi: 1) et les montagnes seront en mouvement. 2) et les montagnes seront aplaties. Luxenberg lit وتستر الْجِبَالُ سترا et les montagnes seront pulvérisées, du verbe syriaque ܣܬܪ star.

9 1) دُعَاءً (2 يُدْعَونَ

M-76/52:15. Est-ce de la sorcellerie? Ou bien êtes-vous ceux qui ne voient pas?	أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ؟ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ؟	أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ	امسحر هذا ام انتم لا تبصرون
M-76/52:16[1]. Rôtissez-y[T1]. Soyez alors patients ou ne soyez pas patients, cela vous est égal. ~ Vous ne serez rétribués que pour ce que vous faisiez".	ٱصْلَوْهَا. فَٱصْبِرُوٓاْ، أَوْ لَا تَصْبِرُواْ، سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ. ~ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ".	اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	اصلوها ماصبروا او لا تصبروا سوا عليكم انما تجزون ما كنتم تعملون
M-76/52:17. Les dévots seront dans des jardins et dans un délice,	إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَنَعِيمٍ،	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ	ان المتقين في جنات ونعيم
M-76/52:18[2]. jouissant de ce que leur Seigneur leur a donné et leur Seigneur les protègera de la punition de la géhenne.	فَٰكِهِينَ[1] بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ، وَوَقَىٰهُمْ[2] رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ.	فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ	مطهرين بما اتيهم ربهم ووقيهم ربهم عذاب الجحيم
M-76/52:19[3]. [On leur dira:] "Mangez et buvez plaisamment, pour ce que vous faisiez,	[...]: "كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ هَنِيٓـًٔا[1]، بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ،	كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	كلوا واشربوا هنيا بما كنتم تعملون
M-76/52:20[4]. accoudés sur des lits en rangées". Nous les marierons à des houris aux grands yeux.[T1R1]	مُتَّكِـِٔينَ[1] عَلَىٰ سُرُرٍ[2] مَّصْفُوفَةٍ". وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ[3] عِينٍ[4].	مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ	متكين على سرر مصفوفة وزوجنهم بحور عين
M-76/52:21[5]. Ceux qui ont cru et dont les descendants les auront suivis dans la croyance, nous les ferons rejoindre par leurs descendants. Nous ne leur soustrairons rien de leur œuvre. Chaque homme est engagé par ce qu'il a réalisé.	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَٱتَّبَعَتْهُمْ[1] ذُرِّيَّتُهُم[2] بِإِيمَٰنٍ، أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ[3]. وَمَآ أَلَتْنَٰهُم[4] مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ. كُلُّ ٱمْرِيءٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ.	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ	والذين امنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم وما الناهم من عملهم من شي كل امرئ بما كسب رهين
M-76/52:22. Nous les pourvoirons de fruits et de viande de tout ce qu'ils désirent.	وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ.	وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ	وامددنهم بفكهة ولحم مما يشتهون
M-76/52:23[6]. Ils s'y disputeront sur une coupe. Il n'y aura ni frivolité ni accusation de péché[T1].	يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا. لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ[1].	يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ	يتنازعون فيها كاسا لا لغو فيها ولا تاثيم
M-76/52:24[7]. Des garçons des leurs circuleront parmi eux, comme s'ils étaient des perles préservées.	وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ، كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ[1] مَّكْنُونٌ.	وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ	ويطوف عليهم علمان لهم كانهم لولو مكنون
M-76/52:25. Ils avanceront alors les uns vers les autres en s'interrogeant.	وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ.	وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ	واقبل بعضهم على بعض يتساءلون
M-76/52:26. Ils diront: "Nous étions, auparavant, préoccupés parmi nos familles.	قَالُوٓاْ: "إِنَّا كُنَّا، قَبْلُ، فِيٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ.	قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ	قالوا انا كنا قبل في اهلنا مشفقين
M-76/52:27[8]. Mais Dieu nous a gratifiés et nous a protégés de la punition du simoun[T1].	فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا، وَوَقَىٰنَا[1] عَذَابَ ٱلسَّمُومِ.	فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ	فمن الله علينا ووقينا عذاب السموم

---

1 T1) Traduction probable: Descendez-y (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

2 1) وَوَقَّاهُمْ (2 فَكِهِينَ، فَاكِهُونَ

3 1) هَنِيّاً

4 1) مُتَّكِينَ (2 سُرَرٍ (3 بِحِيرٍ، بِحِيسٍ (4 بِحُورٍ، بِحُورٍ عيناً ♦ T1) Voir la note de 46/56:22 ♦ R1) Voir la note de 46/56:22.

5 1) أَلِتْنَاهُمْ، لِتْنَاهُمْ، لَتْنَاهُمْ، اَلَتْنَاهُمْ، وَلَتْنَاهُمْ (3 ذُرِّيَّاتهُمْ (2 وَاتَّبَعَهُمْ، وَأَتْبَعْنَاهُمْ

6 1) لَغْوَ .. تَأْثِيمَ، لَغْوٌ .. تَأْثِيمٌ ♦ T1) Mawerdi expliquant le verset 46/56:25: 1) Ils n'entendent pas de mensonge au Paradis. 2) Ils n'entendent pas de désaccord à ce sujet, c'est-à-dire qu'ils ne sont pas en désaccord à ce sujet comme ils sont en désaccord dans ce monde et ils ne pèchent pas en le buvant, comme ils pèchent dans ce monde. 3) Ils n'entendent aucune malédiction ni aucun péché. 4) Ils n'entendent rien qui les empêche d'en boire, ou qui leur interdise d'en boire.

7 1) لُؤْلُؤٌ، لُوْلُوٌ

8 1) وَوَقَّانَا ♦ T1) Voir la note du verset 46/56:42.

M-76/52:28. Nous l'appelions, auparavant. ~ Il est le bon, le miséricordissime".	إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ	انا كنا من قبل ندعوه انه هو البر الرحيم	إِنَّا كُنَّا، مِن قَبْلُ، نَدْعُوهُ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ، ٱلرَّحِيمُ".
M-76/52:29[1]. [---] Rappelle donc, parce que tu n'es, par la grâce de ton Seigneur, ni un devin ni un possédé par un djinn.	فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ	فذكر فما انت بنعمة ربك بكاهن ولا مجنون	[---] فَذَكِّرْ، فَمَآ أَنتَ، بِنِعْمَتِ[1] رَبِّكَ، بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ.
M-76/52:30[2]. Ou bien disent-ils: "C'est un poète. Guettons pour lui la suspicion de la mort"?[T1]	أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ	ام يقولون شاعر نتربص به ريب المنون	أَمْ يَقُولُونَ: "شَاعِرٌ. نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ[1] ٱلْمَنُونِ"؟
M-76/52:31[3]. Dis: "Guettez, je suis avec vous parmi ceux qui guettent".[A1]	قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ	قل تربصوا فاني معكم من المتربصين	قُلْ: "تَرَبَّصُواْ، فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ".
M-76/52:32[4]. Ou bien leurs raisons leur ordonnent-ils cela? Ou bien sont-ils des gens transgresseurs?	أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ	ام تامرهم احلامهم بهذا ام هم قوم طاغون	أَمْ تَأْمُرُهُمْ[1] أَحْلَٰمُهُم بِهَٰذَآ؟ أَمْ[2] هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ؟
M-76/52:33. Ou bien disent-ils: "Il l'a forgé"? Ils ne croient plutôt pas.	أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ	ام يقولون تقوله بل لا يومنون	أَمْ يَقُولُونَ: "تَقَوَّلَهُۥ"؟ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ.
M-76/52:34[5]. Qu'ils apportent alors un récit semblable. ~ S'ils sont véridiques.	فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ	فليأتوا بحديث مثله ان كانوا صادقين	فَلْيَأْتُواْ بِحَدِيثٍ[1] مِّثْلِهِۦٓ. ~ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ.
M-76/52:35. Ou bien ont-ils été créés à partir de rien? Ou bien sont-ils eux les créateurs?	أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ	ام خلقوا من غير شيء ام هم الخالقون	أَمْ خُلِقُواْ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ؟ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ؟
M-76/52:36. Ou bien ont-ils créé les cieux et la terre? Ils ne sont plutôt pas convaincus.	أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَل لَا يُوقِنُونَ	ام خلقوا السموات والارض بل لا يوقنون	أَمْ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ؟ بَل لَّا يُوقِنُونَ.
M-76/52:37[6]. Ou bien ont-ils les réserves de ton Seigneur? Ou bien sont-ils eux les dominateurs?[T1]	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُسَيْطِرُونَ	ام عندهم خزائن ربك ام هم المسيطرون	أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ[1] رَبِّكَ؟ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ[2]؟
M-76/52:38. Ou bien ont-ils une échelle d'où ils écoutent? Que leur écouteur apporte une autorité manifeste.[T1]	أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	ام لهم سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان مبين	أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ؟ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ.
M-76/52:39. Ou bien aurait-il les filles, tandis que vous avez les fils?	أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ	ام له البنات ولكم البنون	أَمْ لَهُ ٱلْبَنَٰتُ، وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ؟
M-76/52:40[7]. Ou bien leur demandes-tu une rétribution? Ils seraient alors appesantis par une surcharge[T1R1].	أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ	ام تسلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون	أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا؟ فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ.
M-76/52:41. Ou bien ont-ils [la connaissance] du secret et alors ils en inscrivent [ce qu'ils jugent].	أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ	ام عندهم الغيب فهم يكتبون	أَمْ عِندَهُمُ [...] ٱلْغَيْبُ؟ فَهُمْ يَكْتُبُونَ [...].
M-76/52:42. Ou bien veulent-ils un complot? Ce sont alors ceux qui ont mécru qui seront ceux contre qui on complote.	أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ	ام يريدون كيدا فالذين كفروا هم المكيدون	أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا؟ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ.
M-76/52:43. Ou bien ont-ils un autre dieu à part Dieu? ~ Dieu soit exalté sur ce qu'ils associent!	أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ	ام لهم اله غير الله سبحان الله عما يشركون	أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ؟ ~ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ!
M-76/52:44[8]. Même s'ils voyaient tom-	وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ	وان يروا كسفا من السماء	وَإِن يَرَوْاْ كِسْفًا[1] مِّنَ

---

1 1) بِنِعْمَةْ

2 1) يُتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبُ ♦ T1) Attendons pour lui le coup de la mort (Hamidullah); Guettons contre lui les vicissitudes du temps (Abdelaziz); Attendons son trépas (Boubakeur); Attendons qu'il soit emporté par la faucheuse (Ould Bah).

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) بَل (2 تَأْمُرْهُمْ، تَامُرُهُمْ، يَأْمُرُهُمْ

5 1) بِحَدِيثٍ

6 1) خَزَائِنُ (2 الْمُسَيْطِرُونَ ♦ T1) Luxenberg (p. 235) comprend ce terme dans le sens de distributeur, celui attribue des rétributions, du verbe syriaque ܡܫܠܛ star. Blachère traduit: Sont-ils les enregistreurs?

7 T1) Ce verset se répète deux fois. L'idée que le prophète ne reçoit pas de rétribution revient 18 fois ♦ R1) Voir Isaïe 15: 1; Mt 10: 8; Actes 8: 18-20; Ap 21: 6 et 22:17.

ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا، يَقُولُواْ: "سَحَابٌ مَّرۡكُومٌ".	السما سامطا يمولوا سحاب مركوم.	سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ	ber des morceaux du ciel[T1], ils diraient: "Ce sont des nuages amassés".
فَذَرۡهُمۡ، حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ[1] يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي فِيهِ يُصۡعَقُونَ[2]،	مكدهم حتى يلموا يومهم الذى منه يصعقون	فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ	M-76/52:45[1]. Laisse-les donc, jusqu'à ce qu'ils rencontrent leur jour où ils seront foudroyés,[A1]
يَوۡمَ لَا يُغۡنِي عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗا. ~ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ.	يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا هم ينصرون	يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ	M-76/52:46. le jour où leur complot ne leur servira à rien. ~ Et ils ne seront pas secourus.
وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ عَذَابٗا دُونَ ذَٰلِكَ[1]. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ[2].	وان للذين ظلموا عذابا دون ذلك ولكن اكثرهم لا يعلمون	وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	M-76/52:47[2]. Ceux qui ont oppressé auront une punition avant cela. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.
وَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ، فَإِنَّكَ بِأَعۡيُنِنَا[1]. وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ.	واصبر لحكم ربك فانك باعيننا وسبح بحمد ربك حين تقوم	وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ	M-76/52:48[3]. Et sois patient face au jugement de ton Seigneur,[A1] car tu es sous nos yeux. Et exalte la louange de ton Seigneur au moment où tu te lèves.
[...] وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ، [...] وَإِدۡبَٰرَ[1] ٱلنُّجُومِ.	ومن الليل فسبحه وادبار النجوم	وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ	M-76/52:49[4]. [Et choisis une partie] de la nuit pour l'exalter et [exalte-le au] déclin des étoiles[T1R1].

Chapitre 77/67: Le royaume

سُورَة المُلْك

30 versets mecquois[5]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]
تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ[1]. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ.	تبارك الذى بيده الملك وهو على كل شىء قدير	تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	M-77/67:1[7]. Béni soit celui qui a dans sa main le royaume. ~ Il est puissant sur toute chose.
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗا. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡغَفُورُ.	الذى خلق الموت والحيوه ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور	الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ	M-77/67:2. Celui qui a créé la mort et la vie pour vous tester [et pour savoir] lequel de vous a la meilleure œuvre. ~ Il est le noble, le pardonneur.
ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗا. مَّا تَرَىٰ فِي خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٖ[1]. فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ. هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٖ؟	الذى خلق سبع سموت طباقا ما ترى فى خلق الرحمن من تفوت فارجع البصر هل ترى من فطور	الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَانِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ	M-77/67:3[8]. Celui qui a créé sept cieux en couches[T1]. Tu ne vois pas de discordance en la création du miséricordieux. Retourne à nouveau le regard. Y vois-tu une fissure?
ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ، يَنقَلِبۡ[1] إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا[2] وَهُوَ حَسِيرٞ.	ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير	ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ	M-77/67:4[9]. Puis retourne le regard deux fois, le regard te retournera humilié en étant consterné.
وَلَقَدۡ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ، وَجَعَلۡنَٰهَا [...]	ولقد زينا السما	وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا	M-77/67:5[10]. [---] Nous avons embelli le ciel le plus proche avec des lampes [dont]

---

8 1) كِسَفًا ♦ T1) Autre sens selon Mawerdi: punition. Le terme correspondant en hébreu (כֶּסֶף kesef) et syriaque (ܟܣܦܐ kisfa) signifie pièces de monnaie.

1 1) يَصۡعَقُونَ، يَصۡعِقُونَ، يُصۡعِقُونَ (2 يَلۡقُوا، تَلۡقُوا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) دُونَ ذَلِكَ قريباً وَلَٰكِنَّ لَا يَعۡلَمُونَ (2 قراءة شيعية: وان للذين ظلموا آل محمد حقهم عذابا دون ذلك - عذاب الرجعة بالسيف

3 1) بِأَعۡيُنِنَا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) وَأَدۡبَارَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: Dans la nuit, exaltez-le et pratiquez (du verbe syriaque ܐܬܕܒܪ itdabar) le lever de la nuit (النُّجُومِ au lieu de النُّجُومِ; du syriaque ܢܡܐ nhama) ♦ R1) Pour la prière musulmane, voir la note du verset 34/50: 40.

5 Titre tiré du verset 1 Autres titres: المانعة – تبارك - المنجية - المجادلة - الواقية

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 1) الۡمُلۡكُ

8 1) تَفَاوُتٖ، تَفَاوِتٖ، تَفَوُّتٖ ♦ T1) Autre traduction probable: semblables les uns aux autres.

9 1) خَاسِيًا (2 يَنۡقَلِبُ

رُجُومًا لِّلشَّيَٰطِينِ. ~ وَأَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ.

nous avons fait des projectiles pour les Satans.[T1] ~ Nous leur avons préparé la punition du brasier.

رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

الدنيا بمصابيح
وجعلناها رجوما
للشياطين واعتدنا
لهم عذاب السعير

وَلِلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ[1] جَهَنَّمَ. ~ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ!

M-77/67:6[1]. Ceux qui ont mécru à leur Seigneur auront la punition de la géhenne. ~ Quelle abominable destination!

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وللذين كفروا
بربهم عذاب جهنم
وبئس المصير

إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا، سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ.

M-77/67:7. Quand ils y seront lancés, ils écouteront son gémissement tandis qu'elle bouillonne.

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

اذا القوا فيها سمعوا
لها شهيقا وهي تفور

تَكَادُ تَمَيَّزُ[1] مِنَ ٱلۡغَيۡظِ. كُلَّمَآ أُلۡقِيَ فِيهَا فَوۡجٞ، سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ: "أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ؟"

M-77/67:8[2]. Elle faillit éclater de rage. Chaque fois qu'une foule y est lancée, ses gardiens les interrogent: "Ne vous est-il pas venu un avertisseur?"

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

تكاد تميز من
الغيظ كلما القى
فيها فوج سالهم خزنتها
الم ياتكم نذير

قَالُواْ: "بَلَىٰ! قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ، فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا: "مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٍ"". ~ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ.

M-77/67:9. Ils diront: "Mais si! Un avertisseur est venu à nous, mais nous avons démenti et avons dit: "Dieu n'a rien fait descendre"". ~ Vous n'êtes que dans un grand égarement.

قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

قالوا بلى قد جاءنا
نذير فكذبنا وقلنا ما
نزل الله من شيء ان
انتم الا في ضلال
كبير

وَقَالُواْ: "لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ، مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ".

M-77/67:10. Et ils diront: "Si nous avions écouté ou raisonné, nous ne serions pas parmi les gens du brasier".

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

وقالوا لو كنا نسمع او
نعقل ما كنا في
اصحاب السعير

فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ. فَسُحۡقٗا[1] لِّأَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ!

M-77/67:11[3]. Ils confesseront alors leur faute. Loin avec les gens du brasier!

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

ماعترفوا بذنبهم
فسحقا لاصحاب
السعير

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ.

M-77/67:12. [---] Ceux qui craignent leur Seigneur en secret auront un pardon et une grande rétribution.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

ان الذين يخشون ربهم
بالغيب لهم مغفرة
واجر كبير

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ، أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓ [...]. ~ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

M-77/67:13. Que vous teniez secrète vos paroles, ou que vous les disiez à haute voix, [cela est égal]. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

واسروا قولكم او
اجهروا به انه عليم
بذات الصدور

أَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ؟ ~ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ، ٱلۡخَبِيرُ.

M-77/67:14. Ne suit-il pas ce qu'il a créé? ~ Il est l'accommodant, l'informé.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

الا يعلم من خلق وهو
اللطيف الخبير

هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ ذَلُولٗا. فَٱمۡشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا، وَكُلُواْ مِن رِّزۡقِهِۦۖ. وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ.

M-77/67:15. C'est lui qui vous a fait la terre soumise. Marchez donc dans ses pentes et mangez de sa provision. Vers lui est la résurrection.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

هو الذي جعل لكم
الارض ذلولا فامشوا
في مناكبها وكلوا من
رزقه واليه النشور

ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخۡسِفَ بِكُمُ ٱلۡأَرۡضَ؟ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ.

M-77/67:16. Êtes-vous sûrs que celui qui est au ciel n'affaissera pas la terre avec vous? Et voilà qu'elle s'agite.

أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

امنتم من في السما ان
يخسف بكم الارض
فاذا هي تمور

أَمۡ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبٗا؟ فَسَتَعۡلَمُونَ[1] كَيۡفَ نَذِيرِ[2]!

M-77/67:17[4]. Ou bien êtes-vous sûrs que celui qui est au ciel n'enverra pas sur vous un ouragan de pierres? Vous saurez alors comment est mon avertissement.

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

ام امنتم من في السما
ان يرسل عليكم
حاصبا فستعلمون
كيف نذير

وَلَقَدۡ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ. ~ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ[1]!

M-77/67:18[5]. Ceux d'avant eux ont aussi démenti. ~ Comment fut alors ma réprobation!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

ولقد كذب الذين
من قبلهم فكيف كان
نكير

أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلطَّيۡرِ فَوۡقَهُمۡ، صَٰٓفَّٰتٖ وَيَقۡبِضۡنَ

M-77/67:19[6]. N'ont-ils pas vu les oiseaux au-dessus d'eux en rangées, rétractant [les

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا

او لم يروا الى الطير

---

[10] T1) avec des lampes dont nous avons fait des projectiles pour lapider les diables (Hamidullah).

[1] 1) عَذَابَ

[2] 1) تَّمَيَّزُ، تَتَمَيَّزُ، تَمَايَزُ، تَمِيزُ

[3] 1) فَسُحْقًا

[4] 1) فَسَيَعْلَمُونَ 2) نَذِيرِي

[5] 1) نَكِيرِي

[...]؟ مَا يُمۡسِكُهُنَّ[1] إِلَّا ٱلرَّحۡمَٰنُۚ ~ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءِۭ بَصِيرٌ.	يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَانُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ	مومهم كمب ويمسكهن ما يمسكهن الا الرحمن انه بكل سى بصير	ailes]? Rien ne les retient hors du miséricordieux. ~ Il est clairvoyant de toute chose.
أَمَّنۡ[1] هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ جُندٞ لَّكُمۡ، يَنصُرُكُم[2] مِّن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِۚ؟ ~ إِنِ ٱلۡكَٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ.	أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَانِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ	امن هدا الذى هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن ان الكفرون الا في غرور	M-77/67:20[1]. Qui est celui qui sera pour vous un soldat vous secourant hors du miséricordieux? ~ Les mécréants ne sont que dans une tromperie.
أَمَّنۡ[1] هَٰذَا ٱلَّذِي يَرۡزُقُكُمۡ[2] إِنۡ أَمۡسَكَ رِزۡقَهُۥۚ؟ ~ بَل لَّجُّواْ فِي عُتُوّٖ وَنُفُورٍ.	أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ	امن هدا الذى يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور	M-77/67:21[2]. Qui est celui qui vous approvisionnera s'il retenait sa provision? ~ Ils persistent plutôt dans l'insolence et dans la répulsion.
أَفَمَن يَمۡشِي مُكِبّٗا عَلَىٰ وَجۡهِهِۦٓ أَهۡدَىٰٓ؟ أَمَّنۡ[1] يَمۡشِي سَوِيّٗا عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ؟	أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	افمن يمشى مكبا على وجهه اهدى امن يمشى سويا على صراط مستقيم	M-77/67:22[3]. Est-ce que celui qui marche face contre terre est mieux guidé? Ou bien celui qui marche redressé sur un chemin droit?
قُلۡ: "هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُمۡ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ، وَٱلۡأَبۡصَٰرَ، وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ[1]. ~ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ".	قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ	قل هو الذى انشاكم وجعل لكم السمع والابصار والافدة قليلا ما تشكرون	M-77/67:23[4]. Dis: "C'est lui qui vous a générés et vous a fait l'ouïe, les regards et les cœurs[T1]. ~ Vous remerciez peu".
قُلۡ: "هُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ وَإِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ".	قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ	قل هو الذى ذراكم في الارض واليه تحشرون	M-77/67:24. Dis: "C'est lui qui vous a disséminés dans la terre, ~ et c'est vers lui que vous serez rassemblés".
وَيَقُولُونَ: "مَتَىٰ [...] هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ؟ ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ[1]".	وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	ويقولون متى هدا الوعد ان كنتم صدقين	M-77/67:25[5]. Ils disent: "Quand sera [l'accomplissement de] cette promesse? ~ Si vous étiez véridiques".
قُلۡ: "إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ. وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٞ".	قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ	قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين	M-77/67:26. Dis: "La connaissance n'est qu'auprès de Dieu. Je ne suis qu'un avertisseur manifeste".
فَلَمَّا رَأَوۡهُ زُلۡفَةٗ [...] سِيٓـَٔتۡ[1] وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. وَقِيلَ: "هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ".	فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ	فلما راوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هدا الذى كنتم به تدعون	M-77/67:27[6]. Quand ils verront [la punition] à proximité, les faces de ceux qui ont mécru en auront mal. Il sera dit: "Voilà ce que vous appeliez".
[---] قُلۡ: "أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَهۡلَكَنِيَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِيَ، أَوۡ رَحِمَنَا؟ فَمَن يُجِيرُ ٱلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ[1]؟"	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ	قل ارءيتم ان اهلكني الله ومن معى او رحمنا ممن يجير الكفرين من عذاب اليم	M-77/67:28[7]. [---] Dis: "Que pensez-vous si Dieu me fait périr avec ceux qui sont avec moi, ou s'il a miséricorde envers nous? Qui protégera alors les mécréants d'une punition douloureuse?"

---

6 1) يُمَسِّكُهُنَّ

1 1) يَنْصُرْكُمْ (2 أَمَنْ

2 1) يَرْزُقْكُمْ (2 أَمَنْ

3 1) أَمَنْ

4 1) وَالْأَفِدَةَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: nez, basé sur le Psaume 115:5-6: Elles ont une bouche et ne parlent pas, elles ont des yeux et ne voient pas; elles ont des oreilles et n'entendent pas, elles ont un nez (אף af) et ne sentent pas.

5 1) قراءة شيعية: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ يا محمد إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

6 1) تَدْعُونَ (2 سِيَّتْ

7 1) قراءة شيعية: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ اهلككم اللَّهُ جميعا ورَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُكم مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ، أو: قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ اهلككم اللَّهُ جميعا ونجاني ومن معي فَمَنْ يُجِيرُ الكافرين مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

M-77/67:29[1]. Dis: "C'est lui, le miséricordieux, nous y avons cru et nous nous confions à lui. ~ Vous saurez alors qui est dans un égarement manifeste!"	قُلْ هُوَ الرَّحْمَانُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	مل هو الرحمن امنا به وعليه توكلنا مستعلمون من هو في ضلال مبين	قُلْ: "هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ، ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا. ~ فَسَتَعْلَمُونَ[1] مَنْ هُوَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ[2]!"
M-77/67:30[2]. [---] Dis: "Que pensez-vous si votre eau s'enfoncerait? Qui donc vous apporterait de l'eau de source?"	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ	مل ارايتم ان اصبح ماؤكم غورا فمن ياتيكم بماء معين	[---] قُلْ: "أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا[1]؟ فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ؟"

Chapitre 78/69: L'inévitable
سُورَة الحَاقَّة

52 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-78/69:1. L'inévitable.	الْحَاقَّةُ	الحاقة	[...] ٱلْحَآقَّةُ.
M-78/69:2. Qu'est-ce que l'inévitable?	مَا الْحَاقَّةُ	ما الحاقة	مَا ٱلْحَآقَّةُ.
M-78/69:3. Que sais-tu de l'inévitable?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ	وما ادراك ما الحاقة	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحَآقَّةُ؟
M-78/69:4[5]. [---] Tamud et 'Aad ont démenti le cataclysme.	كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ	كذبت ثمود وعاد بالقارعة	[---] كَذَّبَتْ ثَمُودُ[1] وَعَادُۢ بِٱلْقَارِعَةِ.
M-78/69:5[6]. Quant à Tamud, ils ont péri par la transgression [marine].[T1]	فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ	فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية	فَأَمَّا ثَمُودُ[1]، فَأُهْلِكُواْ[2] بِٱلطَّاغِيَةِ[3].
M-78/69:6[7]. Quant à 'Aad, ils ont péri par un vent tumultueux,[T1] violent,	وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ	واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية	وَأَمَّا عَادٌ، فَأُهْلِكُواْ[1] بِرِيحٍ صَرْصَرٍ، عَاتِيَةٍ،
M-78/69:7[8]. qu'il a soumis contre eux pendant sept nuits et huit jours consécutifs. Tu y voyais alors les gens gisant morts, comme s'ils étaient des souches vides de palmiers.	سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ	سخرها عليهم سبع ليال وثمانية ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى كانهم اعجاز نخل خاوية	سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا[1]. فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ، كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ[2] نَخْلٍ خَاوِيَةٍ[1].
M-78/69:8. En vois-tu des vestiges?	فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ	فهل ترى لهم من باقية	فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ؟
M-78/69:9[9]. [---] Pharaon, ceux d'avant lui et les [villes] perverties[R1] commirent l'erreur.	وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ	وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة	[---] وَجَآءَ فِرْعَوْنُ، وَمَن قَبْلَهُۥ[1]، وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتُ[2] بِٱلْخَاطِئَةِ[3].
M-78/69:10[10]. Ils désobéirent au messager de leur Seigneur et il les prit avec une prise croissante.	فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً	فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية	فَعَصَوْاْ رَسُولَ رَبِّهِمْ، فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً[1].
M-78/69:11[11]. C'est nous qui, quand l'eau a transgressé, vous avons portés sur le vaisseau,	إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ	انا لما طغا الما حملناكم في الجارية	إِنَّا، لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ، حَمَلْنَٰكُمْ[1] فِي ٱلْجَارِيَةِ[2]،

---

1 1) فَسَيَعْلَمُونَ (2 قراءة شيعية: فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلالٍ مُبِينٍ يَا مَعْشَرَ الْمُكَذِّبِينَ حَيْثُ أَنْبَأْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي فِي وَلَايَةِ عَلِيٍّ وَالأئمة مِنْ بَعْدِهِ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ، أو: فَسَتَعْلَمُونَ انكم فِي ضَلالٍ مُبِينٍ يَا مَعْشَرَ الْمُكَذِّبِينَ حَيْثُ أَنْبَأْتُكُمْ برِسَالَةِ رَبِّي ووَلَايَةِ عَلِيٍّ وَالأئمة مِنْ بَعْدِهِ فكذَّبتم فستعملون مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

2 1) غُوْرًا، غُؤُرًا (2 عذبٍ

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) ثَمُودٌ

6 1) ثَمُودٌ (2 فَهَلَكُوا (3 بِالطَّاغِيَةِ ♦ T1) le [bruit] excessivement fort (Hamidullah), La foudre accompagnée de tonnerre (Abdelaziz); un grondement implacable (Boubakeur). Le verbe tagha est traduit par transgresser. D'où notre traduction: transgression marine (mouvement de la mer qui déborde), sens confirmé par 78/69:11.

7 1) فَهَلَكُوا ♦ T1) Voir la note de 37/54:19.

8 1) حَسُومًا (2 أَعْجُزُ (3 خَاوِيَةٍ خلت أعجازها بلىً وفساداً

9 1) بِالْخَاطِيَةِ، بِالْخَاطِئَةِ (3 وَالْمُؤْتَفِكَةُ، وَالْمُوْتَفِكَاتُ (2 قِبَلَهُ، معه، تِلقَاءَه، حَوْلَه، يلقاه ♦ R1) Voir la note de 23/53:53.

10 1) رَابِيَةً

11 1) حَمَلْنَاهُمْ (2 الْجَارِيَةِ

M-78/69:12[1]. afin que nous en fassions un rappel pour vous et qu'une oreille attentive le comprenne.	لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ	لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن واعية	لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً، وَتَعِيَهَا[1] أُذُنٌ[2] وَٰعِيَةٌ[3].
M-78/69:13[2]. Quand on soufflera dans le chofar[T1] un seul souffle,	فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ	فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة	فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ[1] نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ[2] [3]،
M-78/69:14[3]. et la terre et les montagnes seront portées et écrasées d'un seul coup,	وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً	وحملت الارض والجبال فدكتا دكة واحدة	وَحُمِلَتِ[1] ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ، فَدُكَّتَا[2] دَكَّةً وَٰحِدَةً[3]،
M-78/69:15[4]. ce jour-là, l'avènement adviendra.	فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ	فيومئذ وقعت الواقعة	فَيَوْمَئِذٍ، وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ[1].
M-78/69:16[5]. Le ciel se fissurera parce qu'il sera, ce jour-là, fragile,	وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ	وانشقت السماء فهي يومئذ واهية	وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ، يَوْمَئِذٍ، وَاهِيَةٌ[1]،
M-78/69:17[6]. avec des anges sur ses bords. Ce jour-là, huit[R1] porteront au-dessus d'eux le trône de ton Seigneur.	وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ	والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية	وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَائِهَا. وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ، يَوْمَئِذٍ، ثَمَٰنِيَةٌ[1].
M-78/69:18[7]. Ce jour-là, vous serez présentés, rien de caché de vous ne restera caché.	يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ	يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية	يَوْمَئِذٍ، تُعْرَضُونَ، لَا تَخْفَىٰ[1] مِنكُمْ خَافِيَةٌ[2].
M-78/69:19[8]. [Chacun recevra un livre]. Quant à celui dont le livre fut donné en sa main droite, il dira: "Tenez, lisez mon livre.	فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ	فاما من اوتي كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرءوا كتابيه	[...] فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ، فَيَقُولُ: "هَآؤُمُ[1]، ٱقْرَءُوا۟ كِتَٰبِيَهْ[2].
M-78/69:20[9]. J'ai présumé de rencontrer mon compte".	إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ	اني ظننت اني ملاق حسابيه	إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ[1]".
M-78/69:21[10]. Il sera dans une vie satisfaisante,	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ	فهو في عيشة راضية	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ[1]،
M-78/69:22[11]. dans un jardin élevé,	فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ	في جنة عالية	فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ[1]،
M-78/69:23[12]. dont les grappes sont abaissées.	قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ	قطوفها دانية	قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ[1].
M-78/69:24[13]. Mangez et buvez plaisamment, pour ce que vous avez fait précédemment dans les jours passés.	كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ	كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم في الايام الخالية	كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا[1]، بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِي ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ[2].
M-78/69:25. Quant à celui dont le livre fut donné en sa main gauche, il dira: "Si seulement on ne m'avait pas donné mon livre,	وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ	واما من اوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم اوت كتابيه	وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ: "يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ،
M-78/69:26. et que je n'avais rien su de mon compte!	وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ	ولم ادر ما حسابيه	وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ!
M-78/69:27[14]. Si seulement [la mort] était la décisive!	لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ	ليتها كانت القاضية	يَٰلَيْتَهَا [...] كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ[1]!

1 1) وَاعِيهْ (3 أُذْنٌ (2 وَتَعْيَهَا، وَتَعِيَّهَا، وَتَعِيْهَا
2 1) الصُّوَرِ، الصِّوَرِ (2 الصُّوْرِ (3 نَفْخَةً وَاحِدَةً ♦ وَاحِدِهْ T1) Voir la note du verset 34/50:20.
3 1) وَاحِدِهْ (3 فَدُكَّتْ (2 وَحُمِّلَتِ
4 1) الْوَاقِعِه
5 1) وَاهِيه
6 1) ثَمَانِيهْ ♦ R1) Le livre de Tobie (12:15) parle de sept anges qui se tiennent devant la face de Dieu.
7 1) خَافِيهْ (2 يَخْفَى
8 1) كِتَابِي (2 هَاؤُمْ
9 1) حِسَابِي
10 1) رَاضِيهْ
11 1) عَالِيهْ
12 1) دَانِيهْ
13 1) هَنِيًّا (2 الْخَالِيه
14 1) الْقَاضِيهْ

M-78/69:28. Mes biens ne m'ont servi [à rien].	مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ	ما اعنى عني ماليه	مَآ أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْۜ [...].
M-78/69:29. Mon autorité a péri loin de moi".	هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ	هلك عني سلطانيه	هَلَكَ عَنِّي سُلْطَٰنِيَهْۜ".
M-78/69:30. "Prenez-le et entravez-le,	خُذُوهُ فَغُلُّوهُ	خذوه فغلوه	خُذُوهُ فَغُلُّوهُ،"
M-78/69:31[1]. puis rôtissez-le[T1] dans la géhenne,	ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ	ثم الجحيم صلوه	ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ،
M-78/69:32. puis acheminez-le avec une chaîne longue de soixante-dix coudées.	ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ	ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه	ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ.
M-78/69:33. Il ne croyait pas en Dieu, le grand,	إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ	انه كان لا يومن بالله العظيم	إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ،
M-78/69:34[2]. et il n'exhortait pas [les gens] à [donner] de la nourriture à l'indigent.	وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ	ولا يحض على طعام المسكين	وَلَا يَحُضُّ [...] عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ.
M-78/69:35. Il n'a pour lui ce jour, ici, point d'ami ardent,	فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ	فليس له اليوم ههنا حميم	فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ، هَٰهُنَا، حَمِيمٌ،
M-78/69:36. ni d'autre nourriture que du pus,	وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ	ولا طعام الا من غسلين	وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ،
M-78/69:37[3]. que seuls les erronés mangeront".	لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ	لا ياكله الا الخاطئون	لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ[1]".
M-78/69:38[4]. Et non! Je jure par ce que vous voyez,	فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ	فلا اقسم بما تبصرون	فَلَآ! أُقْسِمُ[1] بِمَا تُبْصِرُونَ،
M-78/69:39. et ce que vous ne voyez pas!	وَمَا لَا تُبْصِرُونَ	وما لا تبصرون	وَمَا لَا تُبْصِرُونَ!
M-78/69:40[5]. Il est la parole d'un honorable messager.	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	انه لقول رسول كريم	إِنَّهُۥ لَقَوْلُ[1] رَسُولٍ كَرِيمٍ.
M-78/69:41[6]. Ce n'est pas la parole d'un poète. ~ Vous croyez peu.	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ	وما هو بقول شاعر قليلا ما تومنون	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ. ~ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ[1].
M-78/69:42[7]. Ni la parole d'un devin. ~ Vous vous rappelez peu.	وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ	ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون	وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ. ~ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ[1].
M-78/69:43[8]. [Il est] une descente du Seigneur des mondes.	تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	تنزيل من رب العلمين	[...] تَنزِيلٌ[1] مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-78/69:44[9]. S'il avait forgé contre nous quelques paroles,	وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ	ولو تقول علينا بعض الاقاويل	وَلَوْ تَقَوَّلَ[1] عَلَيْنَا بَعْضَ[2] ٱلْأَقَاوِيلِ،
M-78/69:45. nous l'aurions pris par la main droite,[T1]	لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ	لاخذنا منه باليمين	لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ،
M-78/69:46[10]. ensuite nous lui aurions coupé l'aorte,[R1]	ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ	ثم لقطعنا منه الوتين	ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ.
M-78/69:47. et nul parmi vous ne l'aurait protégé de [nous].	فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ	فما منكم من احد عنه حاجزين	فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَٰجِزِينَ.
M-78/69:48. Il est un rappel pour les dévots.	وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ	وانه لتذكرة للمتقين	وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ.

---

1 T1) Traduction probable: puis faites-le descendre dans la géhenne (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

2 1) يَحَاضُّ ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: ولا يحق عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ et ne reconnaissait pas le droit du pauvre à la nourriture, sur la base des versets 79/70: 24-25.

3 1) الْخَاطِيُونَ، الْخَاطُونَ

4 1) فَلَأُقْسِمُ

5 1) مِنْ قَوْلُ

6 1) يُؤْمِنُونَ

7 1) يَذَّكَّرُونَ، تَتَذَكَّرُونَ

8 1) تَنْزِيلاً

9 1) وَلَوْ تُقُوِّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ (2 يَقُوْلُ

10 R1) Cf. Dt 18:20.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ،	وانا لنعلم ان منكم مكذبين	وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ	M-78/69:49. Nous savons qu'il y a parmi vous des démenteurs,
وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ،	وانه لحسره على الكفرين	وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ	M-78/69:50. qu'il est une consternation pour les mécréants,
وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ.	وانه لحق اليقين	وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ	M-78/69:51. et qu'il est la vraie [nouvelle] certaine.
فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ، ٱلْعَظِيمِ[1].	فسبح باسم ربك العظيم	فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ	M-78/69:52[1]. Exalte donc le nom de ton Seigneur, le grand.

Chapitre 79/70: Les escaliers

سُورَة المَعَارِج

44 versets mecquois[2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]
سَأَلَ[1] سَآئِلٌۢ[2] بِعَذَابٍ وَاقِعٍ،	سال سايل بعذاب واقع	سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ	M-79/70:1[4]. Un demandeur a demandé à propos d'une punition qui adviendra
لِّلْكَٰفِرِينَ، لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ[1]،	للكفرين ليس له دافع	لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ	M-79/70:2[5]. pour les mécréants, que nul ne repoussera,
مِّنَ ٱللَّهِ، ذِي ٱلْمَعَارِجِ[1].	من الله ذي المعارج	مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ	M-79/70:3[6]. de Dieu, détenteur des escaliers.[R1]
تَعْرُجُ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ.	يعرج الملئكة والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة	تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ	M-79/70:4[7]. Les anges et l'esprit escaladent vers lui, en un jour dont la détermination est cinquante mille ans.[R1]
[---] فَٱصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا.	فاصبر صبرا جميلا	فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا	M-79/70:5[8]. [---] Sois donc patient avec une belle patience.[A1]
[---] إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ [...] بَعِيدًا،	انهم يرونه بعيدا	إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا	M-79/70:6. [---] Ils voient [la punition] lointaine,
وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا.	ونراه قريبا	وَنَرَاهُ قَرِيبًا	M-79/70:7. et nous la voyons proche.
يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ،	يوم تكون السماء كالمهل	يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ	M-79/70:8[9]. Le jour où le ciel sera comme le goudron,[T1]
وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ،	وتكون الجبال كالعهن	وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ	M-79/70:9. les montagnes seront comme de la laine,
وَلَا يَسْـَٔلُ[1] حَمِيمٌ حَمِيمًا،	ولا يسل حميم حميما	وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا	M-79/70:10[10]. et nul ami ardent ne demandera sur un ami ardent,
يُبَصَّرُونَهُمْ[1]. يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ[2] يَوْمِئِذٍۭ[3]، بِبَنِيهِ،	يبصرونهم يود المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه	يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ	M-79/70:11[11]. quand on les fera voir les uns aux autres. Le criminel désirerait se racheter de la punition de ce jour-là avec ses fils,[R1]
وَصَٰحِبَتِهِۦ، وَأَخِيهِ،	وصحبته واخيه	وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ	M-79/70:12. son épouse, son frère,

---

1 1) قراءة شيعية للآيات 48-52: إِنَّ وَلَايَةَ عَلِيٍّ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ لِلْعَالَمِينَ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ. وَإِنَّ عَلِيّاً لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكافِرِينَ. وَإِنَّ وَلَايَتَهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ. فَسَبِّحْ يَا مُحَمَّدُ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

2 Titre tiré du verset 3. Autres titres: المعارج - سأل - الواقع

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) سَايِلٌ، سَيْلٌ، سَالٌ (2 سَالَ

5 1) قراءة شيعية: لِلْكافِرِينَ بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ لَيْسَ لَهُ دافِعٌ

6 1) الْمَعَارِيْجِ ♦ R1) Cf. Gn 28:12.

7 1) يَعْرُجُ ♦ R1) Cf. Ps 90:4; 2 P 3:8-9.

8 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

9 T1) Voir la note de 64/44:45.

10 1) يُسْأَلُ

11 1) يُبْصِرُونَهُمْ (2 عَذَابِ (3 يَوْمَئِذٍ ♦ R1) Cf. Ps 49:8-9.

M-79/70:13[1]. son clan qui lui donne refuge,	وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِي تُؤْوِيهِ[1]،	وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ	ومصيلته التي تويه
M-79/70:14[2]. ainsi que tous ceux qui sont dans la terre, si cela pourrait le sauver.	وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا، ثُمَّ يُنجِيهِ[1].	وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ	ومن في الارض جميعا ثم ينجيه
M-79/70:15. Non! C'est une flamme,	كَلَّا! إِنَّهَا لَظَىٰ،	كَلَّا إِنَّهَا لَظَى	كلا انها لظى
M-79/70:16[3]. arrachant la peau du crâne.[T1]	نَزَّاعَةً[1] لِّلشَّوَىٰ.	نَزَّاعَةً لِلشَّوَى	نزاعة للشوى
M-79/70:17. Elle appelle celui qui tourna le dos, s'éloigna [de la croyance],	تَدْعُواْ مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ [...]،	تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى	تدعوا من ادبر وتولى
M-79/70:18. rassembla et amassa.	وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ.	وَجَمَعَ فَأَوْعَى	وجمع فاوعى
M-79/70:19. [L'humain a été créé anxieux.	[إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا.	إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا	ان الانسن خلق هلوعا
M-79/70:20. Quand le mal le touche, il est inquiet.	إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ، جَزُوعًا.	إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا	اذا مسه الشر جزوعا
M-79/70:21[4]. Et quand le bien le touche, il le retient.][T1]	وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ، مَنُوعًا.]	وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا	واذا مسه الخير منوعا
M-79/70:22. Sauf ceux qui prient,	إِلَّا ٱلْمُصَلِّينَ،	إِلَّا الْمُصَلِّينَ	الا المصلين
M-79/70:23[5]. ceux assidus dans leurs prières,	ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ[1] دَآئِمُونَ.	الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ	الذين هم على صلاتهم دائمون
M-79/70:24. ceux dans les biens desquels il y a un droit connu	وَٱلَّذِينَ فِيٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ	وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ	والذين في اموالهم حق معلوم
M-79/70:25[6]. pour le quémandeur et le démuni,[T1]	لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ،	لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ	للسائل والمحروم
M-79/70:26. ceux qui croient au jour du jugement,	وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ،	وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ	والذين يصدقون بيوم الدين
M-79/70:27. et ceux qui sont préoccupés de la punition de leur Seigneur.	وَٱلَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ.	وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ	والذين هم من عذاب ربهم مشفقون
M-79/70:28[7]. La punition de leur Seigneur est inévitable.[T1]	إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ[1].	إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ	ان عذاب ربهم غير مامون
M-79/70:29. Ceux qui gardent leurs sexes,	وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ،	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ	والذين هم لفروجهم حفظون
M-79/70:30[8]. sauf avec leurs épouses, ou avec ce que leurs mains droites possédèrent,[T1R1] car ils ne seront pas blâmés.	إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ، أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ، فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ.	إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	الا على ازواجهم او ما ملكت ايمنهم فانهم غير ملومين
M-79/70:31. Quiconque recherche au-delà, ceux-là sont les transgresseurs.	فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ.	فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون
M-79/70:32[9]. Ceux qui respectent les dépôts qui leur sont confiés et leur pacte.	وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَٰنَٰتِهِمْ[1] وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ.	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	والذين هم لامنتهم وعهدهم راعون
M-79/70:33[10]. Ceux qui se conforment à leurs témoignages.[T1]	وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمْ[1] قَآئِمُونَ.	وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ	والذين هم بشهدتهم قائمون
M-79/70:34. Ceux qui observent leurs prières.	وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ.	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	والذين هم على صلاتهم يحافظون

---

1 1) تُؤْوِيهِ، تُؤْوِيهُ

2 1) يُنْجِيهُ

3 1) نَزَّاعَةٌ ♦ T1) arracheuse de peaux brûlées (Abdelaziz); qui écorchera les crânes (Boubakeur).

4 T1) grand refuseur (Hamidullah); avare (Abdelaziz).

5 1) صَلَواتِهِمْ

6 T1) Voir la note de 2/68:27.

7 1) مَامُونٍ ♦ T1) nulle assurance contre la punition de leur Seigneur (Hamidullah); nul n'est à l'abri de la punition de leur Seigneur (Abdelaziz).

8 T1) Les esclaves ♦ R1) Permis aussi dans Lv 19:20.

9 1) لِأَمَانَتِهِمْ

10 1) بِشَهَادَتِهِمْ ♦ T1) qui témoignent de la stricte vérité (Hamidullah); qui s'acquittent de leurs témoignages (Abdelaziz).

M-79/70:35. Ceux-là seront honorés dans des jardins.	أَولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ	اولئك في جنات مكرمون	أَوْلَٰئِكَ فِي جَنَّٰتٍ مُّكْرَمُونَ.
M-79/70:36. [---] Pourquoi donc ceux qui ont mécru accourent vers toi,	فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ	فمال الذين كفروا قبلك مهطعين	[---] فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ،
M-79/70:37. de droite et de gauche, en groupes?	عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ	عن اليمين وعن الشمال عزين	عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ، عِزِينَ؟
M-79/70:38[1]. Chaque homme parmi eux convoite-t-il qu'on le laisse entrer dans un jardin de délice?	أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ	ايطمع كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم	أَيَطْمَعُ كُلُّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ[1] جَنَّةَ نَعِيمٍ؟
M-79/70:39. [---] Non! Nous les avons créés de ce qu'ils savent.	كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ	كلا انا خلقناهم مما يعلمون	[---] كَلَّاۖ! إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ.
M-79/70:40[2]. Et non! Je jure par le Seigneur des orients et des occidents que nous avons le pouvoir	فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ	فلا اقسم برب المشارق والمغارب انا لقادرون	فَلَآ! أُقْسِمُ[1] بِرَبِّ ٱلْمَشَٰرِقِ وَٱلْمَغَٰرِبِ[1] إِنَّا لَقَٰدِرُونَ
M-79/70:41. de [les] changer contre de meilleurs qu'eux. Et nous ne serons point empêchés.	عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ	على ان نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين	عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ [...] خَيْرًا مِّنْهُمْ. وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ.
M-79/70:42[3]. Laisse-les donc divaguer et jouer jusqu'à ce qu'ils rencontrent leur jour qui leur est promis.[A1]	فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ	فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلقوا يومهم الذي يوعدون	فَذَرْهُمْ يَخُوضُواْ وَيَلْعَبُواْ، حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ[1] يَوْمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ.
M-79/70:43[4]. Le jour où ils sortiront des tombes rapidement, comme s'ils affluent vers des pierres dressées,	يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ	يوم يخرجون من الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون	يَوْمَ يَخْرُجُونَ[1] مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ، سِرَاعًا، كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ[2] يُوفِضُونَ،
M-79/70:44[5]. leurs regards prostrés, accablés d'humiliation. Voilà le jour qui leur était promis.	خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ	خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون	خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ، تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ. ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ[1] ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ.

Chapitre 80/78: La nouvelle
سُورَة النَّبَأ

40 versets - mecquois[6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-80/78:1[8]. Sur quoi s'interrogent-ils?	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ	عم يتساءلون	عَمَّ[1] يَتَسَآءَلُونَ[2]؟
M-80/78:2. Sur la grande nouvelle,	عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ	عن النبا العظيم	عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلْعَظِيمِ،
M-80/78:3. à propos de ce en quoi ils divergent.	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ	الذي هم فيه مختلفون	ٱلَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ.
M-80/78:4[9]. Non! Ils sauront.	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	كلا سيعلمون	كَلَّاۖ! سَيَعْلَمُونَ[1].
M-80/78:5[10]. Et non! Ils sauront.	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	ثم كلا سيعلمون	ثُمَّ كَلَّاۖ! سَيَعْلَمُونَ[1].
M-80/78:6[11]. N'avons-nous pas fait la terre comme un lit?	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا	الم نجعل الارض مهادا	أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ مِهَٰدًا[1]؟

---

1 1) جَنَّةً نَعِيماً (2 يَدْخُلَ
2 1) الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ (2 فَلَأُقْسِمُ
3 1) يَلْقَوْا ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
4 1) نَصَبٍ، نَصْبٍ، نُصْبٍ (2 يُخْرَجُونَ
5 1) ذِلَّةُ ذَلِكَ الْيَوْمِ
6 Titre tiré du verset 2. Autres titres: عم - التساؤل - المعصرات
7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
8 1) يَسَّاءَلُونَ (2 عَمَّا، عَمَّهْ
9 1) سَتَعْلَمُونَ
10 1) سَتَعْلَمُونَ
11 1) مِهْدًا

M-80/78:7[1]. Et les montagnes comme des piquets?[T1]	وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا	والجبال اوتادا	وَٱلْجِبَالَ أَوْتَادًا؟
M-80/78:8. Nous vous avons créés des couples.	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا	وخلقناكم ازواجا	وَخَلَقْنَٰكُمْ أَزْوَٰجًا.
M-80/78:9. Nous avons fait de votre sommeil un repos.	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا	وجعلنا نومكم سباتا	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا.
M-80/78:10. Nous avons fait de la nuit un vêtement.	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا	وجعلنا الليل لباسا	وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِبَاسًا.
M-80/78:11[2]. Nous avons fait le jour pour la subsistance.[T1]	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا	وجعلنا النهار معاشا	وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا.
M-80/78:12. Nous avons édifié au-dessus de vous sept [cieux] forts.	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا	وبنينا فوقكم سبعا شدادا	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا [...] شِدَادًا.
M-80/78:13. Nous avons fait une lampe radiante.	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا	وجعلنا سراجا وهاجا	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا.
M-80/78:14[3]. Nous avons fait descendre des nuages[T1] une eau abondante,	وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا	وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا	وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ[1] مَآءً ثَجَّاجًا[2]،
M-80/78:15. pour faire sortir par elle des grains, des plantes	لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا	لنخرج به حبا ونباتا	لِّنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا،
M-80/78:16. et [des arbres de] jardins entrelacés.	وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا	وجنات الفافا	[...] وَجَنَّٰتٍ أَلْفَافًا.
M-80/78:17[4]. [---] Le jour de la décision[R1] sera au temps fixé.	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا	ان يوم الفصل كان ميقاتا	[---] إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَٰتًا.
M-80/78:18[5]. Le jour où l'on soufflera dans le chofar[T1] et vous viendrez en foules,	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	يوم ينفخ في الصور فتأتون افواجا	يَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ[1]، فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا،
M-80/78:19[6]. et le ciel sera ouvert et sera des portes,	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا	وفتحت السما فكانت ابوابا	وَفُتِحَتِ[1] ٱلسَّمَآءُ، فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا،
M-80/78:20[7]. et les montagnes seront mises en mouvement[T1] et seront un mirage.	وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا	وسيرت الجبال فكانت سرابا	وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ، فَكَانَتْ سَرَابًا.
M-80/78:21[8]. La géhenne sera aux aguets,	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	ان جهنم كانت مرصادا	إِنَّ[1] جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا،
M-80/78:22. un lieu de retour pour les transgresseurs,	لِلطَّاغِينَ مَآبًا	للطاغين مابا	لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا،
M-80/78:23[9]. y demeurant pour de longues périodes,[T1]	لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا	لابثين فيها احقابا	لَّٰبِثِينَ[1] فِيهَآ أَحْقَابًا،
M-80/78:24. n'y goûtant ni fraîcheur ni boisson,	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا	لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا،
M-80/78:25[10]. hormis une eau ardente et une puanteur[T1],	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	الا حميما وغساقا	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا[1]،
M-80/78:26[11]. comme rétribution concordante.[T1]	جَزَاءً وِفَاقًا	جزاء وفاقا	جَزَآءً وِفَاقًا[1].

1 T1) pieux (Abdelaziz); piliers (Berque); rivets de fixations (Chiadmi).

2 T1) pour les affaires de la vie (Hamidullah); à la recherche de votre subsistance (Chiadmi); un moment d'activité vitale (Ould Bah).

3 1) بالْمُعْصِرَاتِ 2) ثَجَّاجًا، ثَجَّاجًا ♦ T1) [nuages] condensés (Boubakeur); essorés (Abdelaziz).

4 R1) Cf. Mt 25: 32.

5 1) الصُّوَر، الصَّوْر ♦ T1) Voir la note du verset 34/50:20.

6 1) وَفُتِّحَتِ

7 T1) Luxenberg reads وسترت الْجِبَالُ et les montagnes seront pulvérisées, du verbe syriaque ܣܬܪ star.

8 1) أَنَّ

9 1) لَبِثِينَ ♦ T1) des siècles successifs (Hamidullah); des siècles (Boubakeur).

10 1) وَغَسَاقًا ♦ T1) Luxenberg Traduction: une eau brûlante et douloureuse (du verbe syriaque ܚܣܩ 'saq).

11 1) وِفَّاقًا ♦ T1) équitable (Hamidullah); correspondante (Abdelaziz).

M-80/78:27. Ils ne craignaient pas le compte.	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	انهم كانوا لا يرجون حسابا	إِنَّهُمْ كَانُواْ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا.
M-80/78:28[1]. Et ils ont démenti nos signes de façon mensongère.	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا	وكذبوا باياتنا كذابا	وَكَذَّبُواْ[1] بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابًا[2].
M-80/78:29[2]. Nous avons dénombré toute chose dans un livre.	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	وكل سى احصيناه كتابا	وَكُلَّ[1] شَيْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ كِتَٰبًا.
M-80/78:30. Goûtez donc, nous n'augmenterons pour vous que la punition.	فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا	فَذُوقُواْ، فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا.
M-80/78:31. Les dévots auront un succès:	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا	ان للمتقين مفازا	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا:
M-80/78:32. des vergers et des vignes,	حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا	حدايق واعنابا	حَدَآئِقَ وَأَعْنَٰبًا،
M-80/78:33[3]. celles aux seins pleins, du même âge,[T1]	وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا	وكواعب اترابا	وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا،
M-80/78:34[4]. et une coupe débordante.	وَكَأْسًا دِهَاقًا	وكاسا دهاقا	وَكَأْسًا[1] دِهَاقًا[2].
M-80/78:35[5]. Ils n'y écouteront ni frivolité ni mensonge,	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا	لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا	لَّا يَسْمَعُونَ[1] فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا[2]،
M-80/78:36[6]. comme une rétribution de ton Seigneur, un don, un compte.	جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا	جزاء من ربك عطاء حسابا	جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ، عَطَآءً، حِسَابًا[1].
M-80/78:37[7]. Le Seigneur des cieux et de la terre et de ce qui est parmi eux, le miséricordieux. Ils n'ont pas de parole de sa part.[T1]	رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَانِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا	رب السموت والارض وما بينهما الرحمن لا يملكون منه خطابا	رَّبِّ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، ٱلرَّحْمَٰنِ[2]. لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا.
M-80/78:38. Le jour où l'esprit et les anges se relèveront en rangée, ils ne parleront pas, sauf celui à qui le miséricordieux a autorisé et qui dira la vérité.	يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَانُ وَقَالَ صَوَابًا	يوم يقوم الروح والملئكة صفا لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا	يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ صَفًّا، لَّا يَتَكَلَّمُونَ، إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ، وَقَالَ صَوَابًا.
M-80/78:39. Voilà le jour vrai. Celui qui veut, qu'il recherche un retour vers son Seigneur.	ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ مَآبًا	ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه مابا	ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ. فَمَن شَآءَ، ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا.
M-80/78:40[8]. Nous vous avons avertis d'une punition proche, le jour où l'homme regardera ce que ses deux mains ont avancé et le mécréant dira: "Si seulement j'avais été terre!"[R1]	إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا	انا انذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا	إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا، يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ[1] مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ، وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ: "يَٰلَيْتَنِي كُنتُ تُرَٰبًۢا[2]!"

---

1 1) كِذَابً، كُذَّابًا (2 وَكَذَبُوا

2 1) وَكُلُّ

3 T1) des vierges aux seins fermes, d'une égale beauté (Abdelaziz); des adolescentes de même âge [comme épouses] (Boubakeur).

4 1) دِهَّاقًا (2 وَكَاسًا

5 1) كِذَابًا (2 تَسْمَعُونَ

6 1) حَسَّابًا، حِسَّابًا، حَسَنًا، حَسْبًا

7 1) الرَّحْمَانُ (2 رَبُّ ♦ T1) ils n'osent nullement lui adresser la parole (Hamidullah).

8 1) الْمُرْءُ، الْمَرْ (2 قراءة شيعية: يَوْمَ يَنْظُرُ الإنسان مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابِيًا - أي من شيعة أبي تراب أي علي ♦ R1) Cf. Os 10:8, cité par Lc 23:30.

Chapitre 81/79: Les arracheurs
سُورَة النَّازِعَات

46 versets mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-81/79:1[3]. Par ceux qui arrachent violemment![T1R1]	وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا	والنازعات غرقا	وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرْقًا!
M-81/79:2[4]. Par ceux qui s'activent activement![T1]	وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا	والناشطات نشطا	وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشْطًا!
M-81/79:3. Par ceux qui nagent librement!	وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا	والسابحات سبحا	وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبْحًا!
M-81/79:4. Par ceux qui courent rapidement!	فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا	فالسابقات سبقا	فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبْقًا!
M-81/79:5[5]. Par ceux qui administrent l'ordre!	فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا	فالمدبرات امرا	فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ[1] أَمْرًا!
M-81/79:6. Le jour où le tremblement tremblera,	يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ	يوم ترجف الراجفة	يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ،
M-81/79:7. suivi d'une suite,	تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ	تتبعها الرادفة	تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ،
M-81/79:8. des cœurs, ce jour-là, trembleront,	قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ	قلوب يومئذ واجفة	قُلُوبٌ، يَوْمَئِذٍ، وَاجِفَةٌ،
M-81/79:9. leurs regards prostrés.	أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ	ابصارها خاشعة	أَبْصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ.
M-81/79:10[6]. Ils disent: "Serons-nous retournés dans la fosse,[T1]	يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ	يقولون انا لمردودون في الحافرة	يَقُولُونَ: "أَءِنَّا[1] لَمَرْدُودُونَ فِي ٱلْحَافِرَةِ[2]،
M-81/79:11[7]. quand nous serons os corrodés?"	أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً	اذا كنا عظاما نخرة	"أَءِذَا[1] كُنَّا عِظَٰمًا نَّخِرَةً[2]؟
M-81/79:12. Ils dirent: "Ce serait alors un retour perdant".	قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ	قالوا تلك اذا كرة خاسرة	قَالُواْ: "تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ".
M-81/79:13[8]. Il n'y aura qu'une seule intimation.	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ	فانما هي زجرة واحدة	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ[1] وَٰحِدَةٌ.
M-81/79:14[9]. Et les voilà sur la [terre] veillante.[T1]	فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ	فاذا هم بالساهرة	فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ.
M-81/79:15. [T'est-il venu le récit de Moïse,	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى	هل اتاك حديث موسى	[هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ،
M-81/79:16[10]. quand son Seigneur l'a appelé dans la vallée sacrée de Tuwa?[T1R1]	إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى	اذ ناداه ربه بالواد المقدس طوى	إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُ بِٱلْوَادِ[1] ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى[2]؟

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Probable erreur de ponctuation: عرفا comme dans le verset 33/77:1 dont sens serait alors successivement. Lecture et traduction de Luxenberg: والعازفات عزفن Par les musiciens qui joueront ♦ R1) Il s'agit probablement des anges qui s'emparent des âmes comme dans le Midrash sur le Psaume 41:7: 51b, 52a.

4 T1) recueillent avec douceur (Hamidullah); enlèvent avec agilité (Abdelaziz); s'élancent impétueusement (Boubakeur).

5 1) فَالْمُدْبِرَاتِ

6 1) إِنَّا 2) الْحُفْرَةِ، الْحَفِرَةِ ♦ T1) à notre vie première (Hamidullah); à la vie (Abdelaziz); sur terre (Boubakeur); au point de départ (Ould Bah); à notre ornière (Berque). Ces traductions reflètent les différentes interprétations données au terme hafirah. Une variante lit: hufrah, fosse. D'où notre traduction.

7 1) إِذَا 2) نَاخِرَةً، نَخِرَه

8 1) وقعة

9 T1) terre [ressuscitée] (Hamidullah); l'aire d'insomnie (Berque). Al-Sahirah peut aussi être un nom de l'enfer. À moins qu'il ne dérive de l'hébreu (Gn 39:20 et 40:3), ce qui signifierait: prison.

10 1) بِالْوَادِي 2) طَوًى، طِوَى، طَاوِ ♦ T1) Terme ambigu qui revient deux fois. Le mot syriaque ܛܘܐ tawa signifie bon ♦ R1) Voir le buisson ardent dans Ex 3:1-6.

M-81/79:17[1]. "Va chez Pharaon, car il a transgressé.	اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى	اذهب الى فرعون انه طغى	ٱذْهَبْ[1] إِلَىٰ فِرْعَوْنَ، إِنَّهُۥ طَغَىٰ.
M-81/79:18[2]. Dis: "Voudrais-tu te purifier,	فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى	فقل هل لك الى ان تزكى	فَقُلْ: "هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ[1]،
M-81/79:19. et que je te guide vers ton Seigneur afin que tu le craignes?""	وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى	واهديك الى ربك فتخشى	وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ "فَتَخْشَىٰ؟"
M-81/79:20. Il lui fit voir le plus grand signe.	فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى	فاراه الاية الكبرى	فَأَرَىٰهُ ٱلْءَايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ.
M-81/79:21. Mais il démentit et désobéit.	فَكَذَّبَ وَعَصَى	فكذب وعصى	فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ.
M-81/79:22. Puis il tourna le dos en se hâtant.	ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى	ثم ادبر يسعى	ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ.
M-81/79:23. Il rassembla et appela,	فَحَشَرَ فَنَادَى	فحشر فنادى	فَحَشَرَ فَنَادَىٰ.
M-81/79:24. Il dit: "C'est moi votre Seigneur, le plus élevé".	فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى	فقال انا ربكم الاعلى	فَقَالَ: "أَنَا۠ رَبُّكُمُ، ٱلْأَعْلَىٰ".
M-81/79:25. Alors Dieu le prit par l'intimidation de la [demeure] dernière et de la [vie] première.	فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى	فاخذه الله نكال الاخرة والاولى	فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْءَاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ.
M-81/79:26. Il y a là une leçon pour celui qui craint [Dieu]].	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى	ان في ذلك لعبرة لمن يخشى	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ [...].]
M-81/79:27. "Êtes-vous plus difficiles à créer, ou le ciel qu'il a édifié?	أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا	ءانتم اشد خلقا ام السماء بناها	ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا، أَمِ ٱلسَّمَآءُ بَنَىٰهَا؟
M-81/79:28. Il a élevé sa voûte et l'a formé.	رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا	رفع سمكها فسواها	رَفَعَ سَمْكَهَا، فَسَوَّىٰهَا.
M-81/79:29. Il a obscurci sa nuit et a fait sortir son matin.	وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا	واغطش ليلها واخرج ضحاها	وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا، وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا.
M-81/79:30[3]. Quant à la terre, après cela, il l'a livellée.[T1]	وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا	والارض بعد ذلك دحاها	وَٱلْأَرْضَ[1]، بَعْدَ[2] ذَٰلِكَ، دَحَىٰهَآ.
M-81/79:31. Il en a fait sortir son eau et son pâturage.	أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا	اخرج منها ماها ومرعاها	أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا.
M-81/79:32[4]. Quant aux montagnes, il les a ancrées,	وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا	والجبال ارساها	وَٱلْجِبَالَ[1]، أَرْسَىٰهَا،
M-81/79:33[5]. une jouissance pour vous et pour vos troupeaux.	مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ	متاعا لكم ولانعامكم	مَتَٰعًا[1] لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ.
[---] Quand viendra la plus grande calamité,	فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى	فاذا جاءت الطامة الكبرى	[---] فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلْكُبْرَىٰ،
M-81/79:35. le jour où l'humain se rappellera de ce qu'il s'est efforcé de faire,	يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى	يوم يتذكر الانسان ما سعى	يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ،
M-81/79:36[6]. la géhenne sera montrée à celui qui voit.	وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى	وبرزت الجحيم لمن يرى	وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ[2].
M-81/79:37. Quant à celui qui a transgressé,	فَأَمَّا مَنْ طَغَى	فاما من طغى	فَأَمَّا مَن طَغَىٰ،
M-81/79:38. et a préféré la vie ici-bas,	وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	واثر الحيوة الدنيا	وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا،
M-81/79:39[7]. la géhenne sera [son] refuge,	فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى	فان الجحيم هي الماوى	فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِيَ ٱلْمَأْوَىٰ[1] [...].
M-81/79:40. Quant à celui qui a craint la présence de son Seigneur et a interdit à son âme le désir,	وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى	واما من خاف مقام ربه ونهى النفس عن الهوى	وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ،

---

1 1) أن اذْهَبْ
2 1) تَزَكَّى
3 1) وَالْأَرْضُ (2 مَع ♦ T1) C'est le sens du verbe syriaque ܡܛܗ mtah.
4 1) وَالْجِبَالُ
5 1) مَتَاعٌ
6 1) تَرَى، رَأى (2 وَبُرِزَتِ، وَبَرَزَتِ
7 1) الْمَاوَى

M-81/79:41[1]. le jardin sera [son] refuge.	فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى	مار الجنه هى الماوى	فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِيَ ٱلْمَأْوَىٰ[1] [...].
M-81/79:42[2]. Ils t'interrogent sur l'heure: "À quand son ancrage?"[R1]	يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا	يسلوبط عر الساعه اىار مرسها	يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ: ""أَيَّانَ[1] مُرْسَىٰهَا[2]؟
M-81/79:43[3]. Qu'es-tu pour la rappeler?[T1]	فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا	مم انت مر كطريها	فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ؟
M-81/79:44. À ton Seigneur [la connaissance de] son terme.	إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا	الى ربط منتهيها	إِلَىٰ رَبِّكَ [...] مُنتَهَىٰهَآ.
M-81/79:45[4]. Tu n'es qu'un avertisseur pour celui qui la craint.	إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا	انما انت منذر مر يخشيها	إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ[1] مَن يَخْشَىٰهَا.
M-81/79:46[5]. Le jour où ils la verront, c'est comme s'ils n'avaient demeuré qu'un soir, ou son matin.	كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا	كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشيه او ضحيها	كَأَنَّهُمْ، يَوْمَ يَرَوْنَهَا، لَمْ يَلْبَثُوٓاْ[1] إِلَّا عَشِيَّةً، أَوْ ضُحَىٰهَا.

Chapitre 82/82: Le fendage

سُورَة الإِنْفِطَار

19 versets mecquois[6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-82/82:1. Quand le ciel se fendra,	إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ	اذا السما انفطرت	إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتْ،
M-82/82:2. quand les étoiles se disperseront,	وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ	واذا الكواكب انتثرت	وَإِذَا ٱلْكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتْ،
M-82/82:3[8]. quand les mers éclateront[T1],	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ	واذا البحار فجرت	وَإِذَا ٱلْبِحَارُ فُجِّرَتْ[1]،
M-82/82:4. et quand les tombes seront bouleversées,	وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ	واذا القبور بعثرت	وَإِذَا ٱلْقُبُورُ بُعْثِرَتْ،
M-82/82:5. alors [toute] âme saura ce qu'elle a avancé et ce qu'elle a retardé.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ	علمت نمس ما مدمت واخرت	عَلِمَتْ [...] نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ.
M-82/82:6[9]. [---] Ô humain! Qu'est-ce qui t'a trompé au sujet de ton honorable Seigneur,	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ	يا ايها الانسان ما غرك بربط الكريم	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ! مَا غَرَّكَ[1] بِرَبِّكَ، ٱلْكَرِيمِ،
M-82/82:7[10]. qui t'a créé, t'a formé et t'a dressé?	الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ	الذى خلمط مسوط معدلط	ٱلَّذِي خَلَقَكَ، فَسَوَّىٰكَ، فَعَدَلَكَ[1]؟
M-82/82:8. Il t'a assemblé dans la forme qu'il a voulue.	فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ	ى اى صوره ما سا دطبط	فِيٓ أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ.
M-82/82:9[11]. Non! Vous démentez plutôt le [jour du] jugement.	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ	كلا بل تكذبون بالدين	كَلَّا! بَلْ تُكَذِّبُونَ[1] [...] بِٱلدِّينِ.
M-82/82:10. Il y a sur vous des [anges] gardiens,	وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ	وان علىكم لحمطين	وَإِنَّ عَلَيْكُمْ [...] لَحَٰفِظِينَ،
M-82/82:11. des honorables, qui écrivent,	كِرَامًا كَاتِبِينَ	كراما كتبين	كِرَامًا، كَٰتِبِينَ،

---

1 1) الْمَاوَى
2 1) إِيَّانَ 2) مُنْ سَاهَا ♦ R1) Cf. Mt 24,3 et 36; Mc 13,32; Ac 1,7.
3 T1) Quelle [science] en as-tu pour le dire (Hamidullah); Qu'as-tu à faire de son moment (Abdelaziz); En quoi te préoccupe-t-elle (Boubakeur).
4 1) مُنْذِرٌ
5 1) يُلَبَّثُوا
6 Titre tiré du verset 1.
7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
8 1) فُجِرَتْ، فَجَرَتْ ♦ T1) Mawerdi: 1) quand les mers seront asséchées. 2) seront mélangées devenant une seule mer. 3) leurs eaux douces seront mélangées avec les eaux salées. 4) déborderont.
9 1) أَغَرَّكَ
10 1) فَعَدَّلَكَ
11 1) يُكَذِّبُونَ

M-82/82:12. sachant ce que vous faites.	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ	يعلمون ما تفعلون	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ.
M-82/82:13. Les bons seront dans un délice.	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ	ان الابرار لفي نعيم	إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ.
M-82/82:14. Et les prévaricateurs seront dans une géhenne,	وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ	وان الفجار لفي جحيم	وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ،
M-82/82:15[1]. où il rôtiront[T1] au jour du jugement.	يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ	يصلونها يوم الدين	يَصْلَوْنَهَا[1] يَوْمَ ٱلدِّينِ.
M-82/82:16. Et jamais ils n'en seront absents.	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ	وما هم عنها بغائبين	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ.
M-82/82:17. Que sais-tu du jour du jugement?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ	وما ادراك ما يوم الدين	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ؟
M-82/82:18. Encore une fois, que sais-tu du jour du jugement?	ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ	ثم ما ادراك ما يوم الدين	ثُمَّ، مَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ؟
M-82/82:19[2]. Le jour où aucune âme ne pourra rien pour une autre âme. L'affaire, ce jour-là, sera à Dieu.	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ	يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والامر يومئذ لله	يَوْمَ[1] لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا. وَٱلْأَمْرُ، يَوْمَئِذٍ، لِّلَّهِ[2].

Chapitre 83/84: La fissuration

سُورَة الإِنْشِقَاق

25 versets mecquois[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-83/84:1. Quand le ciel se fissurera,	إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ	اذا السما انشقت	إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ،
M-83/84:2[5]. tendra l'oreille à son Seigneur et le confirmera.[T1]	وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ	واذنت لربها وحقت	وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا، وَحُقَّتْ.
M-83/84:3. Quand la terre sera étendue,	وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ	واذا الارض مدت	وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ،
M-83/84:4[6]. lancera ce qu'il y a en elle, s'en liberera,[R1]	وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ	والقت ما فيها وتخلت	وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا، وَتَخَلَّتْ،
M-83/84:5[7]. tendra l'oreille à son Seigneur et le confirmera.[T1]	وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ	واذنت لربها وحقت	وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا، وَحُقَّتْ.
M-83/84:6. Ô humain! Tu t'efforces vers ton Seigneur avec force et tu le rencontreras.	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ	يا ايها الانسان انك كادح الى ربك كدحا فملاقيه	يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ! إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا، فَمُلَٰقِيهِ.
M-83/84:7. Quant à celui dont le livre lui fut donné en sa main droite,	فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ	فاما من اوتي كتابه بيمينه	فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ،
M-83/84:8. il lui sera demandé un compte facile,	فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا	فسوف يحاسب حسابا يسيرا	فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا،
M-83/84:9[8]. et il retournera auprès de sa famille réjoui.	وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا	وينقلب الى اهله مسرورا	وَيَنقَلِبُ[1] إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا.
M-83/84:10. Quant à celui dont le livre fut donné derrière son dos,	وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ	واما من اوتي كتابه وراء ظهره	وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ،
M-83/84:11. il appellera à la perdition,	فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا	فسوف يدعوا ثبورا	فَسَوْفَ يَدْعُواْ ثُبُورًا،

---

1 1) يُصَلَّوْنَهَا ♦ T1) Traduction probable: Ils y descendront (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

2 1) قراءة شيعية: يومئذ وذلك اليوم كله لله (2 يَوْمُ، يَوْمٌ)

3 Titre tiré du verset 1.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 T1) et obéira à son Seigneur et fera ce qu'il doit faire (Hamidullah); consentira à son Seigneur et obéira avec raison (Abdelaziz); et écoutera son Seigneur à juste raison (Boubakeur); qu'il tendra l'oreille à son Seigneur, devant l'inéluctable (Berque).

6 R1) Cf. Ez 37:12-13; 4 Esd 7: 32.

7 T1) Voir la note de 83/84:2.

8 1) وَيُقْلَبُ

M-83/84:12[1]. et rôtira dans un brasier.	وَيَصْلَى سَعِيرًا	وصلى سعيرا	وَيَصْلَىٰ[1] سَعِيرًا.
M-83/84:13. Il était dans sa famille réjoui.	إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا	انه كان في اهله مسرورا	إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا.
M-83/84:14. Il a présumé que jamais il ne retournerait.	إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ	انه ظن ان لن يحور	إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ.
M-83/84:15. Mais si! Son Seigneur était clairvoyant de lui.	بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا	بلى ان ربه كان به بصيرا	بَلَىٰٓ! إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا.
M-83/84:16[2]. [---] Et non! Je jure par le crépuscule!	فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ	فلا اقسم بالشفق	[---] فَلَآ! أُقْسِمُ[1] بِٱلشَّفَقِ!
M-83/84:17. Par la nuit et ce qu'elle enveloppe!	وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ	والليل وما وسق	وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ!
M-83/84:18[3]. Par la lune quand elle s'enveloppe![T1]	وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ	والقمر اذا اتسق	وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ!
M-83/84:19[4]. Vous monterez niveau après niveau.	لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ	لتركبن طبقا عن طبق	لَتَرْكَبُنَّ[1] طَبَقًا عَن طَبَقٍ.
M-83/84:20. Qu'ont-ils donc à ne pas croire,	فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	فما لهم لا يومنون	فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ،
M-83/84:21[5]. et quand on leur lit le Coran ils ne se prosternent pas?	وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ	واذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون	وَإِذَا قُرِئَ[1] عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ؟
M-83/84:22[6]. Mais ceux qui ont mécru démentent.	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ	بل الذين كفروا يكذبون	بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ[1].
M-83/84:23[7]. Dieu sait mieux ce qu'ils cachent.	وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ	والله اعلم بما يوعون	وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ[1].
M-83/84:24. Annonce-leur donc une punition douloureuse.	فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	فبشرهم بعذاب اليم	فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.
M-83/84:25[8]. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ils auront une rétribution non reprochée[T1].	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	الا الذين امنوا وعملوا الصلحت لهم اجر غير ممنون	إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ.

Chapitre 84/30: Les romains

سُورَة الرُّوم

60 versets - mecquois [sauf: 17][9]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[10]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-84/30:1[11]. Alif, Lam, Mim.[T1]	الم	الم	الٓمٓ.
M-84/30:2[12]. Les Romains ont été vaincus	غُلِبَتِ الرُّومُ	غلبت الروم	غُلِبَتِ[1] ٱلرُّومُ
M-84/30:3[13]. dans la terre la plus proche. Et après avoir été vaincus, ils vaincront,	فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ	في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون	فِيٓ[1] أَدْنَى ٱلْأَرْضِ. وَهُم، مِّنۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ[2]، سَيَغْلِبُونَ[3]،
M-84/30:4[14]. dans quelques années. À	فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ	في بضع سنين لله	فِي بِضْعِ سِنِينَ. لِلَّهِ ٱلْأَمْرُ

---

1 1) وَيُصْلَّى، وَيُصْلَى

2 1) فَلَأُقْسِمُ

3 T1) elle devient pleine lune (Hamidullah); elle s'accomplit (Abdelaziz).

4 1) لَتَرْكَبَنَّ، لَيَرْكَبَنَّ، لَيَرْكَبُنَّ، لَتِرْكَبَنَّ، لَتَرْكَبِنَّ، لَتِرْكَبِنَّ

5 1) قُرِيَ

6 1) يَكْذِبُونَ

7 1) يَعُونَ

8 T1) récompense jamais interrompue (Hamidullah); rétribution exempte de reproche (Boubakeur); salaire sans contrepartie (Berque); récompense généreuse (Ould Bah). Le verbe syriaque ܡܢܐ mna signifie compter. Le sens serait donc une rétribution illimitée et sans compter.

9 Titre tiré du verset 2.

10 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

11 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 et de 57/31:1.

12 1) غَلَبَتِ

13 1) من (2 غَلْبِهِمْ، غِلَابِهِمْ (3 سَيُغْلِبُونَ

مِن قَبۡلُ [...] وَمِنۢ بَعۡدُ[1] [...]. وَيَوۡمَئِذٖ، يَفۡرَحُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ

Dieu est l'affaire avant [la victoire] et après [elle]. Ce jour-là, les croyants exulteront

بِنَصۡرِ ٱللَّهِۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُۖ. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلرَّحِيمُ.

M-84/30:5. du secours de Dieu. Il secourt qui il veut. ~ Il est le noble, le miséricordissime.

وَعۡدَ ٱللَّهِۖ. لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ.

M-84/30:6. Promesse de Dieu. Dieu ne manque pas à sa promesse. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.

يَعۡلَمُونَ ظَٰهِرٗا مِّنَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا، وَهُمۡ عَنِ ٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ غَٰفِلُونَ.

M-84/30:7. Ils savent une apparence de la vie ici-bas, alors qu'ils sont inattentifs à la [demeure] dernière.

أَوَ لَمۡ يَتَفَكَّرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ، وَمَا بَيۡنَهُمَآ، إِلَّا بِٱلۡحَقِّ، [...] وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۗ. وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآيِٕ رَبِّهِمۡ لَكَٰفِرُونَ.

M-84/30:8. N'ont-ils pas réfléchi en eux-mêmes? Dieu n'a créé les cieux et la terre et ce qui est parmi eux qu'avec la vérité et [jusqu'à] un terme nommé. Beaucoup d'humains mécroient en la rencontre de leur Seigneur.

أَوَ لَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ، وَأَثَارُواْ[1] ٱلۡأَرۡضَ وَعَمَرُوهَآ أَكۡثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا، وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ ~ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ.

M-84/30:9[1]. Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux? Ils étaient plus forts qu'eux et avaient labouré et entretenu la terre beaucoup plus qu'ils ne l'ont entretenue, alors que leurs messagers leur sont venus avec les preuves. ~ Ce n'est pas Dieu qui les oppressait, mais ils s'oppressaient eux-mêmes.

ثُمَّ كَانَ عَٰقِبَةَ[1] ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ ٱلسُّوٓأَىٰٓ[2]، أَن كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، وَكَانُواْ بِهَا يَسۡتَهۡزِءُونَ[3].

M-84/30:10[2]. Puis la fin de ceux qui ont fait le mal a été la pire, parce qu'ils ont démenti les signes de Dieu et les ridiculisaient.

[---] ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ[1] ٱلۡخَلۡقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ. ~ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[2].

M-84/30:11[3]. [---] Dieu commence la création, puis la répète. ~ Puis à lui vous serez retournés.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ، يُبۡلِسُ[1] ٱلۡمُجۡرِمُونَ.

M-84/30:12[4]. Et le jour où viendra l'heure, les criminels seront consternés.

وَلَمۡ يَكُن[1] لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعَٰٓؤُاْ، وَكَانُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ كَٰفِرِينَ.

M-84/30:13[5]. Ils n'auront point d'intercesseurs de leurs associés et ils mécroiront en leurs associés.

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ، يَوۡمَئِذٖ، يَتَفَرَّقُونَ.

M-84/30:14. Et le jour où viendra l'heure, ce jour-là, ils se sépareront.

---

14 1) قَبْلِ وَمِنْ بَعْدِ، قَبْلِ وَمِنْ بَعْدُ

1 1) وَآثَارُوا، وآثَرُوا، وَأَثَّرُوا، وَأَثُرُوا

2 1) يَسْتَهْزُونَ، يَسْتَهْزِيُونَ (3 السُّوء (2 عَاقِبَةُ

3 1) يُرْجَعُونَ، تَرْجِعُونَ (2 يُبْدِئُ

4 1) يُبْلَسُ، يُبَلَّسُ

5 1) تَكُنْ

M-84/30:15[1]. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ils seront satisfaits[T1] dans un verger.	فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ.	فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ	ماما الدين امنوا وعملوا الصلحت مهم ـ دوصه ـدود
M-84/30:16. Quant à ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes et la rencontre de la [demeure] dernière, ceux-là seront présentés à la punition.	وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْأَخِرَةِ، فَأُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ.	وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ	واما الدين كمدوا وكدبوا باسا ولماى الاحره ماولىط ـ العداب محصدود
H-84/30:17[2]. Dieu soit exalté au moment où vous êtes au soir et au moment où vous êtes au matin!	فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ[1] تُصْبِحُونَ!	فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ	مسحر الله حىر ىمسور وحىر ىصىحور
M-84/30:18. Louange à lui dans les cieux et dans la terre, le soir et quand vous êtes à midi!	وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ!	وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ	وله الحمد ـ السموـ والادص وعسا وحىر ىطهدور
M-84/30:19[3]. Il fait sortir le vivant du mort, fait sortir le mort du vivant et donne vie à la terre après sa mort. Ainsi vous fera-t-on sortir [des tombes].	يُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ[1]، وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ[1] مِنَ ٱلْحَيِّ، وَيُحْيِي ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا. وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ[2] [...]	يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ	حدى الحى مر المىـ وحدى المىـ مر الحى وحى الادص ىعد موىها وكدلك ىحدور
M-84/30:20. [---] Parmi ses signes: il vous a créés de terre. Et vous voilà des humains qui se dispersent.	[---] وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ. ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ.	وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ	ومر اىه ار حلمكم مر ىراب ىم اداا اىم ىىىىىىور
M-84/30:21. Parmi ses signes: il vous a créé de vous-mêmes des épouses pour que vous vous reposiez auprès d'elles. Et il a mis parmi vous affection et miséricorde. ~ Il y a là des signes pour des gens qui réfléchissent.	وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم، مِّنْ أَنفُسِكُمْ، أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓاْ إِلَيْهَا. وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ.	وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	ومر اىه ار حلو لكم مر اىمسكم ادوحا لىسكىوا اىها وحعل ىىكم موده ورحمه ار ـ دلك لاىـ لموم ىىمكدور
M-84/30:22[4]. Parmi ses signes: la création des cieux et de la terre et la diversité de vos langues et de vos couleurs. ~ Il y a là des signes pour les connaisseurs.[T1]	وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَٱخْتِلَٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّلْعَٰلِمِينَ[1].	وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ	ومر اىه حلو السموـ والادص واحلمـ السىىكم والوىكم ار ـ دلك لاىـ للعلمىر
M-84/30:23. Parmi ses signes: votre sommeil durant la nuit et votre recherche de sa faveur durant le jour. ~ Il y a là des signes pour des gens qui écoutent.	وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيْلِ، وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَاؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ.	وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ	ومر اىه مامكم بالىل والىهار واىىاوكم مر مصله ار ـ دلك لاىـ لموم ىىمعور
M-84/30:24[5]. Parmi ses signes: il vous fait voir l'éclair [qui vous inspire] crainte et convoitise et fait descendre du ciel de l'eau, par laquelle il donne vie à la terre après sa mort. ~ Il y a là des signes pour des gens qui raisonnent.	وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ [...] خَوْفًا وَطَمَعًا، وَيُنَزِّلُ[1] مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِي بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.	وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	ومر اىه ىىىىىى

M-84/30:26. À lui ceux qui sont dans les cieux et dans la terre. ~ Tous lui sont dévoués.	وَلَهُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ.	وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ	وله من في السموت والارض كل له قنتون
M-84/30:27[1]. C'est lui qui commence la création, puis la répète et cela est plus facile pour lui. [---] À lui l'exemple le plus élevé[T1] dans les cieux et dans la terre. ~ Il est le noble, le sage.	وَهُوَ ٱلَّذِي يَبْدَؤُا۟[1] ٱلْخَلْقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥ، وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ[2]. [---] وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.	وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	وهو الذى يبدوا الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل الاعلى فى السموت والارض وهو العزيز الحكيم
M-84/30:28[2]. Il vous a cité comme exemple vous-mêmes. Avez-vous, parmi ceux que vos mains droites possédèrent,[T1] des associés en ce dont nous vous avons approvisionnés au point que vous y soyez égaux, les craignant autant que vous vous craignez? ~ Ainsi détaillons-nous les signes pour des gens qui raisonnent.	ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ. هَل لَّكُم، مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم، مِّن شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقْنَٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ، تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ[1]؟ ~ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ[2] ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.	ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	ضرب لكم مثلا من انفسكم هل لكم من ما ملكت ايمنكم من شركاء فى ما رزقنكم فانتم فيه سوا تخافونهم كخيفتكم انفسكم كذلك نفصل الايات لقوم يعقلون
M-84/30:29. [---] Ceux qui ont oppressé ont plutôt suivi leurs désirs, sans connaissance. Qui peut donc guider celui que Dieu a égaré? ~ Ils n'auront pas de secoureurs.	[---] بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم، بِغَيْرِ عِلْمٍ. فَمَن يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ؟ ~ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ.	بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	بل اتبع الذين ظلموا اهواهم بغير علم فمن يهدى من اضل الله وما لهم من نصرين
M-84/30:30[3]. Élève ta face vers la religion, en étant droit.[T1] [Suis] la création de Dieu selon laquelle il a créé les humains. Nul changement dans la création de Dieu. Voilà la religion droite[T2]. ~ Mais la plupart des humains ne savent pas.	فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ، حَنِيفًا. [...] فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا. لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ ٱللَّهِ. ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.	فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله التى فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون
M-84/30:31. [Revenez] repentis à lui. Craignez-le et observez la prière. Et ne soyez pas des associateurs,	[...] مُنِيبِينَ إِلَيْهِ. وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ. وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ،	مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ	منيبين اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين
M-84/30:32[4]. [ni] de ceux qui ont séparé leur religion et sont devenus des sectes, ~ chaque parti exultant de ce qui est près de lui.	[...] مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟[1] دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا، ~ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ.	مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ	من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون
M-84/30:33. [---] Quand une nuisance touche les humains, ils appellent leur Seigneur en se repentant à lui. Puis quand il leur fait goûter de sa part une miséricorde, voilà qu'un groupe d'entre eux associe à son Seigneur.	[---] وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ، دَعَوْا۟ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ. ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً، ~ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ.	وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ	واذا مس الناس ضر دعوا ربهم منيبين اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمه اذا فريق منهم بربهم يشركون
M-84/30:34[5]. Qu'ils mécroient en ce que nous leur avons donné. Jouissez. ~ Vous saurez alors.	لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ. فَتَمَتَّعُوا۟[1]. ~ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ[2].	لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون

---

1 1) وَهُوَ عَلَيْهِ هَيِّنٌ، وكُلٌّ على الله هَيِّنٌ (2 يُبْدِئُ ♦ T1) Il a la transcendance absolue (Hamidullah); À lui appartient la perfection (Abdelaziz); Il est l'idéal (Boubakeur).

2 1) أَنْفُسُكُمْ (2 يُفَصِّلُ ♦ T1) Les esclaves.

3 T1) Voir la note de 51/10:105. T2) Voir la note de 53/12:40.

4 1) فَارَقُوا

5 1) يَعْلَمُونَ (2 فَيُمَتَّعُوا، فَيَتَمَتَّعُوا، فَلْيَتَمَتَّعُوا، يَمَتَّعُوا، وليَتَمَتَّعُوا

M-84/30:35. [---] Ou bien avons-nous fait descendre sur eux une autorité, de sorte qu'elle parle de ce dont ils lui associaient?

[---] أَمۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٗا، فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُواْ بِهِۦ يُشۡرِكُونَ؟

ام انزلنا عليهم سلطنا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

M-84/30:36[1]. [---] Quand nous faisons goûter une miséricorde aux humains, ils en exultent. Mais si un méfait les touche pour ce que leurs mains ont avancé, les voilà désespés.

[---] وَإِذَآ أَذَقۡنَا ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ فَرِحُواْ بِهَا. وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ، إِذَا هُمۡ يَقۡنَطُونَ[1].

واذا اذقنا الناس رحمة فرحوا بها وان تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم يقنطون

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

M-84/30:37[2]. [---] N'ont-ils pas vu que Dieu étend et restreint la provision à qui il veut? ~ Il y a là des signes pour des gens qui croient.

[---] أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ، وَيَقۡدِرُ[1] [...]؟ ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ.

او لم يروا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ان في ذلك لايات لقوم يومنون

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

M-84/30:38[3]. Donne son dû l'apparenté, à l'indigent et au voyageur. Voilà ce qui est meilleur pour ceux qui veulent la face de Dieu. ~ Ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]

فَأٓتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ، وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ. ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِ. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ.

فات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك خير للذين يريدون وجه الله واولئك هم المفلحون

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

M-84/30:39[4]. Tout ce que vous donnez [comme prêt contre] accroissement,[T1] pour qu'il s'accroisse[R1] aux dépens des biens des humains, ne s'accroît pas auprès de Dieu. Mais ce que vous donnez comme dîme, en voulant la face de Dieu, ceux-là sont ceux qui doublent[T2].

وَمَآ ءَاتَيۡتُم[1] مِّن [...] رِّبٗا، لِّيَرۡبُوَاْ[2] فِيٓ أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ، فَلَا يَرۡبُواْ عِندَ ٱللَّهِ. وَمَآ ءَاتَيۡتُم مِّن زَكَوٰةٖ، تُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُضۡعِفُونَ[3].

وما اتيتم من ربا ليربوا في اموال الناس فلا يربوا عند الله وما اتيتم من زكوة تريدون وجه الله فاولئك هم المضعفون

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

M-84/30:40[5]. [---] C'est Dieu qui vous a créés, puis vous a approvisionnés, puis il vous fera mourir, puis il vous donnera vie. Y en a-t-il parmi vos associés qui fasse quoi que ce soit de tout cela? ~ Qu'il soit exalté et élevé sur ce qu'ils associent!

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ، ثُمَّ رَزَقَكُمۡ، ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ، ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡ. هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفۡعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيۡءٖ؟ ~ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ[1]!

الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

M-84/30:41[6]. [---] La corruption est apparue dans la terre et dans la mer à cause de ce que les mains des humains ont réalisé, afin que Dieu leur fasse goûter une partie de ce qu'ils ont fait. ~ Peut-être retourneront-ils!

[---] ظَهَرَ ٱلۡفَسَادُ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ[1] بِمَا كَسَبَتۡ أَيۡدِي ٱلنَّاسِ، لِيُذِيقَهُم[2] بَعۡضَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ!

ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس ليذيقهم بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

M-84/30:42. Dis: "Mouvez-vous dans la terre, ~ et regardez comment fut la fin de ceux d'auparavant. ~ La plupart d'eux étaient des associateurs".

قُلۡ: "سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ، فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلُ! ~ كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّشۡرِكِينَ".

قل سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة الذين من قبل كان اكثرهم مشركين

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

---

1 1) يَقْنِطُونَ

2 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ

3 T1) Voir la note de 39/7:8.

4 1) أَتَيْتُمْ (2 لِتُرْبُوَ، لِتُرْبُوها (3 الْمُضْعَفُونَ ♦ T1) donnerez à usure (Hamidullah); aurez acquis de l'usure (Abdelaziz) T2) Structure erronée du verset ♦ R1) L'Ancien Testament interdit les intérêts, faisant usage de deux termes: neshekh נֶשֶׁךְ et tarbit תַּרְבִּית et en hébreu moderne on utilise le terme ribit ריבית. Le Coran utilise le terme riba, qui est proche du terme hébreu tarbit / ribit et désigne le surcroît que le débiteur doit verser au créancier, d'où notre traduction accroissement. Voir aussi chez les juifs: Ex 22:24; Dt 23:20-21; Ez 22:12; Ps 15:5; Pr 28:8. Cf. chez les chrétiens: Lc 6:34-35. Dans le Coran, voir l'index sous: Prêt à intérêt.

5 1) تُشْرِكُونَ

6 1) وَالْبَحُورِ (2 لِنُذِيقَهُمْ

M-84/30:43[1]. Élève ta face vers la religion droite,[T1] avant que ne vienne un jour de Dieu que nul ne peut retourner. Ce jour-là, ils seront divisés.	فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ ٱلْقَيِّمِ، مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ، مِنَ ٱللَّهِ. يَوْمَئِذٍ، يَصَّدَّعُونَ.	فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ	مامم وجهط للدين القيم من مبل ان ياتى يوم لا مرد له من الله يومئذ يتصدعون
M-84/30:44. Quiconque a mécru, sa mécréance est à son détriment. Quiconque aura fait une bonne œuvre, c'est pour eux-mêmes qu'ils préparent.	مَن كَفَرَ، فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ. وَمَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا، فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ.	مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ	من كفر فعليه كفره ومن عمل صلحا فلانفسهم يمهدون
M-84/30:45. Afin qu'il rétribue de sa faveur ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres. Il n'aime pas les mécréants.	لِيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن فَضْلِهِۦٓ. إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْكَٰفِرِينَ.	لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ	لىجزى الذين امنوا وعملوا الصلحت من فضله انه لا يحب الكفرين
M-84/30:46[2]. [---] Parmi ses signes: il envoie les vents comme annonciateurs, pour vous faire goûter de sa miséricorde, pour que les felouques courent, sur son ordre et que vous recherchiez de sa faveur. ~ Peut-être remercierez-vous!	[---] وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ، أَن يُرْسِلَ ٱلرِّيَاحَ[1] مُبَشِّرَٰتٍ[2]، وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ، وَلِتَجْرِيَ ٱلْفُلْكُ بِأَمْرِهِۦ، وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ. ~ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!	وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	ومن ايته ان يرسل الرياح مبشرت وليذيقكم من رحمته ولتجرى الفلك بامره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
M-84/30:47. [---] Nous avons envoyé, avant toi, des messagers à leurs gens. Ils sont venus à eux avec les preuves, [mais ils les ont démentis]. Nous nous sommes donc vengés de ceux qui ont commis les crimes. C'était un devoir de notre part de secourir les croyants.	[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا، مِن قَبْلِكَ، رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ. فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ [...]. فَٱنتَقَمْنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟. وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ	ولقد ارسلنا من مبلك رسلا الى قومهم فجاءوهم بالبينت فانتقمنا من الذين اجرموا وكان حقا علينا نصر المومنين
M-84/30:48[3]. [---] C'est Dieu qui envoie les vents qui soulèvent des nuages, les étend dans le ciel comme il veut et les met en morceaux. Tu vois alors la pluie sortir à travers eux. Et quand il touche avec elle qui il veut parmi ses serviteurs, les voilà se réjouissant,	[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي يُرْسِلُ ٱلرِّيَاحَ[1] فَتُثِيرُ سَحَابًا. فَيَبْسُطُهُۥ فِي ٱلسَّمَآءِ، كَيْفَ يَشَآءُ، وَيَجْعَلُهُۥ كِسَفًا[2]. فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ[3]. فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ، إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ،	اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ	الله الذى يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه فى السما كيف يشاء ويجعله كسفا فترى الودق يخرج من خلله فاذا اصاب به من يشا من عباده اذا هم يستبشرون
M-84/30:49[4]. bien qu'ils étaient, avant qu'elle ne soit descendue sur eux, auparavant, consternés.	وَإِن كَانُوا۟، مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ[1] عَلَيْهِم، مِّن قَبْلِهِۦ لَمُبْلِسِينَ.	وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ	وان كانوا من مبل ان ينزل عليهم من مبله لمبلسين
M-84/30:50[5]. Regarde donc les traces de la miséricorde de Dieu, comment il donne vie à la terre après sa mort. Voilà qui fera revivre les morts. ~ Il est puissant sur toute chose.	فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ[1] رَحْمَتِ[2] ٱللَّهِ، كَيْفَ يُحْيِ[3] ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ. إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.	فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	فانظر الى اثر رحمت الله كيف يحى الارض بعد موتها ان ذلك لمحى الموتى وهو على كل سى مدير
M-84/30:51[6]. Même si nous avions envoyé un vent [sur une végétation] et qu'ils l'aient vue jaunir, ils auraient continué après cela à mécroire.	وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا [...] فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا[1]، لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ يَكْفُرُونَ.	وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ	ولئن ارسلنا ريحا فراوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون

---

1 T1) Voir la note de 53/12:40.

2 1) مُبْشِرَاتٍ (2 الرِّيْحَ (1

3 1) خَلَلِهِ (3 كِسْفًا (2 الرِّيْحَ (1

4 1) يُنْزَلَ (1

5 1) تُحْيِي، نُحْيِي (3 رَحْمِةُ (2 أَثَر، أَثْرِ (1

6 1) مُصْفَارًّا (1

M-84/30:52[1]. Tu ne feras pas écouter les morts, ni ne feras écouter l'appel aux sourds, quand ils tournent le dos.	فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ	فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ، وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ[1] ٱلدُّعَآءَ، إِذَا وَلَّوْاْ مُدْبِرِينَ.	مابط لا بسمع الموبى ولا بسمع الصم الدعا اذا ولوا مدبرين
M-84/30:53[2]. Tu ne peux non plus guider les aveugles hors de leur égarement. Tu ne fais écouter que ceux qui croient en nos signes. Ainsi ils sont soumis.	وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ	وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ[1] ٱلْعُمْيِ[2] عَن ضَلَٰلَتِهِمْ. إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا. فَهُم مُّسْلِمُونَ.	وما انت بهد العمى عن ضلالتهم ان تسمع الا من يومن باياتنا فهم مسلمون
M-84/30:54[3]. [---] C'est Dieu qui vous a créés à partir de faiblesse, puis après une faiblesse il a fait une force, puis après une force il a fait une faiblesse et cheveux gris. Il crée ce qu'il veut. ~ Il est le connaisseur, le puissant.	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ	[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ[1]، ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ ضَعْفٍ[1] قُوَّةً، ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا[2] وَشَيْبَةً. يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ. ~ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ، ٱلْقَدِيرُ.	الله الذى خلقكم من ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة يخلق ما يشا وهو العليم القدير
M-84/30:55. [---] Et le jour où viendra l'heure, les criminels jureront qu'ils n'ont demeuré qu'une heure. ~ Ainsi ils étaient pervertis.	وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ	[---] وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ، يُقْسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُواْ غَيْرَ سَاعَةٍ. ~ كَذَٰلِكَ كَانُواْ يُؤْفَكُونَ.	ويوم يقوم الساعه يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعه كذلك كانوا يوفكون
M-84/30:56[4]. Ceux auxquels la connaissance et la croyance furent données diront: "Vous avez demeuré, d'après le livre de Dieu, jusqu'au jour de la résurrection. Et c'est le jour de la résurrection. ~ Mais vous ne saviez pas".	وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِيمَٰنَ: "لَقَدْ لَبِثْتُمْ، فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ، إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْبَعْثِ[1]. فَهَٰذَا يَوْمُ ٱلْبَعْثِ[1]. ~ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ".	وقال الذين اوتوا العلم والايمن لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون
M-84/30:57[5]. Ce jour-là, l'excuse de ceux qui ont oppressé ne leur profitera pas et on ne leur demandera pas de se disculper.	فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ	فَيَوْمَئِذٍ، لَّا يَنفَعُ[1] ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَعْذِرَتُهُمْ، ~ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ.	فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون
M-84/30:58. [---] Nous avons cité pour les humains, dans ce Coran, toutes sortes d'exemples. Même si tu viens à eux avec un signe, ceux qui ont mécru diront: "Vous n'êtes que des falsificateurs".	وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ	[---] وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ، فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ، مِن كُلِّ مَثَلٍ. وَلَئِن جِئْتَهُم بِـَٔايَةٍ، لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ: "إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ".	ولقد ضربنا للناس في هذا القران من كل مثل ولئن جئتهم باية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون
M-84/30:59. Ainsi Dieu scelle les cœurs de ceux qui ne savent pas.	كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ	كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ.	كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون
M-84/30:60[6]. Sois donc patient.[A1] La promesse de Dieu est vraie. Que ceux qui ne sont pas convaincus ne te prennent pas à la légère.[T1]	فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ	فَٱصْبِرْ. إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ. وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ[1] ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ.	فاصبر ان وعد الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون

1 1) يَسْمَعُ الصُّمُّ

2 1) تَهْدِي الْعُمْيَ (2 بِهَادِي

3 1) ضُعْفًا (2 ضُعْفٍ

4 1) الْبَعَثِ، الْبَعِثِ

5 1) تَنْفَعُ

6 1) يَسْتَخِفَّنَّكَ، يَسْتَحِقَّنَّكَ، قراءة شيعية: يستفزنك ♦ T1) ne t'ébranlent pas (Hamidullah); ne te trouvent pas léger dans tes convictions (Khawam) ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

Chapitre 85/29: L'araignée
سُورَة العَنْكَبُوت

69 versets - mecquois [sauf: 1-11][1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-85/29:1[3]. Alif, Lam, Mim.[T1]	الم	الم	الٓمٓ.
H-85/29:2. Les humains pensent-ils qu'on les laissera dire: "Nous avons cru" sans qu'ils soient éprouvés?	أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ	احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون	أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتْرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ: "ءَامَنَّا"، وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ؟
H-85/29:3[4]. Nous avons éprouvé ceux d'avant eux. Dieu saura alors qui sont les véridiques et saura les menteurs.	وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ	ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين	وَلَقَدْ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ. فَلَيَعْلَمَنَّ[1] ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ، وَلَيَعْلَمَنَّ[2] ٱلْكَٰذِبِينَ.
H-85/29:4. Ceux qui font les méfaits pensent-ils qu'ils nous échapperaient? ~ Comme est maléfique ce qu'ils jugent!	أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ	ام حسب الذين يعملون السيات ان يسبقونا ساء ما يحكمون	أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا؟ ~ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ!
H-85/29:5. Celui qui espère la rencontre de Dieu, [qu'il fasse une bonne œuvre], car le terme de Dieu viendra. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.	مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	من كان يرجوا لقاء الله فان اجل الله لات وهو السميع العليم	مَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ ٱللَّهِ، [...] فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَأٓتٍ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.
H-85/29:6. Quiconque lutte, ne lutte que pour lui-même. ~ Dieu est indépendant des mondes.	وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ	ومن جهد فانما يجهد لنفسه ان الله لغني عن العلمين	وَمَن جَٰهَدَ، فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ.
H-85/29:7. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, nous expierons pour eux leurs méfaits et les rétribuerons pour le meilleur de ce qu'ils faisaient.	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	والذين امنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم احسن الذي كانوا يعملون	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعْمَلُونَ.
H-85/29:8[5]. [Nous avons enjoint à l'humain la bienveillance envers ses deux géniteurs.[R1] Si tous deux luttent pour que tu m'associes ce dont tu n'as aucune connaissance, ne leur obéis pas.[R2]. À moi sera votre retour. ~ Je vous informerai alors de ce que vous faisiez].	وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون	[وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا[1]. وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ، فَلَا تُطِعْهُمَآ. إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ. ~ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ].
H-85/29:9. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, nous les ferons entrer parmi les vertueux.	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ	والذين امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي ٱلصَّٰلِحِينَ.
H-85/29:10[6]. [---] Parmi les humains, il en est qui dit: "Nous avons cru en Dieu". Mais quand il est lésé pour [la cause de] Dieu, il fait de l'épreuve des humains comme la punition de Dieu. Si un secours vient de ton Seigneur, ils disent: "Nous étions avec vous". Dieu n'est-il pas celui qui sait mieux ce qu'il y a dans les poitrines des mondes?	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ	ومن الناس من يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العلمين	[---] وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ". فَإِذَآ أُوذِيَ فِي [...] ٱللَّهِ، جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ. وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ، لَيَقُولُنَّ[1]: "إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ". أَوَ لَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ ٱلْعَٰلَمِينَ؟

---

1 Titre tiré du verset 41.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 et de 57/31:1.

4 1) وَلَيُعْلِمَنَّ، وَلَيَعْلَمُنَّ (2 فَلَيُعْلِمَنَّ، فَلَيَعْلَمُنَّ

5 1) حَسَناً، حُسُناً، حُسْناً، حُسنى، إحساناً ♦ R1) Voir la note de 44/19:14. R2) Cf. Dt 13:7-12; Mt 10:37; Lc 14:26.

6 1) لَيَقُولَنَّ

H-85/29:11[1]. Dieu saura lesquels ont cru et saura qui sont les hypocrites.	وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ[1].	وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ	ولعلم الله الذين امنوا ولعلم المنمنمين
M-85/29:12[2]. Ceux qui ont mécru dirent à ceux qui ont cru: "Suivez notre voie et nous porterons vos erreurs". Mais ils ne porteront rien de leurs erreurs. Ce sont des menteurs.	وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ: "ٱتَّبِعُواْ سَبِيلَنَا، وَلْنَحْمِلْ[1] خَطَٰيَٰكُمْ[2]". وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَٰيَٰهُم[3] مِّن شَيْءٍ. إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ.	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحملين من خطاياهم من شيء انهم لكذبون
M-85/29:13. Ils porteront leurs fardeaux et des fardeaux avec leurs fardeaux. Ils seront interrogés, le jour de la résurrection, sur ce qu'ils fabulaient.	وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ، وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ. وَلَيُسْـَٔلُنَّ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، عَمَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.	وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ	ولحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم ولسئلن يوم القيمة عما كانوا يفترون
M-85/29:14[3]. [---] Nous avons envoyé Noé à ses gens. Il a demeuré parmi eux mille ans, moins cinquante ans.[R1] Le déluge les a alors pris parce qu'ils sont oppressifs.	[---] وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ. فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ، إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا. فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ	ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان وهم ظلمون
M-85/29:15. Nous l'avons alors sauvé avec les gens du bateau que nous avons fait un signe pour les mondes.	فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَصْحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ، وَجَعَلْنَٰهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ.	فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ	فانجيناه واصحب السفينة وجعلناها اية للعلمين
M-85/29:16. [---] [Rappelle] Abraham quand il dit à ses gens: "Adorez Dieu et craignez-le. Cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez".	[---] [...] وَإِبْرَٰهِيمَ، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: "ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ. ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ. ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ".	وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	وابرهم اذ قال لقومه اعبدوا الله واتقوه ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
M-85/29:17[4]. Vous n'adorez que des idoles, hors de Dieu et vous créez une perversion. Ceux que vous adorez, hors de Dieu, ne possèdent pas de provision pour vous. Recherchez donc la provision auprès de Dieu, adorez-le et remerciez-le. ~ À lui vous serez retournés.	إِنَّمَا تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، أَوْثَٰنًا، وَتَخْلُقُونَ[1] إِفْكًا[2]. إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا. فَٱبْتَغُواْ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزْقَ، وَٱعْبُدُوهُ، وَٱشْكُرُواْ لَهُۥٓ. ~ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ[3].	إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	انما تعبدون من دون الله اوثانا وتخلقون افكا ان الذين تعبدون من دون الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشكروا له اليه ترجعون
M-85/29:18. Si vous démentez, des nations avant vous ont aussi démenti. ~ Et il n'incombe au messager que la communication manifeste.	وَإِن تُكَذِّبُواْ، فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ. ~ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ.	وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	وان تكذبوا فقد كذب امم من قبلكم وما على الرسول الا البلغ المبين
M-85/29:19[5]. [N'ont-ils pas vu comment Dieu commence la création, puis la répète? ~ Cela, pour Dieu, est facile.	[أَوَ لَمْ يَرَوْاْ[1] كَيْفَ يُبْدِئُ[2] ٱللَّهُ ٱلْخَلْقَ، ثُمَّ يُعِيدُهُۥٓ؟ ~ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ.	أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ	او لم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان ذلك على الله يسير
M-85/29:20[6]. Dis: "Mouvez-vous dans la terre et regardez comment il a commencé la création. Ensuite Dieu génère la génération dernière". ~ Dieu est puissant sur toute chose.	قُلْ: "سِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ، فَٱنظُرُواْ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ. ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ[1] ٱلنَّشْأَةَ[2] ٱلْأَخِرَةَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	قل سيروا في الارض فانظروا كيف بدا الخلق ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان الله على كل شيء قدير
M-85/29:21. Il punit qui il veut et il a miséricorde envers qui il veut. Et à lui vous serez retournés.	يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ، وَيَرْحَمُ مَن يَشَآءُ. وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ.	يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ	يعذب من يشاء ويرحم من يشاء واليه تقلبون
M-85/29:22. Vous ne sauriez défier	وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ [...]،	وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي	وما انتم بمعجزين في

---

1 قراءة شيعية: وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ كل شيء فيها (1

2 خَطَايَاهُمْ، خَطَايَاهُمْ، خَطِيَّتُهُمْ، خَطيئاتِهِمْ، خَطيئاتُهُمْ، خَطَئِهِمْ (3 خَطَايَاكُمْ، خَطَايَاكُمْ، خَطِيَّتُكُمْ، خَطيئاتِكُمْ، خَطيئاتُكُمْ (2 وَلِنَحْمِلْ، وَلْتَحْمِلْ (1

3 R1) Cf. Gn 9:29.

4 تَرْجِعُونَ (3 أَفِكًا (2 وَتُخَلِّقُونَ، وَتُخَلَّقُونَ (1

5 يَبْدَأُ، يَبْدَا، بَدَا (2 تَرَوْا (1

6 النَّشْاءةَ، النَّشَاةَ، النَّشَةَ (2 يُنْشِيْ، يُنْشِيُ (1

فِي ٱلْأَرْضِ، وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ. وَمَا لَكُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مِن وَلِيٍّ، وَلَا نَصِيرٍ.

[Dieu à vous atteindre], ni dans la terre, ni dans le ciel. Et vous n'avez, hors de Dieu, ni allié, ni secoureur.

الأرض وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الارض ولا ـي السما وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يَئِسُواْ مِن رَّحْمَتِي. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ".]

M-85/29:23. Ceux qui ont mécru aux signes de Dieu et à sa rencontre, ceux-là ont désespéré de ma miséricorde. ~ Ceux-là auront une punition douloureuse".]

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

والذين كفروا بايات الله ولقايه اولئك ييسوا من رحمتي واولئك لهم عذاب اليم

فَمَا كَانَ جَوَابَ[1] قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ: "ٱقْتُلُوهُ، أَوْ حَرِّقُوهُ". فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ.

M-85/29:24[1]. La réponse de ses gens n'était qu'à dire: "Tuez-le, ou brûlez-le". Mais Dieu l'a sauvé du feu. ~ Il y a là des signes pour des gens qui croient.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فما كان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه فانجاه الله من النار ان ـي ذلك لايات لقوم يومنون

وَقَالَ: "إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، أَوْثَٰنًا[1]، مَّوَدَّةَ[2] بَيْنِكُمْ[3] فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. ثُمَّ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ، وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا، وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ. ~ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ".

M-85/29:25[2]. Il dit: "Vous avez pris, hors de Dieu, des idoles, seulement par affection réciproque dans la vie ici-bas. Ensuite, le jour de la résurrection, vous mécroirez les uns dans les autres, vous vous maudirez et le feu sera votre refuge. ~ Vous n'aurez pas de secoureurs".

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا موده بينكم في الحيوه الدنيا ثم يوم القيمه يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا وماويكم النار وما لكم من ناصرين

فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ، وَقَالَ: "إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّيٓ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ".

M-85/29:26. Lot l'a cru et dit: "Moi, j'émigre vers mon Seigneur. ~ Il est le noble, le sage".

فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

فامن له لوط وقال اني مهاجر الى ربي انه هو العزيز الحكيم

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ، وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ[1] وَٱلْكِتَٰبَ، وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِي ٱلدُّنْيَا. ~ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلْـَٔاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.

M-85/29:27[3]. Nous lui donnâmes Isaac et Jacob, fîmes dans ses descendants la prophétie et le livre et lui donnâmes sa rétribution dans la vie ici-bas. ~ Et il sera dans la [demeure] dernière des vertueux.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

ووهبنا له اسحق ويعقوب وجعلنا ـي ذريته النبوه والكتاب واتيناه اجره ـي الدنيا وانه ـي الاخره لمن الصلحين

[---] [...] وَلُوطًا، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ: "إِنَّكُمْ[1] لَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ.

M-85/29:28[4]. [---] [Rappelle] Lot[R1] quand il dit à ses gens: "Vous commettez la turpitude dans laquelle nul des mondes ne vous a précédés?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

ولوطا اذ قال لقومه انكم لتاتون الفحشه ما سبقكم بها من احد من العلمين

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ، وَتَقْطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ، وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ ٱلْمُنكَرَ". فَمَا كَانَ جَوَابَ[1] قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ: "ٱئْتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ. ~ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ".

M-85/29:29[5]. Vous allez avec les hommes, vous coupez la voie et vous commettez le répugnant dans votre assemblée". Mais la réponse de ses gens n'était qu'à dire: "Fais venir sur nous la punition de Dieu. ~ Si tu étais des véridiques".

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

اينكم لتاتون الرجال وتقطعون السبل وتاتون ـي ناديكم المنكر فما كان جواب قومه الا ان قالوا ايتنا بعذاب الله ان كنت من الصدقين

قَالَ: "رَبِّ! ٱنصُرْنِي عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْمُفْسِدِينَ".

M-85/29:30. Il dit: "Mon Seigneur! Secours-moi contre les gens corrupteurs".

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

قال رب انصرني على القوم المفسدين

---

[1] 1) جَوَابُ

[2] 1) إثماً 2) مَوَدَّةُ، مَوَدَّةً، إنَّما مودة بينهم 3) فإنهم وما يعبدون من دون الله إنَّمَا

[3] 1) النُّبُوءَةَ

[4] 1) أإنكم ♦ R1) Voir la note de 39/7:80.

[5] 1) جَوَابُ

M-85/29:31[1]. Quand nos messagers[R1] vinrent à Abraham avec l'annonce, ils dirent: "Nous ferons périr les gens de cette cité. ~ Ses gens étaient des oppressifs".	وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ، قَالُوٓاْ: "إِنَّا مُهْلِكُوٓاْ أَهْلِ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ. ~ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُواْ ظَٰلِمِينَ".	ولما جاء رسلنا ابرهيم بالبشرى مالوا انا مهلكوا اهل هذه القريه ان اهلها كانوا ظلمين	وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ
M-85/29:32[2]. Il dit: "Lot s'y trouve". Ils dirent: "Nous savons le mieux qui s'y trouve. Nous le sauverons avec sa famille, sauf sa femme qui était des abandonnés".[T1R1]	قَالَ: "إِنَّ فِيهَا لُوطًا". قَالُواْ: "نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا. لَنُنَجِّيَنَّهُۥ[1] وَأَهْلَهُۥٓ، إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ[2]".	قال ان منها لوطا قالوا نحن اعلم بمن منها لننجينه واهله الا امراته كانت من الغابرين	قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
M-85/29: 33[3]. Quand nos messagers sont venus à Lot, il s'est senti mal et embarrassé à cause d'eux. Ils lui dirent: "Ne crains pas et ne t'attriste pas. Nous te sauverons avec ta famille, sauf ta femme qui était des abandonnés.[T1R1]	وَلَمَّآ أَن جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا، سِيٓءَ[1] بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا. وَقَالُواْ: "لَا تَخَفْ، وَلَا تَحْزَنْ. إِنَّا مُنَجُّوكَ[2] وَأَهْلَكَ، إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ[3].	ولما ان جاء رسلنا لوطا سى بهم وضاق بهم ذرعا ومالوا لا تخف ولا تحزن انا منجوك واهلك الا امراتك كانت من الغابرين	وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
M-85/29:34[4]. Nous ferons descendre du ciel une abomination sur les gens de cette cité, ~ parce qu'ils commettaient une perversité".	إِنَّا مُنزِلُونَ[1] عَلَىٰٓ أَهْلِ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ رِجْزًا[2] مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، ~ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ[3]".	انا منزلون على اهل هذه القريه رجزا من السما بما كانوا يفسقون	إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
M-85/29:35. Nous en avons laissé un signe manifeste pour des gens qui raisonnent.	وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةَۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.	ولقد تركنا منها ايه بينه لقوم يعقلون	وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
M-85/29:36. [---] [Nous avons envoyé] à Madian leur frère Chuaïb. Il dit: "Ô mes gens! Adorez Dieu et espérez le jour dernier. ~ Et ne dévastez pas dans la terre en corrompant".	[---] [...] وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا. فَقَالَ: "يَٰقَوْمِ! ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، وَٱرْجُواْ ٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ. ~ وَلَا تَعْثَوْاْ فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ".	والى مدين اخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الاخر ولا تعثوا في الارض مفسدين	وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
M-85/29:37. Ils l'ont démenti. Le tremblement les a alors pris. ~ Et au matin ils gisaient morts dans leur demeure.	.فَكَذَّبُوهُ. فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ ~ فَأَصْبَحُواْ فِي دَارِهِمْ جَٰثِمِينَ.	فكذبوه ماخذتهم الرجفه فاصبحوا في دارهم جاثمين	فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ
M-85/29:38[5]. [Et nous avons fait périr] 'Aad et Tamud. Il était manifeste pour vous à travers leurs habitations. Le Satan leur a embelli leurs œuvres et les a détournés de la voie. Ils étaient pourtant clairvoyants.	[...] وَعَادًا[1] وَثَمُودَاْ[2]. وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمْ[3]. وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ، فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ. وَكَانُواْ مُسْتَبْصِرِينَ.	وعادا وثمودا وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين	وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمَ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
M-85/29:39[6]. [Et nous avons fait périr] Coré,[R1] Pharaon et Haman.[R2] Moïse vint à eux avec des preuves, mais ils devinrent arrogants dans la terre. Et ils ne pouvaient pas échapper [à notre punition].	[...] وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ، فَٱسْتَكْبَرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ. وَمَا كَانُواْ سَٰبِقِينَ [...]	وقارون وفرعون وهمان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سمين	وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
M-85/29:40. Nous prîmes alors chacun pour sa faute. Il y en eut sur qui nous envoyâmes un ouragan de pierres, il y en	فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ. فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا، وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ،	فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا ومنهم من	فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ

---

1 R1) Gn chap. 18.

2 1) الغُبُر (2 لَنُنْجِيَنَّهُ، لَنُنَجِيَنْهُ ♦ T1) Lecture et traduction par Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des transgresseurs (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: transgresser) ♦ R1) Dans Gen 19:26, elle est devenue une statue de sel parce qu'elle a regardé en arrière.

3 1) سُوءَ (2 مُنْجُوكَ (3 الغُبُر ♦ T1) Lecture et traduction par Luxenberg: مِنَ الْعابِرِينَ des transgresseurs (du verbe syriaque ܥܒܪ 'bar: transgresser) ♦ R1) Dans Gen 19:26, elle est devenue une statue de sel parce qu'elle a regardé en arrière.

4 1) مُنَزِّلُونَ (2 رُجْزًا (3 يَفْسِقُونَ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5 ♦ R1) Voir la note du verset 37/54:34.

5 1) وَعَادَ، وَعَادٍ (2 وَثَمُودٍ، وَثَمُوداً (3 وحذف من - مَسَاكِنِهِمْ

6 R1) Voir la note de 49/28:76. R2) Voir la note de 49/28:6.

وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ. وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا. ~ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.

eut que la clameur prit, il y en eut avec lequel nous affaissâmes la terre et il y en eut que nous noyâmes. ~ Ce n'est pas Dieu qui les oppressait, mais ils s'oppressaient eux-mêmes.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلْعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتْ بَيْتًا. وَإِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ ٱلْعَنكَبُوتِ. ~ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!

M-85/29:41[1]. Ceux qui ont pris, hors de Dieu, des alliés ressemblent à l'araignée qui s'est prise une maison. Et la maison la plus faible est la maison de l'araignée[R1]. ~ S'ils savaient!

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِهِۦ مِن شَيْءٍ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

M-85/29:42[2]. Dieu sait que ce qu'ils appellent, hors de lui, n'est rien. ~ Il est le noble, le sage.

وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ، نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ. وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا ٱلْعَٰلِمُونَ.

M-85/29:43. Ceux-là sont les exemples que nous citons aux humains. Ne les comprennent que les connaisseurs.

[---] خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ.

M-85/29:44. [---] Dieu a créé les cieux et la terre en vérité. ~ Il y a là un signe pour les croyants.

[---] ٱتْلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ. إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ. وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ. وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ.

M-85/29:45. [---] Récite ce qui t'a été révélé du livre et observe la prière. La prière interdit la turpitude et le répugnant. Et le rappel de Dieu est plus grand. Dieu sait ce que vous faites.

[---] وَلَا تُجَٰدِلُوٓاْ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا[1] بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْهُمْ. وَقُولُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا [...] وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ. وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَٰحِدٌ. ~ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ".

M-85/29:46[3]. [---] Ne disputez avec les gens du livre que de la meilleure manière,[A1] sauf ceux parmi eux qui ont oppressé. Dites: "Nous avons cru en ce qui est descendu à nous et [en ce qui] est descendu à vous. Notre Dieu et votre Dieu est unique. ~ Et c'est à lui que nous sommes soumis".

[---] وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ. فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ. وَمِنْ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ. وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَٰفِرُونَ.

M-85/29:47. [---] Et c'est ainsi que nous t'avons fait descendre le livre. Ceux auxquels nous avons donné le livre y croient. Parmi ceux-ci, il en est qui y croit. Ne renient nos signes que les mécréants.

وَمَا كُنتَ تَتْلُواْ، مِن قَبْلِهِۦ، مِن كِتَٰبٍ، وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ. [...] إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ.

M-85/29:48. Tu ne récitais, avant lui, aucun livre et tu ne l'écrivais pas de ta main droite. [Si tu récitais ou écrivais], les falsificateurs auraient alors suspecté.

بَلْ هُوَ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ[2]، فِي صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ. وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ.

M-85/29:49[4]. Il est plutôt des signes manifestes, dans les poitrines de ceux auxquels la connaissance fut donnée. Ne renient nos signes que les oppressifs.

---

1 R1) Cf. Jb 8:13-15, 27:18.

2 1) تَدْعُونَ

3 1) أَلَا ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

4 1) أَيَةٌ بَيِّنَتٌ (2 هذا، هي

وَقَالُواْ: "لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَٰتٞ[1] مِّن رَّبِّهِۦۚ!" قُلۡ: "إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ، وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ".

وقالوا لولا انزل عليه ايات من ربه قل انما الايات عند الله وانما انا نذير مبين

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

M-85/29:50[1]. Ils dirent: "Si seulement des signes étaient descendus sur lui de son Seigneur!" Dis: "Les signes sont auprès de Dieu et je ne suis qu'un avertisseur manifeste".[A1]

أَوَ لَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ؟ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ.

او لم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يومنون

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

M-85/29:51. Ne leur suffit-il pas que nous ayons fait descendre sur toi le livre qui leur est récité? Il y a là une miséricorde et un rappel pour des gens qui croient.

قُلۡ: "كَفَىٰ بِٱللَّهِ، بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ، شَهِيدٗا". يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ.

قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموت والارض والذين امنوا بالباطل وكفروا بالله اولئك هم الخسرون

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

M-85/29:52. Dis: "Dieu suffit, parmi moi et vous, comme témoin". Il sait ce qui est dans les cieux et dans la terre. Quant à ceux qui ont cru au faux et mécru en Dieu, ~ ceux-là sont les perdants.

[وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِۚ. وَلَوۡلَآ أَجَلٞ مُّسَمّٗى، لَّجَآءَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ. وَلَيَأۡتِيَنَّهُم[1] بَغۡتَةٗ[2]، ~ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ.

ويستعجلونك بالعذاب ولولا اجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

M-85/29:53[2]. [Ils veulent que tu hâtes la punition. S'il n'y avait pas eu un terme nommé, la punition leur serait venue. Elle leur viendra soudainement, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.

يَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ، ~ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ.

يستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحيطة بالكفرين

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

M-85/29:54. Ils veulent que tu hâtes la punition, ~ tandis que la géhenne cerne les mécréants.

يَوۡمَ يَغۡشَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ، مِن فَوۡقِهِمۡ وَمِن تَحۡتِ أَرۡجُلِهِمۡ، وَيَقُولُ[1] [...]: "ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".

يوم يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون

يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

M-85/29:55[3]. Le jour où la punition les couvrira, d'au-dessus d'eux et de dessous leurs pieds, [Dieu] leur dira: "Goûtez ce que vous faisiez".

يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِنَّ أَرۡضِي وَٰسِعَةٞ، فَإِيَّٰيَ فَٱعۡبُدُونِ[1].

يا عبادي الذين امنوا ان ارضي واسعة فاياي فاعبدون

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

M-85/29:56[4]. Ô mes serviteurs qui ont cru! Ma terre est large, adorez-moi donc.

كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِ[1]. ~ ثُمَّ إِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ[2].]

كل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

M-85/29:57[5]. Toute âme goûtera la mort. ~ Puis à nous vous serez retournés.]

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَنُبَوِّئَنَّهُم[1] مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ غُرَفٗا[2] تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ. ~ نِعۡمَ[3] أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ،

والذين امنوا وعملوا الصلحت لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من تحتها الانهر خلدين فيها نعم اجر العملين

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

M-85/29:58[6]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, nous les établirons dans des loges[R1] du jardin sous lequel courent les rivières, où ils seront éternellement. ~ Quelle merveilleuse rétribution des travailleurs,

ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ، ~ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ!

الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

M-85/29:59. qui ont été patients, ~ et se confient à leur Seigneur!

[---] وَكَأَيِّن[1] مِّن دَآبَّةٖ لَّا تَحۡمِلُ رِزۡقَهَا! ٱللَّهُ يَرۡزُقُهَا وَإِيَّاكُمۡ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلۡعَلِيمُ.

وكاين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو السميع العليم

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

M-85/29:60[7]. [---] Que d'animaux ne portent pas leur provision! Dieu les approvisionne, ainsi que vous. Il est l'écouteur, le connaisseur.

---

1 1) أَيَةٌ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
2 1) بَغَتَةً، بَغَتَّةً (2 وَلَتَأْتِيَنَّهُمْ
3 1) وَتَقُولُ، وَنَقُولُ، وَيُقَالُ
4 1) فَاعْبُدُونِي
5 1) يُرْجَعُونَ، يَرْجِعُونَ، تَرْجِعُونَ (2 ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
6 1) فَنِعْمَ، فَنَعِمَ (3 غُرُفًا (2 لَنُبَوِّيَنَّهُمْ، لَيُبَوِّئَنَّهُمْ، لَنُثْوِيَنَّهُمْ ♦ R1) Voir la note de 42/25:75.
7 1) وَكَائِنْ، وَكَأَيْ، وَكَأَيْنْ، وَكَيْئَنْ، وَكَئِنَّ، وَكَأَنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَاينْ، وَكَيَيْنْ

M-85/29:61. Si tu les interroges: "Qui a créé les cieux et la terre et a soumis le soleil et la lune?", ils diront: "Dieu". ~ Comment alors sont-ils pervertis?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ، وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ؟"، لَيَقُولُنَّ: "ٱللَّهُ". ~ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ؟

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

ولئن سألتهم من خلق السموت والارض وسخر الشمس والقمر ليقولن الله فانى يؤفكون

M-85/29:62[1]. Dieu étend et restreint la provision à qui il veut parmi ses serviteurs. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ، وَيَقْدِرُ[1] لَهُۥ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شى عليم

M-85/29:63. Si tu les interroges: "Qui a fait descendre du ciel de l'eau, avec laquelle il a donné vie à la terre après sa mort?", ils diront: "Dieu". Dis: "Louange à Dieu!" ~ Mais la plupart d'eux ne raisonnent pas.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم: "مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا؟"، لَيَقُولُنَّ: "ٱللَّهُ". قُلِ: "ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ!" ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

ولئن سألتهم من نزل من السما ما ماحيا به الارض من بعد موتها ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون

M-85/29:64. Cette vie ici-bas n'est que distraction et jeu. Et la [demeure] dernière est la vie. ~ S'ils savaient!

وَمَا هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ. وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلْأَخِرَةَ لَهِيَ ٱلْحَيَوَانُ. ~ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْأَخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وما هذه الحيوه الدنيا الا لهو ولعب وان الدار الاخره لهى الحيوان لو كانوا يعلمون

M-85/29:65[2]. Quand ils montent dans les felouques, ils appellent Dieu, en lui dévouant la religion.[T1] Et quand il les sauve vers la terre, voilà qu'ils associent.

فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلْفُلْكِ، دَعَوُاْ ٱللَّهَ، مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ. فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ، إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ.

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

ماذا ركبوا فى الملك دعوا الله مخلصين له الدين ملما نجيهم الى البر اذا هم يشركون

M-85/29:66[3]. Qu'ils mécroient en ce que nous leur avons donné et qu'ils jouissent. ~ Ils sauront alors.

لِيَكْفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُواْ[1]. ~ فَسَوْفَ[2] يَعْلَمُونَ[3].

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

لنكفروا بما اتيناهم ولنمتعوا مسوف يعلمون

M-85/29:67[4]. N'ont-ils pas vu que nous avons fait un sanctuaire inviolable sûr, alors que les humains sont ravis autour d'eux? Croient-ils donc au faux et mécroient-ils dans la grâce de Dieu?

أَوَ لَمْ يَرَوْاْ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا، وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ؟ أَفَبِٱلْبَٰطِلِ يُؤْمِنُونَ، وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ[1]؟

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

او لم يروا انا جعلنا حرما امنا ويتخطف الناس من حولهم امبالباطل يومنون وبنعمه الله يكفرون

M-85/29:68. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu un mensonge, ou qui a démenti la vérité quand elle lui vint? N'y a-t-il pas dans la géhenne un séjour pour les mécréants?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا، أَوْ كَذَّبَ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥ؟ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَٰفِرِينَ؟

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ

ومن اظلم ممن امترى على الله كذبا او كذب بالحق لما جاه اليس فى جهنم مثوى للكفرين

M-85/29:69[5]. Ceux qui ont lutté dans notre [voie], nous les guiderons vers nos voies. Dieu est avec les bienfaiteurs.

وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ فِينَا [...]، لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا[1]. وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

والذين جهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله لمع المحسنين

---

1 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ
2 T1) Voir la note de 39/7:29.
3 1) تَعْلَمُونَ (3 لَسَوْفَ (2 وَلْيَتَمَتَّعُوا، فَتَمَتَّعُوا، فَيُمَتِّعُوا، وَتَمَتَّعُوا
4 1) تُؤْمِنُونَ .. تَكْفُرُونَ
5 1) سُبْلَنَا

Chapitre 86/83: Les fraudeurs

سُورَة المُطَفِّفِين

36 versets mecquois[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
M-86/83:1. Malheur aux fraudeurs!	وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ	ويل للمطففين	وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ!
M-86/83:2. Ceux qui, quand ils se font mesurer par les humains, exigent le plein.	الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ	الذين اذا اكتالوا على الناس يستوفون	ٱلَّذِينَ، إِذَا ٱكْتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ، يَسْتَوْفُونَ.
M-86/83:3[3]. Et quand ils mesurent ou pèsent pour eux, ils font perdre.	وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ	واذا كالوهم او وزنوهم يخسرون	وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ[1]، يُخْسِرُونَ[2].
M-86/83:4. Ceux-là ne présument-ils pas qu'ils seront ressuscités,	أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ	الا يظن اولئك انهم مبعوثون	أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ،
M-86/83:5. pour un grand jour?	لِيَوْمٍ عَظِيمٍ	ليوم عظيم	لِيَوْمٍ عَظِيمٍ؟
M-86/83:6[4]. Le jour où les humains s'élèveront pour le Seigneur des mondes.	يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ	يوم يقوم الناس لرب العلمين	يَوْمَ[1] يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ.
M-86/83:7[5]. Non! Le livre des prévaricateurs sera dans Sijjin.[T1]	كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ	كلا ان كتب الفجار لفي سجين	كَلَّآ! إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ.
M-86/83:8[6]. Que sais-tu de Sijjin?[T1]	وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ	وما ادراك ما سجين	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ؟
M-86/83:9[7]. Un livre gravé.[T1]	كِتَابٌ مَرْقُومٌ	كتب مرقوم	كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ.
M-86/83:10. [---] Malheur, ce jour-là, aux démenteurs!	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	ويل يومئذ للمكذبين	[---] وَيْلٌ، يَوْمَئِذٍ، لِّلْمُكَذِّبِينَ!
M-86/83:11. Ceux qui démentent le jour du jugement.	الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ	الذين يكذبون بيوم الدين	ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ.
M-86/83:12. Ne le dément que tout transgresseur, pécheur.	وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ	وما يكذب به الا كل معتد اثيم	وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ.
M-86/83:13[8]. Quand nos signes lui sont récités, il dit: "légendes des premiers".	إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	اذا تتلى عليه اياتنا قال اساطير الاولين	إِذَا[1] تُتْلَىٰ[2] عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا، قَالَ: ~ "أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ".
M-86/83:14. Non! Leurs cœurs ont été plutôt corrodés par ce qu'ils ont réalisé.	كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون	كَلَّا! بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.
M-86/83:15. Non! ils seront voilés, ce jour-là, de leur Seigneur.	كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ	كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون	كَلَّآ! إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ، يَوْمَئِذٍ، لَّمَحْجُوبُونَ.
M-86/83:16[9]. Ensuite, ils rôtiront[T1] dans la géhenne.	ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيمِ	ثم انهم لصالوا الجحيم	ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُواْ ٱلْجَحِيمِ.
M-86/83:17. Ensuite, on dira: "Voilà ce que vous démentiez".	ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ	ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون	ثُمَّ يُقَالُ: "هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ".
M-86/83:18[10]. Non! Le livre des bons sera dans Illiyyun[T1].	كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ	كلا ان كتب الابرار لفي عليين	كَلَّآ! إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ.
M-86/83:19. Que sais-tu d'Illiyyun?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ	وما ادراك ما عليون	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ؟
M-86/83:20[11]. Un livre gravé,[T1]	كِتَابٌ مَرْقُومٌ	كتب مرقوم	كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ،

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) يَخْسِرُونَ (2 كَالُوا هُمْ أَوْ وَزَنُوا هُمْ

4 1) يَوْمِ، يَوْمُ

5 T1) l'enfer-prison (Hamidullah, 1ère édition); un lieu clos très sombre (Khawam).

6 T1) Voir la note de 86/83:7.

7 T1) Un livre déjà cacheté (Hamidullah); Un registre inscrit (Abdelaziz).

8 1) يُتْلَى (2 أَنْذَا، آنْذَا

9 T1) Traduction probable: descendront (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

10 T1) le haut-paradis (Hamidullah, 1ère édition); un lieu ouvert, là-haut, très clair (Khawam). On retrouve ce terme en hébreu dans le sens de hautes chambres (Cf. Ez 41:7 et 42:5).

11 T1) Voir la note de 86/83:9.

M-86/83:21. dont ceux qui sont rapprochés seront témoins.	يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ	يشهده المقربون	يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ.
M-86/83:22. Les bons seront dans un délice,	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ	ان الابرار لفي نعيم	إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ،
M-86/83:23. regardant sur les divans.	عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ	على الارائك ينظرون	عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ.
M-86/83:24[1]. Tu reconnaîtras sur leurs faces la radiance du délice.	تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ	تعرف في وجوههم نضرة النعيم	تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ.
M-86/83:25[2]. On leur donne à boire un nectar scellé,[T1]	يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ	يسقون من رحيق مختوم	يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ،
M-86/83:26[3]. dont le sceau est musc[T1]. Voilà en quoi les rivaux doivent rivaliser.	خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ	ختامه مسك وفي ذلك فليتنافس المتنافسون	خِتَٰمُهُۥ[1] مِسْكٌ. وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ.
M-86/83:27. Son mélange est de Tasnim,	وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ	ومزاجه من تسنيم	وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسْنِيمٍ،
M-86/83:28. une source dont boivent les rapprochés.	عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ	عينا يشرب بها المقربون	عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ.
M-86/83:29. Ceux qui ont commis les crimes riaient de ceux qui ont cru.	إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ	ان الذين اجرموا كانوا من الذين امنوا يضحكون	إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُواْ كَانُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَضْحَكُونَ.
M-86/83:30. Et quand ils passaient près d'eux, ils échangeaient des regards.	وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ	واذا مروا بهم يتغامزون	وَإِذَا مَرُّواْ بِهِمْ، يَتَغَامَزُونَ.
M-86/83:31[4]. Quand ils retournaient à leurs familles, ils retournaient en jouissant.	وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ	واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين	وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ، ٱنقَلَبُواْ فَكِهِينَ[1].
M-86/83:32. Quand ils les voyaient, ils disaient: "Ceux-ci sont des égarés".	وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ	واذا راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون	وَإِذَا رَأَوْهُمْ، قَالُوٓاْ: "إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ".
M-86/83:33. Or, ils n'ont pas été envoyés pour être leurs gardiens.	وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ	وما ارسلوا عليهم حفظين	وَمَآ أُرْسِلُواْ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ.
M-86/83:34. Ce jour, ce sont ceux qui ont cru qui rient des mécréants,	فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ	فاليوم الذين امنوا من الكفار يضحكون	فَٱلْيَوْمَ، ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ،
M-86/83:35. regardant sur les divans.	عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ	على الارائك ينظرون	عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ.
M-86/83:36. Les mécréants sont-ils rétribués pour ce qu'ils faisaient?	هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ	هل ثوب الكفار ما كانوا يفعلون	هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ؟

---

1 1) يُعْرَفُ .. نَضْرَةُ، تُعْرَفُ .. نَضْرَةُ

2 T1) une liqueur cachetée (Boubakeur).

3 1) خَاتَمُهُ، خَاتِمُهُ ♦ T1) laissant un arrière-goût de musc (Hamidullah); L'arôme en est de musc (Berque); Le sceau est fait de musc (Khawam); bien scellé par le musc (Ould Bah). Notre traduction est confirmée par la variante.

4 1) فَاكِهِينَ

Partie 2: Le Coran hégirien (médinois)
القسم الثاني: القرآن الهجري (المدني)
622-632

Selon l'Azhar, 86 chapitres du Coran dits mecquois ont été révélés avant l'Hégire et 28 chapitres dits hégiriens ont été révélés après l'Hégire. Cependant, 35 chapitres mecquois contiennent des versets hégiriens et quatre chapitres hégiriens contiennent des versets mecquois. Nous indiquons les versets mecquois par la lettre M et les versets hégiriens par la lettre H.

Les versets sont numérotés comme suit:

- La lettre M indique les versets mecquois.
- La lettre H indique les versets hégiriens (médinois).
- Le premier chiffre indique le numéro chronologique du chapitre.
- Le deuxième chiffre indique le numéro ordinaire du chapitre.
- Le dernier chiffre indique le numéro du verset.

Signes utilisés:

A abrogation.
R renvoi aux sources.
T problème de traduction ou de texte arabe.
- Simple chiffre dans le texte arabe: variante.
- Nous avons fait une note par verset divisée en ces quatre catégories séparées par ♦

[…] dans le texte arabe et dans la traduction indique les lacunes et les interpolations.
[---] dans le texte arabe et dans la traduction indique les dislocations, c'est-à-dire les transitions d'un sujet à un autre et le début d'une nouvelle idée sans lien avec le passage précédent et/ou suivant.
~ indique un élément souvent intrusif qui sert généralement à garder la rime.

Chapitre 87/2: La vache

سُورَة البَقَرَة

286 versets - hégirien[1]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]
الٓمٓ.	الم	الم	H-87/2:1[3]. Alif, Lam, Mim.[T1]
ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ[1]، لَا رَيْبَ فِيهِ[2]، هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ[3].	ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين	ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ	H-87/2:2[4]. Ce livre-là, il n'y a aucune suspicion, est une direction pour les dévots.
ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ [...]، وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، ~ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ.	الذين يومنون بالغيب ويقيمون الصلوه ومما رزقنهم ينفقون	الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ	H-87/2:3[5]. Ceux qui croient au secret [et au visible],[T1] observent la prière, ~ et dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés.[A1]
وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ[1] إِلَيْكَ، وَمَآ أُنزِلَ[1] مِن قَبْلِكَ، ~ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ،	والذين يومنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك وبالاخره هم يومنون	وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	H-87/2:4[6]. Et ceux qui croient en ce qui est descendu à toi et ce qui est descendu avant toi, ~ et sont convaincus de la [demeure] dernière,[T1]
أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ[1]، ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.	اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون	أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	H-87/2:5[7]. ceux-là sont sur une direction de leur Seigneur, ~ et ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]
إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، سَوَآءٌ[1] عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ، أَمْ[2] لَمْ تُنذِرْهُمْ، لَا يُؤْمِنُونَ[3].	ان الذين كفروا سوا عليهم انذرتهم ام لم تنذرهم لا يومنون	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	H-87/2:6[8]. Ceux qui ont mécru, cela leur est égal que tu les avertisses ou que tu ne les avertisses pas, ils ne croient pas[R1].
خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ[1]. وَعَلَىٰٓ أَبْصَٰرِهِمْ غِشَٰوَةٌ[2]. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.	ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصرهم عشوه ولهم عذاب عظيم	خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	H-87/2:7[9]. Dieu a scellé leurs cœurs et leur ouïe. Sur leurs regards il y a une couverture[T1]. ~ Et ils auront une grande punition.[T2R1]
وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ"، وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ[1].	ومن الناس من يقول امنا بالله وباليوم الاخر وما هم بمومنين	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ	H-87/2:8[10]. Parmi les humains, il en est qui dit: "Nous avons cru en Dieu et au jour dernier", tandis qu'ils ne croient pas.
يُخَٰدِعُونَ[1] ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَمَا يَخْدَعُونَ[2] إِلَّآ أَنفُسَهُمْ[3]، ~ وَمَا يَشْعُرُونَ[4].	يخدعون الله والذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم وما يشعرون	يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ	H-87/2:9[11]. Ils cherchent à tromper Dieu et ceux qui ont cru, mais ils ne trompent qu'eux-mêmes, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.

---

1 Titre tiré des versets 67 et 73. Autres titres: فسطاط القرآن - سنام القرآن

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 et de 57/31:1.

4 1) ذَلِكَ الْكِتَابُ = ذَاكَ الْكِتَابُ، تنزيلُ الْكِتَابِ 2) فِيهُ، فِيهو، فِيهْ 3) لِلْمُتَّقِينَه

5 T1) ajoutent foi à l'irrévélé (Boubakeur); croient en l'Occulte (Abdelaziz); croient au surnaturel (Chiadmi); croient au mystère (Masson) ♦ A1) Abrogé par 113/9:103 qui impose l'aumône.

6 1) أَنْزَلَ ♦ T1) Voir la note de 48/27:3

7 1) رَبِّهِمْ ♦ T1) Voir la note de 39/7:8.

8 1) سوءٌ 2) أو 3) قراءة شيعية: إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بولاية علي سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ♦ R1) Voir Jérémie 13:21; Talmud Euribin 19a.

9 1) غُشَاوَةٌ، غَشَاوَةٌ، غِشَاوَةٌ، غِشَاوَةً، غَشَاوَةً، غَشْيَةٌ، غَشْوَةٌ، غَشْوَةً، غِشْوَةٌ، عُشاوة، عِشاوة 2) اسماعهم ♦ T1) un voile épais leur couvre la vue (Hamidullah); ils ont un voile sur leurs vues (Abdelaziz). On retrouve le terme en hébreu dans le sens de fumée dans Is 6:4 (Bonnet-Eymard, vol. 1, p. 26). T2) Partant de Gaon et de Ps 53:6, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 26-27) traduit: Abandonnés, leurs ossements ♦ R1) Cf. Is 6:8-10.

10 1) بِمُؤْمِنِينَ

11 1) يَخْدَعُونَ 2) يُخْدِعُونَ، يُخْدَعُونَ، يَخَدَّعُونَ، يُخَادِعُون، يُخَادَعُونَ، يُخَدِّعُونَ 3) أَنْفُسُهُمْ 4) قراءة شيعية: ولكن لا يشعرون

H-87/2:10[1]. Il y a une maladie[T1] dans leurs cœurs et Dieu a augmenté leur maladie[T1]. ~ Et ils auront une punition douloureuse, pour ce qu'ils mentaient.	فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ[1]، فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا[2]. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ، بِمَا كَانُواْ يَكْذِبُونَ[1].	في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون
H-87/2:11[2]. Quand on leur dit: "Ne corrompez pas dans la terre", ils disent: "Nous ne sommes que des bienfaiteurs".[T1]	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "لَا تُفْسِدُواْ فِي ٱلْأَرْضِ"، قَالُوٓاْ: "إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ".	واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون
H-87/2:12. Ce sont eux les corrupteurs. ~ Tandis qu'ils ne perçoivent pas.	أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ. ~ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ.	الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون
H-87/2:13[3]. Quand on leur dit: "Croyez comme ont cru les humains", ils disent: "Croirons-nous comme ont cru les insensés?" Ce sont eux les insensés. ~ Mais ils ne savent pas.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "ءَامِنُواْ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ"، قَالُوٓاْ: "أَنُؤْمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُ؟" أَلَآ[1] إِنَّهُمْ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ. ~ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ.	واذا قيل لهم امنوا كما امن الناس قالوا انومن كما امن السفها الا انهم هم السفها ولكن لا يعلمون
H-87/2:14[4]. Quand ils rencontrent ceux qui ont cru, ils disent: "Nous avons cru". Mais quand ils s'isolent avec leurs Satans, ils disent: "Nous sommes avec vous, nous ne faisons que ridiculiser".	وَإِذَا لَقُواْ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا". وَإِذَا خَلَوْاْ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمْ[2]، قَالُوٓاْ: "إِنَّا مَعَكُمْ[3]، إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ[4]".	واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلوا الى شياطينهم قالوا انا معكم انما نحن مستهزءون
H-87/2:15[5]. Dieu les ridiculise et leur donne le temps pour divaguer dans leur transgression.[T1]	ٱللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ[1] [...] فِي طُغْيَٰنِهِمْ[2] يَعْمَهُونَ.	الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون
H-87/2:16[6]. Ceux-là sont ceux qui ont troqué l'égarement contre la direction. Leur commerce n'a point gagné, ~ et ils n'étaient point guidés.	أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُاْ[1] ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ. فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمْ[2]، ~ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ.	اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين
H-87/2:17[7]. Ils ressemblent à quelqu'un qui s'est allumé un feu. Quand il a éclairé ce qui est autour de lui, Dieu a fait disparaître leur lumière et les a laissés dans l'obscurité, incapables de voir.	مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي[1] ٱسْتَوْقَدَ نَارًا. فَلَمَّآ أَضَآءَتْ[2] مَا حَوْلَهُۥ، ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمْ[3] وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَٰتٍ[4]، لَّا يُبْصِرُونَ.	مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون
H-87/2:18[8]. Sourds, muets, aveugles. ~ Voilà pourquoi ils ne retourneront pas.	صُمٌّۢ، بُكْمٌ، عُمْيٌ[1]. ~ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ.	صم بكم عمي فهم لا يرجعون
H-87/2:19[9]. Ou bien comme [des gens d']un nuage du ciel, dans lequel il y a obscurités, tonnerre et éclairs. Ils mettent leurs doigts dans leurs oreilles à cause des foudres, par crainte de la mort. Dieu cerne les mécréants.	أَوْ [...] كَصَيِّبٍ[1] مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، فِيهِ ظُلُمَٰتٌ[2] وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ. يَجْعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمْ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ[3]، حَذَرَ[4] ٱلْمَوْتِ. ~ وَٱللَّهُ مُحِيطٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ .	او كصيب من السما فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين

---

1 1) مَرْضٌ (2 مَرْضًا (3 يُكَذِبُونَ ♦ T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

2 T1) ou: réformateurs. Partant du terme salehah dans Jr 12:1, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 29) traduit: nous ne faisons que prospérer.

3 1) ولا

4 1) لاقُوا (2 مُسْتَهْزُونَ، مُسْتَهْزِيُونَ (4 مَعْكُمْ (3 قراءة شيعية: خلوا بشياطينهم

5 1) طِغْيَانِهِمْ (2 وَيُمِدُّهُمْ

6 1) تِجَارَاتُهُمْ (2 اشْتَرَوَا، اشْتَرَوِا

7 1) ظُلْمَاتٍ، ظُلَمَاتٍ، ظُلْمَةٍ (4 نُورَهُمْ (3 ضَاءَتْ، فأَضَاءَتْ - من دون فَلَمَّا (2 الَّذِين

8 1) صُمّاً بُكْماً عُمْياً

9 1) كَصَايِبٍ، كَصَائِبٍ (2 ظُلْمَاتٌ، ظُلَمَاتٌ (3 الصَّوَاقِعِ (4 حِذَارَ

يَكَادُ ٱلۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ[1] أَبۡصَٰرَهُمۡۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ[2] لَهُم [...]، مَّشَوۡاْ[3] فِيهِۖ. وَإِذَآ أَظۡلَمَ[5] عَلَيۡهِمۡ [...]، قَامُواْۚ. وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ[6] بِسَمۡعِهِمۡ[7] وَأَبۡصَٰرِهِمۡۚ ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ[8] قَدِيرٞ.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بطاد البرق يخطف ابصرهم كلما اضا لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم ماموا ولو شا الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شي مدير

H-87/2:20[1]. L'éclair faillit ravir leurs regards. Chaque fois qu'il leur éclaire [le chemin], ils y marchent. Et quand il leur obscurcit [le chemin], ils restent debout. Si Dieu avait voulu, il aurait fait disparaître leur ouïe et leurs regards. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ، وَٱلَّذِينَ مِن[1] قَبۡلِكُمۡ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون

H-87/2:21[2]. Ô humains! Adorez votre Seigneur qui vous a créés, ainsi que ceux d'avant vous. ~ Peut-être craindrez-vous!

ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ[1] ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا[2] وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ، وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ[3] فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ[4] رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ. فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا[5]، وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ [...].

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

الذي جعل لكم الارض فراشا والسما بنا وانزل من السما ما فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون

H-87/2:22[3]. Celui qui vous a fait la terre comme matelas et le ciel comme édifice et a fait descendre du ciel de l'eau, par laquelle il a fait sortir des fruits pour votre provision. Ne faites donc pas des égaux à Dieu,[T1] alors que vous savez [que c'est faux].

وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا[1] عَلَىٰ عَبۡدِنَا[2]، فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم، مِّن دُونِ ٱللَّهِ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ.

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداكم من دون الله ان كنتم صدقين

H-87/2:23[4]. Si vous étiez dans une suspicion au sujet de ce que nous avons fait descendre sur notre serviteur, apportez alors un chapitre semblable à lui et appelez vos témoins, hors de Dieu. ~ Si vous étiez véridiques.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ، وَلَن تَفۡعَلُواْ، فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي وَقُودُهَا[1] ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ، أُعِدَّتۡ[2] لِلۡكَٰفِرِينَ.

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا الناد التي وقودها الناس والحجاره اعدت للكفرين

H-87/2:24[5]. Si vous ne faites pas et vous ne ferez pas, craignez[T1] le feu dont le combustible est les humains et les pierres, préparé aux mécréants.

وَبَشِّرِ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ. كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا، قَالُواْ: "هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُ[2]". وَأُتُواْ[3] بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ. وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞ[4]. ~ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وبشر الذين امنوا وعملوا الصلحت ان لهم جنت تجري من تحتها الانهر كلما رزقوا منها من ثمره رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فيها ازوج مطهره وهم فيها خلدون

H-87/2:25[6]. Annonce à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres qu'ils auront des jardins sous lesquels courent les rivières. Chaque fois qu'on les en a approvisionnés d'un fruit comme provision, ils disent: "C'est ce dont nous avons été approvisionnés auparavant". Mais il leur en est donné de semblables. Ils y auront des épouses purifiées.[T1] ~ Ils y seront éternellement.

[إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ[1] [...] أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا مَّا بَعُوضَةٗ[2] فَمَا فَوۡقَهَاۚ. فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، فَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۖ. وَأَمَّا ٱلَّذِينَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

ان الله لا يستحي ان يضرب مثلا ما بعوضه فما فوقها فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من ربهم واما

H-87/2:26[7]. [Dieu ne s'embarrasse point [de] citer comme exemple un moustique et ce qui est au-dessus de lui. Ceux qui ont cru, savent que ceci est la vérité de leur Seigneur. Quant à ceux qui ont mé-

---

1 (5 فِيهِي (4 مَرُّوْا، مَضَوْا (3 ضَاءَ (2 يَخْطِفُ، يَخْطِّفُ، يَخْطَّفُ، يَخَطَّفُ، يَخْطِّفُ، يَخِطِّفُ، يِخِطِّفُ، يَخْطِفُ، يِخطِفُ، يُخَطِّفُ، يَتَخَطَّفُ، يَخْتَطِفُ (1 شَايْءٍ (8 بِأَسْمَاعِهِمْ (7 لَأَذْهَبَ (6 أُظْلِمَ

2 (1 وَالَّذِينَ مِنْ = وخلقَ مَنْ، والذين مَن

3 (1 جَعَلَّكُمْ (2 مَهْداً، مِهاداً، بِساطاً (3 بِنَاءاً (4 الثَّمَرَةِ (5 نِدّاً ♦ T1) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles.

4 (1 عِبَادِنا، قراءة شيعية: وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنا عَلى عَبْدِنا فِي عَلِيّ (2 أَنْزَلْنَا

5 (1 وَقِيْدُهَا (2 وُقُودُهَا، أعدها الله (3 أُعْتُدَّتْ، أُعْتُدَدْتْ، أُعْتِدَتْ ♦ T1) Partant Ps 69:7 et Lm 3:25, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 40) traduit: attendez (dans le sens d'espérer).

6 (1 وَبُشِّرِ (2 كلما اوتوا فيها برزق قالوا هذا الذي رزقنا من قبل (3 قراءة شيعية: وَأُوتُوا، وَأَتَوْا (4 مُطَّهَّرَةٌ، مُطَهَّرَةٌ، مُطَهَّرَاتٌ ♦ T1) Sawma (p. 133) traduit du syriaque: raisins clairs.

7 (1 يَسْتَحِي، يَسْتَح (2 بَعُوضَةً، بَعُوضَةٍ (3 يُضَلُّ بِهِ كَثِيرٌ، يَضِلُّ بِهِ كَثِيرٌ (4 وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرٌ، وَيُهْدَى بِهِ كَثِيرٌ (5 وَمَا يَضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقُونَ، وَمَا يُضَلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقُونَ

كَفَرُواْ، فَيَقُولُونَ: "مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا؟" يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرًا[3] وَيَهۡدِي بِهِۦ كَثِيرًا[4]. وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقِينَ[5].]

الدين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا مثلا؟ يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين

فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

cru, ils disent: "Qu'a voulu Dieu par cet exemple?" Il en égare beaucoup et en guide beaucoup. Et il n'en égare que les pervers.]

ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مِيثَٰقِهِۦ، وَيَقۡطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ، وَيُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ.

الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك هم الخاسرون

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

H-87/2:27. Ceux qui rompent le pacte de Dieu après sa ratification, coupent ce que Dieu a ordonné d'unir et corrompent dans la terre, ~ ceux-là sont les perdants.

كَيۡفَ تَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ [...] وَكُنتُمۡ أَمۡوَٰتٗا فَأَحۡيَاكُمۡ؟ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ، ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡ. ~ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[1].

كيف تكفرون بالله وكنتم اموتا فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه ترجعون

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

H-87/2:28[1]. Comment mécroyez-vous en Dieu [alors que] vous étiez morts et il vous a donné vie?[R1] Puis il vous fait mourir, puis il vous donnera vie. ~ Puis à lui vous serez retournés.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا[1]. ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ. ~ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ.

هو الذي خلق لكم ما في الارض جميعا ثم استوى الى السما فسواهن سبع سموت وهو بكل شيء عليم

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-87/2:29[2]. C'est lui qui a créé pour vous tout ce qui est dans la terre. Puis il s'est élevé vers le ciel et l'a formé sept cieux[R1]. ~ Il est connaisseur de toute chose.

[---] [...] وَإِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ: "إِنِّي جَاعِلٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ خَلِيفَةٗ[1]". قَالُوٓاْ: "أَتَجۡعَلُ فِيهَا مَن يُفۡسِدُ فِيهَا وَيَسۡفِكُ[2] ٱلدِّمَآءَ، وَنَحۡنُ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ؟" قَالَ: "إِنِّيٓ[3] أَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ".

وإذ قال ربك للملئكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدما ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

H-87/2:30[3]. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur dit aux anges:[R1] "Je vais établir un successeur dans la terre". Ils dirent: "Vas-tu y établir qui y corrompra et répandra les sangs, alors que nous exaltons ta louange et te sanctifions?"[R2] Il dit: "Je sais ce que vous ne savez pas".

وَعَلَّمَ ءَادَمَ[1] ٱلۡأَسۡمَآءَ كُلَّهَا. ثُمَّ عَرَضَهُمۡ[2] عَلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ: "أَنۢبِـُٔونِي[3] بِأَسۡمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ[4]. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".

وعلم ادم الاسما كلها ثم عرضهم على الملئكة فقال انبوني باسما هولا ان كنتم صدقين

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

H-87/2:31[4]. Il enseigna à Adam tous les noms,[R1] puis il les présenta aux anges et dit: "Informez-moi des noms de ceux-ci. ~ Si vous étiez véridiques".

قَالُواْ: "سُبۡحَٰنَكَ! لَا عِلۡمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَآ. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَلِيمُ، ٱلۡحَكِيمُ".

قالوا سبحنك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

H-87/2:32. Ils dirent: "Sois exalté! Nous n'avons de connaissance que de ce que tu nous as enseigné. ~ C'est toi le connaisseur, le sage".

قَالَ: "يَٰٓـَٔادَمُ! أَنۢبِئۡهُم[1] بِأَسۡمَآئِهِمۡ". فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسۡمَآئِهِمۡ، قَالَ: "أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ[2] أَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ[3]، ~ وَأَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ؟"

قال يادم انبئهم باسمائهم فلما انباهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب السموت والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

H-87/2:33[5]. Il dit: "Ô Adam! Informe-les de leurs noms". Quand il les eut informés de leurs noms, il dit: "Ne vous ai-je pas dit que je sais le secret des cieux et de la terre, ~ et que je sais ce que vous montrez et ce que vous taisiez?"

[...] وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ[1]: "ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ". فَسَجَدُوٓاْ،

واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

H-87/2:34[6]. [Rappelle] quand nous avons dit aux anges: "Prosternez-vous

---

1 1) تَرۡجِعُونَ ♦ R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6.

2 1) قراءة شيعية: وإن الله خلق لكم ما في الأرض من شيء ♦ R1) Pluralité des cieux dans Gn 11:4, 49:25; Ex 17:14, 20:4; Dt 10:14; 1 R 8:27; Ps 148:4, etc. On trouve les sept cieux dans TL 3:1; 2 H chap. 3 à 20; AI 11:32; Katsh p. 22.

3 1) خَلِيفَةً 2) وَيَسۡفِكُ، وَيُسۡفِكُ، وَيَسۡفُكُ، وَيَسۡفِكُ 3) إِنِّيَ ♦ R1) Ce dialogue se trouve dans une légende juive (Ginzberg, vol. 1, p. 66). R2) Sur la louange des anges cf. Is 6:1-3; Ps 103:20; 148:2; Ap 7:11-12, etc.

4 1) أَنۢبِـُٔونِي 3) عَرَضَهُنَّ، عَرَضَهَا 4) هَٰٓؤُلَآءِ ♦ R1) Cf. Gn 2:19-20. 2) وعَلَّمَ آدمُ

5 1) وَٱلۡأَرۡضِ 3) إِنِّيَ 2) أَنۢبِئۡهُمۡ، أَنۢبِيۡهُمۡ، أَنۢبِيۡهُمۡ، أَنۢبِهِمۡ

6 1) إِبۡلِيسَ 2) للملائكة ♦ R1) Voir la note de 38/38:74.

إِلَّآ إِبۡلِيسَ[2] أَبَىٰ، وَٱسۡتَكۡبَرَ، وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ.

وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

devant Adam". Ils se sont prosternés, sauf Iblis[R1] qui refusa, devint arrogant et était des mécréants.

وَقُلۡنَا: "يَٰٓـَٔادَمُ! ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ، وَكُلَا مِنۡهَا رَغَدًا[1] حَيۡثُ شِئۡتُمَا. وَلَا تَقۡرَبَا[2] هَٰذِهِ[3] ٱلشَّجَرَةَ[4]، فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

H-87/2:35[1]. Nous dîmes: "Ô Adam! Habite le jardin avec ton épouse et mangez-en abondamment où vous voulez. Mais n'approchez pas de cet arbre,[R1] vous seriez alors des oppressifs".

فَأَزَلَّهُمَا[1] ٱلشَّيۡطَٰنُ عَنۡهَا، فَأَخۡرَجَهُمَا[2] مِمَّا كَانَا فِيهِ. وَقُلۡنَا: "ٱهۡبِطُواْ[3]، بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ. وَلَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُسۡتَقَرٌّ[4] وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ".

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

H-87/2:36[2]. Le Satan les fit trébucher de là et les fit sortir d'où ils étaient.[R1] Nous dîmes: "Descendez, ennemis les uns des autres. Vous aurez dans la terre une demeure et une jouissance pour un terme".

فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ[1] [...]، فَتَابَ عَلَيۡهِ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ[2] ٱلتَّوَّابُ، ٱلرَّحِيمُ.

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

H-87/2:37[3]. Puis Adam reçut des paroles de son Seigneur [et se repentit] et il lui a pardonné[R1]. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime.

قُلۡنَا: "ٱهۡبِطُواْ مِنۡهَا، جَمِيعًا. فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى[1]، فَمَن تَبِعَ هُدَايَ، ~ فَلَا خَوۡفٌ[2] عَلَيۡهِمۡ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

H-87/2:38[4]. Nous dîmes: "Descendez-en,[R1] vous tous. Si une direction vous vient de ma part, quiconque suit ma direction, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ [...] وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ، أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ [...] هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ".

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

H-87/2:39. Et ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement".

[---] يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ! ٱذۡكُرُواْ[1] نِعۡمَتِيَ[2] ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ. وَأَوۡفُواْ بِعَهۡدِيٓ[3]، أُوفِ[4] بِعَهۡدِكُمۡ. ~ وَإِيَّٰيَ[5] فَٱرۡهَبُونِ[6].

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

H-87/2:40[5]. [---] Ô fils d'Israël! Rappelez-vous ma grâce dont je vous ai gratifiés. Acquittez-vous de mon pacte,[R1] et je m'acquitterai de votre pacte. ~ Et ayez de l'effroi de moi.[R2]

وَءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلۡتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمۡ، وَلَا تَكُونُوٓاْ أَوَّلَ كَافِرِۢ بِهِۦۖ. وَلَا تَشۡتَرُواْ[1] بِـَٔايَٰتِي ثَمَنًا قَلِيلًا. وَإِيَّٰيَ[2] فَٱتَّقُونِ[3].

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

H-87/2:41[6]. Croyez en ce que j'ai fait descendre, confirmant ce qui est avec vous et ne soyez pas les premiers à y mécroire. Ne troquez pas mes signes contre un petit prix. Alors craignez-moi.

وَلَا تَلۡبِسُواْ[1] ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ، وَتَكۡتُمُواْ[2] ٱلۡحَقَّ، ~ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ [...].

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

H-87/2:42[7]. Ne vêtez pas la vérité de faux et ne taisez pas la vérité, ~ alors que vous [la] savez.

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ، وَٱرۡكَعُواْ مَعَ

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ

H-87/2:43. Observez la prière, donnez la dîme et agenouillez-vous avec ceux qui

---

1 1) رَغۡدًا (2 تِقۡرَبَا (3 هَٰذِهِ (4 الشَّيۡرَةَ ، الشَّيۡجَرَةَ ، الشَّجَرَةَ ♦ R1) Cf. Gn 2:16-18; Ginzberg, vol. 1, p. 27-28.

2 1) فوسوس لهما، فَأَزَلَّهُمَا، فَأَزَلَّهُمَا (2 فَأَخۡرَجَهُمَ (3 اهۡبُطُوا (4 مُسۡتَقِرٌّ ♦ R1) Voir la note de 39/7:22.

3 1) كَلِمَاتٌ (2 فَتَلَقَّى آدَمَ مِنۡ رَبِّهِ كَلِمَاتٌ (3 وَإِيَّايۡ (2 وَلَا تَشۡتَرُوا = وَتَشۡتَرُوا (3 فَاتَّقُونِي

4 1) هُدَايَ، هُدَايۡ (2 خَوۡفَ، خَوۡفُ ♦ R1) Gn 3:23.

5 1) أَسۡرَالَ، إِسۡرَائِنَ، إِسۡرَالَ، إِسۡرَائِلَ، إِسۡرَيِلَ، إِسۡرَايِيلَ، إِسۡرَايِلَ (2 اذۡكُرُوا (3 نِعۡمَتِيِ (4 بِعَهۡدِيَ (5 أُوۡفِ (6 وَإِيَّايۡ (7 فَارۡهَبُونِي ♦ R1) Cf. Gn 17:7-9; Ex 19:5 et 34:10-11. R2) Cf. Dt 10:12.

6 1) وَتَشۡتَرُوا = وَلَا تَشۡتَرُوا (2 وَإِيَّايۡ (3 فَاتَّقُونِي

7 1) تُلۡبِسُوا (2 وَتَكۡتُمُون

s'agenouillent.	ٱلرَّٰكِعِينَ.	الرَّاكِعِينَ
H-87/2:44. Ordonnez-vous aux humains la bonté et vous oubliez-vous, alors que vous récitez le livre? ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	أَتَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبِرِّ، وَتَنسَوۡنَ أَنفُسَكُمۡ، وَأَنتُمۡ تَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۚ؟ ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ؟	أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
H-87/2:45. Cherchez de l'aide dans la patience et la prière. C'est une grande obligation, sauf pour les prostrés	وَٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ. وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ، إِلَّا عَلَى ٱلۡخَٰشِعِينَ	وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
H-87/2:46[1]. qui présument qu'ils rencontreront leur Seigneur, ~ et qu'ils retourneront à lui.	ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ[1] أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ، ~ وَأَنَّهُمۡ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ.	الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
H-87/2:47. Ô fils d'Israël! Rappelez-vous ma grâce dont je vous ai gratifiés et que je vous ai favorisés sur les mondes.	يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ! ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ، وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ.	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
H-87/2:48[2]. Craignez un jour [où] nulle âme ne rétribuera rien à la place d'une autre âme, aucune intercession ne sera acceptée d'elle,[R1] aucun équivalent ne sera pris d'elle, ~ et ils ne seront pas secourus.	وَٱتَّقُواْ يَوۡمًا لَّا تَجۡزِي[1] [...] نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٍ[2] شَيۡـٔٗا[3]، وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا شَفَٰعَةٞ[4]، وَلَا يُؤۡخَذُ مِنۡهَا عَدۡلٞ. ~ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ.	وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
H-87/2:49[3]. [Rappelez-vous] quand nous vous avons sauvés des gens de Pharaon, qui vous infligeaient la pire punition, immolant vos fils et laissant vivre vos femmes.[R1] ~ Il y a en cela un grand test de votre Seigneur.	[...] وَإِذۡ نَجَّيۡنَٰكُم[1] مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ، يَسُومُونَكُمۡ[2] سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ، يُذَبِّحُونَ[3] أَبۡنَآءَكُمۡ، وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡ. ~ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ.	وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
H-87/2:50[4]. [Rappelez-vous] quand nous avons séparé la mer pour vous. Nous vous avons alors sauvés et avons noyé les gens de Pharaon, ~ tandis que vous regardiez.[R1]	[...] وَإِذۡ فَرَقۡنَا[1] بِكُمُ ٱلۡبَحۡرَ. فَأَنجَيۡنَٰكُمۡ، وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ، ~ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ.	وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ
H-87/2:51[5]. [Rappelez-vous] quand nous avons donné rendez-vous à Moïse [au bout de] quarante nuits.[R1] Puis vous avez pris le veau [pour un dieu] après lui[R2], ~ alors que vous étiez des oppressifs.	[...] وَإِذۡ وَٰعَدۡنَا[1] مُوسَىٰٓ [...] أَرۡبَعِينَ[2] لَيۡلَةٗ. ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ[3] ٱلۡعِجۡلَ [...] مِنۢ بَعۡدِهِۦ، ~ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ.	وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
H-87/2:52. Puis nous vous avons graciés après cela. ~ Peut-être remercierez-vous!	ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ!	ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
H-87/2:53[6]. [Rappelez-vous] quand nous avons donné à Moïse le livre et la salvation[T1]. ~ Peut-être serez-vous guidés!	[...] وَإِذۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡفُرۡقَانَ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ!	وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

---

1 1) يعلمون

2 1) تُجْزِئُ، تَجْزِئُ، 2) نسمة عن نسمة 3) شَيَّا، شَيَاً 4) تُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ، يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةً ♦ R1) Jésus est considéré comme intercesseur dans Rm 8:34; 1 Jn 2:1-2, etc.

3 1) يَذْبَحُونَ، يُقَتِّلُونَ 2) أنجيناكم، نَجَّيْنَاكُمْ 3) يُسَوِّمُونَكُمْ ♦ R1) Cf. Ex 1:16-22.

4 1) فَرَّقْنَا ♦ R1) Cf. Ex chap. 14. L'expression "tandis que vous regardiez" renvoie probablement à la légende juive selon laquelle les Israélites campaient au bord de la mer. Les Égyptiens flottaient à la surface des eaux et un vent du nord les a jetés en face du camp d'Israël et les Israélites sont allés et les virent et ils les reconnurent (Katsh, p. 48).

5 1) وَاعَدْنَا، وَاعَدْنَا 2) أَرْبِعِينَ 3) اتَّخَذْتُمْ ♦ R1) Cf. Ex. 24:18; Dt 9:9. R2) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16.

6 T1) Voir la note du titre du chapitre 42/25.

H-87/2:54[1]. [Rappelez-vous] quand Moïse dit à ses gens: "Ô mes gens! Vous vous êtes oppressés en prenant le veau [pour un dieu].[R1] Repentez-vous donc à votre initiateur et tuez-vous.[R2] Cela est meilleur pour vous, auprès de votre initiateur. [Si vous le ferez], il vous pardonnera. ~ Il est le pardonneur, le miséricordissime".

[...] وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ: "يَٰقَوْمِ! إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ [...]. فَتُوبُوٓاْ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ[1]، فَٱقْتُلُوٓاْ[2] أَنفُسَكُمْ. ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ، عِندَ بَارِئِكُمْ. [...] فَتَابَ عَلَيْكُمْ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ".

وَاد مال موسى لمومه
يموم انكم ظلمتم
انمسكم باتخاذكم
العجل متوبوا الى
بارئكم فاقتلوا
انمسكم ذلكم خير
لكم عند بارئكم
متاب عليكم انه هو
التواب الرحيم

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

H-87/2:55[2]. [Rappelle] quand vous dîtes: "Ô Moïse! Nous ne te croirons que quand nous verrons Dieu manifestement". Alors la foudre vous prit[R1], ~ tandis que vous regardiez.

[...] وَإِذْ قُلْتُمْ: "يَٰمُوسَىٰ! لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً[1]". فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ[2]، ~ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ.

واد ملتم موسى لن
نومن لك حتى نرى الله
جهره ماخدتكم
الصعقه وانتم
تنظرون

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

H-87/2:56[3]. Puis nous vous avons ressuscités après votre mort[R1]. ~ Peut-être remercierez-vous!

ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!

ثم بعثناكم من بعد
موتكم لعلكم
تشكرون

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

H-87/2:57[4]. Nous vous avons couverts de l'ombre de nuages[R1] et nous avons fait descendre sur vous la manne et les cailles[R2]: "Mangez des bonnes choses dont nous vous avons approvisionnés". ~ Ils ne nous ont pas oppressé, mais ils s'oppressent eux-mêmes.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ[1] ٱلْغَمَامَ، وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ: "كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ". ~ وَمَا ظَلَمُونَا، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.

وطللنا عليكم
الغمام وانزلنا عليكم
المن والسلوى كلوا من
طيب ما رزقناكم
وما ظلمونا ولكن
كانوا انفسهم
يظلمون

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

H-87/2:58[5]. [Rappelez-vous] quand nous dîmes: "Entrez dans cette cité, mangez-en où vous voulez abondamment, entrez [par] la porte prosternés et dites: "Pardonne [nos erreurs]".[R1] Nous vous pardonnerons vos erreurs. ~ Et nous augmenterons [la rétribution] des bienfaiteurs".

[...] وَإِذْ قُلْنَا: "ٱدْخُلُواْ هَٰذِهِ[1] ٱلْقَرْيَةَ، فَكُلُواْ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا[2]، وَٱدْخُلُواْ [...] ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُواْ: "حِطَّةٌ[3] [...]". نَّغْفِرْ[4] لَكُمْ خَطَٰيَٰكُمْ[5]. ~ وَسَنَزِيدُ [...] ٱلْمُحْسِنِينَ".

واد قلنا ادخلوا
هذه القريه فكلوا
منها حيث شئتم
رغدا وادخلوا الباب سجدا
وقولوا حطه نغفر
لكم خطاياكم
وسنزيد المحسنين

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

H-87/2:59[6]. Ceux qui ont oppressé ont changé les paroles [par] ce qui ne leur a pas été dit. Nous avons alors fait descendre, sur ceux qui ont oppressé, une abomination du ciel, ~ parce qu'ils commettaient une perversité.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ قَوْلًا [...] غَيْرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمْ. فَأَنزَلْنَا، عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ، رِجْزًا[1] مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، ~ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ[2].

مدل الذين ظلموا
مولا غير الذي مل
لهم مانزلنا على الذين
ظلموا رجزا من السما
بما كانوا يفسقون

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

H-87/2:60[7]. [Rappelez-vous] quand Moïse demanda de l'eau pour ses gens. Nous dîmes alors: "Frappe la pierre avec ton bâton". [Il frappa et] en jaillirent

[...] وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ. فَقُلْنَا: "ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ". [...] فَٱنفَجَرَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ[1]

واد استسقى موسى
لمومه ملنا اضرب
بعصاك الحجر
فانفجرت منه اثنتا

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ

---

[1] 1) فَاقِيلُوا (2 بَارِئكُمْ، بَارِيكُمْ ♦ R1) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16. R2) Cf. Ex 32:25-29; il parle de tuer les uns les autres.

[2] 1) الصَّعْقَةُ (2 جَهَرَةً، زَهَرَةً ♦ R1) Cf. Ex 19:16-22 and 33:18-32; Gn 14:8.

[3] R1) Cf. Talmud, Shabbat 88b. Selon la légende juive, les juifs seraient morts en entendant la voix de Dieu et ensuite ils sont revenus à la vie. Selon une autre légende, c'est la Torah qui a intercédé en leur faveur pour qu'ils reviennent à la vie (Katsh, p. 55; Ginzberg, vol. 3, p. 37-38).

[4] 1) قراءة شيعية: وظللنا فوقكم ♦ R1) Ex 13:21 mentionne une colonne de nuée. R2) Cf. Ex 16:13-15. Les mêmes mots en hébreu.

[5] 1) هَذِي (2 رَغْدًا (3 حِطَّةً (4 خَطَايَاكُمْ، خَطَايَاكُمْ، خَطِيئَاتِكُمْ، خَطِيئَاتِكُمْ، خَطِيَّتُكُمْ (5 تُغْفَرْ، يُغْفَرْ، يَغْفِرْ، تَغْفِرْ ♦ R1) Il s'agirait d'entrer par la porte des commandements et de les accepter. Cf. Talmud, Abodah zarah 2 b. Ce verset se réfère probablement à une légende juive (Ginzberg, vol. 4, p. 4-5).

[6] 1) رُجْزًا (2 يَفْسِقُونَ، قراءة شيعية: فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ رِجْزاً مِنَ السَّماءِ بِما كانُوا يَفْسُقُونَ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

[7] 1) عَشْرَةَ، عَشَرَةَ (2 تَعْثَيُوا، تِعْثَوْا ♦ R1) La Bible a deux versions: Ex 17:1-7 et Nb 20:7-8. Le Coran ressemble à Ex 17:1-7. Le même terme en hébreu: 'ayn.

عَيْنًا. قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ. [...]: "كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ. ~ وَلَا تَعْثَوْاْ[2] فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ".

أَنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

عسه عسا مد علم
طل اناس مسيهم
طلوا واسيوا مد دده
الله ولا تسوا ع
الادص ممسدين

douze sources,[R1] chaque groupe humain connaissant son endroit pour boire. [Moïse dit:] "Mangez et buvez de la provision de Dieu. ~ Et ne dévastez pas dans la terre en corrompant".

[...] وَإِذْ قُلْتُمْ: "يَٰمُوسَىٰ! لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ. فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ[1] لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ[2] ٱلْأَرْضُ: مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا[3]، وَفُومِهَا[4]، وَعَدَسِهَا، وَبَصَلِهَا". قَالَ: "أَتَسْتَبْدِلُونَ[5] ٱلَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ[6] بِٱلَّذِي هُوَ خَيْرٌ؟ ٱهْبِطُواْ[7] مِصْرًا[8] [9]، فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ[10]". وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ، وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُواْ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، وَيَقْتُلُونَ[11] ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ. ~ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

وَاد ملم موسى لر
نصبر على طعام
وحد مادعى لنا ربط
يخرج لنا مما ينبت
الادص مر بملها
ومنابها ومومها وعدسها
وبصلها مال
اتسدلور الدى هو
ادنى بالدى هو حير
اهبطوا مصرا مار
لطم ما سالم
وصربت عليهم الدله
والمسكنه وباو بعضب
مر الله دلط بانهم
كانوا يكفرون باب
الله ويمتلور النبر
بسى الحق دلط بما
عصوا وكانوا
يعتدور

H-87/2:61[1]. [Rappelez-vous] quand vous dîtes: "Ô Moïse! Nous ne serons plus patients face à une seule nourriture. Appelle pour nous donc ton Seigneur pour qu'il nous fasse sortir de la terre ce qu'elle fait pousser: ses légumes, ses concombres, ses ails, ses lentilles et ses oignons".[R1] Il dit: "Voulez-vous substituer ce qui est inférieur par ce qui est bon?[T1] Descendez en Égypte,[R2] vous trouverez ce que vous avez demandé". Ils ont été alors frappés de l'humiliation et de l'indigence et ils ont mérité une colère de Dieu. Cela parce qu'ils mécroyaient dans les signes de Dieu et tuaient les prophètes sans le droit[R3]. ~ Cela parce qu'ils désobéissaient et transgressaient.

[إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَٱلَّذِينَ هَادُواْ[1]، وَٱلنَّصَٰرَىٰ، وَٱلصَّٰبِـِٔينَ[2]، مَنْ ءَامَنَ [...] بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ، وَعَمِلَ صَٰلِحًا، فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ، ~ وَلَا خَوْفٌ[3] عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.]

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ار الدين امنوا
والدين هادوا
والنصرى والصبين
مر امن بالله واليوم
الاحر وعمل صلحا
ملهم اجرهم عند
ربهم ولا حوم عليهم
ولا هم يحزنور

H-87/2:62[2]. [Ceux qui ont cru, les juifs, les nazaréens,[T1] et les sabéens, quiconque a cru [parmi eux] en Dieu et au jour dernier et a fait une bonne œuvre, auront leur rétribution auprès de leur Seigneur, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.[R1A1]]

[...] وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ، وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ [...]: "خُذُواْ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم[1] بِقُوَّةٍ، وَٱذْكُرُواْ[2] مَا فِيهِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ!"

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

واد احدنا ميسمطم
ودمسا مومطم
الطور حدوا ما
اسطم يموه
واددكروا ما مه
لعلطم يمور

H-87/2:63[3]. [Rappelez-vous] quand nous avons pris votre pacte et élevé au-dessus de vous le Mont [en vous disant]: "Prenez ce que nous vous avons donné avec force,[R1] et rappelez-vous de ce qu'il y a dedans. ~ Peut-être craindrez-vous!"

ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ. فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ، لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

تم تولتم مر بعد
دلط ملولا مصل الله
علطم ورحمته
لكنتم مر الحسرين

H-87/2:64. Ensuite vous avez tourné le dos après cela. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous, vous auriez été des perdants.

---

1 1) يَخْرُجْ (2 تَنْبُتُ (3 وَقُثَّائِهَا (4 وَفُومِهَا (5 أَتَبْدِلُونَ (6 أَدْنَأ (7 اهْبُطُوا (8 مِصْرَ (9 اهبطوا فإن لكم ما سألتم وأسكنوا مصر (10 سِأَلْتُمْ (11 وَتَقْتُلُونَ، وَتُقَتِّلُونَ ♦ T1) Formulation erronée qui devait être: Voulez-vous substituer ce qui est bon par ce qui est inférieur? ♦ R1) Cf. Nb 11:4-6. R2) Cf. Dt. 28:68. R3) 1 R 19:10, 14; Ne 9:26; Mt 23:30-31; Lc 11:47, 51; Rm 11:3.

2 1) هَادَوا (2 وَالصَّابِينَ، وَالصَّابِيِينَ (3 خَوْفَ، خَوْفُ ♦ T1) Ce verset est intrus, aucun lien avec le verset précédent et le verset suivant. Le Coran utilise le terme nazaréen, qui se trouve dans Mt 2:23: Ac 2:22, etc. et non pas le terme chrétien (en arabe: masihi, adepte du Messie). Nous avons choisi le terme nazaréen, contrairement aux autres traductions françaises consultées. Historiquement, le terme chrétiens désigne les convertis d'origine païenne et le terme nazaréens, les convertis d'origine juive ♦ A1) Abrogé par 89/3:85 ♦ R1) Cf. Ap 21:4.

3 1) أَتَيْتُكُمْ (2 وَاذَّكَّرُوا، وَتَذَكَّرُوا، وَتَذَكَّرُوا، وَادَّكِرُوا ♦ R1) Voir la note de 39/7:171.

H-87/2:65[1]. Vous avez connu ceux des vôtres qui transgressèrent le sabbat. Nous leur dîmes alors: "Soyez des singes humiliés".[R1]	وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْاْ مِنكُمْ فِي ٱلسَّبْتِ. فَقُلْنَا لَهُمْ: "كُونُواْ قِرَدَةً[1] خَٰسِئِينَ[2]".	وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ	ولمد علمم الدير اعدوا منطم ع السب مملنا لهم كونوا مردة حسر
H-87/2:66. Nous fîmes [de cette cité] une intimidation pour ce qui est avant elle et ce qui est après elle et une exhortation pour les dévots.	فَجَعَلْنَٰهَا [...] نَكَٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا، وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ.	فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ	مجعلنها نكلا لما بين يديها وما خلفها وموعظه للمتمين
H-87/2:67[2]. [---] [Rappelez-vous] quand Moïse dit à ses gens: "Dieu vous ordonne d'immoler une vache".[R1] Ils dirent: "Nous ridiculises-tu?" Il dit: "Je cherche refuge en Dieu [pour ne pas] être des ignorants".	[---] [...] وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ: "إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ[1] أَن تَذْبَحُواْ بَقَرَةً". قَالُوٓاْ: "أَتَتَّخِذُنَا[2] هُزُوًا[3]؟" قَالَ: "أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ [...] أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ".	وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ	واد مال موسى لمومه ار الله يامرطم ار تدبحوا بمره مالوا اتحدنا هدوا مال اعود بالله ار اطور مر الجهلين
H-87/2:68[3]. Ils dirent: "Appelle pour nous ton Seigneur pour qu'il nous manifeste ce qu'elle doit être". Il dit: "Il dit que c'est une vache, ni vieille, ni vierge, au milieu entre celles-ci". Faites donc ce qu'il vous a été ordonné".	قَالُواْ: "ٱدْعُ[1] لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ[2]". قَالَ: "إِنَّهُۥ يَقُولُ: "إِنَّهَا بَقَرَةٌ، لَّا فَارِضٌ، وَلَا بِكْرٌ، عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ". فَٱفْعَلُواْ مَا تُؤْمَرُونَ[3]".	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ	مالوا ادعى لنا ربط سر لنا ما هى مال انه يمول انها بمره لا مادص ولا بطى عوار سر دلط مامعلوا ما يومدور
H-87/2:69[4]. Ils dirent: "Appelle pour nous ton Seigneur pour qu'il nous manifeste sa couleur". Il dit: "Il dit que c'est une vache jaune,[R1] de couleur éclatante, réjouissant les regardeurs".	قَالُواْ: "ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا". قَالَ: "إِنَّهُۥ يَقُولُ: "إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ، فَاقِعٌ لَّوْنُهَا، تَسُرُّ[1] ٱلنَّٰظِرِينَ"".	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ	مالوا ادعى لنا ربط سر لنا ما لونها مال انه يمول انها بمره صمرا مامع لونها يسى النطرين
H-87/2:70[5]. Ils dirent: "Appelle pour nous ton Seigneur pour qu'il nous manifeste ce qu'elle doit être. Les vaches se ressemblent pour nous. Si Dieu veut, nous serons guidés".	قَالُواْ: "ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ[1]. إِنَّ ٱلْبَقَرَ[2] تَشَٰبَهَ[3] عَلَيْنَا. وَإِنَّآ، إِن شَآءَ ٱللَّهُ، لَمُهْتَدُونَ".	قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ	مالوا ادعى لنا ربط سر لنا ما هى ار البمر يسه علينا وانا ار سا الله لمهدور
H-87/2:71[6]. Il dit: "Il dit: "C'est une vache qui n'est ni soumise[R1] labourant la terre,[R2] ni irriguant le labour, saine, sans tache en elle"". Ils dirent: "Maintenant tu es venu avec la vérité". Ils l'immolèrent, alors qu'ils ont failli ne pas le faire.	قَالَ: "إِنَّهُۥ يَقُولُ: "إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ[1] تُثِيرُ ٱلْأَرْضَ، وَلَا تَسْقِي[2] ٱلْحَرْثَ، مُسَلَّمَةٌ، لَّا شِيَةَ فِيهَا"". قَالُواْ: "ٱلْـَٰٔنَ[3] جِئْتَ[4] بِٱلْحَقِّ". فَذَبَحُوهَا[5]، وَمَا كَادُواْ يَفْعَلُونَ.	قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ	مال انه يمول انها بمره لا دلول يثير الارص ولا يسمى الحرث مسلمه لا سه منها مالوا الـن حسب بالحي مدحوها وما كادوا يمعلون
H-87/2:72[7]. [Rappelez-vous] quand vous avez tué une âme et vous vous blâmiez mutuellement à ce sujet. ~ Dieu fera sortir ce que vous taisiez	[...] وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَٱدَّٰرَْٔتُمْ[1] فِيهَا. ~ وَٱللَّهُ مُخْرِجٌ[2] مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ.	وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ	واد مىلتم يمسا مادىم منها والله مخرج ما طىم يطمور
H-87/2:73[8]. Nous dîmes alors: "Frappez-le avec une partie d'elle".[R1] Ainsi Dieu donne vie aux morts et vous fait voir ses signes. ~ Peut-être raisonnerez-vous!	فَقُلْنَا: "ٱضْرِبُوهُ[1] بِبَعْضِهَا". كَذَٰلِكَ يُحْيِ ٱللَّهُ ٱلْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!	فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	مملنا اصربوه بعصها كدلط يحى الله الموى ويريطم ايه لعلطم يعملور

---

1 1) قِرَدَةً (2 خَاسِيِينَ، خَاسِئِينَ ♦ R1) Voir la note de 39/7:166.

2 1) هُزُوًا، هُزْءًا، هُزْوًا، هُزًّا (3 أَيَتَّخِذُنَا (2 يَأْمُرْكُمْ، يَامُرُكُمْ ♦ R1) Les versets 67-71 mélangent entre Dt 21:1-9 et Nb 19:1-10.

3 1) تُؤْمَرُونَ (3 هِيَه (2 سَلْ

4 1) يَسُرُّ ♦ R1) Nb 19:2 parle de vache rousse (אֲדֻמָּה adama, en hébreu).

5 1) تَشَبَّهَ، تَشَابَهَت، تَشَّابَهَت، تَشَابَهُ، تَشَّابَهُ، يَشَّابَهُ، يُشَابِهُ، يَتَشَابَهُ، تَشَبَّهُ، مُتَشَابِهٌ، مُتَشَابِهَةٌ، متَشَبِّهٌ (3 الْبَاقِرَ (2 هِيَه

6 1) ذَلُولَ (2 تُسْقِي (3 قَالُ لَأَنَ (4 جِيْتَ (5 فَنَحَرُوهَا ♦ R1) Gn 41:19 utilise le terme dalul, dans le sens de chétif. R2) Cette expression est utilisée 12 fois dans Nb chap. 13 et 14. Nombre 19:2: Avertis les enfants d'Israël de te choisir une vache rousse, intacte, sans aucun défaut et qui n'ait pas encore porté le joug.

7 1) فَادَّارَاتُمْ، فَدَرَأْتُمْ، فَادَّارَأْتُمْ (2 مُخْرِجُ

8 1) اضْرِبُوهُو ♦ R1) Cf. Dt 21:2-9

ثُمَّ قَسَتْ[1] قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ. فَهِيَ[2] كَٱلْحِجَارَةِ، أَوْ أَشَدُّ[3] قَسْوَةً[4]. وَإِنَّ مِنَ ٱلْحِجَارَةِ لَمَا[5] يَتَفَجَّرُ[6] مِنْهُ[7] ٱلْأَنْهَٰرُ. وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ[9] فَيَخْرُجُ مِنْهُ ٱلْمَآءُ. وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ[9] مِنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ. ~ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ[10].

ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشد قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار وإن منها لما يشقق فيخرج منه الماء وإن منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون

H-87/2:74[1]. Puis vos cœurs se sont endurcis après cela. Ils sont comme des pierres,[R1] ou plus durs. Il y des pierres dont jaillissent les rivières.[R2] Il y en a qui se fissurent et en sort de l'eau. Et il y en a qui descendent par crainte de Dieu. ~ Dieu n'est pas inattentif à ce que vous faites.

أَفَتَطْمَعُونَ[1] أَن يُؤْمِنُواْ لَكُمْ، وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَٰمَ[2] ٱللَّهِ، ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ[3]، ~ وَهُمْ يَعْلَمُونَ؟

أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون

H-87/2:75[2]. Convoitez-vous donc qu'ils vous croient, bien qu'un groupe parmi eux écoutait les paroles de Dieu et ensuite les déformait après qu'il les a comprises[R1], ~ alors qu'il savait?

وَإِذَا لَقُواْ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا". وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ، قَالُوٓاْ: "أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمْ؟ ~ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟"

وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم أفلا تعقلون

H-87/2:76[3]. Quand ils rencontrent ceux qui ont cru, ils disent: "Nous avons cru". Mais quand ils s'isolent entre eux, ils disent: "Allez-vous leur raconter ce que Dieu vous a confié pour qu'ils en argumentent contre vous auprès de votre Seigneur? ~ Ne raisonnez-vous donc pas?

أَوَ لَا يَعْلَمُونَ[1] أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ؟

أولا يعلمون أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون

H-87/2:77[4]. Ne savent-ils pas que Dieu sait ce qu'ils tiennent secret et ce qu'ils disent publiquement?

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ[1] لَا يَعْلَمُونَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّآ أَمَانِيَّ[2]. ~ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ.

ومنهم أميون لا يعلمون الكتاب إلا أماني وإن هم إلا يظنون

H-87/2:78[5]. Il y a parmi eux des gentils[T1] qui ne savent du livre que des désirs. ~ Ils ne font que présumer.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَٰبَ بِأَيْدِيهِمْ[1]، ثُمَّ يَقُولُونَ: "هَٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ"، لِيَشْتَرُواْ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا! فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ! وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ!

فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت أيديهم وويل لهم مما يكسبون

H-87/2:79[6]. Malheur à ceux qui écrivent le livre de leurs propres mains, puis disent: "Ceci est de Dieu", afin de le troquer contre un petit prix! Malheur à eux à cause de ce que leurs mains ont écrit! Et malheur à eux pour ce qu'ils réalisent!

وَقَالُواْ: "لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَةً". قُلْ: "[...] أَتَّخَذْتُمْ[1] عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا، فَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ عَهْدَهُۥٓ. ~ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ؟"

وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة قل أتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده أم تقولون على الله ما لا تعلمون

H-87/2:80[7]. Ils dirent: "Le feu ne nous touchera que pendant des jours comptés".[R1] Dis: "[Si] vous avez fait un pacte avec Dieu, Dieu ne manquera pas à son pacte. ~ Ou bien dites-vous sur Dieu ce que vous ne savez pas?"

بَلَىٰ! مَن كَسَبَ سَيِّئَةً[1] وَأَحَٰطَتْ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ[2]، فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

بلى من كسب سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون

H-87/2:81[8]. Mais si! Quiconque a réalisé un méfait et a été cerné par son erreur, ceux-là sont les gens du feu[A1]. ~ Ils y seront éternellement.

---

1 1) قَسَا (2 فَهِيَ (3 أَشَدَّ (4 قَسَاوَةً (5 لَمَّا (6 يَتَفَجَّرُ (7 مِنْها (8 يَشَّقَّقُ، يَتَشَقَّقُ، يَتَشَقَّقُ (9 يَهْبِطُ (10 يَعْمَلُونَ ♦ R1) Cf. Dt 10:16; Ez 11:19, 36:26. R2) Ex 17:6; Nb 20:10.

2 1) أَفَيَطْمَعُونَ (2 كَلِمَ (3 عَقَلُوهُو ♦ R1) Cf. Jr 7:22-24, 8:8, 23:30-32; Ap 22:19.

3 1) لَاقَوْا

4 1) تَعْلَمُونَ

5 1) أُمِيُّونَ (2 أَمَانِيَ ♦ Voir la note de 39/7:157.

6 1) بِأَيْدِيهِمْ

7 1) أَتَّخَذْتُمْ ♦ R1) Ce verset se réfère à une croyance juive selon laquelle les pécheurs ne resteront en enfer que douze mois (Eduyyoth 2:10 http://goo.gl/sdbSI2; et Katsh, p. 77).

8 1) خَطِيئَاتُهُ، خَطَايَاهُ، خَطِيَّاتُهُ، خَطَأْيَاهُ (2 سَيَّةً، سَيِّيَةً ♦ A1) Abrogé par 92/4:48 selon lequel Dieu pardonne à qui il veut.

H-87/2:82. Et ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ceux-là sont les gens du jardin. ~ Ils y seront éternellement.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

والدين امنوا وعملوا الصلحت اولئك اصحب الجنه هم فيها خلدون

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

H-87/2:83[1]. [---] [Rappelle] quand nous avons pris le pacte des fils d'Israël [en disant]: "N'adorez que Dieu. [Traitez] avec bienveillance les deux géniteurs,[R1] les apparentés, les orphelins et les indigents.[R2] Dites de bonnes [paroles] aux humains,[A1] observez la prière et donnez la dîme". Puis vous avez tourné le dos, sauf peu parmi vous, ~ alors que vous vous détournez.

[---] [...] وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ [...]: "لَا تَعۡبُدُونَ[1] إِلَّا ٱللَّهَ، [...] وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَانًا، وَذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ، وَٱلۡيَتَٰمَىٰ، وَٱلۡمَسَٰكِينِ. وَقُولُواْ لِلنَّاسِ [...] حُسۡنًا[2]، وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ". مِّنكُمۡ، [3]ثُمَّ تَوَلَّيۡتُمۡ، إِلَّا قَلِيلًا ~ وَأَنتُم مُّعۡرِضُونَ.

واذ اخذنا ميثق بني اسرءيل لا تعبدون الا الله وبالولدين احسانا وذي القربى واليتمى والمسكين وقولوا للناس حسنا واقيموا الصلوه واتوا الزكوه ثم تولتم الا قليلا منكم وانتم معرضون

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ

H-87/2:84[2]. [Rappelle] quand nous avons pris votre pacte: "Ne répandez pas vos sangs et ne vous faites pas sortir de vos demeures". Puis vous avez consenti, ~ alors que vous témoigniez.

[...] وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ [...]: "لَا تَسۡفِكُونَ[1] دِمَآءَكُمۡ، وَلَا تُخۡرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمۡ". ثُمَّ أَقۡرَرۡتُمۡ، ~ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ.

واذ اخذنا ميثقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون انفسكم من ديركم ثم اقررتم وانتم تشهدون

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

H-87/2:85[3]. Ensuite, voilà que vous vous tuez et vous faites sortir de leurs demeures un groupe parmi vous, vous soutenant contre eux, dans le péché et l'hostilité. Et s'ils vous viennent comme captifs, vous les rançonnez, alors qu'il vous est prohibé de les faire sortir. Croyez-vous donc en une partie du livre et mécroyez-vous en une autre? La rétribution de ceux parmi vous qui font cela ne sera que un déshonneur dans la vie ici-bas et au jour de la résurrection ils seront retournés à la punition la plus sévère. ~ Dieu n'est pas inattentif à ce que vous faites.

ثُمَّ أَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ تَقۡتُلُونَ[1] أَنفُسَكُمۡ، وَتُخۡرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمۡ، تَظَٰهَرُونَ[2] عَلَيۡهِم، بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ[3]. وَإِن يَأۡتُوكُمۡ[4] أُسَٰرَىٰ[5]، تُفَٰدُوهُمۡ[6]، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيۡكُمۡ إِخۡرَاجُهُمۡۚ. أَفَتُؤۡمِنُونَ بِبَعۡضِ ٱلۡكِتَٰبِ، وَتَكۡفُرُونَ بِبَعۡضٖۚ؟ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفۡعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ[7] إِلَّا خِزۡيٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ، وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ[8] إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلۡعَذَابِۗ. ~ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ[9].

ثم انتم هولاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديرهم تظهرون عليهم بالاثم والعدوان وان ياتوكم اسرى تفادوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزي في الحيوه الدنيا ويوم القيمه يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

H-87/2:86[4]. Ceux-là sont ceux qui ont troqué la vie ici-bas contre la [demeure] dernière.[R1] La punition ne leur sera pas allégée, ~ et ils ne seront pas secourus.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِ. فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ، ~ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ.

اولئك الذين اشتروا الحيوه الدنيا بالاخره فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

H-87/2:87[5]. Nous avons donné à Moïse le livre. Nous avons fait suivre après lui les messagers. Nous avons donné à Jésus, fils de Marie, les preuves et nous l'avons fortifié par l'esprit du Saint[T1R1]. Chaque fois qu'un messager vint à vous avec ce que vos âmes ne désirent pas,

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ. وَقَفَّيۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ[1]. وَءَاتَيۡنَا عِيسَى، ٱبۡنَ مَرۡيَمَ، ٱلۡبَيِّنَٰتِ، وَأَيَّدۡنَٰهُ[2] بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِ[3]. أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ، ~ فَفَرِيقٗا [...]

ولقد اتينا موسى الكتب وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم البينت وايدنه بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ

---

1 1) تَسْفُكُونَ، تُسَفِّكُونَ، تُسْفِكُونَ
2 1) تَقْتُلُونَ (2 تَظَٰهَرُونَ (3 وَالْعِدْوَانِ (4 يَاتُوكُمُو (5 أُسْرَى، أَسَارَى (6 تَفْدُوهُمْ (7 يَعْمَلُونَ (9 تُرَدُّونَ (8 قراءة شيعية: من يفعل ذلك منكم ومن غيركم
3 1) تَظَّاهَرُونَ، تَتَظَاهَرُونَ، تَظَهَّرُونَ، تَظَّهَّرُونَ، يَظَّهَّرُونَ، تُظَاهِرُونَ، يَظَاهِرُونَ (2 بِالرُّسْلِ (3 وَأَيَّدْنَاهُ (2 الْقُدْسِ ♦ T1) Généralement traduit par "esprit saint" et dans ce cas il y a une erreur en arabe ♦ R1) Le même terme hébreu dans Psaumes 51:13, Isaïe 63:10-11 et Luc 1:35.

1) لَا تَعْبُدُونَ = لا يعبدون، لا يعبدوا، لا تعبدوا، أن لا تعبدوا (2 حَسَناً، حُسُناً، حُسْناً، حُسنى، إحساناً (3 قليلٌ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 R1) Voir la note de 44/19:14. R2) Cf. Ex chap. 20; Lv chap. 19; Is 1:17; Dt 5:7, 16.

4 R1) Cf. Talmud, Shabbat 33b.

كَذَّبْتُمْ، وَفَرِيقًا [...] تَقْتُلُونَ؟

ܟܕܰܒܬܽܘܢ، ܘܦܰܪܺܝܩܳܐ [...] ܡܩܰܛܠܺܝܢܘܢ؟

ܢܗܘܝ ܐܢܬܘܢ ܐܣܛܝܢ ܡܕܝܢܐ ܘܡܕܝܢܐ ܡܫܠܘܢ

وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

êtes-vous devenus arrogants, ~ démentant un groupe [parmi eux] et tuant un [autre] groupe?

H-87/2:88[1]. Ils dirent: "Nos cœurs sont enveloppés".[T1R1] Dieu les a plutôt maudits[T2] à cause de leur mécréance. ~ Ils croient peu.

وَقَالُواْ: "قُلُوبُنَا غُلْفٌ[1]". بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ. ~ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ.

ܘܐܡܪܘ ܠܒܒܢ ܡܠܝܢ ܥܠܡ ܠܐ ܠܐܝܢ ܐܠܗܐ ܒܟܦܪܗܘܢ ܡܠܝܠܐ ܡܐ ܢܗܡܢܘܢ

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ

H-87/2:89[2]. Quand leur vint un livre de Dieu, confirmant ce qui est avec eux, [ils le nièrent]. Or, auparavant, ils cherchaient à conquérir ceux qui ont mécru. Quand leur vint ce qu'ils ont reconnu, ils y ont mécru. La malédiction de Dieu soit sur les mécréants.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ، مُصَدِّقٌ[1] لِّمَا مَعَهُمْ، [...]. وَكَانُواْ، مِن قَبْلُ، يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ، كَفَرُواْ بِهِۦ. فَلَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ.

ܘܡܛܠ ܕܡܛܐ ܠܗܘܢ ܟܬܒܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܨܕܩܐ ܠܗ ܕܥܡܗܘܢ ܘܟܕ ܗܘܘ ܡܩܕܡܝܢ ܥܠ ܕܟܦܪܘ ܡܢ ܟܕ ܡܛܐ ܠܗܘܢ ܕܝܕܥܘ ܟܦܪܘ ܒܗ ܠܥܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܟܦܪܐ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

H-87/2:90[3]. Combien abominable ce contre quoi ils ont troqué leurs âmes! Ils mécroient en ce que Dieu a fait descendre, par rébellion pour le fait que Dieu fasse descendre de sa faveur envers qui il veut de ses serviteurs. Ils ont alors mérité colère sur colère. ~ Les mécréants auront une punition humiliante.

بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ! أَن يَكْفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ[1] ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ. فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ. ~ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ[2].

ܒܫܡܐ ܕܙܒܢܘ ܠܢܦܫܗܘܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܗ ܕܡܫܕܪ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܥܠ ܛܠܝܘܬܐ ܘܠܟܦܪܐ ܥܬܝܕ ܥܠܒܐ ܡܗܝܢܐ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

H-87/2:91[4]. Quand on leur dit: "Croyez en ce que Dieu a fait descendre", ils disent: "Nous croyons en ce qui est descendu sur nous". Ils mécroient en ce qui est au-delà de cela, alors qu'il est la vérité confirmant ce qui est avec eux. Dis: "Pourquoi donc avez-vous tué auparavant les prophètes de Dieu,[R1] ~ si vous étiez croyants?"

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "ءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ[1]"، قَالُواْ: "نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا[2]". وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ، وَهُوَ ٱلْحَقُّ، مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ. قُلْ: "فَلِمَ تَقْتُلُونَ[3] أَنۢبِيَآءَ[4] ٱللَّهِ مِن قَبْلُ، ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ؟"

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܡܢܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܗ ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܚܢܢ ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܠ ܥܠܢ ܘܟܦܪܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܗܝ ܕܝܠܗ ܘܗܘ ܫܪܪܐ ܡܨܕܩܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܥܡܗܘܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܗܟܝܠ ܩܛܠܬܘܢ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܢ ܐܢܬܘܢ ܡܗܝܡܢܝܢ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-87/2:92[5]. Moïse est venu à vous avec les preuves. Puis vous avez pris le veau [pour un dieu] après lui[R1], ~ alors que vous étiez des oppressifs.

وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ. ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ[1] ٱلْعِجْلَ [...] مِنۢ بَعْدِهِۦ، ~ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ.

ܘܠܡܕ ܐܬܐ ܠܘܬܟܘܢ ܡܘܫܐ ܒܣܝܡܢܐ ܘܐܬܟܣܝܬܘܢ ܠܥܓܠܐ ܡܢ ܒܬܪܗ ܘܐܢܬܘܢ ܡܛܠܡܝܢ

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

H-87/2:93[6]. [Rappelez-vous] quand nous avons pris votre pacte et avons élevé au-dessus de vous le Mont [en vous disant]:[R1] "Prenez ce que nous vous avons donné avec force et écoutez". Ils dirent: "Nous avons écouté et désobéi".[R2] Ils ont été abreuvés dans leurs cœurs [de

[...] وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ، وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ [...]: "خُذُواْ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ، وَٱسْمَعُواْ". قَالُواْ: "سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا". وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ[1] [...] ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ. قُلْ:

ܘܟܕ ܩܒܠܢ ܡܝܬܩܟܘܢ ܘܪܡܝܢ ܠܛܘܪܐ ܥܠܝܟܘܢ ܩܒܠܘ ܡܐ ܕܝܗܒܢ ܠܟܘܢ ܒܬܩܝܦܘܬܐ ܘܫܡܥܘ ܐܡܪܘ ܫܡܥܢ ܘܥܒܪܢ ܘܫܩܝܘ ܒܠܒܗܘܢ ܠܥܓܠܐ ܒܟܦܪܗܘܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

---

1 1) غُلْفٌ، غُلَّفٌ ♦ T1) Nos cœurs sont enveloppés d'un prépuce, ou nos cœurs sont incirconcis. Cette expression se trouve aussi dans 92/4:155. T2) ou: Que Dieu plutôt les maudisse ♦ R1) Circoncision du cœur dans Dt 10:16, 30:6; Lv 26:41; Jr 4:4, 9:25-26; Ac 7:51; Rm 2:29, etc.

2 1) مُصَدِّقاً

3 1) قراءة شيعية: بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِما أَنْزَلَ اللَّهُ فِي عَلِيّ بَغْياً (2 يُنْزِلَ

4 1) فما أنْزَلَ عَلَيْنَا بِمَا أَنْزَلَ اللهُ عَلَيْنَا (2 قراءة شيعية: وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ في علي (3 تُقَتِّلُونَ (4 أَنْبِيَاءَ ♦ R1) Cf. Mt 23:29-36; Lc 11:49-51.

5 1) اتَّخَذْتُمُ ♦ R1) Cf. Ex 32:4-6; Dt 9:16.

6 1) يَامُرُكُمْ، يَامُرْكُمْ (2 قُلُوبِهِمِ، قُلُوبِهُمُ ♦ R1) Cf. Talmud, Shabbat 88a. R2) Cf. Dt 5:27: "Nous écoutons et nous faisons". Ex 24:7: "Nous faisons et nous écoutons". Le mot hébreu pour "nous avons fait" est 'asayn, proche du terme arabe 'asyna: nous avons désobéi. Y a-t-il confusion? R3) Ex 32:20 dit: "Il prit le veau ..., le moulut … et en saupoudra la surface de l'eau qu'il fit boire aux Israélites".

"بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم[2] بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ! ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ".	بسما يامركم به امنكم ان كنتم مومنين		l'amour] du veau à cause de leur mécréance.[R3] Dis: "Combien abominable ce que vous ordonne votre croyance! ~ Si vous étiez croyants".
قُلْ: "إِن كَانَتْ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ، عِندَ ٱللَّهِ، خَالِصَةً مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ، فَتَمَنَّوُاْ ٱلْمَوْتَ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".	قل ان كانت لكم الدار الاخره عند الله خالصه من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين	قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْأَخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	H-87/2:94. Dis: "Si la demeure dernière, auprès de Dieu, était exclusivement pour vous, à l'exclusion des autres humains, désirez alors la mort. ~ Si vous étiez véridiques".
وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا، بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ[1]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ.	ولن يتمنوه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين	وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	H-87/2:95[1]. Mais ils ne la désireront jamais, pour ce que leurs mains ont avancé. ~ Dieu est connaisseur des oppressifs.
وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٍ[1]، [...] وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ. يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ. وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِۦ[2] مِنَ ٱلْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ. ~ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ[1].	ولتجدنهم احرص الناس على حيوه ومن الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنه وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير بما يعملون	وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ	H-87/2:96[2]. Tu les trouveras les humains les plus soucieux de la vie, [même plus soucieux] que ceux qui ont associé. L'un d'eux désirerait vivre mille ans. Mais le fait qu'il vive longtemps ne l'écartera pas de la punition. ~ Dieu est clairvoyant de ce qu'ils font.
[---] قُلْ: "مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ[1] [...]". فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلْبِكَ، بِإِذْنِ ٱللَّهِ، مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ، وَهُدًى، وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ.	[---] قل من كان عدوا لجبريل [...] فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمومنين	قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	H-87/2:97[3]. [---] Dis: "Celui qui était l'ennemi de Gabriel [est l'ennemi de Dieu]". C'est lui qui l'a fait descendre sur ton cœur, avec l'autorisation de Dieu, confirmant ce qui est avant lui,[T1] une direction et une annonce aux croyants.
مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَىٰلَ[1]، [...] فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَٰفِرِينَ.	من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فان الله عدو للكافرين	مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ	H-87/2:98[4]. Celui qui était l'ennemi de Dieu, de ses anges, de ses messagers, de Gabriel et de Michel, [sache] que Dieu est l'ennemi des mécréants.
[---] وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ. وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَٰسِقُونَ.	ولقد انزلنا اليك ايات بينات وما يكفر بها الا الفاسقون	وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ	H-87/2:99. [---] Nous t'avons fait descendre des signes manifestes. Seuls les pervers y mécroient.
أَوَ كُلَّمَا[1] عَٰهَدُواْ[2] عَهْدًا، نَّبَذَهُۥ[3] فَرِيقٌ مِّنْهُم؟ ~ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ[4].	او كلما عهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل اكثرهم لا يومنون	أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	H-87/2:100[5]. Chaque fois qu'ils ont conclu un pacte, un groupe parmi eux le rejette-t-il? ~ La plupart d'eux ne croient plutôt pas.
وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ، مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ، مُصَدِّقٌ[1] لِّمَا مَعَهُمْ، نَبَذَ[2] فَرِيقٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ، ~ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.	ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتب كتب الله وراء ظهورهم كانهم لا يعلمون	وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	H-87/2:101[6]. Quand un messager leur vint, de Dieu, confirmant ce qui est avec eux, un groupe de ceux auxquels le livre fut donné a rejeté le livre de Dieu derrière le dos, ~ comme s'ils ne savaient pas.
وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ[1] ٱلشَّيَٰطِينُ[2] عَلَىٰ [...] مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ.	واتبعوا ما تتلوا	وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ	H-87/2:102[7]. Ils suivirent ce que les Satans récitent [du temps] du royaume de

---

1 1) أَيْدِيهِمْ

2 1) تَعْمَلُونَ (3 بِمُنْزحِهِ (2 الحياة

3 1) لِجَبْرَئيلَ، لِجَبْريلَ، لِجَبْرَئِلَ، لِجَبْرَئِلَّ، لِجِبْرائيلَ، لِجِبْرَاييلَ، لِجَبْرَائِلَ، لِجَبْرَايلَ، لِجَبْرَئِلَ، لِجَبْرِينَ، لِجِبْرِينَ، لِجِبْرايينَ ♦ T1) Voir la note de 43/35:31.

4 1) وَمِيكَائِلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَمِيكَايِلَ، وَمِيكَايِيلَ، وَمِيكَئِلَ، وَمِيكَئِيلَ، وَمِيكَيِلَ، وَمِيكَيْلَ، مِيكَلَّ

5 1) يُؤْمِنُونَ (4 نَقَضَه (3 عُوهِدُوا، عَهِدُوا، عَهَدُوا (2 أَوْكُلَّمَا

6 1) نَقَضَهُ (2 مُصَدِّقاً

7 1) وَلَكِنْ الشَّيَاطُونُ (3 الشَّيَاطُونُ، قراءة شيعية: وَاتَّبَعُوا ما تَتْلُوا الشَّياطِينُ بِوَلَايَةِ الشَّيَاطِينِ، أو: وَاتَّبَعُوا ما تَتْلُوا الشَّياطِينُ في وَلَايَةِ الشَّيَاطِينِ (2 تُتَلِّي (4 الْمَلِكَيْنِ (5 هَارُوتُ وَمَارُوتُ (6 يُعْلِمَانِ، يُعَلِّمَ الملَكان (7 الْمَرّ، الْمَر، الْمِرْءِ، الْمُرْءِ ♦ T1) Babil est le nom d'un monticule à Babylone et signifie la porte de Dieu: Bab Ili ♦ R1) Le Coran écarte de Salomon l'accusation de mé-

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ، وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ[3] كَفَرُواْ. يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ[4]، بِبَابِلَ، هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ[5]. وَمَا يُعَلِّمَانِ[6] مِنْ أَحَدٍ، حَتَّىٰ يَقُولَآ: "إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ. فَلَا تَكْفُرْ". فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ[7] وَزَوْجِهِۦ. وَمَا هُم بِضَآرِّينَ[8] بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ، إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ. وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِي ٱلْآخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ. وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ! ~ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!

السطير على ملط سليمر وما طمى سليمر ولطر السطير طمدوا يعلمور الناس السحر وما انول على الملطير بابل هدوب ومدوب وما يعلمار مر احد حتى يمولا انما نحر مبنه ملا تطمى مبيعلمور منهما ما يمرمور به بير المر ودوحه وما هم بضادير به مر احد الا باذر الله ويعلمور ما يضرهم ولا ينفعهم ولمد علموا لمر اسيريه ما له في الاخيره مر خلق وليبس ما سيروا به انمسهم لو كانوا يعلمور

سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Salomon. Salomon n'a pas mécru[R1], mais les Satans ont mécru. Ils enseignent aux humains la sorcellerie et ce qui est descendu, à Babil, sur les deux anges Harout et Marout.[R2T1] Les deux n'enseignaient à personne sans dire: "Nous ne sommes qu'épreuve. Ne mécrois donc pas". Ils apprennent d'eux ce avec quoi ils séparent l'homme et son épouse. Mais ils ne peuvent nuire à personne, qu'avec l'autorisation de Dieu. Ils apprennent ce qui leur nuit et ne leur profite pas. Or, ils ont su que celui qui l'a troqué n'aura aucune part[R3] dans la [demeure] dernière. Combien abominable ce contre quoi ils ont troqué leurs âmes! ~ S'ils savaient!

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ، [...] لَمَثُوبَةٌ[1] مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌ. ~ لَّوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ!

ولو انهم امنوا واتموا لمثوبه مر عند الله حير لو كانوا يعلمور

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

H-87/2:103[1]. S'ils avaient cru et craint, [ils auraient eu] une rétribution de Dieu qui est meilleure. ~ S'ils savaient!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَقُولُواْ: "رَٰعِنَا[1]"، وَقُولُواْ: "ٱنظُرْنَا[2]" وَٱسْمَعُواْ. ~ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

يا ايها الدير امنوا لا تمولوا دعنا ومولوا انطرنا واسمعوا وللطمير عداب اليم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-87/2:104[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne dites pas: "Favorise-nous", mais dites: "Regarde-nous[T1]" et écoutez. ~ Les mécréants auront une punition douloureuse.

[---] مَّا يَوَدُّ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ، أَن يُنَزَّلَ[2] عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ. وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ[3]. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ.

ما يود الدير طمدوا مر اهل الطير ولا المسطير ار ينول عليطم مر حير مر ربطم والله يحتص برحمته مر يسا والله دو المصل العطيم

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

H-87/2:105[3]. [---] Ni ceux qui ont mécru parmi les gens du livre, ni les associateurs, ne désireraient qu'un bien descende sur vous de votre Seigneur. Or, Dieu réserve sa miséricorde à qui il veut. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur.

[---] مَا نَنسَخْ[1] مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا[2]، نَأْتِ[3] بِخَيْرٍ مِّنْهَآ، أَوْ مِثْلِهَآ[4]. ~ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؟

ما ننسح مر ايه او ننسها ناب حير منها او مثلها الم تعلم ار الله على كل سى مدير

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-87/2:106[4]. [---] Tout signe que nous abrogeons ou faisons oublier, nous apportons un meilleur que lui, ou un semblable à lui. ~ Ne sais-tu pas que Dieu est puissant sur toute chose?

[---] أَلَمْ تَعْلَمْ[1] أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ[2]، وَمَا لَكُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ؟

الم تعلم ار الله له ملط السموب والادص وما لطم مر دور الله مر ولى ولا نصير

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

H-87/2:107[5]. [---] Ne sais-tu pas qu'à Dieu le royaume des cieux et de la terre,[R1] et que vous n'avez, hors de Dieu, ni allié ni secoureur?

---

créance rapportée par 1 R chap. 11. R2) Légende akkadienne de deux anges déchus que la tradition juive rattache à Gn 6:4 et Is 14:12 (Talmud, Joma 67 b). 1 H chap. 6-9 parle d'autres anges déchus. R3) Le terme khalq, traduit par lot, revient dans 87/2:200; 89/3:77; 113/9:69. Il est utilisé en hébreu dans Jb 20:29.

[1] 1) لَمَثُوبَةٌ

[2] 1) رَاعِنَا (2 أَنْظِرْنَا ♦ T1) Variante: Donne-nous un sursis.

[3] 1) يَشَا (3 يُنْزَلَ (2 وَدَّ

[4] 1) بمثلها أو (4 نجئ (3 نَنْسَأْهَا، نَنْساهَا، تَنْساهَا، تَنْسأهَا، تُنْسأهَا، تُنْساهَا، نُنْسِئهَا، نُنَسِّهَا، نُنْسِكَ، نُنْسِكَهَا، نَنْسَهَا، تُنْسَهَا، نَنْسَخْهَا، تَنْسَهَا (2 نُنْسِخْ، نُنْسِكْ خير منها، قراءة شيعية: نأت بخير منها مثلها

[5] 1) وَلَرْضِ (2 تَعْلَمَ ♦ R1) Cf. Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Je 10:7; 1 Co 10:26.

أَمۡ تُرِيدُونَ أَن تَسۡـَٔلُواْ[1] رَسُولَكُمۡ كَمَا سُئِلَ[2] مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ.

H-87/2:108[1]. Ou bien voudriez-vous demander à votre messager comme fut demandé à Moïse auparavant? Quiconque change la mécréance contre la croyance, s'égare de la voie nivelée.

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

ام يريدون ان تسلوا رسولكم كما سل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمن فقد ضل سواء السبيل

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يَرُدُّونَكُم، مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ، كُفَّارًا، حَسَدًا مِّنۡ عِندِ أَنفُسِهِم، مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ[1] لَهُمُ ٱلۡحَقُّۖ. [فَٱعۡفُواْ وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦٓۗ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ودّ كثير من اهل الكتب لو يردونكم من بعد ايمنكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق ماعفوا واصفحوا حتى ياتي الله بامره ان الله على كل شي قدير

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ. وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ، تَجِدُوهُ[1] عِندَ ٱللَّهِۗ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ.]

H-87/2:110[3]. Observez la prière et donnez la dîme. Le bien que vous avancez pour vous-mêmes, vous le retrouverez auprès de Dieu. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.]

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

واقيموا الصلوه واتوا الزكوه وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله ان الله بما تعملون بصير

وَقَالُواْ: "لَن يَدۡخُلَ[1] ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ". تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ. قُلۡ: "هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".

H-87/2:111[4]. Ils dirent: "N'entreront dans le jardin que ceux qui étaient juifs ou nazaréens"[T1]. Voilà leurs désirs. Dis: "Apportez votre preuve. ~ Si vous étiez véridiques".

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وقالوا لن يدخل الجنه الا من كان هودا او نصرى تلك امانيهم قل هاتوا برهنكم ان كنتم صدقين

بَلَىٰ! مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ، وَهُوَ مُحۡسِنٞ، فَلَهُۥٓ أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ. ~ وَلَا خَوۡفٌ[1] عَلَيۡهِمۡ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.

H-87/2:112[5]. Mais si! Quiconque a soumis sa face à Dieu, en étant bienfaiteur, aura sa rétribution auprès de son Seigneur. ~ Nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ: "لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَيۡءٖ". وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ: "لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ عَلَىٰ شَيۡءٖ". وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ. كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ. فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ.

H-87/2:113[6]. Les juifs dirent: "Les nazaréens[T1] n'ont aucun argument". Et les nazaréens dirent: "Les juifs n'ont aucun argument". Or ils récitent le livre. Ainsi ceux qui ne savent pas dirent des paroles semblables à leurs paroles. Dieu jugera parmi eux, au jour de la résurrection, de ce en quoi ils divergeaient.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وقالت اليهود ليست النصرى على شي وقالت النصرى ليست اليهود على شي وهم يتلون الكتب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمه فيما كانوا فيه يختلفون

[---] وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ، وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ؟ أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَا[1] إِلَّا خَآئِفِينَۚ. لَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ. ~ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ.

H-87/2:114[7]. [---] Qui est plus oppressif que celui qui a empêché que son nom soit rappelé dans les sanctuaires de Dieu et qui s'efforce de les ruiner? Ceux-là, il n'était à eux d'y entrer que craintifs. Ils auront un déshonneur dans la vie ici-bas. ~ Et ils auront dans la [demeure] dernière une grande punition.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ومن اظلم ممن منع مسجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا خايفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الاخره عذاب عظيم

---

1 1) سِيلَ، سِئِلَ، سُئِلَ، سُولَ، سَأَلَ (2 تَسَلُّوا

2 1) تُبُيِّنَ ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

3 1) تَجِدُوهُ

4 1) يُدْخَلَ (2 أَمَانِيُّهُمْ (3 هُودًا أَوْ نَصَارَى = يهودياً أو نصرانياً ♦ T1) Voir la note de 87/2:62.

5 1) خَوْفُ، خَوْفَ

6 T1) Voir la note de 87/2:62.

7 1) خُيَّفاً، خُنَفَاء (2 يُدْخَلُوهَا

[---] وَلِلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ. فَأَيْنَمَا تُوَلُّواْ[1] [...]، فَثَمَّ[2] وَجْهُ ٱللَّهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ، عَلِيمٌ.

ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله وسع عليم

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:115[1]. [---] À Dieu l'orient et l'occident.[R1] Où que vous tourniez [vos faces dans la prière],[A1] là est la face de Dieu[R2]. ~ Dieu est large, connaisseur.

[---] وَقَالُواْ[1]: "ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا". سُبْحَٰنَهُۥ! بَل لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ.

وقالوا اتخذ الله ولدا سبحنه بل له ما في السموت والارض كل له قنتون

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ

H-87/2:116[2]. [---] Ils dirent: "Dieu s'est pris un fils". Qu'il soit exalté! C'est plutôt à lui ce qui est dans les cieux et dans la terre. ~ Tous lui sont dévoués.

بَدِيعُ[1] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا، فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[2].

بديع السموت والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

H-87/2:117[3]. Il est l'innovateur[T1] des cieux et de la terre. Quand il décide d'une affaire, il n'a qu'à lui dire: "Sois!" et cela est.[R1]

[---] وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ: "لَوْلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ، أَوْ تَأْتِينَآ[1] ءَايَةٌ!" كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ. تَشَٰبَهَتْ[2] قُلُوبُهُمْ. ~ قَدْ بَيَّنَّا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ.

وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او ياتينا اية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشبهت قلوبهم قد بينا الايت لقوم يوقنون

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

H-87/2:118[4]. [---] Ceux qui ne savent pas dirent: "Si seulement Dieu nous parlait, ou qu'un signe nous venait!" Ainsi ceux d'avant eux dirent des paroles semblables à leurs paroles. Leurs cœurs se ressemblent. ~ Nous avons manifesté les signes pour des gens convaincus.

إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ، بَشِيرًا وَنَذِيرًا. ~ وَلَا تُسْـَٔلُ[1] عَنْ أَصْحَٰبِ ٱلْجَحِيمِ.

انا ارسلنك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسل عن اصحب الجحيم

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

H-87/2:119[5]. Nous t'avons envoyé avec la vérité, en annonciateur et avertisseur. ~ Tu ne seras pas interrogé sur les gens de la géhenne.

وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ، وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ، حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ. قُلْ: "إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ". وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم، بَعْدَ ٱلَّذِي جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ، مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ.

ولن ترضى عنك اليهود ولا النصرى حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

H-87/2:120[6]. Ni les juifs, ni les nazaréens[T1] ne seront satisfaits de toi que quand tu suivras leur religion. Dis: "La direction de Dieu est la direction". Si tu as suivi leurs désirs, après ce qui t'est venu de la connaissance, tu n'aurais contre Dieu ni allié ni secoureur.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ، يَتْلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ. أُوْلَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ[1] بِهِۦ. وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ ~، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

الذين اتينهم الكتب يتلونه حق تلاوته اولئك يومنون به ومن يكفر به فاولئك هم الخسرون

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

H-87/2:121[7]. Ceux auxquels nous avons donné le livre, le récitent comme doit être sa récitation. Ceux-là y croient. Quiconque y mécroit, ~ ceux-là sont les perdants.

يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ! ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ[1] ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ، وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ.

يبني اسرءيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العلمين

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

H-87/2:122[8]. Ô fils d'Israël! Rappelez-vous ma grâce dont je vous ai gratifiés et que je vous ai favorisés sur les mondes.

وَٱتَّقُواْ يَوْمًا لَّا تَجْزِي [...] نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا، وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ، وَلَا تَنفَعُهَا

واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا

H-87/2:123[9]. Craignez un jour [où] nulle âme ne rétribuera rien à la place d'une autre âme, aucun équivalent ne sera ac-

---

1 1) تَوَلَّوْا (2 فَثَمَّةْ ♦ A1) Abrogé par 87/2:144 qui demande de tourner la face du côté du Sanctuaire inviolable ♦ R1) Cf. Ps 139:7-10. R2) Cf. Jn 4:20-24.

2 1) قَالُوا

3 1) فَيَكُونَ (2 بَدِيعِ، بَدِيعَ ♦ T1) Voir la note de 55/6:101 ♦ R1) Cf. Gn 1:3-24; Ps 33:6, 9; Jdt 16:14; Lm 3:37; Sg 9:1.

4 1) تَشَّابَهَتْ (2 تَاتِينَا

5 1) وَلَا تَسْأَلْ، وَلَا تُسْأَلْ، وَمَا تُسْأَلُ، وَلَن تُسْأَلَ، وَلَا تُسْالُ، وَلَا تُسَلْ، وَإِنْ تَسْأَلُ

6 T1) Voir la note de 87/2:62.

7 1) يُوْمِنُونَ

8 1) نِعْمَتِي

9 R1) Jésus est considéré comme intercesseur dans Rm 8:34; 1 Jn 2:1-2, etc.

cepté d'elle, aucune intercession ne lui profitera[R1], ~ et ils ne seront pas secourus.	شَفَٰعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ	شفاعة ولا هم ينصرون	شَفَٰعَةٌ، ~ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.
H-87/2:124[1]. [---] [Rappelle] quand ton Seigneur testa Abraham par des paroles,[R1] et il les accomplit.[T1] Il dit: "Je ferai de toi un guide[R2T2] pour les humains". Il dit: "Et parmi mes descendants?" Il dit: "Mon pacte n'atteint pas les oppressifs".	وَإِذِ ٱبْتَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى ٱلظَّٰلِمِينَ	واذ ابتلى ابرهم ربه بكلمت فاتمهن قال انى جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتى قال لا ينال عهدى الظلمين	[---] [...] وَإِذِ ٱبْتَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ[1] رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٍ فَأَتَمَّهُنَّ[2]. قَالَ: "إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا". قَالَ: "وَمِن ذُرِّيَّتِى؟" قَالَ: "لَا يَنَالُ عَهْدِى[3] ٱلظَّٰلِمِينَ[4]".
H-87/2:125[2]. [Rappelle] quand nous fîmes de la Maison[R1] un refuge et une rassurance pour les humains et [dîmes:] "Prenez la demeure d'Abraham comme lieu de prière".[R2] Nous avons fait un pacte avec Abraham et Ismaël: "Vous les deux purifiez ma Maison pour ceux qui circumambulent,[R3] sont attachés au culte et s'agenouillent en se prosternant".	وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۖ وَٱتَّخِذُوا۟ مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ	واذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا واتخذوا من مقام ابرهم مصلى وعهدنا الى ابرهم واسمعيل ان طهرا بيتى للطائفين والعكفين والركع السجود	[...] وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً[1] لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا [...]: "وَٱتَّخِذُوا۟[2] مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِيمَ مُصَلًّى". وَعَهِدْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ أَن: "طَهِّرَا بَيْتِىَ[3] لِلطَّآئِفِينَ، وَٱلْعَٰكِفِينَ، وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ".
H-87/2:126[3]. [Rappelle] quand Abraham dit: "Mon Seigneur! Fais ce pays sûr et approvisionne ses gens de fruits, quiconque parmi eux a cru en Dieu et au jour dernier". Il dit: "Et celui qui a mécru, je le ferai jouir un peu. Ensuite je le forcerai[T1] vers la punition du feu. ~ Quelle abominable destination!"	وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَٱرْزُقْ أَهْلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ	واذ قال ابرهم رب اجعل هذا بلدا امنا وارزق اهله من الثمرت من امن منهم بالله واليوم الاخر قال ومن كفر فامتعه قليلا ثم اضطره الى عذاب النار وبئس المصير	[...] وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ: "رَبِّ! ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا، وَٱرْزُقْ أَهْلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ، مَنْ ءَامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ". قَالَ: "وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ[1] قَلِيلًا. ثُمَّ أَضْطَرُّهُۥٓ[2] إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!"
H-87/2:127[4]. [Rappelle] quand Abraham et Ismaël élevèrent les fondations de la Maison [en disant]: "Notre Seigneur! Accepte de nous. ~ C'est toi l'écouteur, le connaisseur.[R1]	وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَٰهِيمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ	واذ يرفع ابرهم القواعد من البيت واسمعيل ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم	[...] وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَٰهِيمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَٰعِيلُ [...]: "رَبَّنَا[1]! تَقَبَّلْ مِنَّآ. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.
H-87/2:128[5]. Notre Seigneur! Fais de nous des soumis à toi et de nos descendants une nation soumise à toi. Fais-nous voir nos rituels[T1] et pardonne à nous. ~ C'est toi le pardonneur, le miséricordissime.	رَبَّنَا وَٱجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ	ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذريتنا امة مسلمة لك وارنا مناسكنا وتب علينا انك انت التواب الرحيم	رَبَّنَا! وَٱجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ[1] لَكَ، وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ. وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا[2]، وَتُبْ عَلَيْنَآ[3]. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ، ٱلرَّحِيمُ.

---

1 1) إبرَهُم، إبراهَم، إبراهِم، إبراهُم، إبراهام (2 فَأَتَمَّهُنَّه (3 عَهْدِيَ (4 الظالمون ♦ R1) Gn 26:5. Selon Mishnah Abot 5:3, Abraham a été soumis à dix épreuves ♦ R2) Dans Gn 17:4-5, Dieu promet à Abraham d'être père de nombreuses nations (ab hamon govim) ♦ T1) Seddik (Le Coran, p. 126) estime que c'est Dieu qui accomplit et non pas Abraham T2) C'est le sens adopté par les commentateurs et les traducteurs. Suivant la Bible, ce terme se traduit par nombreuses nations (امما) au lieu de guide (اماما). Mais le terme peut aussi signifier modèle en Syriaque, comme dans le verset 91/60:4 (Sawma, p. 172).

2 1) مثاباتٍ (2 وَاتَّخَذُوا (3 بَيْتِي ♦ R1) Gn 12:8 utilise Béthel, maison de Dieu. Cf. Ez 40:5; Ps 30:1. R2) Le terme arabe se trouve en hébreu dans Gn 26:2 et Dt 12:5: maqom. Pour les musulmans, il s'agit de la Kaaba. Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 94) estime qu'il s'agit du Temple de Jérusalem. R3) Ps 26:6 parle de tourner autour de l'autel. Dans Jos 6:3-20 les juifs ont tourné autour de Jericho avant que le rempart s'écroule.

3 1) فَإِمْتِعْهُ، فَنُمَتِّعُهُ، فَأَمْتِعْهُ، فَأُمْتِعُهُ (2 أَضْطَرُّهُ، نَضْطَرُّهُ، أَضْطُرُّهُ، أَضْطَرَّهُ، أَطَرُّهُ، اِضْطَرَّهُ ♦ T1) Luxenberg (p. 236) propose la lecture اصطره au lieu de أَضْطَرُّهُ. Le sens serait alors: Ensuite je le séparerai pour la punition du feu.

4 1) ويقولون رَبَّنَا ♦ R1) Une légende juive raconte la visite d'Abraham à son fils Ismaël (Ginzberg, vol. 1, p. 102-103).

5 1) مُسْلِمِيْنَ (2 وأرهم مناسكهم = وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا (3 عليهم ♦ T1) Mawerdi: 1) Les rituels du pélerinage. 2) Les rituels des sacrifices offerts à Dieu.

رَبَّنَا! وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ[1] رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ، وَيُعَلِّمُهُمُ[2] ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ، وَيُزَكِّيهِمۡ.[3] ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ".

H-87/2:129[1]. Notre Seigneur! Suscite chez eux un messager de parmi eux,[R1] pour leur réciter tes signes, leur enseigner le livre et la sagesse et les innocenter. ~ C'est toi le noble, le sage".

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ربنا وابعث منهم رسولا منهم يتلوا عليهم ايتك ويعلمهم الكتب والحكمه ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم

وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ، إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥ. وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَا. ~ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.

H-87/2:130. Qui désire autre que la religion d'Abraham, sinon celui qui est insensé? Nous l'avons choisi dans la vie ici-bas. ~ Et dans la [demeure] dernière, il est des vertueux.

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

ومن يرغب عن ملة ابرهم الا من سفه نفسه ولقد اصطفينه في الدنيا وانه في الاخره لمن الصلحين

[...] إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ: "أَسۡلِمۡ [...]". قَالَ: "أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ".

H-87/2:131. [Rappelle] quand son Seigneur lui dit: "Soumets-toi [à moi]". Il dit: "Je me suis soumis au Seigneur des mondes".

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العلمين

وَوَصَّىٰ[1] بِهَآ [...] إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ [...] وَيَعۡقُوبُ[2] [...]: "يَٰبَنِيَّ[3]! إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ. فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ[4]".

H-87/2:132[2]. Abraham a enjoint [la religion] à ses fils et Jacob [l'a enjoint à ses fils]: "Ô mes fils! Dieu vous a choisi la religion. Ne mourez donc que soumis".

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ووصى بها ابرهم بنيه ويعقوب يبني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون

أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ حَضَرَ[1] يَعۡقُوبَ ٱلۡمَوۡتُ[2]، إِذۡ قَالَ لِبَنِيهِ: "مَا تَعۡبُدُونَ مِنۢ بَعۡدِي؟" قَالُواْ: "نَعۡبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ، إِبۡرَٰهِـۧمَ[3] وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ، إِلَٰهٗا وَٰحِدٗا. ~ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ[4]".

H-87/2:133[3]. Étiez-vous témoins quand la mort se présenta à Jacob,[R1] quand il dit à ses fils: "Qu'adorerez-vous après [ma mort]?" Ils dirent: "Nous adorerons ton Dieu et le Dieu de tes pères Abraham, Ismaël et Isaac, un seul Dieu. ~ Et c'est à lui que nous sommes soumis".

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

ام كنتم شهدا اذ حضر يعقوب الموت اذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله ابائك ابرهم واسمعيل واسحق الها وحدا ونحن له مسلمون

تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ. لَهَا مَا كَسَبَتۡ، وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ. ~ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

H-87/2:134. Voilà une nation qui est passée. À elle ce qu'elle a réalisé et à vous ce que vous avez réalisé. ~ Vous ne serez pas interrogés sur ce qu'ils faisaient.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسلون عما كانوا يعملون

[---] وَقَالُواْ: "كُونُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰ، تَهۡتَدُواْۗ". قُلۡ: "بَلۡ [...] مِلَّةَ[1] إِبۡرَٰهِـۧمَ، حَنِيفٗاۖ. ~ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ!"

H-87/2:135[4]. [---] Ils dirent: "Soyez juifs ou nazaréens,[T1] et vous serez guidés". Dis: "[Nous suivons] plutôt la religion d'Abraham, le droit[T2]. ~ Il n'était point des associateurs!"

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ومالوا كونوا هودا او نصرى تهتدوا قل بل ملة ابرهم حنيفا وما كان من المشركين

قُولُوٓاْ: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡنَا، وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ، وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ، وَمَآ أُوتِيَ ٱلنَّبِيُّونَ، مِن رَّبِّهِمۡ. لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ. ~ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ[1]".

H-87/2:136[5]. Dites: "Nous avons cru en Dieu, en ce qui est descendu à nous, en ce qui est descendu à Abraham, Ismaël, Isaac, Jacob et les Tribus,[R1] en ce qui fut donné à Moïse et à Jésus et en ce qui fut donné aux prophètes, de leur Seigneur. Nous ne faisons aucune distinction entre eux. ~ Et c'est à lui que nous sommes soumis".

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

مولوا امنا بالله وما انزل الينا وما انزل الى ابرهم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتي موسى وعيسى وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون

---

1 1) فيهُم، في آخرهم (2 وَيُعَلِّمُهُمُ (3 وَيُزَكِّيهِمْ ♦ R1) Cf. Cf. Dt 18:15; 18:18; Ac 3:22; 7:37.

2 1) فَوَصَّى، وَأَوْصَى (2 وَيَعْقُوبَ (3 يَا بَنِيَّ = أن يَا بَنِيَّ

3 1) حَضِرَ (2 يَعْقُوبُ الْمَوْتُ = يَعْقُوبَ الْمَوْتَ (3 وَإِلَهَ إِبْرَاهِيمَ، وَإِلَهَ إِبْرَاهِيمَ = وَإِلَهَ أبيك إِبْرَاهِيمَ (4 مُسَلِّمُون (يعني للنبي) مُسَلِّمُونَ، قراءة شيعية: ♦ R1) Gn 49:1: "Jacob appela ses fils et dit: Réunissez-vous, que je vous annonce ce qui vous arrivera dans la suite des temps". Dans Gn 48:15, il bénit Joseph en invoquant "le Dieu devant qui ont marché mes pères Abraham et Isaac". Le passage coranique diffère du texte biblique, mais il est plus proche de la légende juive (voir Ginzberg, vol. 2, p. 56).

4 1) مِلَّةُ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62. T2) Voir la note de 51/10:105.

5 R1) sur les tribus, voir Gn chap. 46 et 49.

H-87/2:137[1]. Si ensuite ils croient semblablement à ce que vous avez cru, ils sont alors guidés. S'ils tournent le dos [à la croyance], ils sont alors dans une dissension. Dieu te suffira contre eux. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.

H-87/2:138[2]. [Suivez] l'imprégnation[T1] de Dieu. Et quelle meilleure imprégnation que celle de Dieu? Et nous sommes ses adorateurs.

H-87/2:139[3]. Dis: "Argumentez-vous avec nous à propos de Dieu, alors qu'il est notre Seigneur et votre Seigneur? À nous nos œuvres et à vous vos œuvres et à lui nous sommes dévoués".

H-87/2:140[4]. Ou bien dites-vous qu'Abraham, Ismaël, Isaac, Jacob et les Tribus étaient juifs ou nazaréens?[T1] Dis: "Est-ce vous qui savez le mieux, ou est-ce Dieu?" Qui est plus oppressif que celui qui a tu un témoignage qu'il a de Dieu? ~ Dieu n'est pas inattentif à ce que vous faites.

H-87/2:141. Voilà une nation qui est passée. À elle ce qu'elle a réalisé et à vous ce que vous avez réalisé. ~ Vous ne serez pas interrogés sur ce qu'ils faisaient.

H-87/2:142[5]. Les insensés parmi les humains diront: "Qui les a fait tourner [leurs faces] de leur direction [de prière] sur laquelle ils étaient?" Dis: "À Dieu l'orient[R1] et l'occident. ~ Il guide qui il veut vers un chemin droit".

H-87/2:143[6]. [Ainsi avons-nous fait de vous une nation médiane,[T1] pour que vous soyez témoins sur les humains et que le messager soit témoin sur vous].[R1] Nous n'avions fait la direction vers la-

فَإِنْ ءَامَنُواْ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم[1] بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَواْ. وَّإِن تَوَلَّوْاْ [...]، فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ. فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ. ~ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.

فإن امنوا بمثل ما امنتم به فقد اهتدوا وان تولوا فانما هم في شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم

فَإِنْ أَمَنُوا بِمِثْلِ مَا أَمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

[...] صِبْغَةَ ٱللَّهِ. وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً[1]؟ وَنَحْنُ لَهُۥ عَٰبِدُونَ.

صبغة الله ومن احسن من الله صبغة ونحن له عبدون

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

قُلْ: "أَتُحَآجُّونَنَا[1] فِي ٱللَّهِ، وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ؟ وَلَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ".

قل اتحاجونا في الله وهو ربنا وربكم ولنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له مخلصون

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

أَمْ تَقُولُونَ[1] إِنَّ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطَ كَانُواْ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ؟ قُلْ: "ءَأَنتُمْ[2] أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُ؟" وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ؟ ~ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ.

ام تقولون ان ابرهم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط كانوا هودا او نصرى قل ءانتم اعلم ام الله ومن اظلم ممن كتم شهدة عنده من الله وما الله بغافل عما تعملون

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ. لَهَا مَا كَسَبَتْ، وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ. ~ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ.

تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ: "مَا وَلَّىٰهُمْ [...] عَن قِبْلَتِهِمُ[1] ٱلَّتِي كَانُواْ عَلَيْهَا[2]؟" قُلْ: "لِّلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ. ~ يَهْدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ".

سيقول السفها من الناس ما ولهم عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

[وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا[1]، لِّتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ، وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا.] وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ

وكذلك جعلنكم امة وسطا لتكونوا شهدا على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا وما

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ

---

1 1) بِمِثْلِ مَا أَمَنْتُمْ = بِمَا أَمَنْتُمْ، بالذي أَمَنْتُمْ

2 1) صِبْغَةُ ♦ T1) La religion d'Allah (Abdelaziz); Nous suivons la religion d'Allah (Hamidullah); Baptême de Dieu (Boubakeur); [Cette foi d'Abraham] est une onction d'Allah (Ould Bah); Une teinture de Dieu (Berque).

3 1) أَتُحَاجُونَا، أَتُحَاجُونَا

4 1) آانْتُمْ، آنْتُمْ، أَأَنْتُمْ (2 يَقُولُونَ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62.

5 1) قراءة شيعية: سيقول لك السفهاء من الناس ما ردكم عن القبلة التي كنتم عليها ♦ R1) Au début les juifs priaient vers l'Orient: Ez 8:16; 11:1; 46:12; 47:1. Ensuite vers Jérusalem: 1 R 8:44; Dn 6:11. Muhammad a commencé à prier en direction de Jérusalem avant de se tourner vers le temple de la Mecque (87/2:144, 149, 150). Mais les versets 87/2:115, 142 et 177 indiquent que le face de Dieu est partout, on peut donc prier dans toutes les directions. Or, la Mecque n'est mentionnée que dans le verset 111/48:24 et probablement 89/3:96 (voir la note de ce verset). Selon Gibson, les versets 87/2:143-145 et 111/48:24 n'existent pas dans les premiers manuscrits et ont été ajoutés dans la période abbasside et les anciennes mosquées ne pointaient pas vers la Mecque (Gibson: Qur'anic Geography, p. 435-436). Voir aussi la note du verset 50/17:1.

6 1) وجعلناكم أئمة وسطاً، قراءة شيعية: وَصَطًا (2 لِيُعْلَمَ (3 عَقْبَيْهِ (4 لَكَبِيرَةٌ (5 لِيُضَيِّعَ ♦ T1) une communauté de justes (Hamidullah); une communauté du juste milieu (Abdelaziz); une communauté située entre les deux extrêmes (Khawam). Partant de Jr 51:39, Sawma (p. 184) traduit: une nation forte. On lit dans Ez 5:5: C'est Jérusalem que j'ai placée au milieu des nations ♦ R1) Comme les musulmans, les juifs se considèrent le peuple élu (Cf. Dt 14:1-2; Ex 19:5-6).

عَلَيْهَآ، إِلَّا لِنَعْلَمَ[2] مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ[3]. وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً[4]، إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ. وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ[5] إِيمَٰنَكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ، رَّحِيمٌ.

مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

quelle tu étais, que pour que nous sachions qui suit le messager et qui tourne ses talons. C'était une grande épreuve, sauf pour ceux que Dieu a guidés. Il n'appartenait pas à Dieu de laisser perdre votre croyance. ~ Dieu est compatissant, miséricordissime envers les humains.

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِ. فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَىٰهَا. فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ[1] ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ. وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ، فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ[2]. وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ. وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ[3].

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

H-87/2:144[1]. Nous voyons la rotation de ta face dans le ciel. Nous te ferons tourner vers une direction dont tu es satisfait. Tourne donc ta face du côté du Sanctuaire inviolable.[T1R1] Où que vous soyez, tournez vos faces de son côté. Ceux auxquels le livre fut donné savent que ceci est la vérité de leur Seigneur. Et Dieu n'est pas inattentif à ce qu'ils font.

وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ بِكُلِّ ءَايَةٍ، مَّا تَبِعُواْ قِبْلَتَكَ. وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ[1]. وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ. وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم، مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ، ~ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

H-87/2:145[2]. Même si tu apportais à ceux auxquels le livre fut donné tous les signes, ils ne suivraient pas ta direction. Et toi tu ne suivrais pas leur direction. Et ils ne suivraient pas non plus la direction les uns des autres. Si tu suivais leurs désirs, après ce qui t'est venu de la connaissance, ~ tu serais alors des oppressifs.

[ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ. وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ، ~ وَهُمْ يَعْلَمُونَ.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

H-87/2:146. [Ceux auxquels nous avons donné le livre le reconnaissent comme ils reconnaissent leurs fils. Mais un groupe parmi eux tait la vérité, ~ alors qu'il sait.

[...] ٱلْحَقُّ[1] مِن رَّبِّكَ. ~ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ.]

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

H-87/2:147[3]. [C'est] la vérité de ton Seigneur. ~ Ne sois donc pas des douteurs.]

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ[1] هُوَ مُوَلِّيهَا[2] [3] [...]. فَٱسْتَبِقُواْ [...] ٱلْخَيْرَٰتِ. أَيْنَ مَا تَكُونُواْ، يَأْتِ[4] بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-87/2:148[4]. À chacun une direction vers laquelle il tourne [sa face]. Concourez donc [aux] bienfaisances. Où que vous soyez, Dieu vous fera venir tous. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

وَمِنْ حَيْثُ[1] خَرَجْتَ، فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ. [وَإِنَّهُۥ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ. ~ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ[2].]

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

H-87/2:149[5]. D'où que tu viennes, tourne ta face du côté du Sanctuaire inviolable.[T1] [C'est la vérité de ton Seigneur. ~ Dieu n'est pas inattentif à ce que vous faites.]

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ، فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ. وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ، فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ[1]، لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ

H-87/2:150[6]. D'où que tu viennes, tourne ta face du côté du Sanctuaire inviolable. Et où que vous soyez, tournez vos faces de son côté, afin que les humains n'aient pas d'argument contre vous, sauf ceux

---

1 1) تلقاء (2 قِبَلَه، تلقاءه (3 تعلمون ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 ♦ R1) Voir la note de 87/2:142.
2 1) قِبْلَتِهِمْ
3 1) الحقَّ
4 1) يَاتِ (4 ولكلٍ جعلنا قبلةً يرضونها (3 مُوَلَّاها (2 وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ، وَلِكُلِّ قبلةٌ
5 1) حَيْثُ (2 يعملون ♦ T1) Voir la note de 50/17:1.
6 1) ألا، إلى، إلَّا على (2 قِبَلَه، تلقاءه

حُجَّةٌ، إِلَّا[2] ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْهُمْ. فَلَا تَخْشَوْهُمْ، وَٱخْشَوْنِي، وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ. ~ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ!	علطم حه الا الدين ظلموا منهم ملا تخسوهم واخسوني ولاتم نعمتي علطم ولعلطم تهتدون	إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ	qui ont oppressé parmi eux. Ne les craignez donc pas, mais craignez-moi, pour que je complète ma grâce envers vous. ~ Et peut-être serez-vous guidés!
[---] كَمَآ أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ، يَتْلُواْ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِنَا، وَيُزَكِّيكُمْ، وَيُعَلِّمُكُمُ[1] ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ، وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ.	طما ارسلنا منطم رسولا منطم يتلوا علطم ايتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتب والحكمه ويعلمطم ما لم تكونوا تعلمون	كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ	H-87/2:151[1]. [---] Ainsi, nous vous avons envoyé un messager des vôtres,[R1] pour vous réciter nos signes, vous innocenter, vous enseigner le livre et la sagesse et vous enseigner ce que vous ne saviez pas.
فَٱذْكُرُونِيٓ[1]، أَذْكُرْكُمْ. وَٱشْكُرُواْ لِي، وَلَا تَكْفُرُونِ[2].	ماذكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون	فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ	H-87/2:152[2]. Rappelez-vous de moi donc et je me rappellerai de vous.[R1] Remerciez-moi et ne mécroyez pas en moi.
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱسْتَعِينُواْ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ.	يا ايها الدين امنوا استعينوا بالصبر والصلوه ان الله مع الصبرين	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ	H-87/2:153. Ô vous qui avez cru! Cherchez de l'aide dans la patience et la prière. ~ Dieu est avec les patients.
[---] وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتٌ. بَلْ أَحْيَآءٌ، ~ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ.	ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموت بل احيا ولكن لا تشعرون	وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ	H-87/2:154[3]. [---] Ne dites pas de ceux qui sont tués dans la voie de Dieu qu'ils sont morts. Ils sont plutôt vivants,[R1] ~ mais vous ne percevez pas.
[---] وَلَنَبْلُوَنَّكُم[1] بِشَيْءٍ[2] مِّنَ ٱلْخَوْفِ، وَٱلْجُوعِ، وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِ. ~ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ،	ولنلوطم بسى من الموم والجوع ونمص من الاموال والانمس والثمرت وبسى الصبرين	وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ	H-87/2:155[4]. [---] Nous vous testerons par un peu de crainte, de faim et de diminution de biens, de personnes et de fruits. ~ Fais l'annonce aux patients
ٱلَّذِينَ، إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌ، قَالُوٓاْ: "إِنَّا لِلَّهِ، ~ وَإِنَّآ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ".	الدين اذا اصبتهم مصيبه مالوا انا لله وانا اليه راجعون	الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ	H-87/2:156[5]. qui, quand une affliction les a touchés, dirent: "Nous sommes à Dieu, ~ et à lui nous retournerons".[R1]
أُوْلَٰٓئِكَ، عَلَيْهِمْ صَلَوَٰتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ.	اولئك عليهم صلوت من ربهم ورحمه واولئك هم المهتدون	أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ	H-87/2:157[6]. Ceux-là, sur eux prières de leur Seigneur et miséricorde[T1]. ~ Ceux-là sont les guidés.
[---] إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ[1] مِن شَعَآئِرِ[2] ٱللَّهِ. فَمَنْ حَجَّ ٱلْبَيْتَ، أَوِ ٱعْتَمَرَ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ[3] بِهِمَا. وَمَن تَطَوَّعَ[4] خَيْرًا[5] [...]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ،	ان الصفا والمروه من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر	إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ	H-87/2:158[7]. [---] Al-Safa et Al-Marwah sont parmi les rituels[T1] de Dieu. Quiconque a fait un pèlerinage à la Maison, ou une visite,[T2] nul grief sur lui à circumambuler autour des deux.[T3A1] Quiconque fait volontairement un bien, [c'est

---

1 1) وَيُعْلِمْكُمْ ♦ R1) Cf. Dt 18:15; 18:18; Ac 3:22, 7:37.

2 1) فَاذْكُرُونِيَ (2 تَكْفُرُونِي ♦ R1) Cf. Ps 105:5; Ex 20:24.

3 R1) Cf. Sg 3:1-3; Talmud, Berakot 18a.

4 1) وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ (2 بأشياء

5 R1) Jb 1:21 et 2:10.

6 T1) Ceux-là reçoivent des bénédictions de leur Seigneur, ainsi que la miséricorde (Hamidullah).

7 1) وَالْمَرْوَةُ (2 شَعَائِرِ (3 يَطُوف، يَطَّاف ، يُطَوَّف، لا يَطَّوَّف (4 يَطَّوَّع، يَطَّوَّع (5 بخير ♦ T1) lieux sacrés (Hamidullah); rites (Boubakeur) T2) le pèlerinage et l'Umra (Hamidullah); le grand et le petit pèlerinage (Hamidullah, 1ère édition); le pèlerinage et la visite pieuse (Abdelaziz); le pèlerinage [annuel] et le pèlerinage individuel (Boubakeur) T3) Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 159-160) traduit: Oui, Al-Safa et Al-Marwat sont parmi les portes de Dieu. Quiconque fait le pèlerinage au Temple ou célèbre l'omer n'encourt aucun blâme. Bonnet-Eymard estime que ce verset concerne Jérusalem et non pas la Mecque. Al-Safa et Al-Marwat seraient deux sites aux portes (sha'ar en hébreu, sha'a'ir en arabe) de Jérusalem. Le terme arabe haj (faire pèlerinage) rappelle le terme hébreu hagag (tourner en cercle, danser, célébrer une fête, particulièrement en montant à Jérusalem en pèlerinage). Le terme arabe 'umrah (petit pèlerinage ou visite de la Kaaba) rappelle le terme hébreu 'omer (cérémonie de l'offrande de la première gerbe de blé, entre les fêtes de Pâque et de Pentecôte, Lv 23:9-14) ♦ A1) Abrogé par 87/2:130 qui demande de suivre la religion d'Abraham [dans le pèlerinage].

un bien pour lui]. ~ Dieu est remerciant, connaisseur.			عَلِيمٌ.
H-87/2:159[1]. [---] Ceux qui taisent ce que nous avons fait descendre comme preuves et direction, après ce que nous avons manifesté aux humains dans le livre, ceux-là Dieu les maudit et les maudisseurs les maudissent.[R1A1]	إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ	ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات والهدى من بعد ما بينه للناس في الكتب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون	[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلْنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلْهُدَىٰ[1]، مِنۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّٰهُ[2] لِلنَّاسِ فِي ٱلْكِتَٰبِ، أُوْلَٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ ٱللَّهُ، وَيَلْعَنُهُمُ[3] ٱللَّٰعِنُونَ.
H-87/2:160[2]. Sauf ceux qui se sont repentis, ont fait une bonne œuvre et manifesté [leur repentance]. Ceux-là, je leur pardonnerai. ~ Je suis le pardonneur, le miséricordissime.[R1]	إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ	الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا ماولئك اتوب عليهم وانا التواب الرحيم	إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ، وَأَصْلَحُواْ، وَبَيَّنُواْ [...]. فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ. ~ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ.
H-87/2:161[3]. Ceux qui ont mécru et sont morts en étant mécréants, ceux-là auront sur eux la malédiction de Dieu, des anges et des humains tous ensemble.	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ	ان الذين كفروا ومانوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملئكة والناس اجمعين	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ، أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ ٱللَّهِ، وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ، وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ[1].
H-87/2:162. [Ils auront le feu de la géhenne], où ils seront éternellement. La punition ne leur sera pas allégée, ~ et ils ne seront pas différés.	خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ	خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون	[...] خَٰلِدِينَ فِيهَا. لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ، ~ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.
H-87/2:163. [---] [Notre Dieu] et votre Dieu est un dieu unique. Il n'est de dieu que lui. Le miséricordieux, le miséricordissime.	وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ	والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم	[---] [...] وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ. لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ٱلرَّحْمَٰنُ، ٱلرَّحِيمُ.
H-87/2:164[4]. Dans la création des cieux et de la terre, dans la succession de la nuit et du jour, dans les felouques qui courent dans la mer avec ce qui profite aux humains, dans l'eau que Dieu a fait descendre du ciel, par laquelle il a donné vie à la terre après sa mort et y a dispersé de tout animal, dans la modulation des vents et dans les nuages soumis entre le ciel et la terre,[T1] ~ il y a des signes pour des gens qui raisonnent.	إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	ان في خلق السموت والارض واختلف الليل والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما انزل الله من السما من ما ماحيا به الارض بعد موتها وبث فيها من كل دابه وتصريف الريح والسحاب المسخر بين السما والارض لايت لقوم يعقلون	إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ، وَٱلْفُلْكِ[1] ٱلَّتِي تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ، وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ، فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ، وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ[2]، وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ، ~ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.
H-87/2:165[5]. Parmi les humains, il en est qui prend, hors de Dieu, des égaux[T1] à lui, les aimant comme l'amour de Dieu. Mais ceux qui ont cru aiment Dieu plus fort.[R1] Si ceux qui ont oppressé voyaient, quand ils verront la punition, [ils sauraient] que toute la force appartient à Dieu, ~ et que Dieu est sévère en punition.	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ	ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا اذ يرون العذاب ان القوة لله جميعا وان الله شديد العذاب	وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ[1] كَحُبِّ ٱللَّهِ. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ. وَلَوْ يَرَى[2] ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ، إِذْ يَرَوْنَ[3] ٱلْعَذَابَ، [...] أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ.

---

1 1) وَيَلْعَنُهُمُ (3 بَيَّنَهُ (2 قراءة شيعية: إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى في علي ♦ A1) Partiellement abrogé par 87/2:160 ♦ R1) Cf. Dt 27:26.

2 R1) Cf. Ps 86:5.

3 1) والملائكةُ والناسُ أجمعون

4 1) وَالْفُلْكِ، وَالْفُلْكِ (2 الريح، الأرواح ♦ T1) Luxenberg (p. 225) traduit: et dans les nuages maintenus parmi le ciel et la terre.

5 1) يُرَوْنَ، تَرَوْنَ (3 تَرَى (2 يَحِبُّونَهُمْ ♦ T1) Luxenberg: le terme syriaque ܢܕܝܕܐ ndida signifie ce qui est détesté ou impur, en référence aux idoles ♦ R1) Cf. Dt 6:4-5.

H-87/2:166[1]. Alors les suivis se déclareront quittes des suiveurs, verront la punition et les liens seront coupés avec eux.[R1]

إِذۡ تَبَرَّأَ[1] [2] ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُواْ[3] مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ[4]، وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ، وَتَقَطَّعَتۡ[5] بِهِمُ[6] ٱلۡأَسۡبَابُ.

اذ تبرا الذين اتبعوا من الذين اتبعوا وراوا العذاب وتقطعت بهم الاسباب

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

H-87/2:167[2]. Les suiveurs diront: "Si un retour nous était possible, nous nous déclarerions quittes d'eux comme ils se sont déclarés quittes de nous!" Ainsi Dieu leur fera voir leurs œuvres comme consternations pour eux. Et ils ne sortiront pas du feu.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ: "لَوۡ أَنَّ لَنَا كَرَّةً، فَنَتَبَرَّأَ[1] مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّا!" كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡ حَسَرَٰتٍ عَلَيۡهِمۡ. وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ.

وقال الذين اتبعوا لو ان لنا كرة فنتبرا منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم الله اعمالهم حسرت عليهم وما هم بخارجين من النار

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

H-87/2:168[3]. [---] Ô humains! Mangez de ce qui est dans la terre, ce qui permis et bon et ne suivez pas les pas du Satan. ~ Il est pour vous un ennemi manifeste.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا، وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ[1] ٱلشَّيۡطَٰنِ. ~ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٌ.

يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

H-87/2:169[4]. Il ne vous ordonne que le mal et la turpitude, ~ et de dire sur Dieu ce que vous ne savez pas.

إِنَّمَا يَأۡمُرُكُم[1] بِٱلسُّوٓءِ وَٱلۡفَحۡشَآءِ، ~ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ.

انما يامركم بالسوء والفحشاء وان تقولوا على الله ما لا تعلمون

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

H-87/2:170[5]. Quand on leur dit: "Suivez ce que Dieu a fait descendre", ils disent: "Nous suivons plutôt ce que nous avons trouvé chez nos pères". ~ Même si leurs pères ne raisonnaient rien et n'étaient pas guidés, [les suivent-ils]?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ: "ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ"، قَالُواْ: "بَلۡ نَتَّبِعُ[1] مَآ أَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآ". ~ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ [...]؟

واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا عليه ابانا اولو كان اباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

H-87/2:171[6]. Ceux qui ont mécru ressemblent à celui qui hurle à ce que n'entend qu'un appel et une interpellation. Sourds, muets, aveugles. Voilà pourquoi ils ne raisonnent pas.

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي يَنۡعِقُ[1] بِمَا لَا يَسۡمَعُ، إِلَّا دُعَآءٗ وَنِدَآءٗ[2]. صُمُّۢ، بُكۡمٌ، عُمۡيٞ. فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ.

ومثل الذين كفروا كمثل الذي ينعق بما لا يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم لا يعقلون

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

H-87/2:172. [---] Ô vous qui avez cru! Mangez des bonnes choses dont nous vous avons approvisionnés et remerciez Dieu. ~ Si c'est lui que vous adoriez.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ. ~ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ.

يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه تعبدون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

H-87/2:173[7]. Il vous a prohibé[R1] la charogne,[A1] le sang, la chair de porc et ce qui a été sacrifié à un autre que Dieu. Mais quiconque est forcé et n'est ni rebelle ni transgresseur, nul péché sur lui. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

إِنَّمَا حَرَّمَ[1] عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ[2]، وَٱلدَّمَ[3] وَلَحۡمَ[4] ٱلۡخِنزِيرِ، وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ[3]. فَمَنِ[6] ٱضۡطُرَّ[7]، غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ، فَلَآ إِثۡمَ[8] عَلَيۡهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ[1].

انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

---

1 1) إِتَّبَرَّأَ = إِذْ تَبَرَّأَ (2 تَبَرّاَ (3 اتَّبَعُوا (4 اتُّبِعُوا (5 وَتُقُطِّعَتْ (6 بِهِمِ، بِهُمُ ♦ R1) Ce verset reflète la position rabbinique selon laquelle au jour du jugement Dieu séparera les mauvais disciples de ceux de leurs dirigeants qui ne seront pas en mesure de les aider (Rosh Hashanah 17a http://goo.gl/JgEHPc; Katsh, p. 77).

2 1) فَنَتَبَرَّا

3 1) خَطَوَاتِ، خَطْوَاتِ، خُطُوَاتِ، خُطْوَاتِ

4 1) يَأْمُرْكُمْ، يَامُرُكُمْ

5 1) نَتْبَعُ

6 1) دُعَاً وَنِدَاً (2 يَنْعُقُ، يُنْعِقُ

7 1) حُرِّم، حَرُم (2 المَيِّتَةُ (3 والدمُ (4 ولحمُ (5 للطواغي (6 فَمَنُ (7 اطُّرَّ (8 اضْطِرَّ = فَلَثْمَ ♦ A1) La prohibition de la bête trouvée morte et du sang est partiellement abrogé par la sunnah qui permet les poissons et les sauterelles morts et le sang du foie et de la rate. La prohibition de ce qui a été offert à un autre que Dieu est abrogée par 112/5:5 qui permet la nourriture des gens du livre ♦ R1) Voir la note de 70/16:115.

H-87/2:174[1]. [---] Ceux qui taisent ce que Dieu a fait descendre du livre et le troquent contre un petit prix, ceux-là ne mangent que du feu dans leur ventre. Dieu ne leur parlera pas, au jour de la résurrection, ni ne les innocentera. ~ Et ils auront une punition douloureuse.

H-87/2:175[2]. Ceux-là sont ceux qui ont troqué l'égarement contre la direction et la punition contre le pardon. Comme ils seront patients face au feu!

H-87/2:176. Cela parce que Dieu a fait descendre le livre avec la vérité, ~ et ceux qui ont divergé à propos du livre sont dans une dissension lointaine.

H-87/2:177[3]. [---] La bonté n'est pas de tourner vos faces vers l'orient et l'occident. Mais le bon est celui qui croit en Dieu, au jour dernier, aux anges, au livre et aux prophètes, donne des biens, malgré l'amour [pour les biens][T1] aux apparentés, aux orphelins, aux indigents, au voyageur, aux quémandeurs et à [l'affranchissement] des nuques,[R1] observe la prière et donne la dîme. De même ceux qui s'acquittent de leur pacte quand ils concluent un pacte et endurent dans l'adversité et la nuisance, ainsi qu'au moment de la vigueur. Ceux-là sont ceux qui ont été les véridiques, ~ et ceux-là sont les dévots.

H-87/2:178[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Il vous a été prescrit le talion[R1] au sujet des tués. [Sera sanctionné] homme libre pour homme libre, esclave pour esclave, femelle pour femelle. Quant à celui qui a été gracié d'une chose par son frère, qu'il y ait poursuite [de la compensation] selon les convenances et paiement [à l'allié] avec bienveillance.[A1] Voilà un allégement de votre Seigneur et une miséricorde. ~ Quiconque agresse après cela, aura une punition douloureuse.

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا، أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ[1] فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ. وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمۡ[2]. ~ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ، وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ. فَمَآ أَصۡبَرَهُمۡ[1] عَلَى ٱلنَّارِ!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ، ~ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ.

[---] لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ[1] أَن[2] تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ. وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ[1] مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ، وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ، وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ، وَٱلۡكِتَٰبِ، وَٱلنَّبِيِّـۧنَ، وَءَاتَى ٱلۡمَالَ، عَلَىٰ حُبِّهِۦ[3] [...]، ذَوِي ٱلۡقُرۡبَىٰ، وَٱلۡيَتَٰمَىٰ، وَٱلۡمَسَٰكِينَ، وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ، وَٱلسَّآئِلِينَ، وَفِي [...] ٱلرِّقَابِ، وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَۖ. وَٱلۡمُوفُونَ[4] بِعَهۡدِهِمۡ[5]، إِذَا عَٰهَدُواْۖ، وَٱلصَّٰبِرِينَ[6] فِي ٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ، وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ. أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْۖ، ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِصَاصُ فِي ٱلۡقَتۡلَىۖ. [...] ٱلۡحُرُّ بِٱلۡحُرِّ، وَٱلۡعَبۡدُ بِٱلۡعَبۡدِ، وَٱلۡأُنثَىٰ بِٱلۡأُنثَىٰۚ. فَمَنۡ عُفِيَ لَهُۥ مِنۡ أَخِيهِ شَيۡءٞ، فَٱتِّبَاعُۢ [...] بِٱلۡمَعۡرُوفِ، وَأَدَآءٌ إِلَيۡهِ [...] بِإِحۡسَٰنٖۗ. ذَٰلِكَ تَخۡفِيفٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَرَحۡمَةٞۗ. ~ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ، فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

أَولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

---

1 1) يُزَكِّيهِمْ (2 يَاكُلُونَ (1

2 1) أَصْبَرْهُمْ

3 1) والصابرون (6 بعهودهم (5 والموفين (4 قراءة شيعية: على حب علي (3 بأن (2 البرُّ (1 ♦ T1) pour l'amour [de Dieu] (Masson) ♦ R1) Cf. Is 1:11 et 17.

4 1) فَاتِّبَاعاً، فَاتَّبَعَ ♦ A1) Abrogé par 112/5:45; 50/17:33 ♦ R1) Cf. Ex 21:23-25; Lv 24:17-21; Dt 19:19 et 21; 24:16; 1 S 15:33. Nb 35:31 et 33 interdisent la compensation pour le sang et exigent la mise à mort. Suppression de la loi du talion par Jésus: Mt 5:38-40. Chez les juifs, seuls les sadducéens exigeaient l'application littérale de la loi du talion, alors que les pharisiens la comprennent dans le sens de la compensation financière si la victime accepte (Geiger p. 160; Bar-Zeev 75; Mishna Baba http://goo.gl/45xAH9).

H-87/2:179[1]. Vous avez dans le talion une vie,[R1] ô dotés d'intelligence! ~ Peut-être craindrez-vous!

وَلَكُمْ فِي ٱلْقِصَاصِ[1] حَيَوٰةٌ، يَٰٓأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ! ~ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ!

ولكم في القصاص حياة يا أولي الألباب لعلكم تتقون

H-87/2:180[2]. [---] Il vous a été prescrit, quand la mort se présente à l'un de vous, s'il a laissé des biens, le testament[A1] pour les deux géniteurs et les plus proches apparentés, selon les convenances. ~ C'est un devoir pour les dévots.

[---] كُتِبَ عَلَيْكُمْ، إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ، إِن تَرَكَ خَيْرًا، ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ، بِٱلْمَعْرُوفِ. ~ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ.

كتب عليكم اذا حضر أحدكم الموت ان ترك خيرا الوصية للوالدين والاقربين بالمعروف حقا على المتقين

H-87/2:181[3]. Quiconque le change après qu'il l'a écouté, son péché tombera sur ceux qui le changent. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

فَمَنْ بَدَّلَهُۥ بَعْدَ مَا سَمِعَهُۥ، فَإِنَّمَآ إِثْمُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓ[1]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه على الذين يبدلونه ان الله سميع عليم

H-87/2:182[4]. Quiconque craint d'un testateur un penchant ou un péché et réconcilie [le testateur et les légataires], nul péché sur lui. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ[1] جَنَفًا[2] أَوْ إِثْمًا، فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ [...]، فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

فمن خاف من موص جنفا أو اثما فأصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم

H-87/2:183[5]. [---] Ô vous qui avez cru! Il vous a été prescrit le jeûne[A1] comme il a été prescrit à ceux d'avant vous[R1]. ~ Peut-être craindrez-vous!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ!

يا أيها الذين امنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم تتقون

H-87/2:184[6]. [Jeûnez] pendant des jours comptés. Quiconque parmi vous était malade ou en voyage, [et a interrompu le jeûne, devra jeûner] un nombre d'autres jours. Ceux qui [ne] le supportent [pas], ils devront se racheter en nourrissant un indigent.[A1] Quiconque fait volontairement un bien [en plus], c'est un bien pour lui. Mais si vous jeûnez, cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez.

[...] أَيَّامًا[1] مَّعْدُودَٰتٍ. فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ [...] فَعِدَّةٌ[2] مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ[3]. وَعَلَى ٱلَّذِينَ [...] يُطِيقُونَهُۥ[4] فِدْيَةٌ طَعَامُ[5] مِسْكِينٍ[6]. فَمَن تَطَوَّعَ[7] خَيْرًا [...] فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ. وَأَن تَصُومُواْ[8] خَيْرٌ لَّكُمْ. ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ.

أياما معدودات فمن كان منكم مريضا او على سفر فعدة من أيام أخر وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان كنتم تعلمون

H-87/2:185[7]. [Ces jours sont] le mois de Ramadan[T1] dans lequel est descendu le Coran comme direction pour les humains et preuves de la direction et de la salvation.[T2] Quiconque parmi vous a été témoin [de la lune] du mois, qu'il le jeûne. Quiconque était malade ou en voyage, [et a interrompu le jeûne, devra jeûner] un nombre d'autres jours. Dieu veut pour vous la facilité, il ne veut pas pour vous la difficulté. Complétez le nombre et

[...] شَهْرُ[1] رَمَضَانَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ[2] هُدًى لِّلنَّاسِ، وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ. فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ [...] ٱلشَّهْرَ، فَلْيَصُمْهُ[3]. وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ، [...] فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ. يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ[4]، وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ[5]. وَلِتُكْمِلُواْ[6] ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ. ~

شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هداكم

---

1 1) القَصَص ♦ R1) Voir la note du verset précédent.

2 A1) Abrogé par 92/4:11 et par le récit de Mahomet: "Pas de legs pour un héritier" (لا وصية لوارث).

3 1) يُبْدِلُونَهُ

4 1) حَيْفاً (2 مُوَصٍ

5 A1) Partiellement abrogé par 87/2:187 qui permet, la nuit du jeûne, d'avoir des rapports sexuels ♦ R1) Cf. Dt 9:9 et 18; 1 R 19:8; Dn 10:3; Jr 36:9-10. Aujourd'hui les juifs ont 25 jours de jeûne répartis sur l'année. Jeûne de Jésus: Mt 4:2 et Lc 4:2. Sur le jeûne dans le Coran, voir l'index sous: Jeûne; Ramadan.

6 1) أيامٌ (2 فَعِدَّةٌ (3 متتابعات، أخَرَ (4 يُطِيقُونَهُ، يُطَيِّقُونَهُ، يُطَيَّقُونَهُ، يَطِيقُونَهُ، يُطَوِّقُونَهُ، يَطَّوَّقُونَهُ، يُطِوقُونَهُ (5 فِدْيَةٌ طعامِ، فِدْيَةٌ طعامَ (6 مساكين (7 يَطَّوَّع، يَتَطَوَّع (8 والصومُ، والصيامُ = وَأَنْ تَصُومُوا ♦ A1) Abrogé par 87/2:185 qui impose le jeûne sans alternative.

7 1) شَهْرَ (2 الْقُرَانُ (3 فَلْيَصُمْهُ (4 الْيُسْرُ (5 الْعُسْرُ (6 وَلِتُكَمِّلُوا ♦ T1) C'est la seule fois où ce mois est mentionné dans le Coran. Partant des termes hébreux sahar et rasah, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 176) traduit: Lune favorable que celle où est descendue la Proclamation. T2) Voir la note du titre du chapitre 42/25.

وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ!	ولتكبروا الله على ما هديكم ولعلكم تشكرون		magnifiez Dieu pour [les troupeaux] qu'il vous a offerts. ~ Peut-être remercierez-vous!
[---] وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي[1] عَنِّي [...]: "فَإِنِّي قَرِيبٌۖ. أُجِيبُ دَعۡوَةَ ٱلدَّاعِ[2]، إِذَا دَعَانِۖ[3]. فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لِي، وَلۡيُؤۡمِنُواْ بِي[4]. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡشُدُونَ[5]!"	واذا سالك عبادى عنى فانى قريب اجيب دعوه الداع اذا دعان فليستجيبوا لى وليومنوا بى لعلهم يرشدون	وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ	H-87/2:186[1]. [---] Quand mes serviteurs t'interrogent sur moi, [informe-les]: "Je suis proche. Je réponds à l'appel de l'appeleur, quand il m'appelle.[R1] Qu'ils me répondent donc et qu'ils croient en moi. ~ Peut-être seront-ils dans la rectitude!"
[---] أُحِلَّ لَكُمۡ، لَيۡلَةَ ٱلصِّيَامِ، ٱلرَّفَثُ[2] إِلَىٰ نِسَائِكُمۡۚ. هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ، وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّۗ. عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَخۡتَانُونَ أَنفُسَكُمۡ. فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ وَعَفَا عَنكُمۡۖ. فَٱلۡـَٰٔنَ، بَٰشِرُوهُنَّ وَٱبۡتَغُواْ[3] مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡۚ. وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلۡخَيۡطُ ٱلۡأَبۡيَضُ مِنَ ٱلۡخَيۡطِ ٱلۡأَسۡوَدِ مِنَ ٱلۡفَجۡرِۖ. ثُمَّ أَتِمُّواْ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيۡلِۚ. وَلَا تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمۡ عَٰكِفُونَ[4] فِي ٱلۡمَسَٰجِدِۗ[5]. تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ، فَلَا تَقۡرَبُوهَاۗ. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ!	احل لكم ليله الصيام الرمث الى نسائكم هن لباس لكم وانتم لباس لهن علم الله انكم كنتم تختانون انفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالان باشروهن وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الابيض من الخيط الاسود من الفجر ثم اتموا الصيام الى الليل ولا تباشروهن وانتم عكفون فى المسجد تلك حدود الله فلا تقربوها كذلك يبين الله اياته للناس لعلهم يتقون	أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ	H-87/2:187[2]. [---] Il vous a été permis, la nuit du jeûne, d'avoir des rapports sexuels avec vos femmes. Elles sont un vêtement pour vous et vous êtes un vêtement pour elles. Dieu a su que vous vous trahissiez. Il vous a alors pardonné et vous a graciés. Maintenant, ayez des rapports avec elles et recherchez ce que Dieu a prescrit pour vous.[R1] Mangez et buvez jusqu'à ce que soit manifeste pour vous la différence entre le fil blanc et le fil noir de l'aube.[R2] Puis complétez le jeûne jusqu'à la nuit. Mais n'ayez pas de rapports avec elles pendant que vous êtes attachés au culte dans les sanctuaires. Celles-là sont les limites de Dieu, ne les approchez pas. Ainsi Dieu manifeste ses signes aux humains. ~ Peut-être craindront-ils!
[---] وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ[1] أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم، بِٱلۡبَٰطِلِ، [...] وَتُدۡلُواْ[2] بِهَآ إِلَى ٱلۡحُكَّامِ، لِتَأۡكُلُواْ[3] فَرِيقٗا مِّنۡ أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ، بِٱلۡإِثۡمِ، ~ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ [...].	ولا تاكلوا اموالكم بينكم بالباطل وتدلوا بها الى الحكام لتاكلوا فريقا من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون	وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	H-87/2:188[3]. [---] Ne mangez pas les biens les uns des autres, faussement et ne les tendez pas aux autorités, pour que vous mangiez les biens d'un groupe des humains, par péché,[R1] ~ alors que vous [le] savez.
[---] يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَهِلَّةِۖ[1]. قُلۡ: "هِيَ مَوَٰقِيتُ [...] لِلنَّاسِ وَٱلۡحَجِّۗ[2]". [وَلَيۡسَ ٱلۡبِرُّ[3] بِأَن تَأۡتُواْ[4] ٱلۡبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا. وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنِ ٱتَّقَىٰۗ. وَأۡتُواْ ٱلۡبُيُوتَ مِنۡ أَبۡوَٰبِهَاۚ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، ~ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ!]	يسلونك عن الاهله قل هى مواقيت للناس والحج وليس البر بان تاتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى واتوا البيوت من ابوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون	يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	H-87/2:189[4]. [---] Ils t'interrogent sur les nouvelles lunes. Dis: "Elles sont des indications du temps pour [les activités] des humains et le pèlerinage".[R1] [La bonté n'est pas de venir dans les maisons à partir de leurs dos. Mais le bon est celui qui a craint. Venez donc dans les maisons par leurs portes. Et craignez Dieu, ~ Peut-être réussirez-vous!]

---

[1] 1) عِبَادِ (2 الدَّاعِي (3 دَعَانِي (4 بِيَ (5 يُرْشَدُن، يَرْشِدُون، يَرشَدُون، يُرَشَّدون ♦ R1) Cf. Dt 4:7; Ps 145:18-19.

[2] 1) أَحَلَّ (2 الرفث، الرفوث (3 الرفثَ، وَأْتُوا (4 واتَّبِعُوا، وَأْتُوا (5 عَكِفُونَ المسجد ♦ R1) Interdiction dans Mishnah Yoma 8.1 en rapport avec Lv 16:29; Geiger, p. 158. R2) La Mishnah, Berakot 1:2 [D] et le Talmud, Berakot 1:5 prescrivent de prier la Shema' dès qu'on distingue le fil bleu du fil blanc.

[3] 1) تَأكُلُوا (2 ولا وَتُدْلُوا (3 لِتَأكُلُوا ♦ T1) Texte arabe corrompu corrigé comme suit: وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ [ولا] تُدْلُوا بِهَا إِلَى [الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا أموال فَرِيق مِنْ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ] ♦ R1) Ce verset se réfère surtout à la corruption des juges; cf. Ex 23:8; Dt 27:25.

[4] 1) عَنِ لِهِلَّةِ، عَلَّهِلَّةِ (2 وَالْحِجِّ (3 وَلَكِنِ الْبِرُّ (4 وَاتُوا ♦ R1) Cf. Gn 1:14; Ps 104:19; Si 43:6-8. Selon le Talmud de Jérusalem, la lune est le signe pour trois fêtes et occasions de pèlerinage: Pâques, Chavouot et Souccot (Katsh, p. 133).

H-87/2:190[1]. [---] Combattez dans la voie de Dieu ceux qui vous combattent et n'agressez pas[A1R1]. ~ Dieu n'aime pas les agresseurs.

[---] وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَكُمۡ، وَلَا تَعۡتَدُوٓاْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ.

وملوا ع سبل الله الدين يملوطم ولا يعدوا ان الله لا يحب المعتدين

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

H-87/2:191[2]. Tuez-les où que vous les rencontriez et sortez-les d'où ils vous ont sortis. Et la subversion est plus grave que le meurtre.[R1] Mais ne les combattez pas près du Sanctuaire inviolable[T1R2] avant qu'ils ne vous y combattent.[A1] S'ils vous combattent, tuez-les alors. ~ Voilà la rétribution des mécréants.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ، وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ أَخۡرَجُوكُمۡ. وَٱلۡفِتۡنَةُ أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِ. وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ[1] عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ[2] فِيهِ. فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ[3]، فَٱقۡتُلُوهُمۡ. ~ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ.

واملوهم حيث يمموهم واخرجوهم من حيث اخرجوكم والمنه اسد من المل ولا يملوهم عند المسجد الحرام حتى يملوكم منه مان ملوكم ماملوهم كذلك جزا الكمرين

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

H-87/2:192[3]. Mais s'ils cessent, Dieu est pardonneur, miséricordissime.[A1]

فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

مان انتهوا مان الله عفور رحيم

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-87/2:193. Combattez-les jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de subversion et que la religion appartienne à Dieu. ~ S'ils cessent, il n'y aura nulle hostilité, sauf contre les oppressifs.

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ، وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِ. ~ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ، فَلَا عُدۡوَٰنَ، إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ.

وملوهم حتى لا يطور منه ويطور الدين لله مان انتهوا ملا عدور الا على الظلمين

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

H-87/2:194[4]. [Le combat dans] le mois inviolable pour [le combat dans] le mois inviolable. Et les choses prohibées [sont régies par la loi du] talion.[R1] Quiconque vous agresse, agressez-le comme il vous a agressés[A1]. Craignez Dieu, ~ et sachez que Dieu est avec les dévots.

ٱلشَّهۡرُ ٱلۡحَرَامُ بِٱلشَّهۡرِ ٱلۡحَرَامِ. وَٱلۡحُرُمَٰتُ[1] [...] قِصَاصٞ. فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ، فَٱعۡتَدُواْ عَلَيۡهِ بِمِثۡلِ مَا ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، ~ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ.

السهر الحرام بالسهر الحرام والحرمت مصاص ممن اعتدى عليكم ماعتدوا عليه بمل ما اعتدى عليكم واتموا الله واعلموا ان الله مع المتمين

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

H-87/2:195[5]. [---] Dépensez dans la voie de Dieu et ne [vous] lancez pas de vos propres mains dans le périssement. Faites du bien, ~ Dieu aime les bienfaiteurs.

[---] وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَلَا تُلۡقُواْ [...] بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ[1]. وَأَحۡسِنُوٓاْ، ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.

واتموا ع سبل الله ولا تلموا بايديكم الى التهلكه واحسنوا ان الله يحب المحسنين

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

H-87/2:196[6]. [---] Accomplissez le pèlerinage et la visite pour Dieu.[T1] Si vous êtes démunis, faites une offrande qui [vous] soit facile.[T2] Ne rasez pas vos têtes avant que l'offrande ne parvienne son lieu [d'immolation].[A1] Quiconque parmi vous était malade ou a une lésion à la tête, devra se racheter par un jeûne,

[---] وَأَتِمُّواْ[1] ٱلۡحَجَّ[2] وَٱلۡعُمۡرَةَ[3] لِلَّهِ[4]. فَإِنۡ أُحۡصِرۡتُمۡ، فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِ[5] [...]. وَلَا تَحۡلِقُواْ رُءُوسَكُمۡ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ ٱلۡهَدۡيُ[6] مَحِلَّهُۥ. فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ بِهِۦٓ أَذٗى مِّن رَّأۡسِهِۦ[7]، فَفِدۡيَةٞ[8] مِّن صِيَامٍ،

واتموا الحج والعمره لله مان احصرتم مما استيسر من الهدى ولا تحلموا روسكم حتى يبلغ الهدى محله ممن كان منكم مريضا او به اذى من راسه ممدته من صيام او

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5; 113/9:29; 113/9:36; 87/2:191. La prohibition de transgresser est abrogée par 87/2:194 ♦ R1) Dt 20:10-14.

2 1) تَقْتُلُوهُمْ (2 يَقْتُلُوكمْ (3 قَتَلُوكُمْ ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5; 87/2:193; ou par le début du même verset ♦ R1) Mêmes termes dans Sifre sur Dt 23:8. R2) Sur les lieux d'asile voir Ex 21:13-14; Nb 35:9-34; Dt 4:41-43 et 19:1-13; Jos chap. 21; 1 R 2:28.

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) وَالْحُرْمَاتُ ♦ A1) Abrogé par le fait que la sanction revient à l'État ♦ R1) Voir la note de 87/2:178.

5 1) التَّهْلُكَةِ

6 1) الْحِجّ (12 أَيَّامٍ متتابعات (11 فَصِيَامَ (10 نُسُكٍ (9 فَفِدْيَةٌ (8 رَاسِهِ (7 الْهَدْيُ (6 الْهَدْيِ (5 إلى البيت، إلى البيت لِلَّهِ (4 وَالْعُمْرَةُ (3 الْحِجَّ (2 وَأَقِيموا 13) وَسَبْعَةٌ ♦ T1) Voir la note de 87/2:158. T2) Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 191-192) traduit: Achevez le pèlerinage et l'omer pour Dieu. Si vous avez moissonné: ce qui est requis comme offrande. T3) Variante: trois jours consécutifs. T4) Voir la note de 50/17:1. Partant de l'hébreu, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 193) traduit: Cela pour celui dont la tente n'est plus aux parvis du Temple dévasté ♦ A1) Le devoir d'accomplir le pèlerinage dans ce passage est abrogé pour le malade dans le passage suivant. ♦ R1) Le terme nusuk se retrouve dans Lv 23:13 et Nb 29:16, dans le sens d'oblation.

أَوۡ صَدَقَةٍۚ أَوۡ نُسُكٖۚ[9]. فَإِذَآ أَمِنتُمۡ، فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلۡعُمۡرَةِ إِلَى ٱلۡحَجِّ، فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۚ [...] [...]. فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ، فَصِيَامُ[10] ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖ[11] فِي ٱلۡحَجِّ[12]، وَسَبۡعَةٍ[13] إِذَا رَجَعۡتُمۡۗ تِلۡكَ عَشَرَةٞ كَامِلَةٞۗ. ذَٰلِكَ لِمَن لَّمۡ يَكُنۡ أَهۡلُهُۥ حَاضِرِي ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ، ~ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ.

صدمه او بسط
ماذا امنتم فمن تمتع
بالعمره الى الحج مما
استيسر من الهدى فمن
لم يجد فصيام ثلثه
ايام في الحج وسبعه
اذا رجعتم تلك عشره
كامله ذلك لمن لم يكن اهله
حاضري المسجد
الحرام واتقوا الله
واعلموا ان الله شديد
العقاب

فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

une aumône ou un sacrifice.[R1] Quand vous vous rassurez, quiconque a joui de la visite avant le pèlerinage, qu'il fasse une offrande qui [lui] soit facile. Quiconque ne trouve pas, [devra] jeûner trois jours[T3] pendant le pèlerinage et sept quand vous retournez [chez vous]. Ce sont là dix complets. Voilà pour celui dont la famille n'est pas présente auprès du Sanctuaire inviolable[T4]. Craignez Dieu, ~ et sachez que Dieu est sévère dans le châtiment.

[...] ٱلۡحَجُّ[1] أَشۡهُرٞ مَّعۡلُومَٰتٞۚ. فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ[2] ٱلۡحَجَّ[3] [...]، فَلَا رَفَثَ[4]، وَلَا فُسُوقَ، وَلَا جِدَالَ[5] فِي ٱلۡحَجِّۗ[6]. [وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ.] وَتَزَوَّدُواْ، فَإِنَّ خَيۡرَ ٱلزَّادِ[7] ٱلتَّقۡوَىٰۚ. ~ وَٱتَّقُونِ[8]، يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ!

الحج اشهر معلومات
فمن فرض فيهن الحج فلا رفث
ولا فسوق ولا جدال في
الحج وما تفعلوا من خير يعلمه
الله وتزودوا فان خير
الزاد التقوى واتقون
ياولي الالباب

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

H-87/2:197[1]. [Les mois du] pèlerinage [sont] des mois connus. Quiconque [s']y impose le pèlerinage, alors point de rapports sexuels,[R1] point de perversité et point de disputes pendant le pèlerinage.[T1] [Ce que vous faites de bien, Dieu le sait.] Approvisionnez-vous et la meilleure provision est la dévotion. ~ Craignez-moi, ô dotés d'intelligence!

[لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَبۡتَغُواْ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡۚ[1]. فَإِذَآ أَفَضۡتُم مِّنۡ عَرَفَٰتٖ[2]، فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ عِندَ ٱلۡمَشۡعَرِ[3] ٱلۡحَرَامِۖ. وَٱذۡكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمۡ، ~ وَإِن كُنتُم مِّن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ.

لس علكم حناح ان
تبتغوا مصلا من
ربكم ماذا افضتم
من عرفات فاذكروا
الله عند المشعر
الحرام واذكروه
كما هداكم وان
كنتم من قبله لمن
الضالين

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ

H-87/2:198[2]. [Nul grief sur vous que vous recherchiez une faveur de votre Seigneur.] Quand vous affluez d'Arafat, rappelez-vous de Dieu près du Sanctuaire inviolable. Rappelez-vous de lui comme il vous a guidés, ~ quoiqu'avant cela vous fussiez des égarés.

ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ[1]، وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

ثم افيضوا من حيث
افاض الناس
واستغفروا الله ان الله
غفور رحيم

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-87/2:199[3]. Ensuite affluez par où les humains affluent et demandez pardon à Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

فَإِذَا قَضَيۡتُم مَّنَٰسِكَكُمۡ[1]، فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَذِكۡرِكُمۡ[2] ءَابَآءَكُمۡ، أَوۡ أَشَدَّ ذِكۡرٗاۗ. [فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ: "رَبَّنَآ! ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا"، وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖ.

ماذا مضيتم
منسككم فاذكروا
الله كذكركم
اباءكم او اشد
ذكرا فمن الناس من
يقول ربنا اتنا في
الدنيا وما له في
الاخره من خلق

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

H-87/2:200[4]. Quand vous accomplissez vos rituels[T1], rappelez-vous de Dieu comme vous vous rappelez de vos pères, ou même plus fort. [Parmi les humains, il en est qui dit: "Notre Seigneur! Donne-nous dans la vie ici-bas", mais il n'aura aucune part[R1] dans la [demeure] dernière.

وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ: "رَبَّنَآ! ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ، وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ، ~ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ".

ومنهم من يقول ربنا
اتنا في الدنيا حسنه
وفي الاخره حسنه وقنا
عذاب النار

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

H-87/2:201. Et il est parmi eux qui dit: "Notre Seigneur! Donne-nous un bienfait dans la vie ici-bas et un bienfait dans la [demeure] dernière, ~ et protège-nous de

---

1 1) الْحَجُّ (2 فِيهِنَّ (3 الْحَجَّ (4 رُفُث، رُفُوث (5 فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ، فَلَا رَفَثاً وَلَا فُسُوقاً وَلَا جِدَالاً، فَلَا رَفَثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ، فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالٌ (6 الْحِجِّ (7 وخيرُ الزَّادِ (8 وَتَزَوَّدُوا ♦ وَاتَّقُونِي T1) Partant de Ps 131:1, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 194) traduit: ni d'arrogance pendant le pèlerinage ♦ R1) La Bible n'interdit pas les rapports sexuels pendant le pèlerinage, contrairement au Talmud qui inspire la norme coranique (Rosh Hashana 16b http://goo.gl/9gQHpy, Katsh, p. 138).

2 1) الحج ربكم في مواسم (2 عَرَفَاتَ (3 الْمِشْعَرِ

3 1) النَّاسِ، النَّاسِي

4 1) مَنْسَكَكُم، مَنَاسِكُم (2 آباؤكم، أباكم ♦ T1) Mawerdi: 1) Les rituels du pélerinage. 2) Les rituels des sacrifices offerts à Dieu ♦ R1) Voir la note de 87/2:102.

la punition du feu".

H-87/2:202[1]. Ceux-là auront une part de ce qu'ils ont réalisé. ~ Dieu est rapide dans le compte.]

أُوْلَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُواْ[1]. ~ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ.]

أولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع الحساب

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

H-87/2:203[2]. Rappelez-vous de Dieu pendant des jours comptés. Quiconque se hâte en deux jours, nul péché sur lui. Et quiconque s'attarde, nul péché sur lui. [Ceci] pour celui qui a craint [Dieu]. Craignez Dieu, ~ et sachez que c'est vers lui que vous serez rassemblés.

وَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٍ مَّعْدُودَٰتٍ. فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ، فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ. وَمَن تَأَخَّرَ، فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ. [...] لِمَنِ ٱتَّقَىٰ[1] [...]. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ.

واذكروا الله في أيام معدودات فمن تعجل في يومين فلا إثم عليه ومن تأخر فلا إثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا انكم اليه تحشرون

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

H-87/2:204[3]. [---] Parmi les humains, il y a celui dont les paroles sur la vie ici-bas t'émerveillent et qui prend Dieu comme témoin de ce qu'il a dans le cœur, tandis qu'il est le plus irréductible dans la dispute.

[---] وَمِنَ ٱلنَّاسِ، مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُۥ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا، وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ[1] عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِۦ، وَهُوَ أَلَدُّ ٱلْخِصَامِ.

ومن الناس من يعجبك قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو الد الخصام

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

H-87/2:205[4]. Quand il [te] tourne le dos, il s'efforce de corrompre dans la terre et faire périr le labour et la progéniture. ~ Dieu n'aime pas la corruption.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ [...]، سَعَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا، وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَٱلنَّسْلَ[1]. ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْفَسَادَ[2].

واذا تولى سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ

H-87/2:206. Quand on lui dit: "Crains Dieu", l'orgueil du péché le prend. La géhenne lui suffit. ~ Quel abominable lit!

وَإِذَا قِيلَ لَهُ: "ٱتَّقِ ٱللَّهَ"، أَخَذَتْهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِثْمِ. فَحَسْبُهُۥ جَهَنَّمُ. ~ وَلَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ!

واذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

H-87/2:207[5]. Parmi les humains, il y a celui qui troque son âme recherchant la satisfaction de Dieu[T1]. ~ Dieu est compatissant envers les serviteurs.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ، مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ.

ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله والله رءوف بالعباد

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

H-87/2:208[6]. [---] Ô vous qui avez cru! Entrez tous dans la soumission.[T1] [---] Ne suivez pas les pas du Satan. ~ Il est pour vous un ennemi manifeste.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱدْخُلُواْ فِي ٱلسِّلْمِ[1] كَآفَّةً. [---] وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ. ~ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.

يا ايها الذين امنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

H-87/2:209[7]. [---] Si vous trébuchez après que les preuves vous sont venues, sachez alors que Dieu est noble, sage.

[---] فَإِن زَلَلْتُم[1]، مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ، فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ[2].

فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا ان الله عزيز حكيم

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-87/2:210[8]. [---] Attendent-ils que [la vigueur de] Dieu leur vienne avec les anges dans l'ombrelle de nuages[R1] et que l'affaire soit décidée? ~ À Dieu retour-

[---] هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأْتِيَهُمُ [...] ٱللَّهُ فِي ظُلَلٍ[1] مِّنَ ٱلْغَمَامِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ[2] ٱلْأَمْرُ[3]؟ ~ وَإِلَى

هل ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملئكة وقضى الامر والى الله

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

---

1 1) نَصِيبُ مَا اكْتَسَبُوا، نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا

2 1) اتقى الله

3 1) وَيَشْهَدُ اللهُ، واللهُ يشهدُ، ويستشهِدُوا اللهَ، ويُشْهِدُوا اللهَ، ويُشَهِّدُ اللهَ، ويستشهدُ اللهَ

4 1) وَيَهْلِكُ، وَيَهْلِكَ، وَيَهْلَكَ، وَيُهْلَكُ - الْحَرْثُ وَالنَّسْلُ 2) قراءة شيعية: وَإِذا تَوَلَّى سَعى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيها وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ بِظُلْمِهِ وَسُوءِ سِيرَتِهِ وَاللَّهُ لا يُحِبُّ الْفَسادَ

5 T1) Il est des hommes qui, pour plaire à Dieu, se sacrifient [pour sa cause] (Boubakeur).

6 1) السَّلْم، السَّلَم ♦ T1) Partant de l'idée que ces passages visent la reconquête de Jérusalem, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 199) traduit: Entrez dans la Salem (nom de Jérusalem dans Ps 76:3, Gn 14:18 et Jdt 4:4). Les commentaires comprennent ce mot dans le sens de l'islam et il peut signifier: Entrez tous dans l'islam, ou Entrez dans tout l'islam (ce qui signifie: acceptez toutes ses normes).

7 1) غفور رحيم (2 زَلِلْتُمْ

8 1) ظِلَالٍ ♦ R1) Cf. Ex 19:18 et 34:5; Dt 4:12 et 15; Lc 21:25-28. 2) اللهُ وَالْمَلَائِكَةُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ 3) وَقَضاءُ الْأَمْرِ، وَقَضاءِ الْأَمْرِ، وَقَضْيِ الْأَمْرِ، وَقُضِيِ الْأُمُورُ 4) تَرْجِعُ، يَرجِعُ، يُرْجَعُ

nent les affaires.

H-87/2:211[1]. Demande aux fils d'Israël combien de signes manifestes nous leur avons donnés. Quiconque change la grâce de Dieu, après qu'elle lui est venue, [en mécréance], ~ Dieu est sévère dans le châtiment [à son égard].

H-87/2:212[2]. [---] On a embelli la vie ici-bas à ceux qui ont mécru et qui se moquent de ceux qui ont cru. Mais ceux qui ont craint seront au-dessus d'eux, au jour de la résurrection. ~ Dieu approvisionne qui il veut, sans compter.

H-87/2:213[3]. [---] Les humains étaient une seule nation [mais ils divergèrent].[R1] Puis Dieu a suscité les prophètes en annonciateurs et avertisseurs. Il a fait descendre avec eux le livre avec la vérité, pour qu'il juge parmi les humains de ce en quoi ils ont divergé. Mais ce ne sont que ceux auxquels le livre fut donné qui y divergèrent, après que les preuves leur furent venues, par rébellion entre eux.[T1] Puis Dieu guida ceux qui ont cru vers ce en quoi ils ont divergé à propos de la vérité, avec son autorisation. ~ Et c'est Dieu qui guide qui il veut vers un chemin droit.

H-87/2:214[4]. Ou bien pensiez-vous entrer dans le jardin alors qu'une [preuve] ne vous est pas venue semblable [à l'épreuve] de ceux qui sont passés avant vous? L'adversité et la nuisance les avaient touchés et ils furent secoués jusqu'à ce que le messager et ceux qui ont cru avec lui aient dit: "À quand le secours de Dieu?" ~ Le secours de Dieu est proche.[T1]

H-87/2:215[5]. [---] Ils t'interrogent sur ce qu'ils doivent dépenser. Dis: "Ce que vous avez dépensé de bien est pour les deux géniteurs, les plus proches apparentés,[A1] les orphelins, les indigents et le

ٱللَّهِ تُرۡجَعُ[4] ٱلۡأُمُورُ.
سَلۡ[1] بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةِۭ بَيِّنَةٖۗ. وَمَن يُبَدِّلۡ[2] نِعۡمَةَ ٱللَّهِ، مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ [...]، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ[3] [...].

[---] زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ[1] ٱلدُّنۡيَا، وَيَسۡخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ. وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ. ~ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ، بِغَيۡرِ حِسَابٖ.

[---] كَانَ ٱلنَّاسُ[1] أُمَّةٗ[2] وَٰحِدَةٗ[3] [...]. فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ[4] وَمُنذِرِينَ. وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ، لِيَحۡكُمَ[5] بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ[6]. وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ، مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ، بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ. فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ[7]، بِإِذۡنِهِۦۗ. ~ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ[1] ٱلۡجَنَّةَ، وَلَمَّا يَأۡتِكُم[2] مَّثَلُ [...] ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۡۖ؟ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ، وَزُلۡزِلُواْ[3] حَتَّىٰ يَقُولَ[4] ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ: "مَتَىٰ نَصۡرُ ٱللَّهِۗ؟" ~ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ.

[---] يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ. قُلۡ: "مَآ أَنفَقۡتُم مِّنۡ خَيۡرٖ فَلِلۡوَٰلِدَيۡنِ، وَٱلۡأَقۡرَبِينَ، وَٱلۡيَتَٰمَىٰ، وَٱلۡمَسَٰكِينِ، وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۗ. وَمَا تَفۡعَلُواْ[1] مِنۡ

بدع الامور
سل بني اسرايل كم
اتيناهم من اية بينة. ومن
بدل نعمة الله من
بعد ما جاته فان الله
شديد العقاب

زين للذين كفروا
الحيوة الدنيا
ويسخرون من الذين
امنوا والذين اتقوا
فوقهم يوم القيمة والله
يرزق من يشاء بغير
حساب

كان الناس امة وحدة
فبعث الله النبيين مبشرين
ومنذرين وانزل معهم الكتب
بالحق ليحكم بين
الناس فيما اختلفوا فيه
وما اختلف فيه الا
الذين اوتوه من بعد
ما جاتهم البينات بغيا
بينهم فهدى الله
الذين امنوا لما اختلفوا
فيه من الحق باذنه والله
يهدي من يشا الى
صراط مستقيم

ام حسبتم ان تدخلوا
الجنة ولما ياتكم مثل
الذين خلوا من
قبلكم مستهم البأساء
والضراء وزلزلوا حتى
يقول الرسول والذين
امنوا معه متى نصر
الله الا ان نصر الله
قريب

يسلونك ماذا ينفقون
قل ما انفقتم من خير
فللوالدين والاقربين
واليتمى والمسكين وابن
السبيل وما تفعلوا من

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ

---

1 1) سَلْ، اِسَلْ (2 يُبْدِلْ (3 يُبَدِّلْ قراءة شيعية: سَلْ بَنِي إِسْرائِيلَ كَمْ آتَيْناهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ جَحَدَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَقَرَّ وَمِنْهُمْ مَنْ بَدَّلَ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقابِ

2 1) زُيِّنَ الْحَيَاةُ = زَيَّنَ الحياةَ، زُيِّنَتْ الحياةُ

3 1) الاسلام 7) عنه 6) لِنَحْكُمَ، لِتَحْكُمَ، لِيُحْكَمَ 5) مُبْشِرِينَ 4) فاختلفوا 3) إِمَّةً وَاحِدَةً 2) البشر ♦ T1) See the footnote of 62/42:14 ♦ T1) Voir la note de 62/42:14 ♦ R1) Selon la tradition juive, les gens depuis Adam jusqu'à Énosh (Gn 4:26) adoraient le même Dieu. Ils se sont séparés après (Katsh, p. 142. Comparez aussi la Mishnah http://goo.gl/ZPPkFg Aboth 5.2).

4 1) تُدْخَلُوا (2 يَاتِكُمْ (3 وَزُلْزِلُوا ثم زُلْزِلُوا (4 وَيَقُولَ = حَتَّى يَقُولَ ♦ T1) Partant d'Is 11:1 et 60:21 qui utilisent le terme neser, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 203) traduit: À quand le surgeon du Dieu? De grâce! le surgeon du Dieu n'est-il pas proche?

5 1) يَفْعَلُوا ♦ A1) Abrogé par 113/9:60 qui omet les géniteurs et les proches ♦ R1) La tradition juive met l'accent sur l'obligation de prendre soin du vagabond et de lui fournir le gîte et ainsi qu'une escorte en cas de danger (Katsh, p. 144).

خَيْرٍ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ".

voyageur.[R1] Ce que vous faites de bien, ~ Dieu en est connaisseur".

[---] كُتِبَ[1] عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ[2]، وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ[3]. وَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُواْ شَيْـًٔا، وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ. وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّواْ شَيْـًٔا، وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ. ~ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ، وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

H-87/2:216[1]. [---] Il vous a été prescrit le combat, même s'il est détestable pour vous.[A1] Peut-être détestez-vous une chose, alors que cela est meilleur pour vous. Et peut-être aimez-vous une chose, alors que cela vous est un mal. ~ Dieu sait, tandis que vous ne savez pas.

يَسْـَٔلُونَكَ[1] عَنِ ٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ: "قِتَالٍ[2] فِيهِ؟" قُلْ: "قِتَالٌ[3] فِيهِ [...] كَبِيرٌ. وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَكُفْرٌۢ بِهِۦ، [...] وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ[4] وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِۦ مِنْهُ، [...] أَكْبَرُ عِندَ ٱللَّهِ. وَٱلْفِتْنَةُ [...] أَكْبَرُ مِنَ ٱلْقَتْلِ". وَلَا يَزَالُونَ يُقَٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ، إِنِ ٱسْتَطَٰعُواْ. وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ، فَأُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتْ[5] أَعْمَٰلُهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ. وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

H-87/2:217[2]. Ils t'interrogent sur le mois inviolable: "Y a-t-il combat?" Dis: "Le combat en lui est un grand [péché].[A1] Mais le fait de détourner de la voie de Dieu, de mécroire en lui, [de détourner] du Sanctuaire inviolable,[T1] et d'en faire sortir ses gens, est un plus grand [péché] auprès de Dieu. Et la subversion est un plus grand [péché] que le meurtre". Ils ne cesseront de vous combattre jusqu'à vous faire retourner de votre religion, s'ils le peuvent. Quiconque parmi vous retourne de sa religion et meurt en étant mécréant, ceux-là leurs œuvres ont failli dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. Ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، أُوْلَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

H-87/2:218. Ceux qui ont cru et ceux qui ont émigré et lutté dans la voie de Dieu, ceux-là espèrent la miséricorde de Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ. قُلْ: "فِيهِمَآ إِثْمٌ كَبِيرٌ[1] وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ، وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ[2] مِن نَّفْعِهِمَا". وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ. قُلِ: "ٱلْعَفْوَ[3]". كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَٰتِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

H-87/2:219[3]. [---] Ils t'interrogent sur le vin[R1] et le jeu de hasard.[A1T1] Dis: "Dans les deux il y a un grand péché et des profits pour les humains, mais leur péché est plus grand que leur profit". Ils t'interrogent sur ce qu'ils doivent dépenser.[A2] Dis: "L'excédent". Ainsi Dieu vous manifeste les signes. ~ Peut-être réfléchirez-vous

---

[1] 1) كَتَبَ (2 القتل، القتالَ (3 كَرْهٌ ♦ A1) Abrogé par 113/9:122 qui limite la mobilisation.

[2] 1) ويَسْأَلونَكَ (2 عن قتالٍ، قَتلٍ، قتالٌ (3 قَتْلٌ (4 وَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ (5 حَبَطَتْ ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5, par 113/9:36 qui prescrit de combattre tous les associateurs et par 113/9:29 qui prescrit de combattre jusqu'au paiement du tribut.

[3] 1) كَثيرٌ (2 أكثر، أقرب (3 الْعَفْوُ ♦ T1) C'est le sens adopté par les commentateurs et les traducteurs. Si l'on suit la Bible, il faudrait traduire ce terme par boisson enivrante (مسكر) au lieu de jeu de hasard (ميسر) (voir Bonnet-Eymard, vol. 1, p. 212-213) ♦ A1) Abrogé par 112/5:90-91. A2) Abrogé par 113/9:103 qui impose l'aumône ♦ R1) Ce verset est à compléter par 112/5:90-91 et 92/4:43. Le vin (yayin) et la boisson enivrante (wa-shikhar yazir) sont interdits à celui qui fait le vœu de naziréat (Nb 6:3) ainsi qu'aux prêtres et aux juges (Lv 10:9-11).

H-87/2:220[1]. sur la vie ici-bas et la [demeure] dernière. Ils t'interrogent sur les orphelins. Dis: "L'amélioration de leur condition est la meilleure chose.[T1] Si vous vous mêlez à eux, [ils sont] alors vos frères"[T2]. Dieu sait qui est le corrupteur et qui est le bienfaiteur. Si Dieu avait voulu, il vous aurait accablés. ~ Dieu est noble, sage.

فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأَخِرَةِ. وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْيَتَٰمَىٰ. قُلْ: "إِصْلَاحٌ[1] لَّهُمْ[2] خَيْرٌ. وَإِن تُخَالِطُوهُمْ، [...] فَإِخْوَٰنُكُمْ". وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، لَأَعْنَتَكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

في الدنيا والاخره ويسلوطك عن اليتمى قل اصلاح لهم خير وان تخالطوهم فاخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح ولو شا الله لاعنتكم ان الله عزيز حكيم

فِي الدُّنْيَا وَالْأَخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-87/2:221[2]. [---] N'épousez les associatrices[R1] que quand elles croiront.[A1] Une esclave croyante vaut mieux qu'une associatrice, même si elle vous émerveille. Ne donnez d'épouses aux associateurs que quand ils croiront. Un esclave croyant vaut mieux qu'un associateur, même s'il vous émerveille. Ceux-là appellent au feu, tandis que Dieu appelle au jardin et au pardon, avec son autorisation. Il manifeste aux humains ses signes, ~ Peut-être se rappelleront-ils!

[---] وَلَا تَنكِحُواْ[1] ٱلْمُشْرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ. وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ، وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ. وَلَا تُنكِحُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُواْ. وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ، وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ. أُوْلَٰٓئِكَ يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ، وَٱللَّهُ يَدْعُواْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ وَٱلْمَغْفِرَةِ[2]، بِإِذْنِهِۦ. وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ، ~ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ!

ولا تنكحوا المشركت حتى يومن ولامه مومنه خير من مشركه ولو اعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يومنوا ولعبد مومن خير من مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون الى النار والله يدعوا الى الجنه والمغفره باذنه ويبين ايته للناس لعلهم يتذكرون

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

H-87/2:222[3]. [---] Ils t'interrogent sur la menstruation. Dis: "Elle est nocive. Distancez-vous donc des femmes pendant [le temps de] la menstruation et ne les approchez que quand elles sont purifiées [de leur sang et avec l'eau].[R1A1] Quand elles sont purifiées, allez-y par où Dieu vous a ordonné. Dieu aime les repentis et aime ceux qui se purifient".

[---] وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ. قُلْ: "هُوَ أَذًى. فَٱعْتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي [...] ٱلْمَحِيضِ، وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ[1] [2] [...]. فَإِذَا تَطَهَّرْنَ، فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُ. إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلْمُتَطَهِّرِينَ[3]".

ويسلوطك عن المحيض قل هو اذى ماعتزلوا النسا في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن ماذا يطهرن ماتوهن من حيث امرك الله ان الله يحب التوبين ويحب المتطهرين

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

H-87/2:223[4]. Vos femmes sont un labour[R1] pour vous. Allez à votre labour comme vous voulez.[T1] Et avancez [un bien] pour vous-mêmes.[A1T2] Craignez Dieu et sachez que vous le rencontrerez. ~ Fais l'annonce aux croyants.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ. فَأْتُواْ حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ[1]. وَقَدِّمُواْ [...] لِأَنفُسِكُمْ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُ. ~ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ.

نساوكم حرث لكم ماتوا حرثكم انى شئتم وقدموا لانفسكم واتقوا الله واعلموا انكم ملقوه وبشر المومنين

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

---

1 1) أصلح (2 اليهم (3 لَعَنَتَكُمْ، لَعَنَتَكُمْ ♦ T1) Les réformer est bien (Blachère); vous êtes libres de les élever (Bonnet-Eymard, vol. 1, p. 214). T2) Si vous les admettez parmi vous, qu'ils soient vos frères (Blachère). Partant du terme halat (adjuger) dans 1 R 20:33, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 214) traduit: Si vous les adoptez, qu'ils soient vos frères.

2 1) تُنكحوا (2 وَالْمَغْفِرَةُ ♦ A1) Partiellement abrogé par 112/5:5 qui permet d'épouser les femmes des gens du livre ♦ R1) La Bible interdit dans les deux sens: Lv 18:21 interprété; Dt 7:3-4; Jg 3:5-7; 1 R 11:1-2; Esd 9:12-14; Mishnah Yebamot 20a et 78b.

3 1) يَطْهُرْنَ، يَطَّهَّرْنَ، يَطْهِرْنَ (2 فَاعْتَزِلُوا ... يَطْهُرْنَ = ولا تقربوا النِّسَاءَ فِي محيضهن واعتزلوهن حَتَّى يتطهرن (3 الْمُطَّهِّرِينَ، الْمُطْهِرِينَ ♦ R1) La Bible interdit d'approcher une femme ayant ses règles: Lv 15:19-33; 18:19; Ez 18:6. Le terme la taqrabu (ne les approchez pas) est le même en hébreu: lo tiqrab (Lv 18:19). Le terme purification est aussi le même en hébreu (Lv 15:13 et 28) ♦ A1) Abrogé par une parole de Muhammad qui permet de manger et de boire avec les femmes et d'en profiter au-dessus de la ceinture pendant leurs règles, contrairement aux juifs.

4 1) شِئْتُمْ ♦ T1) comme et quand vous le voulez (Hamidullah); comme vous voulez (Abdelaziz); comme bon vous semble (Boubakeur). T2) mais faites, auparavant, une bonne action à votre profit (Masson) ♦ A1) Abroge la pratique des juifs qui interdisent de ne pas boire ou manger avec les femmes pendant leurs règles ♦ R1) Terme dans le Talmud, Sanhédrin 74b. On lit dans Si 26:19-20: "Mon fils, garde saine la fleur de ton âge et ne livre pas ta force à des étrangères. Après avoir cherché le champ le plus fertile du pays, sèmes-y ton propre grain". Exode 34:21 dit: "Pendant six jours tu travailleras, mais le septième jour, tu chômeras, que ce soient les labours ou la moisson, tu chômeras". Partant du terme labours, les Caraïtes interdisent les rapports sexuels pendant le sabbat (Katsh, p. 150-151). Seddik (Nous n'avons jamais lu le Coran, p. 289-290) dit que le terme arabe harth provient du terme grec harotos qui assimile la femme au champ de labour.

H-87/2:224[1]. [Ne faites pas [du nom] de Dieu une excuse pour vous détourner de vos serments. Si vous faites une bonne œuvre, craignez et réconciliez les humains, [c'est mieux pour vous][R1T1]. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

H-87/2:225[2]. Dieu ne vous reprochera pas la frivolité dans vos serments. Mais il vous reprochera ce que vos cœurs ont réalisé. ~ Dieu est pardonneur, magnanime.]

H-87/2:226[3]. Pour ceux qui jurent de s'abstenir de leurs femmes, une guette de quatre mois.[R1] S'ils reviennent, Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-87/2:227[4]. Mais s'ils décident la répudiation, Dieu est écouteur, connaisseur.

H-87/2:228[5]. Les répudiées guetteront[A1] [une période de] trois menstruations.[R1] Il ne leur est pas permis de taire ce que Dieu a créé dans leurs matrices, si elles croient en Dieu et au jour dernier. Leurs maris ont plus de droit de les retourner pendant cela, s'ils veulent la réconciliation.[A2] Elles ont [sur les hommes] ce que [les hommes ont] sur elles, selon les convenances. Les hommes ont toutefois un degré sur elles[R2]. ~ Dieu est noble, sage.

H-87/2:229[6]. La répudiation [révocable] est deux fois.[R1] Ensuite, c'est soit la rétention selon les convenances, soit la libération avec bienveillance. Il ne vous est permis de reprendre rien de ce que vous leur avez donné,[A1] à moins que tous deux ne craignent [de] ne pas se conformer aux limites de Dieu. Si vous craignez [qu']ils ne se conforment pas aux limites de Dieu, nul grief sur eux si la femme se rachète avec [quelque bien]. Celles-là sont les limites de Dieu, ne les

[وَلَا تَجْعَلُواْ [...] ٱللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَٰنِكُمْ. أَن تَبَرُّواْ وَتَتَّقُواْ وَتُصْلِحُواْ بَيْنَ ٱلنَّاسِ [...]. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ولا تجعلوا الله عرضه لايمانكم ان تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ[1] ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ[2] فِيٓ أَيْمَٰنِكُمْ. وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، حَلِيمٌ.]

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

لا يواخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يواخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم

لِّلَّذِينَ[1] يُؤْلُونَ[2] مِن نِّسَآئِهِمْ، تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ. فَإِن فَآءُو[3]، فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

للذين يولون من نسائهم تربص اربعة اشهر فان فاءو فان الله غفور رحيم

وَإِنْ عَزَمُواْ ٱلطَّلَٰقَ[1]، فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وان عزموا الطلاق فان الله سميع عليم

وَٱلْمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ [...] ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٍ[1]. وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ، إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ. وَبُعُولَتُهُنَّ[2] أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ[3] فِي ذَٰلِكَ، إِنْ أَرَادُوٓاْ إِصْلَٰحًا. وَلَهُنَّ [...] مِثْلُ ٱلَّذِي [...] عَلَيْهِنَّ، بِٱلْمَعْرُوفِ. وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

والمطلقت يتربصن بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل لهن ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يومن بالله واليوم الاخر وبعولتهن احق بردهن في ذلك ان ارادوا اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم

ٱلطَّلَٰقُ [...] مَرَّتَانِ. فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ، أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَٰنٍ. وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُواْ مِمَّآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا، إِلَّآ أَن يَخَافَآ[1] أَلَّا [...][2] يُقِيمَا[3] حُدُودَ ٱللَّهِ. فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا [...] يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ بِهِۦ[4] [...]. تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ، فَلَا تَعْتَدُوهَا. وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

الطلاق مرتان فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا مما اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك

---

1 R1) Ex 20:7: "Tu ne prononceras pas le nom de Yahvé ton Dieu à faux". Aussi dans Dt 5:11 ♦ T1) Ne faites pas de Dieu l'objet de vos serments, afin d'être bons, de craindre Dieu, de rétablir la concorde entre les hommes (Masson). Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 217) traduit وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ: Et n'exécrez pas [de l'hébreu ja'al] le Dieu: révérence dans vos serments.

2 1) بِاللَّغا (2 يُوَاخِذُكُمُ

3 1) فاؤوا فيهن، فاؤوا فيها (3 يُؤْلُونَ، آلوا، يُقْسِمُون (2 والائي ♦ R1) Si l'homme fait un vœu d'abstinence, il doit soit divorcer, soit révoquer son vœu (Mishnah, Ketubot 5:6 (D), Talmud, Ketubot 61b). Voir aussi le verset 105/58:2.

4 1) السراح

5 1) بردّتهنّ (3 وَبُعُولَتُهُنَّ (2 قُرُوءٍ، قَرْوٍ ♦ A1) La disposition sur la période de trois menstruations est abrogée (ou plus précisément complétée) par 99/65:4 et 90/33:49. A2) Le droit des maris à les ramener est abrogé par 87/2:229 qui exige préalablement le mariage de la femme avec un autre ♦ R1) Cf. Mishnah, Yebamot 4.10 (D) et Talmud, Niddah 8b: déduction de Gn 38:24. R2) Cf. 1 Tm 2:11-15.

6 1) فإن ظنّا (2 يُخافا، تخافا، تخافوا، يُخافوا، يُظنّا (3 يقيموا (4 به منه ♦ A1) La prohibition de prendre ce qui est donné aux femmes est partiellement abrogée par le passage suivant ♦ R1) La répudiation chez les juifs: Gn 21:14; Dt 24:1-4; Lv 22:13. Mais Ml 2:15-16 dit: "Respect donc à votre vie et la femme de ta jeunesse, ne la trahis point! Car je hais la répudiation". Interdiction de la répudiation chez les chrétiens: Mt 5:32, 19:9; Mc 10:2-12; Lc 16:18; 1 Co 7:10-11.

transgressez donc pas. Quiconque transgresse les limites de Dieu, ~ ceux-là sont les oppressifs.

ٱلظَّٰلِمُونَ.

ܗܘ ܐܠܛܠܡܘܪ

H-87/2:230[1]. S'il la répudie, elle ne lui sera permise, après [la troisième répudiation], que quand elle épousera un autre époux.[R1] Si [ce dernier] la répudie, nul grief sur eux à retourner l'un à l'autre, si les deux présument se conformer aux limites de Dieu. ~ Celles-là sont les limites de Dieu, qu'il manifeste pour des gens qui savent.

فَإِن طَلَّقَهَا، فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعۡدُ [...]، حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوۡجًا غَيۡرَهُۥ. فَإِن طَلَّقَهَا [...]، فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ، إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ. ~ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ، يُبَيِّنُهَا[1] لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ.

فإن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ܡܐ ܕܛܠܡܗܐ ܠܐ ܡܬܚܠ ܠܗ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܢܣܒ ܠܗ ܕܢܢܣܒ ܐܚܪܢܐ ܡܐ ܕܛܠܡܗܐ ܠܐ ܡܬܚܠ ܥܠܝܗܘܢ ܕܬܬܝܒܘ ܚܕ ܠܚܕ ܐܢ ܡܬܚܙܝܢ ܕܢܩܝܡܘܢ ܡܬܩܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܠܝܢ ܡܬܩܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܒܝܢܢܗ ܠܥܡܐ ܕܝܕܥܝܢ

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ، فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ، فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ، أَوۡ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖ. وَلَا تُمۡسِكُوهُنَّ[1]، ضِرَارٗا، لِّتَعۡتَدُواْ. وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ، فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥ. وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوٗا[2]. وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ، وَمَآ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡحِكۡمَةِ، يَعِظُكُم بِهِۦۚ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، ~ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ܘܐܦܠܘ ܕܛܠܡܬܘܢ ܢܫܐ ܘܡܛܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܠܗܗܘܢ ܡܛܠܝܢ ܐܠܗܘܢ ܡܐܡܣܟܘܗܝ ܘܢ ܒܡܥܪܘܦ ܐܘ ܣܪܚܘܗܝ ܘܢ ܒܡܥܪܘܦ ܘܠܐ ܬܡܣܟܘܗܝ ܘܢ ܡܣܛܘܗܝ ܘܢ ܠܡܬܬܪܥܘ ܘܡܢ ܕܢܥܒܕ ܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܢܬܚܒܠ ܢܦܫܗ ܘܠܐ ܬܬܚܕܘ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܗܘܙܘ ܘܐܬܕܟܪܘ ܢܥܡܬ ܐܠܗܐ ܥܠܝܟܘܢ ܘܡܐ ܕܐܢܙܠ ܥܠܝܟܘܢ ܡܢ ܟܬܒܐ ܘܚܟܡܬܐ ܡܛܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܘܬܬܪܥܘ ܠܐܠܗܐ ܘܬܕܥܘ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܕܥ ܟܠ ܡܕܡ

H-87/2:231[2]. Quand vous répudiez les femmes et qu'elles atteignent leur terme[T1], retenez-les alors selon les convenances, ou libérez-les selon les convenances. Mais ne les retenez pas, par nuisance, pour que vous agressiez. Quiconque fait cela, il s'est oppressé lui-même. Ne ridiculisez pas les signes de Dieu. Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous et ce qu'il a fait descendre sur vous du livre et de la sagesse, par lequel il vous exhorte. Craignez Dieu, ~ et sachez que Dieu est connaisseur de toute chose.

وَإِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ، فَبَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ، فَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ[1] أَن يَنكِحۡنَ أَزۡوَٰجَهُنَّ، إِذَا تَرَٰضَوۡاْ بَيۡنَهُم، بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ. ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمۡ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ. ذَٰلِكُمۡ أَزۡكَىٰ لَكُمۡ وَأَطۡهَرُ. ~ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ܘܐܦܠܘ ܕܛܠܡܬܘܢ ܢܫܐ ܘܡܛܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܠܗܗܘܢ ܡܛܠܝܢ ܐܠܗܘܢ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܐܢ ܢܣܒܘܢ ܐܢܬܬܗܘܢ ܐܢ ܡܬܪܥܝܢ ܐܢܘܢ ܒܝܢܗܘܢ ܒܡܥܪܘܦ ܗܢܐ ܡܬܬܝܒ ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܕܡܗܝܡܢ ܒܐܠܗܐ ܘܒܝܘܡܐ ܕܐܚܪܝܐ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܘܬܬܪܥܘ ܠܐܠܗܐ ܘܬܕܥܘ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܕܥ ܟܠ ܡܕܡ

H-87/2:232[3]. Quand vous répudiez les femmes et qu'elles atteignent leur terme, ne les empêchez pas d'épouser leurs époux, quand ils consentent mutuellement, selon les convenances. Voilà à quoi est exhorté celui parmi vous qui croit en Dieu et au jour dernier. Voilà ce qui est plus approprié et plus pur pour vous. ~ Dieu sait, tandis que vous ne savez pas.

وَٱلۡوَٰلِدَٰتُ يُرۡضِعۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ حَوۡلَيۡنِ كَامِلَيۡنِۖ، لِمَنۡ أَرَادَ أَن يُتِمَّ[1] ٱلرَّضَاعَةَۚ. وَعَلَى ٱلۡمَوۡلُودِ لَهُۥ رِزۡقُهُنَّ وَكِسۡوَتُهُنَّ[3]، بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ. لَا تُكَلَّفُ نَفۡسٌ[4] إِلَّا وُسۡعَهَاۚ[5]. لَا تُضَآرَّ وَٰلِدَةُۢ[6] [7] بِوَلَدِهَا، وَلَا مَوۡلُودٞ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦۚ. وَعَلَى

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى

ܘܐܠܝܠܕܬܐ ܢܪܘܨܥܢ ܐܘܠܕܗܘܢ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܫܠܡ ܐܠܪܨܥܐ ܘܥܠ ܐܝܠܕܐ ܕܠܗ ܡܙܘܢܗܘܢ ܘܟܣܘܬܗܘܢ ܒܡܥܪܘܦ ܠܐ ܡܬܚܝܒ ܢܦܫ ܐܠܐ ܠܡܬܩܠܗ ܠܐ ܢܬܚܒܠ ܐܡܐ ܒܪܕܗ ܘܠܐ ܐܝܠܕܐ ܠܗ ܒܪܕܗ ܘܥܠ

H-87/2:233[4]. Les mères allaitent leurs enfants deux années entières,[A1R1] pour celui qui veut accomplir l'allaitement. Le géniteur doit leur provision et leur vêtement, selon les convenances. Nulle âme n'est chargée qu'à sa capacité. La mère ne doit pas avoir de nuisance à cause de son enfant, ni le géniteur à cause de son

---

[1] 1) نُبَيِّنُهَا ♦ R1) Ceci est contraire à Dt 24:1-4 qui interdit de rependre la femme répudiée.

[2] 1) هُزْءًا، هُزُوًا، هُزْوًا، هُزًّا (2 تُماسِكُوهُنَّ ♦ T1) La formulation arabe est défectueuse et doit être comprise dans le sens suivant: "Quand vous répudiez les femmes et qu'elles approchent de leur terme, retenez-les alors selon les convenances". Il est en effet interdit de retenir la femme une fois le terme atteint, la femme étant considérée ipso facto répudiée.

[3] 1) تَعْضِلُوهُنَّ

[4] 1) تُضَارُّ، تُضَارَر، (7 تُضَارِرْ وَالِدَةٌ (6 وَسْعَهَا (5 تَكَلَّفُ نَفْسٌ، نُكَلِّفُ نَفْساً (4 وَكُسْوَتُهُنَّ (3 الرِّضَاعَةَ، الرَّضَاعَةُ، الرَّضْعَةَ (2 تَتِمَّ، يُكْمِل، تكملوا ♦ A1) L'allaitement de deux ans est abrogé par le sevrage prématuré consensuel dans le même verset ♦ R1) Cf. Talmud, Ketubot 60:1. R2) Cf. Talmud de Jérusalem, Ketubot 59b et 60a.

ٱلْوَارِثِ[8] مِثْلُ ذَٰلِكَ [...]. فَإِنْ أَرَادَا[9] فِصَالًا[10]، عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا. وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓاْ أَوْلَٰدَكُمْ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ، إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ ءَاتَيْتُم[11]، بِٱلْمَعْرُوفِ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك ماد ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان الله بما تعملون بصير

الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

enfant.[R2] L'héritier a une [obligation] semblable à cela. Si les deux veulent le sevrage, par consentement mutuel et consultation, nul grief sur eux. Et si vous voulez faire allaiter vos enfants, nul grief sur vous non plus, quand vous donnez ce que vous rétribuez, selon les convenances. Craignez Dieu, ~ et sachez que Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ[1] مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا، يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا[2]. فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ[3] فِيمَا فَعَلْنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ، بِٱلْمَعْرُوفِ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ.

والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا فاذا بلغن اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبير

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

H-87/2:234[1]. Ceux parmi vous qui sont rappelés et laissent des épouses, elles guetteront quatre mois et dix [jours]. Quand elles ont atteint leur terme, nul grief sur vous pour ce qu'elles font d'elles-mêmes, selon les convenances. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ[1] فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِۦ مِنْ خِطْبَةِ[2] ٱلنِّسَآءِ، أَوْ أَكْنَنتُمْ فِيٓ أَنفُسِكُمْ. عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ. وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا، إِلَّآ أَن تَقُولُواْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا. وَلَا تَعْزِمُواْ [...] عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ [...] حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَٰبُ أَجَلَهُۥ. وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمْ، فَٱحْذَرُوهُ. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، حَلِيمٌ.

ولا جناح عليكم فيما عرضتم به من خطبة النسا او اكننتم في انفسكم علم الله انكم ستذكرونهن ولكن لا تواعدوهن سرا الا ان تقولوا قولا معروفا ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب اجله واعلموا ان الله يعلم ما في انفسكم فاحذروه واعلموا ان الله غفور حليم

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

H-87/2:235[2]. Nul grief sur vous pour ce que vous faites comme allusion aux fiançailles des femmes, ou pour ce que vous préservez en vous-mêmes. Dieu sait que vous vous en rappellerez. Mais ne leur promettez rien secrètement, sauf pour dire une parole convenable. Ne décidez pas du contrat de mariage avant que le terme prescrit ne soit atteint[R1]. Sachez que Dieu sait ce qu'il y a dans vos âmes, craignez-le alors. ~ Et sachez que Dieu est pardonneur, magnanime.

لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ[1]، أَوْ تَفْرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةً. [...] وَمَتِّعُوهُنَّ. عَلَى ٱلْمُوسِعِ[2] قَدَرُهُۥ[3] وَعَلَى ٱلْمُقْتِرِ قَدَرُهُۥ[3]، مَتَٰعًۢا بِٱلْمَعْرُوفِ. ~ حَقًّا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ.

لا حناح عليكم ان طلقتم النسا ما لم تمسوهن او تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن على الموسع قدره وعلى المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على المحسنين

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

H-87/2:236[3]. Nul grief sur vous si vous répudiez les femmes que vous n'avez pas touchées, ou envers lesquelles vous ne vous êtes pas imposés une imposition. [Répudiez-les donc] et faites-les jouir de quelque bien. Le capable selon sa capacité et l'indigent selon sa capacité, une jouissance selon les convenances[A1]. ~ C'est un devoir pour les bienfaiteurs.

وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ[1]، وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً، [...] فَنِصْفُ[2] مَا فَرَضْتُمْ. إِلَّآ أَن يَعْفُونَ[3]، أَوْ يَعْفُوَاْ ٱلَّذِي

وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم الا ان يعفون او يعفوا

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا

H-87/2:237[4]. Si vous les répudiez avant que vous ne les touchiez, mais vous vous êtes imposé une imposition envers elles, [versez-leur] alors la moitié de ce que vous vous êtes imposé. À moins qu'elles

---

[1] 1) يَتَوَفَّوْنَ (2 عليهما (3 وعشر ليالٍ

[2] 1) خِطاب (2 عليهما ♦ R1) En hébreu rabbinique le contrat de mariage se dit ketouba, terme utilisé ici sous deux formes: khitbat et kitab.

[3] 1) تَماسُّوهُن، تَماسُّوهُن (2 تُماسُّوهُن، فَنُصْفُ (3 المُوَسَّع - فعل ماض، قَدَرَهُ - اسم منصوب، قَدْرُهُ، قَدَرُهُ ♦ A1) Le devoir de faire jouir la répudiée de quelque bien est abrogé par 87/2:237 qui prévoit la moitié en cas de non-consommation du mariage et à partir du verset 90/33:49 qui exclut la période d'attente en cas de non-consommation du mariage.

[4] 1) تَماسُّوهُن، تَماسُّوهُن (2 تُماسُّوهُن، فَنُصْفُ (3 فَنِصْفَ، أن تعفون، أو يعفو (4 أن يعفونه، أن يَعْفُوا (5 وأن تَنَاسَوِ، تَنَاسَوُا

بِيَدِهِۦ عُقْدَةُ ٱلنِّكَاحِ. وَأَن تَعْفُوٓاْ[4] أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ. وَلَا تَنسَوُاْ[5] ٱلْفَضْلَ بَيْنَكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

الذى بيده عقده النكاح وان تعفوا اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم ان الله بما تعملون بصير

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ne gracient, ou que ne gracie celui dans la main duquel est le contrat du mariage. Si vous graciez, c'est plus proche de la dévotion. N'oubliez pas la faveur entre vous. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

[حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ، [...] وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ[1]. وَقُومُواْ لِلَّهِ، قَٰنِتِينَ[2]. فَإِنْ خِفْتُمْ، [...] فَرِجَالًا[1] أَوْ رُكْبَانًا[2]. فَإِذَآ أَمِنتُمْ، فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ.]

حمطوا على الصلوت والصلوه الوسطى وموموا لله مسبر مار حمسم موحالا او دطبانا مادا امسم مادطدوا الله طما علمطم ما لم بطوبوا بعلمود

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

H-87/2:238[1]. [Observez les prières et [surtout] la prière médiane. Et levez-vous pour Dieu, dévoués.

H-87/2:239[2]. Mais si vous craignez, [priez] à pied ou montant.[R1] Quand vous êtes en sécurité, rappelez-vous Dieu comme il vous a enseigné ce que vous ne saviez pas.]

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا، [...] وَصِيَّةً لِّأَزْوَٰجِهِم[1]: مَّتَٰعًا [...] إِلَى ٱلْحَوْلِ، غَيْرَ [...] إِخْرَاجٍ[2]. فَإِنْ خَرَجْنَ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ، مِن مَّعْرُوفٍ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا وصية لازوجهم متعا الى الحول غير اخراج فان خرجن فلا جناح عليكم في ما فعلن في انفسهن من معروف والله عزيز حكيم

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-87/2:240[3]. Ceux parmi vous qui sont rappelés et laissent des épouses, [doivent faire] un testament en faveur de leurs épouses: jouissance [d'une habitation] pendant un an,[A1] sans [les faire] sortir. Si elles sortent, nul grief sur vous pour ce qu'elles font d'elles-mêmes selon les convenances. ~ Dieu est noble, sage.

وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ. ~ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ.

وللمطلمت مع بالمعروف حما على المبمر

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

H-87/2:241. Les répudiées ont droit à une jouissance selon les convenances. ~ C'est un devoir à la charge des dévots.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!

كدلط سر الله لكم اسه لعلكم بعملود

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

H-87/2:242. Ainsi Dieu vous manifeste ses signes. ~ Peut-être raisonnerez-vous!

[---] أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمْ، وَهُمْ أُلُوفٌ، حَذَرَ ٱلْمَوْتِ؟ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ: "مُوتُواْ". ثُمَّ أَحْيَٰهُمْ. إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ.

الم بى الى الذين حرحوا مر ديدهم وهم الوف حدر الموب مال لهم الله موبوا بم احيهم ان الله لدو مصل على الناس ولكر اكبر الناس لا بسكرون

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

H-87/2:243[4]. [---] N'as-tu pas vu ceux qui sortirent de leurs demeures et ils étaient des milliers, par crainte de la mort? Dieu leur dit: "Mourez". Puis il leur a donné vie.[R1] Dieu est le pour-voyeur de faveur pour les humains. ~ Mais la plupart des humains ne remer-cient pas.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

ومبلوا ح سبل الله واعلموا ان الله سمبع علبم

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:244. Combattez dans la voie de Dieu. ~ Et sachez que Dieu est écouteur, connaisseur.

[---] مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، فَيُضَٰعِفَهُۥ[1] لَهُۥٓ أَضْعَافًا كَثِيرَةً؟ وَٱللَّهُ يَقْبِضُ [...][3] وَيَبْصُۜطُ[2]

مر دا الذى بمرص الله مرصا حسا مبصعمه له اصعاما طبره والله بمبص

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

H-87/2:245[5]. [---] Quel est celui qui prête à Dieu un bon prêt et il le lui re-doublera beaucoup de fois?[R1] Dieu res-treint et étend [la provision], ~ et à lui

---

[1] 1) وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى صلاة العصر، وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وصلاة العصر، وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وهي العصر، وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وهي صلاة العصر 2) قراءة شيعية: حافِظُوا عَلَى الصَّلَواتِ وَالصَّلاةِ الْوُسْطى صَلاةِ الْعَصْرِ وَقُومُوا لِلَّهِ قانِتِينَ

[2] 1) فركباناً 2) فرُجَّالاً، فرُجَالاً، فرَجَالاً، فرَجْلاً، فَرُجُلاً ♦ R1) Selon la Mishnah, si quelqu'un est sur un âne, il doit descendre pour prier. S'il ne peut le fait, il doit tourner son face vers Jérusalem. S'il ne peut le faire, il doit diriger sa pensée vers le Sanctuaire de Jérusalem (Berakhot 28b http://goo.gl/WnRTuS). Concernant la prière hors de la Palestine, voir Berakhot 30b http://goo.gl/UrZzWr, Katsh, p. 113 et 157.

[3] 1) وَصِيَّةٌ لِأَزْوَاجِهِمْ، الوَصِيَّةُ لِأَزْوَاجِهِمْ، متاعٌ لِأَزْوَاجِهِمْ، فمتاعٌ لِأَزْوَاجِهِمْ، كُتِبَ عليهم وَصِيَّةٌ لِأَزْوَاجِهِمْ، كُتِبَ عليهم الوَصِيَّةُ لِأَزْوَاجِهِمْ، كُتِبَ عليكم 2) الوَصِيَّةُ لِأَزْوَاجِكُمْ ♦ قراءة شيعية: غير مخرجات A1) La période d'une année est abrogée par 87/2:234 qui prévoit quatre mois et dix jours, ou par 92/4:12 qui prévoit la succession et la pension.

[4] R1) Cf. Ez 37:1-14.

[5] 1) فَيُضَعِّفَهُ، فَيُضَاعِفُهُ، فَيُضَعِّفُهُ 2) وَيَبْصُطُ 3) يَرْجِعُونَ، تَرْجِعُونَ ♦ R1) Pr 19:17.

[...]، ~ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ[3].

وبسط واليه ترجعون

vous serez retournés.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ[1] مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ، مِنۢ بَعۡدِ مُوسَىٰٓ، إِذۡ قَالُواْ لِنَبِيّٖ لَّهُمُ: "ٱبۡعَثۡ لَنَا مَلِكٗا، [...] نُقَٰتِلۡ[2] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ"؟ قَالَ: "هَلۡ عَسَيۡتُمۡ[3]، إِن كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ، أَلَّا تُقَٰتِلُواْۚ؟" قَالُواْ: "وَمَا لَنَآ [...] أَلَّا نُقَٰتِلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَقَدۡ أُخۡرِجۡنَا[4] مِن دِيَٰرِنَا [...] وَأَبۡنَآئِنَاۖ[5]؟" فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ[6] ٱلۡقِتَالُ، تَوَلَّوۡاْ، إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡ[7]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ.

الم تر الى الملا من بني اسرايل من بعد موسى اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنايانا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم والله عليم بالظلمين

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

H-87/2:246[1]. N'as-tu pas vu les notables[R1] des fils d'Israël, après Moïse, quand ils dirent à un prophète à eux: "Suscite-nous un roi,[R2] [pour que] nous combattions dans la voie de Dieu"? Il dit: "Est-il possible que si le combat vous sera prescrit, vous ne combattrez pas?" Ils dirent: "Qu'aurions-nous [à] ne pas combattre dans la voie de Dieu, alors qu'on nous a fait sortir de nos demeures [et nous avons été éloignés de] nos fils?" Quand on leur a prescrit le combat, ils tournèrent le dos, sauf peu parmi eux. ~ Dieu est connaisseur des oppressifs.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ: "إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ بَعَثَ لَكُمۡ طَالُوتَ مَلِكٗا". قَالُوٓاْ: "أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ عَلَيۡنَا، وَنَحۡنُ أَحَقُّ بِٱلۡمُلۡكِ مِنۡهُ، وَلَمۡ يُؤۡتَ[2] سَعَةٗ[3] مِّنَ ٱلۡمَالِۚ؟" قَالَ: "إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰهُ عَلَيۡكُمۡ، وَزَادَهُۥ بَسۡطَةٗ[4] فِي ٱلۡعِلۡمِ وَٱلۡجِسۡمِۖ". وَٱللَّهُ يُؤۡتِي[5] مُلۡكَهُۥ مَن يَشَآءُۚ. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٞ.

وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يوت سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم وزاده بسطه في العلم والجسم والله يوتي ملكه من يشا والله وسع عليم

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:247[2]. Leur prophète leur dit: "Dieu vous a suscité Saül[T1] comme roi". Ils dirent: "Comment aurait-il le royaume sur nous, alors que nous avons plus de droit que lui au royaume et qu'on ne lui a pas donné de larges biens?"[R1] Il dit: "Dieu l'a choisi sur vous et a augmenté extensivement sa connaissance et son corps"[R2]. Dieu donne son royaume à qui il veut. ~ Dieu est large, connaisseur.

وَقَالَ لَهُمۡ نَبِيُّهُمۡ: "إِنَّ ءَايَةَ مُلۡكِهِۦٓ أَن يَأۡتِيَكُمُ[1] ٱلتَّابُوتُ[2]، فِيهِ سَكِينَةٞ[3] مِّن رَّبِّكُمۡ، وَبَقِيَّةٞ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ، تَحۡمِلُهُ[4] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُۚ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لَّكُمۡ، ~ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ".

وقال لهم نبيهم ان اية ملكه ان ياتيكم التابوت فيه سكينه من ربكم وبقيه مما ترك ال موسى وال هرون تحمله الملئكه ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مومنين

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-87/2:248[3]. Leur prophète leur dit: "Le signe de son royaume sera que l'arche[R1] vous viendra, contenant une présence[R2] de votre Seigneur et les reliques de ce que laissèrent les gens de Moïse et les gens d'Aaron,[R3] portée par les anges. Il y a là un signe pour vous, ~ si vous étiez croyants".

فَلَمَّا فَصَلَ طَٰلُوتُ بِٱلۡجُنُودِ، قَالَ: "إِنَّ ٱللَّهَ مُبۡتَلِيكُم بِنَهَرٖ[1]. فَمَن شَرِبَ مِنۡهُ فَلَيۡسَ مِنِّي[2]، وَمَن لَّمۡ يَطۡعَمۡهُ فَإِنَّهُۥ مِنِّيٓ، إِلَّا مَنِ ٱغۡتَرَفَ غُرۡفَةَۢ[3] بِيَدِهِۦۚ".

فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر من شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفه بيده

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ

H-87/2:249[4]. Quand Saül partit avec les soldats,[T1] il dit: "Dieu vous testera par une rivière. Quiconque en boira ne sera plus des miens et quiconque ne le goûtera pas sera des miens, sauf celui qui en puisera une poignée avec sa main".[R1] Ils

---

1 1) الْمَلَا، الْمَلَو (2 يُقَاتِلْ ، نُقَاتِلُ (3 عَسِيتُمْ (4 أَخْرَجَنَا (5 وَأَبْنَائِنَا، وَأَبْنَائِنَا (6 عَلَيْهِمِ، عَلَيْهِمُ (7 إلا أن يكون قليلٌ منهم ♦ R1) Ex 24:1, 9 et Nb 11:16, 24-25 parlent de 70 anciens. R2) Il s'agit de Samuel qui a oint le roi Saül nommé dans les versets suivants: 1 S chap. 8, 9 et 10. On observe que la nomination de Saül dans le Coran est pour combattre, alors que dans la Bible elle est pour juger (1 S 8:1-5).

2 1) الْمُلْكُ (2 يُوْتَ (3 سِعَةً (4 بَصْطَةً، بُسْطَةً (5 يُوْتِي ♦ T1) En arabe: Talut, long. Selon la Bible, Saül était long: cf. 1 S 9:2. Partant de l'araméen talei, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 237) traduit: un jeune ♦ R1) Cf. 1 S 10:24-27. R2) Cf. 1 S 9:2.

3 1) التَّابُوهُ، التَّبُوتُ (2 يَاتِيَكُمُ (3 سَكِّينَةٌ (4 يَحْمِلُهُ ♦ R1) C'est l'arche de l'alliance dont parlent Dt 10:5; 1 S 14:8; 2 S 6:2; 1 R 8:9; 2 Ch 5:10. Le terme arabe tabut correspond au même terme hébreu. R2) Le terme sakinah vient de l'hébreu qui signifie: habitation, repos, désignant dans le langage rabbinique la présence divine (Ex 25:8 et 29:45-46). On retrouve cela dans Jn 1:14. Généralement les traducteurs musulmans le traduisent par repos. R3) 1 R 8:9 dit qu'il n'y avait dans l'arche que les deux tables de la loi, mais He 9:4 indique qu'il y avait "une urne d'or contenant la manne, le rameau d'Aaron qui avait poussé et les tables de l'alliance".

4 1) بِنَهْرٍ (2 مِنِّيَ (3 غَرْفَةً (4 قَلِيلٌ (5 وكأيِّن (6 فِيَةٍ ♦ T1) Partant de Jg 7:16, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 237) traduit: divisa les troupes ♦ R1) Fait attribué à Gédéon dans Jg 7:1-8. R2) Cf. 1 S chap. 17. R3) Cf. Lv 26:7-8.

فَشَرِبُواْ مِنْهُ، إِلَّا قَلِيلًا[4] مِّنْهُمْ. فَلَمَّا جَاوَزَهُ، هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُ، قَالُواْ: "لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ". قَالَ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ ٱللَّهِ: "كَم[5] مِّن فِئَةٍ[6] قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ ٱللَّهِ! ~ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ".

بعده مشربوا منه الا
مليلا منهم ملما جاوزه
هو والذين امنوا معه
مالوا لا طاقه لنا اليوم
بجالوت وجنوده مال
الذين يظنون انهم
ملموا الله كم من فيه
مليله غلبت فيه
كثيره باذن الله والله
مع الصابرين

فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ
الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو
اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ

en burent, sauf peu parmi eux. Quand ils l'eurent passée, lui et ceux qui ont cru avec lui, ils dirent: "Nous n'avons pas de force ce jour contre Goliath et ses soldats".[R2] Ceux qui ont présumé qu'ils rencontreront Dieu dirent: "Combien de fois un petit groupe a vaincu un groupe plus nombreux, avec l'autorisation de Dieu![R3] ~ Dieu est avec les patients".

وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ، قَالُواْ: "رَبَّنَآ! أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا، وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا، ~ وَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ".

ولما بدوا لجالوت
وجنوده مالوا دبنا
افرغ علينا صبرا
وبت اقدامنا
وانصرنا على القوم
الكفرين

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ

H-87/2:250. Quand ils sortirent pour affronter Goliath et ses soldats, ils dirent: "Notre Seigneur! Déverse sur nous une patience, renforce nos pieds, ~ et secours-nous contre les gens mécréants".

فَهَزَمُوهُم، بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ. وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ وَٱلْحِكْمَةَ، وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ. وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ[1] ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ، لَّفَسَدَتِ ٱلْأَرْضُ. ~ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ.

مهزموهم باذن الله
وقتل داود جالوت
واتيه الله الملك
والحكمه وعلمه مما يشا
ولولا دفع الله الناس
بعضهم ببعض
لفسدت الارض
ولكن الله ذو فضل
على العلمين

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْعَالَمِينَ

H-87/2:251[1]. Ils les ont défaits, avec l'autorisation de Dieu. David tua Goliath.[R1] Dieu lui donna le royaume et la sagesse et lui enseigna de ce qu'il veut.[R2] Si Dieu ne repoussait pas les humains les uns par les autres, la terre serait corrompue. ~ Mais Dieu est le pourvoyeur de faveur envers les mondes.

[---] تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ، نَتْلُوهَا[1] عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ. وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ.

تلك ايت الله تلوها
عليك بالحق وانك لمن
المرسلين

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

H-87/2:252[2]. [---] Ceux-là sont les signes de Dieu que nous te récitons avec la vérité. Tu es des messagers.

تِلْكَ ٱلرُّسُلُ[1]. فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ. مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُ[2]. وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَٰتٍ. وَءَاتَيْنَا عِيسَى، ٱبْنَ مَرْيَمَ، ٱلْبَيِّنَٰتِ، وَأَيَّدْنَٰهُ[3] بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ[4]. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِم، مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ. وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُواْ. فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ، وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، مَا ٱقْتَتَلُواْ. ~ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ.

تلك الرسل مصلنا
بعضهم على بعض
منهم من كلم الله
ورفع بعضهم
درجت واتينا عيسى
ابن مريم البينت
وايدنه بروح
القدس ولو شا الله ما
اقتتل الذين من
بعدهم من بعد ما
جاتهم البينت ولكن
اختلفوا فمنهم من
امن ومنهم من كفر
ولو شا الله ما
اقتتلوا ولكن الله
يفعل ما يريد

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ
اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ
آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

H-87/2:253[3]. Ceux-là sont les messagers. Nous en avons favorisé certains sur d'autres.[R1] Il en est à qui Dieu a parlé. Il a élevé certains d'eux en degrés. Nous avons donné à Jésus, fils de Marie, les preuves et l'avons fortifié par l'esprit du Saint[T1R2]. Si Dieu avait voulu, ceux qui vinrent après eux ne se seraient pas combattus, après que les preuves leur furent venues. Mais ils ont divergé. Il y en a qui a cru et il y en a qui a mécru. Si Dieu avait voulu, ils ne se seraient pas combattus. ~ Mais Dieu fait ce qu'il veut.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَٰكُم، مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ، وَلَا خُلَّةٌ، وَلَا شَفَٰعَةٌ[1]. ~ وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

يا ايها الذين امنوا
انفقوا مما رزقنكم
من قبل ان ياتي يوم لا
بيع فيه ولا خله ولا
شفعه والكفرون هم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا
خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ
هُمُ الظَّالِمُونَ

H-87/2:254[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Dépensez de ce dont nous vous avons approvisionnés, avant que ne vienne un jour où il n'y aura ni vente, ni amitié, ni intercession[T1]. ~ Ce sont les mécréants

---

1 1) دَفْعُ اللَّهِ، دِفَاعُ اللَّهِ ♦ R1) Cf. 1 S 17:32-54. R2) Cf. 2 S 5:3; 1 Ch 11:3.

2 1) يَتْلُوهَا

3 1) الرُّسُلُ 2) كَلَّمَ اللَّهَ، كَالَمَ اللَّهَ 3) وَآيَدْنَاهُ 4) الْقُدْس ♦ T1) Généralement traduit par "esprit saint" et dans ce cas il y a une erreur en arabe ♦ R1) 87/2:254 et 89/3:84 ne font pas de distinction entre les prophètes. La tradition juive considère Moïse comme le plus grand (Katsh., p. 172-173). R2) Le même terme hébreu dans Psaumes 51:13, Isaïe 63:10-11 et Luc 1:35.

4 1) لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ ♦ T1) Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 242) traduit: il n'y aura plus d'imploration, ni contorsion, ni intercession.

qui sont les oppressifs.

H-87/2:255[1]. [---] Dieu, il n'est de dieu que lui.[R1] Le vivant, le subsistant.[R2] Ni somnolence, ni sommeil ne le prennent.[R3] À lui ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Qui intercède auprès de lui, sinon avec son autorisation? Il sait ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux. Ils ne cernent avec la connaissance que ce qu'il veut. Son siège a embrassé les cieux et la terre.[R4] Leur protection ne le fatigue pas. ~ Il est l'élevé,[R5] le grand.[R6]

[---] ٱللَّهُ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ٱلْحَيُّ، ٱلْقَيُّومُ[1]. لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ. لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. مَن ذَا ٱلَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ، إِلَّا بِإِذْنِهِۦ[2]؟ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ[3] وَمَا خَلْفَهُمْ. وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ[4]، إِلَّا بِمَا شَآءَ. وَسِعَ[5] كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ[6]. وَلَا يَـُٔودُهُۥ[7] حِفْظُهُمَا. ~ وَهُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْعَظِيمُ.

الله لا اله الا هو الحى القيوم لا ياخذه سنه ولا نوم له ما فى السموت وما فى الارض من ذا الذى يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشىء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموت والارض ولا يوده حفظهما وهو العلى العظيم

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

H-87/2:256[2]. [---] Nulle contrainte dans la religion.[A1R1] La différence entre la rectitude et la délusion est manifeste. Quiconque mécroit aux idoles et croit en Dieu, a saisi la prise la plus fiable qui ne se brise pas. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

[---] لَآ إِكْرَاهَ فِي ٱلدِّينِ. قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ[1] مِنَ ٱلْغَيِّ. فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ، فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

لا اكراه فى الدين قد تبين الرشد من الغى فمن يكفر بالطغوت ويومن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:257[3]. Dieu est l'allié de ceux qui ont cru. Il les fait sortir de l'obscurité à la lumière.[R1] Ceux qui ont mécru, leurs alliées sont les idoles qui les font sortir de la lumière à l'obscurité. Ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ. يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ[1] إِلَى ٱلنُّورِ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ، أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ[2]. يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِ. أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

الله ولى الذين امنوا يخرجهم من الظلمت الى النور والذين كفروا اولياوهم الطغوت يخرجونهم من النور الى الظلمت اولئك اصحب النار هم فيها خلدون

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

H-87/2:258[4]. [---] N'as-tu pas vu celui[R1] qui argumenta avec Abraham à propos de son Seigneur parce que Dieu lui a donné le royaume? Quand Abraham dit: "Mon Seigneur est celui qui donne vie et fait mourir",[R2] il dit: "Moi aussi je donne vie et je fais mourir". Abraham dit: "Dieu fait venir le soleil de l'orient, fais-le donc venir de l'occident". Celui qui a mécru a été confus. ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

[---] أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِي حَآجَّ إِبْرَٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ أَنْ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ؟ إِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ: "رَبِّيَ ٱلَّذِي يُحْيِۦ وَيُمِيتُ"، قَالَ: "أَنَا۠ أُحْيِۦ وَأُمِيتُ". قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ: "فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأْتِي بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ، فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ". فَبُهِتَ[1] ٱلَّذِي كَفَرَ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

الم تر الى الذى حاج ابرهم فى ربه ان اته الله الملك اذ قال ابرهم ربى الذى يحى ويميت قال انا احى واميت قال ابرهم فان الله ياتى بالشمس من المشرق فات بها من المغرب فبهت الذى كفر والله لا يهدى القوم الظلمين

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

---

1 قراءة شيعية: اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي (2 الْحَيُّ الْقَيَّامُ، الْحَيُّ الْقَيِّمُ، الْحَيَّ الْقَيُّومَ، الْحَيِّ الْقَيُّومِ، الْحَيِّ الْقَائِمِ (1 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ؛ أو: له ما في السماوات قراءة شيعية: وما يحيطون (4 أَيْدِيهِمْ (3 والأرض عالم الغيب والشهادة الرحمان الرحيم من ذا الذي يشفع عنده، و: عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم ♦ R1) Is 45:5-8. R2) On retrouve dans Dn 6:27 en hébreu ces deux attributs de Dieu: hay we-qayyum. R3) Mêmes termes en hébreu dans Ps 121:4. R4) Cf. Is 66:1. R5) Cf. Gn 14:18-20; Ps 18:14; Lc 1:35, 76, etc. R6) Cf. Dt 10:17. يَوْدُهُ، يَؤُدُهُ (7 وَسْعُ كُرْسِيِّهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ (6 وَسَعَ (5 من علمه من شيء

2 1) الرُّشُدُ، الرَّشَدُ، الرَّشَادُ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Cette conception est reprise, selon Sankharé (p. 98) de Lactance (mort en 320) qui écrit: "Il n'est pas besoin de violence et d'injustice pour convaincre parce que la religion ne peut naître de contrainte. Il faut utiliser plutôt le verbe que les verges pour qu'il y ait acte volontaire".

3 1) الظُّلُمَاتِ (2 الطَّواغيتُ، قراءة شيعية: وَالَّذِينَ كَفَرُوا بولاية علي بن أبي طالب أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ ♦ R1) Cf. 1 P 2:9.

4 1) فَبَهَتَ، فَبَهُتَ، فَبَهِتَ ♦ R1) Il s'agit de Nemrod: Gn 10:8-9; 1 Ch 1:10; Mi 5:6. R2) Dt 32:39; 1 S 2:6-7; Ez 36:33-36.

H-87/2:259[1]. [---] Ou bien [bien as-tu vu] celui qui passait par une cité,[T1] vide et ruinée jusqu'à ses fondations?[R1] Il dit "Comment Dieu donnera-t-il vie à celle-ci après sa mort?" Dieu le fit alors mourir pendant cent ans, puis il l'a ressuscité. Il dit: "Combien as-tu demeuré?" Il dit: "J'ai demeuré un jour, ou une partie d'un jour". Il dit: "Tu as plutôt demeuré cent ans.[R2] Regarde ta nourriture et ta boisson qui ne sont pas malodorantes. Regarde ton âne. [Nous avons fait cela] pour faire de toi un signe pour les humains. Regarde les ossements, comment nous les levons, puis nous les revêtons de chair".[R3] Quand [cela] a été manifeste pour lui, il dit: "Je sais que Dieu est puissant sur toute chose".

[---] أَوْ [...] كَٱلَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا؟ قَالَ: "أَنَّىٰ يُحْيِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا؟" فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٍ، ثُمَّ بَعَثَهُۥ. قَالَ: "كَمْ لَبِثْتَ[1]؟" قَالَ: "لَبِثْتُ[1] يَوْمًا، أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ". قَالَ: "بَل لَّبِثْتَ[1] مِاْئَةَ عَامٍ. فَٱنظُرْ[2] إِلَىٰ طَعَامِكَ[3] وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ[4] [5]. وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ. [...] وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ. وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ، كَيْفَ نُنشِزُهَا[6]، ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا". فَلَمَّا تَبَيَّنَ[7] لَهُۥ [...]، قَالَ: "أَعْلَمُ[8] أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ".

او كالذى مر على مدينه وهى خاويه على عروسها مال انى يحى هذه الله بعد موتها ماماته الله مايه عام ثم بعثه مال كم لبث مال لبث يوما او بعض يوم مال بل لبث مايه عام ماتطر الى طعامك وشرابك لم يتسنه وانطر الى حمارك ولنجعلك ايه للناس وانطر الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما ملما تبين له مال اعلم ان الله على كل شى مدير

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِئَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-87/2:260[2]. [---] [Rappelle] quand Abraham dit: "Mon Seigneur! Fais-moi voir comment tu donnes vie aux morts". Il dit: "N'as-tu pas cru?" Abraham dit: "Si! Mais [je t'ai demandé] afin que mon cœur se rassure". Il dit: "Prends donc quatre oiseaux[R1] et serre-les contre toi.[T1] [Immole-les], puis mets-en une partie sur chaque montagne. Ensuite appelle-les et ils te viendront en se hâtant. ~ Sache que Dieu est noble, sage".

[---] [...] وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ: "رَبِّ! أَرِنِي[1] كَيْفَ تُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ". قَالَ[2] أَوَ لَمْ تُؤْمِن؟" قَالَ: "بَلَىٰ! وَلَٰكِن [...] لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي". قَالَ: "فَخُذْ[3] أَرْبَعَةً مِّنَ ٱلطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ[4] إِلَيْكَ. [...] ثُمَّ ٱجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا[5]. ثُمَّ ٱدْعُهُنَّ، يَأْتِينَكَ[6] سَعْيًا. ~ وَٱعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ".

واذ مال ابرهم رب ارنى كيف تحيى الموتى مال او لم تومن مال بلى ولكن ليطمين ملى مال فخذ اربعه من الطير فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا ثم ادعهن ياتينك سعيا واعلم ان الله عزيز حكيم

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-87/2:261[3]. [---] [La dépense de] ceux qui dépensent leurs biens dans la voie de Dieu ressemble à un grain dont poussent sept épis, dans chaque épi cent grains.[R1] Dieu redoublera [la rétribution] à qui il veut. ~ Dieu est large, connaisseur.

[---] مَّثَلُ [...] ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ، فِي كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّاْئَةُ[1] حَبَّةٍ[2]. وَٱللَّهُ يُضَٰعِفُ[3] [...] لِمَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٌ.

مثل الذين ينفقون اموالهم فى سبيل الله كمثل حبه انبتت سبع سنابل فى كل سنبله ماه حبه والله يضعف لمن يشا والله وسع عليم

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:262[4]. Ceux qui dépensent leurs biens dans la voie de Dieu, puis ils ne font suivre ce qu'ils ont dépensé ni de vantardise ni d'un préjudice,[T1] auront leur rétribution auprès de leur Seigneur. ~ Nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَآ أَنفَقُواْ مَنًّا وَلَآ أَذًى، لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ. ~ وَلَا خَوْفٌ[1] عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

الذين ينفقون اموالهم فى سبيل الله ثم لا يتبعون ما انفقوا منا ولا اذى لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

---

1 1) (7 نَنْشُزُهَا، نُنْشِرُهَا، نَنْشُرُهَا، نُنْشِيهَا (6 يَتَسَنَّن، يَسَّنَّهْ، يَسَّنَّ (5 وَهذا شَرَابُكَ لَمْ يَتَسَنَّه، وَشَرَابِكَ لمائة سنة (4 لِطَعَامِكَ (3 وَانْظُرْ (2 لَبِثْتَ - بالادغام ♦ T1) Partant de l'hébreu marar, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 247) traduit: Ou bien comme celui qui se lamentait sur une cité ♦ R1) Cf. Ne 2:11 sv. Le même récit dans un texte éthiopien du livre de Baruch. R2) Cf. Talmud, Ta'anit, 23a. R3) Cf. Ez 37:1-8.

2 1) (2 أَرْنِي (3 قِيلَ (4 فَخُذَ (5 فَصِرْهُنَّ، فَصُرَّهُنَّ، فَصِرَّهُنَّ، فَصِرِّهِنَّ (6 جُزُوًا، جُزًّا، جُزَا ♦ يَاتِينَكَ ♦ T1) Partant de l'araméen serei, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 250) traduit: partage-les pour toi ♦ R1) Cf. Gn 15:9-18. Le texte coranique diffère du texte biblique, mais il est plus proche de la légende juive (voir Ginzberg, vol. 1, p. 90).

3 1) (2 مِيَةُ ذلك من اكثر أو حبة مائة: شيعية قراءة (3 يُضَعِّفُ ♦ R1) Cf. Mc 4:3-8.

4 1) خَوْفَ، خَوْفُ ♦ T1) Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 251) traduit: puis ne cherchent pas à compter [manah en hébreu] ni à peser ['azan en hébreu] ce qu'ils ont dépensé.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَآ أَذًى. ~ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ، حَلِيمٌ.

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

H-87/2:263. Une parole convenable et un pardon sont mieux qu'une aumône suivie d'un préjudice. ~ Dieu est indépendant, magnanime.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تُبْطِلُواْ صَدَقَٰتِكُم بِٱلْمَنِّ وَٱلْأَذَىٰ، كَٱلَّذِي يُنفِقُ مَالَهُۥ رِئَآءَ[1] ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ. فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ[2] عَلَيْهِ تُرَابٌ. فَأَصَابَهُۥ وَابِلٌ، فَتَرَكَهُۥ صَلْدًا[3]. لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُواْ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

H-87/2:264[1]. Ô vous qui avez cru! N'anéantissez pas vos aumônes par la vantardise et le préjudice,[T1R1] comme celui qui dépense ses biens pour se faire voir des humains et ne croit pas en Dieu et au jour dernier.[R2] Il ressemble à une roche sur laquelle il y a de la terre.[R3] Une averse l'a touchée et l'a laissée nue. Ils n'ont aucun pouvoir sur ce qu'ils ont réalisé. ~ Dieu ne guide pas les gens mécréants.

وَمَثَلُ [...] ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمُ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ[1] ٱللَّهِ، وَتَثْبِيتًا[2] مِّنْ أَنفُسِهِمْ[3]، كَمَثَلِ جَنَّةٍۭ[4] بِرَبْوَةٍ[5]. أَصَابَهَا وَابِلٌ، فَـَٔاتَتْ أُكُلَهَا[6] ضِعْفَيْنِ. فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ، فَطَلٌّ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ[7] بَصِيرٌ.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

H-87/2:265[2]. [La dépense de] ceux qui dépensent leurs biens recherchant la satisfaction de Dieu et se renforçant, ressemble à un jardin sur une colline. Une averse l'a touché et il donna le double de ses fruits.[R1] Si une averse ne le touche pas, ce sera la rosée. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُۥ جَنَّةٌ[1] مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ[2] تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ؟ لَهُۥ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ، وَأَصَابَهُ ٱلْكِبَرُ وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ[3]. فَأَصَابَهَآ إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَٱحْتَرَقَتْ. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ!

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

H-87/2:266[3]. L'un de vous désirerait-il avoir un jardin de palmiers et de vignes sous lequel courent les rivières? Il y a de tous les fruits, la vieillesse l'a touché et ses descendants sont faibles. Un ouragan contenant du feu l'a alors touché et il a brûlé. Ainsi Dieu vous manifeste les signes. ~ Peut-être réfléchirez-vous!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ. وَلَا تَيَمَّمُواْ[1] ٱلْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ، وَلَسْتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغْمِضُواْ[2] فِيهِ. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ، حَمِيدٌ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

H-87/2:267[4]. Ô vous qui avez cru! Dépensez des bonnes choses que vous avez réalisées et de ce que nous avons fait sortir de la terre pour vous. Ne recourez pas à ce qui est mauvais pour en dépenser, alors que vous ne le prendriez qu'en fermant les yeux. ~ Sachez que Dieu est indépendant, louable.

[ٱلشَّيْطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلْفَقْرَ[1] وَيَأْمُرُكُم[2] بِٱلْفَحْشَآءِ. وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٌ.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

H-87/2:268[5]. [Le Satan vous promet la pauvreté et vous ordonne la turpitude. Mais Dieu vous promet pardon de sa part et faveur. ~ Dieu est large, connaisseur.

---

1 1) رِيَاءَ (2 صَفَوَانٍ، صِفْوَانٍ (3 صِلْدًا ♦ T1) Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 252) traduit: Ne rendez pas vaines vos charités en comptant [manah en hébreu] et pesant ['azan en hébreu] ♦ R1) Cf. Si 35:8; 2 Co 9:7. R2) Cf. Mt 6:1-5. R3) Mt 7:26-27, 13:1-23; Mc 4:1-20; Lc 8:4-15.

2 1) مَرْضَاه (2 وَتَثْبِيتًا (3 أَنْفُسِهِمْ (4 حَنَّةٍ (5 بِرَبْوَةٍ، بِرُبْوَةٍ ، بِرَبَاوَةٍ، بِرِبَاوَةٍ، بِرُبَاوَةٍ (6 أُكُلَهَا (7 يَعْمَلُونَ ♦ R1) Cf. Mt 13:8.

3 1) ضِعَافُ (3 وعِنَبٍ (2 جنَّاتٌ

4 1) تُغَمِّضُوا، تَغْمُضُوا، تَغَمَّضُوا، تُغْمَضُوا، تُغْمِضُو، تَغْمِضُو، يُغْمَضُوا (2 تَؤَمِّمُوا، تَؤُمُّوا، تَأَمَّمُوا، تُيَمِّمُوا، تُيَمَّمُوا

5 1) وَيَامُرُكُمْ، وَيَأْمُرْكُمْ (2 الْفَقْرَ، الْفَقْرَ

يُؤْتِي[1] ٱلْحِكْمَةَ مَن يَشَآءُ[2]. وَمَن يُؤْتَ[3] ٱلْحِكْمَةَ، فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا. ~ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ.]

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

H-87/2:269[1]. Il donne la sagesse à qui il veut. Celui auquel la sagesse est donnée, il lui est donné beaucoup de biens. ~ Mais seuls les dotés d'intelligence se rappellent.]

وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ، أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ، فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُهُۥ. ~ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

H-87/2:270. Ce que vous avez dépensé comme dépense et ce que vous avez voué comme vœu, Dieu le sait. ~ Les oppressifs n'auront pas de secoureurs.

إِن تُبْدُواْ ٱلصَّدَقَٰتِ، فَنِعِمَّا هِيَ[1]. وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا ٱلْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ. وَيُكَفِّرُ[2] عَنكُم [...] مِّن سَيِّـَٔاتِكُمْ[3]. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ.

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

H-87/2:271[2]. Si vous montrez vos aumônes, c'est bien. Et si vous les cachez[R1] et les donnez aux pauvres, cela est meilleur pour vous. Il expie pour vous [ce qui a précédé] de vos méfaits[R2]. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

[لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَىٰهُمْ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَآءُ.] وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ، فَلِأَنفُسِكُمْ. وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ ٱللَّهِ. وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ، ~ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

H-87/2:272[3]. [Ce n'est pas à toi de les guider. Mais c'est Dieu qui guide qui il veut.] Ce que vous dépensez de biens, ce sera pour vous-mêmes. Et ne dépensez que recherchant la face de Dieu.[R1] Ce que vous dépensez de biens vous sera pleinement payé, ~ et vous ne serez pas oppressés.

[...] لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي ٱلْأَرْضِ. يَحْسَبُهُمُ[1] ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ. تَعْرِفُهُم بِسِيمَٰهُمْ[2]. لَا يَسْـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا. وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ.

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

H-87/2:273[4]. [Donnez] aux pauvres qui sont démunis dans la voie de Dieu, ne pouvant s'activer dans la terre. L'ignorant pense qu'ils sont riches à cause de l'abstinence. Tu les reconnais à leur marque.[T1] Ils ne demandent pas aux humains avec insistance. Ce que vous dépensez de biens, ~ Dieu en est connaisseur.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم، بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ، سِرًّا وَعَلَانِيَةً، فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ. ~ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

H-87/2:274[5]. Ceux qui dépensent leurs biens, de nuit et de jour, secrètement et publiquement, auront leur rétribution auprès de leur Seigneur. ~ Nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ[1] لَا يَقُومُونَ[2] [...] إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيْطَٰنُ مِنَ ٱلْمَسِّ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوٓاْ: "إِنَّمَا ٱلْبَيْعُ مِثْلُ ٱلرِّبَوٰاْ[1]". وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلْبَيْعَ، وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْ[1]. فَمَن جَآءَهُۥ[3] مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ، فَلَهُۥ مَا سَلَفَ، وَأَمْرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ. وَمَنْ عَادَ، فَأُوْلَٰٓئِكَ

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

H-87/2:275[6]. Ceux qui mangent l'accroissement[R1] [du prêt][T1] ne se relèvent [de leurs tombes] que comme se relève celui que le toucher du Satan a frappé. Cela parce qu'ils dirent: "La vente ressemble à l'accroissement".[T2] Mais Dieu a permis la vente et a prohibé l'accroissement.[T2] Celui à qui est venue une exhortation de son Seigneur et a cessé, aura ce qui fut précédemment et son affaire dé-

---

1 1) يُؤْتِي، يُؤْتِه، يُؤْتِ (3 تَشَاءُ (2 يُؤْتِي، تُؤْتِي (1 يَذْكُرُ (4

2 1) سَيِّئَاتِكُمْ (3 يُكَفِّرْ، نُكَفِّرْ، وَنُكَفِّرْ، وَنُكَفِّرُ، وَنُكَفِّرَ، وَيُكَفِّرْ، وَيُكَفِّرَ، وَتُكَفِّرْ، وَتُكَفِّرُ، وَتُكَفِّرَ، وَتُكَفَّرْ، وَيُكَفَّرْ (2 فَنَعِمَّا هِيَ، فَنِعْمَا هِيَ، فَنِعْمَ مَا هِيَ (1 ♦ R1) Cf. Mt 6:1-4. R2) Cf. Dn 4:24; Tb 12:9.

3 R1) Cf. Ps 17:15 et 27:8.

4 1) بِسِيمَائهم، بِسِيمِيَاهم (2 يَحْسِبُهُمُ ♦ T1) Sur l'origine grecque de ce terme, voir la note de 39/7:46.

5 1) خَوْفُ، خَوْفَ

6 1) جَاءَتهُ (3 يَقُومُونَ يوم القيامة (2 الرِّبُو، الرِّبَاء، الرِّبَى (1 ♦ T1) mangent de l'intérêt usuraire (Hamidullah); mangent de l'usure (Abdelaziz). T2) l'intérêt (Hamidullah); l'usure (Abdelaziz) ♦ R1) Voir note de 84/30:39.

أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

ماولئك اصحب الناد هم فيها خلدون

pendra de Dieu. Quiconque retourne, ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

يَمۡحَقُ[1] ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ[2] وَيُرۡبِي[3] ٱلصَّدَقَٰتِۗ ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ.

يمحق الله الربوا ويربى الصدقت والله لا يحب كل كفار اثيم

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

H-87/2:276[1]. Dieu anéantit l'accroissement [du prêt][T1] et accroît les aumônes. ~ Dieu n'aime aucun mécréant, pécheur.

[إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ، لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۚ ~ وَلَا خَوۡفٌ[1] عَلَيۡهِمۡ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.]

ان الذين امنوا وعملوا الصلحت واقاموا الصلوه واتوا الزكوه لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

H-87/2:277[2]. [Ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres, ont observé la prière et ont donné la dîme auront leur rétribution auprès de leur Seigneur. ~ Nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَذَرُواْ مَا بَقِيَ[1] مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ[2]. ~ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ.

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقى من الربوا ان كنتم مومنين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-87/2:278[3]. Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu et laissez ce qui reste de l'accroissement [du prêt][T1R1]. ~ Si vous étiez croyants.

فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ، فَأۡذَنُواْ[1] بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَإِن تُبۡتُمۡ، فَلَكُمۡ رُءُوسُ أَمۡوَٰلِكُمۡۖ ~ لَا تَظۡلِمُونَ، وَلَا تُظۡلَمُونَ[2].

فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم روس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

H-87/2:279[4]. Si vous ne le faites pas, recevez alors l'annonce d'une guerre de Dieu et de son messager. Si vous vous repentez, vous aurez le capital de vos biens[T1]. ~ Vous n'oppresserez pas et vous ne serez pas oppressés.

وَإِن[1] كَانَ ذُو عُسۡرَةٖ[2]، فَنَظِرَةٌ[3] إِلَىٰ مَيۡسَرَةٖۚ[4]. وَأَن تَصَدَّقُواْ[5]، خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ ~ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ.

وان طار ذو عسره منظره الى ميسره وان تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

H-87/2:280[5]. S'il s'agit de quelqu'un en difficulté, différez jusqu'à une facilité.[A1] Mais si vous faites une aumône, cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez.

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا تُرۡجَعُونَ[1] فِيهِ إِلَى ٱللَّهِۖ. ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ. ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.

واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

H-87/2:281[6]. Craignez un jour où vous serez retournés à Dieu. Puis chaque âme sera pleinement payée pour ce qu'elle a réalisé. ~ Et ils ne seront pas oppressés.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيۡنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى، فَٱكۡتُبُوهُۚ. وَلۡيَكۡتُب[1] بَّيۡنَكُمۡ كَاتِبُۢ بِٱلۡعَدۡلِۚ. وَلَا يَأۡبَ كَاتِبٌ أَن يَكۡتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُۚ. فَلۡيَكۡتُبۡ، وَلۡيُمۡلِلِ[3] ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّۚ. وَلۡيَتَّقِ[3] ٱللَّهَ، رَبَّهُۥ، وَلَا يَبۡخَسۡ مِنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ. فَإِن كَانَ ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ سَفِيهًا، أَوۡ ضَعِيفًا، أَوۡ لَا يَسۡتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ، فَلۡيُمۡلِلۡ وَلِيُّهُۥ بِٱلۡعَدۡلِۚ. وَٱسۡتَشۡهِدُواْ شَهِيدَيۡنِ[4] مِن رِّجَالِكُمۡۖ. فَإِن لَّمۡ يَكُونَا

يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا ياب كاتب ان يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذى عليه الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيا فان كان الذى عليه الحق سفيها او ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم فان لم يكونا

[---] Ô vous qui avez cru! Quand vous contractez une dette jusqu'à un terme nommé, écrivez-la.[A1] Qu'un scribe l'écrive parmi vous en justice. Que le scribe ne refuse pas d'écrire selon ce que Dieu lui a enseigné. Qu'il écrive donc et que dicte le débiteur. Qu'il craigne Dieu, son Seigneur et n'en réduise rien. Si le débiteur est insensé, ou faible, ou ne peut dicter lui-même, que son allié dicte en justice. Faites témoigner deux témoins parmi vos hommes.[R1] À défaut de deux hommes, [prenez] alors un homme et deux femmes comme té-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ

---

1 1) يُمَحِّقُ (2 الرِّبَى، الرِّبَاء، الرِّبُو، وَيُرَبِّي (3 ♦ T1) l'intérêt usuraire (Hamidullah); l'usure (Abdelaziz).

2 1) خَوْفَ، خَوْفُ

3 1) قِيَ (2 الرِّبَى، الرِّبَاء، الرِّبُو ♦ T1) l'intérêt usuraire (Hamidullah); l'usure (Abdelaziz) ♦ R1) Voir la note de 84/30:39.

4 1) فَأَيقِنوا، فَاذِنُوا، فَاذَنُوا (2 وَلَا تَظْلِمُونَ ♦ T1) vous aurez vos capitaux (Hamidullah).

5 1) تَصَدَّقُوا، (5 مَيْسُرَةٍ، مَيْسُرِهِ، مَيْسُورِهِ، مَيْسَرِهِ، مَيْسَرَة (4 فَنَظِرَةٌ، فَنَاظِرْهُ، فَنَاظِرْهُ، فَنَاظِرُوهُ، فَنَاظِرُهُ (3 ذُو عُسْرَةٍ، ذا عُسْرة، مُعْسِراً (2 فإن، ومَنْ تَصَدَّقُوا، تَنَصَدَّقُوا ♦ A1) Abrogé par 92/4:58 qui exige de restituer les dépôts.

6 1) يُرْجَعُونَ، تَرْجِعُونَ، يَرْجِعُون، تُرَدُّون، يُرَدُّون، تصيرون

7 1) وَلِيَكْتُبْ (2 وَلِيُمْلِلِ (3 وَلِيَتَّقِ (4 وَامْرَأَتَانِ (5 شَاهِدَيْنِ (6 إن (7 تُضِلَّ، تُضَلَّ، تَضَلَّ (8 فَتُذَاكِرَ، فَتُذْكِرَ، فَتُذَكِّرَ، فَتُذَكِّرَ (9 يَسْأَمُوا أَنْ يَكْتُبُوهُ (10 يُضَارَّ، يُضَارِرْ، يُضَارَرْ، يُضَارُّ، يُضَارَّ (14 كُتَّابٌ (15 وَلَا شَهِيداً ♦ وَلَا يُضَارِر كَاتِباً (A1 ♦ R1) Cf. Dt 19:15-21; Mt 18:16; Jn 8:17; 2 Co 13:1; 1 Tm 5-19; He 10:28. R2) Ahikar (assimilé à Luqman du chapitre 57/31) dit: "Mon fils, ne donne pas tes biens sans écrit et sans témoin. Autrement on reniera cette dette et tu te désoleras" (Histoire et sagesse d'Ahikar l'Assyrien, p. 268, no 191). تِجَارَةٌ حَاضِرَةٌ (12 يَرْتَابُوا (11 أَقْسَطُ Le devoir d'écrire la dette est abrogé par 87/2:283 qui prescrit [uniquement] de restituer le dépôt

رَجُلَيْنِ، [...] فَرَجُلٌ وَٱمْرَأَتَانِ[5] مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ، [...] أَن[6] تَضِلَّ[7] إِحْدَىٰهُمَا، فَتُذَكِّرَ[8] إِحْدَىٰهُمَا ٱلْأُخْرَىٰ. وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَآءُ، إِذَا مَا دُعُواْ. وَلَا تَسْـَٔمُوٓاْ أَن تَكْتُبُوهُ[9]، صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا، إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦ. ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ[10] عِندَ ٱللَّهِ، وَأَقْوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ، وَأَدْنَىٰٓ أَلَّا تَرْتَابُوٓاْ[11]. إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً حَاضِرَةً[12] تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ، فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا. وَأَشْهِدُوٓاْ، إِذَا تَبَايَعْتُمْ. وَلَا يُضَآرَّ[13] كَاتِبٌ[14] وَلَا شَهِيدٌ[15]. وَإِن تَفْعَلُواْ، فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌۢ بِكُمْ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ. ~ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

ململل وله بالعدل واسسهدوا سهيدين من رجالكم ماد لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من الشهدا ان تضل احديهما فتذكر احديهما الاخرى ولا ياب الشهدا اذا ما دعوا ولا تسموا ان تكتبوه صغيرا او كبيرا الى اجله ذلكم اقسط عند الله واقوم للشهدة وادنى الا ترتابوا الا ان تكون تجرة حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح الا تكتبوها واشهدوا اذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وان تفعلوا فانه فسوق بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم

وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

moins parmi ceux dont vous êtes satisfaits, [ainsi] si l'une d'elles s'égare, l'autre puisse alors lui rappeler. Que les témoins ne refusent pas quand ils sont appelés. Ne négligez pas d'écrire la dette, qu'elle soit petite ou grande, jusqu'à son terme. Voilà ce qui est plus équitable auprès de Dieu, plus droit pour le témoignage et plus approprié pour que vous ne suspectiez pas. Mais s'il s'agit d'un commerce en présence que vous menez entre vous, nul grief sur vous à ne pas l'écrire. Et ayez des témoins, quand vous faites une vente parmi vous. Aucune nuisance ne doit être faite au scribe ou au témoin. Si vous faisiez, cela serait une perversité de votre part.[R2] Craignez Dieu. Dieu vous enseigne. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُواْ كَاتِبًا[1]، فَرِهَٰنٌ[2] مَّقْبُوضَةٌ [...]. فَإِنْ [...] أَمِنَ[3] بَعْضُكُم بَعْضًا، فَلْيُؤَدِّ[4] ٱلَّذِي ٱؤْتُمِنَ[5] أَمَٰنَتَهُۥ، وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ، رَبَّهُۥ. وَلَا تَكْتُمُواْ[6] ٱلشَّهَٰدَةَ. وَمَن يَكْتُمْهَا، فَإِنَّهُۥٓ ءَاثِمٌ قَلْبُهُۥ[7]. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ[8] عَلِيمٌ.

وان كنتم على سمر ولم تجدوا كاتبا فرهن مقبوضة ان امن بعضكم بعضا فليؤد الذي اوتمن امنته وليتق الله ربه ولا تكتموا الشهدة ومن يكتمها فانه اثم قلبه والله بما تعملون عليم

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

H-87/2:283[1]. Si vous étiez en voyage et ne trouvez pas de scribe, un gage reçu [suffit]. Si [vous ne trouvez pas de gage] et vous vous fiez les uns aux autres, celui auquel il est fait confiance, qu'il restitue le dépôt confié à lui et qu'il craigne Dieu, son Seigneur. Et ne taisez pas le témoignage. Quiconque le tait, son cœur a péché. ~ Dieu est connaisseur de ce que vous faites.

[---] لِّلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. وَإِن تُبْدُواْ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمْ، أَوْ تُخْفُوهُ، يُحَاسِبْكُم بِهِ ٱللَّهُ. فَيَغْفِرُ[1] لِمَن يَشَآءُ، وَيُعَذِّبُ[2] مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

لله ما في السموت وما في الارض وان تبدوا ما في انفسكم او تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشا ويعذب من يشا والله على كل شي قدير

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-87/2:284[2]. [---] À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Que vous montriez ce qui est en vous, ou que vous le cachiez, Dieu vous en demandera compte.[A1] Il pardonnera alors à qui il veut et punira qui il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

[---] ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ[1]، وَٱلْمُؤْمِنُونَ[2]. كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ، وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ، وَكُتُبِهِۦ[3]، وَرُسُلِهِۦ[4]. لَا نُفَرِّقُ[5] بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ. وَقَالُواْ: "سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا. [...] غُفْرَانَكَ، رَبَّنَا! ~ وَإِلَيْكَ

امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمومنون كل امن بالله وملئكته وكتبه ورسله لا نفرق بين احد من رسله وقالوا سمعنا واطعنا غفرانك ربنا واليك المصير

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

H-87/2:285[3]. [---] Le messager a cru en ce qui est descendu à lui de son Seigneur, de même que les croyants. Chacun a cru en Dieu, en ses anges, en ses livres et en ses messagers. Nous ne faisons aucune distinction entre ses messagers. Ils dirent: "Nous avons écouté et obéi.[R1 T1] [Nous demandons] ton pardon,

---

1 1) كُتُبًا، كُتَّبًا (2 كُتَّابًا، فَرُهُنٌ (3 فَرُهُنٌ، اءْتَمَنَ (4 أُومِنَ، اتُّمِنَ، ائْتُمِنَ (5 فَلْيُؤَدِّ (6 أُؤْتُمِنَ، إِيْتُمِنَ، اتُّمِنَ، أَوْتُمِنَ (7 يَكْتُمُوا (8 أَثِمٌ قَلْبَهُ، أَثَّمَ قَلْبَهُ، أَثَّمَ قَلْبَهُ (7 يَعْمَلُونَ

2 1) فَيَغْفِرَ، فَيَغْفِرْ (2 وَيُعَذِّبَ، وَيُعَذِّبْ ♦ A1) Abrogé par 87/2:286 selon lequel Dieu ne charge une âme qu'à sa capacité.

3 1) إِلَيْهِ = إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ (2 إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ (3 وَأَمَنَ (4 وَكُتُبِهِ، وَكِتَابِهِ (5 وكتابه ولقائه ورسله (6 يُفَرِّقُونَ، يُفَرِّقُ ♦ T1) Partant de l'araméen te'a, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 273) traduit: erré ♦ R1) Voir note 87/2:93.

ٱلْمَصِيرُ".

notre Seigneur! ~ C'est vers toi la destination".

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا[1]. لَهَا مَا كَسَبَتْ [...]، وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ [...]. رَبَّنَا! لَا تُؤَاخِذْنَآ[2] إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا[3]. رَبَّنَا! وَلَا تَحْمِلْ[4] عَلَيْنَآ إِصْرًا[5] كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا. رَبَّنَا! وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ. وَٱعْفُ عَنَّا، وَٱغْفِرْ لَنَا، وَٱرْحَمْنَآ. أَنتَ مَوْلَىٰنَا. ~ فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ.

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تواخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

H-87/2:286[1]. Dieu ne charge une âme que selon sa capacité.[A1] À elle [le bien] qu'elle a réalisé et à son détriment [le mal] qu'elle a réalisé. Notre Seigneur! Ne nous réprimande pas si nous avons oublié ou commis par erreur.[R1] Notre Seigneur! Ne nous fais pas porter un fardeau comme tu as fait porter à ceux qui nous ont précédés. Notre Seigneur! ne nous fais pas porter ce que nous n'avons pas la force de porter. Gracie-nous, pardonne-nous et aie miséricorde envers nous. Tu es notre allié. ~ Secours-nous contre les gens mécréants.

Chapitre 88/8: Le butin

سُورَة الأَنْفَال

75 versets – hégirien [sauf: 30-36][2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

يَسْـَٔلُونَكَ[1] عَنِ ٱلْأَنفَالِ[2]. قُلِ: "ٱلْأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ". فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، وَأَصْلِحُواْ ذَاتَ بَيْنِكُمْ، وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ[1].

يسلونك عن الانمال مل الانمال لله والرسول ماتموا الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم مومنين

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-88/8:1[4]. Ils t'interrogent sur le butin de guerre. Dis: "Le butin de guerre appartient à Dieu et à son messager".[A1] Craignez Dieu, réconciliez-vous et obéissez à Dieu et à son messager. ~ Si vous étiez croyants.

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ، إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ، وَجِلَتْ[1] قُلُوبُهُمْ، وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُهُۥ، زَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا، ~ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ.

اما المومنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم ايته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

H-88/8:2[5]. Les croyants sont ceux dont les cœurs sont apeurés quand Dieu est rappelé, dont la croyance est augmentée quand ses signes leur sont récités, ~ et qui se confient à leur Seigneur.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، ~ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ،

الذين يقيمون الصلوه ومما رزقنهم ينفقون

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

H-88/8:3. Ceux qui observent la prière, ~ et dépensent de ce dont nous leur avons approvisionnés,

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا. ~ لَّهُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ رَبِّهِمْ، وَمَغْفِرَةٌ، وَرِزْقٌ كَرِيمٌ.

اولئك هم المومنون حقا لهم درجت عند ربهم ومغفره ورزق كريم

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

H-88/8:4. ceux-là sont les vrais croyants. ~ Ils auront des degrés auprès de leur Seigneur, un pardon et une provision honorable.

[---] كَمَآ [...] أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيْتِكَ بِٱلْحَقِّ [...]، وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ [...].

كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا من المومنين لكرهون

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ

H-88/8:5. [---] Comme [les croyants ont détesté à ce que] ton Seigneur t'ait fait sortir de ta maison avec la vérité [pour combattre], de même un groupe des croyants détestent [de sortir].

---

1 1) وَسِعَهَا (2 تُوَاخِذْنَا (3 أَخْطَانَا (4 تُحَمِّلْ، يُحَمِّلْ (5 آصارًا، أُصْرًا ♦ A1) Abrogé par 87/2:185 selon lequel Dieu veut l'aisance ♦ R1) Cf. Ps 19:13 et 130:3-4.

2 Titre tiré du verset 1. Autre titre: بدر

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) يَسْلُونَكَ (2 عَنِ الْأَنْفَالِ = عَالْأَنْفَالِ، الْأَنْفَالِ ♦ A1) Abrogé par 88/8:41.

5 1) وَجَلَتْ، فَزِعَتْ، فَرِقَتْ

H-88/8:6[1]. Ils disputent avec toi à propos de la vérité, après qu'elle a été manifeste, comme s'ils étaient conduits vers la mort, ~ tandis qu'ils regardaient.	يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ، بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ[1]، كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ، ~ وَهُمۡ يَنظُرُونَ.	يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ	عدلوبط ـ الحي بعد ما بين طابما بسامود الى الموب وهم بنطدود
H-88/8:7[2]. [Rappelez-vous] quand Dieu vous a promis qu'un des deux groupes sera à vous, alors que vous avez désiré que [celui] sans force soit à vous. Mais Dieu a voulu confirmer la vérité par ses paroles,[T1] et exterminer les mécréants.	[...] وَإِذۡ يَعِدُكُمُ[1] ٱللَّهُ إِحۡدَى[2] ٱلطَّآئِفَتَيۡنِ أَنَّهَا لَكُمۡ، وَتَوَدُّونَ أَنَّ [...] غَيۡرَ ذَاتِ ٱلشَّوۡكَةِ تَكُونُ لَكُمۡ. وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ[3]، وَيَقۡطَعَ دَابِرَ ٱلۡكَٰفِرِينَ.	وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ	واد بعدكم الله احدى الطابفتين انها لكم وبودود ان غير داب السوكه بكون لكم وبريد الله ان يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين
H-88/8:8[3]. [Il a fait cela] pour confirmer[T1] la vérité et anéantir le faux, ~ même si les criminels détestent [cela].	[...] لِيُحِقَّ ٱلۡحَقَّ، وَيُبۡطِلَ ٱلۡبَٰطِلَ، ~ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ [...].	لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ	لبحق الحق وبطل البطل ولو كره المجرمون
H-88/8:9[4]. [Rappelez-vous] quand vous avez appelé au secours votre Seigneur et il a répondu: "Je vais vous fournir mille anges qui se suivent".	[...] إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ، فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ: "أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٍ[1] مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ[2]".	إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ	اد بسبسود ربطم ماسحاب لطم اني ممدطم بالم من الملبطه مردمين
H-88/8:10. Dieu ne fit cela que comme une annonce et afin que vos cœurs s'en rassurent. Le secours ne vient que de Dieu. ~ Dieu est noble, sage.	وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ، وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡ. وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.	وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	وما حعله الله الا بسرى ولبطمين به ملوبطم وما النصر الا من عند الله ان الله عزيز حكيم
H-88/8:11[5]. [Rappelez-vous] quand [Dieu] vous couvre de sommeil comme une rassurance de sa part, fait descendre sur vous du ciel de l'eau pour vous en purifier, faire disparaître de vous l'abomination[T1] du Satan, fortifier vos cœurs et en renforcer les pieds.	[...] إِذۡ يُغَشِّيكُمُ[1] [...] ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً[2] مِّنۡهُ، وَيُنَزِّلُ[3] عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً[4] لِّيُطَهِّرَكُم[5] بِهِۦ، وَيُذۡهِبَ[6] عَنكُمۡ رِجۡزَ[7] ٱلشَّيۡطَٰنِ، وَلِيَرۡبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمۡ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلۡأَقۡدَامَ.	إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ	اد بسطم الناس امنه منه وبنزل علبطم من السما ما لبطهرطم به وبذهب عنطم رجز الشيطان والربط على ملوبطم وبثبت به الاقدام
H-88/8:12[6]. [Rappelez-vous] quand ton Seigneur révèle aux anges: "Je suis avec vous, renforcez donc ceux qui ont cru. Je lancerai la terreur dans les cœurs de ceux qui ont mécru. Frappez alors au-dessus des cous et frappez tous leurs doigts".	[...] إِذۡ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ: "أَنِّي مَعَكُمۡ، فَثَبِّتُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ. سَأُلۡقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ[1]. فَٱضۡرِبُواْ فَوۡقَ ٱلۡأَعۡنَاقِ، وَٱضۡرِبُواْ مِنۡهُمۡ كُلَّ بَنَانٍ".	إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ	اد بوحى ربط الى الملبطه اني معطم مبنوا الدبن امنوا سالمى ـ ملوب الدبن طمدوا الدعب ماطدبوا موق الاعناق واطدبوا منهم طل بنان
H-88/8:13. Cela [est la punition] parce qu'ils ont été en dissension avec Dieu et son messager. Quiconque est en dissension avec Dieu et son messager, ~ Dieu est sévère dans le châtiment [à son égard]!	ذَٰلِكَ [...] بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ. وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ [...].	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ	دلط بانهم ساموا الله ورسوله ومن بسامي الله ورسوله مار الله سديد العماب

---

1 1) بُيِّنَ

2 1) يَعِدُكُمُ (2 أحد (3 بِكَلِمَتِهِ ♦ T1) Allah voulait par ses paroles faire triompher la vérité (Hamidullah); Allah veut que la vérité s'établisse par ses paroles (Abdelaziz).

3 T1) afin qu'il fasse triompher (Hamidullah); afin qu'il établisse (Abdelaziz).

4 1) مُرْدَفِينَ، مُرَدِّفِينَ، مُرْدِفِينَ، مِرِدِّفِينَ، مُرِدِّفِينَ (2 بِأُلْفٍ، بِأُلُوفٍ، بِالآلُفٍ

5 1) رجز ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

6 1) الرُّعُبَ

H-88/8:14[1]. Cela [est votre punition]. Goûtez-la donc. Et [sachez] que les mécréants auront la punition du feu.

ذَٰلِكُمْ [...]. فَذُوقُوهُ. [...] وَأَنَّ[1] لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ.

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

دلطم مدوموه وار للطمدر عداب الناد

H-88/8:15. Ô vous qui avez cru! Quand vous rencontrez ceux qui ont mécru, en marche, ne leur tournez pas le dos.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، زَحْفًا، فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ

نابها الدر امنوا اذا لمنم الدر طمدوا دحما ملا نولوهم الادناد

H-88/8:16[2]. Quiconque, ce jour-là, leur tourne le dos, à moins que ce ne soit en se déplaçant pour le combat, ou pour rallier un groupe, méritera une colère de Dieu,[A1] et son refuge sera la géhenne. ~ Quelle abominable destination!

وَمَن يُوَلِّهِمْ، يَوْمَئِذٍ، دُبُرَهُ[1]، إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ، أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ[2]، فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ، وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!

وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ومر نولهم نومند دبره الا مدحما لمال او مدحدا الى مه ممد با بدصب مر الله وماوه دهم وبس المصد

H-88/8:17[3]. [Si vous vous vantez de les avoir tués], ce n'est pas vous qui les avez tués, mais c'est Dieu qui les a tués. Quand tu as lancé, ce n'est pas toi qui as lancé, mais c'est Dieu qui a lancé. Afin qu'il teste les croyants d'un bon test de sa part. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

[...] فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ، وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمْ. وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ، وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ[1] رَمَىٰ. وَلِيُبْلِيَ ٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ملم نمدلوهم ولدر الله مدلهم وما دمد اد دمد ولدر الله دمى ولدلى المومدر مه بلا حسا ار الله سمع علم

H-88/8:18[4]. Cette [épreuve est juste]. Et Dieu affaiblira le complot des mécréants.

ذَٰلِكُمْ [...]. وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ[1] ٱلْكَٰفِرِينَ.

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

دلطم وار الله موهر طد الطمدر ار نسمدوا ممد حاطم المدى وار ندهوا مهو حد لطم وار ندودوا ندد ولر ندى عدطم مدطم سا ولو طدد وار الله مع المومدر

H-88/8:19[5]. Si vous espérez la conquête, la conquête vous viendra. Et si vous cessez, cela est meilleur pour vous. Mais si vous retournez, nous retournerons. Votre groupe ne vous servira à rien, même s'il est nombreux. ~ Dieu est avec les croyants.

إِن تَسْتَفْتِحُواْ، فَقَدْ جَآءَكُمُ ٱلْفَتْحُ. وَإِن تَنتَهُواْ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ. وَإِن تَعُودُواْ، نَعُدْ. وَلَن تُغْنِيَ[1] عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا، وَلَوْ كَثُرَتْ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ[2] ٱلْمُؤْمِنِينَ.

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

H-88/8:20. [---] Ô vous qui avez cru! Obéissez à Dieu et à son messager et ne lui tournez pas le dos, ~ quand vous écoutez.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، وَلَا تَوَلَّوْاْ عَنْهُ، ~ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

نابها الدر امنوا اطدعوا الله ودسوله ولا نولوا عه وانم نسمدور

H-88/8:21. Ne soyez pas comme ceux qui dirent: "Nous avons écouté", ~ alors qu'ils n'écoutent pas.

وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ قَالُواْ: "سَمِعْنَا"، ~ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

ولا نطوبوا طالدر مالوا سمدا وهم لا نسمدور

H-88/8:22. Les pires des animaux auprès de Dieu sont les sourds-muets, ~ ceux qui ne raisonnent pas.

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلْبُكْمُ، ~ ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

ار سى الدواب عدد الله الدم البطم الدر لا نعملود

H-88/8:23. Si Dieu avait su en eux quelque bien, il les aurait fait écouter. Même s'il les faisait écouter, ils [lui] tourneraient le dos, ~ alors qu'ils se détournent.

وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا، لَّأَسْمَعَهُمْ. وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ، لَتَوَلَّواْ [...]، ~ وَّهُم مُّعْرِضُونَ.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

ولو علم الله منهم حدا لاسمدهم ولو اسمدهم لنولوا وهم معدصود

H-88/8:24[6]. Ô vous qui avez cru! Répondez à Dieu et au messager, quand il vous appelle à ce qui vous donne vie. Sachez que Dieu s'interpose entre l'homme et son cœur, ~ et que c'est vers

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! ٱسْتَجِيبُواْ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ، إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ. وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ[1] وَقَلْبِهِۦ، ~ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيْهِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

نابها الدر امنوا اسدحدوا لله وللدسول اذا دعاطم لما دحدطم واعلموا ار الله دول بد الد وملبه وابه

---

1 1) وَإِنَّ

2 1) فِيَةٍ (2 دُبْرَهُ ♦ A1) Abrogé par 88/8:65-66.

3 1) وَلَكِنِ اللَّهَ

4 1) مُوهِنٌ كَيدَ، مُوَهِّنُ كَيدِ، مُوَهِّنٌ كَيدَ

5 1) وَاللَّهَ مَعَ، وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ (2 يُغْنِيَ

6 1) الْمِرْءِ، الْمَرَّ

lui que vous serez rassemblés.	الله تحشرون	تُحْشَرُونَ.	
H-88/8:25[1]. Craignez une épreuve qui, [si elle vous touchera], ne touchera pas exclusivement ceux parmi vous qui ont oppressé, [mais vous touchera tous]. ~ Sachez que Dieu est sévère dans le châtiment.	واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة واعلموا ان الله شديد العقاب	وَاتَّقُواْ فِتْنَةً، [...] لَّا تُصِيبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَآصَّةً [...]. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.	
H-88/8:26. Rappelez-vous quand vous étiez peu nombreux, méprisés dans la terre, craignant que les humains ne vous ravissent. Il vous donna un refuge, vous fortifia par son secours et vous approvisionna des bonnes choses. ~ Peut-être remercierez-vous!	واذكروا اذ انتم قليل مستضعفون في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس فاواكم وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم تشكرون	وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	وَٱذْكُرُوٓاْ إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ، مُّسْتَضْعَفُونَ فِي ٱلْأَرْضِ، تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ. فَـَٔاوَىٰكُمْ، وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِۦ، وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!
H-88/8:27[2]. Ô vous qui avez cru! Ne trahissez pas Dieu et le messager et [ne] trahissez [pas] les dépôts confiés à vous, ~ alors que vous [le] savez.	يا أيها الذين امنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا امانتكم وانتم تعلمون	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ[1]، [...] وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمْ[2] ، ~ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ[3] [...].
H-88/8:28. Sachez que vos biens et vos enfants ne sont qu'une épreuve, ~ et qu'auprès de Dieu il y a une grande rétribution.	واعلموا انما اموالكم واولادكم فتنة وان الله عنده اجر عظيم	وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ	وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ.
H-88/8:29[3]. Ô vous qui avez cru! Si vous craignez Dieu, il vous fait une salvation,[T1] expie pour vous vos méfaits et vous pardonne. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur.	يا أيها الذين امنوا ان تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِن تَتَّقُواْ ٱللَّهَ، يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا، وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ.
M-88/8:30[4]. [Rappelle] quand ceux qui ont mécru ont ourdi une ruse contre toi, pour t'arrêter, te tuer, ou te faire sortir. Ils rusent et Dieu ruse. ~ Et Dieu est le meilleur des rusés.	واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك أو يقتلوك أو يخرجوك ويمكرون ويمكر الله والله خير الماكرين	وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ	[...] وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، لِيُثْبِتُوكَ[1]، أَوْ يَقْتُلُوكَ، أَوْ يُخْرِجُوكَ. وَيَمْكُرُونَ، وَيَمْكُرُ ٱللَّهُ. ~ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ.
M-88/8:31. [Rappelle] quand nos signes leur sont récités. Ils dirent: "Nous avons écouté. Si nous voulions, nous dirions semblable à cela. ~ Ce ne sont que légendes des premiers".	واذا تتلى عليهم ايتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطير الاولين	وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	[...] وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا. قَالُواْ: "قَدْ سَمِعْنَا. لَوْ نَشَآءُ، لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَآ. ~ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ".
M-88/8:32[5]. [Rappelle] quand ils dirent: "Ô Dieu! Si cela est la vérité de ta part, fais alors pleuvoir sur nous des pierres du ciel, ou fais-nous venir une punition douloureuse".	واذ قالوا اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة من السماء او ائتنا بعذاب اليم	وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	[...] وَإِذْ قَالُواْ: "ٱللَّهُمَّ! إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ[1] مِنْ عِندِكَ، فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ، أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ".

---

1 1) لَا تُصِيبَنَّ = أن تُصِيب، لَتُصِيبَنَّ

2 قراءة شيعية: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ في آل محمد وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (3 أَمَانَتِكُمْ (2 وَلا تَخُونُوا (1

3 T1) Voir la note du titre du chapitre 42/25.

4 1) لِيُثْبِتُوكَ، ليبيّتوك، لِيُعْبِدوك

5 1) الْحَقُّ

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ[1]، وَأَنتَ فِيهِمۡۚ. وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمۡ، وَهُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ.

وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

M-88/8:33[1]. Dieu ne les punira pas tant que tu seras parmi eux. Et Dieu ne les punira pas tant qu'ils demandent pardon.

وَمَا لَهُمۡ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ، وَهُمۡ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ، وَمَا كَانُوٓاْ أَوۡلِيَآءَهُۥٓۚ؟ إِنۡ أَوۡلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلۡمُتَّقُونَ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ.

وما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا اولياه ان اولياوه الا المتقون ولكن اكثرهم لا يعلمون

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

M-88/8:34[2]. Qu'ont-ils donc pour que Dieu ne les punisse pas, alors qu'ils détournent du Sanctuaire inviolable,[T1] et n'étaient pas ses alliés? Ses alliés ne sont que les dévots. ~ Mais la plupart d'eux ne savent pas.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمۡ، عِندَ ٱلۡبَيۡتِ، إِلَّا مُكَآءٗ[1] وَتَصۡدِيَةٗۚ. فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ ~ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ.

وما كان صلاتهم عند البيت الا مكا وتصديه فدوقوا العذاب بما كنتم تكفرون

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

M-88/8:35[3]. Leur prière, auprès de la Maison, n'était rien d'autre que des sifflements et des applaudissements. Goûtez donc la punition ~ pour ce que vous mécroyiez.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ لِيَصُدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ. فَسَيُنفِقُونَهَا، ثُمَّ تَكُونُ عَلَيۡهِمۡ حَسۡرَةٗ، ثُمَّ يُغۡلَبُونَۗ. ~ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحۡشَرُونَ.

ان الذين كفروا ينفقون اموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها ثم تكون عليهم حسره ثم يغلبون والذين كفروا الى جهنم يحشرون

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

M-88/8:36. Ceux qui ont mécru dépensent leurs biens pour détourner de la voie de Dieu. Ils les dépenseront, puis elles seront pour eux une consternation, puis ils seront vaincus. ~ Et ceux qui ont mécru seront rassemblés vers la géhenne.

لِيَمِيزَ[1] ٱللَّهُ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ، وَيَجۡعَلَ ٱلۡخَبِيثَ بَعۡضَهُۥ عَلَىٰ بَعۡضٖ، فَيَرۡكُمَهُۥ جَمِيعٗا، فَيَجۡعَلَهُۥ فِي جَهَنَّمَۚ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ.

ليميز الله الخبيث من الطيب ويجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه جميعا فيجعله في جهنم اولئك هم الخاسرون

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

H-88/8:37[4]. Pour que Dieu distingue le mauvais du bon, mette les mauvais les uns sur les autres, les amasse tous et les mette dans la géhenne. ~ Ceux-là sont les perdants.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ، إِن يَنتَهُواْ، يُغۡفَرۡ لَهُم[1] مَّا قَدۡ سَلَفَۖ. وَإِن يَعُودُواْ [...]، فَقَدۡ مَضَتۡ سُنَّتُ[2] ٱلۡأَوَّلِينَ [...].

قل للذين كفروا ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وان يعودوا فقد مضت سنت الاولين

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

H-88/8:38[5]. Dis à ceux qui ont mécru que, s'ils cessent, on leur pardonnera ce qui fut fait précédemment.[A1] Mais s'ils retournent [à le combattre], la loi des premiers est passée [et ils seront punis comme les prédécesseurs].[T1]

[---] وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ[1]، وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِۚ. فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ[2] بَصِيرٞ. وَإِن تَوَلَّوۡاْ [...]، فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَىٰكُمۡۚ. ~ نِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ! وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ!

وقاتلوهم حتى لا تكون فتنه ويكون الدين كله لله فان انتهوا فان الله بما يعملون بصير وان تولوا فاعلموا ان الله مولاكم نعم المولى ونعم النصير

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

H-88/8:39[6]. [---] Combattez-les jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de subversion et que toute la religion soit à Dieu. S'ils cessent, ~ Dieu est clairvoyant de ce qu'ils font.

H-88/8:40. Mais s'ils tournent le dos [à la croyance, n'ayez pas peur d'eux] et sachez que Dieu est votre allié. ~ Quel merveilleux allié! Quel merveilleux secoureur!

---

1 1) لَيُعَذِّبَهُمْ ♦ A1) Abrogé par 88/8:34.

2 T1) Voir la note de 50/17:1.

3 1) مُكَاءٌ وَتَصْدِيَةٌ (2 مُكًا، مُكًا

4 1) لِيُمَيِّزَ

5 1) سُنَّةُ (2 تَنْتَهُوا نَغْفِرْ لَكُمْ، إِنْ تَنْتَهُوا يَغْفِرْ لَكُمْ، إِنْ يَنْتَهُوا يَغْفِرْ لَهُمْ ♦ T1) Et s'ils récidivent, [ils seront punis] à l'exemple de [leurs] devanciers (Hamidullah); et s'ils recommencent, l'exemple des anciens a déjà eu lieu (Abdelaziz) ♦ A1) Abrogé par 88/8:39-40.

6 1) تَعْمَلُونَ (2 وَيَكُونُ

H-88/8:41[1]. Sachez que le butin[R1] que vous aurez, son cinquième appartient à Dieu et au messager, aux apparentés, aux orphelins, aux indigents et au voyageur. Si vous avez cru en Dieu et en ce que nous avons fait descendre sur notre serviteur, le jour de la salvation,[T1] le jour où les deux groupes se sont rencontrés. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا غَنِمۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَأَنَّ لِلَّهِ[1] خُمُسَهُۥ[2] وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ[3] وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ إِن كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا[4] يَوۡمَ ٱلۡفُرۡقَانِ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ

واعلموا انما عنمم من سى مار لله حمسه وللرسول ولذى القربى واليتمى والمسكين وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله على كل سى مدير

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-88/8:42[2]. [Rappelez-vous] quand vous étiez sur le versant le plus proche et eux sur le versant extrême, tandis que les cavaliers étaient plus bas que vous. Si vous vous étiez donné rendez-vous, vous auriez divergé sur le rendez-vous. Mais [vous ne vous êtes pas donnés de rendez-vous et vous vous êtes rencontrés] afin que Dieu décide d'une affaire qui doit être accomplie, que celui qui périt périsse sur preuve et que celui qui a vécu vive sur preuve. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

[...] إِذۡ أَنتُم بِٱلۡعُدۡوَةِ[1] ٱلدُّنۡيَا[2] وَهُم بِٱلۡعُدۡوَةِ[1] ٱلۡقُصۡوَىٰ[3] وَٱلرَّكۡبُ أَسۡفَلَ[4] مِنكُمۡۚ وَلَوۡ تَوَاعَدتُّمۡ لَٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡمِيعَٰدِ وَلَٰكِن [...] لِّيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗا لِّيَهۡلِكَ[5] مَنۡ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٖ وَيَحۡيَىٰ مَنۡ حَيَّ[6] عَنۢ بَيِّنَةٖۗ ~ وَإِنَّ[7] ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

اذ انتم بالعدوه الدنيا وهم بالعدوه القصوى والركب اسفل منكم ولو تواعدتم لاختلفتم في الميعاد ولكن لقضي الله امرا كان مفعولا ليهلك من هلك عن بينه ويحى من حى عن بينه وان الله لسميع عليم

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

H-88/8:43[3]. [Rappelle-toi] quand Dieu te les a fait voir dans ton sommeil peu nombreux. S'il te les avait fait voir nombreux, vous auriez échoué et vous vous seriez disputés sur l'affaire. Mais Dieu [vous] a sauvés. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.

[...] إِذۡ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلٗاۖ وَلَوۡ أَرَىٰكَهُمۡ كَثِيرٗا لَّفَشِلۡتُمۡ وَلَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَلَٰكِنَّ[1] ٱللَّهَ سَلَّمَۗ [...] ~ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ

اذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه عليم بذات الصدور

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

H-88/8:44[4]. [Rappelez-vous] quand il vous les a fait voir, quand vous vous êtes rencontrés, peu nombreux à vos yeux et vous a fait paraître peu nombreux à leurs yeux, afin que Dieu décide d'une affaire qui doit être accomplie. ~ À Dieu retournent les affaires.

[...] وَإِذۡ يُرِيكُمُوهُمۡ إِذِ ٱلۡتَقَيۡتُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِكُمۡ قَلِيلٗا وَيُقَلِّلُكُمۡ فِيٓ[1] أَعۡيُنِهِمۡ لِيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗاۗ ~ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ[2] ٱلۡأُمُورُ

واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم في اعينهم ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع الامور

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

H-88/8:45[5]. Ô vous qui avez cru! Quand vous rencontrez un groupe, soyez fermes et rappelez-vous beaucoup de Dieu. ~ Peut-être réussirez-vous!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمۡ فِئَةٗ فَٱثۡبُتُواْ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا ~ لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ

يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-88/8:46[6]. Obéissez à Dieu et à son messager et ne vous disputez pas, sinon vous échoueriez et votre vent disparaîtrait.[T1] Et soyez patients. ~ Dieu est avec les patients.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفۡشَلُواْ[1] وَتَذۡهَبَ[2] رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ ~ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ

واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصبرين

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

---

1 1) خُمُسُهُ، خُمْسَهُ، خِمْسَهُ (3 قراءة شيعية: وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى والأئمة وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ (2 فللَّهِ (4 عُبُدِنَا ♦ T1) Voir la note du titre du chapitre 42/25 ♦ R1) Sur le butin dans la Bible, voir Gn 34:24-29; Dt 13:17; 20:10-14; Jg 8:24; 1 S 30:26, etc.

2 1) وَأَنَّ (7 حَيِيَ (6 لِيَهْلَكَ (5 أَسْفَلُ (4 الْقُصْيا، السفلى (3 العليا (2 بِالْعِدْوَةِ، بِالْعَدْوَةِ، بِالْعُدْيَةِ

3 1) وَلَكِنِ

4 1) تَرْجِعُ (2 وَيُقَلِّلُكُمْ

5 1) فِيَةً

6 1) فَتَفْشِلُوا، فَتَفْشَلُوا (2 وَتَذْهَبْ، وَيَذْهَبَ، وَيَذْهَبْ ♦ T1) et perdrez votre force (Hamidullah); et vous vous disperserez (Abdelaziz).

H-88/8:47[1]. Ne soyez pas comme ceux qui sortirent de leurs demeures, avec exubérance et pour se faire voir des humains, détournant de la voie de Dieu. ~ Dieu cerne ce qu'ils font.	وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِم، بَطَرًا وَرِئَآءَ[1] ٱلنَّاسِ، وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٌ.	وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	ولا تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن سبيل الله والله بما يعملون محيط
H-88/8:48[2]. [Rappelez-vous] quand le Satan leur a embelli leurs œuvres et dit: "Nul parmi les humains ne vous vaincra ce jour et je suis votre soutien". Mais quand les deux groupes se sont vus, il tourna les talons et dit: "Je suis quitte de vous. Je vois ce que vous ne voyez pas. Je crains Dieu. ~ Dieu est sévère dans le châtiment".	[...] وَإِذۡ زَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَقَالَ: "لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ مِنَ ٱلنَّاسِ، وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمۡ". فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلۡفِئَتَانِ[1]، نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ وَقَالَ: "إِنِّي بَرِيٓءٌ[2] مِّنكُمۡ. إِنِّيٓ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوۡنَ. إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ. ~ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ".	وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ	واذ زين لهم الشيطن اعملهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس واني جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال اني بريء منكم اني ارى ما لا ترون اني اخاف الله والله شديد العقاب
H-88/8:49. [---] [Rappelez-vous] quand les hypocrites et ceux qui ont une maladie dans leur cœur disaient: "Ceux-ci, leur religion les a trompés". ~ Quiconque se confie à Dieu, Dieu est noble, sage.	[---] [...] إِذۡ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ: "غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمۡ". ~ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.	إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	اذ يقول المنفقون والذين في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على الله فان الله عزيز حكيم
H-88/8:50[3]. Si tu voyais, quand les anges rappelleront les mécréants, frappant leurs faces et leurs dos [en disant]: "Goûtez la punition du feu brûlant",[R1] [tu verrais alors une chose surprenante].	وَلَوۡ تَرَىٰٓ، إِذۡ يَتَوَفَّى[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ، يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ وَأَدۡبَٰرَهُمۡ، [...]: ~ "وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ [...].	وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ	ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا الملئكة يضربون وجوههم وادبرهم وذوقوا عذاب الحريق
H-88/8:51. Cela pour ce que vos mains ont avancé. ~ Dieu n'est point oppressif envers les serviteurs.	ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلۡعَبِيدِ.	ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ	ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلم للعبيد
H-88/8:52[4]. [Il fut avec eux] comme ce fut avec les gens de Pharaon et ceux d'avant eux. Ils ont mécru aux signes de Dieu. Dieu les a alors pris pour leurs fautes[R1]. ~ Dieu est puissant, sévère dans le châtiment.	[...] كَدَأۡبِ[1] ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ. كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ. فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ، شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ.	كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ	كداب ال فرعون والذين من قبلهم كفروا بايات الله فاخذهم الله بذنوبهم ان الله قوي شديد العقاب
H-88/8:53. Cela parce que Dieu ne change pas une grâce dont il a gratifié des gens, jusqu'à ce qu'ils changent ce qui est en eux-mêmes. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.	ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمۡ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعۡمَةً أَنۡعَمَهَا عَلَىٰ قَوۡمٍ، حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.	ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	ذلك بان الله لم يك مغيرا نعمة انعمها على قوم حتى يغيروا ما بانفسهم وان الله سميع عليم
H-88/8:54. [Il fut avec eux] comme ce fut avec les gens de Pharaon et avec ceux d'avant eux. Ils ont démenti les signes de leur Seigneur. Nous les avons alors fait périr pour leurs fautes et avons noyé les gens de Pharaon. ~ Ils étaient tous des oppressifs.	[...] كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ. كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ، فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ. ~ وَكُلٌّ كَانُواْ ظَٰلِمِينَ.	كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ	كداب ال فرعون والذين من قبلهم كذبوا باايات ربهم فاهلكنهم بذنوبهم واغرقنا ال فرعون وكل كانوا ظلمين

---

[1] 1) وَرِيَاءَ

[2] 1) الْفِيَتَانِ 2) بَرِيٌّ

[3] 1) تَتَوَفَّى ♦ R1) Il est fait référence à la souffrance de la tombe dans les versets 55/6:93 et 88/8:50 qui proviennent du midrash Yizhak B. Parnak.

[4] 1) كَدَابِ ♦ R1) Rm 1:24 sv.

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ.

H-88/8:55. Les pires des animaux auprès de Dieu sont ceux qui ont mécru. ~ Voilà pourquoi ils ne croient pas.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

[---] ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنۡهُمۡ، ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ مَرَّةٖ وَهُمۡ لَا يَتَّقُونَ،

H-88/8:56. [---] Ceux avec lesquels tu as conclu un pacte et ensuite ils rompent leur pacte chaque fois et ne craignent pas,

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

فَإِمَّا تَثۡقَفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡحَرۡبِ، فَشَرِّدۡ بِهِم مَّنۡ خَلۡفَهُمۡ[1]. ~ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ!

H-88/8:57[1]. si tu les rencontres dans la guerre, fais fuir à travers eux ceux qui sont derrière eux. ~ Peut-être se rappelleront-ils!

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوۡمٍ [...] خِيَانَةٗ، فَٱنۢبِذۡ إِلَيۡهِمۡ [...] عَلَىٰ سَوَآءٍ[1]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡخَآئِنِينَ.

H-88/8:58[2]. Mais si tu crains une trahison de gens [avec lesquels tu as un pacte], rejette alors [le pacte] avec eux de façon égale[T1]. ~ Dieu n'aime pas les traîtres.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

وَلَا يَحۡسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ [...] سَبَقُوٓاْ[2]. إِنَّهُمۡ لَا يُعۡجِزُونَ[3].

H-88/8:59[3]. Que ceux qui ont mécru ne pensent pas [qu']ils échapperaient. Ils ne sauraient nous défier.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن قُوَّةٖ وَمِن رِّبَاطِ[1] ٱلۡخَيۡلِ، تُرۡهِبُونَ[2] بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ[3] وَعَدُوَّكُمۡ، وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمۡ لَا تَعۡلَمُونَهُمُ. ٱللَّهُ يَعۡلَمُهُمۡ. وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ، ~ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ.

H-88/8:60[4]. Préparez contre eux autant que vous pouvez comme force et comme chevaux en alerte, afin d'effrayer l'ennemi de Dieu et le vôtre et d'autres hors de ceux-ci que vous ne connaissez pas. Dieu les connaît. Ce que vous dépensez dans la voie de Dieu vous sera pleinement payé, ~ et vous ne serez pas oppressés.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلۡمِ[1]، فَٱجۡنَحۡ[2] لَهَا وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ. ~ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلۡعَلِيمُ.

H-88/8:61[5]. S'ils inclinent à la paix, alors incline à elle et confie-toi à Dieu[A1]. ~ Il est l'écouteur, le connaisseur.

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ، فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُ. هُوَ ٱلَّذِيٓ أَيَّدَكَ بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ،

H-88/8:62. S'ils veulent te tromper, alors Dieu te suffit. C'est lui qui t'a fortifié par son secours et par les croyants,

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ. لَوۡ أَنفَقۡتَ مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا، مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ أَلَّفَ بَيۡنَهُمۡ. ~ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ، حَكِيمٞ.

H-88/8:63. et a rallié leurs cœurs. Si tu avais dépensé tout ce qui est dans la terre, tu n'aurais pas pu rallier leurs cœurs. Mais Dieu les a ralliés. ~ Il est noble, sage.

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! حَسۡبُكَ ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ[1] مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.

H-88/8:64[6]. Ô Prophète! Dieu et ceux qui t'ont suivi des croyants te suffisent.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! حَرِّضِ[1] ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِ. إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ

H-88/8:65[7]. Ô Prophète! Incite les croyants au combat. S'il se trouve parmi vous vingt patients, ils vaincront deux

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ

---

1 1) مِنْ خَلْفِهِمْ

2 1) سِوَاءٍ ♦ T1) d'une façon franche et loyale (Hamidullah); avec loyauté (Abdelaziz); [pour que vous en soyez tous] également [informés] (Boubakeur).

3 1) يُعْجِزُونِ، يُعْجِزُونِي، يُعَجِّزُونِ (3 أنهم سَبَقُوا (2 تَحْسَبَنَّ، يَحْسَبَ، تَحْسَبَ، تَحْسَبِ

4 1) عَدُواً للَّهِ (3 تُرَهِّبُونَ، يُرَهِّبُونَ، يُرْهِبُونَ، يجرّون، تُخْزُون (2 رُبُط، رُبْط

5 1) لِلسِّلْمِ (2 فَاجْنُحْ ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

6 1) أَتْبَعَكَ

7 1) حَرِّصِ (2 مِايَتَيْنِ، ميتين (3 تَكُنْ (4 مِيَةٌ ♦ A1) Abrogé par 88/8:66 ♦ R1) Cf. Lv 26:8.

cents. Et s'il se trouve parmi vous cent, ils vaincront mille[R1] de ceux qui ont mécru[A1]. ~ Parce qu'ils sont des gens qui ne comprennent pas.

صَٰبِرُونَ، يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِ[2]. وَإِن يَكُن[3] مِّنكُم مِّاْئَةٞ[4]، يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ.

صبرون يغلبوا مائتين
وان يكن منكم مائة
يغلبوا الما من الذين
كفروا بانهم قوم لا
يفقهون

صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

H-88/8:66[1]. Maintenant, Dieu vous a allégé [les normes] parce qu'il a su qu'il y a de la faiblesse en vous. S'il se trouve parmi vous cent patients, ils vaincront deux cents. Et s'il se trouve parmi vous mille, ils vaincront deux mille, avec l'autorisation de Dieu. ~ Dieu est avec les patients.[R1]

ٱلۡـَٰٔنَ، خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمۡ، وَعَلِمَ[1] أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفٗا[2]. فَإِن يَكُن[3] مِّنكُم مِّاْئَةٞ[4] صَابِرَةٞ، يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِ. وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ، يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفَيۡنِ، بِإِذۡنِ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ.

الـ حمـ الله عنكم
وعلم ان فيكم ضعفا
فان يكن منكم مائة
صابره يغلبوا مائتين
وان يكن منكم الـ
ـفين باذن الله
والله مع الصابرين

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

H-88/8:67[2]. [---] Il n'était pas à un prophète d'avoir de captifs[A1] jusqu'à ce qu'il ait fait un grand massacre dans la terre.[T1R1] Vous voulez le bien éphémère de la vie ici-bas, tandis que Dieu veut la [demeure] dernière. ~ Dieu est noble, sage.

[---] مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ[1] لَهُۥٓ أَسۡرَىٰ[2] حَتَّىٰ يُثۡخِنَ[3] فِي ٱلۡأَرۡضِ. تُرِيدُونَ[4] عَرَضَ ٱلدُّنۡيَا، وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، حَكِيمٞ.

ما كان لنبي ان يكون
له اسرى حتى يثخن ـ
الارض يريدون
عرض الدنيا والله
يريد الاخره والله
عزيز حكيم

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْأَخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-88/8:68. Si un livre de Dieu n'avait pas précédé, une grande punition vous aurait touchés, pour ce que vous avez pris [de la rançon].

لَّوۡلَا كِتَٰبٞ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ، لَمَسَّكُمۡ، فِيمَآ أَخَذۡتُمۡ [...]، عَذَابٌ عَظِيمٞ.

لولا كتب من الله سبق
لمسكم فيما اخذتم
عذاب عظيم

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-88/8:69. Mangez donc du butin que vous avez acquis ce qui est permis et bon. Et craignez Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

فَكُلُواْ مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

مطلوا مما غنمتم حلالا
طيبا واتموا الله ان الله
غفور رحيم

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-88/8:70[3]. Ô Prophète! Dis aux captifs qui sont entre vos mains: "Si Dieu sait qu'il y a quelque bien dans vos cœurs, il vous donnera mieux que ce qui vous a été pris et vous pardonnera". ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ[1]: "إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا، يُؤۡتِكُمۡ[2] خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ[3] مِنكُمۡ، وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ". ~ وَٱللَّهُ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

يا ايها النبي مل لمن ـ
ايديكم من الاسرى
ان يعلم الله ـ
ملوبكم خيرا يوتكم
خيرا مما اخذ منكم
ويغفر لكم والله
غفور رحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-88/8:71. S'ils veulent te trahir, [leur trahison ne te nuira pas]. Ils ont trahi auparavant Dieu et il a alors donné le pouvoir sur eux. ~ Dieu est connaisseur, sage.

وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ [...]. فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ، فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٞ.

وان يريدوا خيانتك
فقد خانوا الله من قبل
فامكن منهم والله
عليم حكيم

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

H-88/8:72[4]. [---] Ceux qui ont cru, émigré et lutté avec leurs biens et leurs personnes dans la voie de Dieu, ainsi que ceux qui ont donné un refuge et secouru, ceux-là sont alliés les uns des autres. Quant à ceux qui ont cru et n'ont pas émigré, vous n'avez en rien une alliance avec eux, jusqu'à ce qu'ils émigrent. S'ils vous appellent au secours dans la religion, à vous de secourir, sauf contre des

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَهَاجَرُواْ، وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ، أُوْلَٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖ. وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يُهَاجِرُواْ، مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم[1] مِّن شَيۡءٍ، حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْ. وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ،

ان الذين امنوا
وهاجروا وجهدوا
باموالهم وانفسهم ـ
سبل الله والذين اووا
ونصروا اولئك
بعضهم اولياء بعض
والذين امنوا ولم
يهاجروا ما لكم من
ولايتهم من شي حتى
يهاجروا وان

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

---

1 1) وَعُلِمَ (2 ضُعْفًا، ضُعَفَاء، ضُعُفًا (3 تَكُنْ (4 مِيَةٌ ♦ R1) Cf. Lv 26:8.

2 1) تكون (2 أُسَارَى (3 يُثَخِّنَ (4 يُرِيدُونَ ♦ T1) Il n'appartient à aucun prophète d'avoir des captifs avant qu'il n'ait mené un vif combat (Abdelaziz); Il n'appartient à un prophète de faire prisonnier que le gisant à terre, meurtri (Berque) ♦ A1) Abrogé par 95/47:4 ♦ R1) Cf. Dt 13:13-18; 20:10-14.

3 1) أَسْرَى، الأسارى (2 يُثْبِتْكُمْ (3 أَخَذَ

4 1) وِلَايَتِهِمْ (2 يَعْمَلُونَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 et 90/33:6.

gens avec lesquels vous avez un pacte.[A1] ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.	فَعَلَيْكُمُ ٱلنَّصْرُ، إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ[2] بَصِيرٌ.	مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	اسصدوطم ے الدبر معلطم النصر الا على موم سطم وسهم مىو والله بما تعملور بصير
H-88/8:73[1]. Ceux qui ont mécru sont alliés les uns des autres. Si vous ne le faites pas, il y aura subversion dans la terre et grande corruption.	وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ. إِلَّا تَفْعَلُوهُ، تَكُن فِتْنَةٌ فِي ٱلْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ[1].	وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ	والدبر طموا بعصهم اولىا بعص الا بمعلوه بطر مىه ے الادص ومساد كبير
H-88/8:74. Ceux qui ont cru, émigré et lutté dans la voie de Dieu, ainsi que ceux qui ont donné un refuge et secouru, ceux-là sont les vrais croyants. ~ Ils auront un pardon et une provision honorable.	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَهَاجَرُواْ، وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ، أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا. ~ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ.	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ	والدبر امىوا وهاحدوا وحهدوا ے سىل الله والدبر اووا ىصدوا اولىط هم المومىور حما لهم معمده ودىع طىم
H-88/8:75. Ceux qui ont cru par la suite, émigré et lutté avec vous, ceux-là sont des vôtres. Mais les apparentés ont priorité les uns sur les autres dans le livre de Dieu. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعْدُ، وَهَاجَرُواْ، وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمْ، فَأُوْلَٰٓئِكَ مِنكُمْ. وَأُوْلُواْ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ، فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.	وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	والدبر امىوا مر بعد وهاحدوا وحهدوا معطم ماولىط مىطم واولوا الادحام بعصهم اولى بعص ے طىب الله ار الله بطل سى علىم

Chapitre 89/3: La famille d'Imran

سُورَة آل عِمْرَان

200 versets - hégirien[2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمر الرحىم
H-89/3:1[4]. Alif, Lam, Mim.[T1]	الٓمٓ.	الم	الم
H-89/3:2[5]. Dieu, il n'est de dieu que lui. Le vivant, le subsistant.[R1]	ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ٱلْحَيُّ، ٱلْقَيُّومُ[1].	اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ	الله لا اله الا هو الحى المىوم
H-89/3:3[6]. Il a fait descendre sur toi le livre avec la vérité, confirmant ce qui est avant lui.[T1] Et il a fait descendre la Torah et l'Évangile,	نَزَّلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ[1] بِٱلْحَقِّ، مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ. وَأَنزَلَ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ،	نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ	ىدل علىط الطىب بالحى مصدما لما ىىر ىدىه وابدل الىودىه والاىحىل
H-89/3:4[7]. auparavant, comme direction pour les humains. Et il a fait descendre la salvation.[T1] Ceux qui ont mécru aux signes de Dieu auront une punition sévère. ~ Dieu est noble, vengeur.[R1]	مِن قَبْلُ، هُدًى لِّلنَّاسِ. وَأَنزَلَ ٱلْفُرْقَانَ. إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، ذُو ٱنتِقَامٍ.	مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ	مر مىل هدى للىاس وابدل المدمار ار الدبر طموا باىىت الله لهم عداب سدىد والله عىىى دو اىىمام
H-89/3:5. Rien dans la terre, ni dans le ciel ne sera caché à Dieu.	إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي ٱلْأَرْضِ، وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ.	إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ	ار الله لا ىحمى علىه سى ے الادص ولا ے السما

---

1 1) كثيرٌ، عريضٌ

2 Titre tiré du verset 33. Autre titre: طيبة

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1 et de 57/31:1.

5 1) الْحَيُّ الْقَيَّامُ، الْحَيُّ الْقَيِّمُ، الْحَيَّ الْقَيُّومَ، الْحَيِّ الْقَيُّومِ، الْحَيِّ الْقَائِمِ ♦ R1) On retrouve dans Dn 6:27 en hébreu ces deux attributs de Dieu: hay we-qayyum.

6 1) الكتابُ ... نَزَلَ ♦ T1) Voir la note de 43/35:31.

7 T1) Voir la note du titre du chapitre 42/25 ♦ R1) Le même terme utilisé en hébreu dans Dt 32:35; Ps 94:1; Na 1:2; Paul en parle dans Th 4:6 et He 10:30.

هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمْ[1] فِي ٱلْأَرْحَامِ، كَيْفَ يَشَآءُ. ~ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

H-89/3:6[1]. C'est lui qui vous forme[R1] dans les matrices, comme il veut. Il n'est de dieu que lui, le noble, le sage.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ. مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلْكِتَٰبِ، وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٌ. فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ، فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنْهُ، ٱبْتِغَآءَ ٱلْفِتْنَةِ وَٱبْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِۦ. وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُۥٓ، إِلَّا ٱللَّهُ[1]. وَٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلْعِلْمِ يَقُولُونَ: "ءَامَنَّا بِهِۦ[3]. كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا". ~ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

H-89/3:7[2]. C'est lui qui a fait descendre sur toi le livre. Il y est des signes décisifs[R1] qui sont la mère du livre,[R2] et d'autres qui sont équivoques. Ceux dans les cœurs desquels il y a une déviance, suivent ce qui est équivoque, recherchant la subversion et recherchant son interprétation. Mais nul ne sait son interprétation, sauf Dieu. Et ceux fermes dans la connaissance disent[T1]: "Nous y avons cru. Tout est de notre Seigneur". ~ Mais seuls les dotés d'intelligence se rappellent.

رَبَّنَا! لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا[1] بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا، وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ[2] رَحْمَةً . ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

H-89/3:8[3]. Notre Seigneur! Ne dévie pas nos cœurs après que tu nous as guidés et accorde-nous de ta part une miséricorde. ~ C'est toi le donateur.

[---] رَبَّنَآ! إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ[1] لِيَوْمٍ، لَا رَيْبَ فِيهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

H-89/3:9[4]. [---] Notre Seigneur! Tu rassembleras les humains un jour, il n'y a aucune suspicion. ~ Dieu ne manque pas à la promesse.[R1]

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، لَن تُغْنِيَ[1] عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا. وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ[2] ٱلنَّارِ.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

H-89/3:10[5]. Ceux qui ont mécru, ni leurs biens ni leurs enfants ne leur serviront à rien contre Dieu[R1]. Ceux-là sont le combustible du feu.

[...] كَدَأْبِ[1] ءَالِ فِرْعَوْنَ وَٱلَّذِينَ مِن[1] قَبْلِهِمْ. كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا. فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ. ~ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

H-89/3:11[6]. [Il fut avec eux] comme ce fut avec les gens de Pharaon et ceux d'avant eux. Ils ont démenti nos signes. Dieu les a alors pris pour leurs fautes. ~ Dieu est sévère dans le châtiment.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ: "سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ[1] إِلَىٰ جَهَنَّمَ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ!"

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

H-89/3:12[7]. Dis à ceux qui ont mécru: "Vous serez vaincus et rassemblés vers la géhenne. ~ Quel abominable lit!"

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ[1] ٱلْتَقَتَا. فِئَةٌ[2] تُقَٰتِلُ[3] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَأُخْرَىٰ، كَافِرَةٌ[4] [...]. يَرَوْنَهُم[5] مِّثْلَيْهِمْ[6]، رَأْيَ ٱلْعَيْنِ. وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ[7] بِنَصْرِهِۦ مَن يَشَآءُ. ~ إِنَّ فِي

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي

H-89/3:13[8]. Il était pour vous un signe dans deux groupes qui se rencontrèrent. Un groupe combattait dans la voie de Dieu et l'autre, mécréant, [combattait pour les idoles], le voyant comme son double, à la vue de l'œil[R1]. Dieu fortifie

---

1 1) يُصَوِّرُكُمْ، تَصَوَّرَكُمْ ♦ R1) Le Coran utilise le terme sawwar qui correspond au terme hébreu yazar en rapport avec la création de l'homme dans Gn 2:7-8 et 19; Ps 33:15; Jer 1:5.

2 1) وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلُهُ ويقول الرَّاسِخُونَ آمَنَّا بِهِ (3 ويقول الراسخون في العلم (2 إن تَأْوِيلَهُ إِلَّا عند الله ♦ T1) Certains commentateurs coupent ce passage comme suit: Or, nul ne sait son interprétation, à part Dieu et ceux qui sont fermes dans la connaissance. [Ces derniers] disent ♦ R1) Le terme arabe ayat muhkamat correspond au terme hébreu otiyot mohkimot. R2) Um al-kitab correspond au terme hébreu Em lamikra (Talmud, Sukkah 6b et Sanhédrin 4a).

3 1) لَدُنِكَ (2 تَزِغْ قُلُوبُنَا، يَزِغْ قُلُوبُنَا، تَزُغْ قُلُوبُنَا

4 1) جَامِعُ النَّاسَ ♦ R1) Cf. Dt 7:9, 32:4; Ps 145:13; 1 Co 1:9; 1 Th 5:24; 2 Th 3:3.

5 1) وُقَودُ، وِقادُ (2 تُغْنِي، يُغْنِيَ ♦ R1) Cf. Ps 49:6-18

6 1) مَنْ (2 كَدَأْبِ

7 1) سَيُغْلَبُونَ وَيُحْشَرُونَ

8 1) يُوَيِّدُ (7 مِثْلَيْهِمْ (6 تَرَوْنَهُمْ، يُرَوْنَهُمْ، تُرَوْنَهُمْ (5 كَافِرَةٍ (4 يُقَاتِلُ (3 فِئَةٌ، فِئَةٍ، فية (2 فِيتَيْنِ ♦ R1) 2 R 19:35.

ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُوْلِي ٱلْأَبْصَٰرِ.

الْأَبْصَارِ

par son secours qui il veut. ~ Il y a là une leçon pour les dotés de regards.

[---] زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ[1] ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ، وَٱلْبَنِينَ، وَٱلْقَنَٰطِيرِ ٱلْمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَّةِ، وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ، وَٱلْأَنْعَٰمِ، وَٱلْحَرْثِ. ذَٰلِكَ مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا، وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلْمَـَٔابِ.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

H-89/3:14[1]. [---] Aux humains a été embelli l'amour des désirs des femmes, des fils, des quintaux amassés de l'or et de l'argent,[R1] des chevaux marqués, des troupeaux et du labour. Voilà une jouissance de la vie ici-bas, mais auprès de Dieu il y a le meilleur retour.

قُلْ: "أَؤُنَبِّئُكُم[1] بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ؟ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ، عِندَ رَبِّهِمْ، جَنَّٰتٌ[2] تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، وَأَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ، وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ". ~ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ.

قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

H-89/3:15[2]. Dis: "Vous informé-je de quelque chose de meilleur que tout cela? Pour ceux qui ont craint, il y aura, auprès de leur Seigneur, des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, avec des épouses purifiées et la satisfaction de Dieu". ~ Dieu est clairvoyant des serviteurs.

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: "رَبَّنَآ! إِنَّنَآ ءَامَنَّا، فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، ~ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ".

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

H-89/3:16. Ceux qui disent: "Notre Seigneur! Nous avons cru, pardonne-nous donc nos fautes, ~ et protège-nous de la punition du feu".

ٱلصَّٰبِرِينَ، وَٱلصَّٰدِقِينَ، وَٱلْقَٰنِتِينَ، وَٱلْمُنفِقِينَ، وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

H-89/3:17. Les patients, les véridiques, les dévoués, ceux qui dépensent et ceux qui demandent pardon aux aubes.

[---] شَهِدَ ٱللَّهُ[1] أَنَّهُۥ[2] لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ، وَأُوْلُواْ ٱلْعِلْمِ، قَآئِمًۢا[3] بِٱلْقِسْطِ. ~ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

H-89/3:18[3]. [---] Dieu a témoigné qu'il n'est de dieu que lui, de même que les anges et les dotés de connaissance, agissant avec équité. ~ Il n'est de dieu que lui, le noble, le sage.

[---] إِنَّ[1] ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ[2]. وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ، بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ. وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، ~ [...] فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

H-89/3:19[4]. [---] La religion auprès de Dieu est la soumission[T1]. Ceux auxquels le livre fut donné ne divergèrent qu'après que la connaissance leur fut venue, par rébellion entre eux.[T2] Quiconque mécroit aux signes de Dieu, ~ [sache que] Dieu est rapide dans le compte.

فَإِنْ حَآجُّوكَ، فَقُلْ: "أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ، وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ[1]". وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّـۧنَ: "ءَأَسْلَمْتُمْ[2]؟" فَإِنْ أَسْلَمُواْ، فَقَدِ ٱهْتَدَواْ. وَّإِن

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ

H-89/3:20[5]. S'ils argumentent avec toi, dis: "J'ai soumis ma face à Dieu, avec ceux qui m'ont suivi". Dis à ceux auxquels le livre fut donné et aux gentils:[T1] "Êtes-vous soumis?" S'ils se sont soumis, ils sont guidés.[T2] Mais s'ils ont tourné le

---

1 1) زَيَّنَ ... حُبَّ ♦ R1) Ps 119:127 dit: C'est pourquoi j'aime tes commandements, plus que l'or et l'argent (מִזָּהָב וּמִפָּז).

2 1) جَنَّاتٍ (2 أَؤُنَبِّئُكُمْ، أُنَبِّئُكُمْ

3 1) القَائِمُ، قَيِّمًا، قَائِمٌ (3 إِنَّهُ (2 شُهِدَ اللَّهُ، شُهَدَاءَ اللَّهِ، شَهَدَاءُ اللَّهِ، شُهُدُ اللَّهِ، شُهَدَاءُ للَّهِ، شُهَدَاءَ للَّهِ

4 1) أَنَّ (2 للإسلام، الحنيفية ♦ T1) Partant de Hawei shelim dans Targum Gn 17:1, Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 31) traduit: Oui, la justice aux yeux du Dieu c'est la perfection. T2) Voir la note de 62/42:14.

5 1) اتَّبَعَنِي (2 آسْلَمْتُمْ ♦ T1) Voir la note de 39/7:157. T2) Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 32) traduit: Que s'ils luttent contre toi, dis: "C'est pour le Dieu que je suis parfait moi-même, avec celui qui me cherche [de l'araméen teba']". Dis encore à ceux qui ont reçu l'Écriture ainsi qu'aux peuples: "Êtes-vous parfaits?" Que s'ils sont parfaits, ils sont sur la voie. ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

تَوَلَّوْاْ [...]، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ. ~ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ.

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

ماما علىط البلغ والله بصير بالعباد

dos [à la soumission],[A1] il ne t'incombe alors que la communication. ~ Dieu est clairvoyant des serviteurs.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، وَيَقْتُلُونَ[1] ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَيَقْتُلُونَ[2] ٱلَّذِينَ[3] يَأْمُرُونَ بِٱلْقِسْطِ مِنَ ٱلنَّاسِ، ~ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون الذين يامرون بالقسط من الناس فبشرهم بعذاب اليم

H-89/3:21[1]. Ceux qui mécroient aux signes de Dieu, tuent les prophètes sans droit et tuent ceux des humains qui ordonnent l'équité, ~ annonce-leur une punition douloureuse.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتْ[1] أَعْمَٰلُهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأٓخِرَةِ. ~ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

اولئك الذين حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين

H-89/3:22[2]. Ceux-là sont ceux dont les œuvres ont failli dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Ils n'auront pas de secoureurs.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ؟ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ ٱللَّهِ لِيَحْكُمَ[1] بَيْنَهُمْ، ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ، ~ وَهُم مُّعْرِضُونَ.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون الى كتاب الله ليحكم بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون

H-89/3:23[3]. N'as-tu pas vu ceux auxquels une part du livre fut donnée?[R1] Ils sont appelés au livre de Dieu pour qu'il juge parmi eux, mais un groupe des leurs tourne le dos, ~ alors qu'ils se détournent.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ: "لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ". ~ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

ذلك بانهم قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون

H-89/3:24[4]. Cela parce qu'ils dirent: "Le feu ne nous touchera que pendant des jours comptés". ~ Ce qu'ils fabulaient les a trompés dans leur religion.

فَكَيْفَ [...] إِذَا جَمَعْنَٰهُمْ لِيَوْمٍ، لَا رَيْبَ فِيهِ، وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ [...] مَّا كَسَبَتْ؟ ~ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ.

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

فكيف اذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

H-89/3:25. Comment sera alors [leur situation] quand nous les rassemblerons en un jour, il n'y a aucune suspicion et chaque âme sera pleinement payée pour ce qu'elle a réalisé? ~ Et ils ne seront pas oppressés.

[---] قُلِ: "ٱللَّهُمَّ، مَٰلِكَ ٱلْمُلْكِ! تُؤْتِي ٱلْمُلْكَ مَن تَشَآءُ، وَتَنزِعُ ٱلْمُلْكَ مِمَّن تَشَآءُ، وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ، وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُ. بِيَدِكَ ٱلْخَيْرُ [...]. ~ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

قل اللهم ملك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير

H-89/3:26. [---] Dis: "Ô Dieu, possesseur du royaume! Tu donnes le royaume à qui tu veux et tu arraches le royaume à qui tu veux, tu donnes la noblesse à qui tu veux et tu humilies qui tu veux. Le bien [et le mal] sont en ta main. ~ Tu es puissant sur toute chose.

تُولِجُ ٱلَّيْلَ فِي ٱلنَّهَارِ، وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيْلِ. وَتُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ، وَتُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَيِّ. ~ وَتَرْزُقُ مَن تَشَآءُ، بِغَيْرِ حِسَابٍ".

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب

H-89/3:27. Tu fais pénétrer la nuit dans le jour et tu fais pénétrer le jour dans la nuit. Tu fais sortir le vivant du mort et tu fais sortir le mort du vivant. ~ Et tu approvisionnes qui tu veux, sans compter".

[---] لَّا يَتَّخِذِ[1] ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ. وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ، فَلَيْسَ مِنَ [...] ٱللَّهِ فِي شَيْءٍ، إِلَّآ أَن تَتَّقُواْ مِنْهُمْ

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ

لا يتخذ المومنون الكافرين اولياء من دون المومنين ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم

H-89/3:28[5]. [---] Que les croyants ne prennent pas les mécréants pour alliés hors des croyants. Quiconque fait cela, n'est pas [des alliés] de Dieu, à moins que vous ne les craigniez.[A1] Dieu vous

---

1 1) والذين (3 ويقاتلون، وقاتلوا، وقتلوا (2 ويقاتلون، ويقتّلون

2 1) حَبَطَتْ

3 1) لِيُحْكَم ♦ R1) Ce verset concernerait une affaire de fornication entre juifs qui cachaient à Mahomet Lv 20:10 prévoyant la lapidation.

4 R1) Ce verset fait référence à la croyance juive selon laquelle les pécheurs ne resteront en enfer que douze mois (Eduyyoth 2:10 http://goo.gl/sdbSI2; et Katsh, p. 77). Le Talmud exclut les Juifs qui quittent le judaïsme, car ils resteront en enfer pour toujours (b. Roch Hachana 17a).

5 1) يَتَّخِذُ (2 تَقِيَّةً (3 وَيُحَذِّرْكُمُ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

avertit [de sa punition]. ~ C'est vers Dieu la destination.	تُقَىٰةً[2]. وَيُحَذِّرُكُمُ[3] ٱللَّهُ [...] نَفْسَهُۥ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ.	منهم تقية ويحذركم الله نفسه والى الله المصير	نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
H-89/3:29[1]. Dis: "Que vous cachiez ce qui est dans vos poitrines, ou que vous le montriez, Dieu le sait.[R1] Il sait ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Dieu est puissant sur toute chose".	قُلْ: "إِن تُخْفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمْ، أَوْ تُبْدُوهُ، يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ. وَيَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ".	قل ان تخفوا ما في صدوركم او تبدوه يعلمه الله ويعلم ما في السموت وما في الارض والله على كل شي قدير	قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
H-89/3:30[2]. [Rappelle] le jour où chaque âme trouvera présent ce qu'elle a fait de bien. Et ce qu'elle a fait de mal, elle désirerait alors qu'il y ait entre elle et lui une longue distance. Dieu vous avertit [de sa punition]. ~ Dieu est compatissant envers les serviteurs.	[...] يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا[1]. وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ، تَوَدُّ[2] لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا. وَيُحَذِّرُكُمُ[3] ٱللَّهُ [...] نَفْسَهُۥ. ~ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ.	يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سو تود لو ان بينها وبينه امدا بعيدا ويحذركم الله نفسه والله رءوف بالعباد	يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ
H-89/3:31[3]. Dis: "Si vous aimiez Dieu suivez-moi, Dieu vous aimera et vous pardonnera vos fautes. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime".	قُلْ: "إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ[1] ٱللَّهَ، فَٱتَّبِعُونِي[2]، يُحْبِبْكُمُ[3] ٱللَّهُ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ".	قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم	قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
H-89/3:32[4]. Dis: "Obéissez à Dieu et au messager".[R1] Et s'ils tournent le dos [à l'obéissance], Dieu n'aime pas les mécréants.	قُلْ: "أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ". فَإِن تَوَلَّوْاْ[1] [...]، فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْكَٰفِرِينَ.	قل اطيعوا الله والرسول فان تولوا فان الله لا يحب الكفرين	قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
H-89/3:33[5]. [---] Dieu a préféré Adam, Noé, les gens d'Abraham et les gens d'Imran[R1] sur les mondes.	[---] إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰٓ ءَادَمَ، وَنُوحًا، وَءَالَ إِبْرَٰهِيمَ، وَءَالَ عِمْرَٰنَ[1] عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ[2].	ان الله اصطفى ادم ونوحا وال ابرهيم وال عمرن على العلمين	إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
H-89/3:34. Ce sont des descendants les uns des autres. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.	ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنۢ بَعْضٍ. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.	ذريه بعضها من بعض والله سميع عليم	ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
H-89/3:35[6]. [---] [Rappelle] quand la femme d'Imran dit:[R1] "Mon Seigneur! Je t'ai voué libre ce qui est dans mon ventre, accepte donc de moi. ~ C'est toi l'écouteur, le connaisseur".	[---] [...] إِذْ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ[1] عِمْرَٰنَ: "رَبِّ! إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا، فَتَقَبَّلْ مِنِّيٓ[2]. ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ".	اذ قالت امراة عمرن رب اني نذرت لك ما في بطني محررا فتقبل مني انك انت السميع العليم	إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
H-89/3:36[7]. Quand elle l'a enfantée, elle dit: "Mon Seigneur! Je l'ai enfantée une femelle". Dieu sait mieux ce qu'elle a enfanté et le mâle n'est pas comme la femelle. "Je l'ai nommée Marie. Je cherche refuge auprès de toi pour elle et sa descendance contre Satan le lapidé".[T1]	فَلَمَّا وَضَعَتْهَا، قَالَتْ: "رَبِّ! إِنِّي وَضَعْتُهَآ أُنثَىٰ". وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ[1]، وَلَيْسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلْأُنثَىٰ. "وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ. وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ".	فلما وضعتها قالت رب اني وضعتها انثى والله اعلم بما وضعت وليس الذكر كالانثى واني سميتها مريم واني اعيذها بك وذريتها من الشيطن الرجيم	فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

---

1 R1) Cf. Ps 7:10; Jr 17:10; Rm 8:27; Ap 2:23.

2 1) وَيُحَذِّرْكُمُ (3 وَدَّت (2 مُحْضِرًا

3 1) يَحْبِبْكُمُ، يَحِبَّكُمُ (3 فَاتَّبِعُونِي (2 تَحِبُّونَ

4 1) تُوَلُّوا ♦ R1) Cf. Lc 10:16.

5 1) وآل محمد على العالمين (2 وَآلَ محمد ♦ ♦ قراءة شيعية: إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ R1) Selon la Bible, Imran (en hébreu Amram) est le père d'Aaron, de Moïse et de Marie (Ex 6:20; Nb 26:59; 1 Ch 5:19)..

6 1) امْرَأَه، امْرَأَةُ (2 مِنِّيَ ♦ R1) Selon la Bible, Imran (en hébreu Amram) est le père d'Aaron, de Moïse et de Marie (Ex 6:20; Nb 26:59; 1 Ch 5:19). Ce verset parle de la mère de Marie comme étant femme d'Imran. 44/19:28 parle de Marie sœur d'Aaron. Y a-t-il confusion entre Marie mère de Jésus et Marie sœur d'Aaron? Le nom de la mère de Marie selon la tradition chrétienne est Anne (PJ chap. 4-5; EPM 2:2, etc.).

7 1) وَضَعْتُ، وَضَعْتِ ♦ T1) Voir la note de 7/81:25.

فَتَقَبَّلَهَا[1] رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ، وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا[2] حَسَنًا، وَكَفَّلَهَا[3] زَكَرِيَّا[4]. كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيۡهَا زَكَرِيَّا[4] ٱلۡمِحۡرَابَ[5]، وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقًا. قَالَ: "يَٰمَرۡيَمُ! أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا؟" قَالَتۡ: "هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ، بِغَيۡرِ حِسَابٍ".

ܡܩܒܠܗ ܡܪܝܐ ܒܪܝܟܐ ܒܫܘܠ ܚܣܢ ܘܐܢܒܬܗ ܢܒܬܐ ܚܣܢܐ ܘܟܦܠܗ ܙܟܪܝܐ ܟܠܡܐ ܕܥܠ ܥܠܝܗ ܙܟܪܝܐ ܠܡܚܪܒܐ ܡܫܟܚ ܥܡܗ ܪܙܩܐ ܐܡܪ ܡܢܐ ܐܝܟ ܗܢܐ ܐܡܪ ܗܘ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܠܐ ܡܚܫܒ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيۡهَا زَكَرِيَّا الۡمِحۡرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقًا قَالَ يَا مَرۡيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتۡ هُوَ مِنۡ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرۡزُقُ مَنۡ يَشَاءُ بِغَيۡرِ حِسَابٍ

H-89/3:37[1]. Son Seigneur l'a bien acceptée, l'a fait bien pousser et en a chargé Zacharie.[R1] Chaque fois que Zacharie entrait auprès d'elle dans le sanctuaire,[R2] il trouvait près d'elle une provision. Il dit: "Ô Marie! Comment as-tu eu cela?" Elle dit: "C'est de Dieu. ~ Dieu approvisionne qui il veut, sans compter".

[---] هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا[1] رَبَّهُۥ قَالَ: "رَبِّ! هَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً . ~ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ".

ܗܢܠܟ ܩܪܐ ܙܟܪܝܐ ܠܡܪܝܗ ܐܡܪ ܡܪܝ ܗܒ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡܟ ܒܢܝܢ ܛܒܝܢ ܡܫܡܥ ܩܠܐ

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبۡ لِي مِنۡ لَدُنۡكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

H-89/3:38[2]. [---] Zacharie appela alors son Seigneur. Il dit: "Mon Seigneur! Donne-moi de ta part de bons descendants. ~ Tu es écouteur de l'appel".[R1]

فَنَادَتۡهُ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُصَلِّي فِي ٱلۡمِحۡرَابِ[2]: "أَنَّ ٱللَّهَ[3] يُبَشِّرُكَ[4] بِيَحۡيَىٰ، مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ[5] مِّنَ ٱللَّهِ، وَسَيِّدًا، وَحَصُورًا، وَنَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ".

ܘܩܪܝܘܗ ܡܠܐܟܐ ܘܗܘ ܩܐܡ ܡܨܠܐ ܒܡܚܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܡܒܫܪܟ ܠܟ ܒܝܚܝܢ ܡܨܕܩ ܒܡܠܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܘܣܝܕܐ ܘܚܨܘܪܐ ܘܢܒܝܐ ܡܢ ܨܠܚܐ

فَنَادَتۡهُ الۡمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الۡمِحۡرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحۡيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

H-89/3:39[3]. Les anges[R1] l'ont alors appelé pendant qu'il était debout priant dans le sanctuaire: "Dieu t'annonce Jean, confirmant une parole de Dieu,[R2] un chef, un chaste et un prophète des vertueux".

قَالَ: "رَبِّ! أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ، وَقَدۡ بَلَغَنِيَ[1] ٱلۡكِبَرُ وَٱمۡرَأَتِي عَاقِرٌ؟" قَالَ: "كَذَٰلِكَ. ~ ٱللَّهُ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ".

ܐܡܪ ܡܪܝ ܐܝܟ ܗܘܝ ܠܝ ܒܪܐ ܕܡܛܠ ܕܡܛܐ ܠܝ ܨܝܒܘܬܐ ܘܐܢܬܬܝ ܥܩܪܬܐ ܐܡܪ ܐܝܟ ܗܢܐ ܐܠܗܐ ܡܥܒܕ ܡܕܡ ܕܨܒܐ

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدۡ بَلَغَنِيَ الۡكِبَرُ وَامۡرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفۡعَلُ مَا يَشَاءُ

H-89/3:40[4]. Il dit: "Mon Seigneur! Comment aurais-je un garçon, alors que j'ai atteint la vieillesse et que ma femme est stérile?" Il dit: "C'est ainsi. ~ Dieu fait ce qu'il veut".

قَالَ: "رَبِّ! ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةً". قَالَ: "ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ[1] ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمۡزًا[2]. وَٱذۡكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا، وَسَبِّحۡ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِبۡكَٰرِ[3]".

ܐܡܪ ܡܪܝ ܗܒ ܠܝ ܐܬܬܐ ܐܡܪ ܐܬܬܟ ܕܠܐ ܬܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܢܫܐ ܬܠܬ ܝܘܡܝܢ ܐܠܐ ܡܢ ܪܡܙ ܘܬܙܟܪ ܡܪܝܟ ܣܓܝܐ ܘܬܫܒܚ ܒܪܡܫܐ ܘܒܨܦܪܐ

قَالَ رَبِّ اجۡعَلۡ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمۡزًا وَاذۡكُرۡ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحۡ بِالۡعَشِيِّ وَالۡإِبۡكَارِ

H-89/3:41[5]. Il dit: "Mon Seigneur! Fais-moi un signe". Il dit: "Ton signe sera que tu ne parleras aux humains pendant trois jours[R1] que par gestes.[A1] Rappelle-toi beaucoup de ton Seigneur et exalte soirs et matins".

[---] [...] وَإِذۡ قَالَتِ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ: "يَٰمَرۡيَمُ! إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰكِ، وَطَهَّرَكِ، وَٱصۡطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلۡعَٰلَمِينَ.

ܘܡܠܐܟܐ ܐܡܪܝܢ ܠܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܐܬܒܪܟ ܘܐܬܬܪܝܟ ܥܠ ܢܫܐ ܕܥܠܡܐ

وَإِذۡ قَالَتِ الۡمَلَائِكَةُ يَا مَرۡيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصۡطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصۡطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الۡعَالَمِينَ

H-89/3:42[6]. [---] [Rappelle] quand les anges[T1R1] dirent: "Ô Marie! Dieu t'a choisie, t'a purifiée et t'a choisie sur les femmes des mondes.[R2]

يَٰمَرۡيَمُ! ٱقۡنُتِي لِرَبِّكِ، وَٱسۡجُدِي[1]، وَٱرۡكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ[2]".

ܡܪܝܡ ܩܢܝ ܠܡܪܝܟ ܘܣܓܕܝ ܘܣܓܕܝ ܥܡ ܣܓܕܐ

يَا مَرۡيَمُ اقۡنُتِي لِرَبِّكِ وَاسۡجُدِي وَارۡكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

H-89/3:43[7]. Ô Marie! Dévoue-toi à ton Seigneur, prosterne-toi et agenouille-toi avec ceux qui s'agenouillent".

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَ. وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ[1] إِذۡ

ܗܢܘ ܡܢ ܡܠܝܐ ܕܡܛܠ ܕܠܐ ܢܕܥ ܢܘܚܝ ܠܟ ܘܠܐ ܗܘܝܬ ܥܡܗܘܢ

ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ الۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَ وَمَا كُنۡتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ

H-89/3:44[8]. Voilà des nouvelles du secret que nous te révélons. Tu n'étais pas

---

1 1) على الدعاء - فَتَقَبَّلۡهَا (2 وَأَنۢبَتَهَا (3 وَأَكۡفَلَهَا، وَكَفِلَهَا، وَكَفَّلۡهَا، وَكَفَلَهَا (4 زَكَرِيَّاء (5 الۡمَحۡرَابَ ♦ R1) Voir la note de 89/3:44. R2) Aucun des quatre Évangiles ne parle du séjour de Marie au Temple, mais ceci est mentionné dans PJ chap. 7-9, 13:2, EPM 8:2, LNM 8.

2 1) زَكَرِيَّاء ♦ R1) Voir 44/19:2-15.

3 1) فَنَادَاهُ (2 الۡمَحۡرَابِ (3 إِنَّ اللَّهَ، يا زكريا إن الله (4 يُبۡشِرُكَ، يَبۡشُرُكَ (5 بِكَلِمَةٍ ♦ R1) Lc 1:13 parle d'un seul ange. R2) Annonce de Jésus par Jean, cf. Mt 3:16; Lc 1:41-45.

4 1) بَلَغَنِي

5 1) تُكَلِّمُ (2 رَمۡزًا، رُمُزًا، رَمَزًا (3 وَالۡأَبۡكَارِ ♦ A1) Abrogé par un récit de Mahomet interdisant de garder le silence ♦ R1) Lc 1:20 dit que Zacharie est resté muet jusqu'à la naissance de Jean.

6 1) قال ♦ T1) Le verset 44/19:19 parle d'un messager, alors que les versets 89/3:42 et 49 parlent d'anges au pluriel ♦ R1) Cf. Lc 1:28-30. Dans l'Évangile, c'est un seul ange. R2) Cf. Jdt 13:18; Jg 5:24; Lc 1:42.

7 1) واركعي واسجدي في الساجدين (2 قراءة شيعية: واسجدي شكرا لله

8 1) لَدَيۡهُمۡ، لَدَيۡهِمو ♦ R1) Sur les calames, voir EPM 8:1-4; PJ chap. 8-9; LNM chap. 8. Dans ces textes, le choix est tombé sur Joseph et non pas sur Zacharie (comme l'indique 89/3:37). Sur l'utilisation des calames dans la Bible, voir Nb 17:16-26.

avec eux quand ils lancèrent leurs calames[R1] [pour voir] qui se charge de Marie et tu n'étais pas près d'eux quand ils se disputaient.

يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ [...] أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ، وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ.

يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

لديهم اذ يلمون املمهم ايهم يطمل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون

H-89/3:45[1]. [---] [Rappelle] quand les anges dirent: "Ô Marie! Dieu t'annonce une parole de sa part, dont le nom est le Messie[R1] Jésus, fils de Marie, un honorable dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière, ~ et des rapprochés.

[---] [...] إِذْ قَالَتِ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ: "يَٰمَرْيَمُ! إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ[2] بِكَلِمَةٍ[3] مِّنْهُ، ٱسْمُهُ ٱلْمَسِيحُ عِيسَى، ٱبْنُ مَرْيَمَ، وَجِيهًا فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ، ~ وَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ.

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

اذ مالت الملئكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والاخره ومن المقربين

H-89/3:46[2]. Il parlera aux humains dans le berceau comme un adulte,[R1] ~ et [il sera] des vertueux".

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا، ~ [...] وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ".

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

ويكلم الناس في المهد وكهلا ومن الصلحين

H-89/3:47[3]. Elle dit: "Mon Seigneur! Comment aurais-je un fils, alors qu'aucun humain ne m'a touchée?"[R1] Il dit: "C'est ainsi. Dieu crée ce qu'il veut. Quand il décide d'une affaire, il n'a qu'à lui dire: "Sois!" et cela est".[R2]

قَالَتْ: "رَبِّ! أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ[1]، وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ؟" قَالَ: "كَذَٰلِكِ. ٱللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ. إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا، فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[2]".

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

قالت رب انى يكون لي ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما يشا اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون

H-89/3:48[4]. [Il lui enseignera l'écriture, la sagesse, la Torah et l'Évangile,

[وَيُعَلِّمُهُ[1] ٱلْكِتَٰبَ، وَٱلْحِكْمَةَ، وَٱلتَّوْرَىٰةَ، وَٱلْإِنجِيلَ.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ

ويعلمه الكتب والحكمه والتوريه والانجيل

H-89/3:49[5]. et [il sera] un messager aux fils d'Israël]. [Il dit]: "Je suis venu à vous avec un signe de votre Seigneur. Je crée pour vous de la glaise [une créature] comme la figure d'un oiseau, j'y souffle et elle devient un oiseau, avec l'autorisation de Dieu. Je guéris l'aveugle-né et le lépreux et je donne vie aux morts, avec l'autorisation de Dieu. Je vous informe de ce que vous mangez et de ce que vous stockez dans vos maisons. Il y a là un signe pour vous, ~ si vous étiez croyants.

[...] وَرَسُولًا[1] إِلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ.] [...]: "أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم[2] بِـَٔايَةٍ[3] مِّن رَّبِّكُمْ. أَنِّيٓ أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ [...] كَهَيْـَٔةِ[4] ٱلطَّيْرِ[5]، فَأَنفُخُ فِيهِ[6]، فَيَكُونُ طَيْرًۢا[7]، بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ، وَأُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ، بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ[8] فِي بُيُوتِكُمْ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً[9] لَّكُمْ، ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ.

وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ورسولا الى بني اسرايل اني قد جئتكم باية من ربكم اني اخلق لكم من الطين كهيه الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ الاكمه والابرص واحي الموتى باذن الله وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون في بيوتكم ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مومنين

H-89/3:50[6]. [Je suis venu à vous] pour confirmer ce qui est avant moi dans la Torah,[R1] et pour vous permettre une partie de ce qui vous a été prohibé. Et je suis venu à vous avec un signe de votre Seigneur. ~ Craignez Dieu et obéissez-moi.

[...] وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ، وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ[1] عَلَيْكُمْ. وَجِئْتُكُم[2] بِـَٔايَةٍ[3] مِّن رَّبِّكُمْ. ~ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ[4].

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ

ومصدقا لما بين يدي من التوريه ولاحل لكم بعض الذي حرم عليكم وجيتكم باية من ربكم فاتقوا الله واطيعون

---

1 1) قَالَ (2 يَبْشُرُكِ (3 بِكِلْمَةٍ ♦ R1) Terme hébreu qui signifie l'oint, utilisé par Mt 1:16 et 27:17; Jn 1:41 et 4:25, etc. Cela a donné le terme grec Christ.

2 R1) Voir la note de 112/5:110.

3 1) فَيَكُونَ (2 وِلْدٌ، وُلْدٌ ♦ R1) Cf. Lc 1:34. R2) Cf. Gn 1:3-24; Ps 33:9.

4 1) وَنُعَلِّمُهُ

5 1) وَرَسُولٍ (2 جِيْتُكُمْ (3 بِآيَاتٍ (4 كَهَيَّةِ (5 الطَّائِرِ (6 فَأَنْفُخُها (7 طَائِرًا (8 تَدَخِرُونَ، تَدْخَرُونَ، تَنْدَخِرُونَ (9 لَآيَاتً

6 1) الَّذِي حَرُمَ ، ما حَرَّمَ (2 وَجِيْتُكُمْ (3 بِآيَاتٍ (4 وَأَطِيعُونِي ♦ R1) Cf. Mt 5:17-18. Jésus a cependant aboli les normes relatives à la pureté corporelle (Mt 15:20) et a édicté des normes morales plus strictes (Mt 5:20-48).

H-89/3:51[1]. Dieu est mon Seigneur et votre Seigneur.[R1] Adorez-le donc. Ceci est un chemin droit".

إِنَّ[1] ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ، فَٱعْبُدُوهُ. ~ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ[2]".

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

H-89/3:52[2]. Quand Jésus a senti la mécréance de leur part, il dit: "Qui sont mes secoureurs[T1] [allant] au [secours de] Dieu?"[R1] Les apôtres[T2] dirent: "Nous sommes les secoureurs de Dieu. ~ Nous avons cru en Dieu. Sois témoin que nous sommes soumis.[T3]

فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ ٱلْكُفْرَ، قَالَ: "مَنْ أَنصَارِيٓ [...] إِلَى [...] ٱللَّهِ؟" قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ[1]: "نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ. ~ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ. وَٱشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

H-89/3:53[3]. Notre Seigneur! Nous avons cru en ce que tu as fait descendre et avons suivi le messager. ~ Inscris-nous donc avec les témoins".[R1]

رَبَّنَآ! ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ، وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ. ~ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ".

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

H-89/3:54[4]. [---] Ils ont ourdi une ruse et Dieu a ourdi une ruse. ~ Dieu est le meilleur des rusés.[R1]

[---] وَمَكَرُواْ، وَمَكَرَ ٱللَّهُ. ~ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

H-89/3:55[5]. [---] [Rappelle] quand Dieu dit: "Ô Jésus! Je te rappellerai, t'élèverai vers moi, te purifierai de ceux qui ont mécru et mettrai ceux qui te suivent au-dessus de ceux qui ont mécru, jusqu'au jour de la résurrection. Puis à moi sera votre retour, ~ et je jugerai parmi vous de ce en quoi vous divergiez.

[---] [...] إِذْ قَالَ ٱللَّهُ: "يَٰعِيسَىٰٓ! إِنِّي مُتَوَفِّيكَ، وَرَافِعُكَ إِلَيَّ[1]، وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ، إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ. ثُمَّ إِلَيَّ[2] مَرْجِعُكُمْ، ~ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

H-89/3:56. Quant à ceux qui ont mécru, je les punirai d'une punition sévère, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Et ils n'auront pas de secoureurs".

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا، فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأٓخِرَةِ. ~ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ".

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

H-89/3:57[6]. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, il leur payera pleinement leurs rétributions, [dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière]. ~ Dieu n'aime pas les oppressifs.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَيُوَفِّيهِمْ[1] أُجُورَهُمْ [...]. ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ.

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

H-89/3:58. Voilà ce que nous te récitons des signes et du sage rappel.

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْءَايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ ٱلْحَكِيمِ.

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

H-89/3:59[7]. [---] Jésus, pour Dieu, ressemble à Adam qu'il créa de terre,[R1] puis il lui dit: "Sois!" et cela est.[R2]

[---] إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ، عِندَ ٱللَّهِ، كَمَثَلِ ءَادَمَ. خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ، ثُمَّ قَالَ لَهُۥ: "كُن!"، فَيَكُونُ[1].

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

---

1 1) قراءة شيعية: هَذَا صِرَاطُ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ (2 أَنَّ ♦ R1) Cf. Jn 20:17.

2 1) الْحَوَارِيُونَ ♦ T1) Le Coran utilise le terme nazaréen pour chrétien (voir 87/2:62). Le terme arabe est un adjectif du nom de Nazareth, mais aussi du verbe nasara: secourir. Y a-t-il une confusion sur le sens ou jeu de mots dans ce verset? T2) Le terme arabe hawwarun provient de l'éthiopien, ou de l'hébreu horei. T3) Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 58) traduit: nous sommes parfaits ♦ R1) Cf. Jn 6:66-71; Is 43:10.

3 R1) Cf. Lc 24:48; Jn 15:27; Ac 1:8, 10:39, etc.

4 R1) Cf. Is 8:10; Pr 19:21 et 21:30. Ce verset se référerait à Judas livrant Jésus: Mt 26:14; Mc 14:10; Lc 22:4; Jn 18:2.

5 1) قراءة شيعية: رافعك الي ومتوفيك، أو: أني رافعك إلي ومتوفيك بعد نزولك على عهد القائم من آل محمد (1 إِلَيَّه

6 1) فَنُوَفِّيهِمْ، فَنُوَفِّيهِمْ

7 1) فَيَكُونَ ♦ R1) Cf. Gn 2:7. R2) Cf. Gn 1:3-24 et Ps 33:9.

H-89/3:60. [---] [C'est] la vérité de ton Seigneur. ~ Ne sois donc pas des douteurs.	الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ	الحق من ربك فلا تكن من الممترين	[---] [...] ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ. ~ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ.
H-89/3:61[1]. Celui qui argumente avec toi à son propos, après ce qui t'est venu de la connaissance, dis-[leur]: "Venez, appelons nos fils et vos fils, nos femmes et vos femmes, nos propres personnes et vos propres personnes, puis implorons, mettant la malédiction de Dieu sur les menteurs".	فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ	ممن حاجك منه من بعد ما جاءك من العلم قل تعالوا ندعى ابنا وابناكم ونسا ونساكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله على الكذبين	فَمَنۡ حَآجَّكَ فِيهِ، مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ، فَقُلۡ[...]: "تَعَالَوۡاْ[1]، نَدۡعُ أَبۡنَآءَنَا وَأَبۡنَآءَكُمۡ، وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ، وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمۡ، ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ، فَنَجۡعَل لَّعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰذِبِينَ".
H-89/3:62[2]. Celle-ci est la narration véridique. Il n'est de dieu que Dieu. ~ Dieu est le noble, le sage.	إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	ان هذا لهو القصص الحق وما من اله الا الله وان الله لهو العزيز الحكيم	إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡقَصَصُ ٱلۡحَقُّۚ. وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُۚ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ[1] ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.
H-89/3:63. Mais s'ils tournent le dos [à la croyance], ~ Dieu est connaisseur des corrupteurs.	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ	فان تولوا فان الله عليم بالمفسدين	فَإِن تَوَلَّوۡاْ [...]، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ.
H-89/3:64[3]. [---] Dis: "Ô gens du livre! Venez à une parole égale[T1] entre nous et vous, que nous n'adorions que Dieu, ne lui associions rien et ne prenions point les uns les autres pour des seigneurs, hors de Dieu".[R1] Mais s'ils tournent le dos [au monothéisme], dites: "Soyez témoins que nous sommes soumis".[T2]	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ	قل يا اهل الكتب تعالوا الى كلمه سوا بينا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك به شيا ولا يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون	[---] قُلۡ: "يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ! تَعَالَوۡاْ[1] إِلَىٰ كَلِمَةٖ[2] سَوَآءِۭ[3] بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ، أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ، وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا، وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا[4] أَرۡبَابٗا، مِّن دُونِ ٱللَّهِ". فَإِن تَوَلَّوۡاْ[5] [...]، فَقُولُواْ: "ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ".
H-89/3:65. Ô gens du livre! Pourquoi argumentez-vous à propos d'Abraham, alors que la Torah et l'Évangile ne sont descendus qu'après lui? ~ Ne raisonnez-vous donc pas?	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ	يا اهل الكتب لم تحاجون في ابرهيم وما انزلت التورىه والانجيل الا من بعده افلا تعقلون	يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ! لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ، وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ؟ ~ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ؟
H-89/3:66. Voilà que vous avez argumenté à propos de ce dont vous avez une connaissance. Pourquoi argumentez-vous alors à propos de ce dont vous n'avez aucune connaissance? ~ Dieu sait, tandis que vous ne savez pas.	هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	ها انتم هولا حججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم به علم والله يعلم وانتم لا تعلمون	هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ. فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ؟ ~ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ، وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ.
H-89/3:67[4]. Abraham n'était ni juif ni nazaréen[T1], mais il était droit,[T2] soumis[T3]. ~ Et il n'était point des associateurs.	مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	ما كان ابرهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين	مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا، وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفٗا، مُّسۡلِمٗا. ~ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ.
H-89/3:68[5]. Les humains qui ont priorité à [la religion d']Abraham,[R1] sont ceux qui l'ont suivi, ce Prophète et ceux qui ont cru [avec lui]. ~ Dieu est l'allié des croyants.	إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ	ان اولى الناس بابرهيم للذين اتبعوه وهذا النبى والذين امنوا والله ولى المومنين	إِنَّ أَوۡلَى ٱلنَّاسِ بِإِبۡرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ، وَهَٰذَا ٱلنَّبِيُّ[1]، وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ [...]. ~ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.

---

1 1) تَعَالُوْا

2 1) لَهُوَ، لَهُوَه

3 1) تَعَالُوْا 2) كَلْمَةٍ، كِلْمَةٍ 3) عَدْلٍ، سَوَاءً 4) بَعْضًا بَعْضَنَا تَتَّخِذَ 5) تُوَلُّوْ ♦ T1) parole commune (Hamidullah); parole normative (Abdelaziz); formule valable (Boubakeur). T2) Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 70) traduit: nous sommes parfaits ♦ R1) Cf. Mt 23:8-11.

4 T1) Voir la note de 87/2:62. T2) Voir la note de 51/10:105. T3) musulman (Abdelaziz); parfait (Bonnet-Eymard, vol. 2, p. 70).

5 1) النَّبِيِّ، النَّبِيَّ ♦ R1) Cf. Jn 8:39-40.

H-89/3:69. Un groupe des gens du livre aurait désiré vous égarer, mais ils n'égarent qu'eux-mêmes, ~ tandis qu'ils ne perçoivent pas.	وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَوۡ يُضِلُّونَكُمۡ، وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ، ~ وَمَا يَشۡعُرُونَ.	ودت طايفة من اهل الكتب لو يضلونكم وما يضلون الا انفسهم وما يشعرون	وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
H-89/3:70. Ô gens du livre! Pourquoi mécroyez-vous aux signes de Dieu, ~ alors que vous témoignez?	يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ! لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، ~ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ؟	ياهل الكتب لم تكفرون باىت الله وانتم تشهدون	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
H-89/3:71[1]. Ô gens du livre! Pourquoi vêtez-vous la vérité de faux et taisez-vous la vérité, ~ alors que vous [le] savez?	يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ! لِمَ تَلۡبِسُونَ[1] ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ، وَتَكۡتُمُونَ[2] ٱلۡحَقَّ، ~ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ [...]؟	ياهل الكتب لم تلبسون الحق بالبطل وتكتمون الحق وانتم تعلمون	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
H-89/3:72. Un groupe des gens du livre dit: "Croyez en ce qui est descendu sur ceux qui ont cru au début du jour et mécroyez à sa fin. ~ Peut-être retourneront-ils!"	وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ: "ءَامِنُواْ بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ ٱلنَّهَارِ، وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ. ~ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ!"	وقالت طايفة من اهل الكتب امنوا بالذى انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره لعلهم يرجعون	وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
H-89/3:73[2]. [Et ce groupe-là dit:] "Ne croyez qu'à celui qui a suivi votre religion". Dis: "La direction est la direction de Dieu". [Par peur] qu'il soit donné à quelqu'un du semblable à ce qui vous fut donné, ou qu'ils argumentent contre vous auprès de votre Seigneur. Dis: "La faveur est en la main de Dieu. Il la donne à qui il veut. ~ Dieu est large, connaisseur[T1].	[...] "وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ". قُلۡ: "إِنَّ ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ". [...] أَن يُؤۡتَىٰٓ[1] أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ، أَوۡ[2] يُحَآجُّوكُمۡ عِندَ رَبِّكُمۡ. قُلۡ: "إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ، يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٞ.	ولا تومنوا الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى هدى الله ان يوتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم قل ان الفضل بيد الله يوتيه من يشاء والله واسع عليم	وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
H-89/3:74. Il réserve sa miséricorde à qui il veut. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur".	يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ".	يختص برحمته من يشا والله ذو الفضل العظيم	يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
H-89/3:75[3]. [---] Parmi les gens du livre il y en a qui, si tu lui confies un quintal, te le restitue. Mais il y en a aussi qui, si tu lui confies un dinar, ne te le restitue que si tu restes debout au-dessus de lui. Cela parce qu'ils disent: "Il n'y a aucune voie contre nous [dans les affaires avec] les gentils[T1]". Ils disent le mensonge sur Dieu, ~ alors qu'ils savent.	[---] وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مَنۡ، إِن تَأۡمَنۡهُ[1] بِقِنطَارٖ، يُؤَدِّهِۦٓ[2] إِلَيۡكَ. وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ[1] بِدِينَارٖ، لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ إِلَّا مَا دُمۡتَ[3] عَلَيۡهِ قَآئِمٗا. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ: "لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي [...] ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ". وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ، ~ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ.	ومن اهل الكتب من ان تامنه بقنطار يوده الىك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يوده الىك الا ما دمت عليه قايما ذلك بانهم قالوا ليس علينا فى الامين سبيل ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون	وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
H-89/3:76. Mais si! Quiconque s'est acquitté de son pacte et a craint Dieu, ~ Dieu aime les dévots.	بَلَىٰ! مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ.	بلى من اوفى بعهده واتقى فان الله يحب المتقين	بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
H-89/3:77[4]. Ceux qui troquent le pacte de Dieu et leurs serments contre un petit prix, ceux-là n'auront aucune part[R1] dans la [demeure] dernière. Dieu ne leur parlera pas, ni ne les regardera au jour de la	إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا، أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ. وَلَا يُكَلِّمُهُمُ[1] ٱللَّهُ، وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، وَلَا	ان الذين يشترون بعهد الله وايمنهم ثمنا قليلا اولئك لا خلق لهم فى الاخرة ولا يكلمهم الله ولا ينظر اليهم	إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا

---

1 1) وَتَكْتُمُوا (2 يَلْبِسُونَ، تَلْبِسُوا، تُلَبِّسُونَ، تَلْبَسُونَ

2 1) أن (2 آنْ يُؤْتَى - استفهام، أَنْ يُؤْتِيَ، إِنْ يُؤْتَى، أَنْ يُوْتَى ♦ T1) Ce verset est désordonné et lacunaire et devrait être lu comme suit: [Et ce groupe-là dit:] "Ne croyez qu'à celui qui a suivi votre religion [par peur] qu'il soit donné à quelqu'un du semblable à ce qui vous fut donné ou qu'ils argumentent contre vous auprès de votre Seigneur" – Dis: "La direction est la direction de Dieu et la faveur est en la main de Dieu, il la donne à qui il veut. – Dieu est large, connaisseur".

3 1) دِمْتَ (3 يُؤَدِهِي، يُؤَدِّهْ، يُؤَدِّهُ، يُؤَدِّهُو (2 تِئْمَنْهُ، تِيْمَنْهُ ♦ T1) Voir la note de 39/7:157.

4 1) يُكَلِّمُهُمُ (2 يُزَكِّيهُمْ ♦ R1) Voir la note de 87/2:102.

يُزَكِّيهِمْ[2]. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.	يوم القيمه ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم	يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	résurrection, ni ne les innocentera. ~ Et ils auront une punition douloureuse.
وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ[1] أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ[2] مِنَ ٱلْكِتَٰبِ، وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ. وَيَقُولُونَ: "هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ"، وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ. وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ~ وَهُمْ يَعْلَمُونَ.	واد منهم لمريما يلوون السنهم بالكتب لتحسوه من الكتب وما هو من الكتب ويقولون هو من عند الله وما هو من عند الله ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون	وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ	H-89/3:78[1]. Il y a parmi eux un groupe qui tord la langue[R1] avec le livre pour que vous pensiez que cela est du livre, alors qu'il n'est point du livre. Ils disent: "Ceci est de Dieu", alors qu'il n'est pas de Dieu. Ils disent le mensonge sur Dieu, ~ alors qu'ils savent.
[مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ، ثُمَّ[1] يَقُولَ[2] لِلنَّاسِ: "كُونُواْ عِبَادًا لِّي، مِن دُونِ ٱللَّهِ". وَلَٰكِن "كُونُواْ رَبَّٰنِيِّـۧنَ، بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ[3] ٱلْكِتَٰبَ، وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ[4]".	ما كان لبشر ان يوتيه الله الكتب والحكم والنبوه ثم يقول للناس كونوا عبادا لى من دون الله ولكن كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتب وبما كنتم تدرسون	مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ	H-89/3:79[2]. [Il n'était pas à un humain que Dieu lui donne le livre, la sagesse et la prophétie et ensuite il dit aux humains: "Soyez mes adorateurs, hors de Dieu". Mais plutôt: "Soyez des rabbins,[T1] puisque vous enseigniez le livre et l'étudiiez".
وَلَا يَأْمُرَكُمْ[1] أَن تَتَّخِذُواْ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرْبَابًا. أَيَأْمُرُكُم[2] بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ؟]	ولا يامركم ان يتخذوا الملئكه والنبين اربابا ايامركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون	وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	H-89/3:80[3]. Il ne vous ordonne pas non plus de prendre les anges et les prophètes pour des seigneurs. Vous ordonne-t-il la mécréance après que vous vous êtes soumis?][T1]
[...] وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ[1]: "لَمَآ ءَاتَيْتُكُم[2] مِّن كِتَٰبٍ وَحِكْمَةٍ، ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ[3] مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ، لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ". قَالَ: "ءَأَقْرَرْتُمْ[4] وَأَخَذْتُمْ[5] عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي[6]؟" قَالُوٓاْ: "أَقْرَرْنَا". قَالَ: "فَٱشْهَدُواْ، ~ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ.	واذ اخذ الله ميثاق النبين لما اتيتكم من كتب وحكمه ثم جاءكم رسول مصدق لما معكم لتومنن به ولتنصرنه قال ءاقررتم واخذتم على ذلكم اصرى قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا معكم من الشهدين	وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ	H-89/3:81[4]. [Rappelle] quand Dieu a pris le pacte des prophètes:[R1] "Chaque fois que je vous donnerai un livre et une sagesse et qu'ensuite un messager vous viendra confirmant ce qui est avec vous, croyez en lui et secourez-le". Il dit: "Avez-vous consenti et pris mon fardeau en cela?" Ils dirent: "Nous avons consenti". Il dit: "Soyez donc témoins, ~ et je suis avec vous des témoins.
فَمَن تَوَلَّىٰ [...] بَعْدَ ذَٰلِكَ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ".	ومن تولى بعد ذلك فاولئك هم الفسقون	فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ	H-89/3:82. Quiconque tournera le dos [à la croyance] après cela, ~ ceux-là sont les pervers".
أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ[1]، وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، طَوْعًا وَكَرْهًا[2]، ~ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ[3]؟	افغير دين الله يبغون وله اسلم من في السموت والارض طوعا وكرها واليه يرجعون	أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ	H-89/3:83[5]. Recherchent-ils une autre religion que celle de Dieu, alors que ceux qui sont dans les cieux et dans la terre se sont soumis à lui, volontairement et involontairement, ~ et à lui ils seront retournés?
قُلْ: "[...]: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ، وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا، وَمَآ أُنزِلَ	قل امنا بالله وما انزل علينا وما انزل على	قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى	H-89/3:84[6]. Dis: "[Dites:] "Nous avons cru en Dieu, en ce qui est descendu sur

---

1 1) يَلْوُونَ، يُلْوُونَ (2 لِتَحْسِبُوهُ، لِيَحْسَبُوهُ ♦ R1) Cf. Jr 7:22-24, 8:8, 23:31-32; Ap 22:18-19.

2 1) وَالنُّبُوءَةَ ثُمَّ (2 يَقُولُ (3 تَعْلَمُونَ، تَدْرُسُونَ (4 تُدَرِّسُونَ، تُدْرِسُونَ، تَدْرُسُونَ ♦ T1) savants (Hamidullah); hommes-du-Seigneur (Abdelaziz); savants pratiquants (Boubakeur). Le terme rabbiyyun ou rabbaniyun provient de l'hébreu et signifie maîtres. Il revient quatre fois dans le Coran (voir l'index sous: rabbins). Nous préférons le mot francisé rabbins.

3 1) أَيَأْمُرْكُمْ (2 وَلَا يَأْمُرُكُمْ، وَلَن يَأْمُرَكُمْ، وَلَا يَأْمُرْكُمْ ♦ T1) musulmans (Abdelaziz).

4 1) أَقْرَرْتُمْ، (4 مُصَدِّقاً (3 لِمَا آتَيْتُكُمْ، لَمَّا أَتَيْتُكُمْ، لَمَا آتَيْناكُمْ (2 وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الذين أوتوا الكتاب، قراءة شيعية: وإذ أخذ الله ميثاق أمم النبيين (5 أَأَقْرَرْتُمْ، أَقْرَرْتُمْ (6 وَأَخَذْتُمْ، أَصْرِي، أَصْرِي ♦ R1) Cette expression revient dans 90/33:7. Elle rappelle la tradition juive selon laquelle Dieu réunit sur le Mont Sinaï tous les prophètes: Talmud, Sanhédrin 59a; Horayoth 8b.

5 1) تُرْجَعُونَ، يَرْجِعُونَ (3 وَكُرْهًا (2 تَبْغُونَ

6 1) قراءة شيعية: مُسَلِّمون، يعني لرسول الله ♦ T1) musulmans (Abdelaziz); parfaits (Bonnet-Eymard, vol. 2, p. 81).

عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ، وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ، مِن رَّبِّهِمۡ. لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ [...]، ~ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ[1]"".

ايهم واسمسل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

nous, en ce qui est descendu sur Abraham, Ismaël, Isaac, Jacob et les Tribus et en ce qui fut donné à Moïse, à Jésus et aux prophètes, de leur Seigneur. Nous ne faisons aucune distinction entre eux. ~ Et c'est à lui que nous sommes soumis "".[T1]

وَمَن يَبۡتَغِ[1] غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ[2] دِينٗا، [...] فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ، ~ وَهُوَ، فِي ٱلۡأٓخِرَةِ، مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ.

ومن يبتغ غير الاسلام دينا ملن يقبل منه وهو في الاخره من الخسرين

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

H-89/3:85[1]. Quiconque recherche une religion autre que la soumission,[T1] [cela] ne sera pas accepté de lui, ~ et il sera, dans la [demeure] dernière, des perdants.

كَيۡفَ يَهۡدِي ٱللَّهُ قَوۡمٗا كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ، وَشَهِدُوٓاْ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقّٞ، وَجَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ ~ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

كيف يهدى الله موما كفروا بعد ايمنهم وشهدوا ان الرسول حق وجاهم البينت والله لا يهدى الموم الظلمين

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

H-89/3:86[2]. Comment Dieu guide-t-il des gens qui ont mécru après avoir cru et témoigné que le messager est véridique et après que les preuves leur sont venues? ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.[A1]

أُوْلَٰٓئِكَ، جَزَآؤُهُمۡ أَنَّ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةَ ٱللَّهِ، وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ، وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ[1].

اولئك جزاوهم ان عليهم لعنه الله والملئكه والناس اجمعين

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

H-89/3:87[3]. Ceux-là, leur rétribution est qu'ils auront sur eux la malédiction de Dieu, des anges et des humains tous ensemble.[A1]

[...] خَٰلِدِينَ فِيهَا. لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ، ~ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ.

خلدين فيها لا يخمف عنهم العداب ولا هم ينظرون

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

H-89/3:88[4]. [Ceux qui ont mécru auront le feu de la géhenne] où ils seront éternellement. La punition ne leur sera pas allégée, ~ et ils ne seront pas différés.[A1]

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ، مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ، وَأَصۡلَحُواْ. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٌ.

الا الدين تابوا من بعد دلك واصلحوا فان الله غفور رحيم

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-89/3:89. Sauf ceux qui se sont repentis, après cela et ont fait une bonne œuvre. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ، ثُمَّ ٱزۡدَادُواْ كُفۡرٗا، لَّن تُقۡبَلَ تَوۡبَتُهُمۡ[1]. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ.

ان الدين كفروا بعد ايمنهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم واولئك هم الضالون

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

H-89/3:90[5]. Ceux qui ont mécru après avoir cru, puis ont augmenté leur mécréance, leur repentance ne sera pas acceptée. ~ Ceux-là sont les égarés.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كُفَّارٞ، فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡ أَحَدِهِم مِّلۡءُ[1] [2] ٱلۡأَرۡضِ ذَهَبٗا[3]، وَلَوِ[4] ٱفۡتَدَىٰ بِهِۦٓۚ. أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ، ~ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ.

ان الدين كفروا وماتوا وهم كفار ملن يقبل من احدهم ملء الارض دهبا ولو افتدى به اولئك لهم عداب اليم وما لهم من ناصرين

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

H-89/3:91[6]. Ceux qui ont mécru et sont morts en étant mécréants, le plein de la terre en or ne sera pas accepté d'aucun d'eux pour se racheter.[R1] Ceux-là auront une punition douloureuse, ~ et ils n'auront pas de secoureurs.

[لَن تَنَالُواْ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا[1] تُحِبُّونَ. وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ.]

لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

H-89/3:92[7]. [Vous ne parviendrez à la bonté que quand vous dépensez de ce que vous aimez. Ce que vous dépensez, ~ Dieu en est connaisseur.]

كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ، إِلَّا مَا حَرَّمَ

كل الطعام كان حلا لبني اسرئيل الا ما حرم

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ

H-89/3:93[8]. Toute nourriture était permise aux fils d'Israël,[R1] sauf ce qu'Israël

---

1 1) يَبۡتَغۡ (2 قراءة شيعية: غير التسليم ♦ T1) soumission (Masson); perfection (Bonnet-Eymard, vol. 2, p. 82).

2 A1) Abrogé par 89/3:89.

3 1) وَالنَّاسُ أَجۡمَعُونَ ♦ A1) Abrogé par 89/3:89.

4 A1) Abrogé par 89/3:89.

5 1) لَنْ نَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ، لَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ

6 1) نَقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءَ، يَقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءَ (2 مِلُ (3 ذَهَبٌ (4 لَوِ، وَلَوْ ♦ R1) Cf. Ez 7:19; So 1:18; Mt 16:26.

7 1) بعض ما تحبون، قراءة شيعية: ما تحبون

8 1) تُنْزَلَ ♦ R1) Israël c'est Jacob (Gn 32:29). R2) Probable allusion à l'interdiction du nerf sciatique (Gn 32:33). Voir aussi la note de 70/16:115 sur les interdits alimentaires chez les juifs et les chrétiens.

s'est prohibé à lui-même, avant que la Torah ne soit descendue.[R2] Dis: "Apportez alors la Torah et récitez-la. ~ Si vous étiez véridiques".	إِسْرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ، مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوْرَىٰةُ. قُلْ: "فَأْتُواْ بِٱلتَّوْرَىٰةِ فَٱتْلُوهَآ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".	إسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اسرايل على نمسه من مبل ان ينول التوريه مل ماتوا بالتوريه ماتلوها ان كنتم صادمين
H-89/3:94. Quiconque fabule sur Dieu le mensonge, après cela, ~ ceux-là sont les oppressifs.	فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ، مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.	فَمَنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	ممن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك هم الظالمون
H-89/3:95[1]. Dis: "Dieu a été véridique. Suivez donc la religion d'Abraham, le droit[T1]. ~ Il n'était point des associateurs".	قُلْ: "صَدَقَ ٱللَّهُ. فَٱتَّبِعُواْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ، حَنِيفًا. ~ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ".	قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	مل صدق الله ماتبعوا ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين
H-89/3:96[2]. [La première maison établie [comme lieu de culte] pour les humains, c'est celle à Bakka,[R1] un [lieu] béni et une direction pour les mondes.	[إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ[1] [...] لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ، مُبَارَكًا، وَهُدًى لِّلْعَٰلَمِينَ.	إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ	ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعلمين
H-89/3:97[3]. Il y est des signes manifestes, la demeure d'Abraham. Quiconque y est entré était rassuré. C'est un devoir envers Dieu pour les humains de faire le pèlerinage à la Maison,[R1] pour celui qui peut se le permettre.] Quiconque a mécru, ~ Dieu est indépendant des mondes.	فِيهِ ءَايَٰتٌ بَيِّنَٰتٌ[1]، مَّقَامُ إِبْرَٰهِيمَ. وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا. وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ[2] ٱلْبَيْتِ، مَنِ ٱسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا]. ~ وَمَن كَفَرَ، فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ.	فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ	منه ايت بينت مقام ابرهيم ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا ومن كفر فان الله غني عن العلمين
H-89/3:98[4]. Dis: "Ô gens du livre! Pourquoi mécroyez-vous aux signes de Dieu? ~ Dieu est témoin sur ce que vous faites".[R1]	قُلْ: "يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ".	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ	مل ياهل الكتب لم تكفرون بايت الله والله شهيد على ما تعملون
H-89/3:99[5]. [---] Dis: "Ô gens du livre! Pourquoi détournez-vous de la voie de Dieu celui qui a cru, recherchant à la [rendre] tortueuse, alors que vous êtes témoins? Dieu n'est pas inattentif à ce que vous faites".	[---] قُلْ: "يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! لِمَ تَصُدُّونَ[1] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ، تَبْغُونَهَا [...] عِوَجًا، وَأَنتُمْ شُهَدَآءُ؟ ~ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ".	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	مل ياهل الكتب لم تصدون عن سبل الله من امن تبغونها عوجا وانتم شهدا وما الله بغافل عما تعملون
H-89/3:100. Ô vous qui avez cru! Si vous obéissez à un groupe de ceux auxquels le livre fut donné, ils vous feront retourner mécréants après que vous avez cru.	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِن تُطِيعُواْ فَرِيقًا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ، يَرُدُّوكُم، بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ، كَٰفِرِينَ.	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ	ايها الذين امنوا ان تطيعوا فريقا من الذين اوتوا الكتب يردوكم بعد ايمنكم كفرين
H-89/3:101[6]. Comment mécroyez-vous alors que les signes de Dieu vous sont récités et qu'au milieu de vous il y a son	وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ[1] عَلَيْكُمْ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ، وَفِيكُمْ رَسُولُهُۥ؟ ~ وَمَن يَعْتَصِم	وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ	وكيف تكفرون وانتم تتلى عليكم ايت الله وفيكم رسوله ومن يعتصم

---

1 T1) Voir la note de 51/10:105.

2 1) وَضَعَ ♦ R1) La tradition musulmane soutient qu'un des noms de la Mecque est Bakka. La Mecque n'est mentionnée qu'au verset 111/48:24, si l'on excepte cette allusion contestée. Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 92-93) estime que la Maison dont parle le verset 89/3:97 est le Temple de Jérusalem. Psaume 84:5-7 parle de Val de Baka, traduit par Val du Baumier ou Val des Larmes (en arabe: wadi al-buka', ce qui rappelle le Mur des Lamentations: hayt al-mabka). Ce val, au nord de la vallée de Hinnom, était la dernière étape du pèlerinage juif au Temple de Jérusalem. Jg 18:31 indique que la maison de Dieu est à Silo. La tradition musulmane soutient ici aussi qu'un des noms de la Mecque est Salihi (note de Hamidullah au verset 89/3:96).

3 1) آية بينة 2) حَجُّ ♦ R1) Voir la note de 87/2:125.

4 R1) Cf. Jr 29:23.

5 1) تُصِدُّونَ

6 1) يُتْلَى

بِٱللَّهِ، فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.	ومن يعتصم بالله فقد هدي الى صراط مستقيم	فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	messager? ~ Quiconque recherche la protection de Dieu, est guidé vers un chemin droit.
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ[1]، ~ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ[2].	يا ايها الذين امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	H-89/3:102[1]. Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu comme il doit être craint,[A1] ~ et ne mourez que soumis.[T1]
وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا، وَلَا تَفَرَّقُواْ[1]. وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ، فَأَصۡبَحۡتُم، بِنِعۡمَتِهِۦٓ، إِخۡوَٰنٗا. وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ مِّنَ ٱلنَّارِ، فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ[2]. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ!	واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا واذكروا نعمة الله عليكم اذ كنتم اعدا فالف بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخوانا وكنتم على شفا حفرة من النار فانقذكم منها كذلك يبين الله لكم اياته لعلكم تهتدون	وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ	H-89/3:103[2]. Recherchez tous la protection de la corde de Dieu et ne vous séparez pas. Rappelez-vous de la grâce de Dieu envers vous quand vous étiez ennemis. Il a alors rallié vos cœurs et vous êtes devenus, par sa grâce, des frères. Vous étiez au bord d'une fosse de feu et il vous en a sauvés. Ainsi Dieu vous manifeste ses signes. ~ Peut-être serez-vous guidés!
وَلۡتَكُن[1] مِّنكُمۡ أُمَّةٞ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلۡخَيۡرِ، وَيَأۡمُرُونَ[2] بِٱلۡمَعۡرُوفِ، وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۚ[3]. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ.	ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويامرون بالمعروف وينهون عن المنكر واولئك هم المفلحون	وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	H-89/3:104[3]. Que soit parmi vous une nation appelant au bien, ordonnant le convenable et interdisant le répugnant. ~ Ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]
وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ، مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ،	ولا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا من بعد ما جاءهم البينات واولئك لهم عذاب عظيم	وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	H-89/3:105. Ne soyez pas comme ceux qui se sont séparés et ont divergé, après que les preuves leur furent venues. ~ Ceux-là auront une grande punition,
يَوۡمَ تَبۡيَضُّ[1] [...] وُجُوهٞ، وَتَسۡوَدُّ[2] [...] وُجُوهٞۚ. فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡوَدَّتۡ[3] وُجُوهُهُمۡ [...]: "أَكَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ؟ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ ~ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ".	يوم تبيض وجوه وتسود وجوه اما الذين اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون	يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ	H-89/3:106[4]. le jour [où] des faces blanchiront et [où] des faces noirciront. À ceux dont les faces auront noirci [on dira]: "Avez-vous mécru après que vous avez cru? Goûtez donc la punition ~ pour ce que vous mécroyiez".
وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبۡيَضَّتۡ[1] وُجُوهُهُمۡ، فَفِي رَحۡمَةِ ٱللَّهِ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.	واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون	وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	H-89/3:107[5]. Quant à ceux dont les faces auront blanchi, ils seront dans la miséricorde de Dieu. ~ Ils y seront éternellement.
تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ، نَتۡلُوهَا[1] عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۗ. ~ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعَٰلَمِينَ.	تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق وما الله يريد ظلما للعالمين	تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ	H-89/3:108[6]. Ceux-là sont les signes de Dieu que nous te récitons avec la vérité. ~ Dieu ne veut pas l'oppression pour les mondes.

1 1) مُسَلِّمُونَ، قراءة شيعية: إلا وانت مُسَلِّمون لرسول الله والأئمة من بعده ♦ A1) Abrogé par 108/64:16 qui établit la limite "autant que vous pouvez" ♦ T1) musulmans (Abdelaziz); parfaits (Bonnet-Eymard, vol. 2, p. 97).

2 1) تُقَاتَهَ (2 تُقَرَّقُوا (1 قراءة شيعية: وَكُنْتُمْ عَلى شَفا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْها بِمُحَمَّدٍ

3 1) وَلِتَكُنْ (2 وَيَامُرُونَ (3 المنكر = المنكر ويستعينون الله على ما اصابهم ♦ T1) Voir la note de 39/7:8.

4 1) تَبْيَضُّ، تَبْيَاضُ (2 تِبْيَضُّ، وَتَسْوَادُّ، وَتَسْوَدُّ (3 اسْوَادَّتْ

5 1) ابْيَاضَّتْ

6 1) يَتْلُوهَا

H-89/3:109[1]. À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre, ~ et à Dieu retournent les affaires.	وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ، ~ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ[1] ٱلْأُمُورُ.	وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ	ولله ما في السموت وما في الارض والى الله ترجع الامور
H-89/3:110[2]. [---] Vous étiez la meilleure nation sortie pour les humains. Vous ordonnez le convenable, interdisez le répugnant et croyez en Dieu. Si les gens du livre avaient cru, cela aurait été meilleur pour eux. Il y a des croyants parmi eux, ~ mais la plupart d'eux sont pervers.	[---] كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ[1]. تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ، وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ، وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ. وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ، لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم. مِّنْهُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ، ~ وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ.	كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ	كنتم خير امة اخرجت للناس تامرون بالمعروف وتنهون عن المنكر وتومنون بالله ولو امن اهل الكتب لكان خيرا لهم منهم المومنون واكثرهم الفسقون
H-89/3:111[3]. Ils ne te léseront que par [quelque] préjudice. S'ils vous combattent, ils vous tourneront le dos. ~ Ensuite, ils ne seront pas secourus.[A1]	لَن يَضُرُّوكُمْ[1] إِلَّآ أَذًى وَإِن يُقَٰتِلُوكُمْ، يُوَلُّوكُمُ ٱلْأَدْبَارَ. ~ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ[2].	لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ	لن يضروكم الا اذى وان يقتلوكم يولوكم الادبار ثم لا ينصرون
H-89/3:112[4]. Ils ont été frappés de l'humiliation où qu'on les ait rencontrés, à moins [qu'ils n'aient été protégés] d'une corde de Dieu et d'une corde des humains. Ils ont mérité une colère de Dieu et ont été frappés de l'indigence. Cela parce qu'ils mécroyaient dans les signes de Dieu et tuaient les prophètes sans droit. ~ Cela parce qu'ils désobéissaient et transgressaient.	ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا۟، إِلَّا [...] بِحَبْلٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ ٱلنَّاسِ. وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ، وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْمَسْكَنَةُ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، وَيَقْتُلُونَ ٱلْأَنۢبِيَآءَ[1] بِغَيْرِ حَقٍّ. ~ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ.	ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ	ضربت عليهم الذله اين ما ثقفوا الا بحبل من الله وحبل من الناس وباو بغضب من الله وضربت عليهم المسكنه ذلك بانهم كانوا يكفرون باىت الله ويقتلون الانبيا بغير حق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون
H-89/3:113[5]. [---] Ils ne sont pas égaux. Il est parmi les gens du livre une nation qui, debout, récite les signes de Dieu durant la nuit, en se prosternant.[R1]	[---] لَيْسُوا۟ سَوَآءً. مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ، يَتْلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ، وَهُمْ يَسْجُدُونَ.	لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ	ليسوا سوا من اهل الكتب امه قايمه يتلون اىت الله انا الليل وهم يسجدون
H-89/3:114[6]. Ils croient en Dieu et au jour dernier, ordonnent le convenable, interdisent le répugnant et se hâtent dans les bienfaisances. ~ Ceux-là sont des vertueux.	يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ، وَيَأْمُرُونَ[1] بِٱلْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ، وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلْخَيْرَٰتِ. ~ وَأُو۟لَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ.	يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ	يومنون بالله واليوم الاخر ويامرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويسرعون في الخيرت واولىك من الصلحين
H-89/3:115[7]. Quelque bien qu'ils fassent, il ne leur sera pas dénié. ~ Dieu est connaisseur des dévots.	وَمَا يَفْعَلُوا۟[1] مِنْ خَيْرٍ، فَلَن يُكْفَرُوهُ[2]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُتَّقِينَ.	وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ	وما يفعلوا من خير فلن يكفروه والله عليم بالمتقين
H-89/3:116[8]. Ceux qui ont mécru, ni leurs biens ni leurs enfants ne leur serviront à rien contre Dieu. Ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَن تُغْنِيَ[1] عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا. وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	ان الذين كفروا لن تغني عنهم اموله ولا اولدهم من الله سا واولىك اصحب النار هم فيها خلدون
H-89/3:117[9]. Ce qu'ils dépensent dans la vie ici-bas ressemble à un vent tumul-	مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ[1] فِي هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ	مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا	مثل ما ينفقون في هذه الحيوه الدنيا كمثل

---

1 1) تَرْجِعُ

2 1) قراءة شيعية: كنتم خير ائمة اخرجت للناس

3 1) يَضِرُّوكُمْ 2) يُنْصَرُوا ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

4 1) الْأَنْبِيَاءَ

5 R1) Cf. Ps 42:9, 77:3, 119:55, 134:1; Ac 16:25.

6 1) وَيَامُرُونَ

7 1) تُكْفَرُوهُ 2) تَفْعَلُوا

8 1) يُغْنِيَ

9 1) تُنْفِقُونَ 2) وَلَكِنَّ ♦ T1) Voir la note de 37/54:19. Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 103) traduit: vent contenant des cailloux [de l'hébreu sor].

tueux.[T1] Il a touché un labour appartenant à des gens qui se sont oppressés eux-mêmes et l'a fait périr. ~ Ce n'est pas Dieu qui les a oppressés, mais ils s'oppressent eux-mêmes.

H-89/3:118[1]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne prenez pas de confidents hors des vôtres. Ils ne vous épargneront aucune confusion. Ils auraient désiré que vous soyez accablés. La haine apparut de leurs bouches, mais ce que leurs poitrines cachent est encore plus grand.[R1] Nous vous avons manifesté les signes. ~ Si vous raisonniez.

H-89/3:119. Vous les aimez, alors qu'ils ne vous aiment pas et vous croyez dans tout le livre. Quand ils vous rencontrent, ils disent: "Nous avons cru". Et quand ils s'isolent, ils se mordent les bouts des doigts avec rage contre vous. Dis: "Mourez avec votre rage". ~ Dieu est connaisseur du contenu des poitrines.

H-89/3:120[2]. Si un bienfait vous touche, cela leur fait mal. Et si un méfait vous touche, ils en exultent. Mais si vous êtes patients et craignez, leur complot ne vous nuira en rien. ~ Dieu cerne ce qu'ils font.

H-89/3:121[3]. [---] [Rappelle] quand tu es parti de tes gens afin d'établir pour les croyants des positions pour le combat. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

H-89/3:122[4]. Quand deux groupes parmi vous ont failli échouer, alors que Dieu est leur allié à tous deux. ~ Que les croyants se confient à Dieu.

H-89/3:123[5]. Dieu vous a secourus à Badr, alors que vous étiez humiliés[R1T1]. Craignez donc Dieu. ~ Peut-être remercierez-vous!

---

1 1) يَأْلُونَكُمْ (2 بَدَا ♦ R1) Avertissement contre les relations avec les idolâtres: Ex 23:33; Dt 12:30-31 et 20:18.

2 1) تَعْمَلُونَ (4 يَضُرُّكُمْ، يَضِرْكُمْ، يَضُرَّكُمْ، يَضُرِّكُمْ، يَضْرُرْكُمْ (3 تَسُوهُمْ (2 يَمْسَسْكُمْ

3 1) مَقْعَداً لِلْقِتَالِ، مَقَاعِدَ الْقِتَالِ (3 لِلْمُؤْمِنِينَ (2 تُبْوِئُ، تُبْوِي، يُبوي، تُبَوِّي

4 1) وَلِيُّهُم

5 1) قراءة شيعية: وأنتم ضعفاء، أو: وأنتم قليل - وليس اذلة لأن فيهم رسول الله ♦ R1) Cf. 2 S 5:24 ♦ T1) La tradition musulmane soutient que Badr est le lieu de la première victoire remportée par les musulmans en 624. Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 112 et 285-288) estime qu'il s'agit d'une erreur de compréhension. Il traduit: Or, le Dieu vous a d'abord préservé, en vous dispersant (de l'hébreu rabbinique biddér) et vous avez été abaissés. Il signale une forme de ce terme [bidar] dans le verset 4:6, unanimement traduit par dissiper. Il affirme que le verset 89/3:123 se rapporte à la prise de Jérusalem en 614 par les Perses qui expulsèrent leurs alliés musulmans, préservant ainsi ces derniers du combat.

إِذۡ تَقُولُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ: "أَلَن[1] يَكۡفِيَكُمۡ أَن يُمِدَّكُمۡ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةِ ءَالَٰفٖ[2] مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ[3]؟"

بَلَىٰٓۚ إِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ، وَيَأۡتُوكُم[1] مِّن فَوۡرِهِمۡ هَٰذَا، يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُم بِخَمۡسَةِ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ[3].

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ، وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦۗ. ~ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ، ٱلۡعَزِيزِ، ٱلۡحَكِيمِ.

لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ[1]، فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ.

لَيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ. أَوۡ يَتُوبَ[1] عَلَيۡهِمۡ، أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ[2]. ~ فَإِنَّهُمۡ ظَٰلِمُونَ[3].

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ. يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ، وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗ[1]، وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ!

وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ.

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ. ~ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ!

وَسَارِعُوٓاْ[1] إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ، وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا [...] ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ، ~ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ.

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ، وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ، وَٱلۡعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِۗ. ~ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.

اذ يقول للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم ربكم بثلاثة الاف من الملائكة منزلين

بلى ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم بخمسة الاف من الملائكة مسومين

وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم

ليقطع طرفا من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين

ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون

ولله ما في السموت وما في الارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم

يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا مضعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون

واتقوا النار التي اعدت للكافرين

واطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون

وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموت والارض اعدت للمتقين

الذين ينفقون في السراء والضراء والكظمين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين

H-89/3:124[1]. Quand tu disais aux croyants: "Ne vous suffit-il pas que votre Seigneur vous renforce par trois mille anges descendus?"[R1]

H-89/3:125[2]. Mais si! Si vous êtes patients et craignez et ils vous viennent instantanément, votre Seigneur vous renforcera par cinq mille anges marqués[T1].

H-89/3:126. Dieu ne fit cela que comme une annonce pour vous et afin que vos cœurs s'en rassurent. ~ Le secours ne provient que de Dieu, le noble, le sage.

H-89/3:127[3]. Pour exterminer une partie de ceux qui ont mécru ou les consterner et ainsi ils retournent déçus.

H-89/3:128[4]. Tu n'as rien dans l'affaire. Soit Dieu leur pardonne, soit il les punit. ~ Ils sont des oppressifs.[A1]

H-89/3:129. À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Il pardonne à qui il veut et il punit qui il veut. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-89/3:130[5]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne mangez pas l'accroissement [du prêt][R1] doublé plusieurs fois,[T1] et craignez Dieu. ~ Peut-être réussirez-vous!

H-89/3:131. Craignez le feu préparé pour les mécréants.

H-89/3:132. Obéissez à Dieu et au messager. ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!

H-89/3:133[6]. Hâtez-vous vers un pardon de votre Seigneur et un jardin dont la largeur est [comme la largeur] des cieux et de la terre,[R1] préparé pour les dévots.

H-89/3:134. Ceux qui dépensent dans la réjouissance et dans la nuisance, maîtrisent la rage et gracient les humains. ~ Dieu aime les bienfaiteurs.

---

1 1) أَلَا (2 بِثَلَٰثَةِ أَلۡفٖ، بِثَلَاثَةُ آلَافٍ، بِثَلَاثَه آلَافٍ، مُنَزَّلِينَ، مُنۡزَلِينَ (3 ♦ R1) Sur la croyance que Dieu combat Cf. 2 S 5:24; 2 M 5:2-4, 11:8-10; Mt 26:53.

2 1) وَيَأۡتُوكُمۡ (2 بِخَمۡسَةِ أَلۡفٖ، بِخَمۡسَه آلَافٍ، مُسَوَّمِينَ (3 ♦ T1) Structure défectueuse: Mais si! Si vous êtes patients et craignez, votre Seigneur vous pourvoira de cinq mille anges marqués qui vous viendront instantanément.

3 1) يَكۡبِدَهُمۡ، تُكۡبِتَهُمۡ

4 1) يَتُوبُ (2 يُعَذِّبَهُمۡ، قراءة شيعية: لَيۡسَ لَكَ مِنَ الۡأَمۡرِ شَيۡءٌ ان تبت عَلَيۡهِمۡ أَوۡ يعَذِّبَهُمۡ (السياري، ص 36) أو: ليس لك من الأمر شيء أن يتوب عليهم (3 وتعذبهم ♦ قراءة شيعية: ليس لك من الأمر أو يتوب عليهم أو يعذبهم فإنهم ظالمون لآل محمد ♦ A1) Mahomet a demandé la malédiction de Dieu pour des mécréants. Ce verset abroge cette manière de faire.

5 1) مُضَعَّفَةً ♦ T1) Ne pratiquez pas l'usure en multipliant démesurément votre capital (Hamidullah); Ne mangez pas de l'usure plusieurs fois multipliée (Abdelaziz) ♦ R1) Voir note de 84/30:39.

6 1) سَارِعُوا، وسابقوا ♦ R1) Selon le Talmud, chaque juste aura 310 fois la largeur de ce monde (Sanhedrin 100a).

H-89/3:135. Ceux qui, quand ils ont fait une turpitude ou se sont oppressés eux-mêmes, se sont souvenus de Dieu et ont demandé pardon pour leurs fautes. Qui pardonne les fautes sinon Dieu? Et qui n'ont pas persisté dans ce qu'ils ont fait, ~ alors qu'ils savent.	وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ	والذين اذا معلوا محسه او ظلموا انمسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا على ما معلوا وهم يعلمون	[---] وَٱلَّذِينَ، إِذَا فَعَلُواْ فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ، ذَكَرُواْ ٱللَّهَ، فَٱسۡتَغۡفَرُواْ لِذُنُوبِهِمۡ. وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ؟ – وَلَمۡ يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا فَعَلُواْ، ~ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ.
H-89/3:136. Ceux-là, leur rétribution sera un pardon de leur Seigneur et des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. ~ Quelle merveilleuse rétribution des travailleurs!	أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ	اولئك جزاوهم مغفره من ربهم وجنات تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ونعم اجر العملين	أُوْلَٰٓئِكَ، جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. ~ وَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ!
H-89/3:137[1]. Des lois sont passées avant vous.[T1] Mouvez-vous donc dans la terre, ~ et regardez comment fut la fin des démenteurs!	قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ	قد خلت من قبلكم سنن سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين	قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ. فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ!
H-89/3:138. Ceci est une déclaration pour les humains, une direction et une exhortation pour les dévots.	هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ	هذا بيان للناس وهدى وموعظة للمتقين	هَٰذَا بَيَانٞ لِّلنَّاسِ، وَهُدٗى، وَمَوۡعِظَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ.
H-89/3:139. [---] Ne faiblissez donc pas et ne vous attristez pas, alors que vous êtes les plus élevés. ~ Si vous étiez croyants.	وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان كنتم مومنين	[---] وَلَا تَهِنُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ، وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ. ~ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ.
H-89/3:140[2]. Si une plaie vous touche, une plaie semblable a touché les gens. Ceux-là sont les jours. Nous les alterne-rons parmi les humains, afin que Dieu sache ceux qui ont cru et prenne parmi vous des témoins. ~ Dieu n'aime pas les oppressifs.	إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ	ان يمسسكم قرح فقد مس القوم قرح مثله وتلك الايام نداولها بين الناس وليعلم الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهدا والله لا يحب الظلمين	إِن يَمۡسَسۡكُمۡ[1] قَرۡحٞ[2]، فَقَدۡ مَسَّ ٱلۡقَوۡمَ قَرۡحٞ مِّثۡلُهُۥۚ وَتِلۡكَ ٱلۡأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا[3] بَيۡنَ ٱلنَّاسِ، وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَيَتَّخِذَ مِنكُمۡ شُهَدَآءَ[4]. ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ.
H-89/3:141. Et afin que Dieu éprouve ceux qui ont cru, ~ et anéantisse les mé-créants.	وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ	وليمحص الله الذين امنوا ويمحق الكفرين	وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، ~ وَيَمۡحَقَ ٱلۡكَٰفِرِينَ.
H-89/3:142[3]. Ou bien avez-vous pensé que vous entrerez dans le jardin sans que Dieu ne sache ceux parmi vous qui ont lutté et sache les patients?	أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ	ام حسبتم ان تدخلوا الجنه ولما يعلم الله الذين جهدوا منكم ويعلم الصبرين	أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا[1] يَعۡلَمِ[2] ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ، وَيَعۡلَمَ[3] ٱلصَّٰبِرِينَ؟
H-89/3:143[4]. Vous désiriez la mort avant de l'avoir rencontrée. [Si vous l'avez vraiment voulue], vous l'avez vue, ~ tandis que vous regardiez.	وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ	ولقد كنتم تمنون الموت من قبل ان تلقوه فقد رايتموه وانتم تنظرون	وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ[1] ٱلۡمَوۡتَ مِن قَبۡلِ[2] أَن تَلۡقَوۡهُۖ[3]. [...] فَقَدۡ[4] رَأَيۡتُمُوهُ[4]، ~ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ.
H-89/3:144[5]. Mahomet[T1] n'est qu'un messager. Les messagers sont passés avant lui. S'il mourait ou s'il était tué,	وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى	وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل	وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٞ. قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُ[1]. أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ، ٱنقَلَبۡتُمۡ

---

1 T1) Avant vous, certes, beaucoup d'événements se sont passés (Hamidullah); Nombres d'exemples, certes, ont déjà passé avant vous (Abdelaziz); Les punitions exemplaires [infligés aux générations d'impies] qui vous ont précédés, se sont déjà accomplis (Boubakeur).

2 قراءة شيعية: شهيدا (4 يُدَاوِلُهَا (3 قُرْحٌ، قَرَحٌ (2 تَمْسَسْكُمْ (1

3 وَيَعْلَمِ، وَيَعْلَمُ (3 يَعْلَمَ (2 وَلَمَا (1

4 رَايْتُمُوهُ (5 فَلَقَدْ (4 تُلَاقُوْهُ (3 قَبْلُ (2 كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ (1

5 1) الرُّسْلُ، رسُلٌ (2 يَضِرَّ (3 عَقِبِهِ ♦ T1) Partant de la locution ish hamudot (homme de prédication) dans Dn 9:23; 10:11 et 19 et du terme hébreu hamad (désirer, convoiter), Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 120-123) traduit: Un bien-aimé. Ainsi, il évacue totalement le nom de Mahomet du Coran ♦ R1) Selon le Targum, les idolâtres font du tort à eux-mêmes plutôt qu'à Dieu (Katsh, p. 217).

عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ[2]، فَلَن يَضُرَّ[3] ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ. ~ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ.	ايملبم على اعمطم ومر يملب على عميه ملر يضر الله سا وسجى الله السطير	أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ	tourneriez-vous vos talons? Quiconque tourne ses talons, ne nuira à Dieu en rien.[R1] ~ Dieu rétribuera les remerciants.
وَمَا كَانَ لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ، كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗا[1]. وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا، نُؤۡتِهِۦ[2] مِنۡهَا. وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ، نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا. ~ وَسَنَجۡزِي[3] ٱلشَّٰكِرِينَ.	وما كار لنمس ار يموب الا باذر الله كتبا موجلا ومر يرد يواب الدنيا نوبه منها ومر يرد يواب الاجره نوبه منها وسجى السطير	وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ	H-89/3:145[1]. Il n'était à une âme de mourir qu'avec l'autorisation de Dieu, selon un livre prédéterminé.[T1R1] Quiconque veut la rétribution de la vie ici-bas, nous lui en donnons.[A1] Et quiconque veut la rétribution de la [demeure] dernière, nous lui en donnons. ~ Et nous rétribuerons les remerciants.
وَكَأَيِّن[1] مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ[2] مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ[3] كَثِيرٞ! فَمَا وَهَنُواْ[4] لِمَآ[5] أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَمَا ضَعُفُواْ[6]، وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ. ~ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ.	وكاير مر سى مل مه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم ي سبل الله وما ضعفوا وما اسكانوا والله يحب الصبرين	وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ	H-89/3:146[2]. Que de prophètes combattirent avec eux beaucoup de gens![T1] Ils ne faiblirent pas à cause de ce qui les toucha dans la voie de Dieu, ni ne fléchirent, ni ne se soumirent. ~ Dieu aime les patients.
وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ[1] إِلَّآ أَن قَالُواْ: "رَبَّنَا! ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا، وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا، ~ وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ".	وما كار مولهم الا ار مالوا ربنا اعمر لنا ذنوبنا واسرافنا ي امرنا وبت امدامنا وانصرنا على الموم الكمرين	وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	H-89/3:147[3]. Leur parole n'était qu'à dire: "Notre Seigneur! Pardonne-nous nos fautes et nos excès dans nos affaires, renforce nos pieds, ~ et secours-nous contre les gens mécréants".
فَأَتَىٰهُمُ[1] ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا، وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ. ~ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.	ماىهم الله يواب الدنيا وحسن يواب الاجره والله يحب المحسنين	فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ	H-89/3:148[4]. Dieu leur donna alors la rétribution de la vie ici-bas et la bonne rétribution de la [demeure] dernière. ~ Dieu aime les bienfaiteurs.
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِن تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ، ~ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ.	ايها الدير امنوا ار يطيعوا الدير كمروا يردوكم على اعمبكم ميملبوا حسرير	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ	H-89/3:149. [---] Ô vous qui avez cru! Si vous obéissez à ceux qui ont mécru, ils vous feront tourner vos talons, ~ et vous retourneriez perdants.
بَلِ ٱللَّهُ[1] مَوۡلَىٰكُمۡۖ. ~ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلنَّٰصِرِينَ.	بل الله مولىكم وهو حير النصرير	بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ	H-89/3:150[5]. C'est plutôt Dieu qui est votre allié. ~ Il est le meilleur des secoureurs.
سَنُلۡقِي[1] فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ[2]، بِمَآ أَشۡرَكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ[3] بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا[4]. وَمَأۡوَىٰهُمُ[5] ٱلنَّارُ. ~ وَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلظَّٰلِمِينَ!	سلمى ي ملوب الدير كمروا الرعب ما اسركوا بالله ما لم ينل به سلطنا وماوهم النار وبس مىوى الظلمير	سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ	H-89/3:151[6]. Nous lancerons la terreur dans les cœurs de ceux qui ont mécru, pour avoir associé à Dieu ce dont il n'a fait descendre aucune autorité. Leur refuge sera le feu. ~ Quel abominable séjour pour les oppressifs!

---

1 1) مُوَجَّلًا (2 نُؤْتِهِ، يُؤْتِهِ (3 وَسَيَجْزِي ♦ T1) et au moment déterminé (Hamidullah); C'est une chose prédéterminée (Abdelaziz); au terme écrit et préfixé (Boubakeur); en dehors du terme fixé (Chiadmi); selon le terme fixé sur le livre (Berque) ♦ A1) Abrogé par 50/17:18 ♦ R1) Cf. Jb 14:5; Ps 139:16; Si 17:2.

2 1) وَكَأَيْنْ (2 رُبِّيُّونَ، رَبِّيُّونَ (3 قُتِلَ، قَتَلَ (4 وَكَائِنْ، وَكَأَيْنْ، وَكَئِنْ، وَكَأْنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَايِنْ، وَكَيِّنْ (5 وَهُنُوا، وَهِنُوا (6 إلى مَا، ضَعَفُوا ♦ T1) beaucoup de disciples (Hamidullah, Blachère et Masson); grand nombre de rabbins (Abdelaziz). Le terme ribbiyyun signifie en syriaque multitude. Partant du terme hébreu rabei, Bonnet-Eymard (vol. 2, p. 124) traduit: disciples. Une variante permet cependant de traduire: rabbins.

3 1) قَوْلُهُمْ

4 1) فَأَثَابَهُمُ

5 1) اللَّهَ

6 1) سَيُلْقِي (2 الرُّعْبَ (3 يُنْزِلْ (4 سُلْطَانًا (5 وَمَاوَاهُمُ ♦

H-89/3:152[1]. Dieu a été véridique dans sa promesse envers vous, alors que vous les tuiez, avec son autorisation. Quand vous avez échoué, vous vous êtes disputés sur l'affaire et vous avez désobéi après qu'il vous eut fait voir ce que vous aimez, [il vous a privé du secours]. Il y en a parmi vous qui veut la vie ici-bas et il y en a parmi vous qui veut la [demeure] dernière. Puis il vous a déviés d'eux, afin de vous tester. Et il vous a graciés. ~ Dieu est le pourvoyeur de faveur envers les croyants.	وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ، إِذْ تَحُسُّونَهُم[1] بِإِذْنِهِۦ. حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ، وَتَنَٰزَعْتُمْ فِي ٱلْأَمْرِ، وَعَصَيْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ، [...]. مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنْيَا، وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْءَاخِرَةَ. ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ، لِيَبْتَلِيَكُمْ. وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ. ~ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ.	ولمد صدمطم الله وعده اذ تحسونهم باذنه حتى اذا مسلتم وتنعتم في الامر وعصيتم من بعد ما اريطم ما تحبون منطم من يريد الدنيا ومنطم من يريد الاخره ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولمد عما عنطم والله ذو مضل على المومنين	وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
H-89/3:153[2]. [Rappelle] quand vous remontiez sans vous tourner vers personne, le messager vous appelait sur vos arrières et vous rétribua angoisse sur angoisse, afin que vous vous attristiez pour ce qui vous a échappé et vous a touchés. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.	[...] إِذْ تُصْعِدُونَ[1] وَلَا تَلْوُۥنَ[2] عَلَىٰٓ أَحَدٍ[3]، وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِيٓ أُخْرَىٰكُمْ، فَأَثَٰبَكُمْ غَمًّۢا بِغَمٍّ، لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ أَصَٰبَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ.	اذ تصعدون ولا تلون على احد والرسول يدعوكم في اخراكم فاثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا ما اصبكم والله خبير بما تعملون	إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
H-89/3:154[3]. Puis il a fait descendre sur vous, après l'angoisse, une rassurance, un sommeil couvrant un groupe parmi vous, tandis qu'un groupe s'est soucié pour lui-même et a présumé sur Dieu ce qui n'est pas la vérité, comme la présomption de l'époque de l'ignorance.[T1] Ils disent: "Avons-nous quelque chose dans l'affaire?" Dis: "Toute l'affaire est à Dieu". Ils cachent en eux-mêmes ce qu'ils ne te montrent pas. Ils disent: "Si nous avions eu quelque chose dans l'affaire, nous n'aurions pas été tués ici". Dis: "Si vous aviez été dans vos maisons, ceux sur qui la mort a été décrétée seraient partis vers leurs lieux de mort". Dieu [a fait cela] afin qu'il teste ce que vous avez dans vos poitrines et éprouve ce que vous avez dans vos cœurs. ~ Dieu est connaisseur du contenu des poitrines.	ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم، مِّنۢ بَعْدِ ٱلْغَمِّ، أَمَنَةً[1]، نُّعَاسًا يَغْشَىٰ[2] طَآئِفَةً مِّنكُمْ، وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ، يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ، ظَنَّ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ. يَقُولُونَ: "هَل لَّنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ مِن شَيْءٍ؟" قُلْ: "إِنَّ ٱلْأَمْرَ كُلَّهُۥ[3] لِلَّهِ". يُخْفُونَ فِيٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ. يَقُولُونَ: "لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ شَيْءٌ، مَّا قُتِلْنَا هَٰهُنَا". قُل: "لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ، لَبَرَزَ[4] ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقَتْلُ[5] إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ". [...] وَلِيَبْتَلِيَ ٱللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ، وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.	ثم انزل علينكم من بعد الغم امنه نعاسا يغشى طايفة منكم وطايفة مد اهمتهم انفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجهلية يقولون هل لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله يخفون في انفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا هاهنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل الى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات الصدور	ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
H-89/3:155. Ceux parmi vous qui ont tourné le dos, le jour où les deux groupes se sont rencontrés, c'est seulement le Satan qui les fit trébucher, par une partie de ce qu'ils ont réalisé. Dieu les a graciés. ~ Dieu est pardonneur, magnanime.	إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ مِنكُمْ، يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ، إِنَّمَا ٱسْتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ، بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا۟. وَلَقَدْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، حَلِيمٌ.	ان الذين تولوا منكم يوم التقى الجمعان انما استزلهم الشيطن ببعض ما كسبوا ولمد عما الله عنهم ان الله غفور حليم	إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ
H-89/3:156[4]. Ô vous qui avez cru! Ne soyez pas comme ceux qui ont mécru et dirent [concernant] leurs frères, quand ils	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟! لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقَالُوا۟ [...] لِإِخْوَٰنِهِمْ، إِذَا	يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا

---

[1] 1) تُحِسُّونَهُمْ

[2] 1) أُحُدٍ (3 تَلْوُنَ، يَلُوْنَ، تُلْوُونَ، يَلْوُونَ (2 تَصَعَّدُونَ، يَصْعَدُونَ، تَصْعَدُونَ في الوادي، تَصْعَدُونَ في الجبل

[3] 1) أَمَنَةً (2 تَغْشَى (3 كُلَّهُ (4 لَبَرَزَ (5 الْقِتَالُ، كُتِبَ ... الْقَتْلَ، كَتَبَ ... ♦ T1) L'époque préislamique. Nous trouvons la même expression dans Ac 17:29-30.

[4] 1) غُزّى (2 قُتِلُوا (3 يَعْمَلُونَ ♦ R1) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6-7; Ez 36:33-36.

ضَرَبُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ [...]، أَوۡ كَانُواْ غُزّٗى[1] [...]: "لَّوۡ كَانُواْ عِندَنَا، مَا مَاتُواْ وَمَا قُتِلُواْ[2]". لِيَجۡعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسۡرَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡۗ. وَٱللَّهُ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۗ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ[3] بَصِيرٞ.

se sont activés dans la terre [et sont morts], ou étaient en expédition [et ont été tués]: "S'ils étaient chez nous, ils ne seraient pas morts et ils n'auraient pas été tués". Que Dieu fasse cela une consternation dans leurs cœurs. C'est Dieu qui donne vie et fait mourir.[R1] ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

وَلَئِن قُتِلۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوۡ مُتُّمۡ[1]، ~ لَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ.

H-89/3:157[1]. Si vous êtes tués dans la voie de Dieu ou si vous mourez, ~ un pardon et une miséricorde de Dieu sont mieux que ce qu'ils rassemblent.

وَلَئِن مُّتُّمۡ[1] أَوۡ قُتِلۡتُمۡ، لَإِلَى ٱللَّهِ تُحۡشَرُونَ.

H-89/3:158[2]. Si vous mourez ou si vous êtes tués, c'est vers Dieu que vous serez rassemblés.

فَبِمَا رَحۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ، لِنتَ لَهُمۡۖ. وَلَوۡ كُنتَ فَظًّا، غَلِيظَ ٱلۡقَلۡبِ، لَٱنفَضُّواْ مِنۡ حَوۡلِكَۖ. فَٱعۡفُ عَنۡهُمۡ، وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ، وَشَاوِرۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِۖ. فَإِذَا عَزَمۡتَ[2]، فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ.

H-89/3:159[3]. C'est par miséricorde de Dieu, que tu étais tendre envers eux. Si tu étais rude, au cœur dur, ils se seraient dispersés d'autour de toi. Gracie-les donc, demande pardon pour eux et consulte-les à propos de l'affaire.[R1] Et quand tu es résolu, aie confiance en Dieu. ~ Dieu aime ceux qui ont confiance.

إِن يَنصُرۡكُمُ ٱللَّهُ، فَلَا غَالِبَ لَكُمۡۖ. وَإِن يَخۡذُلۡكُمۡ[1]، فَمَن ذَا ٱلَّذِي يَنصُرُكُم[2] مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ؟ ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ.

H-89/3:160[4]. Si Dieu vous secourt, nul ne vous vaincra.[R1] S'il vous lâche, qui vous secourra après lui? ~ Que les croyants se confient à Dieu.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّۚ[1]. وَمَن يَغۡلُلۡ، يَأۡتِ[2] بِمَا غَلَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ. ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ. ~ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ.

H-89/3:161[5]. Il n'est pas approprié pour un prophète de prendre le butin de guerre. Quiconque prend le butin de guerre, ramènera ce qu'il aura pris le jour de la résurrection.[T1] Puis chaque âme sera pleinement payée pour ce qu'elle a réalisé. ~ Et ils ne seront pas oppressés.

أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٖ مِّنَ ٱللَّهِ، وَمَأۡوَىٰهُ[1] جَهَنَّمُۚ؟ ~ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ!

H-89/3:162[6]. Est-ce que celui qui poursuit la satisfaction de Dieu est comme celui qui mérite le courroux de Dieu et dont le refuge sera la géhenne? ~ Quelle abominable destination!

---

[1] 1) تَجْمَعُونَ (2 مِتُّمْ

[2] 1) مِتُّمْ

[3] 1) عَزَمْتُ – أي الله (2 بعض الْأَمْرِ ♦ R1) Le système de consultation qu'on trouve dans les versets 48/27:32, 62/42:38 et 89/3:159 serait inspiré, selon Sankharé (p. 55-57), de la démocratie grecque.

[4] 1) يَنْصُرْكُمْ (2 يُخْذِلْكُمْ ♦ R1) Cf. Ps 118:6-9.

[5] 1) يُوَت (2 يُغَلّ ♦ T1) Un prophète n'est pas quelqu'un à s'approprier du butin. Quiconque s'en approprie, viendra avec ce dont il se sera approprié le jour de la résurrection (Hamidullah); Il n'est pas de mise qu'aucun prophète soit atteint de malversation. Celui qui commet une malversation viendra avec ce qu'il a malversé le jour de la résurrection (Abdelaziz).

[6] 1) وَمَاوَاهُ

هُمْ دَرَجَٰتٌ[1] عِندَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ[1].

هم درجات عند الله والله بصير بما يعملون

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

H-89/3:163[1]. Ils ont des degrés auprès de Dieu. ~ Dieu est clairvoyant de ce qu'ils font.

[---] لَقَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ[1] عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ، إِذۡ بَعَثَ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ[2]، يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ، وَيُزَكِّيهِمۡ[3]، وَيُعَلِّمُهُمُ[4] ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ، ~ وَإِن كَانُواْ، مِن قَبۡلُ، لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ.

لقد من الله على المومنين اذ بعث منهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم ايته ويزكيهم ويعلمهم الكتب والحكمه وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

H-89/3:164[2]. [---] Dieu a gratifié les croyants, quand il leur a suscité un messager des leurs, pour leur réciter ses signes, les innocenter et leur enseigner le livre et la sagesse. ~ Bien qu'ils étaient auparavant dans un égarement manifeste.

[---] أَوَلَمَّآ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ، قَدۡ أَصَبۡتُم مِّثۡلَيۡهَا، قُلۡتُمۡ: "أَنَّىٰ هَٰذَاۖ؟" قُلۡ: "هُوَ مِنۡ عِندِ أَنفُسِكُمۡ". ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.

اولما اصبتكم مصيبه مد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم ان الله على كل سى قدير

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-89/3:165[3]. [---] Quand une affliction vous a affligés, dont vous avez affligé le double, vous avez dit: "D'où vient cela?" Dis: "Cela vient de votre part"[R1]. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

وَمَآ أَصَٰبَكُمۡ، يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ[1]، فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ، وَلِيَعۡلَمَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ،

وما اصبطم يوم التمى الجمعان فباذن الله ولعلم المومنين

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

H-89/3:166[4]. Ce qui vous a affligés, le jour où les deux groupes se sont rencontrés, c'est avec l'autorisation de Dieu et afin qu'il sache qui sont les croyants,

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُواْ. وَقِيلَ لَهُمۡ: "تَعَالَوۡاْ، قَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، أَوِ ٱدۡفَعُواْ". قَالُواْ: "لَوۡ نَعۡلَمُ قِتَالٗا، لَّٱتَّبَعۡنَٰكُمۡ". هُمۡ لِلۡكُفۡرِ، يَوۡمَئِذٍ، أَقۡرَبُ مِنۡهُمۡ لِلۡإِيمَٰنِ. يَقُولُونَ بِأَفۡوَٰهِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡ. ~ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يَكۡتُمُونَ.

ولعلم الذين ناموا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان يقولون بافواههم ما ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

H-89/3:167. et qu'il sache qui sont les hypocrites. On leur a dit: "Venez, combattez dans la voie de Dieu, ou repoussez". Ils dirent: "Si nous savions combattre, nous vous suivrions". Ils sont, ce jour-là, plus proches de la mécréance que de la croyance. Ils disent avec leurs bouches ce qui n'est pas dans leurs cœurs. ~ Dieu sait mieux ce qu'ils taisent.

ٱلَّذِينَ قَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ وَقَعَدُواْ: "لَوۡ أَطَاعُونَا، مَا قُتِلُواْ[1]". قُلۡ: "فَٱدۡرَءُواْ عَنۡ أَنفُسِكُمُ ٱلۡمَوۡتَ. ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ".

الذين قالوا لاخوانهم وقعدوا لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن انفسكم الموت ان كنتم صادقين

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

H-89/3:168[5]. Ceux qui dirent de leurs frères alors qu'ils étaient assis: "S'ils nous avaient obéi, ils n'auraient pas été tués". Dis: "Repoussez donc de vous la mort. ~ Si vous étiez véridiques".

وَلَا تَحۡسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ[2] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، أَمۡوَٰتَۢا. بَلۡ [...] أَحۡيَآءٞ[3]، عِندَ رَبِّهِمۡ، يُرۡزَقُونَ.

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله اموات احياء عند ربهم يرزقون

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

H-89/3:169[6]. Ne pense pas que ceux qui ont été tués dans la voie de Dieu, soient morts. [Ils sont] plutôt vivants, auprès de leur Seigneur, recevant leur provision.

فَرِحِينَ[1] بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ، وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم، مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ، ~ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ، وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ.

فرحين بما اتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف عليهم ولا هم يحزنون

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

H-89/3:170[7]. Ils exultent de ce que Dieu leur a donnée de sa faveur et se réjouissent que ceux qui ne les ont pas rejoints, de derrière eux, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.

يَسۡتَبۡشِرُونَ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ[1] لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.

يستبشرون بنعمه من الله وفضل وان الله لا يضيع اجر المومنين

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

H-89/3:171[8]. Ils se réjouissent de la grâce et de la faveur de Dieu. ~ Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des croyants.

---

1 1) تَعْمَلُونَ (2 درجة
2 1) وَيُعَلِّمُهُمُ (4 وَيُزَكِّيهِمْ (3 أَنْفَسِهِمْ (أي اشرفهم) (2 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ = لَمِنْ مَنِّ اللهِ
3 R1) Talmud, Berakot 5a.
4 1) الْجَمْعَينِ
5 1) قُتِلُوا
6 1) أَحْيَاءً (3 قُتِّلُوا، قاتلوا (2 تَحْسِبَنَّ، يَحْسَبَنَّ
7 1) خَوْفُ، خَوْفَ (2 فَارِحِينَ
8 1) وَإِنَّ اللَّهَ، وَاللَّهُ

H-89/3:172[1]. Ceux qui ont répondu à Dieu et au messager, après que la plaie les a affligés. ~ Pour ceux qui ont fait le bien parmi eux et ont craint, il y aura une grande rétribution.

ٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ، مِنۢ بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلْقَرْحُ[1]. ~ لِلَّذِينَ أَحْسَنُواْ مِنْهُمْ وَٱتَّقَوْاْ، أَجْرٌ عَظِيمٌ.

الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا منهم واتقوا اجر عظيم

الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا منهم واتقوا اجر عظيم

H-89/3:173. Ceux auxquels les humains dirent: "Les humains se sont assemblés contre vous, craignez-les donc", [cela] augmenta leur croyance et ils dirent: "Dieu nous suffit. Quel merveilleux garant!"

ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ: "إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُواْ لَكُمْ، فَٱخْشَوْهُمْ"، فَزَادَهُمْ [...] إِيمَٰنًا وَقَالُواْ: "حَسْبُنَا ٱللَّهُ. وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ!"

الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل

الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

H-89/3:174. Ils [sortirent et] retournèrent, avec une grâce et une faveur de Dieu. Nul mal ne les toucha et ils recherchèrent la satisfaction de Dieu. ~ Dieu est le pourvoyeur d'une grande faveur.

[...] فَٱنقَلَبُواْ، بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ. لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ، وَٱتَّبَعُواْ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ.

فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم

فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

H-89/3:175[2]. Ce n'est là que le Satan qui [vous] effraie [par] ses alliés. Ne les craignez donc pas, mais craignez-moi. ~ Si vous étiez croyants!

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ[1] [...] أَوْلِيَآءَهُۥ[2]. فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ[3]. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ!

انما ذلكم الشيطن يخوف اولياه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مومنين

انما ذلكم الشيطن يخوف اولياه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مومنين

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-89/3:176[3]. [---] Qu'ils ne t'attristent pas ceux qui se hâtent dans la mécréance. Ils ne nuiront à Dieu en rien. Dieu ne veut leur attribuer aucune part dans la [demeure] dernière. ~ Et ils auront une grande punition.

[---] وَلَا يَحْزُنكَ[1] ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ[2] فِي ٱلْكُفْرِ. إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّواْ[3] ٱللَّهَ شَيْـًٔا. يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي ٱلْءَاخِرَةِ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

ولا يحزنك الذين يسرعون في الكفر انهم لن يضروا الله شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في الاخرة ولهم عذاب عظيم

ولا يحزنك الذين يسرعون في الكفر انهم لن يضروا الله شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في الاخرة ولهم عذاب عظيم

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-89/3:177[4]. Ceux qui ont troqué la mécréance contre la croyance ne nuiront à Dieu en rien. ~ Et ils auront une punition douloureuse.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُاْ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّواْ[1] ٱللَّهَ شَيْـًٔا. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

ان الذين اشتروا الكفر بالايمن لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب اليم

ان الذين اشتروا الكفر بالايمن لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب اليم

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-89/3:178[5]. Que ceux qui ont mécru ne pensent pas que nous temporisons avec eux pour leur bien. Nous temporisons avec eux seulement pour qu'ils augmentent le péché. ~ Et ils auront une punition humiliante.[R1]

وَلَا يَحْسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّمَا[2] نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ[3] لِّأَنفُسِهِمْ. إِنَّمَا[4] نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوٓاْ إِثْمًا. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ.

ولا يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا اثما ولهم عذاب مهين

ولا يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا اثما ولهم عذاب مهين

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

H-89/3:179[6]. [---] Dieu ne laisserait pas les croyants dans l'état où vous êtes avant d'avoir distingué le bon du mauvais. Il ne vous informerait pas non plus du secret. Mais Dieu choisit parmi ses messagers qui il veut. Croyez donc en Dieu et en ses messagers. ~ Si vous croyez et craignez, vous aurez une grande rétribution.

[---] مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ، حَتَّىٰ يَمِيزَ[1] ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ. وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى ٱلْغَيْبِ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُ. فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ. ~ وَإِن تُؤْمِنُواْ وَتَتَّقُواْ، فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ.

ما كان الله ليذر المومنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فامنوا بالله ورسله وان تومنوا وتتقوا فلكم اجر عظيم

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

---

1 1) الْقُرْحُ، الْقُرُحُ

2 1) يخوفكم (2 وَخَافُونِي (3 بأوليائه، أولياؤه

3 1) يَحْزُنْكَ (2 يُسْرِعُونَ (3 يَضِرُّوا

4 1) يَضِرُّوا

5 1) تَحْسَبَنَّ، يَحْسِبَنَّ (2 إِنَّمَا (3 خَيْراً (4 أَنَّمَا ♦ R1) Cf. Pr. 14:12; Kiddushin 40b

6 1) يُمِيزَ، يُمَيِّزَ

[---] وَلَا يَحۡسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ هُوَ خَيۡرٗا لَّهُم. بَلۡ هُوَ شَرّٞ لَّهُمۡۖ. سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ[2]. وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ [...] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ[3] خَبِيرٞ.

ولا تحسبن الذين يبخلون بما اتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث السموات والارض والله بما تعملون خبير

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

H-89/3:180[1]. [---] Que ceux qui sont avares de ce que Dieu leur a donné de sa faveur ne pensent pas que cela est bon pour eux. C'est plutôt un mal pour eux. Ils seront cernés par ce dont ils étaient avares, le jour de la résurrection. À Dieu appartient l'héritage [de ce qui est dans] les cieux et dans la terre. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

[---] لَّقَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٞ، وَنَحۡنُ أَغۡنِيَآءُ". سَنَكۡتُبُ[1] مَا قَالُواْ[2]، وَقَتۡلَهُمُ[3] ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ، وَنَقُولُ[4]: ~ "ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ.

لمد سمع الله مول الذين مالوا ان الله مني وحن اغنيا سنكتب ما مالوا ومتلهم الانبيا بغير حق ونمول ذوموا عذاب الحريق

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

H-89/3:181[2]. Dieu a écouté la parole de ceux qui dirent: "Dieu est pauvre et nous sommes riches".[R1] Nous inscrirons leur parole et leur meurtre des prophètes sans droit et nous dirons: ~ "Goûtez la punition du feu brûlant.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ". ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ.

ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

H-89/3:182. Cela pour ce que vos mains ont avancé". ~ Dieu n'est point oppressif envers les serviteurs.

[---] [...] ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيۡنَآ [...] أَلَّا نُؤۡمِنَ لِرَسُولٍ، حَتَّىٰ يَأۡتِيَنَا[1] بِقُرۡبَانٖ[2] تَأۡكُلُهُ[3] ٱلنَّارُ". قُلۡ: "قَدۡ جَآءَكُمۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِي بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، وَبِٱلَّذِي قُلۡتُمۡ[4]. فَلِمَ[5] قَتَلۡتُمُوهُمۡ، ~ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ؟"

الذين مالوا ان الله عهد الينا الا نومن لرسول حتى ياتينا بقربان تاكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

H-89/3:183[3]. [---] [Ce sont eux] qui dirent: "Dieu a fait un pacte avec nous [à] ne croire à un messager, que quand il nous apportera une offrande que le feu consume".[R1] Dis: "Des messagers vous sont venus avant moi avec des preuves et avec ce que vous avez dit. Pourquoi donc les avez-vous tués, ~ Si vous étiez véridiques?"

فَإِن كَذَّبُوكَ، [...]. فَقَدۡ كُذِّبَ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ. جَآءُو بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، وَٱلزُّبُرِ[1]، وَٱلۡكِتَٰبِ[2] ٱلۡمُنِيرِ.

فان كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءو بالبينات والزبر والكتاب المنير

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

H-89/3:184[4]. S'ils t'ont démenti, [ne t'attriste pas]. Des messagers ont été démentis avant toi. Ils sont venus avec les preuves, les écritures et le livre lumineux.

[---] كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِۗ[1]. وَإِنَّمَا تُوَفَّوۡنَ أُجُورَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ. فَمَن زُحۡزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدۡخِلَ ٱلۡجَنَّةَ، فَقَدۡ فَازَ. ~ وَمَا [...] ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ[2].

كل نمس ذايقة الموت وانما توفون اجوركم يوم المنه فمن زحزح عن النار وادخل الجنه فمد فاز وما الحيوه الدنيا الا متع الغرور

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

H-89/3:185[5]. [---] Toute âme goûtera la mort. Mais vos rétributions vous seront pleinement payées seulement au jour de la résurrection. Quiconque sera écarté du feu et se fera entrer dans le jardin, a réussi. ~ La [situation de la] vie ici-bas n'est que jouissance trompeuse.

[---] لَتُبۡلَوُنَّ فِيٓ أَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ، وَلَتَسۡمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ، وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ، أَذٗى كَثِيرٗا. وَإِن تَصۡبِرُواْ

لتبلون في اموالكم وانمسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من مبلكم ومن الذين اسركوا اذى كثيرا

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

H-89/3:186[6]. [---] Vous serez testés dans vos biens et dans vos personnes et vous écouterez de ceux auxquels le livre fut donné avant vous et des associateurs, beaucoup de préjudice. Mais si vous êtes

---

1 1) تَعْمَلُونَ (3 قراءة شيعية: ما بخلوا به من الزكاة يوم القيامة (2 يَحْسِبَنَّ، تَحْسَبَنَّ

2 1) سَيَكْتُبُ (2 سَيُكْتَبُ، سَتُكْتَبُ، سَيُكْتَبُ (3 يقولون (4 وَقَتْلَهُمُ (3 وَيَقُولُ، وَيُقَالُ، وَنَقُولُ لهم ♦ R1) Ce verset se rattache à la croyance juive selon laquelle Dieu a donné la Torah et ne pouvait plus la changer. Dieu donc ne possède plus la Torah et donc il est faible, alors que les juifs sont riches en ayant la Torah (Talmud Baba Métzia 60 B; Méguilah 2 B; Yoma 80 A; Chabbat 104 A, Bar-Zeev, p. 69).

3 1) يَاتِيَنَا (2 بِقُرُبَانٍ (3 تَاكُلُهُ (4 قراءة شيعية: جاءكم رسل من قبلي بالبينات والزبر (5 فَلِمَهْ ♦ R1) Sacrifice d'Élie dévoré par le feu: 1 R 18:38. Sur le sacrifice par le feu voir Gn 15:17; Lv 1:7, 9:24; Dt 13:16. Le sacrifice d'Abraham consistait à immoler son fils et à le brûler (Dt 22:7).

4 1) وَبالْكِتَابِ (2 وَبالزُّبُر

5 1) منشورة ومنشورة، قراءة شيعية: كل نفس ذائقة الموت (2 ذَائِقَةُ الْمَوْتَ، ذَائِقَةٌ الْمَوْتَ، ذَائِقُهُ الْمَوْتُ – أي الشيطان الْغَرُورِ

6 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ou par 113/9:29.

وَتَتَّقُواْ، ~ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ.	وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم الامور	ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ	patients et craignez, ~ voilà la résolution dans les affaires![A1]
[---] [...] وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ[1]: "لَتُبَيِّنُنَّهُۥ[2] لِلنَّاسِ، وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ[3]". فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ، وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ. ~ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ!	واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا الكتاب لتبينه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون	وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ	H-89/3:187[1]. [---] [Rappelle] quand Dieu a pris le pacte de ceux auxquels le livre fut donné: "Manifestez-le aux humains et ne le taisez pas". Mais ils l'ont rejeté derrière leurs dos,[R1] et l'ont troqué contre un petit prix. ~ Combien abominable ce qu'ils ont troqué!
[---] لَا تَحۡسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أَتَواْ[2]، وَّيُحِبُّونَ أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ، فَلَا تَحۡسَبَنَّهُمۡ[3] بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ. ~ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ.	لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم	لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	H-89/3:188[2]. [---] Ne pense pas que ceux qui exultent de ce qu'ils ont donné et aiment qu'on les loue pour ce qu'ils n'ont pas fait, ne pense donc pas qu'ils sont en sûreté de la punition. ~ Ils auront une punition douloureuse.
[---] وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ.	ولله ملك السموت والارض والله على كل شيء قدير	وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	H-89/3:189[3]. [---] À Dieu le royaume des cieux et de la terre. ~ Dieu est puissant sur toute chose.
إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ، لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ.	ان في خلق السموت والارض واختلاف الليل والنهار لايت لاولي الالباب	إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ	H-89/3:190. Dans la création des cieux et de la terre et dans la succession de la nuit et du jour, il y a des signes pour les dotés d'intelligence.
ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ، قِيَٰمٗا، وَقُعُودٗا، وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ، وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ [...] "رَبَّنَا! مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗاۖ. سُبۡحَٰنَكَ! ~ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ.	الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموت والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار	الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ	H-89/3:191[4]. Ceux qui se rappellent de Dieu, debout, assis et sur leurs flancs,[R1] et réfléchissent sur la création des cieux et de la terre [en disant]: "Notre Seigneur! Tu n'as pas créé cela en vain. Sois exalté! ~ Protège-nous donc de la punition du feu.
رَبَّنَآ! إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ، فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ. ~ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ.	ربنا انك من تدخل النار فقد اخزيته وما للظلمين من انصار	رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ	H-89/3:192. Notre Seigneur! Quiconque tu fais entrer dans le feu, tu l'as déshonoré. ~ Les oppressifs n'auront pas de secoureurs.
رَبَّنَآ! إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ "ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ". فَـَٔامَنَّاۖ. رَبَّنَا! فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا، وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا، وَتَوَفَّنَا [...] مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ.	ربنا انا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار	رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ	H-89/3:193[5]. Notre Seigneur! Nous avons écouté un appeleur qui appelle à la croyance: "Croyez en votre Seigneur". Nous avons alors cru. Notre Seigneur! Pardonne-nous nos péchés, expie pour nous nos méfaits et rappelle-nous [bons] avec les bons.[R1]
رَبَّنَا! وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا [...] عَلَىٰ [...] رُسُلِكَ، وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ. ~ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ".	ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد	رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ	H-89/3:194. Notre Seigneur! Donne-nous [ce] que tu nous as promis [par] tes messagers et ne nous déshonore pas au jour de la résurrection. ~ Tu ne manques pas à la promesse".

---

1 1) الْكِتَابَ ميثاقهم (2 اللَّهُ ... = اللَّهُ مِيثَاقَ النبيين، ربك من الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيُبَيِّنُنَّهُ (3 لَيُبَيِّنُونَهُ، لَيُبَيِّنُونَهُ ♦ يَكْتُمُونَهُ R1) Cf. Ne 9:26.

2 1) يَحْسَبَنَّ، تَحْسَبُنَّ (2 آتَوْا، أُوتُوا، فعلوا (3 فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ، باسقاط فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ، فَلَا تَحْسَبُنَّهُمْ، فَلَا يَحْسَبُنَّهُمْ

3 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

4 R1) Cf. Dt 6:7 et 11:19.

5 1) سَيِّئَاتِنَا ♦ R1) Cf. Nb 23:10.

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ: "أَنِّي[1] لَآ أُضِيعُ[2] عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم، مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ. بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ. فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ، وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ، وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي، وَقَٰتَلُواْ، وَقُتِلُواْ[3]، لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ، وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ. وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ".

ماسحاب لهم ربهم انى لا اضيع عمل عمل منكم من ذكر او انى بعضكم من بعض مالذين هاجروا واخرجوا من ديرهم واوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم ولادخلنهم جنات تجري من تحتها الانهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

H-89/3:195[1]. Leur Seigneur a alors répondu: "Je ne laisse pas perdre l'œuvre de l'ouvrier parmi vous, mâle ou femelle. Vous êtes les uns des autres.[R1] Ceux donc qui ont émigré, ont été sortis de leurs demeures, ont été lésés dans ma voie, ont combattu et ont été tués, j'expierai pour eux leurs méfaits et les ferai entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, comme rétribution de Dieu. Auprès de Dieu il y a la meilleure rétribution".

لَا يَغُرَّنَّكَ[1] تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ.

لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

H-89/3:196[2]. Ne te laisse pas tromper par les tours de ceux qui ont mécru dans les pays.

مَتَٰعٞ قَلِيلٞ، ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ[1] جَهَنَّمُۚ. ~ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ!

متاع قليل ثم ماويهم جهنم وبئس المهاد

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

H-89/3:197[3]. Peu de jouissance, puis leur refuge sera la géhenne. ~ Quel abominable lit!

لَٰكِنِ[1] ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ، لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، نُزُلٗا[2] مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ. وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ.

لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للابرار

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

H-89/3:198[4]. Mais ceux qui ont craint leur Seigneur, auront des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, un domicile[T1] de Dieu. Ce qui est auprès de Dieu est meilleur pour les bons.

وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ، خَٰشِعِينَ لِلَّهِ، لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۗ. أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ.

واد من اهل الكتب لمن يومن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم خاشعين لله لا يشترون باىات الله ثمنا قليلا اولىك لهم اجرهم عند ربهم ان الله سريع الحساب

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

H-89/3:199. Il y a parmi les gens du livre ceux qui croient en Dieu, en ce qui est descendu à vous et en ce qui est descendu à eux, prostrés devant Dieu. Ils ne troquent pas les signes de Dieu contre un petit prix. Ceux-là auront leur rétribution auprès de leur Seigneur. ~ Dieu est rapide dans le compte.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱصۡبِرُواْ، وَصَابِرُواْ، وَرَابِطُواْ، وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۗ. ~ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ!

يا ايها الذين امنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-89/3:200[5]. Ô vous qui avez cru! Soyez patients, incitez-vous à la patience, tenez-vous en alerte,[T1] et craignez Dieu. ~ Peut-être réussirez-vous!

---

1 1) بأَنِّي، إِنِّي (2 أَضَيِّعُ، أُضَيِّعُ (3 وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا، وَقَتَلُوا وَقَاتَلُوا، وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا، وَقُتِلُوا وَقَاتَلُوا ♦ R1) Gn 1:27; 2:21-23.

2 1) يَغُرَّنَّكَ

3 1) مَاوَاهُمْ

4 1) لَكِنَّ (2 نُزْلًا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg نَزْل: une récompense, du verbe syriaque ܢܙܠ nzal qui signifie peser.

5 T1) luttez constamment [contre l'ennemi] (Hamidullah); soyez aux aguets (Abdelaziz).

Chapitre 90/33: Les partis

سُورَة الأَحْزَاب

73 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

H-90/33:1[3]. Ô Prophète! Crains Dieu et n'obéis pas aux mécréants et aux hypocrites[A1]. ~ Dieu est connaisseur, sage.

H-90/33:2[4]. Suis ce qui t'est révélé de ton Seigneur. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

H-90/33:3. Confie-toi à Dieu. ~ Dieu suffit comme garant.

H-90/33:4[5]. [---] Dieu n'a pas fait à un homme deux cœurs dans son intérieur.[R1] Il n'a pas fait de vos épouses, dont vous comparez le dos au dos maternel, vos mères. Il n'a pas fait de vos adoptifs vos fils. Voilà vos paroles avec vos bouches. Mais Dieu dit [les paroles de] la vérité[A1] et c'est lui qui guide vers la voie.

H-90/33:5[6]. Appelez-les d'après leurs pères, c'est plus équitable auprès de Dieu. Mais si vous ne connaissez pas leurs pères, ils sont alors vos frères dans la religion et vos alliés.[A1] Nul grief sur vous pour ce que vous avez commis par erreur, mais [pour] ce que vos cœurs ont fait délibérément [à ce propos]. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-90/33:6[7]. Le Prophète a priorité sur les croyants qu'eux-mêmes et ses épouses sont leurs mères.[T1] Mais les apparentés ont priorité les uns sur les autres, dans le livre de Dieu, que les croyants et les émigrés, à moins que vous ne fassiez [un testament] en faveur de vos alliés selon les convenances. ~ Cela était inscrit dans le livre.

H-90/33:7[8]. [---] [Rappelle] quand nous avons pris des prophètes leur pacte,[R1] ainsi que de toi, de Noé, d'Abraham, de Moïse et de Jésus, fils de Marie. ~ Nous avons pris d'eux un pacte dur,

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا، حَكِيمًا.
وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ[1] خَبِيرًا.
وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا.
[---] مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِۦ. وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ، ٱلَّٰٓـِٔي[1] تُظَٰهِرُونَ[2] مِنْهُنَّ، أُمَّهَٰتِكُمْ. وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَآءَكُمْ أَبْنَآءَكُمْ. ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَٰهِكُمْ. وَٱللَّهُ يَقُولُ [...] ٱلْحَقَّ، وَهُوَ يَهْدِي[3] ٱلسَّبِيلَ.
ٱدْعُوهُمْ لِءَابَآئِهِمْ، هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ. فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمْ، فَإِخْوَٰنُكُمْ فِي ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمْ. وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ، وَلَٰكِن [...] مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ [...]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.
ٱلنَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ، وَأَزْوَٰجُهُۥٓ[1] أُمَّهَٰتُهُمْ[2]. وَأُوْلُواْ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ [...] فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ، إِلَّآ أَن تَفْعَلُوٓاْ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِكُم مَّعْرُوفًا [...]. ~ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا[3].
[---] [...] وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمْ، وَمِنكَ، وَمِن نُّوحٍ، وَإِبْرَٰهِيمَ، وَمُوسَىٰ، وَعِيسَى، ٱبْنِ مَرْيَمَ. ~ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا،

بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين ~ ان الله كان عليما حكيما
واتبع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا
وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا
ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم ابناءكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل
ادعوهم لابائهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا اباءهم فاخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحيما
النبي اولى بالمومنين من انفسهم وازواجه امهاتهم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المومنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا
واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ
ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

---

1 Titre tiré des versets 20 et 22.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) يَعْمَلُونَ

5 1) اللَّائِي، اللَّاءِ (2 يُظَهِّرُونَ، تَظْهَرُونَ، تَتَظَهَّرُونَ، يُظَهِّرُونَ، يَظَهَّرُونَ، يُظْهَرُونَ، تَظَّاهَرُونَ، تَظَّهَّرُونَ (3 الذي يَهْدِي، يُهَدِّي ♦ A1) Ce verset et le suivant abrogent l'adoption ♦ R1) Voir la note de 92/4:3

6 A1) Voir le verset précédent.

7 1) ذَلِكَ عند الله (3 أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وهو أب لهم (2 وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وهو أب لهم، قراءة شيعية: وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وهو أب لهم فعقوه في ذريته مكتوباً ♦ T1) Variante: et il est leur père.

8 R1) Voir la note de 89/3:81.

		واحدا منهم منعا علينا	
H-90/33:8[1]. afin qu'il interroge les véridiques sur leur véracité. ~ Il a préparé aux mécréants une punition douloureuse.	لِّيَسْـَٔلَ[1] ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ. ~ وَأَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا.	لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا	لسل الصدمد عر صدمهم واعد للطمدر عدابا النما
H-90/33:9[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous, quand des soldats vous sont venus et que nous avons envoyé sur eux un vent et des soldats que vous n'avez pas vus. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱذْكُرُواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ، إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ، فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا[1] لَّمْ تَرَوْهَا[2]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ[3] بَصِيرًا.	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا	يابها الدين امنوا اذكروا نعمه الله عليكم اذ جاءتكم جنود فارسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرا
H-90/33:10. [Rappelle] quand ils vous sont venus de par-dessus de vous et par-dessous de vous, quand les regards ont dévié et les cœurs ont atteint les gorges, alors que vous présumiez des présomptions sur Dieu.	[...] إِذْ جَآءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ، وَإِذْ زَاغَتِ ٱلْأَبْصَٰرُ، وَبَلَغَتِ ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ، وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا.	إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا	اذ جاوكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت الابصر وبلغت الملوب الحاجر وتظنون بالله الظنونا
H-90/33:11[3]. C'est là que les croyants ont été testés et secoués d'une secousse sévère.	هُنَالِكَ ٱبْتُلِيَ ٱلْمُؤْمِنُونَ، وَزُلْزِلُواْ[1] زِلْزَالًا[2] شَدِيدًا.	هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا	هنالك ابتلى المومنون وزلزلوا زلزالا سديدا
H-90/33:12[4]. [---] [Rappelle] quand les hypocrites et ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs disent: "Dieu et son messager ne nous ont promis que tromperie".	[---] [...] وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ: ~ "مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا".	وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا	واذ يمول المنمون والذين فى ملوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله الا عرورا
H-90/33:13[5]. [---] [Rappelle] quand un groupe parmi eux dit: "Ô gens de Yathrib! Point de demeure pour vous, retournez donc". Un groupe parmi eux demanda au Prophète l'autorisation en disant: "Nos maisons sont vulnérables". Mais elles ne sont pas vulnérables. Ils ne veulent que fuir.	[---] [...] وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ: "يَٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ! لَا مُقَامَ[1] لَكُمْ، فَٱرْجِعُواْ". وَيَسْتَـْٔذِنُ[2] فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِيَّ يَقُولُونَ: "إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ[3]". وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ[4]. إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا.	وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا	واذ مالت طايمه منهم ياهل يثرب لا ممام لكم فارجعوا ويستاذن فريق منهم النبى يمولون ان بيوتنا عوره وما هى بعوره ان يريدون الا مرارا
H-90/33:14[6]. Si on était entré sur eux par les flancs [de la ville] et qu'on leur eût demandé la subversion,[T1] ils auraient accepté de la faire et ils n'y auraient demeuré que peu.	وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا، ثُمَّ سُئِلُواْ[1] ٱلْفِتْنَةَ، لَأَتَوْهَا[2]، وَمَا تَلَبَّثُواْ بِهَآ إِلَّا يَسِيرًا.	وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا	ولو دحلت عليهم من امطارها ثم سلوا المنه لاتوها وما تلبثوا بها الا يسيرا
H-90/33:15[7]. Ils avaient conclu un pacte avec Dieu, auparavant, qu'ils ne tourneraient pas le dos. Ils sont responsables du pacte de Dieu.	وَلَقَدْ كَانُواْ عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ[1] ٱلْأَدْبَٰرَ. وَكَانَ عَهْدُ ٱللَّهِ مَسْـُٔولًا[2].	وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا	ولمد كانوا عهدوا الله من مبل لا يولون الادبر وكان عهد الله مسولا
H-90/33:16[8]. Dis: "La fuite ne vous profitera pas, si vous fuyez de la mort ou du combat. Vous ne jouirez alors que peu".	قُلْ: "لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ، إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ أَوِ ٱلْقَتْلِ. وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ[1] إِلَّا قَلِيلًا".	قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا	مل لن ينمعكم المراد ان مددتم من الموت او المتل واذا لا تمتعون الا مليلا
H-90/33:17. Dis: "Qui vous protégera	قُلْ: "مَن ذَا ٱلَّذِي يَعْصِمُكُم	قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ	مل من ذا الذى

1 1) لِيَسَلَ
2 1) يَعْمَلُونَ (3 يَرَوْهَا (2 وَجَنُودًا
3 1) زُلْزَالًا (2 وَزِلْزِلُوا
4 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.
5 1) بِعَوِرَةٍ (4 عَوِرَةٌ (3 وَيَسْتَاذِنُ (2 مَقَامَ
6 1) لَأَتَوْهَا (2 سُولُوا، سُوئِلُوا، سُوِيلُوا، سِيلُوا ♦ T1) de renier leur foi (Hamidullah); d'abjurer (Abdelaziz).
7 1) مَسُولًا (2 يُوَلُّنَّ
8 1) يُمَتَّعُونَ، تُمَتَّعُوا

مِّنَ ٱللَّهِ، إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا، أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً؟" ~ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا.

مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

contre Dieu, s'il vous veut du mal, ou s'il veut avoir miséricorde envers vous?" ~ Ils ne trouveront pour eux, hors de Dieu, ni allié ni secoureur.

قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ، وَٱلْقَآئِلِينَ لِإِخْوَٰنِهِمْ: "هَلُمَّ إِلَيْنَا". وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا،

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا

H-90/33:18. Dieu sait qui sont les entraveurs parmi vous et qui disent à leurs frères: "Venez à nous". Tandis qu'ils ne font que peu de vigueur,

أَشِحَّةً[1] عَلَيْكُمْ. فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ، رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ [...]، كَٱلَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ. فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ، سَلَقُوكُم[2] بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ، أَشِحَّةً[1] عَلَى ٱلْخَيْرِ. أُوْلَٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُواْ، فَأَحْبَطَ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ. ~ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

H-90/33:19[1]. avares à votre égard. Quand vient la crainte, tu les vois te regarder, en tournant leurs yeux, comme quelqu'un évanoui de [peur] de la mort. Quand la crainte disparaît, ils vous attaquent avec des langues aiguisées, avares à faire le bien. Ceux-là n'ont pas cru et Dieu a fait faillir leurs œuvres. ~ Et cela, pour Dieu, était facile.

يَحْسَبُونَ[1] ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُواْ. وَإِن يَأْتِ ٱلْأَحْزَابُ، يَوَدُّواْ[2] لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ[3] فِي ٱلْأَعْرَابِ، يَسْأَلُونَ[4] عَنْ أَنۢبَآئِكُمْ. وَلَوْ كَانُواْ فِيكُم، مَّا قَٰتَلُوٓاْ، إِلَّا قَلِيلًا.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

H-90/33:20[2]. Ils pensent que les partis ne sont pas allés. Or, si les partis revenaient, ils désireraient être des bédouins parmi les nomades, demandant de vos nouvelles. S'ils étaient parmi vous, ils n'auraient pas combattu, sauf peu.

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ، فِي رَسُولِ ٱللَّهِ، أُسْوَةٌ[1] حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ، وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

H-90/33:21[3]. Vous aviez, dans le messager de Dieu, un bon modèle pour quiconque espérait en Dieu et au jour dernier et s'est rappelé beaucoup Dieu.

وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ، قَالُواْ: "هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ، وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ". وَمَا زَادَهُمْ[1] إِلَّآ إِيمَٰنًا وَتَسْلِيمًا.

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

H-90/33:22[4]. Quand les croyants virent les partis, ils dirent: "Voilà ce que Dieu et son messager nous a promis et Dieu et son messager sont véridiques". Cela les fit seulement augmenter en croyance et en soumission.

مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ، رِجَالٌ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيْهِ. فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ، وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ. ~ وَمَا بَدَّلُواْ[1] تَبْدِيلًا.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

H-90/33:23[5]. Il est, parmi les croyants, des hommes qui ont été véridiques dans leur pacte avec Dieu. Parmi eux se trouve celui qui est décédé,[T1] et d'autres attendent encore. ~ Et ils n'ont changé aucunement.

---

[1] 1) صَلَقُوكُمْ (2 أَشِحَّةٌ

[2] 1) يَحْسِبُونَ (2 الْأَحْزَابَ قد ذَهَبُوا فإذا وجدوهم لم يذهبوا وَدُّوا (3 يَسَّاءَلُونَ، يَتَسَاءَلُونَ، يَسَالُونَ (4 بُدًى، بَدَوْا

[3] 1) إِسْوَةٌ

[4] 1) زَادُوهُمْ

[5] 1) وَمنهم مَن بَدَّلَ، وآخرون بَدَّلُوا ♦ T1) ont atteint leur fin (Hamidullah); mourut [en martyr] (Abdelaziz). Mawerdi:: 1) Il est mort. 2) Il a accompli sur engagement. 3) Il a accompli son vœu.

H-90/33:24[1]. Afin que[T1] Dieu rétribue les véridiques pour leur véracité et punit les hypocrites, s'il veut, ou leur pardonne. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

لِّيَجْزِيَ ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ، وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ، إِن شَآءَ، أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

H-90/33:25[2]. Dieu a retourné ceux qui ont mécru, avec leur rage, sans qu'ils n'aient aucun bien. Et Dieu a épargné les croyants du combat. ~ Dieu est fort, noble.

وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، بِغَيْظِهِمْ، لَمْ يَنَالُواْ خَيْرًا. وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلْقِتَالَ[1]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا، عَزِيزًا.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

H-90/33:26[3]. Il a fait descendre ceux qui les ont soutenus, parmi les gens du livre, de leurs forteresses et il a lancé la terreur dans leurs cœurs. Vous avez tué un groupe et capturé un groupe.[R1]

وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَٰهَرُوهُم[1]، مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ، مِن صَيَاصِيهِمْ، وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ[2]. فَرِيقًا تَقْتُلُونَ[3] وَتَأْسِرُونَ[4] فَرِيقًا.

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

H-90/33:27[4]. Il vous a donné en héritage leur terre, leurs demeures, leurs biens, ainsi qu'une terre que vous n'avez point foulée. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ، وَدِيَٰرَهُمْ، وَأَمْوَٰلَهُمْ، وَأَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوهَا[1]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

H-90/33:28[5]. [---] Ô Prophète! Dis à tes épouses: "Si vous voulez la vie ici-bas et son ornement, alors venez et je vous ferai jouir de quelques biens, ~ et vous libérerai avec une belle libération.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! قُل لِّأَزْوَٰجِكَ: "إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا، فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ[1] ~ وَأُسَرِّحْكُنَّ[2] سَرَاحًا جَمِيلًا.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

H-90/33:29. Mais si vous voulez Dieu, son messager et la [demeure] dernière, Dieu a préparé pour les bienfaitrices parmi vous une grande rétribution".

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱللَّهَ، وَرَسُولَهُۥ، وَٱلدَّارَ ٱلْأَخِرَةَ، فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا".

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

H-90/33:30[6]. Ô femmes du Prophète! Celle parmi vous qui commet une turpitude manifeste, sa punition sera le double [de ce qui est prévu pour cette turpitude]. ~ Et cela, pour Dieu, était facile.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ! مَن يَأْتِ[1] مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ[2]، يُضَٰعَفْ[3] لَهَا ٱلْعَذَابُ[4] ضِعْفَيْنِ [...]. ~ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا.

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

H-90/33:31[7]. Celle parmi vous qui se dévoue à Dieu et à son messager et fait une bonne œuvre, nous lui donnerons deux fois sa rétribution. Nous avons préparé pour elle une provision honorable.

وَمَن يَقْنُتْ[1] مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ، وَتَعْمَلْ[2] صَٰلِحًا، نُّؤْتِهَآ[3] أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ. وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

---

1 T1) On ne sait pas la relation entre ce verset et le verset précédent.

2 1) قراءة شيعية: الْقِتَالَ بِعَلِيٍّ

3 1) الرُّعُبَ (2 آزروهم (3 يَقْتُلُونَ (4 وَتَأْسُرُونَ، وَيَأْسِرُونَ ♦ R1) Hamidullah signale que ce verset se réfère au combat contre les juifs de Médine auxquels Mahomet applique la loi juive sur le combat: Dt 20:10-20.

4 1) تَطَؤُهَا

5 1) أُمَتِّعْكُنَّ، وَأُسَرِّحْكُنَّ (2

6 1) تَأْتِ (2 مُبَيِّنَةٍ (3 يُضَعَّفْ (4 الْعَذَابَ - نُضْعِفْ، يُضَاعِفْ، نُضَعِّفْ

7 1) تَقْنُتْ (2 وَيَعْمَلْ (3 يُؤْتِهَا

H-90/33:32[1]. Ô femmes du Prophète! Vous n'êtes comparables à aucune autre femme, si vous craignez. Ne vous soumettez pas en parlant, afin que celui qui a une maladie dans son cœur ne vous convoite pas. ~ Et dites une parole convenable.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ! لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ، إِنِ ٱتَّقَيۡتُنَّ. فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ، فَيَطۡمَعَ[1] ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ. ~ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا.

يا نِساءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّساءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا

H-90/33:33[2]. Demeurez dans vos maisons[R1] et ne vous exhibez pas[R2] comme l'exhibition de l'époque de la première ignorance.[T1] Observez la prière, donnez la dîme et obéissez à Dieu et à son messager. Dieu ne veut que faire disparaître de vous l'opprobre[T2], ô gens de la maison! et vous purifier pleinement.

وَقَرۡنَ[1] فِي بُيُوتِكُنَّ، وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ[2] ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰۖ. وَأَقِمۡنَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ، وَأَطِعۡنَ ٱللَّهَ، وَرَسُولَهُۥٓۚ. إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذۡهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجۡسَ، أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِ! وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيرٗا.

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

H-90/33:34[3]. Rappelez-vous de ce qui est récité, dans vos maisons, des signes de Dieu et de la sagesse. ~ Dieu est accommodant, informé.

وَٱذۡكُرۡنَ مَا يُتۡلَىٰ[1]، فِي بُيُوتِكُنَّ، مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلۡحِكۡمَةِۗ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا، خَبِيرًا.

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

H-90/33:35. Les soumis et les soumises, les croyants et les croyantes, les dévoués et les dévouées, les véridiques hommes et femmes, les patients et les patientes, les prostrés et les prostrées, les donneurs et les donneuses d'aumônes, les jeûnants et les jeûnantes, les gardiens et les gardiennes de leurs sexes, ceux et celles qui se rappellent beaucoup de Dieu, ~ Dieu leur a préparé un pardon et une grande rétribution.

إِنَّ ٱلۡمُسۡلِمِينَ وَٱلۡمُسۡلِمَٰتِ، وَٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ، وَٱلۡقَٰنِتِينَ وَٱلۡقَٰنِتَٰتِ، وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ، وَٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰبِرَٰتِ، وَٱلۡخَٰشِعِينَ وَٱلۡخَٰشِعَٰتِ، وَٱلۡمُتَصَدِّقِينَ وَٱلۡمُتَصَدِّقَٰتِ، وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ، وَٱلۡحَٰفِظِينَ فُرُوجَهُمۡ وَٱلۡحَٰفِظَٰتِ، وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ [...]، ~ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمٗا.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

H-90/33:36[4]. Il n'était pas à un croyant ou à une croyante, quand Dieu et son messager ont décidé d'une affaire, d'avoir le choix dans leur affaire. ~ Quiconque désobéit à Dieu et à son messager, s'est égaré dans un égarement manifeste.

وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٖ وَلَا مُؤۡمِنَةٍ، إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمۡرًا، أَن يَكُونَ[1] لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُ[2] مِنۡ أَمۡرِهِمۡۗ. ~ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلٗا مُّبِينٗا.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

H-90/33:37[5]. [Rappelle] quand tu disais à celui que Dieu a gratifié et que tu as gratifié: "Retiens pour toi ton épouse et crains Dieu". Mais tu caches en ton âme ce que Dieu fait apparaître et crains les humains, alors que Dieu a plus de droit à

[...] وَإِذۡ تَقُولُ لِلَّذِيٓ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَأَنۡعَمۡتَ[1] عَلَيۡهِ: "أَمۡسِكۡ عَلَيۡكَ زَوۡجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ". وَتُخۡفِي فِي نَفۡسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبۡدِيهِ، وَتَخۡشَى ٱلنَّاسَ، وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَىٰهُۖ. فَلَمَّا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى

---

1 1) فَيَطۡمَعَ، فَيَطۡمَعِ، فَيُطۡمِعَ

2 1) تُبَرَّجۡنَ (2 وَقِرۡنَ، وَاقۡرِرۡنَ ♦ T1) L'époque préislamique. Nous trouvons la même expression dans Ac 17:29-30 T2) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5 ♦ R1) Cf 4 M 18:7 R2) Cf. 1 Tm 2:9.

3 1) تُتۡلَى

4 1) الۡخِيۡرَةُ (2 تَكُونَ

5 1) زَوَّجۡتُكَهَا، زَوَّجۡنَكَهَا (2 وَأَنۡعَمۡتُ ♦ T1) cessé toute relation (Hamidullah); eu commerce (Abdelaziz); ne la désira plus (Boubakeur). Luxenberg: a achevé le terme avec elle. Ce verset complète les versets 90/33:1-5 interdisant l'adoption. Voir la note du verset 92/4:23 sur l'allaitement qui crée des liens familiaux au lieu de l'adoption.

قَضَىٰ زَيۡدٞ مِّنۡهَا وَطَرٗا، زَوَّجۡنَٰكَهَا[2]، لِكَيۡ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ حَرَجٞ فِيٓ أَزۡوَٰجِ أَدۡعِيَآئِهِمۡ، إِذَا قَضَوۡاْ مِنۡهُنَّ وَطَرٗا. ~ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولٗا.

ار حسه ملما مصى
ديد منها وطرا
دوحطها لطى لا
يطور على المومنين
حرج ـ ادوج
ادعيايهم اذا
مصوا منهر وطرا
وطار امر الله ممعولا

زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

ce que tu le craignes. Quand Zayd a accompli un besoin[T1] avec elle, nous te l'avons mariée, afin qu'il n'y ait aucun embarras pour les croyants avec les épouses de leurs adoptifs, quand ceux-ci ont accompli un besoin avec elles. ~ L'ordre de Dieu doit être accompli.

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنۡ حَرَجٖ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُۚ. وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ قَدَرٗا مَّقۡدُورًا.

ما كار على السى مر
حرج منما مرض الله
له سه الله ـ الدين
حلوا مر مىل وطار امر
الله مدرا ممدورا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

H-90/33:38[1]. Il n'y avait nul embarras au Prophète en ce que Dieu lui a imposé. C'est la loi de Dieu pour ceux qui sont passés auparavant. L'ordre de Dieu est une prédétermination prédéterminée.[T1]

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ[1] رِسَٰلَٰتِ[2] ٱللَّهِ، وَيَخۡشَوۡنَهُۥ، وَلَا يَخۡشَوۡنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَۗ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا.

الدين سلعون رسلـ
الله ويحسونه ولا يحسون
احدا الا الله وكفى
بالله حسيبا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

H-90/33:39[2]. Ceux qui communiquent les messages de Dieu, le craignent et ne craignent nul autre que Dieu. ~ Dieu suffit comme comptable.

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ. وَلَٰكِن رَّسُولَ[1] ٱللَّهِ، وَخَاتَمَ[2] ٱلنَّبِيِّـۧنَ[3]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٗا.

ما طار محمد ابا احد
مر رحالكم ولكر
رسول الله وحاتم النبر
وطار الله بكل سى
عليما

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

H-90/33:40[3]. Mahomet[R1] n'a pas été le père de l'un de vos hommes. Mais il est le messager de Dieu et le sceau des prophètes. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ ذِكۡرٗا كَثِيرٗا،

يا ايها الدين امنوا
اذكروا الله ذكرا
كثيرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

H-90/33:41. [---] Ô vous qui avez cru! Rappelez-vous beaucoup de Dieu,

وَسَبِّحُوهُ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا.

وسبحوه بكره واصيلا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

H-90/33:42. et exaltez-le matin et soir.

هُوَ ٱلَّذِي يُصَلِّي عَلَيۡكُمۡ، وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ، لِيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ. وَكَانَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ رَحِيمٗا.

هو الدى يصلى
عليكم وملئكته
ليحرجكم مر
الظلمت الى النور
وطار بالمومنين رحيما

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

H-90/33:43[4]. C'est lui qui prie sur vous, avec ses anges,[T1] afin qu'il vous fasse sortir de l'obscurité à la lumière. ~ Il est miséricordissime envers les croyants.

تَحِيَّتُهُمۡ، يَوۡمَ يَلۡقَوۡنَهُۥ: "سَلَٰمٞ". وَأَعَدَّ لَهُمۡ أَجۡرٗا كَرِيمٗا.

حسهم يوم يلموه سلم
واعد لهم اجرا كريما

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

H-90/33:44. Leur salutation, le jour où ils le rencontreront, sera: "Paix". Il leur a préparé une rétribution honorable.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا، وَمُبَشِّرٗا، وَنَذِيرٗا،

يا ايها السى انا ارسلنك
شهدا ومسرا
ونديرا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

H-90/33:45. Ô Prophète! Nous t'avons envoyé comme témoin, annonciateur, avertisseur,

وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ، بِإِذۡنِهِۦ، وَسِرَاجٗا مُّنِيرٗا.

وداعيا الى الله باذنه
وسراجا منيرا

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

H-90/33:46[5]. appeleur à Dieu, avec son autorisation et lampe lumineuse.[R1]

وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَضۡلٗا كَبِيرٗا.

وبسر المومنين بار لهم
مر الله مصلا كبيرا

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

H-90/33:47. Annonce aux croyants qu'ils auront de Dieu une grande faveur.

---

1 T1) un décret inéluctable (Hamidullah); un décret déterminé (Abdelaziz); un décret prédéterminé (Boubakeur).

2 1) رِسَالَةَ (2 بَلَّغُوا، بُلِّغُوا

3 1) رَسُولُ (2 خَاتَمَ، خَاتَمٌ، وَخَاتِمَ (3 وَلَكِنْ نبياً خَتَمَ النَّبِيِّينَ ♦ R1) Le christianisme estime qu'il n'y a pas de prophètes après Jésus, qui a mis en garde contre les faux prophètes (Mt 7:15, 24:11 et 24. 2 P 2:1). Comme Mahomet, Mani a prétendu qu'il est le dernier prophète, que son message s'adresse à tous, que les chrétiens ont falsifié leurs livres sacrés, que les passages de l'Évangile qui parlent de l'envoi du Paraclet (le consolateur: Jn 14:16-17 et 25-26; 15:26-27; 16:7-11 et 13-14) se réfèrent à lui et que Jésus n'a pas été crucifié (Christensen, p. 178).

4 T1) C'est lui qui prie sur vous, ainsi que ses anges (Hamidullah); C'est lui qui est miséricordissime envers vous et ses anges l'implorent (Abdelaziz); C'est lui qui répand ses bénédictions sur vous et ses anges [le font] aussi (Boubakeur).

5 R1) Image employée par Jésus dans le sermon sur la montagne: Mt 5:14-16.

H-90/33:48[1]. N'obéis pas aux mécréants et aux hypocrites, ignore leur préjudice et confie-toi à Dieu[A1]. ~ Dieu suffit comme garant.

وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ، وَدَعْ أَذَىٰهُمْ، وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا.

ولا تطع الكفرين والمنفقين ودع اذيهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

H-90/33:49[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand vous épousez les croyantes et qu'ensuite vous les répudiez avant de les avoir touchées, vous n'avez pas sur elles un délai d'attente à compter. ~ Faites-les alors jouir de quelques biens et libérez-les avec une belle libération.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ، ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ[1]، فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا. ~ فَمَتِّعُوهُنَّ، وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا.

يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المومنت ثم طلقتموهن من قبل ان تمسوهن مما لكم عليهن من عدة تعتدونها ممتعوهن وسرحوهن سراحا جميلا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

H-90/33:50[3]. Ô Prophète! Nous t'avons permis tes épouses à qui tu as donné leurs rétributions, ce que ta main droite posséda[T1R1] de ce que Dieu t'a attribué comme butin, les filles de ton oncle paternel, les filles de tes tantes paternelles, les filles de ton oncle maternel et les filles de tes tantes maternelles qui avaient émigré avec toi. Et [nous t'avons permis] toute femme croyante si elle s'est donnée au Prophète, si le Prophète a voulu l'épouser, privilège exclusivement pour toi, hors des croyants. [Nous savons ce que nous leur avons imposé au sujet de leurs épouses et de ce que leurs mains droites possédèrent,[T1] afin qu'il n'y ait aucun embarras sur toi.] ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِيٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ، وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ، وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ، وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ، ٱلَّٰتِي[1] هَاجَرْنَ مَعَكَ. [...] وَٱمْرَأَةً مُّؤْمِنَةً[2] إِن وَهَبَتْ[3] نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ، إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِيُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا، خَالِصَةً[4] لَّكَ، مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ. [قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ، لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ.] ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

يا ايها النبى انا احللنا لك ازوجك التى اتيت اجورهن وما ملكت يمينك مما افاء الله عليك وبنات عمك وبنات عمتك وبنات خالك وبنات خالتك التى هاجرن معك وامراة مومنة ان وهبت نفسها للنبى ان اراد النبى ان يستنكحها خالصة لك من دون المومنين قد علمنا ما فرضنا عليهم فى ازواجهم وما ملكت ايمنهم لكيلا يكون عليك حرج وكان الله غفورا رحيما

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

H-90/33:51[4]. Tu peux différer qui tu veux parmi elles et tu peux prendre pour toi qui tu veux. Et celle que tu désires parmi celles que tu as distancées, nul grief sur toi. Voilà ce qui est plus approprié pour que leurs yeux se réjouissent et ne s'attristent pas et qu'elles soient satisfaites de ce que tu leur as donné à toutes. Dieu sait ce qui est en vos cœurs. ~ Dieu est connaisseur, magnanime.

تُرْجِي[1] مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ، وَتُـْٔوِيٓ[2] إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ. وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ. ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ[3]، وَلَا يَحْزَنَّ، وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ[4] [5]. وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَلِيمًا.

ترجى من تشاء منهن وتوى اليك من تشاء ومن ابتغيت ممن عزلت فلا جناح عليك ذلك ادنى ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين بما اتيتهن كلهن والله يعلم ما فى قلوبكم وكان الله عليما حليما

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

H-90/33:52[5]. Il n'est plus permis pour toi de prendre les femmes après [ce jour-ci], ni de les changer contre d'autres épouses, même si leur beauté t'émerveille,[A1] sauf ce que ta main droite posséda.[T1R1] ~ Dieu est observateur sur toute chose.

لَّا يَحِلُّ[1] لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ [...]، وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ، وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ، إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا.

لا يحل لك النسا من بعد ولا ان تبدل بهن من ازوج ولو اعجبك حسنهن الا ما ملكت يمينك وكان الله على كل شىء رقيبا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

H-90/33:53[6]. [---] Ô vous qui avez cru! N'entrez pas dans les maisons du Prophète, à moins qu'on ne vous autorise pour la nourriture, sans attendre sa cuis-

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَدْخُلُواْ بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ، إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ، غَيْرَ[1] نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ[2]. وَلَٰكِنْ،

يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبى الا ان يوذن لكم الى طعام غير ناظرين إناه ولكن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) تَعْتَدُونَهَا (2 تَمَاسُّوهُنَّ

3 1) والَّلاتِي (2 وَامْرَأَةٌ مُؤْمِنَةٌ (3 وَهَبَتْ، إِذْ وَهَبَتْ، (4 أَنْ وَهَبَتْ ♦ خَالِصَةً ♦ T1) Les esclaves ♦ R1) Permis aussi dans Lv 19:20.

4 1) تُرْجِيء (2 وَتُوِي، وَتُوِي (3 تُقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ، تُقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ (4 كُلُّهُنَّ (5 وَيَرْضَيْنَ كُلُّهُنَّ بِمَا آتَيْتَهُنَّ

5 1) تَحِلُّ ♦ T1) Les esclaves ♦ A1) Abrogé par 90/33:50 ♦ R1) Permis aussi dans Lv 19:20.

6 1) غَيْر (2 إِنَاءه (3 فَيَسْتَحِي (4 يَسْتَحِي (5 فَسَلُوهُنَّ ♦ T1) Luxenberg (p. 246) lit نَاظِرِينَ إِنَاتُهُ au lieu de نَاظِرِينَ إِنَاهُ et traduit: sans regarder ses femelles.

إِذَا دُعِيتُمْ، فَٱدْخُلُواْ. فَإِذَا طَعِمْتُمْ، فَٱنتَشِرُواْ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ. إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي ٱلنَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِۦ[3] مِنكُمْ، وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْيِۦ[4] مِنَ ٱلْحَقِّ. وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ [...] مَتَٰعًا، فَسْـَٔلُوهُنَّ[5] مِن وَرَآءِ حِجَابٍ. ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ. وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ، وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا. ~ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ، عِندَ ٱللَّهِ، [...] عَظِيمًا.

اسه ولطر ادا دعسم مادحلوا مادا طعمم مانسدوا ولا مسسسر لحديث ار دلطم كار يوذى السى منسحى منطم واسه لا يسحى مر الحو وادا سالموهر منا مسلوهر مر وما حداب دلطم اطهر لملوبطم وملوبهر وما كار لطم ار يوذوا دسول اسه ولا ار ينطحوا ادوحه مر بعده ابدا ار دلطم كار عند اسه عطيما

دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

son.[T1] Mais quand vous êtes invités, entrez alors. Et quand vous avez mangé, dispersez-vous sans vous complaire dans un récit. Cela lésait le Prophète et il s'embarrassait de vous, mais Dieu ne s'embarrasse pas de la vérité. Quand vous demandez quelque bien à [ses femmes], demandez-leur de derrière un voile. Cela est plus pur pour vos cœurs et leurs cœurs. Il n'était pas à vous à léser le messager de Dieu, ni d'épouser ses épouses après lui. ~ Voilà ce qui serait, auprès de Dieu, un grand [péché].

[إِن تُبْدُواْ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.]

ار يبدوا سا او يخموه مار اسه كار يطل سى عليما

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

H-90/33:54. [Que vous montriez une chose ou que vous la cachiez, ~ Dieu est connaisseur de toute chose].

لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيٓ [...] ءَابَآئِهِنَّ، وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ، وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ، وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ، وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ، وَلَآ نِسَآئِهِنَّ [...]، وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ. وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا.

لا حاى عليهر ى اباهر ولا ابايهر ولا احويهر ولا ابا احويهر ولا ابا احويهر ولا يسايهر ولا ما ملطت ايمهر وايمر اسه ار اسه كار على كل سى سهيدا

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

H-90/33:55[1]. Nul grief sur elles [de ne pas se voiler devant] leurs pères, leurs fils, leurs frères, les fils de leurs frères, les fils de leurs sœurs, leurs femmes [croyantes] et ce que leurs mains droites possédèrent.[T1] Craignez Dieu. ~ Dieu est témoin sur toute chose.

[---] إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ[1] يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ. يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! صَلُّواْ[2] عَلَيْهِ وَسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا.

ار اسه وملطته يصلور على السى يايها الدير امنوا صلوا عليه وسلموا يسليما

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

H-90/33:56[2]. [---] Dieu et ses anges prient sur le Prophète. Ô vous qui avez cru! Priez sur lui et soumettez-vous complètement.

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ. ~ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا.

ار الدير يودور اسه ورسوله لعنهر اسه ى الدنيا والاحره واعد لهر عدابا مهينا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا

H-90/33:57. [---] Ceux qui lèsent Dieu et son messager, Dieu les a maudits dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Il leur a préparé une punition humiliante.

وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ، بِغَيْرِ مَا ٱكْتَسَبُواْ، ~ فَقَدِ ٱحْتَمَلُواْ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا.

والدير يودور المومنير والمومنت بسى ما اكتسبوا ممد احملوا بهتا واما مسا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا

H-90/33:58. Ceux qui lèsent les croyants et les croyantes, pour [le mal] qu'ils n'ont pas réalisé, commettent une calomnie et un péché manifeste.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! قُل لِّأَزْوَٰجِكَ، وَبَنَاتِكَ، وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ، يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ. ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ، فَلَا يُؤْذَيْنَ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

يايها السى مل لادوحك وسايك ويسا المومنير يدسر عليهر مر حلسهر دلط ادسى ار يعرمر ملا يودر وكار اسه عمودا دحيما

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

H-90/33:59. Ô Prophète! Dis à tes épouses, à tes filles et aux femmes des croyants, de ramener sur elles leurs djilbabs. Cela est plus approprié pour qu'elles soient reconnues et ainsi elles ne seront pas lésées. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

---

[1] T1) Les esclaves.

[2] 1) وَمَلَائِكَتُهُ (2 فصَلُّوا

H-90/33:60[1]. [---] Si les hypocrites, ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs et les fauteurs de troubles à Médine ne cessent pas, nous t'inciterons contre eux et alors ils n'y seront plus tes voisins que pour un court instant.

[---] لَئِن لَّمۡ يَنتَهِ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ، وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ، وَٱلۡمُرۡجِفُونَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ، لَنُغۡرِيَنَّكَ بِهِمۡ، ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلٗا.

لئن لم ينته المنافقون والذين في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك فيها إلا قليلا

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

H-90/33:61[2]. [Puis ils seront expulsés], maudits. Où qu'on les rencontrera, ils seront pris et tués impitoyablement.

[...] مَّلۡعُونِينَ. أَيۡنَمَا ثُقِفُوٓاْ، أُخِذُواْ، وَقُتِّلُواْ[1] تَقۡتِيلٗا.

ملعونين اينما ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا

H-90/33:62. [C'est là] la loi de Dieu pour ceux qui sont passés auparavant. ~ Et tu ne trouveras pas de changement dans la loi de Dieu.

[...] سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُ. ~ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا.

سنة الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

H-90/33:63[3]. [---] Les humains t'interrogent sur l'heure[R1]. Dis: "Sa connaissance est seulement auprès de Dieu". Que sais-tu? Peut-être [l'avènement de] l'heure sera-t-il proche!

[---] يَسۡـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ. قُلۡ: "إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ ٱللَّهِ". وَمَا يُدۡرِيكَ؟ لَعَلَّ [...] ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا!

يسئلك الناس عن الساعه قل انما علمها عند الله وما يدريك لعل الساعه تكون قريبا

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

H-90/33:64. Dieu a maudit les mécréants, ~ et leur a préparé un brasier.

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ، ~ وَأَعَدَّ لَهُمۡ سَعِيرًا.

ان الله لعن الكفرين واعد لهم سعيرا

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

H-90/33:65. Ils y seront éternellement, à jamais. ~ Ils ne trouveront ni allié ni secoureur.

خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗا. ~ لَّا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا.

خلدين فيها ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

H-90/33:66[4]. Le jour où leurs faces seront tournées dans le feu,[R1] ils diront: "Si seulement nous avions obéi à Dieu et obéi au messager!"

يَوۡمَ تُقَلَّبُ[1] وُجُوهُهُمۡ[2] فِي ٱلنَّارِ، يَقُولُونَ: "يَٰلَيۡتَنَآ أَطَعۡنَا ٱللَّهَ وَأَطَعۡنَا ٱلرَّسُولَا!"

يوم تقلب وجوههم في النار يقولون يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا

H-90/33:67[5]. Ils dirent: "Notre Seigneur! Nous avons obéi à nos chefs et à nos anciens et ils nous ont égarés de la voie.

وَقَالُواْ: "رَبَّنَآ! إِنَّآ أَطَعۡنَا سَادَتَنَا[1] وَكُبَرَآءَنَا، فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا[2].

وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وكبراءنا فاضلونا السبيلا

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا

H-90/33:68[6]. Notre Seigneur! Donne-leur le double de la punition et maudis-les avec une grande malédiction".

رَبَّنَآ! ءَاتِهِمۡ ضِعۡفَيۡنِ مِنَ ٱلۡعَذَابِ، وَٱلۡعَنۡهُمۡ لَعۡنٗا كَبِيرٗا[1]".

ربنا اتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا كبيرا

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

H-90/33:69[7]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne soyez pas comme ceux qui ont lésé Moïse et Dieu l'a absous de ce qu'ils ont dit. Il était honorable auprès de Dieu.[R1]

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوۡاْ مُوسَىٰ، فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُواْ[1]. وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ[2] وَجِيهٗا.

يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين اذوا موسى فبراه الله مما قالوا وكان عند الله وجيها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

H-90/33:70. Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu, ~ et dites des paroles adéquates.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، ~ وَقُولُواْ قَوۡلٗا سَدِيدٗا.

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

H-90/33:71[8]. Il améliorera vos œuvres et vous pardonnera vos fautes. ~ Quiconque obéit à Dieu et à son messager a eu un grand succès.

يُصۡلِحۡ لَكُمۡ أَعۡمَٰلَكُمۡ، وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ. ~ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدۡ فَازَ فَوۡزًا عَظِيمٗا[1].

يصلح لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

---

1 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

2 1) وَقُتِّلُوا

3 R1) Cf. Mt 24, 3 et 36; Mc 13, 32; Ac 1, 7.

4 1) تُقَلَّبُ وُجُوهَهُمْ، نُقَلِّبُ وُجُوهَهُمْ (2 تَقَلَّبُ، تَتَقَلَّبُ ♦ T1) Selon une légende juive, Moïse a visité l'enfer et y a vu les pécheurs couchés sur leurs faces (Ginzberg, vol. 2, p. 119).

5 1) السَّبِيلَ (2 سَادَاتَنَا

6 1) كَثِيرًا

7 1) عَبْدُ اللَّهِ، عَبْدَاً لِلَّهِ (2 قراءة شيعية: وَما كانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ فِي عَلِيٍّ وَالأئمة كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قالُوا ♦ R1) Voir la note de 49/28:76.

8 1) قراءة شيعية: ومن يطع الله ورسوله في ولاية علي والأئمة من بعده فاز فوزا عظيما

H-90/33:72[1]. [---] Nous avons présenté la responsabilité[T1] aux cieux, à la terre et aux montagnes, mais ils ont refusé de la porter et en ont été préoccupés, mais l'humain l'a portée [et ne l'a pas assumée]. Il était oppressif, ignorant.

[---] إِنَّا عَرَضۡنَا ٱلۡأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلۡجِبَالِ، فَأَبَيۡنَ أَن يَحۡمِلۡنَهَا وَأَشۡفَقۡنَ مِنۡهَا، وَحَمَلَهَا ٱلۡإِنسَٰنُ [...]. إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا.

انا عرضنا الامانه على السموت والارض والجبال فابين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسن انه كان ظلوما جهولا

إِنَّا عَرَضۡنَا الۡأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالۡأَرۡضِ وَالۡجِبَالِ فَأَبَيۡنَ أَنۡ يَحۡمِلۡنَهَا وَأَشۡفَقۡنَ مِنۡهَا وَحَمَلَهَا الۡإِنۡسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

H-90/33:73[2]. Afin que Dieu punisse les hypocrites, hommes et femmes, ainsi que les associateurs, hommes et femmes et que Dieu pardonne aux croyants et aux croyantes. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ، وَٱلۡمُشۡرِكِينَ وَٱلۡمُشۡرِكَٰتِ، وَيَتُوبَ[1] ٱللَّهُ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

ليعذب الله المنمنين والمنمنت والمسركين والمسركت ويتوب الله على المومنين والمومنت وكان الله غمورا رحيما

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الۡمُنَافِقِينَ وَالۡمُنَافِقَاتِ وَالۡمُشۡرِكِينَ وَالۡمُشۡرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الۡمُؤۡمِنِينَ وَالۡمُؤۡمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Chapitre 91/60: L'éprouvée
سُورَة المُمۡتَحَنَة

13 versets - hégirien[3]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَانِ الرَّحِيمِ

H-91/60:1[5]. Ô vous qui avez cru! Ne prenez pas mon ennemi et votre ennemi pour alliés. Leur lancez-vous de l'affection, alors qu'ils ont mécru en ce qui vous est parvenu de la vérité? Ils font sortir le messager et vous-mêmes parce que vous croyez en Dieu, votre Seigneur. Si vous sortez luttant dans ma voie et recherchant ma satisfaction, [ne les prenez pas pour alliés], leur tenant en secret de l'affection. Je sais mieux [qu'eux et que vous] ce que vous cachez et ce que vous dites publiquement. Quiconque parmi vous le fait, s'égare de la voie nivelée.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمۡ أَوۡلِيَآءَ. تُلۡقُونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ، وَقَدۡ كَفَرُواْ بِمَا[1] جَآءَكُم مِّنَ ٱلۡحَقِّ. يُخۡرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ أَن تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ، رَبِّكُمۡ. إِن كُنتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَٰدًا فِي سَبِيلِي وَٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِي، [...] تُسِرُّونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ. وَأَنَا أَعۡلَمُ [...] بِمَآ أَخۡفَيۡتُمۡ وَمَآ أَعۡلَنتُمۡ. وَمَن يَفۡعَلۡهُ مِنكُمۡ، فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ.

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوى وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالموده وقد كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تومنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم بالموده وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سوا السبيل

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمۡ أَوۡلِيَاءَ تُلۡقُونَ إِلَيۡهِمۡ بِالۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمۡ مِنَ الۡحَقِّ يُخۡرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ أَنۡ تُؤۡمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمۡ إِنۡ كُنۡتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابۡتِغَاءَ مَرۡضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيۡهِمۡ بِالۡمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعۡلَمُ بِمَا أَخۡفَيۡتُمۡ وَمَا أَعۡلَنۡتُمۡ وَمَنۡ يَفۡعَلۡهُ مِنۡكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

H-91/60:2. S'ils vous rencontrent, ils seront des ennemis pour vous, étendront contre vous leurs mains et leurs langues avec le mal et désireront que vous mécroyiez.

إِن يَثۡقَفُوكُمۡ، يَكُونُواْ لَكُمۡ أَعۡدَآءً، وَيَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ وَأَلۡسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ، وَوَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ.

ان يثقفوكم يكونوا لكم اعدا ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم بالسو وودوا لو تكفرون

إِنۡ يَثۡقَفُوكُمۡ يَكُونُوا لَكُمۡ أَعۡدَاءً وَيَبۡسُطُوا إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ وَأَلۡسِنَتَهُمۡ بِالسُّوۡءِ وَوَدُّوا لَوۡ تَكۡفُرُونَ

H-91/60:3[6]. Ni vos apparentés, ni vos enfants, ne vous profiteront. Le jour de la résurrection, il décidera parmi vous. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

لَن تَنفَعَكُمۡ أَرۡحَامُكُمۡ، وَلَآ أَوۡلَٰدُكُمۡ. يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، يَفۡصِلُ[1] بَيۡنَكُمۡ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ.

لن تنفعكم ارحامكم ولا اولدكم يوم القيمه يفصل بينكم والله بما تعملون بصير

لَنۡ تَنۡفَعَكُمۡ أَرۡحَامُكُمۡ وَلَا أَوۡلَادُكُمۡ يَوۡمَ الۡقِيَامَةِ يَفۡصِلُ بَيۡنَكُمۡ وَاللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ

---

1 T1) la responsabilité [de porter les charges, de faire le bien et d'éviter le mal] (Hamidullah); la responsabilité des obligations de la loi divine (Abdelaziz); le dépôt (Boubakeur); le dépôt de la foi (Chiadmi) ♦ R1) Ce verset a probablement un lien avec une légende qui raconte la querelle des montagnes parce que le Sinaï a été choisi (Ginzberg, vol. 3, p. 33-34).

2 1) وَيَتُوبُ، فَيَتُوبُ

3 Titre tiré du verset 10. Autres titres: الامتحان - المرأة

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) لِمَا

6 1) يُفۡصَلُ، يُفَصَّلُ، يُفَصِّلُ، نُفَصِّلُ، نَفۡصِلُ، نُفۡصِلُ، يُفۡصِلُ

H-91/60:4[1]. [---] Vous aviez un bon modèle en Abraham et en ceux qui étaient avec lui, quand ils dirent à leurs gens: "Nous sommes quittes de vous et de ce que vous adorez, hors de Dieu. Nous avons mécru en vous et l'inimitié et la haine apparurent entre nous et vous, à jamais, jusqu'à ce que vous croyiez en Dieu seul". Exception faite la parole d'Abraham à son père: "Je demanderai pardon pour toi, mais je ne peux rien pour toi auprès de Dieu", [que vous ne devez imiter]. [Notre Seigneur! Nous nous confions à toi et à toi nous nous repentons. ~ C'est vers toi la destination.

[---] قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ[1] حَسَنَةٌ فِيٓ إِبْرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ، إِذْ قَالُواْ لِقَوْمِهِمْ: "إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ. كَفَرْنَا بِكُمْ، وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةُ وَٱلْبَغْضَآءُ أَبَدًا، حَتَّىٰ تُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥٓ". إِلَّا قَوْلَ إِبْرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ: "لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ، وَمَآ أَمْلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَيْءٍ" [...]. [رَبَّنَا! عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا، وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا. ~ وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

مد كاب لطم اسوه حسه ع ابدهم والدين معه اد مالوا لموهم انا بدوا منطم ومما بسدود مد دود الله طمدنا بطم وبدا بينا وبينطم العدوه والبعضا ابدا حى بومنوا بالله وحده الا مول ابدهم لابه لاسعمدر لط وما املط لط مد الله مد سى دبنا علبط بوكلنا والبط اينا والبط المصبر

H-91/60:5. Notre Seigneur! Ne fais pas de nous une épreuve pour ceux qui ont mécru et pardonne-nous, notre Seigneur! ~ C'est toi le noble, le sage.]

رَبَّنَا! لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ، وَٱغْفِرْ لَنَا، رَبَّنَآ! ~ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.]

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دبنا لا عبلنا منه للدين طمدوا واعمد لنا دبنا انط انه العدبد الحطم

H-91/60:6[2]. Vous aviez en eux un bon modèle, pour celui qui espère Dieu et le jour dernier. Quiconque tourne le dos, Dieu est l'indépendant, le louable.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ[1] حَسَنَةٌ، لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْأَخِرَ. وَمَن يَتَوَلَّ [...]، فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِيُّ، ٱلْحَمِيدُ.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْأَخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

لمد كار لطم منهم اسوه حسه لمن كار يدحوا الله والبوم الاحد ومد بىول مار الله هو العي الحمد

H-91/60:7. [---] Peut-être que Dieu mettra de l'affection entre vous et ceux avec qui vous étiez ennemis. Dieu est puissant. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً. وَٱللَّهُ قَدِيرٌ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

عسى الله ار حعل سطم وبد الدين عادىم منهم موده والله مدىر والله عمود دحىم

H-91/60:8[3]. Dieu ne vous interdit pas, concernant ceux qui ne vous ont pas combattus dans la religion et ne vous ont pas fait sortir de vos demeures, de leur faire du bien et d'être équitables envers eux[A1]. ~ Dieu aime les équitables.

لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ، عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ فِي ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ، أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓاْ إِلَيْهِمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ.

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

لا ىىهطم الله عر الدين لم ىمىلوطم ع الدين ولم ىحىحوطم مد ديطم ار ىىوهم ومسطوا البهم ار الله حب المسطبر

H-91/60:9. Dieu vous interdit seulement, concernant ceux qui vous ont combattus dans la religion, vous ont fait sortir de vos demeures et ont soutenu pour vous faire sortir, de vous allier à eux. Quiconque s'allie à eux, ~ ceux-là sont les oppressifs.

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ، عَنِ ٱلَّذِينَ قَٰتَلُوكُمْ فِي ٱلدِّينِ، وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ، وَظَٰهَرُواْ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ، أَن تَوَلَّوْهُمْ. وَمَن يَتَوَلَّهُمْ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

انما ىىهطم الله عر الدين ملوطم ع الدين واحىحوطم مد ديطم وطهدوا على احىاحطم ار بولوهم ومد بىولهم ماولبط هم الطلمود

H-91/60:10[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand les croyantes viennent à vous comme émigrées, éprouvez-les. Dieu sait mieux leur croyance. Si vous savez qu'elles sont croyantes, ne les retournez pas aux mécréants. Elles ne sont pas permises pour eux et ils ne sont pas permis pour elles. Donnez-leur ce qu'ils ont dépensé. Nul grief sur vous à les épou-

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ[1]، فَٱمْتَحِنُوهُنَّ. ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ. فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَٰتٍ، فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ. لَا هُنَّ حِلٌّ[2] لَّهُمْ، وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ. وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُواْ. وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

يا ايها الدين امنوا اذا حاطم المومنت مهجرت مامحنوهن الله اعلم بامنهن مار علمتموهن مومنت ملا بحىعوهن الى الكماد لا هن حل لهم ولا هم ىحلون لهن واىوهم ما انمموا ولا

---

[1] 1) إِسْوَةٌ

[2] 1) إِسْوَةٌ

[3] A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

[4] 1) مُهَاجِرَاتٌ (2 يَحِلَّانِ (3 تُمَسِّكُوا، تَمَسَّكُوا، تَمْسِكُوا (4 وَسَلُوا ♦ A1) Abrogé par 113/9:1.

ser, quand vous leur aurez donné leurs rétributions. Ne maintenez pas des liens avec les mécréantes. Demandez ce que vous avez dépensé,[A1] et qu'ils demandent ce qu'ils ont dépensé. Voilà le jugement de Dieu, il juge parmi vous. ~ Dieu est connaisseur, sage.

تَنكِحُوهُنَّ، إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ. وَلَا تُمۡسِكُواْ[3] بِعِصَمِ ٱلۡكَوَافِرِ. وَسۡـَٔلُواْ[4] مَآ أَنفَقۡتُمۡ، وَلۡيَسۡـَٔلُواْ مَآ أَنفَقُواْ. ذَٰلِكُمۡ حُكۡمُ ٱللَّهِ، يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.

حاج علىطم ار
ىطحوهر اصا
اىىموهر احودهر ولا
ىمىطوا ىعصم
الطوامى وىلىوا ما
اىممىم ولىىلوا ما
اىمموا دلطم حطم
الله عطم ىىطم والله
علىم حطىم

إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

H-91/60:11[1]. Si vous perdez quelque chose [de la dot payée à] vos épouses [qui partent] vers les mécréants et que vous châtiiez, donnez alors à ceux dont les épouses sont allées le semblable de ce qu'ils avaient dépensé [comme dot][A1]. ~ Craignez Dieu en qui vous croyez.

وَإِن فَاتَكُمۡ شَيۡءٌ [...] مِّنۡ [...] أَزۡوَٰجِكُمۡ [...] إِلَى ٱلۡكُفَّارِ، فَعَاقَبۡتُمۡ[1]، فَـَٔاتُواْ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتۡ أَزۡوَٰجُهُم مِّثۡلَ مَآ أَنفَقُواْ [...]. ~ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ.

وار ماىطم سى مر
ادوحطم الى الطماد
معاىىم مانوا الدىر
دهىب ادوحهم مىل ما
اىمموا وامموا الله
الدى اىىم ىه مومىور

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

H-91/60:12[2]. Ô Prophète! Quand les croyantes viennent à toi pour te faire allégeance qu'elles n'associeront rien à Dieu, ne voleront pas, ne forniqueront pas, ne tueront pas leurs enfants,[R1] ne commettront pas de calomnie fabulée [en attribuant des enfants à des pères qui ne sont pas les leurs, enfants qui sont] entre leurs mains et leurs pieds et ne te désobéiront pas en ce qui est convenable, alors reçois leur allégeance,[A1] et demande pardon à Dieu pour elles. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ يُبَايِعۡنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشۡرِكۡنَ بِٱللَّهِ شَيۡـٔٗا، وَلَا يَسۡرِقۡنَ، وَلَا يَزۡنِينَ، وَلَا يَقۡتُلۡنَ[1] أَوۡلَٰدَهُنَّ، وَلَا يَأۡتِينَ بَهۡتَٰنٖ يَفۡتَرِينَهُۥ بَيۡنَ [...] أَيۡدِيهِنَّ وَأَرۡجُلِهِنَّ، وَلَا يَعۡصِينَكَ فِي مَعۡرُوفٖ، فَبَايِعۡهُنَّ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُنَّ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

ىاىها الىى اىا حاط
المومىىى

Chapitre 92/4: Les femmes
سُورَة النِّسَاء

176 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

H-92/4:1[3]. Ô humains! Craignez votre Seigneur qui vous a créés d'une seule âme, en a créé son épouse,[R1] et des deux a dispersé beaucoup d'hommes et de femmes. Craignez Dieu par lequel vous vous interrogez et [ayez pitié] des apparentés. ~ Dieu est observateur sur vous.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ[1]، وَخَلَقَ[2] مِنْهَا زَوْجَهَا، وَبَثَّ[3] مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ[4] بِهِۦ، [...] وَٱلْأَرْحَامَ[5]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

H-92/4:2[4]. [---] Donnez aux orphelins leurs biens. Ne substituez pas le bien avec le mal. Ne mangez pas leurs biens [en les joignant] à vos biens[A1]. C'est un grand péché.[R1]

[---] وَءَاتُواْ ٱلْيَتَٰمَىٰٓ أَمْوَٰلَهُمْ. وَلَا تَتَبَدَّلُواْ[1] ٱلْخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِ. وَلَا تَأْكُلُواْ[2] أَمْوَٰلَهُمْ [...] إِلَىٰٓ أَمْوَٰلِكُمْ. إِنَّهُۥ كَانَ حُوبًا[3] كَبِيرًا.

وَأَتُوا الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

H-92/4:3[5]. Si vous craignez de n'être pas équitables envers les orphelins […], épousez les femmes que vous considérez bonnes: deux, trois et quatre.[A1R1] Mais si vous craignez de n'être pas justes, alors une seule, ou ce que vos mains droites possédèrent.[T1R2] Cela est plus approprié pour ne pas être dans le besoin.[T2]

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُواْ[1] فِي ٱلْيَتَٰمَىٰ [...]، فَٱنكِحُواْ مَا[2] طَابَ[3] لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ: مَثْنَىٰ[4]، وَثُلَٰثَ[5]، وَرُبَٰعَ[6]. فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُواْ، فَوَٰحِدَةً[7]، أَوْ مَا[2] مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ. ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُواْ[8].

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَّا تَعُولُوا

H-92/4:4[6]. Donnez aux femmes leurs dots gracieusement.[T1] Si elles vous en cèdent quelque chose de bonne grâce, mangez-la plaisamment, propicement.

وَءَاتُواْ ٱلنِّسَآءَ صَدُقَٰتِهِنَّ[1] نِحْلَةً. فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا، فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا[2]، مَّرِيٓـًٔا[3].

وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا

H-92/4:5[7]. Ne donnez pas aux insensés vos biens dont Dieu a fait un moyen de subsistance pour vous. Mais approvisionnez-les-en et vêtissez-les. ~ Et dites-leur une parole convenable.

وَلَا تُؤْتُواْ[2] ٱلسُّفَهَآءَ[2] أَمْوَٰلَكُمُ ٱلَّتِي[3] جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ قِيَٰمًا[4]. وَٱرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَٱكْسُوهُمْ. ~ وَقُولُواْ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) وَاحِدٍ (2 وَخَالِقٌ (3 وَباثٌّ (4 تَسَّاءَلُونَ، تَسَلُونَ، تُسْأَلُونَ (5 وَالْأَرْحَامِ، وَبِالْأَرْحَامِ، وَالْأَرْحَامُ، ♦ R1) Gn 2:21-22.

4 1) تَبَدَّلُوا (2 تَاكُلُوا (3 حَوْبًا، حَابًا ♦ A1) Abrogé par 87/2:220 ♦ R1) On retrouve ce terme en hébreu dans Dn 1:10.

5 1) تَعِيلُوا، تُعِيلُوا (8 فَوَاحِدَةً (7 وَرُبَعَ (6 وَثُلَثَ (5 ثُنَى (4 طِيْبَ (3 مَنْ (2 تَقْسِطُوا، تَقْسُطُوا، تَعِيْلُوا ♦ T1) Les esclaves. T2) Cela, afin de ne pas faire d'injustice (ou afin de ne pas aggraver votre charge de famille) (Hamidullah); Cela est le moindre, pour éviter la partialité (Abdelaziz); C'est pour vous le moyen d'être aussi équitables que possible (Chiadmi); Cela vaut mieux pour vous, que de ne pas pouvoir subvenir aux besoins d'une famille nombreuse (Masson) ♦ A1) Abroge la coutume préislamique d'épouser plus que quatre femmes ♦ R1) Ce verset est à compléter par 92/4:129 et 90/33:4. Polygamie chez les juifs: Jacob avait 4 femmes: les deux sœurs Léa et Rachel (Gn 29:23 et 28) et leurs deux servantes Zilpa et Bilha (Gn 30:4 et 9). Dt 21:15 parle d'un homme avec deux femmes. Salomon avait sept cents épouses de rang princier et trois cents concubines (1 R 11:1-3). Isaïe et Osée font de la monogamie le symbole de l'union de Dieu avec son peuple (Is 62:5 et Os 2:18-23). Monogamie chez les chrétiens: Mt 19:5; Mc 10:7-8; Ep 5:31 citant Gn 2:24. R2) Cf. Dt 21:10-14.

6 1) صُدُقَتَهُنَّ، صُدُقَاتِهِنَّ، صَدَقَاتِهِنَّ، صُدُقَاتِهِنَّ (2 هَنِيَّاً (3 مَرِيَّاً ♦ T1) Et donnez aux épouses leur mahr [douaire], de bonne grâce (Hamidullah); Remettez aux femmes leurs dots en cadeaux (Abdelaziz); Donnez spontanément leur douaire à vos femmes (Masson). Partant de l'hébreu, Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 25-26) traduit: Donnez aux femmes ce qui leur revient [de l'hébreu sedaqah] de l'héritage [de l'hébreu nahal]. On trouve ce terme dans Dt 1:38; Jr 3:18-19; Za 8:12; 2 S 20:19.

7 1) قِيَمًا، قِوَامًا، قَوَامًا، قِوَمًا (4 اللاتِي، اللواتِي (3 السُّفَهَا (2 تُؤْتُوا

وَٱبۡتَلُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰ. حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُواْ ٱلنِّكَاحَ، فَإِنۡ ءَانَسۡتُم[1] مِّنۡهُمۡ رُشۡدٗا[2]، فَٱدۡفَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ. وَلَا تَأۡكُلُوهَآ[3] إِسۡرَافٗا وَبِدَارًا [...] أَن يَكۡبَرُواْ. وَمَن كَانَ غَنِيّٗا، فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡ. وَمَن كَانَ فَقِيرٗا، فَلۡيَأۡكُلۡ[4] بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ. فَإِذَا دَفَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ، فَأَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِمۡ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا.

وابتلوا اليتامى حتى اذا بلغوا النكاح فان ءانستم منهم رشدا فادفعوا اليهم اموالهم ولا تاكلوها اسرافا وبدارا ان يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف فاذا دفعتم اليهم اموالهم فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا

وَٱبْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

H-92/4:6[1]. Testez les orphelins. Quand ils atteignent l'âge du mariage, si vous apercevez en eux une rectitude, remettez-leur leurs biens. Ne les mangez pas de manière extravagante ou gaspilleuse [avant] qu'ils ne grandissent. Quiconque est riche, qu'il s'abstienne. Et quiconque est pauvre, qu'il mange selon les convenances.[A1] Et quand vous leur remettez leurs biens, faites témoigner sur eux. ~ Dieu suffit comme comptable.

[---] لِّلرِّجَالِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ، وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ وَٱلۡأَقۡرَبُونَ، مِمَّا قَلَّ مِنۡهُ أَوۡ كَثُرَ. نَصِيبٗا مَّفۡرُوضٗا.

للرجال نصيب مما ترك الوالدان والاقربون وللنسا نصيب مما ترك الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

H-92/4:7[2]. [---] Aux hommes revient une part de ce qu'ont laissé les deux géniteurs et les plus proches apparentés et aux femmes une part de ce qu'ont laissé les deux géniteurs et les plus proches apparentés,[A1R1] que ce soit peu ou beaucoup. Une part imposée.

وَإِذَا حَضَرَ ٱلۡقِسۡمَةَ أُوْلُواْ ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينُ، فَٱرۡزُقُوهُم مِّنۡهُ. ~ وَقُولُواْ لَهُمۡ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا.

واذا حضر القسمة اولوا القربى واليتامى والمسكين فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

H-92/4:8[3]. Quand les apparentés, les orphelins et les indigents sont présents à la répartition, approvisionnez-les-en[A1]. ~ Et dites-leur une parole convenable.

وَلۡيَخۡشَ ٱلَّذِينَ، لَوۡ تَرَكُواْ مِنۡ خَلۡفِهِمۡ ذُرِّيَّةٗ ضِعَٰفًا[1]، خَافُواْ عَلَيۡهِمۡ. فَلۡيَتَّقُواْ[2] ٱللَّهَ، ~ وَلۡيَقُولُواْ[3] قَوۡلٗا سَدِيدًا.

وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

H-92/4:9[4]. Qu'ils craignent ceux qui, s'ils laissaient derrière eux des descendants faibles, craindraient sur eux. Qu'ils craignent Dieu, ~ et qu'ils disent des paroles adéquates.[A1]

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ أَمۡوَٰلَ ٱلۡيَتَٰمَىٰ ظُلۡمًا، إِنَّمَا يَأۡكُلُونَ فِي بُطُونِهِمۡ نَارٗا. وَسَيَصۡلَوۡنَ[1] سَعِيرٗا.

ان الذين ياكلون اموال اليتامى ظلما انما ياكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

H-92/4:10[5]. Ceux qui mangent les biens des orphelins oppressivement, ne mangent que du feu dans leur ventre[A1]. Et ils rôtiront[T1] dans un brasier.

يُوصِيكُمُ[1] ٱللَّهُ فِيٓ [...] أَوۡلَٰدِكُمۡ: لِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۚ. فَإِن كُنَّ نِسَآءٗ فَوۡقَ ٱثۡنَتَيۡنِ، فَلَهُنَّ ثُلُثَا[2] مَا تَرَكَۖ. وَإِن كَانَتۡ وَٰحِدَةٗ[3]، فَلَهَا ٱلنِّصۡفُ[4]. وَلِأَبَوَيۡهِ، لِكُلِّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا ٱلسُّدُسُ[5] مِمَّا تَرَكَ، إِن كَانَ لَهُۥ وَلَدٞۚ. فَإِن لَّمۡ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٞ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ، فَلِأُمِّهِ[6] ٱلثُّلُثُۚ[7]. فَإِن كَانَ لَهُۥٓ إِخۡوَةٞ، فَلِأُمِّهِ[6] ٱلسُّدُسُۚ[5]. مِنۢ بَعۡدِ [...] وَصِيَّةٖ يُوصِي[8] بِهَآ أَوۡ [...] دَيۡنٍۗ. ءَابَآؤُكُمۡ

يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ الانثيين فان كن نسا فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك وان كانت واحدة فلها النصف ولابويه لكل واحد منهما السدس مما ترك ان كان له ولد فان لم يكن له ولد وورثه ابواه فلامه الثلث فان كان له اخوة فلامه السدس من بعد وصية يوصي بها او دين ءابآؤكم

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ

H-92/4:11[6]. Dieu vous enjoint au sujet [de l'héritage] de vos enfants: au mâle une part semblable à celle de deux femelles.[R1] Si elles étaient plus de deux femelles, à elles deux tiers de ce que [le défunt] a laissé. Si elle était une seule, à elle la moitié. À chacun de ses deux parents le sixième de ce qu'il a laissé, s'il avait un enfant. S'il n'avait pas d'enfant et que ses deux parents héritent de lui, à sa mère le tiers. S'il avait des frères, à sa mère le sixième. Après [exécution] d'un testament qu'il a fait ou [paiement] d'une dette. De vos parents ou de vos fils, vous

---

1 1) أنستم، أحسيتُم، آنَسْتُم (2 رُشْدًا، رَشَدًا (3 تَاكُلُوهَا (4 فَلْيَاكُلْ ♦ A1) Abrogé par 92/4:29.

2 A1) Abrogé par 92/4:11 ♦ R1) Nb 27:8-11 ne donne d'héritage aux femmes qu'en l'absence d'héritiers mâles. De même dans la Mishnah, Baba Bathra 8:2.

3 A1) Abrogé par 92/4:11.

4 1) ضَعَفَاءَ، ضُعَفًا (2 فَلِيَتَّقُوا (3 وَلِيَقُولُوا ♦ A1) Abrogé par 87/2:182.

5 1) وَسَيُصَلَّوْنَ، وَسَيُصْلَوْنَ ♦ T1) Traduction probable: Et ils descendront (du verbe syriaque ܨܠܐ sla) ♦ A1) Abrogé par 92/4:6.

6 1) يُوَصِّيكُمُ (2 ثُلُثَا (3 وَاحِدَةٌ (4 النُّصْفُ (5 السُّدْسُ (6 فَلِأُمِّهِ (7 الثُّلُثُ (8 يُوصَى، يُوصِّي ♦ R1) Voir la note de 92/4:7.

وَأَبْنَآؤُكُمْ، لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا. فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا، حَكِيمًا.

ܕܒܪ ܐܒܝܘܬܟܘܢ ܘܐܒܢܝܟܘܢ ܠܐ ܬܕܥܘܢ ܕܡܢܘ ܩܪܝܒ ܠܟܘܢ ܒܬܪܥܘܬܐ. ܦܪܝܨܘܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܪܝ ܐܠܗܐ ܟܐܢ ܥܠܝܡܐ ܘܚܟܝܡܐ.

ܐܠܗܐ ܐܝܬܝܗ ܚܟܝܡܘܬܐ ܘܥܠܝܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَٰجُكُمْ، إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ. فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ، فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ[1] مِمَّا تَرَكْنَ. مِنۢ بَعْدِ [...] وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ أَوْ [...] دَيْنٍ. وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ[1] مِمَّا تَرَكْتُمْ، إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ. فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ، فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ[2] مِمَّا تَرَكْتُم. مِّنۢ بَعْدِ [...] وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ أَوْ [...] دَيْنٍ. وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ[3] كَلَٰلَةً[4]، أَوِ ٱمْرَأَةٌ، وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ[5]، فَلِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ[6]. فَإِن كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ، فَهُمْ شُرَكَآءُ فِي ٱلثُّلُثِ[7]. مِنۢ بَعْدِ [...] وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ[8] بِهَآ أَوْ [...] دَيْنٍ، غَيْرَ مُضَآرٍّ. وَصِيَّةً[9] مِّنَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَلِيمٌ.

ܘܠܟܘܢ ܦܠܓܘܬܐ ܕܡܕܡܐ ܕܠܐ ܝܗܒ ܐܢܬܬܟܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܐܦ ܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ. وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، يُدْخِلْهُ[1] جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. ~ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.

ܬܠܬܟ ܬܚܘܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܢ ܕܡܫܬܡܥ ܠܐܠܗܐ ܘܠܡܫܝܚܗ ܢܥܠ ܠܓܢܬܐ ܕܬܚܘܬܗܝܢ ܢܗܪܐ ܢܦܩܝܢ ܒܗ ܘܗܠܝܢ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܗܢܐ ܗܘ ܙܘܪܐ ܪܒܐ

وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ، يُدْخِلْهُ[1] نَارًا، خَٰلِدًا فِيهَا ~ وَلَهُۥ عَذَابٌ مُّهِينٌ.

ܘܡܢ ܕܡܥܒܪ ܠܐܠܗܐ ܘܠܡܫܝܚܗ ܘܥܒܪ ܬܚܘܡܘܗܝ ܢܥܠ ܠܢܘܪܐ ܕܢܩܝܡ ܒܗ ܘܠܗ ܥܢܫܐ ܡܚܝܠ

[---] وَٱلَّٰتِي[1] يَأْتِينَ ٱلْفَٰحِشَةَ[2] مِن نِّسَآئِكُمْ، فَٱسْتَشْهِدُوا۟ عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنكُمْ. فَإِن شَهِدُوا۟، فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي ٱلْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلْمَوْتُ، ~ أَوْ يَجْعَلَ ٱللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا.

ܘܐܢܬܬܐ ܕܥܒܕܝܢ ܡܢ ܢܫܝܟܘܢ ܢܬܬܝܢ ܠܥܒܝܪܬܐ ܢܣܗܕܘ ܥܠܝܗܝܢ ܐܪܒܥܐ ܡܢܟܘܢ ܐܢ ܢܣܗܕܘ ܢܩܛܘܢܝܗܝܢ ܒܒܝܬܐ ܥܕܡܐ ܕܡܘܬܐ ܢܣܝܡ ܠܗܝܢ ܫܒܝܠܐ

ne savez pas lequel est plus proche de vous en utilité. Une imposition de Dieu. ~ Dieu est connaisseur, sage.

H-92/4:12[1]. À vous la moitié de ce qu'ont laissé vos épouses, si elles n'avaient pas d'enfant. Si elles avaient un enfant, à vous le quart de ce qu'elles ont laissé. Après [exécution] d'un testament qu'elles ont fait ou [paiement] d'une dette. À elles un quart de ce que vous avez laissé, si vous n'aviez pas d'enfant. Si vous aviez un enfant, à elles le huitième de ce que vous avez laissé. Après [exécution] d'un testament que vous avez fait ou [paiement] d'une dette. Si un homme ou une femme sans héritier direct[T1] a laissé un frère ou une sœur, à chacun d'eux le sixième. S'ils étaient plus que cela, ils sont associés dans le tiers. Après [exécution] d'un testament qu'il a fait ou [paiement] d'une dette, sans nuisance. Une injonction de Dieu. ~ Dieu est connaisseur, magnanime.

H-92/4:13[2]. Voilà les limites de Dieu. Quiconque obéit à Dieu et à son messager, il le fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. ~ Voilà le grand succès.

H-92/4:14[3]. Quiconque désobéit à Dieu et à son messager et transgresse ses limites, il le fera entrer dans un feu, où il sera éternellement. ~ Et il aura une punition humiliante.

H-92/4:15[4]. [---] Celles de vos femmes qui commettent la turpitude,[R1] faites témoigner sur elles quatre parmi vous. S'ils témoignent, détenez-les dans les maisons jusqu'à ce que la mort les rappelle, ~ ou que Dieu fasse pour elles une voie.[A1T1]

---

1 1) الرُّبْعُ (2 الثُّمُنُ (3 يُورِثُ، يُورّثُ (4 كَلَالَةٌ (5 أُخْتٌ من أم (6 السُّدْسُ (7 الثُّلُثِ (8 يُوصِي، يُوَصّي (9 مُضَارٍّ وَصِيَّةٍ ♦ T1) Le terme kalalah désigne le décédé qui n'a ni enfant ni père. En hébreu, le terme כלה signifie l'épouse.

2 1) نُدْخِلْهُ

3 1) نُدْخِلْهُ

4 1) وَاللَّوَاتِي (2 بِالْفَاحِشَةِ ♦ A1) Abrogé par le récit: "Prenez de moi: Dieu a fait aux femmes une voie [de sortie]. vierge avec vierge: cent coups de fouets et le bannissement pendant une année. Non-vierge avec non-vierge: la lapidation" (خذوا عني: قد جعل الله لهن سبيلا، البكر بالبكر مائة جلة وتغريب عام؛ والثيب بالثيب الرجم) ♦ R1) Ce verset concernerait l'homosexualité; Lv 20:13 prévoit la peine capitale. Concernant les rapports sexuels illicites, cf. Lv 19:20, 20:10, 14, 21:9; Dt 22:21-22, 24; Jn 8:5 sv. ♦ T1) ou qu'Allah décrète un autre ordre à leur égard (Hamidullah); ou bien jusqu'à ce qu'Allah leur fasse une issue (Abdelaziz); ou que Dieu leur ouvre un chemin (Berque).

H-92/4:16[1]. Quand deux parmi vous la commettent, punissez-les tous les deux.[A1] S'ils se repentent et font une bonne œuvre, détournez-vous d'eux. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

وَٱلَّذَانِ[1] يَأْتِيَٰنِهَا[2] مِنكُمْ، فَـَٔاذُوهُمَا[3]. فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا، فَأَعْرِضُواْ عَنْهُمَآ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا.

والدان ياتيها منكم
ماذوهما مان تابا
واصلحا ماعرضوا
عنهما ان الله كان توابا
رحيما

وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ
فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا

H-92/4:17[2]. Dieu n'accepte que la repentance de ceux qui font le mal par ignorance, puis se repentent promptement.[A1] Ceux-là, Dieu leur pardonne. ~ Dieu est connaisseur, sage.

إِنَّمَا ٱلتَّوْبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ، ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ. فَأُوْلَٰٓئِكَ، يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.

انما التوبه على الله
للذين يعملون السو
بجهله ثم يتوبون من
قريب فاولئك يتوب
الله عليهم وكان الله
عليما حكيما

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ
يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

H-92/4:18[3]. La repentance n'est pas [acceptée] de ceux qui commettent les méfaits jusqu'à ce que la mort vienne à l'un d'eux et alors il dit: "Je me repens maintenant", ni de ceux qui meurent en étant mécréants.[A1] ~ Ceux-là, nous leur avons préparé une punition douloureuse.

وَلَيْسَتِ ٱلتَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ، حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ، قَالَ: "إِنِّي تُبْتُ ٱلْـَٔـٰنَ"، وَلَا ٱلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ، أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.

ولىسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ
يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

H-92/4:19[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Il ne vous est pas permis d'hériter les femmes par contrainte.[R1] Et ne les empêchez pas [d'épouser leurs époux] dans le but de vous emparer d'une partie de ce que vous aviez donné [comme dot], à moins qu'elles ne commettent une turpitude manifeste. Accompagnez-les selon les convenances. Si vous les détestez, peut-être détestez-vous une chose et Dieu y met beaucoup de bien.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا يَحِلُّ[1] لَكُمْ أَن تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرْهًا[2]. وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ[3] [...] لِتَذْهَبُواْ[4] بِبَعْضِ مَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ [...]، إِلَّآ أَن يَأْتِينَ[5] بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ[6]. وَعَاشِرُوهُنَّ[7] بِٱلْمَعْرُوفِ. ~ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ، فَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُواْ شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ[8] ٱللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا.

يا ايها الذين امنوا لا يحل
لكم ان ترثوا النسا
كرها ولا تعضلوهن
لتذهبوا ببعض ما
اتيتموهن الا ان ياتين
بفاحشة مبينة وعاشروهن
بالمعروف
فان كرهتموهن فعسى ان
تكرهوا شيئا ويجعل الله
فيه خيرا كثيرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ
يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

H-92/4:20[5]. Si vous avez voulu changer une épouse [en la répudiant] par une [autre] épouse et que vous avez donné à l'une d'elles un quintal, n'en reprenez rien. ~ Le reprendriez-vous par calomnie et péché manifeste?

وَإِنْ أَرَدتُّمُ ٱسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ، وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا[1]، فَلَا تَأْخُذُواْ[2] مِنْهُ شَيْـًٔا[3]. ~ أَتَأْخُذُونَهُۥ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا؟

وان اردتم استبدال
زوج مكان زوج
واتيتم احديهن
قنطارا فلا تاخذوا
منه سيا اتاخذونه بهتانا
واثما مبينا

وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ
مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ
قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا

H-92/4:21[6]. Comment le reprendriez-vous, alors que vous avez eu des rapports sexuels l'un avec l'autre, ~ et qu'elles ont pris de vous un pacte dur?[T1]

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُۥ[1]، وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ، ~ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا؟

وكيف تاخذونه وقد
افضى بعضكم الى
بعض واخذن منكم
ميثاقا غليظا

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

H-92/4:22[7]. [---] N'épousez pas les femmes que vos pères ont épousées,[A1] sauf ce qui fut fait précédemment. ~ C'est une turpitude, une exécration[R1] et une mauvaise voie.

[---] وَلَا تَنكِحُواْ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ، إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ. ~ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً، وَمَقْتًا، وَسَآءَ سَبِيلًا.

ولا تنكحوا ما نكح
اباؤكم من النسا الا ما
قد سلف انه كان
فحشة ومقتا وسا سبيلا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ
مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا

---

1 1) وَاللَّذَانِّ، وَاللَّذَانّ (2 يَاتِيَانِهَا، والذين يفعلونه (3 فَاذُوهُمَا ♦ A1) Abrogé par 102/24:2.

2 A1) Abrogé par 92/4:18.

3 A1) Abrogé par le verset 92/4:48 qui se répète dans le verset 92/4:116.

4 1) تَحِلُّ (2 كُرْهًا (3 لِتُذْهِبُوا (4 ولا أن تَعْضُلُوهُنَّ (5 يَاتِينَ (6 مُبَيِّنَةٍ، مُبِينَةٍ، بَيِّنَةٍ (7 إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ ... وَعَاشِرُوهُنَّ = إلا أن يَفْحَشنَ عليكم، ألا ان يفحشن (8 وعاشروهن ♦ وَيَجْعَلُ (R1) Allusion probable au lévirat: Dt 25:5-10 ou à une coutume arabe.

5 1) شَيًّا (3 تَاخُذُوا (2 قِنْطَارًا من ذهب

6 1) تَاخُذُونَهُ ♦ T1) solennel (Hamidullah).

7 A1) Passage partiellement abrogé par le suivant ♦ R1) Lv 20:12 prévoit la peine capitale. Cf. 1 Co 5:1-5.

H-92/4:23[1]. Il vous est prohibé[R1] [d'épouser] vos mères, vos filles, vos sœurs, vos tantes paternelles et vos tantes maternelles, les filles d'un frère et les filles d'une sœur, vos mères qui vous ont allaités, vos sœurs de lait,[T1] les mères de vos femmes et vos belles-filles sous votre tutelle, nées de vos épouses avec lesquelles vous avez consommé le mariage. Si vous n'avez pas consommé le mariage, nul grief sur vous. Et [il vous est interdit d'épouser] les épouses de vos fils qui sont de vos lombes et deux sœurs[R2] ensemble,[A1] sauf ce qui fut fait précédemment. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ [...] أُمَّهَٰتُكُمْ، وَبَنَاتُكُمْ، وَأَخَوَٰتُكُمْ، وَعَمَّٰتُكُمْ، وَخَٰلَٰتُكُمْ، وَبَنَاتُ ٱلْأَخِ، وَبَنَاتُ ٱلْأُخْتِ، وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ[1] أَرْضَعْنَكُمْ، وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ[2]، وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمْ، وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ. فَإِن لَّمْ تَكُونُواْ دَخَلْتُم بِهِنَّ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ. [...] وَحَلَٰٓئِلُ أَبْنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنْ أَصْلَٰبِكُمْ، وَأَن تَجْمَعُواْ بَيْنَ ٱلْأُخْتَيْنِ، إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

حرمت عليكم امهاتكم وبناتكم واخواتكم وعماتكم وخالاتكم وبنات الاخ وبنات الاخت وامهاتكم التي ارضعنكم واخواتكم من الرضاعة وامهات نسائكم وربائبكم التي في حجوركم من نسائكم التي دخلتم بهن فان لم تكونوا دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل ابنائكم الذين من اصلابكم وان تجمعوا بين الاختين الا ما قد سلف ان الله كان غفورا رحيما

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

H-92/4:24[2]. Et [il vous est prohibé d'épouser] les préservées[T1] parmi les femmes, sauf ce que vos mains droites possédèrent[T2R1]. Le livre de Dieu vous [le prescrit]. Et il vous est permis de rechercher au-delà, avec vos biens, en tant que préservés, non pas en tant que débauchés. Puis donnez-leur leurs rétributions pour ce que vous avez joui d'elles,[A1] comme une imposition. Nul grief sur vous pour ce que vous agréez mutuellement, après [paiement de] l'imposition. ~ Dieu est connaisseur, sage.

[...] وَٱلْمُحْصَنَٰتُ[1] مِنَ ٱلنِّسَآءِ، إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ. كِتَٰبَ ٱللَّهِ[2] [...] عَلَيْكُمْ [...]. وَأُحِلَّ[3] لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمْ، أَن تَبْتَغُواْ بِأَمْوَٰلِكُم، مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ. فَمَا ٱسْتَمْتَعْتُم بِهِۦ مِنْهُنَّ، فَـَٔاتُوهُنَّ[4] أُجُورَهُنَّ، فَرِيضَةً. وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَٰضَيْتُم بِهِۦ، مِنۢ بَعْدِ ٱلْفَرِيضَةِ [...]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا، حَكِيمًا.

والمحصنات من النسا الا ما ملكت ايمانكم كتاب الله عليكم واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا باموالكم محصنين غير مسفحين فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة ان الله كان عليما حكيما

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

H-92/4:25[3]. Quiconque parmi vous n'a pas de moyens pour épouser des [femmes libres] préservées[T1] croyantes, [qu'il épouse] de ce que vos mains droites possédèrent parmi vos filles [esclaves] croyantes[T2]. Dieu sait mieux votre croyance. Vous êtes les uns des autres. Épousez-les avec l'autorisation de leur famille et donnez-leur leurs rétributions selon les convenances, comme préservées,[T1] et non pas comme débauchées ou compagnes secrètes. Quand elles sont alors préservées[T1] et commettent la turpitude, elles ont la moitié de la punition des préservées. Voilà pour celui parmi vous qui craint d'être accablé. Mais si vous êtes patients, cela est meil-

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ[1] ٱلْمُؤْمِنَٰتِ، فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن فَتَيَٰتِكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ. وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِكُم. بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ. فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ، وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ، مُحْصَنَٰتٍ[2]، غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ. فَإِذَآ أُحْصِنَّ[1]، فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَٰحِشَةٍ، فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى ٱلْمُحْصَنَٰتِ[1] مِنَ ٱلْعَذَابِ. ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ ٱلْعَنَتَ مِنكُمْ. وَأَن تَصْبِرُواْ، خَيْرٌ لَّكُمْ. ~

ومن لم يستطع منكم طولا ان ينكح المحصنات المومنات مما ملكت ايمانكم من فتياتكم المومنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن باذن اهلهن واتوهن اجورهن بالمعروف محصنات غير مسفحات ولا متخذات اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وان تصبروا خير لكم

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

---

[1] 1) الَّتِي، اللَّاي) 2) الرَّضَاعَةِ ♦ R1) Lv 18:6-18 et 20:11-21. Le Coran interdit de plus la nièce. R2) Jacob a épousé deux sœurs (Gn 29:23 et 28) ♦ T1) Cette institution vise à compenser l'interdiction de l'adoption en créant des liens parentaux. De là vient la parole de Muhammad sur l'allaitement des adultes, ce qui permet aux femmes d'avoir un contact avec les hommes qui sont interdits. ♦ A1) Abrogé par l'exception qui suit.

[2] 1) وَالْمُحْصَنَاتُ، وَالْمُحْصِنَاتُ) 2 كُتُبُ اللهِ، كَتَبَ اللهُ) 3 وَأَحَلَّ) 4 منهن إلى أجل مسمى فآتوهن = مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ ♦ T1) Ce terme indique les personnes restées chastes ou qui sont mariées. T2) les esclaves ♦ A1) Abrogé par 74/23:5-7 ♦ R1) Permis aussi par Lv 19:20.

[3] 1) وَالْمُحْصِنَاتِ، وَالْمُحْصُنَاتِ) 2 مُحْصِنَات، مُحْصُنَات) 3 أَحْصَنَّ ♦ T1) Voir la note de 92/4:24. T2) Les esclaves.

وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	حيى لطم والله عمود رحيم	leur pour vous. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.
يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ، وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ، وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.	يريد الله لبين لطم ويهديطم سنن الذين مِن ملطم ويتوب علطم والله عليم حكيم	H-92/4:26[1]. Dieu veut vous manifester et vous indiquer les lois de ceux d'avant vous,[R1] et vous pardonner. ~ Dieu est connaisseur, sage.
وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ، وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن[1] تَمِيلُواْ[2] مَيْلًا[3] عَظِيمًا.	والله يريد ان يتوب علطم ويريد الذين يتبعون الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما	H-92/4:27[2]. Dieu veut vous pardonner et ceux qui suivent les désirs veulent que vous vous incliniez d'une grande inclinaison.
يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ [...]. ~ وَخُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ[1] ضَعِيفًا.	يريد الله ان يخفف عنكم عنطم وخلق الانسان ضعيفا	H-92/4:28[3]. Dieu veut vous alléger [les normes] . ~ L'humain a été créé faible.
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَأْكُلُوٓاْ[1] أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ، إِلَّآ أَن تَكُونَ [...] تِجَٰرَةً[2] عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ. [---] وَلَا تَقْتُلُوٓاْ[3] أَنفُسَكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا.	يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا اموالطم بينكم بالباطل الا ان تكون تجارة عن تراض منكم. ولا تقتلوا انفسكم. ان الله كان بكم رحيما	H-92/4:29[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne mangez pas faussement les biens les uns des autres, à moins qu'ils soient [des biens d'un] commerce par consentement mutuel.[A1] [---] Et ne vous tuez pas. ~ Dieu est miséricordissime envers vous.
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ، عُدْوَٰنًا[1] وَظُلْمًا، فَسَوْفَ نُصْلِيهِ[2] نَارًا. ~ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا.	ومن يفعل ذلك عدوانا وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك على الله يسيرا	H-92/4:30[5]. Quiconque fait cela, par hostilité et oppression, nous le rôtirons[T1] dans un feu. ~ Et cela, pour Dieu, était facile.
إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ[1] مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ، نُكَفِّرْ[2] عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ[3]، ~ وَنُدْخِلْكُم[4] مُّدْخَلًا[5] كَرِيمًا.	ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما	H-92/4:31[6]. Si vous évitez les grands péchés qui vous sont interdits, nous expierons pour vous vos méfaits, ~ et vous ferons entrer par une entrée honorable.
[---] وَلَا تَتَمَنَّوْاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ. لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبُواْ. وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبْنَ. وَسْـَٔلُواْ[1] ٱللَّهَ مِن فَضْلِهِۦٓ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.	ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنسا نصيب مما اكتسبن وسلوا الله من فضله ان الله كان بكل شي عليما	H-92/4:32[7]. [---] Ne désirez pas ce dont Dieu a favorisé les uns parmi vous sur d'autres.[R1] Aux hommes une part de ce qu'ils ont réalisé. Et aux femmes une part de ce qu'elles ont réalisé. Demandez à Dieu de sa faveur. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.
[---] وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَٰلِيَ[1] [...] مِمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ. وَٱلَّذِينَ [...] عَقَدَتْ أَيْمَٰنُكُمْ، فَـَٔاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا.	ولكل جعلنا مولى مما ترك الوالدان والاقربون والذين عقدت ايمانكم فاتوهم نصيبهم ان الله كان على كل شي شهيدا	H-92/4:33[8]. [---] À chacun nous avons fait des héritiers [qui reçoivent] de ce qu'ont laissé les deux géniteurs et les plus proches apparentés. Et ceux [envers lesquels] vous vous êtes engagés par vos serments, donnez-leur aussi leur part[A1]. ~ Dieu est témoin sur toute chose.

---

1 R1) Mt 5:17-19.

2 1) مَيْلًا (3 يَمِيلُوا (2 بأن

3 1) وَخَلَقَ الإنسانَ

4 1) تُقْتَلُوا (3 تِجَارَةٌ (2 تَاكُلُوا ♦ A1) Partiellement abrogé par le verset 102/24:61.

5 1) نَصْلِيهِ، نُصَلِّيه، يَصْلِيهِ (2 عِدْوَانًا ♦ T1) Traduction probable: nous le ferons descendre (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

6 1) مَدْخَلًا (5 وَيُدْخِلْكُمْ (4 من سَيِّئَاتِكُمْ (3 يُكَفِّرْ (2 كَبِيرَ

7 1) وَاسْأَلُوا ♦ R1) Cf. Ex 20:17.

8 1) عَاقَدَتْ، عَقَّدَتْ (2 مَوَالٍ ♦ A1) Abrogé par 90/33:6 et 88/8:75.

H-92/4:34[1]. [---] Les hommes sont responsables des femmes[R1] parce que Dieu a favorisé certains sur d'autres et parce qu'ils ont dépensé de leurs biens. Les femmes vertueuses sont dévouées et gardent le secret que Dieu a gardé [pour elles]. Celles dont vous craignez la dissension, exhortez-les, abandonnez-les dans les lits et frappez-les. Si elles vous obéissent, ne recherchez plus de voie contre elles. ~ Dieu est élevé, grand.

[---] ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ، وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ. فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ، حَٰفِظَٰتٌ[1] لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ [...] ٱللَّهُ[2]. [3]وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ، فَعِظُوهُنَّ، وَٱهْجُرُوهُنَّ فِي ٱلْمَضَاجِعِ[4]، وَٱضْرِبُوهُنَّ. فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ، فَلَا تَبْغُواْ عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا، كَبِيرًا.

الرّجال قوّامون على النسا
بما فضّل الله بعضهم
على بعض وبما انفقوا
من اموالهم فالصالحات
قانتات حافظات للغيب
بما حفظ الله والتي
تخافون نشوزهن فعظوهن
واهجروهن في المضاجع
واضربوهن فان اطعنكم
فلا تبغوا عليهن سبيلا ان
الله كان عليا كبيرا

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى
النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا
أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ
حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ
اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا

H-92/4:35. Si vous craignez une dissension entre les deux, suscitez un juge de sa famille à lui et un juge de sa famille à elle. Si les deux veulent une réconciliation, Dieu rétablira la concorde parmi eux. ~ Dieu est connaisseur, informé.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا، فَٱبْعَثُواْ حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِۦ، وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَآ. إِن يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا، يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيْنَهُمَآ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا، خَبِيرًا.

وان خفتم شقاق بينهما
فابعثوا حكما من اهله
وحكما من اهلها ان
يريدا اصلاحا يوفق
الله بينهما ان الله كان
عليما خبيرا

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ
وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا

H-92/4:36[2]. [---] Adorez Dieu et ne lui associez rien. [Traitez] avec bienveillance les deux géniteurs,[R1] les apparentés, les orphelins, les indigents, le proche voisin, le voisin lointain, le proche compagnon, le voyageur et ce que vos mains droites possédèrent[T1]. ~ Dieu n'aime pas celui qui était présomptueux, vaniteux.

[---] وَٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، وَلَا تُشْرِكُواْ بِهِۦ شَيْـًٔا. [...] وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا[1]، وَبِذِي ٱلْقُرْبَىٰ، وَٱلْيَتَٰمَىٰ، وَٱلْمَسَٰكِينِ، وَٱلْجَارِ ذِي[2] ٱلْقُرْبَىٰ، وَٱلْجَارِ ٱلْجُنُبِ[3]، وَٱلصَّاحِبِ بِٱلْجَنۢبِ، وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ، وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا، فَخُورًا.

واعبدوا الله ولا
تشركوا به شيا
وبالوالدين احسانا
وبذي القربى واليتامى
والمسكين والجار ذي
القربى والجار الجنب
والصاحب بالجنب وابن
السبيل وما ملكت
ايمانكم ان الله لا يحب
من كان مختالا فخورا

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
مُخْتَالًا فَخُورًا

H-92/4:37[3]. Ceux qui sont avares, ordonnent l'avarice aux humains et taisent ce que Dieu leur a donné de sa faveur, [nous leur avons préparé une punition humiliante]. ~ Et nous avons préparé [aussi] pour les mécréants [qui leur ressemblent] une punition humiliante.

ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ، وَيَأْمُرُونَ[1] ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ[2]، وَيَكْتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ [...]. ~ وَأَعْتَدْنَا [...] لِلْكَٰفِرِينَ [...] عَذَابًا مُّهِينًا.

الذين يبخلون ويامرون
الناس بالبخل ويكتمون
ما اتيهم الله من فضله
واعتدنا للكفرين
عذابا مهينا

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا

H-92/4:38[4]. Ceux qui dépensent leurs biens pour se faire voir des humains et ne croient ni en Dieu ni au jour dernier, [nous leur avons préparé une punition humiliante]. ~ Quiconque dont le Satan était le compagnon, quel maléfique compagnon!

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ رِئَآءَ[1] ٱلنَّاسِ، وَلَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ [...]. ~ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيْطَٰنُ لَهُۥ قَرِينًا، فَسَآءَ قَرِينًا!

والذين ينفقون اموالهم
ريا الناس ولا يومنون
بالله ولا باليوم الاخر ومن
يكن الشيطان له قرينا
فسا قرينا

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ
يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا

H-92/4:39. Qu'auraient-ils eu s'ils avaient cru en Dieu et au jour dernier et dépensé de ce dont Dieu les a approvisionnés? ~ Dieu est connaisseur d'eux.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ، وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ؟ ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا.

وماذا عليهم لو امنوا
بالله واليوم الاخر
وانفقوا مما رزقهم الله
وكان الله بهم عليما

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ
عَلِيمًا

H-92/4:40[5]. Dieu n'oppresse [personne] du poids d'un atome.[R1] S'il est un bienfait, il le redouble, ~ et donne de sa part

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ [...] مِثْقَالَ ذَرَّةٍ[1]. وَإِن تَكُ حَسَنَةً[2]، يُضَٰعِفْهَا[3]، ~ وَيُؤْتِ[4] مِن

ان الله لا يظلم مثقال
ذره وان تك حسنه
يضعفها ويوت من لدنه

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

---

1 1) فَالصَّوالِحُ قَوانِتٌ حَوافِظٌ (2 اللَّهَ (3 اللَّهُ فأصلحوا اليهن (4 الْمَضْجَعِ ♦ R1) Cf. Ep 5:21-33; 1 Co 11:2-16; 1 Tm 2:9-15; 1 P 3:1-7.

2 1) إِحْسَانٌ (2 وَالْجَارَ ذَا (3 الْجَنْبِ ♦ T1) Les esclaves ♦ R1) Voir la note de 44/19:14.

3 1) بِالْبَخَلِ، بِالْبَخْلِ، بِالْبِخْلِ، بِالْبُخْلِ (2 وَيَامُرُونَ

4 1) رِيَاءَ

5 1) نمله (2 حَسَنَةٌ (3 يُضَعِّفُهَا، نُضَاعِفْهَا، يُضَعِّفُهَا (4 وَيُوْتِ (5 لَدُنْهِ، لَدْنِهِ ♦ R1) Cf. Mt 10:29-31; Ps 62:13; Ap 22:12.

لَّدُنۡهُ[5] أَجۡرًا عَظِيمٗا.	احرا عظيما	عَظِيمًا
فَكَيۡفَ [...]، إِذَا جِئۡنَا[1] مِن كُلِّ أُمَّةِۭ بِشَهِيدٖ، ~ وَجِئۡنَا[1] بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدٗا؟	مطمـ اذا حسا مر كل امه بسهيد وحسا بك على هولا سهيدا	فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

une grande rétribution.

H-92/4:41[1]. Comment sera alors [la situation des mécréants] quand nous ferons venir de chaque nation un témoin, ~ et que nous te ferons venir comme témoin sur ceux-ci?

يَوۡمَئِذٖ، يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ[1] ٱلرَّسُولَ لَوۡ تُسَوَّىٰ[2] بِهِمُ[3] ٱلۡأَرۡضُ، وَلَا يَكۡتُمُونَ ٱللَّهَ حَدِيثٗا[4].	يومـد يود الدين كفروا وعصوا الرسول لو يسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا	يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

H-92/4:42[2]. Ce jour-là, ceux qui ont mécru et désobéi au messager désireraient que la terre soit nivelée sur eux et ils ne tairont à Dieu aucun récit.

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنتُمۡ سُكَٰرَىٰ[1]، حَتَّىٰ تَعۡلَمُواْ مَا تَقُولُونَ؛ وَلَا جُنُبًا[2]، إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٖ، حَتَّىٰ تَغۡتَسِلُواْ. وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ، أَوۡ جَآءَ[3] أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ[4]، أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ[5] ٱلنِّسَآءَ، فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ، فَتَيَمَّمُواْ[6] صَعِيدٗا طَيِّبٗا، فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ[7] وَأَيۡدِيكُمۡ [...]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا، غَفُورًا.]	يا ايها الدين امنوا لا تقربوا الصلوه وانتم سكرى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جا احد منكم من الغايط او لمستم النسا فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

H-92/4:43[3]. [Ô vous qui avez cru! N'approchez pas la prière en étant ivres[R1] que quand vous savez ce que vous dites,[A1] ni pollués, sauf si vous êtes en voyage, que quand vous vous lavez. Si vous étiez malades ou en voyage, ou si l'un de vous est revenu du lieu retiré, ou si vous avez touché les femmes et n'avez pas trouvé d'eau, recourez alors à une bonne terre,[R2] et frottez[-en] vos faces et vos mains. ~ Dieu est gracieux, pardonneur.]

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ؟ يَشۡتَرُونَ ٱلضَّلَٰلَةَ [...]، ~ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّواْ[1] ٱلسَّبِيلَ.	الم تر الى الدين اوتوا نصيبا من الكتب يشترون الضلله ويريدون ان تضلوا السبيل	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

H-92/4:44[4]. N'as-tu pas vu ceux auxquels une part du livre fut donnée? Ils troquent l'égarement [contre la direction], ~ et veulent que vous vous égariez de la voie.

[وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِأَعۡدَآئِكُمۡ[1]. وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيّٗا، ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ نَصِيرٗا.]	والله اعلم باعدايكم وكفى بالله وليا وكفى بالله نصيرا	وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

H-92/4:45[5]. [Dieu connaît mieux vos ennemis. Dieu suffit comme allié, ~ et Dieu suffit comme secoureur.]

مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ [...] يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ[1] عَن مَّوَاضِعِهِۦ، وَيَقُولُونَ: "سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا"، "وَٱسۡمَعۡ غَيۡرَ مُسۡمَعٖ"، "وَرَٰعِنَا[2]"، لَيّٗا بِأَلۡسِنَتِهِمۡ، وَطَعۡنٗا فِي ٱلدِّينِ. وَلَوۡ أَنَّهُمۡ قَالُواْ: "سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا"، "وَٱسۡمَعۡ وَٱنظُرۡنَا[3]"، لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَقۡوَمَ. وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ. ~ فَلَا يُؤۡمِنُونَ، إِلَّا قَلِيلٗا [...].	من الدين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا بالسنتهم وطعنا في الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا	مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

H-92/4:46[6]. Parmi les juifs il y a ceux [qui] dévient les paroles de leurs positions et disent: "Nous avons écouté et désobéi", "Écoute ce qu'on n'écoute pas" et "Favorise-nous", tordant avec leurs langues et diffamant la religion. S'ils disaient: "Nous avons écouté et obéi",[R1] "Écoute et regarde-nous", cela aurait été meilleur pour eux et plus droit. Mais Dieu les a maudits à cause de leur mécréance. ~ Pour cela ils ne croient pas, sauf peu [parmi eux].

---

1 1) جِئۡنَا

2 1) وَعَصَوا (2 تَسَوَّى، تَسَوَّى، تُسَاوَى (3 بِهِمۡ، بِهُمۡ (4 قراءة شيعية: يَوۡمَئِذٖ يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ وظلموا آل محمد حقهم أن تُسَوَّى بِهِمۡ الۡأَرۡضُ وَلَا يَكۡتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

3 1) سَكۡرَى، سَكۡرَى، سَكَارَى (2 جُنُبًا (3 جَا (4 غَيۡطِ، غَيۡطِ (5 لَمَسۡتُمُ (6 فَأَمُّوا (7 بِأَوجُهِكُمۡ ♦ A1) Abrogé par 112/5:90 et 112/5:91 ♦ R1) Voir la note de 87/2:219. R2) Tout comme les juifs et les musulmans, Mani impose l'ablution avec de l'eau avant la prière et, à défaut d'eau, il permet l'utilisation du sable et de choses semblables (Christensen, p. 189; Berakhot 15a http://goo.gl/IFEJcF).

4 1) يَضَلُّوا، تَضَلُّوا، يَضِلُّوا، تَضِلُّوا

5 1) بِأَعۡدَايِكُمۡ

6 1) الۡكَلِمَ، الۡكَلَامَ (2 وَرَاعِنَا (3 وَأَنۡظِرۡنَا ♦ R1) Voir la note de 87/2:93.

H-92/4:47[1]. Ô vous auxquels le livre fut donné! Croyez en ce que nous avons fait descendre, confirmant ce qui est avec vous, avant que nous effacions des faces et les retournions sens devant derrière, ou que nous les maudissions comme nous avons maudit les gens du sabbat[R1]. ~ L'ordre de Dieu doit être accompli.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ ءَامِنُواْ بِمَا نَزَّلۡنَا، مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَكُم[1]، مِّن قَبۡلِ أَن نَّطۡمِسَ[2] وُجُوهٗا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰٓ أَدۡبَارِهَآ، أَوۡ نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلسَّبۡتِ. ~ وَكَانَ أَمۡرُ ٱللَّهِ مَفۡعُولًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

H-92/4:48. Dieu ne pardonne pas qu'on lui associe et pardonne ce qui est hors de cela, à qui il veut. ~ Quiconque associe à Dieu a fabulé un grand péché.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ، وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ، لِمَن يَشَآءُ. ~ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ إِثۡمًا عَظِيمًا.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا

H-92/4:49[2]. N'as-tu pas vu ceux qui s'innocentent? C'est plutôt Dieu qui innocente qui il veut. Et ils ne seront oppressés [même pas d'] un fil.

أَلَمۡ تَرَ[1] إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمۡ؟ بَلِ ٱللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ. ~ وَلَا يُظۡلَمُونَ[2] [...] فَتِيلًا[3].

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

H-92/4:50. Regarde comment ils fabulent sur Dieu le mensonge. ~ Cela lui suffit comme péché manifeste.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ. ~ وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمًا مُّبِينًا.

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا

H-92/4:51[3]. N'as-tu pas vu ceux auxquels une part du livre fut donnée? Ils croient aux statues et aux idoles,[T1] et disent à ceux qui ont mécru: "Ceux-ci sont mieux guidés sur la voie que ceux qui ont cru".

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ؟ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡجِبۡتِ وَٱلطَّٰغُوتِ، وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ: "هَٰٓؤُلَآءِ أَهۡدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ سَبِيلًا".

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

H-92/4:52. Ceux-là sont ceux que Dieu a maudits. ~ Quiconque Dieu maudit, tu ne lui trouveras pas de secoureur.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ. ~ وَمَن يَلۡعَنِ ٱللَّهُ، فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

H-92/4:53[4]. Ou bien possèdent-ils une part du royaume? Ils ne donneraient alors pas un fétu aux humains.

أَمۡ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّنَ ٱلۡمُلۡكِ؟ فَإِذٗا لَّا يُؤۡتُونَ[1] ٱلنَّاسَ نَقِيرًا.

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

H-92/4:54[5]. Ou bien envient-ils les humains pour ce que Dieu leur a donné de sa faveur? Or, nous avons donné aux gens d'Abraham le livre et la sagesse. ~ Et nous leur avons donné un grand royaume.

أَمۡ يَحۡسُدُونَ[1] ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۖ؟ فَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ ءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ، ~ وَءَاتَيۡنَٰهُم مُّلۡكًا عَظِيمٗا[2].

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا

---

1 1) نَطْمُسَ (2 قراءة شيعية: يا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتابَ آمِنُوا بِما نَزَّلْنا فِي عَلِيٍّ نُوراً مُبِيناً مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ ♦ R1) les gens qui transgressent le sabbat: cf. Ex 31:14-15; Nb 15:32-36.

2 1) فَتِيلَن، فَتِيلَنُ (3 تُظْلَمُونَ (2 تَرْ

3 T1) à la magie (gibt) et au taghout (Hamidullah); aux idoles et au Tagut (Abdelaziz); au malin et à l'idole (Berque); aux Jibt et aux Taghout (Blachère). Sawma (p. 218) traduit Taghut par égareur, en se basant sur Ez 13:10: ils égarent mon peuple הטעו את־עמי. Seddik (Le Coran p. 36; Nous n'avons jamais lu le Coran, p. 222-223) estime que Gibt serait Geb des Grecs et Taghut serait Thot des Égyptiens. Le Coran mentionne le terme Gibt une fois et le terme Taghut huit fois. Ce verset est probablement inspiré du verset: "Vous ne ferez pas d'idoles, vous ne vous dresserez ni statue ni stèle, vous ne mettrez pas dans votre pays des pierres peintes pour vous prosterner devant elles, car je suis Yahvé votre Dieu" (Lv 26:1).

4 1) يُؤْتُوا

5 1) يَحْسُدُونَ (2 قراءة شيعية: أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ وآل عمران، آل محمد الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا

H-92/4:55[1]. Il y en a qui a cru en lui et il y en a qui a détourné de lui. ~ La géhenne suffit comme brasier.	فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ بِهِۦ، وَمِنْهُم مَّن صَدَّ[1] عَنْهُ. ~ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا.	فمنهم من امن به ومنهم من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا	فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا
H-92/4:56[2]. Ceux qui ont mécru à nos signes, nous les rôtirons[T1] dans le feu. Chaque fois que leurs peaux sont cuites, nous les leur changerons contre d'autres peaux afin qu'ils goûtent la punition.[R1] ~ Dieu est noble, sage.	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، سَوْفَ نُصْلِيهِمْ[1] نَارًا. كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم، بَدَّلْنَٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَزِيزًا، حَكِيمًا.	ان الذين كفروا باياتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم بدلنهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب ان الله كان عزيزا حكيما	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا
H-92/4:57[3]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, nous les ferons entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. Il y aura pour eux des épouses purifiées. ~ Et nous les ferons entrer sous une ombre ombreuse.	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، سَنُدْخِلُهُمْ[1] جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. لَّهُمْ فِيهَآ أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ. ~ وَنُدْخِلُهُمْ[2] ظِلًّا ظَلِيلًا.	والذين امنوا وعملوا الصالحت سندخلهم جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا لهم فيها ازواج مطهرة وندخلهم ظلا ظليلا	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا
H-92/4:58[4]. [---] Dieu vous ordonne de restituer les dépôts à leurs propriétaires et quand vous jugez parmi les humains, de juger en justice. Comme est excellent ce par lequel Dieu vous exhorte! ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.	[---] إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ[1] أَن تُؤَدُّواْ[2] ٱلْأَمَٰنَٰتِ[3] إِلَىٰٓ أَهْلِهَا، وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ، أَن تَحْكُمُواْ بِٱلْعَدْلِ ا. إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا[4] يَعِظُكُم بِهِۦٓ! ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعًۢا، بَصِيرًا.	ان الله يامركم ان تودوا الامنت الى اهلها واذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل ان الله نعما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا	إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
H-92/4:59[5]. Ô vous qui avez cru! Obéissez à Dieu, obéissez au messager et à ceux parmi vous chargés de l'autorité. Si vous vous êtes disputés sur une chose, référez-la à Dieu et au messager[R1], si vous croyiez en Dieu et au jour dernier. ~ Cela est mieux et une meilleure interprétation[T1].	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ[1]! أَطِيعُواْ ٱللَّهَ، وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ، وَأُوْلِي ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ. فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ، فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ[2]، إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأٓخِرِ. ~ ذَٰلِكَ خَيْرٌ، وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا[3].	يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولى الامر منكم فان تنازعتم في شيء فردوه الى الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر ذلك خير واحسن تاويلا	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
H-92/4:60[6]. N'as-tu pas vu ceux qui prétendent qu'ils ont cru en ce qui est descendu à toi et ce qui est descendu avant toi? Ils veulent se faire juger par les idoles, alors qu'il leur a été ordonné d'y mécroire. ~ Le Satan veut les égarer dans un égarement lointain.	أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ[1] إِلَيْكَ، وَمَآ أُنزِلَ[1] مِن قَبْلِكَ؟ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ، وَقَدْ أُمِرُوٓاْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِۦ[2]. ~ وَيُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا.	الم تر الى الذين يزعمون انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكموا الى الطغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطن ان يضلهم ضلالا بعيدا	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

---

1 1) صُدَّ، صِدَّ

2 1) نُصْلِيهِمْ، نَصْلِيهِمْ ♦ T1) Traduction probable: les ferons descendre (du verbe syriaque ܨܠܝ sla) ♦ R1) Une légende juive dit que Moïse a vu des pécheurs en enfer dont les dents ont été brisées par les anges avec des pierres de feu, du matin jusqu'au soir et pendant la nuit, ils leur font pousser leurs dents à nouveau, à la longueur d'un parasange, pour les briser à nouveau le lendemain matin (Ginzberg, vol. 2, p. 119).

3 1) وَيُدْخِلُهُمْ (2 سَيُدْخِلُهُمْ

4 1) نَعِمَّا، نِعْمَّا (4 الْأَمَانَةِ (3 تُوَدُّوا (2 يَامُرُكُمْ

5 1) قراءة شيعية: أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ خِفْتُمْ تَنَازُعاً فِي الْأَمْرِ فَأَرْجِعُوهُ (2 قراءة شيعية: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إلى يوم القيامة (3 إِلَى اللَّهِ وَإِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ منكم، أو: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ من آل محمد ♦ T1) تَأْوِيلًا Mawerdi: 1) meilleure interprétation. 2) ayant meilleure conséquence ♦ R1) Moïse (Ex 18:13-26; Dt 17:8) et Salomon (1 R 3:16-28) ont exercé la fonction de juge.

6 1) بها (2 أنزَل

H-92/4:61[1]. Quand on leur dit: "Venez vers ce que Dieu a fait descendre et vers le messager", ~ tu vois les hypocrites détourner de toi fortement.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "تَعَالَوْاْ[1] إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، وَإِلَى ٱلرَّسُولِ"، ~ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ[2] عَنكَ صُدُودًا.	واذا مل لهم تعالوا الى ما انل الله والى الرسول راىت المنمين يصدون عنك صدودا	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا
H-92/4:62. Comment sera alors [leur situation] quand une affliction les a touchés, pour ce que leurs mains ont avancé? ~ Ils viendront alors à toi, jurant par Dieu: "Nous n'avons voulu qu'une bienveillance et une concorde".	فَكَيْفَ [...]، إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ؟ ~ ثُمَّ جَآءُوكَ، يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ: "أَرَدْنَآ إِلَّآ إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا".	فكيف اذا اصابتهم مصيبة بما مدمت ايديهم ثم جاوك يحلفون بالله ان اردنا الا احسانا وتوفيقا	فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا
H-92/4:63[2]. Ceux-là sont ceux dont Dieu sait ce qu'il y a dans leurs cœurs. Détourne-toi donc d'eux,[A1] exhorte-les, ~ et dis-leur une parole qui parvient dans leurs âmes.	أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ. فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ، وَعِظْهُمْ، ~ وَقُل لَّهُمْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيغًا[1].	اولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا بليغا	أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا
H-92/4:64[3]. Nous n'avons envoyé de messager que pour qu'il soit obéi, avec l'autorisation de Dieu. Si seulement, quand ils se sont oppressés eux-mêmes, ils étaient venus à toi, avaient demandé pardon à Dieu et le messager avait demandé pardon pour eux, ~ ils auraient alors trouvé que Dieu est pardonneur, miséricordissime.[A1]	وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ، بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَلَوْ أَنَّهُمْ، إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ، جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ، ~ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا، رَّحِيمًا[1].	وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا
H-92/4:65[4]. Non, par ton Seigneur! Ils ne croiront que quand ils te font juge dans ce dont ils ont différé entre eux, puis ne trouvent en eux-mêmes nul embarras pour ce que tu as décidé, ~ et se soumettent complètement.	فَلَا، وَرَبِّكَ! لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ[1] بَيْنَهُمْ، ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ، ~ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا[2].	ملا وربك لا يومنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما	فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
H-92/4:66[5]. Si nous leur avions prescrit: "Tuez-vous", ou "Sortez de vos demeures", ils ne l'auraient pas fait, sauf peu parmi eux. Et s'ils avaient fait ce à quoi ils sont exhortés, ~ cela aurait été meilleur pour eux et plus renforçant.	وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ: "ٱقْتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمْ" أَوِ "ٱخْرُجُواْ مِن دِيَٰرِكُم"، مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ[1] مِّنْهُمْ. وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ، ~ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ، وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا[2].	ولو انا كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم ما فعلوه الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا لهم واشد تثبيتا	وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا
H-92/4:67. Nous leur aurions alors donné de notre part une grande rétribution,	وَإِذًا لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا،	واذا لاتيناهم من لدنا اجرا عظيما	وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا
H-92/4:68. et nous les aurions guidés vers un chemin droit.	وَلَهَدَيْنَٰهُمْ [...] صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا.	ولهديناهم صراطا مستقيما	وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

---

1 1) يَصِدُّونَ (2 تَعَالُوْا 1)

2 1) A1) ♦ قراءة شيعية: أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ فقد سبقت عليهم كلمة الشقاء وسبق لهم العذابُ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا 1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 1) A1) ♦ قراءة شيعية: ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤوك يا علي فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله تواباً رحيماً 1) Abrogé par 113/9:80.

4 قراءة شيعية: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجاً مِمَّا قَضَيْتَ مِنْ أَمْرِ الْوَالِي وَيُسَلِّمُوا لِلَّهِ (2 شَجْرَ 1) الطَّاعَةَ تَسْلِيماً، أو: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ يا محمد حَتَّى يُحَكِّمُوكَ يا علي فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ولَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَى محمد فيهم وَيُسَلِّمُوا للأئمة تَسْلِيمًا، أو: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُون فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ من امر الولي وَيُسَلِّمُوا لله تَسْلِيمًا، أو: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوا محمدا وآل محمد فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ولَا يَجِدُون فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

5 قراءة شيعية: وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا ما يُوعَظُونَ بِهِ فِي عَلِيٍّ لَكَانَ (2 قليلاً 1) خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا، أو: وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ وَسَلِّمُوا لِلْإِمَامِ تَسْلِيماً أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيارِكُمْ رِضًا لَهُ ما فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْخِلَافِ فَعَلُوا ما يُوعَظُونَ بِهِ لَكانَ خَيْراً لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتاً

H-92/4:69[1]. Quiconque obéit à Dieu et au messager, ceux-là seront avec ceux que Dieu a gratifiés parmi les prophètes, les justes, les témoins et les vertueux. ~ Quels bons compagnons que ceux-là!	وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا	ومن يطع الله والرسول ماولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبين والصديقين والشهدا والصلحين وحسن اولئك رفيقا	وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ، فَأُوْلَٰئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ، وَٱلصِّدِّيقِينَ، وَٱلشُّهَدَآءِ، وَٱلصَّٰلِحِينَ. ~ وَحَسُنَ[1] أُوْلَٰئِكَ رَفِيقًا[2]!
H-92/4:70. Voilà la faveur de Dieu. ~ Dieu suffit comme connaisseur.	ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا	ذلك الفضل من الله وكفى بالله عليما	ذَٰلِكَ ٱلْفَضْلُ مِنَ ٱللَّهِ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمًا.
H-92/4:71[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Prenez vos précautions. Mobilisez-vous donc par détachements, ou mobilisez-vous tous ensemble.[A1]	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا	يا ايها الذين امنوا خذوا حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! خُذُواْ حِذْرَكُمْ. ~ فَٱنفِرُواْ[1] ثُبَاتٍ[2]، أَوِ ٱنفِرُواْ[3] جَمِيعًا.
H-92/4:72[3]. Il y en a parmi vous qui tarde. Quand une affliction vous a touchés, il a dit: "Dieu m'a gratifié, ~ parce que je n'étais pas témoin avec eux".	وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا	وان منكم لمن ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا	وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ[1]. فَإِنْ أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ: "قَدْ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ، ~ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا".
H-92/4:73[4]. Quand une faveur de Dieu vous a touchés, il dit, comme s'il n'y avait pas d'affection parmi vous et lui: "Si seulement j'avais été avec eux, ~ pour avoir un grand succès!"	وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا	ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت معهم فافوز فوزا عظيما	وَلَئِنْ أَصَٰبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ ٱللَّهِ، لَيَقُولَنَّ[1]، كَأَن لَّمْ تَكُنۢ[2] بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُۥ مَوَدَّةٌ: "يَٰلَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ، ~ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا!"
H-92/4:74[5]. Que ceux qui troquent la vie ici-bas contre la [demeure] dernière combattent dans la voie de Dieu. Quiconque combat dans la voie de Dieu, qu'il soit tué ou qu'il vainque, nous lui donnerons une grande rétribution.	فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا	فليقاتل في سبيل الله الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه اجرا عظيما	فَلْيُقَٰتِلْ[1] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشْرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْأٓخِرَةِ. وَمَن يُقَٰتِلْ[2] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ، فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ[3] أَجْرًا عَظِيمًا.
H-92/4:75[6]. Qu'avez-vous à ne pas combattre dans la voie de Dieu et pour les méprisés parmi les hommes, les femmes et les enfants qui disent: "Notre Seigneur! Fais-nous sortir de cette cité dont les gens sont oppressifs. Fais-nous de ta part un allié. ~ Et fais-nous de ta part un secoureur"?	وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا	وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين من الرجال والنسا والولدن الذين يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا	وَمَا لَكُمْ لَا تُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ[1] مِنَ ٱلرِّجَالِ، وَٱلنِّسَآءِ، وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: "رَبَّنَآ! أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا[2]. وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا. ~ وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا"؟
H-92/4:76. Ceux qui ont cru combattent dans la voie de Dieu. Et ceux qui ont mécru, combattent dans la voie des idoles. Combattez donc les alliés du Satan. Le complot du Satan était faible.	الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا	الذين امنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت فقاتلوا اولياء الشيطان ان كيد الشيطان كان ضعيفا	ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱلطَّٰغُوتِ[1]. فَقَٰتِلُوٓاْ أَوْلِيَآءَ ٱلشَّيْطَٰنِ. إِنَّ كَيْدَ ٱلشَّيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا.

---

1 قراءة شيعية: وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنٌ أُولَئِكَ رَفِيقًا (2 وَحَسْنَ (1

2 انْفُرُوا (3 ثُبَاتاً (2 فَانْفُرُوا (1 ♦ A1) Abrogé par 113/9:122.

3 لَيُبْطِئَنَّ، لَيُبْطِيَنَّ (1

4 فَأَفُوزُ (3 يَكُنْ (2 لَيَقُولُنَّ (1

5 يُؤْتِيهِ (3 فَيَقْتُلْ (2 فَلْيُقَاتِلْ (1

6 أَخْرِجْنَا مِنْ الْقَرْيَةِ التي كانت ظالِمة (2 الْمُسْتَضْعَفِينَ (1

H-92/4:77[1]. N'as-tu pas vu [certains de] ceux auxquels il a été dit: "Retenez vos mains, observez la prière et donnez la dîme"? Quand le combat leur a été prescrit, voilà qu'un groupe d'entre eux craint les humains comme il craint Dieu, ou les craint encore plus, disant: "Notre Seigneur! Pourquoi nous as-tu prescrit le combat? Si seulement tu nous retardais à un terme proche!" Dis: "La jouissance de la vie ici-bas est peu, mais la [demeure] dernière est meilleure pour celui qui a craint et vous ne serez oppressés [même pas d'] un fil.

أَلَمْ تَرَ إِلَى [...] ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ: "كُفُّوٓاْ أَيْدِيَكُمْ، وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ"؟ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ، إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ ٱلنَّاسَ [...] كَخَشْيَةِ ٱللَّهِ، أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً. وَقَالُواْ: "رَبَّنَا! لِمَ[1] كَتَبْتَ عَلَيْنَا ٱلْقِتَالَ؟ لَوْلَآ أَخَّرْتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ[2]!" قُلْ: "مَتَٰعُ ٱلدُّنْيَا قَلِيلٌ، وَٱلْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ، وَلَا تُظْلَمُونَ[3] [...] فَتِيلًا.

الم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوه واتوا الزكوه فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس كخشيه الله او اشد خشيه وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا اخرتنا الى اجل قريب قل متاع الدنيا قليل والاخره خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

H-92/4:78[2]. Où que vous soyez, la mort vous atteindra, fussiez-vous dans des tours élevées".[T1] Si un bienfait les touche, ils disent: "Ceci est de Dieu". Et si un méfait les touche, ils disent: "Ceci est de ta part". Dis: "Tout est de Dieu". Mais qu'ont-ils ces gens qui ne comprennent presque aucun récit?

أَيْنَمَا تَكُونُواْ، يُدْرِككُّمُ[1] ٱلْمَوْتُ، وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ[2]". وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ، يَقُولُواْ: "هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ". وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ، يَقُولُواْ: "هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِكَ". قُلْ: "كُلٌّ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ". فَمَالِ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ[3] حَدِيثًا؟

اينما تكونوا يدركم الموت ولو كنتم في بروج مشيده وان تصبهم حسنه يقولوا هذه من عند الله وان تصبهم سيئه يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله فمال هولاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

H-92/4:79[3]. Tout bienfait qui t'a touché est de Dieu. Et tout méfait qui t'a touché est de ta part. [---] Nous t'avons envoyé aux humains comme messager. ~ Dieu suffit comme témoin.

مَّآ أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ، فَمِنَ ٱللَّهِ. وَمَآ أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ، فَمِن نَّفْسِكَ[1] [2]. [---] وَأَرْسَلْنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا.

ما اصابك من حسنه فمن الله وما اصابك من سيئه فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

H-92/4:80[4]. Quiconque obéit au messager, a obéi à Dieu[R1]. Quiconque a tourné le dos [à l'obéissance, ne doit pas te préoccuper]. Nous ne t'avons pas envoyé comme protecteur sur eux.[A1]

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ، فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ. ~ وَمَن تَوَلَّىٰ [...]، فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا.

من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك عليهم حفيظا

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

H-92/4:81[5]. Ils disent: "Obéissance". Puis, quand ils s'éloignent de toi, un groupe parmi eux a conspiré la nuit autre chose que ce qu'il dit. Dieu inscrit ce qu'ils conspirent la nuit. Détourne-toi[A1] donc d'eux et confie-toi à Dieu. ~ Dieu suffit comme garant.

وَيَقُولُونَ: "طَاعَةٌ[1]". فَإِذَا بَرَزُواْ مِنْ عِندِكَ، بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ[2] غَيْرَ ٱلَّذِي تَقُولُ[3]. وَٱللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ. فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ، وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا.

ويقولون طاعه فاذا برزوا من عندك بيت طائفه منهم غير الذي تقول والله يكتب ما يبيتون فاعرض عنهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

---

1 1) قَرِيبٍ فنموت حتف أنفنا ولا نُقْتَل فَتُسَرّ بذلك الأعداء، قراءة شيعية: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ أصحاب (2 لِمَه يُظْلَمُونَ (3 الحسن فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ مع الحسن قَالُوا لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ - يعني قيام القائم

2 1) يُدْرِككُمُ (2 مُشَيَّدَةٍ، مَشِيدَةٍ (3 يُفْقَهُونَ ♦ T1) tours enduites de chaux (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 91); tours imprenables (Hamidullah); bastions érigés (Abdelaziz).

3 1) فَمِنْ نَفْسِكَ وأنا كتبتها عليك، فَمِنْ نَفْسِكَ وإنما قضيتها عليك، فَمِنْ نَفْسِكَ وأنا قدرتها عليك، قراءة شيعية: مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ (2 فَمَنْ نَفْسُكَ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وأنا قضيتها عليك

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Cf. Lc 10:16.

5 1) طَاعَةٌ (2 بَيَّتَ مُبَيِّتٌ مِنْهُمْ يا محمد (3 يَقُولُ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ[1] ٱلْقُرْءَانَ؟ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ، لَوَجَدُواْ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

املا يتدبرون المدار ولو كان من عند غير الله لوجدوا منه اختلافا كثيرا

H-92/4:82[1]. Ne réfléchissent-ils pas sur le Coran? S'il était d'un autre que Dieu, ils y trouveraient beaucoup de divergence.

وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ، أَذَاعُواْ بِهِۦ. وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِي ٱلْأَمْرِ مِنْهُمْ، لَعَلِمَهُۥ[1] ٱلَّذِينَ يَسْتَنۢبِطُونَهُۥ مِنْهُمْ. وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ، لَٱتَّبَعْتُمُ ٱلشَّيْطَٰنَ، إِلَّا قَلِيلًا.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

واذا جاهم امر من الامن او الخوف اذاعوا به ولو ردوه الى الرسول والى اولى الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان الا قليلا

H-92/4:83[2]. Quand une affaire comportant rassurance ou crainte leur parvint, ils la diffusèrent. S'ils l'avaient référée au messager et à ceux parmi eux chargés de l'autorité, elle aurait été sue par ceux parmi eux qui en déduisent le sens. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous, vous auriez suivi Satan, à l'exception de quelques-uns.

فَقَٰتِلْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. لَا تُكَلَّفُ[1] إِلَّا نَفْسَكَ. وَحَرِّضِ ٱلْمُؤْمِنِينَ [...]. عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

مقل في سبيل الله لا تكلف الا نفسك وحرض المومنين عسى الله ان يكف باس الذين كفروا والله اشد باسا واشد تنكيلا

H-92/4:84[3]. Combats donc dans la voie de Dieu. Tu n'es chargé de rien que de toi-même[A1]. Incite les croyants [au combat]. Peut-être Dieu retiendra la vigueur de ceux qui ont mécru. Dieu est plus fort en vigueur et plus fort en intimidation.

[---] مَّن يَشْفَعْ شَفَٰعَةً حَسَنَةً، يَكُن لَّهُۥ نَصِيبٌ مِّنْهَا. وَمَن يَشْفَعْ[1] شَفَٰعَةً سَيِّئَةً، يَكُن لَّهُۥ كِفْلٌ مِّنْهَا. وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا.

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا

من يشمع شمعه حسنه يكن له نصيب منها ومن يشمع شمعه سيه يكن له كفل منها وكان الله على كل سى مميا

H-92/4:85[4]. [---] Quiconque intercède avec une bonne intercession, en aura une part. Et quiconque intercède avec une intercession maléfique, en aura une part.[T1R1] Dieu est le pourvoyeur de toutes choses.

[---] وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ، فَحَيُّواْ بِأَحْسَنَ مِنْهَآ، أَوْ رُدُّوهَآ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا.

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن منها او ردوها ان الله كان على كل سى حسيبا

H-92/4:86. [---] Si vous avez été salués par une salutation, saluez avec une meilleure qu'elle, ou retournez-la. ~ Dieu est comptable sur toute chose.

ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، لَا رَيْبَ فِيهِ. ~ وَمَنْ أَصْدَقُ[1] مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثًا؟

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمه لا ريب فيه ومن اصدق من الله حديثا

H-92/4:87[5]. Dieu, il n'est de dieu que lui. Il vous rassemblera au jour de la résurrection, il n'y a aucune suspicion. ~ Qui est plus véridique que Dieu dans le récit?[R1]

[---] فَمَا لَكُمْ [...] فِي ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ[1]، وَٱللَّهُ أَرْكَسَهُم[2] بِمَا كَسَبُوٓاْ؟ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُواْ مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ؟ ~ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

مما لكم في المنمقين مئتين والله اركسهم بما كسبوا اتريدون ان تهدوا من اضل الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا

H-92/4:88[6]. [---] Pourquoi [êtes-vous divisés en] deux groupes au sujet des hypocrites, alors que Dieu les a fait retomber pour ce qu'ils ont réalisé? Voulez-vous guider ceux que Dieu a égarés?[A1] ~ Quiconque Dieu égare, tu ne lui trouveras pas de voie.

وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ، فَتَكُونُونَ سَوَآءً. فَلَا تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ أَوْلِيَآءَ، حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. فَإِن تَوَلَّوْاْ [...]،

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سوا فلا تتخذوا منهم اولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فان تولوا فخذوهم واقتلوهم

H-92/4:89[7]. Ils auraient désiré que vous mécroyiez comme ils ont mécru, pour que vous soyez égaux. Ne prenez donc pas d'alliés parmi eux, jusqu'à ce qu'ils émigrent dans la voie de Dieu. S'ils

---

1 1) يَتَدَبَّرُونَ

2 1) لَعَلِمَهُ

3 1) تُكَلَّفُ، يُكَلَّفُ، نُكَلِّفُ 2) يكفي ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) يَشْفَعْ ♦ T1) en portera une part de responsabilité (Hamidullah); en aura un lot (Abdelaziz). Partant de l'hébreu kefel (Is 40:2), Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 101-102) traduit: en aura le double ♦ R1) Cf. Baba Kamma 92

5 1) أَزْدَقُ ♦ R1) Cf. 2 S 7:28; Ps 119:160; Jn 17:17, etc.

6 1) فِيَتَيْنِ 2) رَكَسَهُمْ، رَكَّسَهُمْ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 R1) Cf. Dt 13:13-19 et 20:10-19.

فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ. ~ وَلَا تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا.

واملوهم حيث وحدموهم ولا تحدوا منهم وليا ولا نصيرا

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

tournent le dos [à cela], prenez-les et tuez-les où que vous les trouviez[R1]. ~ Et ne prenez parmi eux ni allié ni secoureur.

إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ، أَوْ جَآءُوكُمْ[1]، [...] حَصِرَتْ[2] صُدُورُهُمْ أَن يُقَٰتِلُوكُمْ أَوْ يُقَٰتِلُواْ قَوْمَهُمْ. وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ، لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ، فَلَقَٰتَلُوكُمْ[3]. فَإِنِ ٱعْتَزَلُوكُمْ، فَلَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْاْ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ[4]، فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا.

الا الدين يصلون الى موم بينكم وبينهم ميثاق او جاءوكم حصرت صدورهم ان يقاتلوكم او يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم عليكم فلقاتلوكم فان اعتزلوكم فلم يقاتلوكم والموا اليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

H-92/4:90[1]. Sauf ceux qui s'unissent à des gens avec lesquels vous avez un pacte, ou ceux venus à vous, [alors que] leurs poitrines sont serrées d'avoir à vous combattre ou à combattre leurs gens. Si Dieu avait voulu, il leur aurait donné l'autorité sur vous et ils vous auraient alors combattus. S'ils se distancent de vous, ne vous combattent point et vous présentent la paix, alors Dieu ne vous fait pas de voie contre eux.[A1]

سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ، وَيَأْمَنُواْ قَوْمَهُمْ. كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ[1] إِلَى ٱلْفِتْنَةِ، أُرْكِسُواْ[2] فِيهَا. فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ، وَيُلْقُوٓاْ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ[3]، وَيَكُفُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ، فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ. وَأُوْلَٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا.

سحدون احرين يريدون ان يامنوكم ويامنوا مومهم كل ما ردوا الى الفتنه اركسوا فيها فان لم يعتزلوكم ويلقوا اليكم السلم ويكفوا ايديهم فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم واولئكم جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا

سَتَجِدُونَ أَخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

H-92/4:91[2]. Vous trouverez d'autres qui veulent se fier à vous et se fier à leurs gens. Toutes les fois qu'ils ont été retournés vers la subversion, ils y sont retombés. S'ils ne se distancent pas de vous, ne vous présentent pas la paix et ne retiennent pas leurs mains, prenez-les et tuez-les où que vous les rencontriez. Ceux-là, nous vous avons donné sur eux une autorité manifeste.

[---] وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا، إِلَّا خَطَـًٔا[1]. وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا[1]، فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ، إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُواْ[2]. فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ. وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ[3]، فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ. فَمَن لَّمْ يَجِدْ، فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ. [...] تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.

وما كان لمومن ان يقتل مومنا الا خطا ومن قتل مومنا خطا فتحرير رقبه مومنه ودىه مسلمه الى اهله الا ان يصدقوا فان كان من قوم عدو لكم وهو مومن فتحرير رقبه مومنه وان كان من قوم بينكم وبينهم ميثاق فدىه مسلمه الى اهله وتحرير رقبه مومنه فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين توبه من الله وكان الله عليما حكيما

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

H-92/4:92[3]. [---] Il n'est pas permis à un croyant de tuer un autre croyant, sauf par erreur. Quiconque a tué par erreur un croyant,[A1] [doit] libérer une nuque [d'esclave] croyant et remettre le prix du sang à sa famille, à moins qu'ils ne fassent aumône. S'il est un croyant de gens ennemis[A2] à vous, [il doit] libérer une nuque [d'esclave] croyant. S'il était de gens avec lesquels vous avez un pacte, [il doit] remettre le prix du sang à sa famille et libérer une nuque [d'esclave] croyant. Quiconque ne trouve pas [d'esclave], doit jeûner deux mois consécutifs [pour obtenir] le pardon de Dieu. ~ Dieu est connaisseur, sage.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا[1]، فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا. وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ. ~ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا.

ومن يقتل مومنا متعمدا فجزاوه جهنم خلدا فيها وغضب الله عليه ولعنه واعد له عذابا عظيما

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

H-92/4:93[4]. Quiconque tue un croyant délibérément, sa rétribution sera la géhenne où il sera éternellement. Dieu a été en colère contre lui et l'a maudit. ~ Et il lui a préparé une grande punition.[A1]

---

1 1) مِيثَاقٌ جَاؤُوكُمْ (2 حَصِرَةً، حَصِرَاتٍ، حَصِرَاتٍ (3 فَلَقَتَلُوكُمْ، فَلَقَتَّلُوكُمْ (4 السَّلَمَ، السِّلْمَ ♦ A1) Abrogé par 113/9:1 et 113/9:5.

2 1) السَّلْمَ، السِّلْمَ (3 رُكِسُوا، رِكِّسُوا (2 رِدُّوا

3 1) مِيثَاقٌ وهو مؤمن (3 تَصَدَّقُوا، تَصَدَّقُوا، يَتَصَدَّقُوا، تَتَصَدَّقُوا (2 خَطَاءً، خَطَاً، خَطْئاً ♦ A1) Abrogé par 92/4:93. A2) Abrogé par 113/9:1.

4 1) مُتْعَمِّدًا ♦ A1) Abrogé par 92/4:92 et 92/4:94.

H-92/4:94[1]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand vous vous activez dans la voie de Dieu, enquérez-vous. Ne dites pas à celui qui vous a présenté la paix:[T1] "Tu n'es pas croyant", recherchant un bien éphémère de la vie ici-bas. Auprès de Dieu il y a beaucoup de butins. Ainsi étiez-vous auparavant et Dieu vous a gratifiés. Enquérez-vous donc. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا ضَرَبۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، فَتَبَيَّنُواْ[1]. وَلَا تَقُولُواْ لِمَنۡ أَلۡقَىٰٓ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَٰمَ[2]: "لَسۡتَ مُؤۡمِنٗا[3]"، تَبۡتَغُونَ عَرَضَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا. فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٞ. كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبۡلُ، فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ. فَتَبَيَّنُوٓاْ[1]. ~ إِنَّ[4] ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

H-92/4:95[2]. Ne sont pas égaux les croyants qui restent assis, sauf ceux ayant une nuisance et ceux qui luttent dans la voie de Dieu avec leurs biens et leurs personnes. Dieu a favorisé d'un degré ceux qui luttent avec leurs biens et leurs personnes sur les assis. À chacun Dieu a promis le meilleur bien. Mais Dieu a favorisé ceux qui luttent sur les assis d'une grande rétribution.

لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ، غَيۡرُ[1] أُوْلِي ٱلضَّرَرِ[2]، وَٱلۡمُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ. فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ دَرَجَةٗ. وَكُلّٗا[3] وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰ. وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

H-92/4:96. [Il les a favorisés] de degrés de sa part, d'un pardon et d'une miséricorde. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[...] دَرَجَٰتٖ مِّنۡهُ، وَمَغۡفِرَةٗ، وَرَحۡمَةٗ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا، رَّحِيمًا.

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

H-92/4:97[3]. [---] À ceux que les anges rappelèrent, [étant] oppressifs d'eux-mêmes, ils dirent: "Dans quel état étiez-vous?" Ils dirent: "Nous étions méprisés dans la terre". Ils dirent: "La terre de Dieu n'était-elle pas large pour que vous y émigriez?" Ceux-là leur refuge sera la géhenne. ~ Quelle mauvaise destination!

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ[1] ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ قَالُواْ [...]: "فِيمَ[2] كُنتُمۡ؟" قَالُواْ: "كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ". قَالُوٓاْ: "أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَا؟" فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ[3] جَهَنَّمُ. ~ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا!

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

H-92/4:98. Sauf les méprisés parmi les hommes, les femmes et les enfants, qui ne peuvent trouver un moyen, ni se guider sur aucune voie.
H-92/4:99. Ceux-là, peut-être que Dieu les graciera. ~ Dieu est gracieux, pardonneur.

إِلَّا ٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ، لَا يَسۡتَطِيعُونَ حِيلَةٗ، وَلَا يَهۡتَدُونَ سَبِيلٗا. فَأُوْلَٰٓئِكَ، عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعۡفُوَ عَنۡهُمۡ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا، غَفُورٗا.

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا

H-92/4:100[4]. Quiconque émigre dans la voie de Dieu, trouvera dans la terre beaucoup de refuges et largesse. Quiconque sort de sa maison, émigrant vers Dieu et son messager et que la mort atteint, sa rétribution incombera à Dieu.

وَمَن يُهَاجِرۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، يَجِدۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُرَٰغَمٗا[1] كَثِيرٗا وَسَعَةٗ. وَمَن يَخۡرُجۡ مِنۢ بَيۡتِهِۦ، مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، ثُمَّ يُدۡرِكۡهُ[2] ٱلۡمَوۡتُ، فَقَدۡ وَقَعَ أَجۡرُهُۥ عَلَى

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ

---

[1] 1) فتثبتوا (2 السِّلْمَ، السَّلَمَ (3 وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمَنًا (4 مُؤْمَنًا، قراءة شيعية: أَنَّ ♦ T1) vous adresse le salut de l'islam (Hamidullah); qui vous offre la paix (Blachère); prend la Salem [Jérusalem] pour vous (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 107).

[2] 1) غَيْر (2 غَيْرَ، الضَّرير (3 وَكُلٌّ

[3] 1) مَاوَاهُمْ (3 فِيمَه (2 تُوَفَّتْهُمُ، تُوَفَّاهُمُ

[4] 1) يُدْرِكُهُ، يُدْرِكَهُ (2 مَرْغَمًا

ٱللَّهِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.	ممد ومع اخيه على الله وكان الله عمودا رحيما	وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.
[---] وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي ٱلْأَرْضِ، فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُواْ[1] مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ، إِنْ خِفْتُمْ[2] أَن يَفْتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ. ~ إِنَّ ٱلْكَٰفِرِينَ كَانُواْ لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا.	واذا ضربتم في الارض ليس عليكم جناح ان تقصروا من الصلوة ان خفتم ان يفتنكم الذين كفروا ان الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا	وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا	H-92/4:101[1]. [---] Quand vous vous activez dans la terre, nul grief sur vous à raccourcir la prière,[R1] si vous craignez que ceux qui ont mécru ne vous éprouvent. ~ Les mécréants étaient pour vous un ennemi manifeste.
وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ، فَأَقَمْتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ، فَلْتَقُمْ[1] طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ، وَلْيَأْخُذُوٓاْ أَسْلِحَتَهُمْ. فَإِذَا سَجَدُواْ، فَلْيَكُونُواْ مِن وَرَآئِكُمْ. وَلْتَأْتِ[2] طَآئِفَةٌ[3] أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّواْ، فَلْيُصَلُّواْ مَعَكَ، وَلْيَأْخُذُواْ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ. وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ[4]، فَيَمِيلُونَ[5] عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَٰحِدَةً. وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ، إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ، أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ، أَن تَضَعُوٓاْ أَسْلِحَتَكُمْ. وَخُذُواْ حِذْرَكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا.	واذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة فلتقم طايفة منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا من ورائكم ولتات طايفة اخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم واسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون عن اسلحتكم وامتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم ان كان بكم اذى من مطر او كنتم مرضى ان تضعوا اسلحتكم وخذوا حذركم ان الله اعد للكفرين عذابا مهينا	وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا	H-92/4:102[2]. Si tu es parmi eux et tu observes la prière avec eux, qu'un groupe parmi eux se lève en ta compagnie et qu'il prenne ses armes. Puis quand il se prosterne, qu'il soit derrière vous. Qu'un autre groupe qui n'a pas prié vienne, prie avec toi et prenne ses précautions avec ses armes. Ceux qui ont mécru auraient désiré vous voir inattentifs à vos armes et à vos bagages pour vous attaquer. Nul grief sur vous, si vous aviez un préjudice à cause de la pluie ou si vous étiez malades, à poser vos armes. Mais prenez vos précautions. ~ Dieu a préparé pour les mécréants une punition humiliante.
فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ، فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ، قِيَٰمًا، وَقُعُودًا، وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ. فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ[1]، فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ. إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ، عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ، كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا.	واذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم فاذا اطمانننتم فاقيموا الصلوة ان الصلوة كانت على المومنين كتابا موقوتا	فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا	H-92/4:103[3]. Quand vous accomplissez la prière, rappelez-vous de Dieu debout, assis ou sur vos flancs. Et quand vous vous êtes rassurés, observez la prière. La prière était, pour les croyants, au temps fixé selon le livre.
وَلَا تَهِنُواْ[1] فِي ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ. إِن[2] تَكُونُواْ تَأْلَمُونَ[3]، فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ[4] كَمَا تَأْلَمُونَ[3]. وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.	ولا تهنوا في ابتغاء القوم ان تكونوا تالمون فانهم يالمون كما تالمون وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليما حكيما	وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا	H-92/4:104[4]. Ne faiblissez donc pas en recherchant les gens. Si vous souffrez, ils souffrent comme vous souffrez. Mais vous espérez de Dieu ce qu'ils n'espèrent pas. ~ Dieu est connaisseur, sage.
[---] إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ، لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ، بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُ. وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا.	انا انزلنا اليك الكتب بالحق لتحكم بين الناس بما اريك الله ولا تكن للخاينين خصيما	إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا	H-92/4:105. [---] C'est nous qui t'avons fait descendre le livre avec la vérité, pour que tu juges parmi les humains selon ce que Dieu t'a fait voir. Ne sois pas un disputeur en faveur des traîtres.

1 1) إسقاط: إِنْ خِفْتُمْ (2 تُقْصِرُوا، تُقَصِّرُوا، تُفْصِرُوا ♦ R1) Cf. Mishnah, Berakot 4:4.

2 1) فَلْتَقُمْ (2 وَلْيَأْتِ (3 طَايِفَةٌ (4 وَأَمْتِعَاتِكُمْ (5 فَيَمِيلُوا

3 1) اطْمَانَنْتُمْ

4 1) يِئْلَمُونَ، يِيلَمُونَ (4 تِئْلَمُونَ، تِيلَمُونَ (3 أن (2 تُهَانُوا، تَهَنُوا

وَٱسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

وَلَا تُجَٰدِلْ عَنِ ٱلَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ. إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا، أَثِيمًا.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ، وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱللَّهِ، وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ ٱلْقَوْلِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ جَٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ[1] فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنْهُمْ[1] يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ؟ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا؟

وَمَن يَعْمَلْ سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ، ~ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

وَمَن يَكْسِبْ[1] إِثْمًا، فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.

وَمَن يَكْسِبْ[1] خَطِيٓـَٔةً[2] أَوْ إِثْمًا، ثُمَّ يَرْمِ بِهِۦ بَرِيٓـًٔا[3]، ~ فَقَدِ ٱحْتَمَلَ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ، وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ. وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ. وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ، وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ. ~ وَكَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا.

لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَىٰهُمْ، إِلَّا [...] مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ، أَوْ مَعْرُوفٍ، أَوْ إِصْلَٰحٍۭ بَيْنَ ٱلنَّاسِ. وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ[1] ٱللَّهِ، فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ[2] أَجْرًا عَظِيمًا.

وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ، مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ، وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ، نُوَلِّهِۦ[1] مَا تَوَلَّىٰ، وَنُصْلِهِۦ[2] جَهَنَّمَ. ~ وَسَآءَتْ

واستغفر الله ان الله كان غفورا رحيما.

ولا تجادل عن الذين يختانون انفسهم ان الله لا يحب من كان خوانا اثيما

يستخفون من الناس ولا يستخفون من الله وهو معهم اذ يبيتون ما لا يرضى من القول وكان الله بما يعملون محيطا

ها انتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحيوة الدنيا فمن يجادل الله عنهم يوم القيمة ام من يكون عليهم وكيلا

ومن يعمل سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما

ومن يكسب اثما فانما يكسبه على نفسه وكان الله عليما حكيما

ومن يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به بريا فقد احتمل بهتانا واثما مبينا

ولولا فضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما يضلون الا انفسهم وما يضرونك من شيء وانزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما

لا خير في كثير من نجوىهم الا من امر بصدقة او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نوتيه اجرا عظيما

ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت

H-92/4:106. Demande pardon à Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-92/4:107. Ne dispute pas en faveur de ceux qui se trahissent eux-mêmes. Dieu n'aime pas celui qui était traître, pécheur.

H-92/4:108. Ils se cachent des humains, mais ils ne se cachent pas de Dieu, alors qu'il est avec eux quand ils conspirent durant la nuit avec des paroles dont il n'est pas satisfait. ~ Dieu cernait ce qu'ils font.

H-92/4:109[1]. Voilà que vous avez disputé en leur faveur dans la vie ici-bas. Mais qui disputera en leur faveur devant Dieu au jour de la résurrection? Ou bien qui sera leur garant?

H-92/4:110. Quiconque fait du mal ou s'oppresse lui-même, puis demande pardon à Dieu, ~ trouvera Dieu pardonneur, miséricordissime.

H-92/4:111[2]. Quiconque réalise un péché, ne le réalise qu'à son propre détriment. ~ Dieu est connaisseur, sage.

H-92/4:112[3]. Quiconque réalise une erreur ou un péché, puis en accuse un innocent, ~ commet une calomnie et un péché manifeste.

H-92/4:113. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur toi, un groupe parmi eux aurait failli t'égarer, mais ils n'égarent qu'eux-mêmes et ne te nuisent en rien. Dieu a fait descendre sur toi le livre et la sagesse et t'a enseigné ce que tu ne savais pas. ~ La faveur de Dieu sur toi est grande.

H-92/4:114[4]. Il n'y a rien de bon dans beaucoup de leurs confidences, sauf [les confidences de] celui qui ordonne une aumône, une [action] convenable ou une conciliation parmi les humains. Quiconque fait cela, recherchant la satisfaction de Dieu, nous lui donnerons une grande rétribution.

H-92/4:115[5]. Quiconque est en dissension avec le messager, après que la direction lui fut manifeste et suit une voie autre que celle des croyants, nous lui tournerons le dos comme il a tourné le

---

1 1) عنه

2 1) يَكسِبْ

3 1) يَكْسِبْ (2 خَطِيَّةً (3 بَرِيّاً

4 1) يُؤْتِيهِ، يُؤْتِيهِي (2 مَرْضَاهْ

5 1) نُصْلِهِ، يُصْلِهِ (2 نُوْلِهِ، يُوْلِهِ ♦ T1) Traduction probable: nous le ferons descendre (du verbe syriaque ܨܠܐ sla).

dos et le rôtirons[T1] dans la géhenne. ~ Quelle mauvaise destination!	مَصِيرًا!	مصيرا	مَصِيرًا!
H-92/4:116. [---] Dieu ne pardonne pas qu'on lui associe et pardonne ce qui est hors de cela, à qui il veut. ~ Quiconque associe à Dieu s'est égaré d'un égarement lointain.	إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا	ار الله لا يغفر ار يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشا ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا	[---] إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ. ~ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ، فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا.
H-92/4:117[1]. Ils appellent, hors de lui, seulement des femelles et ils appellent seulement un Satan rebelle.	إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا	ار يدعون من دونه الا اناثا وار يدعون الا شيطانا مريدا	إِن يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا[2]، وَإِن يَدْعُونَ[1] إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا.
H-92/4:118. Que Dieu le maudisse. Il a dit: "Je prendrai de tes serviteurs une part imposée.	لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا	لعنه الله وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا	لَّعَنَهُ ٱللَّهُ. وَقَالَ: "لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا.
H-92/4:119[2]. Je les égarerai, les ferai désirer et leur ordonnerai et ils fendront les oreilles aux troupeaux. Je leur ordonnerai et ils changeront la création de Dieu". ~ Quiconque prend le Satan pour allié, hors de Dieu, perdra, une perte manifeste.	وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا	ولاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الانعام ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا	وَلَأُضِلَّنَّهُمْ، وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ، وَلَأْمُرَنَّهُمْ[1]، فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ. وَلَأْمُرَنَّهُمْ، فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ". ~ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا، مِن دُونِ ٱللَّهِ، فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا.
H-92/4:120[3]. Il leur promet et les fait désirer. ~ Mais le Satan ne leur promet que tromperie.	يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا	يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا	يَعِدُهُمْ[1] وَيُمَنِّيهِمْ. ~ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا.
H-92/4:121[4]. Ceux-là, leur refuge sera la géhenne et ils n'en trouveront point d'échappatoire.[T1]	أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا	اولئك ماويهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا	أُوْلَٰٓئِكَ، مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ، وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا.
H-92/4:122[5] Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, nous les ferons entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. La promesse de Dieu est vraie. ~ Quelle parole est plus véridique que celle de Dieu?[R1]	وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا	والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهر خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله قيلا	وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، سَنُدْخِلُهُمْ[1] جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا[2]. ~ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلًا؟
H-92/4:123[6]. [---] Ceci ne dépend ni de vos désirs, ni des désirs des gens du livre. Quiconque fait du mal en sera rétribué. ~ Et il ne trouvera pour lui, hors de Dieu, ni allié ni secoureur.	لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا	ليس بامانيكم ولا امانى اهل الكتب من يعمل سوا يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا	[---] لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ، وَلَآ أَمَانِيِّ[1] أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ. مَن يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ. ~ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا.
H-92/4:124[7]. Et quiconque fait les bonnes œuvres, mâle ou femelle, en étant croyant, ceux-là entreront dans le jardin. Et ils ne seront pas oppressés d'un fétu.	وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا	ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مومن ماولئك يدخلون الجنه ولا يظلمون نقيرا	وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ، وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ[1] ٱلْجَنَّةَ. وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا.
H-92/4:125[8]. Qui a une meilleure religion que celui qui a soumis sa face à Dieu, en étant bienfaiteur et a suivi la religion d'Abraham, en étant droit?[T1] Et Dieu a pris Abraham comme ami.[R1]	وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا	ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهيم خليلا	وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ، وَهُوَ مُحْسِنٌ، وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ، حَنِيفًا؟ وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبْرَٰهِيمَ خَلِيلًا.

---

1 1) أوثاناً، أُنثى، أُنثاً، وَثَناً، وُثُناً، أُثُناً (جمع وثن)، وُثُثًا (2 تَدْعُونَ

2 1) وَأُضِلَّنَّهُمْ وَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَأَمُرَنَّهُمْ

3 1) يَعِدُهُمْ

4 T1) Le verbe syriaque ܚܝܐ hayyas signifie couvrir. Luxenberg propose la lecture معيق dans le sens d'empêchement.

5 1) 2 (سَيُدْخِلُهُمْ) وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا، وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ ♦ R1) Cf. 2 S 7:28; Ps 119:160; Jn 17:17, etc.

6 1) بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ

7 1) يُدْخَلُونَ

8 T1) Voir la note de 51/10:105 ♦ R1) Cf. 2 Ch 20:7; Is 41:8 et Jc 2:23; TA 1:4 et 6, 9:7; 15:12-14; 16:4-5 et 9.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا

H-92/4:126. À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Dieu cerne toute chose.

[---] وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِ. قُلِ: "ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ، وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى[1] ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ[2] مَا كُتِبَ لَهُنَّ[3]، وَتَرْغَبُونَ [...] أَن تَنكِحُوهُنَّ، وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلْوِلْدَٰنِ. [...] وَأَن تَقُومُواْ لِلْيَتَٰمَىٰ بِٱلْقِسْطِ. ~ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمًا".

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

H-92/4:127[1]. [---] Ils demandent ton avis au sujet des femmes. Dis: "Dieu vous avise à leur sujet, en plus de ce qui vous est récité dans le livre concernant les orphelines auxquelles vous ne donnez pas ce qui leur est prescrit et que vous [ne] désirez pas épouser et les faibles parmi les enfants. [Il vous ordonne] d'agir avec équité envers les orphelins. Ce que vous faites de bien, ~ Dieu en est connaisseur".

وَإِنِ ٱمْرَأَةٌ خَافَتْ، مِنۢ بَعْلِهَا، نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ [...] أَن يُصْلِحَا[1] بَيْنَهُمَا صُلْحًا[2]، وَٱلصُّلْحُ خَيْرٌ. [وَأُحْضِرَتِ ٱلْأَنفُسُ ٱلشُّحَّ]. ~ وَإِن تُحْسِنُواْ وَتَتَّقُواْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا.

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

H-92/4:128[2]. Si une épouse craint, de son mari, dissension ou aversion, nul grief sur les deux [à] se réconcilier et la réconciliation est meilleure. [Et les âmes ont présente l'avarice[T1].] ~ Et si vous faites le bien et craignez, Dieu est informé de ce que vous faites.

وَلَن تَسْتَطِيعُوٓاْ أَن تَعْدِلُواْ بَيْنَ ٱلنِّسَآءِ، وَلَوْ حَرَصْتُمْ. فَلَا تَمِيلُواْ كُلَّ ٱلْمَيْلِ [...]، فَتَذَرُوهَا [...] كَٱلْمُعَلَّقَةِ[1]. وَإِن تُصْلِحُواْ وَتَتَّقُواْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

H-92/4:129[3]. Vous ne pourrez jamais être justes parmi vos épouses[R1], même si vous vous en souciez. Ne vous inclinez donc pas d'une entière inclinaison [vers l'une], laissant [l'autre] comme suspendue. Mais si vous faites une réconciliation et craignez, Dieu est pardonneur, miséricordissime.

وَإِن يَتَفَرَّقَا[1]، يُغْنِ ٱللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِۦ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا، حَكِيمًا.

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

H-92/4:130[4]. Si les deux se séparent, Dieu enrichira chacun de sa largesse. ~ Dieu est large, sage.

[---] وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ، وَإِيَّاكُمْ أَنِ: "ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. وَإِن تَكْفُرُواْ [...]. فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ". ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا، حَمِيدًا.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

H-92/4:131. [---] À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. Nous avons enjoint à ceux auxquels le livre fut donné avant vous, ainsi qu'à vous: "Craignez Dieu. Si vous mécroyez, [Dieu n'a pas besoin de votre croyance]. À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre". ~ Dieu est indépendant, louable.

---

1 1) كَتَبَ اللهُ لَهُنَّ (3 تُؤْتُونَهُنَّ (2 يَتَامَى (1

2 1) يَصَّالَحَا، يُصَالِحَا، يَصْطَلِحَا، يَصَّلِحَا، اصَّالَحَا (2 إصلاحاً ♦ T1) Lecture et traduction probables: واخسرت الأنفسُ بالشح Et les âmes se perdent par l'avarice.

3 1) كالمسجونة، كأنها معلقة ♦ R1) Voir la note 92/4:3.

4 1) يَتَفَارَقَا

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا.

وله ما ٮ السموٮ وما ٮ الارض وكفى بالله وكيلا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

H-92/4:132. À Dieu ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Dieu suffit comme garant.

إِن يَشَأْ، يُذْهِبْكُمْ، أَيُّهَا ٱلنَّاسُ! وَيَأْتِ بِـَٔاخَرِينَ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا.

ان يشا يذهبكم ايها الناس ويات باخرين وكان الله على ذلك قديرا

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

H-92/4:133. S'il voulait, il vous ferait disparaître, ô humains! et ferait venir d'autres. ~ Dieu est puissant sur cela.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا [...]، فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًۢا، بَصِيرًا.

من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والاخره وكان الله سميعا بصيرا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

H-92/4:134. Quiconque veut la rétribution de la vie ici-bas, [qu'il ne s'écarte pas de la religion de Dieu], puisque c'est auprès de Dieu qu'est la rétribution de la vie ici-bas et de la [demeure] dernière. ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ، شُهَدَآءَ لِلَّهِ، وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ، أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ، وَٱلْأَقْرَبِينَ. إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا[1] [...]، فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا[2]. فَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلْهَوَىٰٓ [...] أَن [...] تَعْدِلُواْ. وَإِن تَلْوُۥاْ[3] أَوْ تُعْرِضُواْ [...]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا[4].

يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم او الوالدين والاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما فلا تتبعوا الهوى ان تعدلوا وان تلووا او تعرضوا فان الله كان بما تعملون خبيرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

H-92/4:135[1]. [---] Ô vous qui avez cru! Agissez avec équité, comme témoins à Dieu, fût-ce sur vous-mêmes, ou sur les deux géniteurs et les plus proches apparentés. [Que les justiciables] soient riches ou pauvres, Dieu a la priorité sur les deux. Ne suivez donc pas le désir [dans votre témoignage], pour [ne pas] être injustes. Si vous déformez ou vous vous [en] détournez, ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ، وَرَسُولِهِۦ، وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ[1] عَلَىٰ رَسُولِهِۦ، وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ[2] مِن قَبْلُ. ~ وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ، وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ، وَكُتُبِهِۦ[3]، وَرُسُلِهِۦ، وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ، فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا.

يا ايها الذين امنوا امنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي انزل من قبل ومن يكفر بالله وملئكته وكتبه ورسله واليوم الاخر فقد ضل ضلالا بعيدا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

H-92/4:136[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Croyez en Dieu, en son messager,[R1] au livre qu'il a fait descendre sur son messager et au livre qu'il a fait descendre auparavant. ~ Quiconque mécroit en Dieu, en ses anges, en ses livres, en ses messagers et au jour dernier, s'est alors égaré d'un égarement lointain.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، ثُمَّ كَفَرُواْ، ثُمَّ ءَامَنُواْ، ثُمَّ كَفَرُواْ، ثُمَّ ٱزْدَادُواْ كُفْرًا، لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ، وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا.

ان الذين امنوا ثم كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

H-92/4:137. Ceux qui ont cru, puis mécru, puis cru, puis mécru, puis augmenté leur mécréance, Dieu ne leur pardonnera pas, ni ne les guidera vers aucune voie.

بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.

بشر المنفقين بان لهم عذابا اليما

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

H-92/4:138. Annonce aux hypocrites qu'ils auront une punition douloureuse.

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ، أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ[4] فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا.

الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ايبتغون عندهم العزه فان العزه لله جميعا

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

H-92/4:139. Ceux qui prennent les mécréants pour alliés hors des croyants, recherchent-ils auprès d'eux la noblesse? Or toute la noblesse appartient à Dieu.

وَقَدْ نَزَّلَ[1] عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَنْ: "إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا، وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا، فَلَا تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ، حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ". [...] إِنَّكُمْ إِذًا

وقد نزل عليكم في الكتاب ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها ويستهزا بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

H-92/4:140[3]. Il a fait descendre sur vous dans le livre: "Quand vous avez écouté qu'on mécroit aux signes de Dieu et qu'on les ridiculise, ne vous asseyez pas avec eux jusqu'à ce qu'ils divaguent à propos d'un autre récit". [Si vous vous

---

1 قراءة شيعية: إِنْ تَلْوُوا الْأَمْرَ وَتُعْرِضُوا عَمَّا أُمِرْتُمْ بِهِ فَإِنَّ اللَّهَ كانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبِيراً، أو: وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا عما تَلُوا (3 بِهِم (2 غَنِيٌّ أَوْ فَقِيرٌ (1 امرتكم به فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

2 1) نُزِّل (2 أُنْزِل (3 وكتابه ♦ R1) Lc 10:16; Jn 14:1.

3 1) مِثْلُهُمْ (2 نُزِّل، نَزَل، أنزَل

مِّثۡلُهُمۡ[2]. إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱلۡكَٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا.

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

asseyez avec eux], vous seriez alors comme eux. Dieu rassemblera les hypocrites et les mécréants, tous, dans la géhenne.

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمۡ، فَإِن كَانَ لَكُمۡ فَتۡحٞ مِّنَ ٱللَّهِ، قَالُوٓاْ: "أَلَمۡ نَكُن مَّعَكُمۡ؟" وَإِن كَانَ لِلۡكَٰفِرِينَ نَصِيبٞ، قَالُوٓاْ: "أَلَمۡ نَسۡتَحۡوِذۡ عَلَيۡكُمۡ وَنَمۡنَعۡكُم[1] مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ؟" فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ. وَلَن يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لِلۡكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ سَبِيلًا.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

H-92/4:141[1]. Ceux qui vous guettent, si vous aviez une conquête de Dieu, dirent: "N'étions-nous pas avec vous?" Si les mécréants avaient une part, ils dirent: "Ne vous avons-nous pas dominés et, malgré cela, nous vous avons protégés des croyants?" Dieu jugera donc parmi vous au jour de la résurrection. Et jamais Dieu ne fera une voie aux mécréants contre les croyants.

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ، وَهُوَ خَٰدِعُهُمۡ[1]. وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ، قَامُواْ كُسَالَىٰ. يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ، وَلَا يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلٗا.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

H-92/4:142[2]. Les hypocrites cherchent à tromper Dieu, mais c'est lui qui les trompera. Quand ils se lèvent pour la prière, ils se lèvent en paresseux. Ils cherchent à se faire voir des humains,[R1] et ils ne se rappellent de Dieu que peu.

مُّذَبۡذَبِينَ[1] بَيۡنَ ذَٰلِكَ، لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ. ~ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ، فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلٗا.

مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

H-92/4:143[3]. Ils oscillent entre ceci [et cela], ni pour ceux-ci, ni pour ceux-là. ~ Quiconque Dieu égare, tu ne lui trouveras pas de voie.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ. أَتُرِيدُونَ أَن تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ عَلَيۡكُمۡ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينًا؟

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

H-92/4:144. Ô vous qui avez cru! Ne prenez pas les mécréants pour alliés hors des croyants. Voudriez-vous donner à Dieu une autorité manifeste sur vous?

إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ فِي ٱلدَّرۡكِ[1] ٱلۡأَسۡفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ. ~ وَلَن تَجِدَ لَهُمۡ نَصِيرًا.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

H-92/4:145[4]. Les hypocrites sont au niveau le plus bas du feu. ~ Et tu ne leur trouveras pas de secoureur.[A1]

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ، وَأَصۡلَحُواْ، وَٱعۡتَصَمُواْ بِٱللَّهِ، وَأَخۡلَصُواْ دِينَهُمۡ لِلَّهِ. فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ. ~ وَسَوۡفَ يُؤۡتِ[1] ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

H-92/4:146[5]. Sauf ceux qui se sont repentis, ont fait une bonne œuvre, ont recherché la protection de Dieu et ont dévoué leur religion à Dieu. Ceux-là sont avec les croyants. ~ Dieu donnera aux croyants une grande rétribution.

مَّا يَفۡعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمۡ، إِن شَكَرۡتُمۡ وَءَامَنتُمۡ؟ ~ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا، عَلِيمٗا.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

H-92/4:147[6]. Que ferait Dieu de votre punition,[T1] si vous avez remercié et cru? ~ Dieu est remerciant, connaisseur.

---

1 1) وَمَنَعْناكُمْ، وَنَمْنَعْكُمْ

2 1) يُرَءُون، يُرَؤُونَهم (3 كَسَالَى، كَسْلَى (2 خَادِعُهُمْ ♦ R1) Mt 6:5-6.

3 1) مُذَبْذِبِين، مَذَبْذَبِين، مُتذَبْذَبِين، مُدَبْدَبِين

4 1) الدَّرَكِ ♦ A1) Partiellement abrogé par 92/4:146 ♦ R1) Sur les sept portes de l'enfer, voir Ginzberg, vol. 1, p. 11; Geiger, p. 49.

5 1) يُؤْتِي

6 T1) Pourquoi Allah vous infligera-t-il une punition (Hamidullah).

H-92/4:148[1]. [---] Dieu n'aime pas le fait de dire à haute voix des paroles maléfiques [contre personne],[T1] sauf de celui qui a été oppressé. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

[---] لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلْجَهْرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلْقَوْلِ [...]، إِلَّا مَن ظُلِمَ[1]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا، عَلِيمًا.

لا يحب الله الجهر بالسو
من القول الا من ظلم
وكان الله سميعا عليما

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ
مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

H-92/4:149. [---] Que vous montriez un bien, le cachiez, ou graciez un mal, Dieu est gracieux, puissant.

[---] إِن تُبْدُواْ خَيْرًا، أَوْ تُخْفُوهُ، أَوْ تَعْفُواْ عَن سُوٓءٍ، فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا، قَدِيرًا.

ان تبدوا خيرا او تخفوه
او تعفوا عن سو فان الله
كان عفوا قديرا

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ
تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا

H-92/4:150. [---] Ceux qui mécroient en Dieu et en ses messagers, veulent distinguer entre Dieu et ses messagers en disant: "Nous croyons en certains, mais mécroyons en d'autres" et veulent prendre entre ces positions une voie,

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ، وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ: "نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ، وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ"، وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا،

ان الذين يكفرون بالله
ورسله ويريدون
ان يفرقوا بين الله
ورسله ويقولون نومن
ببعض ونكفر
ببعض ويريدون ان
يتخذوا بين ذلك
سبيلا

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

H-92/4:151. ceux-là sont les vrais mécréants. ~ Nous avons préparé pour les mécréants une punition humiliante.

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ حَقًّا. ~ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا.

اولئك هم الكافرون
حقا واعتدنا
للكافرين عذابا مهينا

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا

H-92/4:152[2]. Ceux qui ont cru en Dieu et en ses messagers et n'ont fait aucune distinction entre eux, à ceux-là il donnera leurs rétributions. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ، وَلَمْ يُفَرِّقُواْ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ [...]، أُوْلَٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ[1] أُجُورَهُمْ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا، رَّحِيمًا.

والذين امنوا بالله
ورسله ولم يفرقوا بين
احد منهم اولئك
سوف يوتيهم اجورهم
وكان الله غفورا رحيما

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا

H-92/4:153[3]. [---] Les gens du livre te demandent que tu fasses descendre sur eux un livre du ciel. Ils ont déjà demandé à Moïse plus grand que cela en disant: "Fais-nous voir Dieu manifestement".[R1] La foudre les a alors pris à cause de leur oppression. Puis ils ont pris le veau [pour dieu][R2] après que les preuves leur furent venues. Nous avons alors gracié cela[R3] et nous avons donné à Moïse une autorité manifeste.

[---] يَسْـَٔلُكَ[1] أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ[2] عَلَيْهِمْ كِتَٰبًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ. فَقَدْ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ[3] مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ: "أَرِنَا[4] ٱللَّهَ جَهْرَةً". فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ[5] بِظُلْمِهِمْ. ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلْعِجْلَ [...]، مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ. فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ، وَءَاتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا.

يسلك اهل الكتاب ان
ينزل عليهم كتابا من
السما فقد سالوا موسى
اكبر من ذلك فقالوا
ارنا الله جهرة
فاخذتهم الصعقة
بظلمهم ثم اتخذوا
العجل من بعد ما
جاءتهم البينات
فعفونا عن ذلك
وءاتينا موسى
سلطانا مبينا

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ
تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ
السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى
أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا
اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ
اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا
مُبِينًا

H-92/4:154[4]. Nous avons élevé au-dessus d'eux le Mont,[R1] lors de leur pacte et nous leur avons dit: "Entrez [par] la porte en vous prosternant". Et nous leur avons dit: "Ne transgressez pas le sabbat"[T1]. ~ Nous avons pris d'eux un pacte dur.[T2]

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ ٱلطُّورَ، بِمِيثَٰقِهِمْ، وَقُلْنَا لَهُمُ: "ٱدْخُلُواْ [...] ٱلْبَابَ سُجَّدًا". وَقُلْنَا لَهُمْ: "لَا تَعْدُواْ[1] فِي ٱلسَّبْتِ". ~ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا.

ورفعنا فوقهم الطور
بميثاقهم وقلنا لهم
ادخلوا الباب سجدا
وقلنا لهم لا تعدوا في
السبت واخذنا منهم
ميثاقا غليظا

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ
بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا
تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا
مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

H-92/4:155[5]. [Nous les avons maudits] parce qu'ils ont rompu leur pacte, mécru aux signes de Dieu, tué les prophètes sans droit et dit: "Nos cœurs sont enveloppés".[R1] Dieu les a plutôt scellés à

[...] فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ، وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ، وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ[1] بِغَيْرِ حَقٍّ، وَقَوْلِهِمْ: "قُلُوبُنَا غُلْفٌ[2]". بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ.

فبما نقضهم ميثاقهم
وكفرهم باٰيات الله
وقتلهم الانبيا بغير حق
وقولهم قلوبنا غلف
بل طبع الله عليها

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ
قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

---

1 1) مَنْ ظَلَمَ، مِنْ ظُلْمٍ ♦ T1) Allah n'aime pas qu'on profère de mauvaises paroles (Hamidullah); Dieu n'aime pas qu'on médise à haute voix (Boubakeur).

2 1) نُؤْتِيهِمْ

3 1) يَسْأَلُكَ 2) تُنْزِلَ، يُنَزِّل 3) أكثر 4) أَرِنَا 5) الصَّعْقَةُ ♦ R1) D'après Ex 33:18 c'est Moïse qui demande de voir Dieu; cf. aussi 39/7:143. Même demande dans Jn 14:8 R2) Le veau d'or dans Ex 32:4-6; Dt 9:16. R3) Cf. Ex 32:11-14.

4 1) تَعَدُّوا، تَعْدُّوا، تَعْتَدُوا ♦ R1) Voir cette légende basée sur Ex 19:16-19 Talmud, Shabbat 88b, Ginzberg 3, 36 et Katsh p. 65 ♦ T1) Partant de l'araméen 'adah et de l'interdiction de marcher le jour du sabbat (Ex 16:29; Is 58:13), Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 148) traduit: Ne marchez pas le jour du sabbat T2) ferme (Hamidullah); solennel (Abdelaziz).

5 1) الْأَنْبِيَاءَ 2) غُلْفٌ ♦ R1) Voir la note de 87/2:88.

cause de leur mécréance. ~ Pour cela ils ne croient pas, sauf peu [parmi eux].

H-92/4:156[1]. Et à cause de leur mécréance et d'avoir dit une grande calomnie contre Marie[R1].

H-92/4:157[2]. Et parce qu'ils ont dit: "Nous avons tué le Messie Jésus, fils de Marie, le messager de Dieu". Or ils ne l'ont ni tué, ni crucifié. Mais il leur a semblé.[R1] Ceux qui ont divergé à son propos sont dans un doute à son sujet. Ils n'en ont aucune connaissance, sauf à suivre la présomption. Et certainement ils ne l'ont pas tué.

H-92/4:158. Dieu l'a plutôt élevé vers lui. ~ Dieu est noble, sage.

H-92/4:159[3]. Il [n']y aura [personne] parmi les gens du livre qui n'aura pas cru en lui avant sa mort. Et au jour de la résurrection, il sera témoin sur eux.

H-92/4:160[4]. C'est à cause de l'oppression des juifs, que nous leur avons prohibé les bonnes choses qui leur étaient permises, pour avoir beaucoup détourné de la voie de Dieu,

H-92/4:161[5]. pour avoir pris l'accroissement [du prêt][T1R1] qui leur était pourtant interdit et pour avoir mangé faussement les biens des humains. ~ Nous avons préparé pour les mécréants parmi eux une punition douloureuse.

H-92/4:162[6]. Mais ceux fermes dans la connaissance parmi eux et les croyants croient à ce qui est descendu à toi et à ce qui est descendu avant toi. Ceux qui observent la prière, donnent la dîme et croient en Dieu et au jour dernier, ceux-là nous leur donnerons une grande rétribution.

H-92/4:163[7]. [---] Nous t'avons révélé comme nous avons révélé à Noé et aux prophètes après lui. Et nous avons révélé à Abraham, à Ismaël, à Isaac, à Jacob, aux Tribus, à Jésus, à Job, à Jonas, à

---

1 R1) Le Talmud babylonien attribue à Marie une relation sexuelle avec un Romain nommé Pendera qui a donné naissance au Messie (b. Shabbat 104b; Sanhédrin, 67a).

2 1) شَبَّهَ 2) اتِّبَاعُ ♦ R1) L'idée que Jésus n'a pas été crucifié et que quelqu'un a pris sa place, était répandue parmi les agnostiques dont le théoricien était Basilide du 2e siècle, à Alexandrie (voir http://goo.gl/vQ78mi). Mani a aussi nié la crucifixion de Jésus (Christensen, p. 187).

3 1) تَكُونُ 2) لَيُؤْمِنُنَّ 3) مَوْتِهِم

4 1) كانت أُحِلَّتْ

5 T1) parce qu'ils prennent des intérêts usuraires (Hamidullah); parce qu'ils ont pratiqué l'usure (Abdelaziz) ♦ R1) Voir la note de 84/30:39.

6 1) والمقيمون 2) سَيُؤْتِيهِمْ

7 1) زُبُورًا 2) قراءة شيعية: إِنِّي أَوْحَيْت إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْت إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ

Aaron et à Salomon. Et nous avons donné à David les psaumes.	وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا	والاساط وعيسى وايوب ويونس وهدود وسليمن واتينا داود ديودا	وَٱلْأَسْبَاطِ، وَعِيسَىٰ، وَأَيُّوبَ، وَيُونُسَ، وَهَٰرُونَ، وَسُلَيْمَٰنَ. وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا[2].
H-92/4:164[1]. [Et nous avons envoyé] des messagers dont nous t'avons narré auparavant et des messagers dont nous ne t'avons pas narré. Et Dieu a parlé à Moïse de vive voix.[R1]	وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا	ورسلا مد مصصنهم عليط من مبل ورسلا لم نمصصهم عليط وطلم الله موسى تطليما	[...] وَرُسُلًا[1] قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ، وَرُسُلًا[1] لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ. وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا.
H-92/4:165. [Nous les avons envoyés] comme des messagers annonciateurs et avertisseurs, afin qu'il n'y ait pour les humains point d'argument contre Dieu après les messagers. ~ Dieu est noble, sage.	رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا	رسلا مبسرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله حجه بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما	[...] رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ، لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا، حَكِيمًا.
H-92/4:166[2]. Mais Dieu témoigne de ce qu'il a fait descendre à toi. Il l'a fait descendre par sa connaissance. Les anges témoignent aussi. ~ Dieu suffit comme témoin.	لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا	لكن الله يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملئكه يشهدون وكفى بالله شهيدا	لَّٰكِنِ[1] ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ[2] إِلَيْكَ[3]. أَنزَلَهُۥ[4] بِعِلْمِهِۦ. وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا.
H-92/4:167[3]. Ceux qui ont mécru et ont détourné de la voie de Dieu, ~ se sont égarés d'un égarement lointain.	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا	ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله مد ضلوا ضلالا بعيدا	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ[1] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، ~ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا.
H-92/4:168[4]. Ceux qui ont mécru et oppressé, Dieu ne leur pardonnera pas, ni ne les guidera vers aucune voie,	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا	ان الذين كفروا وظلموا لم يكن الله لينمر لهم ولا ليهديهم طريما	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ، لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ، وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا[1]،
H-92/4:169. autre que la voie de la géhenne, où ils seront éternellement, à jamais. Et cela, pour Dieu, est facile.	إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	الا طريق جهنم خلدين فيها ابدا وكان ذلك على الله يسيرا	إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. ~ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا.
H-92/4:170[5]. Ô humains! Le messager est venu à vous avec la vérité de votre Seigneur, croyez donc, cela vous est meilleur. Si vous mécroyez, [Dieu n'a pas besoin de votre croyance]. À Dieu ce qui est dans les cieux et dans la terre. ~ Dieu est connaisseur, sage.	يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا	يا ايها الناس مد جاءكم الرسول بالحق من ربكم فامنوا خيرا لكم وان تكفروا ما لله ما في السموت والارض وكان الله عليما حكيما	يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ، فَـَٔامِنُواْ، خَيْرًا لَّكُمْ. وَإِن تَكْفُرُواْ [...]. فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ[1]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.
H-92/4:171[6]. [---] Ô gens du livre! N'exagérez pas dans votre religion et ne dites sur Dieu que la vérité. Le Messie Jésus, fils de Marie, n'est qu'un messager de Dieu, sa parole qu'il lança à Marie et un esprit de lui. Croyez donc en Dieu et en ses messagers. Ne dites pas: "[Nos	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ	يا اهل الكتب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته القها الى مريم وروح منه فامنوا	[---] يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ، وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ. إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ[1] عِيسَى، ٱبْنُ مَرْيَمَ، رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ، وَرُوحٌ مِّنْهُ. فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ.

---

1 1) ورسلٌ (2 اللهَ ♦ R1) Ex 19:20-21, 33:11; Nb 12:4-8.

2 1) لَكِنَّ (2 أُنْزِلَ (3 نَزَّلَهُ (4 قراءة شيعية: لكن الله يشهد بما انزل اليك في علي

3 1) وَصَدُّوا

4 1) قراءة شيعية: ان الذين كفروا وظلموا آل محمد حقهم لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

5 1) قراءة شيعية: يا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فِي وَلَايَةِ عَلِيٍّ فَآمِنُوا خَيْراً لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ فَإِنَّ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، أو: يا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فِي وَلَايَةِ عَلِيٍّ فَآمِنُوا بولايته خَيْراً لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا بِوَلَايَته فَإِنَّ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

6 1) الْمِسِّيحُ

وَلَا تَقُولُواْ: "[...] ثَلَٰثَةٌ". ٱنتَهُواْ [...]، خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ. إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ. سُبۡحَٰنَهُۥٓ! أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ؟ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا.

انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

dieux sont] trois". Cessez, [c'est] meilleur pour vous. Dieu n'est qu'un dieu unique. Qu'il soit exalté! Comment aurait-il un fils? À lui ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Dieu suffit comme garant.

لَّن يَسۡتَنكِفَ ٱلۡمَسِيحُ [...] أَن يَكُونَ[1] عَبۡدٗا[2] لِّلَّهِ، وَلَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ٱلۡمُقَرَّبُونَۚ. وَمَن يَسۡتَنكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيَسۡتَكۡبِرۡ، فَسَيَحۡشُرُهُمۡ[3] إِلَيۡهِ جَمِيعٗا.

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

H-92/4:172[1]. Le Messie ne dédaignera pas d'être un serviteur de Dieu,[R1] ni les anges rapprochés. Ceux qui dédaignent son adoration et deviennent arrogants, c'est vers lui qu'il les rassemblera tous.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۚ. وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡتَنكَفُواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ، فَيُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا. ~ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

H-92/4:173. Quant à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, il leur payera pleinement leurs rétributions et leur augmentera de sa faveur. Quant à ceux qui ont dédaigné et sont devenus arrogants, il les punira d'une punition douloureuse. ~ Ils ne trouveront pour eux, hors de Dieu, ni allié ni secoureur.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! قَدۡ جَآءَكُم بُرۡهَٰنٞ مِّن رَّبِّكُمۡ، وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ نُورٗا مُّبِينٗا[1].

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

H-92/4:174[2]. Ô humains! Une preuve vous est venue de votre Seigneur et nous vous avons fait descendre une lumière manifeste.[R1]

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱعۡتَصَمُواْ بِهِۦ، فَسَيُدۡخِلُهُمۡ فِي رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ، ~ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

H-92/4:175. Quant à ceux qui ont cru en Dieu et qui ont recherché sa protection, il les fera entrer dans sa miséricorde et dans sa faveur, ~ et les guidera vers lui dans un chemin droit.

[---] يَسۡتَفۡتُونَكَۖ. قُلِ: "ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِي ٱلۡكَلَٰلَةِۚ. إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ هَلَكَ لَيۡسَ لَهُۥ وَلَدٞ [...] وَلَهُۥٓ أُخۡتٞ، فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَۚ. وَهُوَ يَرِثُهَآ، إِن لَّمۡ يَكُن لَّهَا وَلَدٞۚ. فَإِن كَانَتَا ٱثۡنَتَيۡنِ، فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۚ. وَإِن كَانُوٓاْ إِخۡوَةٗ، رِّجَالٗا وَنِسَآءٗ، فَلِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۗ". يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ [...] أَن تَضِلُّواْۗ. ~ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-92/4:176[3]. [---] Ils demandent ton avis, dis: "Dieu vous avise à propos [de l'absence] d'héritiers directs[T1]. Si un homme périt sans enfant [ni père], mais a une sœur, à celle-ci la moitié de ce qu'il a laissé. Il héritera d'elle, si elle n'a pas d'enfant. Mais si elles sont deux sœurs, à elles les deux tiers de ce qu'il a laissé. S'ils sont une fratrie, hommes et femmes, au mâle une part semblable à celle de deux femelles". Dieu vous manifeste [les normes de votre religion] afin que vous [ne] vous égariez pas. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

---

1 1) يَكُونُ (2 عُبَيْدًا (3 فَسَنَحْشُرُهُمْ، فَسَيَحْشِرُهُمْ، فَسَيَحْشُرْهُمْ ♦ R1) Cf. Mt 12:18 où Jésus s'attribue l'oracle d'Isaïe (Is 42:1-4); Jn 8:28-29.

2 1) قراءة شيعية: وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ في علي نُورًا مُبِينًا ♦ R1) La révélation comparée à une lumière: Ps 36:10; Is 2:5, 9:1; Lc 1:78-79; Jn 8:12, etc.

3 1) فإن للذكر مثلَ ♦ T1) Le terme kalalah désigne le décédé qui n'a ni enfant ni père. En hébreu, le terme כלה signifie l'épouse.

Chapitre 93/99: La secousse
سُورَة الزَّلْزَلَة

8 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-93/99:1[3]. Quand la terre sera secouée par sa secousse,	إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا	اذا زلزلت الارض زلزالها	إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا[1]،
H-93/99:2. quand la terre fera sortir ses fardeaux,	وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا	واخرجت الارض اثقالها	وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا،
H-93/99:3. et quand l'humain dira: "Qu'a-t-elle?"	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا	وقال الانسن ما لها	وَقَالَ ٱلْإِنسَٰنُ: "مَا لَهَا؟"
H-93/99:4[4]. ce jour-là, elle racontera ses informations,	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا	يومئذ تحدث اخبارها	يَوْمَئِذٍ، تُحَدِّثُ[1] أَخْبَارَهَا،
H-93/99:5. car ton Seigneur lui aura révélé.	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا	بان ربك اوحى لها	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا.
H-93/99:6[5]. Ce jour-là, les humains partiront dispersés pour qu'on leur fasse voir [la rétribution de] leurs œuvres.	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ	يومئذ يصدر الناس اشتاتا ليروا اعمالهم	يَوْمَئِذٍ، يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟[1] [...] أَعْمَٰلَهُمْ.
H-93/99:7[6]. Quiconque fait un bien du poids d'un atome, le verra.	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ	فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره	فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا، يَرَهُ[1] [2].
H-93/99:8[7]. Et quiconque fait un mal du poids d'un atome, le verra.[R1]	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ	ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره	وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا، يَرَهُ[1] [2].

Chapitre 94/57: Le fer
سُورَة الحَدِيْد

29 versets - hégirien[8]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[9]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-94/57:1. Ce qui est dans les cieux et dans la terre a exalté Dieu. ~ Il est le noble, le sage.	سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	سبح لله ما في السموت والارض وهو العزيز الحكيم	سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.
H-94/57:2[10]. À lui le royaume des cieux et de la terre[R1]. Il donne vie et fait mourir. ~ Il est puissant sur toute chose.	لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	له ملك السموت والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير	لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. يُحْىِۦ وَيُمِيتُ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ.
H-94/57:3[11]. C'est lui le premier et le dernier, l'apparent et le caché.[R1] ~ Il est connaisseur de toute chose.	هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	هو الاول والاخر والظهر والباطن وهو بكل شيء عليم	هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ، وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ. ~ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ.
H-94/57:4[12]. C'est lui qui a créé les cieux et la terre en six jours.[R1] Puis il s'est élevé sur le trône.[R2] Il sait ce qui pénètre dans la terre et ce qui en sort, ce qui	هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا	هو الذي خلق السموت والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في	هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ. ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ. يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا

---

1 Titre tiré du verset 1.
2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
3 1) زَلْزَالَهَا
4 1) تُنَبِّئُ، تُنْبِئُ
5 1) لِيَرَوْا
6 1) يُرَهُ، يَرَاهُ (2 شَرًّا يَرَهُ
7 1) يُرَهُ، يَرَاهُ (2 خَيْرًا يَرَهُ ♦ R1) Cf. Mt 10:26; Lc 8:17, 12:2, 2 Co 5:10; LJ 5:14.
8 Titre tiré du verset 25.
9 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
10 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.
11 R1) Cf. Is 44:6, 48:12; Ap 1:17, 2:8, 22:13, etc.
12 1) يُنَزَّلُ ♦ R1) Cf. Gn chap. 1. R2) Voir la note de 39/7:54.

يَخۡرُجُ مِنۡهَا، وَمَا يَنزِلُ[1] مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَا. وَهُوَ مَعَكُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ.

يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم اين ما كنتم والله بما تعملون بصير

يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

descend du ciel et ce qui y monte. Il est avec vous où que vous soyez. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ[1] ٱلۡأُمُورُ.

له ملك السموت والارض والى الله يرجع الامور

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

H-94/57:5[1]. À lui le royaume des cieux et de la terre. ~ À Dieu retournent les affaires.

يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ، وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ. ~ وَهُوَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو عليم بذات الصدور

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

H-94/57:6. Il fait pénétrer la nuit dans le jour et il fait pénétrer le jour dans la nuit. ~ Il est connaisseur du contenu des poitrines.

[---] ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ. فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ.

امنوا بالله ورسوله وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه فالذين امنوا منكم وانفقوا لهم اجر كبير

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

H-94/57:7. [---] Croyez en Dieu et en son messager et dépensez de ce dont il vous a fait les successeurs. Ceux parmi vous qui ont cru et ont dépensé auront une grande rétribution.

وَمَا لَكُمۡ لَا تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ، وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ لِتُؤۡمِنُواْ بِرَبِّكُمۡ وَقَدۡ أَخَذَ مِيثَٰقَكُمۡ[1]؟ ~ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ.

وما لكم لا تومنون بالله والرسول يدعوكم لتومنوا بربكم وقد اخذ ميثاقكم ان كنتم مومنين

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-94/57:8[2]. Qu'avez-vous à ne pas croire en Dieu, alors que le messager vous appelle à croire en votre Seigneur et a pris votre pacte? ~ Si vous étiez croyants.

هُوَ ٱلَّذِي يُنَزِّلُ[1] عَلَىٰ عَبۡدِهِۦٓ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ، لِّيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمۡ لَرَءُوفٞ، رَّحِيمٞ.

هو الذي ينزل على عبده ايت بينت ليخرجكم من الظلمت الى النور وان الله بكم لرءوف رحيم

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

H-94/57:9[3]. C'est lui qui fait descendre sur son serviteur des signes manifestes, afin qu'il vous fasse sortir de l'obscurité à la lumière. ~ Dieu est compatissant, miséricordissime envers vous.

وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تُنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ [...] ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ؟ لَا يَسۡتَوِي مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ[1] ٱلۡفَتۡحِ وَقَٰتَلَۚ [...]. أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ. وَكُلّٗا[2]، وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ.

وما لكم الا تنفقوا في سبيل الله ولله ميرث السموت والارض لا يستوي منكم من انفق من قبل الفتح وقتل اولئك اعظم درجة من الذين انفقوا من بعد وقتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

H-94/57:10[4]. Qu'avez-vous à ne pas dépenser dans la voie de Dieu, alors qu'à Dieu appartient l'héritage [de ce qui est dans] les cieux et dans la terre? Ne sont pas égaux ceux parmi vous qui ont dépensé et combattu avant la conquête [et ceux qui ont dépensé après et ont combattu]. Ceux-là ont un degré plus élevé sur ceux qui ont dépensé après et ont combattu. À chacun, Dieu a promis le meilleur bien. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا، فَيُضَٰعِفَهُۥ[1] لَهُۥ، وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ؟

من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضعفه له وله اجر كريم

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

H-94/57:11[5]. Quel est celui qui prête à Dieu un bon prêt et il le lui redoublera et il aura une rétribution honorable?

[...] يَوۡمَ تَرَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ، يَسۡعَىٰ نُورُهُم بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِم[1]. [...] "بُشۡرَىٰكُمُ ٱلۡيَوۡمَ [...] جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا". ~ ذَٰلِكَ هُوَ

يوم ترى المومنين والمومنت يسعى نورهم بين ايديهم وبايمنهم بشرىكم اليوم جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ذلك هو

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

H-94/57:12[6]. [Rappelle] le jour où tu verras les croyants et les croyantes, leur lumière se hâtant devant eux et sur leurs mains droites. [On leur dira:] "L'annonce pour vous ce jour [est l'entrée dans] des jardins sous lesquels courent les rivières,

---

[1] 1) تَرْجِعُ
[2] 1) أُخِذَ مِيثَاقُكُمْ
[3] 1) يُنْزِلُ، أَنْزَلَ
[4] 1) وَكُلٌّ (2 أَنْفَقَ قَبْلَ
[5] 1) فَيُضَاعِفُهُ، فَيُضَعِّفُهُ، فَيُضَعِّفَهُ
[6] 1) ذَلِكَ الْفَوْزُ (2 وَبِإِيمَانِهِمْ

ٱلْفَوْزُ[2] ٱلْعَظِيمُ.	الموز العظيم		où vous serez éternellement". ~ Voilà le grand succès.
[...] يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ: "ٱنظُرُونَا[1] نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ". قِيلَ: "ٱرْجِعُواْ وَرَآءَكُمْ، فَٱلْتَمِسُواْ نُورًا". فَضُرِبَ[2] بَيْنَهُم بِسُورٍ، لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ، وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ[3] ٱلْعَذَابُ.	يوم يقول المنمود والمنمف للذين امنوا انظروا نمتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمه وظاهره من قبله العذاب	يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ	H-94/57:13[1]. [Rappelle] le jour où les hypocrites, hommes et femmes, diront à ceux qui ont cru: "Attendez-nous pour que nous prenions un tison de votre lumière".[R1] Il sera dit: "Retournez en arrière et cherchez de la lumière". Un mur sera placé entre eux ayant une porte dont la partie cachée contient la miséricorde et la partie apparente, par devant elle, contient la punition.
يُنَادُونَهُمْ: "أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ؟" قَالُواْ: "بَلَىٰ! وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ، وَتَرَبَّصْتُمْ، وَٱرْتَبْتُمْ، وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِيُّ[1] حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ. ~ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ[2].	ينادونهم الم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم انفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم الامانى حتى جاء امر الله وغرتكم بالله الغرور	يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ	H-94/57:14[2]. Ils les appelleront: "N'étions-nous pas avec vous?" Ils diront: "Si! Mais vous vous êtes éprouvés, vous avez guetté, vous avez suspecté et vos désirs vous ont trompés jusqu'à ce que vînt l'ordre de Dieu. ~ Et le trompeur vous a trompés à propos de Dieu.
فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ[1] مِنكُمْ فِدْيَةٌ، وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. مَأْوَىٰكُمُ[2] ٱلنَّارُ. هِيَ مَوْلَىٰكُمْ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!"	فاليوم لا يوخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا مأواكم النار هى مولاكم وبئس المصير	فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ	H-94/57:15[3]. Donc ce jour, on ne prendra pas de rachat de vous, ni de ceux qui ont mécru. Votre refuge sera le feu. Il est votre allié. ~ Quelle abominable destination!"
[---] أَلَمْ[1] يَأْنِ[2] لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ[3] مِنَ ٱلْحَقِّ، وَلَا يَكُونُواْ[4] كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ، فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ[5]، فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ؟ ~ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ.	الم ياز للذين امنوا ان تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين اوتوا الكتب من قبل فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير منهم فسقون	أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ	H-94/57:16[4]. [---] Le moment n'est-il pas venu pour ceux qui ont cru pour que leurs cœurs se prostrent au rappel de Dieu et de ce qui est descendu de la vérité et pour qu'ils ne soient pas comme ceux auxquels le livre fut donné auparavant, pour qui la durée a été longue et dont les cœurs se sont endurcis? ~ Beaucoup d'eux sont pervers.
[---] ٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْيِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا. قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ. ~ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ!	اعلموا ان الله حى الارض بعد موتها قد بينا لكم الايت لعلكم تعقلون	اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	H-94/57:17. [---] Sachez que Dieu donne vie à la terre après sa mort. Nous vous avons manifesté les signes. ~ Peut-être raisonnerez-vous!
[---] إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ[1]، وَأَقْرَضُواْ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، يُضَٰعَفُ[2] لَهُمْ، وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ.	ان المصدقين والمصدقات واقرضوا الله قرضا حسنا يضعف لهم ولهم اجر كريم	إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ	H-94/57:18[5]. [---] Ceux et celles qui font l'aumône et ont prêté à Dieu un bon prêt, il leur sera redoublé et auront une rétribution honorable.
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ، أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ. وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ.	والذين امنوا بالله ورسله اولئك هم الصديقون والشهدا عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحب	وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ	H-94/57:19. Ceux qui ont cru en Dieu et en ses messagers, ceux-là sont les justes. Et les témoins auront leur rétribution et leur lumière auprès de leur Seigneur. Et ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ~ ceux-là sont les gens de la géhenne.

---

[1] 1) أَنْظِرُونَا (2 فَضَرَبَ (3 تلقائه ♦ R1) Cf. Mt 25:1-13.

[2] 1) أَنْظِرُونَا (2 فَضَرَبَ (3 تلقائه ♦

[3] 1) مَاوَاكُمُ (2 تُؤْخَذُ

[4] 1) أَلَمَّا (2 يَئِنِ، يَأْنَ (3 نَزَّلَ، نُزِّلَ، أَنْزَلَ (4 تَكُونُوا (5 الْأَمَدُ

[5] 1) الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ، الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ (2 يُضَعَّفُ، يُضَاعِفُهُ ♦ R1) Cf. Pr 19:17; Mt. 25:3-40.

H-94/57:20[1]. Sachez que la vie ici-bas n'est que jeu, distraction, ornement, vantardise mutuelle et multiplication des biens et des enfants[T1]. Elle ressemble à une pluie dont les plantes ont émerveillé les cultivateurs, puis elles se fanent[T1] et tu les vois jaunies, puis elles deviennent débris. Dans la [demeure] dernière, il y aura une punition sévère, un pardon de Dieu et sa satisfaction. ~ La vie ici-bas n'est que jouissance trompeuse.

ٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ، وَلَهْوٌ، وَزِينَةٌ، وَتَفَاخُرٌ[1] بَيْنَكُمْ، وَتَكَاثُرٌ فِي ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ. كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ، ثُمَّ يَهِيجُ، فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا[2]، ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمًا. وَفِي ٱلْأٓخِرَةِ، عَذَابٌ شَدِيدٌ، وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ، وَرِضْوَٰنٌ. ~ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ.

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

H-94/57:21[2]. Concourez vers un pardon de votre Seigneur et un jardin dont la largeur est comme la largeur du ciel et de la terre,[R1] préparé pour ceux qui ont cru en Dieu et en ses messagers. Voilà la faveur de Dieu. Il la donne à qui il veut. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur.

سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ، أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ. ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ، يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ.

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ أَمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

H-94/57:22[3]. [---] Nulle affliction n'a touché la terre, ni vos personnes, qui ne soit dans un livre, avant que nous ne la concevions. ~ Cela, pour Dieu, est facile.

[---] مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي ٱلْأَرْضِ، وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمْ، إِلَّا فِي كِتَٰبٍ[1]، مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ. ~ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ.

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

H-94/57:23[4]. [Nous vous informons de cela] afin que vous ne vous affligiez pas pour ce qui vous a échappé, ni n'exultiez pour ce qu'il vous a donné. ~ Dieu n'aime aucun présomptueux, vaniteux.

[...] لِّكَيْلَا تَأْسَوْاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ، وَلَا تَفْرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ[1]. ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ، فَخُورٍ.

لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا أَتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

H-94/57:24[5]. [---] Ceux qui sont avares et ordonnent l'avarice aux humains [auront une forte menace]. Quiconque tourne le dos [à son devoir ne nuit pas à Dieu]. ~ Dieu est l'indépendant, le louable.

[---] ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ[1] [...]. وَمَن يَتَوَلَّ [...]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِيُّ[2]، ٱلْحَمِيدُ.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

H-94/57:25. [---] Nous avons envoyé nos messagers avec des preuves évidentes et avons fait descendre avec eux le livre et la balance, afin que les humains agissent avec équité. Et nous avons fait descendre le fer, dans lequel il y a une forte vigueur et des profits pour les humains, pour que Dieu sache qui le secourt et secourt ses messagers dans le secret. ~ Dieu est fort, noble.

[---] لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ، وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ، لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ. وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ، فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلْغَيْبِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ، عَزِيزٌ.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

---

[1] 1) وَتَفَاخُرٌ (2 مُصْفَارًّا ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وتكابر فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ, vantardise mutuelle et arrogance à l'égard de la richesse et des enfants. C'est pareil dans le verset 16/102:1 T2) Lecture de Luxenberg: يسبخ s'endurcissent. Le verbe syriaque ܣܒܚ sbakh signifie s'endurcir comme au verset 111\48: 29.

[2] R1) Selon le Talmud, chaque juste aura 310 fois la largeur de ce monde (Sanhedrin 100a).

[3] 1) قراءة شيعية: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ ولا في السماء وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ

[4] 1) أَتَاكُمْ، أُتِيتُمْ

[5] 1) اللَّهَ الْغَنِيُّ (2 بِالْبَخَلِ، بِالْبَخْلِ، بِالْبُخْلِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ، وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ[1] وَٱلْكِتَٰبَ. فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ، ~ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ.

ولمد ادسلنا نوحا وابرهم وجعلنا ٮ كدبهما النبوه والكتب ممنهم مهتد وكثير منهم مسمور

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

H-94/57:26[1]. Nous avons envoyé Noé et Abraham et avons fait dans leurs descendants la prophétie et le livre. Parmi eux, il y a celui qui est guidé, ~ mais beaucoup d'entre eux sont pervers.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا، وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى، ٱبْنِ مَرْيَمَ، وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ. وَجَعَلْنَا، فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأْفَةً[1] وَرَحْمَةً. [...] وَرَهْبَانِيَّةً[2] ٱبْتَدَعُوهَا، مَا كَتَبْنَٰهَا[3] عَلَيْهِمْ، إِلَّا ٱبْتِغَآءَ رِضْوَٰنِ ٱللَّهِ، فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا. فَٰٔاتَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ. ~ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ.

ثم قفينا على اثرهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم واتينه الانجيل وجعلنا ٮ ملوب الدين اتبعوه رامه ورحمه ورهبانيه ابتدعوها ما كتبنها عليهم الا ابتغا رضون الله فما رعوها حق رعايتها فاتينا الدين امنوا منهم اجرهم وكثير منهم فسمور

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

H-94/57:27[2]. Ensuite nous avons fait suivre sur leurs traces nos messagers et nous avons fait suivre Jésus, fils de Marie et lui avons donné l'Évangile. Et nous avons mis dans les cœurs de ceux qui le suivirent compassion et miséricorde. Ils innovèrent le monachisme, que nous ne leur avons nullement prescrit, recherchant la satisfaction de Dieu, mais ils ne l'observèrent pas comme il devait être observé. Nous avons alors donné à ceux parmi eux qui ont cru leur rétribution. ~ Mais beaucoup d'eux sont pervers.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَءَامِنُواْ بِرَسُولِهِۦ. يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ، وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِۦ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

يا ايها الدين امنوا امنوا الله وامنوا برسوله يوتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمسون به ويغفر لكم والله عمور رحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-94/57:28. [---] Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu et croyez en son messager. Il vous accordera une double part de sa miséricorde et vous fera une lumière par laquelle vous marcherez et il vous pardonnera. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

لِّئَلَّا يَعْلَمَ[1] أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ[2] عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ، وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ. يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ.

لئلا يعلم اهل الكتب الا يمدورن على سى من مصل الله وان المصل بيد الله يوتيه من يسا والله دو المصل العظيم

لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

H-94/57:29[3]. Cela afin que les gens du livre sachent qu'ils n'ont aucun pouvoir sur les faveurs de Dieu et que la faveur est en la main de Dieu. Il la donne à qui il veut. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur.

Chapitre 95/47: Mahomet

سُورَة مُحَمَّد

38 versets - hégirien [sauf: 13][4]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، ~ أَضَلَّ أَعْمَٰلَهُمْ.

الدين كمدوا وصدوا عن سبل الله اصل اعملهم

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

H-95/47:1. Ceux qui ont mécru et détourné de la voie de Dieu, ~ il a égaré leurs œuvres.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ[1] عَلَىٰ مُحَمَّدٍ[2]، وَهُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ، كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ، وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ.

والدين امنوا وعملوا الصلحت وامنوا بما نزل على محمد وهو الحق من ربهم كمر عنهم سيانهم واصلح بالهم

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

H-95/47:2[6]. Ceux qui ont cru, ont fait les bonnes œuvres et ont cru en ce qui est descendu sur Mahomet,[T1] et c'est la vérité de leur Seigneur, il a expié pour eux leurs méfaits et a amélioré leur condition.

---

1 1) النُّبُوءَة، النُّبيَّة

2 1) كَتَبتهَا (3 وَرُهْبَانِيَّةً (2 رَاَفَةً، رَافَةً

3 1) أن لا يَقْدِرُون، أنهم لا يَقْدِرُون، أَلَّا (2 لِيَلَّا يَعْلَمَ، لِأن لا يَعْلَمَ، لِيَعْلَمَ، لِيَنْ يَعْلَمَ، لِأن يَعْلَمَ، لَيْلَا يَعْلَمُ، لِيْلَا يَعْلَمُ، لِئَلَّا يَعْلَمُ، كَي يَعْلَمَ، لِكَيْ يَعْلَمَ، لِكَيْلا يَعْلَمَ يَقْدِرُوا

4 Titre tiré du verset 2. Autre titre: القتال

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) نَزَّلَ، أُنْزِلَ، أَنْزَلَ، نَزَلَ (2 ♦ قراءة شيعية: بما انزل على محمد في علي T1) Voir la note de 89/3:144.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡبَٰطِلَ، وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡحَقَّ مِن رَّبِّهِمۡ. كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمۡثَٰلَهُمۡ.

ذلك بأن الذين كفروا اتبعوا الباطل وأن الذين آمنوا اتبعوا الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس أمثالهم

ذلك بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين امنوا اتبعوا الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثلهم

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

H-95/47:3. Cela parce que ceux qui ont mécru ont suivi le faux et ceux qui ont cru ont suivi la vérité de leur Seigneur. Ainsi Dieu cite aux humains leurs exemples.

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ، فَشُدُّواْ[1] ٱلۡوَثَاقَ. فَإِمَّا مَنًّۢا [...] بَعۡدُ، وَإِمَّا فِدَآءً[2]، حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلۡحَرۡبُ أَوۡزَارَهَا. ذَٰلِكَ [...]. وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ، لَٱنتَصَرَ مِنۡهُمۡ [...]، وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَاْ بَعۡضَكُم بِبَعۡضٍ. وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ[3] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، ~ فَلَن يُضِلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ[4].

فإذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى إذا أثخنتموهم فشدوا الوثاق فإما منا بعد وإما فداء حتى تضع الحرب أوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل أعمالهم

فاذا لقيتم الذين كفروا فضربوا مصدر الرقاب حتى اذا اثخنتموهم مسدوا الوثاق فاما منا بعد واما فدا حتى تضع الحرب اوزارها ذلك ولو يشا الله لانتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

H-95/47:4[1]. Quand vous rencontrez ceux qui ont mécru, frappez les nuques. Quand vous les avez grandement massacrés, serrez les chaînes. Après cela, soit la gratification [de la liberté], soit le rachat, jusqu'à ce que la guerre dépose ses charges. Cela est [le jugement de Dieu]. Si Dieu voulait, il les aurait vaincus [sans combat][A1]. Mais c'est pour vous tester les uns par les autres. Ceux qui ont été tués dans la voie de Dieu, ~ il n'égarera pas leurs œuvres.

سَيَهۡدِيهِمۡ وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ،

سيهديهم ويصلح بالهم

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

H-95/47:5. Il les guidera, améliorera leur condition,

وَيُدۡخِلُهُمُ[1] ٱلۡجَنَّةَ، عَرَّفَهَا[2] لَهُمۡ.

ويدخلهم الجنة عرفها لهم

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ

H-95/47:6[2]. et les fera entrer dans le jardin, qu'il leur aura fait connaître.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ، يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ[1] أَقۡدَامَكُمۡ.

يا أيها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم

يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت امدامكم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

H-95/47:7[3]. Ô vous qui avez cru! Si vous secourez Dieu, il vous secourra et renforcera vos pieds.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، فَتَعۡسًا لَّهُمۡ! ~ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ.

والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم

والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

H-95/47:8. Ceux qui ont mécru, malheur à eux! ~ Il a égaré leurs œuvres.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ[1]. ~ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ.

ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم

ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

H-95/47:9[4]. Cela parce qu'ils ont détesté ce que Dieu a fait descendre. ~ Il a fait alors faillir leurs œuvres.

[---] أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ؟ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ [...]. وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا.

افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثلها

افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثلها

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا

H-95/47:10. [---] Ne se sont-ils pas mus dans la terre pour regarder comment fut la fin de ceux d'avant eux? Dieu a détruit [leurs maisons] sur eux. Et aux mécréants il y aura des [fins] semblables.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ.

ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم

ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ

H-95/47:11[5]. Cela parce que Dieu est l'allié de ceux qui ont cru, tandis que les mécréants n'ont pas d'allié.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ. وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ، وَٱلنَّارُ مَثۡوًى لَّهُمۡ.

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار والذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تاكل الانعام والنار مثوى لهم

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار والذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تأكل الأنعام والنار مثوى لهم

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

H-95/47:12. Dieu fait entrer ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres dans des jardins sous lesquels courent les rivières. Mais ceux qui ont mécru, jouissent et mangent comme mangent les troupeaux et le feu est leur séjour.

---

1 1) فَشُدُّوا (2 فِدىً، فَدىً (3 قَتَلُوا، قَاتَلُوا، قُتِّلُوا، قُتِلُوا (4 قَتَّلُوا - أَعۡمَالَهُمۡ ♦ يُضَلَّ، يَضِلَّ، تُضَلَّ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ou par le verset 88/8:57.

2 1) عَرَفَهَا (2 وَيُدۡخِلۡهُمۡ

3 1) وَيُثۡبِتۡ

4 1) قراءة شيعية: ما انزل الله في علي، أو: كرهوا ما أنزل الله في حق علي

5 1) وَلِيُّ

وَكَأَيِّن[1] مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ ٱلَّتِيٓ أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَٰهُمْ، ~ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ!

وكاين من قرية هي اشد قوه من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

M-95/47:13[1]. Que de cités plus fortes que ta cité qui t'a fait sortir avons-nous fait périr, ~ et qui n'eurent pas de secoureur!

أَفَمَن[1] كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ، كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ، ~ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهْوَآءَهُم؟

افمن كان على بينه من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا اهواءهم

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

H-95/47:14[2]. Est-ce que celui qui avait une preuve de son Seigneur, est comparable à celui auquel son méfait a été embelli, ~ et à ceux qui ont suivi leurs désirs?

[...] مَّثَلُ[1] ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ. فِيهَآ أَنْهَٰرٌ مِّن مَّآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ[2]، وَأَنْهَٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۥ، وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ[3] لَّذَّةٍ[4] لِّلشَّٰرِبِينَ، وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى. وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ. [...] كَمَنْ هُوَ خَٰلِدٌ فِي ٱلنَّارِ وَسُقُواْ مَآءً حَمِيمًا، فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ.

مثل الجنه التي وعد المتقون فيها انهر من ماء غير اسن وانهر من لبن لم يتغير طعمه وانهر من خمر لذه للشربين وانهر من عسل مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفره من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع امعاءهم

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

H-95/47:15[3]. [Voici à quoi] ressemble le jardin promis aux dévots. Il y a des rivières d'une eau non puante, des rivières d'un lait au goût inaltérable, des rivières d'un vin, un délice pour les buveurs et des rivières d'un miel purifié.[R1] Et il y a, pour eux, de tous les fruits, ainsi qu'un pardon de leur Seigneur. [Ceux-là seront-ils] pareils à ceux qui sont éternellement dans le feu et sont abreuvés d'une eau ardente qui lacèrera leurs intestins?

[---] وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ. حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُواْ مِنْ عِندِكَ، قَالُواْ لِلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ: "مَاذَا قَالَ ءَانِفًا[1]؟" أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ~ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهْوَآءَهُمْ[2].

ومنهم من يستمع اليك حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين اوتوا العلم ماذا قال انفا اولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا اهواءهم

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

H-95/47:16[4]. [---] Il est parmi eux qui t'écoute. Quand ils sortent de chez toi, ils disent à ceux auxquels la connaissance fut donnée: "Qu'a-t-il dit auparavant?" Ceux-là sont ceux dont Dieu a scellé les cœurs, ~ et ont suivi leurs désirs.

وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْاْ، زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ[1] تَقْوَىٰهُمْ.

والذين اهتدوا زادهم هدى واتيهم تقويهم

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

H-95/47:17[5]. Quant à ceux qui sont guidés, il leur a augmenté la direction et leur a donné leur dévotion.

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم[1] بَغْتَةً[2]؟ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا. فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ؟

هل ينظرون الا الساعه ان ياتيهم بغته فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكراهم

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ

H-95/47:18[6]. Attendent-ils autre chose que l'heure, qui leur vienne soudainement? Or, ses signes sont déjà venus. Comment alors se rappelleront-ils quand elle leur viendra?

فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ، وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ، [...] وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ. وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ.

فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمومنين والمومنات والله يعلم متقلبكم ومثويكم

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

H-95/47:19. Sache qu'il n'est de dieu que Dieu et demande pardon pour ta faute et pour [les fautes] des croyants et des croyantes. Dieu connaît vos tours et votre séjour.

[---] وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ: "لَوْلَا نُزِّلَتْ[1] سُورَةٌ!" فَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ[2] وَذُكِرَ فِيهَا ٱلْقِتَالُ[3]، رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

ويقول الذين امنوا لولا نزلت سوره فاذا انزلت سوره محكمه وذكر فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ

H-95/47:20[7]. [---] Ceux qui ont cru disent: "Si seulement un chapitre était descendu!" Quand un chapitre décisif descend et qu'on y rappelle le combat, tu vois ceux qui ont une maladie[T1] dans

---

1 1) وَكَائِنْ، وَكَأَيْ، وَكَأَيْنْ، وَكَيْنْ، وَكَئِنَّ، وَكَأَنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَاينْ، وَكَيِّنْ

2 1) أَمَنْ

3 1) مِثَالُ، أَمْثَالُ (2 يَاسِنٍ، أَسِنٍ (3 أَسْنٍ (4 خَمَرٍ (3 لَذَّةً، لَذَّةً (4 ♦ R1) Gn 1:10-14 parle de quatre fleuves au paradis. Selon la légende juive, il y a au paradis un fleuve de lait, un fleuve de miel, un fleuve de vin et un fleuve d'huile (Ginzberg, vol. 2, p. 120; Katsh, p. 20).

4 1) قراءة شيعية: أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وسمعهم وابصارهم وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (2 أَنِفًا

5 1) وَأَعْطَاهُمْ، وَأَنْطَاهُمْ

6 1) بَغَتَةً، بَغْتَةً (2 إِنْ تَأْتِهِمْ

7 1) نُزِّلَتْ، نَزَلَتْ (2 سُورَةٌ مُحْدَثَةٌ، سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ (3 وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ (4 الْمُغْشَى ♦ T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ ٱلْمَغْشِيِّ[4] عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ. فَأَوْلَىٰ لَهُمْ	ملويهم مدص بطدود البط بطد المسى عليه مر الموب ماولى لهم	إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمْ	leurs cœurs te regarder avec le regard de celui qui s'est évanoui de [peur] de la mort. Mais il leur est plus approprié
[...] طَاعَةٌ[1] وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ. فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأَمْرُ، فَلَوْ صَدَقُواْ ٱللَّهَ، لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ.	طاعه ومول معدوم ماذا عدم الامر ملو صدموا الله لكان حيرا لهم	طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ	H-95/47:21[1]. une obéissance et une parole convenable. Quand l'affaire était résolue et ils étaient véridiques vis-à-vis de Dieu, cela aurait été mieux pour eux.
فَهَلْ عَسَيْتُمْ[1]، إِن تَوَلَّيْتُمْ[2]، أَن تُفْسِدُواْ فِي ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓاْ[3] أَرْحَامَكُمْ[4]؟	مهل عسيتم ان تولتم ان تمسدوا ي الارض وتمطعوا ارحامكم	فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ	H-95/47:22[2]. Si l'on vous donnait l'autorité, corrompriez-vous dans la terre et couperiez-vous vos [liens de] parenté?
أُوْلَٰئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ، فَأَصَمَّهُمْ، وَأَعْمَىٰٓ أَبْصَٰرَهُمْ.	اولئك الدين لعنهم الله ماصمهم واعمى ابصدهم	أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَارَهُمْ	H-95/47:23. Ce sont ceux-là que Dieu a maudits, les a rendus sourds et a aveuglé leurs regards.
أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ؟ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ [...] أَقْفَالُهَآ[1]؟	املا يتدبرون القرآن ام على ملوب امالها	أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا	H-95/47:24[3]. Ne réfléchissent-ils pas sur le Coran? Ou bien y a-t-il des cadenas sur [leurs] cœurs?
إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرْتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِهِم، مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَى، ٱلشَّيْطَٰنُ سَوَّلَ[1] لَهُمْ وَأَمْلَىٰ[2] [...] لَهُمْ.	ار الدين ارتدوا على ادبدهم مر بعد ما تبين لهم الهدى السطن سول لهم واملى لهم	إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ	H-95/47:25[4]. Ceux qui ont retourné le dos, après que la direction leur fut manifeste, c'est le Satan qui leur a suggéré, mais [Dieu] a temporisé pour eux.[T1]
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ: "سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ ٱلْأَمْرِ[1]". وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ[2].	دلط بابهم مالوا للدين طدهوا ما بدل الله سطيعطم ي بعض الامر والله يعلم اسرادهم	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ	H-95/47:26[5]. Cela parce qu'ils ont dit à ceux qui ont détesté ce que Dieu a fait descendre: "Nous vous obéirons dans certaines affaires". Dieu sait leurs secrets.
فَكَيْفَ [...]، إِذَا تَوَفَّتْهُمُ[1] ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ، يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَٰرَهُمْ؟	مطيم اذا يومهم الملطه يطدبون وحوههم واديهم	فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ	H-95/47:27[6]. Comment sera alors [leur situation], quand les anges les rappelleront, frappant leurs faces et leurs dos?
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُواْ مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ، وَكَرِهُواْ رِضْوَٰنَهُۥ. ~ فَأَحْبَطَ أَعْمَٰلَهُمْ.	دلط بابهم ابدوا ما اسحط الله وديهوا دصوبه ماحبط اعملهم	ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ	H-95/47:28. Cela parce qu'ils ont poursuivi ce qui a courroucé Dieu et ont détesté sa satisfaction. ~ Il a fait alors faillir leurs œuvres.
أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ، أَن لَّن يُخْرِجَ ٱللَّهُ أَضْغَٰنَهُمْ؟	ام حسب الدين ي ملوبهم مدص ار لر حرج الله اصسهم	أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ	H-95/47:29[7]. Ou bien ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs, pensent-ils que Dieu ne faire pas ressortir leurs haines?
وَلَوْ نَشَآءُ، لَأَرَيْنَٰكَهُمْ. فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَٰهُمْ[1]، وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ[2] فِي لَحْنِ ٱلْقَوْلِ. وَٱللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَٰلَكُمْ.	ولو سا لاديطهم ملدمهم بسمهم ولدمهم ي لحن المول والله يعلم اعملطم	وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ	H-95/47:30[8]. Si nous voulions, nous te les ferions voir. Tu les reconnaîtrais alors à leur marque,[T1] et tu les reconnaîtrais au ton des paroles. Dieu sait vos œuvres.

---

1 1) يقولون طَاعَةٌ

2 1) عَسِيْتُمْ (2 تُوْلِيْتُمْ، وُلِّيْتُمْ (3 وَتَقَطَّعُوا، وَتَقْطَعُوا (4 - قراءة شيعية: فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فتسلطتم وملكتم أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ نزلت في بني أمية

3 1) إِقْفَالُهَا، أَقْفُلُهَا، قراءة شيعية: أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ القرآن فيقضوا ما عليهم من الحق أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

4 1) سُوِّلَ (2 وَسَوَّلَ، وَأُمْلِيَ ♦ T1) le diable les a séduits et trompés (Hamidullah); Satan les a séduits et leur a dicté [leur conduite] (Boubakeur); Satan les a séduits et leur a donné l'espoir (Abdelaziz).

5 1) أَسْرَارَهُمْ (2 قراءة شيعية: ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا ما نَزَّلَ اللَّهُ فِي عَلِيٍّ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ

6 1) تَوَفَّاهُمُ

7 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

8 1) بِسِيمَائهم، بِسِيمِيَاهم (2 وَلَنَعْرِفَنَّهُمْ ♦ T1) Sur l'origine grecque de ce terme, voir la note du 39/7:46.

H-95/47:31[1]. Nous vous testerons pour savoir qui parmi vous luttent et qui sont patients et pour tester vos informations.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ[1] ٱلْمُجَٰهِدِينَ مِنكُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ، وَنَبْلُوَاْ[2] أَخْبَارَكُمْ.

ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلوا اخباركم

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ

H-95/47:32. Ceux qui ont mécru, détourné de la voie de Dieu et ont été en dissension avec le messager, après que la direction leur fut manifeste, ne nuiront à Dieu en rien. ~ Et il fera faillir leurs œuvres.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَشَآقُّواْ ٱلرَّسُولَ، مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَىٰ، لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ شَيْـًٔا. ~ وَسَيُحْبِطُ أَعْمَٰلَهُمْ.

ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى لن يضروا الله شيئا وسيحبط اعمالهم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ

H-95/47:33. Ô vous qui avez cru! Obéissez à Dieu, obéissez au messager et n'anéantissez pas vos œuvres.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! أَطِيعُواْ ٱللَّهَ، وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ، وَلَا تُبْطِلُوٓاْ أَعْمَٰلَكُمْ.

يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا اعمالكم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

H-95/47:34. Ceux qui ont mécru, ont détourné de la voie de Dieu, puis sont morts en étant mécréants, Dieu ne leur pardonnera pas.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ، ثُمَّ مَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ، فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ.

ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

H-95/47:35[2]. Ne faiblissez donc pas et n'appelez pas à la paix, alors que vous êtes les plus élevés. Dieu est avec vous et il ne dépréciera pas vos œuvres.

فَلَا تَهِنُواْ وَتَدْعُوٓاْ[1] إِلَى ٱلسَّلْمِ[2]، وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمْ. وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ.

فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم ولن يتركم اعمالكم

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

H-95/47:36[3]. La vie ici-bas n'est que jeu et distraction. Mais si vous croyez et craignez, il vous donnera vos rétributions et ne vous demandera pas vos biens.[A1]

إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ. وَإِن تُؤْمِنُواْ وَتَتَّقُواْ، يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَٰلَكُمْ.

انما الحيوه الدنيا لعب ولهو وان تومنوا وتتقوا يوتكم اجوركم ولا يسلكم اموالكم

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

H-95/47:37[4]. S'il vous les demandait en insistant, vous deviendriez avares et cela ferait ressortir vos haines.[A1]

إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ، تَبْخَلُواْ وَيُخْرِجْ أَضْغَٰنَكُمْ[1].

ان يسلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ

H-95/47:38. Voilà que vous êtes appelés à dépenser dans la voie de Dieu. Certains parmi vous sont avares. Quiconque est avare n'est avare que pour lui-même. Dieu est l'indépendant alors que vous êtes les pauvres. Si vous tournez le dos [à son obéissance], il vous substituera par d'autres gens et ils ne seront pas semblables à vous.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ. وَمَن يَبْخَلْ، فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِۦ. وَٱللَّهُ ٱلْغَنِيُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ. وَإِن تَتَوَلَّوْاْ [...]، يَسْتَبْدِلْ [...] قَوْمًا غَيْرَكُمْ، ثُمَّ لَا يَكُونُوٓاْ أَمْثَٰلَكُم.

هاانتم هولا تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما يبخل عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم

هَاأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ

---

1 1) وَيَبْلُوَ (2 وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى يَعْلَمَ

2 1) السَّلَمِ، السِّلْمِ (2 وَتَدَّعُوا

3 A1) Abrogé par 95/47:38.

4 1) وَيُخْرِجُ، وَنُخْرِجُ، وَنُخْرِجَ - أَضْغَانَكُمْ؛ وَتَخْرُجْ، وَيَخْرُجْ، وَتَخْرُجُ - أَضْغَانَكَمْ ♦ A1) Abrogé par 95/47:38.

Chapitre 96/13: Le tonnerre
سُورَة الرَّعْد

43 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

باسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

H-96/13:1[3]. Alif, Lam, Mim, Ra.[T1] Ceux-là sont les signes du livre. Ce qui est descendu à toi de ton Seigneur est la vérité. ~ Mais la plupart des humains ne croient pas.

الٓمٓر. تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ. وَٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ. ~ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ.

المر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

H-96/13:2[4]. [---] Dieu est celui qui a élevé les cieux sans colonnes que vous puissiez voir[R1]. Puis il s'est élevé sur le trône.[R2] Il a soumis le soleil et la lune, chacun courant jusqu'à un terme nommé. Il administre l'ordre [et] détaille les signes. Peut-être serez-vous convaincus de la rencontre de votre Seigneur!

[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ[1] تَرَوْنَهَا[2]. ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ. وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ، كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى. يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ [...] يُفَصِّلُ[3] ٱلْأَيَٰتِ. لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ!

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

H-96/13:3[5]. C'est lui qui a étendu la terre et y a fait des montagnes ancrées et des rivières. De tous les fruits, il y a fait deux couples. Il couvre le jour par la nuit. ~ Il y a là des signes pour des gens qui réfléchissent.

وَهُوَ ٱلَّذِي مَدَّ ٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِيَ وَأَنْهَٰرًا. وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ، جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ. يُغْشِي[1] ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

H-96/13:4[6]. Dans la terre, il y a des parcelles adjacentes, des jardins de vignes, des cultures et des palmiers, similaires et non similaires, irriguées de la même eau. Cependant nous favorisons les uns sur d'autres dans les fruits. ~ Il y a là des signes pour des gens qui raisonnent.

وَفِي ٱلْأَرْضِ، قِطَعٌ مُّتَجَٰوِرَٰتٌ[1] وَجَنَّٰتٌ[2] مِّنْ أَعْنَٰبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ، صِنْوَانٌ[3] وَغَيْرُ[4] صِنْوَانٍ. يُسْقَىٰ[5] بِمَآءٍ وَٰحِدٍ. وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا[6] عَلَىٰ بَعْضٍ فِي ٱلْأُكُلِ[7]. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ.

وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

H-96/13:5[7]. [---] Si tu t'émerveilles, émerveillante est leur parole: "Quand nous serons terre, serons-nous en une création nouvelle?"[R1] Ceux-là sont ceux qui ont mécru en leur Seigneur. Ceux-là auront les entraves à leur cou. Et ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.

[---] وَإِن تَعْجَبْ، فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ: "أَءِذَا[1] كُنَّا تُرَٰبًا، أَءِنَّا[2] لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ؟" أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمْ. وَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ. وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ.

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا أَئِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

---

1 Titre tiré du verset 13.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 T1) Pour le sens, voir la note de 2/68:1.

4 1) عُمُدٍ 2) تَرَوْنَه 3) نُدَبِّرُ الْأَمْرَ نُفَصِّلُ ♦ R1) Cf. Job 26:11 assimile les montagnes aux colonnes des cieux. R2) Voir la note de 39/7:54.

5 1) يُغَشِّي

6 1) قِطَعاً مُتَجَاوِرَاتٍ 2) وَجَنَّاتٍ 3) صِنْوَانٌ، صُنْوَانٌ 4) صِنْوَانٍ وَغَيْرِ 5) وَزَرْعٍ وَنَخِيلٍ صِنْوَانٍ وَغَيْرِ 6) تُسْقَى، تُسْقِي، وَيُفَضِّلُ بَعْضَهَا، وَيُفَضَّلُ بَعْضُهَا 7) الْأُكْلِ

7 1) إِذَا 2) إِنَّا ♦ R1) Cf. 2 Co 5:17; Ap 21: 5.

[---] وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ، وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ ٱلْمَثُلَٰتُ[1]. وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ، عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ. ~ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وبسحلوط بالسه مل الحسه ومد حلب مر ملهم الملب واد دبط لدو مغمره للناس على طلمهم واد دبط لسديد العماب

H-96/13:6[1]. [---] Ils veulent que tu hâtes le méfait avant le bienfait, alors que les punitions exemplaires sont passées avant eux. Ton Seigneur est détenteur de pardon pour les humains,[A1] malgré leur oppression. ~ Ton Seigneur est sévère dans le châtiment.

[---] وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦٓ!" إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٌ. وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ[1].

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

ويمول الدين طمدوا لولا انل علىه انه مر دبه انما انب منذد ولطل موم هاد

H-96/13:7[2]. [---] Ceux qui ont mécru disent: "Si seulement un signe était descendu sur lui de son Seigneur!" Tu n'es qu'un avertisseur. Et à chaque peuple un guide.

[---] ٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ[1]، وَمَا تَغِيضُ ٱلْأَرْحَامُ، وَمَا تَزْدَادُ. وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُۥ بِمِقْدَارٍ.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

الله يعلم ما تحمل طل انىى وما يىصل الارحام وما يىداد وطل سى عنده بمعداد

H-96/13:8[3]. [---] Dieu sait ce que chaque femme porte, ce que les utérus absorbent et ce qu'ils augmentent. Toute chose auprès de lui est selon un ordre prédéterminé.

عَٰلِمُ[1] ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ٱلْكَبِيرُ، ٱلْمُتَعَالِ[2].

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

علم الىب والسهده الكبىر المىعال

H-96/13:9[4]. Le connaisseur du secret et du visible, le grand, l'élevé.

سَوَآءٌ مِّنكُم [...] مَّنْ أَسَرَّ ٱلْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِۦ[1]، وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍۭ بِٱلَّيْلِ وَسَارِبٌۢ بِٱلنَّهَارِ.

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

سوا منكم مر اسر المول ومر جهر به ومر هو مستحم بالىل وسادب بالنهاد

H-96/13:10[5]. Sont égaux [pour Dieu] celui parmi vous qui a tenu secrètes les paroles et celui qui les a dites à haute voix, celui qui se cache dans la nuit et celui qui se faufile dans le jour.

[...] لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٌ[1]، مِّنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ[2]، يَحْفَظُونَهُۥ مِنْ أَمْرِ[3] ٱللَّهِ[4]. [إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمْ. وَإِذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا، فَلَا مَرَدَّ لَهُۥ. وَمَا لَهُم، مِن دُونِهِۦ، مِن وَالٍ[5].]

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

له معمب مر بىر بدىه ومر حلمه حمطوىه مر امر الله ار الله لا يىىر ما بموم حىى يىىروا ما بامىسهم واذا اداد الله بموم سوا ملا مرد له وما لهم مر دوىه مر وال

H-96/13:11[6]. [L'humain] a devant lui et derrière lui des anges successifs, qui le protègent de l'ordre de Dieu. [Dieu ne change ce qui est dans des gens que jusqu'à ce qu'ils changent ce qui est en eux-mêmes. Quand Dieu veut du mal à des gens, nul ne peut le retourner. Ils n'ont, hors de lui, aucun allié.]

[هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ [...] خَوْفًا وَطَمَعًا، وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

هو الدى يرىطم البرق حوما وطمعا وينسى السحاب المال

H-96/13:12. [C'est lui qui vous fait voir l'éclair [qui vous inspire] crainte et convoitise et génère les nuages pesants.

وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعْدُ بِحَمْدِهِۦ، وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِۦ. وَيُرْسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ، فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَآءُ.] وَهُمْ يُجَٰدِلُونَ فِي ٱللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ ٱلْمِحَالِ[1].

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

ويسح الرعد حمده والملىكه مر حىىه ويرسل الصوعق مىصىب بها مر يىا وهم حدلور ىه الله وهو سديد المحال

H-96/13:13[7]. Le tonnerre exalte sa louange et les anges sous l'effet de sa crainte. Il envoie les foudres et ainsi il touche avec elles qui il veut.] Or, ils disputent à propos de Dieu alors qu'il est fort en puissance.

لَهُۥ دَعْوَةُ ٱلْحَقِّ. وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ[1]، مِن دُونِهِۦ، لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى ٱلْمَآءِ لِيَبْلُغَ

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ

له دعوه الحى والدىر يدعور مر دوىه لا يىىحىور لهم بىى الا طىىط طمىه الى الما

H-96/13:14[8]. Son appel est celui de la vérité. Ceux qu'ils appellent, hors de lui, ne leur répondent en rien. C'est comme celui qui étend ses deux mains vers l'eau

---

1 1) الْمَثَلَاتُ، الْمُثُلَاتُ، الْمُثْلَاتُ، الْمَثْلَاتُ ♦ A1) Abrogé par 92/4:48 qui se répète dans le verset 92/4:116

2 1) هَادي، قراءة شيعية: إنما أنت منذر لعباد وعلي لكل قوم هاد

3 1) أُنْثَى وما تضع

4 1) الْمُتَعَالِي (2 عَالِمَ

5 1) قراءة شيعية: سواء على الله من أسر القول أو جهر به

6 1) قراءة شيعية: له معقبات من خلفه ورقيب من بين يديه (4 بِأَمْرِ (3 وَمِنْ خَلْفِهِ = ورقيب مِنْ خَلْفِهِ، ورقباء مِنْ خَلْفِهِ (2 الْمَعَاقِبُ، مَعَاقِيب، مُعَقِّبَاتٌ وَالي (5 يحفظونه بأمر الله

7 1) الْمُحَالِ

8 1) كَبَاسِطِ (2 تَدْعُونَ

فَاهُ، وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦ. ~ وَمَا دُعَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ.

فاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

لبلع ماه وما هو بلعه وما دعا الكمرين الا في ضلال

pour qu'elle atteigne sa bouche, sans y parvenir. L'appel des mécréants n'est que dans un égarement.

H-96/13:15[1]. À Dieu se prosternent ceux qui sont dans les cieux et dans la terre, volontairement et involontairement, ainsi que leurs ombres matins et soirs.[R1]

وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا، وَظِلَٰلُهُم بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ[1].

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

ولله يسجد من في السموت والارض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والاصال

H-96/13:16[2]. [---] Dis: "Qui est le Seigneur des cieux et de la terre?" Dis: "Dieu". Dis: "Avez-vous alors pris, hors de lui, des alliés qui ne peuvent faire pour eux-mêmes ni profit ni nuisance?" Dis: "Sont-ils égaux l'aveugle et le clairvoyant? Sont-elles égales l'obscurité et la lumière? Ou bien ont-ils fait des associés à Dieu qui ont créé comme sa création au point que les deux créations aient semblé être les mêmes à eux?" Dis: "Dieu est le créateur de toute chose. ~ Il est le seul, le subjugueur".

[---] قُلۡ: "مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ". قُلۡ: "أَفَٱتَّخَذۡتُم، مِن دُونِهِۦٓ، أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗا؟" قُلۡ: "هَلۡ يَسۡتَوِي[1] ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ؟ أَمۡ هَلۡ تَسۡتَوِي ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُ؟ أَمۡ جَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلۡخَلۡقُ عَلَيۡهِمۡ؟" قُلِ: "ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ. ~ وَهُوَ ٱلۡوَٰحِدُ، ٱلۡقَهَّٰرُ".

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

مل من رب السموت والارض مل الله مل افاتخذتم من دونه اولنا لا يملكون لانفسهم نفعا ولا ضرا مل هل يستوى الاعمى والبصير ام هل تستوى الظلمت والنور ام جعلوا لله شركا خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم مل الله خلق كل شى وهو الواحد القهار

H-96/13:17[3]. [---] Il a fait descendre du ciel de l'eau, des vallées ont coulé selon leur capacité et le flux a porté une écume croissante. Et de ce qu'ils allument dessus, dans le feu, recherchant des ornements ou quelque bien, est produite une écume semblable. Ainsi Dieu cite-t-il [comme exemple] la vérité et le faux. L'écume disparaît comme rebut, tandis que ce qui profite aux humains reste dans la terre. Ainsi Dieu cite-t-il des exemples.

[---] أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ، فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا[1]، فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗا. وَمِمَّا يُوقِدُونَ[2] عَلَيۡهِ فِي ٱلنَّارِ، ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ، زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥ. كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ [...] ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَ. فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗ[3]، وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي ٱلۡأَرۡضِ. كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَالَ.

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

انزل من السما ما مسالت اودية بمقدرها ماحمل السل زبدا رابيا ومما يوقدون عليه في النار ابتغا حلية او متع زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والبطل اما الزبد فيذهب جفا واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك يضرب الله الامثال

H-96/13:18[4]. [---] À ceux qui ont répondu à leur Seigneur, le meilleur bien. Quant à ceux qui ne lui ont pas répondu, s'ils possédaient tout ce qui est dans la terre et du semblable autant, ils s'en rachèteraient. Ceux-là auront le pire compte et leur refuge sera la géhenne. ~ Quel abominable lit!

[---] لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰ. وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُۥ، لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا، وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ، لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓ. أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ، وَمَأۡوَىٰهُمۡ[1] جَهَنَّمُ. ~ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ!

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

للذين استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به اولئك لهم سو الحساب وماويهم جهنم وبئس المهاد

H-96/13:19[5]. Celui qui sait que ce qui est descendu à toi de ton Seigneur est la vérité, est-il comme l'aveugle? ~ Mais seuls les dotés d'intelligence se rappellent.

أَفَمَن[1] يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ[2] إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ، كَمَنۡ هُوَ أَعۡمَىٰٓ؟ ~ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

امن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق كمن هو اعمى انما يتذكر اولوا الالبب

---

1 1) وَالْإِيصَالِ ♦ R1) Cf. Ps 148:1-14.
2 1) تَسْتَوِي
3 1) جُفَالاً (3 تُوقِدُونَ (2 بِقَدْرِهَا
4 1) وَمَاوَاهُمْ
5 1) أَنْزَلَ (2 أَو مَنْ

H-96/13:20. Ceux qui s'acquittent du pacte de Dieu et ne rompent pas l'engagement,	الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ	الدين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق	ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلۡمِيثَٰقَ،
H-96/13:21. ceux qui unissent ce que Dieu a ordonné d'unir, craignent leur Seigneur et craignent le pire compte,	وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ	والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويخشون ربهم ويخافون سو الحساب	وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ، وَيَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلۡحِسَابِ،
H-96/13:22. ceux qui ont été patients recherchant la face de leur Seigneur, ont observé la prière et ont dépensé, secrètement et publiquement, de ce dont nous les avons approvisionnés, et repoussent le méfait par le bienfait, ~ ceux-là auront la [bonne] fin de la demeure [dernière]:	وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ	والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوه وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانيه ويدرون بالحسنه السيه اولئك لهم عقبى الدار	وَٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِمۡ، وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ، سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ، وَيَدۡرَءُونَ بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ:
H-96/13:23[1]. Les jardins d'Éden. Ils y entreront avec les vertueux parmi leurs pères, leurs épouses et leurs descendants. Les anges entreront auprès d'eux par toutes les portes,[R1]	جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ	جنات عدن يدخلونها ومن صلح من ابايهم وازوجهم وذريتهم والملئكه يدخلون عليهم من كل باب	جَنَّٰتُ[1] عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا[2] وَمَن صَلَحَ[3] مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ، وَأَزۡوَٰجِهِمۡ، وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ[4]. وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُونَ[5] عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ،
H-96/13:24[2]. [en disant:] "Paix sur vous, parce que vous avez été patients". ~ Quelle merveilleuse [bonne] fin de la demeure [dernière]!	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ	سلم عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار	[...]: "سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡ[1]". ~ فَنِعۡمَ[2] عُقۡبَى ٱلدَّارِ!
H-96/13:25. Ceux qui rompent le pacte Dieu après sa ratification, coupent ce que Dieu a ordonné d'unir et corrompent dans la terre, ~ ceux-là auront la malédiction et la pire demeure.	وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ	والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنه ولهم سو الدار	وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مِيثَٰقِهِۦ، وَيَقۡطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ، وَيُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱللَّعۡنَةُ، وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ .
H-96/13:26[3]. [---] Dieu étend et restreint la provision à qui il veut.[R1] [---] Ils ont exulté de la vie ici-bas, alors que la vie ici-bas [à côté] de la [demeure] dernière n'est qu'une jouissance.[R2]	اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ	الله يبسط الرزق لمن يشا ويقدر وفرحوا بالحيوه الدنيا وما الحيوه الدنيا في الاخره الا متع	[---] ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ[1] [...]. [---] وَفَرِحُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا، وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا فِي [...] ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا مَتَٰعٞ.
H-96/13:27[4]. [---] Ceux qui ont mécru disent: "Si seulement un signe était descendu sur lui de son Seigneur!"[R1] Dis: "Dieu égare qui il veut,[R2] et guide vers lui celui qui s'est repenti".	وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ	ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه اية من ربه قل ان الله يضل من يشا ويهدي اليه من اناب	[---] وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦٓ!" قُلۡ: "إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ، وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَنۡ أَنَابَ".
H-96/13:28. Ceux qui ont cru, leurs cœurs se rassurent par le rappel de Dieu. C'est par le rappel de Dieu que se rassurent les cœurs.	الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ	الذين امنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب	ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِ. أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ.
H-96/13:29[5]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ~ félicitation à eux et meilleur retour.	الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ	الذين امنوا وعملوا الصلحت طوبى لهم وحسن ماب	ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، ~ طُوبَىٰ[1] لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَأٓبٖ[2].

---

[1] 1) جَنَّاتِ (2 يُدْخَلُونَهَا (3 صَلُحَ (4 وَذُرِّيَّتِهِمْ (5 يُدْخَلُون ♦ R1) Ap. 21:12-13 parlent de douze portes du paradis, selon les 12 tribus d'Israël. Ces portes sont mentionnées dans 1 H 104:2; TL 18:10. Une légende juive dit que les âmes passent par sept portes avant d'entrer au paradis (Ginzberg, vol. 1, p. 34).

[2] 1) فَنَعِمَ، فَنَعْمَ (2 قراءة شيعية: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ على الفقر في الدنيا

[3] 1) وَيَقْدُرُ، وَيُقَدِّرُ ♦ R1) Voir Ginzberg vol. 3, p. 51-52. R2) Cf. Mishna, Abot 4:17.

[4] R1) Cf. Mt 8:10-12. R2) Si 15:12: Ne dis pas: "C'est lui qui m'a égaré", car il n'a que faire d'un pécheur.

[5] 1) وَحُسْنُ مَأَبِي، وَحُسْنَ مَأَبٌ (2 طِيبَى

H-96/13:30. Ainsi nous t'avons envoyé dans une nation, avant laquelle des nations sont passées, pour que tu leur récites ce que nous t'avons révélé, alors qu'ils mécroient au miséricordieux. Dis: "C'est lui mon Seigneur, il n'est de dieu que lui. Je me confie à lui et envers lui ma repentance".	كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهَآ أُمَمٞ لِّتَتۡلُوَاْ عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ، وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ. قُلۡ: "هُوَ رَبِّي. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ، وَإِلَيۡهِ مَتَابِ".	كذلك أرسلناك في أمة قد خلت من قبلها أمم لتتلوا عليهم الذي أوحينا إليك وهم يكفرون بالرحمان قل هو ربي لا إله إلا هو عليه توكلت وإليه متاب	كذلك أرسلناك في أمة قد خلت من قبلها أمم لتتلوا عليهم الذي أوحينا إليك وهم يكفرون بالرحمان قل هو ربي لا إله إلا هو عليه توكلت وإليه مَتَابِ
H-96/13:31[1]. Même s'il y avait un Coran par lequel les montagnes seraient mises en mouvement[T1], ou la terre serait lacérée, ou pourrait faire parler les morts, [ils ne croiraient pas]. C'est plutôt à Dieu que revient toute l'affaire. Ceux qui ont cru n'ont-ils pas désespéré[T2] que, si Dieu voulait, il aurait guidé tous les humains? Mais ceux qui ont mécru continueront d'être touchés par un cataclysme pour ce qu'ils ont fait, ou il s'abattra près de leur demeure, jusqu'à ce que vienne la promesse de Dieu. ~ Dieu ne manque pas à la promesse.	وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ، أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ ٱلۡأَرۡضُ، أَوۡ كُلِّمَ بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ [...]. بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ جَمِيعًاۗ. أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن، لَّوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ، لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۗ؟ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ تُصِيبُهُم، بِمَا صَنَعُواْ، قَارِعَةٌ، أَوۡ تَحُلُّ[2] قَرِيبٗا مِّن دَارِهِمۡ[3]، حَتَّىٰ يَأۡتِيَ وَعۡدُ ٱللَّهِۗ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ.	ولو ان مدانا سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم به الموتى بل لله الامر جميعا افلم ييئس الذين امنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من دارهم حتى ياتي وعد الله ان الله لا يخلف الميعاد	وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْئَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
H-96/13:32[2]. Des messagers ont été ridiculisés avant toi. J'ai temporisé avec ceux qui ont mécru, ensuite je les ai pris. ~ Comment fut alors mon châtiment!	وَلَقَدِ[1] ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ. فَأَمۡلَيۡتُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ، ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡ. ~ فَكَيۡفَ كَانَ عِقَابِ[2]!	ولقد استهزئ برسل من قبلك فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم فكيف كان عقاب	وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
H-96/13:33[3]. [---] Celui qui est au-dessus de chaque âme notant ce qu'elle a réalisé [est-il semblable à celui qui ne l'est pas]? Pourtant ils ont fait des associés à Dieu. Dis: "Nommez-les. Ou bien l'informez-vous de ce qu'il ne sait pas dans la terre? Ou bien [les nommez-vous] avec des paroles apparentes?" On a plutôt embelli à ceux qui ont mécru leur ruse et ils ont été détournés de la voie. ~ Quiconque Dieu égare, nul ne peut le guider.	[---] أَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۗ [...]؟ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ [...]. قُلۡ: "سَمُّوهُمۡۗ. أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ[1] بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ؟ أَم [...] بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ؟" بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ[2]، وَصُدُّواْ[3] عَنِ ٱلسَّبِيلِۗ. ~ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ، فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ[4].	افمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء قل سموهم ام تنبئونه بما لا يعلم في الارض ام بظاهر من القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل ومن يضلل الله فما له من هاد	أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ
H-96/13:34[4]. Ils auront une punition dans la vie ici-bas, mais la punition de la [demeure] dernière sera plus sévère. ~ Et ils n'auront contre Dieu aucun protecteur.	لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا، وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ. ~ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ[1].	لهم عذاب في الحيوة الدنيا ولعذاب الاخرة اشق وما لهم من الله من واق	لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ
H-96/13:35[5]. [Voici à quoi] ressemble le jardin promis aux dévots. Les rivières courent en dessous. Ses fruits seront perpétuels, ainsi que son ombre. Voilà la fin de ceux qui ont craint. Et la fin des mécréants sera le feu.	[...] مَّثَلُ[1] ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ. تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ. أُكُلُهَا[2] دَآئِمٞ وَظِلُّهَاۚ [...]. تِلۡكَ عُقۡبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْۖ. وَّعُقۡبَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٱلنَّارُۖ.	مثل الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها الانهر اكلها دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار	مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

---

[1] 1) وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سترت بِهِ الْجِبَالُ :T1) Luxenberg (p. 152-153) lit ♦ دِيارِهِمْ (3 يَحُلُّ (2 يأس، يايس، يتبين (1 Même s'il y avait un Coran par lequel les montagnes seraient pulverisées, du verbe syriaque ܣܝܪܐ star T2) Variante: N'était-ce pas manifeste à ceux qui ont cru.

[2] 1) وَلَقَدْ (2 عِقَابِي

[3] 1) تُنْبِئُونَهُ (2 مَكْرَهُمْ ... زَيَّنَ (3 وَصَدٌّ، وَصِدُّوا، وَصَدُّوا (4 هَادي

[4] 1) وَاقي

[5] 1) أُكْلُهَا (2 أَمْثَالُ، مِثَالُ

H-96/13:36[1]. [---] Ceux auxquels nous avons donné le livre exultent de ce qui est descendu à toi. Mais certains des partis en méconnaissent une partie. Dis: "Il m'a été seulement ordonné d'adorer Dieu et de ne pas lui associer. C'est à lui que j'appelle et c'est vers lui que sera mon retour".

[---] وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ. وَمِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ مَن يُنكِرُ بَعۡضَهُۥۚ. قُلۡ: "إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَلَآ أُشۡرِكَ[1] بِهِۦٓۚ. إِلَيۡهِ أَدۡعُواْ، وَإِلَيۡهِ مَـَٔابِ[2]".

والذين اتيناهم الكتاب يفرحون بما انزل اليك ومن الاحزاب من ينكر بعضه قل انما امرت ان اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا واليه ماب

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ

H-96/13:37[2]. Ainsi l'avons-nous fait descendre un jugement arabe. Si tu as suivi leurs désirs, après ce qui t'est venu de la connaissance, tu n'aurai contre Dieu ni allié ni protecteur.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيّٗاۚ. وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم، بَعۡدَ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ، ~ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا وَاقٖ[1].

وكذلك انزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت اهواءهم بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا واق

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

H-96/13:38. Nous avons envoyé des messagers avant toi et leur avons fait des épouses et des descendants. Il n'appartenait pas à un messager d'apporter un signe qu'avec l'autorisation de Dieu. À chaque terme un livre.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ، وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ. وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ. لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ.

ولقد ارسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

H-96/13:39[3]. Dieu efface et confirme ce qu'il veut. Et la mère du livre[T1] est auprès de lui.

يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ. ~ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ.

يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

H-96/13:40[4]. [---] Que nous te fassions voir une partie de ce que nous leur promettons [comme punition], ou que nous te rappelions [avant leur punition], il ne t'incombe que la communication,[A1] et à nous le compte.

[---] وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ [...] أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ [...]، فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ، وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ.

وان ما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

H-96/13:41[5]. [---] N'ont-ils pas vu que nous venons à la terre, la diminuant de ses extrémités? Dieu juge et personne ne peut repousser son jugement. ~ Il est rapide dans le compte.

[---] أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ، نَنقُصُهَا[1] مِنۡ أَطۡرَافِهَا؟ وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ، لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ. ~ وَهُوَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ.

او لم يروا انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

H-96/13:42[6]. Ceux d'avant eux ont ourdi une ruse, mais toute la ruse est à Dieu. Il sait ce que chaque âme réalise. ~ Les mécréants sauront qui aura la [bonne] fin de la demeure [dernière].

وَقَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ، فَلِلَّهِ ٱلۡمَكۡرُ جَمِيعٗاۚ. يَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٖۗ. ~ وَسَيَعۡلَمُ[1] ٱلۡكُفَّٰرُ[2] لِمَنۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ.

ومد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

H-96/13:43[7]. Ceux qui ont mécru disent: "Tu n'es pas un messager". Dis: "Dieu[T1] suffit comme témoin parmi moi et vous, avec celui qui a la connaissance du livre".

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ: "لَسۡتَ مُرۡسَلٗا". قُلۡ: "كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ، وَمَنۡ[1] عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡكِتَٰبِ[2]".

ويقول الذين كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

---

1 1) مَأَبِي (2 أُشْرِكُ

2 1) وَاقِي

3 1) وَيُثَبِّتُ ♦ T1) Même terme dans le Talmud (Sanhédrin 4a).

4 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

5 1) نُنَقِّصُهَا

6 1) الْكَافِرُ، الكافرون، الذين كفروا، الكُفْرُ (2 وَسَيُعْلَمُ

7 1) وَبِمَنْ (2 ♦ وَمِنْ عِنْدِهِ عِلْمُ الْكِتَابِ، وَمِنْ عِنْدِهِ عُلِمَ الْكِتَابُ، وَمِنْ عِنْدِهِ عُلِّمَ الْكِتَابُ، وَمِنْ عِنْدِهِ أُمُّ الْكِتَابِ

Chapitre 97/55: Le miséricordieux

سُورَة الرَّحْمَان

78 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	باسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم
H-97/55:1. Le miséricordieux.	ٱلرَّحْمَٰنُ.	الرَّحْمَانُ	الرحمن
H-97/55:2. Il a enseigné le Coran.	عَلَّمَ ٱلْقُرْءَانَ.	عَلَّمَ الْقُرْآنَ	علم القرآن
H-97/55:3. Il a créé l'humain.	خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ.	خَلَقَ الْإِنْسَانَ	خلق الانسان
H-97/55:4. Il lui a appris la déclaration.	عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ.	عَلَّمَهُ الْبَيَانَ	علمه البيان
H-97/55:5[3]. [---] Le soleil et la lune[R1] [courent] selon un calcul.	[---] ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ[1] [...] بِحُسْبَانٍ.	الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ	الشمس والقمر بحسبان
H-97/55:6[4]. Et l'étoile[T1] et les arbres se prosternent.	وَٱلنَّجْمُ وَٱلشَّجَرُ يَسْجُدَانِ.	وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ	والنجم والشجر يسجدان
H-97/55:7[5]. Et le ciel, il l'a élevé et il a posé la balance,	وَٱلسَّمَآءَ[1]، رَفَعَهَا، وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ[1]،	وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ	والسما رفعها ووضع الميزان
H-97/55:8[6]. afin que vous ne transgressiez pas avec la balance[R1].	أَلَّا[1] تَطْغَوْاْ فِي ٱلْمِيزَانِ.	أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ	الا تطغوا في الميزان
H-97/55:9[7]. Observez la balance avec équité et ne faites pas perdre avec la balance.	وَأَقِيمُواْ ٱلْوَزْنَ[1] بِٱلْقِسْطِ[2]، وَلَا تُخْسِرُواْ[3] ٱلْمِيزَانَ.	وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ	واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان
H-97/55:10[8]. Et la terre, il l'a établie pour les créatures.	وَٱلْأَرْضَ[1]، وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ.	وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ	والارض وضعها للانام
H-97/55:11. Il y a des fruits, les palmiers aux spathes,	فِيهَا فَٰكِهَةٌ، وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ،	فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ	فيها فاكهة والنخل ذات الاكمام
H-97/55:12[9]. et les grains à paille et le parfum.	وَٱلْحَبُّ ذُو ٱلْعَصْفِ، وَٱلرَّيْحَانُ[1].	وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ	والحب ذو العصف والريحان
H-97/55:13[10]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	فباي الاء ربكما تكذبان
H-97/55:14[11]. [---] Il a créé l'humain d'argile comme la poterie.[R1]	[---] خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ كَٱلْفَخَّارِ.	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ	خلق الانسان من صلصال كالفخار
H-97/55:15[12]. Et il a créé le djinn d'une fusion de feu.[R1]	وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ[1] مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ.	وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ	وخلق الجان من مارج من نار
H-97/55:16[13]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	فباي الاء ربكما تكذبان
H-97/55:17[14]. [---] [Il est] le Seigneur des deux orients et le Seigneur des deux occidents.	[---] [...] رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ[1] ٱلْمَغْرِبَيْنِ.	رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ	رب المشرقين ورب المغربين

---

1 Titre tiré du verset 1. Autre titre: عروس القرآن

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ♦ R1) Cf. Gn 1:16.

4 T1) L'herbe (Hamidullah); les plantes (Abdelaziz).

5 1) وَوُضِعَ الْمِيزَانُ، وَخَفَضَ الْمِيزَانَ، وَخَفْضَ الْمِيزَانِ (2 وَالسَّمَاءُ

6 1) لا ♦ R1) Cf. Dt 25:13-14; Lv 25:13-15; Ez 45:10; Pr 11:1.

7 1) تَخْسِرُوا، تَخْسَرُوا، تَخْسُرُوا (3 قراءة شيعية للآيات 7-9: وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وخفض الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ وَأَقِيمُوا اللسان بِالْقِسْطِ (2 اللسانَ

8 1) وَالْأَرْضُ

9 1) وَالْحَبُّ ذا الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانَ، وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانِ

10 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܥܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

11 R1) Voir la note de 54/15:26.

12 1) الْجَأَنَّ ♦ R1) On retrouve la même phrase dans le Livre des Secrets d'Enoch, ou ce qu'on appelle le Second Livre d'Enoch, chapitre 29 verset 2.

13 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܥܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

14 1) رَبِّ .. وَرَبِّ

H-97/55:18[1]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:19. [---] Il a fusionné les deux mers qui se rencontrent,	مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ	ܡܪܓ ܒܝܡܐ ܬܪܬܝܢ ܡܬܡܙܓܢܢ	[---] مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ،
H-97/55:20[2]. entre elles un interstice[T1] qu'elles ne transgressent pas.	بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ	ܒܝܢܗܘܢ ܒܪܙܚ ܠܐ ܡܬܒܥܝܢ	بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ.
H-97/55:21[3]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:22[4]. Il sort des deux la perle et le corail.	يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ	ܢܦܩ ܡܢܗܘܢ ܠܘܠܘ ܘܡܪܓܢܐ	يَخْرُجُ[1] مِنْهُمَا ٱللُّؤْلُؤُ[2] وَٱلْمَرْجَانُ[3].
H-97/55:23[5]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:24[6]. [---] Et à lui les vaisseaux élevés dans la mer comme les montagnes.	وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ	ܘܠܗ ܓܘܐܪ ܡܢܫܐܬ ܒܝܡܐ ܟܐܥܠܡ	وَلَهُ ٱلْجَوَارِ[1] ٱلْمُنشَـٰٓـَٔاتُ[2] فِي ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَـٰمِ.
H-97/55:25[7]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:26[8]. [---] Tout ce qui est sur elle disparaîtra,	كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ	ܟܠ ܡܢ ܥܠܝܗܐ ܡܐܢ	[---] كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ[1]،
H-97/55:27[9]. et persistera la face de ton Seigneur, détenteur de la majesté et de l'honneur.	وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ	ܘܢܬܩܝܡ ܦܢܝܐ ܕܡܪܝܟ ܕܥܒܝܕ ܝܩܪܐ ܘܫܘܒܚܐ	وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ، ذُو[1] ٱلْجَلَـٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ.
H-97/55:28[10]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:29[11]. [---] Ceux qui sont dans les cieux et dans la terre lui demandent. Chaque jour, il est dans une autre situation.[T1]	يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ	ܢܫܐܠܘܗ ܡܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܟܠ ܝܘܡ ܗܘ ܒܫܢ	[---] يَسْأَلُهُ مَن فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. كُلَّ يَوْمٍ، هُوَ فِي شَأْنٍ.
H-97/55:30[12]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:31[13]. [---] Nous nous libèrerons pour vous, ô vous deux [groupes] pesants[T1]!	سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ	ܢܦܪܘܥ ܠܟܘܢ ܐܝܟܐ ܬܩܠܐ	[---] سَنَفْرُغُ[1] لَكُمْ[2]، أَيُّهَ[3] ٱلثَّقَلَانِ!

---

1 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

2 T1) Pour le sens de ce terme, voir la note de 42/25:53.

3 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

4 1) يُخْرِجُ، نُخْرِجُ - اللُّؤْلُؤَ وَالْمَرْجَانَ (3 اللُّؤْلُؤُ، اللُّؤْلُو (2 يُخْرَجُ

5 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

6 1) الْمُنْشِأَتُ، الْمُنَشَّأَتُ، الْمُنْشَأَةُ، الْمُنْشَيَاتُ (2 الْجَوَارُ، الْجَوَارِي

7 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

8 1) فَانِي

9 1) ذي

10 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

11 T1) il accomplit une œuvre nouvelle (Hamidullah); il est dans une [nouvelle] situation (Boubakeur).

12 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

13 1) أَيُّهَ، أَيَّهَ، أَيُّهْ (3 إليكم (2 سَيَفْرُغُ، سَنَفْرَغُ، سَنِفْرَغُ، سَيُفْرَغُ، سَنَفْرِغُ، سَيَفْرَغُ ♦ T1 Selon les commentateurs, ce terme, qui revient une seule fois, désigne les djinns et les humains parce qu'ils représentent un poids sur la terre.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:32[1]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
[---] يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ! إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ[1] أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، فَٱنفُذُواْ. لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ.	ܝܡܥܫܪ ܐܠܓܢ ܘܐܠܐܢܫ ܐܢ ܐܣܬܛܥܬܘܢ ܡܢ ܐܩܛܐܪ ܐܠܣܡܘܬ ܘܐܠܐܪܨ ܡܢܦܕܘ ܐܠܐ ܬܢܦܕܘܢ ܐܠܐ ܒܣܠܛܐܢ.	يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ	H-97/55:33[2]. [---] Ô tribu des djinns et des humains! Si vous pouvez traverser les flancs des cieux et de la terre, alors traversez. Vous ne traverserez qu'avec une autorité.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ.	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:34[3]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا شُوَاظٞ[1] مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ[1] [3]، فَلَا تَنتَصِرَانِ.	ܢܫܠܚ ܥܠܝܟܡܐ ܫܘܐܛܐ ܡܢ ܢܘܪܐ ܘܢܚܐܣ ܡܠܐ ܢܬܢܨܪܢ	يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ	H-97/55:35[4]. Il sera envoyé contre vous deux une flamme de feu et fumée,[T1] et vous ne saurez vous secourir.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:36[5]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
[---] فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ[1] كَٱلدِّهَانِ.	ܡܐܕܐ ܐܢܫܩܬ ܐܠܫܡܐ ܡܛܐܒ ܘܕܗ ܟܐܠܕܗܢ	فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ	H-97/55:37[6]. [---] Quand le ciel se fissurera et deviendra rose comme de l'huile.[T1R1]
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:38[7]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
فَيَوۡمَئِذٖ، لَّا يُسۡـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ[1] إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ[2].	ܝܘܡܐ ܗܢܘ ܠܐ ܢܫܐܠ ܥܠ ܕܢܒܗ ܐܢܫ ܘܠܐ ܓܢ	فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ	H-97/55:39[8]. Ce jour-là, ni un humain ni un djinn ne seront interrogés sur leurs fautes.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:40[9]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ[1]، فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ.	ܢܬܝܕܥ ܐܠܡܓܪܡܘܢ ܒܣܝܡܗܘܢ ܡܬܚܕ ܒܢܘܨܝ ܘܐܠܐܩܕܐܡ	يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ	H-97/55:41[10]. Les criminels seront reconnus à leurs marques,[T1] et ils seront pris par les franges et les pieds.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܪܒܟܡܐ ܬܟܕܒܢܐ ܠܟܘܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:42[11]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ[1]. يَطُوفُونَ[1] بَيۡنَهَا[2] وَبَيۡنَ حَمِيمٍ ءَانٖ.	ܗܕܐ ܓܗܢܡ ܕܐܝ ܕܡܬܟܕܒ ܒܗ ܐܠܡܓܪܡܘܢ ܡܛܘܡܘܢ ܒܝܢܗ ܘܒܝܢ ܚܡܝܡ ܐܢ	هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ	H-97/55:43[12]. Voilà la géhenne que les criminels ont démentie. H-97/55:44[13]. Ils tourneront entre elle et une eau ardente, bouillante.

---

1 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

2 1) اسْتَطَعْتُما

3 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

4 1) وَنُحَاسٍ، وَنِحَاسٍ، وَنحَاساً، وَنَحُسٍ، وَنَحْسٌ، ونَحَسٍ (3 نُرْسِلُ، يُرْسِلُ - شُوَاظاً ... وَنُحَاساً (2 شِوَاظ ♦

5 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

6 1) وَرْدَةٌ ♦ T1) écarlate comme le cuir rouge (Hamidullah); une rose [rouge] comme l'huile bouillante (Abdelaziz) ♦ R1) Dans Jl 3:4, Ac 2:20 et Ap 6:12, la lune sera changée en sang.

7 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

8 1) جَأَنٌّ (2 قراءة شيعية: عن ذنبه منكم

9 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

10 1) بِسِيمَائهم، بِسِيمِيَاهم ♦ T1) Sur l'origine grecque de ce terme, voir la note de 39/7:46.

11 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

12 1) التي كنتما بها تكذِّبان تصليان لا تموتان فيها ولا تحييان، التي كنتما بها تكذِّبان أصلياها فلا تموتان فيها ولا تحييان، قراءة شيعية: هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كنتما بِهَا تكذبان اصلياها فلا تموتان ولا تحييان

13 1) بَيْنَهُما (2 يَطَّوَّفُونَ، يُطافُونَ، يُطَوِّفُونَ، يُطَوَّفَانِّ، تَطُوفَانِ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:45[1]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ.	ولمن خاف مقام ربه جنتان	وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ	H-97/55:46. Et celui qui a craint la présence de son Seigneur aura deux jardins.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:47[2]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ.	ܕܘܐܬܐ ܐܢܢ	ذَوَاتَا أَفْنَانٍ	H-97/55:48. Les deux ayant des branches.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:49[3]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ.	ܒܗܘܢ ܥܝܢܐ ܕܡܪܝܐ	فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ	H-97/55:50. Il y aura dans les deux deux sources courantes.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:51[4]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ.	ܒܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܦܐܟܗܬܐ ܙܘܓܐ	فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ	H-97/55:52. Il y aura dans les deux des paires de fruits de toutes sortes.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:53[5]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
مُتَّكِـِٔينَ[1] عَلَىٰ فُرُشٍۭ[2] بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ[3]. وَجَنَى[4] ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ.	ܡܣܬܡܟܝܢ ܥܠ ܦܪܫ ܒܛܝܢܗܘܢ ܡܢ ܐܣܬܒܪܩ ܘܥܠ ܐܝܠܢܐ ܕܬܪܬܝܢ ܩܪܝܒ	مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ	H-97/55:54[6]. Ils seront accoudés sur des matelas dont les doublures sont de brocart. Et les fruits des deux jardins seront à portée de main.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:55[7]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ، لَمْ يَطْمِثْهُنَّ[1] إِنسٌ، قَبْلَهُمْ، وَلَا جَآنٌّ[2].	ܒܗܝܢ ܩܨܝܪܬ ܛܪܦܐ ܠܐ ܝܛܡܝܢ ܐܢܫ ܩܕܡܗܘܢ ܘܠܐ ܓܢ	فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ	H-97/55:56[8]. Y seront des jeunes filles limitant leurs regards, que ni un humain, ni un djinn avant eux ne déflorèrent.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:57[9]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]
كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ.	ܟܐܢܐ ܕܝܩܘܬܐ ܘܡܪܓܢܐ	كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ	H-97/55:58. Comme si elles étaient des rubis et du corail.
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠܝܢ ܬܬܟܕܒܢܢ	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	H-97/55:59[10]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]

---

1 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

2 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

3 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

4 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

5 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

6 1) وَجَنِي، وَجَنِيَ 4) إِسْتَبْرَقَ 3) فُرْشٍ 2) مُتَّكِينَ

7 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

8 1) يَطْمُثْهُنَّ، يَطْمَثْهُنَّ 2) جَأَنٌّ ♦ T1) Il y aura des fruits (du syriaque ܬܪܦܐ tarfa) à proximité, que ni un humain ni un djinn avant eux n'ont profanés (du syriaque ܛܡܐ tma').

9 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

10 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

H-97/55:60[1]. La rétribution pour la bienveillance est-elle autre que la bienveillance?	هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ	ܗܠ ܓܡܠܐ ܕܛܒܘܬܐ ܐܠܐ ܛܒܘܬܐ	هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ[1]؟
H-97/55:61[2]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:62. Et en plus des deux, il y a deux jardins.	وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ	ܘܡܢ ܕܘܢܗܝܡܐ ܓܢܬܐ	وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ.
H-97/55:63[3]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:64. Les deux de couleur vert foncé.	مُدْهَامَّتَانِ	ܡܕܗܡܡܬܐ	مُدْهَآمَّتَانِ.
H-97/55:65[4]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:66. Dans les deux seront deux sources jaillissantes.	فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ	ܒܗܘܢ ܥܝܢܐ ܢܨܚܬܐ	فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ.
H-97/55:67[5]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:68. Dans les deux seront des fruits, des palmiers et des grenadiers.	فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ	ܒܗܘܢ ܦܐܟܗܬܐ ܘܢܚܠ ܘܪܘܡܢ	فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ.
H-97/55:69[6]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:70[7]. Dans les deux seront des épouses bonnes, belles.	فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ	ܒܗܝܢ ܛܒܬܐ ܚܣܢܬܐ	فِيهِنَّ خَيْرَٰتٌ[1]، حِسَانٌ.
H-97/55:71[8]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:72[9]. Des houris,[T1R1] cloîtrées dans les tentes.	حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ	ܚܘܪ ܡܩܨܘܪܬ ܒܟܝܡܐ	حُورٌ مَّقْصُورَٰتٌ فِي ٱلْخِيَامِ.
H-97/55:73[10]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟
H-97/55:74[11]. Lesquelles ni un humain, ni un djinn avant eux ne déflorèrent[T1].	لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ	ܠܐ ܛܡܗܝܢ ܐܢܫ ܩܕܡܗܘܢ ܘܠܐ ܓܢ	لَمْ يَطْمِثْهُنَّ[1] إِنسٌ، قَبْلَهُمْ، وَلَا جَآنٌّ[2].
H-97/55:75[12]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	ܡܢܝ ܐܠܐ ܕܡܛܠ ܬܬܟܕܒܢ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟

---

[1] 1) الْحِسَانُ

[2] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[3] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[4] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[5] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[6] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[7] 1) خَيِّرَاتٌ، خَيَرَاتٌ

[8] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[9] T1) Voir la note de 46/56:22 ♦ R1) Voir la note de 46/56:22.

[10] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

[11] 1) يَطْمُثْهُنَّ، يَطْمَثْهُنَّ 2) جَأَنٌّ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: que ni un humain ni un djinn avant eux n'ont profanés (du syriaque ܛܡܐ tma').

[12] T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܐܠܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

H-97/55:76[1]. Ils seront accoudés sur des coussins verts et des beaux tapis.	مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ	مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ[1] خُضْرٍ[2] وَعَبْقَرِيٍّ[3] حِسَانٍ.	ܡܬܟܝܢܝܢ ܥܠ ܪܦܪܦ ܚܕܪ ܘܥܒܩܪܝ ܚܣܢ
H-97/55:77[2]. Lequel donc des bienfaits de votre Seigneur démentez-vous tous deux?[T1]	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ؟	ܐܝܟ ܕܢܥܡ ܡܪܝܟܘܢ ܬܟܕܒܘܢ ܬܪܝܗܘܢ
H-97/55:78[3]. Béni soit le nom de ton Seigneur, détenteur de la majesté et de l'honneur![T1]	تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ	تَبَٰرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِي[1] ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ.	ܬܒܪܟ ܫܡܗ ܕܡܪܝܟ ܕܝܠܗ ܕܝܩܪܐ ܘܟܒܘܪܐ

Chapitre 98/76: L'humain

سُورَة الإِنْسَان

31 versets - hégirien[4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ
H-98/76:1[6]. N'y a-t-il pas eu une période de temps où l'humain n'était pas une chose digne d'être mentionnée?[R1]	هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا	هَلْ أَتَىٰ عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْـًٔا مَّذْكُورًا؟	ܗܠ ܐܬܐ ܥܠ ܐܢܫܐ ܚܝܢ ܡܢ ܕܗܪ ܠܐ ܗܘܐ ܫܝܐ ܕܡܬܬܟܪ
H-98/76:2[7]. Nous avons créé l'humain d'une goutte de sperme mélangée[T1], pour le tester. Puis nous l'avons fait écouteur, clairvoyant.	إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا	إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ، نَّبْتَلِيهِ. فَجَعَلْنَٰهُ سَمِيعًۢا، بَصِيرًا.	ܐܢܢ ܒܪܝܢ ܐܢܫܐ ܡܢ ܛܦܬܐ ܕܡܙܓܐ ܢܒܚܢܝܗ ܘܥܒܕܢܝܗ ܫܡܝܥܐ ܒܨܝܪܐ
H-98/76:3[8]. Nous l'avons guidé dans la voie, qu'il soit remerciant ou ingrat.	إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا	إِنَّا هَدَيْنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ، إِمَّا شَاكِرًا، وَإِمَّا[1] كَفُورًا.	ܐܢܢ ܐܪܝܢܝܗ ܠܫܒܝܠܐ ܐܢ ܕܡܘܕܐ ܘܐܢ ܕܟܦܘܪ
H-98/76:4[9]. Nous avons préparé pour les mécréants des chaînes, des entraves et un brasier.	إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا، وَأَغْلَالًا، وَسَعِيرًا	إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا[1]، وَأَغْلَٰلًا، وَسَعِيرًا.	ܐܢܢ ܐܬܟܢܝܢ ܠܟܦܪܐ ܣܠܣܠܐ ܘܟܒܠܐ ܘܢܘܪܐ
H-98/76:5[10]. Les justes boiront d'une coupe dont le mélange est de camphre,	إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا	إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ[1] كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا[2]،	ܐܢ ܙܕܝܩܐ ܢܫܬܝܘܢ ܡܢ ܟܐܣ ܕܗܘܐ ܡܙܓܗ ܟܦܘܪܐ
H-98/76:6[11]. une source dont boiront les serviteurs de Dieu, la faisant jaillir abondamment.	عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا	عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا[1] عِبَادُ ٱللَّهِ، يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا.	ܥܝܢܐ ܕܢܫܬܝ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ ܡܦܩܝܢܘܗ ܦܩܝܩܐ
H-98/76:7. [---] Ils s'acquittent des vœux et ils craignent un jour dont le mal est répandu.	يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا	[---] يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ، وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا.	ܡܩܝܡܝܢ ܒܢܕܪ ܘܕܚܠܝܢ ܝܘܡܐ ܕܗܘܐ ܫܪܪܗ ܡܬܦܪܫ
H-98/76:8[12]. Ils donnent la nourriture, malgré leur amour [pour la nourriture], à l'indigent, à l'orphelin et au captif:[A1]	وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا	وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ، عَلَىٰ حُبِّهِۦ [...]، مِسْكِينًا، وَيَتِيمًا، وَأَسِيرًا:	ܘܡܦܬܪܝܢ ܠܡܣܟܢܐ ܥܠ ܪܚܡܗ ܡܣܟܝܢܐ ܘܝܬܝܡܐ ܘܐܣܝܪܐ
H-98/76:9[13]. "C'est pour la face de Dieu que nous vous nourrissons, ~ ne voulant de vous ni rétribution ni remerciement.	إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا	إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ. " ~ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا.	ܐܢ ܡܕܡ ܢܦܬܪܟ ܠܘܓܗ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܢܨܒܐ ܡܢܟܘܢ ܐܓܪܐ ܘܠܐ ܬܘܕܬܐ

---

1 1) وَعَبَاقِرِيَّ، وَعَبَاقَرِيَّ، وَعَبَاقِرِيٍّ، وَعَبَاقِرِيٌّ، وَعَبَاقِرَ (3 خُضْرٍ، خَضَارٍ، خُضُراً (2 رفارِفَ، رِفرافٍ، رفارفاً (1

2 T1) Traduction de Luxenberg: Pour quelle raison (du syriaque ܥܠܬܐ 'ilta) démentez-vous tous deux votre Seigneur?

3 1) ذو

4 Titre tiré du verset 1.

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 R1) Cf. Jb 7:17: Qu'est-ce donc que l'homme pour en faire si grand cas, pour fixer sur lui ton attention.

7 T1) Lecture et traduction de Luxenberg: امشاخ Nous avons créé l'humain de gouttes sans valeur.

8 1) أَمَّا .. وَأَمَّا

9 1) سَلَاسِلاً، سَلَاسِلَا، سَلَاسِلْ

10 1) قَافُورًا (2 كَاسٍ (1

11 1) يَشْرَبُهَا

12 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

13 1) نُطْعِمْكُمْ

H-98/76:10. Nous craignons, de notre Seigneur, un jour sombre, ~ calamiteux".	إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا	ܐܝܢܐ ܢܚܐܦܘܢ ܡܢ ܡܪܝܢ ܝܘܡܐ ܥܒܘܣܐ ܩܡܛܪܝܪܐ	إِنَّا نَخَافُ، مِن رَّبِّنَا، يَوْمًا عَبُوسًا، ~ قَمْطَرِيرًا".
H-98/76:11[1]. Dieu les protégea alors du mal de ce jour-là, ~ et leur accorda radiance et réjouissance.	فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا	ܘܙܩܦܗܘܡ ܐܠܗܐ ܡܢ ܫܪܐ ܕܗܘ ܝܘܡܐ ܘܐܚܕܪܘܗܝ ܚܕܘܬܐ ܘܚܕܘܬܐ	فَوَقَاهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمِ، ~ وَلَقَّٰهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا.
H-98/76:12[2]. Il les rétribua, parce qu'ils ont été patients, par un jardin ~ et des vêtements de soie,	وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا	ܘܐܦܪܥ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܕܨܒܪܘ ܓܢܬܐ ܘܚܪܝܪܐ	وَجَزَىٰهُم[1]، بِمَا صَبَرُواْ، جَنَّةً ~ وَحَرِيرًا،
H-98/76:13[3]. y accoudés sur les divans. ~ Ils n'y verront ni soleil[R1] ni froid intense.	مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا	ܡܬܟܢܝܢ ܒܗ ܥܠ ܐܪܝܢܐ ܠܐ ܚܙܝܢ ܒܗ ܫܡܫܐ ܘܠܐ ܙܡܗܪܝܪܐ	مُتَّكِـِٔينَ[1] فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ. ~ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا.
H-98/76:14[4]. Ses ombres seront abaissées sur eux, ~ et ses grappes seront inclinés bien bas.	وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا	ܘܡܬܩܪܒܐ ܥܠܝܗܘܢ ܛܠܠܗ ܘܡܬܕܠܠ ܩܛܘܦܗ ܬܕܠܝܠܐ	وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَٰلُهَا، ~ وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا.
H-98/76:15[5]. On fera circuler parmi eux des ustensiles d'argent et des gobelets[R1] ~ qui sont en cristaux,	وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَ	ܘܡܬܩܪܒ ܥܠܝܗܘܢ ܒܐܢܝܐ ܡܢ ܟܣܦܐ ܘܟܘܒܐ ܕܗܘܘ ܙܓܘܓܝܬܐ	وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ ~ كَانَتْ قَوَارِيرَا[1]،
H-98/76:16[6]. cristaux d'argent ~ qui ont été bien prédéterminés.	قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا	ܙܓܘܓܝܬܐ ܡܢ ܟܣܦܐ ܡܬܩܢܝܢ ܠܗ ܬܩܢܐ	قَوَارِيرَا[1] مِن فِضَّةٍ ~ قَدَّرُوهَا[2] تَقْدِيرًا.
H-98/76:17[7]. Et on leur donnera à boire là une coupe ~ dont le mélange est de gingembre,	وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا	ܘܢܫܩܘܢ ܒܗ ܟܣܐ ܕܗܘܐ ܡܙܓܗ ܙܢܓܒܝܠܐ	وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا[1] ~ كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا،
H-98/76:18[8]. une source qui s'y trouve ~ nommée Salsabil.	عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا	ܥܝܢܐ ܕܒܗ ܡܬܩܪܝ ܣܠܣܒܝܠ	عَيْنًا فِيهَا، ~ تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا[1].
H-98/76:19[9]. Et parmi eux circuleront des enfants éternels. ~ Quand tu les verras, tu penseras qu'ils sont des perles dispersées.	وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا	ܘܡܬܪܝܠ ܥܠܝܗܘܢ ܛܠܝܐ ܕܠܥܠܡ ܡܬܩܝܡܝܢ ܐܝܟ ܕܚܙܝܬ ܠܗܘܢ ܚܫܒܬ ܠܗܘܢ ܠܘܠܝܐ ܕܦܙܝܪܝܢ	وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ. ~ إِذَا رَأَيْتَهُمْ، حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا[1] مَّنثُورًا.
H-98/76:20[10]. Quand tu verras, tu y verras un délice et un grand royaume.	وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا	ܘܐܝܟ ܕܚܙܝܬ ܬܡܢ ܚܙܝܬ ܢܥܝܡܐ ܘܡܠܟܐ ܪܒܐ	وَإِذَا رَأَيْتَ، ثَمَّ[1] رَأَيْتَ نَعِيمًا ~ وَمُلْكًا كَبِيرًا.
H-98/76:21[11]. Ils ont par-dessus eux des vêtements verts de satin et de brocart et ils sont ornés de bracelets d'argent. ~ Et leur Seigneur les abreuvera d'une boisson pure.	عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا	ܥܠܝܗܘܢ ܠܒܘܫ ܣܢܕܘܣ ܚܘܪܩܐ ܘܐܣܬܒܪܩ ܘܐܬܟܣܘ ܐܣܘܪܝܢ ܡܢ ܟܣܦܐ ܘܐܫܩܝܗܘܢ ܡܪܝܗܘܢ ܫܪܒܐ ܕܟܝܐ	عَٰلِيَهُمْ[1] ثِيَابُ سُندُسٍ[2] خُضْرٌ[3] وَإِسْتَبْرَقٌ[4]، وَحُلُّوٓاْ أَسَاوِرَ[5] مِن فِضَّةٍ. ~ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا.
H-98/76:22[12]. Ceci était votre rétribution. ~ Et votre effort sera remercié.	إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا	ܗܢܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܓܪܐ ܘܐܙܕܝܩ ܠܟܘܢ ܫܘܒܚܐ	إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً[1]. ~ وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا.
H-98/76:23[13]. [---] C'est nous qui avons fait descendre sur toi le Coran graduellement.	[---] إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا	ܐܢܐ ܢܚܢܢ ܢܚܬܬ ܥܠܝܟ ܩܪܝܢܐ ܕܡܬܢܙܠ ܡܢ ܫܡܝܐ	[---] إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا[1].

---

1 1) فَوَقَّاهُمُ
2 1) وَجَازَاهُمْ
3 1) مُتَّكِينَ ♦ R1) Cf. Is 49:10; Ap 7:16
4 1) وَدَانِيَةٌ، وَدَانِياً، وَدَانٍ
5 1) قَوَارِيراً، قَوَارِيرُ ♦ R1) On retrouve des descriptions similaires des plateaux du Paradis dans les légendes juives (Ginzberg, vol. 1, p. 14).
6 1) قُدِّرُوهَا، قَدَرُوهَا (2 قَوَارِيراً، قَوَارِيرُ
7 1) كَاسًا
8 1) سَلْسَبِيلَ
9 1) لُؤْلُؤًا، لُؤْلُؤًا
10 1) ثُمَّ، ثَمَّهْ
11 1) أَسَاوِيرَ (5 وَإِسْتَبْرَقَ، وَإِسْتَبْرَقٍ (4 خُضْرٍ (3 ثِيَابٌ سُنْدُسٌ (2 عَلَيْهِمْ، عَلَتْهُمْ، عَالِيَتُهُمْ، عَالِيَتُهُنْ
12 1) قراءة شيعية: إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً ما صنعتم
13 1) قراءة شيعية: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ القرآن بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ تَنْزِيلًا

H-98/76:24[1]. Sois donc patient face au jugement de ton Seigneur[A1] et n'obéis à aucun pécheur ou ingrat d'entre eux.	فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا	فاصبر لحكم ربك ولا تطع منهم اثما او كفورا	فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ، مِنْهُمْ، ءَاثِمًا، أَوْ كَفُورًا.
H-98/76:25. Rappelle-toi le nom de ton Seigneur matin et soir,	وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا	واذكر اسم ربك بكرة واصيلا	وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا،
H-98/76:26. [et choisis une partie] de la nuit pour te prosterner devant lui et exalte-le longuement la nuit.	وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا	ومن الليل فاسجد له وسبحه ليلا طويلا	[...] وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسْجُدْ لَهُۥ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا.
H-98/76:27. [---] Ceux-ci aiment la vie hâtive ici-bas et laissent, derrière eux, un jour pesant.	إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا	ان هولا يحبون العاجلة ويذرون وراءهم يوما ثقيلا	[---] إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ [...] ٱلْعَاجِلَةَ، وَيَذَرُونَ، وَرَآءَهُمْ، يَوْمًا ثَقِيلًا.
H-98/76:28. C'est nous qui les avons créés et avons fortifié leurs jointures. Et quand nous voulons, nous [les] substituons par des semblables à eux.	نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا	نحن خلقناهم وشددنا اسرهم واذا شئنا بدلنا امثلهم تبديلا	نَّحْنُ خَلَقْنَٰهُمْ وَشَدَدْنَآ أَسْرَهُمْ. وَإِذَا شِئْنَا، بَدَّلْنَآ [...] أَمْثَٰلَهُمْ تَبْدِيلًا.
H-98/76:29[2]. [---] Ceci est un rappel. Celui qui veut alors, qu'il prenne une voie vers son Seigneur.[A1]	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا	ان هذه تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا	[---] إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ. فَمَن شَآءَ، ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا.
H-98/76:30[3]. Mais vous ne voulez, que si Dieu veut. ~ Dieu est connaisseur, sage.	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا	وما تشاءون الا ان يشاء الله ان الله كان عليما حكيما	وَمَا تَشَآءُونَ[1] إِلَّآ أَن[2] يَشَآءَ[3] ٱللَّهُ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا، حَكِيمًا.
H-98/76:31[4]. Il fait entrer qui il veut dans sa miséricorde. ~ Et aux oppressifs, il a préparé une punition douloureuse.	يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	يدخل من يشاء في رحمته والظالمين اعد لهم عذابا اليما	يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحْمَتِهِۦ. ~ وَٱلظَّٰلِمِينَ[1] أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.

Chapitre 99/65: La répudiation

سُورَة الطَّلَاق

12 versets - hégirien[5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-99/65:1[7]. Ô Prophète! Quand vous répudiez les femmes, répudiez-les à la suite de leur délai d'attente et comptez [les jours de] l'attente. Craignez Dieu votre Seigneur. Ne les faites pas sortir de leurs maisons. Et qu'elles ne sortent pas, à moins qu'elles ne commettent une turpitude manifeste. Celles-là sont les limites de Dieu. Quiconque transgresse les limites de Dieu, il s'est oppressé. Tu ne sais pas. Peut-être Dieu suscitera-t-il, après cela, quelque chose!	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا	يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن الا ان ياتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا	يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! إِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ، فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ[1]، وَأَحْصُواْ [...] ٱلْعِدَّةَ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، رَبَّكُمْ. لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ، وَلَا يَخْرُجْنَ، إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ[2] مُّبَيِّنَةٍ[3]. وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ. وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ. لَا تَدْرِي. لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحْدِثُ، بَعْدَ ذَٰلِكَ، أَمْرًا!
H-99/65:2[8]. Quand elles ont atteint leur terme, retenez-les selon les convenances, ou séparez-vous d'elles selon les convenances. Faites témoigner deux personnes	فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ	فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا ذوي عدل	فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ[1]، فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ، أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُواْ ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنكُمْ،

---

1 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.
2 A1) Abrogé par 98/76:30 et 7/81:29.
3 1) شَاءَ (3 مَا (2 يَشَاؤُونَ
4 1) وَالظَّالِمونَ، وَللظَّالِمِينَ
5 Titre tiré du verset 1. Autre titre: النساء القصرى
6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
7 1) مُبَيِّنَةٍ (3 يفحشن عليكم، يفحشن (2 لقبلِ عدتهن، في قُبُل عدتهن
8 1) آجَالَهُنَّ

وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِ. ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ. وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ، يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا،

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

ميطم واميموا السهده لله دلطم نوعظ به مر كار نومر بالله والنوم الاحر ومر نيو الله جعل له مخرجا

justes parmi vous et observez le témoignage pour Dieu. C'est cela qu'est exhorté à faire celui qui croit en Dieu et au jour dernier. Quiconque craint Dieu, il lui fera une sortie,

وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ. وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ، فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓ. إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ. قَدۡ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا[2].

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

وبدمه مر حيث لا حسب ومر يتوكل على الله مهو حسبه ار الله بلغ امره مد جعل الله لكل سى مدرا

H-99/65:3[1]. et l'approvisionne par où il n'attend pas. Quiconque se confie à Dieu, il lui suffit. Dieu parvient à son ordre. Dieu a fait une prédétermination à chaque chose.

وَٱلَّٰٓـِٔي[1] يَئِسۡنَ[2] مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ، إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ، فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ. وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَ [...]. وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ، أَجَلُهُنَّ[3] أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ[4]. ~ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ، يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا[5].

وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

الملحيض مر نساطم ار ادسم معدهم نله اسهم والى لم يحض واولد الاحمال اجلهم ار يضعن حملهم ومر نيو الله جعل له مر امره نسرا

H-99/65:4[2]. Celles de vos femmes qui ont désespéré d'avoir la menstruation, si vous avez suspecté, leur délai d'attente est de trois mois. Et celles qui n'ont pas eu encore la menstruation, [leur délai d'attente est aussi de trois mois]. Quant aux femmes enceintes, leur terme est jusqu'à ce qu'elles accouchent. ~ Quiconque craint Dieu, il lui facilite son affaire.

ذَٰلِكَ أَمۡرُ ٱللَّهِ. أَنزَلَهُۥٓ إِلَيۡكُمۡ. ~ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ، يُكَفِّرۡ[1] عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ، وَيُعۡظِمۡ[2] لَهُۥٓ أَجۡرًا.

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

دلط امر الله انله النطم ومر نيو الله نطمى عنه ساته ويعطم له اجرا

H-99/65:5[3]. Voilà l'ordre de Dieu. Il vous l'a fait descendre. ~ Quiconque craint Dieu, il expiera pour lui ses méfaits et lui magnifiera la rétribution.

أَسۡكِنُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ سَكَنتُم، مِّن[1] وُجۡدِكُمۡ[2]، وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُواْ عَلَيۡهِنَّۚ. وَإِن كُنَّ أُوْلَٰتِ حَمۡلٖ، فَأَنفِقُواْ عَلَيۡهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ[3]. فَإِنۡ أَرۡضَعۡنَ لَكُمۡ، فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأۡتَمِرُواْ بَيۡنَكُم بِمَعۡرُوفٖۖ. وَإِن تَعَاسَرۡتُمۡ، فَسَتُرۡضِعُ لَهُۥٓ أُخۡرَىٰ.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى

اسكنوهم مر حيث سكنتم مر وجدكم ولا تضاروهم لتضيقوا عليهم وان كن اولات حمل مانفقوا عليهم حتى يضعن حملهم فان ارضعن لكم مادوهم اجورهم وامروا بينكم معروف وان تعاسرتم مسترضع له اخرى

H-99/65:6[4]. Faites-les habiter où vous habitez, selon ce que vous trouvez et ne leur nuisez pas pour les mettre à l'étroit. Si elles sont enceintes, dépensez sur elles jusqu'à ce qu'elles accouchent. Et si elles ont allaité pour vous, donnez-leur leurs rétributions et consultez-vous selon les convenances[T1]. Si vous n'êtes pas d'accord, une autre peut allaiter pour [le père].

لِيُنفِقۡ[1] ذُو سَعَةٖ مِّن سَعَتِهِۦۖ. وَمَن قُدِرَ[2] عَلَيۡهِ رِزۡقُهُۥ فَلۡيُنفِقۡ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُۚ. لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَاۚ. سَيَجۡعَلُ ٱللَّهُ بَعۡدَ عُسۡرٖ يُسۡرٗا[3].

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

لينفق دو سعه مر سعه ومر مدر عليه رزقه مليفق مما اتيه الله لا يكلف الله نسا الا ما اتيها سجعل الله بعد عسر نسرا

H-99/65:7[5]. Que celui qui a la capacité dépense selon sa capacité. Et que celui dont la provision est restreinte dépense de ce que Dieu lui a donné. Dieu ne charge une âme que selon ce qu'il lui a donné. Dieu fera la facilité après la difficulté.

[---] وَكَأَيِّن[1] مِّن قَرۡيَةٍ عَتَتۡ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ! فَحَاسَبۡنَٰهَا حِسَابٗا شَدِيدٗا، ~ وَعَذَّبۡنَٰهَا عَذَابٗا نُّكۡرٗا[2].

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا

وكاين مر مرية عتت عر امر ربها ورسله محاسبنها حسابا سديدا وعذبنها عذابا نكرا

H-99/65:8[6]. [---] Que de cités ont été insolentes à l'égard de l'ordre de leur Seigneur et de ses messagers! Nous les avons alors soumises à un compte sévère, ~ et les avons punies d'une punition répugnante.

---

1 1) قَدَرًا (2 بَالِغٌ أَمْرَهُ، بَالِغٌ أَمْرُهُ، بَالِغاً أَمْرُهُ، بَالِغَاً أَمْرَهُ (1

2 1) يُسُرًا (5 أَحْمَالَهُنَّ (4 آجَالَهُنَّ (3 يَيْأَسْنَ (2 اللَّايِ، اللَّاءِ (1

3 1) وَنُعْظِمْ، وَيُعَظِّمْ (2 نُكَفِّرْ (1

4 1) أَحْمَالَهُنَّ (3 وِجْدِكُمْ، وَجْدِكُمْ (2 وانفقوا عليهن من ♦ T1) Autre traduction: Enjoignez-vous les uns aux autres de faire ce qui est juste.

5 1) عُسُرٍ يُسُرًا (3 قُدِّرَ (2 لِيُنْفِقَ (1

6 1) نُكُرًا (2 وَكَائِنْ، وَكَأَيْ، وَكَأَيْنْ، وَكَيْئِنْ، وَكَئِنَّ، وَكَأَنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَاينْ، وَكَيِّنْ (1

H-99/65:9[1]. Elles ont alors goûté la dévastation de leur affaire. La fin de leur affaire était une perdition.	فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا. وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا[1].	فذاقت وبال امرها وكان عاقبة امرها خسرا	فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا
H-99/65:10. Dieu leur a préparé une punition dure. Craignez donc Dieu, ô dotés d'intelligence, vous qui avez cru! Dieu vous a fait descendre un rappel.	أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا. فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، يَٰٓأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ، ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا.	اعد الله لهم عذابا سديدا فاتقوا الله ياولى الالباب الذين امنوا قد انزل الله اليكم ذكرا	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا
H-99/65:11[2]. [Il vous a envoyé] un messager qui vous récite les signes manifestes de Dieu, afin de faire sortir ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres de l'obscurité à la lumière. Quiconque croit en Dieu et fait les bonnes œuvres, il le fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. Dieu lui a fait une bonne provision.	[...] رَّسُولًا[1] يَتْلُواْ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٍ[2]، لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ. وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا، يُدْخِلْهُ[3] جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا.	رسولا يتلوا عليكم ايات الله مبينات ليخرج الذين امنوا وعملوا الصالحات من الظلمات الى النور ومن يومن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الانهر خالدين فيها ابدا قد احسن الله له رزقا	رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا
H-99/65:12[3]. [---] C'est Dieu qui a créé sept cieux et [a créé] de la terre [sept] semblables à eux [en nombre].[R1] L'ordre descend entre eux, afin que vous sachiez que Dieu est puissant sur toute chose, ~ et que Dieu a cerné toute chose avec la connaissance.	[---] ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ، [...] وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ[1] [...]. يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ[2] بَيْنَهُنَّ، لِتَعْلَمُوٓاْ[3] أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا.	الله الذى خلق سبع سموت ومن الارض مثلهن ينزل الامر بينهن لتعلموا ان الله على كل شى قدير وان الله قد احاط بكل شى علما	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Chapitre 100/98: La preuve

سُورَة البَيِّنَة

8 versets - hégirien[4]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ
H-100/98:1[6]. Ceux qui ont mécru parmi les gens du livre, ainsi que les associateurs, ne seront affranchis [de ce qu'ils suivent] que quand la preuve leur viendra:	لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ، وَٱلْمُشْرِكِينَ[1]، مُنفَكِّينَ [...] حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ:	لم يكن الذين كفروا من اهل الكتب والمشركين منفكين حتى ياتيهم البينه	لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
H-100/98:2[7]. Un messager de Dieu qui récite des feuillets purifiés,	رَسُولٌ[1] مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُواْ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً،	رسول من الله يتلوا صحفا مطهره	رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً
H-100/98:3[8]. dans lesquels il y a des écrits précieux.[T1]	فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ.	فيها كتب قيمه	فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ
H-100/98:4. Ceux auxquels le livre fut donné ne se sont séparés qu'après que la preuve leur fut venue.	وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ.	وما تفرق الذين اوتوا الكتب الا من بعد ما جاءتهم البينه	وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ

---

1 1) خُسْرًا

2 1) رَسُولٌ (2 مُبَيِّنَاتٍ (3 نُدْخِلْهُ

3 1) مِثْلَهُنَّ (2 يُنَزَّلُ الْأَمْرَ (3 لِيَعْلَمُوا ♦ R1) La Bible n'évoque pas la création de sept terres, mais une légende juive en parle (Ginzberg, vol. 1, p. 9).

4 Titre tiré du verset 1. Autres titres: لم يكن - أهل الكتاب - البينة - القيامة - البرية - الانفكاك

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) لم يكن المشركون وأهل الكتاب، فما كان الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركون (2 وَالْمُشْرِكُونَ

7 1) رَسُولاً

8 T1) des prescriptions d'une rectitude parfaite (Hamidullah); écrits précieux (Abdelaziz).

وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ[1] ٱللَّهَ، مُخۡلِصِينَ[2] لَهُ ٱلدِّينَ، حُنَفَآءَ، وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ. ~ وَذَٰلِكَ دِينُ [...] ٱلۡقَيِّمَةِ[3].

وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوه ويوتوا الزكوه وذلك دين القيمه

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

H-100/98:5[1]. Or, il ne leur a été ordonné que d'adorer Dieu, en lui dévouant la religion[T1] et en étant droits,[T2] d'observer la prière et de donner la dîme. ~ Voilà la religion droite.[T3]

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ، وَٱلۡمُشۡرِكِينَ، فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ[1].

ان الذين كفروا من اهل الكتب والمشركين في نار جهنم خلدين فيها اولئك هم شر البريه

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

H-100/98:6[2]. Ceux qui ont mécru parmi les gens du livre et les associateurs, iront dans le feu de la géhenne, où ils seront éternellement. ~ Ceux-là sont les pires de la création.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ[1] ٱلۡبَرِيَّةِ[2].

ان الذين امنوا وعملوا الصلحت اولئك هم خير البريه

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

H-100/98:7[3]. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ~ ceux-là sont les meilleurs de la création.

جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ، تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدٗا. رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ. ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ.

جزاوهم عند ربهم جنت عدن تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

H-100/98:8. Leur rétribution auprès de leur Seigneur sera les jardins d'Éden, sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. Dieu a été satisfait d'eux et ils ont été satisfaits de lui. Voilà pour celui qui a craint son Seigneur.

Chapitre 101/59: Le rassemblement

سُورَة الحَشْر

24 versets - hégirien[4]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ. ~ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ، ٱلۡحَكِيمُ.

سبح لله ما في السموت وما في الارض وهو العزيز الحكيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

H-101/59:1. Ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre ont exalté Dieu. ~ Il est le noble, le sage.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمۡ لِأَوَّلِ ٱلۡحَشۡرِ. مَا ظَنَنتُمۡ أَن يَخۡرُجُواْ، وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمۡ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ. فَأَتَىٰهُمُ[1] ٱللَّهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُواْ، وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَ[2]. يُخۡرِبُونَ[3] بُيُوتَهُم بِأَيۡدِيهِمۡ وَأَيۡدِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ. ~ فَٱعۡتَبِرُواْ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ!

هو الذي اخرج الذين كفروا من اهل الكتب من ديرهم لاول الحشر ما ظننتم ان يخرجوا وظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتىهم الله من حيث لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون بيوتهم بايديهم وايدي المومنين فاعتبروا ياولي الابصر

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ

H-101/59:2[6]. C'est lui qui a fait sortir ceux qui ont mécru parmi les gens du livre de leurs demeures lors du premier rassemblement. Vous n'avez pas présumé qu'ils sortiraient et ils ont présumé que leurs forteresses les protègeraient de Dieu. Mais Dieu leur est venu par où ils n'ont pas attendu et il a lancé la terreur dans leurs cœurs. Ils ont démoli leurs maisons de leurs mains et des mains des croyants. ~ Tirez donc une leçon, ô dotés de regards!

وَلَوۡلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡجَلَآءَ[1]، لَعَذَّبَهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا. وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ.

ولولا ان كتب الله عليهم الجلا لعذبهم في الدنيا ولهم في الاخره عذاب النار

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

H-101/59:3[7]. Si Dieu n'avait pas prescrit contre eux l'exil, il les aurait punis dans la vie ici-bas. Et ils auront dans la [demeure] dernière la punition du feu.[A1]

---

1 1) الدِينُ الْقَيِّمَةُ، الدِينُ الْقَيِّمُ، قراءة أو تفسير شيعي: دين القائم (3 مُخْلَصِينَ (2 أَن يَعْبُدُوا ♦ T1) Voir la note de 39/7:29. T2) Voir la note de 51/10:105. T3) de droiture (Hamidullah); intègre (Abdelaziz).

2 1) الْبَرِيئَةِ

3 1) الْبَرِيئَةِ (2 خِيَارُ

4 Titre tiré du verset 2. Autre titre: بني النضير

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) فَأَتَاهُمُ (2 الرُّعُبَ (3 يُخَرِّبُونَ

7 1) الْجَلَا ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

ذَٰلِكَ [...] بِأَنَّهُمْ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ. وَمَن يُشَآقِّ[1] ٱللَّهَ [...]، ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ [...].

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

H-101/59:4[1]. Celle-ci [est la punition] parce qu'ils ont été en dissension avec Dieu et son messager. Quiconque est en dissension avec Dieu [et son messager], ~ Dieu est sévère dans le châtiment [à son égard].

مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ، أَوْ[1] تَرَكْتُمُوهَا[2] قَآئِمَةً[3] عَلَىٰٓ أُصُولِهَا[4]، فَبِإِذْنِ[5] ٱللَّهِ. وَلِيُخْزِيَ ٱلْفَٰسِقِينَ.

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

H-101/59:5[2]. Tout palmier que vous avez coupé ou laissé debout sur ses racines, c'est avec l'autorisation de Dieu. Afin qu'il déshonore les pervers.

[---] وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ، فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-101/59:6. [---] Ce que Dieu a attribué comme butin à son messager provenant d'eux, vous n'y avez éperonné ni chevaux ni chameaux. Mais Dieu donne l'autorité à ses messagers sur qui il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ، فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ، وَلِذِي ٱلْقُرْبَىٰ[1]، وَٱلْيَتَٰمَىٰ، وَٱلْمَسَٰكِينِ ، وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ، كَيْ لَا يَكُونَ[2] [...] دُولَةً[3] بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ. وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ، فَخُذُوهُ. وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ، فَٱنتَهُواْ [...]. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ[4]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

H-101/59:7[3]. Ce que Dieu a attribué comme butin à son messager provenant des gens des cités, appartient à Dieu et au messager, aux apparentés, aux orphelins, aux indigents et au voyageur, afin que [le butin] ne soit pas en alternance entre les riches de vous. Ce que le messager vous a donné, prenez-le. Et ce qu'il vous a interdit, abstenez-vous[-en]. Et craignez Dieu. ~ Dieu est sévère dans le châtiment.[A1]

[...] لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ، يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا، وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ.

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

H-101/59:8. [Il appartient aussi] aux pauvres émigrés qu'on a fait sortir de leurs demeures et de leurs biens, recherchant faveur et satisfaction de Dieu et secourant Dieu et son messager. ~ Ceux-là sont les véridiques.

وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ [...] وَٱلْإِيمَٰنَ، مِن قَبْلِهِمْ، يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ، وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُواْ، وَيُؤْثِرُونَ [...] عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ، وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ. ~ وَمَن يُوقَ[1] شُحَّ[2] نَفْسِهِۦ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

H-101/59:9[4]. Ceux qui se sont établis dans la demeure et [ont accepté] la croyance, avant eux, aiment ceux qui ont émigré vers eux, ne trouvent dans leurs poitrines aucun désir pour ce qui leur fut donné et préfèrent [les immigrés] sur eux-mêmes, même s'il y avait pénurie chez eux. ~ Quiconque est protégé de sa propre avarice, ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ: "رَبَّنَا! ٱغْفِرْ لَنَا، وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ، وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا[1] لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ. ~ رَبَّنَآ! إِنَّكَ رَءُوفٌ،

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

H-101/59:10[5]. Ceux qui sont venus après eux disent: "Notre Seigneur! Pardonne-nous, ainsi qu'à nos frères qui nous ont précédés dans la croyance et ne mets dans nos cœurs aucune rancune pour ceux qui ont cru. ~ Notre Seigneur! Tu

---

1 1) يُشَاقِقِ

2 1) إِلَّا بِإِذْنِ (5 أُصُلِهَا، أُصُولِه (4 قُوَّماً، قَوْماء، قَائِمَاً (3 تَرَكْتُم (2 ولا

3 1) قراءة شيعية: وَما نَهاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ فِي ظُلْمِ آلِ مُحَمَّدٍ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ (4 دُولَةً، دَوْلَةً (3 تَكُونَ (2 قراءة أو تفسير شيعي: ولذي القربى الأئمة الْعِقَابِ ♦ A1) Abrogé par 88/8:41.

4 1) شحَّ (2 يُوَقَّ ♦ T1) Voir la note de 39/7:8.

5 1) غِمْرًا

es compatissant, miséricordissime".	رَّحِيمٌ".	دوم دحيم	
H-101/59:11. [---] N'as-tu pas vu les hypocrites? Ils disent à leurs frères qui ont mécru parmi les gens du livre: "Si on vous fait sortir, nous sortirons avec vous et nous n'obéirons jamais à personne contre vous. Et si vous êtes combattus, nous vous secourrons". ~ Dieu témoigne qu'ils sont des menteurs.	[---] أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نَافَقُواْ يَقُولُونَ لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ: "لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ، لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ، وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا. وَإِن قُوتِلْتُمْ، لَنَنصُرَنَّكُمْ". ~ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ.	ألم تر الى الذين نافقوا يقولون لإخوانهم الذين كفروا من أهل الكتاب لئن أخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لكاذبون	الم تر الى الذين ناموا يقولون لاخوانهم الذين كفروا من اهل الكتب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لكذبون
H-101/59:12. Si on les fait sortir, ils ne sortiront pas avec eux. Et s'ils sont combattus, ils ne les secourront pas. Et s'ils les secourent, ils tourneront le dos, ~ puis ils ne seront pas secourus.	لَئِنْ أُخْرِجُواْ، لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ. وَلَئِن قُوتِلُواْ، لَا يَنصُرُونَهُمْ. وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ، لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَٰرَ، ~ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ.	لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ	لئن احرجوا لا يخرجون معهم ولئن موتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبر ثم لا ينصرون
H-101/59:13. Vous êtes plus effrayants dans leurs poitrines que Dieu. ~ Cela parce qu'ils sont des gens qui ne comprennent pas.	لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ [...] ٱللَّهِ. ~ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ.	لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ	لانتم اشد رهبه في صدورهم من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون
H-101/59:14[1]. Ils ne vous combattent ensemble que dans des cités fortifiées, ou de derrière des murs. Leur vigueur parmi eux est forte. Tu penses qu'ils sont unis, alors que leurs cœurs sont dispersés. ~ Cela parce qu'ils sont des gens qui ne raisonnent pas.	لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ، أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍ[1]. بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ. تَحْسَبُهُمْ[2] جَمِيعًا، وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ[3]. ~ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ.	لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ	لا يمتلوتكم جميعا الا في مدى محصنه او من ورا حدر باسهم بينهم شديد تحسبهم جميعا وملوبهم شى ذلك بانهم موم لا يعملون
H-101/59:15. [Ils] ressemblent à ceux d'avant eux dans un passé proche. Ils ont goûté la dévastation de leur affaire. ~ Et ils auront une punition douloureuse.	[...] كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا. ذَاقُواْ وَبَالَ أَمْرِهِمْ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.	كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	طمل الذين من مبلهم مريبا داموا وبال امرهم ولهم عذاب الم
H-101/59:16[2]. [Ils] ressemblent au Satan quand il dit à l'humain: "Mécrois". Et quand il a mécru, il dit: "Je suis quitte de toi. ~ Je crains Dieu, le Seigneur des mondes".	[...] كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَٰنِ: "ٱكْفُرْ". فَلَمَّا كَفَرَ، قَالَ: "إِنِّي[1] بَرِيٓءٌ[2] مِّنكَ. ~ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ، رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ".	كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ	طمل الشطن اذ مال للانسن اكفر ملما كفر مال اني بري منك اني اخاف الله رب العلمين
H-101/59:17[3]. Leur fin était qu'ils furent tous deux dans le feu, où ils seront éternellement. ~ Voilà la rétribution des oppressifs.	فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ[1] أَنَّهُمَا فِي ٱلنَّارِ، خَٰلِدَيْنِ[2] فِيهَا[3]. ~ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ.	فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ	مكان عمبتهما انهما في النار خلدين منها وذلك جزوا الظلمين
H-101/59:18. [---] Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu. Que chaque âme regarde ce qu'elle a avancé pour demain. Craignez Dieu. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ.	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	يا ايها الذين امنوا اتقوا الله ولتنظر نمس ما مدمت لعد واتموا الله ان الله حبير بما تعملون
H-101/59:19[4]. Ne soyez pas comme ceux qui ont oublié Dieu et il leur a fait oublier eux-mêmes. ~ Ceux-là sont les pervers.	وَلَا تَكُونُواْ[1] كَٱلَّذِينَ نَسُواْ ٱللَّهَ، فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ.	وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ	ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسهم انمسهم اولئك هم المسمون

---

1 1) أَشَتُّ، شَتَّى (3 تَحْسِبُهُمْ (2 جِدَارٍ، جَدْرٍ، جُدْرٍ، جُدُورٍ

2 1) بَرِيٌّ (2 أَنَا

3 1) في النار (3 خَالِدَانِ (2 عَاقِبَتُهُمَا

4 1) يَكُونُوا

H-101/59:20[1]. Ne sont pas égaux les gens du feu et les gens du jardin. ~ Les gens du jardin sont les réussis.	لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ	لا يستوى اصحب النار واصحب الجنه اصحب الجنه هم الفايزون	لَا يَسْتَوِي أَصْحَٰبُ[1] ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ. ~ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ.
H-101/59:21[2]. [---] Si nous avions fait descendre ce Coran sur une montagne, tu l'aurais vue prostrée, fissurée par crainte de Dieu. Ceux-là sont les exemples que nous citons aux humains. ~ Peut-être réfléchiront-ils!	لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ	لو انزلنا هدا القران على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشيه الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون	[---] لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ، لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا، مُّتَصَدِّعًا[1] مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ. وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ. ~ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ!
H-101/59:22. [---] C'est lui Dieu, il n'est de dieu que lui. Le connaisseur du secret et du visible. ~ Il est le miséricordieux, le miséricordissime.	هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ	هو الله الدى لا اله الا هو علم الغيب والشهده هو الرحمن الرحيم	[---] هُوَ ٱللَّهُ، ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ. ~ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ، ٱلرَّحِيمُ.
H-101/59:23[3]. C'est lui Dieu, il n'est de dieu que lui, le roi,[R1] le saint,[R2] la paix,[R3] le rassurant, le prédominant, le noble, le despote, l'arrogant. ~ Dieu soit exalté sur ce qu'ils associent!	هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ	هو الله الدى لا اله الا هو الملك المدوس السلم المومن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحن الله عما يشركون	هُوَ ٱللَّهُ، ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ، ٱلْمَلِكُ، ٱلْقُدُّوسُ[1]، ٱلسَّلَٰمُ، ٱلْمُؤْمِنُ[2]، ٱلْمُهَيْمِنُ، ٱلْعَزِيزُ، ٱلْجَبَّارُ، ٱلْمُتَكَبِّرُ. ~ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ!
H-101/59:24[4]. C'est lui Dieu, le créateur, l'initiateur, le formateur. À lui les meilleurs noms. Ce qui est dans les cieux et dans la terre l'exalte. ~ Il est le noble, le sage.	هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	هو الله الخلق البارئ المصور له الاسما الحسنى يسبح له ما في السموت والارض وهو العزيز الحكيم	هُوَ ٱللَّهُ، ٱلْخَٰلِقُ، ٱلْبَارِئُ[1]، ٱلْمُصَوِّرُ[2]. لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ. يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ[3]. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

Chapitre 102/24: La lumière

سُورَة النُّور

64 versets - hégirien[5]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-102/24:1[7]. [C'est] un chapitre que nous avons fait descendre et imposé et y avons fait descendre des signes manifestes. ~ Peut-être vous rappellerez-vous!	سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	سوره انزلنها وفرضنها وانزلنا فيها ايت بينت لعلكم تدكرون	[...] سُورَةٌ أَنزَلْنَٰهَا، وَفَرَضْنَٰهَا[1]، وَأَنزَلْنَا فِيهَآ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ. ~ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ[2]!
H-102/24:2[8]. [---] [Ce sont les normes concernant] la fornicatrice et le fornicateur: fouettez chacun d'eux de cent coups de fouet.[A1] Que la pitié pour eux ne vous retienne pas dans la religion de Dieu, si vous croyiez en Dieu et au jour dernier.	الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ	الزانيه والزانى فاجلدوا كل واحد منهما مئة جلدة ولا تاخدكم بهما رافه في دين الله ان كنتم تومنون بالله واليوم الاخر وليشهد	[---] [...] ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي[1]: فَٱجْلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا مِاْئَةَ جَلْدَةٍ. وَلَا تَأْخُذْكُم[2] بِهِمَا رَأْفَةٌ[3] فِي دِينِ ٱللَّهِ، إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ. وَلْيَشْهَدْ

---

1 1) وَلا أَصْحَابُ

2 1) مُصَدِّعًا

3 1) الْمُؤْمَنُ (2 الْقَدُّوسُ ♦ R1) Voir la note de 21/114:2. R2) Is 6:3; Ex 15:11; 1 S 2:2, Ap 6:10, etc. R3) Un des noms de Dieu dans le Talmud (Shabbat 10b) est shalom.

4 1) الْبَارِيُ (2 الْمُصَوِّرَ، الْمُصَوِّرَ (3 وما في الأرضِ

5 Titre tiré du verset 35.

6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

7 1) تَذَّكَّرُونَ (2 وَفَرَّضْنَاهَا

8 1) الزَّانِيَةَ وَالزَّانِيَ (2 الزَّانِيَةُ وَالزَّانِ، الزَّانِيَةَ وَالزَّانِيَ (3 يَأْخُذْكُمْ (2 رَأَفَةٌ، رَافَةٌ، رَاَفَةٌ ♦ A1) La flagellation serait abrogée par un verset disparu du Coran rapporté par Omar qui dit: "Si le vieux et la vieille forniquent, lapidez-les totalement à titre de punition de Dieu. Dieu est noble, sage!" (الشيخ والشيخة إذا زنيا فارجموهما البتة نكالاً من الله والله عزيز حكيم) ♦ R1) La Bible prévoit la lapidation, le feu, la strangulation et la décapitation (Dt 22:22 et 24; Lv 20:10-14; Talmud, Sanh 2.1).

عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ.

الْمُؤْمِنِينَ

Qu'un groupe de croyants soit témoin de la punition des deux.[R1]

ٱلزَّانِي لَا يَنكِحُ[1] إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً، وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ[2] أَوْ مُشْرِكٌ. وَحُرِّمَ[3] ذَٰلِكَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

H-102/24:3[1]. Le fornicateur n'épousera qu'une fornicatrice ou une associatrice et la fornicatrice n'épousera qu'un fornicateur ou un associateur[A1]. Cela a été prohibé aux croyants.

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ[1] [...]، ثُمَّ لَمْ يَأْتُواْ بِأَرْبَعَةِ[2] شُهَدَآءَ، فَٱجْلِدُوهُمْ ثَمَٰنِينَ جَلْدَةً، وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُمْ شَهَٰدَةً أَبَدًا. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

H-102/24:4[2]. Ceux qui accusent [de fornication] les femmes préservées[T1] et n'apportent pas quatre témoins, fouettez-les de quatre-vingts coups de fouet,[R1] et n'acceptez plus jamais leur témoignage[A1]. ~ Ceux-là sont les pervers.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ، وَأَصْلَحُواْ. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-102/24:5. Sauf ceux qui se sont repentis après cela et ont fait une bonne œuvre. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَٰجَهُمْ [...]، وَلَمْ يَكُن[1] لَّهُمْ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمْ، فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ[2] شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

H-102/24:6[3]. Ceux qui accusent [de fornication] leurs épouses et n'ont pas d'autres témoins qu'eux-mêmes, l'un d'eux jurera quatre fois par Dieu qu'il est des véridiques,[R1]

وَٱلْخَٰمِسَةُ[1]، أَنَّ لَعْنَتَ[2] ٱللَّهِ عَلَيْهِ، إِن كَانَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

H-102/24:7[4]. et la cinquième fois, que la malédiction de Dieu soit sur lui, s'il était des menteurs.

وَيَدْرَؤُاْ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ، أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ، إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ.

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

H-102/24:8. La punition est repoussée d'elle, si elle jure quatre fois par Dieu que [son mari] est des menteurs,

وَٱلْخَٰمِسَةَ[1]، أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ[2] عَلَيْهَآ، إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ.

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

H-102/24:9[5]. et la cinquième fois, que la colère de Dieu soit sur elle, s'il était des véridiques.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ، حَكِيمٌ، [...].

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

H-102/24:10. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous, ~ et que Dieu est pardonneur, sage, [il vous aurait punis].

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ. لَا تَحْسَبُوهُ[1] شَرًّا لَّكُم، بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ. لِكُلِّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ. ~ وَٱلَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ[2] مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-102/24:11[6]. Ceux qui sont venus avec la perversion sont un groupe parmi vous. Ne pensez pas que c'est un mal pour vous, mais c'est plutôt un bien pour vous. À chaque homme parmi eux ce qu'il a réalisé comme péché. ~ Celui parmi eux qui s'est chargé de la plus grande partie du péché parmi eux aura une grande punition.

لَّوْلَآ، إِذْ سَمِعْتُمُوهُ، ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

H-102/24:12. Si seulement, quand vous l'avez écouté, les croyants et les

---

1 1) يَنْكِحُ (2 زَانٍ (3 وَحَرَّمَ، وَحَرُمَ ♦ A1) Abrogé par 102/24:32.

2 1) وَالْمُحْصِنَاتِ، وَالْمُحْصَنَاتِ (2 بِأَرْبَعَةٍ ♦ T1) Voir la note de 92/4:24 ♦ A1) Partiellement abrogé par 102/24:5 ♦ R1) Cf. Dt 22:13-21.

3 1) تَكُنْ (2 أَرْبَعَ ♦ R1) Pour ce verset et les deux suivants cf. Nb 5:11-31.

4 1) لَعْنَةُ (2 وَالْخَامِسَةَ

5 1) أَنْ غَضِبَ اللَّهُ، أَنْ غَضَبُ اللَّهِ (2 وَالْخَامِسَةُ

6 1) كُبْرَهُ (2 تَحْسِبُوهُ

بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا، وَقَالُواْ: "هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ".	بانمسهم حيرا ومالوا هدا امط مبين	بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ	croyantes avaient présumé le bien les uns des autres et avaient dit: "Ce n'est qu'une perversion manifeste".
لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ! فَإِذْ لَمْ يَأْتُواْ بِٱلشُّهَدَآءِ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ، عِندَ ٱللَّهِ، هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ.	لولا جاو عليه باربعه سهدا ماد لم يأتوا بالسهدا ماولئك عند الله هم الكدبون	لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ	H-102/24:13. Si seulement ils étaient venus avec quatre témoins contre cela! Mais comme ils n'ont pas apporté les témoins, ~ ceux-là, auprès de Dieu, sont les menteurs.
وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأَخِرَةِ، لَمَسَّكُمْ فِي مَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ،	ولولا مصل الله علىكم ورحمته ي الدنيا والاحره لمسكم ي ما امضيتم منه عداب عظيم	وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ	H-102/24:14. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière, une grande punition vous aurait touchés pour ce que vous avez proféré,
إِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ[1] بِأَلْسِنَتِكُمْ، وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ، وَتَحْسَبُونَهُۥ[2] هَيِّنًا، ~ وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ [...] عَظِيمٌ.	اد يلموىه بالسىكم ويمولون بامواهكم ما ليس لكم به علم وىحسىوىه هينا وهو عند الله عظيم	إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ	H-102/24:15[1]. puisque vous le répétez avec vos langues, dites avec vos bouches ce dont vous n'avez aucune connaissance et pensez que c'est insignifiant, ~ alors qu'auprès de Dieu cela est une grande [calomnie].
وَلَوْلَآ، إِذْ سَمِعْتُمُوهُ، قُلْتُم: "مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا. سُبْحَٰنَكَ! هَٰذَا بُهْتَٰنٌ عَظِيمٌ".	ولولا اد سمىموه ملىم ما يكون لنا ان ىىكلم بهدا سىحىط هدا بهىر عظيم	وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ	H-102/24:16. Si seulement, quand vous l'avez écouté, vous aviez dit: "Nous n'avons pas à parler de cela. Sois exalté! C'est une grande calomnie".
يَعِظُكُمُ[1] ٱللَّهُ [...] أَن تَعُودُواْ لِمِثْلِهِۦٓ أَبَدًا. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ.	يعطكم الله ان يعودوا لمىله ابدا ان كىىم مومىىن	يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	H-102/24:17[2]. Dieu vous exhorte à [ne plus] jamais retourner à du semblable. ~ Si vous étiez croyants.
وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيَٰتِ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.	ويىىن الله لكم الايىت والله علىم حكىم	وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	H-102/24:18. Dieu vous manifeste les signes. ~ Dieu est connaisseur, sage.
إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ [...] ٱلْفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأَخِرَةِ. ~ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ، وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.	اد الدين يحبون ان تشيع الفاحشة في الدين امنوا لهم عداب اليم ي الدنيا والاحره والله يعلم وانتم لا تعلمون	إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	H-102/24:19. Ceux qui aiment que [l'information de] la turpitude se propage parmi ceux qui ont cru, auront une punition douloureuse, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Dieu sait, tandis que vous ne savez pas.
وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٌ، رَّحِيمٌ [...].	ولولا مصل الله علىكم ورحمته وان الله روف رحىم	وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ	H-102/24:20. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous ~ et que Dieu est compatissant, miséricordissime, [il vous aurait punis].
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ[1] ٱلشَّيْطَٰنِ. وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَٰتِ[1] ٱلشَّيْطَٰنِ، [...] فَإِنَّهُۥ يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ. وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ، مَا زَكَىٰ[2] مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.	يا ايها الدين امنوا لا ىىىعوا حطوىت الىىطىن ومن ىىىع حطوىت الىىطىن مامه امر بالمحىا والمىكر ولولا مصل الله علىكم ورحمته ما دكى منكم من احد ابدا ولكن الله يدكى من يىا والله سميع علىم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	H-102/24:21[3]. Ô vous qui avez cru! Ne suivez pas les pas du Satan. Quiconque suit les pas du Satan [a péché] parce qu'il ordonne la turpitude et le répugnant. Et si ce n'était pas pour la grâce et la miséricorde de Dieu sur vous, nul parmi vous n'aurait jamais été innocenté. Mais c'est Dieu qui innocente qui il veut. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.
[---] وَلَا يَأْتَلِ[1] أُوْلُواْ ٱلْفَضْلِ[2] مِنكُمْ وَٱلسَّعَةِ، أَن	ولا ىاىل اولوا المصل مىكم والسعه ار يوىوا	وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي	H-102/24:22[4]. [---] Que les dotés de faveur et de largesse parmi vous, ne

1 1) وَتَحْسِبُونَهُ (2 تُلْقُوْنَهُ، تَلِقُوْنَهُ، تَقَفُّوْنَهُ، تَتَلَقَّوْنَهُ، تَأْلِقُوْنَهُ، تَيْلِقُوْنَهُ، تَثْقفوْنَهُ، تَلْقَوْنَهُ، تَتَقَفُّوْنَهُ

2 1) يَعِظْكُمَ

3 1) خَطَوَاتِ (2 خُطْوَاتِ، خَطْوَاتِ، خُطَوَاتِ، خُطُوَاتِ، خَطَوَاتِ (3 زَكَّا، زُكِّيَ

4 1) وَلَا يَأْتَلِ، يَتَأَلَّ (2 الْعَقْلِ (3 تُؤْتُوا (4 وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا، وَلْتَعْفُوا وَلْتَصْفَحُوا ♦ T1) Autre traduction possible: ne jurent pas de ne pas donner,

يُؤْتُوٓاْ[3] أُوْلِي ٱلْقُرْبَىٰ، وَٱلْمَسَٰكِينَ، وَٱلْمُهَٰجِرِينَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. وَلْيَعْفُواْ وَلْيَصْفَحُوٓاْ[4]. أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ؟ ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

اولى المدى والمسطر والمهدير ـ سل الله ولـعموا ولـصمحوا الا حـور ار ـعمى الله لـطم والله عمود دحـم

الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

manquent pas de donner[T1] aux apparentés, aux indigents et aux émigrés dans la voie de Dieu. Qu'ils gracient et absolvent. N'aimez-vous pas que Dieu vous pardonne? ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرْمُونَ [...] ٱلْمُحْصَنَٰتِ[1]، ٱلْغَٰفِلَٰتِ، ٱلْمُؤْمِنَٰتِ، لُعِنُواْ[2] فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأٓخِرَةِ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

ار الـدير ـدمود المحـصـب الـعملـ المومـب لـعوا ـ الـدنـا والاحـره ولهـ عـداب عـظـم

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-102/24:23[1]. [---] Ceux qui accusent [de fornication] les femmes préservées,[T1] inattentives,[T2] croyantes, sont maudits dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Ils auront une grande punition.

يَوْمَ تَشْهَدُ[1] عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ، وَأَيْدِيهِمْ، وَأَرْجُلُهُم ~ بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ،

يـوم ـسهد علـهم السـهم وايـديهم وارجلهم ـما كـانوا ـعملـور

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

H-102/24:24[2]. Le jour où leurs langues, leurs mains et leurs pieds témoigneront sur eux de ce qu'ils faisaient,[R1]

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ[1] ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلْحَقَّ[2]، وَيَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ ٱلْمُبِينُ.

يـومـد ـوفـيهم الله دـيـهم الحـ ويـعلمـور ار الله هو الحـ المـبـر

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

H-102/24:25[3]. ce jour-là, Dieu leur payera pleinement leur vraie dette et ils sauront que Dieu est la vérité manifeste.

[---] ٱلْخَبِيثَٰتُ لِلْخَبِيثِينَ، وَٱلْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَٰتِ. وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ، وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِ. أُوْلَٰئِكَ [...] مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ [...]. ~ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ.

الخـبـيثـ للخـبـيثـين والخـبـيثـون للخـبـيثـ والطـيـبـ للطـيـبـين والطـيـبـون للطـيـبـ اولـط مـدور مما ـمولـور لهـ مـعمـه ودـدـ كـريـم

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

H-102/24:26. [---] Les mauvaises femmes sont aux mauvais hommes et les mauvais hommes sont aux mauvaises femmes. De même, les bonnes femmes sont aux bons hommes et les bons hommes sont aux bonnes femmes. Ceux [bons] sont quittes de ce que [les mauvais] disent. ~ Ils auront un pardon et une provision honorable.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَدْخُلُواْ بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ، حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُواْ[1] وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهْلِهَا[2]. ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ[3]!

ـايها الـدير امـوا لا ـدـحلوا ـيوـا عـى ـيوـطـم حـى ـسـاسوا ويـسلموا على اهلها دلـطـم حـى لـطـم لـلـطـم ـدـطـدور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

H-102/24:27[4]. [---] Ô vous qui avez cru! N'entrez pas dans des maisons autres que vos maisons avant d'avoir d'abord demandé l'autorisation[T1] et salué leurs habitants[A1]. Cela est meilleur pour vous. ~ Peut-être vous rappellerez-vous!

فَإِن لَّمْ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدًا، فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ. وَإِن قِيلَ لَكُمُ: "ٱرْجِعُواْ"، فَٱرْجِعُواْ. هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ.

مار لـ ـدـدوا مـها احـدا ملا ـدـحلوها حـى ـيوـدـ لـطـم وار ـمل لـطـم ادـحـوا مادـحـوا هو ادـكى لـطـم والله ـما ـعملـور علـم

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

H-102/24:28. Si vous n'y trouvez personne, alors n'y entrez que quand on vous autorise. Si on vous dit: "Retournez", retournez alors. Cela est plus pur pour vous. ~ Dieu est connaisseur de ce que vous faites.

لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُواْ بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَٰعٌ لَّكُمْ. ~ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ.

لـيس علـطـم حـاح ار ـدـحلوا ـيوـا عـى مـسطـوـه مـها مـع لـطـم والله ـعلـم ما ـيـدور وما ـيـطـمـور

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

H-102/24:29. Nul grief sur vous à entrer dans des maisons inhabitées où se trouve un bien pour vous. ~ Dieu sait ce que vous montrez et ce que vous taisez.

[---] قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ

مل للمومـيـن ـعـضـوا

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ

H-102/24:30. [---] Dis aux croyants de

---

1 1) قراءة شيعية: إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصنِين الْغَافِلِين لُعِنُوا (2 وَالْمُحْصِنَاتِ، وَالْمُحْصُنَاتِ (♦ T1) Voir la note de 92/4:24. T2) chastes (Hamidullah); innocentes (Abdelaziz).

2 1) يَشْهَدُ ♦ R1) Citant Is 43:10, le Talmud (Hagiga 16; Taanit 11) dit que les membres mêmes de l'homme témoigneront contre lui.

3 1) اللَّهُ الحَقُّ دِينَهُمُ (2 يُوَفِّيهُمُ، يُوَفِّيهِم، يُوَفيهِمُ

4 1) تَذَكَّرُونَ (3 حَتَّى تُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا وتَسْتَأْذِنُوا، حَتَّى يُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ويَسْتَأْذِنُوا (2 تَسْتَأْذِنُوا، تَسْتَانِسُوا (♦ A1) Abrogé par 102/24:29 ♦ A1) Nous traduisons ici une variante.

مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ فُرُوجَهُمْ. ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ.

مد ابصدهم وعمطوا مدوحهم دلط ادطى لهم ار الله حسير بما يصنعون

أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

baisser leurs regards et de protéger leurs sexes. Cela est plus pur pour eux. ~ Dieu est informé de ce qu'ils font.

H-102/24:31[1]. Dis aux femmes croyantes de baisser leurs regards, de protéger leurs sexes et de ne montrer de leurs ornements que ce qui en est apparent. Qu'elles rabattent leurs voiles sur leurs poches.[T1] Qu'elles ne montrent leur ornement qu'à leurs maris, à leurs pères, aux pères de leurs maris, à leurs fils, aux fils de leurs maris, à leurs frères, aux fils de leurs frères, aux fils de leurs sœurs, à leurs femmes, à ce que leurs mains droites possédèrent,[T2] aux domestiques sans désir sexuel parmi les hommes, ou aux enfants qui n'ont pas découvert les intimités des femmes.[A1] Qu'elles ne frappent pas de leurs pieds pour que l'on sache ce qu'elles cachent de leur ornement. Repentez-vous tous envers Dieu, ô croyants! ~ Peut-être réussirez-vous!

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ، وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ، وَلَا يُبْدِينَ [...] زِينَتَهُنَّ، إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا. وَلْيَضْرِبْنَ[1] بِخُمُرِهِنَّ[2] عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ[3]. وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ، أَوْ ءَابَآئِهِنَّ، أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ، أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ، أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ، أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ، أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ، أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ، أَوْ نِسَآئِهِنَّ، أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ، أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ[4] أُوْلِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ، أَوِ ٱلطِّفْلِ[5] ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُواْ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ[6] ٱلنِّسَآءِ. وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ، لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ[7] مِن زِينَتِهِنَّ. وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا، أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ! ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ[0]!

وقل للمومنت يغضضن مد ابصدهن وحمطن مدوحهن ولا يدين زينتهن الا ما طهر منها وليضربن حمدهن على حيوبهن ولا يدين زينتهن الا لبعولتهن او ابائهن او ابا بعولتهن او ابنائهن او ابنا بعولتهن او اخوانهن او بني اخوانهن او بني اخوتهن او نسائهن او ما ملكت ايمنهن او التبعين عير اولي الاربة من الرجال او الطفل الدين لم يطهروا على عورت النسا ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما يحمين من زينتهن وتوبوا الى الله حميعا ايه المومنون لعلكم تملحون

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-102/24:32[2]. [---] Mariez les non mariés parmi vous et les justes parmi vos esclaves hommes et femmes. S'ils sont pauvres, Dieu les enrichit de sa faveur. ~ Dieu est large, connaisseur.

[---] وَأَنكِحُواْ ٱلْأَيَٰمَىٰ مِنكُمْ، وَٱلصَّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ[1] وَإِمَآئِكُمْ. إِن يَكُونُواْ فُقَرَآءَ، يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٌ.

وانكحوا الايمى منكم والصلحين من عبادكم وامائكم ان يكونوا فقرا يغنهم الله من فضله والله وسع علم

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

H-102/24:33[3]. Que ceux qui ne trouvent pas à se marier, s'abstiennent jusqu'à ce que Dieu les enrichisse de sa faveur. Quand ceux que vos mains droites possédèrent[T1R1A1] recherchent un écrit d'affranchissement, écrivez-le-leur si vous savez du bien en eux. Et donnez-leur des biens de Dieu qu'il vous a donnés[R2]. Si vos filles veulent rester préservées,[T2] ne les contraignez pas à se prostituer, recherchant un bien éphémère de la vie ici-bas. Quiconque les contraint [et se repent], Dieu, après qu'elles ont été contraintes, est pardonneur, miséricordis-

وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا[1]، حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ. وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ، فَكَاتِبُوهُمْ، إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا. وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ ءَاتَىٰكُمْ. وَلَا تُكْرِهُواْ فَتَيَٰتِكُمْ عَلَى ٱلْبِغَآءِ، إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا، لِّتَبْتَغُواْ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا. وَمَن يُكْرِههُّنَّ، فَإِنَّ ٱللَّهَ، مِنۢ بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ، غَفُورٌ[2] [...]، رَّحِيمٌ [...].

ولسسمم الدر لا حدور نكاحا حى يسهم الله من مصله والدر سدور الكتب مما ملكت امنكم مكاتبوهم ار علمم منهم حيرا واتوهم من مال الله الدى اسكم ولا تكرهوا فتيتكم على البغاء ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحيوه الدنيا ومن يكرههن فان الله من بعد اكراههن غفور رحيم

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

---

[1] 1) وَلِيَضْرِبْنَ (2 بِخُمْرِهِنَّ (3 جِيُوبِهِنَّ (4 غَيْرُ (5 الأَطْفَالِ (6 عَوَرَاتِ (7 سُرَّ ♦ T1) Le terme arabe juyub est traduit par poitrine (Hamidullah, Abdelaziz et Chiadmi), échancrures (Berque), gorges (Blachère), seins (Kazimirski). Il est utilisé par le Coran au singulier (jayb) à propos de Moïse (48/27:12; 49/28:32) dans le sens de la fente de la tunique et dans une variante de 107/66:12 (voir ce verset) dans le sens de la fente du corps de la femme, comme synonyme de sexe. On le trouve aussi dans l'histoire de Joseph qui a été jeté dans un puits (jub), une cavité dans la roche (53/12:10). D'où notre traduction. Mais Sawma p. (365) traduit ce terme à partir du syriaque dans le sens de sein. T2) Les esclaves ♦ A1) Partiellement abrogé par 102/24:60.

[2] 1) عَبِيْدَكُمْ

[3] 1) لهنَّ غَفُورٌ (2 قراءة شيعية: وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا بالمتعة ♦ T1) Les esclaves. T2) Voir la note de 92/4:24 ♦ R1) Permis aussi dans Lv 19:20. R2) Cf. Dt 15:13-14 ♦ A1) Abrogé par le verset 92/4:25.

sime.

H-102/24:34[1]. [---] Nous vous avons fait descendre des signes manifestes, un exemple de ceux qui sont passés avant vous et une exhortation pour les dévots.

[---] وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ ءَايَٰتٍ مُّبَيِّنَٰتٍ[1]، وَمَثَلًا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُمْ، وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ.

اطدهر عمود دحم
ولمد انولنا النطم
انـ مبينـ ومثلا من
الدين حلوا من
مىلطم وموعطه
للمتمين

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ

H-102/24:35[2]. [---] Dieu est la lumière des cieux et de la terre.[R1] Sa lumière ressemble à une niche où se trouve une lampe. La lampe est dans un cristal. Le cristal est comme une étoile radieuse. Elle est allumée par un arbre béni, un olivier ni oriental ni occidental, dont l'huile éclaire presque sans même que le feu la touche. Lumière sur lumière. Dieu guide vers sa lumière qui il veut. Dieu cite les exemples aux humains. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

[---] ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ[1]. مَثَلُ نُورِهِۦ[2] كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ. ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ. ٱلزُّجَاجَةُ[3] كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ[4]. يُوقَدُ[5] مِن شَجَرَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ، زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ[6]. يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ، وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ[7] نَارٌ. نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ. يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ. وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَٰلَ لِلنَّاسِ. ~ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ.

الله نور السموت
والارض مثل نوره
كمشكوة فيها مصباح
المصباح في زجاجة
الزجاجة كانها كوكب
دري يوقد من شجرة
مباركة زيتونة لا شرقية
ولا غربية يكاد زيتها
يضيء ولو لم تمسسه نار
نور على نور يهدي
الله لنوره من يشاء
ويضرب الله الامثال
للناس والله بكل شيء
عليم

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-102/24:36[3]. [---] Dans des maisons que Dieu a autorisé d'ériger, où son nom est rappelé et où il est exalté matins et soirs[R1],

[---] فِي بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ، يُسَبِّحُ[1] لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْآصَالِ[2]،

ـ بيوت اذن الله ان
يرفع ويذكر فيها
اسمه يسبح له فيها
بالغدو والاصال

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

H-102/24:37[4]. par des hommes, que ni un commerce ni une vente ne distraient du rappel de Dieu, de l'observation de la prière et de la donation de la dîme, craignant un jour où les cœurs et les regards seront retournés.

رِجَالٌ، لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ، عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ، وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ، وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ، يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ[1] فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَٰرُ.

رجال لا تلهيهم تجارة ولا
بيع عن ذكر الله
واقام الصلوة وايتاء
الزكوة يخافون يوما
تتقلب فيه القلوب
والابصار

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

H-102/24:38. Afin que Dieu les rétribue pour le meilleur de ce qu'ils ont fait et leur augmente de sa faveur. ~ Dieu approvisionne qui il veut, sans compter.

لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟، وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ، بِغَيْرِ حِسَابٍ.

ليجزيهم الله احسن ما
عملوا ويزيدهم من
فضله والله يرزق من
يشاء بغير حساب

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

H-102/24:39[5]. Ceux qui ont mécru, leurs œuvres sont comme un mirage dans un bas-fond, que l'assoiffé pense être de l'eau. Quand il y parvient, il trouve que ce n'est rien, mais il trouve Dieu près de lui, qui lui payera pleinement son compte. ~ Dieu est rapide dans le compte.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَعْمَٰلُهُمْ كَسَرَابٍۭ بِقِيعَةٍ[1] يَحْسَبُهُ[2] ٱلظَّمْـَٔانُ[3] مَآءً. حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا، وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥ. ~ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ.

والذين كفروا
اعملهم كسراب
بمعه يحسبه الظمان ما
حتى اذا جاءه لم يجده
شيا ووجد الله عنده
موفيه حسابه والله
سريع الحساب

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

H-102/24:40[6]. Ou bien comme des obscurités dans une mer profonde. Des vagues la couvrent, au-dessus desquelles des vagues, au-dessus desquelles il y a

أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ. يَغْشَىٰهُ مَوْجٌ، مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌ، مِّن فَوْقِهِۦ سَحَابٌ. [...] ظُلُمَٰتٌۢ[1] بَعْضُهَا فَوْقَ

او كظلمت في بحر لجي
يغشاه موج من
فوقه موج من فوقه
سحاب ظلمت بعضها

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا

---

1 1) مُبَيِّنَاتٍ

2 1) نَوَّرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ (2 نور من آمنَ به (3 نُور المؤمن، نُور المؤمنين، زِجَاجَةِ الزِّجَاجَةُ، زجَاجَةِ الزَّجَاجَةُ (4 دِرِّيءٌ، دُرِّيءٌ، دَرِّيءٌ، دُءْرِّيٌّ، دِرِّيءٌ، دُرِّيٌّ، دَرِيٌّ، دَرْيٌّ، دُرِّيٌّ (5 يُوقِدُ، يُوقَّدُ، تُوقَّدُ، تُوقِدُ، وقَّدَ، يَوَقَّدُ، تَوَقَّدُ، تُوقَدُ (6 شَرْقِيَّةٌ وَلَا غَرْبِيَّةٌ (7 يَمْسَسْهُ ♦ R1) Cf. 1 S 22:29; Jn 1:9, 8:12; 1 Jn 1:5.

3 1) يُسَبَّحُ، تُسَبِّحُ، تُسَبَّحُ (2 وَالْإِيصَالِ ♦ R1) Dans chaque maison juive il y a la mezouzah dans laquelle il est dit: rappelle-toi de Dieu en te couchant et en te levant, sans laquelle la maison est inhabitable: Dt 6:9.

4 1) تَقَلَّبُ، يَتَقَلَّبُ

5 1) الظَّمَانُ (2 يَحْسِبُهُ (3 بِقِيعَاتٍ، بِقِيعَاةٍ

6 1) سَحَابٌ ظُلُمَاتٍ، سَحَابُ ظُلُمَاتٍ

بَعۡضٍ. إِذَآ أَخۡرَجَ [...] يَدَهُۥ [...]، لَمۡ يَكَدۡ يَرَىٰهَا. وَمَن لَّمۡ يَجۡعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورٗا، فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ.

موج بعض اذا اخرج يده لم يكد يريها ومن لم يجعل الله له نورا فما له من نور

أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

des nuages. [Ou bien comme] des obscurités les unes au-dessus des autres. Quand [quelqu'un] [y] sort la main, il la voit à peine. Celui auquel Dieu n'a pas fait de lumière, n'a aucune lumière.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، وَٱلطَّيۡرُ[1] صَٰٓفَّٰتٖ[2]؟ كُلّٞ قَدۡ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسۡبِيحَهُۥۗ[3]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ[4].

الم تر ان الله يسبح له من في السموت والارض والطير صفت كل قد علم صلاته وتسبيحه والله عليم بما يفعلون

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

H-102/24:41[1]. N'as-tu pas vu que ceux qui sont dans les cieux et dans la terre exaltent Dieu, de même que les oiseaux en rangées? Chacun connaît sa prière et son exaltation. ~ Dieu est connaisseur de ce qu'ils font.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ.

ولله ملك السموت والارض والى الله المصير

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

H-102/24:42. À Dieu le royaume des cieux et de la terre. ~ C'est vers Dieu la destination.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزۡجِي سَحَابٗا ثُمَّ يُؤَلِّفُ[1] بَيۡنَهُۥ ثُمَّ يَجۡعَلُهُۥ رُكَامٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ خِلَٰلِهِۦۚ[2]. وَيُنَزِّلُ[3] مِنَ ٱلسَّمَآءِ، مِن جِبَالٖ فِيهَا، مِنۢ بَرَدٖ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ، وَيَصۡرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُۖ. يَكَادُ سَنَا[4] بَرۡقِهِۦ[5] يَذۡهَبُ[6] بِٱلۡأَبۡصَٰرِ.

الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يولف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلله وينزل من السماء من جبال فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه يذهب بالابصار

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

H-102/24:43[2]. N'as-tu pas vu que Dieu guide des nuages? Ensuite, il les rassemble et en fait un amas. Tu vois alors la pluie sortir à travers eux. Il fait descendre du ciel de la grêle, provenant de montagnes et ainsi il touche avec elle qui il veut et la dévie de qui il veut. ~ L'éclat de son éclair faillit faire disparaître les regards.

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ. ~ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ.

يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ

H-102/24:44. Dieu fait tourner la nuit et le jour. ~ Il y a là une leçon pour les dotés de regards.

وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ[1] دَآبَّةٖ مِّن مَّآءٖۖ. فَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ بَطۡنِهِۦ، وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ رِجۡلَيۡنِ، وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰٓ أَرۡبَعٖۚ[2] [3]. يَخۡلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ.

والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-102/24:45[3]. Dieu a créé tout animal à partir de l'eau[R1]. Certains d'entre eux rampent sur le ventre, certains marchent sur deux pattes et certains marchent sur quatre. Dieu crée ce qu'il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

لَقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتٖ مُّبَيِّنَٰتٖۚ[1]. ~ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.

لقد انزلنا ايت مبينت والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

H-102/24:46[4]. Nous avons fait descendre des signes manifestes. ~ Mais c'est Dieu qui guide qui il veut vers un chemin droit.

وَيَقُولُونَ: "ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ، وَأَطَعۡنَا"، ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۚ. ~ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ.

ويقولون امنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

H-102/24:47. Ils disent: "Nous avons cru en Dieu et au messager et nous avons obéi", puis un groupe parmi eux tourne le dos après cela. ~ Ceux-là ne sont pas les croyants.

---

1 1) تَفْعَلُونَ (4 عُلِمَ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ، عَلَّمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ (3 صَافَّاتٌ (2 وَالطَّيْرَ (1

2 1) يُذْهِبُ (6 بُرَقِهِ (5 سَنَاءُ (4 وَيُنْزِلُ (3 خَلَلِهِ، خَلَالِهِ (2 يُؤَلِّفُ (1

3 1) عَلَى أَرْبَعٍ ومنهم من يمشي على أكثر من أربع، قراءة شيعية: ومنهم من يمشي على أكثر من ذلك (3 أكثر (2 خَالِقُ كُلِّ (1 ♦ R1) Voir la note de 73/21:30.

4 1) مُبَيِّنَاتٍ

H-102/24:48[1]. Quand ils sont appelés vers Dieu et son messager pour que celui-ci juge parmi eux, voilà qu'un groupe d'entre eux se détourne.

وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ[1] بَيۡنَهُمۡ، إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ.

واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ

H-102/24:49. Et s'ils en ont le droit, ils viennent à lui, soumis.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ، يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ، مُذۡعِنِينَ.

وان يكن لهم الحق ياتوا اليه مذعنين

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

H-102/24:50[2]. Y a-t-il une maladie[T1] dans leurs cœurs? Ont-ils suspecté? Ou bien craignent-ils que Dieu et son messager les oppressent? ~ Ceux-là sont plutôt les oppressifs.

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ؟ أَمِ ٱرۡتَابُوٓاْ؟ أَمۡ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَرَسُولُهُۥۚ ~ بَلۡ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

افي قلوبهم مرض ام ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

H-102/24:51[3]. La seule parole des croyants, quand ils sont appelés vers Dieu et son messager, pour qu'il juge parmi eux, est qu'ils disent: "Nous avons écouté et obéi".[R1] ~ Ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]

إِنَّمَا كَانَ قَوۡلَ[1] ٱلۡمُؤۡمِنِينَ، إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، لِيَحۡكُمَ[2] بَيۡنَهُمۡ، أَن يَقُولُواْ: "سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا". ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ.

انما كان قول المومنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا واولئك هم المفلحون

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

H-102/24:52[4]. Quiconque obéit à Dieu et à son messager, redoute Dieu et le craint, ~ ceux-là sont les réussis.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ[1]، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ.

ومن يطع الله ورسوله ويخش الله ويتقه ماولئك هم الفايزون

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

H-102/24:53[5]. Ils ont juré par Dieu avec leurs serments les plus solennels, que si tu leur ordonnais [de sortir], ils sortiraient. Dis: "Ne jurez pas. Obéissance selon les convenances [serait mieux pour vous]. ~ Dieu est informé de ce que vous faites".

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ، جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ، لَئِنۡ أَمَرۡتَهُمۡ [...]، لَيَخۡرُجُنَّۖ. قُل: "لَّا تُقۡسِمُواْۖ. طَاعَةٞ مَّعۡرُوفَةٞ[1] [...]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ".

واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة ان الله خبير بما تعملون

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

H-102/24:54[6]. Dis: "Obéissez à Dieu et obéissez au messager. Si ensuite ils tournent le dos [à l'obéissance], il ne lui incombe que ce dont il est chargé et il vous incombe ce dont vous êtes chargés. Et si vous lui obéissez, vous serez guidés". ~ Et il n'incombe au messager que la communication manifeste.[A1]

قُلۡ: "أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۖ. فَإِن تَوَلَّوۡاْ [...]، فَإِنَّمَا عَلَيۡهِ مَا حُمِّلَ[1]، وَعَلَيۡكُم مَّا حُمِّلۡتُمۡۖ. وَإِن تُطِيعُوهُ، تَهۡتَدُواْۚ". ~ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ.

قل اطيعوا الله واطيعوا الرسول فان تولوا فانما عليه ما حمل وعليكم ما حملتم وان تطيعوه تهتدوا وما على الرسول الا البلغ المبين

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

H-102/24:55[7]. Dieu a promis à ceux parmi vous qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, qu'il les fera succéder dans la terre, comme il a fait succéder ceux d'avant eux. Il donnera le pouvoir à leur religion dont il est satisfait pour eux. Il changera leur crainte en rassurance [s'ils] m'adorent et ne m'associent rien. ~ Quiconque, après cela, a mécru, ceux-là sont les pervers.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، لَيَسۡتَخۡلِفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ، كَمَا ٱسۡتَخۡلَفَ[1] ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ. وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمۡ دِينَهُمُ[2] ٱلَّذِي ٱرۡتَضَىٰ لَهُمۡ. وَلَيُبَدِّلَنَّهُم[3] مِّنۢ بَعۡدِ خَوۡفِهِمۡ أَمۡنٗاۚ [...] يَعۡبُدُونَنِي لَا يُشۡرِكُونَ بِي شَيۡـٔٗاۚ. ~ وَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ.

وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فاولئك هم الفاسقون

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

H-102/24:56. Observez la prière, donnez

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ

واقيموا الصلوه واتوا

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

---

1 1) لِيُحْكَمَ، لِيُحْكِمَ، لِيَحْكُمْ

2 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

3 1) لِيُحْكَمَ، لِيُحْكِمَ، لِيَحْكُمْ (2 قَوْلُ ♦ T1) Voir la note de 39/7:8 ♦ R1) Voir la note de 87/2:93.

4 1) وَيَتَّقِهْ، وَيَتَّقِهِ

5 1) طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ

6 1) حَمَلَ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

7 1) وَلَيُبْدِلَنَّهُمْ (3 قراءة شيعية: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ أنهم يرثون الأرض ويمكن لهم فيها دِينَهُمُ (2 اسْتُخْلِفَ

ٱلزَّكَوٰةَ، وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ. ~ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ!	الدكوه واطيعوا الدسول لعلكم يدحمون	الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	la dîme et obéissez au messager. ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!
لَا تَحۡسَبَنَّ[1] ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مُعۡجِزِينَ [...] فِي ٱلۡأَرۡضِ. وَمَأۡوَىٰهُمُ[2] ٱلنَّارُ. ~ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ!	لا يحسبن الدين كفروا معجزين في الارض وماويهم النار ولبئس المصير	لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ	H-102/24:57[1]. Ne pense pas que ceux qui ont mécru sauraient [nous] défier dans la terre. Leur refuge sera le feu. ~ Quelle abominable destination!
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ[1] مِنكُمۡ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٖۚ: مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ ٱلۡفَجۡرِ، وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ، وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ ٱلۡعِشَآءِۚ. ثَلَٰثُ[2] عَوۡرَٰتٖ[3] لَّكُمۡۚ. لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ، بَعۡدَهُنَّۚ، طَوَّٰفُونَ[4] عَلَيۡكُم [...] بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ. ~ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۗ، وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٞ.	يا ايها الدين امنوا ليستدنكم الدين ملكت ايمانكم والدين لم يبلغوا الحلم منكم ثلث مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء ثلث عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح بعدهن طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الايات والله عليم حكيم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	H-102/24:58[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Qu'ils vous demandent l'autorisation ceux que vos mains droites possédèrent[T1] et ceux des vôtres qui n'ont pas encore atteint la puberté à trois temps:[A1] avant la prière de l'aube, à midi au moment où vous déposez vos vêtements et après la prière du soir. Ce sont trois intimités pour vous. Nul grief sur vous ni sur eux, après cela, de circuler parmi vous, [et] les uns chez les autres. Ainsi Dieu vous manifeste les signes. ~ Dieu est connaisseur, sage.
وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ[1]، فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ، ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٞ.	واذا بلغ الاطفل منكم الحلم فليستدنوا كما استدن الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم اياته والله عليم حكيم	وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	H-102/24:59[3]. Quand les enfants parmi vous atteignent la puberté, qu'ils demandent l'autorisation, comme ont demandé l'autorisation ceux d'avant eux. Ainsi Dieu vous manifeste ses signes. ~ Dieu est connaisseur, sage.
وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ نِكَاحٗا، فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ[1]، غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ. وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ[2] خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٞ.	والموعد من النسا التي لا يدجون نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير متبرجت بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع عليم	وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	H-102/24:60[4]. Quant aux femmes assises [à la maison][T1] qui n'espèrent plus le mariage, nul grief sur elles à déposer leurs vêtements, sans exhiber leurs ornements.[R1] Mais si elles s'abstiennent, cela est meilleur pour elles. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.
لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ، وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ، وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞ، وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ، أَن تَأۡكُلُواْ مِنۢ بُيُوتِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ إِخۡوَٰنِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ أَعۡمَٰمِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ أَخۡوَٰلِكُمۡ، أَوۡ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمۡ، أَوۡ مَا مَلَكۡتُم[1] مَّفَاتِحَهُۥٓ[2]، أَوۡ صَدِيقِكُمۡۚ[3]. لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَأۡكُلُواْ جَمِيعًا أَوۡ أَشۡتَاتٗا. فَإِذَا دَخَلۡتُم بُيُوتٗا،	ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ولا على انفسكم ان تاكلوا من بيوتكم او بيوت ابائكم او بيوت امهتكم او بيوت اخوانكم او بيوت اخواتكم او بيوت اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم او بيوت خالاتكم او ما ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس عليكم جناح ان تاكلوا جميعا او اشتاتا فاذا دخلتم بيوتا فسلموا على انفسكم	لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ	H-102/24:61[5]. Il n'y a aucun embarras pour l'aveugle, aucun embarras pour le boiteux et aucun embarras pour le malade et pour vous-mêmes, de manger de vos maisons, des maisons de vos pères, des maisons de vos mères, des maisons de vos frères, des maisons de vos sœurs, des maisons de vos oncles paternels, des maisons de vos tantes paternelles, des maisons de vos oncles maternels, des maisons de vos tantes maternelles, de celles dont vous possédez les clefs, ou de celles de votre ami. Nul grief sur vous de manger tous ensemble ou dispersés.

1 1) وَمَاوَاهُمُ (2 تَحْسِبَنَّ، يَحْسِبَنَّ

2 1) الْحُلْمَ (2 ثَلَاثَ (3 عَوَرَاتِ (4 طَوَّافِينَ ♦ T1) Les esclaves ♦ A1) Abrogé par 102/24:59.

3 1) الْحُلْمَ

4 1) تَتَعَفَّفْنَ (2 من ثِيَابِهِنَّ، من جلاليبهن، جلاليبَهن ♦ T1) atteintes par la ménopause (Hamidullah) ♦ R1) 1 Tm 2:9.

5 1) مُلِكْتُمْ (2 مَفَاتِيحَهُ، مِفْتَاحَهُ (3 صَدِيقِكُمْ ♦ R1) Mt 10: 12-13.

فَسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ تَحِيَّةٗ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ، مُبَٰرَكَةٗ، طَيِّبَةٗ. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ. ~ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ!

تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأٓيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

لس علىطم حاىح ار
ىاطلوا حمىىا او اساىا
ماىا ىحىلىم ىىوىا
مىسلموا على امىسطم
حىه مر عىد الله
مىىطه طىىه
طىىلط ىىىر الله
لطم الاىىه لىىلطم
ىىملود

Quand vous entrez dans des maisons, saluez-vous,[R1] avec une salutation de Dieu, bénie, bonne. Ainsi Dieu vous manifeste les signes. ~ Peut-être raisonnerez-vous!

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، وَإِذَا كَانُواْ مَعَهُۥ عَلَىٰٓ أَمۡرٖ جَامِعٖ[1]، لَّمۡ يَذۡهَبُواْ حَتَّىٰ يَسۡتَـٔۡذِنُوهُۚ. إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَـٔۡذِنُونَكَ، أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ. فَإِذَا ٱسۡتَـٔۡذَنُوكَ لِبَعۡضِ شَأۡنِهِمۡ، فَأۡذَن لِّمَن شِئۡتَ مِنۡهُمۡ، وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمُ ٱللَّهَۚ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اَمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اىما الموىىور الىىىر
اىىوا ىالله ورىىوله
واىا كاىوا معه على
امر حامع لم ىىهىوا
حىى ىىىىىوه ار
الىىىر ىىىىىىوىط
اولىىط الىىىر ىومىىور
ىالله ورىىوله ماىا
اىىىىوىط لىىىص
ىاىهم ماىىر لمر ىىىىىىه
مىهم واىىىىمى لهم الله
ار الله عمور رحىم

H-102/24:62[1]. Les croyants sont seulement ceux qui ont cru en Dieu et en son messager et qui, quand ils sont avec lui pour une affaire commune, ne s'en vont pas avant de lui avoir demandé l'autorisation. Ceux qui te demandent l'autorisation, ceux-là sont ceux qui croient en Dieu et en son messager. Quand donc ils te demandent l'autorisation pour certaines de leur situation, donne l'autorisation à qui tu veux parmi eux et demande pardon à Dieu pour eux. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

لَّا تَجۡعَلُواْ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ بَيۡنَكُمۡ[1]، كَدُعَآءِ بَعۡضِكُم بَعۡضٗاۚ. قَدۡ يَعۡلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمۡ لِوَاذٗاۚ[2]. فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ[3] عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ، أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لا ىىىلوا ىىىا الىىىول
ىىىىىى

Chapitre 103/22: Le pèlerinage
سُورَة الحَج

78 versets - hégirien [sauf: 52-55][1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ. إِنَّ زَلۡزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ.

H-103/22:1. Ô humains! Craignez votre Seigneur. La secousse de l'heure est une grande chose.

يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا، تَذۡهَلُ كُلُّ[1] مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ أَرۡضَعَتۡ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا، وَتَرَى ٱلنَّاسَ[2] سُكَٰرَىٰ[3] وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ. وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ.

H-103/22:2[3]. Le jour où vous la verrez, toute allaiteuse[R1] se distraira de ce qu'elle a allaité, toute femme enceinte avortera et tu verras les humains ivres alors qu'ils ne sont pas ivres. Mais la punition de Dieu est sévère.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ، مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ، بِغَيۡرِ عِلۡمٖ، وَيَتَّبِعُ[1] كُلَّ شَيۡطَٰنٖ مَّرِيدٖ.

H-103/22:3[4]. Parmi les humains, il en est qui dispute à propos de Dieu sans connaissance et suit tout Satan rebelle.

كُتِبَ[1] عَلَيۡهِ أَنَّهُۥ[2] مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ[3] يُضِلُّهُۥ، وَيَهۡدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ.

H-103/22:4[5]. Il a été prescrit pour lui qu'il égarera quiconque s'allie à lui et le guidera vers la punition du brasier.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ،[1] فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ، ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ،، ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ، ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ[2] مُخَلَّقَةٖ، لِّنُبَيِّنَ[3] لَكُمۡۚ [...]. وَنُقِرُّ[4] فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ، إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى. ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ[5] طِفۡلٗا، ثُمَّ [...] لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ. وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ[6] [...]. وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ[7]، لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ. [---] وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةٗ. فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ، ٱهۡتَزَّتۡ، وَرَبَتۡ،[8] وَأَنۢبَتَتۡ مِن كُلِّ زَوۡجِۭ [...] بَهِيجٖ.

H-103/22:3[4]. Parmi les humains, il en est qui dispute à propos de Dieu sans connaissance et suit tout Satan rebelle.

H-103/22:4[5]. Il a été prescrit pour lui qu'il égarera quiconque s'allie à lui et le guidera vers la punition du brasier.

H-103/22:5[6]. Ô humains! Si vous étiez dans une suspicion au sujet de la résurrection, c'est nous qui vous avons créés de terre, puis d'une goutte, puis d'une adhérence, puis d'un embryon complètement et non complètement créé, pour que nous vous manifestions [notre puissance]. Nous déposons dans les matrices ce que nous voulons, jusqu'à un terme nommé. Et nous vous faisons sortir enfants, puis [nous vous laissons] atteindre votre pleine force. Il en est parmi vous qui sera rappelé [jeune]. Et il en est parmi vous qui sera retourné à l'âge le plus vil pour qu'il ne sache plus rien après l'avoir su. [---] Tu vois la terre inerte. Puis quand nous faisons descendre l'eau sur elle, elle se remue et s'accroît et fait pousser de chaque espèce [de plantes] plaisantes.[R1]

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ، وَأَنَّهُۥ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ، ~ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ، وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٞ، لَّا رَيۡبَ فِيهَا، وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡعَثُ[1] مَن فِي ٱلۡقُبُورِ.

H-103/22:6. Cela parce que Dieu est la vérité, qu'il donne vie aux morts, ~ qu'il est puissant sur toute chose,

H-103/22:7[7]. que l'heure viendra, il n'y a aucune suspicion, et que Dieu ressuscitera ceux qui sont dans les tombes.

---

1 Titre tiré du verset 27.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) سَكْرَى ... بِسَكْرَى، سُكْرَى ... بِسُكْرَى، سُكَارَى ... بِسُكَارَى، (3 وَتُرَى النَّاسُ، وَيُرَى النَّاسُ (2 تُذْهَلُ كُلُّ، تُذْهِلُ كُلَّ ♦ R1) Cf. Mt 24:15-19; Mc 13:17; Lc 21:23.

4 1) وَيَتْبَعُ

5 1) فَإِنَّهُ (3 إِنَّهُ (2 كَتَبَ

6 1) الْبَعَثِ (2 لِيُبَيِّنَ (3 مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرَ (4 وَيُقِرُّ، وَيَقَرَّ، وَنَقُرَّ، وَيُقِرَّ، وَيَقِرُّ، وَنَقُرُّ، وَنُقِرَّ، وَنُقُرُّ (5 يُخْرِجَكُمْ، يُخْرِجُكُمْ، يُخْرِجَكُمْ (6 نُخْرِجَكُمْ، يُخْرِجُكُمْ، يُخْرِجَكُمْ (7 يَتَوَفَّى ومنكم من ♦ وَرَبَأَتْ، وَرَبَيَتْ (8 يكون شيوخاً R1) Cf. Si 33:15; 42:24.

7 1) وَأَنَّه باعث

H-103/22:8. Parmi les humains il en est qui dispute à propos de Dieu sans connaissance, ni direction, ni livre lumineux,	وَمِنَ ٱلنَّاسِ، مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ، بِغَيۡرِ عِلۡمٖ، وَلَا هُدٗى، وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ،	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ	ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير
H-103/22:9[1]. pliant son cou pour égarer de la voie de Dieu. Il aura le déshonneur dans la vie ici-bas. ~ Et nous lui ferons goûter, le jour de la résurrection, la punition du feu brûlant.	ثَانِيَ عِطۡفِهِۦ لِيُضِلَّ[2] عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ. لَهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ. ~ وَنُذِيقُهُۥ[3]، يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ، عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ.	ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ	ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي ونذيقه يوم القيامة عذاب الحريق
H-103/22:10. Cela pour ce que tes deux mains ont avancé. ~ Dieu n'est point oppressif envers les serviteurs.	ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتۡ يَدَاكَ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ.	ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ	ذلك بما قدمت يداك وان الله ليس بظلام للعبيد
H-103/22:11[2]. [---] Parmi les humains, il en est qui adore Dieu marginalement.[T1] Si un bien le touche, il s'en rassure. Et si une épreuve le touche, il tourne la face, perdant [ainsi] la vie ici-bas et la [demeure] dernière. ~ Voilà la perte manifeste.	[---] وَمِنَ ٱلنَّاسِ، مَن يَعۡبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرۡفٖۖ. فَإِنۡ أَصَابَهُۥ خَيۡرٌ، ٱطۡمَأَنَّ بِهِۦۖ. وَإِنۡ أَصَابَتۡهُ فِتۡنَةٌ، ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦۚ [...] خَسِرَ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةَۚ[1]. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ.	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ	ومن الناس من يعبد الله على حرف فان اصابه خير اطمان به وان اصابته فتنة انقلب على وجهه خسر الدنيا والاخرة ذلك هو الخسران المبين
H-103/22:12. Il appelle, hors de Dieu, ce qui ne peut ni lui nuire ni lui profiter. ~ Voilà l'égarement lointain.	يَدۡعُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥۖ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ.	يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ	يدعوا من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك هو الضلال البعيد
H-103/22:13[3]. Il appelle ce dont la nuisance est plus proche que son profit. Quel abominable allié! Et quel abominable compagnon!	يَدۡعُواْ لَمَن[1] ضَرُّهُۥٓ أَقۡرَبُ مِن نَّفۡعِهِۦۖ. لَبِئۡسَ ٱلۡمَوۡلَىٰ! وَلَبِئۡسَ ٱلۡعَشِيرُ!	يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ	يدعوا لمن ضره اقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس العشير
H-103/22:14. [---] Dieu fait entrer ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres dans des jardins sous lesquels courent les rivières. ~ Dieu fait ce qu'il veut.	[---] إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ.	إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ	ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهر ان الله يفعل ما يريد
H-103/22:15[4]. [---] Celui qui présume que Dieu ne secourra pas [son prophète] dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière, qu'il tende une corde jusqu'au ciel, puis qu'il [la] coupe,[T1] et qu'il regarde si son complot fera disparaître ce qui enrage.	[---] مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ [...] فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ، فَلۡيَمۡدُدۡ[1] بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ، ثُمَّ لۡيَقۡطَعۡ[2] [...]، فَلۡيَنظُرۡ[3] هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهُۥ مَا يَغِيظُ.	مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ	من كان يظن ان لن ينصره الله في الدنيا والاخرة فليمدد بسبب الى السما ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ
H-103/22:16. [---] Ainsi l'avons-nous fait descendre des signes manifestes. ~ Dieu guide qui il veut.	[---] وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يُرِيدُ.	وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ	وكذلك انزلناه ايات بينات وان الله يهدي من يريد

---

1 1) وَأُذِيقُهُ (3 لِيَضِلَّ (2 عَطۡفِهِ، عِطۡفِهِ

2 1) خَاسِرَ .. وَالۡأٓخِرَةِ، خَاسِرَ .. وَالۡأٓخِرَةَ، خَاسِرُ .. وَالۡأٓخِرَةِ، خَاسِراً .. وَالۡأٓخِرَةَ ♦ Partant de 1 S 17:10 חֲרָפָתִי, Sawma (p. 356) traduit: Parmi les humains, il en est qui adore Dieu tout en le défiant.

3 1) مَنۡ

4 1) فَلۡيَمۡدُدۡ (2 ثُمَّ لۡيَنۡظُرۡ (3 ثُمَّ لِيَقۡطَعۡه، فلِيَقۡطَعۡه ♦ T1) qu'il se pende (Abdelaziz). Le commentaire de l'Azhar interprète ce verset comme suit: Celui, parmi les incroyants, qui pense qu'Allah ne fait pas triompher son messager, qu'il suspende une corde au toit de sa maison puis qu'il s'y pende; ensuite qu'il observe lui-même et réfléchisse: en faisant cela, a-t-il dissipé sa rage de voir qu'Allah fait triompher son messager?

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَٱلَّذِينَ هَادُواْ، وَٱلصَّٰبِئِينَ[1]، وَٱلنَّصَٰرَىٰ، وَٱلْمَجُوسَ، وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓاْ، إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ.

H-103/22:17[1]. Ceux qui ont cru, les juifs, les sabéens, les nazaréens,[T1] les mages et les associateurs, Dieu décidera parmi eux le jour de la résurrection. ~ Dieu est témoin sur toute chose.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

ان الذين امنوا والذين هادوا والصبئين والنصرى والمجوس والذين اشركوا ان الله يفصل بينهم يوم القيمة ان الله على كل شيء شهيد

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ، وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلْجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ، وَكَثِيرٌ مِّنَ ٱلنَّاسِ؟ وَكَثِيرٌ[1] حَقَّ[2] عَلَيْهِ ٱلْعَذَابُ. وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ، فَمَا لَهُۥ مِن مُّكْرِمٍ[3]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ.

H-103/22:18[2]. N'as-tu pas vu que vers Dieu se prosternent ceux qui sont dans les cieux et ceux qui sont dans la terre, le soleil, la lune, les étoiles, les montagnes, les arbres, les animaux et beaucoup des humains? Il y en a beaucoup contre qui la punition fut confirmée. Quiconque Dieu humilie, personne ne peut l'honorer. ~ Dieu fait ce qu'il veut.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

الم تر ان الله يسجد له من في السموت ومن في الارض والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب وكثير من الناس وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم ان الله يفعل ما يشا

[---] هَٰذَٰنِ خَصْمَانِ[1] ٱخْتَصَمُواْ[2] فِي رَبِّهِمْ. فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، قُطِّعَتْ[3] لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ. يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ[4]

H-103/22:19[3]. [---] Voici deux disputeurs qui se sont disputés à propos de leur Seigneur. À ceux qui ont mécru, sont coupés des vêtements de feu. Il est déversé au-dessus de leurs têtes de l'eau ardente

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ

هذان خصمان اختصموا في ربهم فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق رءوسهم الحميم

يُصْهَرُ[1] بِهِۦ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ.

H-103/22:20[4]. avec laquelle est fondu ce qui est dans leurs ventres et les peaux.

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

يصهر به ما في بطونهم والجلود

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ.

H-103/22:21. Et ils ont des maillets de fer.

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ

ولهم مقامع من حديد

كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخْرُجُواْ مِنْهَا، مِنْ غَمٍّ، أُعِيدُواْ[1] فِيهَا. [...]: ~ "وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ".

H-103/22:22[5]. Chaque fois qu'ils veulent en sortir, à cause de l'angoisse, ils y sont retournés [et il leur est dit]: ~ "Goûtez la punition du feu brûlant".

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

كلما ارادوا ان يخرجوا منها من غم اعيدوا منها وذوقوا عذاب الحريق

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ. يُحَلَّوْنَ[1] فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ[2] مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا[3]. ~ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ.

H-103/22:23[6]. Dieu fait entrer ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, dans des jardins sous lesquels courent les rivières. Ils y seront ornés de bracelets d'or et de perles. ~ Leur vêtement y sera de soie.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصلحت جنت تجري من تحتها الانهر يحلون فيها من اساور من ذهب ولولوا ولباسهم فيها حرير

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلْقَوْلِ، ~ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْحَمِيدِ.

H-103/22:24. Ils seront guidés vers la bonne parole, ~ et ils seront guidés vers le chemin du louable.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

وهدوا الى الطيب من القول وهدوا الى صراط الحميد

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ، ٱلَّذِي جَعَلْنَٰهُ لِلنَّاسِ، سَوَآءً[1] ٱلْعَٰكِفُ[2] فِيهِ، وَٱلْبَادِ[3]. وَمَن يُرِدْ[4] فِيهِ بِإِلْحَادٍ،[5] بِظُلْمٍ،

H-103/22:25[7]. [---] Ceux qui ont mécru et détournent de la voie de Dieu et du Sanctuaire inviolable,[T1] que nous avons fait pour les humains, c'est égal qu'il y soit attaché au culte ou de passage, et quiconque y cherche une distorsion in-

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

ان الذين كفروا ويصدون عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي جعلناه للناس سوا العكف فيه والباد ومن يرد فيه

---

1 1) وَالصَّابِينَ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62.

2 1) مُكْرَمٍ (3 حُقَّ، حَقٌّ، حَقّاً (2 وَكَبِيرٌ

3 1) قراءة شيعية: هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيابٌ مِنْ نارٍ يُصَبُّ مِنْ (4 قُطِّعَتْ (3 اخْتَصَما (2 خِصْمَانِ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ

4 1) يُصَهَّرُ

5 1) رُدُّوا

6 1) وَلُؤْلُؤٍ، وَلُوْلُوٍ، وَلُوْلُؤًا، وَلُؤْلُوًا، وَلُوْلُيًا، وَلِيْلِيًا، وَلُوْلٍ، وَلُوْلُوًا، وَلُوْلُو (3 أَسَاوِيرَ، أَسْوَرَ (2 يُحْلَوْنَ، يَحْلَوْنَ

7 1) إِلْحَادَه (5 يَرِدْ (4 وَالْبَادِي (3 الْعَاكِفِ (2 سَوَاءٌ ♦ T1) Voir la note de 50/17:1. T2) Quiconque cherche à y commettre un sacrilège injustement (Hamidullah); Celui qui tente de le profaner (Ould Bah).

ٱلْحَادٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ.	بالحاد نطلمه نذقه من عذاب اليم		justement,[T2] nous les ferons goûter une punition douloureuse.
[...] وَإِذْ بَوَّأْنَا[1] لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ، [...] أَن: "لَّا تُشْرِكْ[2] بِي شَيْـًٔا، وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِينَ، وَٱلْقَآئِمِينَ، وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ".	واذ بوانا لابرهيم مكان البيت ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين والقائمين والركع السجود	وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ	H-103/22:26[1]. [Rappelle] quand nous avons établi Abraham à l'endroit de la Maison [et lui avons prescrit]: "Ne m'associe rien et purifie ma Maison pour ceux qui circumambulent, sont debout et s'agenouillent prosternés".
وَأَذِّن[1] فِي ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ[2]. يَأْتُوكَ، رِجَالًا،[3] وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ، يَأْتِينَ[4] مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ[5].	واذن في الناس بالحج ياتوك رجالا وعلى كل ضامر ياتين من كل فج عميق	وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ	H-103/22:27[2]. Annonce aux humains le pèlerinage. Ils viendront vers toi, à pied et sur des chameaux maigres, de chaque chemin éloigné.
لِّيَشْهَدُواْ[1] مَنَٰفِعَ لَهُمْ[2]، وَيَذْكُرُواْ ٱسْمَ ٱللَّهِ، فِيٓ أَيَّامٍ مَّعْلُومَٰتٍ، عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ. فَكُلُواْ مِنْهَا، وَأَطْعِمُواْ ٱلْبَآئِسَ، ٱلْفَقِيرَ.	ليشهدوا منفع لهم ويذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام فكلوا منها واطعموا البائس الفقير	لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ	H-103/22:28[3]. Pour être témoins de leurs profits et mentionner le nom de Dieu, aux jours connus, sur les animaux des troupeaux dont il les a approvisionnés[A1]. Mangez-en et nourrissez le misérable, le pauvre.
ثُمَّ لْيَقْضُواْ[1] تَفَثَهُمْ، وَلْيُوفُواْ[2] نُذُورَهُمْ، وَلْيَطَّوَّفُواْ[3] بِٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ.	ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق	ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ	H-103/22:29[4]. Puis pour accomplir leurs devoirs, s'acquitter de leurs vœux et circumambuler autour de l'antique Maison.
ذَٰلِكَ. وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ. [وَأُحِلَّتْ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمُ، إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ.] فَٱجْتَنِبُواْ ٱلرِّجْسَ مِنَ ٱلْأَوْثَٰنِ، وَٱجْتَنِبُواْ قَوْلَ ٱلزُّورِ.	ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير له عند ربه واحلت لكم الانعام الا ما يتلى عليكم فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور	ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ	H-103/22:30[5]. C'est ainsi. Quiconque magnifie les prohibitions de Dieu, cela lui sera meilleur auprès de son Seigneur. [Vous sont permis[R1] les troupeaux, sauf ce qui vous est récité.] Évitez l'opprobre[T1] des idoles et évitez les paroles mensongères.
[...] حُنَفَآءَ لِلَّهِ، غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ. وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ، فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ[1] ٱلطَّيْرُ، أَوْ تَهْوِي بِهِ ٱلرِّيحُ[2] فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ.	حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله فكانما خر من السما فتخطفه الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق	حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ	H-103/22:31[6]. [Soyez] droits pour Dieu,[T1] ne lui associant [rien]. Quiconque associe à Dieu, c'est comme s'il était tombé du ciel et que les oiseaux ravissent, ou que le vent fait tomber dans un endroit profond.
ذَٰلِكَ. وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ، فَإِنَّهَا [...] مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ[1].	ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب	ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ	H-103/22:32[7]. C'est ainsi. Quiconque magnifie les rituels[T1] de Dieu, [la magnification] est de la dévotion des cœurs.
لَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ، إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى، ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ.	لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى البيت العتيق	لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ	H-103/22:33. Vous y avez des profits jusqu'à un terme nommé, puis leur lieu [d'immolation] est auprès de l'antique Maison.

---

1 1) يُشْرِكْ (2 بَوَّانَا

2 1) مَعِيقٍ (5 يَأْتُونَ (4 رُجَالًا، رُجَّالًا، رُجَالى، رُجَّالى، رِجَّالًا (3 بِالْحِجِّ (2 وَأَذِنَ، وَآذِنْ

3 1) قراءة شيعية: ليشهدوا منافع لهم في الدين والدنيا أو: ليشهدوا منافع لهم في الدنيا والآخرة (2 قراءة شيعية: ليحضروا ♦ A1) Ce verset et le verset 103/22:36 abrogent l'interdiction préislamique de manger du sacrifice.

4 1) وَلِيَطَّوَّفُوا (3 وَلْيُوَفُّوا، وَلِيُوفُوا (2 لِيَقْضُوا

5 T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5 ♦ R1) Voir la note de bas de page de 70/16:115.

6 1) فَتَخَطَّفُهُ، فَتَخِطِّفُهُ، فَتَخَطِّفُهُ، فَتِخِطِّفُهُ، فَتِخِطَّفُهُ، تَخْطَفُهُ (2 الرِّياحُ ♦ T1) Voir la note de 51/10:105.

7 1) الْقُلُوبُ ♦ T1) exalte les injonctions sacrées (Hamidullah); honore les rites (Abdelaziz).

H-103/22:34[1]. À chaque nation, nous avons fait un rituel[T1], afin qu'ils mentionnent le nom de Dieu sur les animaux des troupeaux dont il les a approvisionnés. Votre Dieu est un dieu unique, soumettez-vous donc à lui. ~ Fais l'annonce aux humbles,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا[1]، لِّيَذْكُرُواْ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ. فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ، فَلَهُۥٓ أَسْلِمُواْ. ~ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ،

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ

ولكل امه جعلنا منسكا لكي يذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام فالهكم اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين

H-103/22:35[2]. ceux dont les cœurs sont apeurés, quand Dieu est rappelé, sont patients face à ce qui les toucha, observent la prière, ~ et dépensent de ce dont nous les avons approvisionnés.

ٱلَّذِينَ، إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ، وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ، وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ، وَٱلْمُقِيمِي ٱلصَّلَوٰةِ[1]، ~ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصبرين على ما اصابهم والمقيمى الصلوه ومما رزقنهم ينفقون

H-103/22:36[3]. Quant aux troupeaux,[T1] nous vous les avons faits parmi les rituels de Dieu. Vous y avez un bien. Mentionnez donc sur eux le nom de Dieu, quand ils sont en rangée. Quand ils gisent sur leurs flancs, mangez-en[A1] et nourrissez le content de son sort et le mendiant. Ainsi vous les avons-nous soumis. ~ Peut-être remercierez-vous!

وَٱلْبُدْنَ[1]، جَعَلْنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ. لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ. فَٱذْكُرُواْ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا، صَوَآفَّ[2]. فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا، فَكُلُواْ مِنْهَا، وَأَطْعِمُواْ ٱلْقَانِعَ[3] وَٱلْمُعْتَرَّ[4]. كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

والبدن جعلنها لكم من شعئر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صوافّ فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرنها لكم لعلكم تشكرون

H-103/22:37[4]. N'atteindront Dieu ni leurs chairs ni leurs sangs. Mais l'atteindra la dévotion de votre part.[R1] Ainsi vous les a-t-il soumis, afin que vous magnifiiez Dieu pour [les troupeaux] qu'il vous a offerts. ~ Fais l'annonce aux bienfaiteurs.

لَن يَنَالَ[1] ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا[2]. وَلَٰكِن يَنَالُهُ[3] ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ. كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ، لِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ [...]. ~ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ.

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

لن ينال الله لحومها ولا دماوها ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هدىكم وبشر المحسنين

H-103/22:38[5]. [---] Dieu défend ceux qui ont cru. ~ Dieu n'aime aucun traître, ingrat.

[---] إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ[1] عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ، كَفُورٍ.

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

ان الله يدمع عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور

H-103/22:39[6]. Autorisation est donnée à ceux qui sont combattus [de combattre], parce qu'ils ont été oppressés. Dieu est puissant pour les secourir.

أُذِنَ[1] لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ[2] [...]، بِأَنَّهُمْ ظُلِمُواْ. وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

اذن للذين يقتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير

H-103/22:40[7]. Ceux qu'on a fait sortir de leurs demeures sans droit, seulement parce qu'ils ont dit: "Dieu est notre Seigneur". Si Dieu ne repoussait pas les humains les uns par les autres, auraient été démolis des ermitages, des églises, des lieux de prière et des sanctuaires, où le nom de Dieu est beaucoup rappelé.

ٱلَّذِينَ أُخْرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ، إِلَّآ أَن يَقُولُواْ: "رَبُّنَا ٱللَّهُ". وَلَوْلَا دَفْعُ[1] ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ، لَّهُدِّمَتْ[2] صَوَٰمِعُ، وَبِيَعٌ، وَصَلَوَٰتٌ[3]، وَمَسَٰجِدُ، يُذْكَرُ فِيهَا ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًا. وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

الذين اخرجوا من ديرهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دمع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوت ومسجد يذكر فيها اسم الله كثيرا وليصرن الله من ينصره

---

1 1) مَنْسِكًا ♦ T1) Mawerdi: 1) Les rituels du pélerinage. 2) Les rituels des sacrifices offerts à Dieu.

2 1) وَالْمُقِيمِين الصَّلَاةَ، وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةَ، وَالْمُقِيمَ الصَّلَاةِ

3 1) وَالْبُدْنَ، وَالْبُدْنُ، وَالْبُدْنَ (2 وَالْمُعْتَرِيَ، وَالْمُعْتَرِ (4 الْقَنِعَ (3 صَوَافِيَ، صَوَافِياً، صَوَافٍ، صَوَافِنَ، صَوَافِي ♦ T1) les chameaux [et les vaches] (Hamidullah); les chameaux (Abdelaziz); les [chameaux] de belle prestance (Boubakeur). Lecture et traduction de Luxenberg: والنذر les voeux ♦ A1) Abrogation: voir 103/22:28.

4 1) تَنَالَ (2 لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاءَهَا (3 تَنَالُهُ، يُنَالُهُ ♦ R1) Cf. Am 5:21-22, Lv 1:9, 13, 17.

5 1) يَدْفَعُ

6 1) يُقَاتِلُونَ (2 أَذِنَ

7 1) وَصُلُوَاتٌ، وَصِلْوَاتٌ، وَصُلَوَاتٌ، وَصَلَوَاتٌ، وَصُلُوتٌ، وَصُلُوتا، وَصُلُوتٌ، وَصُلُوثا، وَصُلَوَاتٌ، وَصِلَوَاتٌ، وَصُلُوبٌ، وَصَلُوتٌ، (3 لَهُدِمَتْ (2 دِفَاعُ وَصُلُولى

~ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ، عَزِيزٌ.	طسيا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوى عزيز	إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ	Dieu secourra qui le secourt. ~ Dieu est fort, noble.
ٱلَّذِينَ، إِن مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ، أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ، وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ، وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ. ~ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ.	الذين ان مكنهم في الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عقبة الامور	الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ	H-103/22:41. Ceux qui, quand nous leur avons donné le pouvoir dans la terre, ont observé la prière, donné la dîme, ordonné le convenable et interdit le répugnant. ~ À Dieu la fin des affaires.
[---] وَإِن يُكَذِّبُوكَ [...]. فَقَدۡ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ، وَعَادٞ، وَثَمُودُ.	[---] وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود	وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ	H-103/22:42. [---] S'ils te démentent [ne sois pas surpris]. Les gens de Noé, 'Aad et Tamud ont démenti avant eux.
وَقَوۡمُ إِبۡرَٰهِيمَ، وَقَوۡمُ لُوطٖ،	وقوم ابرهيم وقوم لوط	وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ	H-103/22:43. Ainsi que les gens d'Abraham, les gens de Lot,
وَأَصۡحَٰبُ مَدۡيَنَ. وَكُذِّبَ مُوسَىٰ. فَأَمۡلَيۡتُ لِلۡكَٰفِرِينَ، ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ. ~ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ[1]!	واصحب مدين وكذب موسى فامليت للكفرين ثم اخذتهم فكيف كان نكير	وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَى فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ	H-103/22:44[1]. et les gens de Madian. Moïse a été aussi démenti. J'ai alors temporisé avec ceux qui ont mécru, ensuite je les ai pris. ~ Comment fut alors ma réprobation!
[---] فَكَأَيِّن[1] مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا[2] وَهِيَ ظَالِمَةٞ! فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا، وَبِئۡرٖ[3] مُّعَطَّلَةٖ[4]، وَقَصۡرٖ مَّشِيدٍ.	مطاير من مدينه اهلكناها وهى ظالمه فهى خاويه على عروشها وبير معطله وقصر مشيد	فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ	H-103/22:45[2]. [---] Que de cités avons-nous fait périr quand elles ont été oppressives! Les voilà vides et ruinées jusqu'à leurs fondations, avec un puits délaissé et un palais élevé.
أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ، فَتَكُونَ[1] لَهُمۡ قُلُوبٞ يَعۡقِلُونَ بِهَآ، أَوۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۖ؟ فَإِنَّهَا[2] لَا تَعۡمَى ٱلۡأَبۡصَٰرُ. وَلَٰكِن تَعۡمَى ٱلۡقُلُوبُ ٱلَّتِي فِي ٱلصُّدُورِ.	افلم يسيروا في الارض الاحب منظور لهم ملوب يعملور بها او اذان يسمعور بها مانها لا يعمى الابصر ولكن يعمى الملوب التي في الصدور	أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ	H-103/22:46[3]. Ne se sont-ils pas mus dans la terre, afin d'avoir des cœurs pour raisonner, ou des oreilles pour écouter?[R1] Car ce ne sont pas les regards qui s'aveuglent. Mais ce sont les cœurs qui sont dans les poitrines qui s'aveuglent.
وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ. وَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥۚ. وَإِنَّ يَوۡمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلۡفِ سَنَةٖ، مِّمَّا تَعُدُّونَ[1].	ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله وعده وان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون	وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ	H-103/22:47[4]. Ils veulent que tu hâtes la punition. Dieu ne manquera pas à sa promesse. Un jour auprès de ton Seigneur équivaut à mille ans de ceux que vous comptez.[R1]
وَكَأَيِّن[1] مِّن قَرۡيَةٍ أَمۡلَيۡتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ! ثُمَّ أَخَذۡتُهَا. ~ وَإِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ.	وكاين من قرية املين لها وهى ظالمه ثم اخذتها والى المصير	وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ	H-103/22:48[5]. Que de cités avec lesquelles n'ai-je pas temporisé quand elles étaient oppressives! Ensuite je les ai prises. C'est vers moi la destination.
[---] قُلۡ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِنَّمَآ أَنَا لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٞ".	مل يايها الناس انما انا لكم نذير مبين	قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ	H-103/22:49. [---] Dis: "Ô humains! Je ne suis pour vous qu'un avertisseur manifeste".
فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، ~ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ، وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ.	فالذين امنوا وعملوا الصلحت لهم مغفره ورزق كريم	فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ	H-103/22:50. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres, ~ auront un pardon et une provision honorable.

---

1 1) نَكِيرِي

2 1) فَكَايِنْ، فَكَايِنْ، فَكَأَيْ (2 أَهْلَكْتُهَا (3 وَبِيْرٍ (4 مُعْطَلَةٍ

3 1) فَيَكُونَ (2 فَإِنَّهُ ♦ R1) Cf. Ps 115:5-6; Is 6:9-10; Mt 13:13-14.

4 1) يَعُدُّونَ ♦ R1) Cf. Ps 90:4; 2 P 3:8-9.

5 1) وَكَايِنْ، وَكَأَيْ، وَكَأَيْنْ، وَكَيْئِنْ، وَكَئِنَّ، وَكَأَنْ، وَكَأَيٍ، وَكَيٍ، وَكَاينْ، وَكَيَيِّنْ

H-103/22:51[1]. Mais ceux qui se sont efforcés [à annuler] nos signes, défiant [les ordres de Dieu], ceux-là sont les gens de la géhenne.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡاْ فِيٓ [...] ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ[1] [...]، أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ.

والدين سعوا في اياتنا معجزين اولئك اصحب الجحيم

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

M-103/22:52[2]. [---] Nous n'avons envoyé, avant toi, ni messager, ni prophète, sans que, quand il a désiré, le Satan n'ait lancé [le doute] dans son désir. Dieu abroge alors ce que le Satan lance, puis Dieu rend décisifs ses signes. ~ Dieu est connaisseur, sage.

[---] وَمَآ أَرۡسَلۡنَا، مِن قَبۡلِكَ، مِن رَّسُولٖ، وَلَا نَبِيٍّ إِلَّآ، إِذَا تَمَنَّىٰٓ، أَلۡقَى ٱلشَّيۡطَٰنُ [...] فِيٓ أُمۡنِيَّتِهِۦ[2]. فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ، ثُمَّ يُحۡكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦۗ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٞ.

وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبي الا اذا تمنى القى الشيطن في امنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطن ثم يحكم الله ايته والله عليم حكيم

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

M-103/22:53[3]. Afin qu'il fasse, de ce que lance le Satan, une épreuve pour ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs et pour ceux dont les cœurs sont endurcis. ~ Les oppressifs sont dans une dissension lointaine.

لِّيَجۡعَلَ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ، وَٱلۡقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمۡۗ. ~ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ.

لنجعل ما يلقي الشيطن فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وان الظلمين لفي شقاق بعيد

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

M-103/22:54[4]. Et afin que ceux auxquels la connaissance fut donnée sachent que ceci est la vérité de ton Seigneur, qu'ils y croient et que leurs cœurs s'humilient devant lui. ~ Dieu guide ceux qui ont cru vers un chemin droit.

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ، فَيُؤۡمِنُواْ بِهِۦ، فَتُخۡبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمۡۗ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ.

ولعلم الذين اوتوا العلم انه الحق من ربك فيومنوا به فتخبت له قلوبهم وان الله لهاد الذين امنوا الى صرط مستقيم

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

M-103/22:55[5]. Ceux qui ont mécru ne cesseront d'être dans un doute à son sujet, que quand l'heure leur viendra soudainement, ~ ou quand leur viendra la punition d'un jour stérile.

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي مِرۡيَةٖ[1] مِّنۡهُ، حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةً[2]، ~ أَوۡ يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَقِيمٖ.

ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى ياتيهم الساعة بغتة او ياتيهم عذاب يوم عقيم

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ

H-103/22:56[6]. Le royaume, ce jour-là, sera à Dieu. Il jugera parmi eux. Ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres seront dans les jardins du délice[T1].

ٱلۡمُلۡكُ، يَوۡمَئِذٖ، لِّلَّهِۚ. يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡۚ. فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ.

الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين امنوا وعملوا الصلحت في جنت النعيم

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

H-103/22:57. Et ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ~ ceux-là auront une punition humiliante.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ.

والذين كفروا وكذبوا باياتنا فاولئك لهم عذاب مهين

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

H-103/22:58[7]. [---] Ceux qui ont émigré dans la voie de Dieu, puis ont été tués, ou sont morts, Dieu les approvisionnera d'une bonne provision. ~ Dieu est le meilleur des pourvoyeurs.

[---] وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، ثُمَّ قُتِلُوٓاْ[1]، أَوۡ مَاتُواْ، لَيَرۡزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزۡقٗا حَسَنٗاۗ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ.

والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا او ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا وان الله لهو خير الرزقين

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

H-103/22:59[8]. Il les fera entrer par une entrée dont ils sont satisfaits. ~ Dieu est connaisseur, magnanime.

لَيُدۡخِلَنَّهُم مُّدۡخَلٗا[1] يَرۡضَوۡنَهُۥۗ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ، حَلِيمٞ.

ليدخلنهم مدخلا يرضونه وان الله لعليم حليم

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

---

1 1) مُعَجِّزِينَ، مُعْجِزِينَ

2 1) أُمْنِيَتِهِ، قراءة شيعية: وَما أَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلا نَبِيٍّ وَلا مُحَدَّثٍ إِلَّا إِذا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ (2 وَلَا نَبِيٍّ ولا مُحَدِّثٍ

3 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion.

4 1) لَهَادِي، لَهَادٍ

5 1) بَغَتَةً، بَغَتَّةً (2 مُرْيَةٍ

6 T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins.

7 1) قُتِّلُوا

8 1) مَدْخَلًا

H-103/22:60. [---] C'est ainsi. Quiconque châtie semblablement à ce dont il a été châtié, ensuite il a été agressé, Dieu le secourra. ~ Dieu est gracieux, pardonneur.	ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ	كلط ومن عامب بمثل ما عوقب به ثم بغى عليه لينصرنه الله ان الله لعفو غفور	[---] ذَٰلِكَ. وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِۦ، ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ، لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ، غَفُورٌ.
H-103/22:61. [---] Cela parce que Dieu fait pénétrer la nuit dans le jour et il fait pénétrer le jour dans la nuit. ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.	ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ	كلط بان الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وان الله سميع بصير	[---] ذَٰلِكَ. بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِي ٱلنَّهَارِ، وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيْلِ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ، بَصِيرٌ.
H-103/22:62[1]. [---] Cela parce que Dieu est la vérité et ce qu'ils appellent hors de lui est le faux. ~ Dieu est l'élevé, le grand.	ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	كلط بان الله هو الحق وان ما يدعون من دونه هو الباطل وان الله هو العلي الكبير	[---] ذَٰلِكَ. بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ[1] مَا يَدْعُونَ[2]، مِن دُونِهِۦ، هُوَ ٱلْبَٰطِلُ. ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْكَبِيرُ.
H-103/22:63[2]. [---] N'as-tu pas vu que Dieu fait descendre du ciel de l'eau et la terre devient verdoyante? ~ Dieu est accommodant, informé.	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ	الم تر ان الله انزل من السما ما فتصبح الارض مخضرة ان الله لطيف خبير	[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً، فَتُصْبِحُ ٱلْأَرْضُ مُخْضَرَّةً[1]؟ ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ، خَبِيرٌ.
H-103/22:64. À lui ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre. ~ Dieu est l'indépendant, le louable.	لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ	له ما في السموت وما في الارض وان الله لهو الغني الحميد	لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْغَنِيُّ، ٱلْحَمِيدُ.
H-103/22:65[3]. N'as-tu pas vu que Dieu vous a soumis tout ce qui est dans la terre, que les felouques courent dans la mer sur son ordre et qu'il retient le ciel [pour qu'il [ne] tombe sur la terre, sinon avec son autorisation? ~ Dieu est compatissant, miséricordissime envers les humains.	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ	الم تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك السما ان تقع على الارض الا باذنه ان الله بالناس لرءوف رحيم	أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ، وَٱلْفُلْكَ[1] تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ، وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ [...] أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ، إِلَّا بِإِذْنِهِۦٓ؟ ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ، رَّحِيمٌ.
H-103/22:66. C'est lui qui vous a donné vie, puis il vous fait mourir, puis il vous donne vie. ~ L'humain est ingrat.	وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ	وهو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ان الانسن لكفور	وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَحْيَاكُمْ، ثُمَّ يُمِيتُكُمْ، ثُمَّ يُحْيِيكُمْ. ~ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ.
H-103/22:67[4]. [---] À chaque nation, nous avons fait un rituel[T1] qu'ils suivent. Qu'ils ne disputent donc point avec toi sur l'affaire. Appelle ton Seigneur. ~ Tu es sur une direction droite.	لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ	لكل امه جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم	[---] لِّكُلِّ أُمَّةٍ، جَعَلْنَا مَنسَكًا،[1] هُمْ نَاسِكُوهُ. فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ[2] فِي ٱلْأَمْرِ. وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ. ~ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ[1].
H-103/22:68[5]. S'ils disputent avec toi, alors dis: "Dieu sait mieux ce que vous faites".[A1]	وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ	وان جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون	وَإِن جَٰدَلُوكَ، فَقُلِ: "ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ".
H-103/22:69[6]. Dieu jugera parmi vous, au jour de la résurrection, ~ de ce en quoi vous divergiez.[A1]	اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ	الله يحكم بينكم يوم القيمه فيما كنتم فيه تختلفون	ٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ، ~ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ.
H-103/22:70. [---] N'as-tu pas su que Dieu sait ce qui est dans le ciel et dans la terre? Cela est dans un livre. ~ Cela, pour Dieu, est facile.	أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ	الم تعلم ان الله يعلم ما في السما والارض ان ذلك في كتب ان ذلك على الله يسير	[---] أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ؟ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍ. ~ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ.

---

1 1) تَدْعُونَ، يُدْعَونَ (2 وَإِنَّ

2 1) مَخْضَرَةً

3 1) وَالْفُلْكُ، وَالْفُلْكُ

4 1) مَنْسِكًا (2 يُنَازِعُنَّكَ، يَنْزِعُنَّكَ، يَنْزِعُنَّكَ ♦ T1) Mawerdi: 1) Les rituels du pélerinage. 2) Les rituels des sacrifices offerts à Dieu.

5 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

6 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

H-103/22:71[1]. [---] Pourtant ils adorent, hors de Dieu, ce dont il n'a fait descendre aucune autorité et ce dont ils n'ont aucune connaissance. ~ Les oppressifs n'auront pas de secoureur.

[---] وَيَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ[1] سُلْطَٰنًا، وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ عِلْمٌ. ~ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ.

ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطنا وما ليس لهم به علم وما للظلمين من نصير

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

H-103/22:72[2]. Quand nos signes manifestes leur sont récités, tu reconnais la répugnance sur les faces de ceux qui ont mécru. Ils agressent presque ceux qui leur récitent nos signes. Dis: "Vous informerai-je de quelque chose de pire que cela? Le feu, que Dieu a promis à ceux qui ont mécru. ~ Quelle abominable destination!"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ، تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلْمُنكَرَ[1]. يَكَادُونَ يَسْطُونَ[2] بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا. قُلْ: "أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ؟ ٱلنَّارُ، وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!"

واذا تتلى عليهم ايتنا بينت تعرف في وجوه الذين كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم ايتنا قل افانبئكم بشر من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا وبئس المصير

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ أَيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ أَيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

H-103/22:73[3]. Ô humains! Un exemple a été cité, écoutez-le donc: "Ceux que vous appelez, hors de Dieu, ne sauraient pas créer une mouche, quand même ils se rassembleraient pour cela. Et si la mouche leur dérobait quelque chose, ils ne sauraient la sauver d'elle. Le solliciteur et le sollicité sont faibles!"

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! ضُرِبَ مَثَلٌ، فَٱسْتَمِعُواْ لَهُۥٓ: "إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ[1]، مِن دُونِ ٱللَّهِ، لَن يَخْلُقُواْ ذُبَابًا، وَلَوِ ٱجْتَمَعُواْ لَهُۥ. وَإِن يَسْلُبْهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا، لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ. ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ!"

يا ايها الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف الطالب والمطلوب

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

H-103/22:74. Ils n'apprécient pas Dieu comme il mérite d'être apprécié. ~ Dieu est fort, noble.

مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ، عَزِيزٌ.

ما قدروا الله حق قدره ان الله لقوي عزيز

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

H-103/22:75. [---] Dieu choisit des messagers parmi les anges et parmi les humains. ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.

[---] ٱللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا، وَمِنَ ٱلنَّاسِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، بَصِيرٌ.

الله يصطفي من الملئكة رسلا ومن الناس ان الله سميع بصير

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

H-103/22:76[4]. Il sait ce qui est devant eux et ce qui est derrière eux. ~ À Dieu retournent les affaires.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ. ~ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ[1] ٱلْأُمُورُ.

يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم والى الله يرجع الامور

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

H-103/22:77. [---] Ô vous qui avez cru! Agenouillez-vous, prosternez-vous, adorez votre Seigneur et faites le bien. ~ Peut-être réussirez-vous!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱرْكَعُواْ، وَٱسْجُدُواْ، وَٱعْبُدُواْ رَبَّكُمْ، وَٱفْعَلُواْ ٱلْخَيْرَ. ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!

يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-103/22:78[5]. Luttez [dans la voie de] Dieu comme il doit être lutté pour lui.[A1] C'est lui qui vous a choisis. Il ne vous a fait aucun embarras dans la religion. [Suivez] la religion de votre père Abraham. C'est lui qui vous a nommés, auparavant, les soumis, comme dans ce [Coran], afin que le messager soit témoin sur vous et que vous soyez témoins sur les humains. Observez la prière et donnez la dîme. Recherchez la protection de Dieu.

وَجَٰهِدُواْ فِي [...] ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦ. هُوَ ٱجْتَبَىٰكُمْ. وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلدِّينِ مِنْ حَرَجٍ. [...] مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَ. هُوَ[1] سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ، مِن قَبْلُ، وَفِي هَٰذَا [...]، لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ، وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ. فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ. وَٱعْتَصِمُواْ بِٱللَّهِ. هُوَ

وجهدوا في الله حق جهاده هو اجتبكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو سمكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوه واتوا الزكوه واعتصموا بالله هو

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ

---

1 1) يُنْزِلْ
2 1) يَصْطُونَ (2 يُعْرَفُ ... الْمُنْكَرُ
3 1) يَدْعُونَ، يُدْعَونَ
4 1) تَرْجِعُ
5 1) اللهُ ♦ A1) Abrogé par 108/64:16 qui met comme limite "autant que vous pouvez".

مَوْلَىٰكُمْ. ~ فَنِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ! وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ!	الـحـكـوه واعـتـصـمـوا بـالـلـه هـو مـولـيـكـم مـنـعـم الـمـولـى ونـعـم الـنـصـيـر	النَّصِيرُ	Il est votre allié ~ Quel merveilleux allié! Et quel merveilleux secoureur!

Chapitre 104/63: Les hypocrites
سُورَة المُنَافِقُون

11 versets - hégirien[1]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بـسـم الـلـه الـرحـمـن الـرحـيـم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]
إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُنَٰفِقُونَ، قَالُواْ: "نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِ". وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ. وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ.	اذا جاءك الـمـنـافـقـون قـالـوا نـشـهـد انـك لـرسـول الـلـه والـلـه يـعـلـم انـك لـرسـولـه والـلـه يـشـهـد ان الـمـنـافـقـيـن لـكـاذبـون	إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ	H-104/63:1. Quand les hypocrites viennent à toi, ils disent: "Nous témoignons que tu es le messager de Dieu". Dieu sait que tu es son messager. Et Dieu témoigne que les hypocrites sont des menteurs.
ٱتَّخَذُوٓاْ أَيْمَٰنَهُمْ[1] جُنَّةً، فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ. ~ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ!	اتـخـذوا ايـمـانـهـم جـنـه مـصـدوا عـن سـبـيـل الـلـه انـهـم سـا مـا كـانـوا يـعـمـلـون	اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	H-104/63:2[3]. Ils ont pris leurs serments comme une cache,[T1] et ils ont ainsi détourné de la voie de Dieu. ~ Comme est maléfique ce qu'ils faisaient!
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُواْ، ثُمَّ كَفَرُواْ. فَطُبِعَ[1] عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ. ~ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ.	ذلـك بـانـهـم امـنـوا ثـم كـفـروا فـطـبـع عـلـى قـلـوبـهـم فـهـم لا يـفـقـهـون	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ	H-104/63:3[4]. Cela parce qu'ils ont cru, puis mécru. Leurs cœurs ont été alors scellés. ~ Voilà pourquoi ils ne comprennent pas.
وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ، تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ. وَإِن يَقُولُواْ، تَسْمَعْ[1] لِقَوْلِهِمْ. كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ[2] مُّسَنَّدَةٌ. يَحْسَبُونَ[3] كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ. هُمُ ٱلْعَدُوُّ فَٱحْذَرْهُمْ. قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ. ~ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ؟	واذا رايـتـهـم تـعـجـبـك اجـسـامـهـم وان يـقـولـوا تـسـمـع لـقـولـهـم كـانـهـم خـشـب مـسـنـده يـحـسـبـون كـل صـيـحـه عـلـيـهـم هـم الـعـدو فـاحـذرهـم قـاتـلـهـم الـلـه انـى يـؤفـكـون	وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ	H-104/63:4[5]. Quand tu les vois, leurs corps t'émerveillent. S'ils parlent, tu écoutes leur parole. Ils sont comme du bois appuyé. Ils pensent que chaque clameur est contre eux. Ils sont l'ennemi. Craignez-les alors. Que Dieu les combatte. ~ Comment sont-ils pervertis?
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "تَعَالَوْاْ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ"، لَوَّوْاْ[1] رُءُوسَهُمْ، وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ[2]، ~ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ.	واذا قـيـل لـهـم تـعـالـوا يـسـتـغـفـر لـكـم رسـول الـلـه لـووا رؤوسـهـم ورايـتـهـم يـصـدون وهـم مـسـتـكـبـرون	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ	H-104/63:5[6]. Quand on leur dit: "Venez afin que le messager de Dieu demande pardon pour vous", ils retournent leurs têtes et tu les vois détourner, ~ en étant arrogants.
[---] سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ[1] لَهُمْ[2] أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ. لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ.	سـوا عـلـيـهـم اسـتـغـفـرت لـهـم ام لـم تـسـتـغـفـر لـهـم لـن يـغـفـر الـلـه لـهـم ان الـلـه لا يـهـدى الـقـوم الـفـاسـقـيـن	سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ	H-104/63:6[7]. [---] Cela est égal pour eux que tu demandes pardon pour eux ou que tu ne demandes pas pardon pour eux. Dieu ne leur pardonnera pas. ~ Dieu ne guide pas les gens pervers.
[---] هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: "لَا تُنفِقُواْ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ، حَتَّىٰ يَنفَضُّواْ[1]". وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~	هـم الـذين يـقـولـون لا تـنـفـقـوا عـلـى مـن عـنـد رسـول الـلـه حـتـى يـنـفـضـوا ولـلـه خـزائـن الـسـمـوات والارض	هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ	H-104/63:7[8]. [---] Ce sont eux qui disent: "Ne dépensez pas pour ceux qui sont auprès du messager de Dieu, afin qu'ils se dispersent". À Dieu les réserves des cieux et de la terre. ~ Mais les hypocrites

---

1 Titre tiré du verset 1.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) إِيْمَانَهُمْ ♦ T1) bouclier (Hamidullah); protection (Abdelaziz).

4 1) فَطَبَعَ، فَطَّبَعَ اللهُ

5 1) يَحْسِبُونَ (3 خُشْبٌ، خَشَبٌ (2 يُسْمَعْ

6 1) يَصِدُّونَ (2 لَوَوْا

7 1) قراءة شيعية: استغفرت لهم سبعين مرة (2 آسْتَغْفَرْتَ

8 1) يُنْفِضُوا

وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ.

ولكن المنفقين لا يفقهون

ne comprennent pas.

[---] يَقُولُونَ: "لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ، لَيُخْرِجَنَّ[1] ٱلْأَعَزُّ[2] مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ". وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ. ~ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ.

يقولون لئن رجعنا إلى المدينة ليخرجن الأعز منها الأذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون

H-104/63:8[1]. [---] Ils disent: "Si nous retournons à Médine, le plus noble en fera sortir le plus humble". Or, la noblesse appartient à Dieu, à son messager et aux croyants. ~ Mais les hypocrites ne savent pas.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟! لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ. وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ، ~ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

يا أيها الذين آمنوا لا تلهكم أموالكم ولا أولادكم عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فأولئك هم الخاسرون

H-104/63:9. [---] Ô vous qui avez cru! Que ni vos biens ni vos enfants ne vous distraient du rappel de Dieu. Quiconque fait cela, ~ ceux-là sont les perdants.

وَأَنفِقُوا۟ مِن مَّا رَزَقْنَٰكُم، مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ: "رَبِّ! لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ[1] إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ، فَأَصَّدَّقَ[2] وَأَكُن[3] مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ[4]!"

وأنفقوا من ما رزقناكم من قبل أن يأتي أحدكم الموت فيقول رب لولا أخرتني إلى أجل قريب فأصدق وأكن من الصالحين

H-104/63:10[2]. Dépensez de ce dont nous vous avons approvisionnés avant que la mort ne vienne à l'un de vous et qu'il ne dise: "Mon Seigneur! Si seulement tu me retardais à un terme proche, afin que je puisse donner l'aumône et être des vertueux!"

وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا، إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا. ~ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ[1].

ولن يؤخر الله نفسا إذا جاء أجلها والله خبير بما تعملون

H-104/63:11[3]. Mais Dieu ne retarde pas une âme quand son terme est venu. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

Chapitre 105/58: La disputeuse

سُورَة المُجَادِلَة

22 versets - hégirien[4]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[5]

قَدْ سَمِعَ[1] ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّتِى تُجَٰدِلُكَ[2] فِى زَوْجِهَا، وَتَشْتَكِىٓ إِلَى ٱللَّهِ. وَٱللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَآ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ، بَصِيرٌ.

قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي إلى الله والله يسمع تحاوركما إن الله سميع بصير

H-105/58:1[6]. Dieu a écouté la parole de celle qui dispute avec toi à propos de son époux et se plaint à Dieu. Dieu écoute votre conversation. ~ Dieu est écouteur, clairvoyant.

ٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ[1] مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم، مَّا هُنَّ أُمَّهَٰتِهِمْ[2]. إِنْ أُمَّهَٰتُهُمْ إِلَّا ٱلَّٰٓـِٔى[3] وَلَدْنَهُمْ. وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ ٱلْقَوْلِ وَزُورًا. ~ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ، غَفُورٌ.

الذين يظاهرون منكم من نسائهم ما هن أمهاتهم إن أمهاتهم إلا اللائي ولدنهم وإنهم ليقولون منكرا من القول وزورا وإن الله لعفو غفور

H-105/58:2[7]. Ceux parmi vous qui comparent le dos de leurs épouses au dos de leurs mères [doivent savoir qu'] elles ne sont pas leurs mères. Leurs mères ne sont que celles qui les ont enfantés. Ils disent une parole répugnante et mensongère. ~ Dieu est gracieux, pardonneur.[R1]

وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ[1] مِن نِّسَآئِهِمْ، ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا۟ [...]، [...] فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا.

والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير رقبة من قبل أن يتماسا

H-105/58:3[8]. Ceux qui comparent le dos de leurs épouses au dos de leurs mères, puis retournent sur [ce] qu'ils ont dit, [doivent] libérer une nuque [d'esclave]

---

1 1) لَنُخْرِجَنَّ ، لَنَخْرُجَنَّ - الْأَعَزَّ (2 لَيَخْرُجَنَّ، لَيُخْرَجَنَّ

2 1) فَأَزَّكَّى وَأَكُونَ مِنَ الصَّادِقِينَ (4 وَأَكُونَ، وَأَكُونُ (3 فَأَتَصَدَّقَ (2 أَخَّرْتَنِ

3 1) يَعْمَلُونَ

4 Titre tiré du verset 1. Autre titre: الظهار

5 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

6 1) تُحَاوِرُك (2 يَسْمَعُ

7 1) يَظَّهَّرُونَ، يَظَّاهَرُونَ، يَتَظَاهَرُونَ، يَتَظَهَّرُونَ (2 أُمَّهَاتُهِمْ، بِأُمَّهَاتِهِمْ (3 اللَّايْ، اللَّاءِ R1) Si l'homme fait un vœu d'abstinence, il doit soit divorcer, soit révoquer son vœu (Mishnah, Ketubot 5:6 (D), Talmud, Ketubot 61b). Voir aussi le verset 87/2:226.

8 1) يَظَّهَّرُونَ، يَظَّاهَرُونَ، يَتَظَاهَرُونَ، يَتَظَهَّرُونَ

avant qu'ils ne se touchent. C'est cela que vous êtes exhortés à faire. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ.

بوعظون به والله بما تعملون خبير

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

H-105/58:4. Quiconque ne trouve pas, [devra] jeûner deux mois consécutifs avant qu'ils ne se touchent. Quiconque ne peut pas, [devra] nourrir soixante indigents. Cela pour que vous croyiez en Dieu et en son messager. Celles-là sont les limites de Dieu. ~ Les mécréants auront une punition douloureuse.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ، [...] فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا. فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ، [...] فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا. ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ. وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ. ~ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

ممن لم يجد مصيام سهرين متتابعين من مبل ان يتماسا ممن لم يستطع ماطعام ستين مسطينا ذلك لتومنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكمرين عذاب اليم

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-105/58:5. [---] Ceux qui s'opposent à Dieu et à son messager seront consternés comme furent consternés ceux d'avant eux. Nous avons fait descendre des signes manifestes. ~ Les mécréants auront une punition humiliante,

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُواْ كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ. وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ. ~ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ،

ان الدين يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت الدين من مبلهم وبد انزلنا ايت بينت وللكمرين عذاب مهين

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

H-105/58:6. le jour où Dieu les ressuscitera tous et les informera de ce qu'ils ont fait. Dieu l'a énuméré, mais ils l'ont oublié. ~ Dieu est témoin sur toute chose.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا، فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْ. أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ، وَنَسُوهُ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ.

يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا احصيه الله ونسوه والله على كل سي سهيد

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

H-105/58:7[1]. [---] N'as-tu pas vu que Dieu sait ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre? Pas de confidences de trois sans qu'il ne soit leur quatrième,[R1] ni de cinq sans qu'il ne soit leur sixième, ni moins ni plus que cela sans qu'il ne soit avec eux, où qu'ils soient. Ensuite il les informera de ce qu'ils ont fait, au jour de la résurrection. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

[---] أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ؟ مَا يَكُونُ[1] مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ[2] إِلَّا هُوَ[3] رَابِعُهُمْ، وَلَا خَمْسَةٍ[4] إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ، وَلَآ أَدْنَىٰ[5] مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْثَرَ[6] إِلَّا هُوَ[3] مَعَهُمْ، أَيْنَ مَا كَانُواْ[7]. ثُمَّ يُنَبِّئُهُم[8] بِمَا عَمِلُواْ، يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

الم تر ان الله يعلم ما في السموت وما في الارض ما يكون من نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر الا هو معهم اين ما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيمة ان الله بكل سي عليم

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-105/58:8[2]. N'as-tu pas vu ceux auxquels les confidences ont été interdites, puis ils retournent à ce qui leur a été interdit et se font des confidences dans le péché, l'hostilité et la désobéissance au messager? Quand ils viennent à toi, ils te saluent avec ce dont Dieu ne t'a pas salué et disent en eux-mêmes: "Si seulement Dieu nous punissait pour ce que nous disons!" La géhenne leur suffit, où ils rôtiront[T1]. ~ Quelle abominable destination!

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نُهُواْ عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ، ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُواْ عَنْهُ، وَيَتَنَٰجَوْنَ[1] بِٱلْإِثْمِ، وَٱلْعُدْوَٰنِ[2]، وَمَعْصِيَتِ[3] ٱلرَّسُولِ؟ وَإِذَا جَآءُوكَ، حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ ٱللَّهُ، وَيَقُولُونَ فِيٓ أَنفُسِهِمْ: "لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ!" حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ، يَصْلَوْنَهَا. ~ فَبِئْسَ[4] ٱلْمَصِيرُ!

الم تر الى الدين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه ويتجون بالاثم والعدون ومعصيت الرسول واذا جاوك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها بئس المصير

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

H-105/58:9[3]. Ô vous qui avez cru! Quand vous vous faites des confidences, ne vous faites pas des confidences dans le péché, l'hostilité et la désobéissance au messager. Mais faites-vous des confidences dans la bonté et la dévotion. ~

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا تَنَٰجَيْتُمْ[1]، فَلَا تَتَنَٰجَوْاْ[2] بِٱلْإِثْمِ، وَٱلْعُدْوَٰنِ[3]، وَمَعْصِيَتِ[4] ٱلرَّسُولِ. وَتَنَٰجَوْاْ بِٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ. ~ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ إِلَيْهِ

يا ايها الدين امنوا اذا نجيتم فلا تتجوا بالاثم والعدون ومعصيت الرسول وتجوا بالبر والتموى واتموا الله الذي اليه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

---

1 1) تَكُونُ (2 ثَلَاثَةً (3 الله (4 خَمْسَةً (5 أَقَل (6 أَكْثَرُ، أَكْبَرُ (7 إذا انتجَوْا = يُنْبِئُهُمْ (8 أَيْنَ مَا كَانُوا ♦ R1) Cf. Mt 18:19-20.

2 1) وَيَتَنَجْوَنَ (2 وَالْعِدْوَانِ (3 وعِصيَان، ومَعْصِيات (4 فَبِئْسَ ♦ T1) Traduction probable: la géhenne où ils descendront (du verbe syriaque ܨܠܝ sla).

3 1) إِنْتَجَيْتُمْ (2 تَنْتَجُوْا، تَنَاجَوْا، تَنَاجَوْا (3 وَالْعِدْوَانِ (4 وعِصيَان، ومَعْصِيات

تُحۡشَرُونَ.	حسدون	Craignez Dieu vers qui vous serez rassemblés.
إِنَّمَا ٱلنَّجۡوَىٰ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ لِيَحۡزُنَ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ. وَلَيۡسَ بِضَارِّهِمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ.	اما النحوى من السطر لنحزن الذين امنوا وليس بضارهم سا الا باذن الله وعلى الله ملتوكل المومنون	إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
H-105/58:10[1]. Les confidences ne sont que du Satan pour attrister ceux qui ont cru. Mais il ne peut leur nuire en rien qu'avec l'autorisation de Dieu. ~ Que les croyants se confient à Dieu.		
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا قِيلَ لَكُمۡ: "تَفَسَّحُواْ[1] فِي ٱلۡمَجَٰلِسِ[2]"، فَٱفۡسَحُواْ. يَفۡسَحِ ٱللَّهُ لَكُمۡ. وَإِذَا قِيلَ: "ٱنشُزُواْ"، فَٱنشُزُواْ[3]. [يَرۡفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ، دَرَجَٰتٖ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ[4] خَبِيرٞ.]	يا ايها الذين امنوا اذا ميل لكم تفسحوا مى المجلس فافسحوا يفسح الله لكم واذا ميل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
H-105/58:11[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand on vous dit: "Faites place dans les assises", alors faites place, Dieu vous fera une place. Quand on dit: "Levez-vous", alors levez-vous. [Dieu élèvera en degrés ceux parmi vous qui ont cru et ceux auxquels la connaissance fut donnée. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.]		
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ، فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَةٗ[1]. ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُ. ~ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ، رَّحِيمٌ.	يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول مقدموا بين يدى نجويكم صدقة ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا فان الله غفور رحيم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
H-105/58:12[3]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand vous avez une confidence avec le messager, donnez une aumône avant vos confidences.[A1] Cela est meilleur pour vous et plus pur. ~ Mais si vous ne trouvez pas, Dieu est pardonneur, miséricordissime.		
ءَأَشۡفَقۡتُمۡ أَن تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَٰتٖ؟ فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ، وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ، فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ، وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ. ~ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ[1].	اسمعتم ان تقدموا بين يدى نجويكم صدقت فاذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا الله ورسوله والله خبير بما تعملون	أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
H-105/58:13[4]. Vous êtes-vous préoccupés de donner une aumône avant vos confidences? Quand vous ne l'avez pas faite et que Dieu vous a pardonné, alors observez la prière, donnez la dîme et obéissez à Dieu et à son messager. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.		
[---] أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ قَوۡمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم؟ مَّا هُم مِّنكُمۡ، وَلَا [...] مِنۡهُمۡ. وَيَحۡلِفُونَ عَلَى ٱلۡكَذِبِ، ~ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ.	الم تر الى الذين تولوا موما عضب الله عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
H-105/58:14. [---] N'as-tu pas vu ceux qui se sont alliés à des gens contre qui Dieu a été en colère? Ils ne sont ni des vôtres, ni [vous] des leurs. Ils jurent mensongèrement, ~ alors qu'ils savent.		
أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابًا شَدِيدًا. ~ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ!	اعد الله لهم عذابا سديدا انهم سا ما كانوا يعملون	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
H-105/58:15. Dieu leur a préparé une punition sévère. ~ Comme est maléfique ce qu'ils faisaient!		
ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ[1] جُنَّةٗ، فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ. ~ فَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ.	اتخذوا ايمنهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب مهين	اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ
H-105/58:16[5]. Ils ont pris leurs serments comme une cache,[T1] et ils ont ainsi détourné de la voie de Dieu. ~ Ils auront une punition humiliante.		
لَّن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔاۖ. أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ. ~ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ.	لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله سا اولئك اصحب النار هم فيها خلدون	لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
H-105/58:17. Ni leurs biens ni leurs enfants ne leur serviront à rien contre Dieu. Ceux-là sont les gens du feu. ~ Ils y seront éternellement.		
يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعٗا، فَيَحۡلِفُونَ لَهُۥ، كَمَا يَحۡلِفُونَ	يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون	يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ
H-105/58:18[6]. Le jour où Dieu les ressuscitera tous, ils lui jureront alors		

---

1 1) لِيُحْزِنَ، لِيَحْزَنَ

2 1) تَفَاسَحُوا، تَفْسَحُوا (2 الْمَجْلِسِ، الْمَجْلَسِ (3 انْشِزُوا فَانْشِزُوا (4 يَعْمَلُونَ

3 1) صَدَقَاتٍ ♦ A1) Abrogé par 105/58:13.

4 1) يَعْمَلُونَ

5 1) إِيْمَانَهُمْ ♦ T1) Voir la note de 104/63:2.

6 1) وَيَحْسِبُونَ

لَكُمْ، وَيَحْسَبُونَ[1] أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ. ~ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ.

لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

لكم ويحسبون انهم على شى الا انهم هم الكاذبون

comme ils vous jurent, pensant avoir un argument. ~ Ce sont eux les menteurs.

ٱسْتَحْوَذَ[1] عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ، فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ. أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَٰنِ. ~ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَٰنِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

استحوذ عليهم الشيطن فانسهم ذكر الله اولئك حزب الشيطن الا ان حزب الشيطن هم الخسرون

H-105/58:19[1]. Le Satan les a dominés et leur a fait oublier le rappel de Dieu. Celui-là est le parti du Satan. ~ Le parti du Satan, ce sont eux qui perdent.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ، أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

ان الذين يحادون الله ورسوله اولئك فى الاذلين

H-105/58:20. Ceux qui s'opposent à Dieu et à son messager, ceux-là seront parmi les plus humiliés.

كَتَبَ ٱللَّهُ: "لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ". ~ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ، عَزِيزٌ.

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

كتب الله لاغلبن انا ورسلى ان الله قوى عزيز

H-105/58:21. Dieu a prescrit: "Je vaincrai, moi et mes messagers". ~ Dieu est fort, noble.

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، وَلَوْ كَانُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ، أَوْ أَبْنَآءَهُمْ، أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ، أَوْ عَشِيرَتَهُمْ[1]. أُو۟لَٰٓئِكَ، كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ[2]، وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ. وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ، وَرَضُوا۟ عَنْهُ. أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ. ~ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

لا تجد موما يومنون بالله واليوم الاخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا اباهم او ابناهم او اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب فى قلوبهم الايمن وايدهم بروح منه ويدخلهم جنت تجرى من تحتها الانهر خلدين فيها رضى الله عنهم ورضوا عنه اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون

H-105/58:22[2]. Tu ne trouveras pas des gens qui croient en Dieu et au jour dernier ayant de l'affection pour ceux qui se sont opposés à Dieu et à son messager, fussent-ils leurs pères, leurs fils, leurs frères ou leur tribu.[R1] Ceux-là, il a écrit la croyance dans leurs cœurs et il les a fortifiés par un esprit de lui. Il les fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. Dieu a été satisfait d'eux et ils ont été satisfaits de lui. Ceux-là sont le parti de Dieu. ~ Le parti de Dieu, ce sont eux qui réussissent.

Chapitre 106/49: Les clôtures

سُورَة الحُجُرَات

18 versets - hégirien[3]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[4]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟! لَا تُقَدِّمُوا۟[1] بَيْنَ يَدَىِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ. وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

يا ايها الذين امنوا لا تقدموا بين يدى الله ورسوله واتقوا الله ان الله سميع عليم

H-106/49:1[5]. Ô vous qui avez cru! Ne vous mettez pas en avant devant Dieu et son messager. Craignez Dieu. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟! لَا تَرْفَعُوٓا۟[1] أَصْوَٰتَكُمْ[2] فَوْقَ صَوْتِ ٱلنَّبِىِّ، وَلَا تَجْهَرُوا۟ لَهُۥ بِٱلْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ، [...] أَن تَحْبَطَ[3] أَعْمَٰلُكُمْ، ~ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

يا ايها الذين امنوا لا ترفعوا اصوتكم فوق صوت النبى ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض ان تحبط اعمالكم وانتم لا تشعرون

H-106/49:2[6]. Ô vous qui avez cru! N'élevez pas vos voix au-dessus de la voix du Prophète et ne lui parlez pas à haute voix comme vous parlez à haute voix les uns aux autres, afin que vos œuvres [ne] faillissent [pas], ~ tandis que vous ne percevez pas.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَٰتَهُمْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ، أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمْتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ

ان الذين يغضون اصواتهم عند رسول الله اولئك الذين

H-106/49:3. Ceux qui baissent leurs voix auprès du messager de Dieu, ceux-là sont ceux dont Dieu a éprouvé les cœurs

---

1 1) اسْتَحْاذَ

2 1) عَشِيرَاتِهُمْ (2 ... الْإِيمَانُ ... كُتِبَ ♦ R1) Cf. Dt 13:7-12; Mt 10: 37; Lc 14:26

3 Titre tiré du verset 4.

4 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

5 1) تَقَدَّمُوا، تَقْدِمُوا

6 1) تَرْفَّعُوا (2 بِأَصْوَاتِكُمْ (3 فَتَحْبَطَ = أَنْ تَحْبَطَ

لِلتَّقْوَىٰ. ~ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ.	امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة واجر عظيم	قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ	par la dévotion. ~ Ils auront un pardon et une grande rétribution.
إِنَّ ٱلَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلْحُجُرَٰتِ[1]، ~ أَكْثَرُهُمْ[2] لَا يَعْقِلُونَ.	ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون	إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ	H-106/49:4[1]. Ceux qui t'appellent de derrière les chambres[T1], ~ la plupart d'eux ne raisonnent pas.
وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُواْ حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ، لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	ولو انهم صبروا حتى تخرج اليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم	وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ	H-106/49:5. Si seulement ils ont été patients jusqu'à ce que tu sortes à eux, cela aurait été mieux pour eux. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِن جَآءَكُمْ فَاسِقُۢ بِنَبَإٍ، فَتَبَيَّنُوٓاْ[1] [...] أَن تُصِيبُواْ قَوْمًۢا [...] بِجَهَٰلَةٍ. فَتُصْبِحُواْ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَٰدِمِينَ.	يا ايها الذين امنوا ان جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ	H-106/49:6[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Si un pervers vient à vous avec une nouvelle, enquérez-vous [de peur] que vous ne touchiez des gens [par un mal], par ignorance. Alors vous regretterez ce que vous avez fait.
وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ. لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ، لَعَنِتُّمْ. وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَٰنَ، وَزَيَّنَهُۥ فِي قُلُوبِكُمْ، وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ، وَٱلْفُسُوقَ، وَٱلْعِصْيَانَ. أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ.	واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم الايمان وزينه في قلوبكم وكره اليكم الكفر والفسوق والعصيان اولئك هم الراشدون	وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ	H-106/49:7. Sachez que le messager de Dieu est parmi vous. S'il vous obéissait dans beaucoup d'affaires, vous seriez accablés. Mais Dieu vous a fait aimer la croyance, l'a embellie dans vos cœurs et vous a rendu détestables la mécréance, la perversité et la désobéissance. Ceux-là sont les dirigés.
فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.	فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم	فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	H-106/49:8. Une faveur et une grâce de Dieu. ~ Dieu est connaisseur, sage.
[---] وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱقْتَتَلُواْ[1]، فَأَصْلِحُواْ[2] بَيْنَهُمَا[3]. فَإِنۢ بَغَتْ إِحْدَىٰهُمَا عَلَى ٱلْأُخْرَىٰ، فَقَٰتِلُواْ ٱلَّتِي تَبْغِي، حَتَّىٰ تَفِيٓءَ[4] إِلَىٰٓ أَمْرِ ٱللَّهِ. فَإِن فَآءَتْ، فَأَصْلِحُواْ بَيْنَهُمَا بِٱلْعَدْلِ. وَأَقْسِطُوٓاْ[5]. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ.	وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بغت احدهما على الاخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء الى امر الله فان فاءت فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا ان الله يحب المقسطين	وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ	H-106/49:9[3]. [---] Si deux groupes de croyants se combattent, réconciliez-les. Si l'un d'eux abuse de l'autre, combattez le groupe qui abuse, jusqu'à ce qu'il revienne à l'ordre de Dieu. S'il revient, alors réconciliez-les en justice. Et soyez équitables. ~ Dieu aime les équitables.
إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ. فَأَصْلِحُواْ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ[1]. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ!	انما المؤمنون اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله لعلكم ترحمون	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	H-106/49:10[4]. Les croyants ne sont que des frères. Réconciliez donc vos frères. Et craignez Dieu. ~ Peut-être vous fera-t-on miséricorde!
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ. عَسَىٰٓ[1] أَن يَكُونُواْ خَيْرًا مِّنْهُمْ. وَلَا نِسَآءٌ مِّن نِّسَآءٍ. عَسَىٰٓ[2] أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ. وَلَا تَلْمِزُوٓاْ[3] أَنفُسَكُمْ، وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلْأَلْقَٰبِ. بِئْسَ ٱلِٱسْمُ	يا ايها الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب بئس الاسم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ	H-106/49:11[5]. [---] Ô vous qui avez cru! Que des gens ne se moquent pas d'autres gens. Ils sont peut-être meilleurs qu'eux. Ni des femmes d'autres femmes. Elles sont peut-être meilleures qu'elles. Ne vous calomniez pas et ne vous insultez pas avec des surnoms. Quel abominable mot la "perversité"[R1] après la croyance!

---

[1] 1) الْحُجَرَاتِ، الْحُجْرَاتِ (2 أَكْثَرُهُمْ بنو تميم، قراءة شيعية: بنو تميم أكثرهم ♦ T1) Lecture et traduction de Luxenberg: الحنجرات. Le sens serait alors: Ceux qui t'appellent à pleine gorge, du terme syrique ܓܝܓܪܬܐ jiggirrati qui signifie gorges. Le Psaume 149: 6 dit: les éloges de Dieu à pleine gorge.

[2] 1) فَتَثَبَّتُوا

[3] 1) اقْتَتَلَا، اقْتَتَلَتَا (2 فخذوا (3 بينهم (4 تَفِيَ، يفيئوا (5 فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا = فإن فاءوا فخذوا بينهم بالقسط

[4] 1) إِخْوَتِكُمْ، إِخْوَانِكُمْ

[5] 1) عَسَوْا (2 عَسَيْنَ (3 تَلْمُزُوا ♦ R1) Cf. Mt 5:22.

"ٱلْفُسُوقُ" بَعْدَ ٱلْإِيمَٰنِ! وَمَن لَّمْ يَتُبْ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

المسوق بعد الايمن ومن لم يتب ماولئك هم الظلمون

Quiconque ne se repent pas, ~ ceux-là sont les oppressifs.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ، إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ. وَلَا تَجَسَّسُواْ[1]، وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا. أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا[2]؟ [...] فَكَرِهْتُمُوهُ[3]. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ

يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله توات رحيم

H-106/49:12[1]. Ô vous qui avez cru! Évitez beaucoup de présomptions, car certaines présomptions sont des péchés. Ne vous espionnez pas et ne médisez pas les uns des autres. L'un de vous aimerait-il manger la chair de son frère mort? [Si cela arrivait], vous le détesteriez. Craignez Dieu. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ! إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ، وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ، لِتَعَارَفُوٓاْ[1]. إِنَّ[2] أَكْرَمَكُمْ، عِندَ[3] ٱللَّهِ، أَتْقَىٰكُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ، خَبِيرٌ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

يا ايها الناس انا خلقنكم من ذكر وانثى وجعلنكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقكم ان الله عليم خبير

H-106/49:13[2]. [---] Ô humains! Nous vous avons créés d'un mâle et d'une femelle et nous vous avons faits des peuples et des tribus, afin que vous vous connaissiez les uns les autres. Le plus honorable parmi vous, auprès de Dieu, est celui qui [le] craint le plus. ~ Dieu est connaisseur, informé.

[---] قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ: "ءَامَنَّا". قُل: "لَّمْ تُؤْمِنُواْ. وَلَٰكِن قُولُوٓاْ: "أَسْلَمْنَا". وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَٰنُ فِي قُلُوبِكُمْ. وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، لَا يَلِتْكُم[1] مِّنْ أَعْمَٰلِكُمْ شَيْـًٔا". ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قالت الاعراب امنا قل لم تومنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمن في قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيا ان الله غفور رحيم

H-106/49:14[3]. [---] Les nomades ont dit: "Nous avons cru". Dis: "Vous n'avez pas cru. Mais dites: Nous nous sommes soumis". Car la croyance n'est pas entrée dans vos cœurs. Si vous obéissez à Dieu et à son messager, il ne vous soustraira rien de vos œuvres". ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُواْ، وَجَٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

انما المومنون الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجهدوا باموالهم وانفسهم في سبل الله اولئك هم الصدقون

H-106/49:15. Les croyants sont seulement ceux qui ont cru en Dieu et en son messager, ensuite ils n'ont pas suspecté et ont lutté avec leurs biens et leurs personnes dans la voie de Dieu. ~ Ceux-là sont les véridiques.

قُلْ: "أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ، وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ؟" ~ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

قل اتعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في السموت وما في الارض والله بكل شي عليم

H-106/49:16. Dis: "Enseignez-vous votre religion à Dieu, alors que Dieu sait ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre?" ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُواْ[1]؟ قُل: "لَّا تَمُنُّواْ عَلَيَّ إِسْلَٰمَكُم. بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ[2] هَدَىٰكُمْ[3] لِلْإِيمَٰنِ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا علي اسلمكم بل الله يمن عليكم ان هديكم للايمن ان كنتم صدقين

H-106/49:17[4]. Te gratifient-ils s'ils se soumettent? Dis: "Vous ne me gratifiez pas par votre soumission. C'est plutôt Dieu qui vous gratifie en vous guidant vers la croyance. ~ Si vous étiez véridiques".

---

1 1) فَكُرِّهْتُمُوهُ (3 مَيِّتًا (2 تَحَسَّسُوا

2 1) لِتَعَارَفُوا بينكم وخيركُمْ عِنْدَ (3 أَنَّ (2 لِتَّعَارَفُوا، لِتَتَعَارَفُوا، لِتَعْرِفُوا، لِتَتَعَرَّفُوا

3 1) يَأْلِتْكُمْ، يَالِتْكُمْ

4 1) هَادَكُمْ (3 إِنْ، إِذ (2 إِنْ أَسْلَمُوا، إِسلامهم

إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ غَيۡبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ. ~ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ[1].

ان الله يعلم غيب السموت والارض والله بصير بما تعملون

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

H-106/49:18[1]. Dieu connaît le secret des cieux et de la terre. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

Chapitre 107/66: La prohibition

سُورَة التَّحْرِيم

12 versets - hégirien[2]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! لِمَ[1] تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَ، تَبۡتَغِي مَرۡضَاتَ[2] أَزۡوَٰجِكَ؟ ~ وَٱللَّهُ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

يا ايها النبى لم تحرم ما احل الله لك تبتغى مرضات ازوجك والله غفور رحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاةَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-107/66:1[4]. Ô Prophète! Pourquoi prohibes-tu ce que Dieu t'a permis, recherchant la satisfaction de tes épouses? ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

قَدۡ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمۡ تَحِلَّةَ[1] أَيۡمَٰنِكُمۡ. وَٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡ. ~ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ، ٱلۡحَكِيمُ.

قد فرض الله لكم تحلة ايمنكم والله مولىكم وهو العليم الحكيم

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

H-107/66:2[5]. Dieu vous a imposé [l'expiation en cas de] dissolution de vos serments. Dieu est votre allié. ~ Il est le connaisseur, le sage.

[...] وَإِذۡ أَسَرَّ ٱلنَّبِيُّ إِلَىٰ بَعۡضِ أَزۡوَٰجِهِۦ حَدِيثٗا. فَلَمَّا نَبَّأَتۡ[1] بِهِۦ [...] وَأَظۡهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ، عَرَّفَ[2] بَعۡضَهُۥ وَأَعۡرَضَ عَنۢ بَعۡضٖ. فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ، قَالَتۡ: "مَنۡ أَنۢبَأَكَ هَٰذَا؟" قَالَ: "نَبَّأَنِيَ ٱلۡعَلِيمُ، ٱلۡخَبِيرُ".

واذ اسر النبى الى بعض ازواجه حديثا فلما نبأت به واظهره الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض فلما نبأها به قالت من انبأك هذا قال نبأنى العليم الخبير

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

H-107/66:3[6]. [Rappelle] lorsque le Prophète confia un récit à l'une de ses épouses et qu'elle en informa [sa compagne]. Dieu la lui fit connaître, il en fit connaître une partie et en cacha une partie. Alors, quand il l'en a informée, elle a dit: "Qui t'a informé de cela?" Il dit: "Le connaisseur, l'informé m'a informé".

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ، فَقَدۡ صَغَتۡ[1] قُلُوبُكُمَا. وَإِن تَظَٰهَرَا[2] عَلَيۡهِ، فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوۡلَىٰهُ، وَجِبۡرِيلُ، وَصَٰلِحُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ. وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ، بَعۡدَ ذَٰلِكَ، ظَهِيرٌ.

ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا عليه فان الله هو مولىه وجبريل وصالح المومنين والملئكة بعد ذلك ظهير

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

H-107/66:4[7]. Si vous vous repentez toutes les deux envers Dieu, alors vos cœurs se sont inclinés. Mais si vous vous soutenez toutes deux contre lui, alors ses alliés seront Dieu, Gabriel et les vertueux parmi les croyants. Et les anges sont, après cela, des souteneurs.

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ، أَن يُبۡدِلَهُۥٓ[1] أَزۡوَٰجًا خَيۡرٗا مِّنكُنَّ، مُسۡلِمَٰتٖ، مُّؤۡمِنَٰتٖ، قَٰنِتَٰتٖ، تَٰٓئِبَٰتٖ، عَٰبِدَٰتٖ، سَٰٓئِحَٰتٖ[2]، ثَيِّبَٰتٖ وَأَبۡكَارٗا.

عسى ربه ان طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا منكن مسلمت مومنت قنتت تئبت عبدت سحت ثيبات وابكارا

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

H-107/66:5[8]. Peut-être que son Seigneur, s'il vous répudie, vous substituera par des épouses meilleures que vous, soumises, croyantes, dévouées, repentantes, adoratrices, jeûnantes[T1], précédemment mariées et vierges.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ[1] نَارٗا وَقُودُهَا[2] ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ، عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ، شِدَادٞ، لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ، ~ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ.

يا ايها الذين امنوا قوا انفسكم واهليكم نارا وقودها الناس والحجارة عليها ملئكة غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يومرون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

H-107/66:6[9]. [---] Ô vous qui avez cru! Protégez vos âmes et vos familles d'un feu dont le combustible est les humains et les pierres, sur lequel il y a des anges rudes, forts, qui ne désobéissent jamais à ce que Dieu leur ordonne, ~ et font ce qui leur est ordonné.

---

1 1) يَعۡمَلُونَ

2 Titre tiré du verset 1. Autres titres: المتحرم - لم تحرم

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 1) مَرۡضَاهُ (2 لِمَهۡ

5 1) كَفَّارة

6 1) أَنۡبَأَتۡ (2 عَرَفَ، عَرَّافَ

7 1) زَاغَتۡ (2 تَظَّاهَرَا، تَتَظَاهَرَا، تَظَّهَّرَا، قراءة شيعية: تظاهروا

8 1) يُبَدِّلَهُ (2 سَايِحَاتٍ، سِّحَاتٍ ♦ T1) jeûneuses (Hamidullah); psalmodiantes (Abdelaziz); itinérantes (Berque).

9 1) وَقُودُهَا (2 وَأَهۡلُوكُمۡ

H-107/66:7. [---] Ô vous qui avez mécru! Ne vous excusez pas ce jour. ~ Vous ne serez rétribués que pour ce que vous faisiez.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ! لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ. ~ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

H-107/66:8[1]. Ô vous qui avez cru! Repentez-vous envers Dieu d'une repentance sincère. Peut-être votre Seigneur expiera-t-il pour vous vos méfaits et vous fera-t-il entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, un jour où Dieu ne déshonorera pas le prophète et ceux qui ont cru avec lui. Leur lumière se hâtera devant eux et sur leurs mains droites, disant: "Notre Seigneur! Complète pour nous notre lumière et pardonne-nous. ~ Tu es puissant sur toute chose".

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ، تَوۡبَةٗ[1] نَّصُوحًاۖ[2]. عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ[3] جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥۖ. نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ[4]، يَقُولُونَ: "رَبَّنَآ! أَتۡمِمۡ لَنَا نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ. ~ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ".

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-107/66:9[2]. [---] Ô Prophète! Lutte contre les mécréants et les hypocrites et sois dur envers eux. Leur refuge sera la géhenne. ~ Quelle abominable destination!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ[1]، وَٱغۡلُظۡ[2] عَلَيۡهِمۡۚ. وَمَأۡوَىٰهُمۡ[2] جَهَنَّمُۖ. ~ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

H-107/66:10[3]. [---] Dieu a cité comme exemple, pour ceux qui ont mécru, la femme de Noé[R1] et la femme de Lot. Elles étaient sous deux vertueux de nos serviteurs, mais elles les ont trahis et ils ne leur ont servi à rien contre Dieu. Il [leur] fut dit: "Entrez au feu toutes les deux, avec ceux qui y entrent".

[---] ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا، لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ، ٱمۡرَأَتَ[1] نُوحٖ وَٱمۡرَأَتَ[2] لُوطٖۖ. كَانَتَا تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَٰلِحَيۡنِ، فَخَانَتَاهُمَا. فَلَمۡ[3] يُغۡنِيَا[4] عَنۡهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا. وَقِيلَ [...]: "ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ، مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ".

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَةَ نُوحٍ وَامْرَأَةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

H-107/66:11[4]. Et Dieu a cité comme exemple, pour ceux qui ont cru, la femme de Pharaon[R1] quand elle dit: "Mon Seigneur! Édifie-moi, auprès de toi, une maison dans le jardin, sauve-moi de Pharaon et de son œuvre, ~ et sauve-moi des gens oppressifs".

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا، لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ، ٱمۡرَأَتَ[1] فِرۡعَوۡنَ إِذۡ قَالَتۡ: "رَبِّ! ٱبۡنِ لِي، عِندَكَ، بَيۡتٗا فِي ٱلۡجَنَّةِ، وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ وَعَمَلِهِۦ، ~ وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ".

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

H-107/66:12[5]. Et [Dieu a cité aussi comme exemple] Marie, la fille d'Imran, qui a préservé son sexe. Nous y avons alors soufflé[T1] de notre esprit. Elle a cru aux paroles de son Seigneur et à ses livres, ~ et elle fut parmi les dévoués.

[...] وَمَرۡيَمَ، ٱبۡنَتَ[1] عِمۡرَٰنَ، ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا. فَنَفَخۡنَا فِيهِ[2] مِن رُّوحِنَا. وَصَدَّقَتۡ[3] بِكَلِمَٰتِ[4] رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ[5]، ~ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ

---

1 1) وَبِإِيْمَانِهِمْ (4 وَيُدْخِلْكُمْ (3 نُصُوحًا (2 تَوْبَاً

2 1) وَمَاوَاهُمْ (3 وَاغْلِظْ (2 بِالْمُنَافِقِينَ

3 1) تُغْنِيَا، يُغْنِي (4 فَلَنْ (3 وَامْرَأَةْ (2 امْرَأَةْ ♦ R1) Rien n'est dit sur la femme de Noé dans les écrits juifs ou chrétiens . Une légende juive dit qu'elle s'appelle Naamah et était pieuse (Ginzberg, vol. 1, p. 62). Toutefois, une légende juive fait mention d'une autre femme portant le même nom, mais dépravée et idolâtre (Ginzberg, vol. 1, p. 47). Il se peut que le Coran ait confondu ces deux femmes.

4 1) اِمْرَأَةْ ♦ R1) La Bible ne parle pas de la conversion de la femme de Pharaon, mais l'événement est rapporté par une légende juive (voir Ginzberg, vol. 2, p. 102).

5 1) ابْنَةْ (2 فِيها، فِي جيبها (3 فِيها (4 وَصَدَّقَتْ (5 بِكَلِمَةِ، وَكَتْبِهِ، وَكِتَابِهِ ♦ T1) une variante: Nous avons insufflé dans sa fente (synonyme de sexe); cf. la note de 102/24:31.

Chapitre 108/64: La duperie mutuelle

سُورَة التَّغَابُن

18 versets - hégirien[1]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ. لَهُ ٱلۡمُلۡكُ، وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ.

H-108/64:1. Ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre exaltent Dieu. À lui le royaume et à lui la louange. ~ Il est puissant sur toute chose.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ. فَمِنكُمۡ كَافِرٞ، وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞ. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ.

H-108/64:2. C'est lui qui vous a créés. Parmi vous, il y a des mécréants et parmi vous, il y a des croyants. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ، وَصَوَّرَكُمۡ، فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡ[1]. ~ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ.

H-108/64:3[3]. Il a créé les cieux et la terre en vérité. Il vous a formés et a perfectionné vos formes. ~ C'est vers lui la destination.

يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ، وَيَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ[1]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.

H-108/64:4[4]. Il sait ce qui est dans les cieux et dans la terre et il sait ce que vous tenez secret et ce que vous dites publiquement. ~ Dieu est connaisseur du contenu des poitrines.

[---] أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، مِن قَبۡلُ، فَذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ؟ ~ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ.

H-108/64:5. [---] Ne vous est-elle pas venue la nouvelle de ceux qui ont mécru auparavant et ont alors goûté la dévastation de leur affaire? ~ Et ils auront une punition douloureuse.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، فَقَالُوٓاْ: "أَبَشَرٞ يَهۡدُونَنَا؟" فَكَفَرُواْ وَتَوَلَّواْ [...]. وَّٱسۡتَغۡنَى ٱللَّهُ [...]. ~ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ، حَمِيدٞ.

H-108/64:6. C'est parce que leurs messagers leur apportaient les preuves, mais ils ont dit: "Sont-ce des humains qui nous guident?" Ils ont alors mécru et tourné le dos [à la croyance]. Dieu s'est passé [de leur croyance]. ~ Dieu est indépendant, louable.

[---] زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْ. قُلۡ: "بَلَىٰ! وَرَبِّي! لَتُبۡعَثُنَّ، ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡ. ~ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ".

H-108/64:7. [---] Ceux qui ont mécru ont prétendu qu'ils ne seront point ressuscités. Dis: "Mais si! Par mon Seigneur! Vous serez ressuscités, puis vous serez informés de ce que vous avez fait. ~ Et cela, pour Dieu, est facile".

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ، وَرَسُولِهِۦ، وَٱلنُّورِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلۡنَا. ~ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ.

H-108/64:8. Croyez donc en Dieu, en son messager et en la lumière que nous avons fait descendre. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ[1] لِيَوۡمِ ٱلۡجَمۡعِ، ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلتَّغَابُنِ. وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا، يُكَفِّرۡ[2] عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدۡخِلۡهُ[3] جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا

H-108/64:9[5]. Le jour où il vous rassemblera pour le jour du rassemblement, celui-là sera le jour de la duperie mutuelle. Celui qui croit en Dieu et fait une bonne œuvre, il expiera pour lui ses mé-

---

1 Titre tiré du verset 9.

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) وَصِوَّرَكُمْ

4 1) يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

5 1) وَنُدْخِلْهُ 3) نُكَفِّرْ 2) يَجْمَعْكُمْ، نَجْمَعُكُمْ

ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. ~ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.	حت تحرى من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم	الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	faits et le fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. ~ Voilà le grand succès.
وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ، أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!	والذين كفروا وكذبوا بايتنا اولئك اصحب النار خلدين فيها وبئس المصير	وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ	H-108/64:10. Ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ceux-là sont les gens du feu, où ils seront éternellement. ~ Quelle abominable destination!
[---] مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ. وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ، يَهْدِ[1] قَلْبَهُۥ[2]. ~ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.	ما اصاب من مصيبة الا باذن الله ومن يومن بالله يهد قلبه والله بكل شي عليم	مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	H-108/64:11[1]. [---] Nulle affliction n'a touché sans l'autorisation de Dieu. Et quiconque croit en Dieu, il guide son cœur. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.
وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ. ~ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ، فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ.	واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان تولتم فانما على رسولنا البلغ المبين	وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	H-108/64:12. Obéissez à Dieu et obéissez au messager. ~ Si vous tournez le dos, il n'incombe à notre messager que la communication manifeste.
[---] ٱللَّهُ، لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ.	الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المومنون	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	H-108/64:13. [---] Dieu, il n'est de dieu que lui. ~ Que les croyants se confient à Dieu.
[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِنَّ مِنْ أَزْوَٰجِكُمْ وَأَوْلَٰدِكُمْ[1] عَدُوًّا لَّكُمْ، فَٱحْذَرُوهُمْ. [وَإِن تَعْفُواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ [...]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.]	يايها الذين امنوا ان من ازواجكم واولادكم عدوا لكم فاحذروهم وان تعفوا وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور رحيم	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	H-108/64:14[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Parmi vos épouses et vos enfants il y a des ennemis pour vous,[R1] craignez-les. [Mais si vous graciez,[A1] absolvez et pardonnez, [Dieu vous pardonnera]. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.]
إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ. ~ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ.	انما اموالكم واولادكم فتنة والله عنده اجر عظيم	إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ	H-108/64:15. Vos biens et vos enfants ne sont qu'une épreuve. ~ Et auprès de Dieu il y a une grande rétribution.
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ، وَٱسْمَعُواْ، وَأَطِيعُواْ، وَأَنفِقُواْ. [...] خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ. ~ وَمَن يُوقَ شُحَّ[1] نَفْسِهِۦ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ.	فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا واطيعوا وانفقوا خيرا لانفسكم ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون	فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	H-108/64:16[3]. Craignez Dieu donc autant que vous pouvez, écoutez, obéissez et dépensez. [Ce serait] meilleur pour vous. Et celui qui est protégé de l'avarice de son âme, ~ ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]
إِن تُقْرِضُواْ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، يُضَٰعِفْهُ[1] لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ. ~ وَٱللَّهُ شَكُورٌ، حَلِيمٌ.	ان تقرضوا الله قرضا حسنا يضعفه لكم ويغفر لكم والله شكور حليم	إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ	H-108/64:17[4]. Si vous prêtez à Dieu un bon prêt, il vous le multipliera[R1] et vous pardonnera. ~ Dieu est remerciant, magnanime.
عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ~ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.	عالم الغيب والشهدة العزيز الحكيم	عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	H-108/64:18. Le connaisseur du secret et du visible, ~ le noble, le sage.

1 1) يُهْدَ، يَهْدأُ، يَهْدَا، يَهْدَ - قَلْبُهُ (2 نَهْدِ

2 1) قراءة شيعية: ان ازواجكم واولادكم ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Cf. Dt 13:7-12; Mt. 10:37; Lc 14:26.

3 1) شِحَّ ♦ T1) Voir la note de 39/7:8.

4 1) يُضَعِّفْهُ، يُضْعِفْهُ، نُضْعِفْهُ ♦ R1) Cf. Pr 19:17.

Chapitre 109/61: Le rang
سُورَة الصَّف

14 versets - hégirien[1]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[2]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-109/61:1. Ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre ont exalté Dieu. ~ Il est le noble, le sage.	سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم	سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.
H-109/61:2. [---] Ô vous qui avez cru! Pourquoi dites-vous ce que vous ne faites pas?	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ	يا ايها الذين امنوا لم تقولون ما لا تفعلون	[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ؟
H-109/61:3. C'est une grande exécration, auprès de Dieu, que vous disiez ce que vous ne faites pas.	كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ	كبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون	كَبُرَ مَقْتًا، عِندَ ٱللَّهِ، أَن تَقُولُواْ مَا لَا تَفْعَلُونَ.
H-109/61:4[3]. [---] Dieu aime ceux qui combattent en rangs dans sa voie, comme s'ils étaient un édifice plombé.[T1]	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ	ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنيان مرصوص	[---] إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ[1] فِي سَبِيلِهِۦ، صَفّٗا، كَأَنَّهُم بُنۡيَٰنٞ مَّرۡصُوصٞ.
H-109/61:5. [---] [Rappelle] quand Moïse dit à ses gens: "Ô mes gens! Pourquoi me lésez-vous alors que vous savez que je suis le messager de Dieu à vous?" Quand ils dévièrent, Dieu fit dévier leurs cœurs. ~ Dieu ne guide pas les gens pervers.	وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ	واذ قال موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد تعلمون اني رسول الله اليكم فلما زاغوا ازاغ الله قلوبهم والله لا يهدي القوم الفسقين	[---] [...] وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ: "يَٰقَوۡمِ! لِمَ تُؤۡذُونَنِي وَقَد تَّعۡلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ؟" فَلَمَّا زَاغُوٓاْ، أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡۚ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ.
H-109/61:6[4]. [---] [Rappelle] quand Jésus, fils de Marie, dit: "Ô fils d'Israël! Je suis le messager de Dieu à vous, confirmant ce qui est avant moi dans la Torah et annonçant un messager qui viendra après moi, dont le nom est Ahmad".[R1] Quand il leur vint avec les preuves, ils dirent: ~ "C'est de la sorcellerie manifeste".	وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ	واذ قال عيسى ابن مريم يا بني اسرائيل اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي من التورية ومبشرا برسول ياتي من بعدي اسمه احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين	[---] [...] وَإِذۡ قَالَ عِيسَى، ٱبۡنُ مَرۡيَمَ: "يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ! إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُم، مُّصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ، وَمُبَشِّرَۢا بِرَسُولٖ يَأۡتِي مِنۢ بَعۡدِي، ٱسۡمُهُۥٓ أَحۡمَدُ". فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ، قَالُواْ: ~ "هَٰذَا سِحۡرٞ[1] مُّبِينٞ".
H-109/61:7[5]. Qui est plus oppressif que celui qui a fabulé sur Dieu le mensonge, alors qu'il est appelé à la soumission? ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	ومن اظلم ممن افترى على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظلمين	وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ، وَهُوَ يُدۡعَىٰٓ[1] إِلَى ٱلۡإِسۡلَٰمِۚ؟ ~ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.
H-109/61:8[6]. Ils veulent éteindre la lumière de Dieu avec leurs bouches, tandis que Dieu complètera sa lumière, ~ même si les mécréants détestent [cela].	يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ	يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره ولو كره الكفرون	يُرِيدُونَ لِيُطۡفِـُٔواْ[1] نُورَ ٱللَّهِ بِأَفۡوَٰهِهِمۡ، وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ[2]، ~ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ [...].
H-109/61:9[7]. C'est lui qui a envoyé son messager avec la direction et la religion de la vérité, afin qu'il la fasse prévaloir	هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ	هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين	هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ[1] بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ، لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ. ~

---

1 Titre tiré du verset 4. Autre titre: الحواريين

2 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

3 1) يُقَاتِلُونَ، يَقْتُلُونَ ♦ T1) renforcé (Hamidullah); bien consolidé (Abdelaziz); scellé de plomb (Boubakeur).

4 1) سَاحِرٌ ♦ R1) Voir la note de 90/33:40. Ahmad et Muhammad sont des surnoms adoptés par le prophète de l'Islam (dont le vrai nom est Qatham Ibn Abd-al-Lat) probablement pour faire le lien avec le terme hébreu חמודות qui figure dans Dn 9:20-24 et 10:11-19.

5 1) يُدَّعَى، يَدَّعِي

6 1) نُورَهُ (2 لِيُطْفُوا

7 1) نبيَّهُ، قراءة شيعية: عبده

وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ [...].	ܟܠܗ ܘܠܘ ܟܪܗ ܡܫܪܟܘܢ	الْمُشْرِكُونَ	sur toute autre religion, ~ même si les associateurs détestent [cela].
[...] "يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ تِجَٰرَةٖ تُنجِيكُم[1] مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ؟	ܝܗܝܐ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܡܢܘ ܗܠ ܐܕܠܠܟܘܢ ܥܠ ܬܓܪܐ ܡܫܙܒܢܟܘܢ ܡܢ ܥܕܒܐ ܐܠܝܡ	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ	H-109/61:10[1]. [Dis:] "Ô vous qui avez cru! Puis-je vous indiquer un commerce qui vous sauvera d'une punition douloureuse?
تُؤۡمِنُونَ[1] بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، وَتُجَٰهِدُونَ[2] فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ. ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ.	ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܐܠܗܐ ܘܒܪܫܠܝܗ ܘܡܓܗܕܝܢ ܒܫܒܝܠ ܐܠܗܐ ܒܡܠܘܬܟܘܢ ܘܒܢܦܫܬܟܘܢ ܗܕܐ ܛܒ ܠܟܘܢ ܐܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܕܥܝܢ	تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	H-109/61:11[2]. Croyez en Dieu et en son messager et luttez dans la voie de Dieu avec vos biens et vos personnes. Cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez!
يَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ، وَيُدۡخِلۡكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖ. ~ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ.	ܢܫܒܘܩ ܠܟܘܢ ܕܢܘܒܟܘܢ ܘܢܥܠܝܠ ܠܟܘܢ ܠܓܢܬܐ ܕܬܪܝܢ ܡܢ ܬܚܘܬܗ ܢܗܪܐ ܘܡܫܟܢܐ ܛܒܐ ܒܓܢܬ ܥܕܢ ܗܕܐ ܗܘ ܙܟܘܬܐ ܪܒܬܐ	يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	H-109/61:12. Il vous pardonnera vos fautes et vous fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières et dans de bonnes habitations dans les jardins d'Éden. ~ Voilà le grand succès.
[...] وَأُخۡرَىٰ تُحِبُّونَهَا: نَصۡرٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتۡحٞ قَرِيبٞ"[1]. ~ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ.	ܘܐܚܪܝܬܐ ܬܪܚܡܘܢܗ ܢܨܪ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܦܬܚ ܩܪܝܒ ܘܒܫܪ ܠܡܗܝܡܢܝܢ	وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ	H-109/61:13[3]. Et [il vous donnera] une autre [grâce] que vous aimez: un secours venant de Dieu et une conquête proche". ~ Et fais l'annonce aux croyants.
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُونُوٓاْ أَنصَارَ ٱللَّهِ[1]، كَمَا قَالَ عِيسَى، ٱبۡنُ مَرۡيَمَ، لِلۡحَوَارِيِّـۧنَ: "مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ؟" قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ[2]: "نَحۡنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ". فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٞ مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ، وَكَفَرَت طَّآئِفَةٞ. فَأَيَّدۡنَا[3] ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَىٰ عَدُوِّهِمۡ، فَأَصۡبَحُواْ ظَٰهِرِينَ.	ܝܗܝܐ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܡܢܘ ܛܘܒܘ ܐܨܚܒ ܐܠܗܐ ܟܡܐ ܡܐܠ ܥܝܣܐ ܐܒܪ ܡܪܝܡ ܠܬܠܡܝܕܐ ܡܢ ܐܢܘܢ ܐܨܚܒܝ ܠܐܠܗܐ ܐܡܪ ܬܠܡܝܕܐ ܢܚܢ ܐܢܘܢ ܐܨܚܒ ܐܠܗܐ ܐܡܢ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܘܟܦܪ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܘܩܝܡܢ ܠܥܠ ܒܥܠܝܗܘܢ ܘܗܘܘ ܨܚܝܚܝܢ	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ	H-109/61:14[4]. Ô vous qui avez cru! Soyez les secoureurs de Dieu, comme Jésus, fils de Marie, dit aux apôtres: "Qui sont mes secoureurs pour Dieu?" Les apôtres dirent: "Nous sommes les secoureurs de Dieu".[R1] Un groupe des fils d'Israël a alors cru et un groupe a mécru. Nous avons alors fortifié ceux qui ont cru contre leur ennemi et ils ont prévalu.

Chapitre 110/62: Le vendredi

سُورَة الجُمُعَة

11 versets - hégirien[5]

بِسۡمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحۡمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	ܒܫܡ ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܪܚܝܡܐ	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[6]
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ، ٱلۡمَلِكِ، ٱلۡقُدُّوسِ[1]، ~ ٱلۡعَزِيزِ، ٱلۡحَكِيمِ[2].	ܡܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܡܠܟܐ ܩܕܝܫܐ ܥܙܝܙܐ ܚܟܝܡܐ	يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	H-110/62:1[7]. Ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre exaltent Dieu, le roi,[R1] le saint, ~ le noble, le sage.
[---] هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ، فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ[1]، رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ،	ܗܘ ܕܐܫܪܐ ܒܥܡܡܐ ܐܡܝܐ ܫܠܝܚ ܡܢܗܘܢ	هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ	H-110/62:2[8]. [---] C'est lui qui a suscité chez les gentils[T1] un messager de parmi

---

1 1) تُنَجِّيكُمْ
2 1) وَتُجَاهِدُوا، وَجَاهِدُوا (2 تُؤْمِنُوا، آمِنُوا
3 1) نَصْراً .. وَفَتْحاً قَرِيباً
4 1) فَآيَدْنَا (3 الْحَوَارِيُونَ (2 أَنْصَاراً للَّهِ، أَنتم أَنْصَارُ اللَّهِ، مِن أَنْصَارِ اللَّهِ ♦ R1) Voir la note de 89/3:52.
5 Titre tiré du verset 9.
6 Voir la note 2 du chapitre 1/96.
7 1) الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (2 الْقَدُّوس ♦ R1) Voir la note de 21/114:2.
8 1) الْأُمِّينَ ♦ T1) Voir la note de 39/7:157.

يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ، وَيُزَكِّيهِمْ، وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ. ~ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ.

سلوا عليهم اسه ويدكيهم ويعلمهم الكتب والحكمه وار كانوا من مل لمى ضلل مبن

أَيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

eux pour leur réciter ses signes, les innocenter et leur enseigner le livre et la sagesse. ~ Bien qu'ils étaient auparavant dans un égarement manifeste.

[...] وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُواْ بِهِمْ. ~ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ.

واحرين منهم لما يلحموا بهم وهو العزيز الحكيم

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

H-110/62:3. Et [il l'a envoyé] à d'autres parmi eux qui ne les ont pas rejoints. ~ Il est le noble, le sage.

ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ. يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ.

دلك مصل الله يوسه من يسا والله دو المصل العظيم

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

H-110/62:4. Voilà la faveur de Dieu. Il la donne à qui il veut. ~ Dieu est le pourvoyeur de la grande faveur.

[---] مَثَلُ ٱلَّذِينَ حُمِّلُواْ[1] ٱلتَّوْرَىٰةَ، ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا، كَمَثَلِ ٱلْحِمَارِ[2] يَحْمِلُ[3] أَسْفَارًا. بِئْسَ مَثَلُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ! ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

مل الدين حملوا التوريه ثم لم يحملوها كمل الحمار يحمل اسمارا بس مل الموم الدين كدبوا بايت الله والله لا يهدى الموم الظلمين

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

H-110/62:5[1]. [---] Ceux chargés de la Torah, mais qui n'en ont pas pris la charge, ressemblent à l'âne chargé de livres.[R1] Quelle abominable ressemblance que celle des gens qui ont démenti les signes de Dieu! ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

قُلْ: "يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ هَادُوٓاْ! إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَآءُ لِلَّهِ، مِن دُونِ ٱلنَّاسِ، فَتَمَنَّوُاْ[1] ٱلْمَوْتَ. ~ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ".

مل يايها الدين هادوا ار دعمم انكم اولنا لله من دون الناس منموا الموت ار كنم كدمين

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

H-110/62:6[2]. Dis: "Ô juifs! Si vous prétendez être les alliés de Dieu, à l'exclusion des autres humains, désirez alors la mort. ~ Si vous étiez véridiques".

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُۥٓ أَبَدًا، بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ.

ولا يمنونه ابدا بما مدمت ايديهم والله علم بالظلمين

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

H-110/62:7. Mais ils ne la désireront jamais, pour ce que leurs mains ont avancé. ~ Dieu est connaisseur des oppressifs.

[---] قُلْ: "إِنَّ ٱلْمَوْتَ ٱلَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ، فَإِنَّهُۥ مُلَٰقِيكُمْ[1]. ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ~ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ".

مل ار الموت الدى تمدود منه مانه ملمنكم ثم تودود الى علم الغيب والسهده منبئكم بما كنم تعملود

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

H-110/62:8[3]. [---] Dis: "La mort dont vous fuyez vous rencontrera. Puis vous serez retournés vers le connaisseur du secret et du visible, ~ et il vous informera de ce que vous faisiez".

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَوٰةِ، مِن يَوْمِ ٱلْجُمُعَةِ[1]، فَٱسْعَوْاْ[2] إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ، وَذَرُواْ ٱلْبَيْعَ[3]. ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ. ~ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ.

يايها الدين امنوا اذا نودى للصلوه من يوم الجمعه ماسعوا الى دكر الله ودروا البيع دلكم خير لكم ار كنم تعلمود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

H-110/62:9[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand on appelle à la prière le jour du vendredi,[T1] hâtez-vous au rappel de Dieu et laissez la vente. Cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez!

فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ، فَٱنتَشِرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ، وَٱبْتَغُواْ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ[1]، وَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرًا. ~ لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!

فاذا مصيت الصلوه ماسيروا ى الارص وابتغوا من مصل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تملحود

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-110/62:10[5]. Quand la prière est accomplie, dispersez-vous dans la terre, recherchez de la faveur de Dieu et rappelez-vous beaucoup de Dieu. ~ Peut-être réussirez-vous!

---

[1] 1) حَمَلُوا (2 جِمَارٍ (3 يُحَمَّلُ ♦ R1) Expression provenant de l'hébreu (Geiger, p. 71); les arabes du temps de Mahomet n'avaient pas de livres.

[2] 1) فَتَمَنَّوَا، فَتَمَنَّوا، فَتَمَنَّوُوا

[3] 1) إِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ، مُلَاقِيكُمْ

[4] 1) الْجُمْعَةِ، الْجُمَعَةِ (2 قراءة شيعية: البيع والتجارة (3 فَامْضُوْا ♦ T1) du jour du rassemblement (Boubakeur).

[5] 1) قراءة شيعية: وابتغوا فضل الله

[---] وَإِذَا رَأَوْاْ تِجَٰرَةً أَوْ لَهْوًا[1]، ٱنفَضُّوٓاْ إِلَيْهَا[2] وَتَرَكُوكَ قَآئِمًا. قُلْ: "مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ ٱللَّهْوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِ[3]. ~ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ".	واذا راوا تجره او لهوا انصرفوا اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجره والله خير الرازقين	وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	H-110/62:11[1]. Or, quand ils voient un commerce ou une distraction, ils s'y précipitent et te laissent debout. Dis: "Ce qui est auprès de Dieu est meilleur que la distraction et le commerce. ~ Dieu est le meilleur des pourvoyeurs".[R1]

Chapitre 111/48: La conquête

سُورَة الفَتْح

29 versets - hégirien[2]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.	بسم الله الرحمن الرحيم	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا،	انا فتحنا لك فتحا مبينا	إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا	H-111/48:1. C'est nous qui t'avons accordé une conquête manifeste,
لِّيَغْفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ، وَيَهْدِيَكَ [...] صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا[1]،	لنغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تاخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما	لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا	H-111/48:2[4]. afin que Dieu te pardonne tes fautes antérieures et postérieures, complète sa grâce envers toi, te guide [vers] un chemin droit,
وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا.	وينصرك الله نصرا عزيزا	وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا	H-111/48:3. et afin que Dieu te secoure d'un secours noble.
هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ ٱلْمُؤْمِنِينَ، لِيَزْدَادُوٓاْ إِيمَٰنًا مَّعَ إِيمَٰنِهِمْ. [وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا، حَكِيمًا.]	هو الذي انزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا ايمانا مع ايمانهم ولله جنود السموت والارض وكان الله عليما حكيما	هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا	H-111/48:4[5]. C'est lui qui a fait descendre la tranquillité[T1] dans les cœurs des croyants, afin qu'ils augmentent la croyance sur leur croyance. [À Dieu les soldats des cieux et de la terre. ~ Dieu est connaisseur, sage.]
[...] لِّيُدْخِلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ. ~ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا.	ليدخل المومنين والمومنت جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ويكفر عنهم سياتهم وكان ذلك عند الله فوزا عظيما	لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا	H-111/48:5. [Il a prescrit le combat] afin qu'il fasse entrer les croyants et les croyantes dans des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement et qu'il expie pour eux leurs méfaits. ~ Cela était auprès de Dieu un grand succès.
وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوْءِ[1]. عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ[1]. وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَعَنَهُمْ، وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ. ~ وَسَآءَتْ مَصِيرًا!	ويعذب المنمن والمنمت والمشركين والمشركت الظانين بالله ظن السو عليهم دايرة السو وغضب الله عليهم ولعنهم واعد لهم جهنم وساءت مصيرا	وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا	H-111/48:6[6]. Et afin qu'il punisse les hypocrites, hommes et femmes, ainsi que les associateurs et les associatrices qui présument une maléfique présomption à l'égard de Dieu. Sur eux soit le maléfique revers de la fortune. Dieu a été en colère contre eux, les a maudits et leur a préparé la géhenne. ~ Quelle mauvaise destination!
[وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا، حَكِيمًا.]	ولله جنود السموت والارض وكان الله عزيزا حكيما	وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا	H-111/48:7. [À Dieu les soldats des cieux et de la terre. ~ Dieu est noble, sage.]

---

1 التِّجَارَةِ للذين آمنوا، قراءة شيعية: وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انصرفوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ (3 إِلَيْه، إِلَيْهما (2 التِجَارَة واللَهْو، لَهْوًا أو تِجَارَةً (1 اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ للذين اتقوا ♦ R1) Cf. Mt 6:26.

2 Titre tiré du verset 1.

3 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

4 قراءة شيعية: زيدت هذه الآية في كتاب الله، وما كان لرسول الله ذنب (1

5 T1) Voir la note de 87/2:248.

6 السُّوْءِ (1

H-111/48:8. [---] Nous t'avons envoyé comme témoin, annonciateur et avertisseur,

H-111/48:9[1]. pour que vous croyiez en Dieu et en son messager, le souteniez, le révériez et l'exaltiez matin et soir.

H-111/48:10[2]. Ceux qui te prêtent allégeance ne font que prêter allégeance à Dieu, la main de Dieu au-dessus de leurs mains. Quiconque abjure, abjure à son détriment. Et quiconque s'est acquitté de son pacte avec Dieu, il lui donnera une grande rétribution.

H-111/48:11[3]. [---] Ceux restés en arrière parmi les nomades te diront: "Nos biens et nos familles nous ont occupés. Demande pardon pour nous". Ils disent avec leurs langues ce qui n'est pas dans leurs cœurs. Dis: "Qui donc pourrait quelque chose contre Dieu s'il voulait pour vous une nuisance, ou s'il voulait pour vous un profit? ~ Dieu est plutôt informé de ce que vous faites.

H-111/48:12[4]. Vous avez plutôt présumé que le messager et les croyants ne retourneraient jamais plus dans leurs familles. Cela vous a été embelli dans vos cœurs et vous avez présumé une mauvaise présomption. ~ Vous étiez des gens ignorants".[T1]

H-111/48:13. Quiconque n'a pas cru en Dieu et en son messager, ~ nous avons préparé pour les mécréants un brasier.

H-111/48:14. À Dieu le royaume des cieux et de la terre. Il pardonne à qui il veut et punit qui il veut. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-111/48:15[5]. Ceux restés en arrière diront quand vous partez vers les butins pour les prendre: "Laissez-nous vous suivre". Ils voudraient changer la parole de Dieu. Dis: "Vous ne nous suivrez pas. Dieu dit ainsi auparavant". Ils diront: "Vous nous enviez plutôt". ~ Ils ne comprenaient plutôt pas, sauf peu.

إِنَّآ أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

[---] إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا، وَمُبَشِّرٗا، وَنَذِيرٗا،

لِّتُؤۡمِنُواْ[1] بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، وَتُعَزِّرُوهُ[2]، وَتُوَقِّرُوهُ[3]، وَتُسَبِّحُوهُ[4] بُكۡرَةٗ وَأَصِيلًا.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ، إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ[1]، يَدُ ٱللَّهِ فَوۡقَ أَيۡدِيهِمۡ. فَمَن نَّكَثَ[2] [...]، فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۖ. وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِمَا عَٰهَدَ[3] عَلَيۡهُ ٱللَّهَ، فَسَيُؤۡتِيهِ[4] أَجۡرًا عَظِيمٗا.

[---] سَيَقُولُ لَكَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ: "شَغَلَتۡنَآ[1] أَمۡوَٰلُنَا وَأَهۡلُونَا. فَٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا". يَقُولُونَ بِأَلۡسِنَتِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ. قُلۡ: "فَمَن يَمۡلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا، إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ ضَرًّا[2]، أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ نَفۡعَۢا[3]؟ ~ بَلۡ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرًا.

بَلۡ ظَنَنتُمۡ أَن لَّن يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهۡلِيهِمۡ أَبَدٗا. وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمۡ، وَظَنَنتُمۡ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِ[1]، ~ وَكُنتُمۡ قَوۡمَۢا بُورٗا".

وَمَن لَّمۡ يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ~ فَإِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَعِيرٗا.

وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ. يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ، وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا، رَّحِيمٗا.

سَيَقُولُ ٱلۡمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقۡتُمۡ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأۡخُذُوهَا: "ذَرُونَا نَتَّبِعۡكُمۡ". يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُواْ[1] كَلَٰمَ[2] ٱللَّهِۚ. قُلۡ: "لَّن تَتَّبِعُونَا. كَذَٰلِكُمۡ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبۡلُ". فَسَيَقُولُونَ: "بَلۡ تَحۡسُدُونَنَا[3]". ~ بَلۡ كَانُواْ لَا يَفۡقَهُونَ، إِلَّا قَلِيلٗا.

انا ارسلنك شهدا ومبشرا ونذيرا

لتومنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه بكره واصيلا

ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث على نفسه ومن اوفى بما عهد عليه الله فسيوتيه اجرا عظيما

سيقول لك المخلفون من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا

بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمومنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السو وكنتم قوما بورا

ومن لم يومن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكفرين سعيرا

ولله ملك السموت والارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما

سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون ان يبدلوا كلم الله قل لن تتبعونا كذلكم قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون الا قليلا

---

1 1) لِيُؤْمِنُوا (2 وَتُعَزِّرُوهُ، وَتُوَقِّرُوهُ، وَتَعْزِرُوهُ، وَتَعْزُرُوهُ (3 وَتُوَقِّرُوهُ (4 وَيُسَبِّحُوهُ

2 1) لِلَّهِ (2 يَنْكِثُ (3 عَهِدَ (4 فَسَنُؤْتِيهِ

3 1) شَغَلَتْنَا (2 ضُرًّا (3 رَحْمَةً

4 1) السُّوْءِ ♦ T1) Voir la note de 42/25:18

5 1) تُبَدِّلُوا (2 كَلِمَ (3 تَحْسِدُونَنَا، يَحْسِدُونَنَا

H-111/48:16[1]. Dis à ceux restés en arrière parmi les bédouins: "Vous serez appelés contre des gens dotés d'une forte vigueur: vous les combattrez ou ils se soumettront.[T1] Si vous obéissez, Dieu vous donnera une bonne rétribution. Et si vous tournez le dos comme vous avez tourné le dos auparavant, il vous punira d'une punition douloureuse".

قُل لِّلۡمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ: "سَتُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ قَوۡمٍ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ: تُقَٰتِلُونَهُمۡ أَوۡ يُسۡلِمُونَۖ. فَإِن تُطِيعُواْ، يُؤۡتِكُمُ ٱللَّهُ أَجۡرًا حَسَنٗاۖ. وَإِن تَتَوَلَّوۡاْ كَمَا تَوَلَّيۡتُم مِّن قَبۡلُ، يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا".

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

H-111/48:17[2]. Il n'y a aucun embarras pour l'aveugle, aucun embarras pour le boiteux et aucun embarras pour le malade. Quiconque obéit à Dieu et à son messager, il le fera entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières. ~ Et quiconque tournera le dos, il le punira d'une punition douloureuse.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ، وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ، وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞ. وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، يُدۡخِلۡهُ[1] جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ. ~ وَمَن يَتَوَلَّ، يُعَذِّبۡهُ[2] عَذَابًا أَلِيمٗا.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

H-111/48:18[3]. [---] Dieu a été satisfait des croyants quand ils t'ont fait allégeance sous l'arbre. Il a su ce qui est dans leurs cœurs, a fait descendre la tranquillité[T1] sur eux et il les a rétribués par une conquête imminente,

[---] لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ. فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمۡ. فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ، وَأَثَٰبَهُمۡ[1] فَتۡحٗا قَرِيبٗا،

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

H-111/48:19[4]. et par beaucoup de butins qu'ils prendront. ~ Dieu est noble, sage.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةٗ يَأۡخُذُونَهَاۗ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا، حَكِيمٗا.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

H-111/48:20. Dieu vous a promis beaucoup de butins que vous prendrez. Il les a alors hâtés pour vous et a retenu les mains des humains de vous. ~ Afin que cela soit un signe pour les croyants et qu'il vous guide [vers] un chemin droit.

وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةٗ تَأۡخُذُونَهَا. فَعَجَّلَ لَكُمۡ هَٰذِهِۦ، وَكَفَّ أَيۡدِيَ ٱلنَّاسِ عَنكُمۡ. ~ وَلِتَكُونَ ءَايَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ، وَيَهۡدِيَكُمۡ [...] صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا.

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

H-111/48:21. Et [il vous a promis] d'autres [butins] sur lesquels vous n'avez pas eu le pouvoir, mais que Dieu a cernés. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

[...] وَأُخۡرَىٰ لَمۡ تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهَا، قَدۡ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَاۚ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٗا.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

H-111/48:22. Si ceux qui ont mécru vous avaient combattus, ils auraient tourné le dos. ~ Puis ils n'auraient pas trouvé ni allié ni secoureur.

وَلَوۡ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، لَوَلَّوُاْ ٱلۡأَدۡبَٰرَ. ~ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

H-111/48:23[5]. [Celle-là est] la loi de Dieu qui est passée auparavant. Et tu ne trouveras pas de changement dans la loi de Dieu.

[...] سُنَّةَ[1] ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلُ. ~ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ[2] ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

---

1 1) يُسْلِمُواْ ♦ T1) ou ils embrassent l'islam (Abdelaziz).
2 1) نُعَذِّبْهُ 2) نُدْخِلْهُ
3 1) وآتَاهُمْ ♦ T1) Voir la note de 87/2:248.
4 1) تَأْخُذُونَهَا
5 1) سُنَّةْ 2) لِسُنَّه

H-111/48:24[1]. C'est lui qui a retenu leurs mains de vous et vos mains d'eux, dans la vallée de la Mecque, après qu'il vous a fait triompher sur eux. ~ Dieu est clairvoyant de ce que vous faites.

وَهُوَ ٱلَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ، وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم، بِبَطْنِ مَكَّةَ، مِنۢ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ[1] بَصِيرًا.

وهو الذى كف ايديهم عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة من بعد ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

H-111/48:25[2]. [---] Ce sont eux qui ont mécru et vous ont détournés du Sanctuaire inviolable,[T1] alors que l'offrande était attachée[T2], pour qu'elle [ne] parvienne pas son lieu [d'immolation]. S'il n'était des hommes croyants et des femmes croyantes [qui se trouvaient à la Mecque et] que vous ne connaissiez pas, [il vous aurait incités contre les gens de la Mecque. Mais il ne l'a pas autorisé de peur] que vous les fouliez et ainsi une faute vous aurait touchés à cause d'eux, sans connaissance. Afin que Dieu fasse entrer qui il veut dans sa miséricorde. S'ils s'étaient séparés, nous aurions puni ceux qui ont mécru d'une punition douloureuse.

[---] هُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ، وَٱلْهَدْيَ[1] مَعْكُوفًا، [...] أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ. وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنَٰتٌ [...] لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ، [...] أَن تَطَـُٔوهُمْ[2]، فَتُصِيبَكُم[3] مِّنْهُم مَّعَرَّةُۢ، بِغَيْرِ عِلْمٍ. لِّيُدْخِلَ ٱللَّهُ فِي رَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ. لَوْ تَزَيَّلُواْ[4]، لَعَذَّبْنَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.

هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدى معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال مومنون ونسا مومنت لم تعلموهم ان تطوهم فتصيبكم منهم معره بغير علم ليدخل الله فى رحمته من يشا لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا اليما

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

H-111/48:26[3]. Quand ceux qui ont mécru eurent mis dans leurs cœurs l'ardeur, l'ardeur de l'époque de l'ignorance[T1], Dieu a fait descendre sa tranquillité[T2] sur son messager et sur les croyants et leur a imposé la parole de la dévotion - à laquelle ils avaient plus de droit et ils en étaient plus dignes. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ، حَمِيَّةَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ، فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ، وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ ٱلتَّقْوَىٰ، وَكَانُوٓاْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا[1]. ~ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.

اذ جعل الذين كفروا فى قلوبهم الحمية حمية الجهلية فانزل الله سكينته على رسوله وعلى المومنين والزمهم كلمة التقوى وكانوا احق بها واهلها وكان الله بكل شى عليما

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

H-111/48:27[4]. Dieu a accompli la vision de son messager en toute vérité: "Vous entrerez dans le Sanctuaire inviolable,[T1] si Dieu veut, rassurés, ayant rasé vos têtes et raccourci [vos cheveux], sans crainte". Il a su ce que vous n'avez pas su et il a fait, en plus de cela, une conquête imminente.

لَّقَدْ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءْيَا[1] بِٱلْحَقِّ: "لَتَدْخُلُنَّ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ، إِن شَآءَ ٱللَّهُ، ءَامِنِينَ[2]، مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ [...]، لَا تَخَافُونَ". فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُواْ، فَجَعَلَ، مِن دُونِ ذَٰلِكَ، فَتْحًا قَرِيبًا.

لمد صدق الله رسوله الرويا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان سا الله امنين محلقين روسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

H-111/48:28. [---] C'est lui qui a envoyé son messager avec la direction et la religion de la vérité, afin qu'il la fasse prévaloir sur toute autre religion. ~ Dieu suffit comme témoin.

[---] هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ، لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ. ~ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا.

هو الذى ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

---

1 1) يَعْمَلُونَ ♦ T1) Voir la note de 87/2:142.

2 1) وَالْهَدِيَّ، وَالْهَدْيِ، وَالْهَدْيُ (2 تَطُوهُمْ (3 فَتَنَالكم (4 تَزَايَلُوا ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 T2) Mawerdi: 1) détenues. 2) debout. 3) rassemblées.

3 1) وَكَانُوا أَهْلَهَا وأَحَقَّ بِهَا، وَكَانُوا أَهْلَهَا أَحَقَّ بِهَا ♦ T1) L'époque préislamique. Nous trouvons la même expression dans Ac 17:29-30. T2) Voir la note de 87/2:248.

4 1) لا تخافون (2 الرُّيَّا، الرُّوْيَا ♦ T1) Voir la note de 50/17:1.

H-111/48:29[1]. Mahomet[T1] est le messager de Dieu. Ceux qui sont avec lui sont durs envers les mécréants, miséricordieux entre eux. Tu les vois agenouillés, prosternés, recherchant faveur et satisfaction de Dieu. Leur marque[T2] est sur leurs faces, comme trace de la prosternation. C'est là leur exemple dans la Torah et leur exemple dans l'Évangile: comme une culture qui sort sa pousse, se raffermit, s'endurcit et se redresse sur sa tige, émerveillant les cultivateurs.[R1] Afin d'enrager, par eux, les mécréants. ~ Dieu a promis à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres parmi eux un pardon et une grande rétribution.

مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ[1] ٱللَّهِ. وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلْكُفَّارِ، رُحَمَآءُ[2] بَيْنَهُمْ. تَرَىٰهُمْ رُكَّعًا، سُجَّدًا، يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا. سِيمَاهُمْ[3] فِي وُجُوهِهِم، مِّنْ أَثَرِ[4] ٱلسُّجُودِ. ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ. وَمَثَلُهُمْ، فِي ٱلْإِنجِيلِ، كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُۥ[5]، فَـَٔازَرَهُۥ[6]، فَٱسْتَغْلَظَ، فَٱسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ[7]، يُعْجِبُ ٱلزُّرَّاعَ. لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلْكُفَّارَ. ~ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنْهُم، مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًۢا.

محمد رسول الله والذين معه اشدا على الكفار رحما بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود ذلك مثلهم في التورىة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطاه فازره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين امنوا وعملوا الصلحت منهم مغفرة واجرا عظيما

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

Chapitre 112/5: Le banquet

سُورَة المَائِدَة

120 versets - hégirien[2]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[3]

بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.

بسم الله الرحمن الرحيم

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

H-112/5:1[4]. Ô vous qui avez cru! Acquittez-vous des contrats. [---] Vous sont permis[R1] les animaux des troupeaux, sauf ce qui vous est récité, ne permettant pas [la chasse du] gibier alors que vous êtes en état de prohibition[T1]. Dieu juge ce qu'il veut.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟! أَوْفُوا۟ بِٱلْعُقُودِ[1]. [---] أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ[2] ٱلْأَنْعَٰمِ، إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، غَيْرَ[3] مُحِلِّي [...] ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ[4]. إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ.

يا ايها الذين امنوا اوموا بالعقود احلت لكم بهيمة الانعم الا ما يتلى عليكم غير محلى الصيد وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

H-112/5:2[5]. Ô vous qui avez cru! Ne permettez pas [ce qui est prohibé concernant][A1] les rituels de Dieu, le mois inviolable, l'offrande, les guirlandes,[R1] et ceux qui se dirigent vers la Maison inviolable, recherchant faveur et satisfaction de leur Seigneur. Une fois que vous n'êtes pas en état de prohibition, vous pouvez alors chasser. Ne commettez le crime d'agresser à cause de la haine de gens qui vous ont détournés du Sanctuaire inviolable. Entraidez-vous dans la bonté et la dévotion et ne vous entraidez pas dans le péché et l'hostilité. Craignez

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟! لَا تُحِلُّوا۟ [...] شَعَٰٓئِرَ[1] ٱللَّهِ، وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ[2]، وَلَا ٱلْهَدْيَ، وَلَا ٱلْقَلَٰٓئِدَ، وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ يَبْتَغُونَ[3] فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ[4] وَرِضْوَٰنًا. وَإِذَا حَلَلْتُمْ[5]، فَٱصْطَادُوا۟[6]. وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ[7] شَنَـَٔانُ[8] قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ[9] عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا۟. وَتَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ، وَلَا تَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ. وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ.

يا ايها الذين امنوا لا تحلوا سعير الله ولا الشهر الحرام ولا الهدى ولا المقلد ولا امين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا واذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنان قوم ان صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى ولا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

---

[1] 1) رَسُولَ (2 رُحَمَاءَ .. أَشِدَّاءَ (3 سِيمَاؤُهُمْ، سِيمياؤُهُمْ (4 أثر، إثْر (5 شَطْأَهُ، شَطَهُ، شَطَاهُ، شَطَاءَهُ، شَطْوَهُ (6 فَأَزَرَهُ (7 سُوقِهِ، سُؤُوقِهِ ♦ T1) Voir la note de 89/3:144 T2) Sur l'origine grecque de ce terme, voir la note de 39/7:46 ♦ R1) Mt 13:31-32; Mc 4:26-32; Lc 13:18-19.

[2] Titre tiré du verset 112. Autres titres: العقود - المنقذة

[3] Voir la note 2 du chapitre 1/96.

[4] 1) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ التي عقدت عليكم لعلي (2 قراءة شيعية: بِهِيمَةُ (3 غَيْرُ (4 حُرْمٌ ♦ T1) en état de sacralisation (Hamidullah; Chiadmi; Masson); vous êtes en interdit (Berque) ♦ R1) Voir la note de 70/16:115.

[5] 1) يَصُدُّوكُمْ (9 شَنَآنُ (8 يَجْرِمَنَّكُمْ، يُجْرِمَنَّكُمْ (7 فَاصْطَادُوا (6 أَحْلَلْتُمْ (5 رَبِّكِمْ (4 تَبْتَغُونَ (3 آمِّي الْبَيْتِ الْحَرَامِ (2 شَعَايِرَ ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5 ♦ R1) Les guirlandes, mentionnées aussi dans 112/5:97, étaient probablement suspendues au cou des animaux voués au sacrifice. Cf. Ac 14:13.

Dieu. ~ Dieu est sévère dans le châtiment.	~ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ.	تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله ان الله شديد العقاب	
H-112/5:3[1]. Il vous est prohibé[R1] [de manger] la charogne, le sang,[A1] la chair de porc, ce qui a été sacrifié à un autre que Dieu, la bête étouffée, assommée, tombée, encornée et mangée par un fauve, sauf celle que vous égorgez correctement, et ce qui a été immolé sur les pierres dressées.[R2] [Vous est aussi prohibé] de repartir entre vous avec les flèches divinatoires[R3T1]. Cela est perversité. [Ce jour, ceux qui ont mécru ont désespéré [concernant] votre religion. Ne les craignez donc pas, mais craignez-moi. Ce jour, j'ai perfectionné pour vous votre religion, j'ai complété ma grâce envers vous et je suis satisfait de la soumission[T2] comme religion pour vous.] Mais quiconque est forcé par la famine,[T3] sans penchant vers le péché, [nul péché sur lui]. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.	حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ [...] ٱلْمَيْتَةُ[1]، وَٱلدَّمُ، وَلَحْمُ ٱلْخِنزِيرِ، وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ، وَٱلْمُنْخَنِقَةُ، وَٱلْمَوْقُوذَةُ، وَٱلْمُتَرَدِّيَةُ، وَٱلنَّطِيحَةُ[2]، وَمَآ أَكَلَ ٱلسَّبُعُ[3] [4]، إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ، وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ[5]، وَأَن تَسْتَقْسِمُوا۟ بِٱلْأَزْلَٰمِ. ~ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ. [ٱلْيَوْمَ، يَئِسَ[6] ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن [...] دِينِكُمْ. فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَٱخْشَوْنِ. ٱلْيَوْمَ، أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ، وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا.] فَمَنِ ٱضْطُرَّ[8] فِي مَخْمَصَةٍ، غَيْرَ مُتَجَانِفٍ[9] لِّإِثْمٍ [...][0]. ~ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وان تستقسموا بالازلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم واخشون اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم	حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
H-112/5:4[2]. Ils t'interrogent sur ce qui leur est permis. Dis: "Vous sont permises les bonnes choses, ainsi que [ce qui est capturé] par les animaux de chasse auxquels vous avez enseigné ce que Dieu vous a enseigné. Mangez donc de ce qu'ils ont détenu pour vous et mentionnez dessus le nom de Dieu. Craignez Dieu. ~ Dieu est rapide dans le compte".	يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ. قُلْ: "أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ. [...] وَمَا عَلَّمْتُم[1] مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ[2] تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ. فَكُلُوا۟ مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ، وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ". وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ".	يسلونك ماذا احل لهم قل احل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما امسكن عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا الله ان الله سريع الحساب	يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
H-112/5:5[3]. Ce jour, vous sont permises les bonnes choses. Vous est aussi permise la nourriture de ceux auxquels le livre fut donné et votre nourriture leur est permise. [De même vous sont permises] les femmes préservées parmi les croyantes et les femmes préservées parmi ceux auxquels le livre fut donné avant vous, quand vous leur donnez leurs rétributions, comme préservants,[T1] et non pas comme débauchés ou compagnons secrets". [Quiconque mécroit en la croyance, son œuvre faillira. ~ Et il sera,	ٱلْيَوْمَ، أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ. وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ، وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ. وَٱلْمُحْصَنَٰتُ[1] مِنَ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ، وَٱلْمُحْصَنَٰتُ[1] مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ [...]، إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ، مُحْصِنِينَ[2]، غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخْدَانٍ". [وَمَن يَكْفُرْ بِٱلْإِيمَٰنِ، فَقَدْ حَبِطَ[3] عَمَلُهُۥ. ~ وَهُوَ، فِي ٱلْأَخِرَةِ، مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ.]	اليوم احل لكم الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات من المومنات والمحصنات من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم اذا اتيتموهن اجورهن محصنين غير مسافحين ولا متخذي اخدان ومن يكفر بالايمان فقد حبط عمله وهو	الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

---

[1] 1) الْمَيْتَةُ (2 وَالمَنْطُوحَةُ (3 وَأَكِيلُ السَّبُعِ، وَأَكِيلَةُ السَّبُعِ (4 السَّبْع (5 النَّصْبِ، النَّصَبِ (6 يَئِسَ (7 وَاخْشَوْنِي (8 اطُّرَّ، اضْطِرَّ (9 مُتَجَنِّفٍ ♦ A1) Voir la note de 87/2:173 ♦ R1) Voir la note de 70/16:115. R2) Cf. Ex 20:25; Dt 27:5. R3) Cf. Ez 21:26. On trouve dans Lv 19:26 le même passage des interdits alimentaires à l'interdiction de la magie: Vous ne mangerez rien avec du sang; vous ne pratiquerez ni divination ni incantation ♦ T1) procéder au partage par tirage au sort au moyen de flèches (Hamidullah); consulter le sort au moyen de flèches (Berque). On trouve l'interdiction de la divination (en hébreu qasam) dans Dt 18:10. T2) la perfection (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 194) T3) Partant de l'hébreu חומס hames dans Ps 71:4, Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 194) traduit: par violence.

[2] 1) عُلِّمْتُمْ (2 مُكَلِّبِينَ

[3] 1) وَالْمُحْصِنَاتُ، وَالْمُحْصَنَاتُ (2 مُحْصَنِينَ (3 حَبَطَ ♦ T1) Voir la note de 92/4:24.

dans la [demeure] dernière, des perdants.]		ـ الاخره من الخسرين	
H-112/5:6[1]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand vous vous levez pour la prière, lavez[A1] vos faces et vos mains jusqu'aux coudes. Frottez [avec les mains] sur votre tête et [lavez] vos pieds jusqu'aux chevilles.[R1] Si vous étiez pollués, alors purifiez-vous. Si vous étiez malades ou en voyage, ou si l'un de vous est revenu du lieu retiré, ou si vous avez touché les femmes, et n'avez pas trouvé d'eau, recourez alors à une bonne terre,[R2] et frottez-en vos faces et vos mains. Dieu ne veut vous causer aucun embarras, mais il veut vous purifier et compléter sa grâce envers vous. ~ Peut-être remercierez-vous!	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	يا ايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوه فاغسلوا وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا برءوسكم وارجلكم الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لمستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم لعلكم تشكرون	[---] يٰأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِذَا قُمْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ، فَٱغْسِلُواْ وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى ٱلْمَرَافِقِ[1]. وَٱمْسَحُواْ [...] بِرُءُوسِكُمْ [...] وَأَرْجُلَكُمْ[2] إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ. وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا، فَٱطَّهَّرُواْ[3]. وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰٓ، أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ، أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ ٱلْغَآئِطِ[4]، أَوْ لَٰمَسْتُمُ[5] ٱلنِّسَآءَ، فَلَمْ تَجِدُواْ مَآءً، فَتَيَمَّمُواْ[6] صَعِيدًا طَيِّبًا، فَٱمْسَحُواْ بِوُجُوهِكُمْ[7] وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ. مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ، وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ[8] وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!
H-112/5:7[2]. [---] Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous et son pacte avec lequel il vous a liés, quand vous avez dit: "Nous avons écouté et nous avons obéi".[R1] Craignez Dieu. ~ Dieu est connaisseur du contenu des poitrines.	وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	واذكروا نعمه الله عليكم وميثاقه الذى واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله عليم بذات الصدور	[---] وَٱذْكُرُواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِي وَاثَقَكُم بِهِۦٓ، إِذْ قُلْتُمْ: "سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا". وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ.
H-112/5:8[3]. Ô vous qui avez cru! Soyez droits pour Dieu, des témoins avec équité. Ne commettez pas le crime de ne pas être justes à cause de la haine de gens. Soyez justes, cela est plus proche de la dévotion. Craignez Dieu. ~ Dieu est informé de ce que vous faites.	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط ولا يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون	يٰأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! كُونُواْ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ، شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِ. وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ[1] شَنَـَٔانُ[2] قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُواْ. ٱعْدِلُواْ، هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ.
H-112/5:9. Dieu a promis à ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres [qu']ils auront un pardon et une grande rétribution.	وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ	وعد الله الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفره واجر عظيم	وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ [...] لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ.
H-112/5:10. Ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ceux-là sont les gens de la géhenne.	وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ	والذين كفروا وكذبوا بايتنا اولئك اصحب الجحيم	وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ.
H-112/5:11[4]. Ô vous qui avez cru! Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous quand des gens avaient failli étendre	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ	يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم موم ار	يٰأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱذْكُرُواْ[1] نِعْمَتَ[2] ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ[3] قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوٓاْ

---

[1] 1) فَاطَّهَّرُوا، فَاطْهَرُوا، فَاطْهِرُوا 3) الْمَرَافِقِ وَأَيْدِيَكُمْ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ 2) قراءة شيعية: فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ مِنَ 4) وَأَرْجُلُكُمْ، 5) الْغَيطِ 6) لَمَسْتُمُ 7) فَأَمُّوا 8) لِيُطْهِرَكُمْ، يُجْرِمَنَّكُمْ، بِأَوجِهِكُمْ ♦ A1) Abrogé par un récit qui permet la prière sans ablution si la personne n'a pas fait ses besoins naturels ♦ R1) Cf. Ex 30:18-21; Talmud, Yoma 30b et Zebahim 19b; Jn 13:9. R2) Voir la note de 92/4:43.

[2] R1) Voir la note de 87/2:93.

[3] 1) شَنْأَنُ 2) يَجْرِمَنْكُمْ، يُجْرِمَنَّكُمْ

[4] 1) هَمَّه 2) نِعْمَةَ 3) اذْكُرُوا

إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ. فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ.

فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

leurs mains contre vous. Il a alors retenu leurs mains de vous. Craignez Dieu. ~ Que les croyants se confient à Dieu.

[---] وَلَقَدْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ، وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا. وَقَالَ ٱللَّهُ: "إِنِّي مَعَكُمْ. لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ، وَءَامَنتُم بِرُسُلِي، وَعَزَّرْتُمُوهُمْ[1]، وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا، لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ[2]، وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ. فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ، فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ".

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

H-112/5:12[1]. [---] Dieu prit le pacte des fils d'Israël et nous en avons suscité douze chefs[R1]. Dieu dit: "Je suis avec vous. Si vous observez la prière, donnez la dîme, croyez en mes messagers et les soutenez et prêtez à Dieu un bon prêt, j'expierai pour vous vos méfaits et je vous ferai entrer dans des jardins sous lesquels courent les rivières. Quiconque parmi vous mécroit après cela, s'égare de la voie nivelée".

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ، لَعَنَّٰهُمْ، وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً[1]. يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ[2] عَن مَّوَاضِعِهِۦ[3]، وَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ. وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ[4] مِّنْهُمْ، إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ. فَٱعْفُ عَنْهُمْ، وَٱصْفَحْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

H-112/5:13[2]. Mais comme ils ont rompu leur pacte, nous les avons maudits et avons endurci leurs cœurs. Ils dévient les paroles de leurs positions et ont oublié une partie de ce qui leur a été rappelé. Tu ne cesseras de voir une trahison de leur part, sauf peu parmi eux. Gracie-les[A1] donc et absous. ~ Dieu aime les bienfaiteurs.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ" أَخَذْنَا مِيثَٰقَهُمْ، فَنَسُواْ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ. فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَاوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ. ~ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ[1] ٱللَّهُ بِمَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

H-112/5:14[3]. De ceux qui dirent: "Nous sommes nazaréens",[T1] nous avons pris leur pacte. Mais ils ont oublié une partie de ce qui leur a été rappelé. Nous avons donc suscité parmi eux l'inimitié et la haine[R1] jusqu'au jour de la résurrection. ~ Dieu les informera alors de ce qu'ils faisaient.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ، وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٍ. قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

H-112/5:15. Ô gens du livre! Notre messager est venu à vous. Il vous manifeste beaucoup de ce que vous cachiez du livre et il gracie beaucoup. Une lumière et un livre manifeste vous sont venus de Dieu.

يَهْدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ [...] سُبُلَ[1] ٱلسَّلَٰمِ، وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ، بِإِذْنِهِۦ، وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

H-112/5:16[4]. Dieu guide par lui celui qui a poursuivi sa satisfaction [vers] les voies de la paix[T1], les fait sortir de l'obscurité à la lumière, avec son autorisation et les guide vers un chemin droit.

---

1 1) وَعَزَرْتُمُوهُمْ (2 سَيِّئَاتِكُمْ ♦R1) On trouve ce même terme dans Am 6:1.

2 1) الْكَلامَ، الْكِلْمَ (3 مَوْضِعِهِ (4 خيانة ♦ A1) Abrogé par 113/9:29.

3 1) يُنَبِّئُهُمُ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62 ♦ R1) Cf. Is 19:2.

4 1) سُبْلَ ♦ T1) du salut (Hamidullah; Masson; Berque); de la Salem [Jérusalem] (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 206).

H-112/5:17[1]. Ont mécru ceux qui ont dit: "Dieu est le Messie, fils de Marie". Dis: "Qui donc pourrait quelque chose contre Dieu s'il voulait faire périr le Messie, fils de Marie, ainsi que sa mère et tous ceux qui sont dans la terre?" À Dieu le royaume des cieux et de la terre et ce qui est parmi eux. Il crée ce qu'il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ، ٱبْنُ مَرْيَمَ". قُلْ: "فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ ٱلْمَسِيحَ، ٱبْنَ مَرْيَمَ، وَأُمَّهُۥ، وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا؟" وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا. يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ.

لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا ان اراد ان يهلك المسيح ابن مريم وامه ومن في الارض جميعا ولله ملك السموت والارض وما بينهما يخلق ما يشاء والله على كل شيء قدير

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-112/5:18[2]. Les juifs et les nazaréens[T1] dirent: "Nous sommes les fils de Dieu et ses bien-aimés". Dis: "Pourquoi donc vous punit-il pour vos fautes? Vous êtes plutôt des humains parmi ceux qu'il a créés". Il pardonne à qui il veut et punit qui il veut. À Dieu le royaume des cieux et de la terre et ce qui est parmi eux. ~ C'est vers lui la destination.

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ: "نَحْنُ أَبْنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥ". قُلْ: "فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم؟ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ". يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ، وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ. وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا. ~ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ.

والت اليهود والنصرى نحن ابنوا الله واحبوه قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل انتم بشر ممن خلق يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك السموت والارض وما بينهما واليه المصير

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

H-112/5:19[3]. Ô gens du livre! Notre messager est venu à vous, vous manifestant [les normes de la religion] après un relâchement des messagers,[T1] afin que vous [ne] disiez [pas]: "Il ne nous est venu ni annonciateur ni avertisseur". Or vous sont venus un annonciateur et un avertisseur. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ [...]، عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ ٱلرُّسُلِ[1]، أَن [...] تَقُولُواْ: "مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ". فَقَدْ جَآءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ.

ياهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم على فترة من الرسل ان تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله على كل شيء قدير

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-112/5:20[4]. [---] [Rappelle] quand Moïse dit à ses gens: "Ô mes gens! Rappelez-vous la grâce de Dieu envers vous, quand il a fait parmi vous des prophètes, vous a faits des rois et il vous a donné ce qu'il n'a donné à nul aux mondes.[R1]

[---] [...] وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ: "يَٰقَوْمِ! ٱذْكُرُواْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ، إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنۢبِيَآءَ[1]، وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا، وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ[2] أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ.

واذ قال موسى لقومه يقوم اذكروا نعمة الله عليكم اذ جعل فيكم انبياء وجعلكم ملوكا واتاكم ما لم يوت احدا من العلمين

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

H-112/5:21[5]. Ô mes gens! Entrez dans la terre sainte que Dieu vous a prescrite,[R1] et ne tournez pas le dos. ~ Vous retourneriez alors perdants".

يَٰقَوْمِ! ٱدْخُلُواْ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِى كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ، وَلَا تَرْتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ. ~ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ".

يقوم ادخلوا الارض المقدسة التي كتب الله لكم ولا ترتدوا على ادباركم فتنقلبوا خسرين

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

H-112/5:22[6]. Ils dirent: "Ô Moïse! Il y a là des gens despotes.[R1] Nous n'y entrerons pas tant qu'ils n'en sortiront pas. ~ S'ils en sortent, alors nous y entrerons".

قَالُواْ: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ[1]. وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُواْ مِنْهَا. ~ فَإِن يَخْرُجُواْ مِنْهَا، فَإِنَّا دَٰخِلُونَ".

قالوا موسى ان فيها قوما جبارين وانا لن ندخلها حتى يخرجوا منها فان يخرجوا منها فانا داخلون

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

---

1 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jé 10:7; 1 Co 10:26.

2 T1) Voir la note de 87/2:62.

3 1) الرُّسْلِ ♦ T1) une interruption des messagers (Hamidullah).

4 1) أَنْبِئَاءَ (2 يُوْتِ ♦ R1) Cf. Nb 13:17 à 14:38.

5 R1) Cf. Nb 13:21-33.

6 1) مُوسَى فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارُونَ ♦ R1) La Bible parle des Amalécites comme d'ennemis du temps de Moïse (Ex 17:8; Nb 13:29; 14:25, etc.; Dt 1:28). Ils seraient les descendants d'Amaleq, petit-fils d'Ésaü (Gn 36:12). Le terme arabe 'amaliqah signifie les géants. Le terme jabbarin (en hébreu guibbor) est traduit par Hamidullah par géants. Nous préférons le terme despotes, ce qui correspond le mieux au terme utilisé ailleurs dans le Coran au singulier (34/50:45; 44/19:14; 47/26:130, etc.).

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ[1]، أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمَا[2]: "ٱدْخُلُواْ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابَ. فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ، فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ. وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ".

H-112/5:23[1]. Deux hommes parmi ceux qui craignaient et que Dieu a gratifiés, dirent: "Entrez chez eux par la porte. Quand vous en entrez, vous vaincrez. Confiez-vous à Dieu. ~ Si vous étiez croyants".

قَالُواْ: "يَٰمُوسَىٰٓ! إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا، مَّا دَامُواْ فِيهَا. فَٱذْهَبْ، أَنتَ وَرَبُّكَ، فَقَٰتِلَآ. إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ".

H-112/5:24. Ils dirent: "Ô Moïse! Nous n'y entrerons jamais, tant qu'ils y seront. Va donc, toi avec ton Seigneur et combattez. Nous sommes assis ici".

قَالَ: "رَبِّ! إِنِّي لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي. ~ فَٱفْرُقْ[1] بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ".

H-112/5:25[2]. Il dit: "Mon Seigneur! Je ne possède que moi-même et mon frère. ~ Sépare-nous donc des gens pervers".

قَالَ: "فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ. أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي ٱلْأَرْضِ. ~ فَلَا تَأْسَ[1] عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ".

H-112/5:26[3]. Il dit: "Elle leur sera prohibée. Ils erreront quarante ans[R1] dans la terre. ~ Ne t'afflige donc pas pour les gens pervers".

[---] وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱبْنَيْ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ، إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا. فَتُقُبِّلَ[1] مِنْ أَحَدِهِمَا، وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ ٱلْأَخَرِ. قَالَ: "لَأَقْتُلَنَّكَ[2]". قَالَ: "إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ.

H-112/5:27[4]. [---] Récite-leur la nouvelle des deux fils d'Adam en vérité, quand ils offrirent une offrande. Elle fut acceptée de l'un deux et de l'autre elle ne fut pas acceptée. Il dit: "Je te tuerai". Il dit: "Dieu n'accepte que des dévots.[R1]

لَئِنْ بَسَطتَ[1] إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي، مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٍ[2] يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ. ~ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ، رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ.

H-112/5:28[5]. Si tu étends ta main contre moi pour me tuer, je n'étendrai pas ma main contre toi pour te tuer. ~ Je crains Dieu, le Seigneur des mondes.

إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ[1] بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ. فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ. ~ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ".

H-112/5:29[6]. Je veux que tu portes mon péché et ton péché.[T1] Tu seras alors de gens du feu. ~ Voilà la rétribution des oppressifs".

فَطَوَّعَتْ[1] لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ، فَقَتَلَهُۥ. ~ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ.

H-112/5:30[7]. Son âme le tenta alors de tuer son frère et il le tua. ~ Il devint ainsi des perdants.

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ يُوَٰرِي سَوْءَةَ[1] أَخِيهِ. قَالَ: "يَٰوَيْلَتَىٰٓ[2]! أَعَجَزْتُ[3] أَنْ

H-112/5:31[8]. Dieu envoya alors un corbeau[R1] fouillant la terre pour lui faire voir comment cacher les parties honteuses[T1] de son frère. Il dit: "Malheur à

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا

مال دحلار مر الدير
حامور انعم الله علىهما
ادحلوا علىهم الباب
ماذا دحلتموه
فانكم علبور وعلى
الله متوكلوا ان كنتم
مومنير

مالوا موسى انا لن
ندحلها ابدا ما
داموا فيها ماذهب
انت وربك فقاتلا
انا هاهنا قاعدون

مال رب اني لا املك
الا نفسي واخي فافرق بيننا
وبين القوم
الفاسقين

مال فانها محرمة عليهم
اربعين سنة يتيهون في
الارض فلا تاس على
القوم الفاسقين

وامل عليهم نبا ابني
ادم بالحق اذ قربا
قربانا فتقبل مر
احدهما ولم يتقبل مر
الاخر مال لاقتلنك مال
انما يتقبل الله مر
المتقين

لئر بسطت الى
يدك لتقتلني ما انا
باسط يدي اليك
لاقتلك اني اخاف الله
رب العلمين

اني اريد ان تبوا
باثمي واثمك فتكون
مر اصحاب النار
وذلك جزاوا
الظلمين

فطوعت له نفسه قتل
اخيه فقتله فاصبح
مر الخسرين

فبعث الله غرابا يبحث
في الارض ليريه كيف
يواري سوءة اخيه قال
يا ويلتا
مال يولتى اعجزت ان

---

1 1) عَلَيْهِمَا ويلكم (2 يُخَافُونَ

2 1) فَافْرِقْ، فَفَرِّق

3 1) تَاسَ ♦ R1) Cf. Nb 14:33, 32:13; Dt 2:7, 8:2, 29:4; Jos 5:6.

4 1) فَتُقُبِّلَ، فَيُقْبَلُ (2 لَأَقْتُلَنَّكَ ♦ R1) Cf. Gn 4:3-11.

5 1) بِبَاسِطٍ (2 بَصَطْتَ

6 1) تَبُوَّ ♦ T1) que tu endosses mon péché et le tien (Berque). Partant du terme hébreu hébi dans Gn 4:4, Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 217) traduit: que tu offres pour mon péché et ton péché.

7 1) فَطَاوَعَتْ، فَطَاوَعَتْه

8 1) أَعَجِزْتُ (3 وَيْلَتِي، وَيْلَتَاه (2 سَوَةَ، سَوَّةَ ♦ T1) Le terme syriaque correspondant ܣܪܝܘܬܐ saryutha signifie souillure et impureté ♦ R1) Pirqé de Rabbi Eliézer, chap. 21, attribue l'épisode du corbeau à Adam. Midrash Tanhuma, Beresit X, dit que Dieu fit passer deux oiseaux se livrant bataille; l'un tua l'autre, puis avec ses pattes creusa un trou où il enterra le mort. S'inspirant de cet exemple, Adam creusa la terre et y ensevelit Abel. Voir Ginzberg, vol. 1, p. 46.

أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا ٱلْغُرَابِ، فَأُوَٰرِيَ سَوْءَةَ[1] أَخِي؟" ~ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ.

الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

moi! Suis-je incapable de ressembler à ce corbeau, pour que je cache les parties honteuses[T1] de mon frère?" ~ Puis il devint de ceux qui regrettent.

H-112/5:32[1]. C'est pourquoi nous avons prescrit pour les fils d'Israël que quiconque tue une personne sans [homicide d'une] personne ou corruption dans la terre, c'est comme s'il tuait tous les humains.[R1] Et quiconque lui a donné vie, c'est comme s'il avait donné vie à tous les humains. ~ Nos messagers sont venus à eux avec les preuves, mais beaucoup d'eux, après cela, sont devenus excessifs dans la terre.

[...] مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ [...] نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ[1] فِي ٱلْأَرْضِ، فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا. وَمَنْ أَحْيَاهَا، فَكَأَنَّمَآ أَحْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا. ~ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ، ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم، بَعْدَ ذَٰلِكَ، فِي ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ.

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

H-112/5:33[2]. La rétribution de ceux qui font la guerre contre Dieu et son messager et s'efforcent à corrompre dans la terre, c'est qu'ils soient tués ou crucifiés, ou que leurs mains et leurs pieds soient coupés des côtés opposés,[T1] ou qu'ils soient bannis de la terre[A1]. Cela sera un déshonneur pour eux dans la vie ici-bas. ~ Et ils auront dans la [demeure] dernière une grande punition.

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، وَيَسْعَوْنَ فِي ٱلْأَرْضِ فَسَادًا، أَن يُقَتَّلُوٓاْ[1]، أَوْ يُصَلَّبُوٓاْ[2]، أَوْ تُقَطَّعَ[3] أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ، أَوْ يُنفَوْاْ مِنَ ٱلْأَرْضِ. ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي ٱلدُّنْيَا. ~ وَلَهُمْ فِي ٱلْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-112/5:34. Sauf ceux qui se sont repentis avant que vous n'ayez de pouvoir sur eux. ~ Sachez alors que Dieu est pardonneur, miséricordissime.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُواْ عَلَيْهِمْ. ~ فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-112/5:35. Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu, cherchez les moyens de vous rapprocher de lui et luttez dans sa voie. ~ Peut-être réussirez-vous!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، وَٱبْتَغُوٓاْ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ، وَجَٰهِدُواْ فِي سَبِيلِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-112/5:36[3]. Ceux qui ont mécru, même s'ils possédaient tout ce qui est dans la terre et du semblable autant, pour se racheter de la punition du jour de la résurrection, cela ne serait pas accepté d'eux.[R1] ~ Et ils auront une punition douloureuse.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ، لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا، وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ، لِيَفْتَدُواْ بِهِۦ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ، مَا تُقُبِّلَ[1] مِنْهُمْ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-112/5:37[4]. Ils voudront sortir du feu, mais ils n'en sortiront pas. ~ Et ils auront une punition persistante.

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُواْ[1] مِنَ ٱلنَّارِ، وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنْهَا. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ.

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

---

[1] 1) فساداً ♦ R1) Ce passage vient de Sanhédrin 37 b: c'est une interprétation du verset "La voix du sang de ton frère crie vers moi du sol" (Gn 4:10). Le sang est utilisé au pluriel dans la Bible. Par conséquent, Caïn, en tuant son frère, a tué tous les humains.

[2] 1) يُقْتَلُوا (2 يُصَلَّبُوا (3 تُقَطَّعَ ♦ T1) Traduction de Luxenberg: avec un couteau (du syriaque ܚܠܦܐ hlafa) ♦ A1) Abrogé par 112/5:34.

[3] 1) تَقَبَّلَ ♦ R1) Cf. Ez 7:19; So 1:18; Mt 16:26.

[4] 1) يُخْرَجُوا

H-112/5:38[1]. [---] [Il est prescrit concernant] le voleur et la voleuse: à tous deux coupez leurs deux mains,[R1] comme rétribution pour ce qu'ils ont réalisé, une intimidation de Dieu. ~ Dieu est noble, sage.

[---] [...] وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ: فَٱقْطَعُوٓاْ أَيْدِيَهُمَا[2]، جَزَآءً بِمَا كَسَبَا، نَكَٰلًا مِّنَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

والسادق والسادمه
مامطعوا ايديهما
جيا بما كسبا نكلا من
الله والله عزيز حكيم

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-112/5:39[2]. Mais quiconque s'est repenti après avoir été oppressif et a fait bonne œuvre, Dieu lui pardonne[R1]. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] فَمَن تَابَ مِنۢ بَعْدِ ظُلْمِهِۦ وَأَصْلَحَ، فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

ممن تاب من بعد
ظلمه واصلح فان
الله يتوب عليه ان الله
غفور رحيم

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ
وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-112/5:40. [---] N'as-tu pas su qu'à Dieu le royaume des cieux et de la terre? Il punit qui il veut et pardonne à qui il veut. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

[---] أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ؟ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ، وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

الم تعلم ان الله له ملك
السموت والارض
يعذب من يشا ويغفر
لمن يشا والله على كل
شي قدير

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

H-112/5:41[3]. [---] Ô messager! Qu'ils ne t'attristent pas ceux qui se hâtent vers la mécréance parmi ceux qui dirent: "Nous avons cru" avec leurs bouches, alors que leurs cœurs n'ont pas cru.[R1] Il en est parmi les juifs [qui] écoutent le mensonge, [t']écoutent [pour dire le mensonge sur toi à] d'autres gens qui ne sont pas venus à toi, et [qui] dévient les paroles de leurs positions. Ils disent: "Si ceci vous a été donné, prenez-le. Et s'il ne vous a pas été donné, prenez vos précautions". Celui que Dieu veut éprouver, tu ne pourras rien pour lui contre Dieu. Ceux-là sont ceux dont Dieu n'a pas voulu purifier les cœurs. Ils auront un déshonneur dans la vie ici-bas. ~ Et ils auront dans la [demeure] dernière une grande punition.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ! لَا يَحْزُنكَ[1] ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ[2] فِي ٱلْكُفْرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا" بِأَفْوَٰهِهِمْ، وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ. وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ [...] سَمَّٰعُونَ[3] لِلْكَذِبِ[4] [...]، سَمَّٰعُونَ [...] لِقَوْمٍ ءَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ، [...] يُحَرِّفُونَ [...] ٱلْكَلِمَ[5] مِنۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ. يَقُولُونَ: "إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا، فَخُذُوهُ. وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَٱحْذَرُواْ". وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتْنَتَهُۥ، فَلَن تَمْلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا. أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمْ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ. لَهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا خِزْيٌ، ~ وَلَهُمْ فِي ٱلْأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

يا ايها الرسول لا يحيط
الذين يسرعون في
الكفر من الذين قالوا
امنا بافواههم ولم تومن
قلوبهم ومن الذين
هادوا سمعون
للكذب سمعون لقوم
اخرين لم ياتوك
يحرفون الكلم من بعد
مواضعه يقولون ان اوتيتم هذا
فخذوه وان لم تؤتوه
فاحذروا ومن يرد الله فتنته
فلن تملك له من الله شيا
اولئك الذين لم يرد
الله ان يطهر قلوبهم
لهم في الدنيا خزي
ولهم في الاخرة عذاب
عظيم

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ
الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ
لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا
فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

H-112/5:42[4]. Écouteurs du mensonge et mangeurs du gain illicite.[R1] S'ils viennent à toi, juge parmi eux ou détourne-toi d'eux.[A1] Si tu te détournes d'eux, ils ne te nuiront en rien. Si tu juges, alors juge parmi eux avec équité. ~ Dieu aime les équitables.

سَمَّٰعُونَ لِلْكَذِبِ، أَكَّٰلُونَ لِلسُّحْتِ[1]. فَإِن جَآءُوكَ، فَٱحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ. وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ، فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا. وَإِنْ حَكَمْتَ، فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ.

سمعون للكذب
اكلون للسحت فان
جاوك فاحكم بينهم
او اعرض عنهم وان
تعرض عنهم فلن
يضروك شيا وان
حكمت فاحكم بينهم
بالقسط ان الله يحب
المقسطين

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ
لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

H-112/5:43. Comment te font-ils leur juge alors qu'ils ont la Torah dans laquelle se trouve le jugement de Dieu, ensuite ils tournent le dos [à ton jugement] après cela? ~ Ceux-là ne sont pas les croyants.

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ ٱلتَّوْرَىٰةُ فِيهَا حُكْمُ ٱللَّهِ، ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ [...] مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ؟ ~ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ.

وكيف يحكمونك وعندهم
التورىة فيها حكم الله ثم
يتولون من بعد ذلك وما
اولئك بالمومنين

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا
أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

---

1 1) والسارقون والسارقات، والسُّرق والسُّرقة (2 أيمانهما، أيمانهم ♦ R1) Dt 25:11-12 prévoit l'amputation de la main pour un autre délit.

2 R1) Cf. Za 1:3; Ml 3:7.

3 1) يَحْزُنْكَ (2 يُسْرِعُونَ (3 سَمَّاعِينَ (4 لِلْكِذْبِ، لِلْكُذُبِ (5 الْكَلَامَ، الْكِلْمَ ♦ R1) Cf. Is 29:13 cité en Mt 15:8 et Mc 7:6.

4 1) لِلسُّحْتِ، لِلسَّحْتِ، لِلسَّحَتِ، لِلسِّحْتِ ♦ R1) Ceci ferait allusion surtout à la corruption des juges; cf. Ex 23:8; Dt 16:19, 27:25 ♦ A1) Abrogé par 112/5:48 ou 49.

H-112/5:44[1]. C'est nous qui avons fait descendre la Torah où il y a direction et lumière. D'après elle, les prophètes qui se sont soumis[T1] jugent les juifs, de même les rabbins[T2] et les docteurs[T3] qui devaient protéger le livre de Dieu et qui en étaient témoins. [Nous leur avons dit:] "Ne craignez pas les humains, mais craignez-moi. Ne troquez pas mes signes contre un petit prix". ~ Quiconque ne juge pas d'après ce que Dieu a fait descendre, ceux-là sont les mécréants.

إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ لِلَّذِينَ هَادُواْ، وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ، وَكَانُواْ عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ. [...]: "فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ وَٱخۡشَوۡنِ[1]. وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ". ~ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

انا انزلنا التورية فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين اسلموا للذين هادوا والربانيون والاحبار بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهدا فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بايتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون

H-112/5:45[2]. Nous y avons prescrit pour eux[R1] vie pour vie, œil pour œil, nez pour nez,[T1] oreille pour oreille, dent pour dent et les blessures [sont régies par la loi du] talion. Quiconque en fait aumône, cela sera une expiation[R2] pour lui. ~ Quiconque ne juge pas d'après ce que Dieu a fait descendre, ceux-là sont les oppressifs.

وَكَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ[1] فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ بِٱلنَّفۡسِ، وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ، وَٱلۡأَنفَ بِٱلۡأَنفِ، وَٱلۡأُذُنَ بِٱلۡأُذُنِ، وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ، وَٱلۡجُرُوحَ[2] قِصَاصٞۚ. فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ[4] كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ[5]. ~ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين بالعين والانف بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظلمون

H-112/5:46[3]. Et nous avons fait suivre sur leurs traces Jésus, fils de Marie, confirmant ce qui est avant lui dans la Torah. Nous lui avons donné l'Évangile où il y a direction et lumière, confirmant ce qui est avant lui dans la Torah,[R1] une direction et une exhortation pour les dévots.

وَقَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ، مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِۖ. وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ، وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ، وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ[1] لِّلۡمُتَّقِينَ.

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ

وقفينا على اثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية واتيناه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من التورية وهدى وموعظة للمتقين

H-112/5:47[4]. Que les gens de l'Évangile jugent d'après ce que Dieu y a fait descendre. ~ Quiconque ne juge pas d'après ce que Dieu a fait descendre, ceux-là sont les pervers.

وَلۡيَحۡكُمۡ أَهۡلُ[1] ٱلۡإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِۚ. ~ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ.

وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

ولنحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون

H-112/5:48[5]. Nous t'avons fait descendre le livre avec la vérité, confirmant ce qui est avant lui dans le livre et prédominant sur lui. Juge donc parmi eux d'après ce que Dieu a fait descendre. Ne suis pas leurs désirs, [loin] de la vérité qui t'est venue. À chacun de vous nous avons fait une législation et une conduite.[T1] Si Dieu avait voulu, il vous aurait faits une seule

وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ، مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ، وَمُهَيۡمِنًا[1] عَلَيۡهِۖ. فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۖ. وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡ [...] عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ. لِكُلّٖ جَعَلۡنَا مِنكُمۡ شِرۡعَةٗ[2] وَمِنۡهَاجٗاۚ. وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ، لَجَعَلَكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗۖ. وَلَٰكِن

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

وانزلنا اليك الكتب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتب ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن ليبلوكم في ما اتاكم

---

1 1) وَاخْشَوْنِي ♦ T1) étaient parfaits (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 230). T2) Voir la note de 89/3:79. T3) Le terme Ahbar revient quatre fois dans le Coran (voir l'index sous ce mot). Il provient de l'hébreu et signifie compagnon; il désigne aussi un membre d'une secte possédant des connaissances religieuses. Nous le traduisons par docteurs.

2 1) وأن (3 أَنِ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنُ بِالْأُذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحُ (2 وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ = وأنزل الله على بني إسرائيل (4 الجروحُ قِصَاصٌ ومن يتصدق به فإنه (5 كَفَّارَته ♦ R1) Voir la note de 87/2:178. R2) On trouve le même terme dans la Bible: Ex 21:30, 29:33, 36, 30:10, 12, 15-16, etc. ♦ T1) L'expression nez pour nez ne se trouve pas dans la Bible. Partant de l'hébreu anaf et invoquant le commandement de Jésus dans Mt 5:22 et 38-38, dont le Coran prend explicitement le contre-pied, Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 230) traduit: colère pour colère.

3 1) وَمَوْعِظَةٌ ♦ R1) Cf. Mt 5:17-19.

4 1) وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ، وَلْيَحْكُمَ أَهْلُ، وَأَنْ لِيَحْكُمَ أَهْلُ، وَأَنِ احكُمْ أَهْلَ

5 1) وَمُهَيْمِنًا (2 شَرْعَةً ♦ T1) un plan à suivre (Hamidullah); une coutume (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 236). Le terme hébreu מִנְהָג minhag se trouve dans 2 R 9:20 dans le sens de chemin.

nation. Mais [il vous a faits ainsi] pour vous tester en ce qu'il vous a donné. Concourez donc [aux] bienfaisances. À Dieu sera votre retour tous ensemble, ~ et il vous informera de ce en quoi vous divergiez.

[...] لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ ءَاتَىٰكُمْ. فَٱسْتَبِقُواْ [...] ٱلْخَيْرَٰتِ. إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا، ~ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ.

وحده ولطر لسلوطم ـ ما اسطم ماسسموا الحيرـ الى الله مرحعطم حميعا مسيطم بما طسم مه حسلمود

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

H-112/5:49. [Nous t'avons ordonné:] "Juge parmi eux d'après ce que Dieu a fait descendre et ne suis pas leurs désirs. Prends tes précautions pour qu'ils ne te détournent pas d'une partie de ce que Dieu t'a fait descendre. S'ils tournent le dos [au jugement descendu], sache que Dieu veut les toucher pour une partie de leurs fautes". Beaucoup d'humains sont pervers.

[...] وَأَنِ: "ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ. وَٱحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ. فَإِن تَوَلَّوْاْ [...]، فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ". وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ.

واد احطم سهم ما ابل الله ولا سع اهواهم واحدرهم ار مسوط عر سعص ما ابل الله الط ماد بولوا ماعلم اما يريد الله ار يصيبهم سعص دبوبهم واد طسيرا مر الناس لمسمود

وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

H-112/5:50[1]. Recherchent-ils le jugement de l'époque de l'ignorance?[T1] Qui est meilleur juge que Dieu pour des gens convaincus?

أَفَحُكْمَ[1] ٱلْجَٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ[2]؟ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ؟

امحطم الحهليه سعود ومر احسر مر الله حطما لموم يومسود

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

H-112/5:51[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne prenez pas les juifs et les nazaréens pour alliés.[T1] Ils sont alliés les uns des autres. Quiconque parmi vous s'allie à eux est des leurs. ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ. بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ. وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ، فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

سا الدر امسوا لا سحدوا السهود والسصرى اولسا سعصهم اولسا سعص ومر سولهم مسطم مانه مسهم ار الله لا سهدى الموم الطلمر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

H-112/5:52[3]. Tu verras alors ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs se hâtant vers eux, en disant: "Nous craignons que le [mauvais] revers de la fortune ne nous touche". Peut-être que Dieu fera venir la conquête ou un ordre de sa part et alors ils regretteront ce qu'ils ont gardé secret en eux-mêmes.

فَتَرَى[1] ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَٰرِعُونَ[2] فِيهِمْ. يَقُولُونَ: "نَخْشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ [...]". فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِٱلْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِۦ، فَيُصْبِحُواْ[3] عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمْ نَٰدِمِينَ[4].

مدى الدر ـ ملوسهم مدص سسعود مسهم سمولود حسى ار سصسا دايره مسى الله ار ساى بالمسح او امر مر عسده مسصسحوا على ما اسروا ـ امسهم سدمر

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

H-112/5:53[4]. Ceux qui ont cru disent: "Est-ce ceux-ci qui ont juré par Dieu avec leurs serments les plus solennels, qu'ils sont avec vous?" Leurs œuvres ont failli et ils sont devenus perdants.

وَيَقُولُ[1] ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ: "أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ؟!" حَبِطَتْ[2] أَعْمَٰلُهُمْ، فَأَصْبَحُواْ خَٰسِرِينَ.

ويمول الدر امسوا اهولا الدر امسموا ساله حهد امسهم اسهم لمطم حسطـ اعملهم ماصسحوا حسرير

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

H-112/5:54[5]. Ô vous qui avez cru! Quiconque parmi vous retourne de sa religion [ne nuira pas à Dieu]. Dieu fera venir des gens qu'il aime et qui l'aiment, humbles envers les croyants et fiers envers les mécréants, luttant dans la voie de Dieu et ne craignant le blâme d'aucun blâmeur. Voilà la faveur de Dieu. Il la

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! مَن يَرْتَدَّ[1] مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ [...]. فَسَوْفَ يَأْتِي ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ، أَذِلَّةٍ[2] عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ، أَعِزَّةٍ[3] عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ، يُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ. ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ.

سا الدر امسوا مر سد مسطم عر دسه مسوم سا ساله سوم حسهم وحسوسه ادله على المومسر اعده على الطمسر حهدود ـ سسل الله ولا حامود لومه لاسم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

---

[1] 1) تَبْغُونَ (2 أَفَحُكْمُ، أَفَحَكَمَ، أَبِحُكْمِ ♦ T1) L'époque préislamique. Nous trouvons la même expression dans Ac 17:29-30.

[2] T1) Voir la note de 87/2:62.

[3] 1) فيرى (2 يُسْرعون (3 فَتُصبح الفُسّاقُ، فَيُصبح الفُسّاقُ (4 نَدِمين ♦ T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28 et vol. 3, p. 237) traduit: rébellion.

[4] 1) حَبَطَتْ (2 يَقُولُ، وَيَقُولَ

[5] 1) يُؤْتِيهِ (4 أَعِزَّةً، غُلظاءَ، غُلْظٍ (3 أَذِلَّةً (2 يَرْتَدِدْ

يُؤْتِيهِ[4] مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ، عَلِيمٌ.

H-112/5:55[1]. Votre allié est Dieu avec son messager et ceux qui ont cru, qui observent la prière et donnent la dîme, agenouillés.

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ[1] ٱللَّهُ، وَرَسُولُهُۥ، وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، ٱلَّذِينَ[2] يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُؤْتُونَ[3] ٱلزَّكَوٰةَ، وَهُمْ رَٰكِعُونَ.

H-112/5:56. Quiconque s'allie à Dieu, à son messager et à ceux qui ont cru, [Dieu le secourra]. Le parti de Dieu vaincra.

وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ، وَرَسُولَهُۥ، وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ [...]. فَإِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ.

H-112/5:57[2]. Ô vous qui avez cru! Ne prenez pas comme alliés ceux qui ont pris votre religion pour ridicule et jeu, parmi ceux auxquels le livre fut donné avant vous et les mécréants. Craignez Dieu. ~ Si vous étiez croyants.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمْ هُزُوًا[1] وَلَعِبًا، مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَٱلْكُفَّارَ[2]، أَوْلِيَآءَ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ.

H-112/5:58[3]. Quand vous appelez à la prière, ils la prennent pour ridicule et jeu. ~ Cela parce qu'ils sont des gens qui ne raisonnent pas.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ، ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا[1] وَلَعِبًا[2]. ~ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ.

H-112/5:59[4]. Dis: "Ô gens du livre! Vous vengez-vous de nous seulement parce que nous avons cru en Dieu, en ce qui est descendu à nous et en ce qui est descendu auparavant et parce que la plupart d'entre vous sont pervers?"

قُلْ: "يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! هَلْ تَنقِمُونَ[1] مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ، وَمَآ أُنزِلَ[2] إِلَيْنَا، وَمَآ أُنزِلَ[2] مِن قَبْلُ، وَأَنَّ[3] أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ؟"

H-112/5:60[5]. Dis: "Vous informé-je de ce qui est pire que cela, comme rétribution auprès de Dieu? Celui que Dieu a maudit, contre lequel il est en colère, dont il a fait des singes et des porcs,[R1] et celui qui a adoré les idoles. Ceux-là ont la pire position et sont les plus égarés de la voie nivelée".

قُلْ: "هَلْ أُنَبِّئُكُم[1] بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ، مَثُوبَةً[2] عِندَ ٱللَّهِ؟ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ، وَغَضِبَ عَلَيْهِ، وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ[3]، وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ[4] [5]. أُوْلَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا، وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ".

H-112/5:61. Quand ils viennent à vous, ils disent: "Nous avons cru". Or, ils sont entrés avec la mécréance et ils sont sortis avec elle. ~ Dieu sait mieux ce qu'ils taisaient.

وَإِذَا جَآءُوكُمْ، قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا". وَقَد دَّخَلُواْ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُواْ بِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُواْ يَكْتُمُونَ.

H-112/5:62[6]. Tu vois beaucoup d'eux se hâtant dans le péché et dans l'hostilité et mangeant le gain illicite.[R1] ~ Combien abominable ce qu'ils faisaient!

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ[1]، وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ[2]. ~ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ!

---

[1] 1) وَيُوتُونَ (3 والَّذِينَ (2 مولاكم (1

[2] 1) مِنْ قَبْلِكُمْ وَمن الْكُفَّارِ، من قبلكم ومن الذين أشركوا (2 هُزُوًا، هُزْءًا، هُزْوًا، هُزًّا (1

[3] 1) وَلِعْبًا (2 هُزُوًا، هُزْءًا، هُزْوًا، هُزًّا (1

[4] 1) أَنزل (2 تَنْقَمُونَ (1

[5] 1) وعَبَدَ الطاغوتِ، وعبدوا الطاغوت، وعُبِدت (4 من لعنه ... والخنازير = من غضب الله عليهم وجعلهم قردة وخنازير (3 مَثُوبَةً (2 أُنَبِّئُكُمْ، أُنَبِّئُكُمْ (1 ♦ الطواغيت، الشيطان (5 الطاغوت، ومَن عبد الطاغوت، وعُبَّاد الطاغوت، وعبيد الطاغوت، وأعبُدَ الطاغوت، وعبدة الطاغوت، وعابدي الطاغوت R1) Voir la note de 39/7:166.

[6] 1) السُّحُتَ، السِّحْتَ، السَّحْتَ (2 وَالْعِدْوَانِ ♦ R1) Ce verset se réfère surtout à la corruption des juges; cf. Ex 23:8; Dt 27:25.

H-112/5:63[1]. Si seulement les rabbins[T1] et les docteurs[T2] leur interdisent de dire le mensonge et de manger le gain illicite! ~ Combien abominable ce qu'ils faisaient!

لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ[1] وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ[2] وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ[3]! ~ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ[4]!

لولا ينهاهم الربيون والاحبار عن مولهم الاثم واكلهم السحت لبئس ما كانوا يصنعون

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

H-112/5:64[2]. Les juifs dirent: "La main de Dieu est entravée". Que leurs mains soient entravées et qu'ils soient maudits pour ce qu'ils disent. Ses deux mains sont plutôt largement ouvertes, dépensant comme il veut.[R1] Ce qui est descendu à toi de ton Seigneur augmentera beaucoup parmi eux la transgression et la mécréance. Et nous avons lancé parmi eux l'inimitié et la haine jusqu'au jour de la résurrection. Chaque fois qu'ils ont allumé un feu pour la guerre, Dieu l'a éteint. Et ils s'efforcent de corrompre dans la terre. ~ Dieu n'aime pas les corrupteurs.

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ: "يَدُ ٱللَّهِ مَغْلُولَةٌ". غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ، وَلُعِنُواْ[1] بِمَا قَالُواْ. بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ[2]، يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ. وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا. وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ. كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ، أَطْفَأَهَا[3] ٱللَّهُ. وَيَسْعَوْنَ فِي ٱلْأَرْضِ فَسَادًا. ~ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ.

والت اليهود يد الله مغلوله علت ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف يشاء وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا والقينا بينهم العدوه والبغضا الى يوم القيمه كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها الله ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب المفسدين

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

H-112/5:65[3]. Si les gens du livre avaient cru et craint, nous aurions expié pour eux leurs méfaits et les aurions fait entrer dans les jardins du délice[T1].

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ، لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ[1]، وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ.

ولو ان اهل الكتب امنوا واتقوا لكفرنا عنهم سياتهم ولادخلنهم جنت النعيم

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

H-112/5:66. Et s'ils avaient observé la Torah, l'Évangile et ce qui est descendu à eux de leur Seigneur, ils auraient mangé d'au-dessus d'eux et de dessous leurs pieds. Il y a parmi eux une nation juste. Mais beaucoup d'eux, comme est maléfique ce qu'ils font!

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُواْ ٱلتَّوْرَىٰةَ، وَٱلْإِنجِيلَ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ، لَأَكَلُواْ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم. مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ. وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ، سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ!

ولو انهم اماموا التوريه والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم منهم امه مقتصده وكثير منهم سا ما يعملون

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

H-112/5:67[4]. Ô messager! Communique [tout] ce qui est descendu à toi de ton Seigneur. Si tu ne le faisais pas, alors tu n'aurais pas communiqué son message. Dieu te protège des humains. ~ Dieu ne guide pas les gens mécréants.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ! بَلِّغْ [...] مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ[1]. وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ، فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥ[2]. وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ.

يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس ان الله لا يهدي القوم الكفرين

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

H-112/5:68[5]. Dis: "Ô gens du livre! Vous n'avez aucun argument jusqu'à ce que vous observiez la Torah, l'Évangile et ce qui est descendu à vous de votre Seigneur". Ce qui est descendu à toi de ton Seigneur augmentera parmi beaucoup d'eux la transgression et la mécréance. ~ Ne t'afflige donc pas pour les gens mécréants.

قُلْ: "يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُواْ ٱلتَّوْرَىٰةَ، وَٱلْإِنجِيلَ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ". وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا. ~ فَلَا تَأْسَ[1] عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ.

قل يا اهل الكتب لسنم على شيء حتى تقيموا التوريه والانجيل وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا فلا تاس على القوم الكفرين

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

---

1 1) الرّبِيّيُّونَ (2 العدوان (3 السُّحُتَ، السِّحْتَ، السَّحُتَ (4 يعملون ♦ T1) Voir la note de 89/3:79. T2) Voir la note de 112/5:44.

2 1) وَلُعِنُوا (2 مَبْصُوطَتَانِ، بَسِيْطَتانِ، بُسْطَانِ، بُسُطَانِ (3 أَطْفَاهَا ♦ R1) Cf. Ps 104:27-28, 145:15-16.

3 1) سَيِّئَاتِهِمْ ♦ T1) les jardins du délice: Cette expression se répète sept fois. Permutation selon Mawerdi: le délice des jardins

4 1) انزل اليك من ربك في علي (2 قراءة شيعية: يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بلغ ما رسالاته

5 1) تَسَ

[---] إِنَّ ٱلَّذِينَ[1] ءَامَنُواْ، وَٱلَّذِينَ هَادُواْ، وَٱلصَّٰبِـُٔونَ[2]، وَٱلنَّصَٰرَىٰ، مَنْ ءَامَنَ [...] بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا، ~ فَلَا خَوْفٌ[3] عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

H-112/5:69[1]. [---] Ceux qui ont cru, les juifs, les sabéens et les nazaréens,[T1] quiconque [parmi eux] a cru en Dieu et au jour dernier et a fait une bonne œuvre, ~ nulle crainte pour eux et ils ne seront pas attristés.[A1]

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

[---] لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ، وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ رُسُلًا. كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ، ~ فَرِيقًا كَذَّبُواْ[1]، وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ.

H-112/5:70[2]. [---] Nous avons pris le pacte des fils d'Israël et leur avons envoyé des messagers. Chaque fois qu'un messager vint à eux avec ce que leurs âmes ne désirent pas, ~ ils démentirent un groupe et tuent un groupe.[R1]

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ[1] فِتْنَةٌ[2]. فَعَمُواْ[3] وَصَمُّواْ[4]، ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ. ثُمَّ عَمُواْ[5] وَصَمُّواْ[4] كَثِيرٌ[6] مِّنْهُمْ. ~ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ.

H-112/5:71[3]. Ils pensèrent qu'il n'y aurait pas d'épreuve. Ils devinrent alors aveugles et sourds, puis Dieu leur pardonna. Puis beaucoup d'eux devinrent aveugles et sourds. ~ Dieu est clairvoyant de ce qu'ils font.

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

[---] لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ، ٱبْنُ مَرْيَمَ". وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ: "يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ! ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ، رَبِّي وَرَبَّكُمْ. إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ، فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ، وَمَأْوَىٰهُ[1] ٱلنَّارُ. ~ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ".

H-112/5:72[4]. [---] Ils ont mécru ceux qui ont dit: "Dieu c'est le Messie, fils de Marie". Or, le Messie a dit: "Ô fils d'Israël! Adorez Dieu, mon Seigneur et votre Seigneur[R1]. Quiconque associe à Dieu,[R2] Dieu lui a prohibé le jardin et son refuge sera le feu. ~ Les oppressifs n'auront pas de secoureurs".

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ". وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ. وَإِن لَّمْ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ، لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

H-112/5:73. Ils ont mécru ceux qui ont dit: "Dieu est le troisième de trois". Or, il n'est de dieu qu'un dieu unique. S'ils ne cessent pas de dire ce qu'ils disent, une punition douloureuse touchera ceux parmi eux qui ont mécru.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ؟ ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

H-112/5:74. Ne se repentent-ils pas envers Dieu et lui demandent pardon? ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مَّا ٱلْمَسِيحُ، ٱبْنُ مَرْيَمَ، إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ[1]، وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ. كَانَا يَأْكُلَانِ[2] ٱلطَّعَامَ. ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْءَايَٰتِ! ~ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ[3]!

H-112/5:75[5]. Le Messie, fils de Marie, n'est qu'un messager avant lequel les messagers sont passés et sa mère est une juste. Tous deux mangeaient de la nourriture. Regarde comment nous leur manifestons les signes! ~ Puis regarde comment ils sont pervertis!

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

---

1 1) يأيها الذين (2 وَالصَّابِئُونَ، وَالصَّابِئِينَ (3 خَوْفٌ، خَوْفِ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62 ♦ A1) Abrogé par le verset 89/3:85.

2 1) كَذَّبُوهو ♦ R1) Cf. Mt 21:33-39.

3 1) تَكُونُ (2 فِتْنَةٌ (3 فَعَمُوا (4 وَصَمُّوا (5 عُمُوا (6 كَثِيراً

4 1) وَمَاوَاهُ ♦ R1) Cf. Jn 20:17. R2) Cf. Mc 12:28-30.

5 1) رسلٌ (2 يَاكُلَانِ (3 يُؤْفَكُونَ

قُلْ: "أَتَعْبُدُونَ، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا؟" ~ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ، ٱلْعَلِيمُ.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

مل ابسدور مد دور الله ما لا يملط لطم صدا ولا نمعا والله هو السمع العليم

H-112/5:76[1]. Dis: "Adorez-vous, hors de Dieu, celui qui ne possède pour vous ni nuisance ni profit?"[R1] ~ Dieu est l'écouteur, le connaisseur.

[---] قُلْ: "يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ! لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ [...] غَيْرَ ٱلْحَقِّ. وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِن قَبْلُ، وَأَضَلُّواْ كَثِيرًا، وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ".

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

مل ياهل الكتب لا تغلوا مى دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهوا موم مد ضلوا مد مل واضلوا كثيرا وضلوا عد سوا السبل

H-112/5:77. [---] Dis: "Ô gens du livre! N'exagérez pas dans votre religion, [et ne dites] que la vérité. Ne suivez pas les désirs de gens qui se sont égarés auparavant, ont égaré beaucoup et se sont égarés de la voie nivelée".

[---] لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى، ٱبْنِ مَرْيَمَ. ~ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ.

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

لعن الدين كمدوا مد بى اسدل على لسان داود وعيسى ابد مديم دلط بما عصوا وكانوا يعتدود

H-112/5:78[2]. [---] Ceux qui ont mécru parmi les fils d'Israël ont été maudits par la langue de David[R1] et de Jésus, fils de Marie[R2]. ~ Cela parce qu'ils désobéissaient et transgressaient.

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ[1] عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ. ~ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ!

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

كانوا لا يناهود عد منكر فعلوه لبس ما كانوا يمعلود

H-112/5:79[3]. Ils ne s'interdisaient pas ce qu'ils ont fait de répugnant. ~ Combien abominable ce qu'ils faisaient!

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ، أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ. وَفِي ٱلْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ.

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

ترى كثيرا منهم يتولون الدين كمدوا لبس ما مدمد لهم ابمسهم ار سحط الله عليهم وى العداب هم حلدود

H-112/5:80. Tu vois beaucoup d'eux s'allier à ceux qui ont mécru. Combien abominable ce que leurs âmes ont avancé pour eux-mêmes, courrouçant Dieu contre eux. Ils seront éternellement dans la punition.

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ، وَٱلنَّبِيِّ، وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ، مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ. ~ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ولو كانوا يومدود بالله والدى وما ابدل اليه ما اعدوهم اولبا ولطر صدا مدهم مسمود

H-112/5:81. Et s'ils avaient cru en Dieu, au Prophète et à ce qui est descendu à lui, ils ne les auraient pas pris pour alliés. ~ Mais beaucoup d'eux sont pervers.

[---] لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ. وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ: "إِنَّا نَصَٰرَىٰ". ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا، وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

لتجدن اسد الناس عدوه للدين امنوا اليهود والدين اسركوا ولتجدن امدبهم موده للدين امنوا الدين مالوا انا نصدى دلط بار منهم مسسر ودهانا وانهم لا يسطبدود

H-112/5:82[4]. [---] Tu trouveras que les plus forts des humains en inimitié envers ceux qui ont cru sont les juifs et les associateurs. Et tu trouveras que les plus proches en affection envers ceux qui ont cru sont ceux qui dirent: "Nous sommes nazaréens".[T1] Cela parce qu'il y a parmi eux des prêtres[T2] et des moines et qu'ils ne sont pas arrogants.

وَإِذَا سَمِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَى ٱلرَّسُولِ، تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ[1] تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمْعِ، مِمَّا عَرَفُواْ مِنَ ٱلْحَقِّ. يَقُولُونَ: "رَبَّنَآ! ءَامَنَّا. ~ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

واذا سمعوا ما ابدل الى الرسول دى اعسهم تمطر مد الدمع مما عدموا مد الحق يمولود دبا امنا ماطبنا مع السهدين

H-112/5:83[5]. Quand ils écoutent ce qui est descendu au messager, tu vois leurs yeux débordant de larmes, pour ce qu'ils ont reconnu de la vérité. Ils disent: "Notre Seigneur! Nous avons cru. ~ Inscris-nous donc avec les témoins.

---

1 R1) Cf. Ba 6:33-37.

2 R1) Cf. Ps 5:10, 69:22-28, 78:21-22, 109:17-18. R2) Cf. Mt 12:34 et chap. 23.

3 1) يَنتَهُونَ

4 T1) Voir la note de 87/2:62. T2) Le terme qissisun, traduit par prêtres, provient du syriaque qashisho.

5 1) تُرَى أَعْيُنُهُمْ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِٱللَّهِ، وَمَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْحَقِّ[1]، وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلصَّٰلِحِينَ؟"

H-112/5:84[1]. Pourquoi ne croirions-nous pas en Dieu et à ce qui nous est parvenu de la vérité, alors que nous convoitons que notre Seigneur nous fasse entrer avec les gens vertueux?"

وما لنا لا نومن بالله وما جانا من الحق ونطمع ان ندخلنا ربنا مع القوم الصالحين

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

فَأَثَٰبَهُمُ[1] ٱللَّهُ، بِمَا قَالُواْ، جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. ~ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ.

H-112/5:85[2]. Dieu les rétribua, donc, pour ce qu'ils dirent, par des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. ~ Voilà la rétribution des bienfaiteurs.

فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهر خالدين فيها وذلك جزاء المحسنين

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ.

H-112/5:86. Ceux qui ont mécru et ont démenti nos signes, ~ ceux-là sont les gens de la géhenne.

والذين كفروا وكذبوا بايتنا اولئك اصحاب الجحيم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تُحَرِّمُواْ طَيِّبَٰتِ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمْ. [وَلَا تَعْتَدُواْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ.]

H-112/5:87. Ô vous qui avez cru! Ne prohibez pas les bonnes choses que Dieu vous a permises. [Et ne transgressez pas. ~ Dieu n'aime pas les transgresseurs].

يا ايها الذين امنوا لا تحرموا طيبت ما احل الله لكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ، حَلَٰلًا، طَيِّبًا. ~ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ.

H-112/5:88. Mangez de ce dont Dieu vous a approvisionnés, qui est permis et bon. ~ Et craignez Dieu en qui vous croyez.

وكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مومنون

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

[---] لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ فِيٓ أَيْمَٰنِكُمْ. وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم[1] بِمَا عَقَّدتُّمُ[2] ٱلْأَيْمَٰنَ[3][...]. فَكَفَّٰرَتُهُۥٓ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَٰكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ[4]، أَوْ كِسْوَتُهُمْ[5]، أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ. فَمَن لَّمْ يَجِدْ، [...] فَصِيَامُ[6] ثَلَٰثَةِ أَيَّامٍ[7]. ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيْمَٰنِكُمْ، إِذَا حَلَفْتُمْ. وَٱحْفَظُوٓاْ أَيْمَٰنَكُمْ. كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ. ~ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ!

H-112/5:89[3]. [---] Dieu ne vous reprochera pas la frivolité dans vos serments. Mais il vous reprochera ce dont vous vous êtes engagés [par] serments. Son expiation est de nourrir dix indigents, avec la moyenne de ce dont vous nourrissez vos familles, ou de les vêtir, ou de libérer une nuque [d'esclave]. Quiconque ne trouve pas, [doit] jeûner trois jours.[T1] Voilà l'expiation pour vos serments, lorsque vous avez juré. Et observez vos serments. Ainsi Dieu vous manifeste ses signes. ~ Peut-être remercierez-vous!

لا يواخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يواخذكم بما عقدتم الايمان فكفارته اطعام عشرة مساكين من اوسط ما تطعمون اهليكم او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد صيام ثلاثة ايام ذلك كفارة ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم كذلك يبين الله لكم ايته لعلكم تشكرون

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ، وَٱلْمَيْسِرُ، وَٱلْأَنصَابُ، وَٱلْأَزْلَٰمُ رِجْسٌ، مِّنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ. فَٱجْتَنِبُوهُ. ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!

H-112/5:90[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Le vin, le jeu de hasard,[R1] les pierres dressées et les flèches divinatoires ne sont qu'un opprobre[T1], de l'œuvre du Satan. Évitez-les donc. ~ Peut-être réussirez-vous!

يا ايها الذين امنوا انما الخمر والميسر والانصاب والازلم رجس من عمل الشيطن فاجتنبوه لعلكم تفلحون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ، فِي ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ، وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ

H-112/5:91[5]. Le Satan veut seulement susciter parmi vous l'inimitié et la haine, par le vin et le jeu de hasard,[R1] et vous détourner du rappel de Dieu et de la

انما يريد الشيطن ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

---

1 1) وما أنزل علينا ربنا من الحق

2 1) فأتاهم، فأتاهم

3 1) يُؤَاخِذُكُمُ 2) عَقَّدْتُمُ، عاقدتم 3) عَقَّدَتْ الإيمانُ 4) أهاليكم 5) كُسْوَتُهُمْ، كإِسْوَتِهِمْ، كأُسْوَتِهِمْ 6) فصوم 7) أيام متتابعات ♦ T1) Variante: trois jours consécutifs.

4 T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note sur le verset 4/74:5 ♦ R1) D'après la Bible, cela devrait être une boisson enivrante. Voir note 87/2:219.

5 R1) D'après la Bible, cela devrait être une boisson enivrante. Voir note 87/2:219.

وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِ. فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ [...]؟

وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

prière. N'allez-vous pas donc vous [en] abstenir?

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ، وَٱحْذَرُواْ. فَإِن تَوَلَّيْتُمْ [...]، ~ فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

H-112/5:92. Obéissez à Dieu et obéissez au messager et prenez vos précautions. Si vous tournez le dos [à l'obéissance], ~ sachez alors qu'il n'incombe à notre messager que la communication manifeste.

لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوٓاْ، إِذَا مَا ٱتَّقَواْ، وَّءَامَنُواْ، وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ، ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ، ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّأَحْسَنُواْ. ~ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

H-112/5:93[1]. Nul grief sur ceux qui ont cru et ont fait les bonnes œuvres pour ce dont ils se sont nourris, quand ils ont craint, ont cru et ont fait les bonnes œuvres, puis ils ont craint et ont cru, puis ils ont craint et ont fait le bien. ~ Dieu aime les bienfaiteurs.[A1]

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ، لِيَعْلَمَ[2] ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلْغَيْبِ. ~ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ، بَعْدَ ذَٰلِكَ، فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-112/5:94[2]. Ô vous qui avez cru! Dieu vous testera par quelque gibier que vos mains et vos lances atteindront, pour que Dieu sache celui qui le craint en secret. ~ Quiconque transgresse après cela, aura une punition douloureuse.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَقْتُلُواْ ٱلصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ. وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا، [...] فَجَزَآءٌ مِّثْلُ[1] مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ[2]، يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا[3] عَدْلٍ مِّنكُمْ، هَدْيًۢا[4] بَٰلِغَ ٱلْكَعْبَةِ، أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ[5] [6] مَسَٰكِينَ[7]، أَوْ عَدْلُ[8] ذَٰلِكَ صِيَامًا، لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ. عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ. وَمَنْ عَادَ، فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، ذُو ٱنتِقَامٍ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

H-112/5:95[3]. Ô vous qui avez cru! Ne tuez pas le gibier pendant que vous êtes en état de prohibition.[T1] Quiconque parmi vous le tue délibérément, [sa] rétribution est un semblable à ce qu'il a tué parmi le bétail, d'après le jugement de deux justes parmi vous, une offrande parvenue à la Kaaba,[T2] ou en expiation la nutrition d'indigents, ou l'équivalent en jeûne, afin qu'il goûte la dévastation de son affaire. Dieu a gracié ce qui fut fait précédemment. Quiconque retourne, Dieu se vengera de lui. ~ Dieu est noble, vengeur.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ[1]، مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ. وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ[2] ٱلْبَرِّ، مَا دُمْتُمْ[3] حُرُمًا[4]. ~ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

H-112/5:96[4]. Vous ont été permis le gibier et la nourriture de la mer, une jouissance pour vous et pour les caravanes.[T1] Mais il vous est prohibé le gibier de la terre, pendant que vous êtes en état de prohibition. ~ Craignez Dieu vers qui vous serez rassemblés.

---

1 A1) Abrogé par les deux versets précédents.

2 1) لِيُعْلَمَ، قراءة شيعية: حتى يعلم (2 يناله

3 1) عِدْلُ (8 ♦ T1) en état de sacralisation (Hamidullah; Chiadmi; Masson); vous êtes en interdit (Berque); car vous êtes un peuple consacré (Bonnet-Eymard, vol. 3, 187 et 266). T2) Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 267 et 299-302) soutient que la Kaaba n'est pas la construction carrée qui, à la Mecque, abrite la pierre noire, mais celle qui se trouve à Jérusalem le long du chemin entre la maison de la Vierge où elle s'endormit et son tombeau de Gethsémani.

4 1) وَطُعْمُهُ (2 وحرَّم عليكم صيدَ (3 دِمْتُمْ (4 حَرَمًا، حُرْمًا ♦ T1) voyageurs (Hamidullah); navigateurs (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 267).

H-112/5:97[1]. [---] Dieu a fait de la Kaaba,[T1] la Maison inviolable, une institution pour les humains.[T2] [De même que] le mois inviolable, l'offrande et les guirlandes.[R1] [---] Cela pour que vous sachiez que Dieu sait ce qui est dans les cieux et ce qui est dans la terre, ~ et que Dieu est connaisseur de toute chose.

[---] جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ، ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ، قِيَٰمًا[1] لِّلنَّاسِ. [...] وَٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ، وَٱلْهَدْيَ، وَٱلْقَلَٰٓئِدَ. [---] ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

جعل الله الكعبة البيت الحرام قيما للناس والشهر الحرام والهدى والقلائد ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموت وما في الارض وان الله بكل شيء عليم

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-112/5:98. Sachez que Dieu est sévère dans le châtiment, ~ et que Dieu est pardonneur, miséricordissime.

ٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور رحيم

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-112/5:99[2]. Il n'incombe au messager que la communication[A1]. ~ Dieu sait ce que vous montrez et ce que vous taisez.

مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ. ~ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ.

ما على الرسول الا البلغ والله يعلم ما تبدون وما تكتمون

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

H-112/5:100. Dis: "Le mauvais et le bon ne sont pas égaux, même si l'abondance du mauvais t'émerveille. Craignez Dieu, ô dotés d'intelligence! ~ Peut-être réussirez-vous!"

قُلْ: "لَّا يَسْتَوِي ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ، وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَبِيثِ. فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ، يَٰٓأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ! ~ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ!"

قل لا يستوي الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا اولي الالباب لعلكم تفلحون

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

H-112/5:101[3]. [---] Ô vous qui avez cru! Ne demandez pas sur des choses qui, si elles vous étaient montrées, seraient mauvaises pour vous. Si vous demandez sur elles, lors de la descente du Coran, elles vous seront montrées. Dieu les a pardonnées. ~ Dieu est pardonneur, magnanime.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَسْـَٔلُواْ عَنْ أَشْيَآءَ، إِن تُبْدَ[1] لَكُمْ، تَسُؤْكُمْ[2]. وَإِن تَسْـَٔلُواْ عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ[3] ٱلْقُرْءَانُ، تُبْدَ لَكُمْ. عَفَا ٱللَّهُ عَنْهَا. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، حَلِيمٌ.

يا ايها الذين امنوا لا تسلوا عن اشياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسلوا عنها حين ينزل القران تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

H-112/5:102. Des gens avant vous avaient demandé [sur] elles, puis ils y ont mécru.

قَدْ سَأَلَهَا [...] قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ، ثُمَّ أَصْبَحُواْ بِهَا كَٰفِرِينَ.

قد سالها قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها كفرين

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

H-112/5:103[4]. [---] Dieu n'a fait ni Bahirah, ni Saïbah, ni Wasilah, ni Ham[T1]. Mais ceux qui ont mécru fabulent le mensonge sur Dieu. ~ Et la plupart d'eux ne raisonnent pas.

[---] مَا جَعَلَ ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٍ، وَلَا سَآئِبَةٍ[1]، وَلَا وَصِيلَةٍ، وَلَا حَامٍ[2]. وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ. ~ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ[3].

ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

H-112/5:104. [---] Quand on leur dit: "Venez vers ce que Dieu a fait descendre et vers le messager", ils disent: "Ce que nous avons trouvé chez nos pères nous suffit". ~ Même si leurs pères ne savent rien et ne sont pas guidés, [les suivent-ils]?

[---] وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: "تَعَالَوْاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ"، قَالُواْ: "حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ". ~ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا، وَلَا يَهْتَدُونَ [...]؟

واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

---

1 1) قِيَماً، قَيِّماً ♦ T1) Voir la note de 112/5:95. T2) un lieu de rassemblement pour les gens (Hamidullah); régularisant la vie des gens (Abdelaziz). Partant du syriaque, Luxenberg (p. 98) traduit: Pacte pour les humains ♦ R1) Voir la note de 112/5:2.

2 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 1) يُنْزَل (3 يَسُؤْكُم، تَسُوْكُم، قراءة شيعية: لا تَسْئَلُوا عَنْ أَشْياءَ لَمْ تُبْدَ لَكُمْ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ (2 تَبْدُ، يَبْدُ

4 1) سَايِبَةٍ (2 حَامي (3 يفقهون ♦ T1) Bêtes fétiches volontairement laissées en liberté: Bahirah: chamelle ayant mis bas cinq fois; Saïbah: chamelle vouée au service d'un dieu; Wasilah: brebis à portées gémellaires; Ham: chameau étalon ayant sailli dix fois. Traduction de Luxenberg: Dieu n'a fait ni bahirah (dans le sens de rabbin, érudit, expert, grand prêtre), ni saïbah (dans le sens d'anciens, du mot syriaque ܣܝܒܐ sība), ni wasilah (dans le sens de connexion), ni hami (dans le sens d'intercesseur, du mot syriaque ܚܡܝܐ hamuya).

H-112/5:105[1]. Ô vous qui avez cru! Vous êtes responsables de vous-mêmes.[A1] Celui qui s'est égaré ne vous nuira point, quand vous êtes guidés. À Dieu sera votre retour tous ensemble, ~ et il vous informera de ce que vous faisiez.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! عَلَيۡكُمۡ أَنفُسَكُمۡ[1]. لَا يَضُرُّكُم[2] مَّن ضَلَّ، إِذَا ٱهۡتَدَيۡتُمۡ. إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡ جَمِيعٗا، ~ فَيُنَبِّئُكُم[3] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

H-112/5:106[2]. [---] Ô vous qui avez cru! Quand la mort se présente à l'un de vous, [requérez] au moment du testament le témoignage de deux justes parmi vous, ou de deux autres que vous,[A1] si vous vous êtes activés dans la terre et que l'affliction de la mort vous a touchés. Retenez-les après la prière et qu'ils jurent par Dieu, si vous avez suspecté: "Nous ne troquerons pas [la falsification de notre témoignage] contre un prix, même s'il s'agit d'un apparenté et nous ne tairons pas le témoignage de Dieu. ~ Nous serions alors des pécheurs".

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! [...] شَهَٰدَةُ[1] بَيۡنِكُمۡ، إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ، حِينَ ٱلۡوَصِيَّةِ، ٱثۡنَانِ ذَوَا عَدۡلٖ مِّنكُمۡ. أَوۡ ءَاخَرَانِ مِنۡ غَيۡرِكُمۡ، إِنۡ أَنتُمۡ ضَرَبۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ، فَأَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةُ ٱلۡمَوۡتِ. تَحۡبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعۡدِ ٱلصَّلَوٰةِ. فَيُقۡسِمَانِ بِٱللَّهِ، إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ: "لَا نَشۡتَرِي بِهِۦ [...] ثَمَنٗا، وَلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبَىٰ، وَلَا نَكۡتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ[2]. ~ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡأٓثِمِينَ".

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ

H-112/5:107[3]. Si l'on découvre que ces deux sont coupables de péché, deux autres prendront leur place[A1] parmi ceux contre lesquels les deux premiers ont commis un péché.[T1] Ils jureront par Dieu: "Notre témoignage est plus vrai que leur témoignage et nous n'avons pas transgressé. ~ Nous serions alors des oppressifs".[R1]

فَإِنۡ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسۡتَحَقَّآ إِثۡمٗا، فَأٓخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا، مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَحَقَّ[1] عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَوۡلَيَٰنِ[2]. فَيُقۡسِمَانِ بِٱللَّهِ: "لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن شَهَٰدَتِهِمَا، وَمَا ٱعۡتَدَيۡنَآ. ~ إِنَّآ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ".

فَإِنْ عُثِرَ عَلَى أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

H-112/5:108. Il est plus probable qu'ils témoigneront comme il se doit, ou qu'ils craindront que des serments soient rejetés après leurs serments. Craignez Dieu et écoutez. ~ Dieu ne guide pas les gens pervers.

ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يَأۡتُواْ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجۡهِهَآ، أَوۡ يَخَافُوٓاْ أَن تُرَدَّ أَيۡمَٰنُۢ بَعۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ. وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱسۡمَعُواْ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ.

ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

H-112/5:109[4]. [---] [Rappelle] le jour où Dieu rassemblera les messagers et dira: "Qu'avez-vous été répondu?" Ils diront: "Nous n'avons aucune connaissance. ~ C'est toi le connaisseur des secrets".

[---] [...] يَوۡمَ يَجۡمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ: "مَاذَآ أُجِبۡتُمۡ[1]؟!" قَالُواْ: "لَا عِلۡمَ لَنَآ. ~ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ".

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

H-112/5:110[5]. [---] [Rappelle] quand Dieu dit: "Ô Jésus, fils de Marie! Rappelle-toi ma grâce envers toi et envers ta mère quand je t'ai fortifié de l'esprit du

[---] [...] إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ: "يَٰعِيسَى، ٱبۡنَ مَرۡيَمَ! ٱذۡكُرۡ نِعۡمَتِي عَلَيۡكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذۡ أَيَّدتُّكَ[1] بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِ[2]

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ

---

1 1) أَنْفُسُكُمْ (2 يَضِيرُكُمْ، يَضُرْكُمْ، يَضِرْكُمْ (3 فَيُنَبِّيكُمْ ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) شَهَادَةٌ (2 شهادةُ اللهِ، شَهَادَه ♦ A1) Abrogé par 99/65:2 qui interdit de prendre des témoins non-musulmans.

3 1) الْأَوَّلَانِ، الْأَوَّلِينَ، الْأَوَّلِيْن (2 اِسْتُحِقَّ ♦ T1) parmi ceux auxquels le tort a été fait (Hamidullah); parmi les parents du défunt (Abdelaziz); parmi les victimes du parjure, [de préférence] les deux plus proches parents [du défunt] (Boubakeur) ♦ A1) Abrogé par 92/4:15 et 99/65:2 ♦ R1) Dt 19:15-21.

4 1) الْغِيُوبِ، الْغَيُوبِ (3 عَلَّامَ (2 أَجَبْتُمْ

5 1) آيَدْتُكَ (2 الْقُدْسِ (3 كَهَيَّةِ (4 طائر (5 فتنفخها (6 فيكون (7 طائراً (8 ساحر ♦ T1) Généralement traduit par "esprit saint" et dans ce cas il y a une erreur en arabe ♦ R1) Le même terme hébreu dans Psaumes 51:13, Isaïe 63:10-11 et Luc 1:35 R2) EPM 18-19; VJA chap. 36. R3) HEJ chap. 2; VJA chap. 34. R4) Jn 9:1-7. R5) Mt 8:1-4, Mc 1:40-42; Lc 5:12-13, 17:12-14. R6) Mt 9:23-26; Mc 5:35-43; Lc 7:11-17; Jn 11:17-46. R7) Cf. Mt 12:24; Mc 3:22; Lc 11:15.

تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلْمَهْدِ، وَكَهْلًا. وَإِذْ عَلَّمْتُكَ ٱلْكِتَٰبَ، وَٱلْحِكْمَةَ، وَٱلتَّوْرَىٰةَ، وَٱلْإِنجِيلَ. وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ[3] ٱلطَّيْرِ[4] بِإِذْنِي، فَتَنفُخُ فِيهَا[5] فَتَكُونُ[6] طَيْرًا[7] بِإِذْنِي. وَتُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ بِإِذْنِي. وَإِذْ تُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ [...] بِإِذْنِي. وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَنكَ إِذْ جِئْتَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ، فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ: ~ "إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ[8] مُّبِينٌ"".

Saint[T1R1] parlant aux humains dans le berceau comme un adulte.[R2] Et quand je t'ai enseigné l'écriture, la sagesse, la Torah et l'Évangile. Et quand tu créais de la glaise comme la figure d'oiseau avec mon autorisation,[R3] puis tu y soufflais et elle devenait un oiseau avec mon autorisation. Et quand tu as guéri l'aveuglené[R4] et le lépreux avec mon autorisation.[R5] Et quand tu faisais sortir les morts [des tombes] avec mon autorisation.[R6] Et quand j'ai retenu de toi les fils d'Israël alors que tu venais à eux avec les preuves, ceux qui ont mécru parmi eux dirent: ~ "Ce n'est que de la sorcellerie manifeste"".[R7]

فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

[...] وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى ٱلْحَوَارِيِّـۧنَ [...] أَنْ: "ءَامِنُواْ بِي وَبِرَسُولِي". قَالُوٓاْ: "ءَامَنَّا، وَٱشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ".

H-112/5:111[1]. [Rappelle] quand j'ai révélé aux apôtres: "Croyez en moi et en mon messager".[R1] Ils dirent: "Nous avons cru et sois témoin que nous sommes soumis"[T1].

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ

[...] إِذْ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ: "يَٰعِيسَى، ٱبْنَ مَرْيَمَ! هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ[1] أَن يُنَزِّلَ[2] عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ؟" قَالَ: "ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ".

H-112/5:112[2]. [Rappelle] quand les apôtres dirent: "Ô Jésus, fils de Marie, est-ce que ton Seigneur peut faire descendre sur nous un banquet du ciel?"[R1] Il dit: "Craignez Dieu. ~ Si vous étiez croyants".

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا: "نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا، وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا، وَنَعْلَمَ[1] أَن قَدْ صَدَقْتَنَا، ~ وَنَكُونَ[2] عَلَيْهَا مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ".

H-112/5:113[3]. Ils dirent: "Nous voulons en manger, afin que nos cœurs soient rassurés, afin que nous sachions que tu nous as dit la vérité et afin que nous en soyons des témoins".[R1]

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

قَالَ عِيسَى، ٱبْنُ مَرْيَمَ: "ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ! أَنزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ تَكُونُ[1] لَنَا عِيدًا، لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا[2]، وَءَايَةً مِّنكَ. وَٱرْزُقْنَا. ~ وَأَنتَ[3] خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ".

H-112/5:114[4]. Jésus, fils de Marie, dit: "Ô Dieu, Notre Seigneur! Fais descendre sur nous un banquet du ciel qui soit une fête[T1] pour nous, pour le premier de nous et pour le dernier de nous et un signe de ta part. Et approvisionne-nous. ~ Tu es le meilleur des pourvoyeurs".

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

---

1 R1) Cf. Jn 14:1 ♦ T1) musulmans (Abdelaziz); parfaits (Bonnet-Eymard, vol. 3, p. 275).

2 1) يُنْزِلَ، قراءة شيعية: هل ربك يستطيع (2 تَسْتَطِيعُ رَبَّكَ – أي هل تستطيع أن تدعو ربك ♦ R1) Ce miracle n'est pas indiqué dans les Évangiles. Il pourrait se référer au miracle de la multiplication des pains et des poissons (Mt 14:17 et 15:34), aux noces de Cana (Jn 2:1-11), au dernier souper (Mt 26:26-28; Mc 14:22-24; Lc 22:19-20; 1 Co 11:23-26) ou au rêve de Pierre (Ac 10:9). Nourritures descendues du ciel: Ex 16:4; Dt 8:3; Ps 78:23-25; Ne 9:15; Sg 16:20. Il peut également s'agir d'un manque de compréhension des versets: Vous êtes, vous, ceux qui sont demeurés constamment avec moi dans mes épreuves; et moi je dispose pour vous du Royaume, comme mon Père en a disposé pour moi: vous mangerez et boirez à ma table en mon Royaume et vous siégerez sur des trônes pour juger les douze tribus d'Israël (Luc 22:28-30).

3 1) وَتَكُونَ (2 وَنُعْلَمَ، وَيَعْلَمَ، وَيُعْلَمَ، وَتَعْلَمَ

4 1) وانه (3 لأولانا وأخرانا (2 تَكُنْ، يَكُنْ ♦ T1) Partant de l'hébreu 'id, Bonnet-Eymard (vol. 3, p. 276) traduit: un témoignage.

H-112/5:115[1]. Dieu dit: "Je le ferai descendre sur vous. Quiconque parmi vous mécroit après cela, je le punirai d'une punition dont je n'ai puni nul aux mondes".

قَالَ ٱللَّهُ: "إِنِّي مُنَزِّلُهَا[1] عَلَيْكُمْ. فَمَن يَكْفُرْ بَعْدُ مِنكُمْ، فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ".

مال الله اني منزلها عليكم ممن يكفر بعد منكم فاني اعذبه عذابا لا اعذبه احدا من العلمين

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

H-112/5:116[2]. [Rappelle] quand Dieu dit: "Ô Jésus, fils de Marie! Est-ce toi qui as dit aux humains: "Prenez-moi, ainsi que ma mère, pour deux dieux, hors de Dieu"?"[R1] Il dit: "Sois exalté! Il ne m'appartient pas de dire ce à quoi je n'ai pas le droit. Si je l'avais dit, tu l'aurais su. Tu sais ce qu'il y a en moi et je ne sais pas ce qu'il y a en toi. ~ C'est toi le connaisseur des secrets.

[...] وَإِذْ قَالَ ٱللَّهُ: "يَٰعِيسَى، ٱبْنَ مَرْيَمَ! ءَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ: "ٱتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ، مِن دُونِ ٱللَّهِ"؟" قَالَ: "سُبْحَٰنَكَ! مَا يَكُونُ لِيٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ. إِن كُنتُ قُلْتُهُۥ فَقَدْ عَلِمْتَهُۥ. تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي، وَلَآ أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ. ~ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ[1] ٱلْغُيُوبِ[2].

واذ مال الله يسسى ابن مريم ايت ملت للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله مال سبحنك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك انت علام الغيوب

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

H-112/5:117[3]. Je ne leur ai dit que ce que tu m'avais ordonné: "Adorez Dieu, mon Seigneur et votre Seigneur". J'ai été témoin sur eux tant que j'ai été parmi eux. Quand tu m'as rappelé, tu étais l'observateur sur eux. ~ Tu es témoin sur toute chose.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِي بِهِۦٓ أَنِ: "ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ". وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ. فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي، كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ[1] عَلَيْهِمْ. ~ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ.

ما ملت لهم الا ما امرتني به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم وانت على كل شي شهيد

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

H-112/5:118[4]. Si tu les punis, ils sont tes serviteurs. Et si tu leur pardonnes, ~ c'est toi le noble, le sage".

إِن تُعَذِّبْهُمْ، فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ[1]. وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ، ~ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ، ٱلْحَكِيمُ[2]".

ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

H-112/5:119[5]. [---] Dieu dit: "C'est un jour [dans lequel] profitera aux véridiques leur véracité. Ils auront des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais". Dieu a été satisfait d'eux et ils ont été satisfaits de lui. ~ Voilà le grand succès.

[---] قَالَ ٱللَّهُ: "هَٰذَا يَوْمُ[1] يَنفَعُ [...] ٱلصَّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ[2]. لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا". رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ، وَرَضُواْ عَنْهُ. ~ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.

مال الله هذا يوم ينفع الصدقين صدقهم لهم جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

H-112/5:120. [---] À Dieu le royaume des cieux et de la terre et ce qui y est. ~ Il est puissant sur toute chose.

[---] لِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ، وَمَا فِيهِنَّ. ~ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

لله ملك السموت والارض وما فيهن وهو على كل شي قدير

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

---

1 1) مُنْزِلُهَا، سأنْزِلها

2 1) الْغِيُوبِ، الْغَيُوبِ (2 عَلَّامَ ♦ R1) Ceci se référerait aux collyridiens ou aux ophites qui considéraient Marie comme divinité.

3 1) الرَّقِيبُ

4 1) الغفور الرحيم (2 فعِبَادُكَ

5 1) صِدْقَهُمْ (2 يوماً، يومَ، يومٌ

Chapitre 113/9: La repentance
سُورَة التَّوْبَة

129 versets – hégirien [sauf: 128-129][1]

H-113/9:1[2]. [C'est] une déclaration d'immunité[T1] de la part de Dieu et de son messager à ceux des associateurs avec lesquels vous avez conclu un pacte.[A1]

[...] بَرَآءَةٌ[1] مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ.

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

H-113/9:2[3]. [Dis-leur:] "Parcourez la terre durant quatre mois,[A1] et sachez que vous ne sauriez défier Dieu et que Dieu déshonorera les mécréants".

[...]: "فَسِيحُواْ فِي ٱلْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ، وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي ٱللَّهِ، وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخْزِي ٱلْكَٰفِرِينَ".

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

H-113/9:3[4]. Annonciation aux humains, de Dieu et de son messager, au jour du plus grand pèlerinage: "Dieu et son messager sont quittes des associateurs. Si vous vous repentez, cela est meilleur pour vous. Mais si vous tournez le dos, sachez alors que vous ne sauriez défier Dieu". ~ Annonce une punition douloureuse à ceux qui ont mécru.

وَأَذَٰنٌ[1] مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلنَّاسِ، يَوْمَ ٱلْحَجِّ ٱلْأَكْبَرِ: "أَنَّ[2] ٱللَّهَ بَرِيٓءٌ[3] مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُۥ[4]. فَإِن تُبْتُمْ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ. وَإِن تَوَلَّيْتُمْ، فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي ٱللَّهِ[5]". ~ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

H-113/9:4[5]. Sauf ceux parmi les associateurs avec lesquels vous avez conclu un pacte, ensuite ils ne vous ont rien diminué et ils n'ont soutenu personne contre vous. Observez alors le pacte pour eux jusqu'à leur terme. ~ Dieu aime les dévots.

إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ، ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ[1] شَيْـًٔا، وَلَمْ يُظَٰهِرُواْ عَلَيْكُمْ أَحَدًا. فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ.

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

H-113/9:5[6]. Et quand les mois inviolables seront passés, tuez les associateurs partout où vous les trouverez, capturez-les, assiégez-les et guettez-les à chaque endroit d'embuscade.[A1] Mais s'ils se repentent, observent la prière et donnent la dîme, alors libérez-leur la voie. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلْأَشْهُرُ ٱلْحُرُمُ، فَٱقْتُلُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ، وَخُذُوهُمْ، وَٱحْصُرُوهُمْ[1]، وَٱقْعُدُواْ لَهُمْ [...] كُلَّ مَرْصَدٍ. فَإِن تَابُواْ، وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ، فَخَلُّواْ سَبِيلَهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

H-113/9:6. Si l'un des associateurs te demande protection, protège-le jusqu'à ce qu'il écoute la parole de Dieu. Puis escorte-le à son lieu sûr. ~ Cela parce qu'ils sont des gens qui ne savent pas.

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ، فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ. ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۥ. ~ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

---

1 Titre tiré du verset 118. Autres titres: الفاضحة - العذاب - المقشقشة - براءة - المنقرة - الحافرة - المبعثرة - المخزية - المتكلة - المشردة – المدمدمة – البحوث – المثيرة

2 1) بَرَاءَةٌ ♦ T1) Le terme hébreu בְּרִית berit signifie pacte ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

3 A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

4 1) وَإِذْنٌ (2 إِنَّ (3 بَرِيٌ (4 وَرَسُولِهُ، وَرَسُولَهُ (5 اللَّهَ

5 1) يَنْقُضُوكُمْ

6 1) فحاصِرُوهُمْ ♦ A1) C'est le verset généralement appelé verset du sabre. Selon des auteurs classiques, il abroge un grand nombre de versets tolérants.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ ٱللَّهِ[1] وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمْ عِندَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ؟ فَمَا ٱسْتَقَٰمُواْ لَكُمْ، فَٱسْتَقِيمُواْ لَهُمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

H-113/9:7[1]. Comment les associateurs pourraient-ils avoir un pacte avec Dieu et avec son messager, sauf ceux avec lesquels vous avez conclu un pacte[A1] près du Sanctuaire inviolable?[T1] S'ils ont étaient droits envers vous, soyez droits envers eux. ~ Dieu aime les dévots.

كَيْفَ [...] وَإِن يَظْهَرُواْ[1] عَلَيْكُمْ، لَا يَرْقُبُواْ فِيكُمْ إِلًّا[2] وَلَا ذِمَّةً؟ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَٰهِهِمْ، وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ. ~ وَأَكْثَرُهُمْ فَٰسِقُونَ.

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

H-113/9:8[2]. Comment [pourraient-ils avoir un pacte] alors que s'ils prévalent sur vous, ils n'observent avec vous ni lien, ni pacte? Ils vous satisfont avec leurs bouches, mais leurs cœurs refusent. ~ La plupart d'eux sont pervers.

ٱشْتَرَوْاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا، فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِهِۦٓ. ~ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ!

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

H-113/9:9. Ils ont troqué les signes de Dieu contre un petit prix et ont ainsi détourné de sa voie. ~ Comme est maléfique ce qu'ils faisaient!

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُعْتَدُونَ.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

H-113/9:10. Ils n'observent avec un croyant ni lien, ni pacte. ~ Ceux-là sont les transgresseurs.

فَإِن تَابُواْ، وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ، فَإِخْوَٰنُكُمْ فِي ٱلدِّينِ. ~ وَنُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

H-113/9:11. Mais s'ils se repentent, observent la prière et donnent la dîme, ils deviennent vos frères dans la religion. ~ Nous détaillons les signes pour des gens qui savent.

وَإِن نَّكَثُوٓاْ أَيْمَٰنَهُم مِّنۢ[1] بَعْدِ عَهْدِهِمْ، وَطَعَنُواْ فِي دِينِكُمْ، فَقَٰتِلُوٓاْ أَئِمَّةَ[2] ٱلْكُفْرِ. إِنَّهُمْ لَآ أَيْمَٰنَ[3] لَهُمْ. ~ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ!

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

H-113/9:12[3]. S'ils abjurent leurs serments après leur pacte et diffament votre religion, combattez alors les guides de la mécréance. Ils ne maintiennent pas les serments. ~ Peut-être cesseront-ils!

أَلَا تُقَٰتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓاْ أَيْمَٰنَهُمْ، وَهَمُّواْ بِإِخْرَاجِ ٱلرَّسُولِ، وَهُم بَدَءُوكُمْ[1] أَوَّلَ مَرَّةٍ؟ أَتَخْشَوْنَهُمْ؟ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ. ~ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ.

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

H-113/9:13[4]. Ne combattrez-vous pas des gens qui ont abjuré leurs serments, ont failli faire sortir le messager et ont commencé la première fois? Les craignez-vous? Or, Dieu a plus de droit à ce que vous le craigniez. ~ Si vous étiez croyants.

قَٰتِلُوهُمْ. يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ، وَيُخْزِهِمْ، وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ، وَيَشْفِ[1] صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ،

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

H-113/9:14[5]. Combattez-les. Dieu les punira par vos mains, les déshonorera, vous secourra contre eux, guérira les poitrines des gens croyants

وَيُذْهِبْ غَيْظَ[1] قُلُوبِهِمْ. وَيَتُوبُ[2] ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

H-113/9:15[6]. et fera disparaître la rage de leurs cœurs. Dieu pardonne à qui il veut. ~ Dieu est connaisseur, sage.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُواْ [...]، وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ

H-113/9:16[7]. Ou bien pensez-vous que vous serez laissés [sans épreuve], sans

---

1 1) اللَّهِ ولا ذِمّة ♦ T1) Voir la note de 50/17:1 ♦ A1) Abrogé par le verset du sabre 113/9:5.

2 1) ألاً، إيلاً (2 يُظْهَرُوا

3 1) إيْمَانَ (3 أَيِمَّةَ (2 إيْمَانَهُمْ

4 1) بَدَوْكُمْ

5 1) وَنَشْفِ

6 1) وَيَتُوبَ (2 وَيَذْهَبْ غَيْظُ، وَيَذْهَبُ غَيْظُ

7 1) يَعْمَلُونَ ♦ T1) alliés (Hamidullah); aucun correspondant secret (Boubakeur).

مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُواْ، مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلْمُؤْمِنِينَ، وَلِيجَةً؟ ~ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ[1].

وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

حهدوا منطم ولم
ىىحدوا مر دور الله
ولا دسوله ولا المومىىر
ولىحه والله حىىر ىما
ىعملور

que Dieu ne sache ceux parmi vous qui ont lutté et n'ont pas pris, hors de Dieu, de son messager et des croyants, un intrus[T1]? ~ Dieu est informé de ce que vous faites.

[---] مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُواْ[1] مَسَٰجِدَ[2] ٱللَّهِ، شَٰهِدِينَ[3] عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم[4] بِٱلْكُفْرِ. ~ أُوْلَٰٓئِكَ، حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ، وَفِي ٱلنَّارِ هُمْ خَٰلِدُونَ[5].

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

ما كار للمىىكىىر ار
ىىعمروا مىىحد الله
ىىهدىىر على اىمىهم
ىالكىىر اولىك
حىىطىىر اعملهم وىى
الىار هم حلدور

H-113/9:17[1]. [---] Il n'appartient pas aux associateurs de visiter[T1] les sanctuaires de Dieu, témoignant sur eux-mêmes la mécréance. Ceux-là, leurs œuvres ont failli et ils seront éternellement dans le feu.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ[1] ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ، وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ، وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَ. فَعَسَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ أَن يَكُونُواْ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

اما ىىعمى مىىحد الله
مر امر ىالله والىوم
الاحى واىام الىصلوه
واىى الىكوه ولم ىىىس
الا الله مىىسى اولىك ار
ىكوىوا مر المهىىدىىر

H-113/9:18[2]. Ne visitera[T1] les sanctuaires de Dieu que celui qui a cru en Dieu et au jour dernier, observé la prière, donné la dîme et n'a craint que Dieu. Peut-être ceux-là seront des guidés.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ[1] ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ[2] ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ، وَجَٰهَدَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ؟ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

احىلىم سمايه الحاج
وعماىه المىىحد الحىىام
كمر امر ىالله والىوم
الاحى وحهد ىى ىىىىل
الله لا ىىسوىر عىد الله
والله لا ىهدى المومىىر
الىىلمىىر

H-113/9:19[3]. Considérez-vous l'abreuvage des pèlerins et le maintien du Sanctuaire inviolable[T1] comme celui qui a cru en Dieu et au jour dernier et a lutté dans la voie de Dieu? Ils ne sont pas égaux auprès de Dieu. ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، وَهَاجَرُواْ، وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ، أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِ. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

الىىىىر امىوا وهاحىروا
وحهىىوا ىى ىىىىل الله
امولهم وامىىىهم
اىىىىم ىىىىه عىىىد
الله واولىىك هم
المائىىور

H-113/9:20. Ceux qui ont cru, émigré et lutté dans la voie de Dieu avec leurs biens et leurs personnes, ont un degré plus élevé auprès de Dieu. ~ Ceux-là sont les réussis.

يُبَشِّرُهُمْ[1] رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَٰنٍ، وَجَنَّٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ،

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

ىىىىىىر هم ىىىهم ىىحمه
مىه ورىىىور وىىىىر لهم
فىها ىىىىم مىىىم

H-113/9:21[4]. Leur Seigneur leur annonce une miséricorde de sa part et une satisfaction, ainsi que des jardins où ils auront un délice persistant,

خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

حلىىىر مىها اىىىا ار
الله عىىىه احى
عىىىىم

H-113/9:22. où ils seront éternellement, à jamais. ~ Auprès de Dieu il y a une grande rétribution.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! لَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ[1] ٱسْتَحَبُّواْ ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَٰنِ. وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ، ~ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ىىها الىىىىر امىوا لا
ىىىىىى

قُلْ: "إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ، وَأَبْنَآؤُكُمْ، وَإِخْوَٰنُكُمْ، وَأَزْوَٰجُكُمْ، وَعَشِيرَتُكُمْ[1]، وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا، وَتِجَٰرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا، وَمَسَٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ[2] إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ، وَرَسُولِهِۦ، وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِۦ، فَتَرَبَّصُواْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ".

H-113/9:24[1]. Dis: "Si vos pères, vos fils, vos frères, vos épouses, votre tribu, des biens que vous avez réalisés, un commerce dont vous craignez le déclin et des habitations dont vous êtes satisfaits, étaient plus aimés de vous plus que Dieu,[R1] son messager et une lutte dans sa voie, alors guettez jusqu'à ce que Dieu fasse venir son ordre. ~ Dieu ne guide pas les gens pervers".

[---] لَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ. وَيَوْمَ حُنَيْنٍ، إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ، فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا، وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ ٱلْأَرْضُ، بِمَا رَحُبَتْ[1]، ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ.

H-113/9:25[2]. [---] Dieu vous a secourus dans beaucoup d'endroits et au jour de Hunayn, quand votre multitude vous a émerveillés. Mais cela ne vous a servi à rien et la terre, malgré son étendue, vous devint étroite, puis vous avez tourné le dos.

ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ[1] عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ، وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا، وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. ~ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ.

H-113/9:26[3]. Puis Dieu a fait descendre sa tranquillité[T1] sur son messager et sur les croyants, a fait descendre des soldats que vous n'avez pas vus et a puni ceux qui ont mécru. ~ Voilà la rétribution des mécréants.

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ، مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ، عَلَىٰ مَن يَشَآءُ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.

H-113/9:27. Puis Dieu pardonne à qui il veut. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ! إِنَّمَا ٱلْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ[1]. فَلَا يَقْرَبُواْ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا. وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً[2]، فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦٓ، إِن شَآءَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.

H-113/9:28[4]. [---] Ô vous qui avez cru! Les associateurs sont impurs[T1]. Qu'ils ne s'approchent plus du Sanctuaire inviolable,[T2] après leur année-ci. Si vous craignez la pauvreté, Dieu vous enrichira de sa faveur, s'il veut. ~ Dieu est connaisseur, sage.

[---] قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْأٓخِرِ، وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ، مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ، حَتَّىٰ يُعْطُواْ ٱلْجِزْيَةَ، عَن يَدٍ، وَهُمْ صَٰغِرُونَ.

H-113/9:29[5]. [---] Combattez ceux qui ne croient pas en Dieu et au jour dernier, ne prohibent pas ce que Dieu et son messager ont prohibé et ne professent pas la religion de la vérité, parmi ceux auxquels le livre fut donné, jusqu'à ce qu'ils donnent le tribut par une main et en étant méprisés.[T1]

---

1 1) وَعَشِيرَاتُكُمْ، وعشائركم (2 أَحَبُّ ♦ R1) Cf. Dt 13:17-12; Mt 10:37; Lc 14:26.

2 1) رَحْبَتْ

3 1) سِكِّينَتَهُ ♦ T1) Voir la note de 87/2:248.

4 1) نِجْسٌ، أنجاس (2 عائلة ♦ T1) Seddik (Nous n'avons jamais lu le Coran, p. 240-241) dit que le terme najas, traduit impurs, provient du grec éναγής énagès qui signifie souillure, laquelle empêchait de s'approcher des sanctuaires. T2) Voir la note de 50/17:1.

5 T1) en état d'humiliation (Hamidullah); en étant soumis (Abdelaziz); en toute humilité (Boubakeur).

H-113/9:30[1]. [---] Les juifs dirent: "Esdras est fils de Dieu",[R1] et les nazaréens[T1] dirent: "Le Messie est fils de Dieu".[R2] Voilà leur parole avec leurs bouches. Ils imitent la parole de ceux qui ont mécru auparavant. Que Dieu les combatte. ~ Comment sont-ils pervertis?

H-113/9:31[2]. Ils ont pris leurs docteurs[T1] et leurs moines comme seigneurs, hors de Dieu, ainsi que le Messie, fils de Marie, alors qu'il leur a été ordonné de n'adorer qu'un seul Dieu. Il n'est de dieu que lui. ~ Qu'il soit exalté sur ce qu'ils associent!

H-113/9:32[3]. Ils veulent éteindre la lumière de Dieu avec leurs bouches, alors que Dieu refuse [toute autre chose] que d'accomplir sa lumière. ~ Même si les mécréants détestent [cela].

H-113/9:33. C'est lui qui a envoyé son messager avec la direction et la religion de la vérité, afin qu'il la fasse prévaloir sur toute autre religion, ~ même si les associateurs détestent [cela].

H-113/9:34[4]. Ô vous qui avez cru! Beaucoup de docteurs[T1] et de moines mangent les biens des humains faussement et détournent de la voie de Dieu. Ceux qui thésaurisent[A1] l'or et l'argent et ne les dépensent pas dans la voie de Dieu, annonce-leur une punition douloureuse.

H-113/9:35[5]. Le jour où ils seront chauffés dans le feu de la géhenne, leurs fronts, leurs flancs et leurs dos en seront alors marqués. [Il leur sera dit:] "Voici ce que vous avez thésaurisé pour vous-mêmes.[R1] Goûtez donc [la punition de] ce que vous thésaurisiez".

H-113/9:36[6]. [---] Le nombre des mois, auprès de Dieu, est de douze mois, dans le livre de Dieu, [depuis] le jour où il a créé les cieux et la terre. Quatre parmi eux sont inviolables. [Voilà la religion droite].[T1] Ne vous y oppressez pas vous-mêmes. Combattez tous ensemble les

[---] وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ: "عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ"، وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى: "ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللَّهِ". ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَٰهِهِمْ. يُضَٰهِـُٔونَ[1] قَوْلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَبْلُ. قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ. ~ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ[2]؟

ٱتَّخَذُوٓا۟ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَٰنَهُمْ أَرْبَابًا، مِن دُونِ ٱللَّهِ، وَٱلْمَسِيحَ، ٱبْنَ مَرْيَمَ، وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا۟ إِلَٰهًا وَٰحِدًا. لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. ~ سُبْحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ!

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟[1] نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ. وَيَأْبَى ٱللَّهُ [...] إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ. ~ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ[2] [...].

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ، لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ. ~ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ [...].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟! إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ، وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ. وَٱلَّذِينَ[1] يَكْنِزُونَ[2] ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ، وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ، فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا[1] فِى نَارِ جَهَنَّمَ، فَتُكْوَىٰ[2] بِهَا جِبَاهُهُمْ، وَجُنُوبُهُمْ، وَظُهُورُهُمْ[3]. [...]: "هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ. فَذُوقُوا۟ [...] مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ".

[---] إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ، عِندَ ٱللَّهِ، ٱثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ، [...] يَوْمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ. مِنْهَآ أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ. [ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ.] فَلَا تَظْلِمُوا۟ فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ. وَقَٰتِلُوا۟

وقالت اليهود عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم بافواههم يضاهئون قول الذين كفروا من قبل قاتلهم الله انى يؤفكون

اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحنه عما يشركون

يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم ويابى الله الا ان يتم نوره ولو كره الكفرون

هو الذى ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون

يا ايها الذين امنوا ان كثيرا من الاحبار والرهبان ليأكلون اموال الناس بالباطل ويصدون عن سبيل الله والذين يكنزون الذهب والفضة ولا ينفقونها فى سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم

يوم يحمى عليها فى نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لانفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون

ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا فى كتاب الله يوم خلق السموت والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم فلا تظلموا فيهن انفسكم وقاتلوا

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا

---

1 1) يُضَاهُونَ (2 يُؤْفَكُونَ ♦ T1) Voir la note de 87/2:62 ♦ R1) En arabe 'Uzayr et en hébreu 'Azra, auquel est consacré un livre dans la Bible. Une secte samaritaine en a fait un dieu. R2) Cf. Mt 16:16.

2 T1) Voir la note de 112/5:44.

3 1) قراءة شيعية: ولو كره الكافرون بولاية علي (2 يُطْفُوا

4 1) الَّذِينَ (2 يُكْنِزُونَ ♦ T1) Voir la note de 112/5:44 ♦ A1) Abrogé par 113/9:103 et 113/9:60 qui imposent la dîme.

5 1) تُحْمَى (2 فَتُكْوَى (3 وبطونهم ♦ R1) Cf. Jc 5:3.

6 T1) Voir la note de 53/12:40.

associateurs, comme ils vous combattent tous ensemble. ~ Et sachez que Dieu est avec les dévots.

ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً. ~ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ.

يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ابمسطم ومىلوا المسىطر طامه طما بمىلوىطم طامه واعلموا اد الله مع المىمىر

H-113/9:37[1]. L'intercalation [d'un mois][T1] est une augmentation dans la mécréance. Ceux qui ont mécru en sont égarés. Une année ils la permettent et une année ils la prohibent, afin d'ajuster le nombre [des mois] que Dieu a prohibés. Ils permettent ainsi ce que Dieu a prohibé. Leurs méfaits leur ont été embellis. ~ Dieu ne guide pas les gens mécréants.

إِنَّمَا ٱلنَّسِيٓءُ[1] زِيَادَةٌ فِي ٱلْكُفْرِ. يُضَلُّ[2] بِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ. يُحِلُّونَهُۥ عَامًا، وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامًا، لِّيُوَاطِـُٔواْ[3] عِدَّةَ [...] مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ. فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ. زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ[4] أَعْمَٰلِهِمْ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

اما النسى دىاده ىه الطمى ىصل به الدىر طمىوا ىحلوىه عاما وىحىموىه عاما لىواطوا عده ما حىم الله مىحلوا ما حىم الله دىر لهم سو اعملهم والله لا ىهدى الموم الطمىىر

H-113/9:38[2]. Ô vous qui avez cru! Pourquoi, quand on vous dit: "Mobilisez-vous dans la voie de Dieu", vous vous attachez fortement à la terre?[A1] Êtes-vous satisfaits de la vie ici-bas plutôt que de la [demeure] dernière? ~ Or, la jouissance de la vie ici-bas n'est que peu au regard de la [demeure] dernière.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! مَا لَكُمْ، إِذَا قِيلَ لَكُمُ: "ٱنفِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ"، ٱثَّاقَلْتُمْ[1] إِلَى ٱلْأَرْضِ؟ أَرَضِيتُم بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ؟ ~ فَمَا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فِي ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

ىاىها الدىر امىوا ما لطم اذا مىل لطم اىمىوا ىه سىل الله اىاملىم الى الاىدص اىدصىىم بالحىوه الدىىا مى الاىحىره مما مىع الحىوه الدىىا ىه الاىحىره الا مىلىل

H-113/9:39[3]. Si vous ne vous mobilisez pas,[A1] il vous punira d'une punition douloureuse, vous substituera par d'autres gens et vous ne lui nuirez en rien. ~ Dieu est puissant sur toute chose.

إِلَّا تَنفِرُواْ، يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ، وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا. ~ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الا ىىمىوا ىعدىطم عدابا الىما وىىىدل موما عىىطم ولا ىصىروه ىىا والله على طل ىىء مدىر

H-113/9:40[4]. Si vous ne le secourez pas, [il n'a pas besoin de votre secours]. Dieu l'a déjà secouru quand ceux qui ont mécru l'ont fait sortir le deuxième des deux, quand ils étaient dans la grotte, quand il disait à son compagnon: "Ne t'attriste pas, Dieu est avec nous". Dieu a alors fait descendre sa tranquillité[T1] sur lui, l'a fortifié par des soldats que vous n'avez pas vus et a fait de la parole de ceux qui ont mécru la plus basse et la parole de Dieu la plus élevée. ~ Dieu est noble, sage.

إِلَّا تَنصُرُوهُ [...]. فَقَدْ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ ٱثْنَيْنِ، إِذْ هُمَا فِي ٱلْغَارِ، إِذْ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ: "لَا تَحْزَنْ[1]، إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَا". فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيْهِ، وَأَيَّدَهُۥ[2] بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا[3]، وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلسُّفْلَىٰ، وَكَلِمَةُ[4] ٱللَّهِ[5] هِيَ ٱلْعُلْيَا[6]. ~ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

إلا ىىصروه فقد نصره الله اد اىحىه الدىر طمىوا ىاىى اىىى

H-113/9:41[1]. Mobilisez-vous[A1] légers et pesants et luttez avec vos biens et vos personnes dans la voie de Dieu. Cela est meilleur pour vous. ~ Si vous saviez.

ٱنفِرُواْ خِفَافًا وَثِقَالًا، وَجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ. ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ. ~ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ.

انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

H-113/9:42[2]. S'il s'agissait d'un bien éphémère proche et d'un voyage facile, ils t'auraient suivi. Mais la distance leur parut lointaine. Ils jureront par Dieu: "Si nous avions pu, nous serions sortis avec vous". Ils se font périr eux-mêmes. ~ Dieu sait qu'ils sont des menteurs.

لَوۡ كَانَ عَرَضٗا قَرِيبٗا وَسَفَرٗا قَاصِدٗا، لَّٱتَّبَعُوكَ. وَلَٰكِنۢ بَعُدَتۡ[1] عَلَيۡهِمُ ٱلشُّقَّةُ[2]. وَسَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ: "لَوِ ٱسۡتَطَعۡنَا، لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ". يُهۡلِكُونَ أَنفُسَهُمۡ. ~ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

H-113/9:43. Que Dieu te pardonne. Pourquoi leur as-tu autorisé [de rester] avant qu'il ne te soit manifeste qui ont été les véridiques et avant que tu ne saches qui sont les menteurs?

عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ. لِمَ أَذِنتَ لَهُمۡ [...] حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ، وَتَعۡلَمَ ٱلۡكَٰذِبِينَ؟

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

H-113/9:44[3]. Ceux qui croient en Dieu et au jour dernier ne te demandent pas l'autorisation [de ne pas] lutter avec leurs biens et leurs personnes[A1]. ~ Dieu est connaisseur des dévots.

لَا يَسۡتَٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ [...] أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

H-113/9:45[4]. Ne te demandent l'autorisation [de rester] que ceux qui ne croient pas en Dieu et au jour dernier,[A1] et dont les cœurs ont suspecté. Voilà pourquoi ils tergiversent dans leur suspicion.

إِنَّمَا يَسۡتَٔۡذِنُكَ [...] ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ، وَٱرۡتَابَتۡ قُلُوبُهُمۡ. فَهُمۡ فِي رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُونَ.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

H-113/9:46[5]. S'ils avaient voulu sortir au combat, ils s'y seraient préparés. Mais Dieu a détesté leur départ et les a entravés. Il leur fut dit: "Restez assis avec les assis".

وَلَوۡ أَرَادُواْ ٱلۡخُرُوجَ، لَأَعَدُّواْ لَهُۥ عُدَّةٗ[1]. وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ، فَثَبَّطَهُمۡ. وَقِيلَ: "ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ".

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

H-113/9:47[6]. S'ils étaient sortis avec vous, ils n'auraient fait qu'accroître votre confusion et provoquer la dissension parmi vous, recherchant votre subversion. Il y a parmi vous qui les écoutent. ~ Dieu est connaisseur des oppressifs.

لَوۡ خَرَجُواْ فِيكُم، مَّا زَادُوكُمۡ[1] إِلَّا خَبَالٗا، وَلَأَوۡضَعُواْ[2] خِلَٰلَكُمۡ، يَبۡغُونَكُمُ ٱلۡفِتۡنَةَ. وَفِيكُمۡ سَمَّٰعُونَ لَهُمۡ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

H-113/9:48[7]. Ils ont recherché la subversion, auparavant, et t'ont tourné les affaires, jusqu'à ce que la vérité soit venue et que l'ordre de Dieu ait prévalu, même s'ils détestent [cela].

لَقَدِ ٱبۡتَغَوُاْ ٱلۡفِتۡنَةَ مِن قَبۡلُ، وَقَلَّبُواْ[1] لَكَ ٱلۡأُمُورَ، حَتَّىٰ جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَظَهَرَ أَمۡرُ ٱللَّهِ، وَهُمۡ كَٰرِهُونَ [...].

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ

---

1 A1) Abrogé par 113/9:122.
2 1) الشِّقَّةُ (2 بَعِدَتْ
3 A1) Abrogé par 102/24:62.
4 A1) Abrogé par 102/24:62.
5 1) عِدَّةً، عُدَّةً، عِدَّةً، عُدَّتَهُ
6 1) وَلَأَوْفضوا، وَلَأَرْفضوا، وَلَأَرْقصوا، وَلَأَوْقصوا، وَلَأَسرعوا بالفرار (2 زادكم
7 1) وَقَلَبُوا

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ: "ٱئْذَن لِّي [...] وَلَا تَفْتِنِّيۤ[1]". أَلَا فِي ٱلْفِتْنَةِ سَقَطُواْ[2]. ~ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

H-113/9:49[1]. Parmi eux il est qui dit: "Autorise-moi [à rester] et ne me mets pas à l'épreuve". Or, ils sont tombés dans l'épreuve. ~ La géhenne cerne les mécréants.

إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ[1]. وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ، يَقُولُواْ: "قَدْ أَخَذْنَآ أَمْرَنَا مِن قَبْلُ". وَيَتَوَلَّواْ وَّهُمْ فَرِحُونَ[2].

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

H-113/9:50[2]. Si un bienfait te touche, cela leur fait mal. Et si une affliction t'afflige, ils disent: "Nous avons déjà pris nos précautions". Et ils tournent le dos en exultant.

قُلْ: "لَن[1] يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا. هُوَ مَوْلَٰنَا. ~ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ".

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

H-113/9:51[3]. Dis: "Seul ce que Dieu nous a prescrit nous touchera. Il est notre allié. ~ Que les croyants se confient à Dieu".

قُلْ: "هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ، إِلَّآ إِحْدَى ٱلْحُسْنَيَيْنِ [...]؟ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ بِعَذَابٍ، مِّنْ عِندِهِۦٓ أَوْ بِأَيْدِينَا. فَتَرَبَّصُوٓاْ، إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ".

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

H-113/9:52. Dis: "Que guettez-vous pour nous, sinon l'un des deux meilleurs biens: [la victoire ou le martyre]? Tandis que nous guettons pour vous que Dieu vous touche par une punition, de sa part ou par nos mains. Guettez donc, nous guettons aussi avec vous".

قُلْ: "أَنفِقُواْ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا[1]، لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ. ~ إِنَّكُمْ كُنتُمْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ".

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ

H-113/9:53[4]. Dis: "Que vous dépensiez volontairement ou involontairement, cela ne sera pas accepté de vous. ~ Vous étiez des gens pervers".

وَمَا مَنَعَهُمْ، [...] أَن تُقْبَلَ[1] مِنْهُمْ نَفَقَٰتُهُمْ[2]، إِلَّآ أَنَّهُمْ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ، وَلَا يَأْتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ[3]، وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَٰرِهُونَ.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

H-113/9:54[5]. N'a empêché [Dieu] à accepter d'eux leurs dépenses, si ce n'est le fait qu'ils aient mécru en Dieu et en son messager, ne fassent la prière que comme des paresseux et ne dépensent qu'en détestant [de le faire].

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُمْ [...]. إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا [...]، ~ وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

H-113/9:55. Que leurs biens et leurs enfants ne t'émerveillent point [dans la vie ici-bas]. Dieu veut par-là les punir [dans la [demeure] dernière], ~ et que leurs âmes dépérissent en étant mécréants.

وَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ، وَمَا هُم مِّنكُمْ. وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ.

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ

H-113/9:56. Ils jurent par Dieu qu'ils sont des vôtres, alors qu'ils ne sont pas des vôtres. Ils sont plutôt des gens peureux.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجًَا، أَوْ مَغَٰرَٰتٍ[1]، أَوْ مُدَّخَلًا[2]، لَّوَلَّوْاْ[3] إِلَيْهِ، وَهُمْ يَجْمَحُونَ[4].

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ

H-113/9:57[6]. S'ils trouvaient un refuge, des grottes, ou un endroit où entrer, ils y iraient en se précipitant.

---

1 1) سَقَط (2 تُفْتِنِّي

2 1) فَارِحُونَ (2 تَسُؤْهُمْ

3 1) هل

4 1) كُرْهًا

5 1) كِسَالَى (3 نَفَقَتُهُمْ، نَفَقَاتِهِمْ، نَفَقَتَهُمْ (2 يُقْبَلَ، نَقْبَلَ

6 1) يجمزون (4 لَوَالَوْا، لَوَأَلْوْا، لَوَلَّوْا وجوههم (3 مَدْخَلًا، مُدْخَلًا، مُدَّخَلًا، مُنْدَخَلًا، مُنْدَخَّلًا (2 مُغَارَاتٍ

H-113/9:58[1]. Il est parmi eux qui te calomnie au sujet des aumônes. S'il leur en est donné, ils sont satisfaits. Mais s'il ne leur en est pas donné, les voilà courroucés.

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ[1] فِي ٱلصَّدَقَٰتِ. فَإِنْ أُعْطُواْ مِنْهَا، رَضُواْ. وَإِن لَّمْ يُعْطَوْاْ مِنْهَآ، إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ[2].

ومنهم من يلمزك في الصدقات فان اعطوا منها رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم يسخطون

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

H-113/9:59. Si seulement ils aient été satisfaits de ce que Dieu et son messager leur a donné et aient dit: "Dieu nous suffit. Dieu nous donnera de sa faveur, de même que son messager. ~ C'est à Dieu que nous désirons nous approcher".

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُواْ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ، وَقَالُواْ: "حَسْبُنَا ٱللَّهُ. سَيُؤْتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ، وَرَسُولُهُۥٓ. ~ إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ".

ولو انهم رضوا ما اتيهم الله ورسوله ومالوا حسبنا الله سيتينا الله من فضله ورسوله انا الى الله راغبون

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

H-113/9:60[2]. Les aumônes sont pour les pauvres, les indigents, ceux qui les collectent, ceux dont les cœurs sont à rallier, [l'affranchissement] des nuques, ceux qui sont surchargés de dettes, la voie de Dieu et le voyageur. C'est une imposition de Dieu. ~ Dieu est connaisseur, sage.

إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ، وَٱلْمَسَٰكِينِ، وَٱلْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا، وَٱلْمُؤَلَّفَةِ[1] قُلُوبُهُمْ، وَفِي [...] ٱلرِّقَابِ، وَٱلْغَٰرِمِينَ، وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ. فَرِيضَةً[2] مِّنَ ٱللَّهِ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.

انما الصدقت للفقرا والمسكين والعملين عليها والمولفه قلوبهم وفي الرقاب والغرمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضه من الله والله عليم حكيم

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

H-113/9:61[3]. Il est parmi eux qui lèsent le Prophète et disent: "Il est une oreille". Dis: "Une oreille pour votre bien". Il croit en Dieu et croit les croyants, et il est une miséricorde pour ceux parmi vous qui ont cru. Ceux qui lèsent le messager de Dieu, ~ auront une punition douloureuse.

وَمِنْهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلنَّبِيَّ، وَيَقُولُونَ: "هُوَ أُذُنٌ". قُلْ: "أُذُنُ[1] خَيْرٍ[2] لَّكُمْ". يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَرَحْمَةٌ[3] لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ. وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ، ~ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

ومنهم الذين يوذون النبي ويقولون هو اذن قل اذن خير لكم يومن بالله ويومن للمومنين ورحمه للذين امنوا منكم والذين يوذون رسول الله لهم عذاب اليم

وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

H-113/9:62. Ils vous jurent par Dieu pour vous satisfaire. Or, Dieu et son messager ont plus de droit [que vous] à ce qu'ils les satisfassent. ~ S'ils étaient croyants.

يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ. وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ [...] أَن يُرْضُوهُ. ~ إِن كَانُواْ مُؤْمِنِينَ.

يحلفون بالله لكم ليرضوكم والله ورسوله احق ان يرضوه ان كانوا مومنين

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

H-113/9:63[4]. Ne savent-ils pas que quiconque s'oppose à Dieu et à son messager, aura le feu de la géhenne, où il sera éternellement? Voilà le grand déshonneur.

أَلَمْ يَعْلَمُوٓاْ[1] أَنَّهُۥ مَن يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ، فَأَنَّ[2] لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدًا فِيهَا؟ ذَٰلِكَ ٱلْخِزْيُ ٱلْعَظِيمُ.

الم يعلموا انه من يحادد الله ورسوله فان له نار جهنم خلدا فيها ذلك الخزي العظيم

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

H-113/9:64[5]. [---] Les hypocrites craignent qu'un chapitre descende sur eux, les informant de ce qu'il y a dans leurs cœurs. Dis: "Ridiculisez. Dieu fera sortir ce que vous craignez".

[---] يَحْذَرُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ أَن تُنَزَّلَ[1] عَلَيْهِمْ سُورَةٌ، تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ. قُلِ: "ٱسْتَهْزِءُوٓاْ[2]. إِنَّ ٱللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ[3]".

يحذر المنمود ان ينزل عليهم سوره تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزوا ان الله مخرج ما تحذرون

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ [...]، لَيَقُولُنَّ: "إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ". قُلْ: "أَبِٱللَّهِ، وَءَايَٰتِهِۦ، وَرَسُولِهِۦ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ[1]؟"

ولين سالتهم ليقولن انما كنا نخوض ونلعب قل اباللّه وايته ورسوله كنتم تستهزون

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

H-113/9:65[6]. Si tu les interroges [pourquoi ils ridiculisent Dieu ainsi que toi], ils disent: "Nous ne faisions que divaguer et jouer". Dis: "Ridiculisiez-vous Dieu, ses signes et son messager?"

---

1 1) ساخطون (2 يَلْمُزُكَ، يُلَمِّزُكَ، يُلامِزُكَ
2 1) فَرِيضَةٌ (2 وَالْمُؤَلَّفَةِ
3 1) وَرَحْمَةٍ، وَرَحْمَةً (3 أُذُنٌ خَيْرٌ (2 أُذْنٌ
4 1) فَإِنَّ (2 تَعْلَمُوا، يَعْلَمْ
5 1) تَحْذَرُونَ (3 اسْتَهْزُوا (2 تُنْزَلَ
6 1) تَسْتَهْزُونَ

لَا تَعْتَذِرُواْ. قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ. إِن نَّعْفُ[1] عَن طَآئِفَةٍ مِّنكُمْ، نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ[2] [3] [4]، ~ بِأَنَّهُمْ كَانُواْ مُجْرِمِينَ.

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

H-113/9:66[1]. Ne vous excusez pas. Vous avez mécru après que vous avez cru. Si nous gracions un groupe parmi vous, nous punirons un [autre] groupe, ~ parce qu'ils étaient des criminels.

ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ بَعْضُهُم مِّنۢ بَعْضٍ. يَأْمُرُونَ بِٱلْمُنكَرِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمَعْرُوفِ، وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ. نَسُواْ ٱللَّهَ، فَنَسِيَهُمْ. ~ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ.

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

H-113/9:67. Les hypocrites, hommes et femmes, sont les uns des autres. Ils ordonnent le répugnant, interdisent le convenable et ferment leurs mains. Ils ont oublié Dieu et il les a oubliés. ~ Les hypocrites sont les pervers.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ، وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ، وَٱلْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. هِيَ حَسْبُهُمْ. وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

H-113/9:68. Dieu a promis aux hypocrites, hommes et femmes, et aux mécréants le feu de la géhenne, où ils seront éternellement. Elle leur suffit. Dieu les a maudits. ~ Ils auront une punition persistante.

[...] كَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ. كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً، وَأَكْثَرَ أَمْوَٰلًا، وَأَوْلَٰدًا. فَٱسْتَمْتَعُواْ بِخَلَٰقِهِمْ، فَٱسْتَمْتَعْتُم بِخَلَٰقِكُمْ كَمَا ٱسْتَمْتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَٰقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَٱلَّذِي خَاضُوٓاْ. أُوْلَٰٓئِكَ، حَبِطَتْ[1] أَعْمَٰلُهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأٓخِرَةِ. ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

H-113/9:69[2]. [Il a promis aux mécréants le feu de la géhenne] comme à ceux d'avant vous. Ils étaient plus forts que vous et avaient beaucoup plus de biens et d'enfants. Ils ont alors joui de leur part et vous avez joui de votre part comme ceux d'avant vous ont joui de leur part,[R1] et vous avez divagué comme ils ont divagué. Ceux-là, leurs œuvres ont failli dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Ceux-là sont les perdants.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ: قَوْمِ نُوحٍ، وَعَادٍ، وَثَمُودَ، وَقَوْمِ إِبْرَٰهِيمَ، وَأَصْحَٰبِ مَدْيَنَ، وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتِ[1]؟ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ. ~ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ، وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

H-113/9:70[3]. Ne leur est-elle pas venue la nouvelle de ceux d'avant eux: les gens de Noé, 'Aad, Tamud, les gens d'Abraham, les habitants de Madian et les [villes] perverties?[R1] Leurs messagers leur vinrent avec des preuves. ~ Ce n'est pas Dieu qui les oppressait, mais ils s'oppressaient eux-mêmes.

[---] وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ. يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ، وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ، وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ، وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ. أُوْلَٰٓئِكَ، سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ، حَكِيمٌ.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

H-113/9:71. [---] Les croyants et les croyantes sont alliés les uns des autres. Ils ordonnent le convenable, interdisent le répugnant, observent la prière, donnent la dîme et obéissent à Dieu et à son messager. Ceux-là, Dieu aura miséricorde envers eux. ~ Dieu est noble, sage.

---

1 1) يُعَذِّبْ طَائِفَةً - مع قراءة يَعْفُ (4 يُعَذَّبْ طَائِفَةٌ - مع قراءة يُعْفَ (3 تُعَذَّبْ طَائِفَةٌ - مع قراءتي يُعْفَ، تُعْفَ (2 يُعْفَ، يَعْفُ، تُعْفَ (1

2 1) حَبَطَتْ ♦ R1) Voir la note de 87/2:102.

3 1) وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ♦ R1) Voir la note de 23/53:53.

H-113/9:72[1]. Dieu a promis aux croyants et aux croyantes[R1] des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement et de bonnes habitations dans les jardins d'Éden. Et une satisfaction de Dieu qui est encore plus grande. ~ Voilà le grand succès.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا، وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّٰتِ عَدْنٍ. وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ. ~ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.

وعد الله المومنين والمومنات جنات تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ومساكن طيبة في جنات عدن ورضوان من الله اكبر ذلك هو الفوز العظيم

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

H-113/9:73[2]. [---] Ô Prophète! Lutte contre les mécréants et les hypocrites et sois dur envers eux. Leur refuge sera la géhenne. ~ Quelle abominable destination!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ! جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ[1]، وَٱغْلُظْ[2] عَلَيْهِمْ. وَمَأْوَىٰهُمْ[3] جَهَنَّمُ. ~ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ!

يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم وماويهم جهنم وبئس المصير

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

H-113/9:74[3]. Ils jurent par Dieu qu'ils n'ont pas dit, alors qu'ils ont dit la parole de la mécréance et ils ont mécru après leur soumission. Ils ont failli prendre ce qu'ils n'ont pas eu. Ils ne se sont vengés sinon parce que Dieu et son messager les a enrichis de sa faveur. S'ils se repentent, ce serait mieux pour eux. S'ils tournent le dos [à la croyance], Dieu les punira d'une punition douloureuse, dans la vie ici-bas et dans la [demeure] dernière. ~ Et ils n'auront dans la terre ni allié ni secoureur.

يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُواْ، وَلَقَدْ قَالُواْ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ، وَكَفَرُواْ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ. وَهَمُّواْ بِمَا لَمْ يَنَالُواْ[1]. وَمَا نَقَمُوٓاْ إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ، وَرَسُولُهُۥ[2]، مِن فَضْلِهِۦ. فَإِن يَتُوبُواْ، يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ. وَإِن يَتَوَلَّوْاْ [...]، يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا، فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأَخِرَةِ. ~ وَمَا لَهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ.

يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد اسلمهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا الا ان اغنهم الله ورسوله من فضله فان يتوبوا يك خيرا لهم وان يتولوا يعذبهم الله عذابا اليما في الدنيا والاخرة وما لهم في الارض من ولي ولا نصير

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

H-113/9:75[4]. Parmi eux, il est qui a conclu un pacte avec Dieu: "S'il nous donne de sa faveur, nous donnerons l'aumône et serons des vertueux".

وَمِنْهُم مَّنْ عَٰهَدَ ٱللَّهَ: "لَئِنْ ءَاتَىٰنَا مِن فَضْلِهِۦ، لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ[1] مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ".

ومنهم من عهد الله لئن اتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

H-113/9:76. Mais quand il leur donna de sa faveur, ils en furent avares et tournèrent le dos, ~ alors qu'ils se détournent.

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضْلِهِۦ، بَخِلُواْ بِهِۦ وَتَوَلَّواْ [...]، ~ وَّهُم مُّعْرِضُونَ.

فلما اتاهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

H-113/9:77[5]. Il les a alors puni de l'hypocrisie dans leurs cœurs jusqu'au jour où ils le rencontreront, parce qu'ils ont manqué à ce qu'ils promirent envers Dieu, ~ et parce qu'ils mentaient.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ، بِمَآ أَخْلَفُواْ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ، ~ وَبِمَا كَانُواْ يَكْذِبُونَ[1].

فاعقبهم نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

H-113/9:78[6]. N'ont-ils pas su que Dieu connaît leur secret et leurs confidences, ~ et que Dieu est le connaisseur des secrets?

أَلَمْ يَعْلَمُواْ[1] أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُمْ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ[2]؟

الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجوهم وان الله علام الغيوب

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

H-113/9:79[7]. Ceux qui calomnient les croyants qui font les aumônes volontaires et qui ne trouvent rien à donner que leur effort, et se moquent d'eux, Dieu se moquera d'eux. ~ Et ils auront une punition douloureuse.

ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ[1] ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ، وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ[2] فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ، سَخِرَ ٱللَّهُ مِنْهُمْ. ~ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

الذين يلمزون المطوعين من المومنين في الصدقات والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب اليم

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

---

1 R1) Cf. 1 P 3:7.

2 1) بِالْمُنَافِقِينَ (2 وَاغْلِظْ (3 وَمَاوَاهُمْ ♦ R1) Cf. Ps 45:4-5.

3 1) وَرَسُولَهُ (2 يَتَلُوا

4 1) لَنَصَّدَّقَنْ وَلَنَكُونَنْ

5 1) يُكَذِّبُونَ

6 1) الْغِيُوبِ، الْغَيُوبِ (2 تَعْلَمُوا

7 1) جَهْدَهُمْ (2 يَلْمُزُونَ

H-113/9:80[1]. [---] Demande pardon pour eux, ou ne demande pas pardon pour eux. Même si tu demandes pardon pour eux soixante-dix fois,[R1] Dieu ne leur pardonnera pas.[A1] Cela parce qu'ils ont mécru en Dieu et en son messager. ~ Dieu ne guide pas les gens pervers.

[---] ٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ، أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ. إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً، فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ.

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

H-113/9:81[2]. Ceux restés en arrière ont exulté d'être restés assis derrière le messager de Dieu, ont détesté de lutter avec leurs biens et leurs personnes dans la voie de Dieu et ont dit: "Ne vous mobilisez pas pendant la chaleur". Dis: "Le feu de la géhenne est plus chaud". ~ S'ils comprenaient!

فَرِحَ ٱلْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَٰفَ[1] رَسُولِ ٱللَّهِ، وَكَرِهُوٓاْ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَقَالُواْ: "لَا تَنفِرُواْ فِي ٱلْحَرِّ". قُلْ: "نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا". ~ لَّوْ كَانُواْ يَفْقَهُونَ[2]!

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

H-113/9:82. Qu'ils rient un peu et qu'ils pleurent beaucoup, ~ comme rétribution pour ce qu'ils réalisaient.

فَلْيَضْحَكُواْ قَلِيلًا، وَلْيَبْكُواْ كَثِيرًا، ~ جَزَآءً بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

H-113/9:83[3]. Si Dieu te retourne à un groupe d'entre eux et ils te demandent l'autorisation de sortir, alors dis: "Vous ne sortirez jamais avec moi et vous ne combattrez pas un ennemi avec moi. Vous avez été satisfaits de rester assis la première fois, restez donc assis avec les retardataires".

فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ، فَٱسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ، فَقُل: "لَّن تَخْرُجُواْ مَعِيَ أَبَدًا، وَلَن تُقَٰتِلُواْ مَعِيَ عَدُوًّا. إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِٱلْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَٱقْعُدُواْ مَعَ ٱلْخَٰلِفِينَ[1]".

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

H-113/9:84[4]. [---] Ne prie jamais sur aucun mort parmi eux,[R1] et ne te lève pas auprès de sa tombe. Ils ont mécru en Dieu et en son messager, ~ et ils sont morts en étant pervers.

[---] وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا، وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ. إِنَّهُمْ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ، ~ وَمَاتُواْ وَهُمْ فَٰسِقُونَ.

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

H-113/9:85. [---] Que leurs biens et leurs enfants ne t'émerveillent point [dans la vie ici-bas]. Dieu veut par cela les punir [dans la demeure dernière], ~ et que leurs âmes dépérissent en étant mécréants.

[---] وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَأَوْلَٰدُهُمْ [...]. إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلدُّنْيَا [...]، ~ وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

H-113/9:86. Quand un chapitre est descendu: "Croyez en Dieu et luttez avec son messager", ceux dotés de moyens parmi eux t'ont demandé l'autorisation, en disant: "Laisse-nous avec les assis".

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ: "ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُواْ مَعَ رَسُولِهِ"، ٱسْتَأْذَنَكَ أُوْلُواْ ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ، وَقَالُواْ: "ذَرْنَا نَكُن مَّعَ ٱلْقَٰعِدِينَ".

وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

H-113/9:87[5]. Ils ont été satisfaits d'être avec ceux restés à l'arrière,[T1] et leurs cœurs ont été scellés. ~ Voilà pourquoi ils ne comprennent pas.

رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ، وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ. ~ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

---

1 A1) Abrogé par 104/63:6 et 113/9:84 ♦ R1) Même chiffre à propos du pardon mutuel dans Mt 18:22.

2 1) خَلْف، خُلْف (2 يعلمون

3 1) الْخَلِفِينَ

4 R1) Cf. 2 M 12:32-45; Jr 7:16.

5 T1) Sawma traduit (p. 293) à partir du syriaque: Ils ont agréé d'être avec ceux qui ont changé leur religion.

H-113/9:88[1]. Mais le messager et ceux qui ont cru avec lui, ont lutté avec leurs biens et leurs personnes. Ceux-là auront les bienfaisances, ~ et ceux-là sont ceux qui réussissent.[T1]

H-113/9:89. Dieu leur a préparé des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement. ~ Voilà le grand succès.

H-113/9:90[2]. Ceux à excuses parmi les nomades sont venus pour qu'on leur autorise, et ceux qui ont démenti Dieu et son messager sont restés assis. ~ Une punition douloureuse touchera ceux qui ont mécru parmi eux.

H-113/9:91[3]. Il n'y a aucun embarras pour les faibles, ni pour les malades, ni pour ceux qui ne trouvent pas de quoi dépenser, quand ils sont sincères envers Dieu et son messager. Il n'y a pas de voie contre les bienfaiteurs. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

H-113/9:92[4]. Il n'y a pas non plus pour ceux venus à toi pour que tu les portes, [et auxquels] tu dis: "Je ne trouve pas sur quoi vous porter". Ils tournèrent le dos, leurs yeux débordant de larmes, par tristesse de ne rien trouver à dépenser.

H-113/9:93[5]. Il n'y a de voie que contre ceux qui te demandent l'autorisation alors qu'ils sont riches. Ils ont été satisfaits d'être avec ceux restés à l'arrière,[T1] et Dieu a scellé leurs cœurs. ~ Voilà pourquoi ils ne savent pas.

H-113/9:94[6]. Ils s'excusent à vous quand vous retournez à eux. Dis: "Ne vous excusez pas. Nous ne vous croirons pas. Dieu nous a donné de vos informations. Dieu et son messager verront votre œuvre, puis vous serez retournés vers le connaisseur du secret et du visible, ~ et il vous informera de ce que vous faisiez".

H-113/9:95[7]. Ils vous jureront par Dieu quand vous retournerez à eux, afin que vous vous détourniez d'eux. Détournez-vous donc d'eux. Ils sont un opprobre[T1]. Leur refuge sera la géhenne, ~ comme

لَكِنِ ٱلرَّسُولُ، وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ، جَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ. وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡخَيۡرَٰتُ، ~ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَا. ~ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ.

وَجَآءَ ٱلۡمُعَذِّرُونَ[1]، مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ، لِيُؤۡذَنَ لَهُمۡ، وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ[2] ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ. ~ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ.

لَّيۡسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ، وَلَا عَلَى ٱلۡمَرۡضَىٰ، وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ، إِذَا نَصَحُواْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ[1]. مَا عَلَى ٱلۡمُحۡسِنِينَ مِن سَبِيلٖۚ. ~ وَٱللَّهُ غَفُورٞ، رَّحِيمٞ.

وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ، إِذَا مَآ أَتَوۡكَ لِتَحۡمِلَهُمۡ[1]، [...] قُلۡتَ: "لَآ أَجِدُ مَآ أَحۡمِلُكُمۡ عَلَيۡهِ". تَوَلَّواْ، وَّأَعۡيُنُهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ، حَزَنًا أَلَّا يَجِدُواْ مَا يُنفِقُونَ.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَسۡتَٔۡذِنُونَكَ وَهُمۡ أَغۡنِيَآءُۚ. رَضُواْ بِأَن يَكُونُواْ مَعَ ٱلۡخَوَالِفِ. وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ. ~ فَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ.

يَعۡتَذِرُونَ إِلَيۡكُمۡ إِذَا رَجَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡۚ. قُلۡ: "لَّا تَعۡتَذِرُواْ. لَن نُّؤۡمِنَ لَكُمۡ. قَدۡ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنۡ أَخۡبَارِكُمۡ. وَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمۡ وَرَسُولُهُۥ، ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ~ فَيُنَبِّئُكُم[1] بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ".

سَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ إِذَا ٱنقَلَبۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ، لِتُعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡۚ. فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمۡ. إِنَّهُمۡ رِجۡسٞۖ، وَمَأۡوَىٰهُمۡ[1] جَهَنَّمُۢ، ~ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ

لكن الرسول والذين امنوا معه جهدوا باموالهم وانفسهم واولئك لهم الخيرات واولئك هم المفلحون

اعد الله لهم جنات تجري من تحتها الانهر خالدين فيها ذلك الفوز العظيم

وجاء المعذرون من الاعراب ليؤذن لهم وقعد الذين كذبوا الله ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب اليم

ليس على الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون ما ينفقون حرج اذا نصحوا لله ورسوله ما على المحسنين من سبيل والله غفور رحيم

ولا على الذين اذا ما اتوك لتحملهم قلت لا اجد ما احملكم عليه تولوا واعينهم تفيض من الدمع حزنا الا يجدوا ما ينفقون

انما السبيل على الذين يستاذنونك وهم اغنياء رضوا بان يكونوا مع الخوالف وطبع الله على قلوبهم فهم لا يعلمون

يعتذرون اليكم اذا رجعتم اليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن لكم قد نبانا الله من اخباركم وسيرى الله عملكم ورسوله ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون

سيحلفون بالله لكم اذا انقلبتم اليهم لتعرضوا عنهم فاعرضوا عنهم انهم رجس ومأواهم جهنم جزاء بما كانوا

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

---

1 T1) Voir la note de 39/7:8.

2 1) كَذَّبُوا (2 الْمُعْتَذِرُونَ، الْمُعْذِرُونَ، الْمُعْذَرُونَ، الْمُعَاذِرُونَ

3 1) اللَّهَ وَرَسُولَهُ

4 1) لِتَحْمِلَهُمْ

5 T1) Sawma traduit (p. 293) à partir du syriaque: Ils ont agréé d'être avec ceux qui ont changé leur religion.

6 1) فَيُنَبِّئُكُمْ (2 قراءة شيعية: وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمَأْمُونُونَ - أي الأئمة

7 1) وَمَاوَاهُمْ ♦ T1) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

يَكْسِبُونَ.	حزا بما كانوا يكسبون		rétribution pour ce qu'ils réalisaient.
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْاْ عَنْهُمْ. فَإِن تَرْضَوْاْ عَنْهُمْ، فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ.	يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله لا يرضى عن القوم الفاسقين	يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ	H-113/9:96. Ils vous jurent pour que vous soyez satisfaits d'eux. Même si vous en êtes satisfaits, Dieu n'est pas satisfait des gens pervers.
[---] ٱلْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا، وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُواْ حُدُودَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.	[---] الاعراب اشد كفرا ونفاقا واجدر الا يعلموا حدود ما انزل الله على رسوله والله عليم حكيم	[---] الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	H-113/9:97[1]. [---] Les nomades sont plus mécréants et hypocrites et moins disposés à connaître les limites de ce que Dieu a fait descendre sur son messager[A1]. ~ Dieu est connaisseur, sage.
وَمِنَ ٱلْأَعْرَابِ، مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا، وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ ٱلدَّوَآئِرَ. عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ[1]. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.	ومن الاعراب من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم دائرة السو والله سميع عليم	وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	H-113/9:98[2]. Parmi les nomades, il en est qui prend ce qu'il dépense comme une surcharge et guette pour vous le revers de la fortune. Sur eux soit le maléfique revers de la fortune.[A1] ~ Dieu est écouteur, connaisseur.
وَمِنَ ٱلْأَعْرَابِ، مَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ، وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِ. أَلَآ إِنَّهَا قُرْبَةٌ[1] لَّهُمْ. سَيُدْخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِي رَحْمَتِهِۦٓ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	ومن الاعراب من يومن بالله واليوم الاخر ويتخذ ما ينفق مقربات عند الله وصلوات الرسول الا انها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته ان الله غفور رحيم	وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	H-113/9:99[3]. Parmi les nomades, il est aussi qui croit en Dieu et au jour dernier et prend ce qu'il dépense comme moyen de se rapprocher de Dieu et des prières du messager. C'est pour eux un moyen de se rapprocher. Dieu les fera entrer dans sa miséricorde. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.
وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ[1]، وَٱلَّذِينَ[2] ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ، رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ، وَرَضُواْ عَنْهُ. وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِي [...] تَحْتَهَا[3] ٱلْأَنْهَٰرُ، خَٰلِدِينَ فِيهَآ، أَبَدًا. ~ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.	والسمور الاولور من المهجرين والانصار والذين اتبعوهم باحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه واعد لهم جنت تجري تحتها الانهر خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم	وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	H-113/9:100[4]. Les premiers précurseurs parmi les émigrés et les secoureurs et ceux qui les ont suivis avec bienveillance, Dieu a été satisfait d'eux et ils ont été satisfaits de lui. Il a préparé pour eux des jardins sous lesquels courent les rivières, où ils seront éternellement, à jamais. ~ Voilà le grand succès.
وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ، مُنَٰفِقُونَ. وَمِنْ أَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ، [...] مَرَدُواْ عَلَى ٱلنِّفَاقِ. لَا تَعْلَمُهُمْ. نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ. سَنُعَذِّبُهُم[1] مَّرَّتَيْنِ، ~ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ.	ومن حولكم من الاعراب منمور ومن اهل المدينه مردوا على النماق لا تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم مرتين ثم يردون الى عذاب عظيم	وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ	H-113/9:101[5]. Parmi les nomades autour de vous, il est des hypocrites. Et parmi les gens de Médine, [il y a un groupe] qui a persisté dans l'hypocrisie. Tu ne les connais pas. Nous les connaissons. Nous les punirons deux fois, ~ puis ils seront retournés vers une grande punition.
وَءَاخَرُونَ ٱعْتَرَفُواْ بِذُنُوبِهِمْ. خَلَطُواْ عَمَلًا صَٰلِحًا [...] وَءَاخَرَ سَيِّئًا[1] [...]. عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ، رَّحِيمٌ.	واخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا واخر سيئا عسى الله ان يتوب عليهم ان الله غفور رحيم	وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	H-113/9:102[6]. D'autres ont confessé leurs fautes. Ils ont mélangé une bonne œuvre [avec un méfait] et un méfait [avec une bonne œuvre]. Peut-être Dieu leur pardonnera-t-il. ~ Dieu est pardonneur, miséricordissime.

---

1 A1) Abrogé par 113/9:99.
2 1) السُّوْءِ ♦ A1) Abrogé par 113/9:99.
3 1) قُرُبَةٌ
4 1) من تحتها (3 الَّذِينَ (2 وَالْأَنْصَارُ
5 1) سَتُعَذِّبُهُمْ
6 1) سَيِّئًا

H-113/9:103[1]. [---] Prends de leurs biens une aumône par laquelle tu les purifies et les innocentes et prie pour eux. Ta prière est une tranquillité pour eux. ~ Dieu est écouteur, connaisseur.

[---] خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ[1] وَتُزَكِّيهِم بِهَا، وَصَلِّ عَلَيْهِمْ. إِنَّ صَلَوٰتَكَ[2] سَكَنٌ[3] لَّهُمْ. ~ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ، عَلِيمٌ.

خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم ان صلوتك سكن لهم والله سميع عليم

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

H-113/9:104[2]. N'ont-ils pas su que Dieu accepte la repentance de ses serviteurs et prend les aumônes, ~ et que Dieu est le pardonneur, le miséricordissime?

أَلَمْ يَعْلَمُواْ[1] أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ، وَيَأْخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ، ~ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ، ٱلرَّحِيمُ؟

الم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده ويأخذ الصدقات وان الله هو التواب الرحيم

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

H-113/9:105[3]. Dis: "Faites, Dieu, son messager et les croyants verront votre fait. Vous serez retournés vers le connaisseur du secret et du visible, ~ et il vous informera de ce que vous faisiez".

وَقُلِ: "ٱعْمَلُواْ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ، وَرَسُولُهُۥ وَٱلْمُؤْمِنُونَ[1]. وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ، ~ فَيُنَبِّئُكُم[1] بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ".

وقل: اعملوا مسيرى الله عملكم ورسوله والمومنون وسترد الى علم الغيب والشهده فينبئكم بما كنتم تعملون

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

H-113/9:106[4]. D'autres seront différés [dans l'attente] de l'ordre de Dieu: soit il les punira, soit il leur pardonnera. ~ Dieu est connaisseur, sage.

وَءَاخَرُونَ مُرْجَوْنَ[1] [...] لِأَمْرِ ٱللَّهِ: إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ، وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ[2]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ[3].

واخرون مرجون لامر الله اما يعذبهم واما يتوب عليهم والله عليم حكيم

وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

H-113/9:107[5]. [Parmi les hypocrites] il y a ceux qui ont pris un sanctuaire pour la nuisance, la mécréance et la séparation entre les croyants et comme guet pour celui qui a fait la guerre contre Dieu et son messager, auparavant. Ils jureront: "Nous ne voulions que le meilleur bien". ~ Dieu témoigne qu'ils sont des menteurs.

[...] وَٱلَّذِينَ[1] ٱتَّخَذُواْ مَسْجِدًا ضِرَارًا، وَكُفْرًا، وَتَفْرِيقًۢا بَيْنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ، وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ[2] ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبْلُ. وَلَيَحْلِفُنَّ: "إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّا ٱلْحُسْنَىٰ". ~ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ.

والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين المومنين وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل ولنحلفن ان اردنا الا الحسنى والله يشهد انهم لكذبون

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

H-113/9:108[6]. Ne t'y lève jamais. Un sanctuaire fondé sur la dévotion dès le premier jour a plus de droit que tu t'y lèves. Il y a là des hommes qui aiment se purifier. Et Dieu aime ceux qui se purifient.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا. لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقْوَىٰ، مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ، أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ. فِيهِ[1] رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُواْ[2]. وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ[3].

لا تقم فيه ابدا لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المطهرين

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ

H-113/9:109[7]. Est-ce que celui qui a fondé son édifice sur la crainte et la satisfaction de Dieu est meilleur, ou celui qui a fondé son édifice au bord d'un précipice qui s'écroulera avec lui dans le feu de la géhenne? ~ Dieu ne guide pas les gens oppressifs.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَٰنَهُۥ[1] عَلَىٰ تَقْوَىٰ[2] مِنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٍ خَيْرٌ؟ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَٰنَهُۥ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ[3] هَارٍ، فَٱنْهَارَ بِهِۦ[4] فِي نَارِ جَهَنَّمَ؟ ~ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ.

افمن اسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

H-113/9:110[8]. L'édifice qu'ils ont édifié ne cessera d'être [une source de] suspicion dans leurs cœurs [jusqu'à ce que] leurs cœurs soient lacérés. ~ Dieu est connaisseur, sage.

لَا يَزَالُ بُنْيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوْاْ [...] رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ، [...] إِلَّآ أَن[1] تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ[2]. ~ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ، حَكِيمٌ.

لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم والله عليم حكيم

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

---

1 1) سَكَنٌ (3 صَلَواتِكَ (2 تُطْهِرُهُمْ، تُطَهِّرْهُمْ (1

2 1) تَعْلَمُوا

3 1) فَيُنَبِّئُكُمْ

4 1) غفور رحيم (3 قراءة شيعية: إمَّا أن يُعَذِّبَهُمْ وَإِمَّا أن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ (2 مُرْجَئُونَ (1

5 1) للذين حاربوا (2 الَّذِينَ (1

6 1) الْمُتَطَهِّرِينَ (3 يَطَّهَّرُوا (2 فِيهُ فِيهِ (1

7 1) فانهارت به قواعده (4 جُرْفٍ (3 تَقْوَى (2 أُسِّسَ بُنْيَانُهُ، أَسَاسُ بُنْيَانِهِ، أَسَسُ بُنْيَانِهِ، أُسُّ بُنْيَانِهِ، أُسُسُ بُنْيَانِهِ (1

8 1) تُقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ، تَقْطَعَ قُلُوبَهُمْ، يَقَطَّعَ قُلُوبَهُمْ، قُطِّعَت قُلُوبُهُمْ، الممات - مع قراءة حتى (2 إلى أن، ولو، إن، حتى (1

H-113/9:111[1]. [---] Dieu a troqué les âmes et les biens des croyants [avec la promesse] qu'ils auront le jardin. Ils combattent dans la voie de Dieu, tuent et se font tuer[R1]. C'est une vraie promesse de sa part dans la Torah, l'Évangile et le Coran. Qui s'acquitte de son pacte mieux que Dieu? Réjouissez-vous donc de l'allégeance que vous avez faite. ~ Voilà le grand succès.

[---] إِنَّ ٱللَّهَ ٱشْتَرَىٰ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلْجَنَّةَ[1]. يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، فَيَقْتُلُونَ، وَيُقْتَلُونَ[2]. وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ، وَٱلْإِنجِيلِ، وَٱلْقُرْءَانِ. وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِ؟ فَٱسْتَبْشِرُواْ بِبَيْعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعْتُم بِهِۦ. ~ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ.

ان الله استرى من المومنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنه يقتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا في التورىة والانجيل والقران ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

H-113/9:112[2]. [Ce sont] ceux qui se repentent, adorent, louent, jeûnent, s'agenouillent, se prosternent, ordonnent le convenable et interdisent le répugnant et observent les limites de Dieu. ~ Fais l'annonce aux croyants.

[...] ٱلتَّٰئِبُونَ[1]، ٱلْعَٰبِدُونَ[2]، ٱلْحَٰمِدُونَ[3]، ٱلسَّٰئِحُونَ[4]، ٱلرَّٰكِعُونَ[5]، ٱلسَّٰجِدُونَ[6]، ٱلْأَٰمِرُونَ[7] بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱلنَّاهُونَ[8] عَنِ ٱلْمُنكَرِ، وَٱلْحَٰفِظُونَ[9] لِحُدُودِ ٱللَّهِ. ~ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ.

التوبون العبدون الحمدون السيحون الركعون الساجدون الامرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحفظون لحدود الله وبشر المومنين

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

H-113/9:113[3]. [---] Il n'appartient pas au Prophète et à ceux qui ont cru de demander pardon pour les associateurs, fussent-ils des apparentés, après qu'il leur fut manifeste ~ qu'ils sont les gens de la géhenne.[R1]

[---] مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن يَسْتَغْفِرُواْ لِلْمُشْرِكِينَ، وَلَوْ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرْبَىٰ، مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ ~ أَنَّهُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ.

ما كان للنبي والذين امنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى من بعد ما تبين لهم انهم اصحب الجحيم

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

H-113/9:114[4]. La demande de pardon d'Abraham en faveur de son père était seulement à cause d'une promesse qu'il lui a promise. Et lorsqu'il lui fut manifeste qu'il est un ennemi de Dieu,[R1] il se déclara quitte de lui. ~ Abraham est compatissant, magnanime.

وَمَا كَانَ ٱسْتِغْفَارُ إِبْرَٰهِيمَ[1] لِأَبِيهِ، إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَآ إِيَّاهُ[2]. فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوٌّ لِّلَّهِ، تَبَرَّأَ مِنْهُ. إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَأَوَّٰهٌ، حَلِيمٌ.

وما كان استغفار ابرهيم لابيه الا عن موعده وعدها اياه فلما تبين له انه عدو لله تبرا منه ان ابرهيم لاوه حليم

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

H-113/9:115. Il n'appartenait pas à Dieu d'égarer des gens, après qu'il les a guidés, jusqu'à ce qu'il leur manifeste ce qu'ils craignent. ~ Dieu est connaisseur de toute chose.

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا، بَعْدَ إِذْ هَدَىٰهُمْ، حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

وما كان الله ليضل قوما بعد اذ هديهم حتى يبين لهم ما يتقون ان الله بكل شي عليم

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

H-113/9:116[5]. À Dieu le royaume des cieux et de la terre. Il donne vie et fait mourir.[R1] ~ Vous n'avez, hors de Dieu, ni allié ni secoureur.

إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ. يُحْيِۦ وَيُمِيتُ. ~ وَمَا لَكُم، مِن دُونِ ٱللَّهِ، مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ.

ان الله له ملك السموت والارض يحيي ويميت وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

H-113/9:117[6]. Dieu a pardonné au Prophète, aux émigrés et aux secoureurs qui l'ont suivi au moment de la difficulté,

لَقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ، وَٱلْمُهَٰجِرِينَ[1]، وَٱلْأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ

لقد تاب الله على النبي والمهجرين والانصار الذين

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ

---

1 1) بالجنةِ = بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ (2 فَيُقْتَلُونَ ويَقْتُلُونَ ♦ R1) Cf. Dt 20:10-20.

2 1) التَّائِبِينَ (2 التَّائِبِينَ الْعَابِدِينَ إِلَى آخِرِهَا، قراءة شيعية: التَّائِبِينَ الْعَابِدِينَ (3 الْحَامِدِينَ (4 السَّائِحِينَ (5 الرَّاكِعِينَ (6 السَّاجِدِينَ (7 الْآمِرِينَ (8 النَّاهِينَ (9 وَالْحَافِظِينَ

3 R1) Cf. 2M 12:32-45; Jr 7:16.

4 1) وَمَا استغفر إِبْرَاهِيمُ، وَمَا يستغفر إِبْرَاهِيمُ (2 أباه ♦ R1) Cf. Jos 24:2. Aucune source juive ne signale ce rapport négatif d'Abraham avec son père, mais une légende juive dit que son père était parti avec lui, a cru et est entré au paradis (Ginzberg, vol. 1, p. 78-79).

5 R1) Cette expression apparaît 19 fois dans le Coran et se retrouve à de nombreuses reprises dans l'Ancien et le Nouveau Testament. Ex.: Dt 10:14; Ps 24:1, 47:8-9, 89:12, 95:3-5; Is 66:2, 37:16; Jc 10:7; 1 Co 10:26. R2) Cf. Dt 32:39; 1 S 2:6.

6 1) لقد تاب الله بالنبي على المهاجرين (2 قراءة شيعية: كَادَتْ تَزِيغُ، كَادَ تُزِيغُ، زاغت، كَادَ تَزِيغُ

ٱلۡعُسۡرَةِ، مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ[2] قُلُوبُ فَرِيقٖ مِّنۡهُمۡ. ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ. ~ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ، رَّحِيمٞ.

ايدوه ـ ساعه العسره
من بعد ما كاد يديغ
ملوب مديق منهم ثم
ناب عليهم انه بهم
دوم دحيم

الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ
يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ

après que les cœurs d'un groupe parmi eux aient presque dévié. Puis il leur a pardonné. ~ Il est compatissant envers eux, miséricordissime.

[...] وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ[1]. حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ، بِمَا رَحُبَتۡ[2]، وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ أَنفُسُهُمۡ، وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلۡجَأَ مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيۡهِ. ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوبُوٓاْ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ.

وعلى الثلثه الذين
خلموا حتى اذا
ضامت عليهم الارض
بما رحبت وضامت
عليهم انمسهم وظنوا
ان لا ملجا من الله الا اليه
ثم ناب عليهم ليتوبوا
ان الله هو التواب
الرحيم

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا
حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ
وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ
إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ

H-113/9:118[1]. [Dieu a aussi pardonné] aux trois restés derrière. Quand la terre, malgré son étendue, leur devint étroite, leur âmes leur devinrent étroites et ont présumé qu'il n'y a de refuge de Dieu qu'auprès de lui. Puis il leur a pardonné pour qu'ils se repentent. ~ Dieu est le pardonneur, le miséricordissime.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ. وَكُونُواْ مَعَ[1] ٱلصَّٰدِقِينَ[2].

يا ايها الذين امنوا اتقوا
الله وكونوا مع
الصدمين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

H-113/9:119[2]. Ô vous qui avez cru! Craignez Dieu. Et soyez avec les véridiques.

[---] مَا كَانَ لِأَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ وَمَنۡ حَوۡلَهُم مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ، أَن يَتَخَلَّفُواْ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ، وَلَا يَرۡغَبُواْ بِأَنفُسِهِمۡ عَن نَّفۡسِهِۦ. ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ لَا يُصِيبُهُمۡ ظَمَأٞ[1]، وَلَا نَصَبٞ، وَلَا مَخۡمَصَةٞ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ، وَلَا يَطَـُٔونَ[2] مَوۡطِئٗا[3] يَغِيظُ[4] ٱلۡكُفَّارَ، وَلَا يَنَالُونَ مِنۡ عَدُوّٖ نَّيۡلًا، إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِۦ عَمَلٞ صَٰلِحٌ. ~ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ.

ما كان لاهل المدينه
ومن حولهم من الاعراب
ان يتخلفوا عن رسول
الله ولا يرغبوا بانمسهم
عن نمسه ذلك بانهم
لا يصيبهم ظما ولا
نصب ولا مخمصه ـ
سبل الله ولا يطون
موطيا يغيظ الكفار
ولا ينالون من عدو نيلا
الا كتب لهم به عمل
صلح ان الله لا يضيع
اجر المحسنين

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا
يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ
مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ

H-113/9:120[3]. [---] Il n'appartient pas aux gens de Médine, ni aux nomades qui sont autour d'eux, de rester derrière le messager de Dieu, ni de désirer leur personne plus que sa personne.[A1] Cela parce que ni soif, ni fatigue, ni faim ne les touchent dans la voie de Dieu, ils ne font aucun pas qui enrage les mécréants et n'obtiennent aucun avantage d'un ennemi, sans qu'il ne leur soit inscrit pour cela une bonne œuvre. ~ Dieu ne laisse pas perdre la rétribution des bienfaiteurs.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةٗ، صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةٗ، وَلَا يَقۡطَعُونَ وَادِيًا، إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ، ~ لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ.

ولا ينمقون نمقه
صسيره ولا كبيره ولا
يمطعون وادنا الا
كتب لهم ليجيهم الله
احسن ما كانوا يعملون

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً
وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ
اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

H-113/9:121. Ils ne dépenseront aucune dépense, petite ou grande et ne traverseront aucune vallée, sans que cela ne leur soit inscrit, ~ afin que Dieu les rétribue pour le meilleur de ce qu'ils faisaient.

وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ كَآفَّةٗ. فَلَوۡلَا نَفَرَ، مِن كُلِّ فِرۡقَةٖ مِّنۡهُمۡ، طَآئِفَةٞ[1] لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ، إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ. لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ!

وما كان المومنون
لينمروا كامه ملولا
نمر من كل مرمه
منهم كامه لينمهوا
ـ الدين ولينذروا
مومهم اذا رجعوا
اليهم لعلهم يحذرون

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا
كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ
فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ
إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ

H-113/9:122[4]. Il n'appartient pas aux croyants de se mobiliser tous ensemble. Si seulement quelques personnes, de chaque groupe parmi eux, se mobilisaient afin de comprendre la religion et avertir leurs gens quand ils retourneront à eux. Peut-être craindront-ils!

[---] يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ! قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ، وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ غِلۡظَةٗ[1]. ~ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ.

يا ايها الذين امنوا ملوا
الدين يلوكم من
الكفار ولجدوا
منكم غلظه واعلموا
ان الله مع المتمين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا
الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

H-113/9:123[5]. [---] Ô vous qui avez cru! Combattez ceux des mécréants qui vous sont limitrophes et qu'ils trouvent de la dureté en vous. ~ Sachez que Dieu est avec les dévots.

---

1 1) رَحْبَتْ (2 الَّذِينَ خُلِفُوا، الَّذِينَ خَلَفُوا، الَّذِينَ خَلَّفُوا، الَّذِينَ خَالَفُوا، المخلَّفين، قراءة شيعية: وعلى الثلاثة الذين خالفوا

2 1) الصَّادِقَيْنَ، الصَّادِفِينَ (2 من

3 1) ظَماءٌ (2 يَطُون (3 مَوْطِيًا (4 يُغيظُ ♦ A1) Abrogé par le verset suivant 122.

4 1) طَايِفَةٌ

5 1) غَلْظَةً، غُلْظَةً

H-113/9:124[1]. [---] Quand un chapitre est descendu, il est parmi eux qui dit: "Auquel de vous il a augmenté la croyance?" Quant à ceux qui ont cru, il a augmenté leur croyance et ils se réjouissent.	وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ	واذا ما انزلت سوره ممنهم من يقول ايكم زادته هذه ايمانا فاما الذين امنوا فزادتهم ايمانا وهم يستبشرون	[---] وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ: "أَيُّكُمْ[1] زَادَتْهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنًا؟" فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ، فَزَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا، وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ.
H-113/9:125[2]. Quant à ceux qui ont une maladie[T1] dans leurs cœurs, il leur a augmenté opprobre[T2] sur leur opprobre, ~ et ils sont morts en étant mécréants.	وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ	واما الذين في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى رجسهم وماتوا وهم كافرون	وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ، فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ، ~ وَمَاتُواْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ.
H-113/9:126[3]. Ne voient-ils pas qu'ils sont éprouvés une ou deux fois chaque année? Mais ils ne se repentent pas, ni ne se rappellent.	أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ	اولا يرون انهم يفتنون في كل عام مره او مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون	أَوَلَا يَرَوْنَ[1] أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ؟ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ، وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ[2].
H-113/9:127. Quand un chapitre est descendu, certains d'entre eux regardent les autres: "Quelqu'un vous voit-il?", puis ils dévient. Que Dieu dévie leurs cœurs. ~ Parce qu'ils sont des gens qui ne comprennent pas.	وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ	واذا ما انزلت سوره نظر بعضهم الى بعض هل يريكم من احد ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم بانهم قوم لا يفقهون	وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ، نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ: "هَلْ يَرَىٰكُم مِّنْ أَحَدٍ؟"، ثُمَّ ٱنصَرَفُواْ. صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم. ~ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ.
M-113/9:128[4]. [---] Un messager issu de vous vous est venu, pour qui est douloureux que vous soyez accablés, soucieux de vous, compatissant, miséricordissime envers les croyants.	لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ	لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رءوف رحيم	[---] لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ[1]، عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ، حَرِيصٌ عَلَيْكُم، بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ، رَّحِيمٌ[2].
M-113/9:129[5]. S'ils tournent alors le dos [à la croyance], dis: "Dieu me suffit. Il n'est de dieu que lui. Je me confie à lui. ~ Il est le Seigneur du grand trône".	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم	فَإِن تَوَلَّوْاْ [...]، فَقُلْ: "حَسْبِيَ ٱللَّهُ. لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ. ~ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ[1]".

Chapitre 114/110: Le secours

سُورَة النَّصْر

3 versets - hégirien[6]

Au nom de Dieu, le miséricordieux, le miséricordissime.[7]	بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ	بسم الله الرحمن الرحيم	بِسْمِ ٱللَّهِ، ٱلرَّحْمَٰنِ، ٱلرَّحِيمِ.
H-114/110:1[8]. Quand viennent le secours[T1] de Dieu et la conquête,	إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ	اذا جاء نصر الله والفتح	إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ[1]،
H-114/110:2[9]. et tu vois les humains entrer dans la religion de Dieu en foules,	وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا	ورايت الناس يدخلون في دين الله افواجا	وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ[1] فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفْوَاجًا،
H-114/110:3. exalte alors la louange de ton Seigneur et demande-lui pardon. Il est pardonneur.	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا	فسبح بحمد ربك واستغفره انه كان توابا	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ. إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًا.

---

1 1) أَيَّكُمْ

2 T1) Partant du terme marad dans Jos 22:16-29, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 28) traduit: rébellion T2) Sur la signification des termes رجز et رجس voir la note du verset 4/74:5.

3 1) يَتَذَكَّرُونَ (2 أَوَلَا تَرَوْنَ، أَوَلَا تَرى، أَوَلَم يَرَوا، أَوَلَم تَرَوا، لَم يَرَوا (1

4 قراءة شيعية: لَقَدْ جَاءَنَا رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِنَا عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتْنَا حَرِيصٌ عَلَيْنَا بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (2 أَنْفَسِكُمْ (بمعنى اشرفكم) (1

5 1) الْعَظِيمُ

6 Titre tiré du verset 1. Autre titre: التوديع

7 Voir la note 2 du chapitre 1/96.

8 1) جَاءَ فَتْحُ اللَّهِ وَالْنصرُ ♦ T1) Partant d'Is 11:1 et 60:21 qui utilisent le terme neser נֵצֶר, Bonnet-Eymard (vol. 1, p. 203) traduit: le surgeon du Dieu (qui signifie Jésus).

9 1) يُدْخَلُونَ

Observations générales et bibliographie

Translittération

L'alphabet arabe se prête à différentes formes de translittération. J'évite la forme académique trop compliquée pour un lecteur non spécialisé. Je donne ici les équivalences de quelques lettres arabes:

'	ع + ء	gh	غ
kh	خ	u + w	و
d	د + ض	i + y	ي
dh	ذ + ظ	t	ت + ط
sh	ش	H	هـ + ح
s	س + ص	j	ج

Citations de la Bible

Les citations de l'Ancien Testament et du Nouveau Testament sont prises de la Bible de Jérusalem.

Notes

Les notes des versets sont divisées en quatre catégories séparées par ♦:

- T: traduction.
- R: référence.
- A: abrogation.
- Chiffre simple dans le texte arabe: variante.

Dans les notes, nous citons le nom de l'auteur, parfois avec les premiers éléments du titre de son ouvrage. Les écrits anciens juifs et chrétiens sont présentés sous forme abrégée. Pour ces écrits et les autres sources citées, voir ce qui suit.

Abréviations des écrits juifs et chrétiens dans les notes

1 Ch	1er livre des Chroniques
1 Co	1ère épître de Paul aux Corinthiens
1 H	1er livre d'Hénoch (apocryphe)
1 Jn	1ère épître de Jean
1 M	1er livre des Maccabées
1 P	1ère épître de Pierre
1 R	1er livre des Rois
1 S	1er livre de Samuel
1 Th	1ère épître de Paul aux Thessaloniciens
1 Tm	1ère épître de Paul à Timothée
2 Ba	Apocalypse de Baruch (apocryphe)
2 Ch	2e livre des Chroniques
2 Co	2e épître de Paul aux Corinthiens
2 H	2e livre d'Hénoch (apocryphe)
2 Jn	2e épître de Jean
2 M	2e livre des Maccabées
2 P	2e épître de Pierre
2 R	2e livre des Rois
2 S	2e livre de Samuel
2 Th	2e épître de Paul aux Thessaloniciens
2 Tm	2e épître de Paul à Timothée
3 Jn	3e épître de Jean
4 Esd	4e livre d'Esdras (apocryphe)
Ab	Abdias
Ac	Actes des apôtres
Ag	Aggée
AI	Ascension d'Isaïe (apocryphe)
AJ	Actes de Jean (apocryphe)
Am	Amos
Ap	Apocalypse
Ap Paul	Apocalypse de Paul (apocryphe)

Ap. Pierre	Apocalypse de Pierre (apocryphe)
Ba	Baruch
Col	Épître de Paul aux Colossiens
Ct	Cantique des cantiques
Dn	Daniel
Dt	Deutéronome
Ep	Épître de Paul aux Éphésiens
EPM	Évangile du Pseudo-Matthieu (apocryphe)
Esd	Esdras
Est	Esther
Ex	Exode
Ez	Ézéchiel
Ga	Épître de Paul aux Galates
Gn	Genèse
Ha	Habaquq
He	Épître de Paul aux Hébreux
HEJ	Histoire de l'enfance de Jésus (apocryphe)
Is	Isaïe
Jb	Job
Jc	Épître de Jacques
Jdt	Judith
Jg	Juges
Jl	Joël
Jn	Évangile selon Jean
Jon	Jonas
Jos	Josué
Jr	Jérémie
Jude	Épître de Jude
Lc	Évangile selon Luc
LJ	Livre des Jubilés (apocryphe)
Lm	Lamentations
LNM	Livre de la nativité de Marie (apocryphe)
Lv	Lévitique
Mc	Évangile selon Marc
Mi	Michée
Ml	Malachie
Mt	Évangile selon Matthieu
Na	Nahum
Nb	Nombres
Ne	Néhémie
Os	Osée
Ph	Épître de Paul aux Philippiens
Phm	Épître de Paul à Philémon
PJ	Protévangile de Jacques (apocryphe)
Pr	Proverbes
Ps	Psaumes
Qo	Ecclésiaste ou Qohélet
Rm	Épître de Paul aux Romains
Rt	Ruth
Sg	Sagesse
Si	Ecclésiastique ou Sirac
So	Sophonie
Tb	Tobie
TD	Testament de Dan (apocryphe)
TJ	Testament de Joseph (apocryphe)
TL	Testament de Lévi (apocryphe)
Tt	Épître de Paul à Tite
VJA	Vie de Jésus en arabe (apocryphe)

Za Zacharie

Traductions françaises du Coran consultées

- Abdelaziz, Zeinab: Le Qur'an, 2e édition, Association mondiale de l'Appel islamique, Tripoli [Libye], 2002.
- Ahmadiyya: Le Saint Coran, La Mosquée de Londres, Londres, 1985.
- Alawi, Yahya et Hadidi, Javad: Le Coran, tome 1er, sourates 1 et 2, Centre pour la traduction du Saint Coran, Qum, 2000.
- Berque, Jacques: Le Coran, Albin Michel, édition revue et corrigée, Paris, 2002.
- Blachère, Régis: Le Coran, Maisonneuve et Larose, Paris, 2005, réédition.
- Blachère, Régis: Le Coran, traduction de selon un essai de reclassement des chapitres, Paris, Maisonneuve, 1949-1950.
- Bonnet-Eymard, Bruno: Le Coran, traduction et commentaire systématique, La Contre-réforme catholique, Saint-Parres-lès-Vaudes, vol. 1 sourates 1 et 2, 1988 sourate 3; vol. 2, 1990; vol. 3 sourates 4 et 5, 1997.
- Boubakeur, Si Hamza: Le Coran, 3e édition, Fayard, Paris, 1985.
- Chiadmi, Mohammed: Le Saint Coran, 2e édition, Imprimerie El-Maarif al-Jadidah, Rabat, 2001.
- Chouraqui, André: Le Coran, l'Appel, Laffont, Paris, 1990.
- Daouda, Boureima Abdou: Le sens des versets du Saint Qour'an, Daroussalam, Riyadh, 1999.
- Fakhri, Abolqasemi: Le Coran, Publications Ansariyan, Qum, 2000.
- Grosjean, Jean: Le Coran, Éditions Philippe Lebaud, Paris, 1979.
- Hafiane, Hashemi: Le Saint Coran, Éditions Archipoche, Paris 2013.
- Hamidullah, Muhammad: Le Noble Coran, Complexe du Roi Fahd pour l'impression du Noble Coran, Mecque, 1420 de l'hégire [1999].
- Hamidullah, Muhammad: Le Saint Coran, 12e édition, Mu'assasat al-risalah, Beyrouth, s.d.
- Kazimirski, Biberstein: Le Coran, Garnier-Flammarion, Paris, 1970.
- Khawam, René R.: Le Coran, Maisonneuve et Larose, Paris, 1990.
- Masson, Denise: Essai d'interprétation du Coran inimitable, traduction revue par Sobhi El-Saleh, Dar al-kitab al-masri, Dar al-kitab al-lubani, le Caire et Beyrouth, s.d.
- Masson, Denise: Le Coran, Gallimard, Bibliothèque de la Pléiade, Paris, 1967.
- Mazigh, Sadok: Le Coran, Maison tunisienne de l'édition, Tunis, s.d.
- Michon, Jean-Louis: Le Coran.
- Montet, Édouard: Le Coran, Payot, Paris, 1958.
- Ould Bah, Mohamed El-Moktar: Le Saint Coran, s.l., s.m., 2003.

Une partie de ces traductions est disponible sur le site: www.lenoblecoran.fr

Autres sources

- Al-Abyari, Ibrahim: Al-Mawsu'ah al-qur'aniyyah, Mu'assasat sijil al-'arab, le Caire, 1984.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: Introduction à la société musulmane: fondements, sources et principes, Eyrolles, Paris, 2005
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: Introduction au droit musulman: Fondements, sources et principes, Createspace Amazon, Charleston, 2e édition, 2012.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami Awad: Introduction aux erreurs linguistiques dans le Coran, Amazon, Charleston, 2021.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: L'abrogation dans le Coran, Amazon, Charleston, 2021.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: Mahmud Muhammad Taha entre le Coran mecquois et le Coran médinois, Amazon, Charleston, 2018.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: La Fatiha ou la culture de la haine, Createspace Amazon, Charleston, 2014.
- Aldeeb Abu-Sahlieh, Sami A.: Alliance, désaveu et dissimulation: Interprétation des versets coraniques 3:28-29 à travers les siècles, Createspace (Amazon), Charleston, 2015.
- Al-Dhahabi, Muhammad Husayn: Al-Tafsir wal-mufassirun, Maktabat Wahbah, le Caire, 1985.
- Al-Haddad: Al-Qur'an wal-kitab, durus qur'aniyyah, vol. 2, 2e édition, Al-Maktabah al-bulusiyyah, Beyrouth, 1986.
- Al-Hafni, 'Abd-al-Mun'im: Mawsu'at al-Qur'an al-'adhim, Maktabat Madbuli, le Caire, 2004.
- Al-Khatib, 'Abd-al-Latif: Mu'jam al-qira'at, 11 volumes, Dar Sa'd-al-Din, Damas, 2000.
- Al-Kulayni, Muhammad Ibn-Ya'qub (décédé en 941): Al-Kafi http://goo.gl/2EzML3
- Al-Mawsu'ah al-qur'aniyyah al-mutakhassisah, Wazarat al-awqaf, le Caire, 2003.
- Al-Mushaf wa-qira'atuh, Mu'minun bila hudud, Rabat, 2016.
- Al-Qaradawi, Youssef: Al-jadal hawl ayat al-sayf http://goo.gl/48Zi0z.

- Al-Qira'at, site géré par Aal al-Bayt Institute for Islamic Thought, qui dépend de la famille royale jordanienne, http://goo.gl/yulAcz
- Al-Qummi, Ali Ibn-Ibrahim (décédé en 919): Tafsir Al-Qummi, http://goo.gl/csV5II
- Al-Sayyari, Ahmad Ibn-Muhammad (décédé vers 899): Kitab al-qira'at aw al-tanzil wal-tahrif, Brill, Leiden, 2009, http://goo.gl/Qpnf6K
- Al-Suyuti (décédé en 1505): Al-itqan fi 'ulum Al-Qur'an, Al-maktabah al-thaqafiyyah, Beyrouth, 1973.
- Al-Tabarsi, Husayn Al-Nuri (décédé en 1902): Fasl khitab fi ithbat tahrif kitab rab al-arbab, en nous basant sur le livre: Ihsan Ilahi Dhahir: Al-shi'ah wal-Qur'an, s.d., s.l. http://goo.gl/N55PPK, http://goo.gl/sYWPQQ.
- Atif-al-Zayn, Samih: Majma' al-bayan al-hadith, tafsir mufradat alfadh Al-Qur'an al-karim, Dar al-kitab la-lubnani et Maktabat al-madrasah, Beyrouth, 2e édition, 1984.
- Bar-Zeev, Haï: Une lecture juive du Coran, Berg international éditeurs, Paris, 2005 http://goo.gl/WKr0Li
- Beck, Edmund: Les houris du Coran et Éphrem le Syrien, in: MIDEO, vol. 6, 1959-1961, p. 405-408.
- Beck, Edmund: Les houris du Coran et Éphrem le Syrien, in: MIDEO, vol. 6, 1959-1961, p. 405-408.
- Bialik, H. N.; Ravnitzky, Y. H.: The book of legends, sefer Ha-Aggadah, legends from the Talmud and Midrash, Schocken Books, New York, 1992.
- Bible de Jérusalem, Cerf, Paris, 1984.
- Budge, Ernest A. Wallis: The history of Alexander the Great Being the Syriac Version of the Pseudo-Callisthenes, University Press, Cambridge, 1889 https://goo.gl/m8V8PZ.
- Christensen, Arthur: L'Iran sous les sassanides, Librairie orientaliste, Paris, 1936.
- Écrits apocryphes chrétiens, Bibliothèque de la Pléiade, Paris, vol. I, 1997; vol. II, 2005.
- Écrits intertestamentaires, Bibliothèque de la Pléiade, Paris, 1987.
- Entre Orient et Occident, la légende des sept dormants, Presses universitaires de Bordeaux, Bordeaux, 2008.
- Éphrem de Nisibe (décédé en 373): Hymnes sur le paradis, trad. Lavenant, Cerf, Paris, 1968.
- Geiger, Abraham: Judaism and Islam, 1896 https://goo.gl/ZyZ0ms.
- Gibson, Dan: Qur'anic Geography: A Survey and Evaluation of the Geographical References in the Qur'an with Suggested Solutions for Various Problems and Issues. Independent Scholars Press, Canada, 2011.
- Ginzberg, Louis: The legends of the Jews, The Jewish publication society of America, Philadelphia, 12th edition, 1937 http://goo.gl/W8bf9e.
- Goldsack, W.: The origins of the Qur'an, an enquiry into the sources of Islam, 1907 http://goo.gl/Tbw9t5.
- Histoire et sagesse d'Ahikar l'Assyrien, trad. par François Nau, Letouzey et Ané, Paris, 1909 http://goo.gl/9Gfktd.
- Hoyland, Robert G.: Seeing Islam as others saw it: A survey and evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian writings on early Islam, The Darwin Press, Princeton, New Jersey, 1997 http://goo.gl/P0vKjs.
- Ibn-Khaldoun (décédé en 1406): Discours sur l'histoire universelle, trad. Monteil, Impr. catholique, Beyrouth, 1967.
- Jansen, Hans: Mohammed. Eine Biographie, Verlag C.H.Beck, München, 2008.
- Jeffery, Arthur: Materials for the history of the text of the Qurʾān: The old codices: the "Kitāb al-Maṣāḥif" of Ibn Abī Dāwūd, together with a collection of the variant readings from the codices of Ibn Ma'sūd, Ubai, Alī, Ibn-Abbās, Anas, Abū Mūsā and other early qur'anic authorities which present a type of text anterior to that of the canonical text of Uthmān / Edited by Arthur Jeffery, Leiden, Brill, 1937 http://goo.gl/GzVtlV.
- Jeffery, Arthur: The foreign vocabulary of the Qur'an, Oriental Institute Baroda, 1938 http://goo.gl/4KTFU6.
- Kalisch, Muhammad: Islamische Theologie ohne historischen Muhammad, Anmerkungen zu den Herausforderungen der historisch-kritischen Methode für das islamische Denken http://goo.gl/dG882G.
- Katsh, Abraham I.: Judaism in Islam, Biblical and Talmudic Backgrounds of the Koran and its Commentaries, Suras II and III, Barnes, New York, 1962 http://goo.gl/MLTiOl.
- Kerr, Robert M.: Aramaisms in the Qur'an and their significance, in Ibn Waraq ed.: Christmas in the Koran: Luxenberg, Syriac, and the Near Eastern and Judeo-Christian background of Islam, Prometheus Books, NY: 2014.
- Khalaf-Allah, Muhammad Ahmad (décédé en 1997): Dirasat fil-nudhum wal-tashri'at al-islamiyyah, Maktabat al-anglo-al-masriyyah, le Caire, 1977.

- Khalifa, Rashad: Quran, Hadith and Islam http://goo.gl/aqJttL.
- Le Coran des historiens, vol. I, Cerf, Paris 2019.
- Luxenberg, Christoph: The Syro-Aramaic Reading of the Koran, a contribution to the decoding of the language of the Koran, Verlag Hans Schiler, Berlin, 2007 http://goo.gl/FwHKHg.
- Mal-Allah, Muhammad: Al-Shi'ah wa-tahrif al-Qur'an, Al-Maktabah al-islamiyyah, Amman, nouvelle édition, 1985.
- Midrash Rabbah Genesis, trans. Freedman and Simon, Soncino Press, London, 1961 https://goo.gl/hWZYWg.
- Midrash Tanhuma B: R. Tanhuma über die Tora genannt Midrash Jelammedenu, Lang, Bern, 1980.
- Mingana, Alphonse: Syriac influence on the style of the Kur'an, Bulletin of John Rylands Library, 11 1927, pp. 77-98 http://goo.gl/OKfd2s.
- Mishnah, trad. Jacob Neusner, Yale University Press, New Haven et Londres, 1988.
- Mishnah, transl. Herbert Danby, Oxford University Press, Oxford, 1933 http://goo.gl/5Fb2AG.
- Mu'jam alfadh Al-Qur'an, Majma' al-lughah al-'arabiyyah, édition révisée, 2 volumes, le Caire, 1988.
- Nöldeke, Theodor: Geschichte des Qorans, bearb. von Friedrich Schwally, Olms, Hildesheim, New York, 1981 reproduction of the 2nd edition of Leipzig, 1909-1938, http://goo.gl/r3467X.
- Pesikta de-Rab Kahana, transl. Braude and Kapstein, Jewish publication society of America, Philadelphia, 1973.
- Pirqé de Rabbi Eliézer: Midrach sur Genèse, Exode, Nombres, Esther, transl. Ouaknin and Smilévitch, Verdier, Lagrasse, 1992.
- Rabbinic traditions, Legal Texts before 500 CE in Mishnah, Tosephta, Babylonian & Jerusalem Talmuds http://goo.gl/zTJycF.
- Sadeghi, Behnam: The chronology of the Qurʾān: A stylometric research program, Arabica, Volume 58, Numbers 3-4, 2011, pp. 210-299 http://goo.gl/0x2qVJ.
- Saifullah, M. S. M. et Damiel, Imtiaz: Comments on Geiger & Tisdall's books on the sources of the Qur'an http://goo.gl/j5P1Mt.
- Sankharé, Omar: Le Coran et la culture grecque, L'Harmattan, Paris, 2014 http://goo.gl/isxefZ.
- Sawma, Gabriel: The Qur'an: Misinterpreted, Mistranslated, and Misread, The Aramaic Language of the Qur'an, Plainsboro NJ, third reprint, 2009.
- Sébéos: Histoire d'Héraclius, trad. par Frédéric Macler, Imprimerie nationale, Paris, 1804, http://goo.gl/7j4Nsk
- Seddik, Youssef: Le Coran, autre lecture, autre traduction, Éditions de l'aube, La Tour d'Aigues, 2006.
- Seddik, Youssef: Nous n'avons jamais lu le Coran, essai, Éditions de l'aube, La Tour d'Aigues, 2010.
- Sidersky, David: Les origines des légendes musulmanes dans le Coran et dans les vies des prophètes, Geuthner, Paris, 1933.
- Sirri, Hasan: Al-rasm al-uthmani lil-mushaf al-sharif, Markaz al-iskandariyyah lil-kitab, Alexandrie, 1998.
- Spencer, Robert: Did Muhammad exist? An inquiry into islams obscure origins, Intercollegiate Studies Institute, 2012 http://goo.gl/sSIQp4.
- Talmud of Babylonia, transl. Jacob Neusner, Scholars Press, Atlanta, 1993 http://goo.gl/vydq1i.
- Talmud of Babylonia, translation I. Epstein, Soncino edition, London http://goo.gl/6eR3BK, Also here: http://goo.gl/3jhHsM.
- Talmud of Babylonia, translation Michael L. Rodkinson http://goo.gl/d4Cl5b.
- Talmud of the Land of Israel, transl. Jacob Neusner, The University of Chicago Press, Chicago and London, 1991.
- The Midrash on Psalms, trad. Braude, Yale University Press, New Haven, 1959.
- The Midrash Rabbah, new compact edition in five volumes, Soncino Press, London, Jérusalem, New York, 1977.
- Tisdall, W. St. Clair: The original sources of the Qur'an, 1905 http://goo.gl/SWQcVa.
- Torrey, Charles Cutler: The Jewish foundation of Islam, The Jewish Institute of Religion, New York, 1933 http://goo.gl/pPkfOT.
- Ukdhubat tahrif al-Qur'an bayn Al-Shi'ah wal-Sunna, s.a., s.m., s.l, s.d.
- Umar, Ahmad Mukhtar et Makram, 'Abd-al-'Al Salim: Mu'jam al-qira'at al-qur'aniyyah ma' muqaddimah fil-qira'at wa-ashhar al-qurra', 6 volumes, 3e édition, 'Alam Al-kutub, le Caire, 1997.
- Weil, G.: The Bible, the Koran and the Talmud, or Biblical legends of the Mussulmans, 1863 http://goo.gl/EMTyrg.
- Zayd, Mustafa: Al-naskh fil-Qur'an, dirasah tashri'iyyah tarikhiyyah naqdiyyah, Dar al-wafa, Al-Mansurah, 3e édition, 1987.

Index des noms et des notions

Cet index comprend tous les noms propres mentionnés dans le Coran (en français et en arabe) ainsi que les notions les plus importantes. Ces notions sont parfois réparties en rubriques. Ainsi le lecteur trouvera l'abrogation sous Coran, les juifs sous Gens du livre, la lapidation sous Sanctions, le butin sous Finance de l'État, l'homosexualité sous Rapports sexuels, l'apostasie sous Liberté religieuse, etc. Nous renvoyons le lecteur intéressé par le droit à la table juridique analytique du Coran à la fin de notre ouvrage: Introduction au droit musulman. Nous donnons la double numérotation, selon l'ordre chronologique et selon l'ordre canonique du Coran. Nous n'avons pas ouvert une rubrique pour les mots qui se répètent souvent comme Dieu, homme, croyants, géhenne, etc.

Aad عاد: 10/89:6; 23/53:50; 34/50:13; 37/54:18-21; 38/38:12; 39/7:65-73, 74; 42/25:38; 47/26:123-139; 52/11:50-60; 60/40:31; 61/41:13-16; 66/46:21-28; 67/51:41-42; 72/14:9; 78/69:4, 6-8; 85/29:38; 103/22:42; 113/9:70.

Aaron هارون: 39/7:122, 142, 150-151; 42/25:35; 44/19:28, 53; 45/20:29-32, 70, 90-94; 47/26:13, 48; 49/28:34-35; 51/10:75; 55/6:84; 56/37:114, 120; 73/21:48; 74/23:45; 87/2:248; 92/4:163.

Abeilles: Chap. 70/16; 70/16:68-69.

- Miel: 70/16:69; 95/47:15.

Abel هابيل: (allusion) 112/5:27-31.

Abraha ابرهة: (allusion) 19/105:1-5.

Abraham ابراهيم: 8/87:19; 23/53:37; 38/38:45; 44/19:41-49, 58; 47/26:69-89; 52/11:69-76; 53/12:6, 38; 54/15:51-60; 55/6:74-84, 161; 56/37:83-113; 62/42:13; 63/43:26-28; 67/51:24-32; 70/16:120-123; cap. 72/14; 72/14:35-41; 73/21:51-73; 85/29:16-17, 25-27, 31-32; 87/2:124-133, 135-136, 140, 258, 260; 89/3:33, 65-68, 84, 95, 97; 90/33:7; 91/60:4; 92/4:54, 125, 163; 94/57:26; 103/22:26, 43, 78; 113/9:70, 114.

- Femme d'Abraham et mère d'Isaac امرأة ابراهيم: 52/11:71-73; 67/51:29.

Abu-Lahab ابو لهب: 6/111:1-5.

Abu-Bakr ابو بكر: (allusion) 113/9:40.

Accuser un innocent de sa propre faute: 92/4:112.

Adam آدم: 39/7:11-12, 19-27; 45/20:115-126; 50/17:61-62; 55/6:98; 69/18:50; 87/2:31-38; 89/3:33, 59; 112/5:27.

- Femme d'Adam امرأة آدم: 39/7:19-25; 92/4:1.
- Fils d'Adam بني آدم: 39/7:26-27, 31, 35, 172; 41/36:60; 50/17:70.
- Descendants d'Adam ذرية آدم: 44/19:58.

Adoption: 49/28:9; 53/12:21; 90/33:1-5; 90/33:36-40.

Ahbar احبار: (traduit: docteurs) 112/5:44, 63; 113/9:31, 34.

Ahmad احمد: 109/61:6.

Ahqaf احقاف: Chap. 66/46; 66/46:21.

Alexandre le Grand اسكندر الكبير: voir Dhul-Qarnayn

Âne: 4/74:50; 57/31:19; 70/16:8; 87/2:259; 110/62:5.

Animal (de l'apocalypse): 48/27:82.

Arafat عرفات: 87/2:198.

Arbitrage et conciliation: 62/42:40; 87/2:182, 224; 88/8:1; 92/4:35, 114, 128-129; 106/49:9-10.

Arbre de l'éternité; l'arbre maudit شجرة الخلد الشجرة الملعونة: 39/7:19-22; 45/20:120-121; 50/17:60; 87/2:35.

Arim العرم: 58/34:16.

Atteinte à la sécurité publique

- Insurrection et brigandage: 112/5:33-34; 39/7:86; 85/29:29; 106/49:9-10.
- Comploter: 39/7:123; 45/20:60; 49/28:20; 50/17:47; 53/12:102; 55/6:123; 63/43:79-80; 73/21:3; 88/8:30; 89/3:54; 92/4:81, 108, 114; 96/13:10; 105/58:7-10; 113/9:78.
- Poètes opposés au pouvoir: 47/26:224-227.

Atteinte à la propriété:

- Vol: 112/5:38; 91/60:12; 112/5:38-39.
- Manger illicitement les biens d'autrui: 50/17:34; 55/6:63, 152; 87/2:188; 92/4:2, 6, 10, 29, 161; 113/9:34.
- Prendre de force: 69/18:79.

- Corruption des juges pour déposséder autrui: 87/2:188.
- Empêcher les femmes de se remarier pour en hériter: 92/4:19.
- Dévorer l'héritage: 10/89:19.
- Altération du testament: 87/2:181-182.
- Remettre aux gens leurs dus: 47/26:183.
- Respect de la mesure et du poids: 39/7:85; 47/26:181-182; 50/17:35; 52/11:84-85; 53/12:59, 88; 55/6:152; 86/83:2-3; 97/55:8-9, 59.
- Envier les biens d'autrui: 20/113:5; 45/20:131; 54/15:88; 87/2:109; 92/4:32, 54; 111/48:15.

Avarice: 9/92:8; 14/100:8; 17/107:7; 42/25:67; 50/17:29, 100; 79/70:21; 89/3:180; 90/33:19; 92/4:37, 53, 128; 94/57:24; 95/47:37-38; 101/59:9; 108/64:16; 113/9:67, 76. Cf. Gaspillage; Générosité.
Aveugle (ne pas le dédaigner): 24/80:1-4.
'Ayshah عائشة: (allusion) 102/24:11.
Azar آزر: (père d'Abraham) 44/19:42-50; 47/26:70, 86; 55/6:74; 56/37:85; 63/43:26; 73/21:52; 91/60:4; 113/9:114.
Aziz العزيز: 53/12:21, 25, 30.
- Femme d'Al-Aziz امرأة العزيز: 53/12:21, 23-33.

Baal بعل: 56/37:125.
Babil بابل: 87/2:102.
Badrبدر 88/8:5 sv.; 89/3:123 et 165 sv.
Banquet: Chap. 112/5; 112/5:112-115.
Benjamin بنيامين: (allusion) 53/12:59-90.
Caïn قائين: (allusion) 112/5:30-31.
Caverne الكهف: Chap. 69/18.
- Gens de la Caverne اصحاب الكهف: 69/18:9-26.

Ceux dont les cœurs sont à gagner المؤلفة قلوبهم: 113/9:60.
Chameau: 33/77:33; 39/7:40; 46/56:55; 53/12:65, 72; 55/6:144; 68/88:17.
- Chamelle de Tamud: 26/91:12-14; 37/54:27-29; 39/7:73-77; 47/26:155-157; 50/17:59; 52/11:64-65.

Chasse et gibier: 112/5:1-2, 4, 94-96.
Cheval: 38/38:31; 70/16:8; 88/8:60; 89/3:14; 101/59:6
Chien: 39/7:176; 69/18:18, 22.
Chuaïb شعيب: (prophète de Madian) 39/7:85-93; 47/26:177-189; 52/11:84-95; 85/29:36-37.
Circoncision
- Argument des partisans: 70/16:123; 87/2:124, 138.
- Argument des opposants: 28/95:4; 37/54:49; 38/38:27; 42/25:1-2; 60/40:64; 74/23:115; 75/32:6-7; 82/82:6-8; 84/30:30; 89/3:6, 191; 92/4:118-119; 96/13:8; 108/64:3.
- Cœurs enveloppés: (traduit aussi: cœurs incirconcis) 87/2:88; 92/4:155.

Circuits rituels: 87/2:125, 158; 103/22:26, 29.
Clameur: 34/50:42; 37/54:31; 38/38:15; 41/36:29, 49, 53; 52/11:67, 94; 54/15:73, 83; 74/23:41; 85/29:40.
Consentement dans les rapports contractuels: 92/4:29.
Conspirer en secret: 45/20:60; 63/43:79-80; 73/21:3; 92/4:108; 105/58:8-10.
Contrat d'entreprise: 49/28:25-28; 63/43:32; 69/18:77; 87/2:233; 99/65:6.
Coran:
- C'est une suite des précédentes lois révélées: 62/42:13; 89/3:3-4; 92/4:26; 112/5:48.
- C'est le dernier message: 90/33:40.
- Il est en langue arabe: 44/19:97; 45/20:113; 47/26:195; 53/12:2; 59/39:28; 61/41:3, 44; 62/42:7; 63/43:3; 64/44:58; 66/46:12; 70/16:103; 96/13:37.
- Il n'est pas authentifié par des miracles: 41/36:46, 45/20:133; 50/17:59; 51/10:20; 55/6:4, 35, 109, 124; 73/21:5; 84/30:58; 85/29:50; 96/13:7, 27.
- Le miracle du Coran, c'est son inimitabilité: 50/17:88; 51/10:38; 52/11:13-14; 76/52:33-34; 87/2:23-24.
- C'est un ouvrage complet: 55/6:38; 70/16:89; 112/5:3.
- Il est préservé de toute falsification: 54/15:9.
- Il provient d'un original conservé sur des tablettes auprès de Dieu: 27/85:21-22; 63/43:3-4; 96/13:39.
- Il comporte des versets précis et des versets équivoques: 52/11:1; 59/39:23; 87/2:119; 89/3:7; 95/47:20; 103/22:52.
- Il comporte des versets abrogés et abrogeants: 8/87:6-7; 45/20:126; 51/10:15; 55/6:34; 115; 69/18:27; 70/16:101; 87/2:106, 187; 89/3:50; 96/13:39; 103/22:52.

Corde: 6/111:5; 38/38:10; 39/7:202; 45/20:66; 47/26:44; 60/40:36-37; 87/2:166; 89/3:103; 89/3:112; 103/22:15.

Coré قارون: 49/28:76-82; 60/40:24; 85/29:39-40.
Courtoisie: 50/17:53; 92/4:86; 102/24:61; 106/49:1-5.
David داؤد: 38/38:17-26, 30; 48/27:15-16; 50/17:55; 55/6:84; 58/34:10-11; 73/21:78-80; 87/2:251; 92/4:163; 112/5:78.
- Gens de David آل داؤد: 58/34:13.
Délai d'attente: 87/2:226-228, 231-232, 234-235; 90/33:49; 105/58:3-4; 99/65:1-4.
Déluge: Voir sous: Noé.
Dépôt confié: 74/23:8; 79/70:32; 87/2:283; 88/8:27; 89/3:75-76; 92/4:58;
Dettes: 87/2:282-283; 92/4:11-12; 113/9:60.
Les deux mers البحران: 42/25:53; 43/35:12; 48/27:61; 69/18:60-61; 97/55:19-20.
Dhul-Kifl ذو الكفل: 38/38:48; 73/21:85-86.
Dhul-Qarnayn ذو القرنين: 69/18:83-98.
Direction de la prière: 51/10:87; 87/2:115, 142, 144, 149-150, 177.
Dispense de l'application stricte de la loi:
- En cas de cécité: 102/24:61; 111/48:17.
- En cas de claudication: 102/24:61; 111/48:17.
- En cas de contrainte: 70/16:106.
- En cas de faiblesse: 87/2:282; 92/4:97-100; 113/9:91.
- En cas de maladie: 87/2:184-186; 92/4:43; 102/24:61; 111/48:17; 112/5:6; 113/9:91.
- En cas de nécessité: 55/6:119, 145; 70/16:115; 87/2:173; 112/5:3.
- En cas de peur: 92/4:101.
- En cas de voyage: 87/2:184-185; 92/4:43; 112/5:6.
- En cas d'erreur: 87/2:286; 69/18:73; 90/33:5.
- En cas d'ignorance de la loi: 55/6:54, 131; 70/16:119; 92/4:17; 106/49:6.
- En cas d'oubli: 87/2:286.
Dissimulation: 53/12:4-5; 60/40:28; 69/18:19-20; 70/16:106; 89/3:28-29; 106/49:13. Cf. Ruse.
Dissolution du mariage:
- Par voie de répudiation: 87/2:229.
- Après comparaison au dos de la mère: 90/33:4; 105/58:2-4.
- Après serment de continence: 87/2:226.
- Par rachat: 87/2:229.
Donation: Licéité déduite de: 87/2:177; 92/4:4; 112/5:2.
Dureté de cœur: 55/6:43; 59/39:22; 103/22:53; 112/5:13.
Éden عدن: 38/38:50; 43/35:33; 44/19:61; 45/20:76; 60/40:8; 69/18:31; 70/16:31; 96/13:23; 100/98:8; 109/61:12; 113/9:72.
Égypte مصر: 51/10:87; 53/12:21, 99; 63/43:51; 87/2:61.
Élie الياس: 55/6:85; 56/37:123-130.
Élisée اليسع: 38/38:48; 55/6:86.
Empêcher le bien: 2/68:12; 34/50:25.
Enterrement: 24/80:21; 31/75:29; 33/77:25-26; 88/8:11; 104/63:6; 112/5:31; 113/9:80, 84, 113-114.
Entrer dans la maison d'autrui: 90/33:53; 102/24:27-29; 58-59.
Environnement:
- Ne pas semer la perversion dans la terre: 10/89:12-13; 38/38:28; 39/7:56, 74, 85, 127; 47/26:152, 183; 48/27:48; 49/28:77, 83; 52/11:85, 116; 53/12:73; 60/40:26; 84/30:41; 85/29:36; 87/2:11-12, 27, 30, 60, 205; 95/47:22; 96/13:25; 112/5:33, 64.
- Altération de la création de Dieu: 92/4:119.
Éphèbes du paradis ولدان غلمان: 46/56:17; 76/52:24; 98/76:19.
Époque de l'ignorance الجاهلية: 89/3:154; 90/33:33; 111/48:26; 112/5:50.
Esdras عزير: 113/9:30.
Esclaves: 35/90:13; 70/16:71; 74/23:6; 79/70:30; 84/30:28; 87/2:177; 90/33:50, 55; 92/4:24-25, 36, 92; 102/24:31, 33; 105/58:3; 112/5:89; 113/9:60
Espionner: 106/49:12.
Esprit du Saint روح القدس: 70/16:102; 87/2:87, 253; 112/5:110
Eunuques: 102/24:31 (?).
Évangile الإنجيل: 39/7:157; 89/3:3, 48, 65; 94/57:27; 111/48:29; 112/5:46, 66, 68, 110; 113/9:111.
- Gens de l'Évangile أهل الإنجيل: 112/5:47.
Femmes préservées: 92/4:24-25; 102/24:4, 23; 112/5:5.
Filles (mépris des filles): 7/81:8-9; 63/43:16-18; 70/16:57.

Finance de l'État:
- Bénéficiaires: 87/2:215; 88/8:41; 101/59:6-10; 113/9:60.
- Biens en commun: l'eau: 37/54:28; 46/56:68-70; les minéraux: 88/8:1; le feu et ce qui le produit: 46/56:71-72.
- Butin de guerre: 88/8:1, 41, 69; 89/3:161; 92/4:94; 101/59:6-10; 111/48:15-21.
- Impôt sur les biens: 113/9:103-104.
- Impôt sur les récoltes: 55/6:141.
- Sadaqat: 87/2:196; 87/2:263; 92/4:114; 105/58:12; 113/9:103.
- Tribut: 113/9:29.
- Zakat: 3/73:20; 39/7:156; 44/19:31, 55; 48/27:3; 57/31:4; 61/41:7; 73/21:72-73; 74/23:4; 84/30:39; 87/2:43, 83, 110, 177, 277; 90/33:33; 92/4:77, 162; 100/98:5; 102/24:37, 56; 105/58:13; 112/5:12, 55, 156; 113/9:5, 11, 18, 41, 71, 78.

Fœtus et début de la vie: 1/96:2; 23/53:32, 46; 24/80:19; 31/75:37-39; 36/86:6-7; 38/38:71-72; 39/7:12; 41/36:77; 43/35:11; 50/17:61; 54/15:26-27, 30, 34; 55/6:2; 56/37:11; 59/39:6; 60/40:67; 69/18:37; 70/16:4; 74/23:12-14; 75/32:7-9; 89/3:6; 97/55:14; 98/76:2; 103/22:5.

Fossé (bataille) الخندق: (allusion) 99/33:9 sv.

Fourmis: Chap. 48/27; 48/27:18.

Al-Furqane الفرقان: (traduit: la salvation) Chap. 42/25; 42/25:1; 73/21:48; 87/2:53, 185; 88/8:29, 41; 89/3:4.

Gabrielجبريل : 87/2:97-98; 107/66:4

Gage: 87/2:283.

Garantie: 2/68:40; 38/38:23; 45/20:40; 49/28:12; 53/12:66, 72; 70/16:91; 89/3:37, 44.

Gaspillage: 35/90:6; 42/25:67; 50/17:26-27; 29; 55/6:141.

Générosité: en secret et en public: 87/2:271; 87/2:274; 96/13:22; 72/14:31; 70/16:75; 43/35:29; pour se faire voir: 87/2:264; 92/4:38; pour être loué: 92/4:38; pour recevoir davantage: 4/74:6; faire suivre l'aumône par un mal: 87/2:262-264; donner l'excédent: 87/2:219; donner ce qu'il y a de mieux et ce qu'on aime: 87/2:267; 89/3:92; dans l'aisance et l'adversité: 89/3:134; avant de consulter Mahomet: 105/58:12-13. Cf. Gaspillage; Avarice

Gens du fossé اصحاب الأخدود: 27/85:4-9.

Gens d'Al-Hijr اصحاب الحجر: 54/15:80-84.

Gens du livre أهل الكتاب: 85/29:46; 87/2:105, 109; 89/3:64-65, 69-73, 75, 98-100, 110-115, 199; 90/33:26-27; 92/4:123, 153, 159, 171; 94/57:29; 100/98:1, 6; 101/59:2, 11; 112/5:15, 19, 59; 112/5:65, 68, 77.
- Juifs يهود - هود: 55/6:146; 70/16:118; 87/2:62, 111, 113, 120, 135, 140; 89/3:67; 92/4:46, 160; 103/22:17; 110/62:6; 112/5:18, 41, 44, 51, 64, 69, 82; 113/9:30.
- Nazaréens نصارى: 87/2:62, 111, 113, 120, 135, 140; 89/3:67; 103/22:17; 112/5:14, 18, 51, 69, 82; 113/9:30 (vedere anche: Gente del Vangelo, sotto Vangelo,).
- Sabéens الصابئون: 87/2:62; 103/22:17; 112/5:69.
- Mages مجوس: 103/22:17
- Rapports avec les Gens du livre:
-- Bonnes relations s'ils ne combattent pas: 91/60:8-9.
-- Payer le tribut جزية: 113/9:29
-- Ils gardent leurs lois et leurs tribunaux: 87/2:148; 112/5:42-50; 103/22:67.
-- Les musulmans peuvent épouser leurs femmes, mais les femmes musulmanes ne leur sont pas permises: norme déduite de: 87/2:221; 92/4:141; 112/5:5 et 91/60:10.
-- Leur nourriture est licite: 112/5:5.
-- Ils ne peuvent entrer dans les mosquées: 113/9:17 ou dans la Kaaba: 113/9:28.
-- Discuter aimablement avec eux: 70/16:125; 85/29:46.
-- Éviter de les prendre pour des alliés: 89/3:28; 112/5:51; 113/9:8; 113/9:23.
-- Accusés d'être des associateurs: 112/5:72-73 et 113/9:30-31.
-- Les versets tolérants du Coran à leur égard seraient abrogés par le verset du sabre 113/9:5.
-- Ils devraient un jour rejoindre l'islam considéré comme la seule religion acceptée par Dieu: 89/3:19, 83, 85; 85/29:49.
-- Ils iront en enfer après la mort s'ils ne se convertissent pas: 89/3:85; 100/98:6.

Gens de la maison [du Prophète] أهل البيت: 52/11:73; 90/33:33.

Gens d'Al-Rass اصحاب الرس: 34/50:12; 42/25:38.

Gentils الأميون: 87/2:78; 89/3:20, 75; 110/62:2.
- Prophète des gentils النبي الأمي: (traduit souvent par: Prophète illettré) 39/7:157-158.

Gog et Magog يأجوج ومأجوج: 69/18:94, 97; 73/21:96.

Goliath جالوت: 87/2:249-251.

Grossesse de six mois au moins: déduit de 57/31:14; 66/46:15 et 87/2:233.
Guerre
- Alliances: 65/45:19; 88/8:56-58, 72-73; 89/3:28, 118; 91/60:1, 9, 13; 92/4:88-89, 139, 144; 105/58:22; 112/5:51, 55-58; 113/9:1, 4, 7-13, 23, 71.
- Cessation de la guerre et conclusion de la paix: 49/28:57; 85/29:67; 87/2:191-194, 208, 217; 88/8:38-39, 61; 89/3:142; 92/4:90-91, 94-:95; 95/47:37; 106/49:15; 109/61:11; 111/48:16; 112/5:2, 97; 113/9:2, 4-5, 11, 20, 29, 36-37.
- Défensive: 87/2:190, 194; 91/60:8-9; 103/22:39-40.
- Déroulement du combat: 39/7:82, 88, 110; 42/25:52; 47/26:35, 37, 167; 48/27:56; 50/17:7, 103; 72/14:13; 84/30:5; 87/2:84-85, 114, 191, 217, 286; 88/8:9-10, 12, 17, 50, 60, 72; 89/3:13, 124-126, 160, 195; 90/33:9-10; 91/60:1, 9; 92/4:94-95, 101-104; 95/47:13; 101/59:2, 5, 8; 103/22:40; 106/49:15; 107/66:9; 109/61:11; 111/48:25; 113/9:21, 25, 36, 40-41, 73, 81, 88.
- Désertion et refus du combat: 88/8:15-16, 65-66; 89/3:145, 154, 168; 90/33:13, 16-17; 92/4:141-143; 111/48:11-16; 113/9:43, 45, 49, 83, 86, 90-98.
- Dispensés de la guerre: 92/4:95, 102; 111/48:17; 113/9:91-92, 122.
- Immunité: 49/28:57; 85/29:67; 87/2:191, 194, 217; 91/60:8; 112/5:2, 97; 113/9:2, 5-6, 36-37.
- Offensive: 87/2:191, 193, 207; 87/2:217; 88/8:39, 72-73; 92/4:91; 113/9:47.
- Prisonniers et rançon: 87/2:85, 177; 88/8:67-68, 70; 90/33:13, 26; 95/47:4; 98/76:8; 113/9:60.
- Sort des martyrs: 87/2:154; 89/3:157, 169-171, 195; 95/47:4; 103/22:58-59. Cf. Houris.
- Voulue par Dieu: 87/2:216, 246, 251; 89/3:140; 92/4:74, 77; 103/22:40.
Guirlandes القلائد: 112/5:2, 97.
Haman هامان: 49/28:6; 49/28:8; 49/28:38; 60/40:24, 36; 85/29:39-40.
Hanif حنيف: (traduit par: droit) 51/10:105; 55/6:79, 161; 70/16:120, 123; 84/30:30; 87/2:135; 89/3:67, 95; 92/4:125; 100/98:5; 103/22:31.
Harut هاروت: 87/2:102.
Homicide: 42/25:68; 50/17:33; 55/6:151; 87/2:61, 84, 91, 191, 195; 89/3:21, 112, 183; 92/4:91-93; 112/5:32; 113/9:5, 111. Cf. Infanticide.
Houd هود: (prophète de 'Aad) 38/38:12-14; 39/7:65-72; 47/26:123-139; chap. 52/11, 50-60, 89; 103/22:42.
Houris et épouses au paradis: 38/38:52; 41/36:56; 46/56:22-24, 35-37; 56/37:48-49; 64/44:54; 76/52:20; 80/78:33; 87/2:25; 89/3:15; 92/4:57; 97/55:56, 58, 70-74.
Al-Hudaybiyyah الهديبية: (allégeance à - allusion) 111/48:10, 18.
Hunayn حنين: (bataille de) 113/9:25-26.
Hutamah حطمة: 32/104:4-9.
Idris ادريس: 44/19:56-57; 73/21:85-86.
Illiyun عليون: 86/83:19.
Imran عمران: Chap. 89/3; 89/3:33, 35; 107/66:12.
Incapable: 87/2:282; 92/4:5-6.
Indigent (devoir envers l'): 2/68:24; 4/74:44; 35/90:16; 50/17:26; 67/51:19; 79/70:25; 84/30:38; 87/2:83, 177, 184, 215; 88/8:41; 92/4:8, 36; 98/76:8; 101/59:7; 102/24:22; 103/22:36; 105/58:4; 112/5:89, 95; 113/9:60.
- Exhorter autrui à nourrir l'indigent: 10/89:18; 17/107:3; 78/69:34.
Infanticide: 7/81:8-9; 50/17:31; 55/6:137, 140, 151; 56/37:102; 70/16:59; 91/60:12; 103/22:2.
Interdits:
- Ce qui n'est pas interdit est permis: 87/2:29.
- Les normes sont faites pour faciliter et non pas pour gêner: 8/87:8; 9/92:7; 12/94:5-6; 39/7:42; 55/6:152; 74/23:62; 87/2:185, 233, 286; 92/4:28; 99/65:4; 103/22:78; 112/5:6.
- L'homme ne doit pas inventer des interdits: 39/7:32-33; 55/6:138-140, 143-144, 150; 70/16:35; 89/3:93; 107/66:1.
- Ne pas exagérer en religion: 92/4:171; 112/5:77.
- On ne questionne pas Dieu: 73/21:23.
- Seul Dieu décide ce qui est licite et ce qui ne l'est pas: 51/10:59; 70/16:116; 112/5:87-88; 113/9:37.
Interdits alimentaires: 39/7:31, 157; 43/35:12; 55/6:118-119, 121, 138-146; 60/40:79; 70/16:5, 8, 114-115; 74/23:21; 87/2:168; 172-173; 89/3:93; 103/22:28, 34, 36; 112/5:1-5, 60, 87-88, 93-96, 103.
- Porc: 55/6:145-146; 70/16:115; 87/2:173; 112/5:3, 60.
- Vin: 70/16:67; 87/2:219; 92/4:43; 95/47:15; 112/5:90-91.
Iram ايرام: 10/89:7-8.
Isaac اسحاق: 38/38:45; 44/19:49; 52/11:71; 53/12:6, 38; 55/6:84; 56/37:112-113; 72/14:39; 73/21:72; 85/29:27; 87/2:133, 136, 140; 89/3:84; 92/4:163.

Ismaël اسماعيل: 38/38:48; 44/19:54-55; 55/6:86; 56/37:101-107 (sacrifice d'Ismaël); 72/14:39; 73/21:85-86; 87/2:125, 127, 133, 136, 140; 89/3:84; 92/4:163.
Israël اسرائيل: (ce nom indique Jacob) 44/19:58.
- Fils d'Israël بنو اسرائيل: (ce nom indique les fils de Jacob) 39/7:105, 134, 137-138; 45/20:47, 80, 94; 47/26:17, 22, 59, 197; 48/27:76; 50/17:2, 4, 101, 104; 51/10:90, 93; 60/40:53; 63/43:59; 64/44:30; 65/45:16; 66/46:10; 75/32:23; 87/2:40, 47, 83, 122, 211, 246; 89/3:49, 93; 109/61:6, 14; 112/5:12, 32, 70, 72, 78, 110.
Jacob يعقوب: 38/38:45; 44/19:49; 52/11:71; 53/12:4-6, 8-9, 11-13, 16-18, 38, 59, 61, 63-68, 78, 80-87, 93-100, 93; 73/21:72; 85/29:27; 87/2:132-133, 136, 140; 89/3:84; 92/4:163. Cf. Israele.
- Gens de Jacob آل يعقوب: 44/19:6; 53/12:6. Cf. fils d'Israël.
Jean-Baptiste يحيى: 44/19:7-17; 55/6:85; 73/21:90; 89/3:39-41.
Jésus عيسى: (Le Coran utilise aussi Messie المسيح; Fils de Marie ابن مريم) 44/19:34-36; 55/6:85; 62/42:13; 63/43:63-64; 87/2:87, 136, 253; 89/3:39, 45-55, 59, 84; 90/33:7; 92/4:157-159, 163, 171-172; 94/57:27; 109/61:6, 14; 112/5:17, 46, 72-75, 78, 110-118; 113/9:30-31.
- Apôtres de Jésus الحواريون: 89/3:52-54; 109/61:14; 112/5:111-115.
Jeûne: 44/19:26; 87/2:183-185, 187, 196; 92/4:92; 105/58:4; 112/5:89, 95.
Jibt الجبت: (traduit statues) 92/4:51.
Job ايوب: 38/38:41-44; 55/6:84; 73/21:83-84; 92/4:163.
Jonas; l'homme au poisson يونس صاحب الحوت ذو النون 2/48:50-68; chap. 51/10; 51/10:98; 55/6:86; 56/37:139-148; 73/21:87-88; 92/4:163.
Joseph يوسف: Chap. 53/12; 53/12:4-101; 55/6:84; 60/40:34.
Joudi الجودي: 52/11:44.
Juger avec équité: 38/38:26; 39/7:29; 50/17:36; 52/11:119; 55/6:152; 62/42:15; 70/16:90; 87/2:188; 92/4:58, 135; 106/49:6, 12; 112/5:2, 8, 42.
Lait: 70/16:66; 95/47:15.
- Allaitement, sevrage: 49/28:7, 12; 57/31:14; 66/46:15; 87/2:233; 99/65:6; 103/22:2.
- Parenté de lait: 92/4:23.
Lat اللات: 23/53:19.
Liberté religieuse
- Apostasie: 3/73:11; 4/74:11; 70/16:106; 89/3:72, 87, 86-91; 87/2:217; 89/3:89, 167; 90/33:14; 92/4:137; 112/5:34, 54; 113/9:5, 11, 74, 107.
- Falsification des livres sacrés: 87/2:79, 174; 89/3:199; 112/5:44.
- Liberté de culte: 55/6:108; 87/2:114; 113/9:17, 28.
- Pas de contrainte en religion: 3/73:19; 4/74:54-55; 34/50:45; 39/7:88; 48/27:92; 51/10:41, 99, 108; 52/11:28; 55/6:104; 59/39:41; 69/18:20, 29; 87/2:256; 98/76:29.
- Respect des livres sacrés, des messagers et de la religion: 4/74:45; 38/38:63; 39/7:51; 41/36:30; 42/25:41, 72; 47/26:6; 49/28:55; 52/11:8; 54/15:95; 55/6:10, 68, 70, 91; 56/37:12; 57/31:6; 59/39:48; 61/41:26; 63/43:47, 83; 64/44:9; 65/45:9, 35; 66/46:26; 70/16:34; 73/21:2, 36, 41; 74/23:3, 110; 76/52:12; 79/70:42; 84/30:10; 87/2:231; 92/4:140; 96/13:32; 112/5:57-58; 113/9:64-65.
- Respect du sabbat par les juifs: 39/7:163; 70/16:124; 87/2:65; 92/4:154.
Loges au paradis غرف: 42/25:75; 58/34:37; 59/39:20; 85/29:58.
Lot لوط: 34/50:13; 37/54:33-34; 38/38:13; 39/7:80-84; 47/26:160-174; 48/27:54-58; 52/11:70, 74-83, 89; 54/15:59-75; 55/6:86; 56/37:133-138; 73/21:71, 74-75; 85/29:26, 26-35; 103/22:43; 107/66:10.
- Femme de Lot إمرأة لوط: 39/7:83; 47/26:171; 48/27:57; 52/11:81; 54/15:60; 56/37:135; 85/29:32-33; 107/66:10.
Luqman لقمان: Chap. 57/31; 57/31:12-19.
Madian مدين: 39/7:85-93; 45/20:40; 49/28:22-23, 45; 52/11:84-95; 85/29:36-37; 103/22:44; 113/9:70.
- La Forêt الأيكة: 34/50:14; 38/38:13; 47/26:176-189; 54/15:78.
Mahomet محمد: 89/3:144; 90/33:40; Chapitre 95/47; 95/47:2; 111/48:29.
- Ahmad: 109/61:6.
- Dernier des prophètes et des messagers: 90/33:40.
- Femmes de Mahomet: 90/33:6, 28-34; 50-53, 55, 59; 107/66:1-5.
- Il n'est qu'un avertisseur: 38/38:70; 39/7:184, 188; 42/25:56; 43/35:23-24; 47/26:115; 49/28:56; 50/17:54, 105; 51/10:108; 52/11:2, 12; 55/6:66, 107; 58/34:28, 46; 59/39:41; 62/42:6, 9; 68/88:22; 87/2:119.
- Infaillible: 54/15:39-40; 55/6:84-90; 23/53:2-4, 11 et 17.
- Interdiction de faire scission d'avec Mahomet: 92/4:115.
- Modèle: 90/33:21.

- Obéissance à Dieu et au Messager: 88/8:1, 20, 46; 89/3:32; 90/33:33, 36, 71; 92/4:13, 59, 69, 80; 95/47:33; 101/59:7; 102/24:52, 54, 56; 105/58:13; 106/49:14; 108/64:12, 16; 111/48:17; 112/5:92; 113/9:71.
- Se soumettre au jugement de Mahomet: 92/4:65; 101/59:7; 102/24:51.
- Son message est universel: 39/7:158; 42/25:1; 58/34:28; 89/3:19, 85.

Malik مالك: 63/43:77.
Manat مناة: 23/53:20.
Mandat: 69/18:19; 92/4:35; 103/22:55; 113/9:60.
Manne et cailles: 39/7:160; 45/20:80; 87/2:57.
Mariage:
- Interdictions: 87/2:221, 230, 235; 90/33:53; 91/60:10; 92/4:22-25, 141; 102/24:3, 26; 112/5:5.
- Mariage de jouissance: 92/4:24.
- Polygamie: 90/33:50-52; 92/4:3, 129.
- Douaire: 87/2:229, 237; 90/33:50; 91/60:10; 92/4:4, 24-25; 112/5:5.
- Conditions: 87/2:232, 234; 92/4:6, 141; 99/65:2.
- Polyandrie: 92/4:24; 102/24:32.

Marie مريم: Chap. 89/3; 89/3:35-37; 44/19:16-29; 74/23:50; 89/3:36-37, 42-47; 92/4:156, 171; 107/66:12; 112/5:17, 116 (voir aussi: Jésus).
- Mère de Marie ام مريم: 89/3:35.

Marut ماروت: 87/2:102.
Marwah المروة: 87/2:158.
Mauvais sort: 39/7:131; 41/36:18-19; 48/27:47; 50/17:13.
Mecque; Bakka; Um al-Qura; Al-Balad; Al-Qaryah مكة بكة ام القرى القرية البلد: 28/95:3; 48/27:91; 55/6:92; 62/42:7; 72/14:35; 87/2:126; 89/3:96; 95/47:13; 111/48:24.
Médine; Yathrib المدينة - يثرب: 90/33:60; 104/63:8; 113/9:101, 120.
Meilleurs noms الاسماء الحسنى: 39/7:180; 45/20:8; 50/17:110; 101/59:24.
Ménopause: 99/65:4; 102/24:60.
Menstruation: 87/2:222, 228; 99/65:4.
Mentir: 103/22:30.
Michel ميكال: 87/2:98.
Migration: 70/16:40-41, 110; 85/29:26; 87/2:218; 92/4:75, 89, 97-100; 88/8:72-75; 89/3:195; 90/33:6, 50; 91/60:10-11; 92/4:89, 97-100; 101/59:8-9; 102/24:22; 103/22:58; 113/9:20, 100, 117.
Mois intercalé: 113/9:37.
Mois inviolable: 87/2:194, 217; 112/5:2, 97; 113/9:2, 5, 36.
Moïse موسى: 8/87:19; 23/53:36; 39/7:103-155, 159-160; 42/25:35-36; 44/19:51-53; 45/20:9-98; 47/26:10-66; 48/27:7-14; 49/28:3-48, 76; 50/17:2, 101-103; 51/10:75-90; 52/11:17, 96-97, 110; 55/6:84, 91, 154; 56/37:114-122; 60/40:23-28, 36-46, 53; 61/41:45; 62/42:13; 63/43:46-49; 66/46:12, 30; 67/51:38-40; 69/18:60-82; 72/14:5-8; 73/21:48; 74/23:45-49; 75/32:23; 81/79:15-25; 85/29:39; 87/2:51-57, 60-61, 67-71, 87, 92-93, 108, 136, 246, 248; 89/3:84; 90/33:7, 69; 92/4:153-154, 164; 103/22:44; 109/61:5; 112/5:20-26.
Monachisme, moine: 94/57:27; 102/24:32; 112/5:82; 113/9:31, 34.
Mulet: 70/16:8.
Nasr نسر: 71/71:23.
Nation musulmane: 73/21:92; 74/23:52; 87/2:128, 143; 89/3:104, 110; 96/13:30.
Nation des djinns: 39/7:38.
Nation des animaux: 55/6:38.
Nectar: 86/83:25.
Négoce: (devoir religieux passe avant) 3/73:7; 102/24:37; 104/63:9; 110/62:9-11.
Nemrod نمرود: (allusion) 87/2:258.
Noé نوح: 23/53:52; 34/50:12; 37/54:9-16; 38/38:12; 39/7:59-64; 39/7:69-72; 42/25:37; 44/19:58; 47/26:105-122; 50/17:3, 17; 51/10:71-73; 52/11:25-48, 89; 55/6:84; 56/37:75-82; 60/40:5, 31; 62/42:13; 67/51:46; cap. 71/71; 71/71:1-28; 72/14:9; 73/21:76-77; 74/23:23-29; 85/29:14-15; 89/3:33; 90/33:7; 92/4:163; 94/57:26; 103/22:42; 107/66:10; 113/9:70.
- Femme de Noé امرأة نوح: 107/66:10.

Nomades: 90/33:20; 106/49:14; 111/48:11, 16; 113/9:90, 97-99, 101, 120.
Nuit de la prédétermination ليلة القدر: 25/97:1-5; 64/44:3.
Objet trouvé: 53/12:10; 49/28:8.
Ordalie: 89/3:61; 102/24:6-9.

Ordonner le convenable et interdire le répugnant: 39/7:157; 57/31:17; 89/3:104, 110, 114; 103/22:41, 71, 112.
Ordonner à autrui ce qu'on ne fait pas: 87/2:44; 109/61:2.
Orgueil ou élévation de la voix: 39/7:146; 42/25:63; 49/28:83; 50/17:37-38; 57/31:18-19; 70/16:23; 106/49:3.
Orphelin: 10/89:17; 11/93:9; 17/107:2; 35/90:15; 50/17:34; 55/6:152; 87/2:83, 177, 215, 220; 88/8:41; 92/4:2, 6, 8, 10, 36, 127; 98/76:8; 101/59:7.
Paiement d'une prime: 39/7:113-114; 47/26:41-42; 53/12:72.
Paradis فردوس: 69/18:107; 74/23:11.
Parenté:
- Affection de la mère: 49/28:10; 57/31:14; 66/46:15.
- Dieu prime sur les parents: 24/80:33-37; 57/31:14-15; 74/23:101; 79/70:11-14; 85/29:8; 91/60:3; 104/63:9; 105/58:22; 108/64:14-15; 113/9:13, 23-24.
- Respect des liens de consanguinité: 87/2:27; 92/4:1; 95/47:22-23, 96/13:21, 25.
- Respect des parents: 44/19:14; 50/17:23-24; 55/6:151; 57/31:14-15; 62/42:23; 66/46:15; 85/29:8; 87/2:83; 92/4:36; 113/9:8, 10.
- Soutien aux proches: 50/17:26; 62/42:23; 70/16:90; 84/30:38; 87/2:83, 177; 88/8:41; 92/4:8, 36; 101/59:7; 102/24:22.
Parler et discuter de manière aimable: 45/20:44; 48/27:28; 50/17:23; 70/16:125; 72/14:24-27; 85/29:46; 87/2:83, 263; 92/4:5, 8.
Parler sur autrui: 90/33:58; 91/60:12; 92/4:156; 102/24:16; 106/49:12.
Pêche: 43/35:12; 112/5:96.
pèlerinage الحج et visite العمرة: 87/2:158, 189, 196-200, 203; 89/3:97; cap. 103/22; 103/22:26-29; 112/5:95-97; 113/9:3, 17-19.
Pharaon فرعون: 3/73:15-16; 10/89:10; 27/85:18; 34/50:13; 37/54:41; 38/38:12; 39/7:103-127, 130, 137; 45/20:24, 43-80; 47/26:16-66; 48/27:12-15; 49/28:3-6, 32, 38-41; 50/17:101-103; 51/10:75-92; 52/11:96-100; 60/40:23-30, 36-46; 63/43:46-56; 64/44:17-32; 67/51:38-40; 74/23:45-48; 78/69:9; 81/79:17; 85/29:39-40.
- Femme de Pharaon امرأة فرعون: 49/28:9; 107/66:11.
- Gens de Pharaon قوم فرعون آل فرعون: 39/7:137, 141; 45/20:87; 47/26:10-11; 49/28:8; 63/43:51; 64/44:17; 72/14:6; 87/2:49-50; 88/8:52, 54; 89/3:11.
Plaies d'Égypte: 39/7:130-135.
Pouvoir politique:
- Conditions du chef: être musulman: 92/4:141; un homme: 92/4:34; avoir la connaissance: 53/12:55; 87/2:247; avoir l'aptitude physique: 87/2:247; être digne de confiance: 53/12:55; respecter les obligations religieuses: 103/22:41; ordonner le bien et interdire le mal: 103/22:41; avoir la sagesse et la faculté de juger: 38/38:20; ne pas être avare: 92/4:53.
- Devoir du chef: gouverner avec justice: 38/38:26; 62/42:15; 70/16:90; 92/4:58, 105, 135; 112/5:8; traiter le peuple avec magnanimité: 47/26:215; 54/15:88; 89/3:159; consulter le peuple: 48/27:32; 51/10:36; 52/11:116; 53/12:43; 55/6:116; 62/42:38; 89/3:159; ne pas duper le peuple: 63/43:54.
- Devoir du peuple: l'allégeance: 91/60:12; 111/48:10, 18; 112/5:7; 113/9:111; l'obéissance: 45/20:90; 92/4:59; 108/64:13; la désobéissance à celui qui le dupe ou qui est outrancier: 63/43:54; 69/18:28.
- Monarchie: 48/27:34; 113/9:24.
- Oligarchie: 50/17:16; 101/59:7.
- Partis politiques d'opposition interdits: 105/58:19-22.
- Seul le pouvoir basé sur la religion est accepté: 28/95:8; 49/28:50; 51/10:36; 52/11:116; 55/6:56, 116; 62/42:15, 21, 38; 65/45:18; 84/30:29; 87/2:120, 145; 89/3:159; 90/33:36; 92/4:105; 95/47:14; 96/13:37; 102/24:51; 112/5:45, 48-49.
- Tyrannie: 34/50:45; 39/7:141; 45/20:43, 79; 49/28:4; 52/11:59; 60/40:35; 63/43:54; 81/79:17; 87/2:24, 49.
Prêt: licéité déduite de: 112/5:2; 50/17:7.
- Prêt à intérêt interdit: 84/30:39; 87/2:275-276, 278-280; 89/3:130; 92/4:161; 113/9:37.
Principe de la priorité: 113/9:19-20.
Propos futiles: 42/25:72; 44/19:62; 46/56:25; 49/28:55; 61/41:26; 68/88:11; 74/23:3; 76/52:23; 80/78:35; 87/2:225; 112/5:89.
Quémandeur (devoir envers le): 11/93:10; 67/51:19; 79/70:25; 87/2:177.
Quraysh قريش: Chap. 29/106; 29/106:1.
Rabbins - disciples ربيون - ربانيون: 89/3:79, 146; 112/5:44, 63.

Al-Rahim (le miséricordissime) الرحيم: Ce nom de Dieu figure dans l'entête de tous les chapitres, sauf le chapitre 113/9. Il est aussi mentionné dans 5/1:3; 41/36:5; 47/26:9, 68, 104, 122, 140, 159, 175, 191, 217; 48/27:30; 49/28:16; 51/10:107; 53/12:98; 54/15:49; 58/34:2; 59/39:53; 61/41:2; 62/42:5; 64/44:42; 66/46:8; 75/32:6; 76/52:28; 84/30:5; 87/2:37, 54, 129, 160, 163; 101/59:23; 113/9:104, 118.
Al-Rahman (le miséricordieux) الرحمان: Ce nom de Dieu figure dans l'entête de tous les chapitres, sauf le chapitre 113/9. Il est aussi mentionné dans 5/1:3; 34/50:33; 41/36:11, 15, 23, 52; 42/25:26, 59-60, 63; 44/19:18, 26, 44-45, 58, 61, 69, 75, 78, 85, 87-88, 91-93, 96, 45/20:5, 90, 108-109; 47/26:6; 48/27:30; 50/17:110; 61/41:2; 63/43:17, 19, 21, 33, 36, 45, 81, 73/21:26, 36, 42, 112; 77/67:3, 19-20, 29, 80/78:37-38; 87/2:163; 96/13:30; 97/55:1; 101/59:22.
Ramadan رمضان: 87/2:183-185. Cf. Jeûne.
Rapports sexuels
- Fornication: 42/25:68; 50/17:32; 90/33:30-31; 91/60:12; 92/4:15, 25; 102/24:2-3.
- Concubinage: 92/4:24-25; 112/5:5.
- Diffamation de fornication قذف: 102/24:4, 6-9, 11-20, 23
- Homosexualité: 7:81; 47/26:165; 48/27:55; 85/29:29; 92/4:15-16; 92/4:16. Cf. Sodome et Gomorrhe.
- Masturbation: norme déduite de 74/23:1, 5-7; 102/24:33.
- Propagation des rapports sexuels illicites: 102/24:19
- Prostitution: 44/19:20-28; 102/24:33.
- Rapports anaux entre homme et femme interdits: 87/2:222.
Raqim رقيم: (traduit par: tableau gravé) 69/18:9.
Redans الأعراف: (traduit aussi limbes) 39/7:46-48.
Répondre au mal par le bien: 49/28:54; 61/41:34; 74/23:96; 96/13:22.
Respect de l'engagement: 39/7:102; 50/17:34; 55/6:152; 70/16:91; 74/23:8; 79/70:32; 87/2:27, 40, 80, 100, 124, 177; 88/8:56, 58, 72; 89/3:76-77, 152; 90/33:8, 15; 92/4:90, 92, 155; 96/13:20, 25; 112/5:1; 113/9:4, 7, 12, 111.
Respect d'autrui: 2/68:11; 32/104:1; 52/11:38; 56/37:12; 56/37:14; 74/23:110; 86/83:29-31, 34; 87/2:212; 90/33:58, 110; 106/49:11-12; 113/9:58, 79.
Responsabilité:
- Équivalence de la sanction et du délit: 51/10:27; 55/6:160; 60/40:40; 62/42:40; 70/16:126; 87/2:178, 194; 103/22:60; 112/5:45.
- Pas de sanction sans loi et avertissement préalable: 47/26:208-209; 49/28:59; 50/17:15; 54/15:4; 55/6:131; 70/16:119; 113/9:115.
- Responsabilité individuelle: 23/53:37-40; 41/36:54; 43/35:18; 50/17:15; 51/10:41; 55/6:52, 164; 57/31:33; 59/39:7; 60/40:17; 76/52:21; 82/82:19; 85/29:12-13; 87/2:134; 89/3:30; 92/4:11.
- Responsabilité pour les fautes des personnes qu'on égare: 70/16:25.
- Responsabilité selon la capacité: 39/7:42; 55/6:152; 74/23:62; 87/2:286; 99/65:7.
Romains الروم: Chap. 84/30; 84/30:2-4.
Ruse: 99/65:3; 36/86:15-16; 38/38:44; 39/7:163, 182-183; 48/27:50; 53/12:76; 56/37:88-93; 87/2:9, 235; 88/8:30; 89/3:54; 92/4:142.
Sabaa سبأ: 48/27:22; cap. 58/34; 58/34:15-22.
- Reine de Sabaa ملكة سبأ: 48/27:22-44
Sabbat السبت: 39/7:163; 70/16:124; 87/2:65; 92/4:154.
- Gens du sabbat اصحاب السبت: 92/4:47.
Safa الصفا: 87/2:158.
Sakinah سكينة: (traduit: présence divine, ou repos) 87/2:248; 111/48:4, 18.
Salih صالح: (prophète de Tamud) 26/91:13-15; 37/54:23-31; 39/7:73-79; 47/26:141-158; 48/27:45-53; 52/11:61-68.
- Gens de Salih قوم صالح: 52/11:89.
Salomon سليمان: 38/38:30-40; 48/27:15-44; 55/6:84; 58/34:12-14; 73/21:78-82; 87/2:102; 92/4:163.
Salsabil سلسبيل: 98/76:18.
Samaritain: 45/20:85, 87-88, 95-97.
Sanctions:
- Affranchissement d'esclave: 92/4:92; 105/58:3; 112/5:89.
- Amputation de la main et du pied: 39/7:124; 45/20:71; 47/26:49; 112/5:33, 38.
- Bannissement: 112/5:33.
- Frapper la femme: 92/4:34.
- Confiner dans la maison jusqu'à la mort: 92/4:15.
- Coups de fouet: 102/24:2, 4.

- Crucifixion: 39/7:124; 45/20:71; 47/26:49; 53/12:41; 92/4:157 (de Jésus); 112/5:33.
- Dieu a transformé des pécheurs en singes et en porcs: 39/7:166; 87/2:65; 112/5:60.
- Faire un sacrifice: 87/2:196; 112/5:95.
- Jeûner: 87/2:196; 92/4:92; 105/58:3-4; 112/5:89, 95.
- Lapidation: 41/36:18; 44/19:46; 47/26:116; 48/27:58, 52/11:82-83, 91, 54/15:74, 64/44:20, 67/51:33, 69/18:20.
- Loi du talion: 50/17:33; 62/42:40-41; 70/16:126; 87/2:178-179, 194; 112/5:45; 103/22:60.
- Ne pas fréquenter: 92/4:140.
- Nourrir et habiller des pauvres: 87/2:184, 196; 105/58:4; 112/5:89, 95.
- Peine de mort: 39/7:72; 54/15:66; 55/6:45; 87/2:178; 88/8:7; 112/5:32-33.
- Privation du droit de témoigner: 102/24:4; 112/5:107-108.
- Reléguer la femme: 92/4:34.
- Retenir le malfaiteur comme rançon (histoire de Joseph): 53/12:75.

Sanctuaire inviolable; Maison inviolable; Antique maison; Demeure d'Abraham; Kaaba المسجد الحرام البيت الحرام - المشعر الحرام البيت العتيق البيت - مقام ابراهيم - الكعبة: 29/106:3; 50/17:1; 72/14:37; 87/2:125, 127, 144, 149-150, 158, 191, 196, 196, 198, 217; 88/8:34-35; 89/3:96-97; 103/22:25-26, 33, 40; 111/48:25, 27; 112/5:2, 95, 97; 113/9:7, 19, 28.

Sanctuaire de nuisance: 113/9:107-110.

Sanctuaire lointain المسجد الأقصى: 50/17:1, 7.

Saqar سقر: 4/74:26-30, 42; 37/54:48.

Saül طالوت: 87/2:247-249.

S'éloigner des ignorants: 39/7:199; 49/28:55.

Se vanter d'être pur: 92/4:49; 23/53:32.

Sijjin سجّين: 86/83:7-9.

Singes: 39/7:166-167; 87/2:65; 112/5:60.

Sinaï; le Mont سيناء - الطور: 28/95:2; 44/19:52; 45/20:80; 49/28:29, 46; 74/23:20; 76/52:1; 87/2:63, 93; 92/4:154.

Sirius الشعرى: 23/53:49.

Société commerciale: 2/68:41; 4:12; 38/38:24; 45/20:30-32; 50/17:64; 55/6:136, 139; 59/39:29.

Sodome et Gomorrhe سدوم وعمورة: (allusion) 39/7:84; 47/26:173; 48/27:58; 52/11:82; 54/15:74; 56/37:136; 85/29:34.

- Villes perverties المؤتفكة: (allusion à Sodome et Gomorrhe) 23/53:53; 78/69:9; 113/9:70.

Sorcellerie: 45/20:69; 87/2:102; 96/13:4.

Successeur: 38/38:26; 39/7:69, 74, 169; 43/35:39; 44/19:59; 51/10:14, 73, 92; 55/6:165; 87/2:30; 94/57:7.

Successions et testament: 10/89:19; 87/2:180-182, 240; 88/8:75; 90/33:6; 91/60:8-9; 92/4:7-9, 11-12, 19, 33, 176; 112/5:106-108.

Sultan سلطان: (traduit par: autorité) 23/53:23; 39/7:33, 71; 48/27:21; 49/28:35; 50/17:80; 51/10:68; 52/11:96; 53/12:40; 55/6:81; 56/37:156; 60/40:23, 35, 56; 64/44:19; 67/51:38; 69/18:15; 72/14:10, 11; 74/23:45; 76/52:38; 84/30:35; 89/3:151; 92/4:153; 103/22:71.

Supporter les autres avec patience: 3/73:10; 34/50:39; 45/20:130; 89/3:186.

Suwa'a سواع: 71/71:23.

Tablette de la loi: 27/85:22; 39/7:145, 150, 154.

Tabouk تبوك: (allusion à la bataille) 113/9:39, 81, 118, 120.

Taghout طاغوت: (traduit par idoles) 59/39:17; 70/16:36; 87/2:256-257; 92/4:51, 60, 76; 112/5:60.

Tamud ثمود: 10/89:9; 23/53:51; 26/91:11-15; 27/85:18; 34/50:12; 37/54:23-31; 38/38:13; 39/7:73-79; 42/25:38; 47/26:141-158; 48/27:45-53; 50/17:59; 52/11:61-68, 89, 95; 60/40:31; 61/41:13, 17; 67/51:43-45; 72/14:9; 78/69:4-5; 85/29:38; 103/22:42; 113/9:70.

Tasnim تسنيم: 86/83:27-28.

Témoins: 42/25:72; 53/12:26-28; 55/6:152; 73/21:61-62; 79/70:33; 87/2:140, 282-283; 92/4:6, 15, 135; 99/65:2; 102/24:4, 6, 13; 103/22:30; 112/5:8, 95, 106-108.

Terre sainte الأرض المقدسة: 112/5:21.

Tirage au sort: 56/37:139-141; 89/3:44.

- Flèches divinatoires interdites: 112/5:3, 90.
- Jeu de hasard interdit: 87/2:219; 112/5:90-91.

Torah التوراة: 39/7:157; 43/35:31; 66/46:30; 87/2:97; 89/3:3, 48, 50, 65, 93; 109/61:6; 110/62:5; 111/48:29; 112/5:43, 44, 46, 66, 68, 110; 113/9:111.

Trahir autrui: 53/12:52; 60/40:19; 87/2:187; 88/8:27, 58, 71; 89/3:161; 92/4:105, 107; 103/22:38; 107/66:10; 112/5:13.

Tribus الأسباط: (les douze tribus) 39/7:160; 87/2:136, 140; 89/3:84; 92/4:163.
Trinité: 92/4:171; 112/5:17; 73, 116-117.
Trompe du jugement dernier: 34/50:20; 41/36:51; 45/20:102; 48/27:87; 55/6:73; 59/39:68; 69/18:99; 74/23:101; 78/69:13; 80/78:18.
Tromper autrui: 87/2:9.
Trône de Dieu: 7/81:20; 27/85:15; 39/7:54; 42/25:59; 45/20:5; 48/27:26; 50/17:42; 51/10:3; 52/11:7; 59/39:75; 60/40:7, 15; 63/43:82; 73/21:22; 74/23:86, 116; 75/32:4; 78/69:17; 94/57:4; 96/13:2; 113/9:129.
Tubba' تبّع: 34/50:14; 64/44:37.
Tuwa طوى: 45/20:12; 49/28:30; 81/79:16.
Usufruit sur l'ensemble de la propriété: licéité déduite de: 37/54:28; 73/21:78.
Al-Uzza العزى 23/53:19
Vache: Chap. 87/2; 87/2:67-71, 73.
Veau d'or: 39/7:148, 152; 45/20:88; 87/2:51, 54, 92-93; 92/4:153.
Vendredi: Chap. 110/62; 110/62:9.
Vente: licite: 87/2:275; par écrit et en présence de deux témoins: 87/2:282; portant sur des choses livrées ultérieurement (سلم), déduit de: 87/2:67-69.
Vérifier l'information: 50/17:36; 106/49:6.
Vêtements et décence: 39/7:26-27, 31-32; 43/35:33; 64/44:53; 69/18:31; 70/16:81; 90/33:55, 32-33, 59; 98/76:12, 21, 102/24:30-31, 58-60; 103/22:23.
Veuve: 87/2:234-235, 240.
Voisin (devoir envers le): 92/4:36.
Voyage nocturne: Chap. 50/17; 50/17:1-18.
Voyageur: (devoir envers le) 50/17:26; 84/30:38; 87/2:177, 215; 88/8:41; 92/4:36; 101/59:7; 113/9:60.
Wadd ود: 71/71:23.
Yagout يغوث: 71/71:23.
Ya'ouq يعوق: 71/71:23.
Zacharie زكريا: 44/19:2-15; 55/6:85; 73/21:89-90; 89/3:37-41, 44.
- Femme de Zacharie امرأة زكريا: 44/19:5, 8; 73/21:90; 89/3:40.
Zaqqum زقوم: (arbre de l'enfer traduit parfois par: cactus) 46/56:52; 50/17:60; 56/37:62-66; 64/44:43-44.
Zayd زيد: 90/33:1-15, 36-40
Zaynab زينب: (allusion) 90/33:37.

Table des matières

(Le premier chiffre renvoie à l'ordre chronologique et le deuxième, à l'ordre ordinaire)

Avertissement 3
Introduction 5
Repères historiques 5
Ordre chronologique du Coran 6
Orthographe, variantes et lectures du Coran 10
Abrogation dans le Coran 13
Renvoi aux sources juives et chrétiennes 16
Erreurs ou problèmes linguistiques 16
Méthode suivie dans la traduction 17
Partie 1: Le Coran mecquois القسم الأول: القرآن المكّي 610-622 23
Chapitre 1/96: Les adhérences سُورَة العَلَق 25
Chapitre 2/68: Le calame سُورَة القَلَم 26
Chapitre 3/73: L'emmitouflé سُورَة المُزَّمِّل 30
Chapitre 4/74: L'enveloppé سُورَة المُدَّثِّر 32
Chapitre 5/1: Le prologue سُورَة الفَاتِحَة 36
Chapitre 6/111: Les fibres سُورَة المَسَد 37
Chapitre 7/81: L'enroulement سُورَة التَّكْوِير 37
Chapitre 8/87: Le plus élevé سُورَة الأَعْلَى 39
Chapitre 9/92: La nuit سُورَة اللَّيْل 40
Chapitre 10/89: L'aube سُورَة الفَجْر 42
Chapitre 11/93: Le matin سُورَة الضُّحَى 44
Chapitre 12/94: L'ouverture سُورَة الشَّرْح 45
Chapitre 13/103: L'époque سُورَة العَصْر 45
Chapitre 14/100: Les coursiers سُورَة العَادِيَات 46
Chapitre 15/108: L'abondance سُورَة الكَوْثَر 47
Chapitre 16/102: La multiplication سُورَة التَّكَاثُر 47
Chapitre 17/107: L'assistance سُورَة المَاعُون 48
Chapitre 18/109: Les mécréants سُورَة الكَافِرُون 48
Chapitre 19/105: L'éléphant سُورَة الفِيْل 49
Chapitre 20/113: L'aurore سُورَة الفَلَق 50
Chapitre 21/114: Les humains سُورَة النَّاس 50
Chapitre 22/112: La pureté سُورَة الإِخْلاص 51
Chapitre 23/53: L'étoile سُورَة النَّجْم 51
Chapitre 24/80: Il a froncé سُورَة عَبَسَ 56
Chapitre 25/97: La prédétermination سُورَة القَدْر 58
Chapitre 26/91: Le soleil سُورَة الشَّمْس 58
Chapitre 27/85: Les constellations سُورَة البُرُوج 59
Chapitre 28/95: Le figuier سُورَة التِّين 61
Chapitre 29/106: Quraysh سُورَة قُرَيْش 62
Chapitre 30/101: Le cataclysme سُورَة القَارِعَة 62
Chapitre 31/75: La résurrection سُورَة القِيَامَة 63
Chapitre 32/104: Le diffamateur سُورَة الهُمَزَة 65
Chapitre 33/77: Les messagères سُورَة المُرْسَلات 66
Chapitre 34/50: Qaf سُورَة ق 68
Chapitre 35/90: Le pays سُورَة البَلَد 72
Chapitre 36/86: Le cognant سُورَة الطَّارِق 73
Chapitre 37/54: La lune سُورَة القَمَر 74
Chapitre 38/38: Sad سُورَة ص 79
Chapitre 39/7: Les redans سُورَة الأَعْرَاف 86
Chapitre 40/72: Les djinns سُورَة الجِن 112
Chapitre 41/36: Yasin سُورَة يس 114

Chapitre 42/25: La salvation سُورَة الفُرْقَان....121
Chapitre 43/35: Le créateur سُورَة فَاطِر....129
Chapitre 44/19: Marie سُورَة مَرْيَم....134
Chapitre 45/20: Taha سُورَة طه....143
Chapitre 46/56: L'avènement سُورَة الوَاقِعَة....155
Chapitre 47/26: Les poètes سُورَة الشُّعَرَاء....161
Chapitre 48/27: Les fourmis سُورَة النَّمْل....173
Chapitre 49/28: La narration سُورَة القَصَص....182
Chapitre 50/17: Le voyage nocturne سُورَة الإِسْرَاء....193
Chapitre 51/10: Jonas سُورَة يُوْنُس....205
Chapitre 52/11: Houd سُورَة هُود....217
Chapitre 53/12: Joseph سُورَة يُوسُف....231
Chapitre 54/15: Al-Hijr سُورَة الحِجْر....243
Chapitre 55/6: Les troupeaux سُورَة الأَنْعَام....250
Chapitre 56/37: Les rangés سُورَة الصَّافَّات....271
Chapitre 57/31: Luqman سُورَة لُقْمَان....281
Chapitre 58/34: Sabaa سُورَة سَبَا....285
Chapitre 59/39: Les groupes سُورَة الزُّمَر....292
Chapitre 60/40: Le pardonneur سُورَة غَافِر....300
Chapitre 61/41: Les signes détaillés سُورَة فُصِّلَت....309
Chapitre 62/42: La consultation سُورَة الشُّوْرَى....315
Chapitre 63/43: Les ornements سُورَة الزُّخْرُف....321
Chapitre 64/44: La fumée سُورَة الدُّخَّان....328
Chapitre 65/45: L'agenouillée سُورَة الجَاثِيَة....332
Chapitre 66/46: Al-Ahqaf سُورَة الأَحْقَاف الأَحْقَاف....336
Chapitre 67/51: Les vents qui disséminent سُورَة الذَّارِيَات....340
Chapitre 68/88: La couvrante سُورَة الغَاشِيَة....344
Chapitre 69/18: La caverne سُورَة الكَهْف....345
Chapitre 70/16: Les abeilles سُورَة النَّحْل....357
Chapitre 71/71: Noé سُورَة نُوح....371
Chapitre 72/14: Abraham سُورَة إبراهيم....373
Chapitre 73/21: Les prophètes سُورَة الأَنْبِيَاء....379
Chapitre 74/23: Les croyants سُورَة المُؤْمِنُون....388
Chapitre 75/32: La prosternation سُورَة السَّجْدَة....397
Chapitre 76/52: Le mont سُورَة الطُّور....400
Chapitre 77/67: Le royaume سُورَة المُلْك....403
Chapitre 78/69: L'inévitable سُورَة الحَاقَّة....406
Chapitre 79/70: Les escaliers سُورَة المَعَارِج....409
Chapitre 80/78: La nouvelle سُورَة النَّبَأ....411
Chapitre 81/79: Les arracheurs سُورَة النَّازِعَات....414
Chapitre 82/82: Le fendage سُورَة الإِنْفِطَار....416
Chapitre 83/84: La fissuration سُورَة الإِنْشِقَاق....417
Chapitre 84/30: Les romains سُورَة الرُّوم....418
Chapitre 85/29: L'araignée سُورَة العَنْكَبُوت....425
Chapitre 86/83: Les fraudeurs سُورَة المُطَفِّفِين....432
Partie 2: Le Coran hégirien (médinois) القسم الثاني: القرآن الهجري (المدني) 622-632....435
Chapitre 87/2: La vache سُورَة البَقَرَة....437
Chapitre 88/8: Le butin سُورَة الأَنْفَال....481
Chapitre 89/3: La famille d'Imran سُورَة آل عِمْرَان....490
Chapitre 90/33: Les partis سُورَة الأَحْزَاب....516
Chapitre 91/60: L'éprouvée سُورَة المُمْتَحَنَة....525
Chapitre 92/4: Les femmes سُورَة النِّسَاء....528
Chapitre 93/99: La secousse سُورَة الزَّلْزَلَة....554
Chapitre 94/57: Le fer سُورَة الحَدِيْد....554
Chapitre 95/47: Mahomet سُورَة مُحَمَّد....558
Chapitre 96/13: Le tonnerre سُورَة الرَّعْد....563
Chapitre 97/55: Le miséricordieux سُورَة الرَّحْمَان....569
Chapitre 98/76: L'humain سُورَة الإِنْسَان....574
Chapitre 99/65: La répudiation سُورَة الطَّلَاق....576

Chapitre 100/98: La preuve سُورَة البَيِّنَة 578
Chapitre 101/59: Le rassemblement سُورَة الحَشْر 579
Chapitre 102/24: La lumière سُورَة النُّور 582
Chapitre 103/22: Le pèlerinage سُورَة الحَج 592
Chapitre 104/63: Les hypocrites سُورَة المُنَافِقُون 601
Chapitre 105/58: La disputeuse سُورَة المُجَادِلَة 602
Chapitre 106/49: Les clôtures سُورَة الحُجُرَات 605
Chapitre 107/66: La prohibition سُورَة التَّحْرِيم 608
Chapitre 108/64: La duperie mutuelle سُورَة التَّغَابُن 610
Chapitre 109/61: Le rang سُورَة الصَّف 612
Chapitre 110/62: Le vendredi سُورَة الجُمُعَة 613
Chapitre 111/48: La conquête سُورَة الفَتْح 615
Chapitre 112/5: Le banquet سُورَة المَائِدَة 619
Chapitre 113/9: La repentance سُورَة التَّوْبَة 639
Chapitre 114/110: Le secours سُورَة النَّصْر 656
Observations générales et bibliographie 657
Index des noms et des notions 663
Table des matières 675